

سوینگ مہاراج شیر سنگہ وشنوں بہگوان دی جبر

نہکلنک ہر شبید بھنڈار

بارواں بھاگ

تتکرا

- ۲۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ بلوچ پُرا کرناں ۱
- ۲۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُرا کرناں ۱۰
- ۲۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بھان سنگھ دے گرہ نانک پُرا کرناں ۱۶
- ۲۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی جرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُرا ۲۰
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُرا ۲۷
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُرا ۳۲
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا فروزپُرا ۳۵
- ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ مناواں فروزپُرا ۴۱
- ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ مناواں فروزپُرا ۵۰
- ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی ضلع خاں فروزپُرا ۵۱
- ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ فروزپُرا چھاؤنی ۵۲
- ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سُلکھن سنگھ دے گرہ رُکنا منگلا فروزپُرا ۶۲
- ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سُرجن سنگھ دے گرہ رُکنا مُونگلا فروزپُرا ۶۲
- پہلی وِساکھ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۶۶

- ۲ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی گرانام سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۸۳
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی ہرنام کور دے گرہ ویرکا امرتسر ۹۴
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی پشوورا سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۹۶
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی منجیت سنگھ دے گرہ ویرکا امرتسر ۱۰۱
- ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی پڈوری وڑیچ امرتسر ۱۰۶
- ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ دبرجی امرتسر ۱۱۵
- ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ کادرا باد امرتسر ۱۱۹
- ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی بوا سنگھ دے گرہ بل پریا امرتسر ۱۲۰
- پہلی جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھکت دوار جیٹھووال امرتسر ۱۲۵
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا گرداس پُر ۱۴۰
- ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چیل سنگھ دے گرہ جموں ۱۴۲
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاش چند دے گرہ جموں ۱۴۸
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سدرو دیوی دے گرہ دمانا جموں ۱۵۰
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کرم دیئی دے گرہ کرنگھیل جموں ۱۵۳
- ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخسر جموں ۱۵۴

- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخسر جموں ۱۵۶
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی فرنگی رام دے گرہ ٹوتان والی جموں ۱۵۹
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گیان چند دے گرہ ٹوتان والی جموں ۱۶۱
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ساتی دیوی دے گرہ ٹوتان والی جموں ۱۶۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ساہنی دے گرہ ٹوتان والی جموں ۱۶۲
- ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گوڑا رام دے گرہ ٹوتان والی جموں ۱۶۳
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ شیخسر جموں ۱۶۷
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بھان دے گرہ شیخسر جموں ۱۶۸
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رام چند دے گرہ دیوا شیخسر جموں ۱۶۸
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پیل تھلے ملوکان والی جموں ۱۷۱
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ سرداری جموں ۱۷۱
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گتھا سنگھ دے گرہ موئل جموں ۱۷۴
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سوہا سنگھ دے گرہ موئل جموں ۱۷۹
- ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۱
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی روڑھ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۳

- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۵
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی کرتار سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۸۸
- ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی گرمکھ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۹۱
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی پجن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۹۳
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی اندر سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۱۹۴
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی وکیل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۰
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی انگریز سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۳
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی میلہ رام دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۵
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۰۸
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی کلونت سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۱۳
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی جگت سنگھ بیلا سنگھ دھنگالی جموں ۲۱۵
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی امر ناتھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۱۹
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی پورن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۱۹
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی منگل سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ۲۲۱
- ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی گیان چند دے گرہ کھیرو والی جموں ۲۲۲

- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دؤلت سنگھ دے گرہ نواں چک جموں ۲۳۰
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سیگری جموں ۲۳۱
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پورن چند دے گرہ ملک کیمپ جموں ۲۳۳
- ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھاگ سنگھ دے گرہ ملک کیمپ جموں ۲۳۶
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سینٹل سنگھ دے گرہ جھنڈے جموں ۲۴۶
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رسال سنگھ، صاحب سنگھ مناوڑ جموں ۲۵۱
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی لچھی دیوی دے گرہ نگیال جموں ۲۶۰
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاشو دے گرہ نگیال جموں ۲۶۲
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گردت سنگھ، سنسار سنگھ چھمب جموں ۲۶۴
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مائی شاہنی دیوی دے گرہ چھمب جموں ۲۶۸
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بیبی رام کور دے گرہ چھمب جموں ۲۷۰
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پھمن سنگھ دے گرہ چھمب جموں ۲۸۰
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرتاپ سنگھ دے گرہ ڈڑ جموں ۲۸۴
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی باج سنگھ دے گرہ مٹو جموں ۲۸۸
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جھنڈو رام دے گرہ جوڑیاں جموں ۲۹۶

- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھلا رام، شو سنگھ جوڑیاں جموں ۲۹۷
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چپلا سنگھ دے گرہ جموں جموں ۳۰۰
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۳۱۳
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ سیڑ جموں ۳۱۹
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مایا دیوی دے گرہ سیڑ جموں ۳۲۴
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دؤلت رام دے گرہ سیڑ جموں ۳۲۶
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ مکھووالی جموں ۳۲۸
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دؤلت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ۳۳۴
- ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاش چند دے گرہ مکھووالی جموں ۳۳۹
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر داس دے گرہ مکھووالی جموں ۳۴۶
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ۳۴۹
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ۳۵۳
- ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جموں ۳۵۵
- ۲۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی نرین سنگھ دے گرہ کنگ امرتسر ۳۵۷
- ۳۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے نوٹ جیٹھووال امرتسر ۳۶۷

- پہلی ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۷۱
- ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال امرتسر ۳۸۹
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۲۳
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی چرن سنگھ (بینتی) جیٹھووال امرتسر ۴۳۲
- ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۳۵
- ۱۹ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال امرتسر ۴۵۴
- ۲۳ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی مسّا سنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سنگھ جالندھر ۴۶۱
- ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ دهنوری انبالہ ۴۷۰
- ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی پچن سنگھ دے گرہ دھیان پُر انبالہ ۴۸۱
- ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی ہرینس سنگھ دے گرہ چیڑیاں انبالہ ۴۸۶
- ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ رنگیل پُر انبالہ ۴۹۱
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی سُرجیت سنگھ دے گرہ راجوماجرا انبالہ ۴۹۶
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی بھجن سنگھ دے گرہ شیخ پُر انبالہ ۴۹۹
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی میہر سنگھ دے گرہ شیخ پُر انبالہ ۵۰۳
- ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی سیوا سنگھ دے گرہ کھرڑ انبالہ ۵۰۷

- ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ چنڈی گڑھ ۵۱۳
- ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی نتھا سنگھ دے گرہ بڈھیڑی انبالہ ۵۱۹
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ویر سنگھ دے گرہ بٹھلانا انبالہ ۵۲۵
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھا سنگھ دے گرہ بٹھلانا انبالہ ۵۳۶
- ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ، گردیو سنگھ مانک پُر گلر انبالہ ۵۳۸
- ۲۹ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سنتوکھ سنگھ دے گرہ سوڈیاں ۵۴۹
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ کنگ جالندھر ۵۵۶
- ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ دوشاجھ کھرد جالندھر ۵۶۲
- ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ہیر جالندھر ۵۶۷
- ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر جالندھر ۵۷۰
- پہلی ساون ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۷۹
- پہلی بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۵۸۷
- ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ پدھری فروزپُر ۶۱۴
- ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سو بن سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپُر ۶۲۶
- ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی باغیچہ سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپُر ۶۳۴

- ۱۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ منڈی جمال فروزپُر ۶۳۹
- ۱۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی فروزپُر ۶۴۰
- ۱۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی کپہر سنگھ دے گرہ رچی والا فروزپُر ۶۴۴
- ۱۲ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ منانوا فروزپُر ۶۵۱
- ۱۲ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپُر ۶۵۷
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی زورا سنگھ دے گرہ سدا سنگھ والا فروزپُر ۶۶۸
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سپتل سنگھ دے گرہ ڈگرو فروزپُر ۶۷۱
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈگرو فروزپُر ۶۷۶
- ۱۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سُرین سنگھ دے گرہ ندھاں والی فروزپُر ۶۷۸
- ۱۴ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ بستی خلیل فروزپُر ۶۹۲
- ۱۴ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروزپُر چھاؤنی ۶۹۸
- ۱۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروزپُر چھاؤنی ۷۱۵
- ۱۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرچن کور دے گرہ گوال ٹولی فروزپُر چھاؤنی ۷۱۹
- ۱۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ زکنا منگلا فروزپُر ۷۲۴
- ۱۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی کِریال سنگھ دے گرہ گولے والا فروزپُر ۷۲۹

- ۱۶ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گردیو کور دے گرہ گولے والا فروزپر ۷۳۷
- ۱۶ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پپلی فروزپر ۷۴۵
- ۱۷ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ صادق فروزپر ۷۵۸
- ۱۷ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بوڑ سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۶۸
- ۱۸ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۷۸
- ۱۸ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سداگر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۸۶
- ۱۹ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی مہندر سنگھ دے گرہ ناتھیوال فروزپر ۷۸۸
- ۱۹ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ ماڑی مُستپھا فروزپر ۷۹۱
- ۱۹ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی ناظر سنگھ، بہاگ سنگھ ماڑی مُستپھا فروزپر ۷۹۸
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ پنج گرائی فروزپر ۸۰۹
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گرنام سنگھ دے گرہ پنج گرائی فروزپر ۸۲۱
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بہان سنگھ دے گرہ پنج گرائی فروزپر ۸۲۶
- ۲۰ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ ساہو فروزپر ۸۳۱
- ۲۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بگر سنگھ دے گرہ برگاڑی ۸۴۱
- ۲۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی برگاڑی ۸۴۹

- ۲۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بکر سنگھ دے گرہ جیتو بٹھنڈہ ۸۵۰
- ۲۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی ہرچند سنگھ دے گرہ ہررائے پُر بٹھنڈہ ۸۶۰
- ۲۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی جاگیر داس دے گرہ خیالی والا بٹھنڈہ ۸۶۵
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی آس کور دے گرہ خیالی والا بٹھنڈہ ۸۸۷
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ خیالی والا بٹھنڈہ ۸۸۷
- ۲۲ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی مکند سنگھ دے گرہ مراج بٹھنڈہ ۸۸۷
- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بدھاوا سنگھ دے گرہ مراج بٹھنڈہ ۸۹۹
- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی پجن سنگھ دے گرہ بہدوڑ بٹھنڈہ ۹۰۴
- ۲۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سکھرام دے گرہ چکر لدھیانہ ۹۱۶
- ۲۴ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سنت درباری نال لوپو لدھیانہ ۹۲۶
- ۲۴ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ بدھنی فروزپُر ۹۳۱
- ۲۴ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی دیال سنگھ دے گرہ راموں والا فروزپُر ۹۳۲
- ۲۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ نواں راموں والا فروزپُر ۹۳۵
- ۲۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ، پپی مہندر کور چڑک فروزپُر ۹۳۷
- ۲۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی جرنیل سنگھ، نچھتر سنگھ شاہ والا فروزپُر ۹۴۵

- ۲۶ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی مسّا سِنگھ دے گرہ نۆرنگاباد امرتسر ۹۵۱
- پہلی آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہرِ بھگت دوار جیٹھووال امرتسر ۹۵۸
- ۵ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سِنگھ دے گرہ ہری پُر جالندھر ۹۶۹
- ۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہردیال سِنگھ دے گرہ جالندھر جالندھر ۹۷۴
- ۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سِنگھ دے گرہ جالندھر ۹۸۰
- ۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سردوُل سِنگھ دے گرہ جالندھر چھاؤنی ۹۸۳
- ۷ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہرینس سِنگھ دے گرہ ڈھڈے کلاں ۹۹۴
- ۷ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی گرمیت سِنگھ دے گرہ ہردو پھرا لا جالندھر ۱۰۰۰
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی منسا سِنگھ دے گرہ ہردو پھرا لا جالندھر ۱۰۰۵
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سِنگھ، پریم سِنگھ پھگواڑا جالندھر ۱۰۰۷
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سنسار سِنگھ دے گرہ ڈوڑا رانا جالندھر ۱۰۱۲
- ۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی جیت سِنگھ دے گرہ ڈوڑا رانا جالندھر ۱۰۱۷
- ۹ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی کیسر سِنگھ دے گرہ ڈلے وال جالندھر ۱۰۲۰
- ۹ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی لال سِنگھ دے گرہ ڈلے وال جالندھر ۱۰۲۴
- ۱۰ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ہضورا سِنگھ دے گرہ گرایا جالندھر ۱۰۳۲

- ۱ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی بزجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ۱۰۳۶
- ۱۱ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈھیٹی لدھیانہ ۱۰۴۶
- ۱۱ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۵۱
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۶۰
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۶۵
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی ناچر سنگھ دے گرہ پکھووال لدھیانہ ۱۰۶۶
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے نال جڑتولی لدھیانہ ۱۰۷۴
- ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ڈیپلوں لدھیانہ ۱۰۷۶
- ۱۳ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پرکاش سنگھ دے گرہ چیمہ کلاں لدھیانہ ۱۰۸۶
- ۱۴ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دوسانجھ کلاں ۱۰۹۲
- ۱۴ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ نواں پنڈ ۱۱۰۱
- ۱۴ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی بھگت سنگھ دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۱۰۹
- ۱۴ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی تیج کور دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۱۱۳
- ۱۴ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ رڑکا کلاں جالندھر ۱۱۱۴
- ۱۵ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ سمر ۱۱۲۱

- ۱۵ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ جنڈیالا ۱۱۳۰
- ۱۵ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ پیم ۱۱۳۸
- ۱۶ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ چیمہ کلان جالندھر ۱۱۴۳
- ۱۶ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ گاندھراں جالندھر ۱۱۴۸
- ۱۷ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی لال سنگھ دے گرہ ہیر جالندھر ۱۱۵۸
- ۱۸ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی نصیب سنگھ دے گرہ بوپا رائے جالندھر ۱۱۶۸
- ۱۸ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی پال سنگھ دے گرہ للیاں کلان جالندھر ۱۱۷۵
- ۱۹ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ احمد پُر جالندھر ۱۱۸۹
- ۱۹ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی گرمکھ سنگھ دے گرہ احمد پُر جالندھر ۱۱۹۴
- ۱۹ آسؤ ۲۰۱۹ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ جھنگی چک جالندھر ۱۱۹۸

سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے

★ ۲۳ چیت ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ دے گرہ بلوچ پُرا ضلع کرنال ★

سچکھنڈ نواسی سازن ساز، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ نرگن نرنکارا جانے اپنا کاج، پُرکھ اکل کھیل کرائیندا۔ بھوٹ بھوپ راجن راج، شاہ سلطان ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ محلہ اک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا بھوپن بھوپ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ریکھ رنگ نہ کھئے روپ، ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایکنکارا اپنا دیوے آپ ثبوت، دوسر دیوے نہ کھئے گواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارے ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نرویر نراکار ہو اجیارا، اجونی ربت ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی بن سکدارا، دھر فرمانا حکم لائیندا۔ آد جگادی جانے کارا، کرتا پُرکھ کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا آسن، ست ستوادی آپ لگائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسن، پرہ سجن سچا مابیا۔ داتا دانی شابو شاباشن، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ ساچے منڈل پاوے راسن، نرگن نور جوت رُشناٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ محلہ اک اکل، پُرکھ اکمآ آپ سہائیا۔ پُرکھ اکم اتہا، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچا شہنشاہ، دھر فرمانا حکم لائیندا۔ نرگن نرگن بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ تھر گھر نواسی دیوے سچ صلاح، شبدی شبید لائیندا۔ آپے جانے اپنا راہ، مارگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی دھار

پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، ستگر پُورا آپ سہائیا۔ پُرکھ ابناسی لیکھا جانے نار کنت، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ شبدی شبد بنائے بنت، پتا پوت ویس وٹائیا۔ اپنی مہا جانے بے آنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آد اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پردہ چُک، درگاہ ساچی کھیل کرائیندا۔ نرگن نرور آپ اٹھ، سٹح پرکاس آپ کرائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار جنائیندا۔ آپ پرگٹائے ساچا سٹ، شبدی شبد ناؤں رکھائیندا۔ وشن برہما شو سہائے رت، پھل پھلواڑی آپ مہکائیندا۔ ترے گن مایا پنج تت کرائے ہت، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی اپنی دھارا آپ چلائییندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی دھار، ایکنکار آپ چلائییا۔ ترے ترے میلا اگم اپار، پنچم ناتا جوڑ جڑائییا۔ وشن برہما شو سیوادار، شبدی شبد حکم سُنائییا۔ لکھ چوراسی کر تیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائییا۔ گرہ گرہ اندر ہو اُجیار، دیا باقی آپ بکائییا۔ دھر فرمانا ناد دھن جیکار، انحد راگی راگ الائییا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، در در اپنا بنک سہائییا۔ بودھ اگادھا اک جیکار، پاربرہم برہم ویتا کرے پڑھائییا۔ ایکا اکھر وید چار، نش اکھر رُپ سہائییا۔ نرگن سرگن کر تیار، ترے گن اتینا ویکھے چائیں چائینا۔ ونڈے ونڈے اپر اپار، ونڈنہارا اک اکھوائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر تیار، لوآن پُریاں اپنی رچن رچائییا۔ رو سس کر اُجیار، منڈل منڈپ سوہا پائییا۔ زمیں اسماناں دے سہار، جل تھل مہیئل ڈیرہ لائییا۔ نرگن سرگن دئے ادھار، پنج تت کرے کُرمائییا۔ من مت بُدھ کر پسار، گرہ بنک آپ وڈیائییا۔ آتم پرما تم کھیل نیار، برہم پاربرہم ایکا گھر وسائییا۔ ساچی سیجا کر تیار، تخت نواسی ایکا تخت بنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی ونڈ اپنے ہتھ رکھائییا۔ ساچی ونڈ ہر نرنکارا، اک اکلّا آپ بنائیندا۔ کھانی بانی کھول کواڑا، بھيو ابھیدا آپ جنائیندا۔ شاستر سمرت بن لیکھارا، بودھ گیان آپ درڑائیندا۔ گیتا گیان دے ادھارا، انجیل قرآنا رنگ رنگائیندا۔ مقالے حق حق نگارہ، نوبت اپنے نام وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی ونڈ لوک مات، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ جگ چوکڑی دیوے دات، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پائییا۔ پنج تت کایا جوڑ نات، آتم پرما تم لئے ملائییا۔ گر اوتار بن بن سجن ساک، نرگن سرگن ویس وٹائییا۔ بند کواڑا کھول

تاک، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ شبد آگئی ایک گاتھ، رسنا جہوا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی ونڈن آپ
 ونڈائیا۔ ساچی ونڈ ونڈنہارا، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، جگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم برہم دئے ہلارا،
 آتم پرماتم کھیل کرائیندا۔ ایش جیو دے سہارا، جگدیش رنگ چڑھائیندا۔ راگ راگنی بول جیکارا، جے جے اپنے ناؤں کرائیندا۔ ویکھے وگسے
 ویکھنہارا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ الکھ آگم آگوچر بے پرواہ پروردگارا، بے عیب اپنا ناؤں دھرائیندا۔ حق حقیقت بول نعرہ، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ کرنی کرنی کرتا کرے نرنکار، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ ونڈے ونڈے اپرا، لیکھا لیکھ
 لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے ہتھ رکھے کرتار، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ بن رتھواہی سیوا کرے آگم اپرا، نرگن
 سرگن ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ اپنا حکم ورتائیا۔ سچکھنڈ نواسی دھر فرمانا، ایکنکار ایکار وار
 جنائیندا۔ شبدي سُت سُت بلوانا، بلدھاری آپ پرگٹائیندا۔ برہم برہماد اک ترانہ، تریا راگ آپ لائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے
 دوئے اپنا رُپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھانا، لکھ چوراسی بوجھ بھجھائیندا۔ جگ چوکڑی کرے کھیل مہانا، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن دھار آپ چلائییندا۔ نرگن سرگن ساچی دھار، ست ستوادی آپ چلائییا۔ پنج
 تت کر تیار، تتو اپنا بھیو چُکائیا۔ آتم پرماتم دے ادھار، سُرتی شبد شبد ملائییا۔ ناد دھن دھن جیکار، دھن آتمک کرے شنوائیا۔ نرمل
 دیا ایک بال، جوتی جوت جوت رُشنائییا۔ گھر مندر کھول کواڑ، گرہ بنک دئے وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم
 کھیلے کھیل بے پرواہییا۔ پنج تت گر اوتار، تن کایا آپ وڈیائییندا۔ اندر وڑ آپ نرنکار، نرگن اپنی کھیل کرائیندا۔ حُکمی حکم ست ورتار،
 ست ستوادی آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے ویکھنہارا، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ حُکمی اندر ہو تیار، حُکمی بندھن ایکار
 پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تخت نواسی سچا شاہ، دھر فرمانا اک جنائیندا۔ دھر فرمانا غریب نواز، آد آنت اک
 جنائیا۔ ستجگ ساچا سازن ساز، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ سیس جگدیش سہائے تاج، پنچم اپنا راہ وکھائیا۔ دو جہان چلائے جہاز،
 بیڑا اپنے کندھ اٹھائییا۔ گر اوتار دیوے داج، نام وست امولک جھولی پائیا۔ گھر گھر اپنا رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ دوس رین

شبد آگمی مارے آواز، تند ستار نہ کھئے ہلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی ونڈ آپ کرائیآ۔ ساچی ونڈ ہر کرتار،
 آد آنت آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے جگ چار، جگ چوکڑی بندھن پائیندا۔ نو نو کھول کواڑ، نو رس رس وکھائیندا۔ چار کُنٹ ہو اُجیار،
 چوٹھے پد ڈنک وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھیو چار جگ، پرہ اپنے ہتھ
 رکھائیآ۔ گر اوتاراں سندیسہ دیندا رہیا لک لک، نیتر تین نظر کسے نہ آئیآ۔ اتم اپنی گودی لئے چک، لوک مات کھئے رسن نہ پائیآ۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیآ۔ بے پرواہ ایکنکارا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ گر اوتار منگن در بھکارا،
 خالی جھولی سرب وکھائیندا۔ دیونہارا وڈ داتارا، دانی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ ایکا وست دیوے ہر تھارا، اتوٹ اٹھ رکھائیندا۔ گر اوتار دے
 سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ہر کا ناؤں ونج وپارا، لوک مات ہٹ کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا
 آپ سمجھائیندا۔ ساچی سیوا وچ جہان، دو جہاناں والی آپ جنائیآ۔ گر اوتاراں دیوے دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیآ۔ نیوں نیوں
 سیس جگدیش سرب جھکان، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیآ۔ تُوں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری وڈیائیآ۔ تُوں آد جگادی حکمران، سچ
 تیری شہنشاہیآ۔ تُوں وسیں سچکھنڈ سچے مکان، ساچے تخت آسن لائیآ۔ ہؤں بالک بال انجان، لوک مات تیری سیوا کھائیآ۔ تُوں ویکھنا
 مار دھیان، تڈھ بن اور نہ کھئے سہائیآ۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، گر اوتاراں ایکا بوجھ بوجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا مارگ آپ لائیآ۔ اپنا مارگ جگ جگ، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ زرگن سرگن ویکھے لک لک، اپنا
 پردہ نہ آپ چکائیندا۔ بھگت بھگونت گرمکھ ورلے اپنی گودی لئے چک، زرگن سرگن دیا کھائیندا۔ کر کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار
 جنائیندا۔ سنت سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیندا۔ گرمکھ آتر آپے اٹھ، اپنا درس کرائیندا۔ گرسیکھاں اُپر ہر جو ٹٹھ، بھیو ابھید
 چکائیندا۔ پاوے سار کایا کوٹ، قلعے بنک آپ کرائیندا۔ تن نگارے لگے چوٹ، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ گر شبد رکھائے ساچی اوٹ، گر
 اوتار راہ چلائییندا۔ میل ملاوا نرمل جوت، جوتی جوت جوت سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ
 کرائیندا۔ ساچا کھیل پروردگار، ایکا اپنا آپ رکھائیآ۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک بے عیب ناؤں خدائیآ۔ مقامے حق ہو تیار، سچ

سنگھاسن سوہیا پائیا۔ اُچی کوک کوک پُکار، کلمہ نبی کرے پڑھائیا۔ آیت شریعت اک وبار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جُگ جُگ ونڈ الکھ اتھہا، اگوچر اپنی کار کرائیندا۔ گر اوتاراں دے صلاح، ایکا دوا تيجا بندھن پائیندا۔ چوتھے رنگ لے رنگا، پنچم اپنا بھیو چکائیندا۔ چھویں گھر میلا سہج سُبھا، ست ستوادی دیا کرائیندا۔ اٹھان تتان جوڑ جُڑا، نو در اپنا راہ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بہرم بھلا، انہو اپنا کھیل کرائیندا۔ ایکا نایاں جوڑ جُڑا، دس دس ویکھے ساچا تھان، دہ دشا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سنديس ستگر پورا آپ جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی نر نریش، نرگن اپنی دھار چلائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپے ویکھ، نو سو چورانوے چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ لیکھا جانے وشن برہما شو مہیش، شنکر اپنا حکم منائیا۔ پیر پیغمبر اولیئے ویکھے شیخ، مَلا ایکا سبق کرے پڑھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی گھٹ گھٹ اندر کرنہارا بیت، نت نوٹ ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم دھارے بھیکھ، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ جُگ چوکڑی لہنا رہیا ویکھ، سچکھنڈ نواسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، جُگ چوکڑی آپ کرائیندا۔ چار جُگ دا جگت وبارا، اپنے لیکھے پائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ حکمی حکم ست ورتارا، تیئی اوتاراں آپ جنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد کرے خبردارا، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گر گر ایکا بوجھ بھجائیندا۔ بھگت بھگونت دے سہارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھو کرو وچارا، نیر نین نین کھلائییندا۔ مسجد مندر مٹھ شو دوالا باباکارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ حق حقیقت نہ کرے کھئے پیارا، جگت شرع شیطان نال لڑائیندا۔ نام ست نہ کھئے ونجارا، من مت سرب کر لائیندا۔ رادھا کرشن نہ کھئے آدھارا، سرتی شبد نہ کھئے ملائییندا۔ سیتا رام نہ کھئے پیارا، کلجگ نٹو گھر گھر سوانگ ورتائیندا۔ ہر کا ناؤں نہ کیسے وچارا، پنڈت پاندھا بہرم بھلائییندا۔ مَلا شیخ مسائق گل وچ پائی تسبیح مالا، طالب طلبا نہ کھئے پڑھائیندا۔ کرے کھیل آپ نرنکارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنديس دیونہارا، دُھر فرمانا اک جنائیندا۔ اٹھو ویکھو کرو دھیان، آپو اپنی پاؤ سارا، سارنگ دھر بھگوان، بیٹھلا اک سمجھائیندا۔ کلجگ آئی اتم وارا، ہر جو پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لکھ لکھ اپنا لیکھ جنائیندا۔ عیسیٰ بنیا در

بھکھارا، پروردگار اوٹ تکائیندا۔ محمد چوڈاں طبق مارے نعرہ، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ ناتا تھے چار یارا، چوٹھا جگ پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ اتم وار، ہر سَتگر آپ جنائیا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، لوک مات وکھائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، سرگن سرگن کرے کُرمائیا۔ شبدی شبد ڈنک اپار، دو جہاناں دے سُنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ پُرکھ ابناس، اپنا آپ جنائیندا۔ نو سؤ چورانوے چوکرئی جگ ویکھی راس، ویلا اتم آت آئیندا۔ سچ وست نہ کیسے پاس، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ اتم جوت نہ کھئے پرکاس، جگت اندھیرا ایک چھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھائے نہ کھئے ساتھ، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ پاربرہم آگے دئے جوڑ ٹیکن ماتھ، نیتر نین نین سرب نوائیندا۔ تون صاحب پُرکھ سمراتھ، تیرا آت کھئے نہ پائیندا۔ ہوں گا گائے گاتھ، بن سیوک روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دھر فرمانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی لوک مات رچیا اک سویمبر، اپنی اچرج کھیل کرائیا۔ دو جہاناں سری بھگوانا چوڈاں طبق چوڈاں لوک میٹھ اڈمبر، رو سس وشن برہما شو نیتر نیناں نیر رپے وپائیا۔ لکھ چوراسی من واسنا پھڑے بندر، کلجگ جوہ اندر پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی نچائے بن قلندر، کل اپنی آپ دھرائیا۔ لیکھا جکے شودوالا مٹھ مسیت مندر، پُرکھ اکال ایک ایشٹ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دھر فرمانا ساچا رانا تخت نواسی پُرکھ ابناسی، ایک حُکم جنائیا۔ ایک حُکم ایکنکارا، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ گر اوتار کرو وچارا، ہر وچار وچ کدے نہ آئیندا۔ پیر پیغمبر روون زارو زارا، نیتر نیر سرب وپائیندا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، چوڈس چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ کلمہ نبی نہ کھئے پیارا، کایا کعبہ نہ کھئے سہائیندا۔ آب حیات نہ ٹھنڈا ٹھارا، بھر پیالہ نہ کھئے پیائیندا۔ ناتا چھٹیا چار یارا، یاری یار نہ کھئے رکھائیندا۔ صدی چوڈھویں آئی ہارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، حُکمے اندر سرب رکھائیندا۔ حُکمے اندر نیتن نیت، ایک کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا پہلی چیت، اک نو کری کُرمائیا۔ اک اک دن کر کر ہیت، تیئی اوتاراں رہیا سمجھائیا۔ تیئی اوتار لہنا چُکیا تیئی چیت، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ آگے لہنا دینا ویکھے پیر پیغمبر مُلا شیخ، رُت رُتڑی آپ سہائیا۔ نرگن سرگن کھیلن آیا کھید، اپنی کھید نہ کیسے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ اپنا حُکم عیسیٰ موسیٰ، الہی نور آپ جنائیندا۔ کلجگ ویکھے کالا سوسا، تن بستر پھول پھلائیندا۔ حق
 حقیقت سچ حدیثا، حدوڈ اربہ ونڈ ونڈائیندا۔ اتم لہنا چُکے اُنِسا، ایکا نایا بندھن پائیندا۔ سب دا خالی ہوئے کھپسا، در درویش آپ
 بنائیندا۔ چوٹھے جُگ اپنی کرنی ویکھنا شیشہ، دوسر مُکھ نہ کھئے ڈرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب دا لہنا آپ
 مکائیندا۔ سب دا لہنا چُکے وچ جہان، لیکھا جانے دھردرگاہیا۔ حق حقیقت سچ کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ پنچم جیٹھ اتم اکو وار
 منظور کرے سلام، اسلام علیکم پھیر نہ کھئے بلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے کے جانا پیغام، آنت پیغمبر کر پڑھائیا۔ پروردگار آیا حجام، سب
 دیاں لبان دئے کٹائیا۔ کلجگ آنت کرے پہچان، صدی چوڈھویں بھل نہ جائیا۔ جس دے اُتے رکھدے رہے ایمان، سو لوک مات پھیرا پائیا۔
 جس دے بردے رہے غلام، بن سیوک سیو کھائیا۔ سو پرگٹ ہویا اک امام، وڈ وڈا شہنشاہیا۔ در جا کے کر سلام، نیوں سجدہ سیس
 جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا سب دا رہیا مٹائیا۔ لیکھا مکے محمد یار، یاری یار نہ کھئے نہ پائیندا۔ صدی
 چوڈھویں ہوئے خوار، چوڈاں طبق ڈیرہ ڈھاپیندا۔ ایکا حق بول جیکار، شرع شریعت اک وکھائیندا۔ کایا کعبہ کھول کوار، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ ساچا حُجرہ کر تیار، حضرت اپنا روپ درسائیندا۔ لیکھا سب دا دئے نوار، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ محمد رووے زارو زار،
 نیتر نینان نیر وپائیندا۔ کر کِریا پروردگار، بے نقاب تیرا پردہ نہ کھئے اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دھر فرمانا ساچا
 رانا اتم لیکھا لیکھے لائیندا۔ اتم لیکھا آنت کل، کل دھاری آپ لگائیا۔ جُگ چوکڑی کدا آیا ول چھل، اپنا بھیو نہ کیسے جنائیا۔ سرگن اندر
 نرگن رل، نرگن سرگن کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، کلجگ
 آنت آنت کرائیندا۔ لہنا دینا وچ سنسارا، گر اوتاراں آپ چُکائیندا۔ کلجگ میٹے اندھ اندھیارا، کوڑی کِریا ڈیرہ ڈھاپیندا۔ پنج شیطان نہ
 ہوئے ہلکارا، در در پھیرا کھئے نہ پائیندا۔ آسا ترسنا نہ کھئے بھنڈارا، ہوئے ہنگتا گڑھ ٹرائیندا۔ ورن برن نہ ہوئے خوارا، کھتری براہمن شوڈر
 ویش نہ کھئے جنائیندا۔ ایکا مندر وکھائے سچ دوارا، ہر سرن سرنائی آپ سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی اک جیکارا، ایکا نام آپ پڑھائیندا۔ ایکا
 ایشٹ گردیو کرے نمسکارا، ایکا سجدہ سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، دھر فرمانا آپ

سُنائیندا۔ دُھر فرمانا اتم وار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ پچھلا لہنا چُکے وچ سنسار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، پُرکھ اکال ایکا آئیا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال، ساچے مندر لئے بہائیا۔ سنت سُہیلے ویکھے لال، لال ائمٹڑے اپنی گود اُٹھائیا۔ گُرمکھاں بنے آپ دلال، دو جہاناں سیو کمائیا۔ گُرسکھاں نانا توڑ کال مہاکال، ایکا نام بندھن پائیا۔ مارگ دس اک سُکھال، لکھ چوڑاسی دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، دُھر فرمانا آپ ورتائیا۔ دُھر فرمانا اتم کل، ہر کرتا آپ ورتائیندا۔ سچ سینگھاسن ایکا مل، لوک مات کھیل کرائیندا۔ شبدي جوتی آپے رل، گوبند محل سُہائیندا۔ سمبل ڈیرہ دھام اچل، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وسنہارا جل تھل، مہیئل اپنا روپ سمائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا گھل، گُراوتار لیکھا لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ وچ جہان، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ سچکھنڈ دا ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائییا۔ نو کھنڈ پرتھی مئے آن، راج راجان کھئے رہن نہ پائیا۔ تخت نواسی اک بھگوان، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ حُکمی حُکم کرے حُکران، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ لکھ چوڑاسی مئے آن، انڈج جیرج اُتہج سینج سیس جھکائیا۔ وشن برہما شو چُکے کان، آنت لیکھا دئے چُکائیا۔ ساچے گُرمکھ کر پردھان، گھر گھر ایکا دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، دو جہاناں کرے آپ صفائیا۔ کرے صفائی صفت صلاح، دو جا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ آد جُگادی اک ملاح، جُگ جُگ بیڑا مات چلائییندا۔ ستجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ اتم پندھ مکائیندا۔ چار ورنان ڈیرہ ڈھاہ، ایکا برہم وکھائیندا۔ غریب نیانے آپ اُٹھا، راج راجاناں خاک ملائییندا۔ اوچ نیچ بہائے ایکا تھان، تھان تھنتر آپ سُہائیندا۔ ایکا امرت آتم جام دئے پیا، اٹھسٹھ تیرتھ نہاؤن کھئے نہ جائیندا۔ گرہ مندر اندر شبد انادی دئے سنا، چھٹی راگ بھیو چُکائیندا۔ گھٹ مندر دیپک جوتی دئے جگا، ہون دیپ نہ کھئے کرائیندا۔ سچ محلہ دئے وسا، کایا کھیڑا ڈیرہ لائیندا۔ اُچ اٹلا سوہیا پا، صحبت اپنی آپ سمجھائیندا۔ دو جہاناں نوُبت دئے وجا، نام ڈنکا ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو دئے بدلا، سُریت اند رہن نہ پائیندا۔ رو سس کرن کرن جوتی جوت لئے ملا، جوتی جاتا جوت پرگٹائیندا۔ گُرسکھ ساچے لئے وڈیا، وڈ وڈا دیا کمائیندا۔ برہما پاربرہم اپنے وچ ملا، لیکھا لیکھے لیکھے لیکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک

نرائن نر، سب دا لیکھا آپ چُکائیندا۔ سب دا لیکھا آپ چُکاؤنا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ نام کھنڈا وچ برہمنڈاں آپ چمکاؤنا، نیتر پرچنڈ آپ پرگٹائیا۔ گوہند سنگ آپ نیہاؤنا، پرتھمی آکاش پھیرا پاؤنا، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دباؤنا، برہم برہمانڈ اپنا حُکم ورتائیا۔ پُرکھ اکال ڈھولا سب نے گاؤنا، شبَد وچولا گر اکھواؤنا، دوسر اور نہ کھئے پڑھائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی رولا پاؤنا، ستان دپیاں دھیر نہ کھئے دھراؤنا، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ پُرکھ ابناسی ویس وٹاؤنا، نہکلنکا ناؤں رکھاؤنا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ گرمکھ وِرلا آپ جگاؤنا، آتم آنتر بوجھ بُجھاؤنا، نرگن سرگن سرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ شبَد انادی ناد وجاؤنا، برہم برہمادی بھيو کھلاؤنا، انبھو اپنا روپ درسائیا۔ ساچے تخت ڈیرہ لاؤنا، شاہ پاتشاہ ناؤں دھراؤنا، شہنشاہی اِکو اِک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، دُھر فرمانا دُھر دا رانا دُھر دی دھار وچ سنسار وڈ سنساری آپ ورتائیا۔

۹ جنم جنم دا چُکے فرق، فقرہ ایکا ہر جنائیا۔ ناتا تے اٹھاراں دس اٹھائی نرک، کلجگ آنت رہن نہ پائیا۔ مانس وچوں مانس آیا پرت، پرتیندھ دے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھیا عرق، گرسکھ ایکلے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کوڑی کِریا دے مٹائیا۔ پورب لہنا کُنڈلی باراں راسی، ہر جو ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ پچھلے جنم جنم اُداسی، من کا موہ نہ کھئے چُکائیندا۔ مرے مرے مر جے رائے دھرم دے پھاسی، جم پھاس نہ کھئے کٹائیندا۔ دیوت سُر من جن کرن ہاسی، ماٹکھ مانس اپنا آپ نہ کھئے بدلائیندا۔ ویلے آنت ستگر پورا ملے کیسے نہ ساتھی، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ چتر گپت لہنا دینا وکھائے باقی، لکھ لکھ لیکھ آگے ٹکائیندا۔ رائے دھرم کھول تاکی، کنبھی راہ اِک جنائیندا۔ بن ستگر پورے ویلے آنت کوئی نہ چاڑھے بھڑ کے گھاٹی، پار کنارہ نہ کھئے کرائیندا۔ کوٹن وار کایا چولی لوک مات پاٹی، چولا چولے نال بدلائیندا۔ جو جن ستگر سُنے ساچی ساکھی، ساکھیاں درشن پائیندا۔ تِس مٹے اندھیری راتی، نیتر نین چند چمکائیندا۔ ڈونگھی نرک نہ سٹے کوئی کھاتی، ہر جو اپنا کھاتا آپ رکھائیندا۔ ویلا اتم پُچھے واتی، جم نیڑ کھئے نہ آئیندا۔ جو جن ستگر وکے ساچی ہاٹی، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ پورب جنم دی کُنڈلی پاٹی، راسی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو گرسکھ گرسکھاں دا بن جائے ساتھی، نرک

وچ کدے نہ جائیندا۔ رائے دھرم نہ رہے عاقی، گرسکھ چرناں نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کنبھی نرک پار کرائیندا۔ کنبھی نرک جائے چھٹ، گیڑا گیڑ نہ کھئے رکھائیا۔ جس جن ستگر پورا جائے تھ، تیس رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ ایک امرت پیائے ساچا گھٹ، نجر جھرنا آپ جھرائیا۔ گرسکھ اتم ایتھوں جانا اُٹھ، سچکھنڈ ملے وڈیائیا۔ آپ اُٹھائے آلیوں ڈگے بوٹ، سمرتھ پُرکھ دیا کھائیا۔ کر کیرپا جگ جنم دی کڈھ واسنا کھوٹ، آتم پرما تم لئے ملائیا۔ میل ملاوا نرمل جوت، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گرسکھاں کلجگ آنت ستگر پورے اکو کیتی چھوٹ، بن پوجا پاٹھ، بن پڑھیاں پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جنم مرن مرن جنم پھندن پھند دئے کھائیا۔

☆ ۲۳ چیت ۲۰۱۹ پکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ نانک پُرا ضلع کرناں ☆

۱۰. جگ بھاری وڈ بلوان، ہر بھانے آپ رکھائیندا۔ ویکھنہارا نوجوان، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پردھان، ساچی کارے آپے لائیندا۔ تخت نواسی دے دے دان، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ شبد اگمی دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہان، برہمنڈ کھنڈ ویکھ وکھائیندا۔ جیرج انڈ کر پہچان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بھاری اپنی سیو رکھائیندا۔ جگت بھاری بالی بال، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن اولڑی چال، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر ویکھنہارا جیو جہان، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پروان، ست پروانہ اک پھڑائیندا۔ نام ندھانا گن ندھان، گنوتتا آپ جنائیندا۔ گرہ مندر اندر سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلائییندا۔ گر گر روپ ہر بھگوان، نر ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی بھاری اک رکھائیندا۔ ساچی بھاری دھر فرمانا، ہر ہر آپ رکھائیندا۔ آد جگادی کھیل مہانا، برہم برہمادی آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن ویکھے مار دھیانا، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دانا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ناد انادی دھر ترانہ، انراگی راگ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی بھاری اپنا حکم جنائیندا۔ ساچا حکم ہر ہر نرائن، ایک ایک

جنائیا۔ گر اوتار رسنا جہوا سارے کہن، جس وید پُران صلاحیا۔ نرگن نرور نراکار اکال مورت اجونی ربت دسے نہ کیسے نین، لوچن کھولن کھئے نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ساک سجن سین، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھوی بھانے وچ رکھائیا۔ ہر بھانا ایک وار، آد پُرکھ پُرکھ سمجھایا۔ نرگن نرگن کر پسار، نرگن ساچی سیوا لایا۔ شبدی شبد شبد دلار، ست دلارا ایکایا گیا۔ وشن برہما شو کر تیار، گر چیلار روپ وٹایا۔ میل ملائے اگم اپار، الکھ اگوچر راہ چلایا۔ وست امولک بھر بھنڈار، ترے گن اپنی ونڈ وکھایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ، بھویو کھئے نہ پائیندا۔ آد جگاد مہما اکتھ، کتنی کتھ نہ کھئے لائیندا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوہی سیوا کمائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر مارگ اپنا دس، کلجگ ایک پردہ لائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ نس نس، چوڈا لوک چرنا ہیٹھ دبائیندا۔ چوڈا طبق کھیل تماش، پُرکھ ابناس نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنا آپ کرائیندا۔ رو سس سس پرکاسا، دھرت دھول ویکھ تماش، جل تھل اپنی دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھانا آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھانا سری بھگوان، ایک ایک رکھائیا۔ جگ چوکرئی مٹے نشان، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے گان، اچی کوک کوک سنائیا۔ آنت نہ پائے کھئے سری بھگوان، بے آنت کہے لوکائیا۔ تخت نواسی نوجوان، ساچا تخت اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، جگ کرتا کھیل کرائیا۔ جگ کرتا ہر کرنیہارا، دس کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ نرگن سرگن دئے آدھارا، آپ اپنا بھویو کھلا لائیندا۔ تتوت کرے وچارا، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپ لاہ، نرگن سرگن دیا کھائیا۔ نو نو پار کرا، ساچی نیا دئے چڑھائیا۔ ڈونگھی گندر پھیرا پا، ٹیڈی بنک پنڈھ مکائیا۔ ناد انادی اک سنا، دھن آتمک کرے شنوائیا۔ سر سرور لئے نھا، ڈرمت میل دئے دھوائیا۔ کاگوں ہنس لئے اڈا، ہنس کاگ روپ وٹایا۔ بجر کپائی گنڈا دیوے لاہ، دئی دویتی دئے مٹایا۔ ساچی ہاٹی دئے کھلا، نام بھنڈارا اک ورتایا۔ آتم جھولی دئے بھرا، پرما تم دیا کھائیا۔ برہم خوشی لئے منا، پاربرہم ویکھے چائیں چائیا۔ جیو ڈھیہ پئے سرنا، ایش اپنی گود بھائیا۔ جگدیش کھیل رہیا کرا، بھویو کھئے نہ پائیا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ نو سو چورانوے چوکرئی جگ آپ ہنڈھا، بھوی بھانے وچ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ وشن برہما

شو لئے کہپا، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ کوئن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لا، جگ پاندھی دئے وڈیائیا۔ کوئن کوٹ وید شاستر سمرت لئے بنا، اکھر اکھر کر پڑھائیا۔ کوئن کوٹ پیر پیغمبر حضرت ہر جو لئے ترا، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ کوئن کوٹ انجیل قرآن تیس بتیسا ڈھولا گا، جگ حدیث دئے سنائیا۔ اتم سب دا لیکھا دئے مکا، لیکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ جگا جگنتر ویس وٹا، زرگن سرگن ویکھے تھائیا۔ دھر فرمانا حکم جنا، دھر دی کار آپ کرائیا۔ ساچا بھانا آپ چلا، آپے بھانے رہیا سہائیا۔ بھای نیتر نیناں نیر رہی وہا، اچی کوک کوک کوک سنائیا۔ چاروں کنت کوئی نہ پکڑے بانہ، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ محلہ، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ زرگن سرگن پھڑائے پلا، ایکا بندھن نام رکھائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر کدا رہیا ول چھلا، اچھل چھل اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ اپنا بھانا آپے مٹاں، سد بھانے وچ رہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ کلجگ اتم بل رکھ، رکھک ہویے آپ سہائیا۔ زرگن نور کر پرتکھ، دو جہان کرے رُشنائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کہانی بانی جس دا گاؤندی آئی جس، سو صاحب پھیرا پائیا۔ ترے گن مایا وچ نہ جائے پھس، پنج تت نہ ڈیرہ لائیا۔ ایکا نور کر پرکاس، شبد انادی ناد وجائیا۔ بھویت بھوپ شاہو شاباش، شہنشاہ اپنی کھیل کرائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، سیر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سنتاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرمکھ مندر پاوے راس، گھر گوپی کاہن نچائیا۔ گرسکھ جنم جنم دی بھجئے پیاس، جگ ترسنا دئے گوائیا۔ آپے ویکھے کھیل تماش، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ چوڑی بھای بھانے ہتھ رکھائیا۔ بھای بھانا نار کنت، کنت کنتوہل کھیل کرائیندا۔ گرمکھ ورا جانے سنت، جس جن ہر ہر بوجھ بھجائیندا۔ لکھ چوراسی مایا بے آنت، دوئی پردہ نہ کھئے اٹھائیندا۔ نو نو ہویے گرھ ہنگت، ہنگتا گرھ نہ کھئے ٹڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، چار جگ گر اوتار پیر پیغمبر بھانے وچ آپ رکھائیندا۔ ساچا بھانا ہر نرنکار، زرگن نرنکار آپ جنائیا۔ جگا جگنتر ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ زرگن سرگن لے اوتار، گر گر ناؤں پرگٹائیا۔ بودھ اکادھ بول جیکار، کہانی بانی راگ الاٹیا۔ قلم شاہی بن لیکھار، کاغز دئے اک وڈیائیا۔ اپنا بھیمو رکھے نیار، ابھید نہ کیسے

جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکڑی بھانا بھاوی اپنا کھیل کرائیا۔ بھاوی کہے میرا ور، لکھ چوڑاسی میں
 ہنڈھایا۔ بھانا کہے میرا ڈر، بھے وچ جگت رکھایا۔ دوہاں وچولا آپے بن، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھایا۔ کرے کھیل ساچا ہر، سب دا لہنا دئے
 مُکایا۔ کلجگ اتم سدے در، در اپنے لئے بہایا۔ اک دو جے دا پھڑیا لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، اپنا حُکم رہیا منایا۔ بھاوی بھانے سُن لے کن، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگون، بھگون اپنی دھار چلائیندا۔
 کلجگ اتم کھیل کرے دو جہان، دوئے دوئے اپنی دھار وکھائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا رہیا بنھ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، ایکا وار جنائیا۔ بھانے رہنا خبردار، ہر بھگون رہیا اٹھایا۔ بھاوی
 کرے نہ کھئے پیار، جگت پِرتی رہیا گوائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن نر اوتار، دو جاکھئے رہن نہ پائیا۔ گُرمکھ سچن لئے اٹھال،
 گر گر اپنی بوجھ بوجھایا۔ کِریا کر دین دیاں، دینن اپنی گود سہایا۔ ناتا توڑے کال مہاکال، گُرمکھ لال آپ جگائیا۔ اک وکھائے سچّی
 دھرمسال، ستگر چرن سچّی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ رہیا جنائیا۔ بھاوی بھانے سُن لے
 میت، مِت پیرا ہر جنائیندا۔ کلجگ آت چلائے ساچی ریت، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ گُرمکھ کرے پت پت پت، پت پاون دیا کھائیندا۔
 آتم پر ماتم سوہنگ ڈھولا شبد وچولا سُنائے ساچا گیت، گیت گوبند آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا
 ساچا ور، گُرمکھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ گُرسکھ ساچا وڈا وڈ، ہر ستگر آپ وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کڈھ، اپنا بندھن پائیا۔ ایکا
 جام پیائے مد، امرت رس وکھائیا۔ شبد اگئی وجے ند، انحد راگ الائیا۔ جوت نرنجن کر پرکاس، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ بھاوی بھانا نہ
 کرے وناش، جس سیر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اتم کھڑے اپنے پاس، سچکھنڈ ساچے وجے ودھایا۔ گُرسکھ کدے نہ ہونے اُداس، جس ستگر
 ملیا شبد سچّا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ
 رکھائیندا۔ گُرسکھان دیوے اکو دات، نام امولک جھولی پائیندا۔ گُرسکھ میٹ اندھیری رات، ست ستوادی چند چڑھائیندا۔ ساچے سنتان
 پُچھے آپے وات، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو آئیندا۔ ایکا اکھ پوجا پائے، رسنا جہوا

آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم سچا ساک، سجن اپنا بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھاں دیوے ساچا ور، بہاوی بہانا نیڑ کھئے نہ آئیندا۔ بہاوی بہانا ہیوے دُور، نیڑ کدے نہ آئیا۔ جس صاحب ستگر حاضر حضور، ہر کے پوڑے لئے چڑھائیا۔ جنم جنم دی سیوا کرے منظور، اجرت سب دی لیکھے پائیا۔ سرب کلا آپے بھرپور، ہر گھٹ آپے رہیا سائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ ہرجن تارے آپ پرہے، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لبھ، اپنا میل کرائیندا۔ پنچ وکارا دیوے بدھ، نام کھنڈا اک کھڑکائیندا۔ نو دوارے پار حد، دسویں اپنی بوجھ بھجائیندا۔ وشنوں ویکھے وشو جد، واستک اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن تارے اتم آپ، اپنی دیا کھائیا۔ جنم جنم دا میٹے پاپ، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ کرم کرم دا مٹے روگ سنتاپ، سنسا کھئے رہن نہ پائیا۔ گرسکھ اٹھائے جوں بالک باپ، پتا پوت خوشی منائیا۔ ایک دیوے ساچی دات، چرن پریتی اک جنائیا۔ آتم پر ماتم سچی ذات، چار ورن نین شرمائیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچی گاتھ، آد آنت اک رکھائیا۔ کوٹن کوٹ ناؤں جگت سبندھی بن ساک، سجن اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم اپارا، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ شبد ڈنکا وچ سنسارا، وڈ سنساری آپ وجائیندا۔ نو نو کرے خبردارا، ست ستوادی دیا کھائیندا۔ کوڑی کرپا مٹے پسارا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیندا۔ سچ سچ کرے ورتارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پرتمھی کھولے اک دوارا، ایشٹ گردیو ایک نظری آئیندا۔ ایک چرن اک نمسکارا، دوسر سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ ایک امرت ٹھنڈا ٹھارا، سروور اک اک بھرائیندا۔ ایک نور الہی پروردگارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ حکمے اندر رکھ بہانا، بہانا حکمے وچ رکھائیا۔ حکم اندر راجا رانا، حکمے اندر تخت تخت سچی شہنشاہیا۔ حکمے اندر آون جانا، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ حکمے اندر گاوے گانا، گر اوتار پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ حکمے اندر دیوے دھر فرمانا، بودھ آگادھ کرے جنائیا۔ حکمے اندر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ حکمے اندر کھیل اپارا، اپرپر آپ کرائیندا۔ حکمے اندر تیئی اوتارا، بھگت اٹھاراں سیو کھائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ کٹ کے گئے وگارا، حکمے اندر

نانک گوبند ایکا ڈھولا گائیندا۔ حُکے اندر سَتجگ تریتا دواپر ہویا پار کنارہ، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ اپنے حُکے اندر آپے وسے آپ کرتارا، دوجا حُکم نہ کھئے سُنائیندا۔ کلجگ آنت پرگٹ ہویئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، گر پیراں اچھیا پور کرائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ منگدے رہے بن بھکارا، خالی جھولی سرب وکھائیندا۔ اتم آئے مہابلی بلکارا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ چار جگ دا لہنا دینا چار کھانی چار بانی دئے نوارا، چار وید پندھ مُکائیندا۔ چاروں کُنٹ ایکا نعرہ، چوتھے گھر لگے اکھاڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھانا اپنا آپ مٹائیندا۔ اپنے بھانے آپے توڑ، اپنا کھیل کرائیا۔ اپنے حُکے آپے جوڑ، گرسکھ شبدی میل ملائیا۔ کلجگ اتم ویکھ اندھیرا گھور، ہر گھوری پھیرا پائیا۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے اپنے سنگ لے جوڑ، جوڑنہارا دس نہ آئیا۔ آنت کنت بھگونت نرگن سرگن جائے بھڑ، روپ انوپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پرکھے ریٹھا مٹھا کوڑ، گھر گھر اپنا پردہ لاییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھاں دیوے اکو ور، بھاوی آنت نیڑ نہ آئیا۔ بھاوی آنت آئے نہ نیڑے، جس جن ہر ہر دیا کھائیندا۔ آپ وسے گرسکھ کھیڑے، گرسکھ کھیڑا اپنا گھر بنائیندا۔ پرم پُرکھ داسی داسا بن بن بٹھے بیڑے، بیڑا لوک مات چلائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی کئے گیڑے، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ حقو حق کرے نیڑے، پردہ اوبلا نہ کھئے جنائیندا۔ وسنہارا نیرن نیڑے، دور ڈراڈا پندھ مُکائیندا۔ چاروں کُنٹ ست سرُپی شبد اگتی بائے گھیرے، ہر کا گھیرا نہ کھئے ٹرائیندا۔ اٹھے پھر دوس رہن گرسکھ تیرے وسے ڈیرے، اپنا ڈیرہ نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرسکھ اپنی گود رکھائیندا۔ گرسکھ اپنی گودی چُک، چُک چُک خوشی منائیا۔ آون جاون جائے مُک، گیڑا گیڑ نہ کھئے بھوائیا۔ رُت بسنتی سہائے ابناسی اچت، اپنی دیا آپ کھائیا۔ سچکھنڈ نواسی ست پُرکھ نرنجن آپے ٹٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سنت سہیلے گرو گُر چیلے، ایکا بندھن نام رکھائیا۔ ایکا بندھن دیوے پا، اتم پرما تم کھیل کرائیندا۔ پرماندن دئے وکھا، نجانند رس چوائیندا۔ مستک ٹکا چندن دئے لگا، جوت للائی ڈگمگائیندا۔ برہمنڈن کھنڈن پار کرا، جیرج انڈن ڈیرہ ڈھاپیندا۔ نام مردنگن اک وجا، بھے بھیانک نہ کھئے وکھائیندا۔ ساچا سنگن بے پرواہ، سگلا سنگ آپ نیھائیندا۔ گرسکھ رنگن آپ چڑھا، رنگ رنگیلا اک رنگائیندا۔ آنت

بھاری دئے مٹا، بھانا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سوجھ سرؤپی درس کرا، گرسکھ اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ شبد بیانے لئے چڑھا، درگاہ ساچی آپ بھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دئے سہا، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ گرسکھ جوتی جوت ملا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ اپنے وچ لئے سما، اپنا کیتا اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، بھانا بھاری اپنے حکمے کھیل کرائیندا۔

☆ ۲۴ چیت ۲۰۱۹ پکرمی بھان سنگھ نانک پُرا ضلع کرنال ☆

ست ستوادی ساچا نام، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ ہنگ برہم کھیل مہان، آتم آنتر پردہ لاپندا۔ نرگن سرگن سچ نشان، درگاہ ساچی دھام وکھائیندا۔ بن اکھڑ دیوے گیان، اکھشر روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ بن نیتر دیوے دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیندا۔ بن منگیان دیوے مان، نہانیاں گلے لگائیندا۔ بن بولیاں جانے رام، رام اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بن دیپک مٹے اندھیری شام، جوتی تُوڑ ڈگمگائیندا۔ بن قاصد دیوے پیغام، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا نام اک رکھائیندا۔ ساچا نام آد آنت، ہر جو ایک ایک جنائیا۔ کوٹن کوٹ ناؤں مہا کرن اگنت، اکھڑ اکھڑ نال ملائیا۔ ہر کا بھیو جانے گُرمکھ وِرا سنت، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ایک نام ایک منت، منتر اکو نام درڑائیا۔ ایک نار ایک کنت، پُرکھ ابناسی اک اکھوائیا۔ ایک دھام سو بھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ایک بودھ گیان ہوتے پنڈت، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت ایک نام وکھائیا۔ ایکو نام ہر ہر ناد، انادی ناد وچائیندا۔ لیکھا جانے برہم برہماد، برہمانڈ کھیل کرائیندا۔ آپ پرگٹائے آد جگاد، جگ جگ ویس کرائیندا۔ بھیو کھلائے سنتن سادھ، ساچی سادھنا آپ کرائیندا۔ میٹ مٹئے واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیندا۔ گُرمکھ سجن آپے لادھ، گر گر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ جگت اندھیرے وچوں کاڈھ، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ آتم سیجا کرے لاڈ، سہنجی سیج آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت اکو نام وکھائیندا۔ اکو نام ہر ہر جاپ، رسنا جہوا کہن نہ سکے رائیا۔ جگا جگنت وڈ پرتاپ، گر اوتار رپے جس گائیا۔ کوٹن کوٹ میٹے سنتاپ، سنسا روگ رہن نہ پائیا۔ میل ملائے کلاپات، گھر میلا سچے ماہیا۔ ہر کا ناؤں روپ رنگ ریکھ نہ کوئی پات،

ذات اذاتی اپنی دھار رکھائیا۔ آتم پر ماتم بندھائے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ سو پُرکھ زرنجن ہنگ برہم سُنائے گاتھ، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ ایش جیو دیوے ساتھ، سکلا سنگ نبھائیا۔ لیکھا جانے انا تھی ناتھ، ناتھ انا تھی وڈ وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں سدا سمراتھ، سمرتھ پُرکھ آپ پرگٹائیا۔ ساچے بھگتاں دیوے اپنی وتھ، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ناؤں آپ اُچائیا۔ ایک ناؤں آتم پر ماتم زرنجن سرگن دھار، ہنگ برہم سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر زرنجن سرگن گر گر لے اوتار، شبدی شبد ڈھولا گئے سچا ماہیا۔ پُرکھ پُرکھوتم ایک تار، ایک گیت ایک سنگیت راگ رنگ ایک رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا دھام نیار، ایکنکار ست ترانہ بول جیکار، جے جیکار اپنے ناؤں سُنائیا۔ تھر گھر کھیل اگم اپار، تندی تند نہ کھئے ستار، راگی راگ لے اُچار، ڈھولک چھینا ساز نہ کھئے وجائیا۔ پنج تت نہ کھئے آدھار، من مت بُدھ نہ کھئے وچار، رسنا جہوا نہ کھئے شنکار، شرع شریعت ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ ہر کا ناؤں دیسے سچ دربار، ورن برن نہ کھئے آدھار، دین مذہب نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت اکو نام پرگٹائیا۔ آد آنت اکو نام، ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ جگا جگنتر جن بھگتاں دیوے ساچا جام، امیوں رس اپنا نام پیاٹیندا۔ ست ستوادی ست پُرکھ زرنجن دیوے ست پیغام، اپنی سکھیا سچ سمجھائیندا۔ نہکرمی کرے کرائے ساچا کام، کرم کانڈ ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ سرگن زرنجن دیونہارا دان، ساچا دان وست اموک آپ ورتائیندا۔ جگت نیتر نین دسے نہ کھئے نشان، ہر کا نام نظر کیسے نہ آئیندا۔ جگت جہوا بتی دند جیو جنت سارے گان، اکھڑ اکھڑ جوڑ جڑائیندا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، ایک دیوے ساچا دان، آتم آتر نام ندھانا آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ناؤں ایک ہٹ رکھائیندا۔ ساچا ناؤں کایا ہٹ، ڈونگھی گندر آپ رکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت رسنا جہوا منکا منکا مالا رہے رٹ، جگت جیون جگت ہتھ کیسے نہ آئیا۔ نو نو چار چار چار کُنٹ رہے نٹھ، بن بن پاندھی پندھ نہ کھئے مکائیا۔ پھر پھر تھکے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سُرستی نیتر نین نظر کھئے نہ پائیا۔ چار دیواری جگت کھیڑا مندر مسجد شودوالا مٹھ، ست سرؤپ شاہو بھوپ بن رنگ روپ ست سرؤپی نظر کیسے نہ آئیا۔ جنگل جوہ اُچار پہاڑ ڈونگھی گندر اُچے ٹلے پریت کر کے بیٹھے ہتھ، دھوئی تا تا اگن تپائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا ناؤں ساچے مندر بیٹھا رکھ، سر اپنا

ہتھ ٻڌائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگتر کر کِریا جس دیوے دس، سو جن کھوجن بن کدے نہ جائیا۔ گرہ مندر اندر ہونے پرکاس، پرکاشوان اپنا نور دھرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن شاہو شاباش، شہنشاہ اپنی دیا کھائیا۔ ہنگ برہم رکھے پاس، آتم پر ماتم ہونے نہ کدے نراس، نراچھت اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ ساچا رام ساچا نام ساچا کام ساچا شام، مُکند منوہر لکھی نرائن اپنی تار ستار ساچی بنسری نام وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک نام آپ ورتائیا۔ ایک نام سِری بھگونت، آد جُگاد آپ ورتائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران مہا گائن اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر سارے کہن ہر بے آنت، بے عیب پروردگار ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کر کر گیانت، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ تیرا ناؤں کھئے نہ جانے آد آنت، بے آنت تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ تیری مہا گا گا تھکے گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت، ست کہہ کہہ سرب سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی دیونہارا ور، نام نام آپ ورتائیندا۔ نام نام وست امولک، امل آپ ورتائیا۔ گر مُکھان رکھے کایا گولک، گھر گھر وچ دئے وکھائیا۔ انحد ناد انادی وجے ڈھولک، وجاونہارا نظر نہ آئی۔ ناد سُنئے پن رسنا جہوا انبولت، انبولت کرے پڑھائیا۔ ایک نام وکھائے اڈولت، اڈول اڈل کدے نہ جائیا۔ سچ دوارا ساچا کھوجت، ہر جو ساچا ہٹ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت اپنا ناؤں سمجھائیا۔ آد آنت ایک نام، ہر ہر آپ جنائیندا۔ نرگن نرگن کہے ستنام، نام ست سرگن روپ وکھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کھیل کرے بھگوان، بھگون اپنا بھیو چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، اتم اپنا نام آپ پرگٹائیندا۔ اتم اپنا ناؤں کر پرگٹ، پر پُرکھ کھیل کھلائیا۔ نانک نرگن گیا رٹ، رسنا جہوا سوہنگ ڈھولا گائیا۔ گوبند گر کہے پُرکھ سمرتھ، پتا پوت ویس وٹائی۔ تیر کمان میرا بھتھا، ساچا چلہ سوہنگ ناؤں رکھائیا۔ وشن برہما شو گائن جس، آتم پر ماتم ایک گھر وجے ودھائی۔ جگ چوکرئی ویکھیا ہس ہس، کوٹن کوٹ ناؤں دھرائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت نام اگتی ڈوری پائے نتھ، نظر کیسے نہ آئی۔ سچ دوارے اک اکٹھ، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ ستجگ ساچا مارگ دس، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے پڑھائی۔ سوہنگ چینا ساچا جاپ، جاپ اپنا ناؤں وکھائی۔ آتم پر ماتم بنائے وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی ہونے سہائی۔

گرمکھ جانے اپنا آپ، ہر جو آپا بوجھ بھجھائیا۔ ناتا تھے ترے گن تاپ، اگنی تت نہ کھئے جلائییا۔ جنم جنم دا مٹے پاپ، کرم کرم رہے نہ رائیا۔
 آتم پر ماتم میلا جوں پوت مائی باپ، پُرکھ اکال اپنی گود سہائییا۔ ایش جیو سجن ساک، سگلا سنگ آپ رکھائییا۔ پاربرہم کھولے تاک،
 نوری جلوہ دئے درسائییا۔ آتم سیجا ساچے مندر سرتی شبد بولے اک واک، سوہنگ ڈھولا سچا گائییا۔ گرمکھ اترے اپنے گھاٹ منجدھار نہ
 کھئے زڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن ایکا نام
 وکھائییا۔

ایکا ناؤں ہر کا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ ایکا دھام سچ پلنگ، سچ سنگھاسن اک سہائیندا۔ ایکا ناؤں اک مردنگ، ہر
 مردنگا آپ وجائیندا۔ ایکا سورپیر سربنگ، بلدھاری اپنا بل رکھائیندا۔ ایکا گھٹ گھٹ اندر جائے لنگھ، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لائیندا۔
 ایکا کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ نام اٹھائیندا۔ ایکا وسنہارا وچ برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ اپنی دھار چلائییندا۔ ایکا گاونہارا چھند، گیت
 گوبند اک لائیندا۔ ایکا جگ چوکرزی میٹنہارا پندھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ ایکا جن بھگتاں دیوے سچا اند، اند اند وچ وکھائییندا۔ ایکا
 ٹئی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دیا کھائییندا۔ ایکا کلجگ اتم میٹے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کریا دھکا لائیندا۔ ایکا لکھ چوراسی ویکھے نار
 ڈباگن رنڈ، نو نونو اپنا پھیرا پائیندا۔ ایکا لہنا دینا جانے سورج چند، آد جگاد جگ اپنے حکم پھرائیندا۔ ایکا لکھ چوراسی توڑنہارا
 پھند، پھندی اپنی آپ کٹھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اتم دیوے سچا ور، اپنا ناؤں آپ
 سمجھائییندا۔ ساچا ناؤں ہنگ برہم، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائییا۔ سو پُرکھ نرنجن نہ مرے نہ پئے جم، ہنگ برہم جیو جنت اپنا کھیل
 وکھائییا۔ آتم پر ماتم پون سواسی اکو دم، ایکا رسنا نال ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سوہنگ
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جہاناں کرے سچ پڑھائییا۔

☆ ۲۴ چیت ۲۰۱۹ بکرمی جرنیل سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فروزپور ☆

نو نو چار کھیل مہان، سو پُرکھ نرنجن اپنا کھیل کرائیا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، دُھر فرمانا حُکم ورتائیا۔ بودھ آگادھا اک گیان، ناؤن نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ شبدي شبد کر بلوان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لیکھا جان دو جہان، دئے دئے اپنی دھار وکھائیا۔ نرگن سرگن کر نشان، رُوپ انوپ آپ وٹائیا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، ست ستوادی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو نو چار کھیل کرائیا۔ نو نو چار کھیل پُرکھ سمرتھ، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن سرگن ساچا مارگ دس، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا گھٹ گھٹ آتر آپے وس، نرگن نور نور ڈگمگائیندا۔ آتم پرما تم برہم پاربرہم کر کر وس، حُکمے حُکم آپ چلائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پنڈھ مُکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کھیل آپ جنائیندا۔ ساچی کھیل ہر نرنکار، آد جگاد کرائیا۔ دُھر فرمانا بول جیکار، جے جیکار آپے گائیا۔ نرگن سرگن دئے آدھار، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا آپ ورتائیا۔ ناؤن نرنکارا کر اُجیار، ساچا سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، گر گر رُوپ وٹائیا۔ محل اٹل اُچ منار، در گھر ساچا آپ وکھائیا۔ بودھ آگادھی شبد دُھنکار، آگمی ناد آپ وجائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ تخت نواسی شاہ سیکدار، شاہو بھوپ راجن راج، سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائیا۔ ساچی دھارا کرتا پُرکھ، کر کرنی آپ چلائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دُکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن سرگن کرے پرکھ، وڈ پارکھو وپس وٹائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی بودھ آگادھا شبد انادا آپ بُجھائے اپنی حرص، آسا ترسنا نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کر کرتار، اچرج اپنا کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو سیوادار، ترے ترے ایکا گنڈھ پوائیا۔ پنچم پنچم کر پیار، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ نرگن سرگن دے آدھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آتم پرما تم پاوے سار، پر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نام ندھانا اک جیکار، بن رسنا جہوا گائیا۔ مرد مردانہ ساچے تخت بے سچّی سرکار، دُھر فرمانا اک جنائیا۔ اپنی سیوا کرے بن بن سیوادار، گر گر اپنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ اکالا، اکل کل آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھرمسالہ، درگاہ ساچی سوہیا پائیندا۔ نرگن سرگن کرے کھیل نرالا، نراکار نرویر اجوونی ریت دس کیسے نہ آئیندا۔ گر اوتار نام اپار اک وکھائے ساچی مالا، منکا روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ ہر ہر میتا، ایک ایک چلائیا۔ بودھ اکادھی نام انڈیٹھا، لوک مات مات پرگٹائیا۔ کھانی بانی چلائے ریتا، نیتوان وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ گر اوتار امرت دھارا دیوے ٹھانڈا سیتا، سائنک ست ست کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپے لائیا۔ ساچا مارگ ہر نرنکار، آد پُرکھ آپ لگائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، کھانی بانی اپنا حکم ورتائیندا۔ سیوا لا گر اوتار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ کایا تت دے آدھار، برہم پاربرہم ملائیندا۔ دھر دی بانی دھر دی دھار، شبد انادی بول جیکار، برہم برہماد آپ سنائیندا۔ دیا باقی کھلاپاتی کھول تاکی ساچی باٹی کر اجیار، اندھ اندھیرا آپ گوائیندا۔ بن ساقی لیکھا جنائے خاکن خاکی، پاکن پاکی ساچا جام، امرت رس آپ چکھائیندا۔ سرب گنوتتا پورن بھگوتتا کرے کھیل بے انت بے اتنا اک پرگٹائے اپنا نام، نام انامی آپ وڈیائیندا۔ داتا دانی سیری بھگوان لیکھا جانے دو جہان، دیونہارا دھر فرمان، سچ سنندیسہ نر نریشا ایک ایک سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا کھیل ایکنکار، اپنا آپ آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن بندھن پائیا۔ پنچم تت تت اکھاڑ، پنچم کھیل کرے اپار، پنچم ناد شبد دھنکار، پنچم سہائے محل اٹل منار، پنچاں میلے ایک وار، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ پُرکھ ابناس، اک اکلا آپ چلائیا۔ تخت نواسی شاہو شاہباش، وسنہارا سچکھنڈ محلہ، درگاہ ساچی بیٹھا آسن لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت سیری بھگوت پھرائے پلا، نام ڈوری اک وکھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، کرے کھیل اچھل اچھلا، جگ کرتا ویس انیکا آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ساچی کار، حکمی حکم کر ورتار، دھر فرمانا آپ جنائیا۔ دھر فرمانا ہر سنندیسہ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ پاربرہم پریہ نر نریشا، اپنا حکم ورتائیندا۔ وسنہارا ساچے دیسا، دیس دستر کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن کر کر ویسا، گر گر روپ وٹائیندا۔ آد

جُگاد جُگا جُگنتر لکھ چوراسی جانے پیشہ، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا اپنا پردہ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا آپ ورتائیندا۔ دُھر فرمانا ایک وار، ایک ایک جنائیا۔ جُگ چوکرئی وچ سنسار، اک اک ویکھ وکھائیا۔ حُکے اندر گر اوتار پیر پیغمبر سیو کھائیا۔ حُکے اندر بھگت بھگوت کرن نمسکار، دیئے دیئے جوڑ سیس جھکائیا۔ حُکے اندر سنت ساجن منگن بن بھکار، خالی جھولی سرب وکھائیا۔ حُکے اندر گرُمکھ کرے درس دیدار، جگت ترسنا حرص مٹائیا۔ حُکے اندر گرُسکھ کھولے بند کواڑ، بند تاکی آپے لاپیا۔ حُکے اندر وشن برہما شو کر اُجیار، نور نور نور پرگٹائیا۔ حُکے اندر وید چار، حُکے اندر شاستر سمرت کرے پیار، حُکے اندر اپنا بھیو آپ کھلائی۔ حُکے اندر گر اوتار، حُکے اندر پیر پیغمبر کڈھن وگار، بن وگاری پھیرا پائیا۔ حُکے اندر انجیل قرآن، حُکے اندر بودھ گیان، حُکے اندر نام ست نشان، ست ستوادی آپ جنائیا۔ حُکے اندر گوبند میلا وچ جہان، کرے کھیل سِری بھگوان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیا۔ ساچا کھیل اپر اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیندا۔ جُگ چوکرئی کر پسارا، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ گرُو اوتار بھگت بھگوت دیندا ربیا سہارا، سمرتھ پُرکھ چرن دھیان اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ کوئن روپ انوپ وٹائیندا۔ جُگ جُگ کھیل پُرکھ اگم، اگمڑا آپ کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ بیڑا بٹھ، لوک مات پار کرائیندا۔ گر اوتار بن بن جننی جن، گودی گود سہائیندا۔ لیکھا جان پنج ت تن، تن مندر ڈیرہ لائیندا۔ وست امولک ایک دھن، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا آپ جنائیندا۔ ساچی سیوا چار جُگ، جُگ کرتا آپ جنائیا۔ کدا ربیا کھیل لک لک، ظاہر ظہور نظر کسے نہ آئیا۔ گرُمکھ ورلے گودی چُک، بن ڈٹھیاں گود اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکرئی اپنا بندھن پائیا۔ جُگ چوکرئی گئے بیت، ہر ستگر آپ بتائیا۔ آپ بیٹھا ربیا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ جُگ جُگ چلاؤندا ربیا ریت، پیر پیغمبر گر اوتار مات پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی پرکھدا ربیا نیت، نیتوان آپ ہو جائیا۔ بھگتان دسدا ربیا سچ پریت، پریم پھندن ایک پائیا۔ ٹھگوری کدا ربیا مندر مٹھ شِودوالا مسیت، چار دیوار بنک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ریتی آپ چلائی۔ جگت ریتی وچ سنسار، جُگ کرتا آپ چلائی۔ کوئن کوٹ ناؤں کر

اُجیار، رسنا جہوا جگت سُنائیندا۔ کوٹن کوٹ اِشٹ اپار، اپرمپر بھیو رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا بھیو رکھ ہتھ، بھیو کھئے نہ پائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکرئی دیوے متھ، متھنہارا اک اکھوائیا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کہانی بانی سُنائوندا رہیا گاتھ، اپنا اکھر کر پڑھائیا۔ نرگن سرگن نت نوت کر کر بت دیندا رہیا ساتھ، لوک مات سنگ نبھائیا۔ جگ چوکرئی ونڈن ونڈا رہیا ذات پات، ورن گوت کھیل کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لکھدا رہیا قلم دوات، لکھ لکھ لیکھا جگت دھرائیا۔ پُرکھ ابناسی دُور دُرادا تخت نواسی وینہدا رہیا مار جہات، اپنی جھاکی نہ کیسے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا راہ آپ چلائی۔ ساچا راہ آد جگاد، ہر کرتا آپ چلائی۔ لیکھا جانے برہم برہماد، پاربرہم پرہہ بھیو کھلائی۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج اند وچے ناد، تریا راگ آپ لائیندا۔ آپے ہوئے رہے وسہاد، بسمل اپنی دھار رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان رکھے یاد، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا کھیل تماش، ترے گن اتینتا ٹھانڈا سینتا، ساچے مندر سوہبا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ چوکرئی پار کرائیندا۔ جگ چوکرئی جائے لنگھ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سچکھنڈ ستا رہے سچ پلنگ، پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ ناؤن نرنکارا وجد رہے مردنگ، آد جگاد کرے شنوائیا۔ گرہ مندر اندر اک اند، اند اند وچ رکھائیا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، جگ جگ ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ چوکرئی گر اوتار پیر پیغمبر ساچی سیوا لائیا۔ ساچی سیوا ڈونگھا کھات، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ دو جہاناں ویکھن مار جہات، ہر کا آنت نظر کیسے نہ آئیندا۔ بن بھکھاری منگدے رہے دات، داتا دانی جھولی آپ بھرائیندا۔ حکمے اندر گا گا گئے گاتھ، اپنا راگ نہ کھئے سُنائیندا۔ نیوں نیوں ٹیکدے گئے ماتھ، سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ رکھ کے گئے آس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو نو چار رکھی آس، گر اوتار دھیان لگائیا۔ پاربرہم پرہہ تیرے ملن دی اک پیاس، دوجی ترسنا نہ کھئے رکھائیا۔ تیرا کھیل پُرکھ ابناس، بھیو کھئے نہ پائیا۔ بن بردے تیرے داس، تیری سیوا مات کھائیا۔ اتم اکو اک ارداس، دوئے جوڑ پئے سرنائیا۔ اسیں پرگئے تیری شاخ، پت ڈالی مات مہکائیا۔

تُوں اتم بنا راکھ، راکھی تیرے ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ رہیا سمجھائیا۔ آد پُرکھ ایکا بات، یں
 اکھر آپ جنائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ رکھنا یاد، ناؤں زینکارا آپ سمجھائیندا۔ دوس زین گاؤنی گاتھ، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔
 کرے کھیل بوہ بدھ بہانت، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا آپ سمجھائیندا۔ دُھر فرمانا
 ایکنکار، ایکا ایک جنائیا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ سب منگدے رہن بن بھکار، بھکھک اپنی دیا آپ کھائیا۔ ٹلے پربت سُمند ساگر
 ڈونگھی کندر جنگل جوہ پھردے رہن اُجاڑ پہاڑ، در در پھیرا پائیا۔ اندر وڑ وڑ کدھدے رہن ہاڑ، مستک ٹیکا دھوڑی لا لا شاہیا۔ نیوں
 نیوں کردے رہن نمسکار، نیر نین نین شرمائیا۔ اُچی کوک کوک کردے رہن پُکار، پربھ ملے سچا ماہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ
 گرمکھ ورلے لئے اُہار، اٹھ دس بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو سو چورانونے چوکرئی جگ گپڑا آپ رکھائیا۔
 نو نو چار ساچا گپڑا، ہر ہر آپ چلائیندا۔ کھانی بانی وید پُرانی رکھ جھپڑا، ورن برن ونڈ ونڈائیندا۔ اتم کرے حق نیڑا، حق حقیقت
 ویکھ وکھائیندا۔ ہر کا حُکم میٹے کیہڑا، میٹہار نہ کھئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنا
 کھیل سری بھگوان، کلجگ انت جنائیا۔ گر اوتار اپنا دیو سرب بیان، نام بیانا اک رکھائیا۔ جس دا رکھدے آئے دھیان، نج آتم دھیان
 لگائیا۔ جس نوں مندے آئے بھگوان، زرگن سچکھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ جس دے آئے رکھدے آئے ایمان، کلمہ کائنات پڑھائیا۔ جس نوں
 سجدہ سیس کردے رہے سلام، صحیح سلامت پھیرا پائیا۔ جس نوں مندے رہے وڈ امام، سو پروردگار ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ساچا لیکھا ہر بھگونت، اپنا آپ جنائیندا۔ کلجگ ویلا آئے آنت، زرگن ویس وٹائیندا۔ لکھ
 چوراسی ویکھے جیو جنت، پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ گرمکھ اُٹھائے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کھائیندا۔ سرتی شبیدی میلا ناری کنت،
 کر کِریا آپ کرائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی آپ بنائے ساچی بنت، گھڑن بھتہار ویکھ وکھائیندا۔ ایکا نام جنائے ساچا منت، منتر اپنا روپ
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اپنا بھیو کھلائییندا۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، ہر ستگر آپ جنائیا۔ گر اوتاراں
 پنڈھ مکاؤنا، پیر پیغمبر لہنا جھولی پائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا کھیل آپ رچاؤنا، رچ رچ ویکھے سچا ماہیا۔ ساچا مارگ آپے

لاؤنا، بهيو ڪڍڻ نه پائيا۔ جن بهگناں نام آڀے گاؤنا، بهگون بهگت مڪھ صلاحيا۔ در در گھر گھر پهيرا پاؤنا، جوتي جوت سروپ هر، آڀ
 اپني ڪرپا ڪر، ڪلجگ تيري اتم ور، اپنا راه آڀ چلائيا۔ ڪلجگ اتم سچا راه، سو ڀرڪه زرنجن آڀ چلائيندا۔ گر پير اوتار نال رکھائے گواه،
 بيان قلم بند ڪرائيندا۔ اتم ڪوئي نه ڪرے ناڻه، ليڪھا سب دا اپنے ہتھ رکھائيندا۔ ويڪھ وڪھائے تهاؤں تهاں، تهاں تهنتر ڏيره لائيندا۔ ڪرے
 ڪھيل ڀے پرواه، بهيو ابھيد آڀ گھلائيندا۔ گرمڪھ ساڇے لئے جگا، جاگرت جوت اڪ جگائيندا۔ جنم جنم دے بخش گناه، ڏرمت ميل آڀ
 دھوائيندا۔ اپني گودي لئے ٻھا، سر اپنا ہتھ رکھائيندا۔ بودھ آگادھي شبد جنا، آتم پرماٽم ميل ملائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آڀ اپني
 ڪرپا ڪر، ساڇي ريتي آڀ رکھائيندا۔ ساڇي ريتي چلائے جگ، جگ جيون داتا ديا ڪمائيا۔ پرگٹ ٻو سورا سريگ، بل اپنا آڀ رکھائيا۔
 اڪ بنائے ساڇي جد، وشو اپنا روپ وڪھائيا۔ ڪل ڪلش پار ڪناره حد، حدود اربعه اپنا آڀ وڪھائيا۔ اڪ وجائے اگتي نڌ، انحد راڳي راگ
 سُنائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪھيل ساڇا هر، آنت ڪنت بهگونت ايڪا گھر وسائيا۔ وسے گھر سري بهگوان،
 زرگن زرگن روپ وٺائيندا۔ لوڪ مات ٻو پردھان، دو جھاناں ويڪھ وڪھائيندا۔ گر اوتاراں لئے بيان، پرڇه اپنے ہتھ رکھائيندا۔ بهگت بهگونت
 سچ نشان، لوڪ مات جھلائيندا۔ بهگناں پڇھه اپنا آڀ تجيا وچ جھان، زرگن ٻو ڪے سرگن اندر ڏيره لائيندا۔ جيو جنت نه سکے ڪھڙے
 پهچان، نيتر نظر ڪيسے نه آئيندا۔ ساڇا ناؤں اڪ وڪھان، جوگ ابھياس پنڊھ مڪائيندا۔ تيرتھ تڻ نه ڪھڙے اشنان، اٽھسٿ راه نه ڪھڙے تڪائيندا۔
 ڪرپانڊھ ڪرپا ڪرے ٻو مهربان، مھر نظر اڪ اُٺھائيندا۔ ڏھر دي باني ڏھر فرمان، ڏھر سنديسه اڪ سُنائيندا۔ وشن برهما شو ڪرن دھيان،
 هر جو ڪي ڪھيل ورتائيندا۔ بهگت سُنن لا لا ڪان، ڪون نام هر ڊرڙائيندا۔ گر اوتار خوشي منان، ڀرڪھ ابھياس اپنا ڪھيل ڪرائيندا۔ ايڪا ناؤں
 دس وچ جھان، دو جھاناں راه وڪھائيندا۔ آتم پرماٽم ديوے مان، نائياں گلے لگائيندا۔ برهم پاربرهم ڪرے ڪليان، سر اپنا ہتھ ٽڪائيندا۔
 ايش جيو ديوے دان، جگدپش جھولي پائيندا۔ سُرتي شبدي ميلا گوپي ڪاٻن، گھر منڏل راس رچائيندا۔ آتم سيجا ڪر پروان، سيج
 سُهنجني سوٻھا پائيندا۔ ستگر روپ سدا بلوان، پردھ بال نظر نه آئيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آڀ اپني ڪرپا ڪر، ساڇا ڪھيل آڀ
 ڪرائيندا۔ ساڇا ڪھيل ايڪا گھر، گرہ مندر آڀ ڪرائيا۔ گرمڪھ ميلا ناري نر، نر نرائن ويڪھ وڪھائيا۔ سنت سھيلے آڀے پھڙ، اپنا بندھن پائيا۔

گُرمکھ سیجا آپے چڑھ، اپنی خوشی منائیا۔ نہ کھئے سیس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئن کوٹ بیٹھے رہن
 در، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوئن کوٹ وشن برہما شو رہے ڈر، سیس سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلّا کلجگ اتم ویس کر،
 نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ بھگت بھگوان دیوے ساچا ور، بن منگیاں جھولی پائیا۔ زربھو چُکائے جگت ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے وکھائیا۔ درس
 دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُوبی روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک نام دئے وڈیائیا۔ ایک نام جگت جگ، ہر
 جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر وینہدا رہیا لک لک، اپنا مکھ نہ کیسے وکھائیندا۔ کلجگ اتم نر نریش شیر ہو کے رہیا
 بُک، ایک بھک نام لگائیندا۔ زرگن دھاروں زرگن پیا اٹھ، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ آپے چڑھ کے بیٹھا ساچی چوٹ، کنارہ نظر کیسے نہ
 آئیندا۔ سچکھنڈ بنائے قلعہ کوٹ، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کر پرکاس نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، ساچا مارگ ایک ایک جنائیندا۔ ساچا مارگ چار ورن، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ نیتز کھلے ہرن پھرن، پُرکھ ابناسی ویکھے
 چائیں چائیا۔ ستگر پورا تارنہارا گرسکھ ترنی ترن، جگت کنارہ پار کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے ورن، بہ بہ اپنی خوشی منائیا۔
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اکھڑ ایکو پڑھن، وشن برہما شو گر اوتار، ویکھن چائیں چائیا۔ جوت للائی مستک ٹگا
 کوستک منیاں آپے جڑن، تورو نور ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا
 ناؤں اک سمجھائیا۔ ساچا ناؤں اتم پرمام، پرم پُرکھ آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے ظاہر باطن، گپت اپنا رنگ رنگائیندا۔ بھيو کھلائے پرتھی
 آکاشن، گگن پاتالان ڈیرہ لائیندا۔ لہنا دینا جانے پون سواسن، پون پوناں وچ سمائیندا۔ کلجگ اتم پُرکھ ابناسی بنیا داسی داسن، بن
 سیوک سیو کھائیندا۔ گُرمکھان پوری کرے آسن، اپنی آسا آپے پور کرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک اکلّا پُرکھ ابناسن،
 جنم مرن جنم وچ کدے نہ آئیندا۔

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی نچھتر سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فروزپور ☆

اپنی کرنی رہیا کر، ہر کرتا وڈ وڈیائیا۔ نرگن روپ نرگن دھر، نرگن نراکار کھیل کرائیا۔ جوتی تُوَر جوت اُجیار، اندھ اندھیرا دئے مٹائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، صاحب سلطان بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی لہنا دئے اُتار، دینا اپنے ہتھ رکھائیا۔ گر اوتار کرن وچار، ہر وچار وچ کیسے نہ آئیا۔ بھگت منگن در دوار، بیٹھے سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی آنت نہ پاراوار، بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایسی کرنی کرے کرتار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وید شاستر گئے ہار، ہر کا پندھ نہ کھئے مٹائیندا۔ لکھ لکھ تھک گئے لکھار، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ آنت پا پا تھکے گر اوتار، بے آنت بھیو نہ کھئے جنائیندا۔ بھگت چڑھ چڑھ تھکے محل منار، کنارہ پار نہ کھئے کرائیندا۔ سنت لا لا دھوڑی چھار، خاکی خاک آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ کون کرنی کرے ہر، بھیو کیسے نہ آئیا۔ جگا جگنتر کھیل کر، جگ کرتا ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت آپے پھڑ، جگ جگ کرے پڑھائیا۔ نرگن سرگن پھڑائے لڑ، پلو ایکا نام وکھائیا۔ سچ نپائے ساچے سر، سروور ایکا اک پرگٹائیا۔ نرہو چکائے بھے ڈر، بھے اور نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی کرنی سری بھگونت، آد جگاد کرائیندا۔ ترے گن مایا پا بے آنت، لکھ چوراسی آپ بھلائیندا۔ بھیو ابھیدا جیو جنت، جیون داتا پردہ نہ کیسے اٹھائیندا۔ لیکھا جان آد آنت، مدھ اپنا حکم ورتائیندا۔ سیوک سیوا کوٹن سادھ سنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ ابناس، ایکا ایک کرائیا۔ جگ چوکڑی پا پا راس، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ دیا باقی کر پرکاس، کھلا پاتی دئے وڈیائیا۔ آپ اپنا کھولے تاک، ساچا مندر دئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ ساچا کھیل نہ کوئی سکے سوچ، سوچیاں سوچ وچ کدے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان درشن رہے لوچ، ترلوچن دئے گواہیا۔ کبیرا چڑھ کے ویکھے قلعے کوٹ، محل اٹل بیٹھا سچا ماہیا۔ روداس لگائے اک چوٹ، تن نگارہ ناد وجائیا۔ ہر کا روپ نرمل جوت، ہمل اپنی کھیل وکھائیا۔ بھگت بھگونت اوت پوت، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ تانا پیٹا ایکا سوت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنے بھیو نہ

کيسے جنائيا۔ ايسی کرنی کرے کرتا پُرکھ، نظر کيسے نہ آئیندا۔ آد جُگاد نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، ہرکھ سوگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جن
 بھگتاں اُپر کر کر ترس، مہر نظر اک رکھائیندا۔ امرت میگھ ایکا برس، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جُگ، مانس
 جنم تیرا کڈھدا رسیا عرق، گیڑا گیڑے وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکرئی جگت بھٹھی آپ بنائیندا۔
 جگت بھٹھی بنائے بن بھٹھیالا، بھيو ابھيد اپنے ہتھ رکھائيا۔ جُگ جُگ کھیل کردا رسیا نرالا، نرگن سرگن ویکھ وکھائيا۔ بھگتاں توڑ جگت
 جنجالا، جیون جُگت اک سمجھائيا۔ ایکا مارگ نام سُکھالا، سُکھاسن دئے وکھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل
 آپ ورتائيا۔ جُگ جُگ جانے جگت تپسیا، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ بھگتی اندر بھگت پھسیا، پھس پھس جگت چوٹاں کھائیندا۔
 پُرکھ ابناسی دُور دُراڈا پھرے نسیا، ہتھ کيسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ايسی کرنی
 کرے جگ، جُگت اپنے ہتھ رکھائيا۔ پرگٹ ہو سورا سربگ، ہر گھٹ ویکھے تھائیں تھائيا۔ نو نو بُجھائے آگ، تتو تت دئے مٹائيا۔ کلجگ
 آنت ہو پرگٹ، پرم پُرکھ ویس وٹائيا۔ بھگت اٹھاراں چرناں ہیٹھاں رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 اپنا کھیل آپ ورتائيا۔ بھگت دوارے بھگت ہسن، گھر ساچے وجے ودھائيا۔ اک دوجے نوں سارے دسن، رسنا رسنا نال ملائيا۔ کرے
 کھیل پُرکھ سمرتھن، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائيا۔ لکھ چوراسی آیا متھن، نو نو رڑکنا پائيا۔ چار جُگ اک اک کر کے لائے اپنے پتن، اپنے
 بیڑے نام چڑھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائيا۔ کرے کرنی کرنیہارا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جُگ چار جو
 بنیا رسیا ورتارا، داتا دانی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دیندا رسیا سرب سہارا، سرب رکھشک سیوا کھائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران دیندا رسیا
 لارا، اپنا آنت نہ کيسے جنائیندا۔ چھن ماتر دے دے گیا اشارہ، رمز رمز نال ملائیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، عیسیٰ موسیٰ منگ دوارا،
 نانک گوپند بن ونجارا، جگت جیون ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ايسی کرنی
 کرے کون، بھيو کيسے نہ آئيا۔ حکمے اندر اُنجا پون، پون پوناں وچ سہائيا۔ لیکھا جانے اُون گون، ترے بھون دھنی اپنا روپ وٹائيا۔ بھیکھا
 دھاری کرے بھیکھ بل بون، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرنی کِرت اک رکھائيا۔ کرنی کِرت کرنے یوگ، ایکا ایک ہر

اکھوائیندا۔ نرگن سرگن سچ سنجوگ، سچ سنجوگی میل ملائیندا۔ اک دوار درس اموگھ، سوچھ سرؤپی رُپ دھرائیندا۔ لیکھا جانے
 چوڈاں لوک پرلوک اپنا حُکم ورتائیندا۔ نام آگھی ست سلوک، ست ستوادى آپ جنائیندا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ
 لائیندا۔ نؤ سو چورانونے چوکرى جگ پُرکھ اکال تیری رکھ کے گئے اوٹ، نیتز نین سرب اُٹھائیندا۔ کلجگ آنت پرگٹ کرے نرمل جوت،
 جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم کرے کرنی، کرتا پُرکھ وڈی
 وڈیائیا۔ بھاگ لگائے اُپر دھرنی، دھرت دھول آپ سہائیا۔ نانا توڑے ورنی برنی، ورن برن کھئے رسن نہ پائیا۔ گُرمکھ لائے ساچے سرنی،
 سرنگت اک سمجھائیا۔ نیتز کھلے ہرنی پھرنی، بھگت بھگوت لے ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔
 ایسی کرنی کلجگ آنت، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ چار جگ دا پچھلا منت، منتر مُول لیکھے پائیندا۔ ست ستوادى مہما آگت، ست
 پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ آتم پرما تم میلا ناری کنت، کنت کنتوہل خوشی کرائیندا۔ گُرمکھ گر گر ویکھے ساچے سنت، ستگر اپنی دیا
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی کرنی کرے سنسار، جگ ساگر ویکھ وکھائیا۔
 جنم کرم دے وچھڑے میلے یار، جگ چوکرى پندھ مکائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لے اُٹھال، بھیو ابھیدا آپ گھلائیا۔ گھر وچ میلا ساچی
 دھرمسال، گرہ مندر دئے سہائیا۔ امرت پیائے سچا جام، رس نچھر اک وکھائیا۔ بن ڈھولک چھینے وجے تال، تال تلواڑا آپ رکھائیا۔ نانا
 توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ دئے وڈیائیا۔ اپنی کرنی کرے سنہال، دوس زین سیو کائیا۔ گُرمکھ ویکھے سجن لال، لالن اپنے رنگ رنگائیا۔
 آپے سنے مُریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے بحال، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر اک
 ٹکائیا۔ مہر نظر پائے آپ، اپنی دیا آپ کرائیندا۔ آتم پرما تم اُچے جاپ، جگت وچولا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جگ چوکرى جس دا کردے گئے
 پوجا پاٹھ، سو پُرکھ نرنجن گُرمکھ ساچے ویکھ وکھائیندا۔ جس دی ورن برن گاؤندے رہے گاتھ، رسنا جہوا رنگ رنگائیندا۔ سو لہنا دینا
 چُکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ جس دی دھوڑی منگدے تیرتھ اٹھساٹھ، سو دھوڑی مستک ٹکا گُرسکھاں آپ
 لگائیندا۔ جس نؤں گاؤندے گئے تریلوکی ناتھ، سو اناٹھ اناٹھاں ویکھ وکھائیندا۔ جس نؤں مناؤندا گیا رام بیٹا دسراتھ، سو رام رمیا اپنا پھیرا

پائیندا۔ جس دا نانک گوہند منگدے گئے ساتھ، سو پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ جو آد جُگاد سَتجُگ تریتا دواپر بھگتاں دیندا رہیا دات، دانی اپنی دیا کھائیندا۔ کلجگ اتم میٹے اندھیری رات، ساچا چند اک چڑھائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتار پیر پیغمبر ڈونگھا کھات، اپنا کھاتہ نہ کیسے وکھائیندا۔ توڑے ناتا ورن برن ذات پات، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایسی کرنی آپ کرائیندا۔ ایسی کرنی کون کرے تَدھ بن، بھگت بھگوان رہے وڈیائیا۔ روپ ریکھ نہ دے چن، چترکار تیرا چتر سکے نہ کھئے وکھائیا۔ آد جُگاد کرے کھیل بھن بھن، بے آنت تیری وڈیائیا۔ لیکھا دیویں گن گن، لُکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ کریں وسیرا بن چھپر چھن، ساچی چھپری بھگتاں آپ بنائیا۔ نامہ کہے دھن دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ کون بدھ مادھو جائے من، گوسائیں اپنی دیا کھائیا۔ بیڑا مات دیوے بٹھ، چپو ایکا نام لگائیا۔ رواداس کہے تیرا سچا دھن، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ تَدھ بن ایسی کون کرے کار، کرتے بھیو کیسے نہ آیا۔ نو تو چار تیرا منگدے رہے دیدار، ڈونگھی کندر اندر ڈیرہ لگایا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ہوئے خوار، اچے ٹلے پریت پھیرا پایا۔ پنج تت کایا دُکھڑا سہندے رہے سنسار، راج راجان دین سزایا۔ تیرے حُکمے اندر بن بردے سیوا کردے رہے اپر اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچے ہر، در تیرے تیرا آنت کیسے نہ پایا۔ آنت نہ جانے کھئے میت، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ آد جُگادی اپنا گیت، گر اوتار آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت ساچی ریت، سنت ساجن راہ وکھائیندا۔ گُرمکھ رکھے سدا اتیت، ترے گن ناتا توڑ ٹرائیندا۔ گُرسکھ کایا مندر دیہرا ویکھے مسیت، ساچا گُردوار آپ پرگٹائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے انڈیٹھ، زِرگن سرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ لہنا دینا جانے ہست کیٹ، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ ست چلائے سَتجُگ ریت، ست ستوادی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کرنی آپے کر وکھائیندا۔ کرنی کرے اک اکلّا، وڈا وڈ وڈیائیا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، پلو نظر کیسے نہ آئیا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، شبدي شبد ناد وجائیا۔ جوتی جوت آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ بنائے اک محلہ، محفل اپنی لئے لگائیا۔ نو سو چورانونے چوڑی جُگ کردا رہیا ول چھلا، کلجگ اتم اپنی کرنی آپے کر وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سینگھاسن اک سہائیا۔ اپنی کرنی سچ سینگھاسن، سو بھاؤنت آپ بنائیندا۔ لیکھا جان پر تھمی

آکاشن، آکاش آکاشاں ڈیرہ ڈھاپیندا۔ نرگن ویس پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا آپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت داسی داسن، بن سیوک سیو کمائیندا۔ نامے منگ پوری آسن، ساتا دوا جوڑ جڑائیندا۔ بہتر نور نور پرکاسن، ناڑ بہتر چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی پُرکھ سمراتھ، اپنی آپ کرائیا۔ ستر بہتر دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ چہتر سیکھاں لکھائے گاتھ، گرو دس منگ منگائیا۔ ملے وڈیائی پہلی وساکھ، گرو گوبند دے گواہیا۔ سنگھ روپ سنگھ لے راکھ، رکھک بن سہائیا۔ ستاراں سو پینٹھ پکرمی ندیڑ رکھی آس، آسا اکو اوٹ تکائیا۔ پُرکھ اکال ہیوے پرکاس، پرکاس میرا دے کرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چہتر کرے نام رُشنائیا۔ اٹھ تت جگت پَسار، نو کھنڈ پرتھی رچن رچائیا۔ پریم پیار سبر اپر اپار، وٹنا وٹ وٹ چڑھائیا۔ نیلی دھاروں آیا باہر، گوبند سچا ماہیا۔ ہر سنگت کرے ست پیار، گرسکھ نین وکھائیا۔ کرے کھیل اکم اپار، کوئی لکھت نہ دے گواہیا۔ چار جگ جس دا منگدے رہے دیدار، جگت جگت دھونیاں تائیا۔ سو پاندھی بنیا آپ کرتار، در در گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ گرسکھاں کہے مینوں سانجھی رکھ لو وچ سنسار، میں بن سیوک سیوا لواں کمائیا۔ نو کھنڈ پرتھی آندھی ہویا اندھ اندھیار، بن گرسکھ چند نہ کھئے چڑھائیا۔ نیلے والا اکو آسوار، نیلی دھار پار کرائیا۔ بوڑ سنگھ اندر باہر گپت ظاہر کُنڈا کھول کواڑ، نت نت اپنا درس کرائیا۔ جے کہو ملیا سانجھا یار، ہر سنگت سنگ اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اٹھ نو نو اٹھ لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ اٹھ تت اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بڈھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ نو در نو کھنڈ پرتھی جگت واسنا رہی گد، نو کھنڈ اپنی کھیل کرائیندا۔ گر کرنی گر کرتا گرمکھ لے بچھ، دوسر ہیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، راتیں ستیاں سرتی شبد ملائیندا۔

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلعِ فروزپُور ☆

ست پُرحہ نرنجن نئیا ساچی نوکا، نئیا اپنی آپ چلائی۔ جن بھگتاں دیوے ساچا موقِع، کھیل اپنے ہتھ رکھائی۔ نو نو چار جو کدا آیا دھوکھا، نرگن اپنا روپ چھپائی۔ جس دا مارگ سارے کھندے گئے اوکھا، کھئے جیو چڑھن نہ پائی۔ بن نانک کبیر کھئے نہ پہچا، دُور دُراڈے بیٹھے ڈیرہ لائی۔ کلجگ اتم مارگ لائے ایکا سوکھا، رہبر بنے بے پرواہیا۔ ساتے نال ملایا چوکا، ست ستوادی چار جگ ویکھے کھیل سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائی۔ ساتا چوکا ست ست دھار، چار جگ آس رکھائیندا۔ ست پُرحہ نرنجن کھیل اپار، چار وید سرب جس گائیندا۔ ست ستوادی ایکنکار، چار جگ ونڈ ونڈائیندا۔ ست ستوادی اکم اپار، چار ورن ویس ونڈائیندا۔ ست پُرحہ نرنجن نرگن نر جوت اُجیار، چارے کھانی بودھ گیان درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ستوادی ست ست، ست پُرحہ نرنجن آپ اکھوائیا۔ چار جگ چار ورن چار کُنٹ ایکا مت، چارے دشاں دئے سمجھائی۔ کرے کھیل پُرحہ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار وکھائی۔ پرگٹ ہو الکھنا الکھ، الکھ ایکا ایک جگائی۔ گُرمکھ گُرسکھ کر کر وکھ، وکھ اپنی ونڈ ونڈائی۔ ہردے اتر آپے وس، کایا کھیڑا دئے سہائی۔ ساچا مارگ ایکا دس، ساچے پوڑے دئے چڑھائی۔ جگ چوکڑی پوری کرے آس، ساتا چوکا بندھن پائی۔ گر اوتار ویکھن کھیل تماش، ہر جو اپنا سوانگ ورتائی۔ کون بدھ وسے بھگتاں پاس، گُرمکھ ساچے لئے ملائی۔ جنم جنم دی بھجائے لگی پیاس، آسا ترسنا دئے گوائیا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، بندی خانہ اپنا ناؤں وکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساتا چوکا نانک گوبند دھار، دھرنی دھرت دھول وڈیائی۔ بونجا اکھرن پکار، پینتیس اکھرن بیٹھا مُکھ چھپائی۔ الفیے نہ پائی سار، حمزہ رمز نہ کھئے لگائی۔ چوڈاں ودیا ہون خوار، چوڈاں طبق رہے شرمائی۔ کلمہ پڑھ پڑھ نبی گئے ہار، رسول بے اصول نہ کھئے سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساتا چوکا اپنی ونڈ ونڈائی۔ ساتا چوکا چار جگ، جگ کرتا کھیل کرائیندا۔ اتم اوڈھ گئی پگ، بھیو ابھید آپ کھلائی۔ نو نو جو رسیا لک، اتم پردہ آپ چکائیندا۔ اپنے مندر آپے اٹھ، پرکاس پرکاس آپ وکھائیندا۔ دین دیاں سوامی تھ، اٹھ دات ورتائیندا۔ ویکھنہارا چوڈاں

لوک، ترے بھون دھنی اپنا کھیل کرائیندا۔ ست ستوادی گرسکھ اپنی گودی چک چک، گر گر نین کھلائیندا۔ اُجل کرے اپنا مکھ، مکھ
 گرمکھاں آپ صلاحیندا۔ جنم کرم دا میٹے دکھ، دکھیاں درد آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساتا چوکا جوڑ
 جڑائیندا۔ ساتا چوکا جوڑے جوڑا، جوڑی اپنی آپ بنائیا۔ پُرکھ اگئی چڑھے ساچے گھوڑا، پون گھوڑا نظر کیسے نہ آئیا۔ برہمنڈ کھنڈ
 پھرے دوڑا، گگن پاتال چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ سسے اُپر ایکا ہوڑا، نرگن سرگن سرگن نرگن دوویں راہ چلائییا۔ ہنگ برہم آپے بہڑا، ایش
 جیو کرے گڑمائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی ایکا چوکا چوٹھے پد لائے پوڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بندھن
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا بندھن چار ست، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ بھگت بھگوت اکو مت، دوسر اکھر نہ کھئے پڑھائیندا۔ آد جگادی
 ساچا نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ ایکا بوند رکت ویکھے رت، رتی رت رنگ رنگائیندا۔ ایکا جانے مت گت، گت مت اپنی آپ
 بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار ونڈ ونڈائیندا۔ ست چار ونڈے ونڈ، ونڈنہارا آپ اکھوائیندا۔ ویکھنہارا
 کوٹ برہمنڈ، اچھل اچھل ویس وٹائیندا۔ لوآں پُریاں آئے تھ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ گیت سہاگی سوہلا چھند، گوبند اپنا ناؤں
 پرگٹائیندا۔ آتم پرما تم سچ اند، اند منگل آپے گائیندا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار گویال، دین اپنی دیا کھائیندا۔ ست ستوادی
 چوٹھے پد وکھائے اک دھرمسال، دھرم دوارا اک بنائیندا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان دئے بہال، شاہ پاتشاہ نہ کھئے وڈیائیندا۔ ترے گن اتینا
 ٹھانڈا سینتا مایا متا توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ اکال، اکل کل اپنی دھار وکھائیندا۔ سنت سہیلے آپے بہال،
 گر چیلے رنگ چڑھائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، جگت ونجارا پھیرا پائیندا۔ آپے سُنے مُریداں حال، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ڈالی ویکھ وکھائیندا۔ پت ڈالی ویکھے بھل، پنکھڑی اپنی آپ کھلائییا۔ آد جگادی آپے جانے اپنی کُل،
 کلوٹتا بے پرواہیا۔ سرگن ہو ہو جائے بھل، نرگن بھل کدے نہ جائیا۔ جگا جگنتر پائے مل، کرتا قیمت آپ چکائییا۔ گرمکھ بوٹا نہ جائے ہل،
 ہری سینچ کیری آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساتا چوکا ایکا گھر بہائیا۔ ایکا گھر اک دروازہ، ایکا مندر سوہبا
 پائیندا۔ ایکا صاحب غریب نوازا، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ اک وجائے انحد واجا، راگی اپنا راگ لائیندا۔ ایکا جگ جگ رچے کاجا، کرتا

پُرکھ اپنی کار کرائیندا۔ ایکا بھگتاں مارے واجا، شبد اگئی ناد سُنائیندا۔ ایکا نو کھنڈ پرتھی پھرے بھاجا، آؤندا جاندا دِس کِسے نہ آئیندا۔
 ایکا دو جہاناں بنے راجا، حُکمی حُکم اک سُنائیندا۔ ایکا گُرْمکھاں رکھنہارا لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا پرگٹ ہوئے اتم دیس ماجھا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نو نو اپنا کھیل کرائیندا۔ نو نو ست چار، چار جگ وڈی وڈیاٹیا۔ پُرکھ پُرکھوتم کرے پیار،
 پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ گُرْمکھ ست ستوتی ویکھے نار، ستگر بن بن سجن ماہیا۔ دو جہاناں لیکھے جانے اندر باہر، گپت ظاہر بھیو سکے نہ
 کھتے چھپائیا۔ نیتر کھولے گر اوتار اندر بولے، ایکنکار، ساچے سوپلے کرے جیکار، جے جیکار اپنا ناؤں وکھائیا۔ پیر پیغمبر گائن ڈھولے،
 پُرکھ ابناسی وسے پردے اوپلے، مکھ نقاب اپنا پردہ رہیا اٹھائیا۔ سرِشٹ سبائی آپے مؤلے، کرے کھیل اُپر دھولے، دھرنی دھرت رہیا
 سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست چار دئے وڈیاٹیا۔ ست چار وڈی وڈیائی، ہر وڈا وڈ
 وڈیاٹیندا۔ ست بہتر ہوئی گُرْمائی، گُرْم گُرْمیٹا پھیرا پائیندا۔ آپے دھی آپے جوائی، سوہرا پیئے اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے ڈولی رہیا اٹھائی،
 بن کھار سیو کرائیندا۔ آپے سکن رہیا منائی، سکلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ آپے بنے سچا ماہی، آپے نار بن ویس وٹائیندا۔ آپے سچ
 سہنجی سیجا رہیا ہنڈھائی، تخت نواسی سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آپے نرگن سرگن پکڑے باہیں، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ آپے
 دیوے ٹھنڈی چھائیں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آپے میل ملانے چائیں چائیں، گوہند اپنا ویلا آت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، ساتا چوکا نام نوکا نیا ایکا اک چڑھائیندا۔ ایکا نیا پُرکھ نار، پُرکھ ابناسی آپ چڑھائیا۔ پردھ بالان دئے مان، نانیاں گلے
 لگائیا۔ گوہند دیوے اک فرمان، سچ فرمانا اک سُنائیا۔ حُکم ورتے دو جہان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اچرج کھیل آپ کرائیا۔ اچرج کھیل کرے اسچرج، بھیو کھتے نہ پائیندا۔ چار جگ
 گر اوتاراں رہیا ورج، حُکھے اندر سرب بھوائیندا۔ بھگتاں دیندا رہیا مؤل قرض، مقروض اپنا ناؤں وکھائیندا۔ کلجگ اتم پورا کرے فرض،
 ویس اولٹا آپ وٹائیندا۔ نو نو چار گُرْمکھاں پوری کرے غرض، اپنی غرض نال ملائیندا۔ اپنی کایا کر کے حرج، گُرْمکھ کایا ڈیرہ لائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ست چار بھیو چکائیندا۔ چار ست نار کنت، کنت کنتوبل خوشی

منائیا۔ چاڑھے رنگ اک بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ ایکا ناؤں منیا منت، من منکا دئے بھوئیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ
تھکی سرب لوکائیا۔ گرسکھ میلا ستگر بے آنت، بے آنت دئے وڈیائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے سرب جیو جنت،
بن گرسکھ لیکھ کیسے نہ مات پرگٹائیا۔

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ بکرمی کرئیل سنگھ دے گرہ شاہ والا ضلع فروز پُر ☆

برہمنڈ کھنڈ جے جیکار، جے جیکار سرب کرائیندا۔ سورج چند جے جیکار، جے جیکار منڈل منڈپ سوہا پائیندا۔ دو جہاناں جے
جیکار، لوآں پُریاں جے جیکار نعرہ لائیندا۔ پرتھی آکاش جے جیکار، جل تھل مہیئل جے جیکار سُنائیندا۔ وشن برہما شو جے جیکار،
کروڑ تنیسا سُریت اند جے جیکار نام دھیائیندا۔ لکھ چوراسی جے جیکار، چار کھانی جے جیکار گیت لائیندا۔ چار بانی جے جیکار،
چوٹھے پد جے جیکار صلاحندا۔ بھگت بھگونت جے جیکار، جے جیکار سنتاں سنگ نبھائیندا۔ گرمکھ گر گر جے جیکار، جے جیکار
گرسکھ راگ لائیندا۔ زرگن سرگن جے جیکار، جے جیکار پنچم بھیو چکائیندا۔ تتوت جے جیکار، جے جیکار آتم پرما تم رنگ رنگائیندا۔
ایش جیو جے جیکار، جے جیکار برہم پاربرہم سُنائیندا۔ گر اوتار جے جیکار، جے جیکار شبدی ناد وجائیندا۔ سچکھنڈ دوارے جے
جیکار، جے جیکار تھر گھر اپنا ناد سُنائیندا۔ سُن آگم جے جیکار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا نام آپ صلاحندا۔
جے جیکار ایکنکارا، آد آنت اک کرائیا۔ جے جیکار برہم پَسارا، پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ جے جیکار دو جہاناں نعرہ، زرگن نرؤیر آپ سُنائیا۔
جے جیکار کرے کرائے جگ چارا، چوکرئی اپنا بندھن پائیا۔ جے جیکار نام ست ونجارا، ست ستوادی کھیل کرائیا۔ جے جیکار برہم
برہمادی ہو اُجیارا، رُپ انوپ آپ وٹائیا۔ جے جیکار کایا مندر اندر کھول کواڑا، گھر گھر وچ راگ لائیا۔ جے جیکار ٹھانڈے دربارا،
بنک دوارے دئے وڈیائیا۔ جے جیکار لکھ آگوچر آگم اپارا، بے آنت بے پرواہیا۔ جے جیکار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
اپنا نعرہ آپ سُنائیا۔ جے جیکارا جے جے ونت، جے جے اپنا نام جنائیندا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا کھیل وکھائیندا۔ زرگن

نرویر بنائے بنت، نراکار ویکھ وکھائیندا۔ جے جیکار ساجن سنت، ست ستوادی بوجھ بوجھائیندا۔ نام جنائے منیاں منت، من ممتا مانہے
 سمائیندا۔ آد جگادی مہا آگت، بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیندا۔ جے جیکار پورن بھگونت، بھگون اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جے جیکار کلاپاتی، کول نین وڈی وڈیائیا۔ جے جیکار پُرکھ ابناسی، ابگت اپنی کھیل
 وکھائیا۔ جے جیکار سرب سُکھ داتی، سُکھ سہج سہج وڈیائیا۔ جے جیکار دوس رین پرہاتی، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ جے جیکار،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ درڑائیا۔ جے جیکار سورپ ہر جودھ، جوبن ایکا ایک رکھائیندا۔ آد جگادی
 آگادھ بودھ، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی سودھن سودھ، سوہلا ڈھولا ایکا گائیندا۔ نانا توڑے لوہہ موہ ہنکار کرودھ، ممتا موہ
 چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ صلاحندا۔ جے جیکار ساکھیات، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیا۔ جے
 جیکار کائنات، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔ جے جیکار پارجات، پُرکھ ابناسی رنگ وکھائیا۔ جے جیکار کھولے تاک، بند کواڑی دئے تڑائیا۔ جے
 جیکار چڑھائے گھاٹ، ساچے سنتن میل ملائیا۔ جے جیکار مٹائے واٹ، اگلا لیکھا نہ کھئے رکھائیا۔ جے جیکار رکھائے ساتھ، سگلا سنگ آپ
 ہو جائیا۔ جے جیکار جوڑ جڑائے ساچا نات، چرن کول سچی سرنائیا۔ جے جیکار مٹائے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ جے جیکار،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایکا راگ سنائیا۔ جے جیکار ایکا ڈھولا، ایکنکار آپے گائیندا۔ جے جیکار ایکا بولا،
 دو جہان آپ سنائیندا۔ جے جیکار ایکا سوہلا، راگی راگ آپ الائیندا۔ جے جیکار ایکا تولا، لکھ چوراسی تول تلائیندا۔ جے جیکار ایکا
 مؤلا، گھٹ گھٹ اپنا روپ وکھائیندا۔ جے جیکار بدلے کایا چولا، چولی اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا ناد آپ وجائیندا۔ جے جیکار ساچا ناد، انادی آپ وجائیا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد جگاد،
 جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ پکڑ اٹھائے سنت سادھ، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیا۔ نو سو
 چورانونے چوگرزی جگ جیو جنت سب کردے گئے یاد، گر اوتار یادداشت اک بنائیا۔ جے جیکار کر رہے وسما، بسمل اپنا آپ کرائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سوہلا آپے گائیا۔ جے جیکار جے دیو، گر ایشٹ وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن لگے نیہوں،

پریتیوان پریتی اک سمجھائیا۔ گر کا امرت مٹھا رس میہوں، میگھ میگھلا آپ برسائیا۔ الکھ زرنجن بے پرواہ ابھیو، بھیو کھنے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ الاٹیا۔ سچ سندیسہ انک بار، انک کل دھاری آپ جنائیندا۔ نر نریشا ایکنکار، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ دھر دا لیکھا دھر دربار، دھر دربار آپ پڑھائیندا۔ وشن مہیش برہم گنیش سیوادار، آدیس سرب سپس جھکائیندا۔ نر نریش بن سچی سرکار، باسک سیج آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپ اپنا کھیل وکھائیندا۔ کھیل اولہ ہر کرتار، آد جگاد کرائیا۔ جگت محلہ کر تیار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ جل تھل مہیئل پاوے سار، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کوٹن کوٹ ناؤں رکھ وچ سنسار، رسنا جہوا جوڑ جڑائیا۔ گر اوتار کر کر گئے پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ ہر کا آنت نہ پاراوار، دو جہان اپنے چرنان ہیٹھ رکھائیا۔ آد آنت کھیل کرے اپار، کھیلنہارا اک ہو جائیا۔ اتم نرگن نور جوت کرے اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیا۔ اپنا ویس آپے دھار، آد آنت کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم نرکار، نرور ویس وٹائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، ساچا نین اک اٹھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پری لوء پرتھی آکاش گگن منڈل ویکھے ایکا وار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل اتم کل، ہر کرتا آپ کرائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، سوبھاؤنت بے پرواہیا۔ سچ سندیسہ رہیا گھل، کرے سچ پڑھائیا۔ وسنہارا جل تھل، روپ انوپ آپ درسائیا۔ جوتی شبدی گیا رل، دس کیسے نہ آٹیا۔ چڑھ کے بیٹھا محل اٹل، اچ منارا سوبھا پائیا۔ بن تیل باقی دیپک گیا بل، نورو نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ چار جگ دا ویکھ وبار، پورب لیکھا سب دی جھولی پائیندا۔ پرگٹ ہو آپ نرکار، پروردگار ویس وٹائیندا۔ چار ورن اک ادھار، ایکا بوجھ بھجھائیندا۔ چارے بانی اک جیکار، چارے کھانی آپ سمجھائیندا۔ چارے کٹ کر وچار، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ چوتھے جگ پاوے سار، چوتھا پد اک وڈیائیندا۔ ایکا ناد شبد دھنکار، انادی ناد آپ وجائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اگلا لیکھا سری بھگوان، اپنے ہتھ رکھائیا۔ جے جیکار دو جہان،

جيون جُگت دئے سمجھائيا۔ ايتھ اوتھ ديوي مان، سدا سُھيلا ٻيٽي سڀائيا۔ چار ورن ڏهولا ايڪا گان، گهر وجدى رپي ودھائيا۔ چارے باني کر پروان، سچ پروانہ ٻٽھ پھڙائيا۔ چارے کھاني دے گيان، گر گيان اک درڙائيا۔ سچکھنڊ ٻو پردھان، سچ پردھانگي اک کھائيا۔ لوک مات ست نشان، ست ستوادي آپ جھلايا۔ لوک چوڏاں مار دھيان، چوڏاں طبق دئے سمجھائيا۔ آد جگادي اک نڪابسان، دوڄا نور نہ کھي درسائيا۔ کلجگ اتم پرگت ٻويا سري بھگوان، بھگون اپنا روپ وٺائيا۔ سرشٽ سبائي ديوي دان، داتا داني آپ اکھوائيا۔ آنت کنت کرے کليان، کال گراس نہ کھي کرائيا۔ جو جن گاوي سوھنگ مھراج شير سينگھ وشنون بھگوان، جے جے جيڪار برہم برہمانڊ کرائيا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني کريپا کر، کلجگ تيري اتم ور، اک جيڪارا سرب سھارا، نام اپني جے کرائيا۔

جے جيڪار وشنون بھگوان، وشو اپنا کھيل کرائيندا۔ ست ستوادي ٻو پردھان، نام پردھانگي اک رکھائيندا۔ نو چار چڪائے آن، اپني آن ايڪا پائيندا۔ ليکھا جانے دو جھان، ديئي ديئي اپني روپ وکھائيندا۔ در درويش ٻي ٻي منگن سارے دان، جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني کريپا کر، جے جيڪار اک کرائيندا۔ جے جيڪار ٻر مھربان، ايڪا ايڪ جنائيا۔ کلجگ اُٽھ بال انجان، بالي ٻدھ رکھائيا۔ ڀرکھ ابناسي دے دان، خالي جھولي آگے ڏاٻيا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني کريپا کر، جے جيڪار اک کرائيا۔ دے دان ميرے بھگونت، تيرے ٻٽھ ميري وڏيايا۔ کلجگ ويلا آيا آنت، لوک مات رهن نہ پائيا۔ ڏکھي ٻيٽي تيرے سنت، دھرت دھول ربي کُرائيا۔ لوک مات مايا بے آنت، اپنا بل ربي جنائيا۔ نو کھنڊ پرتھمي گرھ بني ٻيٽي ٻيٽي، ٻنگ برہم نہ کوئي سڀائيا۔ نہ کوئي بنائے ساچي سنگت، چار ورن پئي لڙائيا۔ ٻيٽي نہ ٻائے کوئي پنڊت، مُلا شيخ دين ڏٻائيا۔ جوتي جوت سروپ ٻر، آپ اپني کريپا کر، ايڪا وست دئے ورتائيا۔ ستجگ ساچا کرے دھيان، ڀرپھ چرن دھيان لگائيندا۔ ڀرکھ ابناسي ٻو مھربان، مھر ايڪا جھولي پائيندا۔ ساچا دے ست گيان، وست مھان اک ورتائيندا۔ جے جيڪار کرے جھان، تيرا ڏهولا ايڪا گائيندا۔ دوڄا رپي نہ کھي نشان، نشانہ سب دا آنت مٿائيندا۔ تخت نواسي ٻيٽي راج راجان، ساچا تخت آپ سڀائيندا۔ حُکمي حُکمي کرے سچ فرمان، دھر فرمانا آپ جنائيندا۔ جے جيڪار وشنون بھگوان، بھگوان ڏهولا آپ

سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ جے جیکار دے گیت، تیرے آگے منگ منگائیا۔ سَتجُگ چلے ساچی ریت، تیرا راہ دئے وکھائیا۔ نانا تئے مندر مسیت، شودوالا مٹھ پھیرا کھئے نہ پائیا۔ گھر گھر ملے برہم مت، جگت گیان نہ کھئے وڈیائیا۔ ساچا مارگ اپنا دس، بن رہبر میرے ماہیا۔ تیرا ناؤں کراں پرکاس، جے جیکار کرے لوکائیا۔ تیرے بھگتاں بناں داس، بن داسی سیو کھائیا۔ تُوں میری پوری کرنی آس، میں اکو اچھیا رہیا پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، جے جیکار تیرے نام وڈیائیا۔ ساچی اچھیا پوری کر، کرنہار میرے گوسائینیا۔ آگے ڈگا تیرے در، اک تیری اوٹ تکائیا۔ کلجگ اتم دے دے ور، پھڑ میریاں دوویں بانہیاں۔ کوڑی کرپا مٹے ڈر، سچ سچ وچن ودھائیا۔ ایک مان ناری نر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرے صاحب سچے ماہیا۔ دے دے ور میرے بھگونت، سَتجُگ جھولی آگے ڈائیندا۔ تُوں آد جُگاد بنائیں بنت، گھڑن بھنہار کھیل کرائیندا۔ میں تیرا گاواں منت، منتر اکو نام درڑائیندا۔ لیکھا جاناں جیو جنت، جنت جیو تیرا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تُدھ بن اور نہ کھئے بھائیندا۔ تُدھ بن اور نہ کھئے ديسے، نیتر نین نظر کھئے نہ آئیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ جگت جگدیشے، جگدیشر تیری وڈ وڈیائیا۔ میں مٹاں تیری حدیشے، نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ تیرا کھیل بيس بيسے، ایک ایک نال ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے نام وچے ودھائیا۔ وچے ودھائی تیرے ناؤں، ہوں صفتی صفت صلاحندا۔ تُوں ٹھاکر سوامی پتا ماؤں، ہوں بالک روپ دھرائیندا۔ تُوں وسیں ہر گھٹ تھائوں، میں تیری اوٹ رکھائیندا۔ تُوں کرا ساچ نیائوں، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ تُوں آد آنت پکڑیں باہوں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا اپنا ور، اک تیری آس رکھائیندا۔ اکو رکھی تیری آس، میرے صاحب سچے سلطانا۔ تن جگ دی بھجے پیاس، امرت میگھ اک برسانا۔ میرے وسنا سدا ساتھ، سگلا سنگ نہانا۔ میں گاواں تیری گاتھ، زرگن سرگن اک ترانہ۔ تُوں لہنا چُکاؤنا مستک ماتھ، پاربرہم سری بھگوانا۔ تُوں ہوئیں سہائی اناتھاں ناتھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا دانا۔ ایک دان دے دے دے دے دے دے، تیرے آگے میری عرضوئیا۔ تُوں پُچھے میری وات، میں تیری اوٹ تکائیا۔ چار گنٹ اندھیری رات، تیرے بن نہ کھئے بدلائیا۔ تن

جگ نہ کھولیا تاک، اپنے اندر بند رکھائیا۔ لکھ چوراسی نالوں توڑ ساک، ناتا ایکا گھر بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری چلاں سدا رضائیا۔ تیری رضا مینوں منظور، مہربان مہربان مہربانا۔ تُوں اپنا نام دے ضرور، راگی نادى برہمادی سُنے تیرا ترانہ۔ تُوں پرگٹ حاضر حضور، در دینا درس مہانا۔ نو کھنڈ پرتھمی تپے وانگ تندور، امرت میگھ اک برسانا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑ، کوڑی کرپا میٹ مٹانا۔ تیرے بھگت منگن تیری دھوڑ، تیرا راہ تکانا۔ تُوں بخشیں سرب قصور، رحمت کر کرپا سِری بھگوانا۔ سِری بھگوان پیا ہس، ہس ہس خوشی منائیا۔ آنت چلے نہ کوئی کیسے وس، ستجگ تیری دھیر دھرائیا۔ کلجگ کوڑا جانا نس، اپنا بہار اٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی گرمکھاں اندر جانا وس، تیرا سنگ نبھائیا۔ پریم پیار اندر جائے پھس، ساچی ڈوری تند بندھائیا۔ کوڑی کرپا دیوے جھس، اُپر اپنا بہار ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھیرج اک دھیر دھرائیا۔ دھیرج دیوے سچ بھرواسا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ ستجگ تیرے اندر ست ست واسا، ست ستوادى آپ کرائیندا۔ گرمکھ دینا تیرا ساٹھا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ چار جگ چار ورن جنائے اکو گاتھا، ایکا اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراٹھا، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ پورا کرے بھوکھت واکا، گر اوتار بھیو چکائیندا۔ آگے چلائے اپنا ساک، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ نرگن نور جوت پرکاسا، پرکاس اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا سنگ وکھائیندا۔ ستجگ ساچے تیرا سنگ، سگلا آپ نبھائیا۔ نو نو وجے اک مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیا۔ دو جہاناں بیٹھا لنگھ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ سریشٹ سبائی سُنائے چھند، گیت گوہند آپ لائیا۔ ہرجن دیوے اک اند، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ لیکھے لائے بتی دند، رسنا جہوا نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیرا سنگ وکھائیا۔ تیرا سنگ سوہنگ سو، ہنگ برہم آپ بنائیندا۔ آد آنت آپے ہو، اپنی کھیل کرائیندا۔ آد جگادی بیچ بو، لکھ چوراسی پھل پھلواری آپ مہکائیندا۔ آنت پت ڈالی آپے لئے کھو، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سگلا سنگ اک وکھائیندا۔ سگلا سنگ ست سروپ، ست ستوادى آپ جنائیا۔ آتم پرما تم دسے اپنی کوٹ، ایکا مندر وجے ودھائیا۔ اک سلطان اک بھوپ، ایکا شاہو دئے ودیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا سنگ رکھائیا۔

ساچا سنگ سوہنگ ناد، انادی آپ وجائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رکھے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو آئیندا۔ وشنوں سیوا کرے چھن چھن داس، سیوک اپنا ناؤں دھرائیندا۔ بھگون جوت کرے پرکاس، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جے جیکار کرے پرتھی آکاش، رو سس ایکا ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ ستجگ اٹھ کرے نمسکار، تیری واہ واہ وڈی وڈیائیا۔ تیرے ناؤں جے جیکار، جے جیکار جگت شنوئیا۔ مارگ لایا اپر اپار، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ جیوندیاں گرمکھ و سے نال، مریاں جوئی جوئی نہ کوئی بھوئیا۔ لیکھا لیکھ اگم اپار، اگمڑی کار کمائیا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، لوک مات کرائیا۔ چھٹی جگ دا دئے ادھار، گر اوتاراں جھولی پائیا۔ بہتر جن کر پیار، جن جنی بنیا پتا مائیا۔ ستر ویکھے ساچے لاڑ، گرسکھ ساچے گھوڑ چڑھائیا۔ چہتران آئی اپنی وار، ست چار وچے ودھائیا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، نرگن اپنا پردہ لاپیا۔ گوبند گر گر ہو تیار، ترے گن میتا ٹھانڈا سینا سچ ست پھیرا پائیا۔ ستجگ ساچی ریتا چلے وچ سنسار، ساتا چوکا نوکا نٹیا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ دیوے ساچا دان، جے جیکار ایکا راگ الاٹیا۔

۴۱

۴۱

☆ ۲۵ چیت ۲۰۱۹ پکرمی سردارا سنگھ دے گھر پنڈ مناواں ضلع فروزیہ ☆

سچکھنڈ نواسی سری بھگوانا، ست ست اپنی دھار چلائیندا۔ نرگن نور جوت مہانا، پرکاس پرکاس آپ دھرائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجانا، شہنشاہ اپنی کھیل کرائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربانا، رحمت اپنی آپ کرائیندا۔ پروردگار نور نورانہ، جلوہ نور آپ دھرائیندا۔ اجوئی ریت کھیل مہانا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، آد آنت اک کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ دھر فرمانا ایکا وار، ایکنکارا آپ جنائیا۔ اگم اگمڑی کرے کار، کرتا پُرکھ بھو نہ آٹیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، آسا ایکا ایک پرگٹائیا۔ ساچی بھچھیا دیونہار، وست امولک آپ ورتائیا۔ نرگن نرگن کر پیار، سچکھنڈ ساچے خوشی منائیا۔ محل اٹل اچ منار، نہچل دھام آپ سہائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، دوچا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔

جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچ محلہ آپ وسائيا۔ سچ محلہ سِرِي بھگونت، سچڪھنڊ دوارا آپ وسائيندا۔ آپ مہا جان اگنت، ليکھا ليکھ نہ ڪھڻے جنائيندا۔ ويس وڻائے نار ڪنت، نرگن رُوپ انوڀ رکھائيندا۔ آپ بنائے اپنى بنت، گھڙن بھننہار بھيو نہ آئيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڊ دوارا آپ سُهائيندا۔ سچڪھنڊ دوار سِرِي بھگوان، اڪ اڪلا آپ سُهائيا۔ ست ستوادی ست نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلايا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، پردھ بال نہ رُوپ دھرائيا۔ ھِر پُرکھ نرنجن ھو پردھان، سچ پردھانگي آپ ڪمائيا۔ ايڪنڪارا وڏ بلوان، بل اپنا آپ رکھائيا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتى جاتا ڏگمگائيا۔ ابناسي ڪرتا کھيل مہان، کھيلنہارا نظر نہ آيا۔ سِرِي بھگوان ديويے دان، داتا داني ديا ڪمائيا۔ پاربرہم پرہہ وسے سچ مڪان، سچ دوارا اڪ سُهائيا۔ چھپر چھڻ نہ ڪھڻے نشان، سورج چند نہ ڪھڻے رُشنائيا۔ اڪ اڪلا وڏ مہربان، اپنى ديا آپ ڪمائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڊ دوارا آپ وڏيائيا۔ سچڪھنڊ دوارا ايڪا ايڪ، ايڪنڪارا آپ سُهائيندا۔ نرگن نروير آپ ويڪھ، پيڪھت پيڪھت اپنى خوشي منائيندا۔ آپ وسے ساچے ديس، دوجا در نہ ڪھڻے وڏيائيندا۔ نر نرنڪارا بن نریش، نرگن اپنا حُڪم چلائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، اپنا کھيل آپ ڪرائيندا۔ ساچا کھيل نرگن دھار، نرنڪار آپ ڪرائيا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٽھانڊے دربار، در دروازه اڪ گھلايا۔ نرمل باقى ڪر اُجيار، ڪملاپاتي ويڪھ وڪھائيا۔ ساچا ساٿھي پروردگار، سگلا سنگ آپ ھو جائيا۔ پُرکھ ابناسي ھو تيار، محل اٿل ڪرے رُشنائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڊ ديويے مان وڏيائيا۔ سچڪھنڊ دوارا ساچا گھر، ھِر جو ھِر ھِر آپ سُهائيندا۔ پُرکھ اڪال اندر وڙ، سچ سنگھاسن آسن لائيندا۔ نرگن نرگن گھارن گھڙ، گھڙ گھڙ آپ ويڪھ وڪھائيندا۔ ڪرنى ڪرت ڪرتا پُرکھ آپ ڪر، نپڪرمي اپنا ڪرم ڪمائيندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، اجوڻي ريت ويس انيڪ آپ وڻائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڊ دوارا آپ سُهائيندا۔ سچڪھنڊ دوارا گھارن گھڙ، ھِر گھڙ گھڙ خوشي منائيا۔ نہ کوڻي ديسے چار ديوار، چھپر چھڻ نہ ڪھڻے جُھپائيا۔ اڪ اڪلا اندر وڙ، ھِر جو اپنا آسن لائيا۔ نہ کوڻي دوسر ميت مُرار، لاشريڪ اڪ اڪھوائيا۔ ڪرے کھيل اگم اپار، الڪھ اگوچر بے پرواھيا۔ اپنى اچھيا بول جيڪار، جے جيڪار اڪ سُنائيا۔ اپنا ناؤں رکھ نرنڪار، نرگن اپنا نام صلاحيا۔ جوتى جوت سرُوپ ھِر، آپ اپنى ڪِرپا ڪر، سچڪھنڊ ويڪھ چائين چائيا۔ سچڪھنڊ

دوارے چاؤ گھنیرا، ست پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ آپے وسے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ نہ کھئے جنائیندا۔ آپ سہائے ساچا کھیڑا، بنک دواری سوہا پائیندا۔ اپنا ناؤں رکھے میرا تیرا، تیرا میرا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے پرگٹ، ہر جو اپنی دھار چلائیندا۔ ایکنکارا کھول ہٹ، بن ونجارا سیو کھائیندا۔ نرمل نُور جوت لٹ لٹ، نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اوچو اوچ، اگم اتھاہ آپ بنائیا۔ نہ کوئی ونڈ چار کوٹ، دہ دشا نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی پُوت، نہ کھئے جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے اپنا کھیل کھلائیا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ اپنا بل آپے دھار، بل اپنا ویکھ وکھائیندا۔ اپنی دشا پاوے سار، دوجا حصہ نہ کھئے ونڈائیندا۔ اک اکلایکنکار، اکل کل آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی اچھیا آپے رکھ، اپنا بھیو کھلائیا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، پرتکھ نُور وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے بول الکھ، ایکا نعرہ لائیا۔ آپے وچوں کر کے آپا وکھ، آپ اپنی بنت بنائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے راہ چلائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ پُوری کرے اپنی آس، آسا آسا وچ ملائیا۔ آپے کھیلے کھیل تماش، کھیلنہارا آپ ہو جائیا۔ آپے وسے اپنے پاس، ساچا سنگ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی اچھیا آپ دھرائیا۔ اپنی اچھیا ایکنکار، آد پُرکھ آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپار، اپرمپر آپ کرائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی سچی سرکار، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ حُکمی حُکم دیوے ایکا وار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ بھوپت بھوپ کر تیار، راج راجان ویس وٹائیندا۔ گھر مندر سوہے بنک دوار، اندر اپنا آسن لائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، ساچی خوشی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا آپ جنائیندا۔ ساچی اچھیا سِری بھگوان، اپنی آپ پرگٹائیا۔ اک اکلای بیٹھا وچ مکان، کم کسے نہ آئیا۔ نرگن نُور نہ کوئی نشان، رُپ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا متا آپ پکائیا۔ اپنے نال کرے صلاح، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ نرگن نرگن لئے ملا، میل ملاوا آپ بنائیندا۔ پُوت سپوتا لئے جا، جننی جن

آپ اکھوائیندا۔ دائی دایا بے پرواہ، دس کیسے نہ آئیندا۔ گھر وچ گھر لئے بنا، تھر گھر اپنی بنت بنائیندا۔ چھوٹا بالا وچ وسا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔ سیس اپنا ہتھ ٹکا، سمرتھ دیا کھائیندا۔ مہا اکھ آپ پڑھا، اکھر وکھر نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ سمجھائیندا۔ ساچی اچھیا شبدی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر ساچا کھول کوار، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ شبدا گھی کر پَسار، پسر پَساری ویکھ وکھائیا۔ دُھر فرمانا ایکا وار، ہر حُکمی حُکم جنائیا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے ترے میلا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ لئے جنائیا۔ ساچی اچھیا شبدی سْت، پتا پوت آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سو پے رُت، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ بال نادانے جانا اٹھ، ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ربیا تھ، دین اپنی دیا کھائیندا۔ وشن برہما شو سہائے رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے بہ بہ ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، تخت نواسی آپ جنائیا۔ ترے گن میلا میل ملانا، پنچم پنچ کرے کڑمائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوآن آکاش بنانا، آکاش آکاشاں نال ملائیا۔ جل تھل مہیئل کھیل مہانا، دھرنی دھرت دھول وڈیائیا۔ اک اکلّا دیوے دانا، ساچی اچھیا پور کرائیا۔ وشنوں دیوے وشو گیانا، ایکا بوجھ رکھائیا۔ برہمے برہم اک وکھانا، پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ شنکر کھیل ہٹے مہانا، خالق خلق دئے سمجھائیا۔ تنان وچولا شبدی سْت اکھوانا، بندھن ایکا ڈور بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا لئے سمجھائیا۔ ساچی اچھیا سِری بھگوان، اپنی آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو دیوے دان، حُکمی حُکم آپ سُنائیندا۔ زرنجن سرگن کر پردھان، جگت پردھانگی آپ بنائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ وچ جہان، دو جہاناں والی کھیل کرائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش میل ملان، میل میل اپنی خوشی منائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، بے مقام آپ بنائیندا۔ امرت آتم پین کھان، وست امولک اک وکھائیندا۔ شبدا اناد سچّی دھنکان، دُھر درباری آپ سُنائیندا۔ آتم جوتی نور مہان، برہم پاربرہم پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا شبدی جھولی پائیندا۔ شبدی سْت اٹھ بلوان، ہر ساچے آد جگایا۔ لکھ چوراسی اک نشان، لوک مات وکھایا۔ بودھ آگادھا دے گیان، برہما ویتا آپ پڑھایا۔ چارے ویداں دیوے مان، ودت اپنا کھیل کرایا۔ ونڈے ونڈ سِری بھگوان، چاروں کُنٹ ویکھ وکھایا۔

اُتر پورب پچھم دکھن رو سس سورج چن کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ دیوے دان، دین اپنی دیا کھایا۔
 چارے کھانی کھول دکان، اندج جیرج اُتہج سیئج رہیا ورتایا۔ چارے بانی مارے بان، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گایا۔ چار ورن کھیل
 مہان، جگ چوکرئی ونڈ ونڈایا۔ چار یاری میلے آن، میل ملاوا سہج سُبھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی اچھیا
 شبدی سْت دئے سمجھایا۔ ساچی اچھیا جھولی پا، بھچھیا اپنا نام رکھایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھایا۔ نرگن
 سرگن بن ملاح، لوک مات بیڑا آپ چلائی۔ شبد اگئی دے صلاح، ساچی سیکھیا اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، سچ سندیسہ اک سُنائی۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، ہر گویال آپ سُنائیندا۔ جگ چوکرئی چلے ریت، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔
 پرم پُرکھ سمرتھ سوامی بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ گھر گھر مندر اندر وڑ وڑ لکھ چوراسی پرکھے نیت، سچ سینگھاسن
 سوہیا پائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی دھار آپ سمجھائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اکال،
 آد آد جنائیا۔ نرگن سرگن بنے دلال، جگت دلالی اک وکھایا۔ پرم پُرکھ پت پرمیشور ہو دیال، دین اپنا بھیو کھلایا۔ سیوا لائے کال
 ۲۵ مہاکال، ساچی سیوا اک سمجھایا۔ نو نو بنائے سچی دھرمسال، ست ست ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا
 مارگ اک سمجھایا۔ ساچا مارگ جائے لگ، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ کرے کھیل سورسریگ، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ لکھ
 چوراسی ترے گن بٹھے تگ، تندن تند نہ کھئے ٹرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی کھیلے کھیل جیون جگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد دُلا رے ایکا گن سمجھائیندا۔ شبد دُلا رے سُنیا کن، پرہہ آگے سیس جھکایا۔ تیرا حکم لواں من، دھئے
 جوڑ پیا سرنائیا۔ تیری وڈیائی تیرا ناؤں میرا دھن، وست اموک اک رکھایا۔ میں بالک تُوں جننی جن، تُوں پتا میری مائی۔ تُوں آد بیڑا
 دتا بٹھ، میں جگ جگ سیوا کھایا۔ سیوا لاواں سورج چن، وشن برہما شو نال ملائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اکو
 دتا سچا ور، میرے صاحب سچے گوسائیا۔ شبدی سْت چڑھیا چاء، تھر گھر اپنی خوشی منائیندا۔ جگ چوکرئی سیوا لواں کما، ساچی
 سیوا جھولی پائیندا۔ نرگن سرگن بناں ملاح، لوک مات پھیرا پائیندا۔ نیت نوت دیواں سچ صلاح، صفت صلاح تیرا ناؤں وکھائیندا۔

سَتَجُگ تریتا دواپر کلجُگ ونڈن ونڈاں تهاؤں تهاں، تھان تھنتر اپنا بھیو کھلائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ انادی ناد دیاں وجا، لوآں پُریاں راگ
 الائیندا۔ زمیں اسماناں ویکھاں آ، دھرت دھول ڈیرہ لائیندا۔ پنج تت ہنڈاواں جگت مکان، سچ مکان اک وکھائیندا۔ نرگن سرگن رُوپ
 دھرا، دھرتی دھرت دھول وڈیائیندا۔ آتم پرما تم میل ملا، گر گر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ دو جہاناں دیوے سچ صلاح، صلاحگیر اپنا حُکم
 ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تھہ پن اور نہ کھئے ملائیندا۔ تھہ پن اور نہ کوئی اوٹ، سْت
 ڈلارا رہیا سُنائیا۔ تُوں پُرکھ اکال نرمل جوت، سچکھنڈ وسیں ساچے ماہیا۔ سچ دوارا قلعہ کوٹ، بنک گرہ بنت بنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا میری سیوا لیکھے لائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سْت ستوادی دیا کھائیندا۔
 آد آد دتا دان، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سْت بال نادان، ساچی سکھیا ہر سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، تیرا حُکم ورتائیندا۔
 نرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ گر اوتار دے دے دان، لوک مات آپ وڈیائیندا۔ سَتجُگ تریتا دواپر ویکھ وکھاں،
 کلجُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی سیوا لگائے سری بھگوان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جُگ جُگ سچ سندیسہ دیوے
 آن، شاستر سمرت وید پُران آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، جیو آتم آتم گیان اٹھاراں دھیائے اٹھ دس بھیو چُکائیندا۔ مقالے حق سچ
 ایمان، اسم اعظم رُوپ دھرائیندا۔ پروردگار ہو مہربان، رحمت اپنی آپ کھائیندا۔ پیر پیغمبر دیوے دان، حضرت اپنی کھیل کرائیندا۔ نبی
 رسولان رکھے آن، دھر فرمانا حُکم ورتائیندا۔ ساچا کلمہ اک کلام، نور الہی آپ جنائیندا۔ نرگن رُوپ سچ امام، نظر کیسے نہ آئیندا۔
 عیسیٰ موسیٰ محمد دئے پیغام، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ لیکھا لکھ لکھ انجیل قرآن، کایا گرہ کھوج کھجائیندا۔ سْت ستوادی ساچا نام،
 نام سْت سْت پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ نانک گوبند اک نشان، سچ نشانہ آپ جھلائیندا۔ کوٹن کوٹ
 جُگ کرے کھیل مہان، سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھانی بانی کر پردھان،
 ایک اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ساچے سْت رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تیری سیوا لائی آد، آنت بھل کدے نہ جائیا۔ پُرکھ ابناسی سُنے
 فریاد، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ گھر گھر ویکھے تیرا ناد، ناد دھن جگت شنوائیا۔ بھیو چُکائے برہم برہما، برہم کھوجے چائیں چائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا ربیا جنائیا۔ اپنا لیکھا دسے آپ زرنکار، آد پُرکھ سمجھایا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جُگ اُترے پار، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ اتم چوکر ویکھے آپ کرتار، کرتا پُرکھ کھیل کرایا۔ دُھر دا حُکم ایکا وار، سچ سندیسہ دئے سُنایا۔ پرگٹ کرے تیئی اوتار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ نال ملایا۔ میل ملاواں عیسیٰ موسیٰ محمد یار، اللہ رانی پلُو آپ پھڑایا۔ زرگن جوتی گر گر دھار، اک دس ونڈ ونڈایا۔ نانک گوبند پیج سوار، دو جہاناں کھیل وکھایا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، نر نریشا دئے سمجھایا۔ آوے جاوے اکم اپار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھایا۔ لکھ لکھ لیکھا سرب وچار، سچ سندیسہ گئے سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا بھیو رہیا جنایا۔ ساچا بھیو دیوے کھول، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ آد کرایا ساچا قول، آنت دئے نبھایا۔ پرگٹ ہیوے اُپر دھول، زرگن اپنا ویس وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کراؤنا، شبدی سٹ ست جنایا۔ جوتی جامہ ویس وٹاؤنا، نورو نور ڈگمگایا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات وساؤنا، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رہیا اٹھایا۔ ساچا پردہ دیوے چُک، ہر جو اپنی دیا کماٹیا۔ جُگ چوکرئی پینڈا جائے مُک، پاندھی کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ ہیوے اندھیرا گھپ، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ سچ سچ جائے چُھپ، کوڑی کرایا ملے وڈیائیا۔ نہ کوئی مات پت دسے پت، بہین بھائی ساک سجن سین نہ کھئے سہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جاون رُٹھ، لوک مات سکے نہ کھئے منائیا۔ سادھاں سنتاں کایا بھانڈے خالی ہوون ٹھٹھ، نام وست نہ کھئے رکھایا۔ نو کھنڈ پرتھی پئے لٹ، چور یار گھیرا پائیا۔ بن ہر نامے خالی دسن بُت، کایا مندر اندر وجے نہ کھئے ودھایا۔ پُھل پُھلواڑی نہ مؤلے رُت، رُت بسنت نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو رہیا کھلاٹیا۔ پُرکھ ابناسی ہر جو دسے، اپنی خوشی منائیندا۔ سچکھنڈ دوارے بہ بہ ہسے، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی جیو جنت مایا آتر پھسے، پھاندی پھند نہ کھئے کٹائیندا۔ گھر گھر ناگنی وڑ وڑ ڈسے، سانتک ست نہ کھئے کرائیندا۔ کلجگ چاروں کُنٹ اٹھ اٹھ نٹھے، اپنا بل دھرائیندا۔ مان گوائے تیرتھ اٹھسٹھے، گنگا گوداوری جمناسرستی دُرمت میل نہ کھئے دھوائیندا۔ گھر گھر در در کوڑ کڑیارا ستھر گتے، جگت صفا نہ کھئے اٹھائیندا۔ ہر کا نام نہ بیجے کھئے وٹے، بن کرسانا بل نہ کھئے چلائیندا۔ لاڑی موٹ چار کُنٹ نچے، گھنگٹ مُکھ نہ کھئے وکھائیندا۔

رائے دھرم کولوں کوئی نہ بچے، آگے ہو نہ کھٹے چھڈائیندا۔ چتر گپت وکھائے صفے، لکھ لکھ لیکھا آگے دھرائیندا۔ مندر مسجد گرو دوار
شودوالے مٹھ جگت مایا کھادے گئے، امرت نام ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ رسنا کہن پُرکھ اکال دے اسیں سکے، اندروں میل نہ کھٹے ملائیندا۔
دھیان بھیناں سارے تکے، نیتر نین گیان نہ کھٹے کھلائیندا۔ چوڈاں طبق کوئی نہ میٹھے پھٹے، شرع شریعت سچ نہ کھٹے سمجھائیندا۔ چوڈاں
لوک لاہا کوئی نہ کھٹے، چوڈاں ودیا مان ودھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک بھویو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھویو دسے
بھگونت، اپنی دیا کھائیا۔ کلجگ ویلا آئے آنت، نر نرائن بھوئے سہائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، جگت سادھ سنت نال ملائیا۔ آپ
بنائے ساچی بنت، گھاڑن گھڑے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکرئی لیکھا دئے مکائیا۔ جگ چوکرئی
لیکھا آنت مکاؤنا، ہر جو ہر ہر آگھ سُنائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں لہنا دینا جھولی پاؤنا، باقی کھٹے نظر نہ آئیندا۔ شاستر سمرت وید
پران پنڈھ مکاؤنا، بن پاندھی راہ نہ کھٹے چلائیندا۔ نانک گوہند لیکھا لیکھیا پور کراؤنا، وید ویاس دھیان لگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ نیتر نین
وکھاؤنا، محمد ایک اوٹ تکائیندا۔ نہکلنک جامہ پاؤنا، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ وشن برہما شو سیس جھکاؤنا، جگدیش اپنی کھیل کرائیندا۔
چار ورن آپ اٹھاؤنا، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنے انگ لگائیندا۔ ساچا منتر نام درڑاؤنا، ہنگ برہم پاربرہم اپنے رنگ رنگائیندا۔
ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔ شبدی تیرا ڈھولا گاؤنا، ساچا سوہلا آپ سُنائیندا۔ گوہند کھیرا اک وساؤنا،
سمبل اپنا آسن لائیندا۔ گرمکھاں بیڑا بٹھ چلاؤنا، ایک چپو نام جنائیندا۔ کلجگ کوڑا موہ تڑاؤنا، سچ سچ نانا آپ بندھائیندا۔ کل کلکی
اوتار اکھاؤنا، کل اپنی آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم ورتے کل،
کل کلکی بھویو نہ آئیا۔ کرے کھیل اچھل اچھل، ول چھل دھاری بے پرواہیا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایکنکارا ایک مل، دو جہاناں پھیرا
پائیا۔ سچ سندیس نر نریش نرگن سرگن دیوے گھل، چار ورن کرے پڑھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ساچا دیپک جائے بل، ایک گیان نور رُشنائیا۔
دھام وکھائے اک اچھل، ساچی نگری سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم میل ملائیا۔ کلجگ اتم ملنا
مات، مات پت کھیل کرائیندا۔ ست سوامی دیوے دات، نہکامی جھولی آپ بھرائیندا۔ آترجامی پُچھے وات، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ دو

جہاناں ویکھے ڈُونگھا کھات، کھاتہ اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ چار جُگ دی جانے گاتھ، بودھ آگادھ آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اتم اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نہکلنک رکھے ناؤں، نر نرنکار وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا ہر گھٹ
 تھائوں، لکھ چوراسی رہیا سہائیا۔ گرمکھ پکڑے آپے باہوں، گرسکھ ساچے لے ملائیا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، تخت نواسی سچا ماہیا۔
 سدا سہیلا اک آکیلا سمرتھ پُرکھ دیوے ٹھنڈی چھاؤں، اگنی تت نہ کھئے تپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری
 اتم ور، شبد ملاواں چائیں چائیا۔ شبدی جوتی ایکا میلا، مل مل خوشی منائیندا۔ گوبند ڈھولا گُر گُر چیلا، گُر چیلا ویس وٹائیندا۔
 پاربرہم پرہ سجن سہیلا، ساچی سخی مل مل منگل گائیندا۔ آپے جانے اپنا ویلا، تھت وار نہ کھئے وکھائیندا۔ کرے کھیل اک آکیلا، آد آنت
 بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد دوارا اک وکھائیندا۔ شبد دوارا ایکا ایک، سو پُرکھ نرنجن آپ
 سمجھائیا۔ پُرکھ اکال ساچی ٹیک، دوسر ہور نہ کھئے سہائیا۔ نرگن سرگن لے ویکھ، بنے وچولا سچا ماہیا۔ نہ کوئی رُوپ رنگ نہ ریکھ،
 جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ کِرپا آپ اولٹا ویس، بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت ساچا ہر، کلجگ اپنی
 کھیل کرائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرنا، کرنہار کرتارا۔ لکھ چوراسی آپے ورننا، چار ورنناں اک آدھارا۔ اکھر وکھر ڈھولا ایکا پڑھنا، سوہنگ
 شبد نام جیکارا۔ سچکھنڈ دوارے گرمکھ چڑھنا، گُر کِرپا اُترے پارا۔ ناتا تھے جمن مرنا، مرن جنم نہ ہیوئے وچ سنسارا۔ نیتر کھلے ہرنا
 پھرنا، نظری آئے ایکنکارا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نو کھنڈ پرتھی سُنائے اک جیکارا۔ اک
 جیکارا جے جے جیکار، دو جہاناں دئے جنائیا۔ پُرکھ اکال ہو تیار، ترے گن ڈیرہ دیوے ڈھاپیا۔ نو نو سچے دھرمسال، دھرم دوارا دئے
 وکھائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، بخشے چرن سرن سرنائیا۔ گرسکھاں کرے آپ پرتپال، بن سیوک سیو کمائیا۔ آپ اٹھائے اپنے لال، کرتا
 قیمت آپے پائیا۔ نرگن سرگن بن دلال، جگت دلالی اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبدی جوتی میلا وچ جہان، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔

☆ ۲۶ جیت ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ مناوا ضلع فروزپور ☆

جنم مرن دئے سوار، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ رائے دھرم نہ کرے خوار، جگت خواری آپ چکائیندا۔ مائس جنم نہ آئے ہار، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ باہر، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ ایتھے اوتھے دئے سہار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ جنم مرن دگھ دیوے کٹ، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ ایک دیوے نام ست، ست ست کرے پڑھائیا۔ ایک دیوے برہم مت، پاربرہم بے پرواہیا۔ لیکھا جانے پنج ت، تتو اپنے رنگ رنگائیا۔ چرن کول ساچانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ آد آنت پچھے وات، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگت لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جنم مرن دگھ جائے لٹھ، گیڑا گیڑ نہ کھئے بھوئیا۔ جس جن دیوے نام وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ آتم پر ماتم ساچی گاتھ، سوہنگ اکھڑ اک پڑھائیا۔ کریا کرے پڑھ سمراتھ، سمرتھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت جھپڑا دئے چکائیا۔ جنم مرن بھوئے دور، پنج ت بندھن نہ کھئے رکھائیا۔ ایک دیوے ست سرور، ست ستوادی دیا کھائیا۔ اتم میلا جوتی نور، نور نور وچ ملایا۔ جنم جنم دے بخشے قصور، مہربان مہر نظر اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جنم مرن بھو چکائیا۔ جنم مرن بھو دیوے لہ، لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ستوادی بن ملاح، ساچا بیڑا آپ اٹھائیندا۔ ایک ناؤں دیوے صلاح، دوجی سیکھیا نہ کھئے سمجھائیندا۔ آنت پکڑنہارا بانہ، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں سر رکھے ٹھنڈی جہاں، چھپر اپنے نام لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آون جاون پار کرائیندا۔ آون جاون پینڈا جائے مک، جونی جوں نہ کھئے بھوئیا۔ ستگر پورا دین دیاں اپنی گودی لے چک، گرمکھ دیوے مان وڈیائیا۔ چرن کول ایک اوٹ، ایک مندر دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ملاواں نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشناٹیا۔ جوتی میلا گر گر چیلا، ہر ہر کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن سجن سہیلا، سگلا سنگ آپ ہو آئیندا۔ آتم پر ماتم چاڑھے تیل، برہم پاربرہم خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ میلا ساچے گھر گھر اپنا آپ وکھائیندا۔

☆ ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی ضلع خاں ضلع فروزپور ☆

ست پُرکھ نرنجن ایک، ایکنکارا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نر نریش، نر نرائن حُکم ورتائیندا۔ نرگن دھر دھر سرگن ویس، سنسار ساگر کھیل وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے دیوے بہیت، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ آتم پرما تم کرے بہیت، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکنکار اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ایکنکارا اکو اک، دو جاسنگ نہ کھئے رکھائیا۔ آد جگادی پائے بھکھ، وست امولک آپ ورتائیا۔ ساچا لیکھا دیوے لیکھ، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ ونڈنہارا ساچا ہس، ساچی ونڈن اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرمکھ ورلے پئے دس، دوسر نظر کیسے نہ آئیا۔ دیوے وڈیائی ساچے سکھ، گرمکھ ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اکلّا کھیل کرائیا۔ ایکنکار ایکم ایک، اک اکلّا کھیل کرائیندا۔ وسنہارا ساچے دیس، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ لکھ چوراسی آپے ویکھ، ویکھنہارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اک اک ہو آئیندا۔ اک اکلّا ایکنکار، ایکار روپ دھرائیا۔ اک اکلّا کر پسار، ایکا ویکھے چائیں چائیا۔ دو جہاناں دئے آدھار، نام ونج اک کرائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ہو اُجیار، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ گرمکھ سجن ویکھے وارو وار، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ بسمل دیوے آپ ہلار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک اکلّا اپنا رنگ وکھائیا۔ اک اکلّا وار انیک، انک کل کھیل کرائیندا۔ جگا جگنتر ساچی ٹیک، ٹیک رگھناتھ اک رکھائیندا۔ نیر لوجن آپے پیکھ، ہرجن اپنا میل ملائیندا۔ آپے کھولنہارا بہیت، انہو اپنی دھار وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ ایکنکارا دیا ندھ، دین دیا کھائیا۔ ہرجن کارج کرے سدھ، اپنی دیا کھائیا۔ جنم کرم دی جگت بدھ، بدھ ناتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہرجن ہر ہر ویکھ وکھائیندا۔ دیونہارا نام بھنڈارا، اتوٹ اتوٹ آپ ورتائیندا۔ ساچی وست وست ہر تھارا، نرگن ایکا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ دیا کھائے ٹھاکر سوامی، گہر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ سرب جیاں گھٹ آنترجامی، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ بودھ آگادھ آگمی بانی، شبدی ناد سنائیا۔ امرت سروور ٹھنڈا پانی، نیج گہر جھرنا دئے جھرائیا۔ آتم جوتی نور نورانی، اندھ اندھیرا

دئے مٹائیا۔ گُرمکھ دیوے اک نشانی، جگ جیون گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ مہربان بئے بہکھ، وست اموک آپ ورتائیندا۔ کرم نہکرم آپ لکھ، جنم جرم لیکھ لائیندا۔ ایتھ اوتھ اک اکلّا پئے دس، گھر مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت وستو جگت جھولی آپ بھرائیندا۔ جگت وست وست اٹل، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ بھاگ لگائے ساچی کُل، لوک مات مات وڈیائیا۔ پُھل پُھلواڑی پئے پُھل، ہریاول ایکا گھر وکھائیا۔ مہراج شیر سینگھ وشنو بھگوان دیوے وست دات اٹل، پتا پوت مات پت بنس سربنس انس روپ وٹائیا۔

☆ ۲۶ چیت ۲۰۱۹ بکرمی رام سینگھ دے گرہ فروز پُر چھاؤنی ☆

سو پُرکھ نرنجن کھیل کراؤنا، ہر بے آنت وڈی وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹاؤنا، اک اکلّا بیو نہ رائیا۔ ایکنکارا ناؤں دھراؤنا، الکھ اگوچر اکم اتھ سچا شہنشاہیا۔ آد نرنجن نور پرگٹاؤنا، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ ابناسی کرتے کھیل کراؤنا، بیو ابھید آپ کھلائییا۔ سیری بھگوان سچ نشان جھلاؤنا، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم پرہہ حکم ورتاؤنا، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہاؤنا، ساچے بنک سوہیا پائیا۔ تخت نواسی ساچا تخت آپ وڈیاؤنا، پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ شاہو بھوپ ہر آسن لاؤنا، راج راجان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ہر کراؤنا، بیو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن نور آپ پرگٹاؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہاؤنا، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ اپنی اچھیا پور کراؤنا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بیو آپ کھلائییندا۔ اپنا بیو کھولے نرنکار، دس کیسے نہ آئیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ حکمی حکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ گھر وچ گھر کر تیار، تھر گھر گھاڑن لئے گھڑائیا۔ دیا باقی کر اُجیار، کھلاپاتی اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بیو آپ کھلائییا۔ اپنا بیو سیری بھگونت، آد جگاد اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت کنتوبل ویس وٹائیندا۔ اپنی مہا جانے آگت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیندا۔ سچکھنڈ

دوارے سوہاؤنت، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ جوتی دھار بنائے بنت، شبدي سُت آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپ رکھ، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نرکار نرور ہو پرتکھ، رُپ انُپ آپ وکھائیندا۔ ساچے مندر آپے وس، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ نرگن مارگ نرگن دس، نرگن راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جاتا بے پرواہ پروردگار، نُر نورانہ شہنشاہیا۔ مقالے حق کر پسار، نوری جلوہ نُر الاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ اپنا پردہ آد آنت، ہر جو آپے آپ چکائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ اپنا حُکم ورتائیندا۔ آد انا دی ایکا منت، منتر نام آپ درڑائیندا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، گھڑن بھنہار کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ اپنا بھيو ہر جناؤنا، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی حُکم ورتاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ شبدي سُت سیوا لاؤنا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ وشن برہما شو آپ اُٹھاؤنا، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ سُرپت اند کروڑ تتیس آپ جگاؤنا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ سورج چن در بہاؤنا، حُکی حُکم ورتائیا۔ لواں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پاؤنا، نرگن نظر کسے نہ آئیا۔ منڈل منڈپ آپ سہاؤنا، تخت نواسی سوہا پائیا۔ زمیں اسماناں ویکھ وکھاؤنا، دو جہاناں رنگ رنگائیا۔ چوڈاں طبق نین اُٹھاؤنا، چوڈاں لوک چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ اُون گون ویکھ وکھاؤنا، ترے بھون اپنا بھيو چکائیا۔ نرگن سرگن راہ وکھاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا بھيو آپ جنائیا۔ ساچا بھيو جنائے نرکار، نرگن وڈا وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ نرگن سرگن جانے دھار، وڈ داتا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، سچ سندیسہ نر نریشا اک اکلآ آپ سُنائیا۔ سچ سندیسہ اک سُناؤنا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نال ملاؤنا، نظر کسے نہ آئیندا۔ ایکنکار پلُو آپ پھڑاؤنا، ایکا اپنی گنڈھ بندھائیندا۔ آد نرنجن دیپک اک جگاؤنا، نورو نُر نور رُشنائیندا۔ ابناسی کرتا حُکم ورتاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ سِری بھگوان دُھر فرمانا اک جناؤنا، بودھ آگادی آپے گائیندا۔ پاربرہم پرہم بھيو کھلاؤنا، اپنا پردہ آپے لاپندا۔ برہم لیکھا آپ چکاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا راہ

آپ چلائیندا۔ ساچا راہ وچ سنسار، وڈ سنساری آپ چلائیا۔ نرگن سرگن کھیل اپار، اپرمپر ویکھ وکھائیا۔ جگ چوکرئی دئے ادھار، ایک بندھن نام پائیا۔ سیوا لاگر اوتار، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ ناد شبد دُھن دُھنکار، انادی انحد آپ وجائیا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، گرہ جھرنا آپ جھرائیا۔ جوت نرنجن کر اجیار، آد نرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ برہم پاربرہم دئے ادھار، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ آتم پرما تم اک پیار، ایک سیج سُبھائیا۔ ایش جیو دئے ادھار، جگدیش وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا لیکھا آپ چکاؤنا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ وشنو پرده آپے لاہنا، وشو دھار ویکھ وکھائیندا۔ برہم برہم بھیو کھلاؤنا، ابھید اپنی دیا کھائیندا۔ شنکر سیس جگدیش جھکاؤنا، نیوں نیوں ایک الکھ جگائیندا۔ پُرکھ ابناسی حُکم ورتاؤنا، آپ اپنا حُکم سمجھائیندا۔ چار ویدان بھیو کھلاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا اگم اپار، ایک ایک جنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہویا خبردار، ہر پُرکھ نرنجن دئے صلاحیا۔ ایکنکارا ہویا بے دار، غفلت روپ نہ کھئے وکھائیا۔ آد نرنجن نور اجیار، جلوہ نور اک درسائیا۔ ابناسی کرتا پروردگار، مقالے حق ڈیرہ لائیا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائی۔ پاربرہم دُھر فرمان ہو مہربان، برہم برہم کرے پڑھائیا۔ جگ چوکرئی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ دیوے دان، دھرت دھول گود سُبھائیا۔ نام ندھانا دُھر فرمان، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ لیکھا جان شاستر سمرت وید پُران، پُران پرانی دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ اگم، آد آنت جنائیندا۔ کرتا پُرکھ جانے اپنا کم، کرنی کرتا کرت کھائیندا۔ آد جگاد بیڑا بٹھ، دو جہان کھیل کرائیندا۔ کر پرکاس سورج چن، دوس رین وند وندائیندا۔ لکھ چوراسی جننی جن، دائی دایا سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے پنج ت تن، ترے گن مایا بندھن پائیندا۔ آپے گھڑے آپے لئے بہن، بھیو ابھید آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر سمجھاؤنا، بھل کھئے نہ جائیا۔ نرگن جوتی نور دھراؤنا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ جگ چوکرئی پنڈھ مکاؤنا، نو نو چار رہن نہ پائیا۔ سچ سندیسہ اک سناؤنا، دُھر فرمانا آپ الاہیا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ نو سو چورانوے چوکرئی جگ اتم چوکر پنڈھ مکاؤنا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیا۔ تیئی اوتاراں آپ اٹھاؤنا، اک اک نال ملایا۔

عيسىٰ موسیٰ سنگ محمد نبی رسول اپنا بندھن پاؤنا، ساچی ڈور ہتھ رکھائیا۔ نانک گوبند جوتی دھار وکھاؤنا، دس دس دیا کھائیا۔ سچ دوار آپ سہاؤنا، سچکھنڈ واسی اپنی دیا کھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن اپنی جھولی پاؤنا، ساچی جھولی اک وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ ہر ویکھ وکھاؤنا، جیرج اندج اُتہج سیج پردہ لاپیا۔ شبدي ناد ڈنک و جاؤنا، برہم برہما آپ سناؤنا، پُریا لوآں آپ بلائیا۔ نام بھنڈار اک ورتاؤنا، دو جہاناں آپ وکھاؤنا، چوڈاں طبق پھیرا پاؤنا، چوڈاں لوک بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنديسہ ایکا وار سُنائیا۔ سچ سنديسہ اتم وار، آد پُرکھ جنائیندا۔ پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن نر اوتار، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ مات پت نہ کھے پیار، ساک سجن سین نہ کھے جنائیندا۔ محل اٹل اُج نہ کھے منار، چہر چہن نہ کھے چھائیندا۔ روپ رنگ ریکھ نہ کھے وچ سنسار، ورن برن ذات نہ ونڈ ونڈائیندا۔ قلعہ کوٹ نہ کوئی منار، جگت آسن سیج نہ کھے ہنڈھائیندا۔ شستر بستر نہ کوئی کٹار، تیز دھار تلوار نہ کھے بنائیندا۔ آسو گھوڑا نہ کھے آسوار، سولان کلیاں آسن نہ کھے وچھائیندا۔ سرگن روپ نہ کھے آدھار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بڈھ نہ کھے رکھائیندا۔ گر پیر نہ کھے اوتار، پیر پیغمبر مُلا شیخ مسائق روپ نہ کھے وکھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران چار جگ گئے ہار، ہر کا آنت کسے نہ آئیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے پکار، نیوں نیوں سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ بھکھک بن بن منگدے گئے بھکھار، پرہ آگے سرب جھولی ڈائیندا۔ کلجگ اتم آوے نہکلنک نرائن نر اوتار، نو سؤ چورانوے چوکڑی جگ پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنديسہ نر نریشا ایکنکارا آپ سُنائیندا۔ سچ سنديسہ ایکنکار، اکل کلا جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نوری جلوہ نور اجیار، جوتی جوت جوت رُسنائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سار، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگدے گئے دیدار، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم کر نسکار، سجدہ سیس جھکائیا۔ واہوا تیری قُدرت پروردگار، بے آنت تیری وڈیائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، کتھنی کہہ نہ سکے رائیا۔ لکھ لکھ لیکھ لیکھ گئے ہار، کاتب اپنا بل دھرائیا۔ مُخاطب ہو کے کرے نہ کوئی گفتار، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا حُکم آپ ورتائیا۔ ایکا حُکم اتم وار، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ نرگن نرگن لے اوتار، سرگن سیکھیا

اک سمجھائیندا۔ شبداگئی بول جیکار، جے جیکار اک الائیندا۔ لہنا دینا پورب قرضہ دئے اُتار، مقرؤض نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ اپنا حُکم سری بھگوانا، آد آد جنائیا۔ اتم پرگٹ ہو والی دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی دھار وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ ایک دیوے دُھر فرمانا، سچ سندیسہ آپ الائیا۔ ویکھ وکھائے تخت نواسی راجا رانا، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم دُھر دربار، دُھر درباری آپ ورتائیندا۔ لوک مات کھیل اپار، خالق خلق آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، دھرت دھول اُپر کرائیندا۔ نو نو لہنا دینا کرے پار، چار چار پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دھارا آپ چلائیندا۔ ساچی دھارا ایک وار، ہر ایک ایک چلائیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ وشنوں ڈھیہہ ڈھیہہ پئے دوار، منگے چرن سرن سرنائیا۔ برہما رووے زارو زار، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ شنکر کرے ہاباکار، باسک تشکا گلوں لاپیا۔ ترے گن مایا کرے گریازار، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ پنج تت ڈگا منہ دے بہار، بل اپنا نہ کھئے دھرائیا۔ نیتر ویکھن تیئی اوتار، ہر جو کی کھیل ورتائیا۔ ستجگ تریتا دواپر جس کریا پار، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کہے میرا پروردگار، میرے پچھے ہوئے سہائیا۔ محمد دھاہاں رہیا مار، ادھ وچ بیٹھا رہیا کرائیا۔ بھڑی بھڑی ناتا تٹا چار یار، سگلا سنگ نہ کھئے وکھائیا۔ اللہ رانی دسے نہ نار مٹیار، اپنا مکھ گئی چھپائیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھار، چوڈس چند نہ کھئے چڑھائیا۔ چوڈاں طبق گریازار، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیا۔ کلمہ کائنات نہ کھئے پیار، نبی رسؤل دیوے نہ کھئے گواپیا۔ حُکم دیوے پروردگار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ وڈ امام سچا سکدار، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، بے آنت بے آنت اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائیا۔ سچ سندیسہ سچکھنڈ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ نرگن نانک سرگن کر کے گیا ونڈ، دُھر فرمانا اک سمجھائیندا۔ گوبند گیت سہاگی گایا چھند، پُرکھ اکال اک منائیندا۔ اتم توڑے بندی بند، کل کلکی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ ایک وار، آپ سُنائے ہر نرنکار، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ دوجا سنگ نہ کوئی ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ جگ چوکڑی چلاؤندا رہیا رتھ، بن رتھواہی

سیو کمائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارگ دس، لوک مات مات سمجھائیا۔ کایا مندر اندر آپے وس، پنج تت دئے وڈیائیا۔ ایکا نور جوت پرکاس، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ایکا شبد ناد دھرواس، دھر فرمانا آپ سُنائیا۔ سارے رکھدے گئے آس، ایکا اوٹ تکائیا۔ کلجگ اتم آوے پُرکھ ابناس، نرگن اپنا رُوپ وٹائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے کھیل تماش، کھیلنہارا آپ ہو جائیا۔ گھر گھر مندر اندر ڈونگی کندر پاوے راس، سُرتی شبدی گوپی کاہن آپ نچائیا۔ بھگت بھگوت پوری کرے آس، آسا آسا نال ملاییا۔ ساچے سنتاں وسیں پاس، ستگر اپنا ناؤں دھرائیا۔ گرمکھاں کرے بند خلاص، لکھ چوراسی دئے کٹائیا۔ گرسکھاں نظری آئے ساکھیات، سوچھ سرُوپی رُوپ دھرائیا۔ کرے کھیل کملاپات، کول نین وڈی وڈیائیا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، دھواں دھار رہن نہ پائیا۔ من مت نہ رہے نار کمذات، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورنان دیوے ساتھ، برن اٹھاراں گنڈھ پوائیا۔ سر سروور اٹھسٹھ وکھائے تیرتھ تاٹ، تٹ کنارہ اک پرگٹائیا۔ لہنا دینا جانے مندر مسجد ماٹھ، شودوالے آپے پھول پُھلاییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سچ سنہڑا اک گھلاییا۔ سچ سنہڑا دیوے گھل، پردہ کھئے رہن نہ پائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جو کردا رہیا ول چھل، لک لک اپنا حکم سُنائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، سچکھنڈ نواسی پھیرا پائیا۔ پاوے سار جل تھل، مہیٹل اپنا رُوپ وکھائیا۔ نرگن دیپک جوتی جائے بل، جگت اگیان اندھیر دئے مٹائیا۔ لکھ چوراسی دئی دویتی میٹے سل، دُرمت میل دھوائیا۔ گھر گھر اندر بن کرسانا چلائے ہل، ساچا بیج نام بجائیا۔ ستجگ لائے ساچا پھل، پُھل پُھلوڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم سُن بھگوان، گر اوتار پیر پیغمبر سیس نوایا۔ ٹوں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ ہوں بالی بڈھ نادان، تیرا بھیو کھئے نہ آئیا۔ تیرے حکمے اندر گایا گان، لوک مات سیو کمائیا۔ تیرا دس کے آئے سچ نشان، جیو جنت سمجھائیا۔ سچکھنڈ وسے سری بھگوان، ساچے تخت سوہا پائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں سادھاں سنتاں دیوے دان، نام امولک جھولی پائیا۔ آتم پرما تم کر پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیا۔ دھردرگاہی سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن آپ جھلاییا۔ کایا کعبہ کر پروان، ساچا حُجرہ دئے سہائیا۔ ست ستوادی اک ایمان، شرع حدیث اک پڑھائیا۔ بسمل رُوپ انجیل قرآن، کرنی کرتا آپ کرائیا۔ مقالے حق ہو پردھان، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ

الہی نور آپ سمجھائیا۔ دیونہار سچ پیغام، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ صدی چوڑھویں اتم اکو وار سب نور کرے سلام، سلاما علیکم اپنی
 جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہڑا اک سمجھائیا۔ سچ سنہڑا شبدی دھن، ہر انادی ناد وجائیندا۔ بن
 کتاں گر اوتار لین سن، بن رسنا جہوا گائیندا۔ نیتر پیکھ لکھ چوراسی کرے چھان پن، گھٹ گھٹ اپنا پھیرا پائیندا۔ نو نو ویکھ گن اوگن،
 بھیو ابھیدا آپ گھلائییندا۔ گرمکھ سجن لے چن، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ کھولنہار سماھی سن، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ اپنا حکم ورتے نرنکار، نرگن اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ اتم اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ راج راجان کرے
 خوار، شاہ پاتشاہ سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ ورن برن آئے ہار، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دیوے اک ادھار، ست دیپ وڈی
 وڈیائیا۔ ایکا نام بول جیکار، جے جیکار دے سمجھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، پُرکھ اکال اک اکھوائیا۔ گھٹ گھٹ اتر کر پسار، بیٹھا
 ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا اک لائیا۔ دھر فرمانا ایکا ایک، ایکنکارا آپ سنائیندا۔ ست ستوادی
 ست پُرکھ نرنجن ساچی ٹیک، سرشٹ سبائی آپ جائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ کرنہارا بدھ
 بیبک، وویکی اپنا راہ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت کرے ہیت، نت نوت میل ملائییندا۔ ساچے سنتاں آپے ویکھ، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔
 جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ لہنا آپ مکھائیندا۔ کلجگ لہنا جھولی پا، پچھلا مول چکائیا۔ نو نو چار پنڈھ مکا،
 اپنا کھیل دے وکھائیا۔ چار جگ دی ونڈ ونڈا، چار یاری انت کرائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، دس کیسے نہ آئیا۔ نرگن نور جوتی ویس وٹا،
 نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ گوبند میلا سہج سبھا، میل ملاوا ساچے تھائینا۔ سمبل ڈیرہ ایکا لا، بنک دوارا دے وڈیائیا۔ کھڑگ کھنڈا اک چمکا،
 برہمنڈاں رہیا ڈرائیا۔ نو نو کھنڈاں ونڈاں آپے پا، جن بھگتاں ونڈ اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لے جگا، نیتر نین اک گھلائییا۔
 اتم درسی درس دے کرا، گرہ مندر خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، جوتی جوت جوت
 رُشنائییا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، اپنا کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں بٹھے ساچا ناتا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ لہنا دین چکائے ذاتاں پاتاں،
 ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ درس دکھائے اک اکانتا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ امرت دیوے بوند سواتنا، نجر جھرنا آپ جھرائیندا۔ بودھ آگادھ

سُنائے گاتھا، اُحد نادى ناد و جائيندا۔ اندر باہر ديويے ساٿا، گپٽ ظاہر سنگ نبھائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کريپا کر، ساچے بھگتاں آپ جگائيندا۔ ساچے بھگتاں ہر جو مِيتا، مِتر پيارا آپ اکھوائيندا۔ جُگ چوڪرى جانے ريتا، ساچا مارگ آپ چلائيندا۔ ليکھا جانے مندر مسيتا، شودوالے مٹھ بندھن پائيندا۔ بيٹھا رہے اک اتيتا، ترے گن وچ کدے نہ آئيندا۔ ليکھا جانے ہست کيٿا، کيٿ ہست آپ سمائيندا۔ جن بھگتاں ديويے نام انديٹھا، نيتر نظر کيسے نہ آئيندا۔ مٹھا کرے کوڙا ريتھا، جس جن اپنے انگ لگائيندا۔ گرمکھ گر گر ٹھانڊا سينا، گھر اپنے آپ بہائيندا۔ چرن کول بندھائے پريتا، ساچي ريتي مات چلائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کريپا کر، کلجگ تيري اتم ور، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ ساچے آپ ملائيندا۔ گرمکھ ميلا ايکا گھر، گھر ساچے وجي ودھائيا۔ جگت بھے چکے ڌر، بھيانک روپ نہ کھيے وکھائيا۔ آتم ٺہائے ساچے سر، ڌرمت ميل آپ دھوائيا۔ بجر کپائي توڙ گڙھ، ڏئي دويٽي ڏيے مٿائيا۔ نرمل نور آپے کر، اندھ اندھير ڏيے گوائيا۔ آتم سيجا آپے چڙھ، کرے کھيل بے پرواھيا۔ سرتي شبدي لئے پھڙ، ڏوري نظر کيسے نہ آيا۔ آپ بنھائے اپنے لڙ، ناري کنت رنگ رنگائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کريپا کر، کلجگ اتم کھيل کرائيا۔ کلجگ اتم کھيل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائيندا۔ لکھ چوراسي کرے پار کنارہ، نو کھنڊ پرتھمي اپنے گھاٿ رکھائيندا۔ رائے دھرم ڏيے للکارا، اُچي کوک کوک سُنائيندا۔ کال بولے اک جيكارا، چارون کُنٿ راگ الايندا۔ چتر گپٽ بن لڪھارا، ليکھا سب دا آپ وکھائيندا۔ مہاکال ورتے ورتارا، نہ کوئي ميٽے ميٽ مٿائيندا۔ تيئي اوتار اڪو بول جيكارا، نيون نيون سيس سرب جھکائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کريپا کر، حُکے اندر کھيل کرائيندا۔ حُکے اندر گر اوتار، گر گر سيو کھائيا۔ حُکے اندر شبد جيكار، ڏهن اناد ناد سنوائيا۔ حُکے اندر ويد چار، شاستر سمرت حُکے وچ پرگٿائيا۔ حُکے اندر جُگ چار، جُگ جُگ اپنا ويس دھرائيا۔ حُکے اندر پير پيغمبر ڏيے آدھار، حُکے اندر دھرت دھول بھوائيا۔ حُکے اندر کرے پار کِنار، تھر کھيے رہن نہ پائيا۔ نو سو چورانونے چوڪري جُگ حُکے اندر گھلدا ريسا گر اوتار، ساچي سيوا سيو سمجھائيا۔ کلجگ اتم پرگٿ ہو آپ نرنکار، بل اپنا آپ رکھائيا۔ پچھلا لہنا سب دا ڏيے نوار، باقي کھيے نظر نہ آيا۔ نو کھنڊ پرتھمي بنھے ايکا دھار، برہمنڊ کھنڊ کرے سنوائيا۔ وشن برہما شو کرے پار کِنار، آسن سينگھاسن دين تجائيا۔ سُرپت لہنا دينا جھولي ديويے ڌار، اند اندراسن نہ کھيے سھائيا۔

گُرمکھ ساچے لئے اُٹھال، آپ بنائے اپنے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیا۔ سوامی ٹھاکر بیٹے دیال، دینن اپنی دیا کمائیا۔ ترے گن توڑ جگت جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ آپ وکھائے سچی دھرمسال، دُھر دربارا اک سُہائیا۔ ایتھے اوتھے چلے نال، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اگلا لیکھا رکھے ہتھ، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیندا۔ اپنی مہا گائے اکتھ، کتنہی کتھ نہ کھئے سُنائیندا۔ نو نو چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کمائیندا۔ آتم پر ماتم مارگ دس، برہم پاربرہم ملائیندا۔ گھٹ گھٹ اُتر آئے وس، اپنا بھیو کھلائیندا۔ شبدي تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں گاوے آپے جس، جس بھگتاں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ اتم وپس وٹائیندا۔ کلجگ اتم وپس اولا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ پرگٹ ہو اک اگلا، اکل کل اپنی دھار رکھائیا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم پھڑائے پلا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا چار ورن، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ کھولنہارا نیتر ہرن پھرن، بھیو ابھید آپ سمجھائیندا۔ نانا توڑ مرن ڈرن، جیون مکت آپ کرائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرن، منگن کیسے در نہ جائیندا۔ نرہو چُکائے بھے ڈرن، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گرسکھ ساچے سرنی پڑن، جس جن اپنا میل ملائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے وڑن، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ اتم جوتی جوت رلن، جوتی جوت آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک نرائن نر، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ ستجگ ساچا چلے جگ، جگ جیون داتا آپ چلائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، بل اپنا آپ وکھائیا۔ سنت سُہیلے گرو گُر چیلے آپے لبھ، جگ جنم وچھڑے لئے ملائیا۔ امرت جام پیائے مدھ، رسنا رس دئے تجائیا۔ نو دوارے کرے پار حد، گھر دسواں اک وکھائیا۔ انحد وجے ساچا ند، انراگی راگ الائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے کڈھ، ٹیڈھی بنک ڈیرہ ڈھاہیا۔ اپنی سیجا آپے سد، آپے انگ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ دیوے مان وڈیائیا۔ گُرمکھ دیوے وڈا مان، نایان گلے لگائیندا۔ آتم اُتر اک پہچان، بن نیتر آپ وکھائیندا۔ بن رسنا سُنائے گان، بن تندى تند پلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن میلا غریب نوازا، ایکا گھر کرائیا۔ گرہ مندر کھلائے آپ دروازہ، دردی اپنا درد وندائیا۔ گھر

نظری آئے راجن راجا، شاہو بھوپ ساچے تخت آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرمکھ
 ساچے لے پھڑ، گر گر ایک بوجھ بھجھائیا۔ ایک گر اک نشان، ایک گھر وکھائیندا۔ ایک مندر اک مکان، ایک آسن لائیندا۔ ایک شاہ اک
 سلطان، ایک حکم منائیندا۔ ایک ویکھے دو جہان، جگ جگ ایک ویس وٹائیندا۔ ایک وشن برہما شو دیوے دان، ایک گر اوتار آپ
 پرگٹائیندا۔ ایک کہانی بانی کرے پردھان، ایک پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ ایک لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔
 ایک اتم پندھ مکائے آن، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرے کھاتے
 پائیندا۔ کلجگ لہنا ڈونگھا ساگر، کھاتا نظر کیسے نہ آئیا۔ کلجگ جیو بھرے بھلے کایا گاگر، گرہ مندر کھوج نہ کھئے کھجائیا۔ نو کھنڈ پرتھی
 ساچا بنیا نہ کھئے سوڈاگر، جگت ونجارا سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ
 اٹھائیا۔ ہرجن اٹھائے ہر جو آپ، دین دیال دیا کھائیندا۔ کوٹن کوٹ جنم اُتارے پاپ، پتت پتت آپ کرائیندا۔ میٹ مٹائے ترے گن تاپ،
 تینوں تاپ نیڑ نہ آئیندا۔ آتم پر ماتم ساچا جاپ، سوہنگ اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا چکے پوجا پاٹھ، جو جن مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان دھیائیندا۔ کایا مندر اندر مٹے اندھیری رات، دوس زین ساچا نوری چند چڑھائیندا۔ نام اٹلی دیوے دات، ٹھگ چور یار کدے لٹ
 کھئے نہ جائیندا۔ آپ اُتارے اپنے گھاٹ، گھاٹا پچھلا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ سجن لے ور، آپ اپنا
 بندھن پائیندا۔ بندھن پائے نام ڈور، سوہنگ تند بندھائیا۔ بندھ وکھائے پنج چور، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ آسا
 ترسنا ہوئے ہنگتا دیوے ہوڑ، سسے اُپر ہوڑا لائیا۔ آتم پر ماتم دیوے جوڑ، ہنگ برہم آپ سمجھائیا۔ ست ستوادی پُرکھ ابناسی آد
 جگادی چڑھیا رہے اکھی گھوڑ، دو جہانان پھیرا پائیا۔ گرمکھ ساچے جائے پھڑ، نظر کیسے نہ آئیا۔ پورب جنم بھجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ
 اک برسائیا۔ سچکھنڈ دوارے وکھائے ایک پوڑ، چوٹھے ڈنڈے آپ چڑھائیا۔ آد جگاد جگاد جگنتر ستگر پورے نوں گرسکھاں دی سدا لوڑ،
 بن گرمکھاں ہر جو کم کیسے نہ آئیا۔ بھگتاں پچھے رہیا دوڑ، بن کے پاندھی جگت راہیا۔ ساچے سنتاں ویکھے کر کے غور، اپنا پردہ آپ
 چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن کرے پیار، گر چیللا

کھیل کرائیا۔ پرگٹ ہو اگم اپار، اگمڑی کار کرائیا۔ اکھ زرنجن بول اکھ جیکار، جے جیکار دئے سنائیا۔ گرمکھاں توڑ گڑھ ہنکار، کوڑی کیریا دئے مٹائیا۔ گھر وچ گھر مندر دئے وکھال، باہر لبھن کھئے نہ جائیا۔ گھٹ تیرتھ دئے نھال، اٹھسٹھ پھیرا کھئے نہ پائیا۔ گرہ دیپک جوتی دیوے بال، تیل باقی نہ کھئے ملائیا۔ آپے پُچھے آ کے حال، مُرید مُرشد ویکھے چائیں چائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، دین دیال اپنی گود بہائیا۔ سچکھنڈ وکھائے سچی دھرمسال، درگاہ ساچی آپ بٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن اپنا درس دکھائیا۔

★ ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ رُکنا مُغلا ضلع فروزپُور ★

انمنگی منگ انملڑی دات، انڈٹھڑی آپ ورتائیا۔ دُکھ دلدر میٹ اندھیری رات، زڑی رُت آپ سہائیا۔ روگ سوگ چنتا دُکھ جائے وناس، ہر ابناسی دیا کھائیا۔ ست وست ہوتے پرکاس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت دلدر دئے کھائیا۔

★ ۲۷ چیت ۲۰۱۹ بکرمی سُرجن سنگھ دے گرہ فروزپُور ★

ہر کیریا گر جانیاں، گر کیریا میلا زرنکار۔ گر کیریا ہر پچھانیاں، ہر کیریا گرمکھ وڈیائی وچ سنسار۔ آد جگادی کرے کھیل مہانیاں، بے آنت پروردگار۔ دو جہاناں ویکھے راجن رانیاں، شاہ سلطاناں پاونہارا سار۔ بیڑا چلائے بن ونجھ مہانیاں، آپ اپنی کیریا دھار۔ ستجگ تریتا دواپر آپے مانیاں، کلجگ اتم کھیل کرے اپار۔ زرگن زرگن پھرے بانیاں، سرگن نام شبد دھنکار۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے وکھانیاں، اُتہج سینج کھول کواڑ۔ جیرج اند بھیو چُکانیاں، نو نو دئے آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کیریا کرے آپ زرنکار۔ ہر کیریا گر میلیا، گر کیریا میلا پُرکھ ابناس۔ کھیلے کھیل گرو گر چیلیا، دو جہاناں پاوے راس۔ وسنہارا دھام نوپلیا، تخت نواسی

شاہو شاباش۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن جوت کرے پرکاس۔ نرگن جوت پُرکھ اکالا، گر گر دیوے مان وڈیائیا۔
 گر گر رُپ سْت دُلا را بالا، بالا اپنی گود بہائیا۔ سچکھنڈ نواسی چلے اولڑی چالا، بھیو ابھید نہ کھئے جنائیا۔ سْتجگ تریتا دواپر نرگن
 سرگن کرپا کھیل نرالا، پنج تت اپنا بندھن پائیا۔ کلجگ اتم نرگن نور کر اُجالا، جوتی جاتا ویس وٹائیا۔ پرگٹ ہو ہر گوپالا، گر گر اپنا
 ناؤں وڈیائیا۔ نو نو ویکھے ساچی دھرمسالہ، گرہ بنک دیوے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنی بوجھ
 بُجھائیا۔ ساچی بوجھ ساچے گھر، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ گر گر دیوے اپنی سوجھ، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ بھیو کھلاونہارا گوجھ،
 دُئی دویتی پردہ آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر منتر نام آپ درڑائیندا۔ گر منتر نام ساچی دھار، سو پُرکھ
 نرنجن آپ چلائییا۔ گر اوتاراں دے سہار، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ قلم دوات دے آدھار، لیکھا جانے قلم شاہیا۔ جگ چوکڑی پاوے
 سار، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ سْتجگ تریتا دواپر کلجگ گھلدا رہیا اوتار، گر شبدی ڈنک وجائیا۔ سچ سندیسہ دیونہار، دھر فرمانا
 آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر ساچی سیوا لائیا۔ ساچی سیوا گر گر گھال، لکھ چوراسی آپ کھائیندا۔
 جگ چوکڑی اولڑی چال، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ساچا اکھر اک سیکھال، نام نامہ آپ پرگٹائیندا۔ نرگن سرگن بن دلال، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ جگ جگ بھیو اولڑا، گر گر آپ جنائیندا۔ گر اوتار پھڑائے پلڑا، پلّو اپنی گنڈھ بندھائیندا۔
 آپ وسنہارا نہچل دھام اٹلڑا، اُچ محلے ڈیرہ لائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلڑا، ناؤں نرنکارا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ناؤں جپائیندا۔ جگ جگ سیوا لوک مات، ماتر بھومی آپ لگائیا۔ نرگن سرگن دے دے دات، گر شبد
 کرے گرمائیا۔ بھگت بھگونت بنھے نات، ساچا ناتا جوڑ جڑائیا۔ سنت سہیلا سُنائے اپنی گاتھ، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ جگ چوکڑی دے
 دے ساتھ، پنج تت اپنا رنگ رنگائیا۔ کلجگ اتم ویکھے آپ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ دو جہاناں ساچا جاپ، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا ناؤں سمجھائیا۔ گر گر ناؤں شبدی دھار، ہر ہر جوتی رُپ دھرائیندا۔ دوہاں
 وچولا ایکنکار، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نرگن اتم نرگن پر ماتم پھڑ پھڑ میلے وچ سنسار، میلنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نرگن شبد نرگن جوت، جوتی جاتا آپ اکھوائیندا۔ نرگن وسے سچکھنڈ دوارے ساچے کوٹ، چھپر چھن نہ کھئے بنائیندا۔ نرگن شبد نرگن نور رکھے اوٹ، اوٹ اکو آس وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا بھیو کھلائیندا۔ گر گر ہر جو کھولے بھیو، ابھید آپ جنائیا۔ نرگن نرکار اپنا ناؤں آپے بول، آتم پرما تم کرے پڑھائیا۔ گھر وچ گھر تاکی دیوے کھول، مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ اٹا کرے نا بھی کول، کول نا بھی آپ اٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سترگر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر سترگر میتا ساچے سیکھ، ساچی سیکھیا آپ جنائیندا۔ اگلا لیکھا دیوے لیکھ، پچھلا لہنا اپنی جھولی پائیندا۔ دو جہان ونڈائے ساچا ہس، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھجائیندا۔ کر کرپا درشن دیوے جس، تس اپنے رنگ رنگائیندا۔ گھر گھر سوچھ سروپی پئے دس، نیتر لوچن نین اک کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ گر گر ناؤں شبد مردنگ، وڈ مردانہ آپ وجائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سورا سرننگ، سترگر گر کھیل کرائیا۔ گرگمکھاں دیوے اک اند، اند آتم اک رسائیا۔ بہرم بھلیکھا دئی دویتی ڈھاپے جھوٹھی کندھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سترگر اپنا پردہ لاپیا۔ گرگمکھ پردہ جائے لتھ، جس جن ہر ہر دیا کھائیندا۔ گھر وچ ملے آپ سمرتھ، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ بودھ آگادھ سنائے گاتھ، انحد نادی ناد وجائیندا۔ گھٹ مندر دیوے ساتھ، سگلا سنگ نیہائیندا۔ ایکا اکھر پوجا پاٹھ، جگت وکھر آپ پڑھائیندا۔ ست ستوادی ساچی دات، سوہنگ جھولی آپ بھرائیندا۔ رسنا جہوا اکو جاپ، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ آنت اتارے اپنے گھاٹ، منجدھار نہ کھئے زڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سترگر دیا کھائیندا۔ گر سترگر سوامی ایکا ٹھا کر، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم ہو اجاگر، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ دو جہاناں بن سوڈاگر، لکھ چوراسی ونج دئے کرائیا۔ گرگمکھ ورلے نرمل کرم کرے اجاگر، جس جن اپنا درس وکھائیا۔ ایتھے اونھے دو جہان زمیں اسمان دیوے آدر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سترگر اپنی دیا کھائیا۔ سترگر داتا سدا سوامی، صاحب سلطان وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ نہکلنک نہکامی، کرم کانڈ نہ کھئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی آترجامی، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ گرگمکھ ورلے سنائے اپنی بانی، دوسر نیڑ کھئے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان اک دو جے دی گائن اکتھ کہانی، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ سچکھنڈ دی سچ

نشانی، گرسکھ لوک مات پرگنائیا۔ آپے ہوئے جان جانی، بوجھنہارا بوجھ بوجھائیا۔ ایکا دیوے پد نربانی، چوٹھے پد آپ سہائیا۔ لیکھا چکائے
 آون جانی، آون جان رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی پھند کٹانی، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ آتم پر ماتم میلا ساچے بانی، برہم پاربرہم سہائیا۔
 جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر سدا سدا سدا سدا سدا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بھکت
 بھگونت آپے لبھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ پنچ وکارا دیوے دب، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ امرت رس وکھائے کول نہہ، نجر جھرنا آپ
 جھرائیندا۔ جگت واسنا پار حد، در دروازہ اک کھلائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے اد، اپنے مندر آپ بھائیندا۔ اندر وڑ وڑ ڈونگھی
 گندر سنائے سہاگی چھند، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ جگ جنم دی ٹٹی گندھ، ایکا بندھن نام رکھائیندا۔ جن بھکتاں پچھے کئے ہر جو
 پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت نیتر ہویا اندھ، آتم گیان نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی سب نوں
 ستا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ مات بدلاییندا۔ گرمکھ ورلے خوشی کرے بند بند، جس جن اپنا درس دکھائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج
 چند، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ دوس زین اٹھے پھر اک اند، جگت سوگ نیڑ نہ آئیندا۔ کیرپاندھ ٹھاکر سوامی صاحب دیال پائے ٹھنڈ، اگنی
 ۶۵ تت نہ کھئے تپائیندا۔ نانا تھے نار دہاگن جیو رنڈ، ہر جو کنت کنتوبل گرمکھ آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ستگر اپنے انگ لگائیندا۔ ستگر میتا ٹھانڈا سینا، سانتک ست ست کرائیا۔ جگ جگ چلے اولڑی ریتا، بھیو کھئے نہ پائیا۔ کلجگ اتم
 چرن کول وکھائے اک پریتا، دوسر اور نہ کھئے پڑھائیا۔ سوہنگ نام دیوے انڈیٹھا، انڈیٹھری کار کرائیا۔ اٹھے پھر گرمکھاں وسے چیتا، چت
 وت ٹھکوری کھئے نہ پائیا۔ گھر گھر وچ ٹھاکر دوارا مندر شودوالا گردوار مسیتا، جس گھر وسے ساچا ماہیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستگر پورا اک اکھوائیا۔ ستگر پورا ایکنکار، دوجا اور نہ کھئے جنائیندا۔ جگ چوکڑی گر اوتار
 سیوادار، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ اتم دیوے دیوے جوڑ کر کر گئے نمسکار، سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ
 گئے پکار، ہر کا آنت کھئے نہ پائیندا۔ ایکا اوٹ رکھ کے گئے سنسار، نرگن نرگن آس سرب رکھائیندا۔ کل پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر
 اوتار، نو نو چار پنڈھ مکائیندا۔ گرمکھ سجن لے اٹھال، لکھ چوراسی پھول پھلاٹیندا۔ نانا توڑے شاہ کنگال، اوچ نیچ راؤ رنک ذات

پات ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ غریب نانیاں اُپر بھئے دِیال، شاہ سُلطاناں کرے کنگال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستگر پورا ایکا گن آپ رکھائیندا۔ ایکا گن پُرکھ اگم، بھيو کھئے نہ پائیا۔ جگ چوکری بیڑا بنھ، لوک مات آپ چلائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل سِری بھگون، زرگن نور نور رُشنائیا۔ جن بھگتاں بنے جنی جن، جن جنیدی ایکا مائیا۔ ایکا راگ سُنائے کن، بن تندی تند ستار وجائیا۔ کرے پرکاش جيو اٹھ، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ پنچ وکارا دیوے دُن، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرسکھ میلے تھاؤں تھائیا۔

☆ پہلی وساکھ ۲۰۱۹ یکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

ساچے تخت بیلھ سلطان، تخت نواسی دیا کمائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو مہربان، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نوجوان، ایکنکارا بل پرگٹائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، ابناسی کرتا کھیل کرائیندا۔ سِری بھگوان سچکھنڈ سہائے سچ مکان، پاربرہم پرہ روپ انوپ دھرائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ہو پردھان، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ محل اٹل اُچ منار بن حکمران، دھر فرمانا حکم سُنائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ وڈ مردان، وڈ مردانگی آپ کمائیندا۔ آد آنت سِری بھگونت زرگن نرور پُرکھ اکال کرے پہچان، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ تھر گھر دوارا کھول کواڑا آپے ویکھے ہر جو آن، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ سچ سنگھاسن سو بھاؤنت، ست ستوادی آپ سہائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، بھيو کھئے نہ پائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ کرتا وڈ وڈیائیا۔ نانا جانے نار کنت، نر نرائن بے پرواہیا۔ نام ندھانا سُنائے منت، منتر اپنا نام درڑائیا۔ آد جگادی مہا اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ سچکھنڈ دوارے سو بھاؤنت، تھر گھر اپنی خوشی منائیا۔ زرمل جوت اک اگنت، بمل اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنگھاسن دئے وڈیائیا۔ سچ سنگھاسن شاہو بھوپ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ ایکنکارا

ست سرُوپ، انبھو اپنی دھار چلائیندا۔ آد نرجن وسنہارا اپنی کوٹ، دشا ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ ابناسی کرتا اپنا دیوے آپ ثبوت، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکنکارا مقامے حق وسے آپ محبوب، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ پاربرہم پرہہ ناری کنت بن بن پوت، پوت سپوتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنگھاسن آپ وڈیائیندا۔ سچ سنگھاسن وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ وڈیائیا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، اپنا پرکاس آپ دھرائیا۔ آپے جانے اپنی حد، پار کینار نہ کھئے رکھائیا۔ آپے بھوپ راج راجان آپے در درویش بن بن لئے سد، سچ سندیس آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ ساچے تخت بے شہنشاہ، دس کیسے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دوارے چلائے اپنا راہ، رہبر اپنا حکم ورتائیندا۔ دھر فرمانا حکم سنا، دھر دی کار آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا رُوپ وٹائیندا۔ تھر گھر میلا سرہج سُبھا، سچکھنڈ اپنا پردہ لائیندا۔ ایکا جوتی نور دھرا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل سری بھگوان، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سچ سلطان، دھر فرمانا حکم جنائیا۔ آد جگاد ہو پردھان، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ اک اکل دیونہارا دان، دوئے دوئے جھولی آپ بھرائیا۔ اپنی اچھیا کر پروان، ساچی بھچھیا دئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ہر ورتایا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد پُرکھ آد اپنی دھار چلایا، لیکھا لیکھ نہ کھئے گنائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ کھلایا، ساچا گھاڑن آپ گھڑائیندا۔ نرگن اپنا ناؤں دھرایا، نرگن نرگن سیج بندھائیندا۔ اندر باہر ڈیرہ لایا، گپت ظاہر رنگ وٹائیندا۔ جنی جن آپ اکھوایا، بن دائی دایا سیو کھائیندا۔ جوتی نور ڈگمگایا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل سمجھایا، تھر گھر اپنا پردہ پائیندا۔ ست دلارا ایکا جایا، شبیدی ناؤں رکھائیندا۔ ساچی سیوا اک سمجھایا، وشن برہما شو جھولی پائیندا۔ ترے گن مایا رنگ رنگایا، رجو طمو ستو ایکا گنڈھ رکھائیندا۔ پنچم جوڑا آپ جڑایا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش رُوپ وٹائیندا۔ آکاش پرکاش گگن منڈل پُری لوء سہایا، جل تھل مہیئل کھیل کرائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دئے وڈیایا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑایا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائیندا۔ شبدا ناد سناپا، انراگی راگ لائیندا۔ وشو بھنڈار آپ ورتایا، وشنو جھولی آپ بھرائیندا۔ پاربرہم برہم

ونڈ ونڈایا، برہما ویتا سیو کھائیندا۔ دھواں دھار سُن اگم پردہ لاییا، بھولا ناتھ شنکر شرع نہ کھئے پڑھائیندا۔ نام کھنڈا سچ ترسول ہتھ
 پھڑایا، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ سانگو پانگ آپ ہنڈھایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچے تخت آپے چڑھ، ساچا حکم
 آپ جنائیندا۔ ساچا حکم دھر فرمانا، آد پُرکھ جنائیا۔ نرگن سرگن کھیل مہانا، کرے کرائے بے پرواہیا۔ جگ چوکرئی ونڈ ونڈانا، بندھن اپنا
 آپے پائیا۔ ایکا اکھ دیوے دانا، نش اکھ کرے پڑھائیا۔ چارے وید اگتی گانا، برہما مکھڑا مکھ صلاحیا۔ چارے جگ جگ نشانہ،
 ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی گن ندھانا، پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپ سنائیا۔ چارے ورن کر پردھانا، کھتری
 براہمن شوڈر ویش رنگ رنگائیا۔ چاروں کُنٹ کھیل مہانا، اُتر پورب پچھم دکھن آپ کرائیا۔ جگ چوکرئی کرے کرائے کھیل سری بھگوانا،
 بھيو کھئے نہ پائیا۔ نرگن سرگن دیوے دانا، وست اموک آپ وکھائیا۔ پنج تت کایا پھرے بانا، من مت بڈھ نہ کھئے چٹرائیا۔ آتم پرما تم کھیل
 مہانا، برہم پاربرہم ملاییا۔ ایش جیو دئے گیانا، آپ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گر گر روپ ہو مہربانا، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ دھر دی
 کھیل کھیل مہانا، آد آنت نہ کیسے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی دھار آپ چلائییا۔ تخت نواسی ساچا راجا،
 ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ آد پُرکھ آد رچیا کاجا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جگا جگنتر غریب نوازا، نون سو ابھرا اپنی دھار چلائییندا۔ نرگن
 سرگن لوک مات پھرے بھاجا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ نام انملتری وست دیوے داجا، جگ جگ آپ ورتائیندا۔ جن بھگتاں رکھ لاجا، سر
 اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ساچے سنتاں اندر وجائے انحد واجا، تندی تار نہ کھئے بلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دھر فرمانا آپ
 سنائیندا۔ دھر فرمانا ہر کرتار، اپنا آپ جنائیا۔ جگ چوکرئی کر تیار، ونڈن ونڈ مات ونڈائیا۔ گر اوتار سیوادار، پیر پیغمبر نال رلائییا۔
 لکھ چوراسی نام ادھار، سیکھیا ساکھیات پڑھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اک جیکار، نام ندھانا دئے سنائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپار،
 لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ چلائے رتھ وچ سنسار، بن رتھواہی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار
 سمجھائیا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ہر جو ہر ہر ہر آپ سنایا۔ شبد ست رہنا خبردار، جگا جگنتر کھیل کرایا۔ لکھ چوراسی تیرا
 ادھار، خالی کھئے رہن نہ پایا۔ گھٹ گھٹ نور تیرا اجیار، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ گھر گھر امرت ٹھنڈا ٹھار، بوند سوانتی کول بھرایا۔ گھر گھر

ناد شبد دھنکار، دھن آتمک راگ الایا۔ گھر گھر مندر کھول کواڑ، نرمل دیا باقی اک ٹکایا۔ گھر گھر آتم پر ماتم کرے پیار، پریم سیجا اک
 سُہایا۔ گھر گھر برہم پاربرہم دئے آدھار، آپ اپنا میل ملایا۔ گھر گھر ایش جیو سُنے پکار، نیرن نیر ڈیرہ لایا۔ گھر گھر میلا کنت بہتار،
 گھر گھر سُہنجنی رُت وکھایا۔ گھر گھر سخیاں منگلاچار، گھر گھر گیت گویند الایا۔ گھر گھر میلا گُر اوتار، گُر شبدی آپ کرایا۔ گھر گھر
 پیر پیغمبر دئے آدھار، دستگیر اپنا دست ملایا۔ گھر گھر مقامے حق ہونے اُجیار، نور نورانہ ڈگمگایا۔ گھر گھر میلا سانجھے یار، شرع
 شریعت نہ ونڈ ونڈایا۔ گھر گھر ٹھاکر مندر دسے گرو دوار، مسجد ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ
 ساچے ہر، ساچا سٹ ساچی سیوا لایا۔ بال نادانا شبدی سٹ، ساچی سیو کھائیا۔ کر نیمسکار ابناسی اچت، ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ جُگ
 چوگڑی سُہاواں تیری رُت، رُت رُتھی مات مہکائیا۔ گُر اوتار رُپ کھاواں پنج تت کایا بُت، نور نور نال ملائیا۔ سچ دواویوں آپے اٹھ،
 اپنا ناد وجائیا۔ برہم اُتے پاربرہم جائے تھہ، بھیو ابھید کھلایا۔ ایکا نور جگائے نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیا۔ بھاگ لگائے کایا کوٹ، نگر
 کھیڑا اک وسائیا۔ شبد اگئی لگے چوٹ، تن نگارہ اک وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا دینا اکو ور، در تیرے
 ۶۹ منگ منگائیا۔ در تیرے منگ رکھائی آس، شبدی سٹ جھولی ڈائیندا۔ تیرا نور میرا پرکاس، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ میں تیرا سیوک
 داس، جُگ جُگ تیری سیو کھائیندا۔ میں لکھ چوراسی اندر پاواں راس، سرتی شبدی گوپی کاپن نچائیندا۔ میں لیکھا جانا دس دس
 ماس، مات گرہہ ویکھ وکھائیندا۔ آد آنت نہ ہوواں ناس، اک تیری اوٹ تکائیندا۔ لیکھا جانا پرتھی آکاش، گگن منڈل اپنے حُکم
 رکھائیندا۔ سد وساں تیرے پاس، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا۔ تیرا ناؤں میری یاد، کنتھا کنتھ اک الائیندا۔ گُر اوتاراں سُناواں ناد، پیر
 پیغمبر کلمہ آپ پڑھائیندا۔ تیرا کھولان بھیو بودھ آگادھ، اگم اگمڑی کھیل کرائیندا۔ ساچے بھگتان کران لاد، آپ اپنی گود بھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیندا۔ در تیرے سیس جائے جھک، میرے صاحب سچے
 سلطانا۔ تُوں سچکھنڈ دوارے رہیا لک، نرگن تیرا نور مہانا۔ میں لوک مات لکھ چوراسی اندر پواں بک، ایکا گاواں تیرا ترانہ۔ آد جُگاد
 جُگا جُگنتر رکھاں تیری اوٹ، تیرے چرناں سیس جھکاواں۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن

پھراں مات نتھاواں۔ پُرکھ ابناسی ہو دِیال، سْت شبد دئے وڈیائیا۔ اٹھ دُلا رے میرے لال، سِر تیرے ہتھ ٹکائیا۔ تیرے سنگ رکھاواں
 مہاکال، کال تیرے چرناں ہیٹھ دباِیا۔ دو جہان تیری دھرمسال، چوڈاں لوک تیری شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچی سِکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سِکھیا سِری بھگوان، آد پُرکھ سمجھائیندا۔ جُگ چوکڑی جھلے تیرا نشان، نہ کوئی
 میٹے میٹ مٹائیندا۔ گر اوتار مَن آن، حُکمی حُکم سرب رکھائیندا۔ پیر پیغمبر سیس جھکائن آن، سجدہ جگدیش سرب وکھائیندا۔ میرا تیرا
 اک فرمان، دھرم دوارے آپ جنائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھاں آن، تیرا سنگ نبھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جُگ کر
 پروان، سَت پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ اتم چوکڑ کھیل کراں مہان، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ شبدي تیرا ناؤں بلوان، بلدھاری آپ وکھائیندا۔
 وشن برہما شو کر پردھان، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ پنج تت کھول دگان، گر اوتار ونڈ ونڈائیندا۔ تیئی اوتاراں دیوے دان، بھگت
 اٹھاراں نال ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے پیغام، شرع شریعت آپ جنائیندا۔ چار یاری اک اسلام، اسم اعظم آپ سمجھائیندا۔ ایکا
 جوتی دس دس دھام، دھام اولڑا آپ وکھائیندا۔ پنچم پنچ کر پروان، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے آن،
 نظر کیسے نہ آئیندا۔ رسنا جہوا سارے گان، شاستر سمرت وید پُران آپ پڑھائیندا۔ دیونہارا گیتا گیان، اٹھ دس بھیو چُکائیندا۔ لیکھا جان
 انجیل قرآن، عظمت اپنی اپنے وچ چُھپائیندا۔ کہانی بانی اک نشان، ست نشانہ اک لگائیندا۔ تیرا ناؤں کر پردھان، جگت پردھانگی آپ
 کرائیندا۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچ سندیسہ اک الائیندا۔ کلجگ کھیل کرے مہان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ چھوٹا بالا کرے نوجوان، نیا اپنے
 نام بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو نو چار دھار سمجھائیندا۔ نو نو چار چلے دھار، ہر دھاری آپ چلاِیا۔ کھیلے
 کھیل وچ سنسار، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم آپے جانے اپنی کار، کرتا پُرکھ کار کھائیا۔ شبدي تیرا ناد اک جیکار، دو
 جہاناں دئے سنائیا۔ لیکھا چُکائے پنج تت گفتار، گُفت شنید روپ وکھائیا۔ احباب رباب وجائے ستار، بن تندى تند پلاِیا۔ غفلت وچ نہ آئے
 پروردگار، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ چھوٹے سْت تینوں پھیر کراں تیار، بال بالا ناؤں رکھائیا۔ تیری دیواں پیج سوار، لوک مات مات
 وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سْت آپ سمجھائیا۔ شبد سْت تیرا ساچا سنگ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔

نرگن سرگن وچائے مردنگ، مردنگا دس کيسے نہ آئیندا۔ گرہ مندر اندر آپے لنگھ، سیج سہنجنی آپ سہائیندا۔ اٹھے پھر اک انند، دوس
 زین نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، اندھیرا نور نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی گیت نہ کوئی چھند، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ نہ
 کوئی مارگ نہ کوئی پندھ، نہ کوئی سیوک سیو کھائیندا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ کلجگ ویس وچ وربھنڈ،
 برہمنڈ پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا اتم بھیو چکائیندا۔ تیرا اتم بھیو ہر زرنکار، ایکا ایک سمجھائیا۔ نو
 سو چورانوے چوکڑی جگ کھیل اپار، گر اوتار سیو کھائیا۔ پیر پیغمبر بن بھکار، در در بیٹھن اکھ جگائیا۔ کلجگ اتم پاوے سار،
 تیرے سر ہتھ ٹکائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گوبند بالا ناؤں دھرائیا۔ کلغی توڑا سیس دستار، جگدیش آپ سہائیا۔ راما کرشنا روپ
 اپار، عیسیٰ موسیٰ نور رشنائیا۔ لیکھا جان محمد چار یار، اللہ رانی پردہ لاییا۔ چار ورنان اک پیار، پنچم میتا کھیل کرائیا۔ نو کھنڈ
 پرتھی بول جیکار، واہ وا گرو اک منائیا۔ فتح ڈنکا وچ سنسار، راؤ رنکاں گیا سمجھائیا۔ شاہ پاتشاہ سچی سرکار، شہنشاہ اک اکھوائیا۔
 ساچے آسو ہیوے آسوار، سولان کلیاں آسن پائیا۔ پون پونان وسے باہر، انجا پون نین شرمائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، لوآن پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے اک مان وڈیائیا۔ دیوے وڈیائی ہر جو مان، سر
 اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ست ستوادی دھر فرمان، ست پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ جودھا سورپیر بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ داتا دانی وڈ
 مہربان، دوچے در نہ منگن جائیندا۔ کوئن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر کر پردھان، لکھ چوراسی سیو لگائیندا۔ اتم سب دا لیکھا چکائے آن،
 تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ گوبند بخشے اک دھیان، چرن سرن ہر سمجھائیندا۔ پُرکھ اکال نوجوان، پردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ ساچے تخت
 سوہے سری بھگوان، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ حکمی حکم حکمران، حکمے اندر سرب رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا بھیو ہر جو آپ جنائیندا۔ گوبند ویکھ ہر پسارا، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ پُرکھ اکال تیرا اکھاڑا، واہوا وجدی رہے ودھائیا۔
 ٹوں صاحب ستگر ایکنکارا، اکل کل تیری شہنشاہیا۔ مقالے حق وسیں پروردگارا، مہبان بیدو تیری وڈ وڈیائیا۔ بی خیر یا اللہ الہی تیرا
 نعرہ، نر نرائن تیرا جس گائیا۔ چتربھج تیرا کھیل نیارا، دس کيسے نہ آئیا۔ دھن بھاگ ست دلارا کیتا پیارا، پریم پریم نال ونڈائیا۔ تیرے در

ہویا ونجارا، ساچا ونج منگ منگائیا۔ ٹوں صاحب ٹھا کر ہمارا، ہوں سیوک خاک رمائیا۔ ٹوں وسیں سچکھنڈ دوارا، میں لوک مات تیرا
 راگ الاٹیا۔ کراں کھیل اگم اپارا، مٹاں تیرا حکم میرے ماہیا۔ پُرکھ ابناسی دئے سہارا، ایکا اوٹ جنائیا۔ امرت دیوے ست بہنڈارا، ساچی
 بھچھیا جھولی پائیا۔ پنچم رنگ رنگے نیارا، نرگن سرگن رنگ چڑھائیا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا آپے وسے سب تون نیارا، دس کیسے نہ آئیا۔
 پنچم پنچ بول جیکارا، فتح ڈنکا اک سنائیا۔ ایکا شبد بول جیکارا، نیوں نیوں بیٹھا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، گوہند جلوہ آپ وکھائیا۔ گوہند جلوہ جوتی جاتا ہر جو ہر آپ وکھائیندا۔ اکو پیا اکو ودھاتا، اکو گھر سہائیندا۔ اکو ورن اکو ذاتا،
 اکو برہم پرگٹائیندا۔ اکو نام اکو گاتھا، اکو شبد سنائیندا۔ اکو امرت اکو باٹا، اکو پیالہ بھر جام پیاٹیندا۔ اکو ستگر وسے ساتھا، ہر جو
 وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اکو دینا ناتھ ویکھے اناتھا، نردھن اپنے گلے لگائیندا۔ اکو پوجا اکو پاٹھا، اکو رام روپ سہائیندا۔ اکو سیجا اکو کھاٹا،
 ایکا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر گوہند بھیو چُکائیندا۔ گر گوہند بھیو چُکایا، پُرکھ اکال دیا کھائیا۔ گھٹ
 گھٹ آتر نظری آیا، نرگن سرگن رہیا سہائیا۔ ساچا مندر اک وکھایا، گھر گھر وچ بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 اپنا بھیو آپ گھلاٹیا۔ اپنا بھیو دتا کھول، ہر جو ہر ہر دیا کھائیندا۔ تیرا میرا ایکا تول، ساچا کنڈا اک وکھائیندا۔ آد جگاد رہاں اڈول،
 لوک مات نہ کھئے ڈلائیندا۔ گوہند وسان تیرے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ آپے
 لاپنندا۔ گوہند پردہ گیا لتھ، ہر جو ہر ہر دیا کھائیا۔ ایکا نور پُرکھ سمرتھ، گھٹ گھٹ نظری آئیا۔ چار ورنان مارگ دس، ایکا گن گیا
 سمجھائیا۔ پنچم آتر آپے وس، اپنا رنگ چڑھائیا۔ امرت جام پیالہ دے دے رس، رس رسیا سُکھ اُچھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ہر سجن سہیلا، شبدی ست جنائیندا۔ نرگن نرگن کر کر میلا، سرگن سرگن پنڈھ
 مکائیندا۔ گوہند کہے آپے گر آپے چیلا، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔
 سچ سندیسہ سری بھگوان، اپنا آپ جنائیا۔ گوہند سُننا کر دھیان، دُھر درباری آپ اُٹھائیا۔ آپے گر آپے چیلا کرے کھیل دو جہان،
 بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا سب دا دئے چُکائیا۔ چیلا گر تیرا ناد، ہر جو خوشی منائیندا۔ گوہند

ویکھ کھیل برہماد، برہمانڈ رنگ رنگائیندا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکرئی دے دے داد، گر اوتار مات
 پرگٹائیندا۔ ناؤں دھر دھر سنت سادھ، اپنا بھیو کھلائییندا۔ گرمکھاں اندر وڑ وڑ مارے واج، اپنا راگ سنائیندا۔ گرسکھ جگ جگ
 سچ لادھ، اپنا بندھن پائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھ تماش، کلجگ سب دا مول چکائیندا۔ کیتا قول رکھنا یاد، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شب آپ وڈیائیندا۔ شبدی گر منگ منگ، زرگن آگے جھولی ڈاہیا۔ کون ویلا چاڑھیں
 رنگ، میرے صاحب سچے گوسائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آئی لنگھ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ گر چیل گائیں چھند، زرگن اپنا
 روپ وٹائیا۔ میری ٹٹی دینی گنڈھ، اپنی گنڈھ پوائیا۔ میں ویکھاں اک اند، اند وچ سمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا دینا اکو ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ پُکھ ابناسی صاحب سلطان، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ کلجگ اتم ہوواں پردھان، بھیو ابھید
 کھلائییندا۔ جس دی گر اوتار منڈے گئے آن، سو اپنا پردہ لائیندا۔ جس نوں زرگن روپ کھندے گئے بھگوان، نظر کیسے نہ آئیندا۔ جس
 نوں منڈے سچکھنڈ سے مکان، نیتر نین نہ کھئے وکھائیندا۔ کران کھیل آنت مہان، ویس اوپس وٹائیندا۔ لوک مات ہوواں مہربان، دو
 جہاناں ڈنک وجائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی بھیو چکائیندا۔ آتم پر ماتم اک گیان، نش اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ دیوے لہ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گوبند دیوے سچ صلاح،
 صلاحگیر بے پرواہیا۔ کلجگ اتم جائے آ، نو کھنڈ پر تھمی پھیرا پائیا۔ پرگٹ ہوئے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کرائیا۔ نہکلنک ناؤں
 لئے رکھا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ نہ کوئی بہین نہ بہرا، پتر دھی نہ کھئے جوائیا۔ نہ کوئی مندر مسجد شہودوالے مٹھ لوے ڈیرہ لا، چار دیوار
 بند نہ کھئے کرائیا۔ اپنی جوت نور کرے رُشنا، نورو نور ڈگمگائیا۔ ست ڈلارے پلا تیرے ہتھ دئے پھڑا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ ساچے
 گھوڑے دئے چڑھا، آسو اپنا اک وکھائیا۔ مہابلی اپنا ناؤں لئے دھرا، بل اپنا لئے جنائیا۔ سمت سمتی ویکھ وکھا، تھت وار نہ ونڈ وندائیا۔ اتم
 چار جگ نو سو چورانونے چوکرئی لہنا دینا دئے مکا، باقی کھئے نظر نہ آئیا۔ گر اوتاراں لئے اٹھا، ستجگ تریتا دواپر پچھلا لہنا پچھے چائیں
 چائینا۔ بھگت اٹھاراں لئے جگا، آلس نندرا رہے نہ رائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لئے سمجھا، سمجھ نال ملایا۔ گرو دس لئے ملا، مل مل

اپنی کھیل دکھائی۔ چار یاری پندھ دئے مُکا، پنچم ناتا توڑ ٹرائیا۔ ترے گن ڈیرہ دیوے ڈھاہ، وشن برہما شو پندھ مُکائیا۔ لوک مات سچکھنڈ دوارا دئے بنا، جس دوارے چرن چُھپائیا۔ ساچے بھگت لئے پرگٹا، بھگون اپنی بوجھ بُجھائیا۔ نرمل جوتی دئے جگا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ امرت بوند سوانتی دئے پیا، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ اک اکنتی درس دئے کرا، بوہ بھاتی ویس وٹائیا۔ اتم ذاتی دئے بنا، اوچ نیچ نہ کھئے دکھائیا۔ ساچی گاتھی دئے سنا، چار ورنان کرے پڑھائیا۔ من ہاتھی دیوے ڈھاہ، منہ دے بہار سٹائیا۔ بُدھی بیک دئے کرا، وویک اپنا آپ سمجھائیا۔ مت متوالی راہے دیوے پا، ساچا مارگ اک رکھائیا۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر دئے ہلا، سچ ہلونا ایک لائیا۔ اٹھ کے آؤنا واہو داہ، سچ دوارے آپ بُلایا۔ در آیا سچ سندیسہ دئے سنا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ اٹھو نو کھنڈ پرتھی ست دیپ ویکھو تھاؤں تھان، نیتر نین نین کھلایا۔ آپو اپنے پکڑو بانہ، جس جس دا ہونا مات سہائیا۔ پہلی چیت سارے کر گئے ناہ، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ محمد کہے مینوں تیرے چرناں ملے اچے نہ تھان، دُور دُراڈا راہ تکائیا۔ ورن برن ساڈے بخش گناہ، ذات پات نہ کھئے صفائیا۔ جگ جگ ریتی گئے چلا، جگ ناؤں وڈیائیا۔ تیری کیتی آنت نہ سکے پا، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ سمجھائیا۔ ساچا لیکھا سری بھگونت، اپنا آپ جنائیندا۔ کلجگ ویلا آوے آنت، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا چُکائے سرب سنت، سنت ستگر اپنی کھیل کرائیندا۔ کلجگ مایا پائے بے آنت، پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی گڑھ بنائے ہوئے ہنگت، مایا ممتا نال ملائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ شاستر سمرت وید نہ کھئے سمجھائیندا۔ زرگن روپ سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کھئے کرائیندا۔ ایک نور جیرج انڈت، اُتہج سیتج آپ سائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم پُرکھ ابناسا، اپنا آپ ورتائیا۔ دو جہاناں ویکھے کھیل تماشا، پُریاں لوآں ناچ نچائیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسا، نراسا کھئے نظر نہ آیا۔ کلجگ اتم بن کے داسی داسا، زرگن اپنی سیو کھائیا۔ شاہ پاتشاہ شاہو شاہابشا، شہنشاہ اپنا بھیکھ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلا لہنا سب دا آپ مُکائیا۔ سب دا لہنا گیا مُک، ہر جو ہر ہر آپ مُکائیندا۔ اگلا بیڑا لیا چُک، اپنے کندھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ایک اٹھ، دو جہان ویکھ

وکھائیندا۔ بھگتاں اُپر آپے تھہ، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ امرت جام پیائے گھٹ، کھتری براہمن شوڈر ویش اوچ نیچ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آتم پر ماتم
 بنائے ساچا سٹ، جن جننی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگت آپ صلاحیندا۔ بھگت صلاحے ہر جو
 آپ، دوسر بھيو کھئے نہ رایا۔ آپے جانے وڈ پرتاپ، آپے پاونہارا مایا۔ کلجگ اتم بن بن سجن ساک، گرسکھ ساچے میل ملایا۔ پہلون
 کِریں کھولے اپنا تاک، مندر اندر ڈیرہ لایا۔ پھیر سُنائے ساچا جاپ، ہنگ برہم دئے سمجھایا۔ سو پُرکھ نرنجن کلپات، ناری نر نرائن
 ہنڈھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ ساچا کھیل بھگتن میتا، کلجگ آنت آپ کرائیا۔ پاربرہم دی
 کوئی نہ جانے ریتا، وید پُران شاستر سمتر رہے جس گائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کہن پر بھو انڈیٹھا، آنت کیسے نہ آئیا۔ کلجگ آنت ساچے
 بھگت کرے پریتا، پریتی اپنے نال لگائیا۔ ستجگ چلائے ساچی ریتا، ریتوان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ساچی دھار اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے ہتھ رکھ زور، ہر جو اپنا حکم ورتائیندا۔ دو جا رہنا نہ کھئے ہور، ایشٹ دیو نہ کھئے منائیندا۔ لکھ
 چوراسی پکڑے ڈور، آتم پر ماتم بندھن پائیندا۔ کرے پرکاس اندھیرا گھور، نرگن ساچا چند چڑھائیندا۔ پنچ وکار نہ پاوے شور، کام کرودھ
 لوبھ موہ ہنکار آپ گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے بھگت آپ وڈیائیندا۔ ساچے بھگت اتم وار، کلجگ آپ
 پرگٹائیا۔ چھٹی جگ دا قرض اُتار، مقروض اپنا فرض نبھائیا۔ لوک مات کھیل اپار، پاربرہم آپ وکھائیا۔ سچکھنڈ دا سچ منار، لوک
 مات لئے پرگٹائیا۔ بہتر بھگتاں دے ادھار، ساڈھے تِن تِن ہتھ ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا لکھ روداس چمار، جیو جگت گیا سمجھائیا۔ ستران
 دیوے ایک دان، ست وست جھولی پائیا۔ سچکھنڈ ملے سچ مکان، سورج چند نہ کھئے رُشنائیا۔ ناتا تھے زمیں اسمان، ادھ وچکار نہ کھئے
 اٹکائیا۔ ستر بہتر کر پروان، دھر پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ اینھے اوتھے نگاہبان، پُرکھ ابناسی بھوئے سہائیا۔ پہلی چیتر کھیل مہان، چیتن اپنی
 دھار جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر متی پئے سب نوں آن، نہ کوئی سکے سپس اُٹھائیا۔ گر چیلآ آپ بھوئے پردھان، جوت شبد روپ وٹائیا۔
 پتا پوت نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ اُٹھو سارے کرو دھیان، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائیا۔ چہتران پاواں اپنی آن، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔
 پہلی وساکھ دوس مہان، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے کھیل رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چہتران ایک وڈ

سمجھائیا۔ چہتران ونڈ ونڈے زرنکار، ہر جو بھیو گھلائیندا۔ آد رچنا رچی جس اپار، سو آنت ویکھ وکھائیندا۔ وشنوں ہونا خبردار،
 پُرکھ ابناسی حکم سنائیندا۔ دوجا برہما کر تیار، تیرا سنگ نبھائیندا۔ تیجا شنکر کر وچار، سنسا کھئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، رجو طمو ستو ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش اٹھ بل دھار، ہر سچا آپ جنائیا۔ زرگن
 سرگن تیرا کرے پزار، تیئی اوتار ونڈ ونڈائیا۔ بھگت اٹھاراں ہونا خبردار، نیر نین نین گھلائیا۔ گر دس کرو وچار، ہر جو حکمی حکم
 جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ہو بیدار، چار یار نال جگائیا۔ پنچم ایک ایک وبار، پرم پُرکھ دئے سمجھائیا۔ پنچم بولیا آنت جیکار، سچکھنڈ
 وچی ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ سنائیا۔ وشن برہما شو کرن پروان، در بیٹھے سیس جھکائیا۔
 ترے گن مایا کہے میں بال نادان، میری چلے نہ کھئے چترائیا۔ پنج تت کہن ساڈا نہ کھئے نشان، پن تیرے نہ کھئے جھلائیا۔ تیئی اوتار کہن تیرا
 مئیان دھر فرمان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ بھگت اٹھاراں کہن اسیں مئیے آن، چرن کول کول چرن اک سرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کہے تیرا
 سن پیغام، در تیرے سجدہ سیس جھکائیا۔ چار یار کہن ہویئے غلام، غریت کھئے رہن نہ پائیا۔ گر دس کہن تیرا ناؤں ستنام، ست ست
 تیری وڈیائیا۔ پنچم پنچ نین شرمنا، نہ کوئی سکے نین اٹھائیا۔ پنچم ڈھولے ساچے گان، واہوا وجدی رہے ودھائیا۔ چہتر من تیری آن،
 آگے سیس نہ کھئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم سچ سندیس، دھر درباری آپ
 سنائیندا۔ اٹھو سارے لو ویکھ، ہر جو اپنا حکم ورتائیندا۔ لکھ چوراسی سُنجا کھیت، راکھا کھئے نظر نہ آئیندا۔ لوک مات دا چھڈو
 ہیت، ہر جو ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جس نوں کھندے آئے ابھیت، سو اپنا بھیو گھلائیندا۔ جس دے پچھے سیس پوائی ریت، سو
 اگنی تت بھجائیندا۔ جس نے حکم سنایا پہلی چیت، سو اپنا حکم منائیندا۔ چار جگ کھیڈاں آئے کھیڈ، اتم ہر جو سب دی کھیڈ
 ڈھابندا۔ اپنی گودی لئے لپیٹ، باہر نہ کیسے کڈھائیندا۔ چہتران آپے لیا ویکھ، زرگن زرگن اپنے نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ساچی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈ اگم اپار، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ جس دا آنت
 نہ آیا پاراوار، بے آنت کہہ کہہ گئے گائیا۔ سو سب دا لیکھا رہیا نوار، لیکھے اپنے وچ پائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی کوئی آگے دے نہ گر اوتار،

پُرکھ ابناسی اپنا حُکم ورتائیا۔ چہتر بنن سیوادار، درگاہ ساچی سیو کمائیا۔ تیرا ٹٹ نہ جائے پیار، اٹت تیری شہنشاہیا۔ بیندا مُک نہ جائے
 سنسار، بن پاندھی نہ کھئے مُکائیا۔ سیکھیا دے دے آئے ہار، تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ وید چار کرن پُکار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ پُران اٹھاراں
 روون زارو زار، وید ویاس رہیا سمجھائیا۔ گیتا گیان دئے آدھار، بھگت بھگوان کرے پڑھائیا۔ انجیل قرآنِ الہی کلام، کلمہ نبی رسؤل
 سُنائیا۔ جبرائیل اسرائیل میکائیل اسرافیل دے دے تھکے پیغام، پیغام اپنا بھیو جنائیا۔ نانک نرگن بول ستنام، ست ست کری پڑھائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم اتم بھانا، ہر جو آپ منائیندا۔ چہتران دیوے چرن دھیانا،
 چرن کول اک وکھائیندا۔ وشن برہما شو ترے گن مایا پنج تت تیئی اوتار اٹھاراں بھگت عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار دس گر پنچم گائن اکو گانا،
 ہر جو ہر ہر آپ پڑھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، لیکھا جانے دو جہاناں، نرگن سرگن ہویے پردھانا، لکھ چوراسی آسن لائیندا۔ آؤ
 رل مل سارے پُرکھ ابناسی بنیئے گانا، چار ورن ایکا برہم ساچا دھرم سمجھائیندا۔ شبدا اگئی تیر نشانہ، آپ چلائے وڈ بلوانا، برہمنڈاں
 کھنڈاں پار کرائیندا۔ بھگتاں دیوے اکو مانا، آتم آنتر سچا گانا، سوہنگ سو پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ
 وارا آپ کرائیندا۔ ویہ سو اُنی بھگت وساکی، ہر جو سچکھنڈ دھار چلائی۔ چار جگ جنہاں دی کدا آیا راکھی، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔
 ستجگ تریتا دواپر کلجگ جنہاں پڑھاؤندا آیا اپنی ساکی، بھیو ابھید کھلائی۔ آب حیات امرت رس ساچی مدھ پیاؤندا آیا بن بن ساقی،
 ساکھ اپنا دئے سُنائیا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ تن ہنڈھایا خاکی، گر اوتار پیر پیغمبر ناؤں دھرائیا۔ کلجگ اتم کرے آپ چلاکی،
 بھیو کھئے نہ پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناسی، اپنی دھار آپ چلائی۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاشی، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ بہتران بھگتاں پوری
 کرے آسی، ناڑ بہتر کر سُنائیا۔ ستران کری سچی شادی، ہر جو اپنے انگ لگائیا۔ چہتران بنیا مات پت آد جگادی، جگ جگ اپنا لہنا
 دئے سمجھائیا۔ نرگن سرگن سدا رہیا وسادی، بسمل اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے
 ساچی سیکھی آپ بنائیا۔ ساچی سیکھی گر اوتار، ہر جو اپنی آپ بنائیندا۔ ورن گوت نہ کھئے آدھار، ذات پات نہ ونڈ وندا ئیندا۔ اوچ نیچ
 نہ کھئے وچار، راؤ رنگ نہ کھئے اکھوائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ نہ کھئے ہنکار، آسا ترسنا نہ کھئے ودھائیندا۔ ہوئے ہنگتا گرہ نہ کھئے اُسار،

جوٹھ جھوٹھ ڈیرہ کھئے نہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرم کھنڈ دوارے ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھی سچکھنڈ، ہر ابناسی آپ بنائیا۔ نو سو چورانونے چوکرئی ونڈدا رہیا ونڈ، اتم ایکا رُوپ سائیا۔ چرن کول دوارے بہا سناوے چھنڈ، ایکا ڈھولا آپے گائیا۔ گرمکھ گر گر اک اند، دوجا بھیو نہ لاگے رائیا۔ جگ چوکرئی ڈھٹھی کندھ، شرع پردہ کھئے نہ پائیا۔ اکو گیت اکو چھنڈ، اکو گوبند رہیا گائیا۔ اکو سیج اک پلنگ، ایکا سٹا ساچا ماہیا۔ اکو رُوپ اکو رنگ، اکو ریکھ رہیا سمجھائیا۔ اکو کروٹ اکو کنڈ، اکو مکھڑا رہیا دکھلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چہتران ایکا گھر بہائیا۔ اکو گھر اکو مندر، اکو سوہا پائیندا۔ اکو دوارا اکو اندر، ایکا نظری آئیندا۔ اکو کھیڑا اکو نگر، ایکا سوہا پائیندا۔ اکو آسا اکو سدھر، اکو پور کرائیندا۔ اکو اوٹ اکو چادر، اکو پردہ پائیندا۔ اکو حضور اکو حاضر، ایکا حضرت کھیل کرائیندا۔ اکو دیوے سدا آدر، پھڑ پھڑ اپنے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے سکھ آپ بنائیندا۔ ساچے سکھ گئے بن، سچکھنڈ وجی ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی لئے جن، آپے بنیا جنیدی مائیا۔ گرو اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان سارے کہن دھن دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ پہلی وساکھ تیرا حکم لئیے من، پندران کتک پیس پیس تیرے چرن سیس جھکائیا۔ تیرا سندیسہ سُنیا بن کن، تیرا وجیا ناد الاہیا۔ تیرے حکمے اندر شرع شریعت آئے بٹھ، ونڈن لوک مات ونڈائیا۔ تُوں اتم اپنی ہتھیں دیویں بہن، تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ ایکا منگ دے داتار، ست ست ست ست سیس جھکایا۔ نرگن رُوپ تیرا اپار، نرگن رُوپ پرگٹایا۔ نانا چھڈ کے آئے وچ سنسار، پنج تت چولا جگت ہنڈھایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھیا وارو وار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرناں سیس ٹکایا۔ پُرکھ ابناسی سدا مہربانا، مہر نظر اٹھائیا۔ او سارے رل مل گاؤ سری بھگوانا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ کلجگ مٹے آنت نشانہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ستجگ ساچا ہونے پردھانا، بھگت بھگوان لئے جگائیا۔ بہتران دیوے اکو مانا، ایکا رنگ رنگائیا۔ ستران آپ کرے پچھانا، بھیو ابھیدا آپ کھلائییا۔ ستر بہتر سرگن ہونے پردھانا، نرگن چہتر اپنے نال رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ ایکو آنت سُنائیا۔ سچ سندیسہ

ایکنکارا، آنت آنت جنائیندا۔ دوجی وار کرو وچارا، وچار وچار نال ملائیندا۔ اک اک تُوں دیو سہارا، اک اک نال بندھن پائیندا۔ اتم لیکھ لیکھائے ہر جو بن لیکھارا، کلجگ اتم گر اوتار پیر پیغمبر اکو اک سیکھ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ سچ سندیسہ دو جہاناں والی، سچکھنڈ دوارے آپ جنائیا۔ سارے آنت رہو نہ خالی، اک اک نال گنڈھ پوائیا۔ کلجگ اتم چلے چالی، چال نرالی ہر رکھائیا۔ پرگٹ ہو جوت اکالی، اکل کل روپ وٹائیا۔ اک اک ٹاہن اک اک ڈالی، اک اک پت اک اک پنکھڑی لے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سنائیا۔ سارے کہن دین دیال، تیرا منیے دھر فرمانا۔ تُوں وسنا ساڈے نال، تیرا کھیل دو جہاناں۔ تیرے گرمکھ لئیے بہال، سیوا کر مات مہانا۔ تُوں سانوں چہتران دتا دان، اسیں چہتران بنیئیں گانا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل وڈ بلوانا۔ چہتران گانا لینا بٹھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ نرگن سرگن چڑھائے چن، لوک مات کرے رُسنائیا۔ گر اوتار پیغمبر سارے گئے من، وشن برہما سیس جھکائیا۔ بن تیرے گرمکھاں کیسے ہتھ گاناں نہ دیئے بٹھ، نو کھنڈ پرتھی سچھی دے لوکائیا۔ جس دوارے تُوں صاحب گیو من، تس دوارے ہوں بالک بن بن سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیائیا۔ چہتر رکھے نرگن دھار، اپنا کھیل سمجھایا۔ چہتر کرے مات اُجیار، پنج تے دے وڈیایا۔ ساچے گرمکھ کر پیار، ستگر گودی آپ بہایا۔ پہلی جیٹھ دے آدھار، جیٹھا پت ہوئے سہایا۔ چھایا ہیٹھ رکھے آپ نرنکار، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ کاغد قلم نہ لکھے کوئی وار، سمند ساگر مس رہی گرلایا۔ بناسپت رووے زارو زار، تیرا آنت کیسے نہ پایا۔ بن بھگتاں دیویں نہ کیسے دیدار، دردی درد نہ کھئے ونڈایا۔ کلجگ کھیل اپر اپار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا راگ ربیا الایا۔ تن تن پنج اپار، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ تئی دے اک آدھار، اٹھاراں ایکا گنڈھ پوائیا۔ دس دے اک سہار، ستگر ساکھیات درس دکھائیا۔ تن چار کھول کوار، اپنا بیو جنائیا۔ پنچم بولیا آنت جیکار، سچکھنڈ وجی ودھائیا۔ چہتران کہا اتم وار، سمت اٹھاراں خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارے بول جیکار، بل باون دتا سمجھائیا۔ ستجگ دا قول اقرار، کلجگ اتم پور کرائیا۔ ڈھائی کرم دا مات آدھار، دوئے دوئے اپنی ونڈ ونڈائیا۔ اتل وتل ستل تیری کھیل اپار، تن جگ تیری آس تکائیا۔ وید ویاسا بن لیکھار، تیرا لیکھ گیا سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پکار،

پروردگار اوٹ تکائیا۔ محمد کہے میرا سانجھا یار، حضرت اپنا روپ وٹائیا۔ نانک نرگن کہے مہابلی آوے اپنی وار، بھیو کھئے نہ پائیا۔ گوہند
 کہے کل کلکی لے اوتار، سمبل نگری ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھیو ابھید اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنگھ گردیال بول جیکار، پُرکھ ابناسی
 آکے واسطہ پائیا۔ نامہ رو رو کہہ گیا پُکار، چھپری جگت ونڈ ونڈائیا۔ دھنٹا لسی گیا پیال، اتم اکو اوٹ رکھائیا۔ کون ویلا تاریں جٹ
 گوار، ین پڑھیاں گیان دوائیا۔ چوڈاں ودیا کریں خوار، ایک نام دئیں وڈیائیا۔ چوڈاں لوک دئیں ہلار، نام ہلارا ایک لائیا۔ چوڈاں طبق
 ماریں مار، کھڑگ کھنڈا اک چمکائیا۔ لہنا دینا گر اوتاراں دئیں اُتار، ایک اپنا حکم ورتائیا۔ دین مذہب ذات پات رہے نہ وچ سنسار، ایک
 ایشٹ آتم پرما تم دئیں وکھائیا۔ درشت کھولیں آپ نرنکار، جوں راما وششت سمجھائیا۔ کوڑ کڑیارا توڑیں گڑھ ہنکار، راون ڈیرہ اتم
 ڈھاپیا۔ لیکھا جانے کاہنا کنسا دئیں ادھار، گووردھن دھاری مُکند منوہر لکھی نرائن چترنہج اپنا کھیل کرائیا۔ ایشٹہج آد بھوانی، نرگن
 نُوَر جوت نشانی، سچ گھر دی وڈ مہارانی، اپنا جوہن ویکھ وکھائیا۔ گر اوتاراں دے دے بانی، اکھڑ وکھڑ سُنائیں کہانی، پد نربان آپ
 جنائیا۔ اتم سب دی میٹ نشانی، آپے ہوئیں دو جہاناں والی، دوجا کھئے نظر نہ آئیا۔ کلجگ میٹیں زین اندھیری کالی، نو کھنڈ پرتھی
 وکھائیں سچّی دھرمسالی، مندر مسجد مٹھ، شودوالا ایک گھر وکھائیا۔ لہنا چُکے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمنا سُرسی گھر گھر لہر
 وپائیا۔ سورج چنّ جل پانی امرت آپے جھٹّ، گھٹ گھٹ اپنا کھیل وکھائیا۔ من کا منکا آپے رٹ، رسنا جہوا پون سواس سواس سواس
 نال ملائیا۔ سُرتی شبدي ایک رتھ آپے چڑھائے پُرکھ سمرتھ، ستجگ مہا جانے اکتھ، کتنہی کتھ نہ سکے رائیا۔ بل باون مارگ دینا دس،
 چہتران تیرے ہویا وس، سنگھ گردیال رہیا سمجھائیا۔ ستران جگت منجیتا آیا نس، در گھر ساچے وجی ودھائیا۔ بہتران سنگھ جگدیشا
 رہیا بس، گھر ساچے خوشی منائیا۔ سنگھ سورن لیا اکو رس، دھرو دوارا پدوی پائیا۔ سنگھ پال سب نوں مارگ رہیا دس، ستران
 ستران نال رہیا سمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد اُنتر اٹھائے ستائے کھیل تماش، چار یاری چھپائے پینٹھ چوٹھ تریٹھ گنڈھ پوائیا۔ دس گر دے دے
 ساتھ، بونجا اپنا انک جنائیا۔ اٹھاراں بھگت کھیل تماش، ترن پنج پینتیس بندھن پائیا۔ تیئی اوتار کر پرکاس، باران انک نال سمجھائیا۔
 پنج ت کھیل تماش، ستویں اپنی گنڈھ پوائیا۔ ترے گن پائے ساچی راس، چوکا اپنے انک لگائیا۔ تیا دوآ ایک شنکر برہما وشن کرے

پرکاس، پرکاس وان آپ ہو جائیا۔ چہتر سچکھنڈ دوارے کرے داس، نہ کوئی سکے سر اٹھائیا۔ پیر پیغمبر گرو اوتار بھگت سارے مل کے کرن اک ارداس، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ تیری کیتی ہوتے راس، ساڈی چلے نہ کھتے چٹرائیا۔ تیرے حکمے اندر بن کے گئے داسی داس، لوک مات سیو کھائیا۔ آنت آئے تیرے پاس، بیٹھے چرن دھیان لگائیا۔ جوں بھاویں توں لینا راکھ، تڈھ پن اوٹ نہ کھتے تکائیا۔ رل مل تیرا لبھیا سچا ساتھ، نو سو چورانوے چوکرئی جگ سیو کھائیا۔ کلجگ اتم تیرا اک پرکاس، دو جہان کرے رُشنائیا۔ جن بھگتاں درشن دیوے ساکھیات، گھر گھر اپنا روپ پرگٹائیا۔ ہر سنگت بدھا اپنا نات، نہ کوئی توڑے توڑ ٹڑائیا۔ نیڑ نہ آئے من مت نار کمذات، گلکھئی در رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں بنے بھگت ساک، پُرکھ اکال وچولا اک اکھوائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول ہاٹ، بن ہٹوانا ونج کرائیا۔ اکو نام دیوے دات، اکو وار جھولی پائیا۔ نہ کوئی پُچھے ذات پات، ورن گوت نہ کھتے رکھائیا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری رات، گھر گھر وچ چند چڑھائیا۔ گرمکھ سیجا آتم ویکھ کھاٹ، سچ سنگھاسن دئے سہائیا۔ سرت سوانی پُچھے وات، شبد ہانی دئے ملائیا۔ گھر وچ میلا کملاپات، کنت کنتوبل خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، چہتران دیوے اک سرنائیا۔ اک سرنائی سرن گت، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ اکو نام اکو ت، پنج ت اک سمجھائیندا۔ اکو مارگ اکو رتھ، رتھ رتھوہی اکو نظری آئیندا۔ ایک یار ایکاستھر بیٹھاگت، ستھر یار اک ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دی ساچی سکھی آپے رکھے کھنڈیوں تکھی، والوں نیگی نظر کھتے نہ پائیندا۔ جس سکھی نوں گوہند گایا، سو پُرکھ اکال بنائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہایا، ستگر پورے سچے ماہیا۔ اپنا مارگ آپے لایا، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ جس دواریوں ونڈ کرایا، پہلوں اوتھے ڈیرہ ڈھاپیا۔ جس دواریوں گر پیر اوتار گھلایا، اوس دوارے لئے بہائیا۔ جس دواریوں وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی گیتا گیان ڈھولا گایا، تس دوارے کھاتے پائیا۔ جس مندر اندر پردہ اوہلا رہیا رکھایا، تس پردہ دئے چکائیا۔ جگ جگ وچولا شبد بنایا، لوک مات پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی سکھی آپ سمجھائیا۔ والوں نیگی کر تیار، ترے گن اتینا ویکھ وکھائیندا۔ منی رکھی نہ پاوے کوئی سار، پنڈت پاندھا ملا شیخ گرتھی پنٹھی نین نہ کھتے وکھائیندا۔ لوک مات نہ دے کوئی ریکھ، سچکھنڈ ریکھا آپ بنائیندا۔ ہر کا روپ مچھ داہڑی نہ کھتے کیس، نہ کوئی مؤنڈ

مُنڈائیندا۔ آتم برہم ہر گھٹ رہیا ویکھ، پاربرہم پھیرا پائیندا۔ وسنہارا ساچے دیس، دیس دسنتر کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی دھار آپ چلائیندا۔ کھنڈیوں تیکھی ہر جو دھار، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ بن گرو اوتار کوئی نہ اترے
 پار، پار کنارہ نہ کھئے کرائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، گھر ساچے آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ایکا وست جھولی پائیا۔ ساچی وست ساچا دان، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ نانک نرگن کر پردھان، سب دی جھولی آپ بھرائیندا۔
 گوہند سورا بن بلوان، اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ میٹے جھوٹھ نشان، کوڑی کیریا موہ ٹرائیندا۔ ساچے بھگت کرے پروان، بھگون اپنی دیا
 کرائیندا۔ جس جن دیوے سوہنگ دان، سو جن جن مرن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا راہ آپ
 چلائیندا۔ ساچا راہ اگم اپار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ ہنگ برہم دے ادھار، پاربرہم لئے ملائیا۔ سوہنگ شبد جے جیکار، وشن
 برہما شو رہے جس گائیا۔ سوہنگ روپ تیئی اوتار، گر گر ایکا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آتم پرما تم
 سوہنگ کھیل کھلائییا۔ سوہنگ دھار وچ سنسار، ست ستوادی آپ چلائیندا۔ چہتر نرگن کر پروان، چہتر سرگن رنگ رنگائیندا۔
 پہلی جیٹھ کرے پیار، پریم پیارا دیا کھائیندا۔ ناری پُرش دے ادھار، پردھ بالان آپ ترائیندا۔ شاہ کنگالان کرے پار، جو جن سرنائی
 آئیندا۔ بنے دلال آپ نرنکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون، لیکھا
 جانے دو جہان، انہو اپنی دھار رکھائیندا۔ دوکھ وناسی مٹائے دکھ، دکھیاں دکھ مٹائیندا۔ گھر اُچائے ساچا سُکھ، بھکھیاں بھکھ گوائیندا۔
 دُور کرائے نہ مانس نہ منکھ، موہ ممتا آپ چکائیندا۔ اندر وڑ نہ بے کوئی لک، لکیاں باہر کڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا
 کر، سُکھ گھر گھر وچ سُکھ وکھائیندا۔

☆ ۲ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی گرنام سنگھ دے گرہ ویرکا ضلع امرتسر ☆

سچکھنڈ دوارا آپ سہا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ تخت نواسی ایکا تخت وڈیا، شاہو بھوپ آسن لائیندا۔ راجن راج آپ اکھوا، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ نرگن نور جوتی ڈگمگا، جلوہ نور آپ دھرائیندا۔ کرے کھیل اگم اتھاہ، بے پرواہ، بیو کھے نہ پائیندا۔ نرگن نرگن کرے صلاح، دوسر سنگ نہ کھے رکھائیندا۔ دھر فرمانا حکم جنا، حکمی حکم آپ منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکار، ایکا ایک سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، حکمی حکم آپ منائیا۔ نرگن سرگن دے آدھار، بیو ابھیدا آپ کھلائیآ۔ جگ چوگری ویکھ وچار، دو جہان دے وڈیائیآ۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے آپ اکھاڑ، گگن منڈل سوہا پائیا۔ لہنا دینا جانے رو سس سورج چن ستار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیا۔ سچکھنڈ ساچا سوہاؤنت، سری بھگوان آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ جگا جگنتر ساچا منت، ہر منتر نام درڑائیندا۔ نرگن نرکار نرویر بنائے بنت، اجونی ریت کھیل کرائیندا۔ اپنی مہا جانے آگت، لیکھا لیکھ نہ کھے چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد جگادی درد دکھ بھ بھنجنا، ایکنکارا بے پرواہیا۔ جوتی نور آد نرنجنا، ابناسی کرتا کھیل کرائیا۔ سری بھگوان ساچا سجننا، پاربرہم پرہہ سنگ نبھائیآ۔ ناد انادی ناد ایکا وجنا، نرگن نرنکار آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دیوے مان وڈیائیآ۔ سچکھنڈ دوارے دیوے مان، ہر وڈا وڈ وڈیائیآ۔ کرپا کر سری بھگوان، سچ محلہ دے سہائیا۔ دیا باقی اک مہان، کھلاپاتی آپ جگائیآ۔ چار دیواری نہ کھئے مکان، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی بنت بنائیا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ایک، ایکنکارا آپ سہائیندا۔ اپنے نیر آپے پیکھ، آپ اپنی خوشی منائیندا۔ آپے جانے اپنا بہیت ابھیت، بیو ابھید نہ کھئے کھلائیآ۔ نرگن نرگن کرے ہیٹ، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ساچا تخت سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیا۔ وسنہارا اک اکلا، اکل کل بے پرواہیا۔ جوتی شبد آپے رلا، نرگن نور

نور رُشنائیا۔ اپنے پرکاس آہے بلا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے وسے نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ نر نرائن اکو داتا، اک اکلّا کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی کھیل تماشّا، نرگن نرور آپ وکھائیندا۔ تھر گھر ساچے کر پرکاسا، نورو نور نور دھرائیندا۔ شبدي شبد دے دِلاسا، سچ بھرواسا اک سمجھائیندا۔ ساچے منڈل پاوے راسا، نرگن نور نور وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، آد پُرکھ آپ کرائیا۔ اپنی اچھا کر وچار، ساچی بھچھیا اک ورتائیا۔ ساچی سیکھیا ایکنکار، اکل کل کرے پڑھائیا۔ مٹی رکھی نہ پاوے سار، مقامے حق پروردگار، نور نورانہ ڈگمگائیا۔

محبان بیدو بی خیر یا اللہ الہی سانجھا یار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، حق حقیقت اپنے وچ چھپائیا۔ مقامے حق حق نظارہ، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نوری جلوہ نور اُجیارا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ناد دُھن بول جیکارا، آپ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔

شبدي شبد سُت دُلارا، پتا پُت ویس وٹائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑا، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ حُکمی حُکم حُکم ورتارا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پسارا، رو سس سورج چن کِرن کِرن چمکائیندا۔ وشن برہما شو دئے آدھارا، ترے گن اپنا بندھن پائیندا۔ پنچم ویکھ سچ اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے بن ٹھہیارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ من مت بُدھ دے آدھارا، آتم پرماٹم جوڑ جُڑائیندا۔ ایش جیو کھیل نیارا، جگدیش وند وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا سچکھنڈ نواسی آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی دُھر فرمانا ہر جو ہر آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ جُگ چوکرئی ہو پردھانا، نرگن سرگن دئے وڈیائیا۔ پنچ تت تت نشانہ، برہم مت مت کُرمائیا۔ شبد اگتی ایکا گانا، انحد نادى ناد وجائیا۔ امرت سروور کر پروانہ، نچھر جھرنا آپ جھرائیا۔ نرمل دیا جوت مہانا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ گھر وچ گھر کھیل کرے سِری بھگوانا، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ نرگن سرگن ساچا ناتا، لوک مات جوڑ جُڑائیندا۔ نام ندھان اگتی گاتھا، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ پنچ تت چلائے ہر جو راتھا، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ ساچا منتر پوجا پاٹھا، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈن ونڈ سنسار، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ لیکھا جانے وید چار، چار جگ کرے کڑمائیآ۔ چارے
 کہانی کر پیار، چارے بانی کرے پڑھائیآ۔ چار ورن دے آدھار، چار یاری بندھن پائیآ۔ نو نو کھول دوار، کرے کھیل بے پرواہیآ۔ سیوا لا
 گر اوتار، گر شبدی حکم ورتائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ چوکرئی بندھن پائیآ۔ جگ چوکرئی بندھن پائے ہر،
 ہر بھیو کھئے نہ آئیندا۔ نرگن سرگن نور آپے دھر دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ نرہو چکائے بھ۔ ڈر ڈر، اجونی ربت نظر کیسے نہ
 آئیندا۔ وید شاستر سمتر پُران آپے پڑھ پڑھ، اپنی مہا آپے گائیندا۔ انجیل فرانا آپے دھر دھر، دھر دھرنی سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دھر فرمانا ساچا گیت، ستگر پورا آپ سُنائیآ۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، سچکھنڈ
 وسے سچا ماہیآ۔ جگ چوکرئی چلائے اپنی ریت، بھیو کھئے نہ پائیآ۔ پنج تت کایا کرے ٹھانڈی سیت، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیآ۔ نظری
 آئے اک اتیت، ترے گن بندھن نہ کھئے رکھائیآ۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، گھٹ گھٹ اپنی جوت رُشنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، جگ چوکرئی کھیل ورتائیآ۔ جگ چوکرئی کھیل اولآ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ گر اوتار پھڑائے پلا، نام نامہ بندھن پائیندا۔
 جوتی شبدی آپے رلا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، لکھ چوراسی اندر نرگن نور جوت جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سُنیہڑا اک سُنائیندا۔ سچ سُنیہڑا ہر نرنکار، آد آد جنائیآ۔ وشن برہما شو کیریا خبردار، ترے گن نندرا رہے نہ
 رائیا۔ پنج تت کرے بے دار، آلس ہور نہ کھئے پائیآ۔ چار وید دے آدھار، چار جگ کرے پڑھائیآ۔ چارے کہانی پاوے سار، انڈج جیرج
 اُتہج سینج پھول پھلائیآ۔ چارے بانی بول جیکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیآ۔ ساچا حکم دیوے ایکا وار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیآ۔
 نرگن سرگن کرے پیار، لوک مات کھیل کرائیا۔ شبدی شبد بول جیکار، جے جے ایکا نام کرائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، گر گر اپنا روپ
 وکھائیآ۔ کایا کعبہ کھول کواڑ، سچ محرابے ڈیرہ لائیآ۔ پیر پیغمبر دے آدھار، دستگیر اپنا دست ملائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، جگ چوکرئی گیڑا آپ دوائیا۔ جگ چوکرئی گیڑے اندر رکھ، ہر جو حکمے حکم بھوائیندا۔ نرگن سرگن ہو پرتکھ، گر گر
 ویس وٹائیندا۔ ناؤں ندھانا بول الکھ، الکھ الکھنا پردہ لاپندا۔ جیو جنت مارگ دس، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے

امرت رس، نِجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گُرمکھاں پردے اندر وس، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ گُرسکھاں میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند اک
 چمکائیندا۔ ترے گن وچ نہ جائے پھس، پنچم موہ نہ کھئے رکھائیندا۔ جُگ جُگ پوری کرے آس، آساوت آپ ہو جائیندا۔ لیکھا جانے
 جنگل جوہ اُجاڑ پرہاس، اُچے ٹلے پربت پھول پھلائیندا۔ پھولنہارا آپ کیلاش، ڈونگھے ساگر ڈیرہ لائیندا۔ لکھ چوراسی اندر رکھے واس،
 انہو اپنی دھار چلائیندا۔ دو جہاناں پاوے راس، گر اوتار پیر پیغمبر گوپی کاہن نچائیندا۔ لیکھا جانے دس دس ماس، مات گرہ پھیرا
 پائیندا۔ آد جگاد نہ جائے وناس، ابناسی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ پردہ لاپے پرتھمی آکاش، گگن گگناں اُپر ڈیرہ لائیندا۔ لیکھا جانے پون
 سواس، اُنجا پون آپ جھلائیندا۔ جُگ چوڑی اپنی پت آپے راکھ، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 سچکھنڈ شہائے ساچا گھر، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ لوک مات ویکھنہارا، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ ستجگ تریتا دوایر کلجگ کرے پار
 کنارہ، جُگ چوڑی پندھ مکائیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، ویس انیکا آپ وٹائیا۔ شاستر سمتر وید پُران بن لیکھارا، لیکھا جانے قلم شاہیا۔
 گیتا گیان دے آدھارا، اٹھ دس ونج کرائیا۔ انجیل قرآن بول نعرہ، بسمل اپنا روپ وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے سہارا، سجدہ سپس
 جگدیش جھکائیا۔ کلمہ حق پروردگارا، لا حق کرے پڑھائیا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بھیو کھئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیارا، نرگن اپنی
 دھار چلائیا۔ نانک سرگن دے آدھارا، پنچم تت تت وڈیائیا۔ ستنام بول جیکارا، جے جیکار سرب لوکائیا۔ ایک جوت دس اوتارا، فتح
 ڈنکا گر و جائیا۔ نو سو چورانونے چوڑی جُگ کرے کھیل وارو وارا، بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد
 پُرکھ ساچا ہر، دُھر فرمانا دُھردرگاہی ساچا رانا ایک ایک جنائیا۔ ایک ایک سچ سندیسہ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ پُرکھ اکال رہے
 ہمیشہ، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ لیکھا جانے وشن برہما شو گیشا، حکمی حکم آپ پھرائیندا۔ گر اوتار دھر دھر بھیسا، جُگ چوڑی
 پندھ مکائیندا۔ اتم اپنے ہتھ رکھے لیکھا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نو نو چار پندھ
 مکائیندا۔ نو نو چار مکے پندھ، ہر پاندھی آپ مکائیا۔ جُگ چوڑی کوٹن کوٹ گائے چھند، رسنا جہوا نال ملائیا۔ بھیو ابھید جنائے بتی
 دند، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آنت اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نو نو چار پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلجگ آئی

اتم وارا، نو کھنڈ پرتھی اندھیرا چھائیا۔ پُرکھ ابناسی ایکا حُکم کرے ورتارا، دُھر سندیسہ آپ سُنائیا۔ نین کھلائے تیئی اوتارا، بہکت اٹھارا
نال ملائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کھولے کواڑا، بند تاکی نہ کھئے رکھائیا۔ نانک گوہند دے ہلارا، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ ترے گن مایا پار
کنارہ، پنج تت ڈیرہ دیوے ڈھابیا۔ ورن برن نہ رہے اکھاڑا، جوٹھ جھوٹہ نہ ناچ نچائیا۔ وبھچار کھئے نہ رہے نارا، نر نرائن اپنا حُکم ورتائیا۔
نرمل جوت کر اُجیارا، دو جہان کرے رُشنائیا۔ وشنوں دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پرہہ آگے سپس جھکائیا۔ برہما نیتر رووے زارو زارا،
دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ شنکر باسک تشکا گلوں لاپے ہارا، ہتھ ترسول سٹائیا۔ اندر منگے چرن دھوڑی چھارا، کروڑ تیتسا نال
ملائیا۔ تیئی اوتار کرن وچارا، صفتی صفت صلاحیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بولے نعرہ، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ نانک گوہند فتح
ڈنک اک نگارہ، ایکا وار گیا وجائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، مہابلی ناؤں دھرائیا۔ سمبل وسے دھام نیارا، بھیو
کھئے نہ پائیا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے آپ مینارا، روداس چھارا دئے گواپیا۔ نو نو چار کرے پار کنارہ، منجھدھارا پھیرا پائیا۔ ویکھنہارا ڈونگھے
ساگر وڈی گارا، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ محمد کہے میرا پروردگارا، حضرت آوے چائیں چائیا۔ عیسیٰ کہے دیوے آنت سہارا، سر میرے ہتھ
ٹکائیا۔ وید ویاس بن لکھارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا گیا سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی آنت نہ پاراوارا، ہر کا آنت نہ کھئے لکھائیا۔ لکھ لکھ تھکے
جیو سنسارا، کاتب اپنا بل نہ کھئے رکھائیا۔ سمند ساگر مس بن بن رووے زارو زارا، بناسپت رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نو نو لیکھا دئے مکائیا۔ نو نو لیکھا ہوئے پار، پارپرہم پرہہ آپ کرائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، لوک مات
ویس وٹائیا۔ سچکھنڈ دا سچ دوار، دھرت دھول اُپر آپ سہائیا۔ چھٹی جگ دا قرض اُتار، چارے کنتاں دئے وکھائیا۔ لہنا مکائے تیئی
اوتار، باقی کھئے نظر نہ آئیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد رکھے نہ کھئے اُدھار، لہنا سب دی جھولی پائیا۔ میل ملانے گر گر دھار، اک دس وڈی
وڈیائیا۔ اپنا ناؤں رکھ نہکلنک نرائن نر اوتار، ساچا ڈنکا نام وجائیا۔ راؤ زنکاں کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے آسن لائیا۔ ساچا آسن گیا لگ، نظر کیسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل سورا سرہگ، شاہ پاتشاہ
اپنا حُکم ورتائیندا۔ نرگن دیپک گیا جگ، دو جہان اندھیر مٹائیندا۔ گرمکھ سجن آپے لہہ، سنت سہیلے آپ ملائیندا۔ امرت چوائے کول

نہ، نابھی مُکھڑا آپ بھوائیندا۔ پنج وکارا دیوے دب، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار آپ گوائیندا۔ انحد شبہد وجائے ند، دُھن آتمک آپ
 سُنائیندا۔ نو دوارے پار حد، ڈونگھی بھوری آپ لنگھائیندا۔ ہرجن بنائے اپنی جد، وشو اپنا کھیل وکھائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ،
 آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ لیکھا جانے تِن سؤ سٹھ ہاڈی ہڈ، بہتر ناری گنڈھ پوائیندا۔ دھام رکھائے ایک پد، چوتھے پد آپ بہائیندا۔ نرگن
 سرگن لڈائے لڈ، پریم ریتی آپ وکھائیندا۔ نام پیائے ساچی مد، اٹھے پھر خُمار وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچکھنڈ ساچے سو بہا پائیندا۔ سچکھنڈ ساچا سو بہنیک، ست ستوادی آپ سہائیا۔ اک اِکلا لاشریک، اپنا آسن لائیا۔ کلجگ اتم میٹے
 اندھیرا تاریک، چند چاندنی کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل اکم انڈیٹھ، بے آنت بے پرواہیا۔ گرُمکھ مٹھے کرے کوڑے ریٹھ، وکھ امرت روپ
 بنائیا۔ درس دکھائے اک اتیت، ترے بھون دھنی سچا شہنشاہیا۔ کلجگ اتم لہنا دینا مکائے مندر مسجد مٹھ مسیت، کایا کعبہ اک وکھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم ورتے جگ، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی
 لکھ چوراسی بٹھے تگ، دس کیسے نہ آئیندا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے حج، بن حاجی پھیرا پائیندا۔ مُرشد مُرید آپے لئے لبھ، اپنا پردہ آپ
 چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ ایک لائیندا۔ ساچا مارگ اتم کل، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ نو سؤ
 چورانونے چوکڑی جُگ کدا رہیا ول چھل، روپ انو پ دھرائیا۔ گر اوتار مات گھل، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ سچ سینگھاسن آپے
 مل، سچکھنڈ اپنی کھیل رچائیا۔ کلجگ اتم آیا چل، نرگن داتا بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پت ڈالی پھل، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائیا۔ سچ سندیسہ اتم وار، ہر جو ہر ہر آپ سُنایا۔ کل کلکی لے
 اوتار، نرگن اپنا راہ چلایا۔ وشن برہما شو نہ کھئے آدھار، پوجس پوج نہ کھئے پُجایا۔ ترے پنج ناتا تٹا سگلا یار، مِتر میت نہ کھئے اکھوایا۔
 تیئی اوتار مُکا اُدھار، لوک مات رہے نہ رایا۔ عیسیٰ موسیٰ آنت دیدار، دید عید آپ چند چڑھایا۔ محمد لہنا چُکے چار یار، یاری سنگ نہ
 کھئے رکھایا۔ جوتی میلا گر گر دھار، دس دس اپنے وچ ملایا۔ پنچم پنچ پنچ جیکار، جے جے ایک ناد سُنایا۔ نو کھنڈ پرتھی ایک دھار،
 دُھر درباری آپ بنایا۔ چار ورتاں کر پیار، کھتری براہمن شو در ویش ایک گھر وکھایا۔ اوچ نیچ نہ کھئے وچار، ذات پات نہ ونڈ ونڈایا۔ آتم

پر ماتم دے آدھار، برہم پاربرہم دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجُگ ساچا راہ چلایا۔ سَتجُگ ساچا چلے راہ،
 نرگن داتا آپ چلائی۔ شبدی گر اک ملاح، لکھ چوراسی بیڑائے ترائیا۔ پنج تت دیوے نہ کھئے صلاح، ترے گن نہ دیوے کوئی گواہیا۔
 اک پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نرکارا آپ سمجھائی۔ ہنگ برہم لکھ چوراسی بنت لیا بنا، سو پُرکھ نرنجن گھاڑن آپ گھڑائی۔ جُگ جُگ گر
 اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ نام گئے دھیا، رسنا جہوا ہر گن گائی۔ گوہند کہہ کے گیا میرا مہرواں، مہربان وڈی وڈیائی۔ گر چلا ہو وسے
 تھان تھان، چلا گر اپنا رُپ وٹائی۔ اتم میلا میلے سہج سُبھا، بھیو کھئے نہ پائی۔ نہکلنک ناؤں لے رکھا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائی۔ ساچا
 مندر دئے سہا، ہر مندر ہر جو ڈیرہ لائی۔ گر مگھ ورلے لے جگا، نیر نین اک گھلائی۔ نام کھنڈا لے چمکا، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائی۔
 ساڈھے تین ہتھ اندر دئے ٹکا، باڈی بنت نہ کھئے بنائی۔ حُکم دیوے آپ شہنشاہ، ساچے تخت وسے سچا ماہیا۔ کلجگ کوڑی صفا دئے اٹھا،
 کوڑی کرپا رین نہ پائی۔ سب دا لیکھا دئے مُکا، گر اوتار آپ جگائی۔ عیسیٰ موسیٰ جھولی دئے بھرا، کالا سوسا کھیل دکھائی۔ محمد چوڈاں
 طبقاں دئے پھرا، حُکم حُکم سُنائی۔ چوڈاں ودیا دیکھے تھان تھان، تھان تھنتر پھیرا پائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا رُپ انوپ ست سرُپ اپنی کھیل کرائیا۔ اپنا کھیل کرے سمرتھ، بھیو کھئے نہ
 پائیندا۔ کلجگ اتم دیوے متھ، نام ندھانا اک رکھائیندا۔ بھگت بھگونت لے رکھ، بہتر ایکا انک بنائیندا۔ ستراں دیوے ایکامت، برہم
 مت اک درڑائیندا۔ چہتران چرناں ہیٹھاں رکھ، سچکھنڈ اپنا در سہائیندا۔ اچی کوک بول لکھ، ایکا نعرہ آپ سُنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن
 ہو پرتکھ، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ اپنے کھاتے لے گھت، کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بھگت بھگونت اپنی گود رکھائیندا۔
 جُگ چوکڑی گا گائے جس، گر گربانی ناد وجائیندا۔ اتم آپ ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا کھیل جنائیندا۔ کرے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی
 اپنا سوانگ ورتائیندا۔ گر مگھ ورلے مارگ دس، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے
 سچ سینگھاسن پُرکھ ابناسن اک سہائیندا۔ سوپے سینگھاسن پُرکھ ابناسا، نظر کیسے نہ آئی۔ دو جہان دیکھے تماشا، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا
 پائی۔ گر مگھان اندر پاوے اپنی راسا، ساچے مندر خوشی منائی۔ اتم سیجا بھوگ بلاسا، بھسمر اپنا رنگ رنگائی۔ نرگن نرور پُرکھ اکال

داسی داسا، بن سیوک سیو کھائیا۔ جن بھگتاں لکھ چوراسی کٹے جم کی پھاسا، رائے دھرم نیڑ نہ آئیا۔ سوہنگ شبد سچ دھرواسا، نانک گوہند گیا گائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور کلجگ اتم کھولیا آپ خلاصہ، زربہ اپنی دھار چلائی۔ نانا توڑے دس دس ماسا، جو جن رسنا جہوا گائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر نام درڑائیا۔ ساچا منتر درڑا ایک، ہر جو ہر ہر آپ سنائیندا۔ اتم پرما تم کرے بڈھ بییک، وویکی اپنی کھیل وکھائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، پنچم تت نہ کھئے بھرمائیندا۔ ستگر صاحب دیال نیتز لینا پیکھ، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ ہر کا روپ مچھ داہڑی نہ دے کیس، سیس جگدیش نہ کھئے مندائیندا۔ نرمل جوت آد جگاد رہے ہمیش، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ کلجگ آنت میٹے کلیش، کل اپنی آپ وکھائیندا۔ سوہونہارا باسک سیج، سانگو پانگ آپ تجائیندا۔ شبد اگھی سنہیڑا بھیج، گرسکھ ساچے آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو نو چار لہنا جھولی پائیندا۔ نو نو چار دیوے لہنا، لہنیدار آپ اکھوایا۔ گر اوتاراں وکھائے نیناں، پیر پیغمبر نال ملایا۔ ورن برن آنت نہ رہنا، پُرکھ ابناسی دئے مٹایا۔ سوہنگ شبد سب نے کہنا، پیس پیسا دئے صلاحیا۔ ہر کا بھانا سہنا پینا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار پیر پیغمبر اپنے حکمے وچ رکھایا۔ حکمے اندر ہر کرتار، اپنا حکم جنائیا۔ ایک نایاں کر وچار، بھیو ابھید کھلائی۔ ست چار دے آدھار، چہتر انک آپ بنائیا۔ سارے بولو جے جیکار، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ لکھ چوراسی ہر پسا، اتم پرما تم گنڈھ پوایا۔ ایک شبد ایک دھار، ایک دھن ناد وجائیا۔ ایک مندر اک دوار، گرو گھر اک سمجھایا۔ ایک پُرکھ ایک نار، پتا پوت اک ہو جائیا۔ ایک سجن میت مُرار، سگلا سنگ اک نبھایا۔ ایک جگ چوکڑی کرے پار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنے حکم ورتائیا۔ نہکلنکا لے اوتار، نام ڈنکا اک سنائیا۔ گرمکھ جن کا کرتار، اپنا لہنا دیوے چائیں چائیا۔ جوٹھا جھوٹھا شنکا میٹ سنسار، سنسا روگ دئے گوائیا۔ بال انجانیاں کھولے آپ کیوار، راتی ستیاں درس کرائیا۔ کرے پرکاس نار نار، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ شبد گھوڑے آپے چاڑھ، ساچا آسولے دوڑائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گرسکھ تیرے چرناں ہیٹھ لتاڑ، آپ اپنی انگلی لائیا۔ وشن برہما شو دئے جوڑ کرن نمسکار، جس مارگ گرسکھ جائیا۔ جس جن ملیا پاربرہم آپ زرنکار، دو جے در نہ منگن جائیا۔ کہانی بانی وید پُران انجیل قرآن شاستر سمرت اچی کوک کوک

کرن پُکار، بھگت بھگوت رہے جس گائیا۔ جس جن ملے ٹھاکر سوامی نرگن داتا آپ نرنکار، تِس پوجا پاٹھ نہ کھئے کرائیا۔ سووت جاگت
 دیوے آپ دیدار، نکٹ نکٹی ہو کے دکھائیا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ لکھ چوراسی ستی پیر پَسار، ترے گن مایا پردہ رہی پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سب دا لیکھا رہیا مکائیا۔ سب دا لیکھا جائے مک، مکاونہارا آپ
 نرنکار۔ جوٹھا جھوٹھا بوٹا جائے سُک، آنت رہے نہ وچ سنسار۔ سنگھ شیر پُرکھ ابناسی پیا بُک، دو جہاناں مارے بھبکار۔ چار جگ
 دے گر اوتار پیر پیغمبر گئے اٹھ، دوئے جوڑ کرن نِمسکار۔ ٹھاکر سوامی جانا تٹھ، در تیرے بنے بھکھار، ورن برن ذات پات دین مذہب نانا
 گیا چھٹ، نہ کوئی سجن میت مُرار۔ گوہند کہے میں امرت دے کے آیا ساچا گھٹ، پنج پیارے کر تیار۔ کلجگ اتم گھر گھر پئی پُھٹ، ایک
 بھلیا ہر اکال۔ اتم سب دا کھاتہ جانا لٹ، پچیا رہے نہ کوئی شاہ کنگال۔ نرگن نراکار جودھا سورپیر بلوان پُرکھ ابناسی ایکاپئے اٹھ، آپ اپنا
 بل دھار۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے قلعے کوٹ، چار جگ دی ڈھاہ چار دیوار۔ تیر نرالا انیالا جائے چھٹ، دو جہاناں مارے مار۔ کوڑی کِریا
 کڈھ کُٹ، مایا متا کر خوار۔ گرُمکھ بنائے اپنے ساچے سٹ، اپنے سٹ نینہاں بیٹھ سوال۔ میل ملائے ابناسی اچت، کایا مندر اندر دکھائے
 سچی دھرمسال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، چار ورن بنائے ساچے لال۔ لال
 لالن چاڑھ رنگ، رنگ رنگیلا آپ اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناسی سورا سربنگ، سورپیر دیا کھائیندا۔ کایا مندر ڈونگھی گندر سکھمن ٹیڈھی
 بنک آپے لنکھ، ایڑا پنگل ڈیرہ ڈھابندا۔ انحد نادى ناد وجائے مردنگ، چھٹی راگ بھيو چکائیندا۔ امرت سروور آپ نہائے پائے ٹھنڈ،
 اٹھسٹھ تیرتھ گرُمکھ نہاون کھئے نہ جائیندا۔ آتم سیجا اک پلنگ، سچ سنگھاسن اک وڈیائیندا۔ سُرتی شبدي اک اند، اند کارج آپ
 کرائیندا۔ آتم پرما تم پائے گنڈھ، نہ کوئی توڑے توڑے تڑائیندا۔ دوس زین پرمانند، نجانند رس چکھائیندا۔ کر پرکاش اندھیرے اندھ، نرمل جوت
 جوت جگائیندا۔ جنم جنم دا میٹے پنڈھ، لکھ چوراسی گیت کھائیندا۔ آپے چکے اپنی کنڈ، گرُمکھ اپنے کندھ اٹھائیندا۔ دو جہان مکا پنڈھ،
 سچکھنڈ دوارا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ
 ملائیندا۔ ہرجن میلا دوس راتی، رت رتڑی آپ سہائیندا۔ اٹھ پھر رکھ پرہاتی، پرہ اپنا کھیل دکھائیندا۔ نانا توڑے ذات پاتی، ورن

گوت نہ کھئے جنائیندا۔ نرمل آپ جگائے ساچی باقی، کایا مندر آپ ٹکائیندا۔ آپے سوئے ساچی کھاٹی، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ دیوے درس
 بوہ بدھ بھاتی، روپ انوپ آپ وکھائیندا۔ گرمکھ لائے اپنی چھاتی، سینہ نظر کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھاں مارے اکو تیر کاتی، من مت تیر
 چلائیندا۔ ویلے آنت نہ دیوے کھئے نجاتی، گر اوتار پلؤ سرب چھڈائیندا۔ لکھ چوراسی آون جاون گیڑے پھاسی، رائے دھرم حکم ورتائیندا۔
 چتر گپت کرے ہاسی، لکھ لکھ لیکھا سرب وکھائیندا۔ لاڑی موٹ کرے داسی، داساں داسی آپ بنائیندا۔ گرمکھ کوئی نہ دیوے باقی،
 جس ستگر اپنی دیا کھائیندا۔ کر کیریا کھولے کایا تاکی، بجر کپائی گنڈا لاپندا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایکا ہاٹی، چوڈاں طبق چرناں ہیٹھ
 دبائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہرجن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہرجن وڈا لوک مات، ست ستگر اک سمجھائیا۔ نام
 ندھانا دیوے دات، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ چرن بندھائے ایکا نات، ناتا بدھاتا نہ کھئے ٹڑائیا۔ لیکھا جانے پت مات، پوت سپوتا
 گود سہائیا۔ کلجگ اتم پچھے وات، گر گوہند گیا لکھائیا۔ پُرکھ اکال رکھے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ہوئے سہائی اناٹھاں ناتھ،
 دین دیا آپ کھائیا۔ اپنی بانی گائے گاتھ، چار ورن کرے پڑھائیا۔ آتم پرما تم پوجا پاٹھ، اکھر وکھر نہ ونڈ وندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن ور، چار جگ دا لیکھا دئے مکھائیا۔ لیکھا مکے چار جگ، ستجگ تریتا دوپر
 کلجگ نیتر نیناں نیر وائیا۔ اتم اوڈھ سب دی گئی پگ، تھر کھئے نظر نہ آئیا۔ ندھ بن دیوے نہ کھئے سدھ، نہ چلے کھئے چترائیا۔ ستجگ
 کہے میں بیٹھا لک، تیر جگ نہ لئی انگرائیا۔ کر کیریا پرہ جھولی چک، میری آسا پور کرائیا۔ بن تیری کیریا میرا بوٹا ربیا سک، گرمکھ
 ہرے نہ کھئے کرائیا۔ میں سپس جھکاواں جھک جھک، دئے جوڑ پڑاں سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا دینا اپنا
 ور، تیری کیریا جاواں اٹھ، اپنا بل دھرائیا۔ کر کیریا دے دان، میرے صاحب سچے سلطانا۔ میں چھوٹا بال انجان، تون شہنشاہ وڈ بلوانا۔
 تون والی دو جہان، میں ویکھاں تیرا نشانہ۔ تون دینا دھر فرمان، میں گاواں تیرا گانا۔ تیرے بھگتاں میلاں آن، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیریا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرے ستگر ہو مہربانا۔ پُرکھ ابناسی اگم اتھاہ، اگمڑی کار آپ سمجھائیندا۔ تیرا مارگ دتا لا،
 ستجگ راہ چلائیندا۔ ایکا ناؤں لیا پرگٹا، سوہنگ تیری جھولی پائیندا۔ آتم پرما تم ناتا دتا جڑا، برہم پاربرہم وکھائیندا۔ بہتر بھگت لے

اُٹھا، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ ستران ست ستوادی در دتا وکھا، نیتر نین جنائیندا۔ لوک مات تیرا نشانہ دتا بنا، چھٹی چھٹی وند وندائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ آسن دتا لا، روداس چارا سیو کمائیندا۔ اگا پچھا آپے ویکھے ویکھے تھاؤں تھان، تھان تھنتر سوہیا پائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ایک منتر دتا پڑھا، وشن برہما شو سرب جس گائیندا۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر بھگت اپنی گودی لے بہا، سیس سیس نہ کھئے اُٹھائیندا۔ آگے اپنا مارگ دتا لا، ساچا راہ اک چلائیندا۔ سوہنگ گاؤنا سب نے ناں، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آپ لائیندا۔ نظری آئے ہر گھٹ تھان، ستجگ تیرا سنگ نبھائیندا۔ بیس بیسا پکڑے بانہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دھر فرمانا سُنیا مات، گھر گھر وچی ودھائیا۔ پاربرہم پرہ دیوے دات، دوجا وند نہ کھئے وندائیا۔ سریشٹ سبائی ساچی گاتھ، ایک ایک جنائیا۔ تو نو چلائے اپنا راتھ، بن رتھوہی سیو کمائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ ستجگ ساچا مارگ دس، ساچے پنڈھ آپ چلائیا۔ جن بھگتاں آتر آپے وس، جگت بسنتر دے بُجھائیا۔ ایک منتر گاؤنا ہس ہس، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکائیا۔ گرسکھ تیرا ایتھ اوتھ دو جہان ہووے جس، جس ہر جو آپے گائیا۔ کلجگ اتم ترے گن وچ نہ جانا پھس، ستگر پورا پھاسی آپ کٹائیا۔ سچکھنڈ دوارے جانا وس، جتھ وسے ستگر سچا ماہیا۔ جنم جنم دی پوری ہوئی آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ کر کیریا کیتی بند خلاص، بندی چھوڑ پھیرا پائیا۔ گرانام ہر کا داس، ہر کی سیوا ہر مندر بن رسنا جہوا گائیا۔ بن رسنا جہوا ہر کا گیت، گرمکھ ورا گائیندا۔ لکھ چوراسی پھر پھر تھکی مندر مسیت، کایا مندر نہ کھئے کھلائیندا۔ ہر کا شبد ساچا ستگر ملیا نہ اک انڈیٹھ، نج نیتر درس کھئے نہ پائیندا۔ رسنا جہوا گا گا تھکی گیت، اجپا جاپ نہ کھئے کرائیندا۔ جس جن ستگر پورا کرے آپ پریت، سچ پریتی آپ نبھائیندا۔ ستجگ چلائی ساچی ریت، نرگن سرگن آپ اُٹھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ مجیٹھ، اتر کدے نہ جائیندا۔ گرسکھ تیرے ڈھولے گائے ہر جو گیت، اپنا گیت نہ کھئے وڈیائیندا۔ اٹھ پھر دوس رین وسے تیرے چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیندا۔ آپ بیٹھا رہے اتیت، گرمکھ اتیت آپ کرائیندا۔ کلجگ جیو مایا رلے وشٹاکٹ، جونی جون آپ بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گرمکھ ساچے آپ اُٹھائیندا۔ گرمکھ ورا جائے اٹھ، جس ستگر آپ اُٹھائیا۔ دیوے درس نام بھنڈار

اٹ، نِکھٹ کدے نہ جائیا۔ کِریا کر ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار وکھائیا۔ کایا مؤلے سوہے دھرت بسنتی رُت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ پاربرہم دے ساچے پُت، گُرمکھ گُرسکھ ناؤں دھرائیا۔ اتم گودی لے چُک، شبد بیانے آپ بکائیا۔ لوک مات چوں ساچے بوٹے پُت، سچکھنڈ دوارے لے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ دیوے مان وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جُگادی اک نشان، لیکھا جانے دو جہان، دوئے دئے دھار آپ چلائییا۔

☆ ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی ہرنام کور ویرکا ضلع امرتسر ☆

ست دوارا پد نربانی، نربان پد سہائیا۔ نت نوت تیری بانی، ہر جو تیرا نام سمجھائیا۔ جُگ چوکڑی اکتھ کہانی، کتنہی کتھا صفت صلاحیا۔ لوک مات ست نشانی، ست پُرکھ نرنجن اک رکھائیا۔ پنج تت کایا آنتر جان جانی، جانہار کھیل کرائیا۔ کلجگ اتم کر مہربانی، مہربان اپنی دیا کمائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارا کھول دکانی، در دروازہ اک وکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سُلطانی، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران دیوے مانی، چرن کول سچی سرنائیا۔ لیکھا چکا چار کہانی، چار جُگ پندھ مکائیا۔ حُکم متنا اک بھگوانی، سری بھگوان آپ سمجھائیا۔ میل ملاواں نور نورانی، جوتی نور نور سہائیا۔ لیکھا جانے آن جانی، آوت جوت اپنا کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ دی ساچی گاتھا، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ نرگن نرگن چلائے راتھا، رتھ رتھوہی دس نہ آئیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ اپنا حُکم ورتائیندا۔ پرگٹ ہو شاہو شاباشا، شہنشاہ اپنا بھیو چُکائیندا۔ جُگ چوکڑی کر کر داسی داسا، سیوک سیوا رُپ جنائیندا۔ اکو منتر دے بھرواسا، ہر نامو نام درڑائیندا۔ سرن سرنائی سچ بھرواسا، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ اتم کرے پوری آسا، ترسنا ترکھا سرب بُجھائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ ابناسا، ابناسی اپنی دھار رکھائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ ساچے مندر پاوے راسا، سچکھنڈ ساچا آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر دی دھار آپ چلائییندا۔ دُھر دی دھار دُھر دربارا، ہر ساچا سچ چلائییا۔ آد پُرکھ ہر کر پَسارا،

آنت آپے ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جان گر اوتارا، پورب لہنا رہیا سمجھائیا۔ اٹھو ویکھو نین نظارہ، نظر نظر نال ملایا۔ پرگٹ ہٹے پروردگارا،
 پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جس دیاں گاؤندے آئے واراں، کھانی بانی نال صلاحیا۔ جس دی صفت کر کر بنے لکھارا، لکھ لکھ لیکھ مات
 دھرائیا۔ جس نے اتم کیا پار کنارہ، بچیا کھتے رہن نہ پائیا۔ کلجگ اتم ہو نیارا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ لیکھا جان گر اوتارا، پورب
 ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، اپرپر آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ
 دا سچ وبار، ست پڑکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ جگ چوکڑی کیسے نہ پائی سار، گر اوتار سیس جھکائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ
 گئے پکار، بیو ابھید نہ کھتے کھلائیندا۔ جس جن دیوے آپ دیدار، درسی اپنا ترس کھائیندا۔ سو جن بولے مات گفتار، اکھڑ وکھڑ آپ
 پڑھائیندا۔ اتم پنج تت کایا چولا گئے ہار، سکلا سنگ نہ کھتے نہہائیندا۔ پڑکھ ابناسی آد جگاد جگا جگنتر ویکھنہار، سچکھنڈ دوارے آسن
 لائیندا۔ کلجگ اتم کھول کواڑ، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ درگاہ
 ساچی سچ سنگھاسن، ہر ساچا آپ لایا۔ چار جگ کر کر داسی داسن، سیوک سیوا اک سمجھائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل کھیل
 تماشن، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آسن، آسا اپنی پور وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، درگاہ
 ساچی دھام سہائیا۔ درگاہ ساچی سچ سلطانا، ایک آسن لائیندا۔ تئی اٹھاراں دس ترے دے گیانا، چار چار آپ سمجھائیندا۔ پنچم پنچ کر
 پردھانا، نادى ناد ناد و جائیندا۔ نر نریش اک سنائے گانا، گیت گوہند آپ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، درگاہ
 ساچی کھیل کرائیندا۔ درگاہ ساچی کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیوں نیوں کرن نمسکارا، در بیٹھے سیس
 جھکائیا۔ اتم ہویا پار کنارہ، لوک مات بندھن نہ کھتے رکھائیا۔ پڑکھ ابناسی ایک ملے تیرا دوارا، دوجی اوٹ نہ کھتے تکائیا۔ دوس زین درس
 دیدارا، دید دید نال ملایا۔ چرن سرن دھوڑی خاک ملے چھارا، مستک ٹکا ایک لایا۔ تیرے نام وجدی رہے ستارا، دوسر راگ نہ کھتے
 لایا۔ ایک الف تیرا نیارا، عارف بیو کھتے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، درگاہ ساچی بیٹھے سیس
 جھکائیا۔ درگاہ ساچی جھکیا سیس، سر نظر کھتے نہ آئیندا۔ کیرپا کرے آپ جگدیش، جگدیش کھیل کرائیندا۔ دیونہارا آپ اسیس، سر

اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کلجگ اتم پیسن لیا پیس، مات چکی اک وکھائیندا۔ اتم سب نوں دیوے اک حدیث، شرع شریعت اک جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی آپ جنائے اپنی پریت، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ ستجگ چلائے ساچی ریت، ست ستوادی اپنا حکم ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے سارے ساو سوہنگ گیت، گیت اتیت آپ کرائیندا۔ لوک مات ناتا تھے مندر مسیت، شودوالا مٹھ چار دیوار ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی پرکھنہارا نیت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جن بھگتاں کایا کرے ٹھانڈی سیت، امرت رس آپ پیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دو جہان ایکا نام پڑھائیندا۔

☆ ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی پشورا سنگھ دے گرہ ویرکا ضلع امرتسر ☆

در درویش بن بھکھار، درگاہ ساچی سیس جھکائیا۔ چہتر دئے جوڑ کر نمسکار، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ توں صاحب سلطان پروردگار، بے عیب نور خدائیا۔ مقارے حق سانجھا یار، لاشریک آسن لائیا۔ نوری جلوہ نور اجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ سچ سنگھاسن کر پیار، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، دھر فرمانا مٹیاں حکم رضائیا۔ تیرا ڈھولا گائیے وار، پچھلی کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ جگ چوکڑی اتری پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ناتا تٹا سکلا یار، سکلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے لکھ جگائیا۔ گر اوتار جگائیں لکھ، پرہہ آگے جھولی ڈاپیا۔ پُرکھ ابناسی ہو پرتکھ، ست ستوادی آپ جنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی وچوں چہتر کیتے وکھ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ سچکھنڈ دوارے جانا وس، دوسر در نہ کھئے کھلائییا۔ ایکا نور جوت پرکاس، دیا باقی نہ کھئے جگائیا۔ کلجگ اتم پوری کراں سب دی آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ ناتا جھٹا پرتھی آکاش، گگن منڈل پنڈھ مکائیا۔ ایکا بخشے سچکھنڈ دوارے سچ نواس، چرن سرن سچی سرنائیا۔ ایکا ناؤں اک سواس، بن پوناں پون چلائییا۔ کرے کھیل شاہو شاباش، شہنشاہ داتا بے پرواہیا۔ ایکا منڈل پاوے راس، گوپی کاپن اک نچائییا۔ ایکا کرے بند خلاص، جگ چوکڑی بندھن آپ کٹائییا۔ ایکا دیوے سچ نواس، درگاہ ساچی بھومکا آپ سہائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا

کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ در دوار منگن دان، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، اک تیری اوٹ رکھائیا۔
 سَتجگ تریتا دواپر کھانی بانی گا گائے تیرا گان، رسنا جہوا کر پڑھائیا۔ لیکھا لیکھ لکھ شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن نال ملاییا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در تیرے منگ منگائیا۔ در تیرے اکو منگ، ست چار کھیل رکھائیندا۔ ٹھاکر سوامی سورا
 سربنگ، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بھگت بھگونت وجائے مردنگ، نام مردنگا ہتھ اٹھائیندا۔ دو جہاناں
 چوڈاں لوک ترے بھون دھنی آپے ویکھے لنگھ، چوڈاں طبق پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا جیو جنت سادھ سنت بھکھ ننگ، گرہ
 گرہ مندر اپنا ڈنک وجائیندا۔ پاوے سار کوئن کوٹ برہمنڈ رو سس سورج چن، حُکمی حُکم آپ بھوائیندا۔ کلجگ اتم لیکھا جانے پرتھی
 نو کھنڈ، ستاں دیپاں اپنا حُکم ورتائیندا۔ گرمکھ ساچے سجن سہیلے ست ستوادی آپ چڑھائے ساچے چند، پرکاش پرکاش نال ملاییندا۔ جنم
 جنم دی ٹئی گنڈھ، ایکا دیوے اتم اند، پرمانند وچ وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارے اک سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا آپے
 گائیندا۔ نرگن سرگن اتم پرماتم برہم پاربرہم ونڈی ونڈ، ایش جیو جگدیش جھولی آپ بھرائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سچکھنڈ
 دوارے ونڈی ونڈ، درگاہ ساچی ساچا تھان وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر رہنا خبردار، بے خبر آپ جنائیا۔ کلجگ آئی اتم وار، لوک مات لہنا رہیا مکائیا۔ چار ورن چوتھے جگ بھوئے خوار، کھتری
 براہمن شودر ویش دین دہائیا۔ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان کرن پکار، غریب نمانے کوک کوک سنائیا۔ تیرتھ تٹ نہ کھئے پاوے سار،
 مندر مسجد مٹھ نہ کھئے ادھار، اتم تاکی بند کواڑا نہ کھئے کھلائییا۔ ساچا ساتھ ایکنکار، آد جگادی کرے کھیل اپار، جگ جگ اپنا حُکم
 ورتائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کرے پار، کلجگ اتم ویکھے چائیں چائینیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، سرگن سرگن پردہ دئے اٹھائیا۔ سچکھنڈ دا
 سچ جیکار، جے جیکار آپ سنائیا۔ وشن برہما شو کرن نِمسکار، کروڑ تیتسا سیس جھکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بنے بھکار، در بیٹھے
 منگ منگائیا۔ واہ وا قدرت تیری یار، قادر کرتے بھيو کھئے نہ پائیا۔ تیری رحمت اپر اپار، رحیم رحمان تیری وڈیائیا۔ در منگن ایکا وار،
 اک اکلّا پُرکھ ابناسی دیوے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے سچ بھنڈارا دیونہارا ایکنکارا گر

اوتاراں بن ورتارا، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ ساچی بھچھیا ایکا ایک، سو پُرکھ نرنجن آپے پائیا۔ سَتجُگ ساچی رکھنی ٹیک، پُرکھ
 ابناسی سِیس جھکائیا۔ کلجُگ اتم مٹے ریکھ، رُوپ رنگ نظر کھئے نہ آئیا۔ چار ورن کرے اک آدیس، اٹھاراں برن اک پڑھائیا۔ دو جہاناں
 سچ نریش، نر نرنکارا بل دھرائیا۔ گھٹ گھٹ اندر رسیا ویکھ، آتم سیجا سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ
 تیری اتم ور، ساچی بھکھیا بھکھک جھولی آپ بھرائیا۔ بھکھک بھکھیا دیوے وست، امولک آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے کیٹ ہست، راؤ
 رنگ کھیل کرائیندا۔ لہنا دینا چُکائے دست بدست، دستگیر پھیرا پائیندا۔ ویکھ وکھائے اُدے است، اُتر پُورب پچھم دکھن اپنا راہ چلائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست ہر بھنڈار، ست ستوادی آپ ورتائیا۔ سچکھنڈ
 دوارے ہو تیار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ نرمل جوتی کر اُجیار، ساچی چوٹی آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ساچی بھچھیا آپ وکھائیا۔ ساچی بھچھیا ایکا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ چُہتران دیوے اک اند، اند اند وچ سہائیندا۔ نو نو چار
 دا اتم چھند، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ آتم پر ماتم تئی لئے گنڈھ، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ پنج وکارا کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ اک
 کھڑکائیندا۔ نانا تٹا جیرج اند، اُنبھج سینج نہ پھیر بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 ساچی وست اپنا ناؤں، نر نرنکارا آپ ورتائیندا۔ جگا جگنتر پنج ت دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سرتی شبدی پکڑنہارا
 بابوں، ساچا بندھن ایکا پائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھائوں، درگاہ ساچی آپ وکھائیندا۔
 آد جگادی پتا ماؤں، گر اوتار پُوت سپوتے گود بھائیندا۔ کلجُگ اتم کرے سچ نیاؤں، کوڑی کِریا میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ساچا لہنا آپ مٹکائیندا۔ ساچا لہنا وچ سنسار، ستگر ساچا آپ مٹکائیا۔ چار ورنان دئے پیار، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔
 کھتری براہمن شودر ویش ایکا مندر دیوے وار، کایا بنک بنک وڈیائیا۔ میٹ مٹائے اگنی ہار، تتوت نہ کھئے جلائییا۔ کرے پرکاس بہتر نار،
 جوتی جوت رُشنائییا۔ کر کِریا لائے پار، کِریاں آپے ہوتے سہائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں درس دئے وکھال، سوچھہ سرُوپی رُوپ وٹائییا۔
 لیکھا جانے شاہ کنگال، راج راجاناں بندھن پائیا۔ اتم اپنا حل کرے سوال، بن سوالی منگن در کتے نہ جائیا۔ چرناں ہیٹھ رکھائے کال

مہاکال، حُکمی حُکم آپ بھوآیا۔ جُگ چوُکڑی کرے بحال، سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ اپنا حُکم منآیا۔ گُرمکھاں ویکھے کیتی گھال، کیتی
 گھال لیکھے پآیا۔ شبد سرُوبی بن دلال، گُر گُر ویس وٹآیا۔ اندر باہر سُرَت لئے سنبھال، گُپت ظاہر کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُوب
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست اک وکھآیا۔ ساچی وست ایکنکار، اکل کل اپنی آپ ورتآیندا۔ جُگ چوُکڑی سچ بھنڈار، وشن
 برہما شو آپ ورتآیندا۔ تیئی اوتاراں دے آدھار، سِر اپنا ہتھ ٹکآیندا۔ بھگت اٹھاراں کھول کواڑ، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ لیکھا جانے
 نانک گوہند دھار، جوتی جوت ڈگمگآیندا۔ آد جُگادی اک اوتار، گُر گُر اپنا ناؤں رکھآیندا۔ شبد انادی بول جیکار، بودھ آگادھی ڈھولا
 گآیندا۔ دو جہاناں پاوے سار، ترے بھون کھوج کھجآیندا۔ جوتی جوت سرُوب ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچے تخت
 بیٹھا چڑھ، اُچ محلے سوہبا پآیندا۔ اُچ محلے سچ منارا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہآیا۔ ایکا وسے ایکنکارا، دو جاسنگ نہ کھئے رکھآیا۔ جُگا
 جُگنتر لے اوتارا، جُگ جُگ ویس وٹآیا۔ نرگن سرگن کرے پیارا، سرگن نرگن جوڑ جُڑآیا۔ نام ندھانا بول جیکار، اکھڑ وکھڑ کرے
 پڑھآیا۔ کاغد قلم لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ جگت سمجھآیا۔ آپے وسے سب توں نیارا، دس کیسے نہ آیا۔ کلجُگ اتم کھیل کرے اپارا، بیہو
 ابھید کھلاآیا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتارا، مہابلی رُوب انُوب آپ پرگٹآیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چمکآیا۔ جیرج انڈاں
 دئے ہلارا، اُتہج سیتج نال بھوآیا۔ لکھ چوراسی اُترے پار کنارہ، منجھدھارا آپ رُڑھآیا۔ کلجُگ مٹے کوڑ کُڑیارا، کوڑی کِریا رہن نہ پآیا۔
 سَتجُگ ورتے سچ ورتارا، گُرمکھ ساچے نال ملاآیا۔ بھگتن میلا بھگت دوارا، سِری بھگوان آپ کرائیا۔ سنتن دیوے اک آدھارا، چرن
 کول سچّی سرناآیا۔ گُرسکھاں کرے سچ پیارا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ جینودیاں کرے پار کنارہ، مریاں جم نیڑ کدے نہ آیا۔ چتر گُپت نہ
 بنے لکھارا، رائے دھرم نہ دئے سزآیا۔ لاڑی مؤت نہ کرے شنکارہ، گُرسکھ پرناؤن کدے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی اگم آگوچر الکھ اتھاہ بے پرواہ
 میت مُرارا، مِتر پیارا اپنی سیو کماآیا۔ اتم دیوے اک ہلارا، لوآن پُریاں کرے پار کنارہ، برہمنڈ کھنڈ چرناں ہیٹھ دباآیا۔ دیوے وست نام
 ہر تھارا، تھر گھر بولے نام جیکار، سچکھنڈ وسے آپ نرنکارا، نرگن جوتی جوت رُشنآیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، بے آنت بے عیب
 پروردگارا، پاربرہم وڈی وڈیاآیا۔ ست ستوادی ست ورتآے اک بھنڈارا، جُگ چوُکڑی اپنے ہتھ وکھآیا۔ دو جہان کرن جے جیکار، جے

جیکار اپنے ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارے ساچی وست آپ ورتائیا۔ ساچی وست وست امولک اٹل آپ ورتائیندا۔ رکھنہارا کایا گولک ساچے مندر آپ سہائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر گاتھا گائے ہر انبولت، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیندا۔ جُگا جُگنتر سدا ادولت، ادُل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ نام ندھانا ڈونگھا ساگر، دس کیسے نہ آئیندا۔ آپ رکھائے کایا گاگر، گہر گمبھیر بھیو نہ پائیندا۔ جس جن دیوے آپے آدر، بن دردی درد ونڈائیندا۔ اپنے گہر کرے سوڈاگر، سچ ونجارا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ناؤں آپ وکھائیندا۔ اپنا ناؤں وکھائے آپ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کلجگ اتم میٹے پاپ، پت پاپی لئے ترائیا۔ ناتا توڑے تینوں تاپ، ترے گن آگن نہ کھئے تپائیا۔ اتم پرما تم سچا جاپ، سوہنگ شبد کرے پڑھائیا۔ ناتا تھے پوجا پاٹھ، جس جن اپنا رنگ رنگائیا۔ لیکھا چکے تیرتھ اٹھساٹھ، جمنا سُرستی گنگا گوداوری نہاؤں کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن نہائے اپنے گھاٹ، گھاٹا کھئے رہن نہ پائیا۔ ساچا گھاٹ ستگر چرن، دوسر تٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ کھولنہارا ہرن پھرن، نج نیتر آپ گھلائییندا۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، جنم مرن بھیو چُکائیندا۔ لیکھا چکے ورن برن، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ اکال ایکو سرن، ایکا نُور نظری آئیندا۔ کرتا پُرکھ کرے کرنی کرن، کرنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، درگاہ ساچی ساچا دھام سہائیندا۔ درگاہ ساچی دھام اولّا، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ نہ ہر نرائن بیٹھا اک اکلّا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھڑایا پلا، پلو اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سچ سندیس نہریش بودھ اکادھی ایکا گھلا، اکھر وکھر نام پڑھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ لکھ چوراسی آپے پھلا، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ کلجگ اتم آپے ہوئے جھلا، سرشٹ سبائی ایکا جھلک وکھائیندا۔ لیکھا چکے رانی اللہ، بسمل روپ نہ کھئے دھرائیندا۔ چار یاری مارے بلا، چوڈاں طبق ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرتا پُرکھ، قُدرت قادر آپ کرائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا دکھ نہ کھئے جنائیا۔ غریب نہانیاں اُپر کر کر ترس، آپ اپنا میل ملائیا۔ امرت میگھ ایکا برس، اگنی ت آپ بُجھائیا۔ راتیں ستیاں دیوے درس، جاگدیاں اپنا نُور وکھائیا۔ لیکھا توڑ عرش فرش، کایا گرے دئے وڈیائیا۔ جنم جنم دی میٹے

حرص، گُرمکھ ہوس نہ کھئے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ نگارہ ایکنکارا نوبت اپنے نام وجائیا۔ نوبت نام وجے ڈنکا، رحیم رحمان آپ وجائیندا۔ آپ اٹھائے راؤ رنکا، رعیت ہر جو بھیو چکائیندا۔ اک سہائے ساچا بنکا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ گُرسکھاں بھوئے من کا منکا، من واسنا موہ مٹائیندا۔ ایک نور جوتی تنکا، ترے گن مایا پندھ مکائیندا۔ آپ اٹھائے بھمیری چھلکا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر ہر اپنی دیا کھائیندا۔ نر ہر نرائن دیاں، دین اپنی دیا کھائیا۔ گُرمکھ سجن ویکھے لال، لال اٹھائے آپ اٹھائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچی دھرمسال، اٹھ پھر وجدی رہے نام ودھائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جیون جگت آپ جنائیا۔ صاحب سلطان کرے پرتپال، پرتپالک سیو کھائیا۔ جنم جنم دی ویکھے گھال، کیتی گھال جھولی پائیا۔ آپے سنے مُریداں حال، مُرشد بن بن سچا ماہیا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، ستجگ تربیتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے بھگت بھگوت آپے بھال، مل مل اپنا بندھن پائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں چلے نال نال، سچکھنڈ نواسی وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ست سرُوبی شاہو بھوپی شبدی شبد بن دلال، ساچا ونج دے کرائیا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت ویکھے چائیں چائینا۔ گُرسکھ آپ اٹھائے اپنے لال، چھوٹے بالے گود بہائیا۔ ایک دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ بہرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچکھنڈ جھلائے ست نشان، لوک مات دیوے دان، نو کھنڈ پرتھمی ایک ایک اپنا ناؤں ونڈ ونڈائیا۔

☆ ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی منجیت سنگھ دے گرہ ویرکا ضلع امرتسر ☆

نرگن سرگن ست سہارا، نراکار آکار بنائیندا۔ تتوت دے آدھارا، نر نرائن کھیل کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی بن ونجارا، ساچا ونج کرائیندا۔ شبد اگمی کھول بھنڈارا، بن ورتارا آپ ورتائیندا۔ سچ محلے دیونہارا، ایکنکارا آپ اکھوائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن نرگن کر پسارا، نرور ویکھے وکھائیندا۔ میل ملائے دھر دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ناری کنت بن پیارا، پیا پرتیم وپس وٹائیندا۔ جنی جن ست دلارا، پوت سپوتا آپ پرگٹائیندا۔ وست امولک دیوے تھارا، تھر گھر واسی اپنی دیا کھائیندا۔ گھارت گھڑے

بن ٹھھیارا، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنی کھیل وکھائیندا۔ انہو کھیل کرے کرتار، نیتز نظر کیسے نہ آئیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، رُپ انوپ آپ پرگٹائیا۔ وشن وِشَو دے آدھار، رُپ رنگ رنگ رُپ وچ سہائیا۔ چرن کول امرت ٹھنڈا ٹھار، رگر رگر نال ملائیا۔ جوتی جوت جوت پَسار، بمل اپنا رُپ وکھائیا۔ کولی کول کھیل نیار، نراکار آپ کرائیا۔ اندر وڑ ہوئے اُجیار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییا۔ اپنا بھیو ہر کرتارا، ابناسی کرتا آپ کھلائییندا۔ وشنو وِشَو کر پَسارا، پاربرہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ برہم دے اک آدھارا، انس بنس آپ سہائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر درباری وِس وٹائیندا۔ ویکھنہارا سُن اگم دھواں دھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سُن اگم دیوے ساتھ، ایکا سنگ نبھائیا۔ اپنی اچھیا بھولا ناتھ، بھولے بھاؤ لئے پرگٹائیا۔ تِنار وچولا بن رگھناتھ، رگھپت اپنی سیو کھائیا۔ نرگن ہو کے دیوے ساتھ، سکلا سنگ نبھائیا۔ نام ندھانا بٹھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ رُپ وکھائے اک اکنت، اکل کلا وڈ وڈیائیا۔ ساچی بھچھیا دیوے دات، وست امولک آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، وِشَو سندیسہ اک سُنائیا۔ وِشَنو سندیسہ ایکنکار، ایکا وار جنائیندا۔ برہم تیرا برہم پَسار، پاربرہم کھیل کرائیندا۔ شنکر تیری شرع دھار، شریعت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سندیسہ، پُرکھ اکال سُنائیا۔ سچکھنڈ دوارے کرے وِسا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ آد جگاد رہے ہمیشہ، نہ مرے نہ جائیا۔ وِشَن برہما شو دسایا ایکا پیشہ، لکھ چوراسی گھاڑن لینا گھڑائیا۔ پاربرہم پرہ سچ سندیسہ، ست ستوادی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حُکمی حُکم آپ ورتائیا۔ وِشَنو سُنیا ہر فرمانا، نیتز نین نین اٹھائیندا۔ برہما ویکھے مار دھیانا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ شنکر کرے چرن دھیانا، نیتز نین نہ کھئے دسائیندا۔ شبدا اگمی اک ترانہ، سچکھنڈ نواسی آپے گائیندا۔ وست امولک دیوے دانا، داتا دانی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ اگم، الکھ اگوچر آپ جنائیا۔ وِشَن برہما شو بیڑا بٹھے، ساچا مارگ دئے لگائیا۔ تِنار دیوے اپنا دھن، ترے گن مایا جھولی پائیا۔ ستورجو طمو بنیا آپے جننی جن، جن جنیدی ہویا مائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

کھیل بے پرواہیا۔ رجو طمو بدھا ناتا، ستو ست ست درڑائیندا۔ آپے جانے اپنا ڈوگھا کھاتہ، نظر کسے نہ آئیندا۔ ترے ترے چلائے راتھا،
 رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ ناد انادی ایکا گاتھا، بودھ آگادھی آپ پڑھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن دیونہارا داتا، وست امولک آپ ورتائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ بھنڈارا آپ ورتائیندا۔ ترے ترے میلا اگم اپارا، الکھ الکھنا آپ کرائیا۔ وشن برہما شو کر
 نمسکارا، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ ہوں بال بال نادان، نہ چلے کھئے چٹرائیا۔ ترے گن ملیا تیرا دان، وست اپنی جھولی پائیا۔ پاربرہم پرہ ہو
 مہربان، ساڈی آسا پور کرائیا۔ اتم دینا اک نشان، سچ نشانہ دئے سمجھائیا۔ سری بھگوان ہو مہربان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش اپنی
 ونڈن آپ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تین تین پنج جوڑ جڑائیا۔ ترے گن مایا پنج تت، ہر جو ہر ہر جھولی
 پائیندا۔ آپ اُچھائے اپنی رت، رتی رت نہ کھئے وکھائیندا۔ آد جگادی ایکا ست، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشنوں مارگ دیوے
 دس، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ برہمے دیوے برہم رس، ساچی ونڈن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، آد پُرکھ جنائیا۔ پنج تت میلا وچ جہان، دو جہاناں والی آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی
 ہونے پردھان، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ وشنوں سیوا کرے بن بلوان، گھر گھر اپنا رزق پُچائیا۔ برہما برہم کرے نشان، اپنی ونڈ ونڈائیا۔
 شنکر اتم لیکھا چُکائے آن، چچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ پنج تت بنے مکان، پنج دس ونڈ ونڈائیا۔ پنچی آپے ویکھے آن، کِرتی پرکرتی بندھن پائیا۔
 ہڈ ماس ناڑی بوند رکت کر پردھان، ساچا میلا آپ ملائیا۔ پنچم پنج اک نشان، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نال رلائیا۔ آسا ترسنا وڈ
 بلوان، مایا ممتا جھولی پائیا۔ ہوئے ہنگتا اک نشان، بنک دوارے دئے وسائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر پردھان، گھر گھر اپنا کھیل کرائیا۔ نو
 دوارے کھول دکان، جگت واسنا وچ بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھاڑن لئے گھرائیا۔ ساچا گھاڑن ہر جو
 گھڑ، پنج تت کایا کھیل کرائیندا۔ آپ اُپائے گھر وچ گھر، باڈھی ہور نہ کھئے لگائیندا۔ سچ محلے آپے وڑ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ اُچے
 تِلے آپے چڑھ، سچ منارا آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی ونڈ آپ ونڈائیندا۔ اپنی ونڈ نرگن دھار، سرگن
 بوجھ بوجھائیا۔ اپنی اچھیا کر تیار، ساچی سیکھیا اک رکھائیا۔ من مت بُدھ دے آدھار، آپ اپنا حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، مت ایکا گُن جنائیا۔ مت متوالی اپنا گُن، گنوتنا آپ جنائیندا۔ بُدھ بیکی چھان پُن، گُن اوگن آپ سمجھائیندا۔ من منؤآ ہر جو آپے چُن، جگت دوارے تخت بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جگت نواسی منؤآ راج، من متنا نال رلائیا۔ گھٹ گھٹ اندر بنائے سماج، پنج وکارا نال رلائیا۔ آسا ترسنا مارے واج، ہوئے ہنگت لائے اٹھائیا۔ کوڑی کِرپا کرے ناچ، نؤآ اپنا سوانگ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، من واسنا جگت بندھن پائیا۔ من واسنا جگت اکھاڑا، نو نؤ کھیل کرائیندا۔ نو نؤ کھول دوارا، در دواری بھیو چھپائیندا۔ مندر اندر ڈونگی غارا، کایا بھوری آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ اپنا ویس آپے کر، سرگن نرگن دئے وڈیائیا۔ سرتی سرت آپے دھر، مورت اکال ویکھ وکھائیا۔ نہ پُرکھ نہ ناری نر، نرؤیر اپنا کھیل کرائیا۔ ایکا جوتی نؤر ور، ور داتا سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کایا بنک دئے وڈیائیا۔ کایا بنک ڈونگھا ساگر، ہر ہر جو آپ بنائیندا۔ من واسنا دیوے آدر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ صبر صبوری دیوے صابر، بُدھ بیکی میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر گھر وچ ویس وٹائیندا۔ گھر گھر وچ ویس اپارا، ہر ہر ہر آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے نؤ دوارا، نو نؤ اپنا پنڈھ مکائیندا۔ کوستک منیا مستک ٹکا جوتی نؤر نؤر اُجیارا، نؤر نؤرانہ آپ جگائیندا۔ کوری بھوری بھیو نیارا، بھیو آپ کھلائیندا۔ اک وکھائے ڈونگی غارا، سکھمن ٹیڈھی بنک بنائیندا۔ ایڑا پنگل چویدارا، ساچی سیوا سیوک آپ سمجھائیندا۔ اٹھے پھر کرے خبردارا، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ نؤ اٹھاراں کھیل اپارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے آر پار کنارہ، دس کسے نہ آئیندا۔ کوٹن کوٹ جیو جنت وڑ وڑ تھکا وچ سنسارا، پار کنارہ نظر کسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی جس جن کِرپا کرے آپ نرنکارا، آپ اپنا ناؤں درڑائیندا۔ نرگن روپ ہو اُجیارا، گر گر اپنا سنگ نبھائیندا۔ ستگر بن میت مُرارا، اپنا پلؤ آپ پھڑائیندا۔ آگے پچھے دے سہارا، پنج وکارا آپے ڈھاپیندا۔ منؤآ من توڑ ہنکارا، سانتک ست ست کرائیندا۔ دہ دشا نہ لائے اڈارا، چار کُنٹ نہ پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، گر گر اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ ستگر پورا ہر ہر میت، اپنی دیا کمائیا۔ نام سُنائے ساچا گیت، گیت گوہند آپ الاٹیا۔ آپ چلائی بھگتاں ریت، بھگتن دیوے مان وڈیائیا۔

جگت واسنا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی تت تت بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُکھمن ٹیڈھی بنک ڈُونگھی غار آپے پار کرائیا۔ آپے کرے پار کنارہ، گرُمکھاں پلُو آپ پھڑائیندا۔ ایڑا پنگل کرنِ نمسکارا، جس دوارے ستگر جائیندا۔ آگے شبد ناد انحد سچی دھنکارا، دھن آتمک راگ سنائیندا۔ زرگن دیا باقی کملاپاتی کر اُچیارا، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ سُرتی شبدی اک پیارا، پریم پیارا آپ کرائیندا۔ کاگوں ہنس اڈا اڈارا، ہنس کاگ روپ وٹائیندا۔ کرے کھیل اپرا، ایکا اپنا بندھن پائیندا۔ بجر کپاٹی پار کنارہ، ساچی ہاٹی اک وکھائیندا۔ آتم سیجا کھیل نیارا، پُرکھ ابناسی آپ وکھائیندا۔ سچ سینگھاسن ہر جو بیٹھا بن بہتارا، کنت کنتوبل ویس وٹائیندا۔ گرُمکھ سُرتی پرنائے نارا، ناری نر ایکا رنگ ہو جائیندا۔ دسم دواری کھیل اپارا، پُرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ پنج تت نہ کھئے آکارا، تے گن روپ نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر ورتارا، دسم دواری پار کرائیندا۔ سُن اگم کھیل نیارا، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ سُن اگم چرناں ہیٹھ لتارا، اپنا پنڈھ آپ مُکائیندا۔ تھر گھر ساچے بول جیکارا، جے جیکار آپ سنائیندا۔ شبدی شبد شبد ونجارا، دو جا نظر کھئے نہ آئیندا۔ آپے کرے اپنا ست ورتارا، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔ چرن چھپائے سچکھنڈ دوارا، تھر گھر اپنے ہیٹھ رکھائیندا۔ زرم دیا اک اُچیارا، آد جگاد ڈگمگائیندا۔ شبد ناد نہ کھئے دھنکارا، راگی راگ نہ کھئے سنائیندا۔ امرت جل نہ کھئے ٹھنڈا ٹھارا، رسیا رس نہ کھئے وکھائیندا۔ گر اوتار نہ گائے کوئی وارا، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیندا۔ پیر پیغمبر مارے نہ کوئی نعرہ، جلوہ نور ایکا ڈگمگائیندا۔ آد جگادی ہو اُچیارا، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ گر گر روپ کر پسارا، ستگر اپنی دھار چلائیندا۔ بھگتاں کرائے نام ونجارا، ساچا ہٹ اک کھلائیندا۔ نو دوارے کرے خوارا، دسویں اپنا میل ملائیندا۔ سُکھمن دیوے آپ اشارہ، سُرتی شبد گھوڑ چڑھائیندا۔ آپے ویکھے بن آسوارا، شاہ سوارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بھگت بھگونت نیتر پیکھ کا گا گئے وارا، جگت لیکھ جگت سمجھائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوارا، منزل چڑھ درس کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت ساچے آپے پھڑ، سچ دوارے آپ بہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن لگائے اپنے لڑ، تس زرم جوت ملائیندا۔

☆ ۳ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ پندوری وڑپچ ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاء، ست ستوادی اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بھیو ابھید اپنے وچ چھپائیندا۔ ایکنکارا صفت صلاح، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ آد نرنجن نور رشنا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ سری بھگوان وسے ساچے تھان، محل اٹل سوہیا پائیندا۔ ابناسی کرتا جھلائے سچ نشان، درگاہ ساچی آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم پرہ پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ اکھوائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سچ محلہ، ست ستوادی آپ کرائیا۔ نرگن زرویر اک اکلّا، پُرکھ اکال آسن لائیا۔ جوتی دھار آپے رلا، نور نور نور سائیا۔ سچ دوارے آپے کھلا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر بے آنت، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی دھار چلائیندا۔ ویس وٹائے جگا جگنت، جگ کرتا ناؤں رکھائیندا۔ آپ جنائے اپنا منت، منتر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت کنتوبل کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ پرگٹائیندا۔ اپنی دھار سری بھگوان، آد پُرکھ آپ پرگٹائیا۔ سچکھنڈ وس سچے مکان، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ تخت نواسی راج راجان، بھوپت بھوپ وڈ وڈیائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ محل اٹل اچ مکان، سچ دوارے سوہیا پائیا۔ حکمی حکم حکمران، دھر فرمانا آپ سنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ مقامے حق بے عیب پروردگار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگوچر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، درگاہ ساچی آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ہر جو ہر، آد جگاد آپ وڈیائیا۔ نرگن روپ اندر وڑ، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ سچ محلے آپے کھڑ، سوچھ سروپ روپ انوپ وٹائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دیوے مان وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا گھر، ہر جو ہر ہر آپ وسائیندا۔ لیکھا جانے نرائن نر، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ بن باڈی گھارت لے گھڑ، گھڑن بھتنہار نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا بنک بنائیندا۔ بنک دوارا سچکھنڈ، ست ستوادی آپ بنائیا۔ آپے جانے اپنی ونڈ، ونڈنہارا
 دس نہ آئیا۔ اک اکلّا وسے سچ اند، اند اند وچ سہائیا۔ پار کنارہ کھئے نہ جانے پندھ، پاندھی بن پندھ نہ کھئے مکائیا۔ ست ستوادی
 برہم برہمادی آد جگادی گائے ایکا چھند، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے سوہلا پائیا۔
 سچکھنڈ ساچے سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ آد جگادی مہا اگت، لیکھا لکھ نہ کھئے مکائیندا۔ رُوپ وٹائے ناری کنت، ساچی
 سیج آپ ہنڈھائیندا۔ جننی جن بنائے بنت، دائی دایا سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے آد آت، مدھ اپنی کھیل کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے ساچے در، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ در دروازہ ایکنکار، ہر جو اپنا آپ گھلائییا۔ دوسر کھئے نہ
 پاوے سار، نیتر نین نظر کسے نہ آئیا۔ دشاگٹ نہ کھئے وچار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے مان وڈیائییا۔
 سچکھنڈ دیوے آپے مان، اپنی دیا کھائیندا۔ آپے ویکھے مار دھیان، بن نیتر نین اٹھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنی دھار
 چلائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ راجان، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنا رُوپ وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو
 مہربان، اپنی دیا کھائیندا۔ ہنگ برہم کر پروان، شبدی ست ایکا جائیندا۔ گھر وچ گھر کھول دکان، ساچا بنک آپ سہائیندا۔ تھر گھر
 دیونہارا مان، سچکھنڈ نواسی اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن رُوپ نرگن دھار، جوتی شبد کر اجیار،
 سوہنگ اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ ہنگ رُوپ شبد ناتا، سو پُرکھ نرنجن آپ جڑائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بہ بہ گائے اپنی گاتھا،
 لیکھا لکھن وچ نہ آئیا۔ اپنی اچھیا رچ رچ ویکھے پُرکھ سمراتھا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ آد جگاد دیوے سگلا ساتھا، سگلا سنگ آپ ہو
 جائیا۔ آپے سویا اپنی کھاٹا، سیج سہنجنی آپ وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی دھار رُوپ پرگٹائیا۔ جوتی
 دھار سچکھنڈ، پرکاش پرکاش وچ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ونڈے ونڈ، ونڈنہارا دس نہ آئیندا۔ تھر گھر چڑھائے اپنا چند، سورج چند نال نہ
 کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست دُلارا آپ بہائیندا۔ ست دُلارا چھوٹا بال، ہر شبدی آپ پرگٹائیا۔ کرے
 کھیل دین دبال، دیاندھ وڈ وڈیائییا۔ تھر گھر بنائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک پرگٹائیا۔ ساچا دیپک جوتی بال، بن تیل باقی

ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی شبدی کھیل کھلائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، ایک اپنی کار کھائیندا۔
 سچکھنڈ نواسی ویکھے کھیل تماشا، ویکھنہارا اپنی کھیل کھلائیندا۔ تھر گھر کرے آپے واسا، شبدی شبد رنگ چڑھائیندا۔ دیونہارا ساچی
 داتا، وست اموک آپ ورتائیندا۔ آپے پتا آپے ماتا، پوت سپوتا گود سہائیندا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھا، بودھ اگادھ آپ پڑھائیندا۔ آپ
 چلائے اپنا راتھا، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ اپنی رچنا
 رچ نرنکار، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیا۔ دائی دایا بن اپرا، جننی جن ویکھے چائیں چائیا۔ پوت سپوتا کر تیار، سَت دُلا رے دئے
 وڈیائیا۔ نام ندھانا ایک وار، سچ نشانہ دئے وکھائیا۔ ساچے مندر کھول کواڑ، تھر گھر ساچے آپ بہائیا۔ اچی بول بول جیکار، بن رسنا
 چہوا گائیا۔ میرا تیرا اک وبار، دوجی دھار نہ کھئے رکھائیا۔ پتا پوت سَت ورتار، سَت ستوادی ساچی کار کرائیا۔ نرگن نرگن کھیل اپرا،
 نرگن نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی شبدی کھیل اپرا، اپرمپر آپ کرائیا۔ ایک مندر اک دوار، ایک گھر دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، اپنا بیو آپ کھلائیا۔ آد پُرکھ کھیل اپرا، بیو کھئے نہ پائیندا۔ شبدی سَت سَت دُلا ر، تھر گھر
 ساچے آپ بہائیندا۔ پُرکھ اگم بن ونجارا، وست اگتری آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی مان آپ دوائیندا۔ شبد دُلا ر تھر گھر ساچے گیا وس، ہر ستگر آپ وسائیا۔ ایک مارگ دتا دس،
 رہبر بنے پیروہیا۔ آد جگاد تیری پوری کرے آس، نراسا روپ نہ کھئے رکھائیا۔ نرگن جوت نرگن پرکاس، نرگن نور نور رُشنائیا۔ نرگن
 سیوک نرگن داس، نرگن ساچی سیو کھائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ تھر گھر پائے اپنی راس، منڈل
 منڈپ آپ سہائیا۔ نیترو ویکھے کھیل تماشا، بنس سربنس دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سَت مان رکھائیا۔
 شبدی سَت سُن سندیس، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ شاہ پاتشاہ تُوں سچ نریشا، تخت نواسی سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ نت نوت
 آد جگاد درشن تیرا پیکھا، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی
 ڈاپندا۔ جھولی اڈے چھوٹا بالا، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ سچکھنڈ وسین دھام نرالا، پُرکھ اکالا تیرا آت کھئے نہ پائیا۔ تھر گھر ملی سچی

دھرمسالہ، جس دوارے دئیں بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا اپنے نال ملائیا۔ کون ویلا
 میلیں میل، شبدی شبد جنائیندا۔ آنت بنیں سجن سہیل، سکلا سنگ نہہائیندا۔ تیرا وچھوڑا نہ جھلاں کھئے ویل، بن تڈھ میرا
 سنگ نہ کھئے نہہائیندا۔ کرنا کھیل گرو گریچل، چیلا گری تیری دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا
 ور، در تیرے سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، آد پُرکھ دیا کمائیا۔ سٹ دُلا رے وڈ بلوان، تیرا بل دئے پرگٹائیا۔ نرگن جھلائے
 تیرا سچ نشان، سٹ ستوادى دیا کمائیا۔ وشن برہما شو تیری گود بیٹھائے آن، ترے گن میلا سہج سُبھائیا۔ پنج تت کھیل کرے مہان،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سُنائیا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ایکنکار آپ جنائیندا۔ شبد دُلا رے ہو
 تیار، پُرکھ ابناسی آپ اُٹھائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ محل اُسار، رو سس نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا سِری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیا۔ سٹ ستوادى دیوے دان، اندٹھڑی وست آپ
 ورتائیا۔ شبدی شبد کھیل مہان، ہر شبد آپ پرگٹائیا۔ ترے گن دیوے دان، پنج تت لئے پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی کرے پردھان، گھٹ
 گھٹ تیرا آسن لائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ پرگٹائیا۔ نرگن سرگن دیوے مان، ساکھیات روپ دھرائیا۔ سچ سندیسہ
 دُھر فرمان، بودھ آگادھ کرے پڑھائیا۔ تیرا لیکھا زمیں اسمان، گگن منڈل تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ
 دُلا رے آپ سمجھائیا۔ سٹ دُلا رے سُن رے میت، ہر ستگر آپ سُنائیندا۔ وشن برہما شو گائے گیت، گیت گوہند آپ لائیندا۔ نرگن
 سرگن چلائے ریت، ریتوان آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دُھر فرمانا،
 سِری بھگوان آپ جنائیا۔ برہما وشن شو سیو کمانا، ساچی سیوا اک لگائیا۔ جگ چوکری وند وندانا، وندن اپنے ہتھ رکھائیا۔ وید
 شاستر سمرت گائے گانا، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت دیوے دانا، داتا دانی دیا کمائیا۔ ساچے سنتاں وکھائے تیرا نشانہ، نام نشانہ
 اک جھلائیا۔ گرمکھاں وکھائے پد نربانا، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ گریسکھاں توڑے مان ابھانا، نون سو اکھڑ اک پڑھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر
 کلجگ جگ چوکری پرگٹ ہوئے وچ جہاناں، نرگن سرگن روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ

سمجھائیا۔ ساچے سُت نیتر کھول، ہر جُو ہر آپ سُنائیندا۔ جُگ چُوکڑی تولنا تول، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ چارے کھانی جانا مؤل، انڈج جیرج اُتُبھج سینج تیرا رنگ رنگائیندا۔ چارے بانی بولنا بول، پرا پسنٹی مدھم بیکھری تیرا راگ الائیندا۔ چار ورن لیکھا لاؤنا اُپر دھؤل، دھرنی دھرت دھؤل سہائیندا۔ چاروں کُنٹ کرنا قؤل، کیتا قؤل بھل نہ جائیندا۔ چار یاری جانا مؤل، مؤلا اپنا رُوپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا سِری بھگونت، آد آد جنائیا۔ تیرا لیکھا جُگا جُگنت، جُگ جُگ آپ سمجھائیا۔ لکھ چوراسی بنائے بنت، گھڑ بھانڈے سوہیا پائیا۔ تیری مہا جنائے آگنت، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ تیری سیوا لائے سادھ سنت، بھگت بھگونت آپ اُٹھائیا۔ تیرا ناؤں پرگٹائے منت، اکھڑ اکھڑ جوڑ جُڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک جھولی پائیا۔ سُت دُلارا کر پروان، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ جُگ چُوکڑی سیوا کران مہان، وشن برہما شو نال ملائیندا۔ گر اوتاراں سچ سندیسہ دُھر فرمان، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ آتم پرما تم کھیل مہان، برہم پاربرہم وڈیائیندا۔ ایش جیو دے گیان، جگت گیانا آپ کرائیندا۔ ستجگ ساچا ویکھاں آن، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ جیواں جنتاں دے دے مان، جیون جُگت جگت سمجھائیندا۔ آتم سروور پین کھان، امرت رس اک وکھائیندا۔ ساچا ناد آگئی دُھنکان، دُھن آتمک راگ الائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ چُوکڑی سیوا کھائیندا۔ جُگ چُوکڑی سیوا کر، ہر تیری اوٹ تکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جائے ہر، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار ویکھاں گھر گھر، نو کھنڈ پرتھمی پھیرا پائیا۔ ست ستوادی ستاں دیپاں اندر وڑ، پردہ پردہ دئے اُٹھائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنت ناؤں نرنکارا نش اکھڑ آپے پڑھ، جگت وِدیا کرے پڑھائیا۔ ایک چوکا لائے لڑ، چوڈس اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیری سیوا سچ کھائیا۔ ساچی سیوا لوک مات، بن سیوک سیوا کھائیندا۔ جُگ جُگ سُنائے ساچی گاتھ، ساچی گاتھا آپ الائیندا۔ کر کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ نرگن سرگن ہو پرگٹ، گر اوتار ناؤں رکھائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، نظر کیسے نہ آئیندا۔ نِت نوت مارگ دس، بن پاندھی پندھ مَکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سُت دُلا رے ایہ سمجھائیندا۔ سُت دُلا رے رکھنا یاد، سِری بھگوان آپ جنائیا۔ نو سو چورانونے چُوکڑی جُگ تیری سُندا رہے فریاد،

نتِ نوتِ میلِ ملائیا۔ کلجگِ اتمِ اپنا کھیل کرے برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم
 آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ورتے سنسار، سنسا کھئے رہن نہ پائیا۔ پُرکھِ ابناسی آد آد کیتا خبردار، بے خبر آپ جگائیا۔ سچکھنڈ دوارے نہ
 بنے کوئی لیکھار، بن لیکھیاں لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنڈیسہ اک سمجھائیا۔ سچ سنڈیسہ
 ایکنکارا، ایکا ایک جنائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ ویکھے وارو وارا، ویس انیک وٹائیندا۔ گر اوتار دے سہارا، سر اپنا ہتھ
 رکھائیندا۔ پیر پیغمبر کر پیارا، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن دے سہارا، کھانی بانی انگ لگائیندا۔ جوتی
 جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ آپ وڈیائیندا۔ ساچے سٹ کر دھیان، سچکھنڈ نواسی آپ سنائیا۔ کلجگِ اتم ہوتے
 مہربان، مہربان دیا کھائیا۔ پُرکھِ ابناسی ہوتے پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستجگ تریتا دواپر کلجگ دے دے
 گئے نشان، آنت نشانہ دئے وکھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچ سنڈیسہ اک جنائیا۔ سچ سنڈیسہ لینا جان، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنا کھیل
 ورتائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ میٹ نشان، سچ نشانہ اک جھلائییندا۔ گر اوتاراں دیونہارا دان، داتا دانی دیا کھائیندا۔ پرگٹ
 ہوتے وچ جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائیندا۔ ناؤں رکھائے نہکلنک بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ دھر فرمانا دیوے آن، سچ سنڈیسہ
 اک جنائیندا۔ سرشٹ سبائی دئے گیان، لکھ چوراسی آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ کھلائییندا۔
 کھولے بھیو آپ کرتارا، ہر جو ہر ہر دیا کھائیا۔ کلجگِ اتم وارا، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ نو نو ہوتے ہاباکارا، چار چار کرے لڑائیا۔
 نہ کوئی دیوے جگت سہارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ ترے پنج مارے للکارا، پنچم اپنا زور ودھائیا۔ نانا تئے تیئی اوتارا، سگلا سنگ
 نہ کھئے رکھائیا۔ بھگت اٹھاراں نہ کھئے سہارا، جوتی جوتِ سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ اپنا پردہ دیوے لاہ، سری
 بھگوان کھیل کرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بنے نہ کھئے ملاح، نئی نام نہ کھئے چڑھائیا۔ چار یاری نہ کھئے صلاح، صلاحگیر کھئے رہن نہ پائیا۔
 چاروں کُنٹ اندھیرا جائے چھا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ نانک نرگن کلجگ جیو دین بھلا، نام ست ڈھولا کھئے نہ گائیا۔ گوبند سیکھیا

دین رُلا، گرسکھ سیکھ روپ نہ کھئے وٹائیا۔ امرت جام نہ دیوے کوئی پلا، امرت رس نہ کھئے چکھائیا۔ چاروں کُنٹ نو کھنڈ پرتھی دہ دشا
 وبھچار جائے چھا، ست ست نظر کتے نہ آئیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، اپنا نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا
 ساچا ور، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ ہر کرتارا، ایک ایک ایک جنائیندا۔ اتم پرگٹ ہوئے آپ نرنکارا، نرگن اپنا ویس
 وٹائیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھ سرب سمجھائیندا۔ عیسیٰ کوک کوک کرے پکارا، پروردگار اوٹ نکائیندا۔ محمد کہے سانجھا
 یارا، حضرت اتم پھیرا پائیندا۔ نانک نرگن سرگن کہے مہابلی اترے اوتارا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ گر گوبند بولے اک للکارا، چار ورن
 آپ سمجھائیندا۔ کل کلکی کھیل کرے نیارا، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چمکائیندا۔ ونڈ ونڈاں ونڈے وچ
 سنسارا، ونڈنہارا دس نہ آئیندا۔ کلجگ میٹے دھندھوکارا، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ چار ورنان کرے پیارا، کھتری براہمن شوڈر
 ویش اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان کرے خوارا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ برہمنڈ بلانے
 ست جیکارا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی اتم پرما تم گھٹ گھٹ ویکھ لگا اکھارا، سرتی شبدی گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔
 آتمک دھن اند ناد وجائے سچی دھنکارا، دھن راگ آپ لائیندا۔ امرت اتم سر سروور دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ دیا
 باقی کھلا پاتی جوت نرنجن کرے اُجیارا، بند کواڑی تاکی آپے کُنڈا لائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، کلجگ اتم ہوئے اُجیارا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو ہر جنایا، اپنی دیا کھائیا۔ ست دلارا ست سمجھایا، ساچی سیکھیا اک رکھائیا۔
 نو نو بیڑا پار کرایا، کلجگ اتم ویکھے چائیں چائینا۔ پُرکھ ابناسی کھیل رچایا، بھیو ابھید دئے کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، اپنا لیکھ ربیا جنائیا۔ ساچا لیکھا لینا جان، پتا پوت کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیندا۔
 کلجگ اتم پرگٹ ہوئے والی دو جہان، دوئے دوئے روپ وکھائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ ویکھے سچ مکان، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ ستگر پورا گر
 گوبند سورا نوجوان، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ نام کھنڈا تیز کریان، کایا گاترے رکھے وچ میان، لوہار ترکھان گھاڑت گھڑت نہ کھئے رکھائیندا۔
 بہتر ناڑی کرے پروان، تین سو سٹھ ہاڈی دیوے دان، من منوآ توڑے ابھان، ساچا نام جھلائے نشان، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آنت اپنا بھیو جنائیندا۔ اتم کھول ہر جو بھیو، ابھید آپ گھلائیآ۔ لہنا چُکے چار وید، شاستر سمرت پندھ مُکائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستجگ تریتا دواپر کلجگ حُکے اندر گئے کھیڈ، جگت کھڈاری آپ کھڈائیآ۔ اتم ساچی سیجا گئے لیٹ، پُرکھ ابناسی آپ سہائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت بھگونت اپنی کھیل ورتائیآ۔ شبدی سٹ تیرا مارگ ایک لاؤنا، ایشٹ ایک آپ درسائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی سٹ دیپ لکھ چوراسی ایک اکھر آپ پڑھاؤنا، چوڈاں وِدیا مان گوائیندا۔ چوڈاں طبقاں پھیرا پاؤنا، چوڈاں لوک پندھ مُکائیندا۔ اُون گون پھیرا پاؤنا، ترے بھون دھنی ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا پتت پاپی آپ ترائیندا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیتا، لیکھا جانے ہست کیٹا، اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سُلطاناں اپنے حُکم چلائییندا۔ کلجگ اتم ویلا بیتا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سٹ آپ سمجھائییندا۔ شبدی شبدا ویلا آنت، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیآ۔ ایک پرگٹ بھوئے منت، منتر ہر ہر نام درڑائیآ۔ گرمکھ وِرا جانے سنت، جس ہر ستگر بوجھ بُجھائیآ۔ لکھ چوراسی مایا پائے بے آنت، پردہ سکے نہ کھئے اُٹھائیآ۔ نو نو گرھ بنے بھوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کھئے درسائیآ۔ جیو جنت بھوئے ننگت، نام دوشالہ اُپر کھئے نہ پائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا مان وڈیائیآ۔ دیوے وڈیائی وڈا وڈ، سر اپنا ہتھ رکھائییندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ چوکرئی مات سد، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائییندا۔ اتم اپنا بہار گئے لد، پنج تت کایا چولا تھر رہن نہ پائییندا۔ حُکے اندر ونڈ کے گئے حد، حدوڈ ارہہ اپنے ہتھ رکھائییندا۔ سچ سندیسہ نرگن کہہ گئے ند، راگی راگ راگ الائیندا۔ اتم پاربرہم پرمیشور سوامی چرن کول دوارے لئے سد، ساچا حُکم آپ ورتائییندا۔ اپنا اپنا ناؤں لوک مات پچھے گئے چھڈ، جیو جنت سرب گائییندا۔ نانک گوبند کہہ کے گئے پُرکھ سمرتھ، پُرکھ اکال ایک گر اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر ویکھ وکھائیآ۔ کلجگ اتم لہنا دینا چُکائے تیئی اوتارا، بھگت اٹھاراں اپنے کھاتے پائیآ۔ ویکھ وکھائے ایک جوتی دس اوتارا، دہ دشا نور رُشنائیآ۔ پُرکھ اکال بول جیکارا، گوبند گر گیا سمجھائیآ۔ اتم آوے نہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن داتا بے پرواہیآ۔ ساچا مارگ چلائے وچ سنسارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیآ۔ نام ونج کرکے اک وپارا، برہمنڈ کھنڈ اپنا ہت چلائیآ۔ وشن برہما شو سوہنگ بولن شبدا

جیکارا، جے جیکار کرے لوکائیا۔ ستجگ دسے اک دوارا، ست ستوادى ایکا نظری آئیا۔ پاربرہم برہم دئے آدھارا، آتم پرما تم خوشی منائیا۔ ایش جیو اک اکھاڑا، گھر گھر وچ ناچ نچائیا۔ میٹے اگنی تتی ہاڑا، امرت میگھ اک برسائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نارا، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ لہنا چکے چار یارا، چار یاری پندھ مکائیا۔ محمد لیکھا مکے اتم وارا، صدی چوڈھویں دئے ڈہائیا۔ اللہ رانی رووے نیتر زارو زارا، نیناں نیر رہی وہائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرن پکارا، اچی کوک کوک سنائیا۔ گوبند بولے سچ جیکارا، فتح ڈنکا اک وجائیا۔ نو کھنڈ پرتمھی بنے سچی سرکارا، پُرکھ اکال آپ بنائیا۔ بیس بیسا پرگٹ ہونے آگم اپارا، جگت جگدیشا ایکا چھتر سیس جھلائییا۔ شبدي ست تیرا پیارا، اتم اپنے نال کرائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان کھیل نیارا، نرگن اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، حکمی حکم حکم ورتائیا۔ حکمے اندر حکم سمایا، پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ روپ وٹایا، ریکھ سب دی دئے گوائیا۔ نر نریش سچ سندیس اک سنایا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ وشن برہما مہیش آپ جگایا، شنکر ایکا حکم ورتائیا۔ باسک تشکا سانگو پانگ سیج آپ تجایا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، حکمے اندر اپنی سیوا آپے لایا۔ حکمے اندر سیوا لگ، ہر ساچی سیو کھائیا۔ حکمے اندر سورا سربگ، سورپیر پھرے چائیں چائیا۔ حکمے اندر ویکھنہارا سارا جگ، جگت جگت آپ بنائیا۔ حکمے اندر آپے گیا بچھ، توڑنہارا آپ ہو جائیا۔ شبد ڈلارے مارگ دس، ساچا راہ وکھائیا۔ پُرکھ ابناسی میلا ہس ہس، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ لوک مات بھگتاں اندر گیا وس، بھگت دوارا اک سہائیا۔ نرگن نرکار زرویر اجونی ریت پُرکھ اکال ابناسی کرتا آیا نس، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ گرمکھ پریم پیار اندر گیا پھس، راہ کھیڑا نظر کھئے نہ آئیا۔ کلجگ اتم شبد سروپی گرسکھاں گائے جس، جس اپنا نال ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شبدي میلا گرو گرو چیلا، گر چیلا نرگن نرگن آپ اکھوائیا۔ آپے چیلا آپے گر، گر کرتا آپ اکھوائیندا۔ آپے لیکھا جانے دھر، دھردرگاہی ویکھ وکھائیندا۔ آپے شبد ناد سر، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ آپے سرتی شبدي جائے جڑ، آپے مل مل خوشی منائیندا۔ آپے سسے اُپر لایا ہوڑ، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ آپے ہنگ برہم ویکھے دوڑ، آتم پرما تم پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست پُرکھ نرنجن ساچی دھار آپ چلائیندا۔

لڑکا تیرا رام گڑھ، پچھم دشا ڈیرہ لائیا۔ مندر اندر بیٹھا وڑ، پنڈت سنگ رکھائیا۔ دوس دوس رہے ڈر، باہر نکل نہ مکھ وکھائیا۔
 تُساں جانا اپنے گھر، پچھ آئے مڑ گھر پھیرا پائیا۔ ستگر پورا شبد سروپی لئے پھڑ، من منوا دئے بھوائیا۔ ڈونگی کندر جائے وڑ، آوندا جاندا
 نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تقدیر کر تدبیر، دیوے مات بدلائیا۔

☆ ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی سورن سنگھ دے گرہ پنڈ دبرجی ضلع امرتسر ☆

پُرکھ اکال سچا شہنشاہ، نرگن جگ جگ کھیل کرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ بے پرواہ، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں
 کھنڈاں رچن رچا، وشن برہما شو سیو لگائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑت لئے گھڑا، گھٹ گھٹ آنتر اپنا آسن لائیندا۔ چار کھانی ونڈ ونڈا،
 وید شاستر سمرت پُراں صفت صلاح آپ جنائیندا۔ جگ چوکری ونڈ ونڈا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ نو نو دھارا آپ
 چلا، دو جہاناں راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ شاہ پاتشاہ راج راجان، سو پُرکھ
 نرنجن وڈ وڈیائیا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، سچکھنڈ و سے ساچا ماہیا۔ آد جگادی دھر فرمان، سچ سنندیسہ نام سنائیا۔ گر اوتار دے
 دے دان، پیر پیغمبر بھیو کھلائییا۔ بھگت بھگوت اک نشان، ست ستوادی آپ وکھائیا۔ سنتن دیوے برہم گیان، برہم ودیا اک پڑھائیا۔
 جگ جگ لیکھا جیو جہان، جگ کرتا آپ چکائییا۔ ستجگ تریتا کھول دکان، دواپر اپنا ہٹ چلائییا۔ کلجگ کھیل سری بھگوان،
 نرگن سرگن آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ شاہو بھوپ، ہر جو ہر ہر کھیل
 کرائیندا۔ وسنہارے چارے کوٹ، دہ دشا پھول پھلائییندا۔ لکھ چوراسی تانا پیٹا جانے سوٹ، اپنا بندھن نام رکھائیندا۔ شبد دلارا ساچا
 دوت، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں زمیں اسماناں آپ پھرائیندا۔ کلجگ کوڑی کرپا ویکھ جوٹھ جھوٹھ، نو کھنڈ پرتھی پردہ لائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل ہر نرنکارا، جگ جگ لوک مات کرائیا۔ نرگن سرگن لے اوتارا،
 لکھ چوراسی ویکھے تھاون تھائیا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں دئے ہلارا، ساچا مارگ ایکا لائیا۔ کلجگ منگی منگ، بن بھکھارا، پرہ آگے

سیس جھکائیا۔ تیرا وچھوڑا جھلیا نہ جائے پروردگارا، بے عیب بے پرواہیا۔ تیرا نورِ مقامے حق نظارہ، نظر کیسے نہ آئیا۔ تُوں وسنہارا
 ٹھانڈے دربارا، تیرے چرن سچی سرنائیا۔ لوک مات ترے گن اگن تپے انگیارا، پنج تت کرے لڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، جُگ جُگ اپنا حُکم ورتائیا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، دُھر درباری آپ ورتائیندا۔ سَتجُگ چلائے اپنے بھانا، کلجُگ اتم میٹ
 مٹائیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ کوڑی کِریا پنڈھ مُکانا، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ ورن برن ذات
 پات اوچ نیچ راؤ رنگ ایکا رنگ رنگانا، رنگ رنگیلا کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی اتم سوامی ایکا ایک ناؤں چپانا، رسنا چیت چیت
 سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ کوڑی کِریا ویکھ وکھائیندا۔ کلجُگ کوڑی کِریا ڈنک، نو کھنڈ کرے
 شنوائیا۔ نیتر رووے راؤ رنگ، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ ویلا آیا اتم آنت، گوبند ویکھے چائیں چائیا۔ آپ بناونہارا اپنی بنت، ساچی
 ساجن رہیا کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔ جوٹھ جھوٹھ میٹے پکھنڈ، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔
 کلجُگ اتم آیا کنڈھ، کنڈھی پار آپ کرائیندا۔ راج راجاناں دیوے دنڈ، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ غریب زانیاں دیوے اک اند، اند اند
 وچ وکھائیندا۔ سچ سچ چڑھائے ساچا چند، ست ستوادی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کوڑا ناتا توڑ
 ٹڑائیندا۔ کوڑا ناتا جائے ٹٹ، لوک مات ربن نہ پائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پندراں کتک جیو جنت جگت بندھن کولوں جائن چھٹ، ستگر
 پورا آپ چھڈائیا۔ کوئی نہ رکھے کیسے اوٹ، سیس سیس نہ کھئے نوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویلا آنت دئے سمجھائیا۔
 ویلا اتم رہیا آ، ہر جو اپنا پنڈھ مکھائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ دئے مٹا، سچ سچ آپ ورتائیندا۔ کوڑا راجا کوئی دسے نہ، رعیت اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ گرمکھ ساچے لئے پرگٹا، ساچے مارگ آپ لائیندا۔ ست ستوادی ست ودھان لئے بنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ودھان بنے جگ، جگ جیون داتا آپ بنائیا۔ سرشٹ سبائی بھجے آگ، تتی وا نہ لاگے رائیا۔
 مَورکھ مُگدھ انجان کرے اڈ، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کوڑی کِریا دئے کھپائیا۔ کوڑی کِریا بیس
 بیس، ہر بیسا آپ مٹائیندا۔ آگے چلے سچ حدیث، سچ حدیثا آپ چلائییندا۔ چھتر جھلے ایکا سیس، نو کھنڈ پرتھی ایکا راہ وکھائیندا۔

کلجگ اتم بیسن لیا بیس، کوڑی چکی پنہ مکائیندا۔ شاہ سلطانا کرے خالی کھیس، در در بھکیا آپ منگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، بھیکھ پکھنڈ لوک مات مٹائیندا۔ بھیکھ پکھنڈ مٹے جورو زور، زر لوک مات رہن نہ پائیا۔ اپنے ہتھ پکڑے ڈور، دو جا شہنشاہ نظر کھئے نہ آئیا۔ نہ کوئی لٹے ٹھگ چور، یاری یار نہ کھئے کھائیا۔ غریب نیانیاں پُرکھ ابناسی زرگن داتا در در گھر گھر آپے جائے بوہڑ، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم ویس دھر، بیس بیسا پچھلی کرے سرب صفائیا۔ آد پُرکھ ہر کھیل رچایا، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ شبدي سُت اک اُچایا، برہمنڈ کھنڈ ونڈ ونڈائیندا۔ رو سس نور نور چمکایا، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ وشن برہما شو گود اُٹھایا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ترے گن مایا رنگ رنگایا، پنچم اپنا پردہ لاپندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن آپ گھڑایا، گھڑ گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ شبدي ناد برہما ویتا اک پڑھایا، اکھڑ وکھڑ آپ جنائیندا۔ چارے ویدان راگ الایا، چارے جگ ونڈ ونڈائیندا۔ چارے کھانی کھیل کرایا، اُتبیج سیج جیرج انڈج اپنا بندھن پائیندا۔ چارے بانی بول سُنایا، پرا پسنی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل رچایا، آپ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن سرگن ویس وٹایا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ اتم پر ماتم میل ملایا، گھر گھر وچ ویس وٹائیندا۔ برہم پاربرہم لٹے اُچایا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایش جیو کرے گڑمایا، گھر ساچا سگن منائیندا۔ نرمل دیا باقی اک جگایا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ انحد نادى ناد وجایا، راگی اپنا راگ سُنائیندا۔ سر سروور اک بھرایا، گرہ امرت آپ رکھائیندا۔ اپنی ونڈ آپ ونڈایا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ گر گر روپ مات دھرایا، شبدي شبد حُکم سُنائیندا۔ سنت گھارا براہ اپنا کھیل کرایا، یکے پُرش ناد وجائیندا۔ حیکریو ویکھ وکھایا، نر نرائن حُکم ورتائیندا۔ کپل من جوت جگایا، دتا ترے آپ سمجھائیندا۔ رکھپ اپنا مارگ لایا، پرتھو ایکا سیو لگائیندا۔ متس جل تھل وچ سَمایا، کچھپ مندر پٹھ اُٹھائیندا۔ دھنتر ایکا منتر پڑھایا، موہنی اپنا روپ وٹائیندا۔ ہنسا سوہنگ ساچی چوگ چُکایا، مانک موتی آپ وکھائیندا۔ نر سینگھ اپنا کھیل کرایا، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ باون بل ونڈ ونڈایا، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ نر نرائن پھیرا پایا، بالک دھرو راہ چلائیندا۔ ہری ہر اپنے انگ لگایا، گج بیڑا پار کرائیندا۔ کھتری براہمن شو در ویش ونڈ ونڈایا۔ سمرت شاستر آپ لکھائیندا۔ ایکا پرس رام ملایا، رام اپنا روپ وکھائیندا۔ وید

ویاسا جس ہر ہر گایا، پُران اٹھاراں بھیو چُکائیندا۔ لکھ چار ہزار ستاراں سلوک گنایا، باراں اکھڑ انک بنائیندا۔ مُکند منوہر لکھی نرائن نام دھرایا، کابنا کرشنا بھیو ابھید کھلائییندا۔ ساچی سخیاں مل مل منگل گایا، منڈل راس آپ رچائیندا۔ بھگت بھگوان آپ سمجھایا، گیتا گیان اک دِرڑائیندا۔ نوری جلوہ نور دھرایا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ موسیٰ کوہ طور سمجھایا، عیسیٰ اپنا ظہور بنائیندا۔ پروردگار کھیل کرایا، بے عیب نظر کسے نہ آئیندا۔ حق حقیقت دئے پڑھایا، لاشریک کلمہ نبی آپ سنائیندا۔ محمد ڈھولا ایکا گایا، رحمت رحیم رحمان آپ کھائیندا۔ انجیل قرآنا مارگ لایا، شاہ سلطانا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ اپنا متا پکایا، نرگن نور نور پرگٹائیندا۔ پنج تت چولا آپ ہنڈھایا، نانک نام رکھائیندا۔ ستگر پُرکھ اکال دین دیال اپنی دیا کایا، نرگن نانک اپنے در منگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نانک نرگن سچ دوار، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیا۔ درشن کر ایکنکار، اکل کل کرے وڈیائیا۔ تیرا میرا اک ادھار، تڈھ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ کر کریا دے وست اپار، ساچی منگ منگائیا۔ بن تیرے نامے سریشٹ سبائی ہوئی چھار، کلجگ کوڑ اندھیرا گیا چھائیا۔ پُرکھ ابناسی وڈ داتار، دین اپنی دیا کھائیا۔ ستنام ونج وپار، ساچا ہٹ آپ کھلائییا۔ ورن برن کرے پار کینار، اوچ نیچ ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، پُرکھ اکال ویکھ وکھائیا۔ پوت سپوتا کر تیار، گر گوبند ناؤں دھرائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، تن گاترے آپ لٹکائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، سچ سروور اک وکھائیا۔ آد جگادی برہم برہمادی کرے کھیل آگم اپار، پُرکھ اکال ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ حکمی حکم کرے ورتار، گر اوتار سیوادار، پیر پیغمبر نیوں نیوں سیس کرن نمسکار، سجدہ ایکا اک جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگا جگنتر لوک مات مارگ آپ چلائییا۔ لوک مات مارگ دس، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ بھگتاں آتر آپے وس، اپنا پردہ لاپندا۔ جس جن میلا میلے سچ گھر ہس، تیس مت کھئے نظر نہ آئیندا۔ ذات پات دین مذہب ورن گوت گرمکھ چرناں بیٹھاں دیوے جھس، سچ پُرکھ اکال ہر گھٹ رویا نظری آئیندا۔ کلجگ اتم کرے کھیل آپ سمرتھ، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت ویس سرب مٹائیندا۔ جگت ویس ہر مٹاؤنا، کلجگ آنت کرے صفائیا۔ تیئی اوتار اپنے در بہاؤنا، بھگت اٹھاراں دئے سرن سرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ یار بردا آپ کراؤنا، بندی خانہ نہ کھئے ٹڑائیا۔ ایکا جوتی دس دس

دھار جوتی جوت جوت سماؤنا، نُوْر نُوْر وچ رکھائیا۔ سرِشٹ سبائی نو کھنڈ لکھ چوڑاسی ایکا اشٹ ہرِ وکھاؤنا، گر اوتار اک سمجھائیا۔ مندر مسجد مٹھ شو دوالا ایکا نظری آؤنا، گھٹ گھٹ کرے آپ رُشنائیا۔ رسنا جہوا گانا ایکا گاؤنا، پارہہم پرہہ صفت صلاحیا۔ جس نے آد جُگاد جُگ اپنا راہ وکھاؤنا، سو اتم ویکھے چائیں چائیا۔ سب دا لیکھا آپ مُکاؤنا، پُرکھ ابناسی اپنا حُکم آپ رسیا ورتائیا۔ ست ستوادی مارگ لاؤنا، ورن برن اٹھاراں چار ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ کھتری براہمن شو در ویش بھائی بھین بناؤنا، ساک سجن سین ایکا ناتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہرِ، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہرِ، جُگ جُگ ویس مات دھر، بن بن رہبر راہ وکھائیا۔ جم کی پھاسی لتھے پھاہ، جم نیڑ آنت نہ آئیا۔ رائے دھرم نہ دئے سزا، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیا۔ لاڑی موٹ نہ لئے پرنا، ساچا سگن نہ کھئے منائیا۔ ستگر شبدی ہوئے سہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آون جاون پنڈھ دئے مُکا، مات گرہہ اگن نہ کھئے تپائیا۔ اُجل مُکھ دئے کرا، جو منگے ہرِ سرنائیا۔ جڑ بوٹا دیوے لا، کیرپاندھ دیا کھائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں امرت رس دئے کھوا، ترسنا ترکھا بھکھ گوائیا۔ گرُمکھاں دیوے سچا تھان، چرن کول سچی سرنائیا۔ سدا سہیلا رکھ ٹھنڈی چھان، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ جس جن ستگر پورا پکڑے بانہہ، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ ہووے سکہ پُت ماں، گھر وجے نام ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہرِ، آپ اپنی کیرپا کر، دین اپنی دیا کھائیا۔

☆ ۴ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی بخشیش سنگھ دے گرہ قادراباد ☆

ہرِ ہرِ ناؤں گر گر دھار، ہرِ شبدی شبد جنائیندا۔ بھگت بھگونت ہو تیار، نیراکار کھیل کرائیندا۔ سنت ساجن پاوے سار، ہرِ ستگر ویس وٹائیندا۔ گرُمکھ سجن آپے بھال، گوچھ گیان جنائیندا۔ گرُمکھاں دیوے ایکا دان، نام بھنڈارا جھولی پائیندا۔ آتم آنتر اک اشنان، سچ سروور آپ ٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہرِ، آپ اپنی کیرپا کر، گرُمکھ ساچے آپ صلاحیندا۔ ستگر میت گر گر ریت، ہرِ ہرِ جُگ جُگ آپ چلائییا۔ جن بھگتاں بخشے سچ پریت، پریتوان اک اکھوائیا۔ سنت رکھائے آپ اتیت، ترے گن پھندن دئے ٹرائیا۔

گرمکھاں دیوے نام انڈیٹھ، ڈونگھی کوری آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنہار سد بخشیش، بخشش اپنی آپ جنائیا۔ ساچی بخشیش نام ندھان، نرگن داتا آپ رکھائیندا۔ کلجگ اتم کر پروان، گرمکھ اپنے انگ لگائیندا۔ ست ستوادی سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بیو کھئے نہ پائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سمت سمتی ویکھے مار دھیان، نیر نین اک کھلائیندا۔ گرسکھ دیوے آے مان، اپنا مان گرسکھ آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہر ہر کھیل گر گر میل گرمکھ رنگ رنگائیندا۔

☆ ۲ وساکھ ۲۰۱۹ بکرمی بوآ سنگھ پنڈ بل پریاں ☆

سچکھنڈ نواسی دھر فرمان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ بھوت بھوپ بن راج راجان، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ نام ندھانا دیوے دان، اچھیا بھچھیا جھولی پائیندا۔ آد جگادی وڈ مہربان، بیو ابھید آپ کھلائیندا۔ دیا باقی کھلاپاتی اک مہان، درگاہ ساچی آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دھر فرمانا ہر نرنکار، ایکنکارا آپ جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، ترے گن اتیتا ویس وٹائیا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، دھر دی بانی بان لگائیا۔ وشنو کرے خبردار، آس نندرا دئے گوائیا۔ برہمے نیر نین اکھاڑ، لوچن ہر جو آپ کھلائیا۔ شنکر باسک تشکا ویکھ بار، کٹھ مالا رہیا سمجھائیا۔ ترے گن مایا ہونا خبردار، نرہو بھہ اپنا رہیا جنائیا۔ پنج تت تیرا اک اکھاڑ، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جان گر گر دھار، شبدی شبد شبد وڈیائیا۔ بیو کھلائے ہر اوتار، روپ انوپ آپ جنائیا۔ سچ سندیسہ دیونہار، نر نریشا حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے تخت و سے ساچا ماہیا۔ ساچے تخت ہر جو چڑھ، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ نرگن نور آپے دھر، پُرکھ اکال ڈگمگائیندا۔ اپنی آسا آپے ور، نار کنت کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم بیو اپر، اپرمپر آپ جنائیندا۔ پیر پیغمبر لئے پھڑ، دستگیر آپ جنائیندا۔ شرع شریعت ویکھے کھڑ، لاشریک حکم ورتائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ دوارے ساچا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن نرگن نور آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ ایکنکارا پھڑائے پلا، اپنی گنڈھ آپ پوائیا۔ آد نرنجن جوتی شبیدی آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ سِری بھگوان کرنہارا ول چھلا، اچھل چھل اپنی کار کرائیا۔ پاربرہم برہم پھڑائے اپنا پلا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک سمجھائیا۔ سچ سندیسہ سازن ساز، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ دھردرگاہی غریب نواز، غریب نانے ویکھ وکھائیندا۔ دو جہان سِری بھگوان آپ سوارے اپنا کاج، دوسراوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ گر اوتاراں دے دے داج، نام ندھانا آپ ورتائیندا۔ چار جگ دا سچ سماج، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ورن چار کھیل تماش، کھتری براہمن شودر ویش ناچ نچائیندا۔ چارے جگ ویکھنہارا شبد اگئی مارے واج، جگا جگنتر آپ سُنائیندا۔ گر گر دھار سُنائے ناد، انحد نادى ناد وجائیندا۔ بھيو کھائے ساچے سادھ، سنتن اپنا میل ملائیندا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، گرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چلاؤندا آیا ست جہاز، نرگن سرگن سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم سچ دوارے حکم ورتائیندا۔ سچ دوارے سچ ورتارا، ست ستوادى آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے نو نو چار چار دھارا، چار کُنٹ پھیرا پائیا۔ شبد اگئی دو جہان جیکارا، جے جے ایکا راگ لائیا۔ گھر گھر مندر کر پسارا، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ آد جگادی اک سیکدارا، حکمی حکم سرب بھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ ایکا وار سُنائیا۔ سچ سندیسہ وشن برہما شو دھار، رجو طمو ستو آپ جگائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھمی آکاش کھول کواڑ، بنک دواړی بنک وکھائیندا۔ لیکھا جانے تیئی اوتار، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پاوے سار، سنگ محمد حکم ورتائیندا۔ چار یاری مارے مار، نو نو اپنا حکم سُنائیندا۔ نانک نرگن اک ستار، نام ست ست وجائیندا۔ گوبند فنج ڈنک جیکار، دو جہاناں آپ سُنائیندا۔ برہما لکھ لکھ تھکا وید چار، ہر کا آنت کھئے نہ آئیندا۔ شاستر سمرت گئے ہار، بے آنت بھيو کھئے نہ پائیندا۔ وید ویاسا بن لیکھار، جیو جنت جنت سمجھائیندا۔ نو

سؤ چورانوے چوکرئی جُگ اُترے پار، کلجُگ ایکا انک جنائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ محمد دہئے جوڑ کرے نمسکار، سجدہ سیس جگدیش جھکائیندا۔ عیسیٰ در بنے بھکار، خالی جھولی آپ وکھائیندا۔ میری بھچھیا رکھ پروردگار، اکو تیری اوٹ تکائیندا۔ محمد رووے زارو زار، اللہ رانی نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ کلجُگ اتم بن بن سیوادار، تیری ساچی سیو کھائیندا۔ تیرے حکمے اندر کر پسار، اُمت نبی ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں ودیا کھیل اپار، ایکا الف نؤر دھرائیندا۔ ثابت صورت آپ کرتار، شرع شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ چوڈاں طبقاں دے آدھار، چوڈاں لوک نال رلائیندا۔ ترے بھون دھنی تیرا آنت نہ پاراوار، ترے گن تیرا کھیل نہ کھئے جنائیندا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر دستگیر اُٹھائے چار یار، یاری یاراں نال رکھائیندا۔ ایکا جوتی دس اوتار، نرگن نانک سوہلا گائیندا۔ مہابلی اُترے اپنی وار، نہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ گوبند کہے پتا پوت کرے پیار، پُرکھ اکال ناتا جوڑ جُزائیندا۔ کل کلکی لے اوتار، سمبل نگری ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پرگٹ ہو اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ اپنی کار کھائیندا۔ نرگن نرگن دئے سنا، سرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ چار جُگ دا لیکھا رہنا نہ، لوک مات نشان مٹائیندا۔ چار ورنان ڈیرہ دیوے ڈھاہ، برن اٹھاراں نہ ونڈ ونڈائیندا۔ چارے گنٹ ایکا نام دئے جپا، رسنا جہوا آپ سمجھائیندا۔ نؤ کھنڈ پرتھی لیکھا جانے سہج سُبھا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چار جُگ گر اوتار پیر پیغمبر بن بن گئے گواہ، حکم عدالت اک جنائیندا۔ پرگٹ ہووے آنت بے پرواہ، پرواہ نہ کھئے رکھائیندا۔ گرمکھ ساچے لے جگا، جاگرت جوت اک رکھائیندا۔ امرت آتم جام دئے پیا، کایا باٹا آپ وکھائیندا۔ انحد نادى ناد دئے سنا، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔ ستجگ ساچا مارگ دئے لا، حکمی حکم آپ ورتائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان تختوں دیوے لاه، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ دو جہاناں بنے ملاح، بن کھیوٹ کھیٹا بیڑا پار کرائیندا۔ رببر بنے آپ خُدا، رحمت رحیم رحمان آپ کرائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، صحیح سلامت پھیرا پائیندا۔ نوبت وجے تھان تھان، نام ڈنکا ہتھ اُٹھائیندا۔ بھگت بھگونت لے ملا، میل ملاوا آپ ملائیندا۔ سنت ساجن رنگ رنگا، رنگ رنگیلا اک وکھائیندا۔ گرمکھ سجن چرن کول لے بہا، سرن سرنائی اک رکھائیندا۔ گرسکھ ڈھونڈے تھان تھان، لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ سرتی شبدی آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ترے پنج لیکھا آپ چُکائیندا۔ لیکھا چُکے ترے پنج، پنجم اپنا

راگ الاٹیا۔ تیئی اوتار کرن نہ رنج، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لائے کھئے نہ پج، حکمی حکم حکم بھوائیا۔ نانک گوہند
 سچکھنڈ دوارے بے سچ، ہر ساجن آپ بہائیا۔ کلجگ کوزا ٹھوٹھا جائے بھج، کریا کھئے نظر نہ آئیا۔ چار ورن ایک نام ڈوری جائے بجھ، اوج
 نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کلجگ اتم رکھے ج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ غریب زباناں پردہ دیوے کج، نام دوشالہ ہتھ
 رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار جگ دا لہنا آت مکھائیا۔ چار جگ دا مکے لہنا، سو پُرکھ زرنجن آپ وکھائیندا۔
 جن بھگتاں وکھائے نیتر نیناں، نیتر نین آپ کھلائیندا۔ لکھ چوراسی بھانا سہنا پینا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی لاڑی مؤت
 کھائے ڈینا، رائے دھرم حکم ورتائیندا۔ گُرمکھ ورلے ستگر سرنائی بہنا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ آتم پرما تم مئے کہنا، برہم پاربرہم
 ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لائے کرتار، قدرت قادر
 ویکھ وکھائیا۔ ست ستوادی چلائے سچ وبار، ایک اکھڑ کرے پڑھائیا۔ آتم پرما تم بھوئے جے جیکار، سوہنگ ڈھولا اک سنائیا۔ بنے تولا آپ
 کرتار، لکھ چوراسی تول تُلایا۔ مولا روپ اکم اپار، بسمل اپنا کھیل وکھائیا۔ راتی رتی تھتی کھئے نہ جانے وار، گھڑی پل نہ کھئے جنائیا۔
 راگی نادی کرے خوار، برہم برہمادی کھوج کھوجائیا۔ ایک حکم سچی سرکار، سچکھنڈ نواسی آپ سنائیا۔ ستجگ لگے وچ سنسار،
 بیس بیسارت سہائیا۔ مایا رانی خالی کھپسا نہ نار، نہ نرائن دئے سزائیا۔ گُرمکھ ورلے لے اُبھار، آتم آتر بوجھ بُجھائیا۔ لہنا چکے تیئی
 اوتار، بھگت اٹھاراں اپنے وچ چُھپائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لیکھا جان چار یار، اتم چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ ایک جوتی دس اوتار، جوتی جوت
 جوت سہائیا۔ نہکلنک لے اوتار، نام ڈنکا اک وجائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کرے خبردار، آس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، لوک
 مات آپ کرائیا۔ بھگت بھگونت کر تیار، آد آنت دئے جنائیا۔ ساتا دوآ کر شنگار، بہتر اپنے رنگ رنگائیا۔ ستران دیوے اک ادھار، چرن
 کول سچی سرنائیا۔ چُھتران لہنا دینا قرضہ دئے اُتار، باقی کھئے نظر نہ آئیا۔ پرگٹ ہو آپ کرتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، سرب جیاں دا سانجھا یار، ورن گوت ونڈ نہ کھئے رکھائیا۔ ستگر پاس ساچی اکھ، گر نیتر آپ کھلائیندا۔ پنچ وکارا کر
 وکھ، اپنا گھر سمجھائیندا۔ شبد ناد بول اکھ، سچ جیکارا لائیندا۔ نور نورانہ آپے دس، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ ست سروپی دیوے درس

ہو پرتکھ، پرم پُرکھ رنگ رنگائیندا۔ ہرجن کرے پوری آس، جو جن چرن دھیان لگائیندا۔ ساچے نیتر وکھائے راس، سُرتی شبدی گوپی
 کابن نچائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بن ویکھیاں ہر گھٹ اپنی کھیل کرائیندا۔ گر بانی ہر کا جس، گر گر حُکمی
 حُکم گائیا۔ نرگن سرگن اندر وس، اپنا بھیو آپ کھلائیا۔ پُرکھ اکال نانک کرے پوری آس، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ ساچے منڈل ساچی راس،
 جوتی جاتا دئے وکھائیا۔ لہنا توڑ پرتھی آکاش، گگن منڈل اُپر ڈیرہ لائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر کر واس، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ دُھر
 فرمانا دیوے دُھر دھرواس، دُھر درباری آپ جنائیا۔ آتم پرما تم گھٹ گھٹ واس، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ پنج تت چولا کایا گر اوتاراں
 ہووے ناس، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ہر کا شبد سدا پرکاس، نہ مرے نہ جائیا۔ جگ چوکرئی گاؤندے رہے رسن سواس، ہر کا بھیو کھئے
 نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر بانی بھیو کھلائیا۔ ہر کا ناؤں گر گر بانی، ہر سترگر آپ جنائیندا۔ سترگر مہا
 اکتھ کہانی، لکھ لکھ لیکھ بنائیندا۔ گر گر رُپ کھیل مہانی، بن سترگر بانی ناؤں نہ کھئے لائیندا۔ بن بانی سترگر کھئے نہ ہوئے جان جانی، گر
 گر نشانہ نظر کھئے نہ آئیندا۔ دوہاں وچولا شاہ سُلطانی، اپنا حُکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نانک دیوے ساچا
 ۱۲۴ ور، گوبند ایکا بوجھ بُجھائیندا۔ نانک گوبند پردہ کھول، ہر جو ہر ہر آپ بُجھائیا۔ سترگر ساجن بولے بول، اکھر وکھر آپے گائیا۔ ہر
 کا ناؤں تولے تول، تولنہارا آپ ہو جائیا۔ شبدی گر گھٹ گھٹ جائے مؤل، گر گر گرتھ دئے گواہیا۔ بانی گر گر بانی آد جگادی اک دوجے
 دے وسن کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر شبد اک سمجھائیا۔ گر شبد ساچا گر، سو پُرکھ
 نرنجن آپ جنائیندا۔ نانک نرگن گیا جڑ، نرور بھیو کھلائییندا۔ نرگن سرگن آپے بہڑ، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ ناتا توڑے مٹھا کوڑ، رس
 انڈٹھا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر بانی آپ پرکھائییندا۔ گر بانی سترگر راگ، رسنا جہوا آپے گائیا۔ بانی
 میلا شبد سُہاگ، گر گر کنت ہنڈھائیا۔ دوہاں وچولا بنے آپ، نرنتر اپنی دھار وکھائیا۔ آتم پرما تم سچا جاپ، جیون جگت دئے سمجھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر کا شبد ایکا گر وڈیائیا۔ ایکا گر اک اوتارا، ایکا بوجھ بُجھائییندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا،
 نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ مہا اکتھ بولے جیکارا، جے جے اپنے ناؤں کرائیندا۔ چلائے رتھ وچ سنسارا، بودھ گیان آپ درڑائیندا۔ سمرتھ

پُرکھ کرے کھیل اپارا، نانک گوہند ساچا فرقہ اک سمجھائیندا۔ ساچا فرقہ بن ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ ستگر پورا میٹے اندھیری رات، آتم چند اک چڑھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بنایا ساک، اپنا بندھن پائیا۔ پنچم میتا بول واک، سیس اپنا رسیا جھکائیا۔ گر چلا وسے پاس، چلا گر روپ وٹائیا۔ ہر کا ناؤں نہ جائے وناس، گر شبد آد جگاد سہائیا۔ گرو گرتھ گر بوجھے کر قیاس، خیانت نیڑ کدے نہ آئیا۔ آنت اُتارے اپنے گھاٹ، منجدھار نہ کھئے رڑھائیا۔ پنج تت چولا دیوے کھئے نہ ساتھ، نانک گوہند شبد سروپ شبدی گر اک اکھوئیا۔ کلجگ اتم ویکھے کھیل تماش، خالق خلق بے پرواہیا۔ کوڑی کیریا کرے وناس، فتح ڈنکا اک وجائیا۔ پُرکھ اکال لکھ چوراسی گائے سواس سواس، دوجا ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ گر شبد ستگر پورا حاضر حضورا گھٹ گھٹ وسے پاس، گر بانی گر شبد کہانی، کہہ کہہ گر گر آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، چار جگ دی ساچی رانی، سچکھنڈ دی سچ سوانی، لوک مات بھگت بھگونت ساچے سنت گرمکھ گرسکھ گر گر شبد آپ پرنائیا۔

☆ پہلی جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

سچکھنڈ دوارے سچ دربارا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پسارا، نرگن دھارا نور ڈگمگائیندا۔ ایکنکارا کھیل نیارا، بھيو ابھید نہ کھئے پائیندا۔ جوت نرنجن کر پسارا، آد نرنجن کھیل کرائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سیری بھگوان کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتہاہ اپنی دھار آپ چلائیندا۔ پاربرہم پرہہ کر پسارا، نیرویر نراکار پُرکھ اکال اجونی رست روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی وڈ بلکارا، راجن راجان اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایک ہر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، ساچا بنک آپ وڈیائیندا۔ ساچا بنک ہر ہر بھوپ، ایکنکارا آپ سہائیا۔ نرگن نور جگا جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، چہپر چہن نہ کھئے چھہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ ساچے سوبھا پائیا۔ سچکھنڈ ساچا سوبھاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ آد جگادی ایک

کنت، سِری بھگوان سوہیا پائیندا۔ آپ بنائے اپنی بنت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنا نؤر پرگٹائیندا۔ بودھ
 آگادھا ایکا منت، اکھڑ وکھڑ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔
 سچکھنڈ دوارا کھیل اولّا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلّا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ اپنے دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے
 رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ سچ دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا راجن راج، نرگن نر ہر آپ سہائیندا۔
 کرے کھیل غریب نواز، نیترین نظر کیسے نہ آئیندا۔ شبد اگمی اک آواز، محل اٹل آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا سچ سنگھاسن، ست ستوادی آپ سہائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا وڈ
 وڈیائیا۔ نرگن جوت پائے راسن، بے آنت بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آپے جانے اپنا کھیل تماشن، بے عیب پروردگار سچا ماہیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچی دھار چلائیا۔ سچکھنڈ سوہے ساچا بنک، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ کرے کھیل
 سِری بھگونت، نؤر نؤرانہ ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت نار آپ اکھوائیندا۔ آپے چارھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔
 اپنی مہا جانے آگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا اک بنائیندا۔ سچکھنڈ دوارا
 اُچ محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیا۔ وسنہارا اک اکلّا، ایکنکار اپنا بل رکھائیا۔ آد جگادی اچھل اچھلا، ول چھل اپنی دھار چلائیا۔
 جوتی شبدي آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ نر نریش آپے پھڑے اپنا پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچ سنگھاسن ساچا دئے وڈیائیا۔ سچ وڈیائی پُرکھ اگم، اگمڑا آپ کرائیندا۔ آد جگادی آپے جم،
 مات پت نہ کھئے رکھائیندا۔ سدا سہیلا کرے کم، کرتا اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ اپنا بیڑا آپے بنھ، سچکھنڈ دوارے آپ چلائیندا۔ آپے جنی
 آپے جن، جن جنیندی مائی آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا آپ اُپائیندا۔ سچ دوارا ایکا ایک،
 ایکنکارا آپ پرگٹائیا۔ آپے رکھے اپنی ٹیک، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا لیکھے بن قلم شاہیا۔ آد جگادی رہے بیپک،
 وویکی اپنی دھار پرگٹائیا۔ اپنا نؤر آپے ویکھ، پیکھ اپنی خوشی منائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوارے ساچے دیس، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔

بے عیب خدائی اک آدیس، مقامے حق حق رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا تخت آپ سہائیا۔ ساچا تخت سچا شہنشاہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ نرگن نرویر بن ملاح، ہر پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ ست ست ستوادی چلائے ایکا راہ، ایکنکارا آپ پرگنائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، آد نرنجن نورو نور نور دھرائیندا۔ محل اٹل ڈیرہ لا، ابناسی کرتا خوشی منائیندا۔ چار کُنٹ یَن اٹھا، یَن نیتر ویکھ وکھائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ہر گھٹ تھار، تھان تھنتر سو بہا پائیندا۔ پاربرہم پرہہ اپنا پردہ لئے اٹھا، پُرکھ اکال انہو اپنی کھیل کرائیندا۔ راج راجان بھویت بھوپ آپ اکھوا، سیس جگدیش تاج ٹکائیندا۔ دھر فرمانا حکم پرگٹا، سچ سندیسہ نر نریشا سچکھنڈ دوارے آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر کا بھیو آد جُگاد، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مُکائیا۔ اک اکلّا اچھل اچھید، ول چھل اپنی کھیل کرائیا۔ روپ رنگ نہ کھئے ریکھ، سُتھ پرکاس وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ اپنا پردہ چُک کرتار، کرتا اپنا بھیو جنائیندا۔ آد آد کھیل کر اپار، اپرپر اپنا راہ وکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نرگن اندر نرگن دھار، نرگن نرگن آپ ٹکائیندا۔ نرگن پُرکھ نرگن نار، نرگن کنت کنتوبل ساچی سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن دائی دایا اگم اپار، نرگن جننی جن آپ اکھوائیندا۔ نرگن سُت دُلارا کر تیار، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ نرگن کھولنہار کواڑ، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ تھر گھر دوارا کر تیار، شبدي سُت آپ بہائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، بھیو ابھید نہ کیسے جنائیندا۔ آد جُگادی ایکنکار، اکل کل اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا پردہ آپ لائیندا۔ اپنا پردہ دیوے لاه، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ آد رچن جو لئی رچا، آنت لیکھا دئے مُکائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ تھر گھر ویکھ بے پرواہ، پردہ نشیں سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ دئے سُنائیا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ شبدي شبدي وڈ بلکار، جودھا سوریر آپ پرگنائیندا۔ سُت دُلارے دے آدھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ساچی وست بھر بھنڈار، ست بھنڈارا آپ وکھائیندا۔ حکمی حکم سچی سرکار، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جننی جن کھیل اپار، وشن برہما شو گود سہائیندا۔ ترے گن

دات دیوے داتار، پنچم اپنا پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا سیکھ سہائیندا۔ ساچی سیوا شبد
 سُت، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے سہائی رت، پُھل پُھلواری آپ مہکائیا۔
 اپنی اچھیا آپے اٹھ، ساچی بھچھیا دئے ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا حُکم سُنائیا۔ دُھر فرمانا ساچی
 دھار، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ پُرکھ اکال کھیل کیا اپار، بھيو ابھید آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، نو نو اپنی وند وندائیندا۔
 انڈج جیرج اُتُہج سیتج کر کر خبردار، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ رو سس دے آدھار، منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ کر پَسار،
 لوآں پُریاں بندھن پائیندا۔ جُگ چوکرئی دے آدھار، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ وند وندائیندا۔ نرگن سرگن کر پیار، ناتا بدھاتا اک
 رکھائیندا۔ گر اوتار دے آدھار، جوتی جاتا نور دھرائیندا۔ شبد انادی اک دُھنکار، گھٹ گھٹ مندر آپ سُنائیندا۔ بھگت بھگونت کر
 پَسار، نور نورانہ نور وکھائیندا۔ پیر پیغمبر سانجھا یار، مقامے حق حق جلوہ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 بھيو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھيو کھولے نرنکار، پردہ کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل جُگ چوکرئی چار، نو نو اپنا بندھن پائیا۔ سَتجگ تریتا
 دواپر کر خوار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ چارے ویدان دئے ادھار، چار ورن مان وڈیائیا۔ چار کُنٹ نور اُجیار، جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کر، اپنا کھیل جنائیندا۔ نرگن نرور ویس دھر، اجونی رست روپ وٹائیندا۔
 شاستر سمرت وید پُران جس دی مہا گئے کر، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جس دا دھیان گئے دھر، سو اپنا پردہ
 لاپندا۔ انجیل قرآن گیتا گیان جس دا اکھڑ وکھڑ گئے پڑھ، سو چوڈان ویدیا مول چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 پردہ آپ کھلائیندا۔ پردہ کھولے سری بھگوان، بھيو کھئے نہ پائیا۔ جُگ چوکرئی جُگ جُگ کھیل مہان، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ نو سو
 چورانوے چوکرئی جُگ ہو پردھان، گر اوتار پیر پیغمبر گئے ڈنک وجائیا۔ آنت رہیا نہ کھئے نشان، خاکی خاک گئے سہائیا۔ نرگن کر کر
 سرب دھیان، سرگن بیٹھے سپس جھکائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر من من آن، کلجگ نین نین شرمائیا۔ اک اکلا نوجوان، سچکھنڈ نواسی
 بے پرواہیا۔ آد جگادی کھیل مہان، آنت کہہ کہہ گئے سرب سُنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، زمیں اسمان چرناں بیٹھ دباٹیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر نرنکارا، دوسر اور نہ کھئے اکھوائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دئے جوڑ
 کرن نمسکارا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ آد آنت مدھ اوٹ رکھ کے گئے سہارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب
 دی آسا پور کرائیندا۔ سب دی آسا پورن کر، پاربرہم پرہہ کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو دتا ور، ترے گن میلا سہج سُبھائیا۔ پنچم گھاڑن
 لیا گھڑ، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بندھن پائیا۔ تیئی اوتار بندھائے لڑ، نرگن سرگن کر رُشنائیا۔ بھگت اٹھاراں لائی جڑ، ستجگ تریتا
 دوپر کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نور دھر، سنگ محمد جلوہ اک رُشنائیا۔ چار یاری باہوں پھڑ، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ نانک نرگن
 گھاڑن گھڑ، جوتی جوت رُشنائیا۔ گوہند میلا ساچے گھر، گھر ساچا اک وکھائیا۔ ایک جوتی دس ور، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ پنچم
 میلا نرگن کر، کر کِریا خوشی منائیا۔ اتم لائے جڑ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ پنچ پردھان آپے کر، درگاہ ساچی دیوے وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ سچ سندیسہ ہر نرنکارا، کلجگ آنت آنت جنائیندا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر
 اوتارا، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے سہارا، جگ جگ لہنا مول
 چُکائیندا۔ بل باون نال کِریا ادھارا، اتم لیکھا لیکھے لائیندا۔ چھٹی جگ دا پار کنارہ، نانک میلا میل ملائیندا۔ گوہند سُنے کوک پُکارا، پتا
 پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ نیہاں ہیٹھاں دتا سہارا، جگ جیون داتا ویکھ وکھائیندا۔ نامے تیری سُن پُکارا، چھپر چھن آپ سہائیندا۔ دھنے
 میلا جٹ گوارا، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ گوہند کہے کوک پُکارا، اُچی نعرہ ایک لائیندا۔ نانک نرگن کہے مہابلی اُترے اوتارا، نہکلنک
 ناؤں رکھائیندا۔ گوہند دئے جوڑ کرے نمسکارا، سمبل نگری راہ تکائیندا۔ شبد کھنڈا ویکھے دو دھارا، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیندا۔ کلغی
 توڑا سیس دستارا، دئے جہان سیس جھکائیندا۔ اتم کھیل کرے اپارا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ وید ویاسا بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھا سرب
 جنائیندا۔ نہکلنک چوویاں اوتارا، نرگن اپنا روپ پرگٹائیندا۔ ساکھیات پرگٹ ہونے وچ سنسارا، بے آنت بے پرواہ اپنی دھار چلائیندا۔
 سچکھنڈ بنائے اک دوارا، سچکھنڈ نواسی اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ چوکرئی پندھ مکائیندا۔
 جگ چوکرئی کھیلے کھیل، کھیلنہار نظر نہ آئیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا سجن سہیل، ستگر داتا وڈ وڈیائیا۔ سد وسنہارا دھام نویل، سچکھنڈ

ساچے سوہیا پائیا۔ لہنا دینا چُکائے گرو گُر چیل، گُر چیلارو پ وٹائیا۔ بھگت بھگونت لئے میل، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیا۔ ایتھے اوتھے دو
 جہان سیری بھگوان بنے سجن سہیل، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، حُکمی حُکم آپ ورتائیا۔ حُکھے
 اندر آد جُگاد، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ حُکھے اندر شبد ناد، تھر گھر ساچے آپ وجائیندا۔ حُکھے اندر برہم برہماد، برہمانڈ آپ پرگٹائیندا۔
 حُکھے اندر بودھ آگادھ، گُر اوتاراں پیر پیغمبران آپ پڑھائیندا۔ حُکھے اندر پرگٹائے سنت سادھ، حُکھے اندر بھگت بھگونت کھیل کرائیندا۔
 حُکھے اندر ویس وٹائے موہن مادھو مادھ، مُکند منوسر لکھی نرائن آپ اکھوائیندا۔ حُکھے اندر رکھے یاد، اہیل بھیل کدے نہ جائیندا۔ حُکھے
 اندر کھیل کرے واحد، لاشریک اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ حُکھے اندر خاکی خاک، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ حُکھے اندر پاکی پاک، پت پت پتیت
 ویس دھرائیندا۔ حُکھے اندر بندھن ساک، بندھپ اپنی گنڈھ پوائیندا۔ حُکھے اندر کلجگ ستجگ تریتا دواپر کرائے پار گھاٹ، کنارہ اپنا نہ
 کیسے جنائیندا۔ حُکھے اندر دو جہاناں ویکھے واٹ، چوڈاں لوکاں چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ حُکھے اندر سنائے ساچی گاتھ، چوڈاں طبق آپ
 پڑھائیندا۔ حُکھے اندر دوس رات، سورج چن سیکو کمائیندا۔ حُکھے اندر پتا مات، پوت سپوتا ویکھ وکھائیندا۔ حُکھے اندر دیوے دات،
 داتا دانی دیا کمائیندا۔ حُکھے اندر وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ حُکھے اندر کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی کھیل وکھائیندا۔
 حُکھے اندر کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ، حُکھے اندر کوٹن رام پرگٹائیندا۔ حُکھے اندر بھرے اپنے کھات، خالی حُکھے اندر کرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا حُکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا حُکم اپنے ہتھ، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیا۔ آد جُگاد چلائے رتھ، بن
 رتھواہی سیو کمائیا۔ گُر اوتاراں مارگ دس، لوک مات سیو لگائیا۔ سرگن اندر نرگن وس، اپنی بوجھ بوجھائیا۔ شبد آگمی تیر نرالا
 مارے کس، انیالا آپ چلائییا۔ اندر وڑ وڑ گائے جس، دس کیسے نہ آئییا۔ ترے گن اندر نہ جائے پھس، پنج تت نہ کھئے وکھائیا۔ لیکھا جانے
 اندھیری رین مس، چند چاندنی نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ حُکھے اندر کھیل اپارا،
 سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ حُکھے اندر اُچائے سچکھنڈ دوارا، تھر گھر اپنی کھیل کرائیندا۔ حُکھے اندر بن ونجارا، ساچا ہٹ آپ چلائییندا۔
 حُکھے اندر سچ بھنڈارا، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ حُکھے اندر نرگن سرگن کر پسارا، لکھ چوراسی بندھن پائیندا۔ حُکھے اندر آوے جاوے وارو

وارا، اپنا بھیو نہ کیسے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرتا پُرکھ آپ اکھوائیندا۔ حُکے اندر تخت تاج، سچکھنڈ
 آپ پرگٹائیا۔ حُکے اندر ساچا راج، ڈھردرگاہی آپ کھائیا۔ حُکے اندر رچ رچ کاج، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ حُکے اندر دیوے دات،
 وست امولک آپ ورتائیا۔ حُکے اندر کملاپات، اپنی کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ سمجھائیا۔
 ساچا حُکم ہر نرنکار، کلجگ آنت آنت جنائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، لیکھا لکھت نہ کھئے سمجھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن
 گئے بار، ہر کا رُپ نظر کیسے نہ آئیندا۔ چوڈاں ودیا رووے زارو زار، نیتر نیر نیر پرگٹائیندا۔ کاغد قلم کرے پُکار، بے آنت تیرا آنت کھئے نہ
 پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ ساچا حُکم سچ سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ شاہ
 پاتشاہ نر نریشا، نر نرنکار وڈ وڈیائیا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیشا، بھولا ناتھ دئے جگائیا۔ ترے گن تیرا جانے لیکھا، پنچ تت بھیو چُکائیا۔
 تیئی اوتار اپنے نیتر پیکھا، نیچ نیتر آپ کھلائییا۔ بھگت اٹھاراں اک سندیسہ، ست ستوادی آپ سُنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار
 یاری جانے لیکھا، الکھ اگوچر اگم وڈ وڈیائیا۔ نانک گوبند ویکھے ساچا کھیتا، پُھل پُھلواڑی ایکا لاییا۔ پنچم بنیا ایکا میتا، متر پیارا
 بے پرواہیا۔ کلجگ اتم میٹے ریتا، ستجگ ساچی دھار چلائییا۔ نانا توڑے مندر مسیتا، شودوالا مٹھ نظر کھئے نہ آئیا۔ آد جگادی ٹھانڈا
 سینتا، ست ستوادی راہ پرگٹائییا۔ نو نو تیرا ویلا بیتا، جُگ چوکڑی پندھ گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنپہڑا
 اک سمجھائییا۔ سچ سنپہڑا ایکنکار، کلجگ آنت آنت جنائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ تخت نواسی ہو تیار،
 ساچے تخت آسن لائیندا۔ لوک مات دئے آدھار، دھرت دھول ونڈ ونڈائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ مندر کر تیار، اُچ اٹلا سوبھا پائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی کھیل اپار، پرتھمی آکاش آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جُگ کرے
 خبردار، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا نایا دے آدھار، بیس بیسا وڈ وڈیائیندا۔ ستر بہتر کر پیار، ست ستوادی رنگ چڑھائیندا۔
 چُہتران ویکھے ویکھنہار، نیتر نین نین کھلائییندا۔ وشن برہما شو کِریا خبردار، ترے ترے میلا آپ ملائیندا۔ پنچم پنچ دئے آدھار، تیئی
 اٹھاراں جوڑ جُڑائیندا۔ تین چار کر پیار، دس دس بندھن پائیندا۔ پنچ وکھائے اک گھر بار، چُہتر انک جوڑ جُڑائیندا۔ سچکھنڈ دوارے

سارے مل کے گاؤ، سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیری جیکار، جے جیکار آپ کرائیندا۔ ذات پات ورن گوت برن ناتا تھے
 وچ سنسار، مذہب ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے آدھار، ہر گھٹ ایک نظری آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، سچ سنڈیسہ نر نریشا پہلی وساکھ آپ جنائیندا۔ پہلی وساکھ ہر جنایا، بھل رہے نہ رائیا۔ چہتران لیکھا اک وکھایا،
 لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ گر اوتار پیر کرو صلاحیا، بھگتاں نال ملائیا۔ ترے گن ڈیرہ دیوے ڈھابیا، پنج تت کرے صفائیا۔ وشن برہما شو
 مان دئے گویا، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ آد جس نے نور دھرایا، سو نور ویکھے سچا ماہیا۔ لوک مات سچکھنڈ دوار اک بنایا، چہپر چہن نہ
 کھئے چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چہتران ایک حکم سنائیا۔ ایک حکم اتم وار، گر اوتاراں ہر جنائیندا۔ اٹھو ویکھو
 وچ سنسار، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ناتا تٹا تیئی اوتار، گھر گھر سگن نہ کھئے منائیندا۔ کلمہ نبی نہ کھئے آدھار، دھیرج دھیر نہ کھئے
 وکھائیندا۔ سجدہ سپس نہ کھئے نمسکار، کایا کعبہ نہ کھئے سہائیندا۔ نانک گوہند نہ کھئے پیار، پنچم میلا نہ کھئے ملائیندا۔ انحد ناد نہ کھئے
 ڈھنکار، شبدي شبد نہ کھئے سنائیندا۔ پُرکھ اکال نہ کھئے ونجار، ساچا ہٹ نہ کھئے کھلائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی آئی ہار، ست دیپ ساچی ونڈ
 نہ کھئے ونڈائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وبھچار، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ گر اوتار کرو وچار، ساچی سکھیا نہ کھئے سمجھائیندا۔ ورن برن
 روون زارو زار، نیتر نیناں نیر وائیندا۔ ترے گن مایا رہی للکار، پنچ وکارا اپنا بل دھرائیندا۔ گر کی سکھیا گئی ہار، ستگر ایشٹ نظر کیسے
 نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو گوار، آتم پرما تم گنڈھ نہ کھئے پوائیندا۔ برہم میلا نہ کھئے پاربرہم دوار، پرکاس پرکاس نہ کھئے رکھائیندا۔ جیو
 ایش نہ کھئے پیار، سرتی شبد نہ کھئے جڑائیندا۔ کلمہ نبی نہ کھئے جیکار، ساچی صدا نہ کھئے لگائیندا۔ مقالے حق نہ کھئے وبار، حق حقیقت نہ
 کھئے پھول وکھائیندا۔ لاشریک بے عیب پروردگار، نوری جلوہ نہ کیسے وکھائیندا۔ چار گنٹ دھواں دھار، کلجگ انت اندھیرا چھائیندا۔
 ساچا میاں ہویا خبردار، اللہ رانی بیوی ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نانک ویکھے کھول کواڑ، بنک دواہی پردہ لاپندا۔ گوہند ہویا شاہ سوار،
 شستر بستر تن سچائیندا۔ لوآن پُریاں چرناں ہیٹھاں رہیا لتاڑ، برہمنڈ کھنڈ پنڈھ مکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے اک دوار، اک اکلا سوبھا
 پائیندا۔ نیوں نیوں سپس کرے نمسکار، نیوں نیوں سجدہ آپ جنائیندا۔ واپوا تیری فُدرت میرے یار، تُوں قادر فُدرت آپ اکھوائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکمران بھگوان، کلجگ آنت آپ جنائیا۔ اُٹھو سارے کرو
 دھیان، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ چہتران ملے اک مکان، دوجا در نہ کھئے وکھائیا۔ محمد لیکھا چکا چوڈاں طبق زمیں اسمان، چوڈس چند نہ کھئے
 رُشنائیا۔ نانک گویند کھیل مہان، جوتی جوت جوت سمائیا۔ تیئی اوتار اک دھیان، ایشٹ گُردیو ایک نظری آئیا۔ اٹھاراں بھگت اک گیان،
 نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ترے گن مایا توڑے مان، پنج تت ڈیرہ آپے ڈھاپیا۔ وشن برہما شو بخشے چرن دھیان، کول کول سچی سرنائیا۔
 پرگٹ ہو سیری بھگوان، بھگون اپنی کھیل سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چہتران اپنی گود بہائیا۔ چہتران اپنی
 گودی چُک، ہر جو چُک چُک خوشی منائیندا۔ اتم پینڈا سب دا گیا مُک، گر اوتار پیر پیغمبر مان نہ کھئے رکھائیندا۔ سب دی صفا گئی
 اُٹھ، ستھر ہور نہ کھئے وچھائیندا۔ چرنامت پیو گھٹ، امرت جام اک وکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی دے سارے سٹ، پتا اکو نظری آئیندا۔ پنج
 تت کایا دتا بُت، اتم جوتی میل ملائیندا۔ جس دی رکھ کے گئے اوٹ، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیندا۔ اک پرگٹائے نرمل جوت، تتو تت نہ
 کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں اُتے ہونے آپ موہت، مُحبّت اپنی آپے پائیندا۔ میل ملائے کایا قلعے کوٹ، دوجے در نہ پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، کلجگ اتم کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ پرگٹ ہو
 نہکلنک نرائن نر اوتار، نرگن اپنا ڈنک وجائیا۔ چرن کول بہائے گر اوتار، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکائیا۔ ایک کلمہ نبی رسول رہے اچار،
 اک پڑھائے کلام الاہیا۔ ایک بول ست جیکار، فتح ڈنکا رہے وجائیا۔ ایک چترُبج کھیل اپار، آد شکت اک رُشنائیا۔ ایک وسنہارا سچکھنڈ
 سچے دربار، تخت نواسی اک اکھوائیا۔ ایک ورتے ورتاوے ورتنہار، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، سچ سندیسہ ایک وار سُنائیا۔ سچ سنہیڑا شبدی دھار، دُھردرگاہی آپ سُنائیندا۔ پہلی جیٹھ
 کرو وچار، ہر جو ہر ہر بھيو کھلائیندا۔ چہتران کرے اک پیار، سچ پیار آپ بنھائیندا۔ اک اک نال وبار، اک اک سب دی جھولی
 پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کرنا باہر، رحمت رحیم رحمان آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حُکم آپ
 ورتائیندا۔ ساچا حُکم اتم مات، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ چہتران دتی اکو دات، اک اک ونڈ ونڈائیا۔ اک اک بنھے ساچا نات، ناتا

بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ ستر بہتر دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ نرگن
 کھیل اپر اپارا، پاربرہم پرہ آپ کرائیندا۔ چہتر بنائے در ونجارا، ونج ایکا ہٹ کرائیندا۔ چار جگ لہنا دینا قرض اُتارا، باقی کھئے رہن نہ
 پائیندا۔ سُنہار سرب پکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر زیشا سچکھنڈ دوارے آپ سُنائیندا۔ سچ
 سندیسہ لیا سُن، گر اوتار دھیان لگائیا۔ کون جانے پرہ تیرے گُن، بے انت تیری وڈیائیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، جن بھگتاں ہوئے
 سہائیا۔ اک اک اتم لئیے چُن، چُن چُن تیری جھولی پائیا۔ تیرا بھیو نہ بائے کھئے رکھ مُن، کوٹن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا تیرا ور، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ در تیرے جھکیا سیس، ست چار سیس جھکایا۔ تُوں صاحب سچا
 سلطان جگدیش، جگ جگ تیری وڈیایا۔ ستجگ تیرتا دواپر کلجگ سُنائی تیری حدیث، تیرا ناؤں ناؤں الایا۔ لوک مات پیسن
 پیس، ساچی سیوا سیو کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے واسطہ پایا۔ تیرے آگے واسطہ
 اتم پا، پلو رہے جھڈائیا۔ اک اک گرمکھ ساڈے نال ملا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جس سر ہتھ صاحب سلطان مہربان تُوں دتا ٹکا،
 تِس ویکھاں چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ایکا وست منگ منگائیا۔ ساچی وست منگی
 منگ، سچکھنڈ نواسی تیرے دوار۔ گرسکھ چڑھاؤنا ساچا رنگ، ملے میل اتم وار۔ گرمکھ وجے مردنگ، گھٹ گھٹ اندر انحد دُھنکار۔
 ساچے سنت چڑھے چند، نرمل جوت ہوئے اجیار۔ ساچے بھگت پرمانند، نجانند اک آدھار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 سچ کراؤنا اک وبار۔ سچ وبارا کرنا مات، پُرکھ اکال تیری سرنایا۔ تیرے بھگت منگی دات، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھایا۔ ستران بہتران بنیوں
 پتا مات، آپ اپنی گود بہایا۔ چہتران کرائی ساڈی یاد، چار جگ دے وچھڑے میل ملایا۔ تُوں کرتا کریم قادر کاد، نورو نور نور رُشناپا۔
 آد جگاد نہ ہوئے تیری وفات، نہ مرے نہ جایا۔ نور الاہی اکو ذات، جلوہ جلال اک رکھایا۔ کریں کھیل بوہ بدھ بھانت، پاربرہم وڈ وڈیایا۔
 لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ساچے سکھ لے پرگٹایا۔ نرگن ہو کریں لاڈ، سرگن روپ نظر کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گرمکھ ساچے لے ملایا۔ گرسکھ تیرا سچ منارا، وشن برہما شو دھیان لگائیا۔ ترے گُن کرے چرن نمسکارا،

نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پنج ت رووے زارو زارا، جس تن وسیا سچا ماہیا۔ تیئی اوتار کرن پیارا، گرسکھ ویکھن چائیں چائیا۔ مُرشد مُرید دئے آدھارا، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یارا گنڈھ پوائیا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، نانک گوہند رنگ وکھائیا۔ بھگت اٹھاراں اک سہارا، واہ وا تیری وجدی رہے ودھائیا۔ چھ گھر نو دوار نامہ چھپیو اونٹرو پارا، چھپر چھن آپ جُھپائیا۔ کلجگ اتم کھیل اپارا، زگن نرویر آپ وکھائیا۔ چھٹی چھٹی پار کنارہ، چھٹی چھٹی بند ٹڑائیا۔ بھگونت بنائے بھگت دوارا، بھگون اپنی سیو کھائیا۔ نیہاں ہیٹھ دباے سُت دُلارا، گوہند رتی رنگ رنگائیا۔ سونا رُپا پار کنارہ، دھرت دھول دئے جُھپائیا۔ ہر سنگت تیرا اک پیارا، لوک مات دئے پرگٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چل کے آون ویکھن سچ دوارا، جس دوارے ہر جو سیو کھائیا۔ کروڑ تیتسا کرے نمسکارا، سُریت راجا اند دھوڑی چرناں خاک رمائیا۔ وشن برہما شو بنے بھکھارا، آگے اپنی جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی دیونہارا، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ کلجگ اتم پار کنارہ، سب دی جڑ دئے اکھڑائیا۔ ستراں کرئے اک وارا، چار کُنٹ دا چار منارا ڈھاپیا۔ تریلوکی اُتے اک سہارا، سچکھنڈ نواسی گُرمکھاں آپ بنائیا۔ چہتران میلا کرئے گر اوتارا، پچھلا لیکھا لیکھے پائیا۔ پورب کرم آپ وچارا، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی لکھ لکھ نہ کھئے سمجھائیا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب پُکارا، آنت نظر کیسے نہ آئیا۔ آپے جانے گھڑن بھٹنہارا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ پرگٹ ہویا نہکلنک نرائن نر اوتارا، نر ہر اپنی جوت دھرائیا۔ وجدی رہے سچ ستارا، تندی تند نہ کھئے رکھائیا۔ چہتران کرے آپ اُجیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ور داتا آپ ہو آئیا۔ ور داتا ہر مہربان، مہبان دیا کھائیندا۔ ستجگ دا ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ تخت نواسی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائییندا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل مہان، خالق خلق آپ کرائیندا۔ گُرمکھ ویکھے بال انجان، آپ اپنی اُنکلی لائییندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، لوآن پُریاں نین اُٹھائییندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ دا جانے گیان، اگیان اپنا روپ جُھپائییندا۔ گر اوتاراں دیونہارا دان، اپنا نام جنائییندا۔ ویکھنہارا کرشنا کابن، بنسری نام مدھر دُھن آپ وجائییندا۔ لیکھا جانے سیتا رام، سییا سیئا اپنا رنگ وکھائییندا۔ نئیا چلائے دو جہان، میئا اپنا ایشٹ پرگٹائییندا۔ ساچا سیئا سیری بھگوان، ساکھیات کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تخت تخت سوہیا

پائیندا۔ تخت سُہایا آپ پرہ، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی
 بھیو چکائیا۔ ورن برن میٹے بھٹ، دئی دویت دئے گوائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وکھائے اک ہٹ، شرع شریعت دئے مٹائیا۔ شبدا اگئی مارے
 سٹ، انحد نادى ناد و جائیا۔ کر پرکاس پار کرائے حد، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ امرت جام پیائے مد، رس رسیا رس چکھائیا۔ وشنوں
 تیری ویکھے جد، برہما تیرا برہم لکھ چوراسی پردہ دیوے لاییا۔ شنکر لینا دیوے نہ کھئے چھڈ، جو گھڑیا بہن وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 بھگت بھگوان چرن دوارے صد، سچ سندیسہ دئے سنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اپنا اپنا بھار گئے لد، سر اپنے آپ اٹھائیا۔ حُکھے اندر ہندو
 مُسلم سکھ عیسائی کیتے اڈاڈ، حُکمی حُکم آپ سنائیا۔ اتم لیکھا سب دا رکھے اپنے ہتھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے آپ ملائیا۔ ہرجن ملنا ہر آپ ملاؤنا، گر اوتار نال ملایا۔ سچکھنڈ دوارے آپ بہاؤنا، بہ بہ اپنا رنگ
 وکھایا۔ نرگن سرگن بھیو چکاؤنا، بجر کپائی کُنڈا لاییا۔ پاربرہم برہم نور دھراؤنا، نورو نور نور رُشناپا۔ انحد نادى ناد و جاؤنا، آتمک ایکا
 راگ الاپا۔ ساچی سیجا آپ بہاؤنا، سوبھاوت ساچی سیج آپ سُہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچے بھگتاں آپ
 اٹھایا۔ ساچے بھگت جائن جاگ، ہر جاگرت جوت جکائیا۔ آتم آتر اک ویراگ، بن ویراگی آپ اُچھائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ،
 سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیا۔ گر اوتار رکھنا یاد، بھگت بھگوان آپ سمجھائیا۔ نرگن سرگن سنن آیا فریاد، فرض ظلم سب
 تے دئے لگائیا۔ گرُمکھ ساچے لدائے لاڈ، جوں بالک ماتا گود سکھائیا۔ لہنا دینا چکائے کل کہ آج، تہت وار گھڑی پل وند نہ کھئے وندائیا۔
 شبدا اگئی مارے آواز، راگی راگ نہ کھئے سنائیا۔ آتم پرما تم رکھے سانجھ، ترے گن مایا بندھن دئے ٹڑائیا۔ پرگٹ ہویا غریب نواز، غریب
 نہانے لئے اٹھائیا۔ نو سو چورانونے چوکری جگ جو رکھدا آیا لاج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ اتم ساچن لیا ساز، ستگر اپنی کھیل
 وکھائیا۔ چار ورن وکھایا اک جہاز، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائییا۔ لیکھا جانے گپت ظاہر باطن بات، باطن اپنا کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نہکلنک نرائن نر، ایکا ڈنکا نام و جائیا۔ ایکا ڈنکا وجے ناؤں، ہر جو ہر ہر آپ و جائیندا۔ کرے کھیل اگم
 اتھابوں، لکھ اگوچر ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن کرے نیاؤں، لکھ چوراسی پھول پھلائییندا۔ بھگت بھگوانت پکڑے ہابوں، پکڑی بانہ نہ

کھئے چھڈائیندا۔ گرسکھ لیکھا جانے پتا ماؤں، پوت سپوت آپ بنائیندا۔ سدا سہیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ اک
 چپائے ساچا ناؤں، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ کھیوٹ کھیٹا بنے ملاحو، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ نتھاوایاں دیوے ساچا تھاوں، درگاہ
 ساچی آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پیر پیغمبر آپ سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر نیتر کھول،
 نین نین اٹھائیا۔ کون کوٹ مؤلا رسیا مؤل، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ نرگن سرگن تولنہارا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ لیکھا جانے کایا
 چول، کایا چولی ویکھے تھاوں تھائیا۔ لکھ چوراسی رہی انبھول، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ نانک نرگن کہے ہر وسے سدا بھگتاں کول، وچھڑ
 کدے نہ جائیا۔ بھگت کبیر رہے اڈول، اڈل ملی تیری وڈیائیا۔ کلجگ آنت چکایا پردہ اوہل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ ہرجن جاگے گر گر دھار، گر سوریر بلوان آپ جگائیندا۔ ستر بہتر میلا میل وچ سنسار، سنسار
 ساگر پار کرائیندا۔ آدر دیوے وارو وار، کرتا قادر ویکھ وکھائیندا۔ چہتران میلا اتم وار، گر اوتار نال رکھائیندا۔ اگی جیٹھ کرے وبار،
 جیٹھا پت شبدي آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنديسہ اک سنائیندا۔ سچ سنديسہ شبد ڈلارے، ہر
 جو ہر ہر آپ جنائیا۔ میرے بھگت سدا کوارے، میرے بن نہ کھئے پرناٹیا۔ کلجگ اتم بیٹھے آکنارے، کنارہ نظر کیسے نہ آٹیا۔ اچی کوک
 کوک رہے پکارے، گوہند ملیا سچا ماہیا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھارے، کرپانڈھ وڈی وڈیائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارے، نرگن جوت کرے
 رُشناٹیا۔ ہرجن میلے اپنے دوارے، در دروازہ آپ گھلاٹیا۔ چہتران آئی اتم وارے، ساتا چوکا بندھن پائیا۔ سچکھنڈ دی ساچی دھارے،
 دھرنی اُپر دئے پرگٹائیا۔ کرے کھیل اپر اپارے، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ شبدي سْت گرسکھ تیرے پیارے، بن تیرے سکے نہ کھئے جگائیا۔
 اگی جیٹھ چہتران دے جانا دوارے، گھر گھر اپنا پنڈھ مُکائیا۔ جے گرسکھ سْتا ہووے پیر پسرارے، پھڑ پیروں لینا ہلاٹیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد تیری سیوا اک لگائیا۔ گر شبد اٹھ بل دھار، ہر جو ہر آپ سنائیندا۔ نو سؤ چورانوے
 چوکرئی جگ تیرا ناؤں کردے رہے اجیار، میرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اتم دسٹاں سچ وبار، ساچا راہ اک وکھائیندا۔ گر مُکھ ساچے لینے اٹھال،
 جس جن اپنی گود وکھائیندا۔ جگ جنم دے میرے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے دھرم مُکھ بھوائیندا۔ چتر

گپت لیکھا نہ سکے وکھال، لاڑی مؤت مینڈھی سیس نہ کھئے گندائیندا۔ جس دی کراں آپ پرتپال، تِس نیڑ جم نہ آئیندا۔ تُوں جا کے سُرَت سنہال، کلجگ ویلا وقت سہائیندا۔ چہتران وساوان تیرے نال، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ گھر گھر دپیک جوتی دینی بال، جوتی جوت نال ملائیندا۔ ناتا تئے شاہ کنگال، ناری پُرش نہ ونڈ وندائیندا۔ لہنا دینا پردھ بال، بالی بالا آپ وکھائیندا۔ تُوں وسنا تہر گھر سچّی دھرمسال، سچکھنڈ ہر جو آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیوے ساچا ور، شبدی سُرَت آپ سمجھائیندا۔ شبدی سُرَت سیس جھکا، ہر پُرکھ آگے کرے نمسکارا۔ میں اگی جیٹھ جاواں واہو داہ، گرمکھاں چل دوارا۔ باہوں پکڑ لوں اٹھا، تیرے چرن دیاں سہارا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ دا پندھ مکا، آنت وکھاواں پار کنارہ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چہتران میلا ایک وارا۔ چہتران میلا دیواں میل، میرے صاحب سچّے گوسائیندا۔ جوت جگاواں بن باقی تیل، بے آنت بے پرواہیا۔ اچرج وکھاواں تیرا کھیل، کھیلاں کھیل ہر گھٹ تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگایا۔ منگاں منگ دینا دان، ہر داتار تیری وڈیائیا۔ تُوں صاحب سچّا سلطان، شہنشاہ شاہ سچّا پاتشاہیا۔ ایک بخشنا چرن دھیان، کول کول تیری سرنائیا۔ میرا تیرے اُپر مان، تُوں پتا تُوں ہی مائیا۔ چہتران بھگتاں ویکھاں آن، لوک مات سہج سُبھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کراں پچھان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ میری وڈیائی تیرے ہتھ، شبد سُرَت اکھ سُنائیندا۔ تُوں دین دیال ٹھا کر سوامی سمرتھ، تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گر اوتار تیری مہا گا گا گئے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے سُنائیندا۔ میں آد جگاد گاواں تیرا جس، جس وید پُران صلاحیندا۔ اتم پوری کرنی آس، نراسا روپ نہ کھئے رکھائیندا۔ تیرے دوارے جاواں وس، سچ دوارا موہے بھائیندا۔ تُوں بھگتاں ملنا بس، بس بس بھگت خوشی وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نظر کھئے نہ آئیندا۔ تڈھ بن دوسر ناہیں کھئے، ہر جو تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرے بھگت تیرے جیہے ہوئے، تیرا نور تیری رُشنائیا۔ تیرا ناؤں ملے ڈھوئے، ڈھولک چھینا نہ کھئے وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری سچّی آس رکھائیا۔ سچّی تیری اکو آس، آسا آسا وچ رکھائیندا۔ پاربرہم تیرا سچ پرکاس، پرکاس پرکاس نال ملائیندا۔ جگا جگنتر تیرا دھرواس،

میری دھیر دھرائیندا۔ سدا سُہیلے وسنا پاس، تیرا وچھوڑا موہے نہ بھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا تیرے بھگت تیری جھولی پائیندا۔ ساچا ویلا سِری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ اگی جیٹھ کھولنا اک بیان، بیانا میرے ناؤں رکھائیا۔ چُہتر بھگت کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ ہار ستاراں ہون پردھان، پردہ ہر جو دئے چُکائیا۔ ہر سنگت پکے اک پکوان، پُرکھ ابناسی سیو کھائیا۔ اگی اگی سیو مہان، ساچی سکھی دئے سمجھائیا۔ دھاروں تکھی کرے کھیل مہان، نکئی نکئی دئے وڈیائیا۔ چُٹھی لکھی دُھر فرمان، شبدي سُت کرے پڑھائیا۔ الفیے نہ سکے پچھان، پینتی اکھری بیوی نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اگی جیٹھ دوس سہاؤنا، ہر جو شبدي شبد جنائیندا۔ چُہتران لیکھا لیکھ لیکھاؤنا، لیکھ لیکھ لیکھا ہتھ پھڑائیندا۔ لکھ چوڑاسی پندھ کٹاؤنا، جنم جنم نہ کھئے بھوائیندا۔ مات گریہ پھیر نہ آؤنا، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ ادھ وچکار نہ کیسے اٹکاؤنا، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ وبارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چُہتر وبارا ست چار، ست ستوادی آپ کرائیا۔ چار جگ دا کھیل اپار، چاروں کُٹ ویکھ وکھائیا۔ چار وید کھول کوار، چار ورن دئے سمجھائیا۔ چار یاری پاوے سار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ست وبارا ہر نرنکارا، نرگن اپنا آپ کرائیا۔ ست وبارا کرنا جگ، جیون جگت آپ جنائیندا۔ گرمکھ میلنے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنی دیا کھائیندا۔ ترے گن مایا بچھے آگ، اگنی ت نہ کھئے رکھائیندا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ دے بیرے نگ، اپنی جڑت آپ جڑائیندا۔ اتم پردہ لئے کج، شبد دوشالہ ہتھ اٹھائیندا۔ ویکھنہارا نو کھنڈ پرتھی بھج بھج، دو جہاناں پندھ مُکائیندا۔ ہر بھگت دوارے بے سچ، ساجن اپنی دیا کھائیندا۔ پیر پیغمبران کرائے جج، ساچا کعبہ آپ کھلائیندا۔ شودوالا مندر مسجد مٹھ آپے دس، ٹل اپنے نام کھڑکائیندا۔ گرو دوارا اتر وس، گر گر شبدي بوجھ بُجھائیندا۔ کلجگ اتم کھیرا کرے بھٹھ، بھٹھی اگنی آپ تپائیندا۔ سادھاں سنتاں ویکھے دھیرج جت، ست سنتوکھ کون رکھائیندا۔ کون جانے برہم مت، برہم مت کون ملائیندا۔ کون ملے کلاپت، کول نین کون اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم دو جہان، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ لیکھا جانے جیو شیطان، شرع شریعت پھول

پُھلایا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے صدق ایمان، صبر صبوری کون ہنڈھائی۔ سادھ سنت ویکھے مار دھیان، کون بیٹھا تاڑی لایا۔ کون وسے سچ مکان، گھر گھر وچ سوہیا پائی۔ کون ویکھے امرت پین کھان، بن رسنا رس چکھائی۔ کون بن پڑھیاں کرے گیان، نش اکھر ناد سُنائی۔ کون کوئن پرکاش کرے بہان، بن تیل باقی دپیک دئے جگائی۔ کون آتم سیجا ہوئے بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائی۔ کون پنچم ناد شبد سُنے دُھنکان، چھٹی راگ پندھ مُکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا حُکم آپ ورتائی۔ نر ہر ہر نرائن، نر ناری کھیل کرائیندا۔ رسنا کیسے نہ سکے کہن، لکھ لکھ لیکھ نہ کئے سمجھائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر جن بھگتاں ہر آپے آئے لین، نت نوت ویس وٹائیندا۔ نانا توڑے مات پت بھائی بہین، ساک سجن سین نہ کئے وکھائیندا۔ تن بستر پائے نام کہن، ساچے بھوشن بستر آپ سہائیندا۔ اک وکھائے ساچا تین، نج نیتر آپ گھلائییندا۔ ایتھے اوتھے بنے ساک سجن سین، سگلا سنگ آپ نہہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ ملائییندا۔ ہرجن میلا میل ملایا، ملنی جگدیش آپ کرائیا۔ گر چیل بن بن کھیل کرایا، کھیلنہارا نظر نہ آئی۔ بن سجن سہیلا پھیرا پایا، پھر پھر ویکھے سرب لوکائی۔ چہتران انک آپ جڑایا، ساتا چوکا گنڈھ پوائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سیو کھایا، سیوک بنے سیوادار، کر کر سیوا خوشی منائی۔

۱۲۰

۱۲۰

☆ ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی اجیت سنگھ دے گرہ بٹالا ☆

سُنو ہر گاتھا انڈٹھ، جگت نیتر نظر نہ آئی۔ جگ چوکرئی سادھ سنت گراوتار پیر پیغمبر کایا مندر اندر لیکھا دس کے گئے سوا گٹھ، نرگن پیمانہ پرم پُرکھ اپنا اک بنائی۔ لکھ چوراسی اندر ونڈیا ہس، حصہ حساب کتاب وچ نو نو آپ رکھائی۔ آتم پرماتم پرماتم آتم اک دوجے نوں پئے دس، دشا اُتر پورب پچھم دکھن نہ ونڈ وندائی۔ جے کوئی پُچھے ہر جو وسے دھام کس، ہر گن گا گا ہر بھگت دین جنائی۔ جیو جنت جگت جگیا سو بیسن رہیا پس، دو جہان سری بھگوان ترے بھون دھنی اپنی چکی اک چلائی۔ اتم سب نوں دیوے اپنی پٹھ، لوک مات سب دا لیکھا دئے مکائی۔ نرگن نرگن گھر سرگن نانا توڑ کرے ساچا پت، بھوکھت بھیکھ اپنی ریکھ رنگ نہ کئے وکھائی۔ کلجگ

آنت سِری بھگونت گُرمکھاں لیکھا آپ لکھ، گر اوتاراں لہنا مَول چُکائیا۔ نِت نوتِ آوے جاوے کرے کھیل سچکھنڈ نواسی ساچے دیس،
 لوک پرلوک اپنا راہ چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، انڈیٹھری گاتھا پُرکھ
 سمراثا، اجونی ریت انہو پرکاس پُرکھ ابناس اپنی آپ جنائیا۔ ساچی گاتھا سُنو جن میت، ہر مِتر پیارا آپ جنائیندا۔ نو نو چار چلائی
 ریت، گر اوتار سیو لگائیندا۔ مارگ دس دس مندر مسجد مٹھ مسیت، نرگن اپنا مُکھ چھپائیندا۔ کلجگ آنت اولڑی ریت، ریتیوان آپ
 کرائیندا۔ آتم پرما تم ساچا گیت، چار کھانی چار بانی چار کُنٹ سیس نوائیندا۔ جن بھگتاں ناد سُنائے اک انڈیٹھ، چھٹی راگ بھیو نہ آئیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بن اکھڑ اکھڑ آپ بنائیندا۔ سُنو راگ رنگ محل، محلہ ہر جو آپ بنایا۔ گُرمکھ ویکھ اُچ اٹل،
 گھر گھر وچ سوبھا پایا۔ کہہ کہہ گئے گھر اچل، اچل نگر ہر آپ بنایا۔ کسے ہتھ نہ آوے جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈُونگھی ڈل، کوئن کوٹ جل
 تھل رہے کُرا لایا۔ گگن اُپر گگن دیپک رہیا بل، بن اگنی ہون کرایا۔ دُور ڈراڈا ویکھ نانک کبیر گیا من، بے آنت تیری پرہ ماہیا۔ تُوں داتا
 داتار جننی جن، ہوں بالک سیو کمایا۔ سو پُرکھ نرنجن ایکا راگ شبد سُنایا کُن، بن رسنا جہوا گایا۔ نرگن نانک کہے دھن دھن دھن،
 سرگن نانک ونڈ ونڈایا۔ کلجگ اتم ہو مہربان، نہکرمی جن بھگتاں کرم کانڈ روگ مٹایا۔ اک وکھائی ساچی سرن، سرنگت آپ ہو آیا۔
 کتھا اکتھ کھانی اکو پڑھن، سُن سُن ہر جو خوشی منایا۔ سُرَت سوانی اپنی منزل چڑھن، منزل چڑھ محبوب اپنا اکو پایا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا نام اک سُنایا۔ سُن سُن تھکے جگت کُن، کایا کاگ وانگ کُرا لایا۔ اکو صاحب
 جائے من، من منسا پور کرائیا۔ سُنے سُنائے گن ندھان، گنوتتا گن ساچا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن
 دیوے اک ور، سُن سادھ کر آزاد، اسم اعظم مُاعظم نوری اکھڑ اک سُنایا۔ نوری اکھڑ اکو الف، عارف ہتھ کسے نہ آیا۔ عیسیٰ موسیٰ
 چڑھ کے چُکیا حلف، دیوے جوڑ سجدہ سیس جھکایا۔ چاروں کُنٹ نظری آئے تیری طرف، دشا ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ تیرا نور عرش قُرس،
 کایا کعبہ رُوپ وکھایا۔ جلوہ جلال اُپر فرش، خاکی خاک سوبھا پایا۔ رحیم رحمان کیتا ترس، رحمت اپنی آپ کمایا۔ ہر کا سندیس جگت
 اکھڑ کرے لکھت پڑھت، بھگت اکھڑ قلم شاہی نال نہ کھئے رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن اپنا راگ سُنایا۔

☆ ۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چِلا سِنگھ دے گرہ جموں ☆

تخت نواسی ایکنکار، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ نرگن نرویر نراکار ہو تیار، انہو پرکاس آپ دھرائیندا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑ، تھر گھر ساچی بنت بنائیندا۔ دُھر فرمانا حکم ورتار، ابناسی کرتا آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ ساچی دھار پُرکھ اکالا، ہر جو ہر ہر آپ چلائیآ۔ سچکھنڈ بیٹھا سچی دھرمسالہ، درگاہ ساچی دھام سُبھائیآ۔ نرگن جوت نور نرالا، نورو نور نور رُشنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولآ، نرگن نر ہر نرائن کرائیندا۔ سچ سِنگھاسن ایکا ملا، ست پُرکھ نرنجن سوہیا پائیندا۔ ست سندیس ایکا گھلا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، درگاہ ساچی آپ کرائیآ۔ اک اکلآ ہو تیار، ساچی بنت آپ بنائیآ۔ نرگن نرگن کر پیار، نرگن میلا سبھائیآ۔ کلجگ آنت کھیل اپار، کرنی کرتا آپ اکھوائیآ۔ سٹ دُلارا شبدی دھار، دھار دھار وچ پرگٹائیآ۔ تھر گھر ساچے دیوے واڑ، گرہ مندر آپ سُبھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی رچنا آپ رچائیآ۔ ساچی رچنا پُرکھ ابناس، سو پُرکھ نرنجن آپ رچائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پرکاس، ایکنکارا ڈگمگائیندا۔ آد نرنجن کھیل تماش، سری بھگوان آپ وکھائیندا۔ ابناسی کرتا ہو ہو داس، پارہرم پرہ ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے اپنی کرے پوری آس، آسا آسا وچ ملائیندا۔ تھر گھر ساچے کر نواس، سٹ دُلارا سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی دھار آپ پرگٹائیندا۔ ساچی دھارا تھر گھر، ہر ساچا کرتا آپ پرگٹائیآ۔ آپے ناری آپے نر، نر نرائن وڈ وڈیائیآ۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل وکھائیآ۔ اپنی سیجا آپے چڑھ، سیج سُبھنجی آپ سُبھائیآ۔ نرگن اندر نرگن وڑ، نرگن میلا میل ملائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست ستوادی اپنی دھارا آپ پرگٹائیآ۔ ساچی دھارا پُرکھ اکال، پُرکھ اکلآ آپ پرگٹائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار، دُھر دربارا آپ سُبھائیآ۔ سٹ دُلارا جنے ایکا لال، لالن اپنی گود بہائیندا۔ تھر گھر ساچے دئے بہال، گرہ مندر بنک وڈپائیندا۔ آد جگاد سدا سد کرے پرتپال، بن سیوک سیو کھائیندا۔ نرگن داتا پُرکھ بدھاتا بن رکھوال، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپِ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تہر گہر اپنا ویس وٹائیندا۔ تہر گہر ویس سِری بھگوان، نِرگن نِرگن آپ پرگٹائیا۔ سُت دُلارا کر بلوان، بل
 اپنا آپ سمجھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ وکھائیا۔ داتا بھکھاری کھیل مہان، گہر گہر وچ سوہا پائیا۔ تخت نواسی ہو
 مہربان، شاہ پاتشاہ شہنشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ بھوہت بھوپ بن راج راجان، اک اِکلا ساچے تخت آسن لائیا۔ در درویش بن دربان،
 سیس جگدیش اپنا آپ جھکائیا۔ پاربرہم پرہہ منگے دان، جوتی جوت سرُوپِ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر بھیو نہ
 کھئے جنائیا۔ دوسر بھیو نہ کوئی راہ، مارگ ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ تخت نواسی بن ملاح، آد اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ شبد سرُوپِ سُت بنا،
 جنی جن اپنی گود اُٹھائیندا۔ دائی دایا سیو کما، سِر تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ رہبر بن بے پرواہ، بے نظیر نظر اپنی آپ ٹکائیندا۔ جوتی نور کر
 رُشنا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ دیا باقی آپ ٹکا، درگاہ ساچی آپ سُہائیندا۔ کھلاپاتی ویکھ ویکھ اپنی خوشی رہیا منا، دوسر سنگ نہ کھئے
 رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک وڈیا، وڈ وڈا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپِ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سینگھاسن آپے چڑھ، اپنا
 حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچے تخت چڑھ نرنکار، سچکھنڈ ساچا حُکم جنائیا۔ تہر گہر کھول آپ کواڑ، در دروازہ دئے کھلائییا۔ سُت دُلارا کر
 تیار، حُکمی حُکم اک سُنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں بھر بھنڈار، وست امولک جھولی پائیا۔ وشن برہما شو دے آدھار، ترے ترے ایکا
 رنگ رنگائیا۔ پنچم جوڑ اگم اپار، اپ تیج وئے پرتھمی آکاش نِرگن نِرگن گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سرُوپِ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ
 سندیسہ نر نریشا آد پُرکھ پُرکھ ابناسا، درگاہ ساچی آپ سُنائیا۔ درگاہ ساچی مقامے حق، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ
 سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار بنائیندا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، رتھ رتھوہی سیو کھائیندا۔ سُت دُلارے مارگ دس، شبدی شبد آپ وڈیائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپِ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک جنائے ساچا رس، رس اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ساچا رس سِری بھگوان، اپنا آپ پرگٹائیا۔
 شبدی سُت دیوے دان، داتا دانی جھولی پائیا۔ چرن کول کول دھیان، کول کول ویکھ وکھائیا۔ آپ وسائے سچ مکان، چہر چہر نہ کھئے
 چُھائیا۔ سورج چن نہ کوئی بھان، نور نور نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ زمیں نہ اسمان، جوتی جوت سرُوپِ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سُت آپ
 سُنائیا۔ ساچے سُت سچ سندیسہ، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ تخت نواسی اک نریشا، نِرگن نرنکار آپ اکھوائیندا۔ آد جگادی ساچا

پیشہ، بے پرواہ آپ پرگنائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچے دیسا، گھر گھر اپنا بھیو کھلائیندا۔ روپ رنگ نہ کھئے ریکھا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھیو آپ کھلائیندا۔ ساچا بھیو کھول نرنکار، ابھید آپ جنائیا۔ سٹ ڈلارے کر وچار، ست ستوادی آپ سمجھائیا۔ تیرا میرا اک بھنڈار، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ دیونہار ہر داتار، سچکھنڈ وسیا سچا ماہیا۔ وشن برہما شو دئے آدھار، تیری گودی گود سہائیا۔ پنج تن ونج وپار، ہٹ ہٹوانا اک وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پری لوء کر آکار، سچ اکھاڑا دئے وکھائیا۔ رو سس دئے آدھار، نور نور نور رُشنائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن سرگن ویکھ پسا، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائیا۔ ایش جیو کھیل اپار، جگت جگدیش آپ سمجھائیا۔ آتم پرما تم کھیل نیار، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ انڈج جیرج اُتُبھج سینج ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھ ویکھ ویکھ بگسائیا۔ چار کُٹ اک اکھاڑ، اُتر پورب دکھن پچھم اپنا رنگ رنگائیا۔ دہ دشا ویکھ پُلاڑ، پاربرہم اپنا حُکم ورتائیا۔ جُگ چوکرئی ونڈ سنسار، ستجگ تریتا دوپر کلجگ تیری جھولی پائیا۔ وست اگم اگوچر کر تیار، ترے بھون دھنی دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی سٹ اک سمجھائیا۔ شبدی سٹ سٹ ڈلار، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل نیار، نرکار آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو سیوادار، ساچی سیوا آپ وکھائیندا۔ حُکمی حُکم حُکم ورتار، دُھر فرمانا آپ الائیندا۔ تھر گھر بیٹھ کرن سچی کار، سچ سچ آپ درڑائیندا۔ تیرا لیکھا اپر اپار، اپر میرا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی تیرا روپ پرگنائیندا۔ لکھ چوراسی تیرا روپ، شبدی شبد ہر جنائیندا۔ لیکھا جانے شاہو بھوپ، بھوپت اپنی کھیل رچائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، تیرا ناد ناد سُنائیندا۔ نرگن سرگن تانا پیٹا سوٹ، تند تند نال جُڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی کھیلنا کھیل، ہر جو ہر آپ جنائیا۔ نرگن سرگن کر کر میل، پنچم پنچ پنچ وکھائیا۔ کرنا پرکاش پن باقی تیل، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ آتم پرما تم میلا سجن سہیل، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا اپنی سیکھ، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے دیوے بھکھ، تھر گھر شبدی جھولی آپ بھرائیندا۔ اک رکھاوے تیرا

حص، نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھید ابھیو آپ سمجھائیندا۔ تیرا حصہ ونڈے ونڈ، نر ہر ساچا آپ جنائیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، برہمانڈ کرے کُرمائیا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتہج سیج سوبھا پائیا۔ تیرا ناؤں سُنائے چھند، گیت گیت آپ الاٹیا۔ بندھن پائے بند بند، بندی سکے نہ کھئے تڑائیا۔ تیرا رُوپ تیرا اند، گھر گھر وچ دئے ٹکائیا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ حُکمے اندر سورج چند، آد جُگاد سیو کھائیا۔ حُکمے اندر کوٹ برہمنڈ، کھنڈن کھنڈ کھنڈ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدي ایکا وست دئے ورتائیا۔ شبد سٹ اُٹھ بلوان، ہر جو ہر ہر آپ اُٹھائیندا۔ نرگن ویکھے مار دھیان، نرگن میل ملائیندا۔ نرگن گوپی نرگن کابن، نرگن بنسری نام سُنائیندا۔ نرگن وسے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حُکم ورتائیندا۔ نرگن دیوے دُھر فرمان، سچ سندیسہ آپ الاٹیندا۔ نرگن لکھ چوراسی کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ نرگن وشن برہما شو کرے گیان، نش اکھر اکھر آپ پڑھائیندا۔ نرگن ایکا کھیل کرے مہان، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ نور الابی ہو پردھان، مقامے حق سوبھا پائیندا۔ مہان پیدو نوجوان، بسمل اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، دُھر سندیسہ نر نریشا تھر گھر ساچے آپ سُنائیندا۔ سٹ دُلارا ہو تیار، دھئے جوڑ پیا سرنائیا۔ ہوں بالک سیوک سیوادار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائیا۔ جُگ چوکرئی لکھ چوراسی ویکھاں وچ سنسار، بن سیوک سیو کھائیا۔ نرگن رُوپ میرا نہ کوئی آکار، پنج تے ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ تیرا بھيو دیاں کھلاٹیا۔ کون بدھ کھولاں بھيو، شبدي سٹ منگ منگائیندا۔ کون رُوپ کراں سیو، بن سیوک سیو کھائیندا۔ تون آد جُگادی الکھ ابھیو، تیرا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ دیوے ور سِری بھگونت، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ میرا کھیل آد آنت، مدھ تیری دھار وکھائیا۔ برہم جنائی جیو جنت، لکھ چوراسی وچ سمائیا۔ کراں کھیل اک بے آنت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ تیرا رُوپ پرگٹا بن بن ساچا کنت، ناری نرگن ویس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ شبد دئے سمجھائیا۔ سٹ شبد ہر کر پیار، پرم پُرکھ دیا کھائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کراں اپار،

بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پنج تت ناتا جوڑ سنسار، گر اوتار تیرا ناؤں رکھائیندا۔ پیر پیغمبر دے آدھار، کلمہ نبی اک پڑھائیندا۔ بھگونت بھگت
 کھول کواڑ، تیرا ناد دھن سنائیندا۔ ساچے سنتاں ویکھ وچار، نیتر نین تیرا وکھائیندا۔ بن پڑھیاں دے گیان، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپ وکھائیندا۔ ساچا مارگ لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔
 شبدی شبد دیوے دات، پنچم پنچ پنچ کڑمائیا۔ نرگن نرگن بٹھے نات، سرگن سرگن وجے ودھائیا۔ جگ جگ ویکھے مار جہات،
 ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا کھیل کرائیا۔ بیٹھا رہے اک اکانت، اک اکلا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا
 پردہ دئے اٹھائیا۔ اپنا پردہ دیوے کھول، کھولنہار اک اکھوائیندا۔ تیرا ناؤں تیرے مندر دیوے بول، انبولت اپنا راگ الاٹیندا۔ لکھ چوراسی
 جیو جنت آد جگاد جگا جگنتر تیرے کنڈے دیوے تول، تولنہارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ بیٹھا رہے سدا اڈول، انہو اپنی کھیل وکھائیندا۔
 لکھ چوراسی اندر رہیا مؤل، مؤلا اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست ڈلارے تیرے سنگ کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ نو سو چورانوے
 چوکرئی جگ تیرا رکھے مان اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ اتم سدے اپنے کول، گرہ مندر آپ بہائیندا۔ تیرا بھیو نہ جانے کوئی
 پنڈت پاندھا رول، چوڈاں ودیا آنت نہ آئیندا۔ چوڈاں لوک رہے ڈول، چوڈاں طبق سرب کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، دیونہارا ساچا ور، دھر فرمانا ایکا وار سنائیندا۔ دھر فرمانا ہر جگدیش، آد پُرکھ آپ جنائیا۔ ست ڈلارے سچ حدیث،
 سچکھنڈ نواسی اک رکھائیا۔ جگ چوکرئی پیسن پیس، کوٹن کال کال بتائیا۔ شاہو بھوپ بن بن سیس جگدیش سوہے کھئے نہ کرے ریس،
 نو نو نیا جگت ڈلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کرنا کھیل، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔
 نو نو چار لکھ چوراسی آتم پر ماتم ویکھے جیل، بندھن بندھ نہ کھئے ٹرائیا۔ جگ جگ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بن بن سجن سہیل،
 سوہلا ہر ہر نام سنائیا۔ پُرکھ ابناسی وسے سدا نویل، اپنا بھیو نہ کیسے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، حکمی حکم
 آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ساچا رانا، راجن راج آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھے اپنے بھانا، سد بھانے آپ وکھائیندا۔ نو سو چورانوے
 چوکرئی جگ کرے کھیل مہانا، شاستر سمرت وید پُران، گیتا گیان، انجیل قرآن بودھ آگادھ کھانی بانی پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا حُکم ورتائیندا۔ جُگ جُگ حُکم شبد گیان، ہر شبدی شبد جنائیا۔ وشن برہما شو بال انجان، دے مت آپ سمجھائیا۔ گر اوتار کر پردھان، نام پردھانگی ہتھ پھڑائیا۔ ست ست سندیسہ دیوے سری بھگوان، ساچی سیکھیا اک وکھائیا۔ نش اکھڑ کر پروان، اکھڑ اکھڑ ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا لکھ لکھ لیکھ مہان، لوک مات دئے وڈیائیا۔ پیر پیغمبر کرن کلام، کائنات نات سُنائیا۔ دو جہاناں اک پیغام، وڈ پیغمبر آپ پڑھائیا۔ آپے پکڑنہارا دامن دام، دامنگیر بے پرواہیا۔ ساچا سجدہ کرے سلام، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ ساچے سٹ تیرا کھیل مہان، ابناسی اچت آپ وکھائیا۔ اتم چوکر ویکھے آن، نرگن نرگن وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر سندیسہ آپ سمجھائیا۔ دُھر سندیسہ ایکا وار، اک اکلآ آپ جنائیندا۔ جُگ چوکر ی جائے ہار، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ اتم برہما وشن شو روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ ترے گن مایا کرے پکار، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ پنج تت منگن دھوڑی چہار، مستک ٹگا خاک نہ کھئے رمائیندا۔ تیئی اوتار دوئے جوڑ کرن نمسکار، پرہہ آکے سیس جھکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار کرن ہاہاکار، الفیے پندھ نہ کھئے مکائیندا۔ دس گر جوت اک نرنکار، نرگن ویکھ ویکھ بگسائیندا۔ گوہند میلا سٹ دُلا، چیلار گر وڈ وڈیائیندا۔ پنچم پنچ کر پروان، پنچ پردھان آپ وکھائیندا۔ پنچم سوہن در راجان، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ پنجاں دیوے اک گیان، ایکا اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدی شبد بھیو کھلائییندا۔ شبد سٹ رکھنا یاد، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سُنے فریاد، اتم اپنا ویس وٹائیا۔ ایکنکارا دیوے داد، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آد نرنجن دو جہاناں لئے لادھ، ترے ترے اپنا پندھ مکائیا۔ سری بھگوان لکھ چوڑاسی وچوں لئے کاڈھ، میل ملائے سہج سُبھائیا۔ ابناسی کرتا موہن مادھو مادھ، موہ اپنا اک وکھائیا۔ پاربرہم پرہہ دیوے ساتھ، سگلا سنگ رکھائیا۔ برہم گائے تیری گاتھ، ہنگ برہم وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وکھائے اپنا گھاٹ، پٹن بیٹھا سچا ماہیا۔ نو نو چار مکے واٹ، پاندھی پندھ نہ کھئے وکھائیا۔ ست چار رُپ درسائے ساکھیات، نرگن سرگن لئے سمجھائیا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ گرسکھاں اندر کر کر واس، گرہ مندر دئے سہائیا۔ نرمل نور جوت کر پرکاس، پُرکھ ابناسی لئے ملائیا۔ کرے کرائے بند خلاص، لکھ چوڑاسی بندھن دئے تڑائیا۔ جس اُچایا ماسوں

ماس، تولہ رتی ماشہ آنت اپنے ہتھ وکھائیا۔ لہنا دینا چُکائے پرتھی آکاش، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ نرگن نرگن رکھے ساتھ، جوتی شبدی جوڑ
 جڑائیا۔ آتم پر ماتم کرے نواس، نیج گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پرگٹ ہو پُرکھ ابناس، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ سمبل نگر رکھ نواس، گوہند
 ویکھے چائیں چائیا۔ اچا ٹلا پربت مان گوائے کیلاش، کیشو اپنی کھیل وکھائیا۔ نرگن نور کر پرکاس، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 شبد سُت دئے وڈیائیا۔

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی پرکاش چند دے گرہ جموں ★

ہر تخت نواسی شاہو شاباس، شہنشاہ دیا کھائیدا۔ سُت ڈلارے پوری آس، بن آسا آپ وکھائیدا۔ وشنوں وشو رکھے ساتھ،
 سگلا سنگ نبھائیدا۔ برہما برہم کرے پرکاس، پار برہم پرہہ دیا کھائیدا۔ شنکر کھیل ویکھ کیلاش، کل اپنی آپ پرگٹائیدا۔ ترے گن
 مایا توڑے پھاس، پھندھن اپنا آپ بندھائیدا۔ پنج تت کرے داسی داس، داسن داس سیو کھائیدا۔ تیئی اوتار جانے کھیل تماش،
 کھیلنہارا بھیو نہ آئیدا۔ بھگت اٹھارن اکو راگ رہیا بھاس، دھن انادی ناد سنائیدا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار اچجائے اپنی شاخ، پت ڈالی
 آپ مہکائیدا۔ گر گر آنت کرے واس، دس دس اپنا میل ملائیدا۔ پنچم میلا پُرکھ ابناس، نرگن جوتی جوت سہائیدا۔ سچکھنڈ نواسی
 آپے جانے کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹائیدا۔ جگ چوکرئی ہاس بلاس، بے آنت بے پرواہ اپنی دھار وکھائیدا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء
 جانے گھاٹ، پتن ماہی ڈیرہ لائیدا۔ نو نو چار ویکھے واٹ، دو جہانن بن اٹھائیدا۔ لوک پرلوک سگلا ساتھ، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیدا۔ ساچا کھیل ہر ہر رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیا۔ سچ دوارے ست پلنگ، تہر گھر ساچی
 سیج سہائیا۔ آد جگاد برہماد وجے مردنگ، پاربرہم اپنا راگ الاٹیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت آتم پر ماتم اک اند، اند اپنا آپ وکھائیا۔
 شاستر سمرت وید پُرن کھانی بانی انجیل قرآن گائے چھند، سوہلا ڈھولا آپ پرگٹائیا۔ انڈج جیرج اُتہج سینتج ونڈے ونڈ، جوتی جاتا پُرکھ
 بدھاتا نرگن سرگن بندھن پائیا۔ لیکھا جانے رو سس سورج چند، منڈل منڈپ گرہ گرہ ایکا نور رُشنائیا۔ نو نو چار پائے بندھن بند، بندی

بند نہ کھئے ٹرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی اوہلا دوتی کندھ، پردہ راکھ بے پرواہیا۔ بے پرواہ پردہ ڈھک،
 شبدی شبہ کھیل کھلائیندا۔ پُرکھ اکال اکال سمرتھ، سمرتھ اپنا ویس وٹائیندا۔ بن رسنا جہوا مہا گائے اکتھ، لیکھا لیکھ آپ سمجھائیندا۔
 ساچ مندر آپے جانے اپنا جس، جس وید پُران بتھ نہ آئیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر دو جہاناں رہیا نس، بن پاندھی سیو کھائیندا۔ ست
 ستوادی ہر گھٹ آپے وس، گھٹ گھٹ اپنا کھیل وکھائیندا۔ شبہ اگتی ایکا ند، انادی ناد آپ سُنائیندا۔ سدا سہیلا رکھ یاد، اہل بھل
 کدے نہ جائیندا۔ سَت دُلا ر تیری سُنے فریاد، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا آپ
 جنائیندا۔ ساچا لیکھا بن لکھیاں لیکھ، لکھت وچ کدے نہ آئیندا۔ ویکھنہارا بن رُپ رنگ ریکھ، رُپ رنگ ریکھ وچ کدے نہ آئیندا۔
 جُگ چوکرئی اولٹا بھیکھ، بن بھیکھی ویس وٹائیندا۔ تھر گھر سہائے تیرا دیس، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ لکھ چوراسی آتر کر پرویش،
 تیری وشیشتا آپ ودھائیندا۔ اک اکلا لئے ویکھ، دوسر دس کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر اک
 سمجھائیندا۔ گرہ مندر ہر مکان، بے مقام آپ جنائیا۔ دھرت دھول نہ کھئے نشان، دھرنی دھار نہ کھئے رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دین بیان،
 قلم شاہی نال گواہیا۔ حق حقیقت لاشریک نہ سکے کھئے پہچان، پہچان وچ کدے نہ آئیا۔ رسنا جہوا گائے پیر محبان، مہربان وڈی وڈیائیا۔
 بھگت بھگوت منگن ایکا دان، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھيو ابھید آپ چھپائیا۔ سَت دُلا ر کر پردھان، جگت
 پردھانگی اک وکھائیا۔ ست سندیسہ دیوے آن، ست ست صلاحیا۔ برہم مت دے اک گیان، آتم تت تت جنائیا۔ لیکھا جانے دو
 جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر گھٹ وسے ساچا سائینا۔ سائیں
 سچا وسے ہر گھٹ، گھٹ گھٹ بھيو جنائیندا۔ جُگ چوکرئی چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، چاروں کُنٹ
 آپ بھوائیندا۔ شبدی تیرا مارگ دس، گر گر آپ صلاحندا۔ گر ستگر کر پرکاس، نوری جوت ڈگمگائیندا۔ پنج تت پوری کرے آس،
 سچ بھرواسا اک وکھائیندا۔ کایا مندر اندر وکھائے پرتھی آکاش، گگن منڈل رُپ وٹائیندا۔ پرگٹ ہوئے ساکھیات، سخی سرور سلطان شاہ
 پاتشاہ اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبہ گر صلاحندا۔ شبدی شبہ گردیو، مہا اکتھ کتھی نہ

جائیا۔ پاربرہم پرہہ جانے ساچی سیو، سیوک سیوا ہتھ نہ کسے پھڑائیا۔ الکھ اگوچر اکم اتھاہ ابھیو، بھیو ابھید نہ کسے جنائیا۔ آد جگاد سدا سدا نہکیو، نہچل دھام بیٹھا آسن لائیا۔ تیرا گیت گائے گوہند بن رسنا جہو، رس اپنا آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدی ست تیری سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیندا۔ رتڑی سوہے ہر بسنت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ تیرا کھیل جگا جگت، لکھ چوراسی بوٹا لائیندا۔ ویکھنہارا سری بھگوت، نیتر نین نین اٹھائیندا۔ گھٹ گھٹ بنائے اپنی بنت، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ تیرا ناؤں جنائے منت، من منیاں آپ پرگٹائیندا۔ سرت سوانی بنے کنت، کنت کنتوبل شبدی ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے ساچے در، در مندر آپ سہائیندا۔ در مندر گرہ پرکاس، گھر گھر ناد وجائیا۔ آد آت پاوے راس، نرگن سرگن گوپی کاہن نچائیا۔ نراکار ساکار کھیل تماش، نرادھار ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ لوہ پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں پندھ مکھائیا۔ وشن برہما شو جگ جگ رکھن آس، نیتر نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ بٹکائیا۔ سچ پرکاس کرے گرہ مندر، گھر گھر وجے ودھائیا۔ تیرا میلا ساچے اندر، اندرے اندر ویکھ وکھائیا۔ تیرا واسا ڈونگھی گندر، کندھا گھاٹ نہ کھٹے جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا اکو ور، ایکا گن سمجھائیا۔ ایکا گن ہر گنوان، سچ سچ درڑائیندا۔ شبدی میلا وچ جہان، ہرجن رۄپ وکھائیندا۔ ہر بھگت کر پروان، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ ہر سنت ست نشان، ست دوارے آپ اٹھائیندا۔ گرمکھ ویکھے چتر سجان، سگھڑ اپنا بندھن پائیندا۔ گرمکھ لیکھا مکے آن، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ کر پرکاس اچ مکان، دیا باقی کھلاپاتی آپ جگائیندا۔ ساچا ساتھی بنے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس دا لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔

۱۵.

۱۵.

★ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سدھرو دیوی پنڈ ڈمانا جموں ★

آد جگاد ست بھنڈارا، ہر ہر رام نام ورتائیندا۔ جگا جگت کھول دوارا، گر اوتار سیو لگائیندا۔ آتم پرما تم دے سہارا، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ لیکھا جانے اکم اپارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام آپ اپائیندا۔ ساچا نام ایکنکار، اوانگ اپنا

رُوپِ جنائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوراسی دئے آدھار، جیو جنت سمجھائیا۔ شبد انادی اک دُھنکار، ناد
 انادی آپ الایا۔ برہم برہمادی پاوے سار، آد جگادی وڈ شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا نام آپ وڈیائیا۔
 ایکا ناؤں ہر نرنکار، نر ہر نرائن آپ پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے کر پیار، پرم پُرکھ جھولی پائیندا۔ کایا مندر کھول کواڑ، گرہ ساچے آپ
 ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا نام آپ وکھائیندا۔ ساچا نام پِن رُوپ رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیا۔ کرے
 کھیل سورا سربنگ، پُرکھ ابناسی وڈ وڈیائیا۔ گھٹ گھٹ وجائے مردنگ، مرد مردانہ اپنی دیا کمائیا۔ آتم پرما تم اک اند، ستجگ تریتا دوپر
 کلجگ آپ وکھائیا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ہر بھگت لے پرگٹائیا۔ گیت سہاک سُنائے چھند، اکھر رام نام پڑھائیا۔ جگت وکارا کھنڈ
 کھنڈ، کوڑی کِرپا دئے مٹائیا۔ کرے پرکاس پِن سورج چند، نرمل جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، رام نام
 اک سمجھائیا۔ رام نام گرو گردیو، دیو آتما آپ جنائیندا۔ پاربرہم پرہہ ساچی سیو، نرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ گائن گیت رسنا جہو،
 مندر مسیت شودوالا مٹھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نام ہر گھٹ آپ دھرائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر ہر
 رام، رمیا اپنا رُوپ وکھائیا۔ جن بھگتاں کرے پورن کام، پورن اچھیا آپ کرائیا۔ امرت آتم پیائے جام، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ اندھ
 اندھیر مٹائے اندھیری شام، نرگن ساچا چند چڑھائیا۔ ایکا جوت کرے پرکاس کوٹن بھان، رُو سس مٹھ شرمائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست
 ستوادی دیوے دان، نام امولک جھولی پائیا۔ ایکا سُنائے شبد دُھنکان، انادی دُھن آپ اُچائیا۔ گُرْمکھ سجن بہ بہ گان، گاتو گا گا
 خوشی منائیا۔ کایا مندر سچ مکان، ہر جو ٹھاکر بیٹھا آسن لائیا۔ دوس رین رین دوس ویکھے مار دھیان، نیتر نین نین کھلائییا۔ جس جن
 دیوے اپنا نام، سچ پیغام دئے سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا رام رام ایکا نام نام سمجھائیا۔ رام نام اکو رنگ،
 دوسر ویس نہ کئے وٹائیندا۔ اکو سیج اک پلنگ، ایکا آسن لائیندا۔ اک مردانہ اک مردنگ، ایکا نوبت آپ وجائیندا۔ ایکا دُئی دویت
 بھرماں ڈھاپے جھوٹھی کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ اک وکھائے پرمانند، نج آتم رس چکھائیندا۔ اک مٹائے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار
 جھوٹھا گند، سچ سچ اک درڑائیندا۔ اک بھگت بھگوان پائے آتم ٹھنڈ، پرما تم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

دیونہارا نام ور، وست امولک کایا گولک آپ ٹکائیندا۔ کایا گولک ساچا مندر، ہر جو ہر ہر آپ بنایا۔ جن بھگتاں وکھائے اندرے اندر، دوسر نظر کیسے نہ آیا۔ لکھ چوراسی من واسنا بھاؤندی بندر، من کا منکا نہ کھئے بھوایا۔ ساڈھے تین ہتھ وسے کھنڈر، محل اٹل نہ کھئے رُشنا یا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام ہر گھٹ آپ چھپایا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر کا ناؤں، ہر جو ہر ہر آپ ٹکائیا۔ گرمکھاں وکھائے پھڑ پھڑ باہوں، نج نیتر نین کھلائیا۔ سرت سوانی شبد ہانی میل ملائے اگم اتھابو، بے پرواہو وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے پتا ماؤں، بالک اپنی گود سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن ایکا رام نام سمجھائیا۔ ایکا رام نام وڈ وڈا گن، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی سرون ربی سُن، پردے ہر نہ کھئے وسائیندا۔ آتم اچے نہ کوئی دھن، رسنا جہوا راگ سرب الائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور بھگت بھگوت ساچے سنت جگا جگنتر لئے چُن، نو کھنڈ پرتھمی پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، تِس اپنی دیا کھائیندا۔ دیا کھائے ٹھا کر سوامی، نردھن سردھن دیوے وڈیائیا۔ غریب نہانا آترجامی، نردھن اپنا روپ وٹائیا۔ شبد اگمی اکو بانی، بھگت بھگوت آپ سُنائیا۔ سینتا سرتی رام کہانی، گوپی کابن بنسری نام وجائیا۔ ساچی نئیا کھیل مہانی، ساچا سئیآ آپ وکھائیا۔ امرت جل ٹھنڈا پانی، گھر ساگر دئے پرگٹائیا۔ میل ملاواں ہانیوں ہانی، ہر جو اپنی بنت بنائیا۔ رام نام اکتھ کہانی، بن ہر بھگت ہتھ کیسے نہ آئیا۔ بھرے بھلی چار کہانی، جیرج انڈ اُتھج سینج ربی کُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا رام نام جن بھگتاں جھولی آپ بھرائیا۔ رام نام جھولی بھر، بھے بھیانک آپ آپ دھرائیندا۔ نرہو چکائے جھوٹھا ڈر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ہرجن اکو اکھ لئے پڑھ، چوڈاں ودیا مان مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی دیوے اکو دان، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ایکا منتر نمو چپ، واستک ساچی بوجھ بچھائیا۔ ترے گن ممتا توڑے تپ، اگنی تت دئے گوائیا۔ اک وکھائے ساچا ہٹ، چوڈاں لوک ہٹ وچ کھلائیا۔ وشن برہما شو ایکا منتر رے رٹ، ایکا نام رسنا جہوا نال صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر آپ چلائے اپنا منتر، منتر نام آپ پڑھائیا۔ نام منتر ہرجن پڑھ، آتم پرما تم میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی درس دیکھائے آگے کھڑ، سوچھ سروپی

رُپ دھرائیندا۔ رام رمیا نرائن نر، نر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ ڈبڈے پتھر جائن تر، جس جن اپنا چرن چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ وچھڑے جگ لے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنی گنڈھ پوائیندا۔

☆ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کرم دیئی دے گرہ کرنگھیل جموں ☆

رام بھگت رام بھگت، رام رام رام وڈیائیا۔ رام نور رام شکت، بے آنت بے پرواہیا۔ رام بوند رام رکت، رام ہر گھٹ رہیا سہائیا۔ رام نرگن رام سرگن جگت، اجونی جون رام کھیل کھلائییا۔ رام آد جگاد جگ جگ ہوئے پرگٹ، در در گھر گھر اپنا کھیل وکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا نور نور وکھائییا۔ نور رام رام نام، نام نام ہر جنائیندا۔ آد جگادی اکو بان، ایکنکارا آپ اٹھائیندا۔ جگا جگنتر دو جہان، دوئے دوئے روپ ویکھ وکھائیندا۔ شبدي جوتی ہو پردھان، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ ناؤں رکھ گویا کابن، آتم پر ماتم بندھن پائیندا۔ گرہ بنسری نام ڈھنکان، گھٹ مندر آپ وجائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، پردھ بال روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، بھگت بھگونت آد آنت جگا جگت، جگ جگ اپنے رنگ رنگائیندا۔ رام بھگت جگت دھار، جگ جیون اپنے ہتھ رکھائییا۔ ایتھ اوتھ ویکھ وگسے کرے وچار، پاربرہم بے آنت بے پرواہ وڈ وڈیائیا۔ قادر قدرت خالق خلق پاوے سار، مخلوق اپنے رنگ رنگائییا۔ ثالث بن آپ نرنکار، حق حقیقت ویکھ سانجھا یار، لاشریک نور خدائیا۔ در بدر پھرے وارو وار، بن درویش پروردگار ایکا الفی تن ہنڈھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ویکھ وچ سنسار، جن جننی روپ وٹائییا۔ جن جننی پاربرہم، بھيو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنت سہیلے گرو گرو چیلے شبدي دھارا آپے جم، آپ اپنی گود سہائیندا۔ نام ندھانا سری بھگوانا ست ستوادی بیڑا ہتھ، اون گون پار وکھائیندا۔ بودھ آگادھی شبد انادی ایکا راگ سنائے کن، راگ راگ مول چکائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو گڑھ ہنکاری توڑ گرہ مندر وکھائے ایکا پرکاس ساچا چن، سورج چند مکھ شرمائیندا۔ بھگت بھگوان گھر جائے من، من منسا پور وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نظر نہ آئے نیترا اٹھ، گیان نیترا گرومکھاں آپ کھلائییندا۔

☆ ۱۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بہان دے گرہ شیخ سر جوؤ ☆

ساچے تخت ہر جو چڑھا، سچکھنڈ نواسی آسن لائیا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ آپے کردا، دوسر سنگ نہ کھنڈے رلائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر لیکھا جانے دو جہان دا، لوک پرلوک ویکھ وکھائیا۔ ست سندیس نر نریش سری بھگوان شبد اگمی آیا گھلدا، گر اوتار پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ وشن برہما شو امرت رس چرن کول پی پی پلدا، انہو اپنی دھار چلائی۔ دپیک پرکاس پن باقی تیل بلدا، سچکھنڈ نواسی گھر گھر کرے رُسنائیا۔ اگنی ہون ترے ہون کدے نہ سڑدا، جن مرن وچ کدے نہ آئی۔ بھگت بھگونت سنت سہیلے آپے پھڑدا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوراسی اندج جیرج اُتہج سیتج گھاڑن گھڑدا، بھتہار اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ روپ دھرے نر ہر نرائن ہر دا، ناری کنت آپ اکھوائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن بنے بردا، بن سیوک سیوک کھائیا۔ نیش اکھر ساچے مندر بہ بہ آپے پڑھدا، اکھشر مات لوک کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے تخت آسن لائیا۔ ساچے تخت ہر سلطان، تخت نواسی آسن لائیندا۔ دو جہاناں بھوپ راجان، بھوپت بھوپ کھیل کرائیندا۔ شبد اگمی دھر فرمان، سچ سندیسہ آد جگاد سُنائیندا۔ جگ چوکری ویکھے مار دھیان، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نرگن سرگن دے گیان، بودھ اگادھ آپ جنائیندا۔ ساچی ریتی وچ جہان، جگ جیون داتا آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔ ساچا کھیل ہر نرنکار، آد جگاد جنائیا۔ جگ چوکری کر کر پار، لیکھا لہنا دئے مکائیا۔ سیوا لاگر اوتار، حکمی حکم آپ سُنائیا۔ پیر پیغمبر کرے خبردار، بے خبر آپ جگائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھنہارا وارو وار، وار تہت نہ کھنڈے وکھائیا۔ ست سندیسہ دیونہارا اتم وار، آد پُرکھ آد آد کرے جنائیا۔ ساچے ست دے آدھار، شبدی شبدی بوجھ بوجھائیا۔ کلجگ اتم بھوئے تیار، ترے گن اتینا اپنا رنگ وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کھلائی۔ کھیلے کھیل پُرکھ اکال، اکل کل بھوئے نہ آئیندا۔ شبد سرؤپی بن دلال، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، بھوئے ابھید آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی پھل پھلواری ویکھے پت ڈال، چاروں کٹ پھیرا پائیندا۔ جگا جگنتر بھگت بھگونت ساچی گھان گھال، کیتی گھال لیکھے لائیندا۔ گرمکھ گرمکھ ہرجن ویکھے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ سدا سہیلا اک آکیلا کرے سدا پرتپال، بن پرتپالک

سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دھار آپ بندھائیندا۔ ساچی دھارا ہتھ نرنکار، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ وشن برہما شو سیوادر، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جگ چوکرئی کر وچار، آپ اپنا بندھن پائیا۔ اتم لہنا دینا دئے قرض اُتار، سب دا لیکھا آپ مکائیا۔ شبد سندیسہ نر نریشا دیونہارا ایکا وار، اک اکلآ آپ سُنائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، سچ سنگھاسن آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنیہڑا اک سُنائیا۔ سچ سنیہڑا دیونہار، ہر جو اپنا حُکم ورتائیندا۔ وشن برہما شو لے اُتھال، سویا کھئے نظر نہ آئیندا۔ جگ اولڑی چلے چال، جگ چوکرئی پندھ مکائیندا۔ گُرمکھ سجن گُر گُر بہال، ہر ہر میلا آپ کرائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، جگ نیتر نظر کیسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، نردھن سردھن دیوے مان، مان نانیان آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سری بھگوان، بھگتن اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگتن رنگ رنگ چلؤل، کایا چولا آپ رنگائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی سدا سہیلا نہ جائے بھؤل، اُہل بے آنت بے پرواہیا۔ گُرمکھ بنائے اُچائے اپنی کُل، کُلوتتا اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ سدا سہیلا آپے بھوئے صلح کُل، حُکمی حُکم آپ جنائیا۔ وشن برہما شو تولنہارا تول، نام کنڈا ہتھ اُتھائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان رہے اڈول، نہ ڈولے نہ کھئے ڈلائیا۔ ساچی وست ہر رکھے کول، گُر اوتار پیر پیغمبر آپ ورتائیا۔ درگاہ ساچی سچکھنڈ دوارا آپے کھول، تہر گھر اپنا ہٹ چلائییا۔ نام دھارن ایکنکارا بول، اپنا انک دئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر اور نہ کھئے وکھائیا۔ دوسر اور نہ کھئے پیکھ، نظر نین نین نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی نرگن سرگن وٹائے بھیکھ، بھیکھ اولڑا آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچے دیس، لوک مات پھیرا پائیندا۔ آد جگاد رہے ہمیش، وشن برہما شو سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے مؤنڈ مُنڈائے دھاری کیس، دھرنی دھرت دھول اپنا چرن ٹکائیندا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر گُر اوتار دہ دشا آپے ویکھ، ساچا حصہ آپ وندائیندا۔ لہنا دین چُکائے اولیئے پیر مُلا شیخ، شرع شریعت وند وندائیندا۔ سنت سہیلے بھگت بھگونت گُرو گُر چیلے رکھے چھایا بیٹھ، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ درس دیکھائے نیتن نیت، سدا سد کرے ساچا ہیت، نِت نوت وپس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر اپنا آسن لائیندا۔ ہر مندر سوہے ساچا

آسن، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ تخت نواسی پُرکھ ابناسن، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ حُکے اندر پرتھی آکاشن، گگن منڈل رَو سس سورج چند رہیا بھوائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرے کرئے داسی داسن، سیوک سیوادر ساچی سیو اک سمجھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر نور کر پرکاشن، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ شبد اناد دھن انحد واجن، گھر مندر آپ سنائیا۔ کرے کھیل غریب نوازن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیا۔ سچ دوارا سوہاوت، ستگر پورا آپ سہائیندا۔ اپنی مہا جانے بے آنت، بھيو ابھید نہ کیسے کھلائیندا۔ کرے کھیل آد آنت، جُگ جُگ اپنی دھار چلائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کنت، کنت کنتویل سیج ہنڈھائیندا۔ گُرمکھ گُرمکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، بھگت بھگوان اپنے رنگ رنگائیندا۔ لہنا دینا چُکائے ساچے سنت، ست ستوادی پھیرا پائیندا۔ کلجگ ویکھے لیکھا اتم آنت، آنت اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی دھر آپے کل، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ نو نو چار اچھل اچھل، ول چھل اپنی دھار وکھائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، اینھے اوتھے دو جہان اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ آپ پرگٹائے اپنا بل، بلدھاری آپ ہو جائیا۔ جوتی شبدی نرگن نرگن رل، سرگن سرگن لئے اٹھائیا۔ وسنہارا دھام اچھل، اچھل نگری اک وکھائیا۔ سمبل سندیسہ ایکا گھل، سچ سچ دئے پرگٹائیا۔ نو نو کھنڈ پرتھی جائے ہل، دھول دھرم نیتر نیناں نیر وہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا حُکم بن حُکے آپ ورتائیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شو سنگھ دے گرہ شیخ سر جموں ☆

بھگون روپ آیا بھگوان، گرہ بھگتاں بھاگ لگائیندا۔ وشو وشنوں دیون آیا دان، وست امولک اک ورتائیندا۔ برہما برہم دیوے سچ گیان، آپ اپنا بھيو کھلائیندا۔ شنکر لہنا چُکائے آنت کلیان، کل اپنی آپ رکھائیندا۔ ترے گن منگے چرن دھیان، نیتر نین نین شرمائیندا۔ پنج ت ویکھے مار دھیان، کون دوارے ہر جو سوہیا پائیندا۔ گر اوتار تئن مان، ابھان نظر کھئے نہ آئیندا۔ پیر پیغمبر سارے گان، غفلت وچ کھئے رہن نہ پائیندا۔ بھگت بھگوان چرن دھوڑ دیوے اشنان، تیرتھ تٹ اک وکھائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنا

رُوپ وکھائيندا۔ نرگن سرگن کھيل مہان، جوتى جاتا ڈگمگائيندا۔ وسنہارا سچ مکان، ساچى نگرى سوہيا پائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنى کرىا کر، بھگون اپنا رُوپ دھرائيندا۔ اپنا رُوپ بھگون رکھ، رکھک ہر ہر آپ کرائيا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، سرگن ويکھ
 چائى چائيا۔ ست ستوادى بول الکھ، الکھ ايکا نعرہ لائيا۔ ہنگ برہم مارگ دس، دہ دشا دے وڈيائيا۔ بھگن انتر آپے وس، وستو
 اپنى دے وکھائيا۔ پندھ مکائے نس نس، بن پاندھى سيو کمائيا۔ جگ چوکرى گواؤندا ريسا اپنا جس، کلجگ اتم جس بھگنن آپے گائيا۔
 جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کرىا کر، بھگون اپنا رُوپ وٹائيا۔ بھگون رُوپ اگم اپار، نر ہر نرائن آپ وٹائيندا۔ بھگنن ويکھ سچ
 دوار، در دروازہ آپ گھلائيندا۔ تخت نواسى ہو اجيار، ايکا ڈنکا نام وجائيندا۔ ويکھ وگسے پاوے سار، ويکھنہارا نظر نہ آئيندا۔ کاغد قلم
 نہ لکھنہار، لکھ لکھ ليکھ نہ کھئے سمجھائيندا۔ دھر فرمانا ايکا وار، ايکنکار آپ جنائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کرىا کر،
 بھگون اپنا ويس وٹائيندا۔ ويس اولٹا ايکنکار، اکل کل دھارى آپ وٹائيا۔ بھگت وچھل ہو تيار، گروور گردھار، دينن اپنى ديا کمائيا۔ وشن
 برہما شولے اٹھال، نيتر نين جاگ گھلائيندا۔ آو ويکھو ہر دوار، ہر جو بيٹھا آسن لائيا۔ امرت جل ٹھنڈا ٹھار، چرن کول کول رکھائيا۔
 ۱۵۷ گيلاش تيرا ويکھ پُلاڑ، کل اپنى دے سمجھائيا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کرىا کر، بھگون ميلے گھر سچے سچا سائيا۔ گھر ميلا
 چاؤ گھنيرا، گرہ مندر وجے ودھائيا۔ بھگون وسے بھگن نيرا، نيرن نير اپنى ديا کمائيا۔ وشنوں ويکھ گھلا ويہڑا، وابوا وڈى وڈيائيا۔ برہما
 ويکھ پاربرہم کھيڑا، کون گھاٹ بيٹھا آسن لائيا۔ شنکر کہے کون کرے حق نيڑا، آد جگاد حُکمی حُکم ورتائيا۔ ترے گن بنھنہارا بيڑا، اپنى
 گنڈھ وکھائيا کلجگ اتم نرگن جوت ناؤں رکھائے سنگھ شيرا، شمشير اپنا ناؤں ہتھ اٹھائيا۔ نو سو چورانونے چوکرى جگ کر کر کھيل اتم
 اپنا پايا گھيرا، باہر نکل کھئے نہ جائيا۔ گر اوتار پير پيغبر اپنا اپنا لا لا بيٹھے ڈيرہ، دھونى جگت خاک رمائيا۔ پُرکھ ابناسى ويکھنہارا، جوتى
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کرىا کر، اپنا بھيو اپنے ہتھ رکھائيا۔ ويکھنہارا ہر بھگون، بھگون اپنے رنگ رنگائيندا۔ ليکھا جانے جيو جہان،
 جوگ جگت آپ بنائيندا۔ ديونہارا جيا دان، داني داتا ديا کمائيندا۔ کرنہار انت کليان، ليکھا اپنے ہتھ رکھائيندا۔ بھگت بھگونت کر پروان،
 سچ پروانہ اک جنائيندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، ہنگ برہم اپنے ليکھ لائيندا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کرىا کر، ہرجن

ساچے آپ صلاحِندا۔ ہرجن صلاحے آپ ہر، وڈ وڈا وڈ وڈیائیا۔ وشنوں ہو ہو دیوے ور، گھر گھر پھیرا پائیا۔ برہما برہم روپ اندر
 وڑ، اپنا پردہ دئے چکائیا۔ شنکر سیس چرناں دھر، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ ترے گن ممتا جائے مر، مرن جیون اپنے ہتھ رکھائیا۔ پنج
 تت کایا گھاڑن گھڑن، گھڑ گھڑ بھنے بے پرواہیا۔ سچ محلے آپے چڑھ، ساچے تخت سوہیا پائیا۔ نو نو چار پار کر، پاربرہم پرہہ خوشی منائیا۔
 بھگتن میلا اکو در، در دروازہ دئے گھلائییا۔ ست ستوادی اکھڑ پڑھ، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ ایکارو پ نرائن نر، نر ناروی سوہیا پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت بھگون اپنی گود سہائیا۔ ساچی گود سوہن بھگت، ہر بھگون آپ اٹھائیندا۔
 دیوے وڈیائی وچ جگت، جیون جگت آپ جنائیندا۔ لیکھے لائے بوند رکت، رتی رت رت سکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جن بھگتاں میل ملائیندا۔ بھگون میلا بھگت دوار، نو کھنڈ پرتھی رہی گر لائیا۔ نیوں نیوں سجدہ کرے
 سرب سنسار، خالق خلق نظر نہ آئییا۔ اچی اچی کوک کرن پکار، رسنا جہوا رہی گر لائیا۔ مندر مٹھ شو دوالا گرو دوار ہویا و بھچار،
 و بھجاری اپنی دھار نہ کیسے جنائیا۔ زرگن زرگن کر پیار، سرگن آتر لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکری ویکھنہارا سانجھا یار، سگلا سنگ
 آپ رکھائیا۔ کرم دھرم جنم ورن برن کرے پار، ساچی سرن آپ سمجھائیا۔ کرنی کرن کرتا پُرکھ ایکنکار، کل اپنی آپ ورتائیا۔ نہکلنک نر
 نرائن کلگی دھر ہو اُجیار، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائییا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت گرمکھ گرسکھ لائے پار، پاربرہم بے پرواہیا۔ ناتا
 توڑ جگت سنسار، سنسار ساگر کرے پار، منجدھار نہ کھئے رڑھائیا۔ جن بھگتاں کرن آئے آپ دیدار، اپنا دیدار ہور نہ کیسے کرائیا۔ لکھ
 چوراسی نیترووے زارو زار، گر اوتار پیر پیغمبر کلجگ آنت ہوئے نہ کھئے سہائیا۔ حکمے بدھے کھائن مار، حکمی حکم اپنا حکم رہیا
 ورتائیا۔ ست دوارے در گھر ساچے سارے کرن نِمسکار، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، ہر بھگتن ویکھے چائیں چائیا۔ چاؤ گھنیرا ہر پرہہ میت، ایکا ایک رکھائیندا۔ آپے جانے اولڑی ریت، بھيو کھئے نہ
 پائیندا۔ ناتا توڑ مندر مسیت، گرمکھ اندر ڈیرہ لائیندا۔ سدا سہیلا وسے چیت، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جن بھگتاں گائے آپے گیت، اپنا
 گیت بھگتاں آپ سنائیندا۔ کایا آتر کرے ٹھانڈی سیت، جگت بسنتر آپ بھجائیندا۔ چرن دوارا بست کیٹ، کیٹ ہست ایکا رنگ

رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں آپ وڈیائیندا۔ بھگت وڈیائے نر ہر، نرائن اپنی مہما نہ کیسے جنائیا۔ بے آنت بے آنت سارے کہن، کہہ کہہ پلُو گئے چھڈائیا۔ نیتر پیکھ سُنن سیکھوپت جاگرت تریا نین نین ملایا۔ چرن کول اُپر دھول سارے منگن خاک رین، مستک ٹکا دھوڑی لایا۔ آد جگاد جگ جگ چکائے لین دین، لہنا دینا اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھگت بھگوت سدا سہیلا ساک سجن بنے سین، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ کلجگ اتم ایکا وار کر اکتھے آیا لین، آگے پچھے کھتے رہن نہ پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جو جن رسنا کہن، تِس سچکھنڈ دوارے دئے بہائیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی فرنگی رام دے گرہ توتار والی جموں ☆

پُرکھ ابناسی اک آکیلا، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ میل ملانے گرو گُر چیلا، گُر چیلا روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگوت سجن سہیلا، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ سنت ساجن جانے ویلا، تہت وار نہ کھتے رکھائیندا۔ گُر مگھ گُر گُر میلن میلا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ گُرسکھاں چاڑھے ساچا تیلا، ترے گن اتینا سگن منائیندا۔ دھام وسائے اک تویلا، نرگن سرگن آپ وڈیائیندا۔ اچرج کھیل پرہو پرہ کھیلا، کھیلنہارا دِس نہ آئیندا۔ جن بھگتاں کتے رائے دھرم دی جیلا، کوڑی کریا پندھ مکائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر ویکھنہارا میلا، سمنڈ ساگر پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، ست ستوادی آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، ست دوارے آپ پرگٹائیا۔ دھرنی دھرت دھول دیوے مان، چرن کول کول چرن دیوے سرن سچی سرنائیا۔ ستجگ دا ست نشان، ست دھرم نیہہ رکھائیا۔ کرے کھیل نوجوان، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ استھل سوہے اک مکان، بے مقام آپ بنائیا۔ آپے ہویا جانی جان، دوسر بھيو نہ کھتے رکھائیا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، ساچے تخت بہہ بہہ حکم منائیا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر نیتر کھول کرن دھیان، نین نین نین اٹھائیا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا ویکھ ہویے حیران، ہر کا بھيو کھتے نہ پائیا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی گا گائے گان، رسنا جہوا سیو کھائیا۔ آد آنت سری بھگوت ہر کا روپ نہ سکے سرب

پچھان، بے آنت کہہ کہہ پلُو آئے چُھڈائیا۔ کلجُگ اتم ہو پردھان، دو جہاناں ویس وٹائیا۔ وشن برہما شو دیوے اک گیان، گر منتر نام درڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ سچ سنگھاسن آپے ملا، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ جوتی شبدي نرگن نرگن اپنی دھار آپے رلا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ امرت سروور آپ پیائے ٹھانڈا جلا، جل دھارا سرب سمائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس دھرے نر نرکار، نرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ ست ستوادی ساچی کار، ست پُرکھ نرنجن آپ کھائیندا۔ بودھ آگادھی شبد جیکار، جے جیکارا آپ سُنائیندا۔ نرگن سرگن دئے آدھار، گر اوتار ویکھ وکھائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اُجیار، گرہ مندر آپ ٹکائیندا۔ بوند سوانتی ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ لہنا دینا جانے باقی وچ سنسار، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بند کواڑا کھولے تاکی، گھر گھر وچ وکھئے ساچی باٹی، وست امولک کایا گولک آپ ٹکائیندا۔ تیرتھ تاٹی اک اکتی چڑھ چڑھ ویکھے اُچی گھاٹی، اُچے ٹلے پربت سوہیا پائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داتی، آنت میٹ اندھیری راتی، گرہ مندر ساچا چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر، جُگ کرتا اپنا کھیل کرائیندا۔ جُگ کرتا کھیل کرے اگم، بھيو کیسے نہ آیا۔ ستجُگ تريتا دواپر کلجُگ بیڑا بنھ، جُگ جُگ اپنے کندھ اُٹھایا۔ گر اوتار دیوے نام دھن، دھن خزانہ اک ورتایا۔ بھگت بھگوان جائے من، من منکا آپ بھوایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ کھیلے کھیلے سبایا۔ کھیلے کھیل سرب گھٹ واسی، گھٹ آنتر سوہیا پائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ ابناسی، ابناشی اپنی دھار چلائیندا۔ کلجُگ اتم نرگن نرگن جوت پرکاسی، پرکاشوان نظر کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں بنے داسن داسی، سیوک سیو رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے میل ملائیندا۔ میل ملانے در گھر، در دروازہ آپ کھلائیا۔ نرگن رُوپ نرگن دھر، دھر دھر دھرنی دئے وڈیائیا۔ سنت سہیلے آپے ور ور، ور گھر اپنا آپ جنائیا۔ آتم پرما تم آپے پھڑ پھڑ، نام ڈوری گنڈھ وکھائیا۔ کایا مندر اُچے ٹلے آپے چڑھ چڑھ، دسم دوا ری گنڈا لاپیا۔ ست دوارے آپے کھڑ کھڑ، ساکھیات رُوپ نرگن نرگن کرے رُسنائیا۔ اپنا اکھر آپے پڑھ پڑھ، جن بھگتاں کرے پڑھائیا۔ اپنی مرنی آپے مر مر، گرسکھ جیوت رُوپ وکھائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، لیکھا جانے تهاؤں تھائیا۔ تهاؤں تھائیں لیکھا جانے تھنتر، تھر گھر واسی کھیل کھلائیندا۔ نو تو ویکھے لگی بسنتر، برہمنڈ کھنڈ آگنی تت تپائیندا۔ دو جہاناں کلجگ آنت اک سُنائے ساچا منتر، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم بنائے بنتر، ایش جیو جوڑ جڑائیندا۔ ایکا ڈھولا گگن گگنتر، سچکھنڈ نواسی آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر سوہے پنج تت، تتو اپنا آپ بُجھائیا۔ ایکا رُوپ جنائے برہم مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ ست سنتوکھ دھیرج دیوے ست، ست ستوادی دیا کھائیا۔ آتم پر ماتم بندھائے نت، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ اک سُنائے ساچی گتھ، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ کوڑی کِریا اتم پوے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا سرب وکھائیا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا راہ چلائی۔ ہرجن ہر جو گائے جس، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، صفتی صفت صلاحیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی گیان چند دے گرہ توتان والی جموں ☆

ساچی ساکھی ساکھیات، نقاب مکھ سہائیا۔ عقاب لیکھا پارجات، عاقبت ویکھے سچا ماہیا۔ ہر گوبند دیوے دات، دینن دیا کھائیا۔ پورب لہنا کرم برات، جنم جگت وڈیائیا۔ لہنا دینا رکھے ہاتھ، لکھ چوراسی کوٹن کوٹ جیو بھوائیا۔ گر گر کتھا کر بات، باطن بھيو ابھید کھلائیا۔ پشو پنکھی پنچھی پوری کرے آس، سخی سرور سلطان سچا شہنشاہیا۔ بے آب نہ ہونے کوئی بے آس، آسا سب دی پور کرائیا۔ آد جگاد سرب گنتاس، گن اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرنی کِرت سب دی رہیا بھاکھ، بن نیتر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، چولا چولے نال بدلائیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شانتی دیوی دے گرہ توتار والی جموں ☆

چوراں یاراں چُکی ٹھگی، ٹھگ گُرمکھ روپ وٹائیا۔ ترے گن تت بُجھی آگی، آگی تت گوائیا۔ رسنا جہوا ناتا چھٹا مدی، مد رسنا موہ مٹائیا۔ رائے دھرم دی چھٹی بدھی، چوراسی تند آپ کٹائیا۔ چوٹھے جنم نِمسکار کیتی آدھی، ہر گوبند سیس جھکائیا۔ پاؤلی بن چلائی کھڈی، کھڈا کھڈی اک پٹائیا۔ ماٹی خاک رُلی ہڈ ہڈی، ناڑی نظر کھٹے نہ آئیا۔ بیت گئی ساڈھے تِنّ صدی، سدا گھر گھر دیوے ماہیا۔ آتم پرما تم آپے پھڈی، جنم جنم وچ بھوئیا۔ در در گھر گھر لہنا دینا لیکھا دیوے حساب کیتا رہیا نہ کھٹے چھڈی، لیکھا اپنا آپ مُکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، لکھ چوراسی اپنی گود وکھائے وشو جدی، جد اپنی آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیونہارا ساچا ور، جُگ لہنا لیکھے پائیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی شاہنی دے گرہ توتار والی جموں ☆

ہر ہر ناؤں ہرجن رنگ، ہری ہر ایکا وست ورتائیندا۔ ہر ہر ناؤں ہرجن مردنگ، ہری ہر آتم پرما تم آپ وجائیندا۔ ہر کا ناؤں ہرجن سنگ، ہری ہر سگلا سنگ نبھائیندا۔ ہر کا ناؤں ہرجن انند، ہری ہر آتم انند اک پرگٹائیندا۔ ہر کا ناؤں ہرجن چھند، ہر ستگر آپ سُنائیندا۔ ہر کا ناؤں ہرجن توڑے بندی بند، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ہر کا ناؤں ہرجن ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دین دیا کھائیندا۔ ہر کا ناؤں ہرجن سدا بخشند، سمرتھ سر ہتھ آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، آد جگاد ایکا منتر ناؤں، آتم پرما تم آپ پڑھائیندا۔ آتم پرما تم ساچا منتر، لکھ چوراسی جیو جنت وڈیائیا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، گرہ مندر کایا اندر گھر گھر خوشی منائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن بُجھائے بسنتر، سانتک ست ست کرائیا۔ مانس جنم بنائے بنتر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایکا منتر نام سمجھائیا۔ ایکا منتر وڈ دیوی دیو، ہر نو نو جنائیندا۔ آد جگادی لکھ ابھیو، بھید ابھید آپ کھلائییندا۔ نرگن سرگن ساچی سیو، سیوک سیوا آپ کرائیندا۔ رسنا جہوا امرت میو، رام رس آپ چکھائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا منتر نام سُنائیندا۔ ساچا منتر آد جُگادی سوہنگ سو، ہنگ برہم برہم سمجھائیا۔ دُرمت مَیل دیوے دھو، نرمل نُور نُور نُور رُشنائیا۔ اتم پرما تم برہم پاربرہم جائے چھوہ، ایش جیو کرے کُرمائیا۔ بھگتاں جہا پرہ آپے ہو، بھگون رنگ چڑھائیا۔ دُھردرگاہی جُگا جُگنتر لے کے آیا دُھوآ دُھو، ساچا نام ہرجن جھولی پائیا۔ ساچے مندر نرگن جوت کرے لوہ، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ نانا توڑے جگت وکارا پنچم موہ، مایا ممتا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے اپنا نام ور، مہاراج شیر سینگھ وشنوؤں بھگون، اتم پرما تم ایکا گھر وسائیا۔

☆ ۱۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گوڑھا رام دے گرہ شیخ سر جموں ☆

نرگن سرگن شبد اِکٹھ، سرگن نرگن آپ کرائیندا۔ بھگت بھگونت مارگ دس، سنت ساجن راہ چلائیندا۔ گُرمکھ گر گر بردے وس، ہر ہر اپنا بھیو کھلائیندا۔ گرسکھ امرت ساچا رس، چرن سروور اک وکھائیندا۔ جُگ چوکڑی ویکھے کھیل تماش، جوتی جاتا دُگمگائیندا۔ آد جُگاد اپنی پوری کرے آس، آشا اپنی آپ پرگٹائیندا۔ لوک پرلوک کر کر واس، دو جہاناں آسن لائیندا۔ لکھ چوراسی دھرنی خاک، خاکی خاک خاک اُڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ ساچا راہ اکل کل دھار، ہر جو ہر ہر آپ چلائیا۔ بھگن دیوے اک آدھار، سنتن میلا سہج سُبھائیا۔ جُگ چوکڑی اُترے پار، کوئن کوٹ کال بتائیا۔ وشن برہما شو سیوا کر کر گئے ہار، اتم تیناں نیر وبائیا۔ بل رہیا نہ اتم وار، دھیرج دھیر نہ کھئے وکھائیا۔ دئے جوڑ کرن نمسکار، ہر سرن سپس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا لیکھے لائیا۔ لیکھا لیکھے لائے سمرتھ، وشن برہما شو جنائیندا۔ کلجگ انت چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کمائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی وتھ، وست اپنی آپ ورتائیندا۔ اتم پرما تم پائے نتھ، سوہنگ ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ سچ دوارے اک اِکٹھ، اک اِکلا آپ وکھائیندا۔ آپے گائے اپنی گاتھ، گاتھا اپنی آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل وِشو رنگ، وِشنوؤں ہر ہر آپ جنائیا۔ سچ سُنجنی سیج پلنگ، پاربرہم پرہ آپ

ہندھائیا۔ آد آنت شبدی جوتی ایکا تند، ڈوری اپنا نام رکھائیا۔ گھٹ گھٹ اندر وجائے مردنگ، گرہ گرہ اپنا ناد سُنائیا۔ جیو جنت لیکھا جانے سادھ سنت، سِری بھگونت بھگون اپنا رُوپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، وشو اپنی کھیل رچائیا۔ وشو کھیل وشنو دات، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ نرگن نرگن جوڑے نات، ناتا نرگن آپ بندھائیندا۔ نرگن پوجا نرگن پاٹھ، نرگن پاٹھشالا سوہا پائیندا۔ نرگن مندر نرگن ہاٹ، نرگن کایا بنک وڈیائیندا۔ نرگن سروور نرگن امرت مارے ٹھاٹھ، نرگن تٹ کنارے ڈیرہ لائیندا۔ نرگن نرگن پُچھے وات، اتم پر ماتم دیا کھائیندا۔ نرگن نرگن کرے گھات، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل وشن وچار، وشنو ہر سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو تیار، ترے گن اتینا ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی پاوے سار، جیو جنت بھیو کھلائییا۔ الکھ آگوچر آگم اپار، اوچو اوچ وڈ وڈیائیا۔ محل اٹل بیٹھ سچی سرکار، ساچے تخت دئے وڈیائیا۔ ایکا حُکم ورتے ورتار، دُھر فرمانا آپ سُنائیا۔ وشنو تیرا لہنا دینا تیری جھولی دیوے ڈار، اتم خالی ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا اک اکلّا آپ سُنائیا۔ اک اکلّا آگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی دھار چلائیندا۔ شبدی دیوے سچ صلاح، صلاحکیر اپنا رُوپ وٹائیندا۔ جگ چوکرئی بن بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا لکھ چوراسی بیڑا مات ترائیندا۔ گر اوتار پیر پیغبر دے دے اپنا ناں، ناؤں ندھانا آپ پرگٹائیندا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت گُرمکھ سجن بنائے ہنس کان، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپے لائیندا۔ وشنو مارگ ایکا اوٹ، ایکا ہر جنائیا۔ ایکا نور ایکا جوت، ایکا رنگ وکھائیا۔ ایکا قلعہ ایکا کوٹ، ایکا بنک سُہائیا۔ ایکا ورن ایکا گوت، ایکا ساچی ونڈ وندائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل کرنیہارا، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ وشنو وشو کر پسارا، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ اتم ویکھے ہو اجیارا، بے آنت اپنا پردہ لائیندا۔ لوک مات کر پسارا، پرم پُرکھ ڈیرہ لائیندا۔ نہکلنک ناؤں رکھ آگم اپارا، اپرمپر اپنا راہ چلائیندا۔ ساچے بھگتاں دیوے اک سہارا، بھگون اپنا رُوپ وکھائیندا۔ تھر گھر واسی پُرکھ ابناسی سچکھنڈ کھولے سچ دوارا، سچ دروازہ آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وشنو ایکا گن سمجھائیندا۔ وشنو سُن کر دھیان،

ہر ہر آپ جنائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، تیرا میلا سہج سُبھائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، ایک گھر دئے ودھائیا۔ ایک مندر کر پروان،
 ایک سیجا آسن لائیا۔ ایک حُکم دُھر فرمان، سچ سندیسہ دئے سُنائیا۔ ایک بھوپ بن راجن، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک الایا۔ سچ سندیسہ عالمین، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ لیکھا جانے لوک تین، ترے بھون
 دھنی اپنی چال چلائیندا۔ بھگت بھگونت کھیلے کھیل جوں جل مین، جل مین اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنے رنگ وکھائیندا۔ رنگ اولّا ایک گوڑھا، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مۇرکھ مۇڑھا،
 جس جن اپنی دیا کمائیا۔ گھر پرکاس جوتی نورا، گرہ مندر ہونے رُشنائیا۔ آسا منسا کرے پورا، ترسنا ترکھا دئے بُجھائیا۔ مان ابھان توڑے
 غرورا، نون سو اکھڑ کرے پڑھائیا۔ درس دکھائے حاضر حضورا، گھر گھر اپنا ویس وٹائیا۔ اپنا فرض کرے پورا، لکھ چوراسی فرض ظلم
 رہیا لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشنوں لیکھا دئے سمجھائیا۔ وشنوں لیکھا دئے ہر، دید
 دید نال ملائیندا۔ آد جگاد کدا رہیا ول چھل، اچھل چھلداہاری اپنا رُپ وٹائیندا۔ کلجگ اتم لوک مات سچ سنگھاسن بھگت دوارے
 بیٹھا مل، دوسر در نہ کھئے وڈیائیندا۔ سچ سندیسہ ایک گھل، گھر گھر گرمکھ آپ جگائیندا۔ وار تھت ویلا جنائے نہ کیسے گھڑی پل، پھر
 ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وشنوں تیرا بندھن پائیندا۔ وشنوں تیرا ساچا
 بندھن، بندھن ہر ہر آپ جنائیا۔ کر ڈنڈوت ایک بندن، بندن اپنا رُپ وکھائیا۔ مستک دھوڑی ساچا چندن، مستک للاث لگائیا۔
 کلجگ اتم ہووے کھنڈن، کھنڈا ہر جو رہیا کھڑکائیا۔ لیکھا جانے برہمنڈ برہمنڈن، برہمانڈ پھیرا پائیا۔ سیوا لائے تریلوکی نندن،
 ترے لوکیاں پھرے وابو داہیا۔ دین دیال سدا بخشندن، ہرجن ساچے لئے بخشائیا۔ جن بھگتاں توڑے دوت پھندن، پھانسی اپنی گل وچ
 پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وشن وکھائے ایک گھر، گھر مندر آپ سُبھائیا۔ وشن ویکھ ہر ودیالا، ہر جو ہر ہر آپ
 جنائیندا۔ جن بھگتاں جتھے بنے رکھوالا، سیوک سیوک کھائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، رائے دھرم نہ تین اٹھائیندا۔ ترے گن مایا توڑے جنجالا،
 جاگرت جوت اک جگائیندا۔ مارگ دسے اک سُکھالا، ساچے دھندے آپ لگائیندا۔ آپے پھرے ہونے بے حالا، نہچل اپنا رُپ وٹائیندا۔ نو

کھنڈ پرتھی بنائی سچی دھرمسالہ، سچکھنڈ دوارا آپ پرگنائیندا۔ ستر بہتر کھیل نرالا، چہتر اپنی گود اٹھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 سادھ سنت نیتز پیکھن ہر جو کھیل کریا نرالا، کرنی کرتا اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔ جگ چوکرئی لوک مات گھال کے آئے سارے گھالا،
 بھیو ابھید ہر نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں اپنا
 بھیو سمجھائیندا۔ جگ چوکرئی نہ دسیا بھیو، بے آنت اپنی کھیل کرائیندا۔ گر اوتار لا لا سیو، پیر پیغمبر حضرت حکم ورتائیندا۔ کروڑ
 تئیس دیوی دیو، وشن برہما شو سیس جھکائیندا۔ الکھ الکھ الکھ گائے سب دی رسنا جہو، پرتکھ ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ اپنا ناؤں دے دے
 رسنا میو، رسیا رس مکھ چکھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، جن بھگتاں وکھائے اپنا گھر، گھر
 بھگتاں آپ وسائیندا۔ بھگتاں گھر وسیا کھیڑا، کھیڑا ہر جو آپ وسائیا۔ اپنا پہلوں روڑھیا بیڑا، گرمکھاں بیڑا پھیر ترائیا۔ نو سو چورانوے
 چوکرئی وچوں جگ جگ لبھیا کھیڑا، کھیڑا کلجگ اتم لکھ لکھ دئے سمجھائیا۔ سچکھنڈ نواسی دا کھلا ویہڑا، بن بھگتاں نہ کھئے سہائیا۔
 آنت کل ہر جو کہے توں میرا میں تیرا، تیرا میرا بھیو نہ رائیا۔ زربھو ہونے چکائے ڈر سنگھ شیرا، شیر اپنا ناؤں پرگنائیا۔ راتیں ستیاں پائے
 گھیرا، گرسکھ ٹھ کتے نہ جائیا۔ اپنی ہتھیں بنھے بیڑا، ڈونگھی بھور لے ترائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ بیٹھا رسیا کر کے جیرا، آنت
 وچھوڑا سہ نہ سکے رائیا۔ دور دراڈا دھردرگاہی چل کے آیا نیرن نیرا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ جن بھگت ملائے
 مل لائے نہ دیرا، دینن اپنی دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی جگ بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، ہیرا پھیری سار کیسے نہ آٹیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنے لے جگائیا۔ آپ اپنا جانے آپ، بھیو کیسے نہ رایا۔ آپے
 بنے مائی باپ، آپے دائی دایا سیو کھایا۔ آپے بندھائے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ آپے دیوے ساچی دات، پوت سپوتا جھولی پایا۔
 آپے اتم اپنا لیکھا جانے کھات، کھاتہ اپنے وچ چھپایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، نو سو چورانوے چوکرئی جگ اپنے آنتر جو رکھیا گھاٹا، کلجگ آنت پورا لے کرایا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ شیخ سر جموں ☆

جگت وکار تکھا کنڈا، پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ آسا ترسنا کریا گندہ، ہوس حرص نہ کھئے مٹائیندا۔ من واسنا پھرے بندہ، بندگی وچ نہ کھئے سمائیندا۔ آپ گواکے اپنا پرماندا، نجاند ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ جگت نیتر دیوئے اندھا، نیتر گیان نہ کھئے کھلائیندا۔ آون جاون نہ چکے پینڈا، لکھ چوراسی پندہ نہ کھئے مکھائیندا۔ گرمکھ ورا گر سرنائی ساچی رہندا، رہ اپنی خوشی کرائیندا۔ ستگر بھانا سرتے سہندا، سہ سہ سپس جھکائیندا۔ اتم پر ماتم اکو ناؤں رسنا کہندا، گیت گو بند لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ کنڈے وچ گرمکھ پھول آپ اُچائیندا۔ کلجگ وکارا تکھی سول، سولی سب دے گل لٹکائیا۔ سرشٹ سبائی رہی بھول، اہل ملے نہ بے پرواہیا۔ بھاگ نہ لگے کیسے گل، جیو جنت رہیا گر لائیا۔ ترے گن مایا رہے رُل، خاکی خاک خاک سمائیا۔ پھل پھلواری نہ موئے پھل، پت ڈالی نہ کھئے مہکائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی بوٹا رہیا ہل، سمنل رُکھ رُکھ لہرائیا۔ گرمکھ ورلے ہر کا ناؤں ایکا اکھر گایا ہل، رسنا جہوا نال ملائیا۔ کرتا قیمت پائے مل، ثالث اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن سدا سدا سہائیا۔ کلجگ وکار تکھی دھار، چار ورن ورن جنائیندا۔ سب دا چولا رہی پاڑ، پردہ اُپر نہ کھئے رکھائیندا۔ ونہی جائے ناڑ ناڑ، بہتر انک نہ کھئے بنائیندا۔ تتو تت رہیا ساڑ، سانتک ست نہ کھئے کرائیندا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ لائے پار، منجدھار نہ کھئے ترائیندا۔ دُور ڈراڈا نیرن نیرا ویکھنہارا سانجھا یار، سگلا سنگ آپ اکھوائیندا۔ صفت صلاحی وسے باہر، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ الفیے جگت وبار، عارف اپنا بندھن پائیندا۔ بھگت فقرہ کر تیار، فطرت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ذکر کیتا ایکا وار، زوق ذاکر اپنے رنگ رنگائیندا۔ نیتر پیکھ سرب سنسار، صوفی اپنا روپ وٹائیندا۔ فاتحہ پڑھے اتم وار، خاکی خاک خاک دباؤں دباؤں۔ ساکھیات روپ نرنکار، جن بھگتاں ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم میٹ کوڑی کریا ایکا دیوے نام آدھار، آدھار اپنا آپ رکھائیندا۔ سوہنگ شبد کر تیار، تار ستار آپ وجائیندا۔ ہرجن ہر بھگت گرمکھ گرسکھ کلجگ کریا وچوں کڈھے باہر، ظاہر اپنا روپ وکھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان نہ آئے ہار، جو جن مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان رسنا گائیندا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تیج بہان شیخ سر جموں ☆

ہر کرپا گر پرتاپ، گر کرپا نام وڈیائیا۔ ناؤں ندھانا ہر ہر جاپ، جیون جگت جگت سمجھائیا۔ کایا کپڑ دھو اُتارے پاپ، پتت پُنت آپ کرائیا۔ دھواں دھار میٹے اندھیری رات، ست گیان شبد درڑائیا۔ مانس جنم وکھائے ساچا ہاٹ، گھر مندر کُنڈا لاپیا۔ نرمل جوت وکھائے للاٹ، ہلت پلت سدا سُکھدائیا۔ جنم جنم دی میٹے واٹ، اگلا پنڈھ نہ کھئے رکھائیا۔ کر کرپا جس جن دیوے اپنی گاتھ، گاتھا منتر اک سمجھائیا۔ پھڑ باہوں چڑھائے ساچے راتھ، گر شبدی رتھ چلائییا۔ ہوئے سہائی اناتھاں ناتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ کلجگ اتم پُچھے وات، نرگن سرگن میلا سہج سُبھائیا۔ ورن برن ناتا توڑ ذات پات، ذات اپنی دئے سمجھائیا۔ ہر جن رکھے سدا ساتھ، آپ اپنی اُنکلی لائییا۔ گرسکھ کدے نہ ہووے گھات، رائے دھرم نہ گھاؤ لگائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس بندھایا چرن نات، تِس ناتا نہ کھئے تڑائییا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رام چند دے گرہ پنڈ دیوا جموں ☆

آپے داتا آپے دانی، دیاوان ہر اکھوائیندا۔ آپے امرت آپے پانی، آپے جل جل روپ وٹائیندا۔ آپے مہا اکٹھ کہانی، آپے لکھ لکھ لکھ لیکھ وکھائیندا۔ آپے نرگن جوت نوری، آپے سرگن ڈیرہ لائیندا۔ آپے جانے بودھ آگادھی ساچی بانی، آپے اپنا راگ لائیندا۔ آپے شاہ پاتشاہ شہنشاہ سُلطانی، آپے حُکم حُکم ورتائیندا۔ آپے لیکھا جانے آن جانی، دوئے جہاناں ویس وٹائیندا۔ آپے کھیلے کھیل وڈ بلوانی، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آپے جگ جگ بھکت پرگٹائے سچ نشانی، جگت نشانہ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ داتا دانی دین دیاں، دردی درد وندائیندا۔ جگا جگت کھیل نرال، خالق خلق وچ رکھائیندا۔ غریب نیانے کرے سدا پرتپال، بال انجانے گود بہائیندا۔ بھکت بھگوت ویکھے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیندا۔ وست امولک دیوے نام سچا دھن مال، مال خزینہ اک لٹائیندا۔ سدا سدا سد چلے نال، آپ اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، داتا دانی دیا کھائیندا۔

داتا دانی دیون جوگ، سو پُرکھ نرنجن اک وڈیائیا۔ آد جُگادی ہے بھی ہوگ، نہ مرے نہ جائیا۔ جُگ جُگ کرے سچ سنجوگ، جن
 بھگت نام گُرمائیا۔ دیوے درس آپ اموگھ، سوچھ سرُوی رُپ وکھائیا۔ کٹھارا جنم وِجوگ، پُورب لہنا لیکھے لائیا۔ ناتا توڑے ہرکھ
 سوگ، چنتا دُکھ نہ کھئے جنائیا۔ آتم بھوگے ساچا بھوگ، رس رسیا ایک رس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک
 دیوے ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیا۔ نام وست رام رمیا، نہ ہر نرائن آپ ورتائیندا۔ آد جُگادی ساچا سٹیا، سگلا سنگ
 نہہائیندا۔ لیکھا جانے جوتی مٹیا، مات پت پت وکھائیندا۔ اک وکھائے ساچی نٹیا، نوکا نام آپ دھرائیندا۔ لیکھا جان بہین بھٹیا، آپ اپنا
 بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا نام آپ ورتائیندا۔ دیوے دان دَیاندھ، دین دَیال بے پرواہیا۔ جن
 بھگتاں کرے کارج سِدھ، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ آد جُگاد جُگ آپے جانے اپنی بدھ، بھیو ابھید نہ کیسے کھلایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، دَیوان ساچی وست ایک ہتھ وکھائیا۔ دَیوان ہر جو ٹھاگر، اپنا کھیل کھلاییندا۔ بھگت بھگونت دیوے آدر، لوک
 مات سوہا پائیندا۔ ست ستوادی شبدی چادر، نام دوشالہ اک اٹھائیندا۔ اک اکلّا دیوے آدر، آدرش اپنا آپ وکھائیندا۔ کریم کرتا بن بن
 قادر، قُدرت اپنے رنگ رنگائیندا۔ سیوک بن بن تیغ بہادر، تیغ اپنے سیس ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا
 دان اک وکھائیندا۔ ساچا دان دیوے سیس، ہر جو وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل آپ جگدیش، جگت جگت بھیو نہ رائیا۔ جن بھگتاں
 دسے سچ حدیث، حرف بحرف آپ پڑھائیا۔ کلجگ اتم پیسن رہیا پیس، جوٹھ جھوٹھ چکی مات چلائی۔ لیکھا جانے اک نو اُنس، نو
 اک وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا دان اک سمجھائیا۔ ساچا دان اکو ہر، دوسر اور نہ کھئے وکھائیندا۔
 غریب نائیاں دیوے پھڑ، راج راجاناں خاک ملائیندا۔ ساچے مندر آپے وڑ، گرہ بہ بہ خوشی منائیندا۔ نش اکھڑ بانی آپے پڑھ، پڑھ پڑھ
 راگ سُنائیندا۔ سنت سہیلے لائے لڑ، پھڑ پھڑ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا نام آپ ورتائیندا۔ نام
 ورتائے غریب نواز، ہر جو اپنی دیا کھائیا۔ چند چاندنا سازن ساز، نور نور نور رُشنائیا۔ لہنا دینا چُکائے مستک ماتھ، ماتھا مستک اپنے
 چرن چُھپائیا۔ ستجگ تریتا دواپر گاتھ، کلجگ اتم جھولی پائیا۔ پھڑ اُتارے اپنے گھاٹ، ست کنارہ دئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وست بے پرواہیا۔ بے پرواہ دیوے دانا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ ست سرؤپی بٹھے گانا، گھر بہہ بہہ سگن
 منائیندا۔ رام رام ملے بھگوانا، چند چند چمکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوٹھے میل ملائیندا۔ ستجگ
 تکی واٹ، تریتا نین اٹھائیا۔ دواپر ستا گوداوری گھاٹ، گنگا کنڈھا روپ وٹائیا۔ کلجگ اتم چیتھڑ گئے پاٹ، کایا کپڑ کم کیسے نہ آئیا۔
 کرپا کری پڑکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دیا کمائیا۔ پکڑ اٹھایا اپنے ہتھ، ہتھ ہتھ نال ملائیا۔ تخت نواسی بہہ بہہ گائے جس، جس ہرجن آپ
 الائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں اندر جائے وس، ساچا کھیڑا آپ بنائیا۔ اپنا آپ کیتا دان، باقی نظر کھئے نہ
 آئیندا۔ نرگن ہو ہو وڑیا کایا وچ مکان، سرگن اندر ساچا آسن لائیندا۔ روپ رنگ ریکھ نظر نہ آئے وشنوں بھگوان، ہرجن اپنا روپ
 وکھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگون اپنی دھار چلائیندا۔ اپنی بھیٹا اپنا سیس جگدیش کر قربان، سچ حدیث پھیر پڑھائیندا۔
 سوہنگ شبد اک نشان، دھر نشانہ آپ وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اپنا آپ کر کے دان، جن بھگتاں جھولی مات
 بھرائیندا۔ اپنا آپ ہر دیا دان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گرمکھ کرن مات پروان، پرم پڑکھ منگ منگائیندا۔ وسن دینا وچ مکان، کایا کوٹھڑی
 ۱۷۰
 ۱۷۰
 راہ تکائیندا۔ نت نت گرمکھ گاواں تیرے گان، دوچی منگ نہ کھئے منگائیندا۔ دوس رین درشن پاواں آن، دور ڈراڈا پندھ نہ کھئے جنائیندا۔
 بن سُنیاں سُنواں فرمان، فرمانبردار ہو سیو کمائیندا۔ آپ بنیا ریاں انجان، گرمکھ لوک مات وڈیائیندا۔ اپنا میٹ کے جگت نشان، بھگت
 نشانہ جگت جھلائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ وشنوں بھگوان، بھگوان گرمکھ رنگ رنگائیندا۔ گھر گھر در در پُچھے آن، آپ اپنی پھیری پائیندا۔
 جنگل جوہ اجار ڈھونڈے بیابان، اچے ٹلے پربت ویکھ وکھائیندا۔ ڈونگھی گندر ویکھے کھان، کنڈھی اپنا چرن ٹکائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر
 سُناؤندا رسیا گان، کلجگ اتم گیت آپ لائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھاگ بھگتاں آپ وندائیندا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ملوکان والی پیل دے تھلے جموں ☆

ٹلا چھٹیا گورکھ ناتھ، گر چیلے دھیان لگائیا۔ جنم جنم دے وچھڑے لبھدے ساتھ، ساتھی نظر کھئے نہ آئیا۔ مچھندر سناؤندا رہیا گاتھ، جالندھر مُدرا کَن لٹکائیا۔ اتم مُکاوے کون واٹ، مُکاونہارا اک اکھوائیا۔ لیکھا جانے نو ناتھ، سدھ چوراسی سہج سُبھائیا۔ سارے پُچھن اپنی اپنی گاتھ، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیا۔ ویلے آنت پُچھے کون وات، ساڈا پندھ دئے مُکائیا۔ گورکھ کہے بنو اک جماعت، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہونے پُرکھ ابناس، نرگن اپنا روپ وٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ پہلوں کرے اپنے داس، پھیر سب دا لہنا دئے چُکائیا۔ تہاڈا میلا کرے خاص، خلاصہ اپنا آپ کھلایا۔ کندھی کندھے میٹے پیاس، پیاس آنتر دئے بُجھائیا۔ گرسکھ سجن سہیلے رکھے اپنے ساتھ، بن سنگی سنگ نیھائیا۔ اپنی ہتھیں دھوڑی ٹکا مستک لائے خاک، خاک سب دے اُپر پائیا۔ جس دے پچھے بندے رہے چاک، چاک بن چاکری سیو کھائیا۔ سو صاحب دیال ٹھاکر اپنا کھولے تاک، دیا باقی اک جگائیا۔ گورکھ آنت نہ نبھ ساتھ، پُرکھ ابناسی ہونے سہائیا۔ تیجا جنم سنگھ تارے رکھیا ساک، سجن سین اپنا بندھن پائیا۔ اتم ساتھ لے پُرکھ ابناس، پچھلا لہنا رہیا مُکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، نہکنک نرائن نر، گورکھ چیلے بنائے اپنے داس، اگلا پھاس سرب کٹائیا۔

☆ ۱۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ پنڈ سرداری جموں ☆

الکھ الکھ الکھ نرنجن، گر چیلے رہے دھیائیا۔ دیناں ناتھ درد دکھ بھہ بھنجن، پرہہ ملیا سچا ماہیا۔ نیتر گیان پایا انجن، نام بھوٹی اک وکھائیا۔ چرن دھوڑ کرایا مجن، سر سروور اک نہائیا۔ جنم جنم دی لٹھی تھکن، تھکے ماندے پندھ مُکائیا۔ نیتر نین بن نیتر تگن، درسی درس درس رگھرائیا۔ کلجگ اتم آیا رکھن، بن رکھک پھیرا پائیا۔ اک وکھائے ساچا پتن، پتن بیٹھا ہر ہر ماہیا۔ ویلے آنت پردے ڈھکن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گر چیلے آئے بھوجن چھکن، ہتھ کھپری اک اٹھائیا۔ الکھ الکھ رسنا کر کر تھکی یتن، یکتی جگ نہ کھئے سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کلجگ اتم ورولن آیا اپنا مکھن، لکھ چوراسی نام مدھانا پائیا۔ دُور ڈراٹے گورکھ مچھندر

جالندھر بہہ تگن، سیس جگدیش جھکائیا۔ شوہ دریا وچوں آیا گدھن، بن ملاح کھیوٹ کھیٹا پھیرا پائیا۔ ویکھنہارا ڈونگھی کھڈن،
 بھور بھوری بھول پھلائیآ۔ ایکا وار آیا سدن، سدا ہر ہر آپ پچائیا۔ جس نوں کھندے گوپال موہن مورت مدھن، مادھو اپنا بھیو
 کھلائیآ۔ آد جگادی وشنوں یدن، وشو اپنی دھار وکھائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر آیا پھندن، بن پھاندکی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ الکھ زرنجن جگت جیکارا، رسنا جہوا گا گا تھکی سرب لوکائیآ۔ گيرو کپڑا تن شنگارا، چاروں
 کنت کنت بھوائیا۔ سرون بائے نہ کوئی دھنکارا، انحد نادى نہ ناد سنائیا۔ ساچا مدرا نہ کھئے پیارا، مؤدھا کول نہ کھئے اٹائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جے جیکار الکھ زرنجن رگھناتھ، رگھو ایکا دھار چلائیندا۔ ویکھنہار پُرکھ سمراتھ،
 سمرتھ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ نرگن دو جہاناں رہیا تھ، بن بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبر گر
 چیلے مارگ دس، ساچے راہے آپے پائیندا۔ گھٹ گھٹ آتر آپے وس، وس وس اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا روپ
 وٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ ویکھنہارا لکھ چوراسی کملاپت، کول نین آپ کھلائییندا۔ ناتھاں سدھاں ویکھے دھیرج جت، ست
 سنتوکھ بھیو چکائیندا۔ بن گرمکھ کوئی نہ رکھے پت، کوئن کوٹ جیو بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، الکھ الکھنا
 کھیل کرائیندا۔ الکھ الکھ رسنا گا، گا گا خوشی منائیا۔ گورکھ مچھندر گئے سنا، من مندر اک سہائیا۔ تن اندر ڈیرہ ساچے لا، گھٹ
 مدرا نام وکھائیآ۔ کنگی ناد سنگی وجا، ثریا راگ راگ الاٹیا۔ بندی پٹی اک وکھا، نکئی نکئی دھار جنائیا۔ دھر دی لکھی نہ کوئی میٹے نہ
 سکے مٹا، میٹنہارا اک اکھوائیا۔ جس دا ڈھولا رہے گا، سو صاحب سچا ماہیا۔ جگ جگ چولا دئے بدلا، چولی اپنے رنگ رنگائیآ۔
 کھیلے کھیل بھولی بھولی سہج سبھا، دس کیسے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر وسے بے پرواہیا۔
 الکھ زرنجن ہر ہر گیت، گیت گیت الایا۔ اچے ٹلے جگت ریت، ریتوان نظر نہ آیا۔ صدی صدی گئی بیت، کال کال روپ وٹایا۔ پُرکھ
 ابناسی اک اتیت، ترے بھون دھنی اپنا کھیل رچایا۔ روداس چارے لکھیا لیکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹایا۔ براہمن جانے اپنا بھیکھ، براہمن
 براہمنی نہ کھئے جایا۔ لیکھنہارا ہر جو لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔

بے پرواہ کھیل اپارا، رویداس آپ کرائیا۔ لیکھا جانے جگت چمبارا، آتم آدھارا وڈ وڈیائیا۔ اک کسیرا کر پیارا، تقصیرِ تقدیر دئے بدلائیا۔ آتم
 برہم دے سہارا، جیو جیو جیو سمجھائیا۔ ڈبدا پاتھر لائے کنارہ، چرن اپنا پابن چُھپائیا۔ جس اُپر تیکھی کرے آرا، رمبی ایکار رگڑا لائیا۔
 تِس اندر وڈ بھنڈارا، بھر بیٹھا بے پرواہیا۔ شاہ پاتشاہ بنے ونجارا، در سیس سیس جھکائیا۔ براہمن رووے زارو زارا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔
 ہر بھگت کرے سدا پیارا، ہرکھ سوگ نہ کھئے جنائیا۔ گنگا تیرا ناتا جوڑیا وچ سنسارا، سنسار ساگر کھیل وکھائیا۔ تُوں آیا چل دوارا،
 تیرا دوار دیاں سمجھائیا۔ تیرا میرا اک وبارا، پرہہ ساچے رہیا بھائیا۔ تُوں وڈا وڈ سیکدارا، جس کنگن ہتھ لیا چائیں چائیا۔ میرا تیرے نال
 آدھارا، اتم لیکھا میٹے بے پرواہیا۔ براہمن منگے چرن دھوڑ خاک چھارا، مستک ٹکا رہیا لائیا۔ کون ویلا ملے ہر نرنکارا، آپ اپنا دئے
 سمجھائیا۔ رویداس بولے کوک جیکارا، بھو ابھیدا بھو کھلائییا۔ نو جنم آؤنا وچ سنسارا، نو دوارے واسنا باہر کڈھائیا۔ تیجے جنم لیکھا
 جانے شاہ سیکدارا، جنم جنم آپ بھوائیا۔ کن پا کے مُندراں تن لائے خاک چھارا، بھو تُوں بھو ت نال رمائیا۔ گورکھ دیوے پھیر سہارا، سہج
 جگت اک سمجھائیا۔ پن ہر کھئے نہ جائے ہر کے دوارا، آدھ وچکار بیٹھے سارے آسن لائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا،
 نرگن اپنا روپ وکھائیا۔ پرگٹائے پرگٹے آپ رویداس چھارا، جگت چھریٹا موٹ چُکائیا۔ براہمن دیوے برہم سہارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔
 جوگی جوگ ویکھنہارا، جیون جگت آپ جنائیا۔ چاروں کُنٹ پھرے بن ہلکارا، گھر گھر ساچا حکم سنائیا۔ گُرمکھ ویکھے وارو وارا،
 ہرجن سجن لئے اُٹھائیا۔ سنت سہیلے کرے پیارا، دوسر انگ نہ کھئے لگائیا۔ جنم جنم دا لہنا دینا قرضہ دئے اُتارا، لیکھا اور نہ کھئے رکھائیا۔
 پاوے پھیرا اگم اپارا، ہیرا پھیرا دئے مٹائیا۔ اچے تھے وسے گرسکھ روپ اچ منارا، رام رام چند دئے وڈیائیا۔ چرن کول دے سہارا، ہر جو
 سنگت سنگ نہیائیا۔ واہو داہی آئے اپنی دھارا، دھار کیسے نہ ہور سمجھائیا۔ نو ناتھ چوڑاسی سیدھ راہ وچ مل کرن نمسکارا، نیوں نیوں
 اپنا سیس جھکائیا۔ چرپٹ ناتھ رہیا کوارا، سرتی شبد نہ کیسے پرنائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل آپ نرنکارا، ستگر سچا شہنشاہیا۔ جنم
 جنم دا وچھڑیا میلے گُرمکھ تارا، تار اپنی نال ملائییا۔ جنگل جوہ وچ بن لیکھارا، رویداس چھارا دئے گواہیا۔ کریا کھیل اپر اپارا، لکھت
 پڑھت وچ نہ کیسے سمجھائیا۔ اگنی جیٹھ نہ تتی ہاڑا، تتوت نہ کھئے رکھائیا۔ ہر سنگت دیوے آن سہارا، سرداری اپنا چرن چُھپائیا۔ سمت

ویہ سو اُنی جس جن دے کے جائے درس دیدارا، بن دردی درد وندائیا۔ ایتھے اوتھے دیوے نام بھنڈارا، اکھٹ کدے نہ جائیا۔ گرمکھ گرسکھ بولے اکو سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جیکارا، جے جیکار کرے لوکائیا۔ در آیاں سب پار اُتارا، موئے پچھر پار کرائیا۔ واہوا لیکھ لیکھیا چمیارا، چم درشتی سب دی دئے گوائیا۔ ایکاشٹ نظر آئے زرنکارا، وششت رام روپ وکھائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جنم اجنم دوویں کر پروان، گھر پروانگی اپنے پائیا۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کتھا سنگھ دے گرہ پنڈ موئل جموں ☆

ساچے تخت سوہے بھگوان، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ سیس تاج جگدیش مہان، ابناسی کرتا آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن مہربان، راجن راج حکم ورتائیندا۔ دُھر فرمانا اک گیان، زرگن زرویر آپ سُنائیندا۔ دو جہاناں حکمران، بھیو اپنا آپ کھلائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ نو سو چورانونے چوگری جگ ویکھے مار دھیان، پُورب لیکھا آپ پھرائیندا۔ وشن برہما شو دیونہارا مان، ترے پنج اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھ، تخت نواسی سوہیا پائیا۔ محل اٹل اچ منارے کھڑ، ست سروپ آپ وٹائیا۔ بودھ آگادھی اکھڑ پڑھ، نش اکھڑ کرے جنائیا۔ آد آد جس لائی جڑ، اتم ویکھے چائیں چائیندا۔ زرگن سرگن مات دھر، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ گر اوتار دے دے ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر وڈا وڈا وڈائیا۔ اپنا گھاڑن آئے گھڑ، بھنہار آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچا کھیل ورتائیا۔ سچکھنڈ سوہے سچ دوارا، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ زرگن روپ اکم اپارا، الکھ آگوچر کھیل کرائیندا۔ دیپک دیا کر اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ شبدي ناد ناد دھنکارا، برہم برہما آپ سُنائیندا۔ حکمی حکم اک ورتارا، دُھر فرمانا آپ الائیندا۔ گر اوتاراں ویکھنہار اکھاڑا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھے پروردگارا، نور الہی نور وکھائیندا۔ مقامے حق ہو تیارا، حق حقیقت رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ،

درگاہ ساچی دھام سُہائیندا۔ درگاہ ساچی سوہے دھام، ہر جو ہر ہر آپ سُہائیا۔ کرے کھیل ایکا رام، ایکنکار وڈ وڈیائیا۔ ویس وٹائے
 ساچا شام، شہنشاہ بے پرواہیا۔ دو جہاناں ساچا نام، لوآن پُریاں کرے پڑھائیا۔ وشن برہما شو پیائے جام، امرت رس رس چکھائیا۔ پیر
 پیغمبر دے کلام، کلمہ نبی آپ سُنائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، گر اوتار سیوا لائیا۔ بھگت بھگونت دے دے دان، اچھیا بھچھیا
 جھولی پائیا۔ ساچے سنتن کر پروان، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیا۔ گر مگھان دیوے اک گیان، گیان نیتر آپ کھلائیا۔ گر سگھان ویکھے ہر جو آن،
 نیتر نین نین ملائیا۔ نو تو چار کھیل مہان، چار چار وجے ودھائیا۔ نو ست ہونے پردھان، ست پردھانگی آپ کھائیا۔ دھردرگاہی سچ
 نشان، سو پُرکھ نرنجن آپ اٹھائیا۔ سچ سندیسہ دئے پیغام، پیر پیغمبران آپ سُنائیا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا حُکم ورتائیا۔ سچکھنڈ دوارے دھر فرمانا، دھردرگاہی آپ جنائیندا۔ بے آنت بے آنت سِری بھگوانا،
 آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبر گائن گانا، گیت گوبند آپ سُنائیندا۔ اتم رکھے اپنے بھانا، سیس
 جگدیش سب دا اپنی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار،
 ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، لوک مات دئے وڈیایا۔ بھگت بھگونت کر تیار، ترے گن لیکھا دئے چُکایا۔ پنچم ناتا
 توڑ سنسار، پنچم اپنا رنگ رنگایا۔ ایکا امرت جام پیائے ٹھنڈا ٹھار، اگنی تے دئے بھجایا۔ ایکا بانی بودھ آگادھ، شبدی شبد ناد سُنایا۔
 چار ورن ایکا داد، وست امولک آپ ورتایا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ساچے مندر آپ بہایا۔ چھتی جگ دا ساچا راگ، بن رسنا جہوا
 گایا۔ چھتی راگ ہونے وساد، سیس سکے نہ کھئے اٹھایا۔ دھن دوارا ہر نرنکارا جن بھگتاں کرے ساچا لاڈ، سچ اپنی گود سُہایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا روپ وٹایا۔ سچکھنڈ روپ اپرا پارا، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیا۔ رنگ ریکھ تے وسے باہرا،
 نظر کیسے نہ آئی۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکھایا۔ گر اوتار کرن پُکارا، نیوں نیوں چرناں سیس جھکایا۔ پیر پیغمبر منگن
 دوارا، پروردگارا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، چوتھے جگ اپنی رچن رچائیا۔ پرگٹ ہو آگم اپارا، آگم آگمڑی کار کھائیا۔ سچکھنڈ دا
 سچ دوارا، دھرت دھول دئے سُہائیا۔ آپ ویکھے ویکھنہارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے

کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، ہر جو ہر ہر آپ کرایا۔ لہنا چکے گر اوتار، گر گر روپ نہ کھئے دسایا۔ عیسیٰ موسیٰ لیکھا چکے
 محمدی یار، یاری یار نہ کھئے نبھایا۔ کلمہ نبی نہ کھئے آدھار، الاہی کلام نہ کھئے سنایا۔ تیرتھ تٹ نہ کھئے کنار، سرور کھئے رہن نہ پایا۔ مکہ
 کعبہ نظر نہ آئے پروردگار، نظر نظر نال نہ کھئے ملایا۔ سب دا لیکھا چکیا اتم وار، پُرکھ ابناسی آپ چُکایا۔ ایک وار صدّ سچے دربار، سچ
 سندیسہ دئے سنایا۔ سارے رل مل گاؤ ایکنکار، پچھلا کلمہ دینا بھلایا۔ اتم آئی چہترن وار، ساتا چوکا جوڑ جڑایا۔ نام کھنڈا تیز کٹار،
 برہمنڈاں ہر جو رہیا دکھایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈی ونڈ اپار، اتم اپنی جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سچ سندیسہ نر زیشا ایک ایک سنایا۔ سچ سندیسہ سُن سُن کان، نیر نین نین شرمائیا۔ تیری قدرت
 وڈ مہربان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ تُوں حاکم حکمران، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ہوں بالک بال انجان، جن تیری سیو کھائیا۔ مات
 لوک ہوئے پردھان، اک تیری اوٹ تکائیا۔ تیرے حکمے اندر جھلئے نشان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ تیری شرع انجیل قرآن،
 شریعت ایک ونڈ دکھائیا۔ تیرا سندیسہ وید پُران، جیو پُرانی گئے سمجھائیا۔ تیرا پردہ بودھ گیان، کھانی بانی آپ کھلایا۔ تیرا آنت نہ پایا وچ
 جہان، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ کلجگ اتم سارے چرنی ڈگے آن، مان تان نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک دینی سچ سرنائیا۔ سچ سرنائی گر اوتار، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ چرن کول کول سہار، دھرت دھول نہ کھئے دکھائیندا۔ اکو گلشن
 کھڑے گلزار، گل اپنا آپ مہکائیندا۔ پُھل پُھلواری لائی جگ چار، کلجگ اتم اپنی جھولی پائیندا۔ ورن برن بنائے ڈال، اتم لیکھا لیکھ
 چُکائیندا۔ حکمے اندر گھالن لئی گھال، کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ آگے حل نہ کرے کھئے سوال، زیر زبر نہ کھئے جنائیندا۔ کرے کھیل صاحب
 دیال، دین اپنا روپ دکھائیندا۔ پرگٹ ہو وچ جہان، دو جہاناں ویکھ دکھائیندا۔ آد جگادی ست فرمان، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔
 بھگت بھگوت کر پروان، نام پروان ہتھ پھڑائیندا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اچار پھاڑ بیابان، ڈونگی گندر پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل نوجوان،
 نرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اک گیان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔
 سچکھنڈ دوارے ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیا۔ نرگن روپ نرگن پلنگ، نرگن ساچی سیج ہنڈھائیا۔ نرگن نام نرگن مردنگ،

نرگن تار ستار بلائیا۔ نرگن سورپیر سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم
 ور، ساچی دھارا آپ سمجھائیا۔ ساچی دھارا ہر رگھناتھ، رگھپت اپنی آپ جنائیندا۔ سنت سہیلے دے دے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔
 راہ تگن بہہ کنڈھی گھاٹ، نیتز نین نین اٹھائیندا۔ پاربرہم کون ویلا مکائے واٹ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل
 آپ کرائیندا۔ تگن واٹ نیتز کھول، نین نین اٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی تولے ساچا تول، تولنہار اک ہو جائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، سچکھنڈ
 وسے سچا ماہیا۔ کون ویلا آئے کول، چرن دھوڑی مستک ٹکا دیوے لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ بے پرواہ تیرا کھیل اپارا، بھیو کھئے نہ آئیندا۔ گر اوتار سد لئے دوارا، پیر پیغمبر نال ملائیندا۔ ناتھ سدھ کڈھن ہاڑا، نیتز نیناں
 نیر سرب وہائیندا۔ ٹدھ بن دسے نہ کھئے سہارا، اچا ٹلا پربت کم کسے نہ آئیندا۔ پاٹے چیتھڑ نہ دسے کھئے کنارہ، ساچی نیا نہ کھئے چڑھائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرا اکو بھائیندا۔ گورکھ مچھندر رہے پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔
 ۱۷۷ ۱۷۷
 ٹوں صاحب دیال سدا داتار، دین دیال تیری وڈیائیا۔ الکھ نرنجن بے عیب پروردگار، سپس جگدیش اک سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ملے سرن سچی سرنائیا۔ ساچی سرن ملے مات، ایک اوٹ تکائیا۔ چرن دھوڑی ملے خاک،
 خاک ہور نہ کھئے رمائیا۔ اکو کھلے تیرا تاک، تاکی کھئے رہن نہ پائیا۔ ساچا ملے سجن ساک، سگلا سنگ تجائیا۔ سچ جوگیشر ایک دسنی
 جاچ، بن یاچک منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دینا ور بے پرواہیا۔ کٹ مندران بھگوا ویس، تیرا بھیو کھئے نہ
 آیا۔ چار گنٹ ویکھیا دیس، تیری دشا ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ ٹوں آد جگاد رہیں ہمیش، ہر جو ہر ہر اپنا کھیل کرایا۔ اتم کل اک آدیس،
 نیوں نیوں سپس جگدیش جھکایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ دئے سنایا۔ سچ سندیسہ
 ہر نرنکار، ایک ایک جنائیا۔ اٹھو ناتھو کرو وچار، ناتھ اناتھان ہر سہائیا۔ گرمکھاں آگے کرو پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ جنہاں اندر
 وڑیا آپ نرنکار، باہر نکل کدے نہ جائیا۔ حکمے اندر ہویا سیوادار، بن سیوک سیو کھائیا۔ راتیں ستیاں ہونے پھریدار، دوس انگ سنگ
 رہ رہ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، بن گرمکھاں حکم دوجی کار نہ کھئے کھائیا۔ اٹھو ناتھ

کھولو اکھ، ہر آخر آپ سُنائیندا۔ پُرکھ اکال ہویا پرتکھ، پرتکھ اپنی دھار چلائیندا۔ بھگتاں نالوں کدے نہ ہونے وکھ، وکھرا رُوپ نہ کھنے
 وکھائیندا۔ گُرمکھاں دا رل مل سارے گاؤ جس، جس وید پُران کدے نہ آئیندا۔ اک چھیارا پئے ہس، چم درِشٹی سب دی لیکھے لائیندا۔
 اک براہمن کرنا وس، ٹھگی سب دی جگت گوائیندا۔ پُرکھ ابناسی مارگ دیوے دس، دس دس اپنی خوشی منائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ ساچا تخت میرے زرنکار، گر گر رہیا سُنائیا۔ تیرے چرن
 کول بلہار، بلہاری تیری وڈ وڈیائیا۔ دوئے جوڑ کرانِ نمسکار، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ آد جُگادی تیری ساچی کار، کرتا پُرکھ
 بے پرواہیا۔ جن بھگتاں بے میت مُرار، مِت پیارا ناؤں رکھائیا۔ ہنکاریاں توڑے گڑھ ہنکار، نام کھنڈا ہتھ رکھائیا۔ اُچے ٹلے پرت پھر پھر
 ویکھی ڈونگھی غار، تیری سار کسے نہ پائیا۔ غریب نہانیاں بنیں یار، ستھر یاراں آپ ہنڈھائیا۔ اندرے اندر سُنیں پُکار، رسنا جہوا نہ کھنے
 پلائیا۔ الکھ نرنجن تیری کٹدے رہے وگار، بن وگاری سیو کھائیا۔ کلجگ اتم تیرا ویکھیا ست دربار، سچ سچ تیری سرنائیا۔ راہ جانڈیاں
 دیویں تار، بن رہبر سچا ماہیا۔ پچھلا لیکھا دیویں پاڑ، دوسر دیوے نہ کھنے سزائیا۔ ساچے پوڑے دیویں چاڑھ، ایک ڈنڈا نام پھڑائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کھنے سہائیا۔ دیوے ور پُرکھ سمرتھ، سمرتھ دیا کھائیندا۔ لہنا
 دینا ہتھو ہتھ، ادھار اور نہ کھنے رکھائیندا۔ پاندھی راہی بن بن چرن گئے ڈھٹھ، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ اکے وار کر اکٹھ، ایک گھر
 ملائیندا۔ اگی جیٹھ آؤنا نٹھ، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ ہر سنگت وچ ہنا پھس، پچھلی پھاس آپ کٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی اگلا مارگ
 دیوے دس، جوگ جگت آپ جنائیندا۔ ناد سنگی جائے وچ، پون واجا آپ پلائیندا۔ درس کرنا رچ رچ، بن نیتر درس کرائیندا۔ سنگت
 سنگ ہنا سچ، ہر سنگت انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، پچھلا لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائیندا۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سوہا سنگھ دے گرہ پنڈ موئل جموں ☆

تَنکا تَنکا کرے پُکار، اُچی کُک کُک سُنائیا۔ جن کا لہنا دے اُدھار، دیونہار وڈ گوسائیا۔ جنگل بیلے تگی واٹ، دوس رین دھیان لگائیا۔ کون ویلا ملے ساتھ، بن ساتھی ہوئے سہائیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، پرم پُکھ کھیل کھلائیا۔ چار کھانی وکھائے ایک ہاٹ، اُتُبھج سینج جیرج اندج نال ملائیا۔ غریب نہانیاں پُچھے وات، واتاؤرن آپ جنائیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا ساچا جوڑ جُڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، لہنا دینا مات چُکائیا۔ تَنکا تَنکا رہیا رو، نیتر نین نیر وٹائیندا۔ پُکھ ابناسی تیرے چرن جائیے چھوہ، دُوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ اسیں لے کے آئے ڈھوآ ڈھو، چہر چہن روپ وٹائیندا۔ مل مل ساریاں کیتا موہ، تیرا موہ نہ کھئے ٹُڑائیندا۔ امرت میگھ دینا چو، رس ایک نظری آئیندا۔ اپنا آپ بیٹھے کھو، ڈالی پت نظر کھئے نہ آئیندا۔ سُن کے آئے تیری سو، سو پُکھ زرنجن پھیرا پائیندا۔ گُرمکھاں جوگا گیا ہو، ہور ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ نظر نہ آئے ترے لوء، ترے لوک مُکھ بھوئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری آس اک رکھائیندا۔ تَنکا تَنکا رکھی آس، کُلی ککھ ککھ وڈیائیا۔ جنگل جوہ لگی پیاس، بن تیرے نہ کھئے بُجھائیا۔ رل مل سارے گائیے تیری گاتھ، سد وجدی رہے ودھائیا۔ آد جُگادی ٹوں دیویں سکلا ساتھ، ناتھ اناتھاں لئیں ترائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ تَنکا تَنکا چڑھیا چا، چار کُنٹ خوشی منائیندا۔ پت پرمیشور ملیا ملاح، بیڑا کلجگ آنت چلائییندا۔ جن بھگتاں نال کرے صلاح، صلاحگیر آپ ہو آئیندا۔ ویکھنہارا تھل اسگاہ، جل تھل اپنی کھیل کرائیندا۔ گھر گھر پکڑنہارا بانہ، بابوں پکڑ گلے لگائیندا۔ آتم پر ماتم ایک ناؤں، ناؤں زرنکارا آپ سمجھائیندا۔ جنم جنم دا لہنا دئے مُکا، موقع اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، چرن کول کول بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ تَنکا تَنکا منگے منگ، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ ٹوں صاحب دیال سورا سرینگ، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ سچ سیج سہنجنی پلنگ، پارپریم آپ سہائیا۔ گرہ مندر اندر اک اند، اند اند وچ وکھائیا۔ چار دیواری کیتا بند، بندی خانہ ایک پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک دینا ساچا ور، تُوہ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ تَنکا تَنکا رہیا ہس، گھر اپنے خوشی منائیندا۔ ہر جو ہویا

بھگتاں وس، دوسر ہتھ کسے نہ آئیندا۔ او رل مل سارے گائیے جس، جس در ہر جو سوہا پائیندا۔ پریم پیار اندر جائیے پھس، دوسر
 پھاندی نہ کھئے ہور وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن اور نہ کھئے بھائیندا۔ تڈھ بن اور نہ
 کوئی اوٹ، پاربریم تیری سرنائیا۔ تیری اچھیا تیرا کوٹ، تیرا بھگت رہیا بنائیا۔ تیری بھچھیا نرمل جوت، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن کول ملے سرنائیا۔ تنکا تنکا منگے دان، دوئے جوڑ جوڑ پکاریا۔ توں صاحب
 سچا سلطان، شاہ پاتشاہ اگم اپاریا۔ ہوں بالک مورکھ مُگدھ انجان، تیرا آنت نہ پاراواریا۔ در بیٹھے نین شرمنا، نین نین نہ کھئے اٹھا رہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے چرن کول بلہاریا۔ چرن کول جائیے بلہار، بل بل تیری وڈیائیا۔
 تیرے بھگتاں کر دیدار، درس تیرا نظری آئیا۔ چھڈ کے آئے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، روپ روپ نال وٹائیا۔ کینکا کینکا کر پیار، ایکا دوجا
 بندھن بندھ رکھائیا۔ چھپر چھن اپر اپار، چھپر تیرے نام لگائیا۔ راتیں سوتیاں رہیئے خبردار، آس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ اُپر مُکھ کر تیرا
 گرسکھ گائے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جیکار، سُن سُن سارے خوشی منائیا۔ نین تگن ایکا وار، کول نین ملے سچا
 ماہیا۔ اُپر پردہ بیٹھے ڈار، آپ اپنا اگن تپائیا۔ گرمکھ رکھیا ٹھنڈا ٹھار، بن سیوک سیوک کھائیا۔ کر کرپا دینا تار، تیری اکو اوٹ رکھائیا۔
 چل کے آیا سچ دوار، در دروازہ دتا کھلائیا۔ اٹھ کے ویکھیئے چاروں کُنٹ بھولن برکھا ہوئے اپار، دیوت سُر رہے برسائیا۔ رکھ مَن کرن
 نمسکار، جودڑی دوئے جوڑ جوڑ دھوڑی خاک چرن رمائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بولن جے جیکار، جے جیکار دو جہان وجے ودھائیا۔ اندر
 وڑیا ہر زرنکار، اُپر تگن وشن برہما شو نین اٹھائیا۔ تیری قدرت تیرا آنت نہ پاراوار، آد آنت بے آنت اپنی دھار چلائییا۔ جس نون
 لہدے رہے سنت، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ سو کلجگ اتم گھر بیٹھیاں بناون آیا بنت، گلی ککھان نال ترائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دین اپنی دیا کھائیا۔ تنکا تنکا سُن پکار، ہر جو دیا کھائیندا۔ پہلوں بیڑا کراں پار، چھپر چھن
 جو انگ لگائیندا۔ اُتبھج لیکھا دئے نوار، اُتیت اپنی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرمکھان
 سنگ گر رنگ چڑھائیندا۔ گرمکھان سنگ اُدھرے ککھ، تنکا تنکا ملے وڈیائیا۔ پرہ ملن دی رکھی آس، آسا پورن دئے کرائیا۔ گرہ

مندر نرگن جوت کر پرکاس، پرکاشوان ویکھے چائیں چائینا۔ جنگل جوہ بُجھائے پیاس، امرت میگھ اک برسائیا۔ دھرت دھول دا بوٹا اُپر لائے آپ آکاش، سِنچ ہریا آپ کرائیا۔ سیوا کرے بن بن داسی داس، وڈ دیوی دیو بے پرواہیا۔ ایتھے اوتھے سدا سُہیلا اک آکیلا جن بھگتاں وسے سدا پاس، وسیرا اپنے گھر بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب دا لہنا گن گن جھولی پائیا۔

☆ ۱۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوا سنگھ دے گرہ پنڈ دھنگالی جموں ☆

اپنے کول نہ رکھے کچھ، خالی ہتھ بے پرواہیا۔ جن بھگتاں کولوں چلے پُچھ پُچھ، بن پاندھی سچا راہیا۔ گرمکھاں اندر رکھی سچ، اپنا تن اگنی بھیٹ چڑھائیا۔ اپنی آسا پوری کری لوچ، لوچن اپنے درشن پائیا۔ ہرجن بھانڈا لیا پوچ، پنج تت ماٹی صاف کرائیا۔ لیکھا جانے پُشکر کروچ، لکھن آپے سوہیا پائیا۔ جنبو کھئے نہ سوچے سوچ، سان سلمل دئے وڈیائیا۔ کُشا آپے جائے پہنچ، دُور ڈراڈا پنڈھ مُکائیا۔ پُرکھ ابناسی آد جگادی بن بھگتاں جائے اؤنت، بوٹا جڑ نہ کھئے لگائیا۔ سُرتی شبد نہ جانے کھوئت، ناری کنت نہ روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے مان وڈیائیا۔ اپنے کول نہ رکھے کچھ، قیمت بھگتاں ہر ہر پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی آپے اٹھ، دھرت دھول ڈیرہ لائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی تھ، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ جن بھگت بنائے ساچے ست، سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم مؤلی رت، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ صلاحندا۔ ہرجن صلاحے آپ پرہ، دینن اپنی دیا کھائیا۔ جگ وچھڑے جگ لے لبھ، پھر پھر اپنا پنڈھ مُکائیا۔ جس نوں نور الاہی کھندے رب، عالمین وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے مان وڈیائیا۔ ہرجن دیوے ہر ہر مان، نانا اپنی سیو کھائیندا۔ پرگٹ ہو سیری بھگوان، پرگٹ گرمکھ آپ کرائیندا۔ اپنا میٹ جگت نشان، جگت نشانہ بھگت وکھائیندا۔ آپے بنے در دربان، در درویش پھیرا پائیندا۔ گرمکھ بنائے ساچا کابن، بن گوپی سیو کھائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچا رام، سیتا سُرتی نال پرنائیندا۔ مُرید

مُرشد سُنائے کلام، کلمہ نبی آپ الائندا۔ گھر گھر سُتیاں دیوے پیغام، سچ پیغمبر پھیرا پائیندا۔ سچ سویمبر رچیا آن، ہر جو ساچا سگن
 منائیندا۔ اٹھو سیکھو کرو دھیان، ہر جو اپنا دھیان دکھائیندا۔ ایکا راگ سُننا گان، چھٹی راگ مُکھ بھوائیندا۔ جو جن رسنا گائے سوہنگ
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، تِس جن گر اوتار پیر پیغمبر آگے ہو ہو ہتھ ملائیندا۔ ہتھ ملاؤن دست بدست، دستگیر دئے وڈیائیا۔
 ناتا چُکیا کیت ہست، ہست کیت ملیا سچے شہنشاہیا۔ ہر کا بھگت سدا مست، نام مستی اک رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حُکے اندر
 کٹ کے گئے اپنا وقت، اپنا وقت نہ کیسے سمجھائیا۔ پاربرہم پرہہ دیونہارا شکت، اتم شکتی لے کھچائیا۔ چار کُنٹ حُکے اندر کر گئے
 حرکت، بن بن پاندھی پھیرا پائیا۔ اُت سارے کہن پرہہ تیری برکت، بن تیرے خالی ہتھ پھرائیا۔ حُکے اندر کیتی شرکت، شرع شریعت ونڈ
 ونڈائیا۔ بن ہر بھگت کیسے دوارے ہر جو نہ ہویا پرگٹ، کوٹن کوٹ گر اوتار گئے سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد جُگادی آکو ہر، کلجگ اتم ہرجن اپنا رنگ دکھائیا۔ بھگتن رنگ دکھائے اک، ایکنکار دیا کھائیندا۔ جس دی گر اوتار رکھدے گئے
 سیک، سو صاحب پھیرا پائیندا۔ جس دا گیت گاؤندے رہے لکھ لکھ، سو لیکھا اُت مکھائیندا۔ جس دے بردے بندے رہے سیکھ، سو
 ساچی سیکھیا اک پڑھائیندا۔ اپنا نام بن منگیاں پاوے بھکھ، پورب لہنا ویکھ دکھائیندا۔ کر کرپا چرن لایا جس، تِس راگ نہ کھئے سُنائیندا۔
 جنم جنم دی لٹھی وس، رنگ ایکا نام رنگائیندا۔ اُتر اتم مارے کھچ، پرما تم بندھن پائیندا۔ اٹھ پھر رہے گرسکھاں وچ، وچلا بھیو نہ کیسے
 جنائیندا۔ درس دیدار دی رکھے سیک، سخر چوٹی چڑھ چڑھ ڈیرہ لائیندا۔ اپنی ہتھیں لیکھا لکھ، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے اپنے در سہائیندا۔ سچا در گُرمکھ دروازہ، گر گر ویکھ دکھائیا۔ شاہ
 سُلطان پھرے بھاجا، نایاں ویکھے چائیں چائیا۔ بھوپت بھوپ وڈ راجن راجا، غریب نانے ویکھے تھاو تھائیا۔ اپنا رچیا آپے کاجا، فُدرت
 قادر نال ملائیا۔ ترے بھون وجائے واجا، واہ واہ تیری وجے ودھائیا۔ جس گھر گُرمکھ جا نوازا، تِس در دھرنی نیوں نیوں سیس جھکائیا۔
 وشن برہما شو آوے بھاجا، کروڑ تیتسا پھولن برکھا لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سُناون اپنا راگا، اُچی کوک کوک الایا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان جس دوارے اپنا سازن سازا، تِس کوٹن کوٹ برہمنڈ بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن برہمنڈ جھکیا سیس، سیس سکے نہ کھئے

اٹھائیا۔ نظری آیا اک جگدیش، جگت ریتی رہیا بھوائیا۔ چار جگ دی میٹے حدیث، حدیث اکو اک پڑھائیا۔ جن بھگتاں دوارے اپنا پیسن پیسن، بن سیوک سیوک کھائیا۔ گرمکھاں پچھے لایا اپنا سیس، گرمکھ اپنا سیس روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن سدا سدا صلاحیا۔ سمجھ وچ جے جائے آ، بے سمجھ نہ کھئے اکھوائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں سارے لین ڈھاہ، پُرکھ ابناسی ٹٹھ کتے نہ جائیا۔ ٹھگ چور یار جھوٹھے بن سارے گواہ، لوک مات فتویٰ دین وکھائیا۔ مَلا شیخ پنڈت پاندھے اپنا اپنا لیکھا دین وکھا، جو لیکھا قلم شاہیا۔ سب توں بھل جائے بے پرواہ، جے اپنی سمجھ دئے سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رو رو مار گئے دھاہ، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ اچھل اچھل اس دا کوئی نہیں وساہ، کس ویلے کایا کھیڑا دیوے ڈھاہیا۔ اندر وڑ وڑ رہبر بن بن دئے صلاح، مارگ اپنا آپ لگائیا۔ کر مُحبت کرے نکاح، صحبت اپنی دئے جنائیا۔ اتم فاتحہ سب دا دئے پڑھا، فتح اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سمجھ اپنے اندر رہیا چھپائیا۔ ساچی سمجھ رہی چھپ، چاروں کُنٹ مُکھ چھپائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی رہی چُپ، اپنا بھیو نہ کیسے جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھیجے سَت، پتا پوت کھیل وکھائیا۔ کر کرپا جن بھگتاں اپنا درس دیندا رہیا کچھ، روپ انوپ انوپ وٹائیا۔ کلجگ اتم ایکنکارا ایکا اٹھ، پُرکھ ابناسی اپنا پردہ لاپیا۔ نرگن نرور گیا ٹٹھ، دردی دردیاں درد وندائیا۔ لکھ چوراسی کولوں بیٹھا لک، جن بھگتاں اپنا بھیو کھلائییا۔ راتیں سَتیاں گھر گھر آ کے لئے پُچھ، نرگن سرگن آپ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سمجھ سمجھ نال ملائییا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی روڑ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

دھول کہے میرے وڈے بھاگ، وڈبھاگی ہر ہر پایا۔ دھرنی کہے میری کھلی جاگ، نیتر نر ہر نظری آیا۔ دھرت کہے موہے اُچھے ویراگ، پُرکھ ابناسی ڈھولا گایا۔ دھوڑ کہے میں چرن لاگ، اپنا لیکھا لیکھ چُکایا۔ ماٹی کہے میرا ہویا کاج، کرتا پُرکھ ویکھن آیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ہر گھٹ تھایا۔ دھرنی کہے میری کھلی اکھ، آخر درشن ہر ہر پائیا۔ دھرت کہے پرہہ ہو

پرتکھ، جنم جنم دی چنت مٹائیا۔ دھول کہے میری رکھی پت، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ خاک کہے میری لیکھے لائی رتی رت، انگ انگ نال ملائیا۔ ماٹی کہے بیج بیجیا ساچے وت، پُرکھ ابناسی دیا کمائیا۔ پُہل پُہلاوڑی ہوئے اُتیت، پت ڈالی سنگ وکھائیا۔ چار کُنٹ مؤلے رت، رت رتڑی سوہیا پائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چار کُنٹ وجے ودھائیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے اُٹھ اُٹھ، نو نو لے انگرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہار اک گوسائینا۔ دھرنی کہے چڑھیا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ دھرت کہے میری سیج سہائی پلنگ، پُرکھ ابناسی چرن ٹکائیندا۔ دھول کہے میرا ساچا سنگ، ہؤلا بہار آپ کرائیندا۔ خاک کہے موہے ملے اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ ماٹی کہے خوشی میرا بند بند، بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی بخشنند، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ نو نو چار مُکا کے پندھ، پاندھی اپنا پھیرا پائیندا۔ میرے گرہ بہہ کے گائے چھند، اپنا ڈھولا آپ سُنائیندا۔ لیکھا جانے نو کھنڈ، نو نو اپنا پردہ لائیندا۔ ویکھ وکھائے سورج چند، منڈل منڈپ پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ دھرنی کہے موہے چڑھیا چاء، چاؤ گھنیرا اک جنائیا۔ دھول کہے ملیا سچا پاتشاہ، شہنشاہ وڈی وڈیائیا۔ دھول کہے میری پکڑی بانہ، ویلے آنت آنت سہائیا۔ خاک کہے موہے لیکھے لیا لا، لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ ماٹی کہے چرن کول دتی پناہ، ملی سچ سچئی سرنائیا۔ کِریا کھیل بے پرواہ، بے آنت اپنا روپ وٹائیا۔ جُگ جُگ لیکھا دئے مُکا، لیکھا لیکھ لیکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھنہارا تھاون تھائیا۔ تھاون تھائیں ویکھنہارا، بیو ابھید آپ کھلائیندا۔ نرگن نرگن بن ونجارا، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، آپ اپنا بیو چکائیندا۔ بھگت بھگونت دے ادھارا، سنت ساجن کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ چلائیندا۔ دھار چلے اُپر دھول، دھرنی ملے وڈیائیا۔ دھرت کہے میرا مؤلیا کول، کول پُہل مہکائیا۔ میل ملاوا ساول سؤل، سندر اپنا روپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دیونہار سہارا، سچ سہارا اک وکھائیندا۔ کلجگ اتم کرے پار کنارہ، پار کنارہ اک وڈیائیندا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتارا، نر ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ دھرنی کرے ہؤلا بہارا، دھول اپنا رنگ وکھائیندا۔ لہنا دینا چکائے دُشت دُراچارا، ہنکاری گڑھ آپ تڑائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ

ویکھنہارا، چاروں گنٹ پھیرا پائیندا۔ ناتا توڑے مندر مسجد گرو دوارا، گر گر ہٹ اک کھلائیندا۔ ونج کرائے سچ وپارا، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ کھولنہارا ٹھانڈا دربارا، در دروازہ اک رکھائیندا۔ محل اٹل اچ منارا، سو بہاؤنت آپ سہائیندا۔ بھگتن میلا ہری دوارا، ہر در اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ناؤں رکھ وچ سنسارا، بھگت دوارا آپ سہائیندا۔ دھرنی دھرت دھول نیوں نیوں کرے نسکارا، نمکھ نمکھ اپنا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دھرنی اُپر رکھ دھول، دھول اُپر رکھ دھرت، دھرت اُپر جانے اپنا ہیت، ہیت ملائے نال بھگت، بھگت میلا ہر جو انت، انت لیکھا صاحب کنت، صاحب کنت ویکھنہار جگا جگت، جگا جگت سری بھگوان بنائے بنت، بنائے بنت مہا اگت، مہا اگت گرمکھ ساچے سنت، ساچے سنت ستگر اپنے لیکھے لائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن بخشے چرن سرن سچی سرنائیا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پھگا سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

آد جگاد خبردار، سو پُرکھ نرنجن اپنی کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پروردگار پردہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا شاہ سیکدار، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیار، نور نور ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا پاوے سار، سارنگ دھر بھگوان، بیٹھلو آپ اکھوائیندا۔ سری بھگوان دئے دیدار، درسی درس آپ وکھائیندا۔ پارہم لیکھا جانے دھر دربار، دھر درباری ویس وٹائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، ساچی بھچھیا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارا کر تیار، سچکھنڈ آپ سہائیندا۔ تخت نواسی سوہے تخت اپار، بن باڈھی گھڑت گھڑائیندا۔ دھر فرمانا دیوے ایکا وار، سچ سندیسہ آپ سٹائیندا۔ شبدی شبد سیوادار، سیوک سیوک اک بنائیندا۔ دو جہان محل اُسار، ترے بھون ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں ہٹ کھول کواڑ، چوڈاں لوک چھپر چھن چھپائیندا۔ گرہ گرہ مندر دیپک بال، جوتی جاتا نور ٹکائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پاوے سار، ترے گن اپنا بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم ہر نرنکارا، دھردرگاہی آپ ورتائیا۔ ویکھ وگسے ویکھنہارا، بے انت وڈ وڈیائیا۔ جل جل پنہ روپ اپارا، بمل اپنی

کھیل کرائیا۔ دھرنی دھرت دھول سہارا، دھر دھر ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔
 ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، نر ہر نرائن آپ جنائیندا۔ پنج تت چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ چارے کھانی دیوے وتھ، اُتہج سینج
 جیرج اندج جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھیو سِری بھگوان، ایک ایک وار
 جنائیا۔ دھرنی دھول دھرت دتا دان، وڈ دانی وست ورتائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے پردھان، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ کھیلے کھیل سِری
 بھگوان، بھگوان رُپ اٹوپ وٹائیا۔ جگ چوکری ویکھے آن، جگ جگ اپنا پھیرا پائیا۔ ویس وٹائے گوپی کاپن، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سُنے فریاد، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ دھول اتم رکھنا یاد، یادداشت آپ
 سمجھائیندا۔ جس نے رجن رچی آد، آنت لیکھے اپنے پائیندا۔ ست نشانہ دیوے گاڈ، دو جہانان آپ وکھائیندا۔ ویس وٹائے مادھو مادھ،
 موہنی اپنا رُپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت ساچے لادھ، مل مل اپنا سگن منائیندا۔ تیرے اُپر بہ بہ لے آرادھ، رسنا جہوا نہ کئے ہلائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ حُکم ورتے ہر نرنکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نو نو چار کھیل اپار،
 اپرپر آپ کرائیا۔ سیوا لاگر اوتار، تن پنج تن تئی ایک بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا ہر نرنکار، گر گر اپنا بھیو کھلائیندا۔ دھرنی تیرا لیکھا اپر اپار، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 پُھل پُھلواری مئے رُت بہار، لکھ چوراسی گلشن آپ کھلائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے وارو وار، ست دیپ چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ سیوا
 کر کر گر اوتار، پیر پیغمبر ملاً شیخ مسائق تیری گود بہائیندا۔ بھگت بھگونت دے آدھار، سچ آدھارتا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا سِری بھگونت، ہر ہر آپ جنائیا۔
 کھیلاں کھیل جگا جگنت، جگ جگ ویس وٹائیا۔ کلجگ ویلا آئے آنت، آنت آوے سچا ماہیا۔ پھیر بنائے تیری بنت، اپنی ہتھیں سیو
 کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا گن دے سمجھائیا۔ سُنیا گن ہر نرنکار، دھرنی نیناں نیر وہایا۔ کون ویلا آئے آنت وچ
 سنسار، سنسا میرا دے گویا۔ پرگٹ ہوئے آپ کرتار، نرگن اپنا رُپ وٹایا۔ میرا ہو لا کرے بہار، دکھی دردی دردیاں درد وٹایا۔ میری

سُنے آن پُکار، سِر میرے ہتھ ٹُکایا۔ میرے اُتے آؤن گُر اوتار، آپو اپنی ونڈ ونڈایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا سہائے گھر، میرے بنک دئے وڈیایا۔ پُرکھ ابناسی ربیا دس، شبدی شبد شبد جنائیا۔ کلجگ اتم آواں نس، نرگن رُپ وٹائیا۔ چار جگ نؤ سو چورانوے چوکرئی پچھلا لہنا کران بس، اگلا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کیسے نہ چلے کوئی وس، سب دا لیکھا دیاں مُکائیا۔ لکھ چوراسی ترے گن اندر گئی پھس، پھانسی سکے نہ کھئے کٹائیا۔ پرگٹ ہونے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا گن دئے سمجھائیا۔ دھرنی تیرا لیکھا رکھے اپنے ہتھ، ساڈھے تِن تِن ونڈ ونڈائیا۔ رِوداس چھارا پہلوں گا کے جائے جس، جس ہر ہر آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہار ہر وڈیایا۔ ساڈھے تِن ہتھ تیری ونڈ، ہر جو ہر آپ جنائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی دیوے کنڈ، اپنا کنڈھا پار نہ کیسے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھيو ابھید آپ سمجھائیندا۔ بھيو ابھید لینا جان، آد پُرکھ آد جنائیا۔ کلجگ آنت پرگٹ ہونے سِر بھگوان، بھگوان اپنا رُپ وٹائیا۔ سب دا لہنا دینا چُکائے آن، لیکھا سب دی جھولی پائیا۔ کرے کھیل آپ مہان، وید شاستر بھيو نہ جانے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہار مان وڈیایا۔ دیوے وڈیائی وڈا وڈ، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ اپنے وچوں اپنے بھگت کڈھ، لوک مات جنم دوائیندا۔ لکھ چوراسی اتم لے چھڈ، ناتا نال نہ کیسے جڑائیندا۔ جن بھگتاں دے کے اپنا آدھ، آدھ سپس اتوں وار وکھائیندا۔ دھرنی تیرے اُپر سد، تیری گود سہائیندا۔ امرت جام پیائے مد، دوجا نشہ نہ کھئے چڑھائیندا۔ ایکا ناد جائے وج، انحد راگی راگ الائیندا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ بھگت بھگونت دوویں بہن سچ، ساکھیات اپنا رُپ وٹائیندا۔ اتم رکھے تیری لج، پردہ اپنا اُپر پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا آپ وکھائیندا۔ ساچی سیکھیا ساکھیات، ہر جو ہر جنائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل تماش، بھيو ابھیدا آپ کھلائییا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، تیری آسا نال ملائییا۔ پُرکھ ابناسی شاہو شاباس، شہنشاہ بے پرواہییا۔ ناتا توڑ پرتھی آکاش، منڈل منڈپ ڈیرہ ڈھاپییا۔ ساچا ساچن لے ساز، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بخشے سرن سچی سرنائیا۔ ساچی سرن دیوے بھگوان، آنت آنت آپ سمجھائیندا۔ کلجگ ویکھے مار دھیان، دھیان

دھیان نال ملائیندا۔ بھگت بھگونت کرے پروان، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، دھرنی دھرت دھول اُپر آپ بنائیندا۔ اندر وڑ ویکھے وڈ مہربان، مہر نظر اک اُٹھائیندا۔ چار کُنٹ دسے بیابان، نو نو اندھیرا چھائیندا۔ چارے کہانی ہوئے ویران، بوٹا مات نہ کھئے لگائیندا۔ بھگتاں ملے آپ بھگوان، بھاگ دھرت اُپر وکھائیندا۔ جُگ جُگ دی لگی بُجھے آگ، اگنی تہ نہ کھئے وکھائیندا۔ سنت سہیلے بنائے سجن ساک، دوجا ناتا توڑ تڑائیندا۔ گھر ملے رسول پاک، پاکی پاک خاک سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھولے تاک، چار کُنٹ اندھیر مٹائیندا۔ اک جنائے بھوکھت واک، نام نگارہ اک وجائیندا۔ پرگٹ ہو ساکھیات، ساکھی اپنی آپ سُنائیندا۔ دو جہاناں ہر جو گاتھ، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، تیرا پردہ لے ڈھاک، پت بھگتاں ہتھ رکھائیندا۔

★ ۱۴ جیٹھ ویہ سو اُنی پکرمی کرتار چند دے گرہ دھنگالی جوں ★

پرہ چرن میری نمسکارا، دھرت دھول خوشی منائیا۔ چرن دھریا وچ سنسارا، کِریا کر بے پرواہیا۔ نہانیاں ملیا اک سہارا، آس نراس نہ کھئے رکھائیا۔ ڈبڈیاں ملیا آنت کنارہ، ساچے تہ ملے وڈیائیا۔ ناتا چھٹیا جھوٹے یارا، ستیا ایکا میل ملائیا۔ نیتز نین کیا دیدارا، در دوار درشن پائیا۔ گیت گا سہاگی وارا، ساچا ڈھولا میل ملائیا۔ پایا پُرکھ ایکنکارا، پُرکھوتم سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دینی ساچی سرن سرنائیا۔ سرن ملی سرناگت، گت اپنی نہ کھئے رکھائیا۔ پاربرہم پرہ کملاپت، کملی کوچھی گلے لگائیا۔ لیکھے لگی گوبند ڈلارے رت، رتی رت میری قیمت پائیا۔ بیج بجایا ساچے وت، کِریا کری بے پرواہیا۔ بوٹا مؤلیا ساڈھے تین ہتھ، ونڈن ونڈ اک وکھائیا۔ آگے پچھے ستھر گھت، ہر جو اپنی سیج سہائیا۔ اندر وڑ پُرکھ سمرتھ، میری بنت بنائیا۔ مان توڑ اچے ٹلے پرت، پر پُرکھ کھیل کھلائیا۔ ساچا مارگ اکو دس، سیکھیا ساچی کرے پڑھائیا۔ نرگن سرگن ہو ہو وس، سرگن اپنا میل ملائیا۔ امرت سروور ساچا رس، بن رسیا رس چکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر کر وکھ، وکھری اپنی گنڈھ بندھائیا۔ بھگت بھگونت کر پرتکھ، پارکھو اپنا

ویس وکھائیا۔ میرے اُپر بہہ بہہ گئے جس، صفت صلاح سچی صلاحیا۔ میری اتم پوری کرے آس، حرص ہوس نہ کھئے ودھائیا۔ کوڑی
 کریا ٹٹا پھاس، پھاسی اور نہ کھئے چڑھائیا۔ چرناں ہیٹھاں رکھایا پرتھی آکاش، آکاش چرناں ہیٹھ دہائیا۔ جن بھگتاں پچھے آیا خاص،
 خواہش میری نال رلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، میری بنت آنت بنائیا۔ میری بنت گئی بن، ہر جو ہر ہر آپ
 بنائیندا۔ اپنا ڈھولا راگ سنایا کن، ساچا سوہلا آپ جنائیندا۔ سانتک ست ہویا تن، سیٹل دھار اک وائیندا۔ کوڑ کڑیارا دیوے ڈن، نام
 کھنڈا اک چمکائیندا۔ کاجی ماٹی بھانڈا دیوے بہن، بھنہارا پھیرا پائیندا۔ کریا کر سری بھگون، سری دھر اپنے رنگ رنگائیندا۔ لوک
 مات بن جنی جن، جن اپنے آپ پرگٹائیندا۔ ایک دے نام دھن، دھن خزانہ آپ لٹائیندا۔ ایک راگ سنائے کن، نادی ناد آپ وچائیندا۔ ایک
 نور چڑھائے چن، پرکاش پرکاش آپ وکھائیندا۔ ایک بیڑا دیوے بٹھ، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 مہربان مہربان مہر نظر آپ اٹھائیندا۔ مہر نظر رکھ کرتار، کرتے میری بنت بنائیا۔ جگ جگ دا درد نوار، دکھ سکھ وچ بدلایا۔ کرم
 کانڈ کر کر پار، نہکرمی دیا کمایا۔ ورن برن کر خوار، ساچی سرن اک جنایا۔ لہنا چکا گر اوتار، پیر پیغمبر کھاتہ دئے مکایا۔ ساچا ساک
 ایکنکار، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، بے پرواہ اک اکھوائیا۔ زرگن زرگن کرے پیار، سرگن زرگن لئے ملایا۔ نام
 وجائے اک ستار، ست ستوادی راگ لایا۔ بھوجل کرنہارا پار، بھہ بھیانک ہوئے سہائیا۔ بودھ آگادھی اک جیکار، جے جیکارا دئے سنائیا۔
 راگی نادی وسے باہر، بے آنت وڈ وڈیایا۔ غریب نایاں سنے پکار، سن سن اپنا پھیرا پائیا۔ میں اتم روواں زارو زار، نیتر نیناں نیر وہایا۔
 گھلی مینڈھی ہوئی بے حال، ساچا سپس نہ کھئے گندایا۔ چاروں گنٹ کوڑ کڑیارا کلجگ کوکے کال، کال دہائی رہی سنایا۔ کوئی نظر نہ
 آوے ساچا لال، لال اپنا رنگ رنگائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو کرپال، کرپن اپنی دیا کمایا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنی سیو کمایا۔
 ناتا تور شاہ کنگال، شہنشاہی اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویلے آنت ہویا سہائیا۔ ویلے آنت ہو سہا، سٹیا
 اپنی دیا کمائیندا۔ زرگن ہو ہو پکڑی بانہ، سرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ جس نے ستھر دتا وچھا، سو اتم آپ اٹھائیندا۔ جس نے کھیل دتا
 کرا، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ جس نے حکم دتا ورتا، سو حکمے اندر ونڈ ونڈائیندا۔ تو نو چار ڈیرہ ڈھاہ، ڈیرہ اپنا آپ بنائیندا۔ ساچے

تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ روپ وٹائیندا۔ بھگت دوارا اک وسا، وس گھر اپنے سوہا پائیندا۔ میری گکھ دتی سہا، اُجل مُکھ
مُکھ وکھائیندا۔ میرا دُکھڑا دتا گوا، روگ نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سر سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ میرا
دُکھڑا ہویا دُور، دھول گھر گھر رہی سُنائیا۔ میری آسا ہوئی پُور، ترسنا اور نہ کھئے ودھائیا۔ میرا ناتا تٹا کور، کورِی کِریا رہن نہ پائیا۔
پُرکھ ابناسی ملی چرن دھوڑ، دھوڑی ٹکا مستک لائیا۔ میری چولی چڑھیا رنگ گوڑھ، گوڑھا رنگ اتر کدے نہ جائیا۔ میرا بھنڈارا
ہویا بھرپُور، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ میرے پچھلے بخشے سرب قصور، سر میرے ہتھ رکھائیا۔ میرا ٹھنڈا کیتا تپدا تندور، اگنی تت تت
بُجھائیا۔ اک وکھایا سچ ظہور، ظاہرا اپنا نور پرگٹائیا۔ جس دی سو سندی رہی دسدا دُور، سو نیڑے آیا چل کے ماہیا۔ جن بھگتاں
ملے آپ ضرور، ضرورت سب دی پُور کرائیا۔ میرا کلجگ اتم تٹا غرور، نیوں نیوں اپنی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
کِریا کر، میری ترکھا اگن بُجھائیا۔ ترکھا اگنی بُجھی پیاس، سائنک ست ست ورتایا۔ پُرکھ ابناسی کھیل تماش، لوک مات آپ رچایا۔ جن
بھگتاں ہو ہو داسی داس، گھر گھر اپنا راگ سُنایا۔ میں ویکھاں آس پاس، اندر باہر گپت ظاہر، نرگن اپنا ڈیرہ لایا۔ جن بھگتاں پچھے
کریے میری بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑایا۔ میرا کارج آیا راس، کرتا قیمت لئے پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم میلے
اپنے در، در بھگتاں اک سہایا۔ بھگتاں در پئی آس، آسا پورن ہر رگھرائیا۔ سمجھ وچ نہ آئے قیاس، بے سمجھ دئے دُہائیا۔ گرمکھ پرگٹائے
اپنی شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں لک لک رہیا راکھ، راکھی کر کر خوشی منائیا۔ کس نوں سچی دساں بات،
سُنن والا نظر کھئے نہ آئیا۔ رسنا سارے مینوں کھندے دھرت مات، میرے اُتے بہ بہ وبہچار رہے کھائیا۔ چار ورن دی کورِی جماعت،
ضامن نظر کھئے نہ آئیا۔ پیر پیغمبر گاؤندے رہے بھانت بھانت، میرے اُپر ونڈ ونڈائیا۔ مگہ کعبہ بن بن کھات، کھاتا جیواں رہیا جنائیا۔ بن
پُرکھ ابناسی کوئی نہ دیوے سانت، گر اوتار اپنی اپنی ونڈ گئے ونڈائیا۔ دین مذہب بٹھ بٹھ نات، ناتا اپنے سنگ رکھائیا۔ پاربرہم دی گا گا
گاتھ، سیوا سچ سچ کھائیا۔ اتم سارے گئے خالی ہاتھ، لکھت پڑھت سنگ نہ کھئے لے جائیا۔ میرے اُتے میری دھوڑی لے لے ٹیکدے
رہے مستک ماتھ، سری بھگوان اکو اوٹ رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی انت بنائی ڈھیری خاک، خاک میری جھولی پائیا۔ ستجگ تریتا دواپر

کلجگ نت نۆیں بناؤندی رہی ساک، پچھلا ناتا نہ کیسے جنائیا۔ کلجگ اتم اکو ملیا رسول پاک، رحمت اپنی رہیا کمائیا۔ پُرکھ ابناسی کھول وکھایا ساچا تاک، در دوار نظر کھئے نہ آئیا۔ نین نیترا اُٹھ کے ویکھیا جھاک، نرگن نۆر ڈگمگائیا۔ چرن کول کوٹن کوٹ گراوتار، کر کر بیٹھے آس، آسا وچ دھیان لگائیا۔ ہولی ہولی میں وی گئی پھانس، دوئے جوڑ جوڑ سیس جھکائیا۔ کروٹ بدل پُرکھ ابناس، دُھر فرمانا دتا سُنائیا۔ تیرے اُتے میری راس، منڈل اپنا دئے وڈیائیا۔ بھگت دوارا بنے ساکھیات، سخی تیرا سنگ نبھائیا۔ بھگت بھگوان دیوے دات، بن داتا آپ ورتائیا۔ ورن برن دے تیرے ڈونگھے کھات، کھاتہ پھیر نہ کھئے پھلایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی تیرے اُپر بنائے سچ جماعت، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری جھولی پائے گاتھ، خالی جھولی آپ بھرائیا۔ بھگت دوارے جا کے ٹیکنا ماتھ، مستک نیوں نیوں سیس لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور بھگتان سنگ وکھائیا۔

★ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گرمکھ سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ★

کرپا کر سری بھگوان، اکو تیری اوٹ تکائیا۔ تیرے بھگت کرن پروان، میری گھال لیکھے پائیا۔ میں جاواں بن نادان، بالی بڈھ روپ وٹائیا۔ دُوروں ویکھاں سچ نشان، ست ستوادی رہیا جھلایا۔ در چرنیں ڈگاں آن، مان تان نہ کھئے وڈیائیا۔ میں دے کے آواں اپنا سچ بیان، بیانا اپنا آپ بھیٹ چڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرے صاحب سچے گوسائیا۔ سچ دوارے جاواں نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ تیرے بھگتان ویکھاں سچ اکٹھ، کس بدھ بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ کون جاپ رہے جپ، جپ جپ اپنی خوشی منائیا۔ کون دھام اُترے تپ، اگنی تپش دئے بھجھائیا۔ کون ویلا رکھیں پت، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کون گیت گلاواں جس، ڈھولا تیرے نام سُنائیا۔ کون دوارے جاواں وس، وس وس خوشی منائیا۔ چار جگ نو کھنڈ پرتھی رہی نراس، آسا پور نہ کھئے کرائیا۔ میرا سینہ ہویا پاش پاش، چار کُنٹ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، جس گھر ملے سچ وڈیائیا۔

ساچا گھر سچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی وچ اک اکلا، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ ہیٹھاں اُپر پُرکھ ابناسی ایکا کھلا،
 سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی دھار شبدی رلا، شبدی ناد ڈنک سُنائیندا۔ جن بھگت پھڑایا اپنا پلا، پلا دو جہان پھرائیندا۔ سچ
 سنگھاسن ایکا ملا، ساڈھے تِن ہتھ ڈیرہ لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ چار پہلون گھلا، گھل گھل اپنا حکم سُنائیندا۔ کلجگ اتم آوے
 مہاپیر نور الہی اللہ، مقامے حق حق سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در اک سمجھائیندا۔ ساچا در اک
 منارا، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائیا۔ اوتھ بیٹھا اک داتارا، نرگن بیٹھا سیج سہائیا۔ بھگتاں بنیا آپ ونجارا، ساچا ہٹ رسیا چلائیا۔ لیکھا
 لکھے بن لیکھارا، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیا۔ سیوا کرے روداس چارا، چمریٹا کر کر خوشی منائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، ویکھے ویکھے اپنا
 مارگ لائیا۔ سچ سچ دا سچ منارا، در گھر ساچے آپ سہائیا۔ چھٹی چھٹی پار کنارہ، بتی بتی ہر گن گائیا۔ رتی رتی رت دے سہارا، رتی
 رت نہیاں بیٹھ دبائیا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، دھر دی دھار آپ پرگٹائیا۔ سیوا لائے ست دلارا، گوہند ساچی سیو سمجھائیا۔ بال انجانے
 کر پیارا، پیار پیار نال بندھائیا۔ تیری گود دے ہلارا، دھرت دھول دھول سہائیا۔ اُپر بنائے سچ منارا، تیرا بھار اپنے اُپر اٹھائیا۔ تُوں آؤنا چل
 دوارا، ہر جو ہر ہر رسیا جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا در دے وکھائیا۔ ساچا در ویکھنا
 آ، ہر جو ہر ہر آپ وکھائیندا۔ آد جگاد لکھ چوراسی جیو جنت تُوں بیٹھی کھا، کھا کھا تیرا آنت نہ کھئے کرائیندا۔ پہلون بنے سب دی
 ماں، پھیر سب دا نشان نشانہ نظر کھئے رہن نہ پائیندا۔ پارپریم پرہم اتم کرے سچ نیاں، نیاںکار اپنا پھیرا پائیندا۔ گوہند بالے نہیاں ہیٹھ دبا،
 اُتے بھگت دوار سہائیندا۔ تیرا لہنا مٹل چکا، مٹل اپنا تیری جھولی پائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، نیتر نیناں سرب وکھائیندا۔ ستر بہتر بنے
 گواہ، شہادت اکو وار رکھائیندا۔ چوتھے جگ رچیا ساہ، صاحب اپنا حکم ورتائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ حکم دتا سنا، نہ کوئی میٹھ میٹ
 مٹائیندا۔ ہر بھگت سہیلے بخشے سرب گناہ، گن اپنا جھولی پائیندا۔ کلجگ اتم بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ آوے جاوے سناوے
 سچ صلاح، صلاح وچ آپ کدے نہ آئیندا۔ کرے پیار جوں پتران ماں، مات پت گرمکھ روپ وٹائیندا۔ دھرنی دھرت دھول تیری پکڑ
 بانہ، گوہند نال رلائیندا۔ گوہند منگے پُرکھ ابناسی چرن پناہ، ہر چرن تیرے اُپر ٹکائیندا۔ تیرا دے بنایا ساچا تھان، تھان تھنتر آپ

سہائیندا۔ جن بھگتاں ناویں گیا لا، ناواں پھیر نہ کھئے مٹائیندا۔ نو کھنڈ پر تھی جھوٹا کھیڑا دیوے ڈھاہ، ڈھاہ اُساہ اپنا حُکم ورتائیندا۔ دھن بھاگ جن بھگتاں مل مل سوہنگ ڈھولا لینا گا، تھل اسگاہ تیرا سنگ وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جس جن لئے اپنا، آنت اپنے وچ ملائیندا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پجن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

ملے دوار بھگتاں سنگ، سنگ اکو اک رکھائیا۔ جنہاں چڑھیا تیرا رنگ، تنہاں ویکھاں چائیں چائیا۔ تیری سوہے سیج پلنگ، آسن سنگھاسن تیری وڈیائیا۔ تیرے گرہ ملے اند، گھر تیرے خوشی منائیا۔ گرمکھ تیرے ویکھاں چند، بن چاندنی کرن رُشنائیا۔ تُوں صاحب ٹٹی دتی گنڈھ، گنڈھ اپنے نام پوائیا۔ بن بھگتاں پھراں رنڈ، چار کُنٹ کوک کوک سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دتا ساچا ور، میرا لیکھا لیکھے پائیا۔ لیکھا لیکھے گیا لگ، ملیا ہری دوار۔ بھگت پریم پیار گئی بجھ، آپ آپا دتا وار۔ در دوارے بہاں سچ، دوئے جوڑ جوڑ نمسکار۔ میری رکھی پت ج، کلجگ کل اتم وار۔ دیال پردہ دتا کج، کال مارے نہ اتم وار۔ میں نیتر ویکھاں رج رج، تیرے بھگتاں درس دیدار۔ کوچی کملی نہ کھئے آچار جج، موركھ مگدھ لینا اُہار۔ نو نو پار کر کے آئی حد، دُور دُراڈا پینڈا مار۔ میرے بڈھے بھئے بڈ، چار جگ کئی وگار۔ تیرے نالوں رہی اڈ، میرے نین بھئے شرمسار۔ کر کِریا اتم لیا سد، میرے صاحب سچے سلطان۔ میں ہوئی گد گد، تیرا ویکھ دُھر نشان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے در کریں پروان۔ ہوئی پروان در تیرے، تیری اوٹ رکھائیا۔ میں چل کے آواں بھگتاں ڈیرے، ڈیر اور نہ کھئے جنائیا۔ تُوں درشن دینا ہو کے نیرے، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ تُوں وسیں ساڈھے تن ہتھ کایا کھیڑے، کھیڑا اپنا آپ بنائیا۔ جن بھگتاں پھڑ پھڑ بٹھیں بیڑے، بیڑا میرا نال رلائیا۔ تڈھ بن پار ہر بھگت ویکھاں کھیڑے کھیڑے، بن تیری کِریا نظر کھئے نہ آئیا۔ جگ چوکری کوٹن کوٹ کئے گیڑے، گیڑا پندھ نہ کھئے مکائیا۔ کلجگ اتم

پرگٹ ہویا سینگھ شیر شیر دلیرے، دلیری اپنی رہیا دکھائیا۔ جن بھگتاں کہے میں تیرا تسیں میرے، میرے تیرے وچ بھیو نہ رائیا۔ میں بھلی بھٹکی آگئی ویہڑے، رو رو نیتر نیر دیاں وبائیا۔ پُرکھ ابناسی میٹ جھیڑے، جھڑک پچھاں نہ دینا ہٹائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، کہے میرے بھگتاں وسنا آ کے کھیڑے، تیرا کھیڑا دین وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی گت مت گرمکھاں ہتھ رکھائیا۔

☆ ۱۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی اندر سینگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

سچکھنڈ سچا دربارا، لوک مات ملی وڈیائیا۔ دھرنی دھرت دھول سہارا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کریا کھیل نیارا، نرگن اپنی دھار چلائییا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھول کواڑا، سچ محلہ دئے سہائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، درگھر ویکھے چائیں چائیا۔ آد نرنجن نرگن جوت نور کر اُجیارا، دیا باقی ڈگمگائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے ٹھانڈا دربارا، الکھ نرنجن خوشی منائیا۔ سری بھگوان پاوے سارا، مہاسارنھی پھیرا پائیا۔ پاربرہم لایا اکھاڑا، آپ اپنی رچن رچائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارے آپ سہائیا۔ سچ دوار سری بھگوان، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ لوک مات کر پروان، نام نشانہ اک دکھائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، نو نو پندھ مکھائیندا۔ چار چار کر پروان، چوتھے جگ ویس وٹائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، نر نرائن ناؤں دھرائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ سلطان، سچ سندیسہ اک الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا سوہاؤنت، ست ستوادی آپ سہائیا۔ لوک مات بنائی بنت، گھڑن بھتہار وڈ وڈیائیا۔ آد جگادی مہا اگنت، جگ جگ لیکھ نہ کھئے سمجھائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ سچ دوارا لوک مات آپ پرگٹائیا۔ لوک مات سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ بنائیندا۔ ویکھنہار کوٹ برہمنڈ، برہمانڈ اپنا پردہ لاپندا۔ گیت گوبند گائے چھند، ڈھولا سوبلا آپ پرگٹائیندا۔ آد جگادی اک اند، اند منگل آپ دکھائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا سوہے ہر، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ نرگن کھولیا سرگن در، در دروازہ دئے جنائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت بے چڑھ، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ نرہوؤ بھہ وکھائے سرب ڈر، بھیانک اپنا رُوپ وٹائیا۔ محل اٹل اُچ منارے آپے کھڑ، کھڑگ کھنڈا اک چمکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر نرنکار، پُرکھ اکال آپ وڈیائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ تخت نواسی بن سیکدار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ نو نو چار جانے وبار، پُورب لیکھا سرب مُکائیندا۔ چترُوبج خبردار، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ آد شکت نور اُجیار، جوتی جاتا ڈگمکائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگار، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ نرگن رُوپ رام پَسار، رمیئا اپنی کھیل کرائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا وار، شبد سنہیڑا آپ گھلائییندا۔ وشنوں رہنا خبردار، آس نندرا پردہ لائیندا۔ برہمے ویکھ مار دھیان، دھیان دھیان نال ملائییندا۔ شنکر دیوے اک گیان، شرع اپنی آپ سمجھائییندا۔ ترے گن مایا کر پروان، ست پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ پنج تت بال انجان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ مار دھیان، نیر نین نین اٹھائییندا۔ جانہارا سرب گیان، گیان اپنے وچ چھپائییندا۔ راگ انادی بول بے زبان، تار ستار آپ پلائییندا۔ شاستر سمتر جانے سری بھگوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ آپ سُنائییندا۔ سچ سندیسہ ایکا ایک، آد پُرکھ آپ جنائیا۔ برہمے مت بخشے ٹیک، چرن کول سچی سرنائیا۔ آتم برہم سرب دا لیکھ، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ ایش جیو بدلے بھیکھ، ویس ویس ویس وٹائیا۔ آتم پرما تم جانے دیس، دیس دسنتر اک سمجھائیا۔ سرب جیاں دا نر نریش، نر نرائن ہر اکھوائیا۔ رُوپ رنگ نہ کھئے ریکھ، مُچھ داہڑی نہ کھئے پرگٹائیا۔ سدا سہیلا رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ لیکھا جانے گنپت گنیش، گہر گمبھیر سچا سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ ایکا ایک جنائیا۔ سچ سندیسہ لینا جان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، لوک مات کھیل کرائیندا۔ برہمے سٹ ویکھ بال انجان، سنک سنندن سناتن سنت کمار اپنی گود بہائییندا۔ براہ دیوے اکو دان، یکے پُرش رنگ رنگائییندا۔ حیکریو کرے پچھان، نر نرائن بھيو کھلائییندا۔ دتا ترے کر پروان، کپلمن مُکھ صلاحیندا۔ رکھپ دیو کر پردھان، پرتھو ایکا رنگ رنگائییندا۔ متس چرن کول کر پروان، کچھپ ایکا ونڈ

ونڈائیندا۔ دھنتر جنائے وڈ وِدوان، موہنی اپنا کھیل کرائیندا۔ ہنسا رُوپ نوجوان، باون اپنا بل رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنہڑا اک جنائیندا۔ سچ سنہڑا سینگہ نر، نر نرائن آپ جنائیا۔ لیکھا جانے ہری ہر، ہر وڈا بے پرواہیا۔ آد جگادی وِس دھر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ محلے آپے چڑھ، جگ وچھڑے ویکھے چائیں چائیا۔ ویکھنہارا ایکنکار، اکل کل آپ اکھوائیندا۔ سرِشٹ سبائی کر پیار، درِشٹ اپنی اک جنائیندا۔ الکھ اگم اگوچر بے پرواہ پروردگار، نُور نُورانہ ڈگمگائیندا۔ کھیل کرے پر اپار، اپرمپر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پرس رام دے آدھار، رام رمییا رنگ رنگائیندا۔ جنک سپتری کنت بہتار، ناتا جوڑ بندھن پائیندا۔ وید ویاسا بن لیکھار، پُران اٹھاراں بودھ درڑائیندا۔ کاہنا کرشنا رُوپ اپار، جگت جگدیش سیس تاج سہائیندا۔ مُکند منوہر لکھی نرائن کرے کھیل پر اپار، مُکٹ بین نظر کسے نہ آئیندا۔ ایکا بھگت کر پروان، آتم آتہر دیوے برہم گیان، اٹھاراں دھیائے گیتا آپ سُنائیندا۔ اتم میٹ جگت نشان، کرے کھیل سری بھگوان، رُوپ انُوپ آپ رکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اک پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ نُوری نُور پیائے جام، آب حیات مُکھ چُھپائیندا۔ کایا کعبہ گرہ کر تیار، ذرہ ذرہ رُوپ درسائیندا۔ کائنات کرے خبردار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار جنائیندا۔ سچ سندیسہ لینا سُن، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ نرگن سرگن سمجھائے ساچا گن، بھیو ابھید آپ کھلائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں چُن، برہم پاربرہم آپ جنائیا۔ ایکا راگ اُپچائے دھن، آتمک دھن ناد وچائیا۔ کھولنہارا ساچی سُن، سُن سادھ اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ دُھر فرمانا نرگن دھار، شبدی شبید جنائیندا۔ پنج تت کر پیار، تتو ایکا رنگ رنگائیندا۔ برہم مت دے آدھار، پاربرہم کھیل کھلائییندا۔ کلاپت میت مُرار، کول نین نین وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنہڑا اک سمجھائیندا۔ سچ سنہڑا ساچا گیت، پاربرہم پرہہ آپ جنائیا۔ برہم کرے سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ آتم پرما تم رکھے ٹھانڈی سیت، سانتک ست ست کرائیا۔ جگا جگنتر چلائے ساچی ریت، گر اوتار سیوا لائیا۔ ویکھنہارا ہست کیٹ، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجاں رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک وکھائیا۔ سچ سندیسہ ایکو ایک، ہر جو ہر ہر

آپ جنائیندا - آد پُرکھ ساچی ٹیک، دوسرا اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر گھٹ رہیا ویکھ، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ نرگن سرگن کر بیک، وویکی اپنی دھار رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا گر گر میت، متر پیارا اک جنائیا۔ ترے بھون دھنی بیٹھا آپ اتیت، ترے کال درسی نظر کیسے نہ آئیا۔ آد جگاد جگا جگنتر گاوے ساچا گیت، گیت اپنا ناؤں صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولا، نر ہر نرائن آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن پھڑے پلا، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ دھر سندیسہ ایکا گھلا، نانک اکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ اپنے دیپک آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا گر گر رنگ، رنگ رنگیلا آپ سمجھائیا۔ آتم پر ماتم سچ پلنگ، ست ستوادی آپ ہنڈھائیا۔ اٹھ پھر وجے مردنگ، دوسرین ناد الاٹیا۔ کایا مندر اندر جمنا سُرستی وگے دھار گنگ، گوداوری اپنا رنگ وکھائیا۔ کرے کھیل سورا سرنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکا جوتی نوری چند، نور نور رُشنائیا۔ لیکھا جانے گجری چند، بندی خانہ دئے سمجھائیا۔ روپ وٹائے آپے سنگھ، سنگھ اپنی دھار بنائیا۔ داتا دانی وڈ مرگند، گہر گمبہر بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، ساچا ڈھولا ایکا سوہلا سو پُرکھ نرنجن آپے گائیا۔ سوہلا گایا ہر گوبند، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جگ چوکرئی میٹے چند، نت نت ویس وٹائیندا۔ ٹھاکر سوامی سدا بخشند، بخشش اپنا ہتھ رکھائیندا۔ بھگت بھگوت بنائے ساچی بند، ست انادی ناؤں دھرائیندا۔ جنم جنم دی میٹے چند، چنتا روگ نہ کھئے وکھائیندا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، انڈ برہمنڈ اپنی کھوج کھجائیندا۔ امرت دھار وپائے ساگر سندھ، نیر سپر نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھیو کھولے ہر، ہر جو دیا آپ کھائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی دیندا رہیا ور، گر اوتار آپ سمجھائیا۔ پیر پیغمبر دے دے ڈر، نوبت ایکا نام وجائیا۔ دستگیر آنت لے پھڑ، بدست ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں ویس دھر، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا ناؤں پرگنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم رہیا سنائیا۔ چار جگ آنت سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔

پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ ویسا، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ بن ہر بھگت نیتر کسے نہ پیکھا، لکھ چوراسی رو رو نیناں نیر وایا۔ کبیر جُلاہا کرے آدیسا، سجدہ نیوں نیوں سیس جھکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا دئے جنایا۔ اپنا لیکھا دیوے دس، چار جُگ وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی ہوئے بھگتاں وس، دوسر سنگ نہ کھئے رکھایا۔ سچکھنڈ دواویوں آئے نس، دھرو پرہلا دلئے ترائیا۔ نامے چھیری لئی چھت، بن باڈھی سیو کھایا۔ دھنٹا ستھر بیٹھا گھت، سیس جگدیش ربیا جھکایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، جُگ چوکرئی پھیرا پائیا۔ دو جہاناں ویکھے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پندھ مُکائیا۔ لیکھا جانے ت ت اٹھ، نو دوار کھوج کھوجایا۔ دسویں دیوے ساچا رس، رس رسیا رس چکھایا۔ ہرجن میلا ہس ہس، ہنس مُکھ سوہنگ ساچی چوگ چُکایا۔ چار جُگ گر اوتاراں کولوں گواؤندا ربیا اپنا جس، دھر فرمانا شبد جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ ایکا وار الاٹیا۔ سچ سندیسہ دتا گھل، ہر جو اپنی دیا کھایا۔ چار جُگ جو کردا ربیا ول چھل، اچھل چھل دھاری بھیس وٹایا۔ جن بھگتاں اندر گیا رل، دس کسے نہ آٹیا۔ ست ستوادی بوٹا لائے پھل، پھلواری مات مہکایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بھیو دئے کھلایا۔ بھیو کھولے ہر زرنکار، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اٹھو ویکھو پاؤ سار، ہر جو کی کی کھیل رچائیندا۔ جس نوں گاؤندے رے جُگ چار، رسنا جہوا سیو کھائیندا۔ جس نوں کہہ کہہ گئے بے آنت بے آنت بے پرواہ پروردگار، آنت کدے نہ آئیندا۔ جس دے پچھ مندر مسجد مٹھ گرو دوار کیتے تیار، کھانی بانی انجیل قرآنی وید پُرانی سنگ نبھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن کھیل کرے اپر اپار، زرنجن جوت نور اُجیار، شبدی ڈنکا وچ سنسار، دو جہاناں آپ سُنائیندا۔ پُری لوء ہوئے بے زار، برہمنڈ کھنڈ ویکھن چاروں کُنٹ نین اٹھال، نیتر نیناں نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم سُن فرمانا، ہر جو ہر ہر ربیا جنایا۔ زرنجن بنیا ساچا رانا، سرگن نظر کسے نہ آٹیا۔ لوک مات ہویا پردھانا، جگت پردھانگی ربیا کھایا۔ جن بھگتاں بٹھے اکو گانا، تند نظر کسے نہ آٹیا۔ آپے بنیا بے پہچانا، چاروں کُنٹ پھرے واپو داہیا۔ کرے کھیل مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کھایا۔ لیکھا جانے گوپی کاہنا، منڈل راس آپ رچایا۔ رام سینتا سینتا رام ہو پردھانا، پرم پُرکھ اپنا کھیل کھلایا۔ چتر بھج نوجوانا، نو نِدھ اپنی دھار وکھایا۔ کلجگ اتم اک نشانہ، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سنڈیسہ رہیا گھلائیآ۔ سچ سنڈیسہ ہر بھگوان، ایکا ایک جنایا۔ سچکھنڈ دا
 سچ نشان، لوک مات پرگٹایا۔ کرپا کر سیری بھگوان، ست ستوادى رنگ چڑھایا۔ ساچے بھگتاں دتا دان، دانی بن کے ہر جو آیا۔
 پورب لیکھا چُکیا آن، آگے اپنی گود سہایا۔ ایتھے اوتھے دیوے مان، درگاہ ساچی میل ملایا۔ رائے دھرم چُکی کان، چتر گیت لیکھ مُکایا۔
 لاڑی مؤت نہ کرے پچھان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتایا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، کھیلنہار آپ ہو آئیآ۔
 جُگ جنم دے وچھڑے یار، اتم میلے چائیں چائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن وارو وار، نیتر نین نین اٹھائیآ۔ وشن برہما شو کروڑ تیتیسا
 برکھے پھولن دھار، امرت میگھ میگھ چہر لائیآ۔ ساچی سخیاں منگل چار، گیت گوہند گوہند لائیآ۔ واہوا وجدی رہے ستار، ست
 ستوادى آپ وجائیآ۔ سنت سہیلے لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنی سیو کھائیآ۔ نانا توڑ شاہ کنگال، کھتری براہمن شوڈر ویش، ایکا گنڈھ پوائیا۔
 راتیں سُنیاں چلے نال نال، سُنن سکھوپت جاگرت تریا اپنی سیو کھائیآ۔ گر مُکھاں پچھے پھرے آپے بے حال، بہیل ہو ہو رہیا کر لائیآ۔ بن
 بھگتاں حل نہ کرے کوئی سوال، ہر جو پٹی اپنی رہیا وکھائیآ۔ نو کھنڈ پرتھی وچوں بہال، گر سکھ گر گر لئے جگائیآ۔ زرگن سرگن بن
 دلال، بھگت دلالی آپ کھائیآ۔ ویکھنہارا حق حلال، حقیقت اپنی دئے سمجھائیآ۔ کریا کھیل بے مثال، مسل بھگتاں لئی بنائیآ۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنہڑا دیوے ایکا ور، آپ اپنی بوجھ بُجھائیآ۔ اپنی بوجھ دیوے گیان، گیان گیان نال ملائیندا۔ اتم
 انتر اک دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیندا۔ سرتی شبدی دیوے مان، شبد سرت سنگ رکھائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، راگی راگ آپ
 لائیندا۔ ایکا امرت پین کھان، آب حیات آپ پئیائیندا۔ ایکا مندر وکھائے مکان، کایا کعبہ آپ کھلائییندا۔ ایکا بھگت اک بھگوان، ایکا اشٹ
 دیو منائیندا۔ ایکا نور جوت مہان، ایکا سچکھنڈ ڈیرہ لائیندا۔ ایکا جُگ جُگ ویکھے آن، راما کرشنا روپ وٹائیندا۔ ایکا نانک گوہند کر
 پرنام، ایکا منتر ست ست درڑائیندا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ محمد دئے پیغام، شرع شریعت اک سمجھائیندا۔ ایکا اتم سب تے لائے آپ الزام،
 بری کھئے رہن نہ پائیندا۔ ست ستوادى ست پُرکھ زرنجن آپ سُنائے اپنا کلام، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھائیندا۔ پھڑ رسولاں کرے غلام، حُکمے اندر
 سرب رکھائیندا۔ کرے کھیل سیری بھگوان، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں بھگت دوارا کرنا پئے پروان، پاربرہم پرہ

حُکم سُنائیندا۔ جس گِرہ وسے آپ بھگوان، سو مندر سوہیا پائیندا۔ آتم پر ماتم ایش جیو جگت جُگ دان، برہم پاربرہم ایکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگہ وشنوں بھگوان، ہر بھگت ہر در آپ وسائیندا۔

☆ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی وکیل سینگہ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

صوفی صفت کرن صلاح، صحیح سلامت بے پرواہیا۔ رہبر رحمت دے کما، رحیم رحمان وڈی وڈیائیا۔ صحبت اپنی دے جنا، ساکھیات رُپ پرگٹائیا۔ نوبت نام دے وجا، چوڈاں طبق اک شنوائیا۔ پیر پیغمبر لے اٹھا، پاک رسؤل حُکم ورتائیا۔ جگت سوہمیر لے رچا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ صوفی رکھن اکو آس، خُدی خُداوند دے گوائیا۔ وسنہارا اُپر آکاش، پرکاس اپنا نُور دھرائیا۔ بردے بن بن رہیئے داس، داسی داس سیو کمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیوے درس بے پرواہیا۔ دیوے درس ساچی دید، دیدار جلوہ نُور الہیہا۔ چند چوڈھویں چڑھے عید، عید اُفت آپ منائیا۔ لیکھا جانے جگت بقرعید، باقی سب دی رہیا چُکائیا۔ شید ویکھے آپ سعید، سیدل اپنا رُپ وٹائیا۔ مُقدّس ہوئے اک عقید، عقیدت اپنی دے جنائیا۔ پیر پیغمبران دے رسید، رسیدہ پکا مُکھ لگائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کر تائید، طاقت اپنی دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ صوفی صفت لگا نعرہ، حق حق جنائیندا۔ واہ واہ قُدرت تیری یارا، بھیو ابھید نہ کھئے آئیندا۔ پیر پیغمبر روون زارو زارا، ظاہر ظہور تیرا آنت کھئے نہ پائیندا۔ حق مقامے پروردگارا، لاشریک کھیل کرائیندا۔ چوڈاں طبقاں دے سہارا، اتم نئیا شوہ دریا زُڑھائیندا۔ خلق مخلوق خالق ویکھنہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنے رنگ آپ سمائیندا۔ صوفی اُچ رہیا کوک، کوک کوک سُنائیا۔ بے پرواہ سب نوں رہیا پھوک، نام پھنکارا ایکا لائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، اُتر پورب پچھم دکھن پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی لیکھا جانے تانا پیٹا سوت، سوتر دھاری بے پرواہیا۔ جگت اُمت گئی اوٹ، پتا پوت نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

کرے کھیل بے پرواہیا۔ صوفی سُفن رہیا پُکار، واہوا تیری وڈ وڈیائیا۔ کلجگ کھیل کریں اپار، بے آنت میرے ماہیا۔ لک لک تیرا کران
 دیدار، پُچھ پُچھ تیرے در تے جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُدھ بن دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ تُدھ
 بن دیوے نہ کھئے دھیر، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ نانا تُٹا سنگ محمد چار ویر، چار یاری نہ کھئے نبھائیندا۔ چوٹی چڑھ چڑھ ویکھ آخیر،
 آخر نظر کھئے نہ آئیندا۔ کلجگ بدلنہار تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیری نظر نہ آئے تصویر، تسبیح مالا کم کیسے نہ وکھائیندا۔ شرع
 شریعت وجھا زنجیر، تُدھ بن اور نہ کھئے کٹائیندا۔ تُوں وڈ داتا پیرن پیر، بے عیب کھیل کرائیندا۔ ویکھنہارا شاہ حقیر، حضرت اپنا رُپ
 وٹائیندا۔ غریب زانیاں دستگیر، دست دست نال ملائیندا۔ آبِ حیات نرمل سیر، بھر پیالہ جام پمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکائیندا۔ تیرے در رکھی اوٹ، اوٹ اور نہ کھئے جنائیا۔ نو نو چار ویکھیا قلعے کوٹ،
 الابت تیری وڈیائیا۔ کیتال سنی تیری سروت، سرون سرون نال ملائیا۔ نُور نُورانی نرمل جوت، نُور و نُور ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ سر ہتھ رکھ پروردگار، پردہ تیرا اک رکھائیندا۔ چارے کُنٹ ہویا دُکھیار، دردی درد نہ
 کھئے وندائیندا۔ آہاں بھر بھر رووے زارو زار، کلجگ ذبح سرب کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 کون ویلا درس تیرا پائیندا۔ تیرے درس درس اڈیک، ایکا نین نین اٹھائیا۔ صدی چوڈھویں رہی بیت، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ تُدھ بن ہویا
 جگت پلپت، پاک پاک نہ کھئے کرائیا۔ نغمہ سُنائے نہ ساچا گیت، نظم اپنی نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ دینی منگ بن سخاوت، سخی سرور تیری وڈیائیا۔ چار کُنٹ ہونی بغاوت، دھیرج دھیر نہ کھئے
 رکھائیا۔ نبی رسُول پیر پیغمبر کرن عداوت، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ ساچی کرے نہ کھئے رفاقت، رفیق توفیق توفیق توہے اک خُدائیا۔
 میری چلے نہ کھئے لیاقت، علم علما نہ کھئے پڑھائیا۔ ویلے اتم آون والی قیامت، پیغام سب نُوں رہیا سُنائیا۔ تُدھ بن رہے نہ کوئی صحیح
 سلامت، سلام علیکم سب دی دئے مکائیا۔ ایکا لگے ہرہوں علامت، عالمین آپ لگائیا۔ آپے میٹنہارا جگت نظامت، نظام اپنا دئے بنائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے سجدہ سپس جھکائیا۔ سجدہ سپس کران سلام، چرن چرن سچھی

سرنائیا۔ میں بردا بن غلام، غربت اپنی دیاں مٹائیا۔ اکو پڑھاں تیری کلام، کلمہ نبی نہ کھئے سنائیا۔ کلجگ اتم سب دے اُتے لگا الزام، بری کھئے رہن نہ پائیا۔ چوڈاں لوک اندھیری شام، چوڈاں طبق ساچا چند نہ کھئے رُسنائیا۔ جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرافیل دیوے نہ کھئے پیغام، بیٹھے سارے نین شرمائیا۔ ویکھ ویکھ تیری کھیل ہوئے حیران، تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ مگر لگا سرب شیطان، شرع سب دی ربیا گوائیا۔ مُلا شیخ مسائق ہوئے بے ایمان، بیوہ ہوئی آنت لوکائیا۔ نانا تھے انجیل قرآن، کایا کعبہ دئے دُہائیا۔ اتم دے فنا مکان، فاتحہ پڑھے آپ خُدائیا۔ رہبر بن آپ رحمان، رحیم اپنی دیا کھائیا۔ صوفی صادر کر پروان، صبر بے صبر تیری سرنائیا۔ آبرو عزت وچ جہان، جابر زہر رہے گوائیا۔ مُحبت ملے نہ کیسے مکان، مسیت مسجد رہی گر لائیا۔ در تیرے کری سلام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، سچ ملے نور خُدائیا۔ نور خُدائی جلوہ جلال، ظاہر ظہور آپ جنائیندا۔ حق حقیقت ویکھے حلال، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ کلجگ اتم ہو کریال، کریا پاندھ حکم سنائیندا۔ کریا کھیل بے مثال، بے نظیر ویس وٹائیندا۔ جگت چلی اولڑی چال، نرالی اپنی دھار دکھائیندا۔ ساچے صوفی بھگت کرے تیار، محفل اپنی آپ لگائیندا۔ غفلت توڑ وچ سنسار، اُلفت اپنی آپ سمجھائیندا۔ رہبر بن پروردگار، ساچا راہ اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سُن سُن صوفی ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی ربیا مصرُوفی، سرف اپنا وقت کرائیا۔ چوڈاں لوک اکو بھیوی، بھیوت بھیوپ راج کھائیا۔ شرع شریعت زنجیر توڑے جھوٹھی، ایکا بندھن نام رکھائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹی، دہ دشا پھیری پائیا۔ اپنا دیونہارا سچ ثبوتی، ثابت اپنا نور دکھائیا۔ جس دی چار جگ پنڈت پاندھے دیندے رہے آہوتی، ہون اگنی گھرت ملائیا۔ جس دی سادھ سنت ملدے رہے بھیوتی، بھیکھ اپنا ربیا وٹائیا۔ جس دا پیر پیغمبر پنج تت ہنڈاؤندے رہے قلبوتی، سو اپنی کل آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ دئے سنائیا۔ سچ سندیسہ ربیا سنا، ہر ہر اپنی دیا کھائیندا۔ بے پرواہ بنیا ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ چار ورن دئے پناہ، جو جن سرنائی آئیندا۔ پہلوں پیر پیغمبر گر اوتار بھگت بھگونت چرناں ہیٹھ لئے رکھا، پھیر اپنا حکم ورتائیندا۔ شرع مذہب دین کوئی سکے نہ اٹکا، جس جن اپنا بھیو کھلائییندا۔ نظری آئے اک خُدا، خُدی تکبر مان مٹائیندا۔ بے صبر پیالہ دئے پیا، آب حیات

مُکھ لگائیندا۔ کایا قبر وچوں لئے کڈھا، کربلا نظر کھئے نہ آئیندا۔ سچ بہشت دئے بنا، ایشٹ اپنا اک وکھائیندا۔ ساچا گریہت رہیا کہا، بیوی
 خاوند روپ وٹائیندا۔ اللہ رانی چرناں نال چھہا، چار ورن رنگ رنگائیندا۔ صوفی مت ملے سہج سُکھدا، سُکھ اپنے گھر وچ وکھائیندا۔
 مُفتو مُفتی سودا رہیا وکا، قیمت کرتا نہ کھئے لگائیندا۔ صوفیاں اُتوں آپ ہویئے فدا، فطرت اپنی آپ مٹائیندا۔ جن بھگتاں کولوں ہویئے نہ کدے
 جُدا، جُز اپنا آپ بنائیندا۔ رحمت کرے ہو مہربان، مہربان اپنی کھیل کرائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، نشانہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کائنات
 ویکھے مار دھیان، نیتر نین نین کھلائییندا۔ آسمان بنایا سائبان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آدھ وچکار محمد بہ بہ لکھے قرآن، تیس بتیس ڈھولا
 گائیندا۔ شرع شریعت ہویئے آنت فنا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ پاییاں اپرادھیان بخشے سرب گناہ، جو جن چرنی سیس نوٹائیندا۔ دامنگیر
 دامن پکڑے بانہ، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ ضامن بنے سچا شہنشاہ، ساچی ضامنی آپ دوٹائیندا۔ آمو سامنے اک دوچے دے بن گواہ، آگا
 پچھا نہ کھئے جنائیندا۔ پارپرہم ابناسی کرتا کلجگ اتم کیسے اُتے نہ کرے کوئی وساہ، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ دین مذہب شرع لگن دیوے نہ
 کیسے دا داء، پھڑ باہوں آپ گرائیندا۔ مُلا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرتھی پنتھی گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان سب نوں دئے وکھا،
 وکھری اپنی دھار چلائییندا۔ بھگت دوارا اک سہا، صوفی سب دا روپ وٹائیندا۔ چل کے آؤنا ملے پناہ، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ مہاراج شیر
 سینگھ وشنوں بھگوان، ہویئے سہائی جوں پتا ماں، بالک اپنی گود اٹھائیندا۔

☆ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی انگریز سینگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

صوفی صفت صلاحی ویکھے یار، یاد اپنی آپ جنائیا۔ پیر پیغمبر کر خبردار، اپنا بھیو جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر بے دار، بیٹل اپنا
 دھام جنائیا۔ محمد مُحبت دے ادھار، احمد ایکا گن جنائیا۔ اللہ رانی کر شنگار، نیتر نین کجلا پائیا۔ بیوی خاوند کھیل اپار، خالق خلق
 روپ وٹائیا۔ خلق نور ہو اجیار، ظہور اپنا دئے جنائیا۔ فرش ویکھے خاک سار، خاکی خاک خاک وڈیائیا۔ عرش قُرس خبردار، کلمہ کلام
 آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سب دا لیکھا لیکھے لائیا۔ صوفی یار لئے سدّ، سدّا اپنا نام لگائیا۔ شرع شریعت کر

کر پار حد، حدود اربعہ اپنا ونڈ ونڈائیا۔ آنت آخیری کھاتہ کڈھ، ساچا کھاتا دئے وکھائیا۔ کھلاپاتا رکھے پت، پت پتوتتا دیا کھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لاشرِیک وِس وٹائیا۔ لاشرِیک کرے مدد، آپ اپنا بل دھرائیندا۔ ویکھنہارا اپنا عدد، انک ہور نہ
 کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا سب دا آپ چُکائیندا۔ صُوفی پیر چُکیا لیکھا، پیر پیغمبراں آپ چُکائیا۔
 محمد یار نیتر پیکھا، نین نین نال ملائیا۔ تِنان دتا سچ سندیسہ، دُھر فرمانا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائیا۔ صُوفی ترے پیر پیغمبر، پیغام تیرا اک سُن سُن خوشی منائیا۔ کلجگ تیرا ویکھ اڈمبر، چوڈاں لوک
 رہے کُرائیا۔ دین الہی رچیا سومبر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پرگٹ ہویا وڈ پیغمبر، حضرت نُور نُور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، بھائی بھائیاں نال ملائیا۔ بھائی بھائی ہوئے میلا، چار یاری رنگ رنگائیا۔ صدی چوڈھویں سجن سہیلا،
 گھر سدّ سدّ دئے سمجھائیا۔ اتم لیکھا جانے ویلا، ویلا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چوٹھے جگ چوٹھا
 انگ لئے پرگٹائیا۔ چوٹھا رنگ ہر کرتار، ہر ہر آپ جنائیندا۔ محمد وچھوڑا وچھڑے یار، یار وچھڑے میل ملائیندا۔ چوٹھا کر خبردار،
 چوٹھے در بھيو کھلائیندا۔ چوٹھی گنٹ دے دیدار، چار ورنان ڈیرہ ڈھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، ساچا میلا میل ملائیندا۔ میل ملانے اک خُدا، بی خیر وڈی وڈیائیا۔ آپے کرنہار جُدا، جُز اپنے آپ بنائیا۔ آپے مارگ لاؤنہارا
 سدھا، ساچا راہ آپ وکھائیا۔ کلجگ آنت بنائی بدھا، بدھ ناتا جوڑ جُڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اتم لیکھا لیکھے
 پائیا۔ لیکھا لگے چوٹھے یار، یار یاراں نال ملائیندا۔ محمد ناتا تٹیا وچ سنسار، شرع شریعت نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ اناسی کریا خبردار، سچ
 سندیسہ آپ سُنائیندا۔ میل ملاوا دُھر دربار، درگاہ ساچی اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پچھلا وچھوڑا آپ
 ملائیندا۔ پچھلا وچھوڑا ہویا دُور، دُور دُراڈا دئے مکائیا۔ چوٹھے یار ملیا حضور، حاضر اپنا درس دکھائیا۔ صدی چوڈھویں سُنائے ناد تُور،
 راگی اپنا راگ الایا۔ سرب کلاں ہو بھرپُور، پُوری آشا دئے کرائیا۔ بخشنہار بخشے آپ قصُور، کسر اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، یار یاری گنڈھ پوائیا۔ چوٹھا یار سنگھ انگریز، محمد ہوئی جُدائیا۔ وارو وار ویکھے سیج، سیج سہنجنی آپ

سُہائیا۔ آگے پچھے سب نون بھیج، اتم میلا لئے ملایا۔ دو جہاناں والی آپے پیکھ، پیکھ پیکھ خوشی منایا۔ اپنے گھر لکھیا لیکھ، مندر اپنا روپ دکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، سب دی صفا دئے اٹھایا۔ اٹھے صفا ہونے صفا، سرشٹی صفر روپ دکھایا۔ پکار سنے نہ کوئی ہم ایرا، عبرت ناک کرے جدایا۔ لیکھا چکے کعبہ قبلہ، کیول اکو اک رہ جائیا۔ ہر کا نام خدا پیغام پیر پیغمبر گر اوتار سمر، سمر سمر خوشی منایا۔ اتم لیکھا چکنا بن بندرا، پڑکھ ابناسی حکم ورتایا۔ نیتز رووے سُرپت راجا اندرا، اند اندراسن دئے تجایا۔ وشن برہما شو خالی پنجر، پاربرہم پرہہ رہیا دکھایا۔ دو جہان وجے ناد کنگرا کنگرا، حکمی حکم کرے شنوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنون بھگوان، جن بھگتاں مٹائی آلس بندرا، نیند سکھ دی ایکا چرن سوایا۔ میں تیرا ہاں چوتھا یار، محمد ہو سہایا۔ میرے سر کلا نہ کھئے دستار، مہندی رنگ نہ کھئے چڑھایا۔ ملا شیخ نہ سنے کوئی پکار، تیری قرآن دئے گواہیا۔ بھلا پھراں وچ سنسار، ملیا میل نہ سچے ماہیا۔ صدی چودھویں آئی ہار، اپنا بیٹھا ڈیرہ ڈھابیا۔ دھردرگاہی حکم دتا ایکا وار، سچ سندیسہ رہیا سُنایا۔ آونا چل سچے دربار، پچھلا لیکھا دیاں مکٹایا۔ کدھر جاواں میرے مددگار، اک تیری اوٹ رکھایا۔ محمد دئے جوڑ کر کے کہے نمسکار، میری واہ نہ چلے راتیا۔ میں وی بھکھیا منگاں اوسے دربار، جس دربارے تیری ہونے شنوایا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، لوک مات بیٹھا سیج وچھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، یاری اکو اپنے نال رکھایا۔

★ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی میلا رام دے گرہ دھنگالی جموں ★

لیکھے اندر لیکھا رکھ، لکھ لکھ اپنا حکم جنایا۔ لیکھے اندر کرے وکھ، ہر جو وکھری دھار چلائی۔ لیکھے اندر لئے رکھ، سر اپنا ہنٹھ ٹکٹایا۔ لیکھے اندر ککھوں کرے لکھ، لکھوں ککھ آپ بنایا۔ لیکھے اندر مارگ دس، ہر ہر نام کرے پڑھایا۔ لیکھے اندر پردے وس، ہرجن ساچے لئے جگایا۔ لیکھے اندر میٹے زین اندھیری مس، چند چاندنی اک چمکٹایا۔ لیکھے اندر دیوے رس، امرت رس آپ چکھایا۔

لیکھے اندر گائے جس، جن بھگتاں آپ صلاحیا۔ لیکھے اندر وسے گھٹ گھٹ، ہر گھٹ رمیا سچا ماہیا۔ لیکھے اندر لہنا دینا مکائے تیرتھ
 تٹ، تٹ سروور اک سمجھائیا۔ لیکھے اندر کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، وڈ داتا بے پرواہیا۔ لیکھے اندر گائے گاتھ، شاستر سمرت وید پُران
 سُنائیا۔ لیکھے اندر دیوے دات، وست امولک جھولی پائیا۔ لیکھے اندر بنے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ لیکھے اندر بنے پتا مات، پوت
 سپوتا گود رکھائیا۔ لیکھے اندر پُچھے وات، جگ جگ اپنا پھیرا پائیا۔ لیکھے اندر کھیلے کھیل بؤہ بدھ بھانت، رُوپ انوپ آپ وٹائیا۔ لیکھے
 اندر ویکھے ذات پات، ورن برن ونڈ ونڈائیا۔ لیکھے اندر کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ لیکھے اندر دیوے جم کا پھاس، پھاسی گل
 وچ لٹکائیا۔ لیکھے اندر پورن کرے آس، آسا پورن آپ ہو جائیا۔ لیکھے اندر ہوئے داسی داس، بن سیوک سیو کھائیا۔ لیکھے اندر لہنا
 چُکائے دس دس ماس، مات گرہ پھیر نہ آئیا۔ لیکھے اندر لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں نال ملائیا۔ لیکھے اندر بھیو کھلائے
 پرتھی آکاش، آکاش منڈل دئے وڈیائیا۔ لیکھے اندر کھیلے کھیل تماش، گوپی کاپن ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ہرجن لیکھا آپ مکائیا۔ لیکھے اندر لیکھا لکھ، لکھ لکھ اپنا بھیو جنائیندا۔ لیکھے اندر دیوے بھکھ، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔
 لیکھے اندر جائے دس، نیتر نین نین کھلائیندا۔ لیکھے اندر ونڈائے ہس، حصہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھے اندر بنائے سیکھ، ساچی سیکھیا اک
 سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لیکھا آپ جنائیندا۔ لیکھے اندر لوک مات، ماتر بھومی ویکھ وکھائیا۔
 لیکھے اندر مارے جہات، دو جہاناں پردہ لاپیا۔ لیکھے اندر لہنا دینا چُکائے اک اکانت، اک اکلا بیٹھا آسن لائیا۔ لیکھے اندر دوس رات،
 راتی رتی تھت ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لیکھا آپ مکائیا۔ لیکھے اندر گر اوتار، ہر ہر سیو
 کمائیندا۔ لیکھے اندر وشن برہما شو دئے دیدار، دید دید نال ملائیندا۔ لیکھے اندر بھرے بھنڈار، وڈ بھنڈاری دیا کمائیندا۔ لیکھے اندر کر
 شنگار، نیتر نین نین مٹکائیندا۔ لیکھے اندر ہو تیار، ترے بھون دھنی اپنا کھیل کھلائیندا۔ لیکھے اندر کرے پکار، اچی کوک کوک سُنائیندا۔
 لیکھے اندر شبد دھنکار، ناد ناد پرگنائیندا۔ لیکھے اندر لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں محل اُسار، محل اٹل آسن لائیندا۔ لیکھے اندر ترے گن
 بٹھ دھار، پنج تت اپنی گنڈھ پوائیندا۔ لیکھے اندر لکھ چوراسی کر پَسار، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ لیکھے اندر بھگت بھگونت لئے

اُہار، بھگون اپنا روپ دکھائیندا۔ لیکھ اندر بول جیکار، جے جیکار اک سُنائیندا۔ لیکھ اندر کرے گفتار، گُفت شنید کھیل رچائیندا۔
 لیکھ اندر ہووے ظاہر، لیکھ اندر مُکھ چُھپائیندا۔ لیکھ اندر کرے پیار، لیکھ اندر کروٹ آپ بدلائیندا۔ لیکھ اندر بنے میت مُرار،
 لیکھ اندر چھترُو روپ دکھائیندا۔ لیکھ اندر لہنا دینا کرے آر پار، لیکھ اندر منجھدھار رُڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، ساچا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچے لیکھے رکھے بھگت، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ لیکھ اندر سرب جگت، جگ جیون داتا اپنی کھیل
 کرائیا۔ لیکھ اندر بوند رکت، ہڈ ماس ناڑی بندھن پائیا۔ لیکھ اندر ویلا وقت، تھت وار رہی شرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، لیکھا سب دا آپ گنایا۔ لیکھ اندر ترے ترے لوک، چوڈس چوڈاں کھیل کھلائییندا۔ لیکھ اندر شبد سلوک، آد جُگاد راگ
 الائیندا۔ لیکھ اندر دیوے موکھ، مکت بھگت آپ بنائیندا۔ لیکھ اندر دیوے جوگ، جوگیش وپس وٹائیندا۔ لیکھ اندر بھوگے بھوگ،
 ہوئے بھسمر بھور سدھائیندا۔ لیکھ اندر کٹے روگ، روگی اپنا رنگ رنگائیندا۔ لیکھ اندر دُھر سنجوگ، بن سنجوگی بندھن پائیندا۔ لیکھ
 اندر چُکائے وجوگ، جگت وچھوڑا بندھ مکائیندا۔ لیکھ اندر چُکائے چوگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی مُکھ رکھائیندا۔ لیکھ اندر کایا
 سہائے قلعے کوٹ، بنک دواہری پھیرا پائیندا۔ لیکھ اندر لائے چوٹ، تن نگارہ آپ وجائیندا۔ لیکھ اندر کڈھے کھوٹ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔
 لیکھ اندر جگائے نرمل جوت، اندھ اندھیر گوائیندا۔ لیکھ اندر جن بھگتاں اُپر ہوئے موہت، نرگن نرگن اپنا میل ملائییندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا لیکھے اپنے پائیندا۔ لیکھ اندر بھگت سٹ، بھگون دیا کھائیا۔ لیکھ اندر ابناسی اچت، چیتن اپنی
 دھار چلائییا۔ لیکھ اندر سہائے رت، رت بسنتی وڈ وڈیائییا۔ لیکھ اندر ویکھے اٹھ، نیتز نین نین کھلائییا۔ لیکھ اندر جائے تھ، دینن ہوئے
 آپ سہائییا۔ لیکھ اندر دیوے امرت آتم گھٹ، نچھر جھرنا دئے جھرائیا۔ لیکھ اندر لیکھا لائے کایا بُت، پنج تت تت سہائییا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا لیکھ لیکھ دئے سمجھائییا۔ لیکھ اندر لیکھا گن، جن بھگتاں دیا کھائیندا۔ کوٹ جنم دا لیکھا مُکائے وچ
 چھن، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ روداس چہارا ساڈھے تن ہتھ سیار گیا من، من من بھگتاں وند وندائیندا۔ سچکھنڈ دوارے گر اوتار
 پیر پیغمبر اک دوجے نوں پچھن ہر کا درشن پایا کن کن، کون دوار وجی ودھائییا۔ سارے کہن گوبند بالے نیہاں ہیٹھ آیا چن چن، تس

گھر بیٹھا آسن لائیا۔ جن بھگتاں درس دکھاوے چھن چھن، گھڑی پلّ نہ ونڈ ونڈائیا۔ رُوپ وٹائے بھنّ بھنّ، بھنّی رین دئے گواہیا۔ جے کوئی ویکھے رُوپ رنگ ریکھ چنھ، نظر کیسے نہ آئیا۔ جن بھگتاں سیوا کرے دن بدن، بن سیوک سیوا کھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان لیکھا لیکھے لائے آپ گن، گنتی وچ آپ کدے نہ آئیا۔ گنتی وچ نہ آئے گنت، ہندسا آنت نہ کھئے وکھائیا۔ کوئن کوٹ گن گن تھکے سنت، بل اپنا آپ دھرائیا۔ کوئن کوٹ پا پا تھکے آنت، آنت نظر کیسے نہ آئیا۔ کوئن کوٹ بن بن منگدے رہے منگت، منگ منگ بھچھیا نہ کیسے مکائیا۔ کوئن کوٹ کردے رہے نیوں نیوں منت، منتاں کر کر بھید نہ کیسے کھلائییا۔ سارے کہہ کہہ گئے بے آنت، ہر بے آنت بے پرواہیا۔ سچکھنڈ دوارے ستا رہے ساچا کنت، لکھ چوراسی سیج ہنڈھائیا۔ کلجگ کرے کھیل آپ آنت، آنت اپنی دیا کھائیا۔ جن بھگتاں چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ رل مل نیڑے دُور اُچ نیچ راؤ رنگ بنائی سنکت، سنکت اپنا رُوپ بنائیا۔ سنکت دوارے ہوئے منگت، پریم بھچھیا جھولی پائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں پچھلا لیکھا کیتا کھنڈت، کھنڈا اپنا وچ پھرائیا۔

☆ ۱۵ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی لچھمن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

نرگن نور آیا پرت، پرتا منگے تھاوں تھائیا۔ تو نو چار دا کڈھ فرق، فقرہ اپنا آپ سنائیا۔ دین مذہب کرنے ترک، ثرت اپنا حکم جنائیا۔ زرویر کھیل کرے ہو ندھڑک، دھڑا اپنا آپ لئے بنائیا۔ دو جہاناں کڈھ اٹک، ادھ وچکار نہ کھئے لٹکائیا۔ ذبح چھری نہ کرے کھئے جھٹک، حلال رُوپ نہ کھئے وکھائیا۔ لوک چوڈاں رہے تبک، طبق چوڈاں رہے گر لائیا۔ گر اوتار کہن پڑھیئے تیرا سبق، پیر پیغمبر ایکا ناؤں رہے گائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہندی دسے غرق، دے سہار نہ کھئے پچائیا۔ کیسے لیکھے لگے نہ رکھیا برت، روزہ بانگ نہ کھئے وڈیائیا۔ پوری ہوئے نہ کیسے شرط، شرع سب دی دئے کھپائیا۔ چار جگ دی پچھلی کڈھ فرد، پورب لہنا دئے وکھائیا۔ بے دردی کوئی نہ کرے درد، بھانا اپنا اک جنائیا۔ وشن برہما شو دیوے ورج، آگے پوج نہ کھئے وکھائیا۔ لکھ چوراسی چکائے قرض، مقروض اپنا فرض پور کرائیا۔ کرے کھیل اندج جیرج، اُتہج سیجج ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صحیح سلامت پھیرا پائیا۔ صحیح

سلامت کرے سلام، علیکم ایکا اک جنائیا۔ اٹھو سارے سُنو پیغام، پاربرہم پرہہ رہیا جنائیا۔ اتم پورا کرے کام، نہکرمی کرم کمائیا۔ نگر کھیڑا ویکھے دو جہان گرام، نرگن نرویر پھیرا پائیا۔ چوڈس چند ویکھے شام، رین اندھیری پردہ لابییا۔ رَو سس اُپائے بھان، نور نور نور دھرائیا۔ وید شاستر سمرت جانے پُران، انجیل قرآن لئے اٹھائیا۔ کھنڈا چلّہ ویکھے تیر کمان، شستر بستر پھول پھولایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھے نوجوان، پردہ بال لئے سمجھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، دھرت دھول کھیل کرائیا۔ زمیں اسماناں ہونے جانی جان، گگن منڈل پردہ لابییا۔ آد جگادی جگا جگنتر دیونہارا دھر فرمان، دھر دا لیکھا دئے سمجھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، کھیل اولڑی آپ جنائیا۔ جوتی جاتا ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ مکان، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیا۔ تخت بیٹھے نوجوان، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ حکمی بنیا حکمران، حاکم اپنا بل رکھائیا۔ آو سارے دیو بیان، قلم بند رہیا کرائیا۔ اتم لیکھا چکائے آن، لیکھا ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بے آنت بے آنت اپنی دھار چلائییا۔ اپنی دھار چلائے مخلوق، خالق خلق ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی کایا قلبوت، کلمہ نبی اک پڑھائیندا۔ دیونہارا سچ ثبوت، ثابت صدق اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائیندا۔ کھولے بھیو پُرکھ اگم، اگمڑی کار کرائیا۔ سب دا لیکھا چکائے دم، دمڑھی کھئے رہن نہ پائیا۔ حکمے باہر دیوے ڈن، اندر حکم سرب پھرائیا۔ لا کے سُننا سارے کت، ایکا راگ رہیا لائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بن جنی جس نوں لئے جن، بنیا دھن دھن جنیندی مائیا۔ اک وسیرا رکھے بن چھپر چھن، چھپر اپنے نام لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا اک اکلا رہیا سُنائیا۔ اک اکلا ایم ایک، الف الفی تن ہنڈھائیندا۔ چوڈاں لوکاں رہیا ویکھ، ویکھ ویکھ خوشی منائیندا۔ تقدیر تدبیر رکھیا بھیس، تقصیر بھیو نہ کھئے کھلائیندا۔ چار کُنٹ جگت ہنکاری ہویا شیخ، شرع ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ کوڑی کرپا رہیا کھیڈ، خاکی خاک خاک اڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ چک کرتار، چوکھٹ ایکا نام وکھائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، وکھ وکھ اپنی دھار چلائییا۔ پہلے گر اوتاراں لیکھا رہیا نوار، پچھلا لہنا دئے مکائیا۔ آگے لکھ لکھ بے لکھار، جن بھگتاں دئے وڈیائیا۔ دوہاں وچولا سرجنہار، دس کیسے نہ آئییا۔ پیر پیغمبر کر

دیدار، دُور دُراڑے خوشی منائیا۔ بھگت سُہائے بنک دوار، در دوارے پھیرا پائیا۔ دوہاں وچولا ایکنکار، اکل کل اپنی کھیل چلائیا۔ گر اوتار تگن راہ، نیتز نین نین اٹھایا۔ بھگتان بنیا آپ ملاح، کلجگ بیڑا آپ چلایا۔ پُرکھ اکل دوہاں دیوے سچ صلاح، ساچا مارگ اک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آپ اپنا کھیل کرایا۔ اپنا کھیل کرے رسؤل، رحمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ نی نی کرن قبول، قبلہ ایکا گھر وڈیائیا۔ درگاہ ساچی سچ اصول، اصلیت دئے سمجھائیا۔ میرا حُکم اک معقول، نہ کھئے میٹے میٹ مٹائیا۔ مایا ممتا نہ جانا بھؤل، اہل ربیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، اک اکلآ آپ جنائیا۔ سُن سُن ہونا خبردار، خالق خلق ربیا اٹھائیا۔ کرے کھیل پروردگار، بے پرواہ نُور رُشنائیا۔ چوڈاں طبقات دئے ہلار، چاروں کُنٹ ہلارا لائیا۔ ایکا حُکم کرے ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنہیڑا ساچا سچن، گھر ساچے آپ سُنائیا۔ ساچا سچن بنے یار، یارڑا اپنا کھیل کرائیندا۔ چوڈاں صدیاں کر کر ادھار، اپنا بھیو آپ چھپائیندا۔ چار یار کٹدے رہے وگار، وگاری اپنے مارگ لائیندا۔ اتم سارے گئے ہار، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ال للا بِسْمِلا بِسْمِلا رُپ نظر نہ آئے وچ سنسار، سنساروگ نہ کھئے چُکائیندا۔ مُصلا وچھا وچھا بیٹھے اُپر چھار، سجدہ سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ نیتز نظر نہ آیا پروردگار، پردہ اپنا نہ کھئے اٹھائیندا۔ بیٹھے رہے ڈونگھی غار، اُچے ٹلے پریت نہ کھئے چڑھائیندا۔ کلجگ آنت سُنیا پرگٹ ہویا آپ نرنکار، جس دا بھید کھئے نہ پائیندا۔ سدا دیوے وارو وار، ہندو مُسلم سکھ عیسائی ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی لا کے بیٹھا اک دربار، ستاں دیپاں راہ چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ دے گدی اتوں دئے اٹھال، صدی چوڈھویں پھیرا پائیندا۔ ترے گن مایا بدھی چرن نال، جن بھگتان چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ سچکھنڈ دوار بنایا سچی دھرمسال، چاروں کُنٹ آپ سہائیندا۔ چار ورن پچھے گھالن ربیا گھال، اوچ نیچ میل ملائیندا۔ زرگن سرگن بن کے آیا دلال، جگت دلالی آپ کھائیندا۔ ایتھے اوتھ کرے سدا پرتپال، بن پرتپالک ویس وٹائیندا۔ جن بھگتان کرایا حل سوال، سوہلا اپنا نام سُنائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، گھر گمبھیر ویس وٹائیندا۔ آپے سُنے مُریداں حال، مُرشد اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ویس آپ دھرائیندا۔ ویس دھر دھر درباری، درگاہ اپنے سنگ نبھائیا۔ لوک مات کھیل نیاری، خالق کھیلے

بے پرواہیا۔ چوڈاں طبق طبق سرداری، سردھا پور رہیا سمجھائیا۔ کلجگ آئی اتم واری، وارتا پچھلی دئے سمجھائیا۔ محمد کھڑا در
 دواری، بن درویش سیس جھکائیا۔ اللہ رانی نار کواری، لوک مات نہ کیسے پرنائیا۔ دوئے نین رہی شنگاری، پئی سیس سیس گندائیا۔
 نیتز رکھے تیکھی دھاری، کلجگ کالا کجلا روپ پائیا۔ چاروں گنٹ پھر پھر ہاری، خاوند ملیا نہ سچا ماہیا۔ نیتز رووے زارو زاری، اُچی
 کوک کوک سُنائیا۔ چوڈاں صدیاں نہ بنی کیسے دی لاڑی، لاڑا کھئے نظر نہ آئیا۔ اکو واسطہ گھتے آگے پروردگاری، مہربان مہربان تَدھ بن
 اور نہ کھئے سہائیا۔ میں پھر پھر تھکی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑی، مدینہ مکہ پھیرا پائیا۔ میری سیج نہ کیسے سواری، میری ترسنا پور نہ کھئے
 کرائیا۔ میرے صاحب تُوں جتیا میں ہاری، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیا۔ کون ویلا تیرے چل آواں درباری، در دوارے پھیرا پائیا۔
 میں سُنیا تُوں میل ملاویں ہانیاں ہانی، سنجوگ وِجوگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ میں اُٹھ اُٹھ ویکھی چارے کھانی، چاروں گنٹ نظر نہ آئیا۔ میں
 ویکھیا اٹھسٹھ تیرتھ ٹھنڈا پانی، ست سمند ساگر پھیرا پائیا۔ میں نیتز تکیا چند چوڈھویں چانتی، چند موہے کھئے نہ بھائیا۔ میں کملی ہوئی
 سوانی، میری سُر ت نہ کھئے سمجھائیا۔ تیرے چرن اُتوں قُربانی، سیس اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ اپنی دس سچی نشانی، کون دوارے آسن لائیا۔
 تیرا اکو پد نربانی، پرم پُرکھ تیری وڈیائیا۔ انجیل قُرآن گا گا تھکی تیری کہانی، تیرا نور نظر کیسے نہ آئیا۔ میں گھر گھر پھر پھر خاک چھانی،
 تیرے پچھے اپنی خاک اڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی تیری اوٹ رکھائیا۔ پیر پیغمبر ایکا
 خاوند، خواہش ہر جو آپ جنائیندا۔ آد جگاد مقامے حق رہے بند، نیتز نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ پیر پیغمبر کلمہ گا گا گئے بتی دند، رسنا
 جہوا صفت صلاحیندا۔ جگا جگنتر ڈھولا چھند، سوہلا اپنا راگ الائیندا۔ بن ہر بھگت کوئی نہ مانے میرا اند، اپنا رس نہ کیسے چکھائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دُھر سندیسہ اک سُنائیندا۔ دُھر سندیسہ پروردگار، پُرکھ ابناسی آپ جنائیا۔ جگت سوانی
 کر وچار، اکتھ کہانی رہیا درڑائیا۔ امرت ٹھنڈا پانی سچ دربار، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ نرگن نور نور اُجیار، نور نورانہ نور رُشنائیا۔
 وسنہارا دھام نیار، خالق خلق وڈ وڈیائیا۔ میرے ملن دا جس پیار، ساچی ریتی دیاں سمجھائیا۔ مسجد مسیتی وچوں ہونا باہر، لوک
 لاج مات تجائیا۔ پھیر چل کے آؤنا بھگتاں دوار، میرے بھگت دین سمجھائیا۔ بابوں پھڑ کے کہن اوہ دسے نرنکار، جس نون لبھ خلق

خُداڻيا۔ چوڏاڻ صدياں دي وچھڙي ميله ڏهاڳن نار، سر اپنا ٻٽه ٽڪائيا۔ چرن ڪولاڻ وچ لئه بهال، سيس چٽي اک وڪهائيا۔ نيتري آءِ محمد
 هويا به حال، بهيل هو هو ڏئ ڏٺائيا۔ چار يار ڊسن ڪنگال، خالي ٻٽه وڪهائيا۔ سارے رل ڪے ڀرڪه ابناسي آگے ڪرو سوال، بن سوالي
 جهولي ڏاهيا۔ ڪر ڪرپا چرن پريت جے جوڙے اپنے نال، نالش سب دي ڏئ گوائيا۔ بهگتاڻ نال لئه ٻٽهال، باهون پهڙ ڪل لگائيا۔ جوتي
 جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچ سنديسه رهيا سنائيا۔ سچ سنديسه راني الله، ايڪا ايڪ جنايا۔ اٺه اٺه ڪهے ميري بسِلا،
 بسِمل تيري دهار وايا۔ ڪون ويلا جن بهگتاڻ پهڙاڻ پلا، پهڙ پلو گنڏه پوايا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديونهارا ساچا
 ور، سچ سنديسه اڪ سنايا۔ پلو پهڙن دا جے چڙهيا چاء، چاو گهنيرا آپ رکهائيا۔ ڀرڪه ابناسي ساھ رهيا سُدھا، نڪاح پڙهے تهاون تهاڻيا۔
 ستراڻ بهتراڻ ليکها ڊتا مڪا، چُهتراڻ اتم ونڌ ونڌائيا۔ اڳي ڊوس ڏئ سُهيا، جيٺه جيٺه ڪرے ڪڙمائيا۔ ست چار لئه جگا، چار ست وچے
 ودھائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نهڪلنڪ نرائن نر، مهراج شير سنگھ وشنون بهگوان، ڊوس زين ڊوس سب دا
 ليکها رهيا مڪائيا۔

۲۱۲

۲۱۲

ميرے پروردگار ميں آواں گي۔ آپ اپنا بهيٽ چڙهاواں گي۔ هتھيں مهندي لال لگاواں گي۔ سيس گند گند خوشي مناواں گي۔ نيتري
 اٺه اٺه درشن پاواں گي۔ جس تيرياں بهگتاڻ گاواں گي۔ اپنے نين شرمواں گي۔ محمد پهڙ باهون سمجهاواں گي۔ چار ياري هلون اٺهاواں گي۔
 پچھلي وگري پهير بناواں گي۔ جے رُٺها چرني پے پے پرهيو مناواں گي۔ نيتري نير رو رو، تيرے چرن ڪول دھو دھو، خوشي اپنا آپ
 ڪراواں گي۔ رسنا گا گا سوہنگ سو، سو ڀرڪه نرنجن پچھلا ڪلمه بهلاواں گي۔ تيرے نيڙے بهواں هو هو، هوڪا پهير نه ڪهے وڪهواں گي۔
 تيرے بهگتاڻ چرن دھوڙي لے ڪے جاواں سو، تن جگ اپنا مڪھ چُهپاواں گي۔ تيرے ملن دا مينون گئون، دوجي اوڻ نه ڪهے جناواں
 گي۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ديني ڪر، بن تيري ڪرپا تيرے در ڪدے نه آوانگي۔ بن ڪرپا نه لبھے در، چوڏاڻ طبق ڪوڪ
 سنائيا۔ جدهر جاواں آوے ڏر، گهر گهر پئي لڙائيا۔ سرِشٽ سبائي ترے گن آگي اندر رهي سڙ، پنج تت ڪام ڪرودھ لوھ موھ بنڪار گهر

گھر کھیہ اڈائیا۔ تیرا ناؤں بھلیا ناری نر، وبھچار ہوئی لوکائیا۔ میں ساچے حُجرے ویکھیا چڑھ، محبوب نظر کتے نہ آئیا۔ میں دھرتی اُتے
 ڈگی دڑ، ننگ نتھ سہاگ کٹائیا۔ کر کیریا تُوں لیا پھڑ، رحمت اپنی آپ کمائیا۔ میں لگی تیرے بھگتاں لڑ، لڑی وچ لینا بندھائیا۔ ایتھے اوتھے
 دو جہان لگاویں جڑ، تیری لگی جڑ سکے نہ کھئے اکھڑائیا۔ آمیرے میاں میں تیرا کلمہ رہی پڑھ، تُوں میرا میں تیری سوہنگ تیری دھار
 سہائیا۔ تیری سیج بہواں چڑھ، چڑھ چڑھ اپنی خوشی منائیا۔ چرن کول کول چرن سیوا کر، سر اپنا قلم کرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ
 وشنو بھگوان، تڈھ بن ہور نہ کھئے سہائیا۔ تڈھ بن اور نہ دیسے کھئے، نیتز نین نین اٹھایا۔ چوڈاں لوک نہ کوئی لھئے، دیپک دیا نہ کھئے
 رُشنا یا۔ درگاہ دیوے نہ کوئی ڈھوئے، در دروازہ نہ کھئے کھلایا۔ میں سُن کے آئی تیری سوئے، غریب زانیاں رہیا گلے لگایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، میرا دکھڑا دے مٹایا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی کلونت سنگھ پنڈ دھنگالی جموں ☆

ٹلسی مالا ہون دیپ گھرت کرے پکار، کلی پھول گلشن گل گل سپس جھکائیا۔ پون سگندھی نیتز رووے دھواں دھار، جگت
 واشنا دئے دُہائیا۔ نو کھنڈ پرتھی در در گھر گھر ویکھیا گھر بار، گھر وچ گھر خوشی نہ کھئے منائیا۔ مندر مٹھ اگنی لا لا مینوں رہے ساڑ،
 پریم اگنی نہ کھئے لگائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی تیرا ملیا نہ اچے پیار، چاروں کُنٹ پھر پھر تھکے پنڈھ آنت نہ کھئے مکائیا۔ رُت بسنت
 نہ کھڑی گلزار، پت ڈالی نہ کھئے مہکائیا۔ پنڈت پاندھ باہروں کرن میرا پیار، آنتر نظر کھئے نہ آئیا۔ گھر گھر ٹلسی بوٹا رہے شنکار، ٹلہا
 اپنا نہ کھئے بنائیا۔ جیو جگت ہویا خوار، بن ہر بھگتی بھگت نہ کھئے وڈیائیا۔ کر کیریا اتم وار، آنت دوارا اکو نظری آئیا۔ سادھ سنت گئے
 پچھاڑ، پچھا دے دے مکھ بھوائیا۔ ناتا توڑ گئے سگلے یار، یاد نظر کیسے نہ آئیا۔ اپنا آپ گئے ہار، جت ہور نہ کھئے وکھائیا۔ آئے چل سچے
 دربار، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ ایکا بخش چرن پیار، ملے سرن سچی سرنائیا۔ سیوا کریئے سچ دربار، دو جے در نہ پھیرا پائیا۔ ہون
 دیپ گھرت تیرے نور ہوئے اجیار، باقی کلاپاتی روپ وٹائیا۔ ٹلسی بوٹا چرناں چھار، دھوڑی دھوڑ ٹگا لائیا۔ بن کھنڈ کھیل اپار، پھل پھل

سوہا پائیا۔ مُکند منوہر کر پیار، ڈور تیرے ہتھ رکھائیا۔ ٹٹا نانا جوڑ وچ سنسار، دھئے جودڑی منگ منگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچے وجے ودھائیا۔ در گھر ساچا ہر جو ہر، ہر ہر آپ جنائیندا۔ اکو ٹھاکر دیوے ور، ٹھاکر
 دوارا اک سمجھائیندا۔ اکو ساگر جانا تر، سمند سروور پار کرائیندا۔ اکو آدر دیوے در، در آیاں گلے لگائیندا۔ اکو اندر جانا وڑ، ساچا
 مندر آپ دکھائیندا۔ اک سرنائی جانا پڑھ، چرن کول سرن آپ سمجھائیندا۔ اکو پلُو لینا پھڑ، پھڑیا پلُو نہ کھئے چھڈائیندا۔ اکو اکھر لینا پڑھ،
 کلجگ آخر آپ پڑھائیندا۔ اکو اگنی جانا سڑ، پریم اگنی آپ لگائیندا۔ اکو مرنی جانا مر، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ ساچا بوٹا جانا بن، سچ
 پھلواری آپ لگائیندا۔ ٹلسی دیوے ایک دھن، نام دھن جھولی پائیندا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ بن، کھوج کھوج اپنا پردہ لاپندا۔
 نیاں نیاں کرے پرکاس چن، چند چاندنی مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ایک مان رکھائیندا۔ در دیوے
 مان، مان نانا آپ ہو جائیا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، دھر دی دھار آپ جنائیا۔ کرے کھیل سیری بھگوان، بھاگوت بھاگوت بھگون ایک
 رُپ وٹائیا۔ لیکھا جانے آون جان، آون جاون دئے مکائیا۔ بیٹھے تخت سچا سلطان، تخت نواسی سوہا پائیا۔ چارے کھانی دیوے اک
 گیان، چارے بانی نام پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر میلانے ملائیا۔ گھر میلا ٹلسی بوٹا، تریا اپنا راگ سنائیا۔
 نانا توڑے جوٹھا جھوٹھا، کوڑی کرپا دئے مٹائیا۔ امرت سروور بھرے ٹھوٹھا، ٹھنڈا جل آپ پیائیا۔ کیرپال پرہہ ایک ٹٹھا، ٹٹھ اپنی دیا کھائیا۔
 تینوں لگائے ساچی گٹھا، کنارہ اپنے گھر دکھائیا۔ نہ کوئی وڈا نہ کوئی چھوٹا، ایک رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی پُت نہ کوئی پوتا، پُتر دھیاں گرمکھ
 دئے وڈیائیا۔ آد جگاد کدے نہ سوتا، سووت رین نہ کھئے وپائیا۔ زرمل نور نرگن جوتا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، در دیوے مان وڈیائیا۔ ٹلسی کہے میرے رام، کلی کلی تیرے نام مہکائیا۔ در آ کے پیواں امرت جام، جامہ اپنا لواں
 بدلائیا۔ دھوپ کہے میرا دھر دھام، تیری چرن دھوڑ خاک رمائیا۔ سگندھی کہے میری پرنام، پریم پُرکھ تیری سرنائیا۔ ہون کہے میری مٹی
 شام، پرہہ ساچے جوت نور کری رُشنائیا۔ گھرت کہے ملیا پرہہ بھگوان، آسا ترسنا دور کرائیا۔ نانا ٹٹا جگت نشان، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔
 گھر مندر ملیا آن، گرہ اپنی خوشی منائیا۔ ست دھرم دا سچ نشان، ست ستوادی اک اکھوائیا۔ جس دوارے بھگت بھگوت بہ بہہ اک

دو جے نوں گان، ہور کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم میل ملا کہے سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہم پاربرہم کرے کڑمائیا۔ در آئی اٹھوتری مالا، اٹھ اٹھ ربی سنائیا۔ ویکھو سیکھو میرا مکھ ہویا کالا، دُرمت دھووے نہ کھئے شاہیا۔ کلجگ جیو منگن ہالہ، میرا منکا من کی واسنا نال رلائیا۔ کیسے نہ ملیا راہ سکھالا، سکھ ساگر نہ کھئے نہائیا۔ ہتھ وچ پھڑ کے نالے چپن نالے کڈھن گالاں، پچھلا لیکھا گئے گوائیا۔ مٹکھ جیو اک دو جے دا ہویے بھنویا سالا، بھنویا سالا بن اکلا ساک نہ کھئے بنائیا۔ ترے گن مایا پایا جنجالا، کلجگ سکے نہ کھئے ٹڑائیا۔ میرے آسرے ملے پینا کھانا، پرہہ سکے نہ کھئے ملائیا۔ میں آپ بھلی مرنا جینا، جیون مکت نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری گھال لیکھے لائیا۔

★ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جگت سنگھ، بیلا سنگھ دے گرہ دھنگالی جوں ★

۲۱۵

ستگر گھر ساچا سکھ، سکھ نظر کتے نہ آئیندا۔ ستگر گھر مٹے دُکھ، دُکھیاں دُکھ درد گوائیندا۔ ستگر گھر اُجل مُکھ، دُرمت میل میل دھوائیندا۔ ستگر گھر سُپھل ککھ، مات گرہہ لیکھے لائیندا۔ ستگر گھر ناتا تھے اُلٹا رُکھ، اجونی جوں پھند کٹائیندا۔ ستگر گھر امرت ملے گھٹ، رس رسنا مُکھ لکائیندا۔ ستگر گھر آون جاون جائے چھٹ، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ ستگر گھر سوہے ساچی رُت، رُت بسنت آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنی دیا کھائیندا۔ ستگر گھر ملے سانت، سانتک ست ست ورتائیا۔ ستگر گھر ساچی دات، وست امولک اک ورتائیا۔ ستگر گھر ناتا تھے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ ستگر گھر مٹے اندھیری رات، جگت اندھیرا رہے نہ رائیا۔ ستگر گھر سنے ساچی گاتھ، ایکا منتر نام پڑھائیا۔ ستگر گھر لہنا دینا چُکے پتا مات، ساچی گود اک سُہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستگر گھر ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیندا۔ ستگر گھر اک اند، اند اند وچ وکھائیندا۔ ستگر گھر اک چھند، گیت سُہاگی آپ لائیندا۔ ستگر گھر ایکا ونڈ، دوسر ونڈ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ ستگر گھر ایکا وست، وستو ہر ہر آپ ورتائیا۔ دیونہارا اپنے دست،

۲۱۵

دستگیر ے پرواہیا۔ لہنا چُکے کِٹ ہست، ہست کِٹ اپنی گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان دیا کمائیا۔ ستگر گھر ساچا مان، نائیاں ہر رکھائیندا۔ ستگر گھر ساچا دان، دیاوان جھولی پائیندا۔ ستگر گھر اک نشان، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ ستگر گھر ایک مان، اوچ نیچ نہ کھئے بنائیندا۔ ستگر گھر ایک پین کھان، امرت آتم رس چکھائیندا۔ ستگر گھر اک پچھان، وڈا چھوٹا نہ کھئے جنائیندا۔ ستگر گھر اک پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ ستگر گھر اک پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ ستگر گھر سوہے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ ستگر گھر ساچے ست، ہرجن بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ ستگر گھر لکھے لگے پنج تت کایا بت، بتی ہور نہ کھئے پائیا۔ ستگر گھر سرت سوانی پئے اٹھ، ستگر پورا آپ اٹھائیا۔ ستگر گھر نرمل جگے جوت، جوت جوت رُشنائیا۔ ستگر گھر اکو کوٹ، بنک دوارا اک وکھائیا۔ ستگر گھر نکلے کھوٹ، جھوٹھی واسنا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپ لائیا۔ ستگر گھر ساچا مندر، ہر مندر آپ وکھائیندا۔ ستگر گھر چُکے اندھیرا ڈونگھی کندر، اندھ اگیان نہ کھئے رہائیندا۔ ستگر گھر من واسنا بچھے بندر، دہ دشا نہ کھئے بھوائیندا۔ ستگر گھر ہوتے پرکاس ڈونگھی کندر، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ وکھائیندا۔ ساچا گھر گرو دوارا، گر گر ایک ایک جنائیا۔ جگ جگ ویکھے ویکھنہارا، ویس انیکا روپ وٹائیا۔ زرگن سرگن لے اوتارا، لکھ چوراسی پھول پھلائییا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی بول جیکارا، جے جے اپنے ناؤں کرائیا۔ کاغد قلم دے سہارا، سرشٹ سبائی دئے سمجھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ لیکھا جانے اپر اپارا، اگم اگوچر بھویو نہ رائیا۔ سچکھنڈ وسے وسنہارا، ست ستوادی دھار چلائییا۔ تھر گھر کھول آپ کواڑا، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ سُن اگتی پار کنارہ، سُن سادھ ڈیرہ ڈھائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھر گھر مندر رہیا سہائیا۔ جن بھگتاں دیوے درس دیدارا، آتم پر ماتم میل ملائییا۔ دیا باقی کر اجیارا، کملا پاتی خوشی منائیا۔ گر کا گھر گر جاننہارا، دوسر نظر کیسے نہ آئییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مندر دئے وڈیائییا۔ گر کا گھر ملے سنجوگ، دھر سنجوگی آپ ملائیندا۔ گر گھر مٹے روگ، روگی نظر کھئے نہ آئیندا۔ گر گھر چُکے ساچی چوگ، نام چوگا مکھ وکھائیندا۔ گر گھر مٹے جگت وچوگ، وچوگی اپنا بندھن پائیندا۔ گر

گھر نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ گر گھر نہ کھئے بھوک، بھوگی اپنا بھوک بھوکائیندا۔ گر گھر ست سلوک، ست ستوادی آپ
 سنائیندا۔ گر گھر کھئے نہ سکے روک، اوج نیچ ذات پات ورن گوت، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ گر گھر آیاں سب نوں بھوئے چھوٹ،
 کر کیریا پار لنگھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گر گھر سچا دروازہ، در در اپنا آپ جنائیا۔
 گر گھر وسے غریب نوازا، روپ انوپ ویس وٹائیا۔ گر گھر سوہے راجن راجا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ گر گھر زرگن پھرے بھاجا،
 نرویر نراکار بے پرواہیا۔ گر گھر لکھ چوراسی رچیا کاجا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ گر گھر
 مٹے سنتاپ، سنسا کھئے رہن نہ پائیا۔ گر گھر مٹے پاپ، پت پاپی دئے ترائیا۔ گر گھر اکو جاپ، چیت جیت جیو سکھ پائیا۔ گر گھر اکو
 پاٹھ، پاٹھشالا دئے سمجھائیا۔ گر گھر اکو گھاٹ، ساچا پتن دئے پرگٹائیا۔ گر گھر مکے واٹ، لکھ چوراسی پندھ نہ کھئے بھوئیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا گھر دئے وکھائیا۔ گر گھر سچ ٹکانا، سو پڑکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ گر گھر شبد بیانا، ہرجن ساچے
 آپ چڑھائیندا۔ گر گھر کھیلے کھیل سری بھگوانا، بھگون اپنی دھار چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گر گھر ایک
 رنگ رنگائیندا۔ گر گھر کلجگ اتم کل، پڑکھ اکال اکال جنائیا۔ لکھ چوراسی ول چھل، اچھل اچھل رسیا کھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل،
 اٹل پدوی دئے جنائیا۔ سچ سنہیڑا صاحب گھل، گر ستگر رسیا منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گر گھر اک پرگٹائیا۔
 گر گھر اک آدیس، دیس دستر سیس جھکائیندا۔ گر گھر اک نریش، نر نرائن آسن لائیندا۔ گر گھر اک بیت، لکھ چوراسی بت
 کھائیندا۔ گر گھر اک کھیت، پھل پھلواری مات مہکائیندا۔ گر گھر بسنتی رت رے چیت، چیتن سب نوں آپ کرائیندا۔ گر گھر ناتا تھے
 جن پریت، بھوتک بھو اپنا بھو کھلائییندا۔ گر گھر اکو تند بٹھ ساچا سوٹ، سوٹک ہور نہ کھئے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیریا کر، ساچا گھر اک وڈیائیندا۔ ساچا گھر گر کا ہٹ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ دکھ درد دلدر دیوے کٹ، نمکھ نمکھ دئے
 کٹائیا۔ کر کیریا تن پہنائے ساچا پٹ، پٹی اپنے نام پڑھائیا۔ گر کے مندر ساچا مارگ دیوے دس، ہر مندر دئے بہائیا۔ زرگن جوت کر
 پرکاس، پرکاشوان ویکھ وکھائیا۔ جگ جگ پوری کردا آیا آس، آساوان دیا کھائیا۔ کلجگ اتم ویکھ کھیل تماش، خالق خلق رسیا زلائییا۔

گُرمکھ وِ رلے کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے تُڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر مندر اک وڈیائیا۔ گھر مندر
 سوہاؤنت، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ ہرجن میلا ہر ہر کنت، نرگن ناری سرگن سیو کمائیندا۔ نام ادھارا منیاں منت، من مندر بھیو
 چُکائیندا۔ مہا جنائے آپ بے آنت، اگنت اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے سنت، ست ست اپنا بھیو چُکائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ گھر وڈا وڈا بلکار، بل باؤن دئے سمجھائیا۔ جس تخت سوہے آپ نرنکار، سو
 تخت لئے پرگٹائیا۔ جس مندر کرے آکار، نراکار دئے وکھائیا۔ جس چرن دھرے دربار، سو دربارا لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر دئے وکھائیا۔ ساچا گھر گر گر کھیل، کھیلنہارا آپ جنائیندا۔ آد جُگادی اکو میل، مل مل اپنا راہ وکھائیندا۔ کر
 پرکاس بن باقی تیل، نرگن جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سچ دوارے سچن سہیل، بہ بہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، ساچا گھر اک صلاحیندا۔ گھر صلاحے ہر نرنکارا، گھر اپنا آپ تجائیا۔ نرگن نرگن نو سو چورانونے چوکڑی جُگ دیندا رہیا
 لارا، حُکمے حُکم سرب بھوئیا۔ سچکھنڈ لوک مات نہ کیسے وکھایا سچ منارا، مئی رکھی کوٹن کوٹ گئے دھیان لگائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 وارو واری مندر مسجد مٹھ شودوالے بناؤندے رہے وچ سنسارا، گر کا گھر اک نہ کھئے بنائیا۔ ہر کا مندر سب توں نیارا، نیتز نین نظر کیسے
 نہ آئیا۔ اکو وسے ٹھاکر سوامی اپر اپارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ اکو ناد وجے دھنکارا، اکو راگی راگ الاٹیا۔ ایکا دیپک ہوئے اُجیارا،
 دوسر نور نہ کھئے رُشنائیا۔ اکو تخت ہے آپ کرتارا، قُدرت ویکھے چائیں چائیا۔ اکو حُکم کرے ورتارا، حُکمی حُکم آپ سُنائیا۔ اکو بھرنہار
 بھنڈارا، سچ وستو آپ ورتائیا۔ اکو پرگٹاونہارا گر اوتارا، جُگ جُگ اپنی کھیل کرائیا۔ اکو کھولنہارا سچ کواڑا، ساچی بنت دئے سمجھائیا۔
 کلجُگ اتم پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتارا، گرُو دربارا دئے وکھائیا۔ چار ورنان دیوے مانا، اوچان نیچان اک ٹکانا، کھتری براہمن شوُدر
 ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ آپے گائے اپنا گانا، جن بھگتاں صفت صلاحیا۔ چاروں کُنٹ کھیل مہانا، چوٹھے جُگ جُگ جنائیا۔ لکھ چوراسی نو
 دوارے پھرے جہانا، بن نو دوار چار کھانی کھئے رہن نہ پائیا۔ پسو پنچھی پنکھی ہست کیٹ چيوٹی ملے سِری بھگوانا، سرب گھٹ اپنا

رنگ وکھائیا۔ سو گھر ہوئے پروانہ، جس گھر بہ بہ ہر جو آد جگاد جگا جگنتر جگ جگ لیکھا رہیا مکائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا، کلجگ اتم دتا دانا، بھگت بھگونت بنایا نشانہ، نشانہ اکو مات جھلائیا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی امر ناتھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

جگت ناتا پائے گنڈھ، گنڈھنہار دیا کھائیندا۔ مات پت سینے ٹھنڈ، سیتل دھار آپ وپائیندا۔ ست دُلا را توری چند، نور نور نال ملائیندا۔ دُکھ سُکھ وچ وکھائے اند، اند اکو گن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ناتا آپ بندھائیندا۔ جگت ناتا مات پت، گھر وچ وکھائیا۔ پوت سپوتا کرے پت، دُکھڑا درد گوائیا۔ پُرکھ ابناسی رکھنا چت، بھل کدے نہ جائیا۔ رُتڑی سوہے ساچی تھت، بال بالا لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ بوٹا دیوے لائیا۔ جگ بوٹا لائے بن بن مالی، ہر جو ہر ہر دیا کھائیندا۔ آپے بھرے جھولی خالی، خالی جھولی آپ بھرائیندا۔ پھل لگائے ساچی ڈالی، رنگ اپنا آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی وست دتا دان، ہر جو ہر ہر دیا کھائیا۔ پچھلی وست لینی پچھان، انگ انگ نال جڑائیا۔ کریا کھیل آپ مہان، ہرجن ساچے دے وڈیائیا۔ بالک ناؤں رکھنا داس بھگوان، بھاگ گھر نوں دے لگائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پچھلا دُکھ دے گوائیا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ دھنگالی جموں ☆

ساچا گھر ہر منارا، موہن ہر ہر آپ بنائیندا۔ سیوا کر اگم اپارا، اپنی سیوا لیکھے لائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، ساکھیات کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے سدا سدا سد جگ چارا، چوکڑی اپنا بندھن پائیندا۔ چار ورن ورن سہارا، برن برن گنڈھ پوائیندا۔ اتم کرے پار کنارہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر آپ پائیندا۔ ساچا گھر اپنا یوگ، گر گر رہے صلاحیا۔ نمسکار کرن چوڈاں

لوک، چوڈاں طبق سجدہ سیس جھکائیا۔ کروڑ تئیساً وشن برہما شو منگے موکھ، دھئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ بھگت بھگونت بولن اک سلوک، سوہلا ہر ہر نام جنائیا۔ دو جہاناں دسے ساچا کوٹ، کوٹی کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ نراکار نیرویر اجونی رست جگائے جوت، جوتی جاتا کرے رُشنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی جنائے اپنی سروت، سرشٹ سبائی آپ سمجھائیا۔ آد جگاد گر اکو بہت، دوسر گر نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ گر گھر ویکھے سچ محلہ، محل اپنا آپ جنائیا۔ پاوے سار اک اکلّا، اکل کل ویس وٹائیا۔ پنچم میلا درگاہ ساچی پھڑایا پلا، بندھن ایکا ایک رکھائیا۔ سچ سندیس نر نریش آپ گھلا، ساچا حکم حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گھر آپ صلاحیا۔ ساچا گھر پنچ پروانہ، ہر اپنے راہ چلائیندا۔ پنچم پنچ کر پردھانا، پنچم ایکا رنگ وکھائیندا۔ پنچ سہائے در راجانا، در ایکا ایک پرگٹائیندا۔ پنچاں دیوے اکو مانا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پنچاں کرپا گر دھیانا، گر ستگر ہر جو نظری آئیندا۔ پنچے دھئے جوڑ ہوئے نانا، اپنا بل نہ کھئے رکھائیندا۔ اسیں من کے آئے تیرا بھانا، در تیرا اکو بھائیندا۔ تون صاحب سچا رانا، شاہ پاتشاہ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پرتھی کیسے نہ ملے کوئی ٹکانا، دین مذہب سرب لڑائیندا۔ ونڈی ونڈ راج راجانا، کھنڈ کھنڈ سرب کرائیندا۔ کوئی پڑھے وید پُرانا، کوئی شاستر سمرت انگ لگائیندا۔ کوئی دھرے دھیان گیتا گیانا، کوئی انجیل قرآن نعرہ سنائیندا۔ کوئی کہانی بانی ویکھے نشانہ، جگت نشانہ سوہا پائیندا۔ تیرا بھیو نہ جانے کھئے سری بھگوانا، تیرا نشانہ نظر کیسے نہ آئیندا۔ اسیں رل کے منگن آئے سچا دانا، داتا دانی تون اکھوائیندا۔ چار ورن چار کنت جھلا اک نشانہ، دوسر ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ مہربان مہربان مہربان ہو سری بھگوانا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ بل باون کرے پروانا، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ لوک مات بنائے سچ مکانا، مقامے حق کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی جیواں دیوے مانا، ماس مائکھ مانو ساڈھے تن ہتھ گنڈھ وکھائیندا۔ اندر باہر کھیل کرے سری بھگوانا، بھگون اپنا روپ وٹائیندا۔ ساچے بھگت اٹھائے والی دو جہاناں، اٹھ اٹھ اپنی سیو کرائیندا۔ ساچا گھر وکھائے نہکلنک بلی بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ ناؤں رکھے اک مہانا، بھگت دوارا مات پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس گھر گر شبد ملے ور، ستگر اکو نام صلاحیندا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی منگل سنگھ دے گرہ دہنگالی جموں ☆

اک منگل دوس رات، گھڑی پل ونڈ ونڈائیندا۔ اک منگل ہر کی گاتھ، آد جگاد سرب گن گائیندا۔ اک منگل ناتا پتا مات، جگت ناتا بندھن پائیندا۔ گرسکھ منگل وسے ستگر پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ کٹ سنگل کیتا پارجات، پارکھو اپنی دیا کھائیندا۔ جگ جیون داتے پُچھی وات، واپوا اپنی کھیل وکھائیندا۔ لیکھا چُکے تات آٹھ، تت تت نال ملائیندا۔ اُتم کرے آتم ذات، پر ماتم رنگ وکھائیندا۔ نرگن بن بن بنیا ساک، سگلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ اک منگل جگت ونڈ، حصہ مات رکھائیا۔ اک منگل ناد وچ برہمنڈ، شبدی شبد الاٹیا۔ اک منگل وسے جیو پنڈ انڈ، پنج تت کایا ڈیرہ لائیا۔ گرمکھ منگل میلا گنی گہند، گہر گمبھیر اپنی گود بہائیا۔ نیتز ویکھے سُرپت اند، سُرپی مات ول لگائیا۔ برہمے شو ہوئی چند، ہر جو کی کی کھیل رچائیا۔ غریب نہانے بنائے اپنی بند، پتا پوت دئے وڈیائیا۔ امرت دھار وپائے ساگر سیندھ، رس اپنا آپ چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ اک منگل آئے جائے، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ اک منگل رسنا جہوا گائے، بتی دند مکھ صلاحندا۔ اک منگل لکھ چوراسی پھر پھر گرائے، نیتز نیناں نیر وپائیندا۔ گرمکھ منگل رپے ہر سرنائے، دو جی اوٹ نہ کھئے جنائیندا۔ دیونہارا نتھاویاں تھیں، ساچے دھام آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ اک منگل اٹھ پھر، اپنا رنگ وکھائیا۔ اک منگل تھر گھر لائے لہر، راگی راگ سنائیا۔ اک منگل لاڑی موٹ ویکھے قہر، مر جھے مر مر پھیرا پائیا۔ گرمکھ منگل ہر ستگر چرن کرے سیر، سیاح روپ سچکھنڈ آسن لائیا۔ کسے نظر نہ آوے ایر غیر، گرمکھاں اپنا مکھ وکھائیا۔ ہر کریا ہر کیتی مہر، مہربان اپنی دیا کھائیا۔ چوتھے جگ پرگٹ ہویا اکو شیر، شرع سب دی دئے بدلائیا۔ دو جہاناں بھیڑ رہیا بھیڑ، پھڑ گردن اک دو جے نال ٹکرائیا۔ جن بھگتاں لہنا رہیا نیڑ، پورب لیکھا جھولی پائیا۔ ایک روپ وٹائے اپنا کیہر، بھبک اپنے نام لگائیا۔ نو نو رہیا گہیر، چار کٹ پھرے دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر بھگت ایک روپ سہائیا۔

☆ ۱۶ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گیان چند دے گرہ خیرو والی جموں ☆

نَو نَو چار رہے گرلا، نیتز نینان نیر وپائیا۔ برہمنڈ کھنڈ روون مارن دہا، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیا۔ رَو سس نیتز نین رہے اٹھا، چار کُٹ راہ تکائیا۔ وشن برہما شو سپس رہے جھکا، نیوں نیوں اپنا مان گوائیا۔ گر اوتار کرن صلاح، آپ اپنا متا پکائیا۔ پیر پیغمبر پروردگار تگن راہ، چوڈاں طبقات ویکھ وکھائیا۔ دھرت دھول کھلڑے کیس رہی وکھا، مینڈھی سپس نہ کھئے گندائیا۔ سمنڈ ساگر تن دیوے بہا، سانتک ست نہ کھئے رکھائیا۔ ترے گن مایا اپنا پلُو رہی چھڈا، پنج تت پھرے واپو داہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، ساچی کھیل رہیا کرائیا۔ ساچی کھیل پُرکھ سمرتھ، دو جہاناں آپ کرائیندا۔ سرشٹ سبائی چلاونہارا رتھ، نرگن اپنا مُکھ چھپائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا مارگ دس، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھنہارا کھیل تماش، برہمنڈ کھنڈ اپنی دھار چلائیندا۔ نرگن نَو جوت کر پرکاس، پرکاشوان ویکھ وکھائیندا۔ منڈل منڈپ پاوے راس، گوپی کاپن ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔ ہر کا کھیل اپر اپار، بھیو کھئے نہ پائیا۔ ایک شبد شبد بلکار، بل اپنا آپ جنائیا۔ ویکھنہارا ویکھ بیٹھ سچے دربار، محل اٹل آسن لائیا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرے کرنہار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سنڈیسہ اک سنائیا۔ سچ سنڈیسہ ہر نرنکارا، ایک ایک جنائیندا۔ آد آد کر پسارا، اتم اپنا ویکھ وکھائیندا۔ مدھ مدھ دی جانے دھارا، نَو سَو چورانونے چوکرئی جگ ونڈ ونڈائیندا۔ وشنون وشنو کر پیارا، برہما پاربرہم پرگٹائیندا۔ شنکر دیوے اک سہارا، سپس جگدیش ہتھ ٹکائیندا۔ ترے گن ناتا اپر اپارا، رجو طمو ستو بندھن پائیندا۔ پنج تت اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی کھول کواڑا، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ نرگن دیا باقی کملاپاتی کر اجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ شبدی ناد سچے دھنکارا، انحد نادی ناد سنائیندا۔ برہم برہمادی پاوے سارا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ انڈج جیرج اُتبھج سینج کر تیارا، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرگن سرگن بھر بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ آتم پرماتم کھیل نیارا، ایش جیو گنڈھ رکھائیندا۔ پاربرہم برہم ونڈ ونڈے ونڈنہارا، آپ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پنج تت ویکھ کایا منارا، رُوپ انُوپ آپ چھپائیندا۔ آپے جانے اپنی دھارا، سرگن

اپنا بندھن پائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ھِر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائيندا۔ ساچا کھیل لکھ چُوراسی، جیو جنت کرائيا۔ گرہ
گرہ مندر گھر گھر نرگن نُر جوت پرکاسی، در در اپنا ناد سُنائيا۔ مندر اندر کر کر واسی، شاہو شاہاشی کھیل رچائيا۔ جوتی جوت
سرُپ ھِر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وشن برہما شو دئے سمجھائيا۔ وشن برہما شو اک فرمان، ھِر جو ھِر ھِر آپ جنائيندا۔
لکھ چُوراسی کر پروان، ترے گن اتینا پنچم ناتا جوڑ جُڑائيندا۔ سرگن رُپ کر پردھان، جگت پردھانگی آپ کرائيندا۔ مائس مائکھ دیوے
دان، بُدھ بیکی رنگ رنگائيندا۔ من واسنا کھیل مہان، نُو در اپنا کھوج کُھجائيندا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوان، بھگوان اپنا رُپ وٹائيندا۔
شبدا گمی اک مکان، ین چھپر چھن چُھائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ھِر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا بنک آپ وڈائيندا۔ ساچا بنک پُرکھ
ابناس، ھِر جو ھِر ھِر آپ جنائيا۔ نرگن نُر کر پرکاس، اندھ اندھیر دئے گوائيا۔ آتم پرما تم وسے پاس، سگلا سنگ نبھائيا۔ لہنا چُکائے
پرتمی آکاش، آکاش اپنا رُپ وکھائيا۔ میل ملائے پون سواس، سواس سواساں نال سہائيا۔ سرگن نرگن نرگن ھو ھو داس، بن
سیوک سیو کمائيا۔ جوتی جوت سرُپ ھِر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائيا۔ اپنی رچنا ھِر نرکارا، نرگن نرور آپ رچائيندا۔
نرگن سرگن لے اوتارا، گر گر ویس وٹائيندا۔ شبدا گمی بول جیکارا، جے جیکار آپ الائيندا۔ جیواں جنتاں دئے سہارا، ساچی سیکھیا اک
سمجھائيندا۔ آتم آتر کھول کواڑا، بھيو ابھید آپ سمجھائيندا۔ کر پرکاس بہتر ناڑا، اگنی تت تت بُجھائيندا۔ اک وکھائے سچ دوارا، سچکھنڈ
ساچے سوہیا پائيندا۔ پُرکھ ابناسی ساچے تخت بے سچی سرکارا، سچ سنگھاسن آسن لائيندا۔ ونڈے ونڈ اپر اپارا، ساچی ونڈن آپ
کرائيندا۔ وشنوں دیوے ست بھنڈارا، برہمے برہم برہم اپنا جھولی پائيندا۔ شنکر اتم کرے سنگھارا، سنسار روگ نہ کھئے رکھائيندا۔ بھگوان
وشنوں اکو دھارا، وشنو رُپ وٹائيندا۔ برہما ناد شبدا بول جیکارا، چارے وید الائيندا۔ ایکا جوت شنکر آدھارا، جو گھڑیا بھن وکھائيندا۔
اک ترسول دے سہارا، تریلوکی بندھن پائيندا۔ پاربرہم پرہہ کھیل نیارا، پُرکھ ابناسی آپ کرائيندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے
جنائيندا۔ آد جُگادی برہم برہمادی بودھ اگادھی، جوتی جوت سرُپ ھِر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی دھار آپ چلائيندا۔ ساچی دھار ھِر
نرکارا، آد پُرکھ پُرکھ چلائيا۔ ونڈن ونڈ اکم اپار، لکھ اگوچر آپ کرائيا۔ جیرج انڈج اُتبھج سیتج کر تیار، حُکھے حُکم آپ پھرائيا۔ چارے

بانی بول جیکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپ سُنائیآ۔ چارے جُگ دے آدھار، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا بندھن پائیآ۔ چارے ورن
 کر خبردار، کھتری براہمن شوڈر ویش بھیو ابھید چھپائیآ۔ چارے کُنٹ کر پَسار، چار یاری رنگ رنگائیآ۔ اِکو چوکر کر تیار، گر اوتار
 سیوا لائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر دی کار آپ جنائیآ۔ دُھر دی کار سِری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ
 جنائیندا۔ گر اوتار کر پردھان، سچ سندیسہ نام سُنائیندا۔ جیواں جنتاں دے گیان، آتم گیان اِک درڑائیندا۔ چرن کول سچ دھیان، نیتر
 نین نین ملائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، انحد ناد دُھن الائیندا۔ اِک مندر وکھائے مکان، سچکھنڈ دوارا سوہا پائیندا۔ ایکا شاہ پاتشاہ سچا
 حُکمران، سپس جگدیش اِک سُهائیندا۔ ایکا جُگ جُگ ویکھے آن، نِت نوت ویس وٹائیندا۔ ایکا تیئی اوتاراں دیوے دان، وید پُران شاستر
 سمتر گیتا گیان میل ملائیندا۔ ایکا بھگت اٹھاراں کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ کرے پردھان، سنگ محمد بھیو
 چُکائیندا۔ ایکا لیکھا جانے اِنجیل فُران، تیس بتیس حدیث آپ پڑھائیندا۔ ایکا وسے مقامے حق سچ مکان، توفیق خُداے اِک رکھائیندا۔ ایکا
 ۲۲۴ مہبان بیدو دیوے پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ ایکا شرع شریعت سمجھائے کلام، کلمہ نبی آپ الائیندا۔ ایکا دیونہارا منتر ستنام، نام
 ست رُوپ وکھائیندا۔ ایکا پنج تت چولا دیوے مان، نانک نرگن سرگن نال ملائیندا۔ ایکا جوتی دس رُوپ کھیل کرے مہان، گوہند اپنی
 گود سُهائیندا۔ ایکا دُھر فرمان ساچا گان، لوک مات کرے پروان، سچ سندیسہ ہر نرنکارا، نرگن دھارا آپ جنائیندا۔ ایکا پنچم لیکھا
 جانے دو جہان، سِری بھگوان ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ایکا رُوپ سِری بھگوان، وشنو اپنا رُوپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ایکا چوکر ایکا دھندا، لکھ چوراسی آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی ساچی گھال، ہر جو ہر ہر آپ جنائیآ۔ سرشٹ
 سبائی ساچا دھن مال، ایکا ونج نام کرائیآ۔ گر اوتار کرن پرتپال، بن سیوک سیو کھائیآ۔ جُگ چوکر بن رکھوال، لوک مات پھیرا پائیآ۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب دا لہنا ویکھے تھائوں تھائیآ۔ لہنا منگے لہنیدار، اہل بھل کدے نہ جایا۔ سچکھنڈ وسے آپ
 نرنکار، درگاہ ساچی دھام سُهائیآ۔ تھر گھر وسے سٹ دُلاں، شبدی شبدا ناؤں پرگٹایا۔ سُن اگئی پار کِنار، سُن سہادھ دئے گھلایا۔ دو
 جہاناں چرناں ہیٹھ لتاڑ، آپ اپنا پنڈھ مُکایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر کر خبردار، آلس نندرا دئے گویا۔ جُگ چوکر بن کر کر پار،

سَتَجُگ تریتا دواپر کلجُگ اپنے لیکھے لایا۔ اتم پرگٹ ہو نر نرنکار، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ جس نؤں گاؤندے وید چار، پُران اٹھاراں رہے
 دھیایا۔ جس دی صفت کرے گیتا گیان، دھیائے اٹھاراں راگ الایا۔ جس دی مہا گائے انجیل فُران، صفتی صفت صلاحیا۔ جس
 نؤں نانک گوہند کرے پرنام، نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ سو صاحب سچا سلطان، ست پُرکھ نرنجن ویس وٹایا۔ کلجُگ اتم ویکھے آن،
 رُپ انؤپ آپ وٹایا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، دُھر درباری آپ جنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت کرو سرب دھیان، نیتر نین نین اٹھایا۔
 نؤ کھنڈ پرتھی ست دیپ لکھ چوراسی بنیا بال انجان، بالی بڈھ بھیو نہ رایا۔ نیتر نین کیسے نظر نہ آئے سری بھگوان، مندر مسجد مٹھ
 شودوالے کوئن کوٹ بیٹھے ڈیرہ لایا۔ سچ نہ وکھائے کھئے نشان، سچ نشانہ نہ کھئے جھلایا۔ سرشٹ سبائی پیابان، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے
 تِلے دین دُہایا۔ سمنڈ ساگر سرب گرلان، جل تھل مہیئل ہر کا رُپ نظر کیسے نہ آیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد آت
 سری بھگونت، اپنا حُکم آپ ورتایا۔ آد حُکم رچنارچ، اتم ویکھے چائیں چائیا۔ نؤ نؤ کھیل کیا سچ، ہر سچا وڈ وڈیائیا۔ کلجُگ اتم لکھ
 چوراسی کایا بھانڈے ماٹی ویکھے کچ، نؤ کھنڈ پرتھی پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی ہونی بھٹھ، کلجُگ اگنی ایکا تائیا۔ کیسے تن نہ دے رتی
 رت، رتی رت گیا سُکائیا۔ جیو جنت بھلے برہم مت، من مت کری گڑمائیا۔ سادھاں سنتاں چھڈیا دھیرج جت، دھیان بھیناں رہے
 تکائیا۔ کیسے نہ ملے کلاپت، جگت دُہاگن نار رہی گرلائیا۔ دھرنی دھرت دھول ستھر بیٹھی گھت، نیتر نیناں نر وہائیا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر کلجُگ اتم سارے گئے نٹھ، پلؤ کھئے نہ کیسے پھڑائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ خالی دسن تٹ، سر سروور نہ کھئے وڈیائیا۔ اُچی کوکن چوڈاں
 لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبق دین دُہایا۔ کلجُگ ماری اکو سٹ، سب نؤں مند دے بہار سُٹائیا۔ گرمکھ ورلے ہر کا ناؤں رہے رٹ،
 دوس رین دھیان لگائیا۔ پُرکھ ابناسی پرگٹ ہووے جھٹ، نرگن سرگن رُپ وٹائیا۔ اتم سیجا ویکھے کھاٹ، سیج سہنجنی آپ سہائیا۔
 نرگن کٹ کے آئے واٹ، دو جہاناں پنڈھ مکائیا۔ جن بھگتاں پُچھے آپے وات، اپنا پردہ آپے لاپیا۔ کلجُگ میٹے رین اندھیری رات، ساچا
 چند اک چھکائیا۔ شبداگمی دیوے دات، بن دانی آپ ورتائیا۔ ہرجن تیرا ہووے نہ گھات، آت دیوے نہ کھئے سزائیا۔ چتر گپت نہ وکھائے
 کھات، رائے دھرم سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی پُچھے تیری وات، نرگن نرگن پھیرا پائیا۔ میل ملانے کلاپات، کول نین وڈی وڈیائیا۔ لکھ

چؤراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود بہائیا۔ پتا پُوت کرے لاڈ، بنے جنیندی مائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت لہنا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد آنت ہر جو لہنا، سِری بھگوان اپنا کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پئے دینا، لُکھا کھئے رہن نہ پائیندا۔ وشن برہما
 شو بہانا سہنا، کروڑ تئسا حُکمے اندر پھرائیندا۔ بھگت بھگوان در ساچے بہنا، ساچا مندر اک وڈیائیندا۔ کلجگ آنت وکھائے نیناں، نیتر
 لوچن آپ کھلائییندا۔ ہرجن پائے ساچا گہنا، کایا کنچن رنگ وکھائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت سِری بھگونت
 اپنا حُکم آپ ورتائییندا۔ آد آنت سچ ورتارا، سو پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو نیارا، نرگن ویکھے تھائوں تھائیا۔ ایکنکارا کھیل
 کرے اگم اپارا، لکھ اگوچر بے آنت وڈ وڈیائیا۔ آد نرنجن جوتی جوت جوت اُجیارا، دو جہاناں پاوے سارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے
 وکھائیا۔ ابناسی کرتا سہائے ساچا بنک دوارا، سچکھنڈ ساچے دئے وڈیائیا۔ سِری بھگوان سچ نشان جھلائے آپ کرتارا، کرتا پُرکھ سیو
 کمائیا۔ پاربرہم پرہہ ہو اُجیارا، نرگن سرگن جانے دھارا، برہم لیکھا دئے مُکائیا۔ ایکا ناد شبد دھنکارا، ایکا گرو کر پَسارا، لکھ چؤراسی
 ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو نہککنک نرائن نر اوتارا، نام ڈنکا اک وجائیا۔ راؤ رنگاں کرے خبردارا، سادھاں سنتاں دئے
 جگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب دا لیکھا دئے چُکائیا۔ سب دا لیکھا چُکائے سِری بھگوان، کلجگ آنت آنت
 جنائیا۔ وشن برہما شو منگن دان، دیاوان رہیا سمجھائیا۔ تیئی اوتار ویکھنا مار دھیان، نیتر نین نین اُٹھائیا۔ بھگت بھگوان دئے گیان، اٹھ
 دس دئے وڈیائیا۔ چار تین کر پروان، ست پروانہ دئے جنائیا۔ گر دس دس نشان، ہر نشانہ اک جھلائییا۔ پنچم پنچ ہوئے پردھان، سچکھنڈ
 ساچے وجی ودھائیا۔ لوک مات چُکی کان، آن ہور نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا چُکے چار جگ جیو جہان، چوکر اپنا پنڈھ مُکائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ سب دا لیکھا جانا چُک، آنت رہن کھئے نہ پائیا۔ کلجگ پینڈا رہیا مُک، سِری
 بھگوان رہیا مُکائیا۔ نو سو چؤرانوے چوکرئی جو بیٹھا رہیا لک، گر اوتاراں سیو لگائیا۔ اتم آنت پیا بک، بہک اپنے نام لگائیا۔ نرگن
 نیرویر پیا اٹھ، اٹھ اٹھ اپنی خوشی منائیا۔ جن بھگتاں اُپر جائے تھ، دین دیاں ہوئے سہائیا۔ لُکھا رہن نہ دیوے کسے گٹھ، نو نو پھیرا پائیا۔
 میل ملوا ابناسی اچت، چت وت تھگوری کھئے نہ پائیا۔ ایکا وار سہائے ساچی رُت، رُت بسنت آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ سب دا لیکھا لیکھے جائے لگ، لگاونہار آپ لگائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، ستگر پورا ویس وٹائیا۔ چار ورن مارگ ایکا دس، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایکا جوت نور پرکاس، ایکا ناد شبد دھن شنوائیا۔ ایکا پوری کرے آس، آسا ترسنا دئے گوائیا۔ ایکا وسے سدا پاس، سچ ستگر وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرمکھاں کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے ٹڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن میلے چائیں چائیا۔ ہرجن میلا سچ دوار، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ اتم پرما تم دے آدھار، ایش جیو رنگ وکھائیندا۔ پارپریم بریم بھیو نیار، ایکا گھر ملائیندا۔ اتم سیجا کر تیار، پھولن برکھا آپے لائیندا۔ نرمل دیا باقی اک اجیار، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ کملاپاتی امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ بجر کپائی کھولے تاک، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ آپ سُنائے اپنا بھوکھت واک، انحد نادى ناد و جائیندا۔ سرت سوانی آپے لادھ، شبدي میل ملائیندا۔ ڈونگھی بھوری لئے کاڈھ، کایا کوری کھوج کھجائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی دیوے داد، ایڑا پنگل موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن اپنے گھر ملائیندا۔ ہرجن میلا ساچے گھر، گھر دسویں ملے وڈیائیا۔ ناتا تئے ناری نر، پردھ بال روپ نظر کھئے نہ آئیا۔ اکو اکھر اتم پرما تم سارے لین پڑھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ نہ کوئی سپس نہ کوئی دھڑ، چوٹی جڑ نہ کھئے رکھائیا۔ سرتی شبدي آپے پھڑ، اندرے اندر میل ملائیا۔ ساچے پوڑے نرگن چڑھ، اچ محلے دئے بہائیا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرؤپی روپ وٹائیا۔ اپنی کِرپا آپے کر، ستگر میلے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگتاں لئے ترائیا۔ بھگت دوارا اکو اک، ہر ہر آپ بنائیندا۔ جگت گاتھا لکھ لکھ، جیو جنت سمجھائیندا۔ ہرجن دیوے ساچی بھکھ، بھچھیا نام آپ ورتائیندا۔ بن نیتر بن آوے دس، نج نیتر آپ گھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گرمکھ ساچے دیا کمائیندا۔ نج نیتر ہر جو کھول، پرکاس پرکاس نال ملائیا۔ بن رسنا جہوا آپے بول، اپنا راگ سُنائیا۔ بن کنڈے تولے ساچا تول، تولا بنے ساچا ماہیا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے وروں، گرمکھ ساچے آپ جگائیا۔ اٹھ پھر دوس رین وسے کول، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ دیوے وڈیائی اُپر دھول، دھرنی نیوں نیوں سپس جھکائیا۔ اندر وڑ وڑ اُٹا کرے ناہ کول، کول کولا دئے اُٹائیا۔ امرت پیائے ساچی پاہل، رس اکو اک وکھائیا۔ نظری آئے اللہ اول، نورو نور

نورِ الابیاء۔ درس دکھائے ساول سول، مُکند منوہر لکھی نرائن بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن اپنے گھر ملائیا۔ ہرجن اپنا ویکھ گھر، گھر گھر وچ آپ دکھائیندا۔ پنج وکارا چُکے ڈر، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیندا۔ امرت نُہائے ساچے سر، ڈرمت میل دھوائیندا۔ کاگوں ہنس دیوے کر، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکائیندا۔ سُرَت سوانی لئے ور، شبدی کنت اک دکھائیندا۔ ساچی سیجا ہنا چڑھ، آتم سیجا اک وڈیائیندا۔ نہیو چُکائے بھے ڈر، بھے اپنا اک رکھائیندا۔ گُرمکھ دکھائے ساچا گھر، گھر مندر آپ اپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر آپ سمجھائیندا۔ ساچا گھر ہر جو ہر، ایکا ایک بنائیا۔ گُرمکھ وِرلا ویکھے اندر وڑ، دوسر نظر کیسے نہ آئیا۔ سرِشٹ سبائی رہی لڑ، پنج تت کرے لڑائیا۔ ادھ وچکارے سارے بیٹھے اڑ، جوگ ابھاس رہے کھائیا۔ اکھاں میٹ دھیان دھر، کن اُنکلاں رہے پائیا۔ بند سواسے نابھی در، بیو ابھید نہ کھئے جنائیا۔ ڈونگی گفا بیٹھے وڑ، باہروں دروازہ بند دکھائیا۔ بن ستگر کِریا کھئے نہ جائے اپنے گھر، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کلجگ سنت روون زارو زار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ بھگت گاتھا گائن پڑھ پڑھ، نانک کبیر ڈھولا گائیا۔ اپنا ناتا چُھٹے نہ چیتن جڑ، ست ست نہ کھئے سمائیا۔ پُرکھ ابناسی کِریا بندھ ٹھاگر سوامی جس جن کِریا دئے کر، کر کِریا بوجھ بُجھائیا۔ باہوں پھڑ دکھائے گھر، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں ایکا گھر بہائیا۔ ہر بھگت تیرا سچ دوارا، ہر جو ہر آپ بنائیندا۔ آد جُگاد اُچ منارا، نہچل ایکا دھام رکھائیندا۔ چرن کول اُپر دھول دے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ میل ملائے گپت ظاہرا اندر باہرا، نرگن سرگن سرگن اپنا بندھن پائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اتارا، بیو ابھید آپ گھلائییندا۔ غریب نائیاں جگت نائیاں کرے پار کنارہ، منجدھار نہ کھئے زڑھائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جو جن بولے جیکارا، لکھ چوراسی وچ کدے نہ آئیندا۔ اپنی گود چُکے ہر نرکارا، نرگن ہو ہو سیو کھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان دئے سہارا، لوک پرلوک چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے مندر ہرجن ساچے آپ وسائیندا۔ ساچے مندر ہرجن وسیرا، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی دسے نیرن نیرا، دُور ڈراڈا پندھ مَکائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر جُگ جُگ چاؤ گھنیرا، بھگت بھگونت مل مل خوشی منائیا۔ اک دوجے نوں مل مل کہن توں میرا میں تیرا، تیرا میرا

بھیو کھئے نہ رائیا۔ تُوں صاحب ٹھاکر سوامی ہوں بالک نِکا چیرا، چرن کول کول چرن اک سرنائیا۔ تیرا وسدا رہے کھیڑا، گھر ساچے وجے
 ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے بن بھگت کیسے کم نہ آئے میرا ویہڑا، میری رُت نہ کھئے سہائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اک اک کر کے بنھدا رہیا بیڑا،
 نت نوت ویس وٹائیا۔ نو سؤ چورانونے چوکری جگ کر کے بیٹھا رہیا جیرا، اپنے بھانے وچ سہائیا۔ کلجگ اتم پایا پھیرا، نرگن نرنکار ویس
 وٹائیا۔ جن بھگتاں بٹھے اکو وار بیڑا، ساچے بیڑے لئے چڑھائیا۔ جے کوئی پُچھے بھگت جن کیہڑا، اگوں دینا سچ سُنائیا۔ جنہاں ملیا مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان سنگھ شیرا، سیس سیہرا رہیا گندائیا۔ سوہنگ جاپ چپایا تُوں میرا میں تیرا، آتم پر ماتم ایکا گھر ملائیا۔ لکھ
 چوراسی دُبا ڈیرہ، کلر کندھ دئے رُڑھائیا۔ اتم دیونہارا گیڑا، کولہو چکی چک بھوئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر
 بھگتاں دئے وڈیائیا۔ ہر بھگتاں دیوے مان، بن نانا کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لئے پچھان، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ ویکھنہارا دو
 جہان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا پھیرا پائیندا۔ گھر گھر در در نرگن سرگن دیوے دُھر فرمان، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ اٹھو
 ویکھو مار دھیان، نیتر نین نین کھلائیندا۔ جس نوں آد جگاد جگ جگ مددے رہے وشنوں بھگوان، وشو اپنی دھار چلائیندا۔ لوک
 مات ہویا پردھان، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، برہما ویتا نال پڑھائیندا۔ وشنوں گھر گھر دیوے دان، بن
 سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے رنگ رنگائیندا۔ ہرجن تیرا ساچا
 رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، بستر اپنالے وچھائیا۔ اک جنائے سچ اند، اند اند آپ ہو جائیا۔ بھیو کھلائے
 پرمانند، پرم پُرکھ دیا کھائیا۔ گیت سُنائے سہاگی چھند، ساچا ڈھولا آپے گائیا۔ دئی دویتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ پنچ وکارا
 کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ نام اٹھائیا۔ سرت سوانی نہ بیوئے رنڈ، ناتا بدھاتا دئے جڑائیا۔ میٹے زین چڑھائے چند، نور نور نور رُشنائیا۔ خوشی
 کرائے بند بند، بندی خانہ آپ ٹرائیا۔ صاحب کیرپال سدا بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جنم جنم دا میٹے پنڈھ، جس جن بخشے چرن
 سرن سرنائیا۔ رائے دھرم نہ دیوے دنڈ، لاڑی موٹ نہ کرے گڑمائیا۔ آنت ملاواں سچکھنڈ، جوتی جوت جوت ملائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگ جگ جن بھگتاں بیوئے سدا سہائیا۔

☆ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دولت سنگھ دے گرہ نواں چک جموں ☆

آون جاون ہر ہر کھیل، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ ہرجن سجن ساچے میل، جگ جگ رنگ رنگائیندا۔ نرگن سرگن سجن سہیل، بن ستگر دیا کھائیندا۔ کر پرکاس بن باقی تیل، دپک دیا اک جگائیندا۔ دھام وکھائے گھر نویل، گھر گھر وچ پردہ لاپندا۔ لیکھا جان گروگر چیل، گر گوہند دھار سمائیندا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیل، لکھ چوراسی پھند ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آوے جاوے سری بھگوان، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ساچے سنتاں دیوے دان، نام ست جھولی پائیا۔ آتم آتر اک گیان، برہم مت دے سمجھائیا۔ سر سروور سچ اشنان، کایا مندر اندر دے کرائیا۔ بودھ اکادھی ناد دھنکان، گھر گھر وچ راگ سنائیا۔ آتم پرما تم دیوے مان، برہم پاربرہم میلا سہج سبھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، ایش جیو ونڈ ونڈائیا۔ کر کرپا کرے کلیان، کال گراس نہ آنت وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون اپنی بنت بنائیا۔ آوے جاوے سری بھگونت، نت نوت ویس وٹائیندا۔ پاوے سار لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام منیا منت، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ ۲۳۔

گرھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک سمجھائیندا۔ مائس جنم بنائے بنت، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون سری بھگوانا، ہر جو ہر ہر اپنے ہتھ رکھائیا۔ گرمکھاں بخشے چرن دھیانا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچ مکانا، مکہ کعبہ روپ وٹائیا۔ نرمل نور نور مہانا، نوری نور کرے رشنائیا۔ دوس رین اک ترانہ، ثریا راگ راگ الاٹیا۔ نام دھن دولت خزانہ، سچ بھنڈار دے ورتائیا۔ کرے کھیل پینا دانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون بھيو چکائیندا۔ آون جاون اپنا راہ چلاٹیا۔ آوے جاوے کھیل کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ سجن لائے پار، ادھ وچکار نہ کھے زڑھائیندا۔ گر گر روپ لے اوتار، شبدي شبد شبد سنائیندا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، مل مل گیت گوہند لائیندا۔ بھاگ لگائے کایا محل اٹل منار، گرودوار اک وکھائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، ترے گن اتیتا آسن لائیندا۔ ایکا ٹھاکر ہوئے اُجیار، سوامی ایکا روپ وٹائیندا۔ کھیل کرے پروردگار، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ یج نیتر دے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ ہرجن ہر جو پیج سوار، مائس جنم لیکھے لائیندا۔ ایکا

دیوے وست اپار، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ نظر کسے نہ آئیندا۔ گرسکھ سجن لے اٹھال، دوس زین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیندا۔ کلجگ آنت اولڑی چال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آون جاون پت پاون، ہرجن اپنے لیکھے پائیندا۔ آون جاون لیکھے لا، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ پار اُتارے پھڑ پھڑ بانہ، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ ست ستوادى بن ملاح، ست پُرکھ نرنجن بیڑا آپ چلائیندا۔ پار کرائے جل تھل اسگاہ، اُچے ٹلے پرت جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑ چرناں ہیٹھ دباؤنڈا۔ درگاہ ساچی وکھائے ساچا تھان، تھان تھنتر آپ وڈیائیندا۔ جن بھگتاں بنے پتا ماں، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ جس جن چپائے اپنا ناں، آتم پرما تم رنگ چڑھائیندا۔ ہونے سہائی سبئی تھان، گھٹ گھٹ اپنا ویس وٹائیندا۔ آون جاون لیکھے لے لا، لاشریک دیا کھائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان جس جن لیا گا، جنم مرن مرن جنم وچ کدے نہ آئیندا۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی پنڈ سینگری جموں ★

لکھ چوراسی ہر پرکاس، گھٹ گھٹ نور دھرائیندا۔ گرمکھ ورلے پوری ہووے آس، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ جنم جنم دی مٹے پیاس، ترسنا ترکھ بھکھ گوائیندا۔ مانس جنم کرے راس، مانکھ اپنے لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس اپنا بھیو چکائیندا۔ لکھ چوراسی ریبی گرلا، جنم اجنم وچ بھوائیا۔ نیتر نیناں نیر ریبی ویا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ گرمکھ ورلے ستگر ملے سچ ملاح، جگ بیڑا لے ترائیا۔ آتم پرما تم چپائے ساچا ناں، ناؤن نرنکارا اک سمجھائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، بدھی کاگ دے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان ہونے سہائیا۔ لکھ چوراسی اُلٹا گیڑا گیڑا، گیڑے وچ بھوائیندا۔ جنم مرن لگا جھیڑا، مرن مرن پنڈ نہ کھئے مکھائیندا۔ اُجڑے وسے کایا کھیڑا، رت بسنت نہ کھئے وکھائیندا۔ ہرجن ورلے ہر جو بنھے بیڑا، ایکا چپو نام لگائیندا۔

درس دکھائے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن کرے اپنی مہرا، میل وچھوڑا آپ جنائیندا۔ میل وچھوڑا لکھ چُوراسی، جُگ جُگ گیڑا آپ دِوائیا۔ جیو جنت دھرم رائے دی چڑھن پھاسی، جم پھاس نہ کھئے کٹائیا۔ جن بھگتاں ہوئے سہائی پُرکھ ابناسی، جگ اپنی دیا کماٹیا۔ مانس جنم کرے رہ راسی، رہبر بن بن پھیرا پائیا۔ سُرتی شبد نہ رہے پیاسی، نام پیالہ جام پیائیا۔ اتم کرے بند خلاصی، بندی خانہ دئے ٹٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آون جاون لیکھا پائیا۔ لکھ چُوراسی ہوئی بے حال، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ اتم کھائے سب نوں کال، پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ گُرمکھ ورلے ہر جو ویکھے لال، گر گر اپنی گود سہائیندا۔ گُرمکھاں بنے آپ دلال، لوک مات ونج کرائیندا۔ دوس زین کر پرتپال، اگنی تت تت بُجھائیندا۔ گھر مندر اک وکھال، در ساچا آپ سہائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ترے گن میتا اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چُوراسی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چُوراسی کھیل اولّا، بھیو کھئے نہ پائیا۔ کرے کرائے اک اکلا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ جیو جنت بُھلائے کر کر ول چھلا، ول چھل اپنی دھار چلاٹیا۔ گُرمکھ ورلے پھڑائے پلا، جس اپنی بوجھ بُجھائیا۔ جوتی دھار شبدی رلا، شبدی ناد دُھن شنوائیا۔ گُرمکھاں سنگ گُرسکھ رلا، گر سکھیا سچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شناخت اپنی دئے کرائیا۔

☆ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پورن چند دے گرہ ملک کیمپ ☆

ستگر کِریا گرِ ملے میت، مِتر پیارا سنگ رکھائیندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، تن آگنی تت بُجھائیندا۔ آتم پر ماتم جنائے ریت، ریتوان دیا کھائیندا۔ برہم پاربرہم بندھائے پریت، پریم بندھن ایکا پائیندا۔ انحد شبد سُنائے گیت، گیت انادی آپ الائیندا۔ رنگ رنگائے ہست کیٹ، اوچ نیچ بھیو چُکائیندا۔ وکھائے دھام سچ انڈیٹھ، گھر گھر وچ پردہ لائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ مجیٹھ، اُتر کدے نہ جائیندا۔ نانا تُوئے مندر مسیت، جس جن اپنا روپ درسائیندا۔ نرگن نر ہر نرائن وسے چیت، اُتر منتر میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ ستگر کِریا گرِ جان، گر دیوے مان وڈیائیا۔ نانا توڑے جیو جہان، جیون جُگت دئے سمجھائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، گھر گھر ناد الائیا۔ میل ملائے سری بھگوان، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ایکا اکھڑ دئے گیان، آخر اپنا رنگ وکھائیا۔ اندھ اندھیر مٹے نشان، ساچا چند دئے چڑھائیا۔ گھر وچ گھر وکھائے سری بھگوان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر گر دیوے مان وڈیائیا۔ ستگر کِریا گرِ گرا میلا، گر گر اپنا رنگ وکھائیندا۔ آد جُگادی سجن سہیلا، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ کٹنہارا چوراسی جیلا، جم کا بھو مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر ستگر بھیو چُکائیندا۔ ستگر کِریا ملے گر ساگر، گھر گمبھیر وڈی وڈیائیا۔ لیکھا جانے کایا گاگر، پنج تت ویکھے چائیں چائیا۔ نرمل نور کرے اُجاگر، نورو نور نور رُشنائیا۔ ساچے ہٹ ونج کرائے بن سوڈاگر، گھر گھر وچ وست وکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گردیو اک اکھوائیا۔ ستگر کِریا ملے گردیو، گر گر کھیل کرائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا میو، رس رسیا رس وکھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم ابھیو، بجر کپائی پردہ لائیندا۔ درس دکھائے اک نہکیو، نہچل اپنا دھام پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے رسنا جہو، جہوا رسنا اپنا گن وکھائیندا۔ داتا دانی وڈ دیوی دیو، دیوت سُر من جن ایکا گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر گر اپنا ویس وٹائیندا۔ ستگر کِریا گر ویس اولڑا، آد جُگاد وٹائیا۔ جن بھگت پھڑائے ساچا پلڑا، ایکا پلُو لئے اٹھائیا۔ جیون داتا مارگ دسے راہ سُکھلڑا، گھر ساچے خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر ساچا گر گر بوجھ بُجھائیا۔ گر بوجھے ہر ستگر دھار، بھیو ابھید جنائیا۔ گھر مندر وجے اک

ستار، تندی تند نہ کھئے رکھائیا۔ دوس رین ہویے گفتار، گفت شنید کھیل جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گردیو دیا کھائیا۔ گردیو اکو ستگر ساجن، شبدی شبد ناؤں دھرائیندا۔ تخت نواسی راج راجن، شاہو بھوپ حُکم ورتائیندا۔ آد جُگادی جُگ جُگ رچے اپنا کاجن، کرتا پُرکھ کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی چلائے جہازن، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ گر گر بھید ستگر رنگ، سار کھئے نہ پائیا۔ گر مگھ ورا جانے جس میل ملائے سورا سربنگ، سُرتی شبد شبد کرمائیا۔ آتم پر ماتم دیوے اند، اند منگل گیت الایا۔ ساچا ڈھولا اکو سوبلا سُنائے چھند، شنکا ہور رہن نہ پائیا۔ پرکاش پرکاش چڑھائے چند، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ نام جپائے بن بتی دند، من کا منکا آپ بھوائیا۔ ٹھاکر سوامی ہو بخشنند، صاحب دیال اپنا درس دئے وکھائیا۔ میٹ مٹائے دئی دویتی بھرمان کندھ، کال مہاکال بھے دے نہ سکے رائیا۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے اپنی ونڈن آپے ونڈ، اپنے مندر لئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر ستگر کھیل کرائیا۔ گر ستگر سچا ایکنکار، آد پُرکھ اکھوائیندا۔ جُگا جُگنتر ہو تیار، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھنہارا وارو وار، نو سو چورانونے چوگری جُگ پنڈھ مکائیندا۔ وشن برہما شو دئے آدھار، کروڑ تیننسا سُرت راجا اند سیو لگائیندا۔ وید پُران شاستر سمرت دے گیان، پیر پیغمبر انجیل قرآن آپ پڑھائیندا۔ کھانی بانی اک نشان، شبد اگتی دھر فرمان، دھر درباری آپ سُنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، ترے گن اتینا نظر کیسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے سورج چن رو سس بہان، منڈل منڈپ ڈگمگائیندا۔ پرتھی آکاش ہو پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر اپنی دیا کھائیندا۔ ستگر سچا سری بھگونت، بھگون ایکا روپ وٹائیا۔ کھیلے کھیل آد انت، نت نوت کر کر پت بھگتاں لئے ملائیا۔ بندھن پائے نار کنت، کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، لوک مات اتر کدے نہ جائیا۔ نام سُنائے ایکا منت، مہا جانے بے انت اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ توڑنہارا گرھ ہوئے ہنگت، ہرجن بنائے ساچی سنگت، سکلا سنگ آپ ہو جائیا۔ گر مگھ گرسکھ دو جے در نہ جائے منگت، دیوے گیان نہ کھئے پنڈت، بودھ آگادھ ایکا ناد دئے سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر سچا نرگن نراکار اک ہو جائیا۔ ستگر سچا نراکار، نرور پُرکھ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی جوئی وسے باہر، گھٹ گھٹ اپنا

رُپِ درسائیندا۔ مرے نہ جھے وچ سنسار، مات گربھ نہ پھیرا پائیندا۔ حُکے اندر گھلے گر اوتار، گر گر سیو جنائیندا۔ کوئن کوٹ سادھ سنت کر تیار، سِری بھگونت حُکم منائیندا۔ سچکھنڈ وسے وسنہار، تہر گھر شبدی راگ الائیندا۔ سُن آگئی کھیل اپار، دھواں دھار میٹ مٹائیندا۔ کایا کپڑ کھول کواڑ، آتم درسی دسم دواوی ڈیرہ لائیندا۔ ساچی سیجا سوہے اپار، نرمل جوت جگے اُجیار، دیا باقی کھلاپاتی آپ ٹکائیندا۔ ساچے مندر ہوئے دُھنکار، انحد وجے اک ستار، تندى تند نہ کھئے وکھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، ایکا ویکھے ویکھنہار، اندر باہر گپت ظاہر، اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جاتا ہر کرتار، پُرکھ بدھاتا بے عیب پروردگار، توری جلوہ نورو تور دگمگائیندا۔ آتم پر ماتم دئے آدھار، پاربرہم کھیل اپار، برہم میلے اپنی دھار، تت نظر کھئے نہ آئیندا۔ ترے گن رووے زارو زار، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ ناتا تئے کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، آسا ترسنا ہوئے خوار، ہوئے ہنگنا گڑھ ٹڑھائیندا۔ جس جن ستگر کرے پیار، لکھ چوراسی وچوں لئے نکال، رائے دھرم پھند نہ کھئے پائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، گرُمکھ اُٹھائے اپنے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی اکو ہر، ستگر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ستگر سچا صاحب دیاں، دیاں رُپ آپ ہو جائیا۔ ناتا توڑے کلجگ کال، کوڑی کرپا دئے مٹائیا۔ نو کھنڈ پرتمی لکھ چوراسی وچوں بھال، گرُمکھ اپنا بندھن پائیا۔ ایکا مارگ دسے سُکھال، سُکھمن ٹیڈھی بنک آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ ایڑا پنگل ہوئے بے حال، سُن سُن شبد نین شرمائیا۔ کایا مندر اندر تئے بجر کپاٹی تال، پردہ دوئی دئے اُٹھائیا۔ سرت سوانی شبدی پُچھے حال، حال مُریداں آپ سنائیا۔ ہرجن سچن ساچے بھال، اپنے گھر گھر وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر پورا ہرجن دیوے مان وڈیائیا۔ ستگر پورا صاحب ٹھاکر، ٹھوکر اپنے نام لگائیندا۔ آد پُرکھ در آیاں گھر دیوے آدر، اپنا آدرش اپنا آپ وکھائیندا۔ کرپا کرے کریم کرتا قادر، فُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا مہربان، مہر نظر اک اُٹھائیندا۔ ستگر سچا مہربان، ساکھیات رُپ وٹائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک گیان، برہم پاربرہم کرے پڑھائیا۔ درگاہ ساچی وکھائے سچ نشان، سچکھنڈ دوارے رہیا جھلائی۔ ساڈھے تین ہتھ کایا کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ آگے پچھے پھرے سِری بھگوان، ہرجن تیری سیو کھائیا۔ ناتا توڑے جگت شیطان، شرع شریعت نیڑ نہ آئیا۔ چار ورن وکھائے اک مکان،

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ستگر پورا دیوے ور، ست ستوادی برہم برہمادی پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیآ۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آد پُرکھ ستگر ویکھے کھیل تماشی، جن بھگتاں پورن کرے آسی، آسا ترسنا لوک مات جگت اپنی جگت دے بُجھائیآ۔

★ ۱۷ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھاگ سینگھ دے گرہ ملک کیمپ جموں ★

پہلوں بنو آپ بھٹ، بھٹ اپنا روپ بنائیآ۔ گرو گرتھ اپنے کھاتے لو گھت، دوسر پاس نظر کھئے نہ آئیآ۔ پنتھ خالصے کولوں لو خس، خالی ہتھ دیو وکھائیآ۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، دھر دی بانی لئے الائیآ۔ ایک نور ایک جوت ایک شبد لئے رٹ، آپ اپنا بھیو کھلائیآ۔ لیکھا اُپر لیکھا کھئے نہ سکے رکھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ چکائیآ۔ بھٹ بننا وچ سنسار، سنسا مول رہن نہ پائیآ۔ گرو گرتھ نظر نہ آوے کسے دوار، بند دوارے لو کرائیآ۔ پھر عرض کرو سچ سچے دربار، دردی دردیاں درد درد لئے ونڈائیآ۔ ایک چوکا تیا صفر انک کرے تیار، انک انک نال ملائیآ۔ چھٹی راگ گُفتار، راگ راگنی دے وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر ساچی دیا ہر اپنے ہتھ رکھائیآ۔ بھٹ بن کرو کم، بھٹ اپنا روپ وٹائیآ۔ سرشٹ سبائی خالی دسے چم، دم دم رہی کرائیآ۔ گرو گرتھ کسے نظر نہ آئے گرو دوارا چھری چھن، ہتھو ہٹ نہ کھئے وکائیآ۔ پھر صاحب ستگر دوجی بیڑ دیوے بٹھ، کر کریا لیکھ لکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، انک انک نال ملائیآ۔ بھٹ سوہے بھٹ گھر، بھٹ بھیٹا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان سری بھگوان، آد جگاد نادی ناد ناد وجائیندا۔ شبد اگتی اک فرمان، گرواں پیراں دیوے دان، نانک ارجن لیکھ مہان، لیکھ لیکھ لیکھا ہر سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ گر گرتھ جائے لک، نظر کسے نہ آئیآ۔ نو کھنڈ پرتھمی کولوں لینا پُچھ، دہ دشا پھیرا پائیآ۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اپنا ناؤں کرے پھیر اُتپت، تیئی اٹھاراں دس اپنا بندھن پائیآ۔ اکونجا بونجا ہوئے وس، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ساچی گائے اکتھنا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ دئے سُنائیآ۔ سچ سندیسہ سُننا میت، ہر ہر آپ جنائیندا۔ گوہند والی ویکھو ریت، گوہند کون
 کھیل کرائیندا۔ گرو گرتھ گُر نظر نہ آئے کیسے پاس ہست کیٹ، گھر گھر خالی ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 لیکھا لیکھ دئے دھر، دھرنی اُپر آپ پرگٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپارا، ہر سترُگ آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، سچکھنڈ
 ساچے سوہا پائیندا۔ تخت نواسی ایکنکارا، دُھر فرمانا حُکم جنائیندا۔ حُکمی حُکم کرے ورتارا، آد جُگاد کھیل کرائیندا۔ جُگا جُگنتر نرگن
 سرگن بٹھ دھارا، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ،
 ست ستوادی آپ چلائیآ۔ گھر وچ گھر کر پرگٹ، تھر گھر ساچے بنت بنائیآ۔ کرے کھیل اکتھنا اکتھ، بودھ آگادھی ناد وجائیآ۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھیو ابھید آپ گھلائیآ۔ بھیو ابھید ہر نرنکارا، اپنا آپ گھلائیآ۔ آد آد کر پسارا، نر نر ویس وٹائیآ۔
 شبدی شبد ست دُلارا، گرہ مندر آپ سہائیآ۔ وشن برہما شو دے بھنڈارا، ترے گن میلا میل ملائیآ۔ پنچم تت تت اکھاڑا، لکھ
 چوراسی گھاڑن لئے گھڑائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا مارگ آپ لائیآ۔ ساچا مارگ ہر نرنکارا، آد جُگادی ایکا
 لائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، گھٹ گھٹ اپنی وست ٹکائیندا۔ نرمل دیا
 باقی کر اُجیارا، کمالپاتی سوہا پائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، گرہ گرہ اپنی آپ ٹکائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، نیتر نیناں نظر کیسے نہ
 آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی رچنا اک رچائیندا۔ ساچی رچنا سری بھگوان، ایکا
 ایک رچائیآ۔ سچکھنڈ نواسی ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھائیآ۔ آتم پرما تم دے دے دان، برہم پاربرہم اپنی انس بنائیآ۔ جیو جنت کر
 پردھان، انڈج جیرج اُتبھج سیتج اپنے راہ چلائیآ۔ چارے بانی بول گیان، ایکا ناد ناد شنوائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 اپنا کھیل آپ کرائیآ۔ ساچا کھیل شبدی دھارا، پُرکھ اکالا آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے گن میلا میل ملائیآ۔ اپ تیج وائے
 پرتھمی آکاش کر پسار، سچ اکھاڑا آپ لگائیندا۔ گھڑ گھڑ بھانڈے ویکھے ویکھنہار، بن ٹھٹھیارا گھر ساچے سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا راہ آپ چلائیآ۔ ساچا چلائے ہر جو راہ، بھیو کھئے نہ پائیآ۔ نرگن نرگن بن ملاح، سرگن بیڑا

آپ چلائیا۔ اپنا دیوے نام صلاح، صفتی صفت پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد پُرکھ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن دے سہارا، جوتی جوت نُر کرائیندا۔ ایک مندر کر پسارا، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن آگے نرگن سپس جھکائیندا۔ نرگن داتا نرگن بھکاری، نرگن ساچے تخت سہائیا۔ نرگن بھوپ راج سیکداری، نیوں نیوں نرگن سپس جھکائیا۔ نرگن جودھا سُر وڈ بلکاری، نرگن بلہین اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن داتا نرگن دانی، نرگن جھولی آگے ڈائیندا۔ نرگن نُر نرگن جوت نُرانی، نرگن اندھ اندھیر سہائیندا۔ نرگن شب نرگن بانی، نرگن نادى ناد وجائیندا۔ نرگن اکھ نرگن کہانی، نرگن گھر گھر راگ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ نرگن نر وندے وند، وندنہار آپ اکھوائیا۔ نرگن کھیل کرے برہمنڈ، برہمانڈ رچن رچائیا۔ نرگن کھیل کرے سچکھنڈ، تھر گھر شبدی سٹ دئے بہائیا۔ نرگن پرکاش کرے سُرچ چند، چند چاندنی دئے چمکائیا۔ نرگن وشن برہما شو پائے بندھ، بندھن اپنا ناؤں رکھائیا۔ نرگن اک سنائے سہاگی چھند، نیش اکھر کرے پڑھائیا۔ نرگن داتا سورا سرینگ، شاہ سلطان وڈی وڈیائیا۔ نرگن کولوں نرگن منگے منگ، اپنی جھولی آگے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نرگن دیوے اپنا دان، نرگن جھولی آپ بھرائیندا۔ ساچی وست وست مہان، وشو ایک ایک ورتائیندا۔ سرگن نرگن کر پروان، نرگن سرگن رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حصہ آپ کرائیندا۔ ساچا حصہ سِری بھگونت، آد پُرکھ آپ وندائیا۔ دیوے مان لکھ چوراسی جیو جنت، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ آتم پرما تم نانا جوڑ نار کنت، ساچی سیج سیج سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ اپنی اچھیا ہر نرنکار، نرگن نرگن کھیل کرائیندا۔ سرگن سرگن کرے پیار، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ لہنا دینا جانے وچ سنسار، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، رُپ انوپ آپ وٹائیندا۔ اپنا رُپ آپے رکھ، ہر ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ گر گر رُپ ہو پرتکھ، ساکھیات دھار چلائیندا۔ شب نرگن اپنی وتھ، جگ جگ مات ورتائیندا۔ ساچا مارگ آپے دس، بن رہبر سیو کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید

آپ جنائیندا۔ بھیو ابھیدا سری بھگوان، ایکا ایک جنائیا۔ وشنو دیوے وشو دان، سچ بھنڈارا جھولی پائیا۔ برسے برسے کر پروان، پاربرہم سرنائیا۔ شنکر لیکھا آنت جہان، دیوے دیونہار مکائیا۔ زرگن سرگن ویکھے آن، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ گر اوتاراں دے دے دان، نام ندھانا اک وکھائیا۔ سچ سندیسہ دو جہان، دوئے دوئے روپ آپ جنائیا۔ وید شاستر سمرت پُراں، پُرائی اپنا بھیو کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا منتر اک درڑائیا۔ آد آنت ساچا منتر، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگتتر، گر اوتار آپ پڑھائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنت، گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ اپنا برسے جانے نرتتر، زرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا ناؤں آپ صلاحیندا۔ ساچا ناؤں صفت صلاح، وید شاستر کرے پڑھائیا۔ زرگن سرگن بن ملاح، گر اوتار پیر پیغمبر لئے پرکھائیا۔ اپنے مارگ آپے لا، اپنا راہ جنائیا۔ آتم پرما تم جوڑ جڑا، ناتا ویکھے چائیں چائیا۔ ساچا ڈھولا اک سنا، سچ ڈھن اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، انہو پرکاس آپ کرائیا۔ انہو پرکاس گر گر دھار، گر شبیدی روپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے جگ چار، چوکر اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ بودھ اکادھا بول جیکار، جے جے اپنے ناؤں کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا ناؤں آپ اُچھائیندا۔ ساچا ناؤں نش اکھر رنگ، روپ رنگ ریکھ نظر نہ آئییا۔ زرگن ڈوری زرگن پتنگ، گر اوتار رسیا اڈائیا۔ آتم پرما تم وسے سنگ، سگلا سنگ آپ ہو جائیا۔ ایکا مندر وجے مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیا۔ لوآں پُریاں برسمنڈاں کھنڈاں ویکھے لنگھ، سچ سنگھاسن پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد گر منتر آپ پڑھائیا۔ ساچا منتر گر اوتار، ہر جو ہر ہر آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے وید چار، برسے مکھ مکھ صلاحیندا۔ وید ویاسا دئے آدھار، پُراں اٹھاراں آپ الاٹیندا۔ گیتا گیان گیان وچار، کابنا کرشنا بنک سہائیندا۔ انجیل قرآن گئے پکار، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ سچ سندیسہ آد آنت، ہر جو ہر آپ سنائیا۔ بھیو ابھیدا کوٹ کوٹ سنت، کوٹن کوٹ گیا سمجھائیا۔ دیوے دات بھگت بھگونت، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ مہا جنائے آپ اگنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر گر اپنا کھیل کرائیا۔ گر گر روپ شبداگم، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ جگ جگ بیڑا دیوے بٹھ، لکھ چوراسی کندھ

اُٹھائیندا۔ کرے وسیرا بن چھپری چہن، محل اٹل اُچ منار نہ کھٹے سہائیندا۔ تھر گھر ساچا بیٹھا مل، سچ سینگھاسن سوہبا پائیندا۔ جوتی نُوَر
 ایکارل، نُوَر نُوَر وچ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر اپنا رُوپ سمجھائیندا۔ سَتگر رُوپ شبدی جوتی دھار،
 دھار دھار وچ ملائیا۔ سچکھنڈ کھیل کرے کرتار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ سرگن دیوے مات آدھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ پنج تت کایا کر
 پیار، کرتا پُرکھ دئے وڈیائیا۔ ساچے چولے پاوے سار، چولا چولے نال بدلایا۔ نانک گولا اک دربار، ہر ساچا آپ بنایا۔ ساچا ڈھولا
 ایکنکار، ایکار وار دئے پڑھایا۔ نام ست ست جیکار، جے جیکار آپ سُنایا۔ نرمل دیا باقی اک اُجیار، نورو نُوَر نُوَر رُشنایا۔ کملاپاتی
 ساچے تخت بیٹھا آپ کرتار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایکار ایکار وار
 دئے سمجھایا۔ نانک نرگن سرگن دھار، ہر ہر اپنے رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر، گپت ظاہر پردہ لائیندا۔ ناد وجائے ست ستار،
 تندی تند نہ کھٹے رکھائیندا۔ بودھ آگادھی اک جیکار، جے جیکار آپ سُناییندا۔ اٹھے پھر درس دیدار، نیتر لوچن آپ کھلاییندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ اک سُناییندا۔ سچ سندیسہ سری بھگونت، پنج تت نانک آپ سمجھایا۔ نرگن
 نانک کھیلے کھیل ناری کنت، کنت کنتوبل سچا شہنشاہیا۔ ساچے چولے چڑھے رنگ بسنت، اُتر کدے نہ جائیا۔ ایکار نام منیاں منت،
 مہا کتھ کتھ سُنایا۔ لیکھا لیکھ گرو گرتھ، گر گر آپ جنایا۔ ایکنکار مہا اگنت، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ست نام آد آنت، جُگا جُگنت
 سیو کماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حُکم آپ ورتایا۔ ساچا حُکم سچ سندیسہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سُناییندا۔
 ہر پُرکھ نرنجن نر نریشا، نر ہر اپنی دیا کھائیندا۔ ایکنکارا کرے آدیسا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ جوتی نُوَر نُوَر پرویشا، آد نرنجن
 ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا کرے ویسا، ویس انیک آپ وکھائیندا۔ سری بھگوان کایا مندر ویکھے ساچا دیسا، دیس دسنتر آپ سہائیندا۔
 پاربرہم جانے لیکھا، لیکھا اپنا آپ جنائیندا۔ برہم مٹائے بہرم بھلیکھا، دوئی پردہ آپ چُکائیندا۔ ایکار گرو آد جُگاد رہے ہمیشہ، جنم مرن
 وچ نہ آئیندا۔ مچھ داہڑی نہ دسے کیسا، مؤنڈ مُنڈایا نہ کھٹے وکھائیندا۔ وشنوں ویکھے باسک شیشا، سانگو پانگ سیج ہنڈھائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکار اکھ آپ پڑھائیندا۔ ایکار اکھ نرگن جوت، نرگن نرنکارا آپ پڑھایا۔ نرگن نانک نہ کوئی

ورن نہ کوئی گوت، دین مذہب نہ کھئے رکھائیا۔ نہ کوئی آسا ترسنا دسے کھوٹ، مایا ممتا نہ کھئے وڈیائیا۔ پُتر دھیاں نہ اوت پوت، نار کنت نہ کھئے ہندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک لگائیا۔ ساچی سیوا نرگن نانک نرنکار، ہر ہر آپ جنائیندا۔ اندر وڑ کرے گفتار، بھیو ابھید آپ کھلائییندا۔ سچ سارنگا کر تیار، جنک سیوا سیوا لیکھے لائیندا۔ اک مردنگ ایکا وجائے ایکنکار، دو جا راگ نہ کھئے لائیندا۔ لیکھا بنیا وچ سنسار، لکھ لکھ آپ سمجھائیندا۔ ایکا اکھڑ اپر اپار، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ گر نانک انگد جھولی دتا ڈار، امرؤ ساچی بوجھ بوجھائیندا۔ رام داس منگیا بن بھکھار، خالی اپنے ہتھ وکھائیندا۔ ارجن بول بول جیکار، جے جیکارا رسنا گائیندا۔ ایکا جوتی نور اپار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ساڈھے تہ ہتھ کایا مندر کر تیار، ہر مندر رُپ وٹائیندا۔ نرمل دیا اک اُجیار، دوس رین ڈگمگائیندا۔ انحد شبد سچّی دھنکار، انحد نادى ناد و جائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ سچ سنہڑا ایکا وار، نانک ارجن رُپ وٹائیندا۔ ارجن لیکھا اپر اپار، اپر مپر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھگت بھگوت کر تیار، بن ساجن میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا گرو اک پرگٹائیندا۔ ساچا گرو سچ اُپدیش، ایکا ایک جنائیا۔ نرگن نور نرگن ویس، سرگن چولا لئے بدلایا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نت نوت دیا کھائیا۔ بھگت بھگوت کرے ہیت، بہاوی بھو دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ ارجن لیکھا شبدي دھار، شبدي شبد ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی نور کر اُجیار، ہر گوبند کھیل کرائیندا۔ پنج تت تت آدھار، ہر رائے سوہا پائیندا۔ برہم مت اک گیان، ہر کرشن وڈ وڈیائیندا۔ گر تیغ بہادر اتم دے کے گیا بیان، مارو سویلے راگ لائیندا۔ نانک لیکھا سب نوں کرنا پئے پروان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ اتم پرگٹ ہونے جودھا سور پیر بلی بلوان، گوبند نوجوان بل اپنا آپ دھرائیندا۔ ست دلارا سیری بھگوان، پوت سپوتا رُپ وٹائیندا۔ ایکا جوتی کھیل مہان، کھڑگ کھنڈا اک چمکائیندا۔ پنچم دیوے ساچا دان، پنچم ناتا موہ چکائیندا۔ پنچم اتوں ہو آپ قربان، اپنا سیس بھیٹ کرائیندا۔ بن نادانا منگے دان، آگے اپنی جھولی ڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک گوبند دھار اک سمجھائیندا۔ نانک گوبند گرو گرتھ رچیا آد، آد ایکنکار وڈیائیا۔ ایکا دتا نام پرساد، چار ورن جیو جنت ورتائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوئی نہ جانے اپنی داد، حق حقوق نہ کھئے رکھائیا۔ ہر

کا شبد وسے برہماد، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ گھٹ گھٹ اندر رہیا وسماد، بسمل اپنا رُوپ وکھائیا۔ دوس رین وجائے ناد، دُهن آتمک
 راگ الاٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُورب پردہ دئے اُٹھائیا۔ گر نانک رچیا آد گرتھ، گر گر وڈیائیا۔ سیکھیا دے
 سنکھ اسنکھ، کوٹی کوٹ جیو سمجھائیا۔ لیکھے لائے رسنا جہوا منیا منت، جس سرون آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد جُگاد جُگ جُگ اپنا بھیو دئے جنائیا۔ ہر کا بھیو نانک گا، شبدی شبد وڈیایا۔ آد پُرکھ جُگ جُگ بنے
 ملاح، بیڑا لوک مات ترایا۔ گر اوتاراں دئے صلاح، صلاحگیر اپنا ناؤں دھرایا۔ ایتھے اوتھے پکڑے بانہ، حُکھے اندر رہیا پھرایا۔ وست
 امولک جھولی پائی اپنا ناں، ناؤں زینکارا آپ وڈیایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ رچایا۔ نانک بانی ارجن
 پُکار، ہر گن گن جس جس گائیا۔ ایک جوتی کھیل اپار، نو در ویکھے تھائوں تھائیا۔ نو دوارے سرشٹ ہونے خوار، کلجگ اپنا حُکم
 ورتائیا۔ گر کا حُکم بھلے جیو گوار، گر گیان نہ کھئے درڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی جوتی اپنے گھر وکھائیا۔
 نانک جوتی اتم آنت، اپنا کھیل کرائیا۔ مایا پائے آپ بے آنت، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ دھیر ملیئے گڑھ بنیا ہوئے ہنگت، ہر کا ناؤں گئے
 گوائیا۔ جس نانک انگ لایا انگد، انگیکار انگ گئے چھڈائیا۔ پہلوں آئے بن کے منگت، خالی جھولی آگے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے درڑائیا۔ آد نانک نرگن دھار، آنت گوہند رُوپ سہائیا۔ بھلیکھا کڈھے سرب سنسار، نام داتا کیوں
 کھنڈا رہیا چمکائیا۔ نانک نرگن سرگن چار کُنٹ پھردا رہیا بن بھکھار، گل الفی اک ہنڈھائیا۔ نانک جوتی گوہند سورا سیس دھر اک
 دستار، کلغی توڑا رہیا سچائیا۔ گرُمکھاں اندر آئی وچار، گھر بہ بہ متا پکائیا۔ ستگر پورا کیسے نہ مارے کھنڈے دھار، شبد گیان دے
 سمجھائیا۔ نانک سب نال کدا رہیا پیار، گھر گھر جا جا رُسے لے منائیا۔ گوہند اچی کوک رہیا للکار، سیس دھڑاڈ کرائیا۔ نانک بول کے
 گیا ست نام جیکار، گوہند فتح ڈنکا کیوں وجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت سنسا رہیا مٹائیا۔ جگت سنسا
 گرُمکھ بھیکھ، ہر بھیدی بھید جنائیندا۔ آد بنائی جس نے ریکھ، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ نانک نرگن وٹایا ویس، گوہند چولا تن
 ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ پرگٹائیندا۔ اپنا لیکھا سری بھگوان، نانک گرو گرو جنائیا۔ دھیر

ملیئے کر بے ایمان، مکھ کالا دئے وکھائیا۔ اندر وڑیا پنج شیطان، پنج شرع دتی گوائیا۔ کِریا کر گنِ ندھان، کوئی بھیو نہ جانے رائیا۔ اکو جوت کر پردھان، گرو گوبند دئے وڈیائیا۔ جس سینگھ ناؤں رکھایا آن، سو سیکھیا سیکھ سمجھائیا۔ شبَد نیرالا تیر چلایا بان، بانی ایکا گن وکھائیا۔ گرو گرتھ گر شبَد گیان، گر گر اپنے انگ رکھائیا۔ ایکا کتا وچ نشان، اپنا نشانہ دئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرو گرتھ گر وڈا وڈ وڈیائیا۔ گرو گوبند سینگھ لیکھ لیکھار، لیکھ لیکھ آپ جنائیندا۔ ایکا کتا وچ سنسارا، اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ اچی کوک بول جیکارا، نو کھنڈ پرتھی آپ الائیندا۔ کلجگ اتم کھیل ہوئے اپارا، سری بھگوان آپ کرائیندا۔ چاروں کنت ہوئے دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے ہوئے ہاباکارا، گرو دوارا گرو نظر کھئے نہ آئیندا۔ دین مذہب روون زارو زارا، شرع شریعت جھکڑا ایکا پائیندا۔ ایکا کتا اٹھے جودھا بلکارا، جو اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کر کھیل اپنی دھارا، دھار اپنی آپ جنائیندا۔ دھیر ملیا کی کرے وچارا، دھیرج دھیر نہ مات دھرائیندا۔ کِریا کھیل آپ نرنکارا، گوبند ساچی سیوا لائیندا۔ اتم دے کے گیا سہارا، گرسکھاں ایہہ سمجھائیندا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتارا، کل کلکی اوتار پھیرا پائیندا۔ میرا کتا کرے پیارا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل بھٹ سوئیا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ بھٹاں پہلوں اپنی ڈوبی نٹیا، من ہنکار ودھائیا۔ پھیر گیت گایا پرہہ ساچے سٹیا، رام داس ہوئے سہائیا۔ گر ارجن پکڑے آپے بہیا، باہوں پکڑ کئے لگائیا۔ کلجگ جیواں بھیو نہ رٹیا، من مت رہی کُرائیا۔ جس نے گایا ہر سوئیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، ساچی دھارا بودھ آگادھی شبَد درڑائیا۔ آد آنت کھیل اپارا، جُگا جُگنتر لے اوتارا، لیکھا جانے گر اوتارا، گر گر ایکا دئے وڈیائیا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، پُرکھ ابناسی آنت نہ پاراوارا، پارپرہم بے پرواہ صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل اپر اپار، کرے کرائے کرنیہار، کرنی کرتا وڈ وڈیائیا۔ نانک گوبند سچ وبار، گرو گرتھ ہر ناؤں پسار، بھگت بھگونت کرے وچار، دوسر بھیو کھئے نہ رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ ایکا پرگٹے ہر کا ناؤں، پرگٹ ہر ہر آپ جنائیندا۔ ویکھنہارا ہر

گھٹ تھاون، گھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ الکہ اگوچر اگم اتھاپون، بے پرواہ پھیرا پائیندا۔ ہرجن پکڑے زرگن باہون، سرگن اپنی گود اٹھائیندا۔
 پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگ ہنس روپ وٹائیندا۔ سدا سہیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کرے پیار جوں پتران
 ماؤں، پتا پوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نو سو چورانوے چوکڑی جگ ستجگ تریتا دوپر کلجگ
 کوئن کوٹ کال ویکھ وکھائیندا۔ کوئن کوٹ پیتے جگ، تھر کھتے رہن نہ پائیا۔ کوئن کوٹ گر اوتار چوک گئے جگ، ہر ہر ناؤں رسنا جہوا
 گائیا۔ کوئن کوٹ روپ وٹائے چوڈاں لوک چوڈاں طبق، کوئن کوٹ کھیل کرائیا۔ کوئن کوٹ گا گا تھکے شبد سلوک، بے انت بے انت کہہ کر
 خوشی منائیا۔ کوئن کوٹ منگدے رہے موکھ، مکٹ دوارے سیس نوٹیا۔ کوئن کوٹ رکھ رکھ گئے اوٹ، پاربرہم پرہہ سچی سرنائیا۔
 کوئن کوٹ درس منگدے رہے نرمل جوت، جوتی جوت جوت ملائیا۔ کوئن کوٹ آلیوں ڈگے بوٹ، لوک مات نہ پھیر اٹھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ جگ چوکڑی مکے پنڈھ، ہر جو پاندھی آپ مکائیندا۔ تیئی اوتار اٹھاراں
 بھگت گا گا گئے چھند، چھندا بندی جوڑ جڑائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد تیس بتیسا گایا چھند، کلمہ کلام وڈ امام آپ جنائیندا۔ چار یاری پا
 ۲۴۴ پا بند، بندی خانہ اک وکھائیندا۔ گرو گر لکہ لکہ گئے گرو گرتھ، انت گوبند سیو کھائیا۔ کوئن وار پرگٹیا پنٹھ، کوئن وار بیٹھا مکھ
 چھپائیا۔ دھیر ملیئے کی جانن پرہہ کا انت، کس بدھ اپنی کھیل رچائیا۔ رچنہارا اسنکھ اسنکھ گرتھ، اسنکھ اسنکھ وچ سائیا۔ کلجگ
 اتم کھیل کرے بے انت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا دئے مکائیا۔ لہنا مکے گر اوتار، پنج تت ناتا آپ تڑائیا۔
 ترے گن مایا کرے خوار، وشن برہما شو سیس جھکائیا۔ کروڑ تیس در نیترووے زارو زار، سُریت اند دئے دُہائیا۔ بھگت بھگوان آگے
 کرن پکار، ڈھیہہ ڈھیہہ چرناں سیس نوٹیا۔ ایک جوتی دس اوتار، گر گر اپنا راگ الاٹیا۔ چار ورن گئے ہار، ہردے ہر نہ کھتے وسائیا۔
 سرشٹ سبائی ہوئی وہیچار، ساچا کنت نظر کیسے نہ آتیا۔ گر کا شبد نہ کھتے پیار، پڑھ پڑھ بھلی ہوئی نتھاپن ویلے انت پکڑے کھتے نہ بانپیا
 - جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پڑکھ ایک ہر، کلجگ تیری اتم ور، سب دا لہنا اپنے کھاتے رہیا پائیا۔ ساچا کھاتہ
 پروردگار، بے نظیر آپ پرگٹائیندا۔ لہنا دینا چکے چار یار، سنگ محمد پنڈھ مکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ شرع شریعت توڑ زنجیر، پھڑ اخیر اپنی

گود بہائیندا۔ پرگٹ ہویا وڈ پیرن پیر، دستگیر دستبردار سرب کرائیندا۔ مقامے حق بیٹھا چوٹی چڑھ اخیر، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ
 الہی نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پچھلا لیکھا آپ چکائیندا۔ پچھلا لیکھا جانا چُک، کلجگ آنت رہن نہ
 پائیا۔ کوڑی کریا پینڈا رہیا مُک، پُرکھ ابناسی آپ مُکائیا۔ نرگن نرور پُرکھ اکال اجونی ربت انہو پرکاس رہیا بُک، روپ رنگ ریکھ نہ
 کیسے جنائیا۔ سچ دواویوں آپے اٹھ، اٹھ اٹھ اپنا پھیرا پائیا۔ بن دیال ٹھاکر سوامی پُرکھ پُرکھوتم پیا تھ، ہرجن ساچے لے ملائیا۔ امرت آم
 جام پیائے اکو گھٹ، ترے گن مایا ناتا جاوے تٹ، پنچ وکار نیڑ نہ آئیا۔ کرے پرکاس نرمل جوت ہوے ہنگتا کڈھے کھوٹ، ایک رنگ دے
 چڑھائیا۔ آد جگاد جگا جگتر ستگر پورا اکو بہت، کوٹن کوٹ گرو کم کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ
 ایک ہر، اتم لیکھا رہیا چکائیا۔ لیکھا چکے وچ سنسار، وڈ سنساری آپ چکائیندا۔ وشن برہما شو کرن نمسکار، ترے گن زور نہ کھئے
 جنائیندا۔ پنج تت رووے زارو زار، گریازار اک سنائیندا۔ چار جگ ہوئے خوار، جگت خواری آپ مٹائیندا۔ چار ورن ہوئے بے زار،
 ساچا سنگ نہ کھئے نہہائیندا۔ چار کہانی نہ کھئے آدھار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ چار بانی کھئے نہ پائے سار، پرا پسنٹی مدھم بیکھری کایا
 مندر اندر کھئے نہ گائیندا۔ گر اوتار کر کر گئے پکار، لکھ لکھ لیکھا جگت وکھائیندا۔ کلجگ اتم کلجگ جیو اپنا آپ گئے ہار، اپنا پردہ نہ کھئے
 کھلائیندا۔ اک دو جے نوں دین گیان، گھر نہ ملے شبدا نشان، سرتی شبدا نہ کھئے ملائیندا۔ رسنا کہن ملیا بھگوان، جوٹھ جھوٹھ وشٹا
 کہان، اندر وڑ درس کھئے نہ پائیندا۔ اکھیں میٹ دھرن دھیان، اچا ویکھن ہر مکان، چرن بہ بہ محفل کھئے نہ لائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل
 مہان، کلجگ اتم ہویا جانی جان، جاننہارا بھو ابھیدا آپ سمجھائیندا۔ بن ستگر پورے ویلے آنت نہ کرے کھئے کلیان، کایا کپڑ لیکھے کھئے نہ
 لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نانک گوہند میلا ساچے گھر، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در
 دروازہ نرگن کھول، تھر گھر ساچے دیا کمائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے بول، آپ اپنا ناؤں سمجھائیا۔ اتم پرما تم تولے تول، تولنہارا پھیرا پائیا۔
 لکھ چوراسی اندر بیٹھا رہے اٹول، ڈل کدے نہ جائیا۔ نظر نہ آئے وسدا کول، ترے گن پردہ رہی پائیا۔ جس جن بجر کپائی دیوے کھول،
 آپ اپنا روپ درسائیا۔ تِس کایا پھلواری جائے مؤل، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ اٹا کرے ناہ کول، امرت جھرنا آپ جھرائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی ایکا ہر، گر گر شبد شبد وڈیائیا۔ ہر شبد نانک نرنکار، نانک شبد گوہند روپ وٹائیا۔ گوہند شبد گرُمکھ پیار، نانک نال ملائیا۔ گرُو گرتھ وچولا قلم شاہی نال کرے تیار، ہر سندیسہ گر سُنائیا۔ جس بولیا سو پاوے سار، دوسر کوئی بھیو نہ جانے رائیا۔ بھٹ سویا ہر گر چرن نمسکار، ستگر مارگ اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا گر ایکا شبد ایکا ناد آد جُگاد برہم برہماد، سنت سادھ بھگت بھگونت جُگا جُگنت منیا منت نار کنت مہا اگنت، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن، کہانی بانی بندھن پائیا۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سینتل سنگھ پنڈ جھنڈے ضلع گرداس پُر ☆

سری بھگوان بھگتن سنگ، آد جُگاد سائیندا۔ نرگن نرنکار نرور چڑھائے ساچا رنگ، رنگ مجیٹھ آپ رنگائیندا۔ جُگ جنم دی ٹئی گنڈھ، آتم پرماٹم جوڑ جڑائیندا۔ پاربرہم برہم سُنائے چھند، نام نِدهانا آپ لائیندا۔ ایش جیو میٹے چند، چنتا روگ نہ کھئے وکھائیندا۔ سٹ انادی بنائے بند، بن کھنڈ اپنا پھیرا پائیندا۔ دیوے وست گئی گہند، گہر گمبھیر آپ ورتائیندا۔ امرت آتم ساگر سِندھ، نِجھر جھرنا اک جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت بھگونت کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت ساچا میت، جُگ جُگ دیا کھائیا۔ لوک مات چلائے اولڑی ریت، نرگن سرگن بندھن پائیا۔ ناتا توڑے ہست کپٹ، اوچ نیچ ایکا رنگ وکھائیا۔ کرے کرائے پت پت پت، ورن برن دئے گوائیا۔ جام پیائے امرت ٹھانڈا سیت، ترے گن اگنی تت بھجھائیا۔ آنتر آتم پرکھ نیت، من مت بُدھ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگت دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگوان اکو رنگ، آد جُگاد کھیل کرائیندا۔ اکو سیج اک پلنگ، سچ سِنگھاسن اک وڈیائیندا۔ ایکا مندر اک اند، ایکا گھر بہ بہ منگل کائیندا۔ ایکا نور جوتی چڑھے ساچا چند، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ اک سُنائے سہاگی چھند، انحد نادى ناد و جائیندا۔ ایکا جنم جنم دا میٹے پنڈھ، پورب لیکھا لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ بھگتاں آپ ترائیندا۔ بھگت بھگونت اک نشان، سچکھنڈ نواسی آپ پرگٹھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر دے دے دان،

کلجگ ساچی بنت بنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، ترے بھون دھنی اپنی کھیل رچائیا۔ چوڈاں لوک کھول ہٹ دکان، ست ست وند وندائیا۔
 ایکا وست نام پردھان، گھر امولک آپ کٹائیا۔ گرمکھ ورا کرے پروان، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے حیران، ہر کا
 بھو کھئے نہ پائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ آسا ترسنا لگی کھان، ہوئے ہنگتا گرھ بنائیا۔ بن
 بھگت نظر نہ آئے کسے بھگوان، لوچن تین درس کھئے نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتمی آنت ویران، پت ڈالی کھئے نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، بھگت بھگونت ویکھے چائیں چائیا۔ بھگت بھگونت اک دوارا، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ بھگت بھگونت اک سہارا، ایکا
 دوآ موہ ودھائیندا۔ بھگت بھگونت اک ونجارا، گھر گھر وچ ہٹ کھلائیندا۔ بھگت بھگونت اک نگارہ، کایا نویت آپ وجائیندا۔ بھگت
 بھگونت اک جیکارا، آتم پرما تم سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ بھگت بھگونت اک اکھاڑا، سخی کاہن روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، جن بھگتاں آپ صلاحیندا۔ بھگت بھگونت اک صلاح، ہر جو اپنی آپ جنائیا۔ نرگن سرگن لے پرنا، ناری کنت روپ
 وٹائیا۔ شبد اگتی دئے صلاح، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ اندھ اندھیر دئے مٹا، دیپک جوت نور رُشنائیا۔ بجر کپاٹی دئے تڑا، دویتی پردہ
 آپے لاپیا۔ انحد راگ دئے سنا، پنچم مل مل اپنا ڈھولا گائیا۔ ساچا جام دئے پیا، آب حیات اک وکھائیا۔ جگت وکارا کرے فنا، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگت بھگونت اپنی کھیل رچائیا۔ بھگت بھگونت کھیل رچ، رچ ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ
 مارگ لائے سچ، ساچی گاتھا آپے گائیندا۔ لکھ چوراسی راہ دیوے دس، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ ہرجن میلا ہس ہس، ہنس مکھ دیا
 کھائیندا۔ پردے اندر وس وس، آپ اپنا بھو چکائیندا۔ میٹے زین اندھیری مس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جن بھگتاں گائے ہر جو جس،
 شاستر سمرت وید پُران نال ملائیندا۔ جگ جیون داتا پوری کرے آس، نراسا روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان
 سد آوے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، آون جاون پت پاون بندی خانہ توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگون اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت اکو ویس، ویس انیک وٹائیا۔ لیکھا جانے ہر نریش، نر نرائن
 بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم گرمکھ سجن آپے ویکھ، سنت سہیلے لے اٹھائیا۔ لیکھا جانے پورب ریکھ، لہنا لہنے جھولی

پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگتن دیوے مان وڈیائی۔ بھگت وڈیائی لوک مات، ہر جو ہر ہر آپ دوائیندا۔ چرن پرتی ساچی دات، نت نوت جھولی پائیندا۔ آتر منتر بن رسنا جہوا سُنائے گاتھ، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ سرگن دیوے سکلا ساتھ، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ لہنا دینا توڑ پرتھی آکاش، گگن گگنتر پار کرائیندا۔ رو سس سورج چن منڈل منڈپ داسی داس، بن بن سیوک سیوکمائیندا۔ وشن برہما شو کہن شاباش، شہنشاہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوت اکو گھر وسائیندا۔ اکو گھر کرے وسیرا، سچکھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ ہر جو وسے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ مل مل کرے چاؤ گھنیرا، چاؤ گھنیرا اک وکھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا بہرم بھو ڈھاہے ڈیرہ، سچ سچ دے درڑائیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھی دو جہان سری بھگوان شبد آگئی پائے گھیرا، پُریا لوآن اپنا بندھن پائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا نرگن نرور سینگھ شیرا، شیر اپنا روپ وکھائیا۔ بھگت بھگوت آد آنت جگا جگنت اک دوجے نوں کہن میں تیرا توں میرا، سوہنگ ڈھولا رسنا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوت دے سمجھائیا۔ بھگت بھگوت اکو ڈھولا، سوہنگ دھار چلائیندا۔ ہنگ برہم آپے بولا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بن بن تولا، ہنگ اپنا انک جنائیندا۔ ایکنکار بن وچولا، ساچا ثالث آپ ہو جائیندا۔ نو سو چورانونے چوگری جگ رکھدا رسیا پردہ اوہلا، گر اوتاراں سیوا لائیندا۔ کلجگ اتم اپنا پورا کرے قولا، وید ویاسا سچ خلاصہ جو لکھائیندا۔ پرگٹ ہونے اُپر دھولا، دھرنی دھرت دھول سمجھائیندا۔ نظری آئے ایکا نور الہی اولا، عالمین حق حقیقت کھوج کھجائیندا۔ بھیو چکائے کاہنا کرشنا ساول سولا، مُکند منوہر لکھی نرائن مُکٹ بین نیتر نین نین اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوت آپ جگائیندا۔ بھگت بھگوت جائن جاگ، جاگرت جوت اک جگائیا۔ آتر آتم اک ویراگ، بن ویراگی رسیا اُچھائیا۔ جنم جنم دا دھوے داغ، دُرمت میل دے دھوائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سری بھگوان وڈی وڈیائی۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھ، موہنی اپنا روپ وکھائیا۔ چار جگ دی سُنے فریاد، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنا بھیو سمجھائیا۔ دُھر فرمانا دیوے داد، نام امولک وست جھولی پائیا۔ جگت نئی چلائے سچ جہاز، کھیوٹ کھیٹا روپ انوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگتاں لے ملائیا۔

بھگت مِلاوا سچ گھر، گھر ساچا آپ جنائیندا۔ جنم جنم دا چُکے ڈر، نرہوؤ اپنا بھے۔ وکھائیندا۔ آتم پرما تم لئے ور، ور داتا آپ اکھوائیندا۔
 لیکھا چُکے ناری نر، نر نرائن اپنے انگ لگائیندا۔ آتم اندر ساچے مندر اُچے ٹلے ویکھے چڑھ، سچ سینگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا آسن لائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوت آپے پھڑ، سُرْتی شبدی بٹھے لڑ، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ شبدی سُرْتی ساچا
 نانا، نت نوت جڑائیا۔ نرگن سرگن پتا ماتا، لوک مات ویکھے وکھائیا۔ ساچی سیکھیا اکو گاتھا، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چُکائے
 مستک ماتھا، پورب ویکھے بے پرواہیا۔ ہوتے سہائی انا تھ ناتھا، غریب ناناے گلے لگائیا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، مہربان مہربان مہر
 اپنی نظر ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوان ایکا در بہائیا۔ بھگت بھگوان در ساچے بہنا، نر ہر اپنا کھیل
 کرائیندا۔ اک دوجے دا درشن نیناں، نین نیناں نال ملائیندا۔ آتم پرما تم مئے کہنا، برہم پاربرہم سمجھائیندا۔ جنم جنم دا چُکے دینا، دے دے
 اپنی خوشی وکھائیندا۔ ساچے بھگت تن پائے کہنا، بستر اپنے نام رنگائیندا۔ ہر کا بہانا سرتے سہنا، ساچی سیکھیا سیکھ جنائیندا۔ لکھ
 چوراسی جوٹھا جھوٹھا وہن وہنا، کوڑی کِرپا نال رڑھائیندا۔ اتم نانا تھے مات پت بھائی بہینا، ساک سجن سین ناری کنت سنگ نہ کھئے
 جائیندا۔ لاڑی موٹ لکھ چوراسی کھائے ڈینا، رائے دھرم اپنا کھاتہ آپ وکھائیندا۔ گرمکھ ورلے ہر سرنائی رہنا، سرنگت جس جن اپنی
 آپ دیوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوان اک مکان، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ بھگت بھگوان اک مکان،
 مقامے حق جنائیا۔ بھگت بھگوان اک نشان، سچکھنڈ نشانہ دئے وکھائیا۔ بھگت بھگوت اک گیان، سوہنگ اکھڑ کرن پڑھائیا۔ بھگت
 بھگوان اک دان، پریم وست جھولی پائیا۔ بھگت بھگوان اک اشنان، مل مل اپنی میل گوائیا۔ بھگت بھگوان اک دھیان، دھیان دھیان
 وچ رکھائیا۔ بھگت بھگوان اک پہچان، دوجی اوٹ نہ کھئے وکھائیا۔ بھگت بھگوان کایا چولے اندر وسن اک میان، دوجا میان نہ کھئے بنائیا۔
 بھگت بھگوان اک دوجے دا گائن گان، گا گا اپنی خوشی منائیا۔ بھگت بھگوان نانا توڑن سگل جہان، ساچا نانا اک رکھائیا۔ بھگت بھگوان
 کھیلن کھیل مہان، گوپی کاہن روپ وٹائیا۔ بھگت بھگوان نوجوان، پردھ بال نہ کھئے وکھائیا۔ بھگت بھگوان اک دوجے نوں کرن پروان،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت میلا سہج سُبھائیا۔ بھگت بھگوان اک کہانی، کہہ کہہ اپنا گیت بنائیندا۔ بھگت بھگوان

اکو بانی، بان نرال تیر چلائیندا۔ بھگت بھگوان ایکا مندر وسے سچ مکانی، مقام کسے نہ ہور وکھائیندا۔ بھگت بھگوان اک دوجے توں ہون
 قربانی، سس دھڑ ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ بھگت بھگوان کھیلے کھیلے راجا رانی، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے
 اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت بھگوان اک محل، محفل اپنی رہے لگائیا۔ بھگت بھگوان اچ اٹل، اٹل مندر بیٹھے آسن لائیا۔ بھگت بھگوان اک
 دوجے نال گئے رل، جوتی جوت جوت ملائیا۔ بھگت بھگوان وچھڑ نہ جائن گھڑی پل، چوکڑی جگ اپنا کھیل وکھائیا۔ بھگت بھگوان ایکا
 دپیک جائن بل، تیل باقی نہ کھئے پائیا۔ بھگت بھگوان اک دوجے دا میٹن سل، آپ اپنا دین مٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، اک دوجے نوں سچ سندیسہ گھل گھل، لوک مات سچکھنڈ سچکھنڈ لوک مات پرگٹائیا۔ لوک مات سچکھنڈ دوارا، سری بھگوان
 آپ پرگٹائیندا۔ بھگتاں پاؤن آئے سارا، نت نت ویس وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر دھرو پربلاد دیندا ربیا سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔
 جگ چوکڑی دے دے لارا، گر اوتار ویکھ وکھائیندا۔ پیر پیغمبر دے سہارا، لوک مات نئیآ آپ چڑھائیندا۔ چوداں طبق طبق اکھاڑا،
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوت، جگ چوکڑی آپ کرائیا۔ اتم کرے سرب
 ۲۵۰ دا انت، لوک مات رہن کھئے نہ پائیا۔ گا گا گئے سرب بے انت، بے انت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا اپنے
 ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ہتھ وڈیائی وڈا وڈ، سری بھگوان آپ رکھائیندا۔ زرگن سرگن کھیل کرے اڈا اڈ، اتم اکو رنگ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی
 اپنے وچوں کڈھ، اتم اپنے کھاتے پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ونڈ ونڈ گئے حد، کھتری براہمن شوڈر ویش ورن برن گنڈھ پوائیندا۔ کلجگ
 اتم پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا کھیل وکھائیندا۔ شبد جنائے مہا اکتھ، بودھ آگادھ نام درڑائیندا۔ ویکھنہارا کایا مندر ساڈھے تین ہتھ،
 نو کھنڈ پرتھمی گھر گھر پھیرا پائیندا۔ اتم گائے نہ ساچا جس، پر ماتم نظر کسے نہ آئیندا۔ شرع شریعت رہی نچ، دین مذہب ڈورؤ وجائیندا۔
 کوک کر لائے کایا ماٹی بھانڈا کچ، جس گھڑیا تس دا انت کھئے نہ پائیندا۔ ترے گن اندر رہے مچ، پنج تت اگنی لائیندا۔ ہر کا مندر دسے نہ
 سچ، چار کھانی چار بانی جیرج انڈج اُتہج سیتج نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگت بھگوان دیا
 کمائیندا۔ دیا بندھ ٹھا کر سوامی، اپنی دیا کمائیا۔ سرب جیاں گھٹ اترجامی، گھر گھر ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ اکال آگتی بانی، ایکا اکھر کرے

پڑھائیا۔ ستجگ دی ساچی رانی، ساچا مارگ دئے وکھائیا۔ اک وکھائے پد نربانی، نراکار بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت دئے نشانی، جگت
 نشانہ دئے جھلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ وڈ دیوی دیوا، دیوت سُر اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ آد جگادی اکو میوہ، امرت رس مکھ پوائیندا۔ کرے کھیل اکھ ابھوا، اگم اتھاہ بے پرواہ اپنی دھار چلائیندا۔ جن بھگتاں لیکھے
 لائے رسنا جہوا، گن اپنا اک سمجھائیندا۔ کوستک منیا مستک لائے تھیوا، جوتی نور ڈگمگائیندا۔ سدا سہیلا اک آکیلا، اکل کل اپنی آپ
 پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، صفی صفت صلاحیندا۔ صفی صفت صلاح جگت، صفت وچ کدے نہ
 آئیآ۔ دیوے وڈیائی ہر جو بھگت، بھگوان اپنی گود بہائیآ۔ لیکھے لائے بوند رکت، مات گرہہ بیوئے سہائیآ۔ اتم میلا جوتی جوت نار کنت،
 کنت کنتوبل خوشی منائیآ۔ چولی چاڑھے رنگ بسنت، بسن بنواری آپ رنگائیآ۔ ایکا اکھر منیا منت، ممتا موہ دئے مٹائیآ۔ سوہنگ ڈھولا
 ساچا چھنت، چھٹی راگ رہے جس گائیآ۔ آد جگاد شبد گر گر بنائی بنت، وشن برہما شو روپ پرگٹائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرنتر برہم دیوے دان، پاربرہم بیوئے حیران،
 بھگتاں ملیا سیری بھگوان، بھگون میلا وچ جہان، جیون جگت جن اپنے ہتھ رکھائیآ۔

☆ ۱۸ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی رسال سنگھ، صاحب سنگھ دے گرہ مناور جموں ☆

آد جگادی ساچی کار، ڈھر کرتا آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپار، ہر پُرکھ نرنجن بنت بنائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلکار، آد نرنجن
 نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا پاوے سار، سیری بھگوان دیا کھائیندا۔ پاربرہم کرے پیار، برہم اپنے انگ لگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ،
 تھر گھر اپنا راگ الائیندا۔ شاہو بھوپئی بن سکدار، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ حکمی حکم حکمران، ڈھر فرمانا آپ جنائیندا۔ نور الاہی
 نوجوان، جلوہ نور آپ دھرائیندا۔ مقالے حق ہو پردھان، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک اک مہربان، مہبان اپنا بھیو چکائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل پُرکھ ابناس، ہر جو ہر ہر آپ

کرائیا۔ اپنے اندر رہیا وسما، سچکھنڈ ساچے رہیا سمائیا۔ تھر گھر بولے اک اناد، انراگی اپنا راگ الاٹیا۔ ویس وٹائے بودھ آگادھ، نور
 نورانہ ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، گھر وسے سچا ماہیا۔ سچا ماہی پروردگار، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ آئیندا۔ جوتی جاتا بے عیب پروردگار، اک اکلآ ویس وٹائیندا۔ سچ محلہ کر تیار،
 در گھر ساچا آپ شہائیندا۔ اپنی اچھیا بھر بھنڈار، سچ بھنڈارا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن نرؤیر پُرکھ
 اکال اجونی رست اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپ رکھ، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، رُپ انوہ آپ
 پرگٹائیندا۔ سٹح پرکاس ہوئے پرکاس، پرکاشوان نظر کیسے نہ آئیندا۔ کھیلنہارا کھیل تماش، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، نرگن نرآکار انہو اپنی دھار چلاٹیندا۔ انہو دھار سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ چلاٹیا۔
 سچکھنڈ دوارے ہو پردھان، ست پردھانگی آپ کھائیا۔ ست ستوادی اک نشان، نرگن نرگن لئے اٹھائیا۔ داتا جودھا سورپیر بلی بلوان،
 بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ کھیلے کھیل ہر مہان، ساچی گنت گتی نہ جائیا۔ ناری رُپ والی دو جہان، کنت سہاگ آپ اکھوٹیا۔ ست دُلارا کر
 پردھان، شبدی شبد لئے پرگٹائیا۔ ڈھردرگاہی اک فرمان، سچ سندیسہ دئے سنائیا۔ جوتی جوت دیوے دان، داتا دانی بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپرمپر اپنا کھیل کرائیا۔ اپرمپر کھیل پُرکھ سمرتھ، آد آپ کرائیندا۔
 سچکھنڈ دوارے چلائے اپنا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ تھر گھر بہہ بہہ گائے جس، ناؤن زینکارا آپ پرگٹائیندا۔ اپنے مندر آپے وس،
 ساچا بنک آپ شہائیندا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا بھیو نہ کھئے کھلاٹیندا۔ نرگن اندر نرگن وس، نرگن اپنا بندھن پائیندا۔ نرگن مارگ
 نرگن دس، نرگن راہ چلاٹیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی اچھیا وشو دھار، ہر ہر آپ
 پرگٹائیا۔ ایکا وشنو کر تیار، دیوے وڈ وڈیائیا۔ ساچا امرت ٹھنڈا ٹھار، کول کولا دئے وکھائیا۔ کر کرپا آپ زینکار، اپنا رنگ رنگائیا۔
 نرگن جوت کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیا۔ ایکا برہم برہم پَسار، پاربرہم پرہہ ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا
 مارگ آپے لائیا۔ اپنا مارگ سن اگم، ہر جو ہر ہر آپ لگائیندا۔ آد جگادی کرے کم، بھیو کوئی نہ پائیندا۔ اپنی ککھوں آپے جم، مات

پت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آپے بیڑا رہیا بٹھ، بن ملاح آپ اُٹھائیندا۔ آپے کہے دھنّ دھنّ، دھنّ دھنّ آپ اکھوائیندا۔ آپے جننی آپے جن، دائی دایا بن بن سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وِشنوُن اندر آپے وڑ، برہم پاربرہم اپنا رنگ وکھائیندا۔ برہم ویتا ہو پردھان، کرے کھیل سِری بھگوان، ایک اونکارا وڈ وڈیائیا۔ ایک نور ایک چنّ، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ کرے وسیرا بن چھپری چھنّ، منڈل منڈپ نہ کھئے سہائیا۔ ایک راگ سُنائے کُنّ، بودھ اگادھی ناد وجائیا۔ ایک پُرکھ جائے منّ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شنکر میلا سہج سہائیا۔ شنکر میلا ایک گھر، گھر سہنجنا آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیوے ور، وِشن برہما بندھن پائیندا۔ تِتاں ناتا ساچے ہر، ہر جو اپنے رنگ رنگائیندا۔ نرہو چُکائے بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُویی روپ وٹائیندا۔ بھيو چُکائے ناری نر، نر نرائن نیتر نین اک کھلائیندا۔ نش اکھڑ آخر اکو پڑھ، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ست سرُویی اندر وڑ، ساچے مندر ڈیرہ لائیندا۔ سچ سینگھاسن آپے چڑھ، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا مارگ آپ لائیندا۔ اپنا مارگ ہر جو لا، ترے ترے بندھن پائیا۔ ترے گُن مایا لے پرگٹا، اپنا رنگ وکھائیا۔ پنچم ناتا سہج سُبھا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کرائیا۔ وِشن برہما شو سیوالے لگا، گُن اوگن اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بن رہبر بھيو چُکائیا۔ بن رہبر آپ خُدا، بھيو ابھید آپ جنائیندا۔ نرگن نرگن کر جُدا، سرگن اپنی ونڈ وندائیندا۔ بسمل روپ ہو فدا، فطرت اپنی آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دیپک دے جگا، بن باقی تیل ڈگمگائیندا۔ ساچا دیا بھوے اُجیار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھے وگسے ویکھنہار، سچکھنڈ ساچا بنک سہائیا۔ ایکونکارا کر پَسار، اکل کل اپنا روپ وٹائیا۔ آد نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، سینتل دھارا اک جنائیا۔ ابناسی کرتا خبردار، بے خبر لے اُٹھائیا۔ سِری بھگوان نوجوان اک جھلائے سچ نشان، ست ستوادی آپ وکھائیا۔ پاربرہم پرہ دیوے گیان، وِشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ ترے پنج میلا کھیل مہان، خالق خلق دے سمجھائیا۔ ناری کنت روپ مہان، جوتی جاتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا آد پُرکھ ایک وار منگائیا۔ ایک وار سچ سندیسہ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ وِشن برہما شو بٹھ نر نریشا، نر نرائن ہر ہر کھیل

کرائیندا۔ تِنّاں دسّے ساچا پیشہ، پیشوا اپنا رُوپ وکھائیندا۔ وسنہارا ساچے دیسا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں رچن رچائیندا۔ سُوْر ج چند
 کرن کرن کرے پرویشا، جوتی نُوْر نُوْر دھرائیندا۔ اپنے ہتھ رکھے لیکھا، دُوَسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ اپنا پردہ آپے چُک، ہر ہر کھیل کرائیا۔ نرگن اندر نرگن اُٹھ، سرگن بندھن پائیا۔ دِیال ٹھاکر سوامی آپے
 تھ، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی جڑ لگائیا۔ وشن برہما شو سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا اک لگائیا۔ ساچی سیوا ایکونکار، ایکا ایک جنائیندا۔ وشنوں دیوے سچ بھنڈار،
 ست بھنڈارا ہتھ پھڑائیندا۔ برہمے تیرا برہم پَسار، پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔ شنکر لہنا دینا قرض دینا اُتار، جو گھڑیا بھنّ وکھائیندا۔ ترے گن
 تیری بھے دھار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر تیار، اندج جیرج اُتہج سینج جھولی پائیندا۔ چارے بانی بول جیکار، پرا پسنتی
 مدھم بیکھری آپ سُنائیندا۔ چارے جُگ کھیل نیار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ کرائیندا۔ چارے ورن کرے خبردار، کھتری براہمن
 شوڈر ویش ویس وٹائیندا۔ چارے کُنٹاں پاوے سار، اُتر پورب پچھم دکھن، اپنا حُکم ورتائیندا۔ اک چوکرئی کھیل نیار، چوٹھے جُگ
 ویس وٹائیندا۔ چار یاری رُوپ اپار، نُوْر الہی رنگ رنگائیندا۔ آد پُرکھ کرے کھیل اپر اپار، پُرکھ پُرکھوتم اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوڑاسی اپنا بندھن پائیندا۔ لکھ چوڑاسی پائے ڈور، شبیدی تند بندھائیا۔ پنچ تت کایا ناتا جوڑ، اپ
 تیج وائے پرتھی آکاش کھیل کرائیا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ناتا دیوے جوڑ، آسا ترسنا نال ملائیا۔ پنچ ناد شبید دھن کرے گھنگھور، آتم
 پرماتم رنگ رنگائیا۔ ایش جیو کھیل کرائے مور تور، تورا مورا ایکا گھر جنائیا۔ برہم پاربرہم اک دُو جے دی دسّے لوڑ، ناتا بدھاتا جوڑ
 جڑائیا۔ نرگن نرُویر پُرکھ اکال آپے چڑھے ساچے گھوڑ، شبید اگتی گھوڑا آپ دُوڑائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں نرگن سرگن جائے بھڑ،
 ویس اینکا رُوپ وٹائیا۔ ویکھے رس مٹھا کوڑ، لکھ چوڑاسی پھول پُھلائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان لگائے ساچا پوڑ، بن پاندھی پنڈھ مٹکائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، ست ستوادی ساچی کار، کرتا پُرکھ اپنی آپ کھائیا۔ ساچی کار کرنیہارا،
 اک اِکلا کھیل کرائیندا۔ لکھ چوڑاسی کر پَسارا، گھٹ گھٹ آسن لائیندا۔ دیا باقی اک اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ انحد ناد سچّی

دُھنکارا، دُھن آتمک راگ سُنائیندا۔ امرت جل ٹھنڈا ٹھارا، نِجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کھولنہارا بند کواڑا، بند تاکی اپنا پردہ پائیندا۔
 سُکھمن ویکھے ٹیڈھی غارا، ایڑا پنگل گنڈھ پوائیندا۔ پنچ وکار کرے خوارا، سر سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آتم پر ماتم دے سہارا، ایکا گھر
 بہائیندا۔ پاربرہم کر پیارا، اپنے انگ لگائیندا۔ ایش جیو ناتا پُرکھ نارا، نر نرائن سیج ہنڈھائیندا۔ کرے کھیل اکم اپارا، کرتا پُرکھ
 بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ست ستوادى ساچی دھارا، برہم برہمادی اک جیکارا، جے جیکار آپ الائیندا۔ برہما ویتا دے سہارا، چارے ویدان
 بن لیکھارا، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، بے آنت بے آنت بے عیب پروردگارا، نورو نور نور سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، قدرت اپنا کھیل کرائیندا۔ قدرت قادر ہر ہر کھیل، نرگن سرگن آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی کر کر
 میل، گھر گھر ڈنک وجائیا۔ سجن سہیلا بن بن چاڑھے ساچا تیل، در در خوشی وکھائیا۔ روپ وٹائے گرو گرو چیل، گر اپنا ناؤں وٹائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر نر نرائن آپ کرائیندا۔ گر گر روپ اپر اپارا،
 شبدي شبد ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی دے سہارا، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ آتم پر ماتم کھول کواڑا، ناتا بدھاتا اک بندھائیندا۔ میٹ
 مٹائے اندھ اندھیارا، نور نورانہ چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر گر اپنا کھیل کرائیندا۔ گر گر کھیل اپر اپارا،
 ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، ساکھیات روپ وٹائیا۔ ستجگ تریتا پاوے سار، دواپر دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کار آپ کھائیا۔ ساچی کار کرنے یوگ، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ گر گر میلا دھر سنجوگ، ہر
 سنجوگی آپ کرائیندا۔ شبد اگمی دیوے چوگ، رسنا رس اک چکھائیندا۔ بھیو چکائے چوڈان لوک، لوک پرلوک ڈیرہ ڈھائیندا۔ بودھ
 اکادھی سچ سلوک، سوہلا اپنا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر گر اپنا بھیو چکائیندا۔ گر گر بھیو
 کھلاونہارا، بھیو ابھیدا دے کھلائییا۔ ایکا نام ونج وپارا، لوک مات ہٹ چلائییا۔ ستجگ تریتا دواپر تئی وار لے اوتارا، بھن بھن اپنا روپ
 وکھائیا۔ بھگت اٹھاراں دے سہارا، سہج گن اپنا دے جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دیوے ور پروردگارا، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ مقالے
 حق حق نظارہ، بے نظیر آپ درسائیا۔ مہبان بیدو بی خیر یا اللہ عالمین کائنات کھول کواڑا، پردہ دوئی دے چکائیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چار یاری بندھن پائیا۔ چار یاری بندھن پا، ایک ڈور بندھائیندا۔ کھیلے کھیل صفت صلاح، صلاحگیر اپنی دھار دکھائیندا۔ کلمہ کلام نبی رسول آپ پڑھا، اپنی رحمت آپ کھائیندا۔ چوڈاں طبقات گنڈا لاه، نورو نور نور درسائیندا۔ ایک الف بن عارف دے درڑا، بے یکتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس ہر اولّا، ایکونکارا آپ وٹائیا۔ زرگن سرگن پھڑائے پلا، ایک پلو گنڈھ پوائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، لوک مات ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی دھار شبدی رلا، پنج تت دے وڈیائیا۔ سچ سندیس ایک گھلا، نانک زرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ ایک جوتی گھر ساچا ملا، پنج تت اندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل گروگر دھار، ستگر ساچا آپ کرائیندا۔ شبدی شبد کر پسا، ہر شبدی ویکھ دکھائیندا۔ سرگن نانک زرگن پیار، زرگن نانک آپ سمجھائیندا۔ ایک وست دے اپار، نام ست ست ورتائیندا۔ چار ورن ونج وپار، چاروں گنٹ گنٹ ورتائیندا۔ کرے کھیل ہر کرنہار، ایک گوہند ویس وٹائیندا۔ گوہند کھنڈا تیز کٹار، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ کلخی توڑا سیس دستار، جگدیش سوہا پائیندا۔ ستجگ تریتا دوپیر کلجگ ویکھیا وارو وار، نت نوت اپنا روپ دھرائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پیار، بھگت بھگونت مارگ اک لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھ زرنکارا، دوسر اوٹ نہ کھتے تکائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے وارو وارا، نت نوت پھیرا پائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ وشن برہما شو بن بن سیوا کردے رہے سیوادارا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ وار آئے گر اوتارا، لوک مات پھیرا پائیا۔ اتم چوکڑ وید ویاس بن کے گیا لکھارا، پوت سپوتا براہمن گوڑا دے سمجھائیا۔ عیسیٰ کہے میرا پروردگارا، نوری پتا پھیرا پائیا۔ محمد کوک کوک پکارا، امام آوے ساچا رابیا۔ نانک زرگن دے دے گیا سہارا، نہکلنک اپنا ڈنک دے وجائیا۔ گوہند چرن کول پاربرہم منگی منگ ایک وارا، کلجگ ایک آس تکائیا۔ کل کلکی لئے اوتارا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت پاوے سارا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ دا لایے ادھارا، قرضہ کھتے رہن نہ پائیا۔ نانا توڑے مندر مسجد مٹھ شودوالا گروڈوارا، ہر مندر اک درڑائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، سری بھگوان اک رگھرائیا۔ رام رمیا

کرنیہار پار کنارہ، ساچی نیا اک وکھائیا۔ کاہنا کرشنا سانجھا بولے ست جیکارا، نام بنسری اک سنائیا۔ ساچی سخیاں منگل چارا، گوپی
 کاہن آپ نچائیا۔ نانک گوہند کھول کواڑا، چار ورن گیا سمجھائیا۔ کبیر کوکے سچکھنڈ دوارا، پُرکھ ابناسی وسے ساچا ماہیا۔ ساچے بھگتاں
 کرے پیارا، ساچے سنتاں گود بہائیا۔ گُرمکھاں دیوے دھوڑی چہارا، مستک ٹکا ایکا لائیا۔ گُرسکھاں امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، ناہی کول
 دئے اٹھائیا۔ کلجگ اتم آئے نہکلنک نر اوتارا، نر ہر اپنا ویس وٹائیا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ دوارا، تھر گھر اپنا چرن وکھائیا۔ سچ
 سندیسہ دئے ایکا وارا، وشن برہما شولے اٹھائیا۔ ترے گُن مایا آؤنا چل سچے دربارا، پنج تت اپنے نال ملائیا۔ تیئی اوتار سوہن بنک بولن
 جیکارا، اپنا اپنا راگ لائیا۔ بھگت اٹھاراں کرن نمسکارا، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سجدہ سیس کر کہن
 پروردگارا، بے آنت تیری وڈیائیا۔ نانک گوہند ویکھ کھیل چمتکارا، چانن نؤر نؤر درسائیا۔ پنج پروان ہویا دُھر دربارا، پنچم مل مل
 خوشی منائیا۔ کلجگ لہنا اتم چکے وچ سنسار، سو پُرکھ نرنجن آپ چکائیا۔ چار ورن ہویے پار کنارہ، اوچ نیچ کوئی رہن نہ پائیا۔ سرب
 جیاں ایکا نظری آئے مندر ٹھا کر دوارا، گُرو گھر اک وڈیائیا۔ ایکا سجدہ سیس کرے نمسکارا، مکہ کعبہ ساچا حُجرہ اک وکھائیا۔ دو جہان
 سِری بھگوان کرے نمسکارا، واہوا تیری وڈی وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ دیندا رہیا لارا، اپنا آنت نہ کیسے جنائیا۔
 کلجگ آنت ساچا کھول بھگت دوارا، بھگوان اپنی جوت کرے رُشنائیا۔ غریب نائیاں دے سہارا، کوچھ کیلے گلے لگائیا۔ نیتر نین دیوے
 درس دیدارا، لوچن لوچن آپ گھلائییا۔ گھر گھر مندر پاوے پھیرا آپ کرتارا، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ ڈور و ناد وجائے سچ نگارہ، ایکا اپنا
 نام سنائیا۔ رائے دھرم نہ کرے خوارا، چتر گپت نہ لیکھ لکھائیا۔ لاڑی موٹ نہ کرے شنگارہ، ویلے آنت نہ لئے پرنائیا۔ پرگٹ ہویا ہر
 نرنکارا، جن بھگتاں لئے ترائیا۔ ایتھے اوتھے دئے سہارا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ لکھ چوراسی پار کنارہ، گریہ جوُن نہ پھیرا پائیا۔ جو جن
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان بولے جیکارا، جے جیکار کرے لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ
 ایکا ہر، کلجگ اتم اپنا پھیرا پائیا۔ کلجگ آنت سِری بھگوت، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ سنت سہیلے ویکھے سنت، ستگر اپنی دیا
 کمائیندا۔ گُرمکھ میلا ناری کنت، نر نرائن آپ ملائیندا۔ گُرسکھ چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ مچھی اتر کدے نہ جائیندا۔ اپنی مہما

جنائے اگت، اجپا جاپ آپ سمجھائیندا۔ مائس جنم بنائے بنت، مائکھ اپنا بھیو کھلائیندا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، نون سو اکھڑ اک پڑھائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، ملا شیخ نیتر نیناں نیر سرب و ہائیندا۔ ہرجن میلا چرن کول وکھائے ساچا جنّت، کوئن کوٹ سورگ گرمکھ چرناں ہیٹھ دہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ ویکھے گرمکھ رنگ، گر گر وڈ وڈیائیا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، بیٹھا آسن لائیا۔ انحد ناد وجے مردنگ، ڈھن ناد سنائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سورپیر بے پرواہیا۔ دوس زین اک اند، اند اند وچ ملائیا۔ بھیو چکائے پرمانند، نجاند دئے سمجھائیا۔ جو جن گائے آتم پرما تم چھند، سو پُرکھ زرنجن ویکھے تھاون تھائیا۔ ہنگ برہم لئے گنڈھ، پاربرہم اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ ہر کا جاپ، کلجگ آنت آنت وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، لکھ چوراسی گود سہائیا۔ رسنا جپ جپ اترے تاپ، ترے گن آگن نہ لاگے رائیا۔ جنم جنم دا میٹھے پاپ، پتت پندت دئے کرائیا۔ بجر کپائی جائے پاٹ، پاتھر روپ نظر نہ آئیا۔ پھڑ پھڑ چڑھائے ساچے گھاٹ، کایا مندر اندر میل ملائیا۔ شبد اگئی دیوے راتھ، بن رتھواہی سیو کائیا۔ راتیں سُنٹیاں سُنائے گاتھ، گھر گھر اپنا ڈھولا گائیا۔ لہنا دینا چکائے مستک ماتھ، پورب ویکھے بے پرواہیا۔ ہوئے سہائی اناتھان ناتھ، دینن رچھیا آپ کرائیا۔ ست ستوادی کھولیا تاک، ورن برن نہ کھئے لڑائیا۔ ناتا توڑیا ذات پات، ایکا برہم دئے سمجھائیا۔ ویلے اتم پچھ وات، گر شبدی پھیرا پائیا۔ ہر چرن بنھائے ساچا نات، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، اندھ اندھیرا دئے چھپائیا۔ لہنا چکے سیاں ساڈھے تین تین ہاتھ، روداس چارا گیا سمجھائیا۔ سُرتی شبدی میلا کھلاپات، کول نین رنگ رنگائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ داتا اک اکھوائیا۔ لکھ چوراسی بائے نتھ، نو کھنڈ پرتھی آپ بھوائیا۔ جھوٹھا بوج جائے ڈھٹھ، تھر کھئے رینن نہ پائیا۔ ناتا تئے تت اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش، من مت بڈھ نہ کھئے وڈیائیا۔ لیکھ لگے نہ رتی رت، ہڈ ماس نارٹی چم کم کیسے نہ آئیا۔ بن ستگر پورے کوئی نہ رکھ پت، لکھ چوراسی جیو جنت جنت گرائیا۔ ہر کا ناؤں برہم مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا مت، تتوت دئے جنائیا۔ سچ جیکارا بول لکھ، لکھ زرنجن لئے بلائیا۔ بھگت بھگونت کر کر وکھ، آپ اپنی بوجھ بھجھائیا۔ آتم پرما تم مارگ دس، دسویں میلا سہج

سُہائیا۔ نو دوارے ستھر جائے لتھ، جگت واسنا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، کلجگ تیری
 اتم ور، ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ ہرجن سچا جائے جاگ، ہر جاگرت جوت جگائیندا۔ کایا مندر لگے بھاگ، گھر دیپک نور وکھائیندا۔
 ترے گن اگنی بچھے آگ، امرت میگھ برسائیندا۔ میل ملائے کنت سہاگ، جگت رنڈیا آپ کٹائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ
 ہنسا مانک موتی چوگ چُکائیندا۔ آتم آتر دیوے اک ویراگ، بن ویراگی پھیرا پائیندا۔ ستگر پورا رکھے لاج، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔
 کلجگ اتم رچیا کاج، گرمکھ سجن نال ملائیندا۔ سُن سیکھوپت جاگرت تریا مارے آواز، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ دو جہاناں رسیا
 بھاج، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن ساچے لے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا گھر وکھائیندا۔ ہر گھر
 ٹھانڈا دربار، در دروازہ نظر کھئے نہ آئیا۔ اٹھے پھر ناد دھنکار، شبدي شبد شبنوائیا۔ دیپک دیا اک اُجیار، آد جگاد کرے رُشنائیا۔
 کملاپاتی میت مُرار، ہر جو بیٹھا آسن لائیا۔ نت نوت دیوے درس دیدار، درسی اپنا ترس کھائیا۔ جنم جنم دی حرص میٹے وچ سنسار،
 ہوس ہور نہ کھئے ودھائیا۔ عرش فرش سوہے اک دربار، سری بھگوان آپ لگائیا۔ کلجگ اتم ہو مہربان، لوک مات ویکھ وکھائیا۔
 مُرشد مُرید پکڑے آن، مُحبّت اپنے نال بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، اتم لیکھا اپنے لیکھے
 لائیا۔ ساچا لیکھا لکھ چوراسی، ہر ہر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں ہوتے داسن داسی، بن سیوک سیو کھائیندا۔ ساچے منڈل بہ بہ
 پائے راسی، گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ پُرکھ ابناسی، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جگ جگ ویکھنہارا کھیل تماشی، نرگن سرگن
 رُپ وٹائیندا۔ مٹکھ رائے دھرم دیوے پھاسی، اٹھاراں دس بند کرائیندا۔ چتر گیت بہ بہ کرے ہاسی، لیکھا لوک نہ کھئے مٹائیندا۔ گرمکھ
 ورا اپنی کرے بند خلاصی، دوئے جوڑ بندن ہر ستگر چرن سیس نوٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ہرجن دیوے ساچا دان، وست امولک کایا گولک اپنا نام
 ٹکائیندا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی لچھی دیوی دے گرہ نگیال جموں ☆

چار کُنٹ رہی رو، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ پاربرہم تیری دسے نہ کوئی سو، گھر ساچا نہ کھئے وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کریا دھروہ، دھرو پربلا د روپ نہ کھئے وٹائیا۔ ساچا نام ڈھوا دیوے نہ کوئی ڈھو، گھر گھر در در پئی لڑائیا۔ ست گیان ست ستوادی سارے بیٹھے کھوہ، خالی مندر دین ڈھائیا۔ سچ سرنائی کوئی نہ سکے چھوہ، چرن کول ملے نہ کسے وڈیائیا۔ جھوٹھی مایا لگا موہ، مایا ممتا بندھن پائیا۔ اک دو جے نوں رہے کوہ، دین مذہب اپنا بل دھرائیا۔ ڈرمت میل نہ سکے کوئی دھو، پرکاس روپ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون دوارے ملے تیری سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی رہیا دس، راؤ رنکاں رنک جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ جگا جگنتر مارگ دس، گر اوتار پیر پیغمبر راہ چلائیندا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی بول اکتھ، اکتھ اکتھنی بھیو کھلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر جگ جگ پندھ مکایا نٹھ نٹھ، کلجگ اتم ویلا آئیندا۔ نو نو خالی دسے ہتھ، ساچی وست ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ سرشٹ سبائی چلے من مت، گرمت انگ نہ کھئے لگائیندا۔ سچ جنائے نہ کوئی تت، اگنی تت سرب تپائیندا۔ آتم آنتر پردے ہر نہ جائے وس، ہر کا مندر نہ کھئے وکھائیندا۔ تیر نیرالا نہ مارے کس، من ہنکاری گڑھ نہ کھئے ٹرائیندا۔ پُرکھ اکال نہ سُنائے کوئی جس، نام ندھانا نہ کھئے لائیندا۔ کوڑی کریا اندر گئے پھس، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ ہوئی زین اندھیری مس، چوڈھویں چند نہ کھئے چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدا سندیسہ اک سُنائیندا۔ شبدا سندیسہ چار ورن، اوچ نیچ راؤ رنک آپ جنائیا۔ پاربرہم پربھ ترنی ترن، تارنہارا ویس وٹائیا۔ آد جگاد کرنی کرن، کرتا پُرکھ کھیل کرائیا۔ کھولنہارا ہرن پھرن، نیچ نیتر درس دکھائیا۔ ناتا توڑے مرن ڈرن، ڈرن مرن بھ نہ کھئے جنائیا۔ اک رکھائے ساچی سرن، سرنگت وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، آتم برن دے سمجھائیا۔ اٹھو ویکھو نیتر کھولو، ہر ہر آپ سُنائیندا۔ چار ورن اٹھاراں برن ایکا منتر ہر ہر بولو، نامہ نام درڑائیندا۔ کایا کنڈے تن من تولو، تولنہارا ایکا نام کنڈا لائیندا۔ بجر کپائی گنڈا کھولو، گھر گھر وچ ویس وٹائیندا۔ آپ چُکائے پردہ اوہلا، پردہ اوہلا کوئی رہن نہ پائیندا۔ کایا چُکھنہارا ڈولا، ساچا سوہلا گیت گوہند لائیندا۔ من

واسنا نہ بئے رؤلا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار اگنی آگ نہ کھئے لگائیندا۔ نظری آئے اکو مؤلا، بسمل اپنا روپ دکھائیندا۔ اُلٹا کرے نابھ کؤلا، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ درس دکھائے ساول سؤلا، کاہنا کرشنا ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار کُنٹ آپ جنائیندا۔ چار کُنٹ جانا جان، نو نو لیکھا رہیا مکائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ ہرجن سجن ویکھے آن، جیون جگت دئے جنائیا۔ جنم جنم دی چکے کان، پورب پورب لیکھے لائیا۔ نانا توڑ جیو جہان، ایکا اپنا بندھن پائیا۔ ست ستوادی سچ مکان، سچ بھومکا دئے سہائیا۔ سو در سوہے سچ استھان، تھان تھنتر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن رہیا جگائیا۔ جاگنہارا دیوے دات، داتا دانی دیا کمائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، رین اندھیری پنڈھ مکائیندا۔ گرمکھ ورلے رکھے ساتھ، سکلا سنگ آپ نہائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھ، تریلوکی نندن میل ملائیندا۔ ہو سہائی جوں رام بیٹا دسراتھ، دو جہاناں اپنا پنڈھ مکائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، زرگن سرگن جوت کرے رُشنائیا۔ بھگت بھگونت جگا جگنتر پوری کرے آس، آتم پرما تم میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ گھر مندر داسی داس، بن سیوک سیو کمائیا۔ نیج آتم رکھے واس، نیج گھر بیٹھا تارئی لائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں نال ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ گھلائیا۔ بھيو ابھیدا سری بھگونت، نو نو آپ گھلائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا کنت، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ لہنا دینا چکائے سرب جیو جنت، دینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی گیت سُنائے سہاگی چھنت، سوہلا ڈھولا آپ پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں جنم جنم وچ بدلئے چولا، چولا اپنے رنگ رنگائیندا۔ سچ دوارا ایکو کھولا، چار ورن مان رکھائیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت بیٹھ اڈولا، اڈل ڈل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ورن برن کھولے بھيو، ابھید اپنا آپ جنائیا۔ ویکھنہارا چار وید، وید شاستر کرے پڑھائیا۔ کرے کھیل اچھل اچھید، اچھل اچھل وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم کھیلن آیا کھیل، زرگن سرگن ویکھے چائیں چائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا ایکا بھیج، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ سپس نوئے شمس تبریز، شہنشاہ تیری سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، سرشٹ سبائی رہیا جنائیا۔ سرشٹ سبائی سچ سندیسہ، صدی چوڈھویں آپ جنائیندا۔ بیس بیس کھیل نر نریشا، راگ چھتیس بندھن آپ ٹرائیندا۔ دو جہان نیتر

پیکھا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایکا راگ الائیندا۔ لہنا دینا چُکائے اؤلیئے پیر شیخا، حضرت اپنا رُوپ وٹائیندا۔ ویکھنہارا وشن برہما شو گنپت گنیشا، کروڑ تینتیس سُرپت اِند اِند اِندراسن پھیرا پائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر دو جہان سِری بھگوان رہے ہمیشہ، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ کلجگ اتم نرگن نراکار نرور ہو پرویشا، پرم پُرکھ اپنا کھیل کرائیندا۔ ویکھنہارا دیش پردیشا، دیس دیسنتر اپنا رُوپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن ایکا سرن، سرنگت ہر رکھائیندا۔ سچ سرنائی سرنگت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو مت، مت بھید آپ مٹائیندا۔ لکھ چوراسی اکو مت، تتوت آپ سمجھائیندا۔ مائس مائکھ اکو رت، رتی رت رت رنگائیندا۔ سرب جیاں دا اکو پت، کلاپت آپ اکھوائیندا۔ ساچا مارگ اتم دس، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ بھگتاں اتر آپے وس، بھگتی رنگ چڑھائیندا۔ ہرجن کدے نہ ہوئے اداس، چنتا سوگ نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی وسے پاس، سدا سہیلا ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چار ورن اک سہارا، سرشٹ سبائی اچ منارا، بھگت دوارا آپ وکھائیندا۔ بھگت دوارا بھگتی رنگ، بھگون آپ چڑھایا۔ ایکا سیج اک پلنگ، ایکا بیٹھا آسن لایا۔ ایکا نام اک مردنگ، گیت سہاگی ایکا گایا۔ ایکا رس اک اند، رس رسیا اک اکھوایا۔ اک پرکاس ایکا چند، نورو نور اک دھرایا۔ ایکا دیال صاحب بخشند، بخشش اپنی رسیا کرایا۔ ایکا توڑنہارا لکھ چوراسی پھند، جم کی پھاسی رسیا تڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جیو جنت سادھ سنت سِری بھگونت بھگت بھگوان ہو مہربان، سرن چرن چرن سرن سرنائی اک رکھایا۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بیبی پرکاشو دے گرہ پنڈ نگیل جموں ★

شبد ناد گرہ ایکا وجا، گھر مندر ہوئے شنوایا۔ جنم جنم دا دکھڑا بھجّا، بھو ساگر پار کرائیا۔ کرم کرم دا پردہ کجا، نہکرمی ہوئے سہایا۔ ہر درشن کر ہرجن رجا، لکھ چوراسی رہی بللایا۔ سچ دوارے بہ بہ سو پُرکھ نرنجن سجا، سچکھنڈ ساچا رُوپ وکھایا۔ جو گھڑیا سو اتم بھجّا، تھر مات رہن نہ پائیا۔ کوجھا کلا ہوئے سچجّا، جس ستگر دیوے سچی سرنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، مہربان وڈ وڈیائیا۔ کوجھا کھلا نردھن پاوے سار، مہاسارتھی کھیل کرائیندا۔ جگا جگتر بھجئے بسنتر ہرجن کرے پیار، پریم
 ریتی ساچی مات وکھائیندا۔ ساچی نیتی کایا پت پنتی، ڈرمت میل دھو امرت میگھ رس ساچا چو، ساتک ست کرائیندا۔ ایکا اکھڑ آتم
 پرماٹم سوہنگ سو، سو پڑکھ نرنجن اپنا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ نردھن نراکار
 نرویر نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ کرپاندھ ٹھاکر سوامی رحمت رحمان، اپنے ہتھ رکھائیندا۔ صدق صبوری سچ ایمان، گھر گھر ملے
 رمیئا گھٹ کول نین مکٹ بین، سیس جگدیش تاج شہائیندا۔ بھگت بھگونت چکائے لہنا دین، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ ساچے سنتاں درس
 دکھائے نیت نین، نج نیتر آپ کھلائیندا۔ گرمکھاں ناتا تورے مات پت بھائی بھین، ساک سجن سین اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرسکھ سچ سرنائی
 در گھر ساچے بہن، پڑکھ ابناسی چرن کول اُپر دھول دھرنی دھرت دھرت وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن
 وکھائے ایکا در، گھر مندر آپ شہائیندا۔ گھر مندر ہوتے سوہاوت، چھپری چھن ملے وڈیائیا۔ جس گرہ وسے بھگونت، نرگن نور نور
 رُشناٹیا۔ لیکھا چکے آد آنت، بے آنت اپنے انگ لگائیا۔ مانس جنم نہ ہوتے بھنگ، کھیلے کھیل سورا سرینگ، نام وجائے اک مردنگ، دھن
 انحد اپنی راگی راگ سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر سروور وکھائے ساچی گنگ، جمنا سُستی نیوں نیوں سیس
 جھکائیا۔ نیوں نیوں سیس جھکائن سب، جگدیش وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل آد جگاد پڑکھ پڑکھوتم ہو پرگٹ، پریم پڑکھ وڈی وڈیائیا۔
 سنت شہیلے گرو گرو گر چیلے آتم پرماٹم لے سد، برہم پاربرہم اپنا بندھن پائیا۔ بودھ آگادھ سُنائے گتھ، کھیل وکھائے اک سمرتھ، سمرتھ داتا
 نظر کیسے نہ آٹیا۔ غریب نائیاں جگا جگتر گائے جس، وید پُران صلاحیا۔ کلجگ اتم پوری کرے آس، جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔ لکھ
 چوراسی کٹے جم پھاس، پھاسی رائے دھرم نہ کھئے وکھائیا۔ ہر نرائن نہکرمی درس دکھائے ساکھیات، ساجن ستگر دیا کھائیا۔ جس جن دیوے
 اپنی نام دات، تن من اندر باہر گپت ظاہر اپنا رنگ چڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا شہیلا وسے ساتھ، سنگ اپنا
 چھڈ کدے نہ جائیا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی گردت سنگھ، سنسار سنگھ چھمب جموں ☆

سچکھنڈ دوار ہوئے اکتھے، گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائیا۔ چار جگ جگ پھردے رہے تھے، حُکے حُکم سیو کھائیا۔ لوک مات مارگ جیو جنت گتے، بن بن رہبر راہ چلائیآ۔ کوٹن کوٹ نام آئے دتے، رسنا جہوا گن گن گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، بیٹھے سچ سرنائیا۔ سچ سرنائی لئی تگ، سری بھگوان وڈی وڈیائیآ۔ جگ چوکڑی بیٹھے تھک، تیرا پنہ نہ کھئے مُکائیا۔ اک دوجے نالوں ہووو اڈ، جگ جگ ویکھ وکھائیا۔ تیرا دوارا چھڈ چھڈ، دھرت دھول پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہ پئے سرنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارن طعنہ، ترے بھون دھنی ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ بدھا تیرا گانا، تیرا سگن منائیندا۔ ٹوں صاحب دیال پنا دانا، دانا پنا اک اکھوائیندا۔ لیکھا جانے لوک تیناں، چوڈاں طبقاں ویس وٹائیندا۔ تیرے ہتھ مرنا جینا، نرگن سرگن سرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ آتم پرما تم جوں جل مینا، جل تھل مہیئل اپنا کھیل کرائیندا۔ تیرا رنگ سدا سد بھینا، بھنڑی زین سوہا پائیندا۔ ہوں ٹھاکر تیرے بن مسکینا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اکو دینا ساچا ور، مان تان نہ کھئے جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مل مل کہن، واہوا تیری وڈ وڈیائیآ۔ اکو نیترا کو نین، ایک اکھ کھلائیآ۔ آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوراسی مُکیا لین دین، ساچا لیکھا آپ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگن منگ، پرہ آگے جھولی ڈاپیا۔ صاحب ستگر ہونا سنگ، سگلا سنگ نبھائیآ۔ نرگن سرگن لاؤنا انگ، انگیکار وڈ وڈیائیآ۔ تیرا نام وجایا مردنگ، مردنگا تیرا نام سُنائیآ۔ چار جگ ونڈن ونڈ، ساچا حصہ اک رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، پوری آس کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کہن شاباش، شہنشاہ تیرا آنت کھئے نہ پائیندا۔ جگ چوکڑی کھیلے راس، گر اوتار پیر پیغمبر اپنا ناچ نچائیندا۔ لیکھا جان پرتھی آکاش، گگن منڈل سوہا پائیندا۔ آپے جانے اپنا کھیل تماش، خالق خلق وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچی سیکھیا در ساچے اک جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، ایک شبد جنائیا۔ شبد سندیسہ سری بھگوان، دو جہان الائیآ۔ دو

جہان ہوئے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ کھیل کرے گن یدھان، گن اپنا نہ کیسے سمجھائیا۔ جگ چوکرئی پیتے وچ جہان، بن بن پاندھی پنڈھ مکائیا۔ گر اوتار دے دے گیان، لکھ لکھ لیکھ گئے سمجھائیا۔ پیر پیغمبر کر کر کلام، کلمہ نبی گئے سنائیا۔ بن بن اچے اچے امام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ در گھر ساچے کھیل اپارا، ہر ہر آپ کرائیندا۔ تخت نواسی ایکنکارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھنہارا، نیتر نین اک کھلائیندا۔ وید شاستر سمرت پُران پاوے سارا، پتت پاون بھیو نہ آئیندا۔ کاغذ قلم بن بن لکھارا، اک جنائے سچ اشارہ، شرع شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ڈھر دی کار آپ کرائیندا۔ ڈھر دی کار پروردگار، درگاہ ساچی سچ سہائیا۔ مقالے حق کھیل اپار، میہبان آپ کرائیا۔ لاشریک ہو تیار، شرکت جگت دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ سچکھنڈ نواسی نیتر کھول، نین نین اٹھائیندا۔ چاروں گنٹ گر اوتار پیر پیغمبر رہے بول، رسنا جہوا سرب سنائیندا۔ پاربرہم تیرے آئے کول، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا تولنا ساچا تول، تڈھ بن تولنا نظر کھئے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ لکھ چوراسی نال کر کر آئے گھول، جگت اکھاڑا نام وکھائیندا۔ تیرا ناؤں تھر تھر گھر گھر آئے بول، انبولت راگ لائیندا۔ کلجگ آنت سچ وست نہ دسے کیسے کول، خالی ہتھ سرب پھرائیندا۔ غافل سریشٹی ہوئی انبھول، تیرا بھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن تیرا بھیو کیسے نہ آئیندا۔ دے ور سچے بھگوان، تیرے آگے کری عرضوئیا۔ ہوں بالک بال نادان، بالی بڈھ کم کیسے نہ آئیا۔ تُوں صاحب سچا سلطان، گر اوتار پیر پیغمبر تیرے چرناں سیو کھائیا۔ تُوں شہنشاہ حکمران، تیرا حکم وڈی وڈیائیا۔ تُوں جگ کھیلے کھیل مہان، زرگن سرگن سیوا لائیا۔ سرگن زرگن کرے پروان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ تیرا نام آگئی دان، بن داتا آپ ورتائیا۔ تیرا سندیسہ ڈھر فرمان، دو جہان کرے شنوائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کر کر آئے کلیان، کلمہ نبی نبی پڑھائیا۔ کلجگ اتم کیسے در نہ دسے کھئے نشان، نو کھنڈ پرتھمی سمنل رُکھ رہی لہرائیا۔ اسیں ویکھ ہوئے حیران، ساڈی کیتی کم کیسے نہ آئیا۔ سریشٹ سبائی گئی آن، بیوہ روپ خاوند سچ نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، پنچم شرع رہیا سنائیا۔ گر کا شبد نہ کھئے گیان، گر

منتر بردے جن نہ کھئے وسائیا۔ جُغلی نندیا سُن سُن تھکے کان، سرون سروت تیرے نام کھئے نہ پائیا۔ تیرا رُوپ نہ سکیا کھئے پچھان، بہرے
 بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرے اکو اوٹ رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، ست ستوادی آپ
 جنائیندا۔ آد جگاد چلے نہ کیسے کوئی وس، میرا آنت کھئے نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اکو وار کہو بس، بستہ سب دا آپ بندھائیندا۔ دو
 جہاناں ویکھنہارا نس نس، چھن بہنگر پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی دئے پھاس، پھاسی اپنی اک لٹکائیندا۔ نرگن نور جوت کر پرکاس، نور اپنا
 آپ دھرائیندا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کھتری براہمن شودر ویش چار ورن اٹھاراں برن کرے داسی داس، دوسر وند نہ کھئے رکھائیندا۔ ایک
 کلمہ پرتھی آکاش، ایک نام کرے پرکاس، ایک پون اک سواس، ایک کایا منڈل پائے راس، گھر گھر اپنا راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھیو ابھیدا آپ گھلائییندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے گئے جھک، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔
 پُرکھ ابناسی دے حکم ساڈا پینڈا جائے مُک، لوک مات واٹ کھئے رہن نہ پائیا۔ تیرے دوارے سچکھنڈ بیٹھے لک، اپنا درس نہ کیسے کرائیا۔
 ۲۶۶ تُوں سب دا داتا سانجھا یار لکھ چوراسی کولوں جا کے پُچھ، کیوں تیرے تینوں گئے بھلائییا۔ اسیں اپنے ہتھ وست نہ رکھئے کچھ، خالی
 ہتھ رہے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پُرکھ ابناسی چڑھیا چاء، ستگر ساچا خوشی
 منائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ میں تکدا رہیا راہ، اپنا ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ آنت بناں ملاح، لوک مات پھیرا پائیندا۔
 پچھلا لیکھا دیاں چکا، آگے اپنا رنگ وکھائیندا۔ ورن برن ذات پات اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجان دیاں مٹا، آتم برہم سرب درڑائیندا۔ راما
 کرشنا نانک گوبند سنگ محمد عیسیٰ موسیٰ اک پیغام دیاں سنا، پیر پیغمبر آپ اٹھائیندا۔ صحیح سلامت آد جگاد اک خدا، رام رحیم
 رحمان سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سمرتھ اپنی دیا کھائیندا۔ سمرتھ پُرکھ
 پُرکھ سوامی، سری بھگوان وڈی وڈیائیا۔ سرب گھٹاں گھٹ آترجامی، گھٹ گھٹ ویکھ وکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ گرواں پیراں
 شبد آگمی پڑھاؤندا رہیا بانی، بان نیرالا تیر لگائیا۔ برہما وید چار کہانی، شاستر سمرت وڈ وڈوانی، پُران اٹھاراں وید ویاسا راگ الائیا۔
 گیتا گیان سچ نشانی، کاہنا کرشنا کھیل مہانی، بھگت بھگونت دئے وڈیائیا۔ انجیل قرآن شرع اسلامی، کلمہ کلام پڑھائے وڈ محبانی، محبان

پیدو کائنات آپ سُنائیآ۔ نانک نِرگن کھیل مہانی، پایا پد اک نِربانی، نام ست ملی نشانی، دو جہاناں ایک ناد وجائیآ۔ ایکنکارا کرے پروانی، بھیو کھئے نہ بئے ودوانی، ودت بیٹھی مُکھ چھپائیآ۔ گوبند سورا شاہ سُلطانی، ملیا میل سِری بھگوانی، پوت سپوتا ست ڈلارا ساچی گود سُہائیآ۔ ورن برن جگت کہانی، ذات پات شرع ویکھ ویکھانی، کلجگ ستجگ تریتا دواپر جگ جگ اپنا بندھن پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا کھیل آپ سمجھائیآ۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر کرتا آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو وچ سنسار، نِرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ گھٹ گھٹ رام رمیا پَسار، رمیا اپنا پردہ لاپندا۔ ایکا تُوڑ تُوڑ کر تیار، تُوڑ تُوڑ نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنڈیسہ ساچے گھر، سچکھنڈ واسی آپ سُنائییندا۔ سچکھنڈ نواسی کِریا پاندھ، اپنی کِریا آپ کھائیآ۔ کلجگ اتم ہونے اک پرسدھ، گر اوتار لیکھا لیکھے دئے لگائیآ۔ کرے کرائے اپنی بدھ، آنت کوئی پا نہ سکے رائیآ۔ جن بھگتاں کارج کرے سِدھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہر نظر اک اُٹھائیآ۔ مہر نظر ہر نرنکار، ایکا ایک جنائیندا۔ اتم کل ویکھاں سنسار، سنسار روگ سرب مٹائیندا۔ چار ورن وچوں لواں اُٹھال، اُٹھ اُٹھ اپنی سیو کھائییندا۔ ناتا تُوڑ شاہ کنگال، غریب نیانے گلے لگائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، سچ دلالی اک جنائیندا۔ وست وکواں حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ وکھائییندا۔ بھگت بھگونت ساچے بہال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائییندا۔ ساچا کھیل پُرکھ ابناس، ایکا ایک جنائیآ۔ کران کھیل آنت تماش، لوک مات پھیرا پائیآ۔ بھگت بھگونت بنائے سچ جماعت، اپنی پٹی نام پڑھائیآ۔ ورن برن سٹے ڈونگھے کھات، باہر سکے نہ کھئے کڈھائیآ۔ میٹے رین اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیآ۔ ہرجن ساچے دیوے داد، سنت ساچن میل ملائیآ۔ گرمکھاں پوری کرے آس، جگت ترسنا بھکھ گوائیآ۔ گرسکھاں ہونے داسی داس، بن سیوک سیو کھائیآ۔ لکھ چوراہی گل پائے جم کا پھاس، پھاسی کھئے نہ سکے ٹرائیآ۔ رائے دھرم کرے ہاس، بھرے بھلی سرب لوکائیآ۔ سچ وست نہ کیسے پاس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل آپ کرائیآ۔ اپنا کھیل ہر کراؤنا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نِرگن جامہ لوک مات پاؤنا، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ بھگت بھگونت ویکھ وکھاؤنا، نیج نیتر میل ملائیندا۔ سچ دوارے سچ بہاؤنا، سچ سوہلا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا

ساچا ور، گر اوتار پیغمبر آپ جنائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار رکھنا یاد، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ کلجگ آنت سُنے فریاد، پھر پھر اپنی خوشی منائیا۔ بھگت بھگونت لے کاڈھ، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیا۔ شبد نشانہ ایکا گاڈ، دھرنی دھرت دھول دے جھلائییا۔ پچھلا لیکھا چکائے جو ونڈ ونڈ آئے حد، شرع ہوئے کھے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی اکو وجے ند، نام نگارہ اک سنائیا۔ اکو کعبہ بیوے جج، حجرہ اکو دے وکھائیا۔ اکو مندر لے سد، رام ایکا نظری آئییا۔ ایکا گرودوار بے سج، پاربرہم پرہ بے پرواہیا۔ چار جگ دی چکائے لوک لاج، جن بھگتاں ایکا گھر ملائییا۔ صاحب سازن ساچا ساز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے لوچن، اکو آس رکھائییا۔ سچکھنڈ دوارے چرن کول بہ بہ سوچن، سوچیاں سوچ وچ کدے نہ آئییا۔ آد جگاد جگا جگنتر اکو پے بھی ہوسی، سیہنگ روپ نہ کھے وٹائییا۔ ساڈی کایا لوک مات ہو گئی تھوتھی، اتم ناتا آئے ٹرائیا۔ لکھ لکھ رکھ کے آئے پوتھی، جیو جنت گئے بھلائییا۔ گر کا شبد نہ جانیا مانک موتی، مٹکھ خاک رہے زلائییا۔ اندر وڑی واسنا کھوٹی، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار ہویا ہلکائییا۔ کوئی چڑھیا نہ اُپر چوٹی، کبیر جلاہا دے دہائییا۔ شمش تبریز کھل لہائی ہویا بوٹی بوٹی، اگنی تت تت جلائییا۔ نانک نرگن ویکھے کوئن کوٹی، سچکھنڈ ساچے کوٹ چڑھ چڑھ درس کھے نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی کلجگ اتم پرگٹ کرے اکو نرمل جوتی، پھڑ پھڑ دیوے نہ کھے سزائییا۔ نہ وڈی نہ دیسے چھوٹی، نراکار نرنکار نظر کیسے نہ آئییا۔ نہ کوئی ہون پون نہ کھے اہوتی، گھرت دیپ سمگری کھے نہ رہیا وکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویس دھر، ویس اولڑا آپ وٹائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک اکلڑا آد جگاد جگ جگ پھڑائے پلڑا، نام پلؤ جگت نیتز نین پلک نظر کیسے نہ آئییا۔

★ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مائی شاہنی دے گرہ چھمب جموں ★

ہرجن اچی سدا شان، شہنشاہ ستگر آپ کرائیندا۔ جس جن دیوے چرن دھیان، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ آتم بخشے اک گیان، آنتر وڈیا نام پڑھائیندا۔ امرت رس پین کھان، دھیج ست سنتوکھ اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن

ساچے آپ وڈیائیندا۔ ساچی شان ہر چرن، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ جس ملیاں چُکے بھے ڈرن، بھو روپ نہ کھئے درسائیا۔ نیتر کھلے ہرن
 پھرن، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ نانا تھے ورن برن، ذات پات کھئے رین نہ پائیا۔ ملے میل ہر کرنی کرن، کرتا پُرکھ بھئے سہائیا۔ دیوے وڈیائی
 اُپر دھرن، دھرنی دھرت دھول رنگ رنگائیا۔ اُلٹا کرے نابھ کول، کول نین کھیل کرائیا۔ جس نے نور دھرایا اول، آد پُرکھ بے پرواہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شاہ شاہان اک اکھوائیا۔ ساچی شان در حضور، جس جن حاضری لیکھے لائیندا۔ جنم جنم
 دے معاف کرے قصور، غصہ آپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جگ جگ دا پینڈا نیڑے لیکھے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ،
 ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ مستک لائے چرن دھوڑ، مَورکھ موڑھے مان دوائیندا۔ ایکا بخشے ساچا نور، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ دیا وڈیائی دیوے مان، دین دیاں کھیل کرائیندا۔ گھر ساگر کرائے
 اشنان، دُرمت میل دھوائیندا۔ نرم کرم کر اُجاگر دیوے دان، نام وست جھولی پائیندا۔ سرتی شبدی میلا گوپی کابن، گھر بہ بہ
 سخیاں منگل ساچا گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مان نائیاں آپ اُٹھائیندا۔ مان نائیاں سر رکھے ہتھ، ست پُرکھ
 وڈی وڈیائیا۔ ست ستوادی دیوے وتھ، گھر ساچے آپ ورتائیا۔ کایا مندر اندر دیوے ڈھک، جگت نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔ اتم پت لے
 رکھ، پت پتوتتا پھیری پائیا۔ میل ملائے ہس ہس، ہر جو اپنا رنگ وکھائیا۔ در گھر مارگ ساچے دس، دردی دردیاں درد وندائیا۔
 ہرجن ساچے لکھ چوراسی نالوں کرے وکھ، وکھری اپنی دھار وکھائیا۔ کھولنہارا اکو اکھ، اکھ اکو کرے پڑھائیا۔ پردے اندر آپے وس،
 بستی اپنی لے وسائیا۔ نائیاں نائیاں نردھن ہو ہو گائے جس، صفتی صفت کرے صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب دی
 پوری کرے آس، جگ جنم جو جن بیٹھے دھیان لگائیا۔

☆ ۱۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بیبی رام کور دے گرہ چھمب جموں ☆

سچکھنڈ دوارے ساچا کھیل، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن نور کر پرکاس بن باقی تیل، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ وسنہارا دھام
نویل، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ نرگن سرگن کرے میل، گر اوتار پیر پیغمبر ایکا در بہائیندا۔ آد جگادی برہم برہمادی بن بن سجن
سہیل، سچ سندیسہ نر نریشا اک سنائیندا۔ لہنا مکیا گر گر چیل، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک
سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سری بھگوان، تخت نواسی سوہا پائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، ایکا بیٹھا آسن
لائیا۔ جگا جگنتر نرگن سرگن دیونہار صلاح، ساچی سکھیا اک پڑھائیا۔ بودھ اگادھا بھو چکا، ناؤن نرنکارا آپ جنا، ایکا نام دئے وڈیائیا۔
حکمی حکم کھیل کرا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرنیہارا، کرتا پُرکھ کھیل کرائیندا۔
سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، ہر پُرکھ نرنجن اپنا پردہ لائیندا۔ نرگن نور ایکنکارا، آد نرنجن جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان
وسنہارا دھام نیارا، محل اٹل اکم اتھاہ بے پرواہ، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سری بھگوان آد جگاد بنے ملاح، نت نوت اپنا وپس وٹائیندا۔
پاربرہم پرہہ کھیل کھلا، کھیلنہارا اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دئے وڈیا، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ بھوپت بھوپ روپ وٹا،
سیس جگدیش تاج سہا، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ نورو نور نور رشنا، بے عیب بے عیب خُدا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، پروردگار اپنا راہ آپ چلائیندا۔ پروردگار راہ اولا، ایکنکارا آپ چلائیا۔ وسنہارا سچ محلہ، مقالے حق کرے رُشنائیا۔ نرگن نور
دپیک جوتی آپے بلا، جلوہ جلال اک دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے
ہر جو چڑھ، ہر پُرکھ نرنجن اپنا کھیل کرائیندا۔ آپے کھولنہارا ساچا در، در دروازہ نظر کیسے نہ آئیندا۔ اپنا گھارن آپے گھڑ، گھڑ اپنا رنگ
رنگائیندا۔ اپنے آنتر آپے وڑ، وڑ آپے سوہا پائیندا۔ اپنا پلو آپے پھڑ، پھڑ اپنا بندھن پائیندا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن بن بن کنت
کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیندا۔ آپے سٹ دُلارا جن، جن شبدی سٹ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی
رچنا آپ رچائیندا۔ سٹ دُلارا آپے جن، جن جنیدی بنے مائیا۔ دائی دایا کھیل کر، گھر ساچے خوشی منائیا۔ تھر گھر دوارے آپے وڑ،

پُوت سپُوتے دئے وڈیائیا۔ ایکا اکھڑ جانا پڑھ، نِش اکھڑ دئے سُنائیا۔ پُرکھ بدھاتا دیوے دان ایکا ایک نام ور، ور اپنا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل سِری بھگونت، شبدي شبد شبد جنائیندا۔ تیری مہا اک گنت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ ہر جو ہر بنائے بنت، نہ کوئی دوسر سنگ رکھائیندا۔ نہ کوئی جانے آد آنت، اپنی گود بہائیندا۔ ہر کا ناؤ منیا منت، ہر نرنکارا آپ درڑائیندا۔ کھیلنا کھیل جُگا جُگنت، جُگ جُگ تیری دھار وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ایکا وار سُنائیندا۔ ست سندیسہ لینا سَت، ہر جو کرے جنائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، سچکھنڈ وچے ودھائیا۔ تھر گھر سہائے اپنی رُت، رُت رُتری آپ مہکائیا۔ نرگن نراکار نروریر اجوئی ربت انبھو پرکاس آپے اٹھ، اسٹح پرکاس آپ کرائیا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی صاحب سَتگر آپے ٹھہ، اپنی اچھیا ساچی بھچھیا آپے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ساچی دھار، دیونہارا ایکنکار، اک اکلّا دئے سمجھائیا۔ اک اکلّا ایکنکارا، ایکا ایک کھیل کرائیندا۔ اک محل اک منارا، ایکا آسن لائیندا۔ ایکا سَت اک دُلارا، ایکا حُکم جنائیندا۔ ایکا ونج اک وپارا، ایکا ہٹ کھلائیندا۔ ایکا وست دئے ہر تھارا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ در گھر ساچے کر پیارا، بن جننی جن ساچا سَت گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ویس آپ وکھائیندا۔ ساچا ویس سِری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ سَت دُلارے دیوے دان، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ تیرا اُچٹے سچ نشان، بے آنت بے پرواہیا۔ وشنو وشنو کر پروان، واستک اپنے رنگ رنگائیا۔ ایکا امرت پین کھان، کول کولا آپ ٹکائیا۔ برہما برہم کر پردھان، پاربرہم پرہہ ونڈ ونڈائیا۔ بن وچولا نوجوان، اپنا کھیل دئے سمجھائیا۔ سُن اگم ویکھنہارا دھواں دھار سُنچ مسان، انڈٹھ اپنا راہ چلائیا۔ شنکر میل سِری بھگوان، کنکر کنکر اپنا مردنگ وچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل ہر کرتارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو کر تیارا، سچ پریتی اک جنائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر وکھائیندا۔ ایکا اسٹ نرگن جوت نراکارا، رُپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ ایکا دیونہار بہنڈارا، اتوٹ اٹھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا ایکا ایک، ایکنکارا آپ جنائیا۔ وشنو دیوے وشنو ٹیک،

سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ پاربرہم ہر جو نیتر پیکھ، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ شنکر کرے ساچا ہیت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ ہر ہر ناؤں، ایکا ایک جنائیندا۔ آپے وسے ہر گھٹ تھائوں، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ پکڑنہارا درگاہ ساچی باہوں، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ تخت نواسی کرے سچ نیاؤں، شاہ پاتشاہ اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ آپے پتا آپے ماؤں، پوت سپوتا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ڈھر سندیسہ اک سُنائیندا۔ ڈھر سندیسہ ڈھردرگاہی، ہر ہر آپ جنائیا۔ نرگن نور جوت کر رُشنائی، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ ساچا مندر رہیا سہائی، گھر وسے سچا ماہیا۔ بے عیب پروردگار ناؤں خدائی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ پُرکھ وڈیائیا۔ آد پُرکھ سری بھگوانا، نر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ ترے ترے دیوے ایکا دانا، ترے گن جھولی پائیندا۔ رجو طمو ست نشانہ، ست ستوادی آپ وکھائیندا۔ پنچم بٹھے ایکا گانا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن اک وکھائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہانان، دوئے دوئے اپنی دھار چلائییندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پروانہ، رو سس سورج چن کرین چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم حکمران، ہر ساچا آپ جنائیا۔ وشن برہما شو سُننا کر دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ لکھ چوراسی ہوتے پردھان، ترے پنچ ایکا بندھن پائیا۔ آتم پرما تم کھیل کرے مہان، ایش جیو دئے وڈیائیا۔ برہم پاربرہم جھلائے نشان، ست نشانہ دئے وکھائیا۔ بودھ آگادھی اک گیان، اپنا ناؤں کرے پڑھائیا۔ سرگن روپ وچ جہان، ساکھیات دئے وکھائیا۔ نو دوارے کھول دکان، جگت ترسنا نال ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھیو رہیا سمجھائیا۔ ساچا بھیو ہر جو کھول، ایکا ایک جنائیندا۔ نش اکھر آتر آپے بول، ایکا راگ لائیندا۔ لکھ چوراسی تولنا تول، نام کنڈا ہتھ پھڑائیندا۔ گھٹ گھٹ اندر جائے مئل، مولا ایکا روپ وٹائیندا۔ گرہ گرہ رکھ اپنا کول، کول نابھی امرت آپ بھرائیندا۔ نرگن جوت پرگٹ ہو اُپر دھول، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ نرگن سرگن وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ بحر کپائی پردہ اوہل، مایا ممتا سنگ رلائیندا۔ پنچ وکارا کرے گھول، کام کودھ لوہہ موہ ہنکار انگ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنیہڑا اک جنائیندا۔ سچ سنیہڑا ہر نرنکارا، ایکا ایک جنائیا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، پسر پساری

ویکھ وکھائیا۔ نرگن سرگن بٹھے دھارا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ جل بنب ویکھنہار اکھاڑا، پون پونا نال سمائیا۔ آتم پرما تم دے
 آدھارا، گر گر شبدی روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کھیل آپ جنائیا۔ ساچی کھیل ونڈے ونڈ، ونڈنہار
 بھیو نہ آئیندا۔ ناتا جوڑ جیرج انڈ، اُتہج سیج کھیل کرائیندا۔ چار وید گائے چھند، برہما اپنا مکھ صلاحیندا۔ چارے بانی اک اند، پرا
 پسنتی مدھم بیکھری ایکا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تریتا دوپر کلجگ ونڈے ونڈ، بھیو کھئے نہ
 پائیندا۔ نرگن سرگن دیوے ونڈ، ویس انیک وٹائیندا۔ پنج تت کایا چولے چاڑھے چند، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سدا سہیلا ہوئے بخشند،
 بخشش اپنے ہتھ وکھائیندا۔ بہرم بھلیکھا دئی دوتی ہوئے ہنگتا ڈھاہے کندھ، یون سو اکھر اک پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ سرگن دھار، ہر جو ہر ہر آپ چلائییا۔ سیوا لاگر اوتار، جگ
 جگ ویکھ وکھائیا۔ پیر پیغمبر دئے آدھار، دستگیر دست ملائییا۔ گر گر شبدی کھول کواڑ، گیان دھیان اک درڑائییا۔ ستجگ تریتا دوپر
 کلجگ کر پروان، نام پروان ہتھ پھڑائییا۔ بہگت بہگوت کر پردھان، جگت پردھانگی دئے وڈیائیا۔ ساچے سنتاں میلا سرتی شبدی گوپی
 کاہن، مکند منوہر لکھی نرائن آپ ملائیندا۔ گرمکھ کایا مندر اندر ویکھن سچ مکان، ہر مندر آپ سہائیندا۔ گرسکھ امرت آتم بین کھان،
 جگت ترسنا بھکھ نہ لاگے رائییا۔ چوڈاں لوک کھول دکان، ہر جو ایکا ہٹ کھلائییا۔ چوڈاں طبقات دے نشان، سچ نشانہ دئے پرگٹائییا۔
 لیکھا جانے سری بھگوان، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائییا۔ ساچا بھیو پُرکھ اکم، آد جگاد چکائییندا۔
 آپے جانے اپنا کم، دوسر آنت کسے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ بیڑا بٹھ، گر اوتاراں ویکھ وکھائیندا۔ سناونہارا راگ انادی ایکا کن،
 پن رسنا جہوا گائیندا۔ لکھ چوراسی گھڑے لئے بہن، گھڑن بہنہار اپنا حکم ورتائیندا۔ حکمے اندر سورج چن، جوتی جوت سرور ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکری ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکری کھیل اپارا، پارہسم پرہ آپ کرائیا۔ گر اوتاراں دئے سہارا، سر اپنا ہتھ
 ٹکائییا۔ لوک مات کر ونجارا، ونج وپاری ہٹ چلائییا۔ لہنا جانے تیئی اوتارا، بہگت اٹھاراں نال ملائییا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لیکھا جانے چار
 یارا، یاری یاراں نال نیھائییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائییا۔ ساچا کھیل ہر بہگوت، آد جگاد کرائیندا۔

گر گر ویس ناری کنت، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیندا۔ چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیندا۔ رسنا جہوا ناؤں منیا منت،
 من منکا آپ بھوائیندا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھائیندا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔
 جگ جگ بنائے بنت، جگ جگ کھیڑا آپے ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ اپنا رنگ ہر
 رنگیلا، ایکنکارا آپ جنائیا۔ آد جگادی چھیل چھیلا، پردہ بال نہ روپ وٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات بنا قبیلہ، حکمی حکم اک
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دس دس دھار ویکھ وکھائیا۔ ایکا جوتی دہ دس دھار، ہر جو ہر ہر آپ
 چلائیندا۔ نانک گوہند ساچی دھار، گر گر ویس وٹائیندا۔ شبد اگتی بول جیکار، جے جے اپنے نام کرائیندا۔ نام ست ست آدھار، فتح
 ڈنکا اک وجائیندا۔ پنچم پنچ پیار، پنچ پروان آپ وکھائیندا۔ گانا بٹھے والی دو جہان، نظر کیسے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ
 اتم اودھ مکی آن، لیکھا لیکھے سب دا پائیندا۔ نو سو چورانوے چوگری جگ بیتے وچ جہان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آد انت سری بھگوت اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجگ ویلا اتم آیا، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہایا، در گھر ساچے وجی
 ودھائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار در بلایا، حکمی حکم آپ سنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ رسیا چکائیا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر آئے در، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ ستگر پھڑیا تیرا لڑ، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ شاستر سمتر وید پُران انجیل قرآن کھانی
 بانی تیرا اکھڑے پڑھ، دوسر اور نہ کھئے پڑھائیا۔ ذات پات دین مذہب ورن برن شرع شریعت آئے لڑ، جیو جنت کر لڑائیا۔ تیرے وچھوڑے
 ویراگ اندر آئے سڑ، تیری برہوں ٹکن نہ دیوے رائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم بیتے سرشٹ سبائی گئی چھل، اچھل اچھل تیری
 وڈیائیا۔ تیرے دوارے آئے چل، نہچل دھام بیٹھا آسن لائیا۔ نیتر نین تک ساڈے ول، درس پیاسے رہے کر لائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ سری بھگوان، ہر جو ایکا ایک سنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 بھگت کرو دھیان، نیتر نین اک کھلائیندا۔ کلجگ اتم ویلا چکھیا آن، چار گنت ڈنک نہ کھئے وجائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی نیتر پیکھو جیو جنت
 ہوئے شیطان، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ کھلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے کہن، پرہ تیری وڈ

وڈیائیا۔ بن تیرے کوئی نہ دسے ساچا بن، جگ نیتر کم کسے نہ آئیا۔ جگ جگ چکائے لہنا دین، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ منگی منگ سچ دوار، ایکا جھولی رہے وکھائیا۔ اکتھے ہوئے ایکا وار، چار جگ وچھڑے لئے ملائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیرا ناؤں لوک مات گاؤندے رہے وارو وار، رُپ انوُپ انوُپ وٹائیا۔ نیوں نیوں سجدہ کردے رہے سنسار، وابوا تیری وڈیائیا۔ ٹوں کرتا کریم پروردگار، رحمت تیری اکو بھائیا۔ سدا سلامت رہیں سچکھنڈ دوار، نہ مرے نہ جائیا۔ گر اوتار تیرے بردے سیوادار، پیر پیغمبر در درویش بیٹھے الکھ جگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساڈی پوری آس کرائیا۔ پُرکھ ابناسی پاربرہم پت پریشور اگوں پیا ہس، ہس ہس آپ سُنائیندا۔ اک دوجے نؤں دیو دس، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ لوک مات چوں آئے نس، سچ دوارا ایکا بھائیندا۔ آگے کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، نتھ اپنے ہتھ وکھائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا ڈیرہ کرے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا آپ کرائیندا۔ چار ورن سُنائے ایکا جس، کھتری براہمن شوُدر ویش میل ملائیندا۔ نرگن نؤر جوت کرے پرکاس، گھر گھر دیپک آپ جگائیندا۔ جن بھگتاں وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ویکھنہارا پرتھی آکاش، پرتھم اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھید آپ کھلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چڑھیا چاء، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ دھن وڈیائی پاربرہم پرہ بنے ملاح، بیڑا لوک مات چلائیا۔ نؤ کھنڈ پرتھی ستان دیپاں دیوے اک صلاح، ایکا اکھر دئے سمجھائیا۔ آد پُرکھ اک جنائے اپنا ناں، اپنا ناؤں اتم آنت دئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی رچنا آپے ویکھ وکھائیا۔ گر اوتار اٹھ اٹھ ویکھن، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ ذات پات دی میٹھ ریکھن، ورن برن نہ کھئے رکھائیندا۔ وسنہارا دیس پردیسن، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنیاں چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ نراکار نرور دھریا بھیسا، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ سیس جھکائے وشن برہما شو کروڑ تیتسیا، سُرپت اند نال ملائیندا۔ چتربھج نیتر بن آپے پیکھا، آد شکت نؤر نؤرانہ نؤرو نؤر اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے گاؤن گیت، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیا۔ اسیں ونڈاں کر آئے مندر مسجد مٹھ مسیت، شودوالے گر در ونڈ ونڈائیا۔ پاربرہم پت پریشور آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں دسے اکو ریت، بن

ہر اور نہ کھئے سہائیا۔ کایا اندر ساچے مندر اُچ محلے بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ ایکا رنگ رنگائے ہست کیٹ، راؤ رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے انڈیٹھ، گر اوتار پیر پیغمبر رہے صلاحیا۔ نردھن سردھن وسے چیت، چیتن اپنا روپ دھرائیا۔ آتم پر ماتم بٹھے ریت، پت پت آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ گر اوتاراں چڑھیا رنگ، سچکھنڈ ساچے آپ رنگایا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھایا۔ لکھ چوراسی آتم سیجا ویکھے پلنگ، گھر گھر مندر آپ اُپایا۔ نرگن انحد اناد وجائے مردنگ، انہت اپنی سیوا لایا۔ امرت سروور ساچی دھار ویاے گنگ، گنگا گوداوری جمنا سُستی نیوں نیوں سیس جھکایا۔ گھر مندر دیوے اک اند، اند اند وچ رکھایا۔ گر اوتار سارے گاؤں چھند، پُرکھ ابناسی ڈھولا اک پرکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو نہ کسے جنایا۔ ہر کا بھیو نہ پائے کوئی آنت، بے آنت بے آنت کہہ کر گر اوتار پلو گئے چھڈائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا کنت، لکھ چوراسی نر نرائن نرگن سرگن لے پرنائیا۔ ویس وٹائے آد آنت جگا جگنت، پنج ت کا یا چولے دئے وڈیائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی گھلدا رہیا بھگت بھگوت ساچے سنت، ست است آپ سمجھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم اپنا پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم پائے پھیرا، بے فکر بے پرواہیا۔ نو نو چار کرے نیڑا، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ لوک مات سچکھنڈ وکھائے ساچے ڈیرہ، ڈیرہ اپنا آپ لائیا۔ میٹنہار چوراسی گیڑا، جم کی پھاسی دئے کٹایا۔ دھرت دھول تیرا کھلا کرے ویہڑا، دھرتی ہوئے آپ سہائیا۔ ترے گن مایا تیرا کٹے جیڑا، بندھن بندھ کھئے رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگوان اک دو جے نوں کہن، توں میرا میں تیرا، سوہنگ گیت ساچا ڈھولا گائیا۔ نرگن پُرکھ پرگٹ ہویا ناؤں رکھایا سنگھ شیرا، شعر اپنا دئے سُنائیا۔ غریب نیانے تارے کر کر مہراں، مہر نظر بے نظیر اپنی ایکا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لہنا دئے چکھایا۔ ساچا لہنا وچ سنسار، ہر جو ہر ہر آپ چکھائیندا۔ لیکھا جانے آپ کرتار، کرتا پُرکھ قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے یار، جنم وچھوڑا پندھ کٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آنت کرے پیار، پریم پیار ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ دی ساچی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ پورب لیکھا لے وچار، وید ویاسا ڈھولا گائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کر کے گئے گفتار، گفت شنید اپنا پردہ لائیندا۔ نانک نرگن

واجاں رہیا مار، مہابلی اپنے وارے پھیرا پائیندا۔ گوبند پوت سپوتا کہے للکار، کل اتم کل کلکی لے اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ سبمل
 ڈنکا وجے اپار، دو جہاناں آپ الائیندا۔ وشن برہما شو ہوئن خبردار، ترے گن مایا نال اٹھائیندا۔ پنچم پردہ دیوے پاڑ، لیکھا جان تیئی
 اوتار، بھگت بھگونت سنگ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کریا اپنی آپ کھائیندا۔ ساچی کریا کرنے یوگ،
 یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگاد سدا سنجوگ، نرگن سرگن میل ملائیا۔ آتم پرما تم بھوگے بھوگ، بھسمڑ روپ نظر نہ آئیا۔ بھگت بھگونت
 گر اوتار پیر پیغمبر جنئے ایک اوٹ، اوٹ اپنی اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا لیکھا
 لیکھے پائیا۔ ساچا لیکھا لیکھے جائے لگ، سری بھگوان آپ لگائیندا۔ چار جگ جو رہے الگ، کلجگ اتم میل ملائیندا۔ ترے گن اگنی
 بھجے آگ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ آتم انتر اک ویراگ، پُرکھ
 ابناسی آپ اُچھائیندا۔ ہر جو ملے کنت سہاگ، جگت دُہاگن ناتا توڑ ٹرائیندا۔ سرت سوانی جائے جاگ، شبد ہانی میل کرائیندا۔ اکتھ
 کہانی سنئے راگ، انہو ان درشت اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیل کھلائے ایک
 ایک، آد آت وڈی وڈیائیا۔ بھگت بھگونت ساچے ویکھ، لوک مات لئے جگائیا۔ بہتران لکھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا دئے سمجھائیا۔ ستران
 رکھ ایک ٹیک، چرن سرن سچی سرنائیا۔ چہتران کرے آپ بیک، وویکی اپنا ناؤں جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ ساچا لیکھا لیکھے جائے لگ، ہر ستگر آپ لگائیا۔ بھگت بھگونت ساچے سد، سچ دوارے لئے ملائیا۔ لکھ
 چوراسی وچوں کڈھ، اپنی بوجھ بھجھائیا۔ انحد راگ سنئے ند، انادی ناد وجائیا۔ لیکھا جانے وشو جد، وشو اپنا کھیل کرائیا۔ پاربرہم
 برہم ویکھے حد، حدوڈ اربعہ آپ ونڈائیا۔ جیو جنت لکھ چوراسی ہر جو دیوے چھڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا
 راہ آپ چلائیا۔ ساچا راہ چلے جہان، دو جہاناں والی آپ چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ رام کہے میں
 تیرا رام، کرشن کہے میں تیرا نشان، نرویر روپ بھو کھئے نہ پائیندا۔ عیسیٰ کہے تُوں میرا امام، موسیٰ کہے تُوں پکڑیں دام، محمد کہے پیائیں
 جام، آب حیات ہتھ رکھائیندا۔ چارے یار سنن پیغام، عزرائیل جبرائیل میکائیل اسرافیل ساچی سیو کھائیندا۔ نانک سچکھنڈ کرے

پروان، نام ستِ ملیا دان، نرگن ویکھے اک بھگوان، دوسر نظر کھئے نہ پائیندا۔ گوہند سُرورِ بلوان، کھڑگ کھنڈا تیج کرپان، چند پرچنڈا
 برہمنڈ کھنڈ سرب کُرائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر ہر چرن کول کرن سرب دھیان، ناتا توڑ مان ابھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، ساچا راہ آپ جنائیندا۔ ساچا راہ سچ محلہ، ست پُرکھ نرنجن آپ سمجھائیا۔ کلجگ اتم رہے اٹلا، اٹل پدوی
 دئے جنائیا۔ سچ سنگھاسن ہر جو ملا، نرگن بیٹھا آسن لائیا۔ بھگت بھگوان پھڑائے پلا، پھڑیا پلو جھٹ نہ جائیا۔ جوتی شبدی آپے رلا،
 رل مل اپنی خوشی منائیا۔ سچ سندیس ایک گھلا، دو جہان کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دھارا آپ
 چلائی۔ ساچی دھارا پُرکھ اکال، تیری سب نوں بھائی۔ آد جُگادی دین دیاں، کال مہاکال تیری سرنائیا۔ کلجگ آنت سُنیا مُریدان حال،
 مُرشد اپنا روپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت لے بھال، لکھ چوڑاسی پھول پھلائی۔ ناتا توڑے شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر جس دی گھالنے آئے گھال، سو خالق لوک مات پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم بے دلال، جگت دلالی اک کرائیا۔ حقیقت ویکھے حق حلال،
 جُھری چلائے نہ جگت قصائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ لیا سُن، ہر جو ہر
 ہر آپ سنایا۔ کون جانے پرہے تیرے گن، بے آنت تیری وڈیایا۔ لکھ چوڑاسی چھان پُن، ہرجن ساچے لئیں تریا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہایا۔ در گھر ساچا سوہنیک، گر اوتار پیر پیغمبر رہے جس گائیا۔ تیرا دِسے نہ کھئے شریک،
 لاشریک تیری رُشنائیا۔ چوڈاں طبق میٹنہار تاریک، اندھ اندھیر دئیں گوائیا۔ صدی چوڈھویں ویکھے ٹھیک، ٹھیکر سب دا بھن وکھائیا۔
 پیر پیغمبر تیرے در تے منگدے رہے بھیکھ، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ خالی کھیس، نیتر نین نیر وہائیا۔ اُمت نبی بھلی
 حدیث، کلمہ امام نہ کھئے سنائیا۔ تیرے در نہ جھکیا سیس، ساچا سجدہ نہ کھئے وکھائیا۔ مکہ کعبہ جوٹھا جھوٹھا پیسن لیا پیس، کایا حُجرے
 سچ محرابے چڑھ درس کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، آنت ملے تیری سرنائیا۔ سچ سرنائی
 دیوے دس، نر ہر آپ جنائیندا۔ ہاڑ ستاراں ہوئے اکٹھ، ستر بہتر چہتر میل ملائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں آؤنا ٹھ، راہ مارگ اک
 جنائیندا۔ آگے ملے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا کھیل کرائیندا۔ لہنا دینا چُکائے سب دا سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھ، روداس چہارا نال رلائیندا۔

دو جہاناں ایکا ڈوری دیوے گھت، بندھن بندھ نہ کھئے ٹڑائیندا۔ بھگت بھگونت مل مل گائن جس، جس بھگتاں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل لینا جان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ پرگٹ ہوئے سِری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائیآ۔ لیکھا جانے چار جگ جگ نشان، پُورب ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہندو مُسلم سکھ عیسائی وکھائے اک مکان، دوْجا مقبرہ نہ کھئے بنائیا۔ پنڈت پاندھے مُلا شیخ گرنھی پنتھی ہون حیران، ہر ہر کی کھیل رچائیا۔ سرب جیاں دیوے اکو گیان، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ پشو پنکھی پنچھی ترور سرور سارے گان، آنتر آتم اک لو لائیا۔ آد جُگاد سدا سدا کرے کھیل سِری بھگوان، بھگوان اپنا حُکم ورتائیا۔ کلجگ آنت کرے قُربان، لکھ چوراسی کرپلا رُپ وکھائیا۔ ستجگ سچ کرے پردھان، سچ سچ ملے وڈیائیا۔ وشن برہما شو دیوت سر رکھ مَن سارے گان، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ ستجگ جھلے سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائیآ۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان دیوے دان جیو جہان، جیون جگت اک جنائیا۔ گھر سخیاں ملے آپے کاہن، مُکند منوہر لکھی نرائن رُپ وٹائیا۔ سینتا سرتی میلا سییا رام، گھٹ گھٹ رمیا رام پھیرا پائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، ہزارا درُود کرے پڑھائیا۔ اسم اعظم اک نشان، ایکا نُور دئے درسائیا۔ محمد ایکا الف کرے پروان، اُلفت ہور نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھڑ دئے وکھائیا۔ ایکا اکھڑ نام ست، ستگر نانک نام درڑایا۔ آتم پرما تم برہم مت، تت تت نال ملایا۔ جیو جنت بہتر ناڑ نہ ابلے رت، رتی رت دئے سُکایا۔ اک جنائے ساچی گاتھ، گاتھا ایکا ایک پڑھایا۔ ہوئے سہائی انا تھان ناتھ، دینن اپنی گود اُٹھایا۔ لہنا دینا ویکھے مستک ماتھ، کوستک منیا پردہ دئے چُکایا۔ جنم جنم دا پورا کرے گھاٹ، پچھلا گھاٹا پور کرایا۔ آگے نیڑے دسے واٹ، لکھ چوراسی پندھ مُکایا۔ گوبند گر وکھائے ساچی کھاٹ، آتم سیجا اک سہایا۔ نرمل جوت جگے للاٹ، نور نورانہ ڈگمگایا۔ بجر کپاٹی جائے پاٹ، جس سِر اپنا ہتھ ٹُکایا۔ اتم مئے اندھیری رات، ساچا چند دئے چمکایا۔ اک بندھائے چرن نات، ساچا ناتا جوڑ جڑایا۔ ویلے اتم پُچھے وات، نرگن سرگن لئے ملایا۔ درس دیکھائے اک اکانت، اکل کل اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اکو نام دئے درڑایا۔ اکو نام ایکا گھر، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی جس گھاڑن لیا گھڑ، سو پرہ ویکھے چائیں چائیا۔ گھر مندر اندر اُچے ٹلے جائے

چڑھ، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ سُرتی شبدی لئے پھڑ، آتم پر ماتم بھے لڑ، برہم پاربرہم ایکا گھر بہائیا۔ گرمکھ گرسکھ ہرجن ہربھگت ساچے سنت درشن ویکھن آگے کھڑ، سوچھ سرؤپی اپنا درس کرائیا۔ کرے پرکاس بہتر نر، تن سو سٹھ ہاڈی کایا ماٹی دئے چمکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر وچ گھر لڈائے لڈ، پتا پوت بالک روپ سکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، سریشٹ سبائی وکھائے اکو جد، وشنوں بنس دئے سہائیا۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پھمن سینگھ دے گرہ چھمب جموں ★

ہر ستگر سچا مہربان، سدا سہائک کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن جانی جان، جیو جنت جنت سہائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے آن، جگ جگ اپنا وپس وٹائیندا۔ بھگت بھگوان وکھائے سچ مکان، تن مندر ڈیرہ لائیندا۔ بردھ بال جوان دیوے اکو مان، وڈا چھوٹا نہ کھئے رکھائیندا۔ مات پت بن سری بھگوان، چھوٹے بالے گود اٹھائیندا۔ ست سنتو کھی امرت نام، سچ پیالہ جام پیائیندا۔ آتم پر ماتم اکو گان، گیت سہاگی آپ سناائیندا۔ نانا تے مڑھی پون مسان، مسلا اکو وار حل کرائیندا۔ ساچے سنت آنت نہ کدے پچھتان، پسچاتاپ نہ کھئے کرائیندا۔ صدق صبوری دسے سچ ایمان، اسم اپنا آپ وکھائیندا۔ علم عالم علما دیوے اک نشان، الف عارف آپ پڑھائیندا۔ ایکا اکھڑ گن ندھان، وکھڑ سب توں آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے کھیل کرائیندا۔ ایکا اکھڑ نرگن روپ، رام رحیم آپ پرگٹائیا۔ آد جگاد وکھائے ست سرؤپ، سچ سچ ربیا سہائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیا۔ نرگن سرگن دئے سچ ثبوت، نانک ڈھولا ایکا گائیا۔ پتا پُرکھ اکال شبدی شبد بنائے ساچا ست، ابناسی اچت دیا کھائیا۔ بھگت بھگوان بھگتی سہائے ساچی رت، وار تھت نہ کھئے رکھائیا۔ جگت وکارا من ہنکارا دیوے گٹھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ سرت سوانی جائے اٹھ، اٹھ نیتر نین کھلائییا۔ سخیاں کولوں لئے پچھ، مل سخیاں منگل گائیا۔ کون دوارے ملے سکھ، سکھ سانتک ست دئے کرائیا۔ اُجل ہویئے مات مٹھ، دھرت دھول

دئے وڈیائیا۔ سفل کرائے مات ککھ، جن جنی لیکھے لائیا۔ جنم جنم دی مٹے بھکھ، آسا ہور نہ کھئے ودھائیا۔ نانا تئے مات گرہہ اُلٹا رُخ، دس دس ماس اگن نہ کھئے تپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ سمجھائیا۔ ساچی سیکھی ساچی مت، ایکا وار جنائیا۔ ستگر پورے چرن نت، نانا اک درڑائیا۔ کر کِریا جس دیوے برہم مت، برہم لے جنائیا۔ نار نار نہ اُبلے رت، پنج تت نہ کھئے ہلکائیا۔ جگت وکارا اپنے کھاتے لے گھت، ڈونگھا کھاتا ہر رکھائیا۔ ست سنتوکھ دھیرج شبد گیان دیوے مت، من مت دئے ڈرکائیا۔ سچ ونجارا کھولے بت، گھر ایکا نام وکائیا۔ چرن سرور نیرتھ ت، تٹ کنارہ دئے وکھائیا۔ اک چڑھائے ساچے رتھ، اکم اکمڑی کار کرائیا۔ ویکھنہارا ساڈھے تے ہتھ، ترے گن اتینا پھیرا پائیا۔ آد جگاد سرب کلا سمرتھ، سو پُرکھ زرنجن وڈا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ مارگ رہیا دس، دس دس مارگ آپ سمجھائیا۔ ترے گن مایا وچ نہ جانا پھس، پنچم بندھن نہ کھئے رکھائیا۔ پرہہ ملن دی رکھنی آس، ایکا آسا دئے جنائیا۔ جنم جنم دی میٹے پیاس، امرت جام اک پیائیا۔ آون جاون لکھ چوراسی کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے ٹڑائیا۔ سنت سُہیلا سدا وسے پاس، اک اکیلا سچا ماہیا۔ مل مل سخی گوپی کابن پائے راس، منڈل منڈپ ناچ نچائیا۔ ڈھولا سوہلا گائے شاہو شاہاش، راگی انراگی اپنا راگ الایا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق رہیا سمائیا۔ آد جگاد نہ ہونے ناس، ابناسی اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ سجن میت، مٹر پیارا اک جنائیندا۔ آد جگادی اچرج ریت، بھو ابھید آپ جھپائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، اتیت اپنی کل پرکھائیندا۔ ہرجن بخشے سچ پریت، پریتوان ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پرکھنہارا نیت، نت نوت اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اپنا رُوپ وٹائیندا۔ کلجگ رُوپ دین دیال، دیاندھ آپ وٹائیا۔ گرمکھ ویکھے بال انجان، بالی بڈھ لیکھے لائیا۔ بھڑ بنائے چتر سُجان، سُگھڑ دیوے آپ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے مارگ آپ چلائییا۔ ساچا مارگ اکو ہر، ہر جو گر اوتاراں آپ جنائیندا۔ پیر پیغمبر سجدہ رہے کر، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ کلمہ امام رہے پڑھ، الاہی کلام آپ جنائیندا۔ زرگن زوریر چکائے ڈر، ڈر اپنا اک سمجھائیندا۔ بھگت بھگوت لے پھڑ، پھڑ بابوں آپ اٹھائیندا۔ کلجگ اتم کِریا کر، کر کِریا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، ہرجن اپنی دیا کھائیندا۔ ہرجن ویکھے ہر نرنکار، ہری ہر اپنی کھیل کرائیا۔ لیکھا جانے اندر باہر، ڈونگھی بھور رسیا سمائیا۔ کایا کوری کھول کواڑ، گنڈا اپنا دیوے لاپیا۔ دیونہارا درس دیدار، دید عید چند چمکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی ایک ہتھ، ہتھ نظر کیسے نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی گائے گنھ، رسنا جہوا نال رلائیندا۔ نظر نہ آئے پُرکھ سمرتھ، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ہرجن وِرا نیتر پیکھ پیکھ گائے جس، حال مُریداں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہردے اندر آپے وس، حسرت ہرجن آپ مٹائیندا۔ مٹائے حسرت دیوے درس، درس اپنا آپ کرائیا۔ بال بالے کر کر ترس، رحمت اپنی آپ کرائیا۔ مانس جنم نہ ہووے حرج، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیا۔ گرسکھ تینوں کوئی نہ سکے ورج، ساک سجن سین جھوٹھا بندھن رہے پائیا۔ ستگر پورا جگ جگ جن بھگتاں لاہون آیا قرض، پچھلا قرضہ مول چکائیا۔ آگے ہون نہ دیوے کوئی حرج، جھوٹھی حرکت دئے مٹائیا۔ دئے جوڑ کر نمسکار جس جن چرن کیتی عرض، آرزو اپنی جھولی پائیا۔ گرمکھ بال سُگھڑ سُجان، پُرکھ نار بنائے آپ مرد، مرد مردانہ ایک رنگ چڑھائیا۔ لکھ چوراسی پُٹھی ہوئی نزد، گرمکھ کھیل سار پاش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہرجن ہر کی گود سہائیا۔ بھیروں گراوے کوک پکار، کوک کوک سُنائیا۔ مندر ملے نہ کھئے دوار، دوارکا رُپ نظر کھئے نہ آئیا۔ جگت سندھور ہویا خوار، سچ للاٹ نہ کھئے رُشنائیا۔ میں ویکھیا نیتر نین آگھاڑ، چار گنٹ نین اٹھائیا۔ اکو بالا بالے کر پیار، بلی اپنی دئے جنائیا۔ پورب لہنا نال نرنکار، بھگتاں بھگتی سیو کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا دئے گھلائییا۔ چھوٹا بالا بال انجان، جنم چوٹھے ویس وٹائیا۔ سنت دھوڑی ملیا دان، مستک ٹکا لائیا۔ ہر سنت دیوے اک گیان، بن ہر آنت نہ کھئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ پچھلا لیکھا ہنس راج، چوٹھے جنم مکائیا۔ چوٹھے جنم بھیروں مٹدا رسیا گرو مہاراج، نت اٹھ اٹھ تلک لگائیا۔ آنت نہ سوریا مانس جنم کاج، لکھ چوراسی نہ کھئے کٹائیا۔ ساچے سنت دتا داج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ہوتی مردان مار آواز، سنگھ کرم گیا سُنائیا۔ تیری ستگر رکھ لاج، جس ہتھ میری وڈیائیا۔ ٹھا کر کہے کون سماج، سچ سماج دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے وچ سمجھائیا۔ ہنس راج

سُنی بات، سنت سبجَن آپ جنائیا۔ بھیروں آنت نہ دیوے ساتھ، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ راج ہنس آیا بھیروں پاس، دوئے جوڑ رسیا
سُنائیا۔ میں سُن کے آیا اکو بات، تیرا ناتا آنت نہن نہ پائیا۔ بن ہر بہگت کھئے نہ پُچھے وات، پاہن پتھر رہے کُرا لائیا۔ بھیروں کہے میں تیرا
داس، جس سیکھیا سچ سمجھائیا۔ پرہ ملن دی میں وی رکھی آس، کون ویلے لئے ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا کھیل تماش، لہنا لہنا لہنا
گھر گھر جھولی پائیا۔ چوٹھے جگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چوٹھا جنم اپنے لیکھے لائیا۔ چوٹھا جنم چھوٹا بالا، لوک
مات مائس روپ وٹائیندا۔ اُپر چڑھیا برچھ ڈالا، اچھیا اپنی آپ پرگٹائیندا۔ بھیروں پھرے ہوئے کنگالا، کنگالی مات نہ دُور کھئے کرائیندا۔
اک دُو جے نوں پُچھن حالا، اندرے اندر راگ لائیندا۔ کون بدھ ملے گر گویالا، آپ اپنی گود بہائیندا۔ ساچا مارگ اک سُکھالا، انہو
درستی آپ جنائیندا۔ لیکھے لگے چھوٹا بالا، بال تیرا بندھن ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، دُھر دا
لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چھوٹا بالا لیکھے گیا لگ، بھیروں اپنی خوشی منائیا۔ آنت ملے سورا سربگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ کلجگ
اگنی بُجھائے اگ، تتی وا نہ لاگے رائیا۔ ایکا بٹھے ساچا تگ، نہ کوئی سکے توڑ ٹرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دوہاں
وچولا اپنا بھيو جنائیا۔ دوہاں وچولا سِری بھگوان، ہر ہر جو دیا کھائیندا۔ نگا بالا کر پروان، پچھلا لہنا جھولی پائیندا۔ ناتا تھے پون
مسان، دین دِیال اپنے رنگ رنگائیندا۔ چرن کول ملے اک استھان، دھام بھومکا سچ سہائیندا۔ ماتا پتا نہ ہوئے حیران، ہر جو اپنی گود
بہائیندا۔ لکھیا لیکھ رہے جگت نشان، سبد نشانہ نہ کھئے مٹائیندا۔ مر مر جھے کوٹن وار جیو جہان، بن ستگر پورے آنت لیکھے کھئے نہ
پائیندا۔ جس بینتی سُنے آپ بھگوان، تِس سگندھی ساچی آپ مہکائیندا۔ پتا پتر اک نشان، واسنا جگت نہ کھئے ودھائیندا۔ گھر بیٹھیاں
تینوں درشن دیوے آن، بن دردی درد وٹائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔

☆ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرتاپ سنگھ پنڈ در جوں ☆

آد پُرکھ ہر کھیل کراؤنا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن مارگ لاؤنا، ایکنکارا ویکھے چائیں چائیا۔ آد نرنجن دیپک جگاؤنا، ابناسی کرتا ہتھ رکھائیا۔ سری بھگوان سچ نشان جھلاؤنا، پاربرسم پریہ سیو کماٹیا۔ نرگن سرگن ویس وٹاؤنا، روپ انوپ آپ درسائیا۔ ساچا مندر اک سہاؤنا، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ تخت نواسی آسن لاؤنا، شاہ پاتشاہ شہنشاہ ساچے تخت آپ سہائیا۔ دھرت دھول مات وڈیاؤنا، دھرنی اپنی بوجھ بُجھائیا۔ چار جگ دا پنڈھ مُکاؤنا، لیکھا لیکھے دئے لگائیا۔ دھر فرمانا حکم سناؤنا، سچ سندیسہ دئے الاٹیا۔ راج راجان شاہ پاتشاہ وڈ سلطان آپ اکھواؤنا، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ سچ دربارا اک وکھاؤنا، گھر ٹھانڈے وجے ودھائیا۔ سٹ دُلارا اک اٹھاؤنا، شبدی شبد لئے سمجھائیا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پاؤنا، گگن پاتالاں پھیرا پائیا۔ زمیں اسماناں نین کھلاؤنا، سمنڈ ساگر کھوجے تھائوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کار آپ کماٹیا۔ ساچی کار کرے کرتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ اک بنائے سچ دوارا، سچکھنڈ ساچا ناؤں رکھائیا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اُجیارا، نرگن نروریر پُرکھ اکال کرے رُشناٹیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب پروردگارا، کھیلے کھیل دو جہان سری بھگوان روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آٹیا۔ نو سؤ چورانونے چوکری ویکھنہارا مار دھیان، اکھ پرتکھ آپ کھلاٹیا۔ وشن برہما شو دیونہار گیان، بودھ اکادھا اپنا پردہ آپ چُکائیا۔ ترے گن رکھنہارا مان، پنج تت دیونہارا دان، داتا دانی اپنا پھیرا پائیا۔ گر اوتاراں دیونہارا نام ندھان، کھیلے کھیل دو جہان، خالق خلق روپ وٹائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، پرَم پُرکھ وڈ مہربان، نرگن جوت جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، اپنا بھيو آپ چُکائیا۔ ست ستوادى ست نشان آپ اٹھائے نوجوان، لوک مات ربیا درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دوارا اک سہائیا۔ سچ دوارا ہر سہاؤنا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ ساچے مندر اندر بہ بہ آسن لاؤنا، آسن سنگھاسن اک وڈیائیا۔ سچ سندیس اک الاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کار آپ کرائیا۔ ساچی کار کرے نرائن، نر ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد گر اوتار جس دی مہا رسنا کہن، کہہ کہہ صفت صلاحیا۔ سو صاحب دیال ٹھاکر سوامی بھگت پیکھے اپنے نین، لوچن اپنا آپ کھلاٹیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چُکائے لین دین، دیونہارا اک

اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مندر اک وڈیائی۔ ساچا مندر سوہاؤنت، سو پُرکھ زرنجن آپ سُہائیندا۔ لوک
 مات بنائے ساچی بنت، بن بن سیوک سیو کھائیندا۔ مہا جنائے اک اگت، چار ورن پنڈھ مُکائیندا۔ ایکا رُوپ وکھائے ساچے سنت، دئی
 دویتی روگ مٹائیندا۔ لیکھا جانے بھگت بھگوت، بھگون اپنا رنگ چڑھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیتر کھول ویکھن آنت، ہر جو اپنی دھار
 چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھید ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھيو ابھید ہر آپ جناؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ لوک
 مات سچ نشان جھلاؤنا، دو جہاناں والی سیو کھائیندا۔ ساچے مندر آسن لاؤنا، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ گر اوتاراں در منگاؤنا،
 وشن برہما شو اٹھائیندا۔ وید پُران ویکھ وکھاؤنا، شاستر سمرت نال رلائیندا۔ گیتا گیان پردہ لاہنا، انجیل قرآنا پھول پھلاؤنا۔ کھانی بانی
 ویکھ وکھاؤنا، ویکھنہار نظر کسے نہ آئیندا۔ نو نو چار پنڈھ آپ مُکاؤنا، آگے پاندھی نظر کوئی نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا ڈھولا آتم
 پر ماتم سُہاگی چھند اک سُناؤنا، رسنا جہوا گیت الائیندا۔ آتم پر ماتم لیکھا بتی دند گاؤنا، گا گا اپنا کھیل وکھائیندا۔ دئی دویتی بھانڈا بہرم
 بھناؤنا، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ ہومے ہنگتا جوٹھ جھوٹھ باہر کڈھاؤنا، سچ سچ آپ درڑائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ایکا ایشٹ گردیو آپ
 اکھواؤنا، کھتری براہمن شودر ویش آپ سمجھائیندا۔ جلوہ نور اک دھراؤنا، نور الہی ویس وٹائیندا۔ پیر پیغمبر مُلا شیخ مسائق آپ
 پڑھاؤنا، کلمہ نبی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ آپ سمجھائیندا۔ ساچا مارگ لگے مات، ماتر
 بھومی دئے وڈیائی۔ نو کھنڈ پرتھمی بنے اک جماعت، ایکا جز دئے وکھائیا۔ ایکا اکھر ایکا گاتھ، ایکا نام کرے پڑھائیا۔ ایکا ستگر پُرکھ سمراتھ،
 دوجی اوٹ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا پتی کھلاپات، کول نین اک اکھوائیا۔ ایکا جگ جگ پچھے وات، گر اوتار سیو لگائیا۔ ایکا پیر پیغمبر
 دیوے دات، ساچی وست آپ ورتائیا۔ اک بندھائے ساچا نات، چرن کول وڈی سرنائیا۔ ایکا میٹے اندھیری رات، جگ جگ لہنا لہنا
 ویکھ وکھائیا۔ ایکا لیکھا جانے کائنات، ایکا سرشٹ سبائی رہیا سمائیا۔ ایکا بیٹھا رہے اکانت، سچکھنڈ آسن لائیا۔ ایکا ویس وٹائے بوہ بدھ
 بھانت، بھيو ابھید نہ کسے جنائیا۔ ایکا کلجگ اتم جن بھگتاں پچھے وات، جگ جنم دے وچھڑے لئے ملائیا۔ زرگن زرگن بنے سجن ساک،
 سرگن بندھپ رُوپ وکھائیا۔ پار کنارے لائے گھاٹ، تٹ کنارہ اک جنائیا۔ ہرجن میٹے پچھلی واٹ، پورب لیکھا دئے چکائیا۔ آگے کھیل

کرے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ جگت واسنا پائے نتھ، منوآ اٹھ نہ دہ دِش
 دھائیا۔ نرمل جوت کرے پرکاس، اندھ اندھیر گوائیا۔ امرت آتم بُجھائے پیاس، ترسنا جگت رہے نہ رائیا۔ ناتا توڑ پرتھمی آکاش، بخشے
 چرن سچّی سرنائیا۔ گھر مندر پاوے راس، سُرّتی شبّدی گوپی کاپن نچائیا۔ ساچی وست سد رکھے پاس، وست اموک آپ ورتائیا۔
 جن بھگتاں کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے تڑائیا۔ ناتا تئے دس دس ماس، اُلّتا رُکھ نہ پھیر لٹکائیا۔ گُرمکھ تیری سُنے سدا ارداس، اہل
 بھل کدے نہ جائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو شاہو شاہاش، شخصیت ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہرجن ہوئے نہ کھئے اُداس، سوچھ سرُوپی درس
 دکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ آپ لگائیا۔ ساچا مارگ مات لگاؤنا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ پچھلا
 لیکھا جھولی پاؤنا، اپنے کھاتے آپ رکھائیندا۔ گُراوتار پیر پیغمبر در بہاؤنا، چرن سرن اک سمجھائیندا۔ سب نے ڈھولا مل کے گاؤنا،
 سری بھگوان آپ الائیندا۔ دین مذہب شرع شریعت پندھ چُکاؤنا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا نُور نظری آؤنا، جوتی جاتا
 ڈگمگائیندا۔ ایکا ناد نُور سُنّاؤنا، تریا راگ آپ الائیندا۔ ایکا گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لاؤنا، نج گھر اپنی تاڑی لائیندا۔ ایکا برہم پاربرہم ویکھ
 وکھاؤنا، ویکھنہارا اپنی دیا کھائیندا۔ ایکا مندر ڈُونگھی کندر، گھر وچ گھر آپ بناؤنا، چہر چہن نہ کھئے چُھپائیندا۔ اٹّ گارا کھئے نہ لاؤنا،
 باڈی بنت نہ کھئے بنائیندا۔ بن تیل باقی دیپک آپ جگاؤنا، ہون گھرت نہ کھئے پائیندا۔ پون سُگندھی وچ رکھاؤنا، جگت دھوپ نہ کھئے
 وکھائیندا۔ انحد نادی ناد وجاؤنا، گھر گھر وچ راگ سُنائیندا۔ وسادی وساد ہو ہو کھیل کراؤنا، برہم برہماد کھوج کھجائیندا۔ ساچا
 مارگ اک سمجھاؤنا، سرشٹ سبائی ایکا راہ چلائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی نام ندھانا اکھڑ اک پڑھاؤنا، چوڈاں ودیا موہ مٹائیندا۔ چوڈاں لوکاں
 پھیرا پاؤنا، چوڈاں طبق آپ اُٹھائیندا۔ وشن برہما شو پردہ لاہنا، ایشٹ ایکا نظری آئیندا۔ سچ سنندیس نر نریش دو جہان سری بھگوان،
 کلجگ اتم آپ سُنّاؤنا، گُراوتار پیر پیغمبر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ آپ چلائیندا۔
 ساچا مارگ چلے جگ، جگ جیون داتا آپ چلائی۔ پرگٹ ہو سورا سرننگ، ساکھیات کھیل کرائیا۔ سنت سہیلے گُرو گُرا چیلے پھڑ پھڑ
 ہنس بنائے کگ، کاک ہنس روپ وٹائیا۔ جگت ترسنا بُجھائے آگ، امرت آتم جام پیائیا۔ درشن دیوے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ ہتھ وڈیائیا۔

گھر دیکھ جوتی جائے جگ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ انحد سُنائے ساچا ند، چھٹی راگ بھیو نہ آئیا۔ گھر گھر ہر جو رہیا سد، سدا دیوے
تھاؤں تھائیا۔ پار کنارے نو کرو حد، نو در کھوجو بے پروا ہیا۔ آتم پر ماتم ہوئی اڈ، اتم میلا دئے ملائیا۔ ویکھنہارا کایا کوری ڈونگھی بھوری
کھڈ، زرگن سرگن اندر وڑ وڑ ویکھے تھاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ ساچا مارگ ہر کا
گیت، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ ستجگ چلے ساچی ریت، ایک ایشٹ ہر جنائیندا۔ نانا تھے مندر مسیت، ایک مندر سو بہا پائیندا۔
پاربرہم پت پر میشور نظری آئے اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچ ایک گھر بہائیندا۔ چرن کول
بندھائے سچ پریت، دوسر در سیس نہ کھئے جھکائیندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کرے کرائے پت پت پت، پت
پاؤن پھیرا پائیندا۔ صدی چوڈھویں جائے بیت، چوڈاں طبق سرب گر لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم
ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا مارگ اک پرگٹائیندا۔ ساچا مارگ صاحب سلطان، ست ستوادی ست لگائیا۔ ایک پوجا رہے سری
بھگان، دوسر دیو نہ کھئے منائیا۔ وشن برہما شو کرن دھیان، سُرپت اند کروڑ تینتیس سیس جھکائیا۔ تیئی اوتار کرن پروان، بھگت اٹھاراں
خوشی منائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کرن سلام، محمد سجدہ سیس جھکائیا۔ نانک زرگن کہے ست نام، تیرا بھانا سچ رجائیا۔ گوبند کہے پُرکھ اکال
سریشٹ سبائی دیوے دان، دیونہار اک اکھوائیا۔ کلجگ اتم ہوئے پردھان، وڈ پردھانگی آپ کھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لکھ چوراسی
دئے سمجھائیا۔ ناؤں رکھ وچ جہان، نہکلنکا ملے وڈیائیا۔ سمبل وسے دھام مقام، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ نام کھنڈا تیج کرپان،
برہمنڈاں لئے چمکائیا۔ کلجگ اتم میٹے آن، ستجگ ساچا راہ چلائی۔ نو کھنڈ پرتمھی جیو جنت سادھ سنت پُرکھ اکال ایک گان، ایک ہر
جو نظری آئیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، زرگن نور کرے رُشنائیا۔ زرگن نور نرمل جوت، نور
نورانہ ڈگمکائیندا۔ نہ کوئی قلعہ نہ کوئی کوٹ، چار دیوار نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن انگ نہ کھئے لگائیندا۔ ایک اپنا
ناؤں سُنائے سچ سروت، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ آد جگاد ستگر پورا اکو بہت، گر گر اپنی دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی کایا آتر
کڈھ کھوٹ، سچ سچ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، آتم پر ماتم نانا بدھاتا جوڑ

جُڑائیندا۔ آتم پر ماتم پار پریم بریم، بے آنت کھیل کرائیا۔ ہر کہ سوگ نہ کھئے غم، چنتا روگ نہ کھئے رکھائیا۔ کلجگ کوڑا ٹھیکر دیوے بہن، کاجی ماٹی رہن نہ پائیا۔ ستجگ چڑھائے ساچا چن، ست ست کرے رُشنائیا۔ بھگت بھگوان بیڑا دیوے بنھ، بن کھیوٹ کھیٹ سیو کھائیا۔ سرشٹ سبائی کہے دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائیا۔ ایک راگ سنائے کن، سوہنگ اکھر ڈھولا گائیا۔ لیکھا جانے جننی جن، دائی دایا سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ساچا راہ ست ست آپ چلائی۔

★ ۲۰ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی باز سنگھ دے گرہ پنڈ مٹو جموں ★

سو پُرکھ نرنجن ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھول کواڑ، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ ایکنکارا کر پسار، نرگن دھار آپ پرگٹائیندا۔ آد نرنجن ہو اُجیار، جلوہ نور آپ درسائیندا۔ ابناسی کرتا ویکھنہار، نیج نیتر آپ کھلائییندا۔ سری بھگوان کھیل کرے اپار، الکھ اگوچر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پار پریم پریم میت مُرار، نرگن اپنا سنگ نبھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، ست ستوادی آسن لائیندا۔ دیا باقی اک اپار، کھلاپاتی آپ جگائیندا۔ ساچی کھاٹی کر تیار، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، راج راجان ایکسا سیو کھائیندا۔ در درویش بن بھکھار، سیس جگدیش آپ جھکائیندا۔ آپے جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جاتا کھیل اپار، پُرکھ بدھاتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل سری بھگونت، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ کرے کھیل بے آنت بے آنت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھننہار آپ اکھوائیا۔ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لکھ لکھ نہ کھئے سمجھائیا۔ آپے بن بن نار کنت، سیج سہنجنی آپ بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل آد جگاد، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ نرگن نور رہے وساد، بسمل اپنی دھار چلائییندا۔ دیونہارا ساچی داد، نام امولک آپ ورتائیندا۔ وشن برہما شو آپے کاڈھ، جن جننی آپ اکھوائیندا۔ ترے گن اتینا لڈائے لاد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ بھیو چکائے سچکھنڈ نواسی دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ ایک نور جوت

پرکاسی، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ساچے منڈل پاوے راسی، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ وشن برہما شو سیوک بنائے داسن داسی، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ کرنی کرتا ہر کرتارا، اپنی کھیل کرائیندا۔ ترے گن تت بھر بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیندا۔ پنج تت تت اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ زرگن سرگن پاوے سارا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی جگت نشان، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ زرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ آتم آنتر اک گیان، شبدا انادی ناد سنائیا۔ پارہم برہم ویکھے آن، گھر گھر میلا سہج سُبھائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، اکھڑ نیش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ برہما ویتا کر پروان، برہم ویدا اک جنائیا۔ چارے ویداں کھول دکان، چارے جگ ہٹ چلائییا۔ چارے کُنٹ کھیل مہان، چار ورن دئے درڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائییا۔ ساچی دھار زرگن سرگن، ہر جو ہر ہر آپ چلائییندا۔ آتم پرما تم اک سنائے ساچی دھن، دھن انادی آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، گر گر اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کرنی کرنیہارا، ایکا ایک ایک اکھوائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ زرگن سرگن لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیا۔ جیواں جنتاں دئے سہارا، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ ایکا نور اک پسارا، پُرکھ اگم ایکا نظری آئییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ گر اوتار سیوادار، پیر پیغمبر نال رلائیندا۔ بھگت بھگونت دے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ ساچے سنت کر پیار، ستگر اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ گرمکھاں کایا کھول بند کواڑ، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ ہرجن میل ملائے چرن دوار، چرن سرن اک رکھائیندا۔ گرمکھ پھڑ پھڑ بیڑا کرے پار، گر گر اپنی گود بہائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے وارو وار، جگ چوکرئی ونڈ وندائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ آوندا رہیا وچ سنسار، سرگن اپنا راگ لائیندا۔ ایکا چوکرئی ونڈ کرے اپار، تیئی اوتاراں کرے پیار، بھگت اٹھاراں دئے آدھار، عیسیٰ موسیٰ محمد کھول کواڑ، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ نانک گوہند زرگن نور کر

أُجیار، میلِ ملائے سچِ دوار، درِ دروازہ آپ کھلائیندا۔ وید شاستر لئے اُچار، سِمرت ویکھے اپنی وار، گیتا گیان اکِ درڑائیندا۔ پُران اٹھاراں دے آدھار، انجیلِ قرآن کرے اُجیار، کلمہ کلام نُورِ الہی آپ سمجھائیندا۔ کہانی بانی ونج وپار، سُرتی شبدی ناتا کنت بہتار، پُرکھ بدھاتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ کہتری براہمن شودر ویش ویکھے وارو وار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ چوکرئی اپنا حُکم ورتائیندا۔ جُگ چوکرئی پیتے کوٹ، کوٹن کوٹ رُوپ وٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت لوک مات شبد نگارے لا کے گئے چوٹ، چوٹی چڑھ چڑھ دھیان لگائیا۔ جیو جنت آتم کڈھے نہ کھٹے کھوٹ، آسا ترسنا لوہ موہ ہنکار نہ کھٹے تجائیا۔ ناتا جُڑیا ورن گوت، شرع شریعت گل وچ پائی پہابیا۔ کیسے نظر نہ آئے نرگن جوت، پاربرہم پرہہ بیٹھا مکھ جُھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ اپنا حُکم ورتائیا۔ جُگ چوکرئی ہر جو ویکھ، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ میٹھارا سب دی ریکھ، اپنی ریکھ نہ کیسے وکھائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچے دیس، تھر گھر اپنا رُوپ پرگٹائیندا۔ لوک مات کھیڈاں لئے کھیڈ، راما کرشنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، کرنی کرتا آپ اکھوائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھے وارو وار، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، نہکلنکا اپنا ناؤں رکھائیا۔ ساچا ڈنکا اگم اپار، دو جہاناں دئے سُنائیا۔ لوآن پُریاں کرے خردار، برہمنڈاں کھنڈاں دئے جگائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، شہنشاہ اپنا بل دھرائیا۔ سچ سنديسہ دیوے ایکا وار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ لوک مات کرے سچ وپار، وڈ بوباری بے پرواہیا۔ وشنوؤ آؤنا چل دوار، در دروازہ رہیا کھلائیا۔ برہمے برہم کرے پیار، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ شنکر تیرا ویکھے باسک تشکا ہار، ہتھ ترسول کون سہائیا۔ سُرپت تیرا لہنا دینا قرض دئے اُتار، کروڑ تیتیسنا نال ملائیا۔ گر اوتار کر وچار، پورب لیکھا دئے سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کھول کواڑ، مکہ کعبہ ایکا نُور دئے جنائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، گر گر اپنا حُکم منائیا۔ کٹھے کرے آپ کرتار، تھت وار دئے سمجھائیا۔ پن ڈھائیوں ڈھٹھے اتم وار، بل اپنا ہین وکھائیا۔ سدے دتے در دربار، بے حد اپنی ہوئے پار کرائیا۔ وشنوؤ ویکھے ساچی جد، بنس سرہنس کون سہائیا۔ پاربرہم برہم اپنے وچوں کڈھے، برہم ویکھے سرب لوکائیا۔ شنکر لیکھا دئے نہ چھڈ، جو گھڑیا بھن وکھائیا۔ اوتار رسنا کہن ساچے پاربرہم تیری وڈی وڈ وڈیائیا۔ گر گر مانن ساچا انند،

اند اند وچ وکھائیا۔ بھگت بھگوان گاون بئی دند، رسنا جہوا نال ہلائیآ۔ وسنہارا سرب برہمنڈ، برہمانڈ اپنی جوت کرے رُشنائیا۔
 ویکھنہارا جیرج اند، اُتہج سیئج پردہ لاپیا۔ جُگ چوکرئی دیونہارا دند، کلجُگ اتم پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھے بھیکھ پکھنڈ، نو در
 کھوچے چائیں چائیا۔ لکھ چوراسی نار دُباگن ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ رام رام نہ گائے کھئے گتھ، ہردے رام نہ کھئے وسایا۔ کوڑی کِریا گھر گھر
 رہی نٹھ، سچ سچ بیٹھی مُکھ چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ویکھنہارا تھاون تھائیا۔ رام کہے نہ ملیا رام، رام گت
 کیسے نہ پائیا۔ ہردے ہر نہ کرے بسرام، اتم سیج نہ کھئے ہنڈھائیا۔ کایا وسے کھپڑا نگر نہ گرام، گھر مندر نہ کھئے ودھائیا۔ آسا ترسنا لوہ
 موہ ہنکار ہون کام، کام کامنی دئے دُہائیا۔ امرت رس پیئے نہ کوئی جام، مدرا در در رہی گر لائیا۔ نرگن جوت جگے نہ کوئی بھان، اندھ
 اندھیر نہ کھئے مٹائیا۔ نظر آئے نہ کیسے گھنڈیا شام، نام بنسری نہ کھئے وجائیا۔ کول نین نہ دئے پیغام، سچ سندیس نہ کھئے سُنائیا۔ سرشٹ
 سبائی ہوئی بے ایمان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، کلجُگ آنت آنت کرائیندا۔
 ویکھنہار سرب سنسارا، نیتر نین نین گھلائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ہاباکارا، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ اوچ نیچ راؤ رنک ہون خوارا، دھیرج
 دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ ہر کا نام نہ کیسے پیارا، سُرتی شبد نہ کھئے ملائیندا۔ سچ ونج نہ کھئے ونجارا، ساچا ہٹ نہ کھئے گھلائیندا۔ چوڈاں لوک
 دھواں دھارا، ست گیان نہ کھئے پرگٹائیندا۔ چوڈاں طبق مارن نعرہ، اچی کوک کوک سُنائیندا۔ ایکا بھلیا پروردگارا، صحیح سلامت نظر
 کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچے تخت آپے چڑھ، سچ سندیسہ
 اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ اتم کل، ہر جو ہر ہر آپ گھلائیآ۔ نو سو چورانوے چوکرئی جُگ کدا رہیا ول چھل، گر اوتار اپنی سیو
 لگائیا۔ بیٹھا رہیا دھام اٹل، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ جوتی شبدی رہیا رل، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ پاونہارا سار جل تھل،
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر رہیا سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجُگ اتم پھیرا پائیا۔ کلجُگ اتم ہر جو آ،
 نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ وید ویاسا لیکھا پورا دئے کرا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اپنا رنگ رنگائیندا۔ کلجُگ کوڑی کِریا دئے گوا، ساچا مارگ

اک وکھائیندا۔ مؤسیٰ منگی منگ پروردگار میرا آئے خدا، رحمت رحیم رحمان آپ کھائیندا۔ محمد کہے امام اماماں سر پھیرا جائے پا، دشا
 لہندی ونڈ ونڈائیندا۔ نانک نرگن سیس رہیا جھکا، مہابلی راہ تکائیندا۔ گوہند لیکھا لیکھ لیکھ گیا سمجھا، سریشٹ سبائی آپ الاٹیندا۔ کل
 کلکی آوے بن بے پرواہ، سبمل اپنا آسن لائیندا۔ چار جگ دا لہنا دئے مکا، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن ویکھ وکھائیندا۔ چار ورن
 ڈیرہ دیوے ڈہا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ راج راجاناں دیوے خاک ملا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ سریشٹ سبائی ایک منتر نام دئے
 پڑھا، آتم پرما تم جوڑ جڑھائیندا۔ چتر بھج روپ وٹا، آد شکت تُو رکھائیندا۔ ساچی کرپا کرے آپ مہرواں، مہربان اپنی دیا کھائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوارا لوک مات، ہر جو انت انت سہائیا۔ چار ورن دیوے اکو
 دات، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ پاربرہم برہم ساچی گاتھ، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ میل ملائے تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھاں ہونے سہائیا۔
 درس دکھائے رام رام بیٹا دسراتھ، گھر گھر اپنا روپ جنائیا۔ عیسیٰ مؤسیٰ محمد میلا پاکی پاک، پنت پُنیت دئے کرائیا۔ نانک وکھائے ساچی
 کھاٹ، آتم سیجا آپ سہائیا۔ گوہند میٹے دوئی واٹ، دویتی کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیا۔
 جن بھگتاں پُچھے ہر جو وات، بھگت بھگوان لئے ملائیا۔ اکو دیوے ساچی گاتھ، ساچا سوہلا آپ سُنائیا۔ چوڈاں لوک وکھائے ایک ہاٹ،
 ایک ونج نام کرائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ویکھے تاٹ، تٹ کنارہ اک درڑائیا۔ ایک رسنا ایک جہوا ایک پوجا ایک پاٹھ، گر ایشٹ دیو اک درسائیا۔
 ایک سیجا ایک بستر ایک کھاٹ، ایک آسن سنگھاسن دئے پرگٹائیا۔ ایک جوت اک لاٹ، ایک میٹے اتم واٹ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچا مارگ اک لگائیا۔ ساچا مارگ سری بھگونت، کلجگ انت انت
 لگائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، ست ستوادی دیا کھائیندا۔ سُرتی شبدی میلا ناری کنت، کنت کنتوہل خوشی وکھائیندا۔ ذات
 پات ورن گوت گڑھ تئے ہوے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی بنائے ساچی سنگت، سکلا سنگ آپ نہہائیندا۔ کایا
 چولی چاڑھے رنگت، رنگ مجیٹھی آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا جیرج انڈت، انڈج جیرج اُتہج
 سینج اپنے حکم وکھائیندا۔ حکمے اندر چار کھانی، خاکی خاک وکھائیندا۔ حکمے اندر اگمی بانی، بان نرالا تیر چلاٹیندا۔ حکمے اندر اٹھسٹھ

تیرتھ پانی، سر سرور رُوپ وٹائیندا۔ حُکے اندر اکتھ کہانی، گر اوتار سیو کھائیندا۔ حُکے اندر دیوے پد زبانی، پرم پُرکھ دیا کھائیندا۔
 حُکے اندر میلا بھگت بھگوانی، بھگون اپنا رنگ وکھائیندا۔ حُکے اندر چرن دھوڑ ملے اشنانی، دُرمت میل دھوئیندا۔ حُکے اندر گوپی
 کابنی، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ حُکے اندر سیتا رام راجا رانی، تخت نواسی تخت سہائیندا۔ حُکے اندر عیسیٰ موسیٰ محمد کھیل کرائے اللہ
 رانی، عالمین الہی نُو راک پرگنائیندا۔ حُکے اندر نانک گوبند دس دس گئے نشانی، زرگن اپنا رُوپ وٹائیندا۔ حُکے اندر وید شاستر سمرت
 پُران پُرانی، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ کلجگ اتم کرے کھیل نوجوانی، پردھ بال نہ رُوپ وٹائیندا۔ پرگٹ ہونے لاثانی، لاشریک نظر نہ آئیندا۔
 اتم پرما تم پڑھے بانی، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ تیر زالا پرہوں مارے کانی، کائنات آپ بلائیندا۔ سرب جیاں گھٹ جان جانی، جاننہارا ویس
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ستجگ ساچی دھار وکھائیندا۔ ستجگ ساچی دھار پُرکھ
 سمرتھ، سیری بھگوان آپ جنائیا۔ سرشٹ سبائی ایک گاتھ، ایک منتر دئے سمجھائیا۔ اک چڑھائے ساچے راتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ ایک
 تیرتھ ایک تاٹ، تٹ کنارہ اک وکھائیا۔ ایک مندر ایک مسجد ایک ماٹھ، گرودوارا اک وڈیائیا۔ ایک پوجا ایک پاٹھ، ایک رسنا جہوا گن
 سنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست ستوادی ساچا مارگ اک پرگٹائیا۔ ساچا مارگ ہر جو لاؤنا، ستجگ ساچے
 دئے وڈیائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی لیکھ چکاؤنا، لیکھا آت آت چکائیا۔ شاہ سلطان خاک ملاؤنا، غریب نایان لے اٹھائیا۔ ساچا
 ڈھولا سوہنگ بولا اتم پرما تم سب نے گاؤنا، گھر گھر وجے ودھائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم ہرجن میل ملاؤنا، جوتی جوت جوت سہائیا۔ کایا قلعہ
 کوٹ اک بناؤنا، نرمل جوت کرے رُشنائیا۔ ٹھاکر سوامی اک مناؤنا، سجدہ سیس اک کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 وشنو لچھمی ایک رنگ وکھائیندا۔ وشنو لچھمی ساچا رنگ، بستر بھوشن آپ رکھائیندا۔ چھیل چھبیل سیج پلنگ، ست ستوادی آپ
 ہنڈھائیندا۔ بودھ آگادھی شبد انادی اک مردنگ، بن مردنگا آپ وجائیندا۔ برہما ویتا کھیوٹ کھیٹا ساچا ست سہائے رُت، لوک مات
 دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ نارد ویکھے اٹھ اٹھ، سُرستی کولوں رہیا پُچھ، ہر جو وسے کپڑے گٹھ، چاروں کُنٹ نین اٹھائیندا۔ گر
 اوتار جگ آئے گئے لک، آت آد کھئے نہ چکے اپنی ککھ، گودی گود نہ کھئے سہائیندا۔ ہرجن ویکھے اپنے پُت، پتا پوت دیا کھائیندا۔ دین

دِیال ٹھاکر سوامی صاحب سلطان ست ستوادی جائے تھے، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ کول نابھی امرت جامِ نجھر جھرنا دیوے گھٹ، رس
 رسیا رس چکھائیندا۔ آون جاون لکھ چوراسی جم کی پھاسی جائے تٹ، گیڑا گیڑ نہ کھئے رکھائیندا۔ آنت ملائے نرمل جوت، جوتی جوت جوت
 سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ست ستوادی ساچی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی دھار چلائے مات، سو پُرکھ یرنجن
 وڈ وڈیائیا۔ شبد اگم وڈ کرامات، نہکرمی آپ پرگٹائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن اٹھاراں برن اکو دیوے دات، اک بھنڈارا دئے
 بھرائیا۔ اک دوارا چرن بٹھائے ساچا نات، سری بھگوان سچی سرنائیا۔ دین مذہب نہ رہے کوئی ذات، ونڈن ونڈ نہ کھئے جنائیا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر پھڑ پھڑ رکھے اپنے ساتھ، نیتز نیناں دئے وکھائیا۔ اٹھو ویکھو نیتز کھولو مارو جھات، لوک مات چار کُنٹ پئی لڑائیا۔ کیسے نظر نہ
 آئے رسول پاک، رام رام نہ بنیا ساچا ساک، کرشن کاہن روپ نہ کھئے وکھائیا۔ نانک گوہند نظر نہ آئے کیسے گھاٹ، کلجگ جیو بیڑا شوہ دریائے
 رہے رڑھائیا۔ اپنی مکا نہ سکے کوئی واٹ، ملاً شیخ مسائق پیر پنڈت پاندھے تھکے ماندے گرنتھی پنتھی جیواں جنتاں رہے سمجھائیا۔
 مانس جنم آیا گھاٹ، گھاٹا پور نہ کھئے کرائیا۔ اتم دھرم رائے دے پینا کھات، چتر گیت لیکھا دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا کلجگ اتم سریشٹ سبائی دئے سنائیا۔ سریشٹ سبائی رہیا سنا، ہر جو شبدی ڈنک وجائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی بے پرواہ، بے نقاب اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ کلجگ آنت بے ملاح، ستجگ بیڑا آپ چلائییندا۔ ساچے بھگتاں لئے اٹھا، بھگون اپنا بھیو
 گھلائییندا۔ سوچھ سروپی درس کرا، راتیں ستیاں میل ملائییندا۔ انہو دریشٹی دئے کھلا، دریشٹ ایشٹ آپ ہو جائیندا۔ وشن برہما شو
 رہے سیس جھکا، نیتز نین چرن کول دھیان لگائیندا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی دھارا آپ چلائییندا۔ ساچی دھار وچ سنسار، صاحب سلطان آپ چلائییا۔ آتم پرما تم دیوے گیان، پئی اور
 نہ کھئے پڑھائیا۔ نیتز کھولو ویکھو مار دھیان، ہر جو ہر گھٹ رہیا سمائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، شرع اپنی رہیا جنائیا۔ جو جن رسنا
 جہوا سمرے ہری ہر رام، رام رمٹیا ہوتے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سرب جیاں دا اکو داتا، ایک گھر رہیا
 وکھائیا۔ ایک گھر ایک مندر، ایک ہر جو آسن لائیندا۔ ایک وسے ڈونگی کندر، اندھ اندھیر اک چکائیندا۔ ایک توڑنہارا بجر کپاٹی جندر،

آکاش پرکاش اک وکھائیندا۔ ایکا پھڑنہارا من منوآ بندر، نام ڈوری ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن سجن جاوے جاگ، جگ جیون داتا آپ جگائیا۔ جنم جنم دی بوجھائے آگ، ترے گن آگن نہ لاکے رائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، گر شبدی جوڑ جڑائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان پردہ دیوے ڈھاک، پاربرہم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی وچوں لے رکھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ نیتر نین کھولے اکو اکھ، دوئے دوئے لوچن بند کرائیا۔ سرشٹ سبائی نالوں کرے وکھ، بھگت بھگوان دئے وڈیائیا۔ ساچا ناؤں ساچا مارگ آپے دس، ساچے گھر لے ملائیا۔ ہرجن پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ جگت مایا پتر دھیاں دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ جگت بٹھے یگتی نات، ناتا ناتے نال جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالی بھانڈے دئے بھرائیا۔ خالی بھانڈے کر بھریور، ہر جو ہر ہر دیا کھائیندا۔ نرگن بخشے نرگن نور، نور نور نال ملائیندا۔ آد جگادی سردھا پور، سری بھگوان کھیل کھلائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، ساچی دھوڑ مستک ٹکا لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن ساچے پورن آسا، آس وند آپ کرائیا۔ ہر سرن چرن اک بھرواسا، دین دیال ہٹھے سہائیا۔ کایا چولی ویکھے کاسہ، اندر مندر کھوج کھوجائیا۔ سچ وست سد رکھے پاسا، جوں بھاوے تیوں ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے دئے وڈیائیا۔ وڈیائی دیوے ہر بھگوان، وڈ وڈا کھیل کرائیندا۔ جیو جیوت جیو دان، جیون جگت جگت جنائیندا۔ بوند رکت کھیل مہان، ساچی شکت وچ بھرائیندا۔ پنج تت کایا کر پردھان، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ من مت بدھ کھول دکان، آسا ترسنا مایا ممتا پنچم ساچا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست کایا چولی، ہر جو ہر ہر آپے پائیا۔ سیوک بنائے ساچی گولی، سیوا سچ سچ جنائیا۔ کارج راس چکے کایا ڈولی، ڈولا اپنے کندھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوے ایکا ور، جگت پھلواری ربی مؤلی، پت ڈالی پھل آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں بدھ جانے آن، پردہ اوہلا نہ کھئے رکھائیا۔ پردہ اوہلا نہ کوئی لک، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا۔ گرمکھ بوٹا جائے نہ

سُک، امرت سِنچ ہرا آپ کرائیندا۔ پھل لگائے جنی ککھ، ککھ مُکھ آپ صلاحیندا۔ جنم جنم دا مٹے دُکھ، دُکھ دُکھا آپ گوائیندا۔ دیا کر ابناسی اچت، چیتن ستا وچ ککائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ست بوٹا سچ مات ست ستوادی ست دوارے آپ لگائیندا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جھنڈو رام دے گرہ پنڈ جیوڑیاں جوں ★

میں گت جانے جل، گت میں جل جنائیا۔ بھگت گت جانے بھگون، بھيو ہور نہ کیسے سمجھائیا۔ آد آت جائے من، جگ جگ ہوئے سہائیا۔ تھل اسگاہ بیڑا بٹھ، مارو پنڈھ آپ مکائیا۔ نردھن دے دے ساچا بل، بلدھاری دیا کھائیا۔ رام روپ اندر جائے رل، نرگن سرگن وچ سہائیا۔ گھر پرکاش جائے بل، اندھ اندھیر گوائیا۔ آت ملائے جوں میں جل، جل میں وچ وکھائیا۔ جنم جنم دا دیوے پھل، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ غریب ناناں کلجگ اتم ملی بھل، نانا ناناں لے ترائیا۔ اگنی تہ تپے کھل، کھلڑی چم نہ کھئے تپائیا۔ رائے دھرم نہ سٹے ڈونگھی ڈل، کنبھی نرک نہ ڈیرہ لائیا۔ بن کھنڈ پھرے نہ جنگل جھل، جس جن اپنی جھلک وکھائیا۔ ٹلے پریت جائن ہل، ہرجن اٹل اک رکھائیا۔ اندر بہ بہ سنے سنے اپنی گل، گلوکڑی ایکا پائیا۔ سنگھاسن آسن بے مل، سوہاوت بے پرواہیا۔ وچھڑ نہ جائے گھڑی پل، تہت وار نہ کھئے رکھائیا۔ گرمکھ کہے گر میں جل، گر گر جوت سہائیا۔ میں جل اک رنگ، رنگ نظر کیسے نہ آئیا۔ جل میں سدا سنگ، سکلا سنگ آپ رکھایا۔ گرسکھ میں منگے ساچی منگ، گر امرت جل میگھ اک برسایا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، آپ اپنا بندھن پایا۔ مائس جنم نہ ہوئے کھنڈ، مانکھ اپنے لیکھے لایا۔ ست دوار چڑھائے چند، ست سرُپ روپ وٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جس جن ہوئے آپ بخشند، تس جل میں روپ وکھایا۔ وڈا سہارا ستگر آپ، سرب جیواں پت مائیا۔ پورب جنم دے میٹے پاپ، دُکھ روگ سنتاپ گوائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، نرمل اتم دئے کرائیا۔ پوت نہ آئے جم کی پھاس، پتا پنڈھ دئے مکائیا۔ ماتا آگے

رہے ہر کے داس، تٹاں لیکھا دئے چُکائیا۔ مائس جنم آیا راس، سُن بینتی دیا کہائیا۔ اندر اندر دئے دھرواس، من چنتا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پتا پُت اتم مائی لیکھے لائیا۔

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی بھولا رام، شو رام دے گرہ پنڈ جیوڑیاں جموں ★

گرسکھ پُکارے مچھلی مین، جل سپر نظر کھئے نہ آئیا۔ میں پھر کے آئی لوک تین، وشن برہما شو رہے کُرائیا۔ کوئی نہ کرے ٹھانڈا سین، ترے گن اگن نہ کھئے بُجھائیا۔ چاڑھے رنگ نہ کھئے بہین، بہنڑی زین نہ کھئے سہائیا۔ کوڑی کِریا ہوئے ادھین، جوٹھ جھوٹھ کری کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری پریت رہی ترسائیا۔ جل مین گُرمکھ کوکے، کوک کوک سُنائیا۔ سریشٹ سبائی خالی ٹھوٹھے، سروور کھئے نظر نہ آئیا۔ جگت جیو ہوئے جھوٹھے، گر پیر اوتار پیغمبر دیوے نہ کھئے گواہیا۔ خالی دسن سارے بوٹے، پھل پھل نہ کھئے مہکائیا۔ ست نہ سوہے کوئی رُتے، بسنت روپ نہ کھئے وٹائیا۔ گوڑھی پنندے مورکھ سٹے، مُکھ پردہ نہ کھئے اٹھائیا۔ بن ہر نامے سارے لُتے، خالی در رہے وکھائیا۔ تیرے نالوں ہر جو رُٹھے، بیٹھے مُکھ بھوئیا۔ میں پھر کے آیا چارے گٹھے، چار کُٹ پنندھ مُکائیا۔ دھرم رائے اکو اٹھے، ہس ہس رہیا سمجھائیا۔ کلجگ اتم بھڑ بھڑ کھئے، نہ سکے کھئے پچائیا۔ مورکھ مُگدھ انجان ٹنگے پٹھے، جو بیٹھے نام بھلائییا۔ ڈنگھے کھاتے اتم سٹے، کنبھی نرک واس وکھائیا۔ تیری سرنائی تگے ابناسی اچتے، تیرے چرن ملے وڈیائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ کولوں پُچھے، کون دوارے ہرجن ہر جو لُتے ملائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا نام ور، جگت اگنی تت بُجھائیا۔ گُرمکھ مین کل رہی رو، نیتر نیناں نیر وہایا۔ چار جگ مین سندی رہی تیری سو، سو پُرکھ نرنجن تیرا روپ نظر کیسے نہ آیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ رکھیا مُکھڑا دھو دھو، نیتر نین تیرے ول اٹھایا۔ تُوں سچکھنڈ نواسی سچ دوارے رہوں سوں، اپنی کروٹ نہ مات بدلایا۔ گر اوتار رہے گٹوں، گیت گیت نال ملایا۔ تیرا ناؤں دسدے رہے زبھو، بھے اور نہ کھئے رکھایا۔ جگ جگ جن بھگتاں دیوے ڈھوآ ڈھو، نام اٹلا آپ ورتایا۔ ساچا بیچ دیویں بو، لوک مات بوٹا لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور،

تُدھ بن اور نہ کھئے سہایا۔ گرسکھ میں مارے طعنہ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ تُوں صاحب سلطان سچا سلطانا، وڈ وڈا شہنشاہیا۔
 تُدھ بن دسے گھر بیگانہ، گھر سجن رت نہ کھئے سہایا۔ کلجگ ساگر دیوے نہ کھئے مانا، ڈونگی بھور رہیا دکھایا۔ چاروں گنٹ دسے
 ویرانہ، خزاں رت نظری آئیآ۔ کیرپا کر ٹھاکر سوامی، تُدھ بن ملے نہ کھئے ٹکانا، در بدر پھر پھر ویکھی سرب لوکایا۔ مندر مسجد مٹھ بیٹھے
 جیو شیطانا، شرع کر رہی لڑایا۔ وید شاستر سمرت پُراں نیتر نین شرمنا، آتم پر ماتم میل نہ کھئے ملائیآ۔ گر اوتار ہویے حیرانا، ہر کا
 سنگ نہ کھئے رکھایا۔ جگ جگ دس کے آئے گانا، گیت گویند اک الائیآ۔ ہر جو رکھے سب توں اپنے اندر بھانا، بھانا اپنے اُتے ورتایا۔
 منمکھ جیو نہ کیسے پچھانا، بھرے بھلی سرب لوکایا۔ مایا ممتا جیو لُہانا، آسا ترسنا کری کُرمایا۔ گر چرن نہ لگے سچ دھیانا، سُرتی شبدا
 نہ کھئے جنایا۔ نام ست نہ ملے بانا، لوآن پُریاں باہر کڈھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک دکھاؤنا ساچا گھر، تُدھ بن
 اگن نہ کھئے بھجھایا۔ تُدھ بن اگن نہ بھجھتے، ساتنک ست نہ کھئے کرائیا۔ تیرتھ تھ ایلے رت، رتی رت دئے ڈبایا۔ گیان دھیان نہ کھئے ست
 است، نرگن اشٹ نہ کھئے پرگٹایا۔ سرشٹ سبائی بیٹھی ستھر گھت، یارڑا نظر کیسے نہ آئیآ۔ کر کیرپا مارگ ساچا دس، تیری میں رہی
 ترسایا۔ کون دوارے پوری ہویے آس، ترسنا جگت دئی مٹایا۔ کون ساگر وسیں پاس، کون سروور دئی ٹھایا۔ نو سو چورانوے
 چوکری اتم پوری کریں خواہش، اپنی خواہش نال ملائیآ۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم بیٹھی ہو بے آس، بے آس پار نہ کھئے کرائیا۔
 لیکھے لگے نہ کتے سواس، سواس سواس نہ کھئے سہایا۔ میں پھر پھر ویکھے گوپی کاہن پاؤندے راس، منڈل منڈپ ناچ نچایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُدھ بن اور نہ کھئے سہایا۔ مچھلی میں جل جل پانی، گر چرن سرن سرنایا۔ ایکا
 دیوے سچ نشانی، ست ستوادی نین دکھایا۔ جگ چوکری زین وبانی، لوک مات رین نہ پائیآ۔ ویکھنہارا کھانی بانی، پد نربانی اک
 جنایا۔ لکھ چوراسی جان جانی، جاننہارا ویس وٹایا۔ اک سنائے اکتھ کہانی، کتھ کتھ اپنا راگ الائیآ۔ ہرجن ویکھے مار دھیانی، نیتر نین
 نین اٹھایا۔ چرن کول کول چرن بخشے اک دھیانی، سرن سرن دئے سرنایا۔ آون جاون چکائے جم کی کانی، رائے دھرم نہ پھاس دکھایا۔ پھڑ
 باہوں پیائے امرت ٹھنڈا پانی، ساتنک ست ست کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھایا۔ ساچی

سِکھیا ہرِ کرتار، جل جل رُوپ آپ درسائیندا۔ کایا گاگر کرتیار، امرت آتم آپ بھرائیندا۔ پھڑ ٹہائے ایکا وار، جنم جنم دی میل گوائیندا۔
 سچ سرور دیوے واڑ، پھڑ باہوں باہر نہ کھئے کڈھائیندا۔ ماہیگیر نہ پاوے کوئی جال، پھانڈی پھند نہ کھئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا جل اک وکھائیندا۔ ساچا جل امرت رس، گر گر کرپا آپ جنائیا۔ گرگمکھ گرسکھ اک دُوچے دے ہون وس،
 جل مین رُوپ وٹائیا۔ پریم پیار اندر جائن پھس، دُوچا پھانڈی پھڑن کھئے نہ آئیا۔ اک دُوچے دا مانن رس، جگت ترسنا نیڑ نہ لاگے رائیا۔
 میل ملاواں ہس ہس، نت نوت ویکھن چائیں چائیا۔ آتم پرما تم گائے جس، جس ڈھولا سوہنگ اک سنائیا۔ سچکھنڈ دوارے جانا وس،
 دُوچی ترکھا رہے نہ رائیا۔ کرے کرے پوری آس، سری بھگوان دیا کھائیا۔ جنم جنم دی کٹے پھاس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا گن دئے سمجھائیا۔ سُنیا گن مچھلی چڑھیا چاء، مین من ہی خوشی منائیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا ملاح، جگت بیڑا دئے ترائیا۔
 سچ سرور دئے ٹہا، گھر ساچے آپ پرگٹائیا۔ امرت بوند سوانتی دئے چوا، بِلپ ترکھا نہ لاگے رائیا۔ درد دکھ وچھوڑا دئے گوا، ساچا سکھ
 اک اُچائیا۔ اگنی تت دئے بُجھا، ترے گن تتی وا نیڑ نہ آئیا۔ ایکا ڈھولا دئے سُنا، آتم پرما تم وجے ودھائیا۔ کایا چولا دئے بدلا، جنم جنم وچ
 پرگٹائیا۔ پردہ اوہلا دئے اٹھا، دُئی دویتی ڈیرہ ڈھابیا۔ مولا رُوپ بن جائے سما، نور نور وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، مہربان ہوئے سہائیا۔ مہربان ہرِ کرتار، اپنی دیا کھائیندا۔ جل ساگر کڈھے باہر، لوک مات پندھ مکھائیندا۔ آدر دیوے در دربار،
 در دروازہ آپ کھلائییندا۔ ترکھا ترسنا نہ رہے کھئے سنسار، حرص ہوس نہ کھئے جنائیندا۔ چرن کول اک آدھار، چرنودک مکھ چوائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچے مارگ گُرمکھ مین، پیا پیا گر لائیا۔ اکو نام ندھانا تیری وجے
 پین، بیابان کرے شنوائیا۔ تیرا مارگ نکا ات مہین، تَدھ بن پار نہ کھئے کرائیا۔ چاکر سیوک ہوئی ادھین، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم میلا لیا ملائیا۔ میل ملایا شبدی رنگ، گر گر کھیل کرایا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، اپنا
 بندھن پایا۔ نیتر درس کر پائی ٹھنڈ، دُکھڑا دُکھ مٹایا۔ جگت رنڈیا چُکیا رنڈ، کنت سہاگ اک ہنڈھایا۔ پلُو بٹھی نام گنڈھ، آدھ وچکار
 نہ کھئے کھلایا۔ گیت سہاگی گاواں چھند، گھر ساچے منگلاچار کرایا۔ سچ دوارے ہوئے اند، اند اند نال ملایا۔ جُگ جنم دا چُکیا پندھ،

ہر سترگر سرن ملی سچ سرنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے لیکھے لئے لگایا۔ گرسکھ مین لیکھا چکے، ہر جو ہر ہر آپ چکائیا۔ سترگر ساگر کدے نہ سکے، آد جگاد بھرپور رہیا دکھائیا۔ گرمکھ اندر وڑ وڑ لکے، ٹھانڈے دربارے سیج سہائیا۔ ساچی گودی آپے چکے، چک چک خوشی منائیا۔ دوس زین وات پچھے، گھر گھر پھیرا پائیا۔ دیوے مان کایا بٹے، جس تن اندر اپنا نام ٹکائیا۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ کٹے، نام کھنڈا اک دکھائیا۔ لکھ چوراسی کوٹن وچوں گرمکھ ورا اٹھے، جس اپنی بوجھ بھجائیا۔ کلجگ جیو رہے سٹے، ہر ساگر نظر کیسے نہ آئیا۔ من واسنا ہوئی کتے، وانگ سوان چاروں کٹ پھیرا رہے پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن میلے سہج سبھائیا۔ ہرجن میلا اتم پرما تم دھار، جل مین روپ دکھائیندا۔ نظر نہ آئے وچ سنسار، بے نظیر کھیل دکھائیندا۔ اندرے اندر سٹائے سچی گفتار، آنتر آنتر بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن دکھائے ساچا گھر، زربھو چکائے بھ ڈر، بھاوی بھگوان آپ مٹائیندا۔ گرمکھ تیری مٹے بھاوی، بھانے اپنے وچ رکھائیا۔ کھیل کرے جو ارجن راوی، روادار اپنی کھیل کرائیا۔ اتم چکے اپنی باہویں، بھجان لوک مات اٹھائیا۔ زٹری زٹ ہوئے سہاوی، سترگر سچا آپ سہائیا۔ کندے تولے ساووں ساویں، نام وٹا ایکا پائیا۔ گرمکھ گیت سوہنگ گویں، پُرکھ اکال دین دیال آنت ہوئے سہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، کٹھارا پھاسی پھاسی، پھاندی اپنا بندھن ایکا پائیا۔

۳۰۰

۳۰۰

★ ۲۱ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی چیلہ سنگھ دے گرہ جموں ★

سچکھنڈ نواسی کر پرکاش، نوری نور ہر اچھائیندا۔ آد جگادی پوری کر کر آس، آسا ترسنا سرب بھجائیندا۔ آد آنت دے وچھڑے کر کر اکٹھے رکھے پاس، سچ دھرواس اک جنائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا راس، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل چوکڑی جگ، جگ کرتا آپ کرائیا۔ نو نو چار بیٹھا رہیا لک لک، کلجگ اتم

ویس وٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہیا پُچھ، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ کلجگ اتم ویلا گیا ڈھک، پاندھی اپنا پندھ مُکائیا۔ پُرکھ اکال ایکا اٹھ، اٹھ اٹھ ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دہ دشا ویکھنہارا چار کُنٹ، نیتز نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ ساچے تخت آپے چڑھنا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار وشن برہما شو آپے پھڑنا، پھڑ پھڑ اپنے در بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، ایکا ایک جنائیا۔ سچکھنڈ واسی کرے خبردار، بے خبر کھئے رہن نہ پائیا۔ نو نو چار اترے پار، پار کنارہ دئے وکھائیا۔ کلجگ اتم مَن کے بیٹھا ہار، اپنا بل نہ کھئے درسائیا۔ اٹھو ویکھو کرو وچار، نیتز نین نین سمجھائیا۔ لکھ چوراسی رووے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ ورن برن کرے پُکار، ساچی سار نہ کھئے پائیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ گر گر جگ جگ دس کے آئے اپنی دھار، دھار مات ماتلوک پرگٹائیا۔ جیو جنت بھلے وچ سنسار، سار آنت کیسے نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی وپہچار، وپہچاری روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نیتز نین دئے وکھائیا۔ نیتز نین لینا تگ، تقدیر سب دی آپ جنائیندا۔ کلجگ آنت رہے نہ شگ، شکوہ سب دا آپ مٹائیندا۔ کوئی نہ سکے پردہ ڈھک، بے نقاب پردہ سب دا آپ اٹھائیندا۔ ویلے آنت نہ سکے کوئی رکھ، گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ پہلوں اپنے چرن بہائیندا۔ کوئی نہ کرے کیسے دا کُچھ، دین مذہب ذات پات کم کیسے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی دھردرگاہی سچا شہنشاہی اکو مارگ رہیا دس، دیس دسنتر آپ سمجھائیندا۔ تہاڈی کرنی ویکھ ویکھ رہیا ہس، اپنی خوشی آپ منائیندا۔ آنتر بہہ بہہ گاؤندے رہے میرا جس، باہر پنج تت کایا چولا پوچ پُچائیندا۔ اتم ویلے سارے آئے چھڈ، ہڈ ماس ناڑی رت، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ نرگن اپنی وست کیتی اڈ، اڈ اپنی دھار وکھائیندا۔ لوک مات وچوں کڈھ، اپنیاں چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ جوں بھاوے توں لئے رکھ، اپنی کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ جگ جگ اپنا بھید شبد سندیسے آیا دس، ست ستوادی راگ لائیندا۔ نانک گوبند عیسیٰ موسیٰ محمد کہے پروردگار اتم آئے نس، دُور ڈرائے پندھ مُکائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران گا گا گئے جس، بھیو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ قلم شاہی لکھ لکھ گئے ہتھ، ہتھ وچ پھڑ نہ کھئے وکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ساچی دھار آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر

پیغمبر شبدا اگمی ڈوری پا پانتھ، جگا جگتر مات نچائیندا۔ امرت آتم دے دے رس، بوند سوانتی مکھ چوائیندا۔ آپے کرے ککھوں لکھ،
 کرتا قیمت آپے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم اپنا کھیل کرائیندا۔ اتم اٹھو ویکھو مار دھیان، ہر جو ہر ہر آپ
 جنائیا۔ پوتھی پشتک کھئے نظر نہ آئے جگت گیان، گیانی دھیانی بیٹھے اپنا آپ گوائیا۔ گر کا شبدا گرو دے کے گیا سچ بیان، بیانا اپنا آپ
 بھیٹ چڑھائیا۔ کلجگ جیو نہ سکے پچھان، پچھان نظر نہ کیسے کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مڑ کے آئے پچھے نہ کوئی کان، جم کی کان نہ کھئے
 چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ اٹھو ویکھو نیتر کھولو، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ اپنا اپنا
 لیکھا آپے بولو، بولا ایک ایک سمجھائیندا۔ اپنا مارگ آپے تولو، ہر جو تولا ایک کنڈا ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا حکم آپ سناؤیندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، ست چار کرے جنائیا۔ وشنوں نیتر نین شرمنا، نین سکے نہ آگے اٹھائیا۔
 برہما چرن کول کر دھیان، نیتر نیر ربیا وہائیا۔ شنکر کہے تٹا میرا مان، بلہین دئے ڈبائیا۔ ترے گن کہے میں بال انجان، بالی بدھ نہ کھئے
 چٹرائیا۔ پنج تت کہے میں تیرا بردا تیری چرن دھوڑی منگی دان، دان تیرا اپنی جھولی پائیا۔ تیئی اوتار کہن تیرا بھیت نہ سکے جان، بے آنت
 تیری وڈیائیا۔ اٹھاراں بھگت کہن تون صاحب سری بھگوان، اپنے بھانے سدا سدا ربیا سمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیوں نیوں کرن سلام،
 سجدہ سیس سیس جھکائیا۔ چار یار رکھن تیرا ایمان، امام اکو نظری آئیا۔ بردے رہے تیرے غلام، تیری سار کیسے نہ آئیا۔ نانک نرگن کہے
 تیرا نام ست نام، ست تیرا روپ سمائیا۔ پنج تت کایا چولے جس دیویں مان، سو تیرا جس رسنا جہوا گائیا۔ گوبند کہے تُو صاحب پُرکھ
 سلطان، ہوں بالک روپ سخائیا۔ در تیرے منگاں دان، ساچی وست جھولی دینی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 تڈھ بن اور نہ کھئے وڈیائیا۔ تڈھ بن اور نہ کھئے منگ، نانک گوبند آس رکھائیا۔ تیرا نور ساچا چند، تیرے بھگت جگت وڈیائیا۔ تون دیاں
 سدا بخشند، بخشش تیرے ہتھ وکھائیا۔ تون تٹی دیویں گنڈھ، گنڈھنہار گوپال گوسائیا۔ کلجگ اتم کریں ونڈ، بے پرواہ سچے شہنشاہیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ ساچی کھیل کریں بھگوان، نانک گوبند صفت صلاحیندا۔ پنچم پنچ کریں
 پروان، پنچم اک نشان جھلائیندا۔ پنچم وسے سچ استھان، بھومکا اپنی آپ سہائیندا۔ پنچم منگن ساچا دان، ساچی وست جھولی

پائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، لوک مات پرگنائیندا۔ نو نو چار لیکھا چکائیں آن، جگ چوکڑی پار کرائیندا۔ ساچے بھگت کر پردھان، آپ اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ اتم پر ماتم دے گیان، نام نشان اک وکھائیندا۔ کایا مندر سچ مکان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل اتم کرنا، ست چار دین دُہائیا۔ زرگن اپنا ویس دھرنا، رُپ انوپ وٹائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ پار کرنا، پار کنارہ اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ ساچا بھیو سِری بھگوت، ایکا ایک جنائیندا۔ کلجگ آنت بنائے بنت، بھگت بھگوت آپ اٹھائیندا۔ لیکھے لائے ساچے سنت، ستگر میت دیا کھائیندا۔ نانا جوڑ نار کنت، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارے آپ سہائیندا۔ سچ دوارے ہر جو ہر، اپنی کھیل کرائیا۔ نو نو چوکڑی پار کر، سچ دربارا اک لگائیا۔ ساچے تخت آپے چڑھ، سچ سنگھاسن رہیا سہائیا۔ پیر پیغمبر شبندی پھڑ، گر اوتار سنگ رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ لہنا دینا بتھ کر تار، آد آنت چکائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ساچی کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگوت دے آدھار، ساچی بھجھیا آپ ورتائیندا۔ بہتر ستر کر اُجیار، دپیک جوت ڈگمگائیندا۔ سچ دوارے دے آدھار، محل اٹل آپ سہائیندا۔ گر اوتار کرن نمسکار، پیر پیغمبر سیس جھکائیندا۔ حکمی حکم سنائے ایکا وار، نہ کوئی موڑے موڑ مڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر اوتار آپ اٹھائیندا۔ گر اوتار گئے جاگ، ہر جو آنت آنت جگائیا۔ سرن سرنائی گئے لاگ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ وڈ وڈ میرے ہوئے بھاگ، پرہہ ملیا سچا ماہیا۔ جگت وچھوڑا بُجھی آگ، ترسنا ہور رہے نہ رائیا۔ جس دا گیت گاؤندے آئے کنت سہاگ، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ جس دے پچھے کردے رہے ویراگ، بن ویراگی اپنا رُپ وکھائیا۔ جس دے پچھے چھدے رہے سجن ساک، بچے نہاں ہیٹھ دبائیا۔ سو صاحب رسؤل میرا پاک، مقامے حق کرے رُشنائیا۔ جس دے پچھے کایا دب کے آئے خاکی خاک، گور اپنا آسن لائیا۔ سو کلجگ اتم پرگت ہوئے ساکھیات، ساچی ساکھی دئے سمجھائیا۔ ایکا نانا بندھائے کائنات، سرشٹ سبائی ایکا رنگ رنگائیا۔ دین مذہب شرع شریعت ڈونگھے سٹے کھات، پھر کھتے نہ باہر کڈھائیا۔ ساڈی پچھے آنت نہ کوئی بات، گر اوتار پلو اپنا رہے چھدائیا۔ چاروں کنت اندھیری رات، چوڈس چند نہ کوئی چمکائیا۔ پارپرہم پرہہ سب دی کھچی کرامات، خالی بھانڈے

رسیا کرائیا۔ توڑیا مان تیرتھ اٹھساٹھ، سرور سر نہ کھئے جنائیا۔ نیر روون چوڈاں لوک خالی ہاٹ، چوڈاں طبق دین دہائیا۔ پیر پیغمبر کہن
 ساڈا کریا گھات، چھری بسمل روپ چلائیا۔ گر اوتار کہن ساڈا ٹٹا نات، مات لوک نہ کھئے گڑمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، اپنا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم تیرا بھگوان، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ چار جگ دا شبد گیان، گر اوتار تیرا تیری جھولی
 پائیندا۔ اپنا بل ٹٹا مان، ابھان کھئے نظر نہ آئیندا۔ دین مذہب نہ کھئے نشان، تیرا نشانہ سب نوں میٹ مٹائیندا۔ حکم اندر بن کے گئے
 حکمران، جوں بھاویں توں ناچ نچائیندا۔ تیرا سندیسہ دے کے آئے وچ جہان، جگ جگ تیرا نام وڈیائیندا۔ کلجگ اتم جیو جنت ہویے
 سرب بے ایمان، ساڈی کیتی یاد نہ کھئے رکھائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے وید پُران، پُرانی پُران نہ کھئے دسائیندا۔ دے دے تھکے گیتا گیان، اتم گیان
 نظر کیسے نہ آئیندا۔ مسلے پڑھ پڑھ سُنائیں انجیل قرآن، کایا گرہ کھئے نہ بھول پھلاییندا۔ بانی پڑھ پڑھ ہویے پردھان، بان نیرالا تیر نہ کھئے
 لگائیندا۔ جگت و دیا ہوئی ندھان، ساودھان نہ کھئے کرائیندا۔ نانا جڑیا پین کھان، امرت رس نہ کھئے چکھائیندا۔ بن تیرے ہویے نہ کھئے پروان،
 پڑھیا لکھیا سُنیا کم کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر اوتار سیس جھکائیندا۔ سری بھگوان اٹھ اٹھ ویکھے، ہر
 ہر کھیل کرائیندا۔ اٹھو ویکھو مٹی ریکھے، ہر جو ہر آپ مٹائیندا۔ اپنے انتر سرب لیٹے، چچیا کھئے ربن نہ پائیندا۔ چار جگ دا رکھیا
 چیتے، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ وارو واری گھلے اگیتے پچھیتے، اتم اکو واری اکٹھے اپنے گھر رکھائیندا۔ لوک مات آئے بن کے دار ٹھیکے، سب
 دا ٹھیکے انت مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ سُنائیندا۔ ساچا سُن حکم جگدیش، سارے رہے سیس
 جھکائیا۔ تیرے حکمے اندر پڑھی حدیث، تیرا ناؤں رسنا گائیا۔ لوک مات جگ جگ چکی آئے پیس، بن سوانی پیسن پیس پساٹیا۔ اتم
 خالی ہویے کھیس، سارے آپو اپنے لیکھے وکھائیا۔ تیری بھلے پرہو ریت، جو ریت آئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ایک دینا ساچا ور، اپنا لہنا دے سمجھائیا۔ ساچا لہنا دے بھگوان، ایک وار جنائیندا۔ جگ جگ دیندا رہیا مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔
 بن بن آئے گوپی کاہن، سینتا رام روپ وٹائیندا۔ پیر پیغمبر دے پیغام، کلمہ کلام اک سُنائیندا۔ گر گر دے شبد نشان، سچ نشانہ مات
 جھلاییندا۔ اتم سب نوں پائی اکو آن، بن ہر انت نہ کھئے کرائیندا۔ سارے منگدے گئے دان، جھولی گر اوتار آگے ڈاپیندا۔ کون ویلا کریا

کریں آن، تیرا بھیو کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا ایکا وار سُنائیندا۔ ساچی
 سیکھیا ایکا وار، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ جگ چوکرئی وچھڑے میلے اتم وار، در دوارے میل کرائیا۔ بھیو ابھیدا کھولے آپ کرتار، پردہ
 کھئے رہن نہ پائیا۔ اتم لیکھا چکنا وچ سنسار، سنساری کوئی رہن نہ پائیا۔ سب نے گاؤنا اک نرنکار، ایکا ڈھولا دئے جنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ رہیا چکائیا۔ پردہ چکے پاربرہم، اپنی کھیل کرائیندا۔ جگ چوکرئی یاد کر کے آئے دم دم، کلجگ
 اتم پون سواس نہ کھئے رکھائیندا۔ نرگن کرائے نرگن کم، نرگن اپنا حکم ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کسے نظر نہ آئے ہڈ ماس ناڑی چمڑا چم،
 چمک روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ دین مذہب اکو لگا غم، دوچی غمی نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سب دا
 سنسا آپ چکائیندا۔ ساچا سنسا کرے دور، دور ڈراڈا پھیرا پائیا۔ پچھلے کرے معاف قصور، مُفت اپنی دیا کھائیا۔ آگے سب نے رہنا
 حضور، چرن دوار اک سمجھائیا۔ اکو ڈھولا گاؤنا ضرور، دین مذہب نہ کھئے رکھائیا۔ گر اوتار سارے کرن منزور، تیری مزدوری اکو
 بھائیا۔ تون سرب کلا بھرپور، بے آنت بے پرواہیا۔ اسیں بھئے چکنا چور، بل اپنا گئے گوائیا۔ محمد کہے میں لارا دے کے آیا بہشتیں ملے
 حور، ہو ہو تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ میرا تٹا مان غرور، غربت کھئے رہن نہ پائیا۔ میں آنت ہویا مجبور، میری پیش نہ چلے رائیا۔ میں تیرا
 بھلیا نور، تیرا نور میری خدائیا۔ بن تیرے ملے نہ کھئے شعور، صحبت مات نہ کھئے وڈیائیا۔ بن تیرے میرا کعبہ تپیا وانگ تندور،
 آب حیات نہ کھئے چھڑکائیا۔ اچی کوک کوک کہے منصور، شمس تبریز دئے ڈھائیا۔ شہنشاہ پاتشاہ اک غفور، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ میرا
 محبوب دیوے اک سرور، سُرتی اپنے نال ملائیا۔ ملے خداوند ساچی حور، حجرے اپنے لئے بھائیا۔ صوفی کہے میرا مُرشد میری آسا پور،
 مُسلم سنی نہ کھئے وکھائیا۔ چار یاری رہے دور دور، در دروازے نیڑ ڈھکن نہ پائیا۔ جو دیسے سو اتم کوڑ، فنا روپ آپ سمجھائیا۔ چلو
 رل کے منگیئے چرن دھوڑ، پرہہ سچا مہر نظر نظر لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم لیکھا رہیا جنائیا۔ اتم لیکھا
 لیا جان، بھل رہی نہ رایا۔ جوں بھاویں توں کر بھگوان، ہوں بیٹھے سیس جھکایا۔ تیرے چرن اک دھیان، دوچی اوٹ نہ کھئے رکھایا۔
 جگ جگ سن دے رہے تیرا فرمان، بن فرمانبردار سیو کھایا۔ ساڈی سیکھیا بھل گئے جیو انجان، بالی بڈھ دئے ڈھایا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوں بھاون توں لے چلایا۔ جوں بھاون توں لے رکھ، ہتھ تیرے وڈیائیا۔ کلجگ اتم ہویا پرتکھ، پرتکھ تیری
 شہنشاہیا۔ اسیں نیتر ویکھیا توں بھگتاں گائیں آپ جس، جس بھگتاں آپ سُنائیا۔ لوک مات پھڑ پھڑ میلیں ہس ہس، چاروں گنٹ پھیرا
 پائیا۔ پریم پیار اندر پھس، جم کی پھانسی رہیا کٹائیا۔ پندھ مکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ ساڈی کر پوری آس، در تیرے اوٹ
 تکائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے شاباش، شہنشاہ ایک حکم سُنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھو کسے گھر نہ ساچی راس، سُرئی شبدی گوپی کاہن ناچ نہ
 کھئے نچائیا۔ سینتا سُرئی نہ دسے رام پاس، رام سینتا ہوئے نہ کھئے کُرمائیا۔ اللہ رانی پوری کرے نہ کوئی خواہش، خواہش محمد نہ کھئے رکھائیا۔
 عیسیٰ ہو کے بیٹھا نراس، نصیحت سارے گئے بھلایا۔ موسیٰ اڈیا سرب وشواس، وشواس کرے نہ کھئے خدائیا۔ نانک ہویا نہ کھئے داس،
 سیس اپنا بھیٹ کرائیا۔ گوبند دسے کسے نہ پاس، کھنڈا کھڑگ نہ کھئے چمکائیا۔ پاربرہم تیرے ملن دی اکو آس، گر اوتار بیٹھے دھیان لگائیا۔
 کلجگ اتم تیرا کھیل تماش، تیری بنت توہے بن آئیا۔ ستر بہتر رکھے پاس، چرن کول نال ملایا۔ چہتر ساڈی سیوا لائی خاص، اپنا حکم
 سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیری کرپا ونڈ ونڈائیا۔ تیری کرپا ملی دات، ہر دانی آپ ورتایا۔ ستر بہتر ہوئے
 تیری ذات، تیرا روپ سمایا۔ تیرے آگے سارے چھڈیئے اپنی کرامات، تیری وست تیری جھولی رکھایا۔ تیرے چرن رہے نات، ناتا کھئے نہ
 توڑ تڑایا۔ توں صاحب بھگتاں پُچھے وات، ہوں تیرے بھگتاں اپنے انگ لگایا۔ تیرا میرا ڈھولا گا گا گاتھ، نرگن سرگن سرگن چولا لے
 بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ست چار میلا ہوئے سہج سُبھایا۔ ست چار میلا جوڑ، اپنی دیا
 کھائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میں ویکھاں چڑھ کے گھوڑ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر میرے نال پیدل پینا دوڑ، شاہ سوار رہیا
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ سچ سندیسہ سُنیا کن، ہر جو ہر سُنایا۔ تیرا کہنا لئیے
 من، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ سیوا لائی ساڈے بھاگ دھن، دھن تیری وڈیایا۔ تیرا نور چڑھیا چن، بھگت روپ رُشنایا۔ توں صاحب
 بیڑا دتا بنھ، ہوں کھیوٹ بن مات ترایا۔ اتم پورا ہووے کم، نہکرمی آپ کرایا۔ دین مذہب دا تھے غم، شرع شریعت زور نہ کھئے رکھایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل رہیا ورتایا۔ ساچا کھیل ساجن میت، تیرا نظری آئیا۔ خالی دسے مندر مسجد

مٹھ مسیت، گرو دوار دین دُہائیا۔ پرگٹ ہویا اک اتیت، جو سب دی ریت چلائیآ۔ ویکھنہارا ہست کیت، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ اتم
 ڈھولا گائے گیت، اتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچی کھیل کرے کرتار،
 تیرے چرن کول بلہاری۔ سارے بیٹھے تیرے دوار، نیوں نیوں سیس کرن نمسکاری۔ لوک مات کھڑی گلزار، بھگت بھگوت لائی
 پُھلاوڑی۔ اسیں راہ تگدے رہے جگ چار، جگ جگ نین اٹھال وارو واری۔ اتم دس کے آئے وچ سنسار، نہککنک نرائن کلجگ آئے اتم
 واری۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچ بوہاری۔ ساچا کھیل کر بھگوان، گر اوتار رہے سیس جھکائیا۔
 ست چار جگت نشان، سچ نشانہ لئے جھلائیآ۔ وشن برہما شو کرے پروان، ترے گن مکھ نہ کھئے بھوائیا۔ پنج تت من تیری آن، تیئی
 اوتار تیرا راہ تکائیا۔ اٹھاراں تین چار ہون قربان، آپ اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ گر دس کرن دھیان، ایک نظر نظر ٹکائیا۔ پنج بیٹھے سچکھنڈ
 سچ بلوان، بل اپنا رہے جنائیا۔ ساڈا میل ملیا نال بھگوان، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ اسیں آ کے بنایا سچا ودھان، پنج پردھان ہو کے
 خوشی منائیا۔ نو سو چورانونے جگ دا چکیا گیان، گر اوتار دیوے سرب سمجھائیا۔ حکم مننایے دو جہان، حکمے اندر سرب لوکائیا۔
 پُرکھ ابناسی دتا دھر فرمان، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ لوک مات پرگٹاؤنا اک نشان، سچ نشانہ دئے وکھائیا۔ بھگتاں ہر جو ملے آن،
 بھگون اپنی دیا کھائیا۔ ساچے مندر بہ بہ کرے کلیان، کل اپنی آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ایک گھر
 وسائیا۔ پنج پردھان پنچم رنگ، ہر جو ہر ہر آپ چڑھایا۔ پنچم اٹھ وجایا مردنگ، ایک ناد سُنایا۔ جگ چوکڑی ہوئے بھنگ، ہر جو
 ہر ہر آپ کرایا۔ جن بھگتاں دیوے اک اند، اپنا رس وکھایا۔ ایک ڈھولا سُنائے چھند، سوہنگ سو آپ پرگٹایا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ سچ سندیسہ کنچن دھارا، پنچم اپنا حکم
 ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در کرن نمسکارا، نمکھ نمکھ اپنا سرب کٹائیندا۔ رسنا بولن سارے مل کے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان جیکارا، جے جیکار اک سُنائیندا۔ آگے کرے پھیر وبارا، پہلاں اپنی عین منائیندا۔ اگی جیٹھ سب دا ہویا چھٹکارا، چھٹی
 سب نوں آپ دوائیندا۔ سارے سوں جاؤ پیر پسارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ اکو ہر جو وجائے نگارہ، نویت اپنے نام سُنائیندا۔ دو جہان

کرائے ونج وپارا، ستگر ساچا ہٹ چلائیندا۔ چار جگ دا مکے لارا، اتم اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ ین بھگتاں ہر جو رہیا کوارا، ساچا سگن نہ
 کھئے منائیندا۔ کبیر اچے ٹلے مندر چڑھ چڑھ کڈھدا رہیا ہاڑا، پائے پائے کر کرائیندا۔ بھڑی بھڑی تینوں لبھدے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، تون
 گرمکھاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ جدھر ویکھاں چاروں کُنٹ نظری آئے سچا لارا، لکھ چوراسی نار اپنی گود بہائیندا۔ تیرا بھگت کیوں رہیا کوارا،
 تڈھ ین انگ نہ کھئے رکھائیندا۔ تیرا جون روپ نار مٹیارا، کنت کنتوبل اکو موہے بہائیندا۔ میں نیتر ین سنگارہ، کجلا دھار نام رکھائیندا۔
 اناالحق بول کے نعرہ، منصور تیری شرع زنجیر کٹائیندا۔ گوبند فتح بول جیکارا، ڈنکا تیرے نام سنائیندا۔ نانک اُپر چڑھ بولے للکارا،
 سچکھنڈ ہر جو نظری آئیندا۔ اتم اکو روپ دھرے نہکلنک نرائن نر اوتارا، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ اپنا کرے سچ وبارا، ساچا راہ آپ
 چلائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ سچ توفیق اک پروردگارا، تحفہ اپنا کلمہ آپ پرکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا مارگ ہتھ زرنکار، آد جگاد جگ جگ سارے گئے سنائیا۔ جے
 کوئی کہے میں وڈ بلکار، بل دیونہار نظر نہ آئیا۔ جے کوئی کہے میں وڈ سردار، تتاں لوکاں بناں سرداری ہتھ کیسے نہ آئیا۔ جے کوئی کہے میں
 برخوردار، پرہ اپنا بھیو دئے کھلائیآ۔ نانک نیوں نیوں کرے نمسکار، نر زرنکار تیری سچی شہنشاہیا۔ گر چیلے تیرا وبار، گوبند گیا
 سمجھائیآ۔ اسیں حکمے اندر کرن آئے کار، تیری کیرت کھائیآ۔ تون لیکھے لینی ڈار، میرے صاحب سچے گوسائیا۔ پُرکھ ابناسی کریا خبردار،
 دُھر فرمانا اک جنائیآ۔ کلجگ آئے اتم وار، زرگن نور کرے رُشنائیآ۔ ساچے بھگتاں دئے آدھار، نانک لیکھا لیکھے لائیآ۔ سچکھنڈ دوارے
 پنچم پنچ کر نشان، جگت نشانہ دئے وکھائیآ۔ ساچا مندر اک مکان، سری بھگوان آپ سہائیآ۔ ساڈھے تین ہتھ دیوے دان، سمبل اپنا
 روپ وکھائیآ۔ نہپاں ہیٹھ دباے بال، بلی اپنی بھیٹ چڑھائیآ۔ اپنا خون رتی رت دیوے ڈال، رتی رت نال ملائیآ۔ سنگھ اندر کر پہلوان،
 پہلی اپنی رسم وکھائیآ۔ لوک مات دا نوجوان، نام گرج ہتھ پھڑائیآ۔ سب دی شرع میٹن آیا بھگوان، در دربان بن کے سیو کھائیآ۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر سارے گان، واہوا ہر جو کھیل رچائیآ۔ ساچا ست کریا پروان، ابناسی اچت دیا کھائیآ۔ چوہتران دیوے اکو دان، داتا دانی دیا
 کھائیآ۔ چار جگ دی چکے آن، چوکری بیٹھے مکھ شرمائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے مان وڈیائیآ۔ ہرجن

ملی ساچی گرج، گر سترگر آپ ڈائیندا۔ لیکھے لگا ساڈھے تین ہتھ بوج، اُچ منارا آپ سہائیندا۔ نمسکار کرے دیوتا سورج، نیوں نیوں
 چرن دھوڑ رمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ملی گرج اُچیا بل، بل باون کھیل کرائیا۔
 ستجگ سروپ گیا چھل، کلجگ آنت لے پرگٹائیا۔ جس دھرنی اُپر وگدا رہیا بل، تس ہولا بہار وکھائیا۔ جن بھگت دوارا لگا پھل، پت
 ڈالی آپ مہکائیا۔ سیوا کرے پُرکھ اکال، عقل سب دی دئے بھوائیا۔ گر اوتار ویکھن نہچل دھام بنیا اٹل، اٹل پدوی اک وڈیائیا۔ سری
 بھگوان آسن بیٹھا مل، آگے پچھے ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرج لے نہ چڑھے چاء،
 سنگھ اندر آپ سُنائیندا۔ تُوں شہنشاہ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ، تیرے آگے سیس جھکائیندا۔ میں اک اِکلا آگے جاواں نہ، اپنا سنگ نہ
 کھئے چھڈائیندا۔ کر کریا پھڑا بانہ، بہرا بہراواں نال سہائیندا۔ میں نیواں بن بن سیوا لواں کہا، بن سیوا کوئی کم کیسے نہ آئیندا۔ تیرے بھگتاں
 پیار امرت رس میوہ لواں کہا، کہا کہا اپنا شکر منائیندا۔ ستران بہتران ویکھاں تھان تھان، بہتر ستر تیرا روپ نظری آئیندا۔ جے چہتران
 انگ لویں لگا، گر اوتار شکر منائیندا۔ پیر پیغمبر مینوں دین صلاح، صلابکار اِکو تُوہے نظری آئیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں راہے لینا پا، راہ
 کھڑا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جل تھل ڈونگھے دسن اسگاہ، اُچے تَلے پرت تَدھ بن پار نہ کھئے کرائیندا۔ پیار بھلے نہ پتران ماں، پت مات پت سدا
 بھلائیندا۔ تَدھ بن اسیں ہوئے جگت کان، ہنس روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ کر کریا نتھاویاں دینا تھان، اِکو ساچی آس رکھائیندا۔ چہتران لیکھے
 لینا لا، لیکھا تیرا مُک کدے نہ جائیندا۔ وشن برہما شو لین اُبھے ساہ، ہوکے بھر بھر سرب نیر وٹائیندا۔ ترے گن مایا رہی کُرا، پنج تت
 اپنا ڈیرہ ڈھائیندا۔ تیئی اوتار نین رہے تکا، کون ویلا ہر جو آسا پور کرائیندا۔ بھگت اٹھاراں گھر گھر پھیری رہے پا، دھن بھاگ ہر جو
 بھگتاں میل ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چار یاری سر رہی کھیا، دروبی خدائے نبی رسول ہر جو آرزو کری قبول، شرع شریعت میٹ
 مٹائیندا۔ آنت دتا جواب اک معقول، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ اصول، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی قاتل نہ
 مقتول، چھری شرع نہ کھئے چلائیندا۔ اِکو پاک آپ رسول، رسم اپنی آنت ادا کرائیندا۔ ساریاں کرنی پئے قبول، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اوٹ سرب تکائیندا۔ سُن پہلوان ساچے مل، ہر جو رہیا سُنائیا۔ تیری مٹاں اِکو گل، جن

بھگتاں گلوکڑی لواں پائیا۔ وقت لنگھاواں ملِ رل، رل ملِ اپنا وقت لنگھائیا۔ نو سؤ چوڑانوے چوڑی جُگ کدا رہیا ڈھل، ڈلھاپن اپنا
 آپ بنائیا۔ کلجگ اتم کر کے آیا وڈا دل، دل دلیری دئے وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی دھرتی وچوں کڈھے ڈونگی بل، پھڑ باہوں باہر سٹائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ مہربان تیری اڈیک، نت نت دھیان لگایا۔ تون
 صاحب خدا لاشریک، شرکت وچ کدے نہ آئیا۔ جُگ جُگ میٹھار تاریک، اندھیرا اندھ رہے نہ رایا۔ اوچاں نیچاں کریں اک پریت، راؤ
 رنگ نہ کھئے وکھایا۔ جن بھگتاں ملیں ٹھیک، ٹھیکر دویتی دئیں ٹڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 تیرے آگے سیس جھکایا۔ دیوے ور بے پرواہ، اپنی دیا کھائیا۔ چلے چلائے اپنی سدا رضا، رحمت رحیم آپ کھائیا۔ آد جُگادی جُگ جُگ
 اپنی جانے ادا، دویتی ہور نہ کھئے رکھائیا۔ دیونہار سرب سزا، فتویٰ اکو آپ لگائیا۔ پڑھنہار سچا نکاح، مُرید مُرشد لئے ملائیا۔ پیر پیغمبر
 بن آپ خدا، اصل اصلیت دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چہتران دیوے مان وڈیائیا۔ چہتران دیوے مان
 بھگوان، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ اک رویداس کرے پروان، پروانہ ساچا ہتھ پھڑائیندا۔ دو جہان دا سچ نشان، گر اوتاراں آپ وکھائیندا۔
 جس دے ادھین ہویا والی دو جہان، اپنا لیکھ گُرمکھ ہتھ پھڑائیندا۔ گُرمکھ بولے نال زبان، ذب سب دی شریعت ہر کرائیندا۔ ایکا نام دئے
 سنا، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ چہتران ونج دئے وکھا، ساچا ہٹ اک چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہاراج
 شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساتا چوکا دیوے دان، روداس چمار کرے وکھیاں، گُرمکھ اپنی رسنا گائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ وبارا، ہر
 ستگر آپ کرائیندا۔ پنجاں وچوں اک پیارا، ساچی ونڈ وکھائیندا۔ چوہاں دیوے چار جُگ سہارا، جگت جگتی آپ درڑائیندا۔ پہلا ناؤں
 کر پیارا، سنگھ پریم روپ وکھائیندا۔ دو جے دیوے درس دیدارا، پال سنگھ پاٹل وچ اٹھائیندا۔ تیجے گھر کھول کواڑا، گُرمکھ نیتر نین
 ملائیندا۔ چوتھے گھر بول جیکارا، بشن سنگھ بشن پتہ کابن آپ سناؤیندا۔ پنچم میلا ٹھانڈھے دربارا، سنگھ دربارا اپنی گود اٹھائیندا۔
 چھویں گرنخش ہر بخشش، کر بخشیش اپنی اک جنائیندا۔ ستویں میلا سری بھگوان، سنگھ بھگوان اپنے رنگ رنگائیندا۔ بوڑ سنگھ
 اٹھ تے کر پروان، اٹھوتری مالا موہ مٹائیندا۔ تلیر سنگھ طلب اپنے در طالب، اپنی سیو لگائیندا۔ سنگھ سلکھن چُکیا جنم مرن ڈر،

بھے۔ بھیانک روپ نظر کھئے نہ آئیندا۔ دلپ سینگھ در اپنے پھڑ، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ جرنیل سینگھ لگائی جڑ، لوک مات نہ کھئے
 اکھڑائیندا۔ پال سینگھ غریب نانے لیکھے لگا سیس دھڑ، اگنی تت نہ کھئے جلائیندا۔ وریام سینگھ پوڑے گیا چڑھ، آدھ وچکار نہ کھئے
 اٹکائیندا۔ اجیت سینگھ ملیا میل اکو ہر، مُرشد مُرید ایکا گھر سوہیا پائیندا۔ موہن سینگھ موہ چرن کول دھر، مُحبت اپنا نام وکھائیندا۔
 جگیر سینگھ سچ جگیر جھولی دیوے دھر، اتوٹ اٹھ اپنی وست اک وکھائیندا۔ کرتار سینگھ کرتار کرنی کرتا کر، قطرہ قطرہ امرت رس
 رس نجھر آپ جھرائیندا۔ گرمکھ سینگھ گر ہویا وس، بے مکھ ہو نہ روپ بھوائیندا۔ دھرتا سینگھ دھرنی گائے جس، جس اُپر چرن
 ٹکائیندا۔ راج سینگھ ہر کے راج جوگ اندر گیا پھس، پھاسی جم نہ کھئے وکھائیندا۔ عطر سینگھ میل ملیا نس نس، ڈونگی بھوری پار
 وکھائیندا۔ مُنشہ سینگھ گیڑے الٹی لٹھ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ گربخش سینگھ کھیڑا کایا نہ ہونے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا جگت وکھائیندا۔ تیجا
 سینگھ لڑے ڈٹ ڈٹ، لڑنا جھگڑنا ستگر سچ بھائیندا۔ لچھمن سینگھ کھولیا ہٹ، ستگر ہٹ نام وکھائیندا۔ بلی سینگھ بل گرو مت، بن
 گرمت بل کم کیسے نہ آئیندا۔ کیشو رام کیشو دیوے رس، کرشمہ اپنے نام وکھائیندا۔ سوہن سینگھ سوہلائے کھٹ، پتا پوت سیو کھائیندا۔
 پریم سینگھ نام وجے سٹ، ٹھوکر اپنے نام لگائیندا۔ زرنجن سینگھ انجن نیتر دیوے گھت، اگیان اندھیر چکائیندا۔ مکھن سینگھ ملے پھٹ،
 کنت نار سیو کھائیندا۔ مان سینگھ ساچی رت، رت پورب لیکھے پائیندا۔ کرتار سینگھ جڑیا نت، چرن کول بندھن اک رکھائیندا۔ دھرمبیر
 ٹھانڈا سریر، امرت سیر جام پیائیندا۔ سادھو سینگھ سادھنا سادھ ستگر صاحب رکھیا یاد، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ سُرندر سینگھ
 سُکھ اینت پرہ کرے بُدھ بیک، بالی بُدھ لیکھے پائیندا۔ ارجن سینگھ منّ عرضوئی، چرن دوار دیوے ڈھوئی، ڈھوا ڈھردرگاہی ایکا ہتھ
 پھڑائیندا۔ رسال سینگھ سُرتی اٹھی سوئی، سوئم اپنا روپ جنائیندا۔ پورن چند پورا ہونے کوئی کوئی، جس اپنا بھیو کھلائییندا۔ وکیل سینگھ
 آگے وکالت کرے نہ کوئی، اپنے ہتھیں لیکھا پاڑ وکھائیندا۔ فرنگی رام ملیا رام، جگت پورن کام آپ کرائیندا۔ بھاگ سینگھ لگا بھاگ، گھر
 دیپک جوتی جگے چراغ، دیا باقی ستگر آپ لگائیندا۔ ایشر سینگھ ملیا ایش، ایش جیو اپنی گود بھائیندا۔ صورت سینگھ ساچی صورت
 نظری آئے کال مورت، ناد تورت اک الائیندا۔ سنسار سینگھ لہنا چکیا سنسار، اتم بیڑا ہویا پار، ہر جو اپنے کندھ اٹھائیندا۔ مہنگا

سنگھ ہویا سستا، پُرکھ ابناسی بدھا بستہ، بدھی گنڈھ نہ کھئے کھلائیندا۔ درشن سنگھ درش دیدار، بیڑا کریا پار کینار، منجھدھار نہ کھئے
 زڑائیندا۔ سُرین سنگھ نیتر پیکھ نرائن، نیج نیتر درشن پائیندا۔ اندر سنگھ پرہہ آئے لین، ویلے آنت شبد بیان آپ بٹھائیندا۔ جگیر سنگھ
 ملی جگیر، ہر جو بدلی مات تقدیر، جنم جنم وچ بھوائیندا۔ راج سنگھ ملیا مہاراج، مانس جنم سواریا کاج، اند کارج اپنے نال کرائیندا۔
 پریم سنگھ سچ پریت، ایتھے اوتھے دھام دئے اتیت، ترے گن ناتا توڑ ٹھائیندا۔ گیان سنگھ گر شبد گیان، بن لبھیاں ملیا سری بھگوان،
 گھر گھر اپنا میل کرائیندا۔ کرتار سنگھ ملیا کرتا پُرکھ، چُکیا روگ سوگ ہرکھ، ہرکھ سوگ گرسکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ سُرچیت سنگھ پرہہ
 کیتا ترس، سر چرن کول سروور آپ نہائیندا۔ وریام کور ملیا ور، ہر جو اپنا سنگ رکھائیندا۔ سُرچیت کور لائی جڑ، بوٹا لوک مات
 لہرائیندا۔ بھگوان کور درس دکھائے آگے کھڑ، کایا کھڑکی پردہ آپ اٹھائیندا۔ چٹو نہ جنے نہ جائے مر، مر جیوت پھیر جوائیندا۔ بنتی کریا دتی
 کر، سیوک سیوا سچ سمجھائیندا۔ دلپ کور چُکیا ڈر، ہر پُرکھ زرنجن پچھلا جنم پُرکھ کیتی سیو گھائل پوری پائیندا۔ داتو ملی ہر نام
 دات، بھگتاں رلی سچ جماعت، جم نیڑ کدے نہ آئیندا۔ پریم دیئی چھڈیا جھوٹھا ساک، ستگر پت لئے راکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ رام
 کور ہر ملیا باپ، جنم جنم دا میٹے سنتاپ، ست سچ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سنت کور گرہ وسے آپ، کایا مندر اندر بہہ بہہ چپے جاپ، اپنا
 نام آپ سنائیندا۔ رام پیاری اترے ساچے گھاٹ دو جہاناں مکے واٹ، لکھ چوراسی گیڑ نہ کھئے رکھائیندا۔ گرچرن کور گر سچا نات، پُرکھ
 ابناسی بنیا پتا مات، سمرتھ اپنی دیا کھائیندا۔ دلجیت کور مٹے اندھیری رات، اتم ہوئی مانس ذات، جنم اجنم لیکھے لائیندا۔ ہرینس کور
 پنجویں جنم پُچھی وات، ہر رائے گر دتی دات، کلجگ اتم لیکھ چُکائیندا۔ ستونت کور دیوے ست، اتم آنتر برہم مت، گت مت اپنی
 آپ جنائیندا۔ ہر بھجن کور ٹٹی گنڈھ، آگے وست دتی ونڈ، دست بدست ہتھ پھڑائیندا۔ گردیو کور اک انند، بن رسنا سنائے سہاگی
 چھند، چھپر اپنے نام لگائیندا۔ جسبیر کور اتم آنتر ٹھنڈھ، لیکھا چُکے بتی دند، دہ دشا اپنا نور اک درسائیندا۔ چہتران مکیا اتم پندھ،
 سارے مل کے گاؤں چھند، ستگر ساجن پائے ٹھنڈ، کلجگ اگنی آگ بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساتا چوکا
 جگت بنائے نیا نوکا نو در اپنی بوجھ بھجائیندا۔ ست چار وجی ودھائی، چہتر اپنا انک بنائیا۔ گر اوتار رہے جس گائی، رسنا سوہلا ایکا

گائیا۔ اگی جیٹھ ہوئی کُرمائی، وشن برہما شو دین ودھائیا۔ ترے گن پھول رہیا برسائی، پنج تت ہس ہس ناچ نچائیا۔ تیئی اوتار ویکھن
 نین اٹھائی، بھگت اٹھاراں کہن دھن دھن جنیندی مائی، جو جنی اپنی گود سہائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرن صفت صلاحی، رحمت رحیم
 رحمان اک کمائیا۔ نور جلوہ دتا درسائی، اندھ اندھیر رہن کھئے نہ پائیا۔ چار یار بن بن پاندھی ویکھن راہی، ساڈی ہوئی آنت صفائی، ویلے
 آنت دیوے نہ کھئے گواہیا۔ نانا تٹیا جگت لوکائی، لوک مات آنت رہن نہ پائیا۔ نانک کہے میرا گوسائیں، جن بھگتاں بیڑا رہیا ترائی، نرگن
 نرگن نرگن سیوا اپنی کرے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ گوبند کہے میری گھال پائی تھائیں، اکٹھے کیتے جٹ جھیور چھپے نائی، اک
 امرت جام دتا پلائی، رس اپنا آپ چکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سارے مل کے دین ودھائی، تیری کیتی سکے نہ کھئے اٹھائی،
 اٹھی ریت مات چلائی۔ گر اوتاراں پیر پیغمبر اک دوارے بھوجن دتا چھکائی، اپنی چھری اپنا کھنڈا نام وچ پھرائی، آگے دسے نہ کھئے
 قصائی، قلم نال سب دا لیکھ مٹائیا۔ کوئی رہے نہ دین جوگا گواہی، سب پھڑے باہوں چرناں ہیٹھ دئے دبائیا۔ جو دئے جوڑ نمسکار کر
 کہے میری پرہو دئے صفائی، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ پھر نائیاں نتائیاں پھڑ باہوں لئے اٹھائی، اپنی گود اٹھائیا۔ چہتریں سیوا اک سمجھائی،
 اگی جیٹھ اگی مل مل پائی، ساچی سکھی دئے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان بھوجن چھکان چائیں چائیں، ہار ستاراں ست ست
 ست دئے سمجھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئی ہوئی کدا جائے اپنا سچ وارا، پہلا وارا اپنی جھولی پائیا۔

۳۱۳

۳۱۳

★ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی جوگندر سنگھ دے گرہ پنڈ سیر جموں ★

ثابت رکھیئے ایمان، جن چہتر رہے جنائیا۔ چار جگ دے وچھڑے اکٹھے ہوئے آن، ہر ستگر لیا ملائی۔ پیر پیغمبر گر اوتار اک
 دوجے دی کرو پچھان، نین نین نال ملائی۔ شاستر سمرت وید پُران جس بنائی انجیل قرآن، گیان گیتا جو درڑائیا۔ جس دا جلوہ تکدے

رے نؤر مہان، نورو نؤر سچا شہنشاہیا۔ جس دے چرناں کردے رے دھیان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جس نؤں منڈے رے
 وڈ امام، بے عیب پروردگار سچا خدائیا۔ جس دے اُتے رکھدے رے ایمان، صدق صبوری نال ہنڈھائیا۔ جس دا سُنڈے رے پیغام،
 حق آواز اکِ الہیا۔ جس شترُوناست نام، نام ست کری پڑھائیا۔ جس دامنگیر پکڑیا دام، پلُو اپنے نال بندھائیا۔ جہنوں منڈے رے
 رمیا رام، رام رُوپ ہر ویس وٹائیا۔ جس نؤں کھندے رے گھنٹیا شام، ملِ سخیں راس رچائیا۔ جس نؤں گوبند کرے پرنام، پُرکھ اکال
 سچا شہنشاہیا۔ جس نؤں مُرید کردے رے سلام، سلامِ علیکم مُرشد رہیا جنائیا۔ جس دا بھگت چیدے رے نام، جُگ جُگ اپنی
 رسنا جہوا گائیا۔ جس کھیڑا بنایا نگر گرام، پنج تت بنت بنائیا۔ جس کریا پرکاس رَو سس سُوْر ج چن کوئن بھان، منڈل منڈپ بنت
 بنائیا۔ جس ناچ نچایا گوپی کاہن، زرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ جس ناد سُنایا ساچے کاہن، دُھن آتمک راگ الاٹیا۔ جس دی منڈے رے
 آن، حُکم حُکم رہیا پھرائیا۔ تِس دی سارے کرو پہچان، پرہ اپنا ویس وٹائیا۔ اُٹھو سارے کرو دھیان، سچکھنڈ ساچے وجی ودھائیا۔
 لوک مات ہویا پردھان، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جس کولوں لیندے رے دان، بن بھکاری جھولی آگے ڈاہیا۔ سو صاحب پرگٹ ہویا آن،
 انڈھڑی کھیل کرائیا۔ ساچے تخت بے بھگوان، تخت نواسی سوہیا پائیا۔ محل اٹل اُچ مکان، محفل اپنے نام لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ایک گھر رہیا سہائیا۔ ست چار سچ دسن چہتر، ہر ہر انگ لگایا۔ بھگت دوارے ایکا وسن، دوجا در نہ کھتے تکایا۔
 اک دوجے ول اُٹھ اُٹھ نسن، بن پاندھی پندھ مکایا۔ میٹے زین اندھیری مسن، چند چاندنا کرے رُشنایا۔ جُگ جنم دی ٹٹی آیا گندھن، پھڑ
 پلُو بندھ بندھایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں آیا کدھن، سچ سندیسے اک سُنایا۔ دھرم رائے دی پھاپی آیا وڈھن، نام کھنڈا ہنٹھ چمکایا۔ سچ
 نشانہ آیا گڈن، دو جہانان دئے جھلایا۔ گرمکھ ساچے آیا سدن، گھر گھر سندیسے دئے سُنایا۔ بھاگ لگا دیس ماجھن، مجن چرن دھوڑ
 اشنان کرایا۔ زرویر بنیا سچا سجن، بھو سب دا دئے مٹایا۔ اتم ویلے ہویا پردہ کجن، سر اپنا ہنٹھ ٹکایا۔ چار جُگ دی رکھ لجن، لاجاوت
 ویکھ وکھایا۔ گڑھ ہنکاری بھانڈے بھجن، بھانڈا بھرم بھو دئے بھنایا۔ جو جن سچ سرنائی لگن، تِس جم کا لیکھ چُکایا۔ ترے گن مایا بُجھے
 اگن، اگنی تت نہ کھتے تپایا۔ آپ اُٹھائے اپنے کندھن، بن کھار سیو کھایا۔ مستک لائے ساچا چندن، تِلک للائی سگن منایا۔ کرے کھیل

مُکند مُکندن، منوہر اپنا رنگ رنگایا۔ اک سُنائے سُہاگی چھندن، دوسر وند نہ کھئے ونڈایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے رل کے کریئے بندھن، بندی خانہ سب دا دئے نڑایا۔ کلجگ اتم پچھلا لیکھا کرن آیا کھنڈن، کھنڈا ایکو ہتھ اٹھایا۔ ساچی دات جن بھگتاں آیا وندن، نام بھنڈارا ربیا ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل ربیا درسایا۔ ست چار کرن پکار، چہتر اک آواز اٹھایا۔ واہوا تیرا ملیا دربار، در تیرے خوشی منائیا۔ نانا تٹا جھوٹھے سنسار، جھوٹھی مایا پوہ نہ سکے رائیا۔ تیرے پریم پایا گل وچ ہار، اٹھے پھر سگندھ رکھائیا۔ کریا کری اپر اپار، بے آنت اپنی دیا کھائیا۔ ڈبڈے پاتھر دئے تار، پاپن اپنا چرن چھپائیا۔ ستر بہتر باہواں رہے الار، چہتران اپنے سنگ ملائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اچی بولن کوک جیکار، جے جیکار سُنائیا۔ وشن برہما شو وجائے تال، نارد اپنا ناچ نچائیا۔ کال مہاکال ہوئے بے حال، پرہہ اچرج کھیل ورتائیا۔ سچکھنڈ دوارا جن بھگتاں لوک مات دتا وکھال، بن سیوک سیو کھائیا۔ گرسکھاں پچھے گھالے آپے گھال، اٹھی ریت مات چلائییا۔ نرگن بن کے آیا دلال، سرگن ویکھے تھاون تھائیا۔ پچھنہار مُریدان حال، مُرشد بنیا بے پرواہیا۔ گوبند سورا نال نال، سورپیر پھیری پائیا۔ نانا توڑ شاہ کنگال، ایکا رنگ دئے رنگائیا۔ جگ چوکری اتم حل کرے سوال، گر اوتار گئے اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ وجے ودھائی ساچے گھر، بھگت بھگونت آپ سُنائیا۔ گر اوتار پیغمبر ویکھن کھڑ، چاروں کُنٹ گھیرا پائیا۔ پُرکھ ابناسی ستر بہتر چہتر بدھا لڑ، لڑی اپنی آپ بندھائیا۔ اینھے اوتھے دو جہان نرگن پوڑے آئے چڑھ، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ جس جن اپر کریا دتی کر، ادھ وچکار رہ کھئے نہ جائیا۔ گرمکھ نہ جنے نہ جائے مر، جس جن اتم اپنی گود بہائیا۔ اسیں کلجگ اتم کر کے جانا سر، بل اپنا آپ پرگنائیا۔ مندر مسجد گروڈوار، مٹھ شِودوالا چُکیا ڈر، ڈر اکو ہر رگھرائیا۔ جس دی سرن جائے پڑ، ملے سرن سچی سرنائیا۔ جس دا اکھڑ نام جائے پڑھ، سو نیش اکھڑ دئے وکھائیا۔ کاغد قلم شاہی اتم جائے سڑ، ستگر سچا اگنی بھیٹ نہ کھئے کرائیا۔ جوئے بہاوی تئوں کوئن کوٹ گر اوتار لوک مات لئے دھر، آپ اپنا ناؤں سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل ربیا جنائیا۔ ست چار کرن پکار، واہوا ہر ہر کھیل کرایا۔ جو گھلدا ربیا گر اوتار، پیر پیغمبر مات پرگٹایا۔ جس نون کھانی بانی گاؤندی رہی جگ چار، بن نیانی سیو کھایا۔ جس دا اکھڑ اکھڑ قلم شاہی کردی رہی تیار، ترے گن اندر وڑ

وڑ مُکھ چُھپایا۔ جس نوں نیوں نیوں سجدہ سیس کردا رہیا سنسار، دئے جوڑ جوڑ سرنايا۔ سو صاحبِ اتم کلجگ پرگٹ ہویا آپ
 نرنکار، نرگن اپنا روپ دھرایا۔ سنت ساجن لے اُبھار، ست ست منتر اک پڑھایا۔ سچ محل دئے وکھال، جس گھر اندر ڈیرہ لایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے دئے بُجھایا۔ ہرجن تیری بُجھی بات، پرہہ اپنی دیا کمائیا۔ کھانی بانی لوک مات تیری
 گائے گاتھ، گا گا اپنا جھٹ لنگھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا منگدے گئے ساتھ، چرن کول دھیان لگائیا۔ انتر منتر کر کر پوجا پاٹھ، پر
 پُرکھ اک صلاحیا۔ کلجگ جیواں دے گئے دات، اکھڑ اکھڑ نال ملاییا۔ ہر کا ناؤں لکھیا نہ جائے نال قلم دوات، گر کا ناؤں لکھ لکھ دسے
 قلم شاہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پہلوں پڑھن اک جماعت، ہر جو اپنا جملہ دئے سمجھائیا۔ سرگن پھیر بندھائے نات، ت ت نال ملاییا۔ اک
 سُنائے اپنی گاتھ، گاتھا اپنی آپ پرگٹائیا۔ اکھڑ اکھڑ جگت پاٹھ، پاٹھ جگت جیون جگت دئے سمجھائیا۔ گا گا دسے اکو ہر کلاپات، دوجا
 کھئے نظر نہ آئیا۔ جس دا دین مذہب نہ کوئی ذات، شرع ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نکے نکے بالے چھوٹے چھوٹے ساک، سرگن
 ناتا اک سمجھائیا۔ اتم سب نوں کرے خاکی خاک، پاک اپنا نام رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ واپوا کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ جگ چوکرئی مارگ دس، بن رہبر راہ چلائیندا۔ بھگت بھگوان ملاواں
 ہس ہس، در گھر ساچے آپ کرائیندا۔ پہلوں بھگتاں ہئے وس، پھیر بھگتاں بندھن پائیندا۔ صفت صلاحی گائے جس، جس اپنا راگ
 الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی نئیا اک چلائیندا۔ ساچی نئیا ہر ہر نام، ہر ستگر آپ چلائیا۔ جگ
 چوکرئی کرے پورن کام، پارہسم بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر پرگٹ ہو ہو کھیلے کھیل وچ جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائیا۔ کلجگ
 اتم میٹے اندھیری شام، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا راہ اک چلائیا۔ ساچا راہ جگت چہتر،
 چو اکھڑ مول مکایا۔ ناتا تئے جگت بہتر، ناڑ بہتر لے جگایا۔ آس رکھے اکو ستر، صفا ست کرے رُشنايا۔ چار جگ دے وچھڑے کر
 اکتڑ، ایکا گن دئے سمجھایا۔ بیج بیجیا ساچے وتر، بن کِرسانا ہل چلایا۔ پچھلا کھیت وڈھ وڈھ کرے ستھر، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔
 ویکھنہارا اچے ٹلے پتھر، سمند ساگر پھول پھلایا۔ چوٹی چڑھ کے بیٹھا سخر، دس کیسے نہ آيا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ کردا رہیا

فکر، کون ویلا بھگتاں لواں ملایا۔ پیر پیغمبر ویکھن بتر بتر، نیتر نین نین اٹھایا۔ ہر جو نظری آئے ادھر ادھر، خالی کٹ نہ کوئی رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے میل ملایا۔ میل ملایا اتم کل، ہر اپنی دیا کمائیا۔ غریب نانیاں دیوے بھل، بھل اپنے ہتھ رکھائیا۔ کیتا اقرار نال بل، بل باون اپنی گنڈھ پوائیا۔ بنے محل اک اٹل، ہر ستگر سیو کمائیا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں اندر ہے رل، رل مل اپنی خوشی منائیا۔ چوتھے جگ لگے پھل، بوٹا اکو اک لہرائیا۔ باقی سٹے ڈونگی ڈل، کوئی سکے نہ باہر کڈھائیا۔ جس صاحب ہویا ول، تس اکھ سکے نہ کئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لہنا لہنے جھولی پائیا۔ لہنا ملیا وچ سنسار، چہتر ایکا رنگ رنگائیندا۔ میل ملایا سچ دوار، در دربارا اک سہائیندا۔ اگی جیٹھ دوس وچار، ایکا اگی گنڈھ پوائیندا۔ اگی اگی کلاں تار، سیکھی سیکھ نال پرنائیندا۔ تکھی دسے اپنی دھار، ہندو مسلم سیکھ عیسائی بھیو کئے نہ پائیندا۔ شرع شریعت مارے تیز کٹار، مذہب دین کھنڈ کھنڈ وکھائیندا۔ چوہ ورنان وچوں کڈھے اک پیار، گریسکھ اپنا روپ وٹائیندا۔ پھر دسے ساچی دھار، دھارنا اپنی آپ بدلائیندا۔ اتم پرماٹم کر پیار، سوہنگ ڈھولا اک سیکھائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وڈ بلکار، زرگن اپنا بل پرگٹائیندا۔ وشنوں دیونہار بھنڈار، گھر گھر اپنا رزق پہچائیندا۔ بھگون سب دی پائے سار، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی گود رکھائیندا۔ آد انت تس دی ہونے جے جیکار، جے جیکار اپنے ناؤں وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے رنگ آپ رنگائیندا۔ ساچا رنگ جائے چڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ ستگر ویکھے پھڑ پھڑ، گرمکھ سجن میل ملایا۔ دین دیال پرہہ کریا کر، کیرین اپنی گود بہائیا۔ گھر وچ سہائے ساچا گھر، گھر وچ وچے ودھائیا۔ سوہنگ روپ اتم پرماٹم بن، بن بن اپنے مندر ڈیرہ لائیا۔ لیکھا جانے جننی جن، دائی دایا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ست چار ایکا گن رہیا سمجھائیا۔ ایکا گن شبد وچار، بدھی کم کیسے نہ آئی۔ بدھی رووے زارو زار، نیتر نین نیر وبائیا۔ میرا بل گیا ہار، بلہین رہی کڑ لائیا۔ ول چھل کر کے چھل گیا زینکار، میری چلی نہ کوئی چٹرائیا۔ میں پڑھ پڑھ پاؤندی رہی سار، پڑھیاں ہتھ کیسے نہ آئی۔ میں لبھدی رہی مندر مسجد مٹھ شودوالے گرو دوار، چار دیواری اندر وڑ وڑ سیس جھکائیا۔ کلجگ اتم بھگتاں کولوں سنیا ہر جو وسے کایا محل اٹل وچ مینار، چہر چہن نہ کئے چھہائیا۔ بن تیل باقی دیپک کرے اجیار، ہون گھرت نہ کئے وکھائیا۔ پریم سگندھی

اِکو ڈار، دُوْجا دھوْپ نہ کھئے دھکھائیا۔ بِن تندی تند وِجائے سِتار، اِحد اپنا راگ سُنائیا۔ ڈھولک چھینا نہ کھئے کھڑکار، رسنا جہوا نہ کھئے
 پِلائیا۔ بُدھی اوٹھ پاوے نہ کوئی سار، مَن مت چلے نہ کھئے چُٹرائیا۔ سُرُتی شبد کرے پیار، پرہ ملے سچ گوسائیا۔ لہنا دینا چُکے وِچ
 سنسار، اٹھسٹھ تیرتھ پندھ مُکائیا۔ پُوْجا کرائے اِک دربار، دُوْجا اِشٹ نہ کھئے وکھائیا۔ ہر کا اِشٹ لوک مات کوئی کر نہ سکے پیار، بِن
 ٹھٹھیار گھاڑت گھڑت نہ لئے گھڑائیا۔ کاغذ اکھڑ نہ کھئے آکار، نِراکار نُور رُشنائیا۔ ماٹی پتھر نہ کھئے پَسار، گھڑ گھڑ چھینیاں نال بُت نہ کھئے بنائیا۔
 مستک دھوڑ نہ کھئے سندھوڑ لائے نِرنکار، سِیس تیل نہ کھئے پوائیا۔ کنگھا واہ نہ بٹھے دستار، ٹوپی چوٹی نہ کھئے ٹیکائیا۔ مالا تِلک جننجو نہ
 کھئے وِہار، بودی مُونڈھ نہ کھئے رکھائیا۔ مُچھ داہڑی کیس نہ کھئے پَسار، ہتھ پیر نک مُنہ انگ انگ نہ کھئے پرگٹائیا۔ سچکھنڈ وسے نِرگن
 نِراکار، نِرنکار روپ رنگ ریکھ اپنے وِچ چھپائیا۔ نو سُو چوڑانوے جُگ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیندا رہیا ادھار، بِن ادھاری دیا کھائیا۔
 کلجگ اِنت پرگٹ ہو کے آیا وِچ سنسار، جے کوئی لہے نظر کیسے نہ آئیا۔ سرگن اندر وڑ کے دسّیا آپ وِہار، کون بدھ بھگتاں اندر وڑ کے
 ہر جو رہیا سائیا۔ نِرگن نِرگن سُنائے جیکار، نِرگن آتم نِرگن پرما تم پنج تت ناؤں نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان، ست چار ایکا گھر وسائیا۔ سچّا جملہ نُوری جلال، ظاہر اپنا نُور وکھائیا۔
 اپنے گھر رکھے بے مثال، مِثال جگت وِچ نظر کھئے نہ آئیا۔ پیر پیغمبر ویکھ ہون بے حال، جس جن ایکا جھلک وکھائیا۔ آگے کوئی پھیر نہ
 کرے سوال، سارے نیوں نیوں سِیس جھکائیا۔ رسنا کہن اسیں تیرے چھوٹے بال، تیرے مکتب وِچ کرن آئے پڑھائیا۔ اِکو الف دے
 سِکھال، تیری الف تیری اُلفت کر کر اپنی خوشی منائیا۔ اسیں بے رہیئے کنگال، تیرے آگے جھولی ڈاھیا۔ تیرا جملہ لوک پرلوک کوئی نہ
 سکے بہال، ہتھ پھڑ لوک مات سکے نہ کھئے وکھائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وِشنوؤں بھگوان وسنہارا سچکھنڈ سچّی دھرمسال، گھر ساچے رہیا
 سائیا۔

☆ ۲۲ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی سردار سنگھ دے گرہ پنڈ سیڑ جموں ☆

سچکھنڈ نواسی سچ دوارا، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیا۔ تخت نواسی بن سیکدارا، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ وشنوں آئے چل دوارا، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ تیرا میرا اک اکھاڑا، ایک گھر وچے ودھائیا۔ تیرا میرا اک سہارا، آد جگاد کھیل رچائیا۔ تیرا میرا اک نگارہ، انادی ناد وڈ وڈیائیا۔ تیرا میرا اک ونجارا، ونج ساچا ہٹ کھلاییا۔ تیرا میرا اک بھنڈارا، وست ساچی سچ ورتائیا۔ تیرا میرا اک شنگارہ، بستر بھوشن ساچے اپنے رنگ رنگائیا۔ تیرا میرا کھیل ناری کنت پُرکھ نارا، پُرکھوتم بھیو کھئے نہ پائیا۔ تیرا میرا اک ادھارا، لہنا دینا جھولی پائیا۔ آد آد کرایا اقرارا، ایک حکم سنائیا۔ نو سو چورانوے جگ بنیا ربیا سیوادارا، جگ جگ ساچی سیو کھائیا۔ اتم کل لیکھا چکے وچ سنسارا، ہر جو ہر ہر آپ چکائیا۔ ایک بولے ست جیکارا، تیرے نام دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وشنوں اپنے در بہائیا۔ برہما کہے پاربرہم، پرہ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیری ککھوں آپے جم، اپنا سگن منائیا۔ لکھ چوراسی بیڑا بتھ، گھر گھر جوت ٹکائیا۔ کرے کھیل جگت مہان، جیو جنت وڈیائیا۔ نوری دے دے ساچا دان، دیا باقی اک رُشنائیا۔ کھلاپاتی سچ مکان، ساڈھے تین ہتھ بنک سہائیا۔ جگ چوکرئی کھیل کردا ربیا مہان، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ جگ چوکرئی پیتے آن، ویلا اتم ربیا دسائیا۔ برہما ہونے آپ حیران، اپنا بھیو نہ کیسے جنائیا۔ ہر جو کھیل کرے والی دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ پرگٹائیا۔ نرگن سرگن سچ سندیسہ دتا آن، ایک حکم سنائیا۔ اتم لیکھا چکے جیو جہان، جوتی جاتا آپ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، برہما نیتر نین اٹھائیا۔ شوچی شنکر ویکھ ترسول، ترے ترے لوک دھیان لگائیندا۔ تیرا بھلے نہ کدے اصول، اصلیت تیری مکھ رکھائیندا۔ تون داتا سرب کنت کنتوبل، لکھ چوراسی تیرے انگ لگائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر چکا ونہارا مول، لیکھا سب دی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، شنکر اپنی منگ منگائیندا۔ شنکر منگے اپنا دان، جھولی اپنی آگے ڈاپیا۔ بھولا ناتھ کرنا پروان، بھولے بھاؤ اپنے نال ملایا۔ نو نو چار چکا گیان، گیان دھیان نہ کھئے درڑائیا۔ بالی بڈھ ہویا بال نادان، بالک تیرا روپ اکھوایا۔ در دوارے دینا مان، چرن سرن سچی سرنائیا۔ کلجگ لینا آنت پہچان، اکو تیری اوٹ تکائیا۔ لکھ چوراسی میٹھا ربیا جگ

جگ نشان، بن سیوک سیو کھائیا۔ آنت سنديسہ سُنيا آن، نرگن نُر لوک مات کرے رُشنائیا۔ لیکھا چُکائے ناؤں رکھائے وِشنوؤں بھگوان، وِشو اپنی کل چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر ایکا ہتھ ٲکائیا۔ ترے گن تتی نیترووے، رو رو دئے دُہائیا۔ کھلڑے کیس پھڑ پھڑ کھوسوے، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ پُرکھ ابناسی کلجگ اتم سچ فرمانا لے کے آیا ڈھوئے، ہرجن ساچے دئے سُنائیا۔ میری وات نہ پُچھے کھئے، میرا مان نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تُدھ بن ملے نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی وڈیائی میرے ہر، ترے گن نیناں نیر وایا۔ میں چل کے آئی تیرے در، بن بردی سیو کھایا۔ کوچھی کھلی باہوں لینا پھڑ، اکو آسرا رہی تکایا۔ کلجگ اتم مُنہ دے بہار ڈگی در، مدہوش اپنا آپ رہی گویا۔ کوئی نہ بنھائے تیرے لڑ، پلو لڑ نہ کھئے بندھایا۔ تُوں مات لگائی میری جڑ، ویلے آنت کیوں رہیا اگھڑایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن سرن ملے سچ سرنایا۔ پنج تت رہے کُرا، بہڑی بہڑی دین دُہائیا۔ ساڈا مندر کیوں رہیا ڈھاہ، بے رحم رحمت اپنی آپ کھائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ گر اوتار پیر پیغمبر اپنے اندر دیندے رہے تھان، بن ساڈے گر پیر اوتار نظر کھئے نہ آئیا۔ ساڈے اندر وڑ وڑ تیرا گاؤندے رہے ناں، ناؤں نرنکارا مات سُنائیا۔ کر کِرپا سر رکھ ٹھنڈی چھان، اک اوٹ تیری تکائیا۔ ساڈا نشانہ میٹ نہ، تیرے ہتھ ساڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اک تیری اوٹ تکائیا۔ گر اوتار بیٹھے اٹھ، تیئی اپنا راہ تکائیا۔ پہلوں بنائے اپنے سٹ، بنا سٹ مان رکھائیا۔ دواپر تریتا ستجگ سہاؤندے رہے تیری رُت، رُت رُتڑی مات مہکائیا۔ اتم تیرے کول آئے اٹھ، اپنے پلے گنڈھ نہ کھئے رکھائیا۔ کر کِرپا اپنی گودی چُک، تُدھ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ تیرے بوٹے تُدھ باجھوں جان سُک، ہرے مات نہ کھئے وکھائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی بیٹھا رہوں لک، کلجگ اتم اپنا ویس وٹائیا۔ سنگھ روپ ہو کے رہوں بک، جمبک سارے رہے کُرائیا۔ ساڈے کولوں پچھلا لیکھا نہ پُچھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے ملے وڈیائیا۔ پیر پیغمبر کرن سالاح، عیسیٰ موسیٰ محمد نین نال ملائیا۔ پہلوں پھڑ پھڑ مارگ راپے دتا پا، حکمی حکم سیو لگائیا۔ اپنا نور کر جُدا، جُز اپنا رہیا جنائیا۔ تیرا ناؤں دس کے آئے خُدا، خالق خلق خلق سمجھائیا۔ اسیں ہوئے بے وفا، وفات اپنی تیرے ہتھوں کرائیا۔ تُوں ہونا نہ آنت خفا، اکو رحمت منگ

منگائیا۔ ساڈی چُک نہ مؤل صفا، صفت تیری رہے کر صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے ملے وڈیائیا۔ گر اوتار دس دس کہن، دہ دشا ویکھ وکھایا۔ تڈھ بن کھئے نظر نہ آئے نین، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ لکھ چوراسی جھوٹھا ناتا ساک سجن سین، مایا ممتا موہ ودھایا۔ اتم لاڑی مؤت کھائے ڈین، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ کلجگ اتم کر کرپا لوک مات جن بھگتاں آئیوں لین، لہنا دینا مات چُکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اسان ایکا آس تکایا۔ دس گر ہو اکھئے، پرہہ ڈگے سرن سرنائیا۔ جگ جگ گیڑیں اُلٹی لٹھے، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔ پیر پیغمبر سارے اپنی ہتھیں تیری کلام لکھ لکھ دے کے آئے پٹے، پٹیداری بنائی سرب لوکائیا۔ اک دو جے نوں پھڑ پھڑ دین اسلاما وچ کٹے، ہوئے حدود ونڈ ونڈائیا۔ قلم شاہی نال لکھ لکھ لیکھ پھٹے، پھٹ کھئے نہ سکے ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن لیکھ اور نہ کھئے مکائیا۔ دس گر اکو گاتھا، کہہ کہہ رہے سنائیا۔ توبی پتا توبی ماتا، تیری اکو گود سہائیا۔ تیری سرن تیرا ناتا، تیرے چرن سوہیا پائیا۔ تیرا نور تیری ذاتا، تیرا ظہور ہوئے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، گھر ساچے بہ بہ خوشی منائیا۔ بھگت اٹھاراں کہن کون، کون اپنی رت سہائیندا۔ کلجگ میٹے تتی پون، سانتک ست ست ورتائیندا۔ ہنکاریا پھڑ پھڑ بھنے دھون، منہ دے بہار سٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچے منگ منگائیا۔ بھگت اٹھاراں چرنی ڈگ، اپنا مان مکایا۔ پُرکھ ابناسی تیرے دوارے منگیئے بھکھ، بھکھک جھولی دے بہرایا۔ جگ چوکڑی لیکھا ربیا مک، ویلا آنت نظری آیا۔ کیسے کول دے نہ کچھ، خالی ہتھ رہے وکھایا۔ ساڈی کرنی ہن نہ پچھ، جوں بہاوے توں لے چلایا۔ سرشٹ سبائی بیٹھی رُس، مکھڑا مکھ مکھ بہوایا۔ کبیر جلاہا کہے مینوں لگا دکھ، میری سیکھیا سیکھ کے بھگت نہ کھئے اکھوایا۔ مڑ مڑ جونی مات گرہہ اٹا رُکھ، دس دس ماس اگن کُنڈ تپایا۔ اسیں دُور دُراڈے بیٹھے لک، نیتر نین رہے شرمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اہل اہل اہل، اہل سب دی دے بخشایا۔ بخشنہار اک گوپال، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دے ساچے لال، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ پہلا لیکھا سنگھ پال، سچ پالکی وچ رکھائیا۔ سنگھ سورن ہو دیال، ساون رت آپ سہائیا۔ منجیت لیکھا دو جہان، بالی بڈھ بڈھ

وڈیائیا۔ جگدیش سکھیا دئے سکھال، ساچی سکھیا ایکا رنگ وکھائیا۔ بل باون کھیل نیار، بل اٹھیا اپنی وار، دھئے جوڑ کر نمسکار، گوہند
 لیکھا اتم وار، سنگھ گردیال اپنی جھولی پائیا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، کرے کرکے کرنیہار، کرتا پُرکھ ایکنکار، دوجا بھیو کھئے نہ پائیا۔ شاہو
 بھوپ بن سکدار، راجن راج آپ گردھار، سیس تاج جگت جگدیش اک سہائیا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ لہنا دینا قرض دئے اُتار،
 ورن برن کرے خوار، ذات پات مارے مار، آتم پر ماتم ایکا رنگ رنگائیا۔ وشن برہما شولئے اُتھال، پنج تت میل ملائے نال، تیئی اوتار بن
 دلال، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار جلوہ دئے وکھال، گر دس کرے پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیائیا۔ سچ سندیسہ اک سکھال، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سب دا لہنا رہیا جنائیا۔ ساچا لہنا اتم میت، پنچم میتا آپ چکائیندا۔ سچکھنڈ دی ساچی ریت، نرگن
 سرگن اک پریت، پریتیوان آپ جنائیندا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سیت، بیٹھا رہے اک اتیت، ترے بھون دھنی اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ گر
 اوتاراں پیر پیغمبران سادھان سنتاں اتم آپے لئے جیت، جت ہار اپنے ہتھ وکھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ لکھ چوراسی پرکھنہارا
 نیت، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن ایش جیو، آتم پر ماتم برہم پاربرہم سناونہارا ساچا گیت، سوہلا ڈھولا آپ پرگٹائیندا۔ ناتا
 توڑنہار مندر مسیت، دھام وکھائے اک انڈیٹھ، محل اٹل اٹل اک رُشنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سب دا لیکھا اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا رکھے اپنے ہتھ، ہر اپنی کھیل کرائیندا۔ جگ چوکرئی ویس وٹا پُرکھ سمرتھ، نرگن سرگن دھار چلائییندا۔ اکھڑ بانی
 بودھ آگادھ اکتھنی اکتھ، کتھ کتھ رسنا جہوا گیت الائیندا۔ سادھان سنتاں جیواں جنتاں جیون یگتی مارگ دس، جگت دھندے آپ
 لگائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش منڈل منڈپ پاوے راس، نت نوت کرے بت ابناسی اچت اپنا روپ انوپ دھرائیندا۔ کلجگ اتم ایکنکارا وڈ
 بلکارا پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی اک اکیلا گیا اُٹھ، اُٹھ اُٹھ اپنا بل دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرن کراونہار
 کرتا قُدرت اپنا رنگ وکھائیندا۔ قُدرت قادر وکھائے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ سچکھنڈ نواسی اک وجائے مردنگ، وڈ مردانہ آپ
 وجائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، دو جہان سیری بھگوان دھرت دھول پرتھمی آکاش چرناں ہیٹھ دبائیا۔ جگا جگنتر بوجھائے
 بسنتر سُنائے منتر، سرب جیاں بدھ جانے آتر، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ وسنہارا گگن گگنتر، لیکھا جانے برہم نرنتر، نرگن نور نور

رُشنائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا میٹنہار اندھیری راتا سچ سُنائے ساچی گاتھا، نِش اکھڑ پڑھ پڑھ، ساچے مندر اُچی چوٹی چڑھ چڑھ، اپنا
 راگ الاٹیندا۔ کلجگ اتم دھرم دوارے آپے کھڑ کھڑ، گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ، لہنا دینا نیتر نینان سب نوں رہیا وکھائیا۔ سرن سرنائی
 سارے پڑ پڑ، مُنہ دے بہار ڈگے ڈر ڈر، آگے کوئی نہ سکے اڑاڑ، اپنا بل نہ کھئے جنائیا۔ اپنی کریا آپے کر کر، دیونہارا ساچا ور ور، جُگ
 جُگ ویکھنہارا در در، گھر گھر اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سب دا لیکھا آپ مُکائیا۔ سب دا لیکھا اگم
 اپار، الکھ اگوچر آپ مُکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لئے اُٹھال، سچ سنندیسہ نر نریشا اک سُنائیندا۔ شبد اگئی بن دلال، ویکھنہارا حق
 حلال، حقیقت اپنا بھیو چُکائیندا۔ گرُمکھ سجن لئے بہال، آپے ویکھے بالے بال، بال انجانے گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، سچ دربارا ایکنکارا وچ سنسارا، وڈ سنساری آپ لگائیندا۔ وڈ سنساری وڈا وڈ، بھیو کیسے نہ آیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اپنی
 ککھوں کڈھ، اتم اپنے وچ لئے چُھپایا۔ اکھڑ نام لوک مات جائے چھڈ، نِش اکھڑ نام نرگن نرگن وچ رکھایا۔ پنج تت کایا چولے وچوں کڈھ،
 آپ اپنی گود ٹکایا۔ اگنی بھیٹ پنج تت کایا ہڈ، دھواں دھار دھار سمایا۔ جُگ جُگ چلائے اپنی جد، بھگتاں بھگوان لئے پرگٹایا۔ سچ
 دوارے آپے سد، سچ سنندیسہ دئے سُنایا۔ کرے کرائے پار حد، پار کنارہ اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ
 جُگ اپنا راہ چلایا۔ جُگ جُگ راہ اولڑا، چلے چلائے ہر نرنکار۔ کلجگ اتم کریا کھیل سکھلڑا، سُکھ اتم دئے آدھار۔ جوتی شبدی آپے
 رلڑا، پنج تت نہ کھئے آکار۔ سچ سنندیسہ اکو گھلڑا، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ست جیکار۔ جن بھگت دوار آپے کھلڑا،
 ہرجن ساچے پائے سار۔ نہچل دھام وکھائے اک اٹلڑا، اُوچو اُوچ اُوچ مینار۔ دیپ پرکاس ایکا بلڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، نہکلنک نرائن نر، کرے کھیل اگم اپار۔ اگم اپارا کھیل نیارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ کلجگ اتم پار کنارہ وچ سنسارا، نرگن دھارا
 آپ وکھائیا۔ اُوچ نیچ راؤ رنگ دے سہارا، ایکا نام ونج وپارا، ساچا ہٹ اک چلائی۔ ایکا مندر گرو دوارا، اک ٹھاکر سوامی پائے سارا،
 اکو بخشے چرن سرن سچی سرنائیا۔ ایکا شبد اک جیکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نر ہر اپنی
 دیا کھائیا۔ نر ہر نرائن جوت نرنکار، نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ پیت پیتمبر سوہے سپس دستار، شبد آدھار اک رکھائیندا۔ سدا دیوے دو

جہان وارو وار، چار جُگ وچھڑے میل ملائیندا۔ سارے رل مل گاؤنا اک کرتار، کرنی کرتا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم پرماٹم اک گیان، چرن کول سچ دھیان، اشنان آتر آتم اک کرائیندا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی مایا دیوی دے گرہ پنڈ سیڑ جوں ★

بن دیکھیاں لئے دیکھ، ستگر پورے وڈ وڈیاٹیا۔ بن پیکھیاں لئے پیکھ، پیکھت پیکھت خوشی منائیا۔ بن لیکھیوں لکھے ریکھ، لیکھا اپنا دئے جنائیا۔ بن دیسوں وسائے ساچا دیس، آپ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ بن نریشوں ہویے نریش، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اپنی ونڈ ونڈائیا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، گیان اپنا ناؤں جنائیندا۔ بن تیرتھ کرلے اشنان، چرن دھوڑ آپ نہائیندا۔ بن وستوں دیوے دان، نام انڈیھی دولت آپ ورتائیندا۔ بن پنج تت بنے ساچا کاہن، نرگن نور آپ پرگٹائیندا۔ بن کرنی دیوے مان، کرتا پُرکھ جس جن دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہر نظر اک رکھائیندا۔ بن جگایاں جائے جاگ، جاگنہارا اک اکھوائیا۔ بن بھاگاں لائے بھاگ، جس دوارے چرن چھہائیا۔ بن چراغوں جگائے چراغ، نور اپنا اک دھرائیا۔ بن رسیوں پکڑے واگ، بن سیوک سیو کھائیا۔ بن ماگھ مجن کرائے ساچے ماگھ، گرسکھ رتی رت ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نیتر نین نین درسائیا۔ بن جانیاں جائے جان، جانہار اک اکھوائیندا۔ بن نانا ناناں دیوے مان، مان اکو اک وکھائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے در در آن، در درویش کھیل کرائیندا۔ بن رسنا جہوا گائے گان، گانا اکو اک الائیندا۔ بن بتی دند پین کھان، امرت رس اک چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اپنا رنگ وکھائیندا۔ بن رنگ چڑھائے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ بن ڈور اڈائے پتنگ، سرتی شبد نال بندھائیا۔ بن ڈھابھیوں ڈھاپے کندھ، دئی دویتی دئے مٹائیا۔ ایک دیوے سچ اند، اند اند وچ وکھائیا۔ گرمکھ بائے بندھن بندھ، بندی خانہ اک وکھائیا۔ جس بندیخانے بھگت بھگوان مل مل گائے چھند، دوسر کھئے رہن نہ پائیا۔ اُپر چڑھے نہ

کھئے نال کمنڈ، محل اٹل نظر کیسے نہ آئیا۔ کوئن کوٹ جیو جنت سادھ سنت جُگ جُگ منگاں رہے منگ، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ دھیان
 لگائیا۔ پُرکھ بدھاتا ہرجن ورلے وسے سنگ، بن سنگی ساتھ نیہائیا۔ جنم جنم دا میٹے پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ سچکھنڈ دی ساچی
 ونڈ، گرمکھ ساچے جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بن نیتر ویکھے نیت، نیڑ دُور نہ کھئے
 رکھائیندا۔ بن پُچھیاں کرے ہیت، پُورب لہنا جھولی پائیندا۔ کلجگ اتم میٹنہارا ریکھ، ریکھا اپنی آپ بدلائیندا۔ آد جُگاد رہے ہمیش،
 ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ سیوا لائے برہما وشن مہیش، گنیش گنپت اپنے راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرتا کر کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کرائیا۔ نرگن سرگن جوت دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے
 وڈیائیا۔ کرے کھیل جنمے جنم مر مر، مرن جمن گیڑے وچ بھوئیا۔ ویس وٹائے اُچ محلے چڑھ چڑھ، در گھر ساچے سوہیا پائیا۔ راگ سُنائے
 نیش اکھڑ پڑھ پڑھ، آتر آتم ایکا راگ الاٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا ناد دئے سمجھائیا۔ ساچا ناد سِری بھگوان،
 سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ تھر گھر وجائے آپ بھگوان، بھگون اپنی سیو کھائیندا۔ نظر نہ آئے کھئے نیشان، آکار آکار نہ کھئے پرگٹائیندا۔ کر
 کِرپا دیوے دان، گر اوتاراں اندرے اندر سُنائیندا۔ بھکت بھگونت کر پروان، کایا چولی اندر راگ الاٹیندا۔ ساچے سنتاں ست نیشان، گھر
 گھر وچ آپ وکھائیندا۔ نرگن نرگن کھیل مہان، آتم پرما تم آپ پڑھائیندا۔ ایکا دیوے سچ دھیان، چرن کول درسائیندا۔ ایکا آتم دے گیان،
 نیش اکھڑ روپ وکھائیندا۔ بولنہارا بے زبان، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ حُکم دیوے اک فرمان، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا ناد گھر گھر وچ آپ الاٹیندا۔ ساچا ناد شبد دُھن، دُھن آتمک کرے شنوئیا۔ گرمکھ وِرا لائے سُن،
 جس ہر جو آپ سُنائیا۔ آپ جنائے اپنے گن، اوگن نہ کھئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی چھان پُن، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 ساچا راگ اک سمجھائیا۔ ساچا راگ گرو گُر دھار، گھر گھر وچ آپ جنائیندا۔ کِرپا کر اپر اپار، اپرمپر اپنا بیو کھلائیندا۔ رسنا رس کر
 تیار، رس امرت مکھ چکھائیندا۔ بٹی دند دے آدھار، سچ آدھاری دیا کھائیندا۔ اندروں کدھنہارا باہر، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ پنج تت
 بول جیکار، ناد شبدي ناد وجائیندا۔ برہمنڈ وچ کر پَسار، جیرج انڈ آپ سمجھائیندا۔ قلم شاہی کر تیار، سرگن اپنی دھار جنائیندا۔ اکھڑ

اکھڑ کر پَسار، پَسر پَساری ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کھیل انادی شبدی بودھ، بودھ گیان درڑائیا۔ بھگت بھگونت پردا سودھ، ہر کے پوڑے دئے چڑھائیا۔ جیون جُگت نہ کرے جودھ، جودھا اپنا بل رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا ناد آپ پرگٹائیا۔ ساچا ناد آئے باہر، رسنا جہوا گن گن گائیا۔ آنتر اکھڑ ہوئے اُجیار، نرگن سرگن روپ وکھائیا۔ لوک مات کر تیار، گر گر سیوا سچ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا اکھڑ رکھے وکھڑ، جگت نیتز نظر کیسے نہ آئیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنون بھگوان، چوٹی چڑھ کے بیٹھا سِخر، سیک گرمکھ ملن دی اک رکھائیا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دولت رام دے گرہ پنڈ کھوئے جوں ★

ہر کِرپا گر ہوئے دِیال، گر کِرپا ملے جیو وڈیائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچی دھرمسال، گھر گھر وچ بوجھ بوجھائیا۔ جوت نرنجن دیپک ایکا بال، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جُگت دئے سمجھائیا۔ آتم پر ماتم وسے نال، سگلا سنگ رکھائیا۔ بھے بیاپے نہ کوئی کال، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لیکھے لگے پنج تت کایا ماٹی کھال، ہڈ ماس ناڑی رت کرتا قیمت پائیا۔ ہر کا ناؤں جو جن گھالن رہے گھال، کیتی گھال لیکھے پائیا۔ ویلے آنت کرے پرتپال، ایتھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر بھگتن بھگتی اک درڑائیا۔ ساچی بھگتی آتم رنگ، گر ستگر آپ درڑائیندا۔ ہر کِرپا نانا تھے بھکھ ننگ، ست سنتوکھ دھیرج ست، جت گیان اک سمجھائیندا۔ کایا آنتر پئے ٹھنڈ، من منسا موہ چکائیندا۔ بہرم بھلیکھا دئی دویتی ڈھاہ کندھ، نور ظہور اک کرائیندا۔ برہم پاربرہم سُنائے چھند، گیت گوہند اک الائیندا۔ دوس رین رہے اند، اٹھے پھر جام پیائیندا۔ جنم جنم دی تٹی گنڈھ، جگ جگ پار کرائیندا۔ دین دِیال سدا بخشند، ٹھاکر سوامی ہرجن آپ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے رسنا جہوا بتی دند، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھجائیندا۔ مانس جنم بیڑا بنھ، لوک مات پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ دیاوان دین دِیالا، پاربرہم پت پریشور

وڈی وڈیائیا۔ جن بھگتاں دسے راہ سُکھالا، اکو منتر نام پڑھائیا۔ گر گر روپ ہئے دلالا، سچ دلالی اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سِری بھگوان، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ گر گر دیوے ایکا دان، گر مُکھاں جھولی آپ بھرائیندا۔ گھر میلا سرتی شبدی کاہن، گوپی اپنا ناچ نچائیندا۔ بھیو چُکائے سیتا رام، رام سیتا اکو رنگ وکھائیندا۔ شبد اگئی تیر نرالا اٹھائے بان، انیالا آپ چلائیندا۔ ناتا توڑے پنج شیطان، جھوٹھی شرع نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکا ناد سُنائے کان، دُھن انادی آپ الائیندا۔ کر پرکاس کوٹن بھان، گر سَتگر ویکھ وکھائیندا۔ لگے بھاگ سچ مکان، کایا کنچن گرھ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن ملائے اپنے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر سوہے ٹھانڈا دربار، پنچم پنچ جوڑ جڑایا۔ کملاپاتی کرے پیار، بوند سوانتی امرت مُکھ چوایا۔ میٹے اندھیری راتی دھواں دھار، جوت نرنجن کر رُشنایا۔ دیوے درس دین دیال، دیدار سوچھ سرُپی روپ وکھایا۔ آشا ترسنا ہوئے ہنگتا دیوے مار، ساچی سنگت میل ملایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا ایکا اکھ نام پڑھایا۔ ساچی سیکھیا گر شبد وپچار، گر گر بوجھ بُجھائیا۔ چرن کول کول چرن دھرت دھول دئے سہار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ورن گوت ذات پات اوچ نیچ دُکھ دئے نوار، آتم پرما تم ناتا جوڑ جڑائیا۔ برہم روپ نظر آئے سنسار، پاربرہم پرہ اپنا بھیو کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے ایکا نور دئے درسائیا۔ ایکا نور ساچا درس، گر سَتگر آپ کرائیندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، سانتک ست ست ورتائیندا۔ امرت میگھ اکو برس، ترے گن اگنی تت بُجھائیندا۔ ایکا راگ سُنائے طرز، ساچا ڈھولا ایکا گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں میٹے وچھوڑا درد، دردی اپنا درد ونڈائیندا۔ دردی درد ونڈائے دیناں ناتھ، اناتھ اناتھاں ہوئے سہائیا۔ ہر بھگت چڑھائے ساچے راتھ، مہاسارتھی بن رتھواہی سیو کھائیا۔ پار کنارے لائے گھاٹ، پتن بیٹھا سچا ماہیا۔ جگ چوکرئی آنت بھگونت جن بھگتاں پُچھے وات، نت نوت کر کر پت، لوک مات پھیرا پائیا۔ کلجگ آنت ایکا اکھ دیوے دات، آتم پرما تم کرے سچ پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں پت مات، نرگن سرگن اپنی گود اٹھائیا۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دیوی سنگھ دے گرہ مکھو والی جموں ☆

تھر گھر کہے میرے دین دیاں، تھر دتی مان وڈیائیا۔ ست ست دا سچ نشان، سچکھنڈ نواسی اک پرگٹائیا۔ ست دُلارا اولڑا لال، لالن اپنے گھر بہائیا۔ میں نیتز پیکھ پیکھ ہوواں نہال، آد جُگاد خوشی منائیا۔ میرا بنک بنیا سچّی دهرمسال، دهرم دوار وچّی ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میری پوری آس کرائیا۔ تھر گھر دوار منگے منگ، پرہ آگے سیس جھکایا۔ میرا آنتر سُہائی ساچی سیج پلنگ، نیتز نین نظر کیسے نہ آیا۔ تیرا ست دُلارا اُتے چڑھ چڑھ بنے ملنگ، آپ اپنا ناچ نچایا۔ اک سنائے سچ مردنگ، تار ستار نہ کھئے ہلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا بے پرواہیا۔ ست دُلارا تیرا اُٹھ، میرا گھر سُہائیا۔ سُہنجی ہوئی میری رُت، رُتڑی اک مہکائیا۔ تُوں صاحب ٹھاکر سوامی ابناسی اچت، شاہ پاتشاہ سچّے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، میرا مندر دتا سُہائیا۔ میرا مندر تیری نشانی، نشانہ ہور نہ کھئے رکھائیا۔ دیپک جگے جوت ثورانی، تیل باقی نہ کھئے پائیا۔ کرے کھیل گن نہدھانی، گن اپنا آپ جنائیا۔ نش اکھر اکو پڑھ بانی، ساچے بالے آپ پڑھائیا۔ اکو گائے اکتھ کہانی، کہہ کہہ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتی سچ وڈیائیا۔ تھر گھر دوارا پیا ہس، پرہ چرن دھیان لگایا۔ میرا کھیڑا گیا وس، ست تیرے آسن لایا۔ سچ نور کر پرکاس، میرا اندھ اندھیر مٹایا۔ تیری اچھیا پوری آس، میری آسا اچھیا وچ ٹکایا۔ نت نوت وسان تیرے چرن کول پاس، چرن چرنودک ایک منگ منگایا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر لگے نہ پھیر پیاس، ترسنا مول نہ لاگے رایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہربان میری آسا پور کرایا۔ تھر گھر دربارے چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے اندر میرا گھاڑت لیا گھڑا، گھڑن بہنہار اپنی دیا کمائیا۔ میری چھپر چھن لئی سُہا، چھپر اپنی آپ لگائیا۔ اپنا نور کر رُشنا، میری آسا پور کرائیا۔ ست دُلارا اپنا جا، شبدی شبد وند وندائیا۔ میرے تخت دتا بہا، تخت نواسی اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی دتی وڈیائیا۔ تھر دربارا ویکھے کھیل، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ جوتی شبدی کر کر میل، اپنا بندھن پائیندا۔ زرگن زرگن سجن سُہیل، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آد آد آپے جانے اپنا ویل، آنت آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وسنہارا دھام نویل، اگم اکمڑی کار کرائیندا۔ ویس

وٹائے گرو گریچل، گر چلا اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تہر گھر ساچے مان رکھائیندا۔ تہر گھر ساچا کھولے اکھ، اپنا نین اٹھائیا۔ پرہہ پرگٹ ہویا گھر پرتکھ، پرتکھ اپنا روپ وٹائیا۔ سُت دُلا رے کر کے وکھ، گھر میرے دئے بہائیا۔ اک سُنائے ساچا جس، جس اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، ساچی کھیل آپ رچائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بے آنت بے آنت تیری مہما توپے بن آئیا۔ تہر گھر ساچا کرے پُکار، گھر گھر وچ دئے سُنائیا۔ سُت دُلا راک آدھار، دوسر دسے نہ کھئے سہائیا۔ جُگ چوکرئی ویکھے وچ سنسار، کوٹن کوٹ گئے بتائیا۔ رہبر بن بن گئے گر اوتار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اکو تیرا سچا در، در ساچا اک رکھائیا۔ تہر گھر کہے کوٹن اوتار، تیرا شبدی سُت سیوا لائیندا۔ آون جاون وچ سنسار، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ گا گا جاون اپنی وار، جو سوہلا راگ سُنائیندا۔ لکھ لکھ دے کے جان وچ سنسار، کاغذ قلم بندھن پائیندا۔ اپنی مہما دس گُفتار، گُفت شنید راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، تہر گھر وسایا میرا گھر، گھر میرا سوہیا پائیندا۔ تہر گھر ساچا کہے سُن پرہہ میرا حال، میں اپنا حال دیاں سُنائیا۔ تیرا شبد سُت کرے کمال، کوٹن کوٹ پیر پیغمبر لئے بنائیا۔ زرگن سرگن کر دلال، لوک مات پھیرا پائیا۔ کِرن کِرن وچوں ایکا کِرن دئے نوری جلال، دھرت دھول کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھایا ساچا گھر، گھر ساچے خوشی منائیا۔ تہر گھر کہے تیرا سُت دُلا راک، بھیو کھئے نہ آئیندا۔ جُگا جُگنتر بن ونجارا، ساچا ہٹ اک گھلا ئیندا۔ اپنے گھر وچوں اک نِگا کِنکا گر اوتاراں دے آدھارا، لوک مات سیو لگائیندا۔ چھوٹی موری چوری چوری پردہ آپے پاڑا، نِکی نِکی تہ بن اپنی گُفتار سُنائیندا۔ گر اوتار کرن وپجارا، شبدی آنت نہ پاراوارا، کایا اندر وجائے کینگ ستارہ، انادی انحد ناد سُنائیندا۔ نیتر کھولن نظر نہ آوے نو کھنڈ پرتھی وچ سنسارا، اندر وڑ کے بیٹھا ڈونگی غارا، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اکو دتا سچا ور، میرا مندر سوہیا پائیندا۔ تہر گھر دوارا کہے میرے بھگوان، واہوا تیری وڈی وڈیائیا۔ تیرا سُت اکو نوجوان، نہ مرے نہ جائیا۔ جُگا جُگنتر دیونہارا دُھر فرمان، سچ سندیسا دئے جنائیا۔ تیری اچھیا ہو پردھان، وردان دیوے سچا ماہیا۔ وشن برہما شو کھیل مہان، ترے گن میلا بندھن پائے آن، پنج تت اپنی اچھیا لئے پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی

کر نشان، گھٹ گھٹ ویکھے آپ مکان، زرگن سرگن دیوے دان، داتا دانی بن بن دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، رحمت میرے اُتے کھائیا۔ رحمت کری آپ رحمان، تھر گھر ساچا کوک سُنائیندا۔ شبدی شبد شبد نشان، دو جہاناں اک وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لیکھا لائے آپ وچ جہان، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دتا ساچا ور، تیرے چرن کول بہ بہ تیرا شکر منائیندا۔ تیرے چرن کول سچ سہارا، تھر گھر رہیا سُنائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ ویکھا رہیا وارو وارا، نیتر نین نین اٹھائیا۔ تیرے حکمے اندر تیرا سوت کدا رہیا آپ پسارا، کوئن کوٹ برہمند کھنڈ سورج چن کر سُنائیا۔ وشن برہما شو دے آدھارا، شاستر سمرت وید بن لکھارا، گر اوتاراں کر اُجیارا، نور اپنا اپنے وچ چھپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا سچا ور، تیری مہا دیاں سُنائیا۔ تیری مہا ہر اکھ، تھر گھر ساچا آپ سُنائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھیا چلدا رتھ، دو جہان کھیل کرائیندا۔ زرگن سرگن ہو ہو وکھ، سرگن زرگن انگ لگائیندا۔ تیرا جس ناؤں دسیا ہس، بنس مکھ صلاحیندا۔ اتم سب دی کر بس، بستہ کایا ہتھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھایا ساچا گھر، جس دوارے بہ بہ خوشی منائیندا۔ تھر گھر ساچا کہے بول، سچ جیکار لگائیا۔ نو نو چار ویکھیا تیرا تول، اٹل تیری وڈیائیا۔ جگ چوکرئی کر گھول، زرگن سرگن سرگن نال لڑائیا۔ آپ بیٹھا رہوں اڈول، گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر پھرائیا۔ آنت کوئی نہ آیا تیرے کول، راہ وچ بیٹھے ڈیرہ لائیا۔ اک نانک ملی ساچی پاہل، امرت چرن بوند چھپائیا۔ اک کبیرا گیا موئل، جس قیمت کرتے پائیا۔ کوئن کوٹ اوتار پیغمبر اپنے چرناں ہیٹھاں چھڈے رول، روٹا سارے رہے پائیا۔ لوک مات چوڈاں لوک چوڈاں طبق جو وجا کے آوندے رہے ڈھول، آپ اپنا بل وکھائیا۔ تیرے در دور ڈراڈے بیٹھے رہے انہول، آپ اپنا تیرے چرن نہ سکے چھپائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو دتا ساچا ور، در ساچا میرا ناؤں دھرائیا۔ تھر گھر میرا رکھیا ناؤں، تھر تیری وڈیائیا۔ جگ جگ ویکھاں تیرا نیاؤں، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ، زرگن ہو کے پھڑیا ہاہوں، سرگن روپ اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا در، در ساچی دیاں جنائیا۔ تھر گھر کہے تُوں زرگن زرنکار، زراکار تیری وڈیائیا۔ جگ چوکرئی تیرا کھیل ویکھیا

سرگن دھار، تت تت نال ملائیا۔ کر کړیا ایکا وست جهولی ڈار، خالی جهولی دے بهرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ایکا دینا سچا ور، گھر ساچے آس رکھائیا۔ ساچا ور کون کرتار، ہر جو پُچھ پُچھائیندا۔ جگ چو کڑی ویکھدا رہیا سنسار، لکھ چوراسی کھیل کرائیندا۔ حکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی کر تیار، ترے گن اتینتا ٹھانڈا سینتا مندر مسجد مٹھ شِودوالے راہ چلائی۔ وسنہارا ہست کیتا، کرے کھیل اک انڈیٹھا، انہو اپنی دھار رکھائیندا۔ بھگت بھگوان بن بن میتا، جگت جگت چلائی ریتا، ساچے سنت سنگ نیہائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ اتم کیتا، نو سو چورانوے چو کڑی جگ ویلا بیتا، تھر کھتے رہن نہ پائیندا۔ ترے گن ویکھے تپے انگیٹھا، پنج تت چڑھے اُپر چتا، چنتا چکھا اک جلائی۔ تھر گھر پیارے ست ڈلارے تیری ونڈ اکو دتا، تیرے گھر وسائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، بھیو ابھیدا آپ گھلائی۔ بھیو ابھیدا کھول بھگونت، تھر گھر ساچے رہیا جنائیا۔ کلجگ کھیل کران ویلے آنت، بے آنت اپنی دھار رکھائیا۔ زرگن میلا نار کنت، کنت سہاگ زرگن آپ اکھوائیا۔ وسنہارا لکھ چوراسی جیو جنت، حکمے حکم اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا سنائیا۔ سچ سندیسہ کون در، ہر جو ہر جنایا۔ تھر گھر منگے ایکو ور، نیوں نیوں سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی کړیا کر، سچ سنپہڑا رہیا جنایا۔ گھر وچ سہاواں ساچا گھر، بنک بنک نال ملایا۔ ست ڈلارا اکو پھڑ، ساچے مندر دیاں بہایا۔ زرگن ہو کے ویکھاں کھڑ، روپ رنگ ریکھ نہ کھتے رکھایا۔ جس لگائی لکھ چوراسی جڑ، وشن برہما شو نال رلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، تھر گھر ساچے دئے اٹھایا۔ تھر گھر ساچے کر دھیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ ست ڈلارا وڈ بلوان، جگ جگ کھیل کرائیندا۔ آد منگی اکو دات کر دھیان، چرن کول سیس جھکائیندا۔ کون ویلا میرا وچھوڑا چکائیں دو جہان، جوتی جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ کیتا قول سری بھگوان، ایلھ بھل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، زرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ ساچا کھیل کرے والی دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ سمجھائیندا۔ گھر وچ گھر سچ مکان، تھر گھر تیری بنت بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، سچکھنڈ دا سچ دوارا، لوک مات کرے پسارا، پسر پساری ویکھ وکھائیندا۔ تھر گھر ساچے رہنا تیار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل اپار،

بھيو ڪھڻي نه پائيا۔ تيرا مندر ڪرے تيار، زرگن ھو ھو سيو ڪمائيا۔ ساڇے تخت بيٺھ سرڪار، شهنشاھ وڏ وڏيائيا۔ سُت ڏلارے ڏئے آدھار، سر
 اپنا ھٿھ ٽڪائيا۔ نظر نہ آئے وچ سنسار، بے نظير اپنا ڪھيل آپ وڪھائيا۔ ساڇا ڪرے ست وھار، ست ستوادي پرده لاپيا۔ بودھ آگادھي
 اک جيڪار، جے جيڪار آپ سُنائيا۔ تھر گھر تيرا سچ وھار، لوڪ مات ڏئے سمجھائيا۔ شبد سُت ڪر پيار، ابناسي اچت رنگ چڙھائيا۔ ايڪا
 مندر ڏئے وڪھال، ساڇے گھر رھے رُشنائيا۔ دوس زين ڪرے پرتپال، بن پرتپالڪ سيو ڪمائيا۔ ائھ پھر گھالے گھال، گھالنھارا آپ ھو جائيا۔
 پڪڙ اُٺھڻے ساڇا لال، لالن اپني گود ٻھائيا۔ ايڪا ناؤن ڏئے سيڪھال، اڪھڙ وڪھڙ ڪرے پڙھائيا۔ ايڪا ديويے نؤر جلال، جلوھ نؤر رُوپ لاپيا۔
 ايڪا ڪلمہ ڏئے سيڪھال، وڏ پيغمبر سچا ماھيا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، تيرا دوارا ويڪھے ڪھڙ، نر نرائن اپنا رُوپ وٺائيا۔
 تھر گھر ساڇے تيرا سُھڻے بنڪ، بنڪ دواڙي ديا ڪمائيندا۔ نؤ نؤ چار دا ميٺے شنڪ، شرع سنسا نہ ڪھڻي رڪھائيندا۔ تيرے مندر وجائے ڏنڪ،
 ڏنڪ اپنا نام رڪھائيندا۔ نؤ ڪھنڊ پرتھمي ليڪھا جانے راؤ رنگ، چارے ڪھاني ڪھوج گھجائيندا۔ اک سُنائے ساڇا منت، منتر اپنا نام
 ڊرڙائيندا۔ پرگڻ ھو سري بھگوت، تھر گھر تيرا دوار آپ وڏيائيندا۔ آتم پرماتم ميل ملائے زرگن زرگن نار ڪنت، ڪنت ڪنٺوبل سيچ
 سُھائيندا۔ سوھنگ نام سُنائے آنت، منت اپنے وچ ملائيندا۔ تھر گھر شبدي بنے بنت، سچڪھنڊ ھر جو آسن لائيندا۔ اپني مھا گنائے
 اگنت، ليڪھا لکھت وچ نہ آئيندا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، تھر گھر دوارے آپ سمجھائيندا۔ تھر گھر دوارا ڪر نمسڪار،
 پريھ آگے سيس جھڪائيا۔ نؤ سو چؤرانويے چؤڪڙي جُگ کيس بدھ اُترے پار، پار ڪنارہ کون ڪرائيا۔ پُرڪھ ابناسي ڪرے خبردار، دُھر فرمانا
 حُڪم جنائيا۔ حُڪم اندر جُگ جُگ سيوادار، گر اوتار پير پيغمبر مات پھرائيا۔ اتم لھنا دے دے جُگ جُگ چار، چار چار پنڊھ ڏئے
 مڪائيا۔ نؤ در ويڪھے ڪھول ڪواڙ، نؤ ڪھنڊ اپنا رنگ وڪھائيا۔ اتم ڪھيل ڪرے اپار، اپنے ھٿھ رکھ وڏيائيا۔ زرگن نؤر ڪر اُجيار، جوتي جاتا
 ويس وٺائيا۔ جس دي آس رکھدے گئے گر اوتار، پير پيغمبر دھيان لگائيا۔ جس بنيا تيرا دربار، تھر گھر دتي وڏيائيا۔ جس نؤن ڪھندے
 ايڪنڪار، اڪل ڪل اپني ڏئے دھرائيا۔ جس نے ڪريا آد جُگاد پसार، جُگ جُگ اپني رچن رچائيا۔ جو برسم برھماد ڏئے آدھار، برھمانڊ اپنا
 ڪھيل ڪرائيا۔ سو صاحب پرگڻ ٻھوئے آنت وچ سنسار، زرگن اپنے ناؤن ڪرے رُشنائيا۔ جوتي شبدي اک پيار، ايڪا گنڏھ پوائيا۔ ورن گوتي

وسنہارا باہر، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ اک اکلوتی نرگن جوت اُجیار، نور نوری رہی رُشنائیا۔ تیرا سہائے آپ دوار، در دروازہ لئے
 کھلائیا۔ شبیدی سٹ آپ اٹھال، سچ سندیسہ دئے سُنائیا۔ اٹھ دُلا رے میرے لال، سر اپنا ہتھ بٹھکائیا۔ نو سو چورانوے جُگ دی
 لیکھ لاوے گھال، پورب لہنا جھولی پائیا۔ لکھ چوراسی وچوں بھگت بھگونت لئے سنہال، در در گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ نانا توڑے شاہ
 کنگال، شہنشاہ ایک رنگ سرب رنگائیا۔ ایک کرے سدا پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیا۔ نرگن لوک مات ہو دیال، دین اپنی دیا کھائیا۔
 تھر گھر تیرا دوارا دئے وکھال، اپنے چرن سچئی سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ تھر گھر آگوں
 کہے پکار، میری سمجھ سمجھ وچ نہ آئی۔ ایتھے میرے نال کریں پیار، اک اکل سٹ دُلا را وچ بہائیا۔ کلجگ کون پنے تیرا میت مرار، لوک
 مات سنگ رکھائیا۔ جیو جنت ہونے وبھچار، وبھچاری روپ سرشٹ سبھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت بھگت دے دے آئے تیرا
 گیان، لوک مات جُگ جُگ سیو کھائیا۔ لکھ لکھ قلم شاہی دے کے آئے حلفیہ بیان، نہ کھئے میٹے میٹ مٹائیا۔ کیسے لکھیا وید کیسے پُران،
 کوئی شاستر دیوے دان، گیتا گیان کھئے درڑائیا۔ کوئی لکھ لکھ آیا انجیل قرآن، کوئی بانی ماریا نرالا بان، تیر نشانہ اک چلائییا۔ کلجگ اتم
 لکھ چوراسی تیری ہوئی بے ایمان، اپنا آپ گئی بھلائییا۔ تیرا نور نظر نہ آئے کیسے سری بھگوان، چاروں گنٹ اندھیرا چھائییا۔ آتم پر ماتم نہ کھئے
 گیان، پڑھ پڑھ رسنا کوئن دین دہائیا۔ کس نال میلا کریں وچ جہان، سکلا سنگ کون رکھائیا۔ تیرا تھر گھر دوارا بن تیرے مات دے
 ویران، سو بہاؤنت نہ کھئے سہائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ تھر گھر دوارے کر دھیان، بن میری رحمت تیری
 بنت نہ کھئے بنائیا۔ کلجگ آنت کھیل کراں مہان، مہابلی اپنا ناؤں رکھائیا۔ لوک مات کیسے دی مٹاں نہ آن، اپنی آن سب نوں دیاں منائیا۔ نو
 سو چورانوے جُگ دے وچھڑے بھگت بن بھگونت میلان آن، سر اپنا ہتھ بٹھکائیا۔ جس دوارے چرن کول دھراں آن، سو دوارا تھر گھر
 روپ وٹائیا۔ شبیدی شبد جھلائے میرا نشان، بن سیوک سیو کھائیا۔ آتم پر ماتم اکو راگ گان، سوہنگ ڈھولا جے جیکار سُنائیا۔ کرے
 کھیل وڈ بلوان، بلدھاری اپنا بھیو کھلائییا۔ جس آد رچنا رچی آن، سو آنت ویکھے چائیں چائیا۔ اپنا ناؤں رکھ مہاراج شیر سنگھ وشنو
 بھگوان، جن بھگتاں دیوے ٹھنڈیاں چھائییاں۔

☆ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی دؤلت رام دے گرہ کوٹلی رائیاں جموں ☆

سوہنگ دھارا آتم پر ماتم بندھن، برہم پاربرہم گڑمائیآ۔ کوستک منیا مستک بگا لگا ساچا چندن، نرگن نؤر جوت جوت رُشنائیآ۔ ترے گن مایا ترے گن اتینا کٹے پھندن، تندى تند نہ کھئے بندھائیآ۔ کایا مندر اندر درس دکھائے تریلوکی نندن، گوپی کاہن اپنا کھیل کرائیا۔ گیت سُہاگی سُنائے ساچا چھندن، نام بنسری اک وجائیآ۔ اند اند وکھائے اک انندن، مُکند منوہر لکھی نرائن وڈ وڈیائیآ۔ کرے کھیل سد بخشندن، وڈ داتا بے پروا ہیا۔ جگا جگنتر جن بھگتاں ہوئے ٹئی گنڈھن، گنڈھنہار گوپال ہر گوسائینیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر میلا سہج سُہائیآ۔ گھر میلا سچ پیار، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ سیتا سرتی کر پیار، رام رمیا انگ لگائیندا۔ کوڑی کِرپا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، مایا ممتا ہوئے ہنگتا تھل اسگاہ پار کرائیندا۔ آتم دیاں شبد گیان، سچ نشان اک رکھائیندا۔ چرن کول کول چرن ہر جو ہر نرائن، نر ایکا راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھولنہارا ہرن پھرن آد جگادی ترنی ترن، تارنہار ایکنکار گرہ مندر اندر بجر کپائی گنڈا توڑ ٹرائیندا۔ آتم سرور ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا جھرائے اپر اپارا، کول نابھ نابھی کول آپ الٹائیندا۔ جوت نرنجن کر اُجیارا، میٹ مٹائے اندھ اندھیارا، دیا باقی کھلا پاتی گھر ساچے آپ جگائیندا۔ آتم پر ماتم کھیل نیارا، پاربرہم برہم دئے سہارا، ایش جیو جگت وبارا، بوہاری اپنی دھار چلائیآ۔ ورن گوت ذات پات سب تے وسے باہرا، برہم پاربرہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ مایا برہم کھیل نیارا، ویکھے وگسے ویکھنہارا، لکھ چوراسی ترے گن مایا جھوٹھی چھایا بندھن پائیندا۔ وسنہارا سچ دوارا، رُپ رنگ تے وسے باہرا، نرگن نؤر نرکار اپنا رُپ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در ساچا آپ سُہائیندا۔ در ساچے منگلاچار، پاربرہم برہم کرے جنائیآ۔ انحد شبد انادی ناد سچّی دھنکار، دھن آتمک راگ الاٹیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنا راہ چلائیآ۔ بھگت بھگونت لئے جگا، شبد سنہیڑا اک گھلا، پن اکھڑ اکھڑ کرے پڑھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے مندر میل ملائیآ۔ ساچا مندر ہریدوار، ہر جو ہر ہر آپ اُپائیندا۔ پنج تت اندر کھیل اپار، نرگن سرگن اندر بہہ بہہ آپ کرائیندا۔ آتم سیجا کر تیار، سیج سُہنجنی آپ بندھائیندا۔ پن رسنا جہوا کرے گفتار، اپنی رفتار نہ کیسے سمجھائیندا۔ دید عید سُنید دئے دیدار، در

ساچے نورو نورو درسائیندا۔ کایا ماٹی ساچی ہاٹی ویکھنہارا کھول کواڑ، چوڈاں طبق ایکا سبق رام رام آپ پڑھائیندا۔ ترے گن مایا اگن بوجھائے
 تتی ہاڑ، کرے پرکاس بہتر ناڑ، ناڑی ناڑی ایکا روپ درسائیندا۔ جن بھگتاں پھرے پچھے اگاڑ، سیوا کرے اکونکار، اکل کل اپنا روپ
 وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر جگ جگ پاوے سار، بن مہاسار تھی ساچا رتھ آپ چلائیندا۔ کتنی بدنی وسے باہر، جوتی جوت سرورپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، محل اٹل اچ مینار اک سہائیندا۔ کایا مندر ساچا گڑھ، ہر جو ہر ہر آپ سہائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، گھر گھر
 سیج ہنڈھائیا۔ شبداکھی ایکا پڑھ، نرگن سرگن دئے سنائیا۔ آپ ویکھے گھاڑن گھڑ، گھڑ گھڑ آپے بھن وکھائیا۔ محل اٹل اچ مینارے آپے
 چڑھ، گرہ مندر اندر بیٹھا نور کر رشنائیا۔ آتم پر ماتم آپے پھڑ، سرتی شبداکھی لڑ، آپ گھلائے ساچا در، در درویش نر نریش ہو دیال،
 کرتا پُرکھ ٹھاکر سوامی گرہ مندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی آتم دھار، برہم برہم کرے پساہر،
 پاربرہم ہونے سیوادار، بن سیوک سیوک کھائیا۔ لکھ چوراسی اکو ناتا، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ کرے کھیل پرہ پُرکھ بدھاتا، جگت اپنے
 ہتھ رکھائیندا۔ جگ جگ ویکھے کھیل تماشا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیونہارا سچ دلاسا، دھیرج دھیر اک
 رکھائیندا۔ بھگت بھگوان پوری کرے آسا، آسا منسا، منسا آسا اپنے وچ چھپائیندا۔ ساچے منڈل بہ بہ بٹے راسا، گوپی کاپن سرتی
 شبداکھی ناچ نچائیندا۔ چرن کول اُپر دھول دھرنی دھرت دئے دھرواسا، پُرکھ اکال ہو دیال اکو اوٹ وکھائیندا۔ کرنہارا بند خلاصا، لیکھا
 جانے پون سواسا، پُرکھ ابناسی شاہو شاہاشا، ساچا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن
 وکھائے کایا گھر، ساچے مندر بہ بہ خوشی منائیندا۔ ساچا مندر کایا اندر، ہر جو ہر ہر آپ بنایا۔ پاوے سار ڈونگھی گندر، ڈونگھی
 بھوری بھول پھولایا۔ آپے مارے اپنا جندر، نہ کوئی سکے مات تڑایا۔ لکھ چوراسی جگت واسنا نو دوارے بھونڈی بندر، آسا منسا منسا
 آسا نہ کھئے مٹایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن وکھائے ساچا گھر، گھر مندر کر رشنایا۔ گھر مندر کھلے تاکی، ہر
 ستگر آپ گھلائی۔ جن بھگتاں لہنا دینا دیوے باقی، آپ اپنا میل ملائی۔ امرت جام پیائے ساچا ساقی، اٹھے پھر خمار رکھائیا۔ نرگن شبدا
 چڑھائے ساچی گھاٹی، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ آتم سیج سہائے ساچی کھاٹی، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ کرے کھیل بازی گر ناٹی، نٹ

نٿوآ اپنا سوانگ ورتائيا۔ آد جُگاد سرب جياں دا اِکو کِلاپاتی، کول نين سچا شهنشاييا۔ کھيلے کھيل دوس راتی، گھڑی پلّ ونڌ نہ کھئے
 وکھائيا۔ جن بھگتاں سدا سدا رکھے پرہاتی، پرہ اپنا تُوڙ چمکائيا۔ چار ورن کھتری براہمن شوڊر ویش پُچھنہارا واتی، اُوچ نیچ راؤ رنگ اپنا
 رنگ وکھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس وکھائے کایا مندر، تِس اپنی بُوچھ بُوچھائيا۔ ساچی پرہ دیوے وِیچار، جس
 جن اپنی دیا کھائیندا۔ آتم دیا کر اُجیار، دیپک جوت جوت جگائیندا۔ نانا توڑ سرب سنسار، آتم پرما تم گنڈھ پوائیندا۔ ورن برن کر خوار،
 گھر اِکو سوہا پائیندا۔ پُرکھ انباسی ہر گھٹ رہیا پَسار، دوسر روپ نظر کھئے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے آپ کر پیار، وست امولک آپ
 ورتائیندا۔ جُگ چوکڑی کھیل نیار، نو نو چار ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانہارا وید چار، شاستر سمرت پُران پُرانی موہ وکھائیندا۔ گیتا گیان
 کر پردھان، اٹھاراں دھیائے ہر گائے بھگت بھگوان آپ سمجھائیندا۔ انجیل قرآن سچ نشان، مہبان بیدو مہبان، مقامے حق لاشریک پروردگار
 آپ لائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد دے پیغام، نیوں نیوں سجدہ جنائے اک سلام، علیکم اپنا روپ درسائیندا۔ نانک نرگن منتر ستنام،
 سرگن ساجن پورا کرے کام، کرتا پُرکھ کرنہارا ساچی کرنی کِرت سمجھائیندا۔ گوہند میلا ست ڈلارا پُرکھ اکال اک جیکارا، جے جیکار اپنے
 ناؤں جنائیندا۔ چار ورن اک پیارا، ایک مندر ایک ٹھاکر ایک گروڈارا، ایشٹ دریشٹ اک کھلائیندا۔ ایک شبد ایک ناد ایک دھنکارا،
 منگلا چار اک کرائیندا۔ ایک پُرکھ پُرکھوتم لکھ چوراسی ویکھ سریشٹ سبائی نارا، کنت روپ انوپ دھرائیندا۔ ایک وسنہارا تھر گھر سچے
 دربارا، شبدی روپ انوپ دھرائیندا۔ ایک سچکھنڈ کرے پَسارا، سچکھنڈ واسی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ایک جُگا جُگنتر لئے اوتارا،
 نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ ایک وشن برہما شو کر پَسارا، ترے گن مایا پنج تت جوڑ جُڑائیندا۔ ایک اند اندراسن ویکھے ویکھنہارا، کروڑ
 تینتیس پھول پھلائیندا۔ ایک بھگت بھگوت دئے بھنڈارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ ایک سنت ساجن میلے وچ سنسارا، ساکھیات روپ
 وٹائیندا۔ ایک گرمکھ دئے ہلارا، شبد شبدی رس وکھائیندا۔ ایک گرسکھ سکھیا دئے اپر اپارا، ورن برن ذات پات نانا توڑ ٹرائیندا۔ آتم
 پرما تم کر پیارا، نہکرمی کرم کانڈ مول چکائیندا۔ جس کایا مندر اندر وکھائے اپنا سچ دوارا، سو جن نیوں نیوں سیس سیس جھکائیندا۔ ایک
 ایشٹ مئے ایکنکارا، ایکنکارا ہر گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ تیئی اوتار اُچی کوک بول گئے جیکارا، جے جیکار سرب سنائیندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا،

گڑھ ہنکاری آپ کھپائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد یارا، یاری یاراں نال رکھائیندا۔ بھگت بھگوت کر پسارا، پسر پساری کھیل کرائیندا۔
 دس گرو گرو اک ونجارا، ساچا ہٹ جنائیندا۔ چوڈاں طبق ویکھنہارا، لوک چوڈاں ساچا سوہلا آپے گائیندا۔ منڈل منڈپ پرتھی آکاش
 پُری لوء لاؤنہار اکھاڑا، آپ اپنا تھوآ ناچ نچائیندا۔ جیون جگت جانے بھگت لکھ چوڑاسی اندر وڑ وڑ ویکھ ڈونگی غارا، نج گھر بہ بہ
 تاڑی لائیندا۔ سرب جیاں دیوے اک سہارا، آتم رام سرب پیارا، رام رام رس جہوا اک وکھائیندا۔ ایکا کرشن میت مُرارا، ایکا برہما وشن
 دئے سہارا، ایکا شنکر گنڈھ پوائیندا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ محمد وکھائے پروردگارا، پاربرہم پرہہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کایا مندر اُچ محل سُنائے
 ساچا نعرہ، ساچے حُجرے سوہلا پائیندا۔ مقالے حق حق ونجارا، کرے کھیل اکم اپارا، لاشریک توفیق اپنی آپ وکھائیندا۔ ایکا مندر سچ
 دوارا، نانک گوبند کرے پیارا، پریم ریتی ساچی نیتی جگ جیون داتا لوک مات سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 جس جن کایا مندر اندر اپنا بھیو چُکائیندا۔ کایا اندر چُکے بھیو، ہر سترگر آپ چُکائیا۔ ملے پرہہ الکھ ابھیو، بے آنت بے پرواہیا۔ نظری آئے
 وڈ دیوی دیو، دیو آتما بھیو سہائیا۔ بھگت بھگوت جنائے ساچی سیو، سیوک ایکا گھر بہائیا۔ لہنا دینا مکے رسنا جہو، اجپا جاپ آپ
 وکھائیا۔ امرت رس چکھائے میو، رسنا رس دئے مکائیا۔ کوستک نرگن مستک لائے تھیو، چوڈاں رتن رتن وڈیائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر
 سدا نہکیو، غریب نائیاں لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ جن بھگتاں آتم پرما تم مارگ دئے سمجھائیا۔ آتم
 پرما تم چُکے اوبلا، دوتی پردہ آپ اٹھائیا۔ بھاگ لگائے کایا چولا، پنج تت اندر ویکھ وکھائیا۔ ایکا راگ سُنائے سوہلا، چھتی راگ بھیو نہ
 آئیا۔ اُلٹا کرے ناہہ کولا، اٹھسٹھ تیرتھ گنگا گوداوری جمنا سُرستی گھر وچ دئے وکھائیا۔ میل ملائے کاہن کرشن ساول سولا، مُکٹ بین
 بے پرواہیا۔ نور الہی اکو اولا، عالمین روپ خدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن ایکا اکھ دئے پڑھائیا۔ ایکا اکھ
 آخر رام، رام رمیا آپ پرگٹائیندا۔ دُھردرگاہی ساچا نام، جن بھگتاں جھولی پائیندا۔ مد پیالہ اکو جام، امرت ایکا وار پائیندا۔ مٹے زین
 اندھیری شام، ساچا چند آپ چمکائیندا۔ بھاگ لگائے کایا کھیڑا نگر گرام، گھر گھر وچ سوہلا پائیندا۔ ساچا پنڈت اندر وڑ کرے بسرام،
 سُکھ آسن اک وکھائیندا۔ رسنا جہوا نہ کھئے کلام، کلمہ نبی آپ سمجھائیندا۔ دُھر سندیسہ دُھر کلام، بن لکھیاں آپ جنائیندا۔ بن ویکھیاں

ملے رام، نیج نیتز آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کایا مندر بھگت دوارا، جن بھگتاں آپ سمجھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اکو رمز، رمز رمز نال ملائیا۔ کوٹن وچوں جائے گرمکھ ورا سمجھ، جس اپنی بوجھ بوجھائی۔ دئی دویت مایا ممتا ہومے ہنگتا جوٹھی جھوٹھی کڈھ مرض، مریض اپنے لیکھے لائیا۔ ذات پات ورن گوت مٹائے درد، دردی اپنا در دئے وکھائی۔ نام چھری تکھی رکھ کرد، پنچ وکارا دئے جھٹکائی۔ رت مٹائے گرم سرد، ایکا رنگ رنگ رنگائی۔ گرمکھ مردانہ ہومے مرد، مرد مردانگی اک وکھائی۔ ناتا توڑ انڈج جیرج، اُتبھج سینج پندھ مکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں اک دوارا دئے وکھائی۔ ہرجن اُتر ویکھ دوارا، در گھر ساچے خوشی منائیندا۔ پارہم تیرے چرن سرن سچی نِسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ چار کُٹ نو کھنڈ اکو نظری آئے مندر مسجد ٹھاکر دوارا، مٹھ شودوالا ایکا روپ وٹائیندا۔ گھر گھر دسے رام پسارا، رام نیارا اپنا حُکم ورتائیندا۔ بل دھرے دسرتھ ڈلارا، دولھا بن بن ویس وٹائیندا۔ کھیلے کھیل وچ سنسارا، جگت ساگر پھول پھلاییندا۔ کایا گاگر آنت کنارہ، جن بھگتاں آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم ملائے اک دوارا، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ سوہنگ شبد بول جیکارا، دئی دویتی پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگا جگت دیوے ور، بھگت بھگوت آپے پھڑ، کایا مندر اُچے ٹلے چڑھ، قلعہ توڑ ہنکاری گڑھ، نون سو اکھر جگت وکھر برہم مت آتم اُتر آپ پڑھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر گیا بیت، رام کرشن سیو کھائی۔ کلجگ کھیل اک انڈیٹھ، نانک گوہند گیا سمجھائی۔ وید ویاسا لکھ لکھ ریت، ساچی ریتی گیا جنائیا۔ نرگن بیٹھا اک اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ کلجگ اتم جائے بیت، چار لکھ بتی ہزار آیو اپنے حُکمے اندر اپنے لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جگ چوکڑی پار کنارہ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ رام کرشن کر پسارا، نانک گوہند اپنا ڈنک گئے وجائیا۔ وید ویاسا بن لیکھارا، اُچی کوک گیا سمجھائی۔ براہمن گوڑا پوت سپوتا اُترے اپنی دھارا، اُچے ٹلے پریت سچ سنگھاسن اپنا آسن لائیا۔ سمبل وسے دھام نیارا، اُچ محل اک منارا، نظر کیسے نہ آئیا۔ نانک نرگن کہے پکارا، مہابلی آئے اپنی وارا، نہکلنکا اپنا ناؤں رکھائی۔ گوہند تگے راہ کنارہ، کل کلکی لئے آنت اوتارا، کلجگ ویکھے ویکھنہارا، روپ رنگ ریکھ اپنے ہتھ رکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکڑی اپنے حُکمے اندر رہیا پھرائیا۔ ستجگ تریتا

دواپر کلجگ دھار، لوک مات چلائیا۔ ستجگ اتریا اپنی وار، تریتا انت رہن نہ پائیا۔ دواپر آئی ہار سنسار، ساگر بیٹھا پندھ مکائیا۔ کلجگ لیکھا لیکھا اپر اپار، چار لکھ ملی وڈیائیا۔ بتی دند گا گا تھکے بتی ہزار، بتی بتیسا نال رلائیا۔ پُرکھ ابناسی سچ وبار، جوں بھاوے توں اپنے بھانے لئے چلائیا۔ کلجگ کوڑی کیریا کر پسا، چاروں کُنٹ ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ کوڑا کر پسا، اپنا کھیل کرایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وبھچارا، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ دھیاں بھیناں کرن وپارا، ونج ونجارا اک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ اپنا بھيو چکایا۔

★ ۲۳ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پرکاس چند دے گرہ مکھو والی جموں ★

سچکھنڈ نواسی تہر گھر سازن سازا، لوک مات ہر بنت بنائیا۔ کیریا کھیل غریب نوازا، غریب نہانے دئے وڈیائیا۔ اوتھے نظر نہ آئے کوئی راجا، شہنشاہ نہ کھئے اکھوائیا۔ شبد اگتی رچیا کاجا، دھر سنڈیسہ آکھ سنائیا۔ روزہ بانگ نہ کھئے نمازا، سجدہ کر نہ سیس جھکایا۔ ڈھولک چھینا نہ کوئی واجا، اچی کوک نہ کوئی سنائیا۔ مسجد مندر مٹھ شودوالے نہ کوئی دروازہ، سیوادار نہ کوئی بنائیا۔ مکہ کعبہ نہ کوئی حاجی حاجا، حُجرہ ماٹی نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، تہر گھر ساچا آپ سہائیا۔ تہر گھر ساچا سچ دوار، تہر گھر ساچا آپ بنائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، ہر ساچی دھار چلائیندا۔ لیکھا جان گر اوتار، بھگت بھگوان کھیل کرائیندا۔ سچ سنڈیسہ دیونہار، بھید ابھید آپ کھلائیندا۔ جگ چوگڑی مارنہار مار، نام کھنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوارا ایکنکارا، ایک ایک سہائیا۔ اکو نام اک جیکارا، ایک گھر وجے ودھائیا۔ ایک بنک کھول کواڑا، ایک مندر دئے وسائیا۔ ایک و سے وسنہارا، پارہم پرہ بے پرواہیا۔ ایک کرے سچ وبارا، جن بھگتاں میل ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، تہر گھر ساچے کھیل وکھائیا۔ تہر گھر ساچا ساچا میلا، ہر اپنا آپ لگائیندا۔ کلجگ اتم بن بن سجن سہیلا، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ آد جگادی وسنہارا دھام نویلا، برہم برہمادی بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا سجن آپ

اکھوائیندا۔ ساچا سبجَن بن بن میت، تہر دوارے دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت ساچی ریت، جُگا جُگنتر آپ چلائیآ۔ ناتا توڑ مندر مسیت،
 ساچا ہٹ اک کھلائیآ۔ زرگن زرگن سُنائے گیت، سرگن سرگن وجے ودھائیآ۔ آتم پرما تم سچ پریت، ساچی سیکھیا اک سیکھائیآ۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تہر گھر ساچا دئے سہائیآ۔ تہر گھر ساچا ہر سہاؤنا، سِری بھگوان آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ
 وکھاؤنا، ویکھنہارا پھیری پائیندا۔ بھگت بھگونت آپ اٹھاؤنا، لوک مات نین کھلائییندا۔ پھڑ پھڑ باہوں گلے لگاؤنا، آپ اپنی دیا کھائییندا۔
 ساچا اکھڑ اک پڑھاؤنا، اچا جاپ آپ جنائیندا۔ آنتر منتر اک وکھاؤنا، بسنتر لگی آگ بُجھائییندا۔ در دروازہ اک کھلاؤنا، بجر کپائی توڑ
 ٹرائیندا۔ ساچی ہاٹی ونج کراؤنا، وست اکو اک وکائییندا۔ نام خزانہ آپ لٹاؤنا، اتوٹ اٹٹ پردہ لاپیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، سچکھنڈ دوارا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی تہر گھر ویکھنہارا، ویکھ ویکھ اپنی خوشی منائیآ۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو نہکلنک
 نرائن نر اوتارا، بھيو ابھیدا دئے جنائیآ۔ نو نو چار پار کنارہ، لیکھا آنت دئے مکائیآ۔ ست ستوادی کھول کواڑا، ہرجن ساچے لے ملائیآ۔
 دیونہارا درس دیدارا، زرگن نور جوت رُشنائیآ۔ مانس جنم پاوے سارا، پورب لہنا جانے تھائوں تھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، تہر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ تہر گھر دوارے ملیا مان، ہر جو ہر ہر آپ دواوا۔ لوک مات کر پروان، پرم پُرکھ ویکھ وکھایا۔
 آتم پرما تم اک گیان، سوہنگ منتر آپ سُنایا۔ ناتا تٹا جگت جہان، جگ جیون داتا ہر جو پایا۔ کاغد قلم شاہی ہوئی حیران، ہر ہر
 اچرج کھیل رچایا۔ بن میرے پڑھیاں گُرمکھاں کیتا آپ گیان، نش اکھڑ آپ پڑھائییندا۔ میں وینہدی رہی مار دھیان، چاروں گنٹ نین اٹھایا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر اپنا دے دے گئے بیان، لوک مات وچ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تہر گھر اپنی کھیل کرایا۔
 تہر گھر وجے اکو ناد، انادی آپ وجائیآ۔ ویکھنہارا برہم برہماد، برہم کھوجے چائیں چائیآ۔ سنت سہیلے آپے لادھ، پھڑ پھڑ باہوں لے
 جگائیآ۔ زرگن سرگن لڈائے لاد، آپ اپنی گود بہائیآ۔ شبد جنائے بودھ آگادھ، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائیآ۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت
 رُپ بنائیآ۔ ستجگ پرگٹائے ساچے سادھ، ساچی سادھنا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ اپنے گُرمکھاں گُرسکھاں رکھے لاج، لاجونت بھيو نہ رائیا۔
 راتیں سُنیاں مار آواز، جُگ جُگ زٹھیاں لے منائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تہر گھر ساچے اک گھر سہائیآ۔ تہر گھر

میلا گُرمکھ رنگ، گر گر آپ چڑھائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، نام ڈوری تند بندھائیندا۔ ناتا چُھٹیا بٹی دند، جہوا گن نہ کھئے رکھائیندا۔
 آتم پر ماتم دیوے اک اند، نیج گھر بہ بہ تاڑی لائیندا۔ سوہنگ گیت سہاگی چھند، وشن برہما شیو رسنا کہہ کہہ شکر منائیندا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر کٹ کٹ گئے اپنا پنڈھ، ویلے آنت کھئے رہن نہ پائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی سرب جیاں بخشند، آد جگاد جگا جگنتر جگ
 جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ وسنہارا دوارے سچکھنڈ، سچکھنڈ اپنی جوت جگائیندا۔ تھر دربارا بیڑا بٹھ، شبدی شبد ونڈ ونڈائیندا۔ نوری
 کرن سورج چند، چن چن چن رُشنائیندا۔ جن بھگتاں بنے مات پت جننی جن، ساک سجن آپ اکھوائیندا۔ تھر دربارا کہے دھن دھن،
 پُرکھ ابناسی تیرا آنت کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گھر مندر آپ وڈیائیندا۔ تھر گھر سوہے میرے بھکت،
 بھگونت ملے وڈیائیا۔ لیکھے لگے بوند رکت، جس اپنے رنگ رنگائیا۔ سیوا کرے آد شکت، چتر بھج ہوئے سہائیا۔ نہ کوئی ویلا نہ کوئی وقت،
 تہت وار نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ وڈ مان دیوے ہر، ہر اپنی دیا کھائیندا۔ سنت
 سہیلے گرو گُر چیلے، گُرمکھ گوبند آپے پھڑ، گرسکھ بندھن پائیندا۔ رام راجا ساچے تخت بے چڑھ، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ کاہنا کرشنا
 بنھائے اپنے لڑ، بندھن ایکا ڈور رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دوارا ہر نرنکارا، تھر گھر لوک مات سہائیندا۔
 تھر گھر دوار سہنجنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کھیلے کھیل ہر پُرکھ آد نرنجنا، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ ایکونکارا دینا ناتھ درد دُکھ بھ
 بھنجنا، انہو اپنی کھیل رچائیا۔ آد نرنجن سورا سربنگنا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ سری بھگوان سچ محل چڑھائے اک رنگنا، رنگ اتر
 کدے نہ جائیا۔ ابناسی کرتا وجائے مردنگنا، انادی ناد اک سنائیا۔ پاربرہم پرہ کھیل کرے سچکھنڈنا، سچکھنڈ تھر گھر روپ وکھائیا۔
 برہم برہم منائے سگنا، ساچا سگن اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، تھر گھر اپنا کھیل کرائیا۔ تھر گھر کھیل کرے
 کرتار، کرنہارا آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے بھون دھنی اپنی دھار چلائییندا۔ چرن کول کھول کوار، تھر گھر ساچے دئے بہال،
 شبد اگمی کر پسار، پسر پساری سوہا پائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، تھر دوارا اک وڈیائیندا۔ تھر دوارا اتم کل، ہر جو آپ وڈیائیا۔ سچ سندیسہ ایکا گھل، گر اوتار پیر پیغمبر لئے بلائیا۔

دور دُرائے نیرن نیرے آئن چل، بن پاندھی پندھ مُکائیا۔ آگے ہو نہ کرے کوئی گلّ، بیٹھے نین نین چُھپائیا۔ دین مذہب لگا سلّ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ اُٹھ کے تگن اک دو جے ول، ہر جو کی رچن رہیا رچائیا۔ زرگن روپ دیپک جوت رہیا بل، چار کُنٹ کرے رُشنائیا۔ سچکھنڈ دوارے ویکھے کھل، سوچھ سرُپی روپ وٹائیا۔ بھل نہ جائے گھڑی پلّ، اہل بے پرواہیا۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی گلّ، کلوتتا اپنی دیا کھائیا۔ جگت ڈالی پھل پھلواری ویکھے پھل، نو ست نین اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچا اک سہائیا۔ سچ دوارے صدّ داتار، ہر جو اپنا کھیل جنائیندا۔ پیر پیغمبر نین لو آگھاڑ، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ گر گر ویکھو کر دھیان، ہر دھیانی دھیان وکھائیندا۔ بھگت بھگوت کرن پروان، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کلجگ اتم سب دالے بیان، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نیتر ویکھو ہندو مُسلمان، سکھ عیسائی کون رنگ سہائیندا۔ کلجگ جیو پڑھ پڑھ تھکے شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ بانی تیر نیرالا نہ مارے بان، انیالا روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ کامی کرودھی ہوئے شیطان، شرع شریعت ناچ نچائیندا۔ ثابت رکھے نہ کھئے ایمان، ساچا کعبہ نہ کھئے سہائیندا۔ منتر پڑھے نہ کھئے ستنام، آنتر آتم نہ کھئے ملائیندا۔ کیسے ملے نہ گھر بھگوان، سُنجی سیج سرب وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہوئے ویران، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈونگھی گندر وچ پرہاس، آسا پور نہ کھئے کرائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ مایا ممتا کوڑ گُریارا پین کھان، سچ سچ رسنا جہوا نہ کھئے گائیندا۔ پنج تت اندر کایا وڑیا اک شیطان، من واسنا جگت بھوائیندا۔ بھرے بھلے جیو نادان، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ گر اتار پیر پیغمبر رسنا بولو اپنی زبان، ہر جو سب دے بیان بن قلم دوات اپنے آنتر بند وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچے کھیل کرائیندا۔ تھر گھر دوارے ساچا والی، ولی عہد ایکا ست بنائیا۔ دُھردرگابی بن کے مالی، بوٹا ویکھے چائیں چائیا۔ گر اتار پیر پیغمبر اتم سارے کہن ساڈے ہتھ خالی، وست کھئے نہ ہتھ رکھائیا۔ ستجگ تربیتا ڈاپر کلجگ لوک مات تیری گھالن گھالی، حُکمے اندر سیو کھائیا۔ تیرا ناؤں دے کے آئے جگت دلالی، ساچا ہٹّ اک کھلائییا۔ مارگ دسیا شاہ کنگالی، شہنشاہ ایکا راہ چلائییا۔ کلجگ آنت سرشٹ سبائی ہوئی بے حالی، بہل ہو رو رو دئے ڈہائیا۔ چاروں کُنٹ زین اندھیری کالی، زرگن نور نہ کھئے رُشنائیا۔ ماواں پُتران سیج سُکھالی، سُکھ جگت جگت بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کِریا کر، سب دا لیکھا اپنے کھاتے رسیا پائیا۔ ساچا کھاتہ دئے وکھال، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ دین مذہب ذات پات آنت آئے زوال، آگے
 ہو نہ کھئے بچائیندا۔ شرع شریعت مئے نہ کھئے سوال، ساچا مسلہ ہر جو آپ حل کرائیندا۔ آکو گھر شاہ کنگال، اوچ نیچ نہ کھئے وڈیائیندا۔ تھر
 گھر دوارے دئے بہال، پھڑ باہوں بھیو کھلائیندا۔ اٹھو ویکھو چلو نال نال، نرگن نراکار لوک مات اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر دوارے آپ سہائیندا۔ تھر گھر دوارا آپ سہاؤنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ بھگت بھگونت پھڑ بہاؤنا، ہر
 اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جیو جنت پردہ لاہنا، مکھ نقاب نہ کھئے ٹکائیندا۔ ساچا مندر اک وکھاؤنا، جس اندر ہر جو جوت جگائیندا۔ کایا کھیڑا
 آپ وساؤنا، پنچم جھیڑا آپ مکائیندا۔ ڈبدا بیڑا پار کراؤنا، بن کھیوٹ کھیٹا پار کرائیندا۔ دین مذہب دا پنڈھ مکاؤنا، اتم لیکھا لیکھے
 لائیندا۔ گیت سہاگی چھند سناؤنا، چار ورنان آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، دو جہان پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ گر
 اوتاران پیر پیغمبران شکر مناؤنا، کلجگ اتم ہر جو پھیرا پائیندا۔ پورب جنم لہنا دینا سرب چکاؤنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، در ساچا آپ وڈیائیندا۔ در ساچا وڈا بلکار، بل باون دئے جنائیا۔ تیری سیاں قرضہ دتا اتار، ایکا ڈھیا جھولی پائیا۔ ایکا نئیا چلے
 وچ سنسار، ساچا سئیا آپ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ بل تیرا سچ منارا، باون اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ اتل وتل ستل دا پار کنارہ، لوک مات سوہا پائیندا۔ گوہند دیونہار ہلارا، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ
 ونجارا، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ پنچم میتا ہو اُجیارا، ٹھانڈا سیتا ویس وٹائیندا۔ آکو گیت بول جیکارا، جے جیکار آپ لائیندا۔ تھر
 گھر مندر کر تیارا، سچکھنڈ اپنا رنگ وکھائیندا۔ اندر باہر گیت ظاہر وسے ہر نرنکارا، ہر جو اپنا روپ پرگٹائیندا۔ آگے پچھے دے سہارا،
 ہر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر تیرا مان رکھائیندا۔ تھر گھر تیرا مان رکھتا، رکھتے ایکا ایک
 اکھوائیا۔ ساچی بھومکا آپ سہنتا، سوہنیک وڈی وڈیائیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا راہ چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارے مان رکھائیا۔ سچ دوارے ایکنکار، اپنا مان رکھائیندا۔ بھگت بھگونت کر تیار، تار ستار اک پلائیندا۔ بہتر
 ناز کر اُجیارا، بہتر اپنا بھیو چکائیندا۔ ستر دیوے ست دی دھار، سانتک ست ست کرائیندا۔ چہتر چہتران کرے پار کینار، ویلا آنت

اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوار سہائے چہتر، ست چار رنگ رنگایا۔ ملے وڈیائی جن بہتر، سمرتھ پُرکھ ہوئے سہایا۔ ایکار وار کر اکتّر، ایکتا روپ دے درسایا۔ نام سُنائے ساچا منتر، مت بھید نہ کھئے وکھایا۔ بناونہارا ساچی بنتر، گھاڑن گھڑت لے گھڑایا۔ سرب جیاں بدھ جانے اتر، گت مت اپنے ہتھ رکھایا۔ لیکھا جانے گگن گگنتر، دو جہاناں پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا اک وڈیایا۔ سچ دوارا ہر ہر چرن، دوسر اور نہ کھئے وڈیایا۔ جن بھگتاں چُکے مرن ڈرن، جنم مرن پھند کٹایا۔ نیتر لوچن نین کھلے ہرن پھرن، پرتکھ اپنا روپ درسایا۔ بھو چُکے ورن برن، ذات پات نہ کھئے رکھایا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرن، ہرجن قیمت آپے پائیا۔ جس جن رکھائے اپنی سرن، تس وشن برہما شو سیس جھکایا۔ تھر گھر دوارے سوہنگ شبد ایک پڑھن، سچکھنڈ نواسی ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے اتم چڑھن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچے لے بہایا۔ بھگت بھگونت گھر ساچے بہنا، گھر ساچا اک سہائیندا۔ کلجگ انت وکھائے نیناں، نیتر نین نین ملائیندا۔ اتم پرما تم ست ستوادی پائے گہنا، بستر اپنا نام وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہرجن سچا سچ ڈلارا، سو پُرکھ زرنجن آپ بناایا۔ سچکھنڈ دا سچ ہلارا، ست ستوادی آپ جھلایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہرجن تیرا بھو کھئے نہ پائیا۔ چھٹی جگ دا پار کنارہ اچ منارا، گرمکھ دُور ڈراٹے لے ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگایا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا رنگ، ستگر پورا آپ رنگائیندا۔ اکو سیج اک پلنگ، ایک آسن سچ وکھائیندا۔ اکو لاؤنہارا انگ، انگیکار اک کرائیندا۔ اک جنائے ساچا اند، پرمانند اپنا رس وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچے آپ بہائیندا۔ در گھر ساچے جوتی جاتا، جوتی جوت جوت ملائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماتا، ساک سجن سین بہین بھائی کھئے نظر نہ آیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھا، نہ کوئی تیرتھ اٹھساٹھا، مندر مسجد مٹھ گردوار روپ نہ کھئے وکھایا۔ نہ کوئی رام بیٹا دسراتھا، نہ کوئی کرشن تریلوکی ناتھا، شاستر سمرت وید پُران گیان نہ کھئے درڑایا۔ نہ کوئی پیر پیغمبر ملا شیخ مسائق دیوے ساتھا، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھایا۔ نانک زرگن پاکی پاکا، پتت روپ نہ کھئے وکھایا۔ گوبند چرن کول بہ بہ گائے ساک، مہما اکتھ کتھ سُنایا۔ کرے کھیل

پُرکھ سمراتھا، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کلجگ آنت جن بھگتاں جنم جنم دا پورا کرے گھاٹا، اپنی بھچھیا آپے جھولی پائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں دئے
 دلاسا، دھیرج دھیر اک رکھائیا۔ اتم سچکھنڈ دوار کرے نواسا، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ گرمکھ بنیا کنچن کوئی نہ تولے تولہ ماشہ، رتی
 رت مل نہ کھئے پوائیا۔ پُرکھ ابناسی کرنہارا بند خلاصا، بندی خانہ دئے ٹڑائیا۔ مانس جنم کرے راسا، لکھ چوراسی نہ کھئے بھوائیا۔ ناتا تئے
 پرتھی آکشا، گگن گگنتر اپنا نور کرے رُشناٹیا۔ جن بھگت رہے نہ کوئی پیاسا، امرت میگھ اک پیائیا۔ لیکھے لائے رسن سواسا، جو جن
 سوہنگ ڈھولا گائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبران سادھاں سنتاں ہر جو اپنا پہلوں دسیا کھول خلاصہ، بھلیا کھئے رسن نہ پائیا۔ چار جگ اپنے
 نالوں چھوٹیاں چھوٹیاں گر اوتار پیغمبر پرگٹاؤندا رہیا شاخاں، اپنی جڑ نہ کیسے سمجھائیا۔ اتم سارے بے آنت کہہ کہہ ہوئے نراسا، آنت کھئے نہ
 پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سچ دوارے دئے وڈیائیا۔ سچ دوار ملی
 وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ جن بھگت ہوئے گڑمائی، پُرکھ ابناسی سگن منائیندا۔ سیوا کرے بن بن نین نائی، نظر کیسے نہ آئیندا۔ ساچا
 گانا رہیا بتھائی، نام تند ہتھ اٹھائیندا۔ مہندی رنگن اک رنگائی، لال گلالا رنگ چڑھائیندا۔ پٹی سپس رہیا گندائی، نیتر نین نین
 مٹکائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل رچائی، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ تریتا رام سینا اک ویاہی، کرشن رادھا میل ملائیندا۔ کلجگ اتم پاربرہم پت
 پریشور گرمکھ سجن پھڑ پھڑ باہیں، ساچے ڈولے آپ ہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے لے کے جائے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک رکھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ سُرتی آپ پرنائیندا۔ گرمکھ سخی کر پروان، پرم پُرکھ دیا کمائیندا۔ نرگن بن بن ساچا کابن،
 بنسری ایک نام سُنائیندا۔ ساچے مندر رمیا رام، رام آپ درڑائیندا۔ ایک اچھیا دئے پیغام، اللہ رانی بندھن پائیندا۔ خاوند بیوی کھیل مہان،
 جگت سدییوی ویکھ وکھائیندا۔ نیتر نین نیویں ہوئے کؤں، مست جوانی اک وکھائیندا۔ نور الہی بے پرواہی، صدق صبوری چوڈاں طبق
 ویکھ وکھائیندا۔ جلوہ تگنہار کوہ طوری سرب کل آپے بھرپوری، وسنہارا نیڑے دوری، دور ڈراڈا پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن سجن ساچے پھڑ، سچکھنڈ دوارے جائے چڑھ، ساچا ڈنڈا برہم برہمنڈاں پاربرہم پرہ آپ لگائیندا۔ اچا ڈنڈا
 اچ محل، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ ویکھنہارا اک اٹل، اٹل بیٹھا بے پرواہیا۔ بھگتاں اندر آپے رل، اپنا پردہ دئے کھلاٹیا۔ جگ چوکری جو

کردا رسیا ول چهل، اچهل چهلدهاری پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ
 وشنوں بھگوان، دیونہارا ساچا دان، تھر گھر ساچا کر پروان، سچکھنڈ وکھائے اک نشان، ساڈھے تِن ہتھ مان رکھائیا۔

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی ٹھاکر داس دے گرہ مکھو والی جوں ☆

کرم کانڈ جگت بندھن، مایا جنجال نہ کھئے ٹرائیندا۔ ہنکار وکار نہ کرے کھنڈن، جوٹھ جھوٹھ موہ نہ کھئے چکائیندا۔ سچ دوار نہ کرے
 کھئے بندھن، سیس جگدیش نہ کھئے جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم گھر گھر ویکھ وکھائیندا۔ سچ سچ نہ کھئے
 دھار، لکھ چوراسی جیو کرائیا۔ مورکھ مگدھ ہونے گوار، من مت رہی کرائیا۔ آتر آتم نہ کھئے پیار، پر م آتم نہ کھئے ملائیا۔ اگنی تت تپے
 انگیار، دھوؤں دھار رہی وکھائیا۔ گھر گھر ناتا جڑیا جگت وکار، پنچم پنچ دین ڈبائیا۔ شبد راگ نہ کھئے دھنکار، سُن سادھ نہ کھئے
 گھلائیا۔ آتم پر ماتم نہ بنے مددگار، مدعی مدعلیہ نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا خلق خدائیا۔ سچ
 نام نہ کھئے ست، ست ست نہ کھئے درڑائیندا۔ گرہ مندر نہ کھئے برہم مت، برہم روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ ہر چرن نہ کھئے نت، جگت ناتا
 سرب رکھائیندا۔ بندھن پیا مات پت، بھائی بھین ساک سجن موہ نہ کھئے چکائیندا۔ ستگر کرے نہ کھئے پت، ہوس ہوس نہ کھئے مٹائیندا۔
 چاروں گنٹ رس دے پھک، امرت رس نہ کھئے چکھائیندا۔ لکھ لکھ اکھر شاہی منگی بھکھ، بھچھیا ست نہ کھئے پائیندا۔ نر نرائن نیتر پئے نہ
 کیسے دس، سوچھ سروپی درس کھئے نہ پائیندا۔ پاربرہم پت پریشور نہکرمی ستا دے کر پٹھ، اپنی کروٹ نہ ہر بدلائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکری ویکھ وکھائیندا۔ سچ سچ نہ کھئے پیار، ریتی پریم نہ کھئے جنائیا۔ گرہ گرہ وسے کام کرودھ لوہ
 موہ ہنکار، گڑھ جھوٹھا نظری آئیا۔ رسنا جہوا نہ کھئے آدھار، دند بتیس نہ کھئے وڈیائیا۔ بھگت بھگوت نہ کرے کھئے وچار، بھرے بھلی
 سرب لوکائیا۔ مایا رُلے روون زارو زار، چرن پریتی گھول نہ کھئے گھائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی جگا جگنتر ویکھنہار، نرگن سرگن

سرگن نرگن بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا آپ گھلاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا سرشٹ سبائیا۔ سرشٹ سبائی نہ کھٹے سنگ، ساچا سنگ نہ کھٹے نہہائیندا۔ مائس ماٹی ہوئے بھنگ، تھر کھٹے رہن نہ پائیندا۔ گیت سہاگی نہ سُنائے کھٹے چھند، رسنا جہوا سرب کرائیندا۔ ٹٹی دیوے نہ کھٹے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دیال نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی ویکھے رنڈ، ہر کنت سیج نہ کھٹے سہائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، چار ورن دئے ڈہائیا۔ چاروں کُنٹ کَلر کندھ، کلجگ اتم رہیا ڈہائیا۔ کوئی نہ سکے بیڑا بندھ، بنھنہار نہ کھٹے اکھوائیا۔ کلجگ جیو بھاگان مند، آپا چین بھیو کھٹے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ ست ستواد نہ کھٹے رس، رس امرت نہ کھٹے وکھائیندا۔ من کامنا جیو ہوئے وس، واسنا رام نہ کھٹے رکھائیندا۔ جگت اچھیا رہے نس، وانگ سوان سرب بھوائیندا۔ نہ کوئی میٹے رین اندھیری مس، ساچا چند نہ کھٹے چمکائیندا۔ کوڑی کرپا اندر گئے پھس، پھاسی جم نہ کھٹے کٹائیندا۔ ڈونگی بھوری گئے دھس، پھڑ باہوں پار نہ کھٹے کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی کھوج گھجائیندا۔ سچ نہ دے کھٹے ہٹ، ہٹوانا نظر کھٹے نہ آئیا۔ لہنا چکیا تیرتھ اٹھسٹھ، ناری پُرش نر نرائن نین درشن کھٹے نہ پائیا۔ تٹ کنارہ دیسے بھٹھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچ سچ نہ کھٹے وبار، بوہاری نظر کھٹے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت نہ کھٹے پیار، پارہم نہ کھٹے دھیائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرپا دھار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرم کانڈ لیکھا آپ چکائیندا۔ کرم کانڈ ترے گن مایا، مایا ممتا ویکھ وکھائیا۔ کوڑ گڑیاری ویکھے چھایا، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیا۔ آد جگادی دائی دایا، سیوک سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ مات پت پتا پوت آپایا، اُپت اپنا رنگ رنگائیا۔ جگا جگنتر کھیل کرایا، لکھ چوراسی لے پرگٹائیا۔ بھگت بھگونت دے وڈیایا، بھیو ابھیدا آپ گھلاٹیا۔ ساچے مارگ پھڑ پھڑ لایا، گیان دھیان اک سمجھائیا۔ اکو اوٹ انت رکھایا، تن نگارے چوٹ لگائیا۔ صدق صبوری تن ہنڈھایا، مجبوری اپنا نام رکھائیا۔ اُچے ٹلے پریت دئے رڑھایا، اگنی بھیٹا سیو کھائیا۔ چرن پریتی پریتی چرن دئے سرنایا، اشٹ دیو اک وکھائیا۔ حق حقیقت کھوج گھجایا، لاشریک بے پرواہیا۔ جگت شریعت بندھن پایا، بندی خانہ ویکھے سرب لوکائیا۔ مُرشد مُرید لے ترایا، تار ستار اک پلاٹیا۔ ایکا نور نور نظری آیا، بے نظیر نظر اپنے

نال ملائیا۔ ستجگ پرہلاد لیکھے لایا، کلجگ منصور دئے وڈیائیا۔ اک اک کر کے گود بہایا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کایا ت آگنی جگت تپایا، آتم سانت سانت رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، منصور پرہلاد دے دے داد، لوک مات دتی وڈیائیا۔ لوک مات وڈیائی دیہہ، تن ماٹی ویکھ وکھائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا نینہ، نینہوں اپنے نال لگائیندا۔ امرت امیوں رس بر سے مینہ، میگھلا اپنی دھار وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نر ہر نرائن نرگن سرگن ہو ہو لیکھا پار کرائیندا۔ پرہلاد منصور اٹاریا پار، پوری آسا آپ کرائیا۔ ویکھنہارا سدا جگ چار، چوکر اپنا بندھن پائیا۔ نت نوت لے اوتار، بت اپنا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سدا شہیلا ہوتے آپ سہائیا۔ سدا شہیلا ہوتے سہائک، ہر صاحب سچا سلطانا۔ سرشٹ سبائی اکو ناک، نر نرائن وڈ مردانہ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم کھیل کرے مہانا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگت جن لے اٹھائیا۔ ایکا بخش چرن دھیان، چرن چرنودک مکھ چوائیا۔ کریا کرے وڈ مہربان، مہر نظر اک ٹکائیا۔ لیکھا کٹ دو جہان، لیکھے اپنے وچ پائیا۔ ایکا شبد دے گیان، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ ایکا برہم کر پروان، پاربرہم لے ملائیا۔ ساچے بھگت دے دے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ نہ کوئی مارے جیو جہان، ہرناکش بن ہتھ کٹار نہ کھئے اٹھائیا۔ نہ کوئی سوئی چاڑھے بھڑ جوان، منصور گل وچ پھاس نہ کھئے لٹکائیا۔ کر کریا ملیا آپ بھگوان، ہرجن ساچے لے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن وکھایا اپنا گھر، درگاہ دیوے مان وڈیائیا۔ درگاہ دیوے ہر جو مان، نانیاں گلے لگائیندا۔ منصور ویکھے مار دھیان، منسا سب دی ہر جو پور کرائیندا۔ کلجگ اتم کر پروان، گرمکھ پروانے اپنی بھیٹ چڑھائیندا۔ پرہلاد رسنا کہے دھن بھگوان، تیرا آنت کھئے نہ پائیندا۔ جگا جگنتر کھیل مہان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ کلجگ آنت سچ نشان، دو جہان آپ جھلائیندا۔ گرسکھ گرمکھ ہرجن ہر بھگت سنت ساچن دے دے مان، پچھلا مان سرب چکائیندا۔ جن بھگت بھگتی کری آپ آن، ساچی شکت بنائی نار رکان، اندر وڑ وڑ سیوا کرے مہان، دیو دیوا ہنگ برہم بھوگ لگائے ساچا رس میوہ الکھ ابھیوا اپنا راہ چلائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساکھیات ساکھی جن بھگتاں آپ سُنائیندا۔

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی تارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ☆

سچکھنڈ نواسی ساچا سیشن، سچا حاکم حکم جنائیندا۔ ستجگ چلائے ساچا مشن، مسل سب دی پچھلی پاڑ وکھائیندا۔ در منگائے برہما شو وشن، شبدی ڈوری بندھ بندھائیندا۔ ترے گن پنج تت سیس جھکن، چرن دھوڑ مستک منگ منگائیندا۔ گل پلُو پائن رام کرشن، آگے تین نہ کھئے اٹھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد حسین حسن، علی شاہ شاہ رگ اپنی آپ کٹائیندا۔ نانک گوبند بھانا مٹن، کیتا حکم نہ کھئے اٹھائیندا۔ بھگت اٹھاراں کہن تُوں سیری بھگوان، تڈھ بن نظر کھئے نہ آئیندا۔ ہر جو ہر پرگٹ ہوئے نوجوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ ویکھنہار زمیں اسمان، گگن منڈل کھوج کھجائیندا۔ سورج چند دیونہارا چان، جوتی نور نور ٹکائیندا۔ شبد آگئی چلاونہارا بانن، تیر انیالا اک رکھائیندا۔ وید شاستر سمرت پُراں، بھیو کھلاونہار گیان، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ جگ چوکڑی بنہارا ضامن، ساچی ضامنی اک وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ہوئے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ کلجگ رین اندھیری شامن، سچ پرکاس نہ کھئے وکھائیندا۔ گھر گھر وڑیا کام کرودھ لوہ موہ ہنکارن، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ عدالت آپ کھائیندا۔ دو جہاناں ساچا جج، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا سچ، تخت نواسی ساچے تخت ڈیرہ لائیا۔ چار گنٹ نو کھنڈ پرتھی دو جہان سیری بھگوان سب دے کھولنہارا پاج، پورب لیکھا ویکھے تھائوں تھائیا۔ حکمے اندر ساچے مندر اُچ محلے لے سدا، سچ سندیسہ اک گھلائییا۔ نرگن دھار کر پیار چرن کول آؤنا نٹھ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ ایکنکارا ہر نرکارا پُرکھ ابناسی کرے سچ اکٹھ، ایکا بندھن دیوے پائیا۔ ناتا توڑ کے آؤنا مندر مسجد شودوالے مٹھ، گرو دوارا انگ نہ کھئے رکھائیا۔ آگے کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ داتا بے پرواہیا۔ لیکھا لکھ اپنے ہتھ، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ چوتھے جگ لہنا بھٹھ، بھٹھ کھیڑا دئے وکھائیا۔ ایکا وار وچھائے ستھر ستھ، صفا سب دی دئے اٹھائیا۔ سچ ودھان ایکا رکھ، پنچم

دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حُکم آپ جنائیا۔ ساچا سیٹن ایکنکار، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ چار جُگ نیواسی کر خبردار، آلس نندرا سرب مٹائیندا۔ ویکھنہارا یرگن جوت نُوں کر پرکاس، پرکاسی اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر جو اپنی دیا کھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حُکمے اندر کر گرفتار، اپنی گرفت وچ لیائیا۔ سارے بدھے کہن تُوں داتا تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری وڈیائیا۔ جُگ جُگ کردے آئے مات وبار، راما کرشنا ناؤں دھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بن سردار، سجدہ ایکا سیس وکھائیا۔ نانک گوہند بن پنہار، سیوک سیوا سیو کھائیا۔ لکھ لکھ اکھ جگت لا کے آئے کار، سرگن تیری دھار چلائیا۔ تیرا روپ دس نہ سکے وچ سنسار، تیری مہا لکھ لکھ مات سنائیا۔ اُچی کوک کہہ کہہ آئے پکار، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے سوبھا پائیا۔ ساچا سیٹن سری بھگوان، دھر فرمانا حُکم جنائیندا۔ سارے متو اک ایمان، شرع شریعت اک جنائیندا۔ سارے بولو سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ متنی پئے سب نوں آن، آگے سیس نہ کھئے اٹھائیندا۔ نیوں نیوں سارے چرن کول کرن دھیان، نیتر نین نیر وائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حُکم آپ سنائیندا۔ ساچا حُکم ہر جو دئے دلیل، ایکا ایک سمجھائیا۔ آگے سنے نہ کھئے اپیل، نہ کوئی دیوے ست صفائیا۔ سچکھنڈ نہ ملے کھئے وکیل، آدھ وچکارے سارے بیٹھن ڈیرہ ڈھاپیا۔ نہ کوئی پہنے بستر نیل، گنڈل کت نہ کھئے لٹکائیا۔ نہ کوئی روپ رنگ دسے چھیل چھیل، جوہن تن نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حُکم اک درڑائیا۔ ساچا حُکم شاہ سلطانا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ متنا پئے اتم بھانا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیندا۔ حُکمے اندر راجا رانا، حُکمے اندر رعیت روپ وکھائیندا۔ حُکمے اندر آد جُگاد جُگا جُگنتر گر پیر اوتار گائن گانا، لکھ لکھ لیکھ جگت سمجھائیندا۔ حُکمے اندر آون جانا، حُکمے اندر دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ حُکمے اندر دیوے دھر فرمانا، پچھلا لیکھا مول چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا ساچے سکھ، ہر ہرجن آپ جنائیا۔ آگلا لیکھا دیوے لکھ، لیکھا پچھلا آپ مٹائیا۔ ست دھرم نام ست پائے بھکھ، آتم پرما تم رنگ رنگائیا۔ ایکا نین آئے دس، دئے لوچن بند کرائیا۔ کرپا کرے اُپر جس، جس اپنا بھیو کھلائیا۔

جنم دی میٹے ترکھ، ترسنا اگن نہ لاگے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم لوک
 مات، کلجُگ آنت آنت ورتائیندا۔ چار جُگ دا تُوئے نات، نانا بدھاتا آپ کرائیندا۔ ستجُگ سُنائے ساچی گاتھ، ساچی گاتھا آپ الائیندا۔
 چار ورن جھکائے ایکا ماتھ، مستک نُوَر اک رُشنائیندا۔ چاروں کُنٹ ایکا پاٹھ، رسنا جہوا ایکا گُن سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، حُکمے اندر اپنا رنگ رنگائیندا۔ حُکمے اندر رنگ اتیت، ہر سچا سچ رنگائیا۔ صدی چوڈھویں رہی بیت، چوڈس اپنا
 مَول مُکائیا۔ لہنا دینا چُکائے آنت ٹھیک، ٹھیکر سب دا بہن وکھائیا۔ پیر پیغمبر گُر اوتار کر کر گئے اُدیک، نیتر نین نین اُٹھائیا۔ کلجُگ اتم
 پرگٹ ہوئے لاشریک، سب دی شرع دئے گوائیا۔ اپنی دھارا رکھے بریک، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ کایا اندر وڑ وڑ گُرمکھاں کرائے سچ پریت،
 رسنا جہوا نہ کھئے پلائییا۔ میل ملائے دھام انڈیٹھ، انڈیٹھری ریتی آپ وکھائیا۔ سوہنگ ڈھولا گائے آتم پر ماتم گیت، گیت گوبند آپ الائیا۔
 کایا کرے ٹھانڈی سیت، ہر دے ہر جو آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا درگاہ ساچی آپ
 سُنائیا۔ درگاہ ساچی سچ سہنجنا، ہر جو ہر ہر سوہبا پائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر دیناں ناتھ درد دکھ بھے بہنجنا، ناتھ اناتھاں ویکھ
 وکھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان ہو پروان نیتر نام ندھان پائے انجنا، اگیان اندھیر لوک مات مٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ
 واسی ساچے منڈل پاوے راسی، جن بھگتاں چرن دھوڑ کرائے مجنا، دُرمت میل آپ دھوائیندا۔ سری بھگوان جھلائے سچ نشان، وسنہارا
 سچکھنڈ سچے مکان، جن بھگتاں کرے بند خلاصی، آون جاون پتت پاوَن لکھ چوراسی گیڑ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ست ستوادی، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ آد جُگادی اکو وادی، اپنی
 کیتی کرتا بھل کدے نہ جائیا۔ شبد جنائے بودھ اگادھی، ناد وجائے اک انادی، انحد راگی راگ سُنائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگی، جن بھگتاں
 آتم جائے سادھی، سادھن اپنا آپ کرائیا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی ہاڈی، رتی رت اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ساچا دھندا ایکا دئے وکھائیا۔ ایکا دھندا ہر نرنکار، لکھ چوراسی آپ جنائیندا۔ پچھلا لہنا نہ رہے وچ سنسار، ہر جو ہر ہر آپ
 مُکائیندا۔ سب نے بولنا اک جیکار، جے جیکارا اک سُنائیندا۔ ایکا مندر ہوئے اُجیار، ہر جو دپیک جوت جگائیندا۔ اک سرور کرے

تیار، امرت ٹھنڈا جل بھرائیندا۔ گُرمکھ ساچے لئے نُہال، ساتک ست سرُوپ وکھائیندا۔ آنت نیڑ نہ آئے کال، مہاکال مُکھ شرمائیندا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ ایتھے اوتھے سگل سنگ چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک سندیسہ شاہ کنگال، سچ دوارے آپ جنائیندا۔ سچ دوارے ہر سچ وسیرا، وشن برہما شو چرن بہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پائن گھیرا، چاروں کُنٹ ڈیرہ لائیا۔ جگ چوکڑی تیرا وینہدے رہے ویہڑا، گھر ساچے سد نہ کدے بہائیا۔ لوک مات پا پا آئے پھیرا، بن مُسافر پھیری پائیا۔ تیرا بھیو دسے کیہڑا کیہڑا، بے آنت تیری وڈیائیا۔ تیرے حُکے اندر دین مذہب پا کے آئے جھپڑا، تُدھ بن سکے نہ کھئے مٹائیا۔ چار کُنٹ چار ورن ذات پات وسیا کھپڑا، کایا کھڑکی نہ کھئے کھلائییا۔ اُلٹا وہن ڈونگھا گیڑا، بن پاندھی پنڈھ نہ کھئے مُکائیا۔ حُکے اندر گئے اپنی ویرا، ویروا تیرا پا پا آئے سُنائیا۔ اتم کہہ کے آئے پاربرہم پت پرمیشور جس اُپر کرے اپنی مہرا، تِس اپنے نال لئے ملائییا۔ بھانڈا بھرم بھو بھٹائے جھوٹھا ڈھاہے ڈیرہ، ڈیر کدے نہ لائیا۔ نیج نیتر دسے نین نیرا، نیج گھر بیٹھا آسن لائیا۔ آد جگاد بنہنہارا بیڑا، نام چپو اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنے ہتھ رکھی کھیل کرتار، جگ چوکڑی ناچ نچائیندا۔ کوئی کہے میں رچ کے آیا وید چار، شاستر سمرت کھئے جنائیندا۔ کوئی کہے لیکھا لیکھا اٹھاراں پُراں، گیتا گیان کھئے درڑائیندا۔ کوئی کہے کلمہ جنایا انجیل قرآن، مسلہ حق حق لائیندا۔ کوئی کہے بانی نیرالا ماریا بان، انیالا تیر چلائییندا۔ کوئی کہے ایکو ایک پُرکھ اکال، بن سٹ دُلارا سیو کھائیندا۔ کوئی کہے بھگتی دیوے دان، بھگوان اپنی وست جھولی پائیندا۔ پُرکھ ابناسی کہے جس اُپر ہوواں آپ مہربان، بن بھگتی لیکھا لیکھے پائیندا۔ بھاگ لگاواں کایا مندر سچ مکان، سچ سِنکھاسن اک سہائیندا۔ کلجگ اتم گُرمکھ گر گر کر پروان، نام پروانگی ہتھ وکھائیندا۔ ایکا وار سچکھنڈ دوارے کرے روان، روانگی اپنا ناؤں درڑائیندا۔ ساچی سخی ملاواں کاہن، کاہن سرتی شبدی بندھن پائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوتی بھگوت اپنی گود ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پرتھمی اپنی دھار چلائییندا۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان نیراچھت اچھیا جن بھگتاں آپ رکھائیندا۔

☆ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دیوان گڑھ جموں ☆

ٹھاٹھاں وچوں اکو لہر، سچ پریم دئے وڈیائیا۔ جگ جنم دا میٹے قہر، اگنی تت بُجھائیا۔ میل ملاوا گمبھیر گہر، گہری بھوری پھول
 پھلایا۔ پنچ وکارا مارے آیر غیر، غیرت اپنی اک جنایا۔ کایا مندر اندر وکھائے سیر، ساکھیات روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، اپنے رنگ آپ رنگایا۔ اگم اتھاہ چاڑھے رنگ، رنگ مجیٹھی اک رنگائیندا۔ ساچی ڈور بٹھے تند، کاچا تند نہ کھئے بنائیندا۔
 پُرکھ ابناسی پائے بندھن بندھ، بندی خانہ سرب ٹرائیندا۔ کر پرکاس اندھیرے اندھ، اندھ اندھیر آپ مٹائیندا۔ اک وکھائے پرمانند، آتم پرماتم
 جوڑ جڑائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا چھند، سوہنگ ڈھولا آپ لائیندا۔ گہر گمبھیر گئی گہند، وڈ ساگر اپنا روپ وکھائیندا۔ جنم جنم
 دی میٹے چند، چنتا چکھا اگن بُجھائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی کھیل وکھائیندا۔ گہر گمبھیر گنوت، اگم
 اتھاہ وڈ وڈیائیا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، ستگر اپنی دیا کھایا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دئے ملائیا۔ جوں نانک انگ لایا
 انگت، گر گر اپنے انگ لکھایا۔ میل ملائے پھڑ پھڑ سنگت، وچھڑی کونج ڈار رلائی۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا
 دیونہارا تھاون تھائیا۔ جگت وچھوڑا مٹے پندھ، آون جاون رہن نہ پائیا۔ گرگمکھ ناتا توڑے مدرا ماس گند، جگت واسنا نہ ہوئے ہلکایا۔
 جنم جنم دی ٹئی دیوے گندھ، گندھنہار گوپال گوسائیا۔ جو جن ست ستوادی گاوے ساچا چھند، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، گہر گمبھیر بے نظیر نظر مہر اک ٹکایا۔ مہر نظر ہر دیوے پا، پاربرہم پرہ دیا کھائیندا۔ تئے کال درسی ترے گن مایا کئے پھاہ،
 پھاسی جم نہ کھئے لٹکائیندا۔ ایک ناؤں دئے سمجھا، ناؤں زرنکارا آپ سنائیندا۔ ڈونگھی بھوری بنے ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ست
 ستوادی دئے صلاح، ساچے مارگ آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ گہر گمبھیر ساگر
 سندھ، ڈونگھا ساگر نظر کیسے نہ آئی۔ پھر پھر تھکے وشن برہما شو سریت راجا اند، اندراسن تچ تچ پھیرا پائیا۔ بن ہر بھگت دوسر بنائے
 کیسے نہ اپنی بند، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گہر گمبھیر اپنا ناؤں دھرائیا۔ گہر گمبھیر ہوئے گرسکھ، جس ہر ہر درشن
 پایا۔ ستگر دین دیال لیکھا دئے لکھ، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ سدا سہیلا رکھے چھایا ہیٹھ، تتی وا نہ لاگے رایا۔ جوتی جوت سرورپ ہر،

آپ اپنی کریا کر، اگم اتھاہ اپنا راہ جنایا۔ اگم اتھاہ ہر بے آنت، آنت کھئے نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک بھگونت، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، سَتجُگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ کر کریا بنائے بنت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرسکھ رلائے گُرسکھ پنگت، آتم ناتا جوڑ جُڑائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوچے در ہون نہ دیوے منگت، دیونہار بے پرواہیا۔ پنج تن پاک ہوئے مات، ماتر بھومی ملی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی چرن کول جوڑ نات، ناتا اپنے نال رکھائیا۔ کلجُگ کایا چولا رکھیا ساتھ، اندر باہر اپنا سنگ رکھائیا۔ اتم لہنا دینا چُکایا مستک ماتھ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔ پنجاں بنائی اکو ذات، ناتا تن دئے تڑائیا۔ نرگن آتم پر ماتم پُچھی وات، سمرتھ اپنی دیا کمائیا۔ درس دیکھایا ہو کے ساکھیات، سوچھ سرُویی رُوپ وٹائیا۔ سچکھنڈ دوارے پنجے ہوئے پاک، پاک تن لوک مات ملی وڈیائیا۔ جگت نشانی رہ جائے دھوڑی خاک، مُمکھاں سر پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنج تن پاک اپنے رنگ رنگائیا۔ علی محمد اکو راہ، عالمین آپ اکھوائیندا۔ عالم گیر کائنات کرے نکاح، مُکھ نقاب پردہ رکھائیندا۔ کوئی کہے پوش رکھے سیاہ، صورت سچ نہ کیسے وکھائیندا۔ محمد جس آگے منگی دُعا، سو دُور دُراڈا نیڑے ہو ہو پھیرا پائیندا۔ جس آگے سجدہ سیس دتا جھکا، سو اپنے جھروکے وچوں کھول اپنی نظر تکائیندا۔ جس نوں کہا پاک اک خُدا، خُدی سب دی میٹ مٹائیندا۔ سو صاحب کوٹن کوٹ علی لئے بنا، اپنی ایکا نظر اٹھائیندا۔ اک رسؤل دئے اصؤل، عالم کرے پڑھائیا۔ اک رسؤل دوہاں وچوں ثابت رہے اک معقول، جس اپنی بنت بنائیا۔ باقی رسؤل سارے جان بھول، آپ بھل وچ کدے نہ آئیا۔ سو خُداوند کریم سب دے بناونہارا قانون، قاعدہ اکو اک پڑھائیا۔ الف پڑھ کے سارے ہوئے ممنون، مومن اپنا رُوپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، رسؤل رشواللہ سلو سلم سواد صادق صبر اپنا آپ ہنڈھائیا۔ چار یار کہن سن رسؤل، رسم کون جگت چلائی۔ محمد کہے میں نہ جانا کون قاتل کون مقتول، کون چُھری رہیا وکھائیا۔ اک رسؤل ہوئے بے آب، اک آب حیات منگ منگائیا۔ اک رسؤل مُریداں ملے وچ خواب، اک خواب وچ نظر نہ آئیا۔ اک رسؤل تکے پُن صواب، اک رسؤل پُن صواب نہ کھئے رکھائیا۔ اک رسؤل ہوئے مُکھ نقاب، اک رسؤل پردانشین نہ کھئے وڈیائیا۔ اک رسؤل وجائے رباب، اک احباب اپنا رنگ وکھائیا۔ اک رسؤل لکھ لکھ جائے کِتَاب، اک رسؤل کِتَاباں رہیا پڑھائیا۔ سو رسؤل سچا جناب،

جس مخلوق لئی اُپائیا۔ سدا رہے آد جُگاد، مقامے حق آسن لائیا۔ کوئی کہے کریم کرتا کاد، قادر قُدرت اپنی کھیل کرائیا۔ اک رسؤل کرے یاد، اک رسؤل یادداشت اپنی سب نوں رہیا کرائیا۔ اک رسؤل کایا ماٹی ناڑی ماس ہاڈ، اک رسؤل نرگن نوں رُشنائیا۔ اک رسؤل مات پت، پت بھائی بہین بنائے دادی داد، اک رسؤل روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ سو رسؤل کرنا یاد، جس یاد کیتیاں وِسرے اپنی پتا مائیا۔ اک رسؤل پاک اک رسؤل خاک، اک رسؤل ناد، اک رسؤل صواد، شہید دیوے نہ کیسے شہادت، آگے ہو نہ کیسے پچائیا۔ تھوڑی بندگی لیکھ لائے عبادت، کینکا کینکا جھولی پائیا۔ نِکی نِکی ہر جو اپنی رکھی عادت، بال بالان نال لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت شہید نہ کیسے جنائیا۔

★ ۲۴ جیٹھ ۲۰۱۹ پکرمی جموں ★

چار کھانی سُن پُکار، خانہ اپنا آنت کھلائیا۔ چار ورن پاوے سار، انجان بے پرواہیا۔ چار کُنٹ ویکھ وچار، ویکھنہارا ویکھے تھاوں تھائیا۔ چار جُگ قرض اُتار، لہنا دینا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُکھ سمرتھ، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ کوڑی کرپا جائے ڈھٹھ، کوڑا بندھپ توڑ تڑائیندا۔ کوڑا کھیڑا ہوئے بھٹھ، اگنی بھٹھ آپ تپائیندا۔ کوڑا مارگ جائے نس، ساچا مارگ آپ وکھائیندا۔ کوڑی رین مٹے اندھیری مس، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ کوڑا ناتا جائے چھڈ، سچ سچ بندھن پائیندا۔ کوڑی مایا ویکھے کایا ماٹی ہڈ، سچ نرگن نوں جنائیندا۔ کوڑ گُریار کلجگ جد، سچ ستجگ راہ وکھائیندا۔ کوڑ رس رسنا مد، سچ امرت رس چکھائیندا۔ کوڑ ڈھول مردنگ نگارہ وجے ند، سچ آتمک ناد سُنائیندا۔ کوڑ گُریار لوک مات وچوں دیوے کڈھ، سچ دھرم اک نشان جھلائیندا۔ کرے کھیل پُکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا روپ آپ دھرائیندا۔ اپنا روپ دھرے سچ، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ پنچ وکار نہ جائے نچ، تھوآنٹ نہ روپ وٹائیا۔ گُرمکھ اگن نہ جائے مچ، تتی

وا نہ لاگے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کھیل کھیلے بے پرواہیا۔ کھیل کھیلنہار گوپال، کلجگ اتم کھیل کرائیندا۔
 ستجگ دی سچ دھرمسال، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ بھگت بھگونت لئے بٹھال، بہ بہ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ساچا منتر نام سُکھال،
 ساکھی اپنی آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جان شاہ کنگال، کایا کپڑ کوٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ دھرم دوارے بن دلال، پنچ سواری پار کرائیندا۔
 بھگت اُدھاری اک نرنکار، نام جیکاری آپ الائیندا۔ وجے ستاری دو جہان، دوئے دوئے اپنا رنگ وکھائیندا۔ بھگت اُداری سری بھگوان،
 در گھر ساچے آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ وکھائیندا۔ بھگت اُداری شبدی ڈور، ڈور تند
 نظر کیسے نہ آئیا۔ کر پرکاس اندھ گھور، گھور اندھ دئے مٹائیا۔ کوڑ کڑیا را نہ پاوے شور، جوٹھ جوٹھ نہ کئے ہلکائیا۔ میٹنہارا پنچم چور،
 پنچم موہ دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں جانے ساچی لوڑ، ہرجن ساچے کھوج کھوجائیا۔ بھگتاں
 لوڑے آپ ہر، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔ در درویش پھرے در در، در اپنی الکھ جگائیندا۔ پاوے سار گھر گھر، گھر گھر وچ
 پردہ لاپندا۔ ویکھنہارا ناری نر، نر نرائن کھیل کرائیندا۔ پاوے سار ڈونگھے سر، سر سرور پھول پھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ بھیو چکائے ڈونگھے ساگر، گھر گمبھیر دیا کمائیا۔ ویکھنہارا کایا گاجر، کایا کوری کھوج کھوجائیا۔
 اتم پرما تم گرہ مندر دیوے آدر، مان تان اک رکھائیا۔ ساچا ونج وپار کرئے سوڈاگر، ساچی وست اک وکھائیا۔ لیکھا جانے تیغ بہادر، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیا۔ کھیل وکھائے چاؤ گھنیرا، بھنڑی زین ربی جس گائیا۔ ہرجن کہے میں تیرا تون
 میرا تون میرا میں تیرا، تیرا میرا بھیو نہ جانے کئے رائیا۔ تیرے اندر ساچے مندر لایا ڈیرہ، کایا قلعے کوٹ سہائیا۔ رسنا سرشٹ سبائی کہے
 سنگھ شیرا، نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔ بھگت دوارا کھلا رکھیا ویہڑا، گرمکھ سجن لئے ملائیا۔ اتم کل چکایا جھیرا، ساچا کھیرا آپ وسائیا۔
 رُڑھدا بئے لایا بیڑا، منجدھار باہر کڈھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان ہویا دلیرا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔

☆ ۲۹ جیٹھ ۲۰۱۹ بکرمی نرین سینگھ کنگ دے گرہ ضلع امرتسر ☆

سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بے آنت بیہو کھئے نہ پائیندا۔ ایکنکارا ست ستوادى ست ملاح، در گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ آد نرنجن نُوَر رُشنا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ہر گھٹ تھان، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ سِری بھگوان جھلئے سچ نشان، دھرم نشانہ اک وکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ اپنا وپس لئے وٹا، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ دُھر فرمانا حُکم جنا، حُکمی حُکم آپ الائیندا۔ اپنی اچھیا لئے پرگٹا، ساچی اچھیا اک رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا لئے بنا، چھپری جھن نہ کھئے چھپائیندا۔ نرمل دیا باقی لئے ٹکا، نورو نُوَر نُوَر رُشنائیندا۔ کھلاپاتی ناؤں رکھا، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ بن شہنشاہ، راج راجان اپنا بل دھرائیندا۔ سیس جگدیش تاج ٹکا، در بنک اک وڈیائیندا۔ در درویش بن در بیٹھے سیس جھکا، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، سچکھنڈ دوارے ساچی دھار کرے کرائے کرنہار، کرتا پُرکھ اپنی کار آپ کرائیندا۔ کرتا پُرکھ کرنے یوگ، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ آپے کرے اپنا ست سنجوگ، رُوپ رنگ ریکھ نہ کیسے جنائیا۔ آپے پڑھے اپنا ست سلوک، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائیا۔ آپے اپنا دوارا پرگٹائے ساچا کوٹ، چار دیوار نہ کھئے جنائیا۔ آپے کر پرکاس نرمل جوت، نورو نُوَر نُوَر دھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی گرہ مندر آپ سہائیا۔ گرہ مندر سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ کرے کھیل پرہہ بے آنت، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ آپے نار آپے کنت، کنت کنتوہل آپ اکھوائیندا۔ آپ بنائے ساچی بنت، بسن بنواری اپنا رنگ رنگائیندا۔ آپے مہا گائے اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ وڈیائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ اپنے نُوَر ہو پرگٹ، آپے ویکھے چائیں چائینا۔ آپے جانے مہا اکتھ، کتنہی کھئے کتھ نہ سکے رائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، آپے دھندے لائیا۔ اپنا کرے آپے وس، اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے اپنا حُکم ورتائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا رانا، ہر جو ہر ہر کھیل

کرائیندا۔ تختِ نواسی شاہ شاہانہ، ساچے تختِ سوہا پائیندا۔ نرگن نر نر مہانا، نورو نر نر ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوانا،
 بھگون اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تختِ نواسی تختِ سوہا پائیندا۔ تخت
 نواسی ایکنکار، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ وسنہارا دھام نیار، مقامے حق سوہا پائیا۔ لاشریک پروردگار، نوری جلوہ نر الاہیا۔ کرے
 کھیل پر اپار، اپرمپر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ نار کنت کر وبار، سیج سہنجنی آپ
 ہنڈھائیا۔ پوت سپوتا اک دُلا، ہرِ شبدی شبد پرگٹائیا۔ دائی دایا بن آپ کرتار، سیوک سیوا سیو کھائیا۔ کرے کرے سچ وبار،
 بوہاری اپنا راہ چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ویکھے کھڑ، پوت سپوتا اپنی گود بہائیا۔ پوت سپوتا
 ساچا سُت، ہرِ شبدی شبد پرگٹائیندا۔ کرے کھیل اناسی اچت، بیو ابھید آپ کھلائییندا۔ سچکھنڈ دوار سہائے ساچی رت، رت رتڑی
 آپ مہکائیندا۔ نرگن دھار آپے اٹھ، نرگن اپنا رنگ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔
 سچکھنڈ دوار سہنجنا، ہرِ ستگر آپ سہائیا۔ کرے کھیل آد نرنجنا، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ سدا سہیلا درد دکھ بھ۔ بھنجنا، انہو اپنا روپ
 پرگٹائیا۔ میت پیارا بن بن سجننا، ساچا سنگ آپ رکھائیا۔ آپے دھوڑی آپے مجنا، سچ اشنان آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے وسے ہر، تہر گھر اپنا حکم جنائیا۔ تہر گھر ساچا کھیل کرتار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ اپنی اچھیائے اُسار،
 گھر گھر وچ آپ ٹکائیندا۔ ساچے سُت کر پیار، شبدی حکم منائیندا۔ اندر وڑنا ہو تیار، گھر ساچا اک وکھائیندا۔ آد جگاد دیپ اُجیار،
 اندھ اندھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ اٹھے پھر کرے گفتار، دوس رین نہ کھئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر،
 ساچے سُت سُت سمجھائیندا۔ ساچے سُت بال نادان، ہرِ ستگر آپ سمجھائیا۔ دُھر سندیسہ حُکمران، ایکا وار سُنائیا۔ تیرا میرا اک
 نشان، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیا۔ نرگن روپ سِری بھگوان، نرگن شبد کرے جنائیا۔ کھیلاں کھیل دو جہان، دوئے دوئے اپنی دھار وکھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت دُلا رے رہیا سمجھائیا۔ سُت دُلا رے اٹھ اٹھ جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جگایا۔ تہر گھر
 ساچے لگا بھاگ، ہر پُرکھ نرنجن ویکھے بے پرواہیا۔ ایکنکارا کنت سہاگ، گرہ مندر سوہا پایا۔ آد نرنجن اک چراغ، دیپک جوتی

ڈگمگایا۔ سِری بھگوان پکڑے واگ، ابناسی کرتا ساچا سوہلا گایا۔ پاربرہم منگے لاگ، نین نائی کھئے نظر نہ آیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارے رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ ویکھ وکھایا۔ رچیا کاج پُرکھ اگم، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ اپنی دھار آپے بٹھ، اپنا
 مارگ آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیس نر نریش سُت دُلا رے اک جنائیندا۔ سچ سندیسہ ہر
 نرنکار، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ شبدی سُت اُٹھ بلکار، بل ایکا ایک رکھائیا۔ تیری اچھیا کھیل کران اپار، اپرمپر رہیا سمجھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنی رچنا دئے سمجھائیا۔ آد رچنا ہر رچا، شبدی شبدا جنائیندا۔ ساچا کھیل کر بے پرواہ،
 بھیو ابھید آپ کھلائییندا۔ نرگن نور نور خُدا، ظہور ظہور نال ملائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت آپ
 وکھائییندا۔ ساچے سُت اُٹھ دُلا ر، ہر جو ہر ہر آپ جنایا۔ میری اچھیا تیرا ورتار، تیری اچھیا میرے رنگ سمایا۔ میں کرتا پُرکھ کرنیہار،
 سچکھنڈ بیٹھا آسن لایا۔ تہر گھر کھول تیرا دوار، گھر گھر وچ آپ بہایا۔ تیری وست تیری جھولی دیواں ڈار، بن دانی دیا کمایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا حُکم سُنا یا۔ دُھر فرمانا ہر جگدیش، ایکنکارا آپ جنائیا۔ چھتر جھلے تیرے سیس، سُت
 شبدا ملے وڈیائیا۔ کوئی نہ کرے تیری ریس، لاثانی اپنا رنگ رہیا رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ
 کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر شبدی شبدا جنائیندا۔ وشن وشنو کر تیار، برہما برہم روپ پرگٹائییندا۔ شنکر دیوے اک آدھار، سُن
 اگم کھیل کرائیندا۔ منڈل منڈپ محل اُسار، لوآں پُریاں اپنا بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا کر اُجیار، ترے گن اتینا ویکھ وکھائییندا۔ پنج تت کر
 پسا ر، اپ تیج وائے پرتھی آکاش گنڈھ پوائیندا۔ نرگن سرگن ویکھ وچار، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، شبدی سُت ایکا کارے لائیندا۔ ایکا کارے جائے لگ، ہر سُنیا دُھر فرمانا۔ تُوں صاحب دِیال ٹھا کر سوامی سُورا سرہگ، شاہ پاتشاہ
 سچا رانا۔ نرگن سرگن چلاؤنا میرا جہاز، میں غریب نان نانا۔ تیری کِریا میرا تاج، پرگٹ ہوئے دو جہاناں۔ تُوں سازن لیا ساز، جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، شبدا سُت منگے بن نادانا۔ بن نادانا منگے بال، پُرکھ ابناسی آگے کرے عرضوئیا۔
 سدا سدا پرتپال، پرتپالک تیرے ہتھ وڈیائیا۔ تُوں شاہ پاتشاہ شہنشاہ میں کنگال، خالی ہتھ رہیا وکھائییا۔ دو جہان بننا دلال، سچ

دلالی اک کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سُت
شبدی آپ جنائیندا۔ تیرا کھیل کراں مہان، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرا گیان، نام ندھان اک درڑائیندا۔ رو سس
کرن کرن پروان، نُو نُو نُو نور چمکائیندا۔ منڈل منڈپ کھول دکان، انہو تیرا رنگ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی جگت نشان، لوک مات ونڈ
ونڈائیندا۔ انڈج جیرج اُتہج سینج کر پروان، سائتک ست ست درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر فرمانا آپ
الائیندا۔ دُھر فرمانا ایکنکار، ایکا وار سُنائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، وشن برہما شو سیو کھائیا۔ چارے کھانی کھول دکان، لوک مات
مات دئے وڈیائیا۔ دُھر دی بانی شبد بان، نام ندھان دئے جنائیا۔ پرا پسنٹی مدھم بیکھری گان، انڈٹھیا اپنا گانا رہیا سُنائیا۔ چار وید برہم
نشان، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ چار جگ ونڈ ونڈان، چار ورن ہویے گڑمائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، ہر کرتا آپ کرائیا۔ سیوک سیوا
لائے وڈ بلوان، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد دئے سمجھائیا۔ شبد ست کر پروان، پرہ
چرنی سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی دتا دان، سچ سچا رہیا بھرایا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، تیری قُدرت ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ونڈ آپ ونڈایا۔ ساچی ونڈ جگ چوکڑی چار، چار چار نال ملائیا۔ پنچم پنچ پنچ جیکار، پنچم
پنچ کرے پڑھائیا۔ چھ چھ کھول کواڑ، سنت ساجن میل ملائیا۔ ستویں ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ اٹھان تتان وسے
باہر، نو در ویکھے تھاون تھائیا۔ دہ دشا پاوے سار، گھر ساچے آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھید آپ
کھلائیا۔ بھیو ابھیدا ہر جو کھول، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ توله توله، گر اوتار سیوا لائیندا۔ پیر
پیغمبر آتر آتم مؤل، مؤلا اپنا رنگ وکھائیندا۔ اُلٹا کرے ناہ کول، امرت جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ ساچا راہ نو سو چورانونے چوکڑی جگ، شبدی شبد ہر جنائیندا۔ آنت اوڈھ جائے پُگ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔
گر اوتار پیر پیغمبر پینڈا جائے مُک، ہر جو ہر ہر آپ مکھائیندا۔ وشن برہما شو بوٹا جائے سُک، پُرکھ ابناسی آپ سُکھائیندا۔ جگ چوکڑی
جو بیٹھا رہیا لک، سچکھنڈ واسی نظر کیسے نہ آئیندا۔ اتم آنت پرگٹ ہو ہو پئے بُک، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ ساچا راہ لینا جان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جھلے نشان، جگ جگ اپنی ونڈ ونڈائیا۔ گر اوتار شبد گیان، گیان شبد نال ملایا۔ آتم آتر اک دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔ نرگن نر جوت مہان، جوت جوت کرے کرمائیا۔ ستجگ کھیل گن ندھان، ست ست ربیا درڑائیا۔ تریتا کھیل کرے مہان، تریا اپنا انک بنائیا۔ دواپر دوئے دوئے روپ دو جہان، نرگن سرگن دھار چلائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر چلائے منتر نو ست برہم مت، آتم تت آپ درڑائیا۔ آتم تت تت گیان، تتو تت آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچی مت، برہم مت آپ سمجھائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ایلے رت، رتی رت آپ سکھائیندا۔ پنج تت کایا چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ بھگت بھگوان مارگ دس، ساچے راہ آپ چلائی۔ کرے کرمائی ہس ہس، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی آئے نس، لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکرئی کھیل کرائیندا۔ جگ چوکرئی کھیل اول، ہر ستگر آپ کرائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اچ اٹلا، نہچل بیٹھا آسن لایا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل اپنا ویس وٹایا۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ جن بھگت پھڑائے پلا، ڈوری شبد اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جیون داتا بے پرواہیا۔ جگ جیون ہر اکو داتا، جیو جنت آپ سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی پتا ماتا، پوت سپوت گود سہائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران پڑھائے اپنی گاتھا، دھر سندیس نر نریش آپ جنائیندا۔ داتا دانی سنائے ساک، ساکھیات بھو چکھائیندا۔ آتم پر ماتم جوڑے ناتا، برہم پاربرہم ملاییندا۔ ایش جیو مٹے اندھیری راتا، دئی دویتی پنڈھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکرئی ویس وٹاییندا۔ جگ چوکرئی ویس اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے وارو وارا، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ سیوا لاتی اوتارا، بھگت اٹھاراں حکم سنائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ ایکا نعرہ، حق حقیقت پردہ لاپندا۔ محمد بولے تیرا دوارا، چوڈاں طبق گنڈا لاپندا۔ نانک نرگن ملیا نرگن دھارا، سرگن رنگ جگت وکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی کر پیارا، در دوارے آپ بہائیندا۔ مل مل سخیاں منگلاچارا، گیت سہاگی آپ لاییندا۔ نام ست ست پیارا، ست ستوادی رنگ چڑھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے جے جیکار، جے جیکار آپ کرائیندا۔ لوک مات دا مات پت سہارا، جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا بھیو چُکائیندا۔ جُگ جُگ بھیو کھلاونہارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، پیر پیغمبر صفت
 صلاحیا۔ شاستر سمرت وید پُران بن بن لیکھار، لیکھ لیکھ لیکھا دئے جنائیا۔ بھگت بھگوان کھول کوڑا، آتم تاکی گنڈا لاپیا۔ اگنی تت کرے
 ٹھنڈا ٹھارا، سیٹل سیٹل دھار وائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نو سو چورانوے چوکڑی جُگ، جُگ جُگ اپنا حُکم
 ورتائیا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، ایکا ایک جنائیا۔ سچکھنڈ واسی ساچا رانا، شہنشاہ بے پرواہیا۔ تھر گھر ویکھے بال انجانا، سُت دُلا رے
 دئے وڈیائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرا کھیل مہانا، گر اوتار پیر پیغمبر تیرا سنگ رکھائیا۔ بھگت بھگوان گائن گانا، ساچے سنت
 ست ست درڑائیا۔ گرُمکھ مارے نرالا بانا، انیالا تیر چلائییا۔ گرُسکھ بخشے چرن دھیانا، مان موہ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکڑی اپنے حُکمے اندر پھرائیا۔ جُگ چوکڑی حُکمے اندر، ہر جو گیڑا آپ دیوائیندا۔ حُکمے اندر مٹھ شِودوالے
 مسجد مندر، گرُودوار بنائیندا۔ حُکمے اندر پاوے سار ڈونگھی کندر، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ حُکمے اندر پائے بندھن، حُکمے اندر لائے
 چندن، حُکمے اندر کرے کھنڈن، کھنڈا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ حُکمے اندر پاوے سار وچ برہمنڈن، حُکمے اندر کوٹن کوٹ تریلوکی نندن، لوک
 مات سیو لگائیندا۔ حُکمے اندر جن بھگتاں توڑے پھندن، حُکمے اندر صاحب بخشندن، بخشش اپنی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ کرنی کرے ہر کرتارا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب
 پُکارا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ لیکھ لیکھ لیکھ بن لیکھارا، دُھر فرمانا حُکمی حُکم جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ اپنا ویس آپے دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ اپنا کھیل آپے کر کر، کرتا پُرکھ ویکھ
 وکھائیا۔ ایکا نرہو چُکائے ڈر ڈر، بھے اور نہ کھئے رکھائیا۔ اپنے مندر آپے کھڑ کھڑ، سچکھنڈ دوارے دئے وڈیائیا۔ اپنا اکھڑ آپے پڑھ پڑھ،
 نیش اکھڑ دئے سمجھائیا۔ اپنے گرُمکھ اپنے سنت بھگت بھگوت پھڑ پھڑ، جُگ جُگ آپے لئے ملائییا۔ آپے دیونہارا ساچا ور ور، ساچی
 وست آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سُت رہیا سمجھائیا۔ ساچے سُت سِری بھگوان، آد آد جنایا۔ نو نو
 چار کھیل مہان، جُگ چوکڑی ویکھ وکھایا۔ گر اوتار کر بلوان، بل اپنا نال ملایا۔ پیر پیغمبر دے دے دان، داتا دانی ویکھ وکھایا۔ ورن

برن کر پردھان، دین مذہب ونڈ ونڈایا۔ مندر مسجد مٹھ گرو دوار کھول مکان، چار دیواری بند کرایا۔ شاستر سمرت وید پُران، انجیل
 قرآن اک درڑایا۔ کہانی بانی کھیل مہان، لکھ لکھ لیکھا لیکھ سمجھایا۔ گرمکھ ورا لا چتر سگھڑ سُبجان، جس پردہ دے اُٹھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک رکھایا۔ سچ سندیسہ سُن لا کُن، کتاں ایکا وچ رکھائیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن،
 بھنہ پار ہتھ وڈیائیا۔ پنج تت کایا گر اوتار پیر پیغمبر چڑھے چن، جوتی جوت بھٹے رُشنائیا۔ رسنا جہوا کہے دھن دھن، دھن تیری پرہ
 وڈیائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال سچ خُدا لینا من، رحمت رحیم رحمان آپ کھائیا۔ بھيو نہ جانے کھتے آتم اٹھ، اندھ اندھیر جگت وکھائیا۔ سچ
 نشانہ اکو چھند، گیت گویند سرب الاٹیا۔ نہ کوئی بندھن نہ کوئی بندھ، بندی خانہ نہ کھتے وکھائیا۔ آتم آنتر اکو پرمانند، نجاند کرے رسائیا۔
 آتم پرما تم پتے گنڈھ، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جگت وکارا کھنڈ کھنڈ، ترسنا موہ نہ لاگے رائیا۔ سُرَت سوانی نہ بھٹے رنڈ، ہر شبیدی کنت
 ہنڈھائیا۔ جنم جنم دا مکے پنڈھ، جس ملیا بے پرواہیا۔ گھر ساچے بھٹے کارج اند، اند منگل ایکا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، جگ چوکرئی ویکھے چائیں چائیا۔ جگ چوکرئی ویکھنہ پارا، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کرے پار کنارہ،
 پار گرامی کھیل وکھائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیارا، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ نرویر پُرکھ اپر اپارا، نرکار وپس وٹائیندا۔ اجونی ربت وسے
 سب توں باہرا، دس کیسے نہ آئیندا۔ ایکنکارا کر پسارا، اکل کل اپنا رنگ رنگائیندا۔ وید شاستر سمرت کرن پُکارا، اچی کوک کوک
 سُنائیندا۔ وید ویاسا بن لیکھارا، لکھ لکھ ایکا منگ منگائیندا۔ عیسیٰ سجدہ سپس کرے خُداوند میرے پروردگارا، خاکی خاک دھوڑ
 رمائیندا۔ محمد کہے ساچا یارا، محبان بیدو بی خیر یا اللہ عالمین اپنی دیا کھائیندا۔ نانک نرگن کہے نر نرائن نرنکارا، بن نرنکار دو جا در کھتے نظر
 نہ آئیندا۔ گویند پُرکھ اکال دا سُرَت دُلا رَا، اچی کوک کوک الائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر ویکھے وگسے کرے وچارا، وچار وچ کیسے نہ آئیندا۔
 سارے منگن دوتے جوڑ کر نمسکارا، دیونہارا اک اکھوائیندا۔ سرشٹ سبائی نو کھنڈ پرتھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ رہنا خبردارا، بے خبر
 آپ جگائیندا۔ سچ سچ سدا سدا اکو نعرہ، نر نرائن آپ لگائیندا۔ اک مندر اک مکان اک گھر بارا، اک سیج ہنڈھائیندا۔ اک پُرکھ ایکا
 نارا، ایکا کنت اپنی گود بہائیندا۔ ایکا سخیان ایکا منگلا چارا، ایکا گیت سُنائیندا۔ ایکا وشنوں ایکا برہم کرے پسارا، آتم پرما تم میل

ملائیندا۔ ایک گر اک اوتارا، ایک رُوپ انُوپ وٹائیندا۔ ایک شبد اک پسارا، پریم پیار اک بندھائیندا۔ ایک ونج اک وپارا، ایک ہٹ
 چلائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیارا، زرگن اپنا کھیل وکھائیندا۔ پنج تت دے سہارا، ساکھیات رُوپ وٹائیندا۔ گر نانک تولے ایک دھارا، دھار
 اپنی نہ کھئے بدلائیندا۔ تیرا تیرا کرے سچ وبارا، تیرا میرا بھیو کیسے نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی بول جیکارا، ایک حکم سنائیندا۔ کلجگ اتم
 نہکلنک نرائن نرائے اوتارا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ گوہند لکھ لکھ لیکھ اپارا، لیکھا لکھت جگت جنائیندا۔ کل کلکی لے اوتارا، سبیل
 اپنا آسن لائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ کھولے اک دوارا، اوچ نیچ راؤ رنگ راج راجن شاہ سلطان کھتری براہمن شوہر ویش ایک گھر
 وکھائیندا۔ ایک مندر ایک مسجد ایک مٹھ ایک شودوالا، گرو دوارا ایک گھر بنائیندا۔ پنجم پنجم بول جیکارا، پنجم بھیو ابھید کھلائیندا۔
 کلجگ اتم ہووے دھندھوکارا، چاروں کنت اندھیرا چھائیندا۔ گر کا شبد نہ کرے کوئی وچارا، کلمہ امام نہ کھئے سنائیندا۔ گھر گھر ہوئے
 جگت وپھچارا، وپھچار رُوپ گھر گھر نظری آئیندا۔ نہ کوئی کنت نہ کوئی نارا، نار کنت جگت ویس نہ کھئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، چار ورن وکھائے اکو گھر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ چار ورن اکو ذات، برہم پاربرہم جنائیا۔ چار ورن اکو دات،
 ہر جو اپنا نام ورتائیا۔ چار ورن اکو گاتھ، پُرکھ ابناسی ڈھولا سنائیا۔ چار ورن اکو پت مات، پُرکھ اکال بے پرواہیا۔ چار ورن اکو ساک،
 سجن سین سچا شہنشاہیا۔ کلجگ اتم ہر جو ویکھے مار جہات، جھاکئی اپنی نہ کیسے وکھائیا۔ ساچے سنت بنائے سچ برات، براتی گرمکھ
 نظری آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی دھارا آپ سمجھائیا۔ ساچی دھار چار ورن، سو
 پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ جن بھگتاں بھگوان کھولے نیت ہرن پھرن، اپنا درس کرائیندا۔ بھو چکائے مرن ڈرن، مرن ڈرن پندھ مکائیندا۔
 کرتا پُرکھ کرنی کرن، ہر کرنی آپ کھائیندا۔ اتم پر ماتم لگے سرن، ساچا ناتا جوڑ جڑائیندا۔ بھگت بھگونت اک دوارے کھڑن، سو مندر
 سوہا پائیندا۔ جگت بڈھی جیو لڑن، ہر کا بھیو کیسے نہ آئیندا۔ ترے گن مایا اگنی سڑن، پنج تت شانت نہ کھئے کرائیندا۔ گرمکھ ساچی
 ڈولی چڑھن، جس ستگر آپ چڑھائیندا۔ سچ دوارے جا کے وڑن، در دوارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ساچا مارگ آپ لائیندا۔ ساچا مارگ ستجگ دھار، پُرکھ اکال آپ لگائیا۔ ہر سنگت دیوے ساچا مان، مان ابھان دئے مٹائیا۔ ملا

شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرتھی گئے ہار، گر کا گیان نظر کیسے نہ آیا۔ رسنا کہہ کہہ تھکے زبان، اپنی زبان ذبح نہ کھئے کرائیا۔ کوئی
 مسلہ پڑھے انجیل قرآن، کایا کرہ نہ بھول پھلایا۔ نانک ستگر دے کے گیا منتر ستنام، نام سچ پڑھایا۔ جو گرمکھ ناری ہر ستگر ملے
 آن، تس بیوے مات گڑمائی۔ چوتھی لانو بیوے پروان، پڑکھ ابناسی اپنے انگ لگایا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی نہ کھئے نشان، شرع ونڈ نہ کھئے
 رکھایا۔ آتم پر ماتم سے اک مکان، ساڈھے تین ہتھ بنک سہائی۔ گر گرتھ گر دیوے نشان، صاحب ستگر گیا سمجھایا۔ اندر ویکھو
 مار دھیان، ستگر لاواں پڑھ پڑھ خوشی منایا۔ جس گوہند ملیا آن، تس ناتا تٹا جگت لوکایا۔ جس نانک ستگر لے پچھان، تس کان
 نہ رہے رایا۔ جس صاحب سلطان پڑکھ ابناسی کرتا پڑکھ پڑکھ ملے بھگوان، بھگوٹی بھے نہ کھئے ڈرائیا۔ نرین سنگھ نہ سمجھو بال انجان،
 سنگھ سنگت ملی وڈیایا۔ پتر دھی جگت نشان، لکھت لیکھ رہیا سمجھایا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پچھوں بننا اک ودھان، پچھلا لیکھا
 دئے مکائی۔ دین مذہب سارے ہو جاؤ ساودھان، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ گر گوہند لیکھ کے گیا قلم نال نشان، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹایا۔
 گرمکھ جوڑی جڑی جہان، دو جہان وجے ودھایا۔ وشن برہما شو سیس جھکان، نیر نیناں نیر وبائی۔ کروڑ تینتیس ہویا حیران، سریت
 نین رہیا شرمائی۔ گر اوتار خوشی منان، تھر گھر ساچے سوہا پائی۔ کلجگ اتم کرے کھیل سری بھگوان، صاحب اپنا راہ چلائی۔ چار
 جگ دی ونڈن ونڈ میٹھ نشان، ساچا راہ اک دکھائی۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں دیوے اک گیان، آتم پر ماتم کرے پڑھایا۔ فتح ڈنکا وجے
 گوہند سنگھ سورپیر نوجوان، چاروں کٹ کٹ شنوائیا۔ نانک سکھیا سب نوں کرنی پئے پروان، دھر پروان ہر سنائی۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ستجگ دا ساچا راہ، نرگن سرگن دئے صلاح، پڑکھ ابناسی اک ملاح، دو جا بیڑا نہ کھئے چلائی۔ حکمے اندر
 کھیل تماش، جگ چوکری ویکھ دکھائیندا۔ حکمے اندر منڈل راسا، گوپی کابن نچائیندا۔ حکمے اندر جن بھگتاں کرے پوری آسا، آسا منسا
 پور کرائیندا۔ حکمے اندر سچ دھرواسا، دھر درباری آپ رکھائیندا۔ حکمے اندر کھیل پرتھی آکشا، گگن گگنتر ویکھ دکھائیندا۔ حکمے اندر
 گرمکھ گرسکھ پوری کرے ارداسا، عرض عرضوئی اپنے لیکھے لائیندا۔ دین مذہب پاربرہم چلائی اپنی شاخا، کلجگ اتم اپنے لیکھے پائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نانک گوہند نام وڈیائیندا۔ نانک گوہند ساچی دھار، چار ورن گڑمائی۔ کایا مندر اندر سچ

دوار، گرو گریان دے سمجھائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نجر جہرنا اک وکھائیا۔ جوت نرنجن ہونے اجیار، اندھ اندھیرا دے مٹائیا۔ دئی دوتی پردہ پاڑ، بجر کپائی دے کھلائییا۔ انحد شبد سچی دھنکار، دھن آتمک راگ الائییا۔ آتم سیجا کھیل اپار، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ پاربرہم پرہم بھیو نیار، بھیو کھنے نہ پائیا۔ دولہا بنے سرجنہار، ساچا جھولا آتم ناری اکل کل دھاری آپ جھلائییا۔ جوڑی جڑے وچ سنسار، ہر ستگر لوک مات جڑائیا۔ کایا تن جگت پیار، آتم پر ماتم رنگ وکھائیا۔ سو وواہ ہونے پروان، جس وواہ اندر گرمکھ بیٹھے چائیں چائیا۔ گرو گرتھ گرو سچا صاحب ہر گھٹ کرے دھیان، حاضر حضور ہر گھٹ نظری آئییا۔ ستجگ ساچا کر پروان، جیو پنڈ تن کاچا کاچی ماٹی گگری سچ سمگری، ایک ہٹ وکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، پنج تن نہ کھنے وڈیائییا۔ پنج تن نہ کھنے گاتھا، کھانی رچن نہ کھنے رچائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ اپنا حکم ورتائیندا۔ ست ستوادی ست چلائے راتھا، ستگر ہر جو سیو کھائیندا۔ جن بھگتاں میلے کٹ کے دوری واٹا، دور ڈراڈا پنڈھ مکھائیندا۔ جنم جنم دا چکھیا گھاٹا، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر جن ساچے آپ ملائیندا۔ ہر جن ساچا ملیا سجن، گھر ساچے وچی ودھائیا۔ بھانڈے بہم گڑھ ہنکاری بھجن، نون سو اکھڑ اک وڈیائییا۔ کوڑی کرپا جیو تن، پریم پیار اک سکھائیا۔ نانک گوہند انحد واچے وچن، چھٹی راگ رہے جس گائییا۔ ایکنکارا سب دے پردے کجن، نام ست کرے رُشنائییا۔ کرتا پُرکھ کرے مجن، چرن دھوڑ اشنان کرائیا۔ زرویر رکھے لجن، زراکار ہونے سہائییا۔ زربھو بھے چکائے دو جہانن، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے خوشی وکھائیا۔ ساچے گھر اگمی واجا، کوئن کوٹ برہمنڈ کھنڈ ناچ نچائیندا۔ گرمکھ گرو گرو سازن سازا، گرو کرپا ویکھ وکھائیندا۔ گرہ مندر بھوپت ملے راجن راجا، شاہ پاتشاہ دیا کھائیندا۔ گرسکھ تچے لوک لاجا، گرمکھ لاج وچ کدے نہ آئیندا۔ جس ملیا غریب نوازا، گومت مان سرب گوائیندا۔ آپ سوارے ستگر کاجا، رچ رچ کاج ویکھ وکھائیندا۔ اتم کلجگ پرگٹ ہویا دیس ماجھا، نام ڈنک اک سُنائیندا۔ گرمکھاں پچھے پھرے بھاجا، آوندا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، آنت اپنا کھیل وکھائیندا۔ آنت کھیل کرے اپارا، پاربرہم وڈی وڈیائییا۔ چار ورن سچ دوارا، در دروازہ اک کھلائییا۔ چوڈاں لوک

روون زارو زارا، چوڊاڻ طبق دين ڏهاڻيا۔ ڀرڪھ ابناسي ڪريا ڪهيل اپارا، لوڪ مات ويس وڻاڻيا۔ سرب جياڻ دا سانجها يارا، اڪو الف ريبيا ڀڙهاڻيا۔ جوتي جوت سرڀ ٻير، آپ اپني ڪريا ڪر، ساچا انند انند وچ وڪهاڻيا۔ ساچا انند گايا منگل، گهر ساچي وڃي ودهايا۔ جنم جنم دا ٿئا سنگل، ٻير جو ٻير ٻير آپ ڪڻايا۔ آتم پرماتم پايا بندهن، بندي خانہ نظر ٻور نہ آيا۔ رسنا گاڙنا سوہنگ چهنڊن، مہارج شير سنگھ وشنو ٻهگون ٻوٽي سہايا۔ ساچي جوڙي مستڪ لڳ چهنڊن، چند چانڊني مڪھ شرمايا۔ جوتي جوت سرڀ ٻير، آپ اپني ڪريا ڪر، ٺہڪنڪ نرائن نر، ستجڪ ريت ڪرے اتيت، مندر مسجد مٿہ نہ ڪئي مسيت، ٻير سنگت ڏئي مان وڻاڻيا۔ ٻير سنگت رسنا جے جیکار، جے جیکارا آپ ڪڙيا۔ جوڙي جڙے وچ سنسار، جوڙنہارا آپ جڙيا۔ ساچي گهوڙي شبد چاڙھ، آون جاون پنڊھ مڪاڻيا۔ آتم پرماتم اڪ پيار، سچ ادھار اڪ رکهاڻيا۔ سوہنگ مہارج شير سنگھ وشنو ٻهگون، پنج وار بولے جیکار، جے جیکار ڪرے لوڪاڻيا۔

☆ ۳۱ جیٹھ ۲۰۱۹ ڀڪرمي ٺھار ڪر سنگھ دے نوت جيٽھووال ☆

سو ڀرڪھ نرنجن اگمڙا گيت، نر ٻير نرائن آپ الائيندا۔ ٻير ڀرڪھ نرنجن صاحب انڏيٿھ، ٻهيو ابھيد آپ گھلائيندا۔ ايڪنڪارا آد جگاد چلائي ساچي ريت، نرگن وسے دھام نيارا۔ آد نرنجن سد اتيت، جوتي جاتا نور اُجيارا۔ ابناسي ڪرنا ٻير جو مپت، سچ مندر سہائے سچ دوارا۔ سري ٻهگون ليڪھا جانے هست ڪيٽ، آد جگادي اڪ اوتارا۔ پاربرسم ٻير سچا مپت، نرگن ڪرے ڪهيل اپارا۔ سچڪھنڊ دوارے ناتا ٿئي مندر مسيت، شودوالا مٿہ نہ ڪئي گردوارا۔ جوتي جوت سرڀ ٻير، آپ اپني ڪريا ڪر، ڪرے ڪهيل آپ ڪرتارا۔ ڪرنا ڀرڪھ ڪهيل اول، آد جگاد آپ ڪڙيا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچ سنگھاسن سوٻها پائيندا۔ نرگن نور جوت شبد رلا، ديپڪ ديپڪ آپ پرگڻائيندا۔ سچ سنگھاسن ايڪا ملا، ڀرڪھ ابناسن آسن لائيندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، ڏونگي ٻهوري ويڪھ وڪهاڻيندا۔ ست سنديس نر نریش ايڪا گھلا، دو جھان آپ جنائيندا۔ ڀري لوء برهمند ڪھنڊ پھڙائے پلا، پلو ايڪا ايڪ رکهاڻيندا۔ وسنہارا ٺہچل دھام اٿلا، سچڪھنڊ نواسي سچ دوارا آپ پرگڻائيندا۔ جوتي جوت سرڀ ٻير، آپ اپني جوت دھر، ساچا ڪهيل آپ ڪڙيا۔ سچڪھنڊ نواسي ايڪنڪار، مہا اڪتھ ڪتھي نہ جاڻيا۔

نِرگن سرگن بھيو نيار، نِرآكار ساكار ويس وٹائيا۔ جگا جگنتر ہو تيار، ترے گن اتيتا، اپنا ويس وٹائيا۔ ٹھانڈا سيتا سچ دربار، ڈھر دربارا
 دئے سہائيا۔ آوے جاوے وارو وار، لوک پرلوک ويکھ وکھائيا۔ دھرت دھول دے سہار، دھرنی اپنے رنگ رنگائيا۔ لکھ چوراسی پاوے
 سار، گر اوتار پير پيغمبر کر پڑھائيا۔ بودھ آگادھا شبد جیکار، جے جیکار ناد سُنائيا۔ سچکھنڈ دی ساچی دھار، لوک مات ويکھ
 وکھائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہيا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پُرکھ نِرجن آپ کرائيندا۔ ہر پُرکھ
 نِرجن ويکھنہارا، ايکنکارا صفت صلاحندا۔ آد نِرجن ہو اُجيارا، ابناسی کرتا ساتھ ملائيندا۔ سِری بھگوان دے ہلارا، پارہم پرہ گود
 سہائيندا۔ پُوت سپوتا سُت دُلارا، نِرگن نِرگن انگ لگائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائيندا۔ ساچی
 کرنی ہر کرتار، آد جگاد جگ جگ آپ کرائيا۔ نِرگن سرگن ہو تيار، سرگن نِرگن سيس جھکائيا۔ نِرگن ڈھولا ست جیکار، سرگن سوہلا
 آپے گائيا۔ بن وچولا اگم اپار، کایا چولا ويکھ وکھائيا۔ ساچا تولا دو جہان، نام کنڈا بٹھ اُٹھائيا۔ پردہ اوہلا کھول کواڑ، ہرجن ساچے لے
 ملائيا۔ جوڑا جوڑ وچ سنسار، جوڑی اپنے نال رکھائيا۔ ساچا گھوڑا سچ تيار، شبدی شبد ويس وٹائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ وکھائيا۔ ساچا کھیل آد جگاد، جگ کرتا آپ وکھائيندا۔ سچکھنڈ نواسی وجائے ناد، انادی ناد آپ سُنائيندا۔
 شبد اگتی بودھ آگادھ، بودھ آگادھ آپ درڑائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائيندا۔ جگ جگ کھیل
 ہر کرتارا، آد جگادی آپ کرائيا۔ جگ چوکری پاوے سارا، نو نو اپنا رنگ رنگائيا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، کوٹن کوٹ گر اپنی سیو
 لگائيا۔ در درویش بن بھکھارا، خالی جھولی آگے ڈاہيا۔ ديونہار اک نِرکارا، وست امولک آپ ورتائيا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ دیندا
 آيا وارو وارا، کوٹن کوٹ کال بتائيا۔ وشن برہما شو دے دے سہارا، سیوک ساچی سیوا اک سمجھائيا۔ کلجگ آنت کھیل کرے نيارا،
 نِرگن اپنا راہ چلائيا۔ چوڈاں طبقات کر خوارا، چوڈاں لوک مان گوائيا۔ ايکا گرمکھ کر پيارا، گر گویند انگ لگائيا۔ بھگت بھگوان دے
 سہارا، مہاسارتهی ساچی سیو کھائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت اپنی دھار آپ چلائيا۔ ساچی دھار پُرکھ اگم،
 اگمرا آپ چلائيندا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی پون دم، دم دماں وچ سہائيندا۔ گر اوتاراں پير پيغمبراں جانے کم، نہکرمی کرم کانڈ آپ

رکھائیندا۔ جُگا جُگتر ہرکھ سوگ نہ کھئے غم، چنتا روگ نہ کھئے ستائیندا۔ نرگن نرگن ہو پرگٹ سِری بھگون، بھيو ابھيد آپ کھلائیندا۔ کلجگ اتم ہرجن چڑھائے ساچے چن، چند چاندنا مُکھ شرمائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کن، کنا کھئے نہ نال ملائیندا۔ ایکا نام وکھائے دھن، نام خزینہ دھن آپ لٹائیندا۔ ایکا جنی ایکا جن، دائی دایا اک وڈیائیندا۔ ایکا کھیل کرے سِری بھگون، بھگون اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھيو آپ چُکائیندا۔ اپنا بھيو ہر جو چُک، پردہ اپنا دئے اُٹھائیا۔ نو سؤ چورانونے چوکرئی جُگ جو بیٹھا رہیا لُک، نرگن اپنا ناؤں رکھائیا۔ سرگن رُپ گر سُکھنا گئے سُکھ، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکائیا۔ اتم سب دی صفا گئی اُٹھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ لُکيا رہے نہ کوئی کیسے گٹھ، چاروں کُنٹ پئی دُہائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، پاربرہم بے پرواہیا۔ جن بھگت سہائے ساچی رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ سیوا کرے ابناسی اچت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کارے آپ لائیا۔ ساچی کار آپ لگ، ہر جو ہر ہر سیو کمائیندا۔ ناؤں دھرائے سورا سرگ، سرب کل آپ ہو جائیندا۔ جوت نرالا دیپک جگ، اندھ اندھیر آپ مٹائیندا۔ ساچی دھاروں ہو پرگٹ، دھار دھار وچ رکھائیندا۔ لہنا دین چُکائے ہتھو ہتھ، جُگ چوکرئی پنڈھ مکائیندا۔ کلجگ اتم مارگ دس، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت میلا ہس ہس، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ دُھردرگاہی ویکھے نس نس، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ کِریا پاندھ ٹھاکر سوامی جن بھگتاں ہر جو ہوئے وس، وس اپنا نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ وہارا آپ کرائیندا۔ سچ وہارا سِری بھگوان، کلجگ انت انت کرائیا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، ست دوارے آپ جھلائیا۔ ستجگ دا رنگ مہان، جن بھگتاں آپ چڑھائیا۔ ستجگ دا ست ودھان، ستگر ساچا آپ بنائیا۔ دیونہارا جیا دان، اتم پرما تم جوڑ جڑائیا۔ سرتی شبدي ساچا کاپن، ایکا بنسری نام سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا رکھے اپنے ہتھ، لیکھنہار آپ اکھوایا۔ جُگ چوکرئی چلائے رتھ، ستجگ تریتا دوپیر کلجگ آپ ہنڈھایا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، وست امولک جھولی پایا۔ ست ستوادی مارگ دس، بن رہبر ویکھ وکھایا۔ جنم جنم دی پوری کر کر آس، آسا ترسنا دئے گوایا۔ نانا تئے جگت بھوگ بلاس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔

ساچا کھیل کرے کرتارا، ہر جو اپنی دیا کھائیا۔ ستجگ دا سچ وبارا، ساکھیات دے وکھائیا۔ نامے تیرا قرض اُتارا، چھپری مندر روپ وکھائیا۔ دھنے تیرا سوہے دوارا، گوار جٹ ملے وڈیائیا۔ کلجگ آنت ہونے اُجیارا، اُجرت منگے نہ کھئے سچا ماہیا۔ بھگت بھگونت وکھائے سچ منارا، محل اٹل بھیو کھئے نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن نین آگھاڑا، لوک مات دھیان لگائیا۔ بہتر انک انک پیارا، ستر ڈنک وچ سنسارا، ڈنکا ایک نام سنائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا رنگ آپ رنگائیا۔ ساچا رنگ ستوادی دھار، ستگر پورا آپ رنگائیندا۔ ساتا چوکا اک وبار، چوکا ساتا جوڑ جڑائیندا۔ ست ستوادی ہویا خبردار، بے خبر چار جگ آپ اٹھائیندا۔ چار جگ دا قرض اُتار، چارے وید ویکھ وکھائیندا۔ چارے کھانی کھول کواڑ، چارے بانی بھیو چکائیندا۔ چارے گنٹ ہو اُجیار، چار ورن پردہ لائیندا۔ چار یاری کر خوار، چوتھے گھر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست چار چار ست، دیونہار برہم مت، پاربرہم برہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم رنگ رنگیلا، رنگن ایک ایک چڑھائیا۔ دھردرگاہی شبد وسیلہ، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ ایتھے اوتھے چھیل چھیلایا، پردہ بال نہ کھئے جنائیا۔ جن بھگت بنایا سچ قبیلہ، ہر جو بنیا پتا مائیا۔ دوئے جوڑ کرے نمسکار جو چڑھ کے آیا آسو نیلا، پُرکھ اکال ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا بھیو ہتھ بھگوان، بھیو کیسے نہ آیا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، دو جہان دے سمجھایا۔ ستجگ دا ست نشان، ست پُرکھ نرنجن دے جھلایا۔ ستر بہتر کر پروان، چہتران ایک گھر وکھایا۔ گر اوتار منگن دان، در بیٹھے سیس جھکایا۔ پُرکھ ابناسی کر پروان، نیتز نیناں نیر رہے وپایا۔ لوک مات کھیل کرے مہان، خالق خلق وچ سمایا۔ تیرے بھگتاں بنے سچ پکوان، جس آنتر اپنا بھوگ لگایا۔ اسیں چل کے آئے کھان، ذات پات دین مذہب موہ چکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان گیت تیرا گان، سوہنگ ڈھولا اک سنایا۔ چار جگ دے بال انجان، تیرا بھیو کیسے نہ پایا۔ لکھ لکھ آئے وید پُران، شاستر سمرت نال ملایا۔ گیتا گیان جگت نشان، نرگن سرگن دے سمجھایا۔ انجیل قرآن کھیل مہان، کلمہ نبی رسول پڑھایا۔ کھانی بانی کر پرنام، نانک گوبند سیس جھکایا۔ کیسے آنت نہ پایا وچ جہان، بے آنت بے آنت کہہ کہہ پلو گئے چھڈایا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں کرپا آپ پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑایا۔ چار ورن اکھ کیتے آن، اوج

نیچ نہ کھئے رکھایا۔ ساچے در سوہن سُہائے آپ مہربان، مہر نظر اک ٹکایا۔ کر کِریا سِری بھگوان، تُدھ یں اُور نہ کھئے سہایا۔ تیرے حُکھے اندر اِکٹھے ہوئے آن، ستّ چار جوڑ جُڑایا۔ چرن کول اک دھیان، اُپر نین نہ کھئے اُٹھایا۔ چار جُگ تیرا نام سندیسہ شبدی دے دے آئے بیان، جیو جنت جگت سمجھایا۔ کلجُگ آنت کرے کلیان، کل کرتا اپنی لئے پرگٹایا۔ ناؤں رکھ نہکلنک بلی بلوان، بل سب دا دئے گویا۔ تیئی اوتار ہوئے حیران، وشن برہما شو نیر وہایا۔ بھگت اٹھاراں سیس جھکان، عیسیٰ موسیٰ محمد چرن دھوڑ خاک رمایا۔ گر دس دہ دشا ایکا ڈھولا گان، واہوا میرے صاحب تیری وڈیایا۔ کلجُگ اتم اپنے در کر پروان، دوسر راہ نظر کھئے نہ آیا۔ اِکو گائیے تیرا گان، دوجی اُور نہ کھئے پڑھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل مہان، لوک مات ویکھے بے پرواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے آنت دان، جگت بھنڈاری بھنڈارا اک وکھائیا۔

☆ پہلی ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ دیا ہوئی ☆

ستّ پُرکھ زرنجن سچّا شہنشاہ، ستّ ستوادی کھیل کرائیندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، زرنگن نؤر ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی ساچے تخت سوہا پا، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ، بے آنت اپنی کل دھرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ناؤں رکھا، بھیو اہید آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویس وٹا، جوتی جاتا پردہ لائیندا۔ ایکنکارا کھیل کھلا، ساچا رنگ آپ وکھائیندا۔ آد زرنجن نؤر رُشنا، نؤرو نؤر نؤر سمائیندا۔ ابناسی کرتا سچ دوارے ڈنک وجا، ایکا ڈنکا آپ جنائیندا۔ سِری بھگوان نشان جھلا، سچ نشانہ آپ وکھائیندا۔ پاربرہم پرہ بے پرواہ، رُوپ انوہ آپ درسائیندا۔ شاہو بھوپ بن راجن راجا، حُکمی حُکم آپ الائیندا۔ دُھر فرمانا آپے گا، ساچا گانا آپ سنائیندا۔ آد رچنا جس لئی رچا، رچ رچ اپنا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک پرگٹا، پرگٹ اپنی جوت وکھائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، پوت سپوت نہ کھئے اکھوائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ مکان، چہپر چہن نہ کھئے چھہائیندا۔ زرنگن نؤر نؤر رُشنا، جوتی جاتا پردہ لائیندا۔ اپنا لیکھا اپنی جھولی پا، اپنا کھاتہ آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کر کِریا ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا ایکنکار،

سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ نرگن نراکار ہو اُجیار، نرویر اپنا بھیو چکائیندا۔ اجونی رست کھیل اپار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ ست دوارا
 کھول کوار، گھر گھر وچ آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارے پیج سوار، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ شبدی ست اک ڈلار، جن جنی آپ
 پرگٹائیندا۔ دائی دایا بن نرنکار، ساچی سیوا سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچ دوارا
 سچ سنگھاسن، ہر جو ہر ہر آپ لگائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا دھار چلائیا۔ اپنے منڈل پاوے راسن، رُپ رنگ ریکھ
 نہ کھئے رکھائیا۔ آد جگادی بن بن ساتھن، سگلا سنگ آپ نیھائیا۔ رتھ رتھوہی بن چلائے راتھن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا
 کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ اپنی اچھیا اپنے وچوں کڈھ، آپ اپنا رنگ رنگایا۔ آپے
 بیٹھا ساچے مندر سچ، ست ستوادی ڈیرہ لایا۔ کر کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ چلایا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، کتھ کتھ بھیو نہ کسے
 سُنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وسایا۔ سچکھنڈ دوارا گیا وس، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔
 نرگن نراکار نرویر اجونی رست کرے کرکے ستح پرکاس، پرکاشوان اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنے گرہ اپنے مندر اپنے گھر آپ کر کر بھوگ
 بلاس، ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ تخت نواسی شاہو شاہاش، آپے کرے اپنی پوری آس، آسا ہور نہ کھئے ودھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دی ساچی دھار، آد پُرکھ پُرکھ نرنکار کرے کرکے کرنے ہار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ دوسر
 سنگ نہ کھئے ساتھ، بھیو ابھید آپ جنائیا۔ آد آد چلایا راتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ شبدی ست ست دتی دات، بن دانی آپ ورتائیا۔
 تھر گھر دوار سُنائی ایک بات، باطن اپنا بھیو کھلائییا۔ آپے بن بن پت مات، ساک سجن اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا سہنجنا، ہر ستگر ساچا آپ سہائیندا۔ کر پرکاس آد نرنجنا، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ آد جگادی درد دکھ بھہ بھنجنا، بھہ اور نہ کھئے رکھائیندا۔ در گھر ساچے ساچا سجن، درگاہ ساچی سنگ رکھائیندا۔ نہ گھڑیا نہ
 بھجننا، جنم مرن نہ کھئے رکھائیندا۔ تال نگارہ اکو وجنا، راگی راگ نہ کھئے سُنائیندا۔ ست ڈلارا پوت سپوتا تھر گھر ساچے ایک سَدنا، سَد
 سَد اپنا حکم سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبدی ایک حکم جنائیندا۔ شبد ست سن ساچے لال، ہر ستگر آپ

سُنایا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر بنیا رہیا مات دلال، دو جہاناں دلالی اک کھایا۔ وشن برہما شو تیری جھولی دتے ڈال، ترے گن رنگن رنگ رنگایا۔ پنج تت رکھائے پت ڈال، لکھ چوڑاسی پنکھڑی آپ کھلایا۔ آتم پر ماتم کھیل نرال، برہم پاربرہم ونڈ ونڈایا۔ ایش جیو وکھائے دھرمسال، کایا کھیڑا اک وسایا۔ نرگن سرگن راہ سکھال، شبدي شبد بھیو چُکایا۔ ایکا منتر کھول کواڑ، سچ سندیسہ آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سْت شبد رہیا جنایا۔ سْت شبد اٹھ جاگ، ہر سترگر آپ جگائیندا۔ آد لگایا تینوں بھاگ، تیرا راہ وکھائیندا۔ وشن برہما شو سازن ساز، تیری گود بہائیندا۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ نواز، لوآن پُریاں تیرے رنگ رنگائیندا۔ ترے پنج میلا رچ رچ کاج، لکھ چوڑاسی گھڑ گھڑ بہانڈے، تیرا رنگ رنگائیندا۔ نرگن سرگن اندر کر کر ناچ، بن نٹوآ سوانگ ورتائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنچم کاج، کایا گگری آپ سہائیندا۔ آتم پر ماتم مندر ساج، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدي سْت ایک سُنائیندا۔ شبدي سْت کھول اکھ، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنایا۔ آد تیری ونڈی ونڈ کیتا وکھ، وکھرا راہ اک وکھایا۔ لکھ چوڑاسی اندر وس، گھٹ گھٹ ڈیرہ لایا۔ نرگن سرگن مارگ دس، بن پاندھی راہ چلایا۔ جوت نرنجن کر پرکاس، انحد نادی ناد وجایا۔ آتم پر ماتم کھیل تماش، برہم پاربرہم وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنایا۔ سُن سندیسہ ہری دوار، سْت شبد سیس جھکائیندا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ میں بال انجانا تیرا سْت میرے پروردگار، تیری کیرن نور اکھوائیندا۔ حُکمے اندر سیوا کران وچ سنسار، بن بردا سیو کھائیندا۔ وشن برہما شو پانہار، دھئے جوڑ سیس سرب جھکائیندا۔ در درویش منگن بھکھار، خالی جھولی سرب جنائیندا۔ تون دیونہار داتار، تڈھ بن آسا پور نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ منگان منگ پرہہ سوامی ٹھاگر، تیرے آگے جھولی ڈاپیا۔ میرا نور کر اُجاگر، تیرے نور ہوئے رُشناٹیا۔ جُگ چوکرئی بنیا رہیا سوڈاگر، بن ونجارا ہٹ چلائیا۔ وسدا رہیا کایا گاگر، پنج تت اندر ڈیرہ لائیا۔ تیرے ناؤں دے دے آدر، لوک مات خوشی منائیا۔ تون کریم کرتا قادر، رحمت تیری میرے رحمان، میری بنت بنائیا۔ مقامے حق تیرا نشان، نصیحت تیری موہے بہائیا۔ میرا سجدہ میری پرنام، میرا سیس جگدیش تیرے چرن چُھپائیا۔ تیرا کلمہ سچ کلام، تیرا نام میرے امام، ایکا

نوبت رہیا وجائیا۔ میں بنیا رہیا غلام، بن بردا سیو کمائیا۔ پنج تت کایا دے دے مان، گر اوتار جگت وڈیائیا۔ تیرا سندیسہ سچ پیغام،
 پیر پیغمبر کر پڑھائیا۔ تیرے حکمے اندر کوئن رام، کرشن کاہن گئے اکھوائیا۔ تیرا کھیل دو جہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن آس نہ کھئے رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی سچ سندیسہ بولے، بولنہارا اک اکھوائیندا۔ سْت شبد تیرے وساں کولے،
 پردہ اوہلا آپ رکھائیندا۔ جگ چوکرئی تیرے کولوں رکھے اولے، لوک مات ویس وٹائیندا۔ مان دِوایا پنج تت چولے، جگت ڈولا آپ
 ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حکم سچ سندیس، سچکھنڈ نواسی آپ سُنائیا۔
 آد جگادی اک نریش، نہ مرے نہ جائیا۔ حکمے اندر وشن برہما شو مہیش، گنپت گنیش سیو کمائیا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی رہیا ویکھ،
 گھٹ گھٹ سیج ہنڈھائیا۔ حکمے اندر دھارے بھیکھ، بھیکھی اپنا رُپ وٹائیا۔ حکمے اندر ویکھے منڈل دیس، منڈپ اپنا رنگ رنگائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک جنائیا۔ ساچا حکم ایکنکار، ایکا وار جنائیندا۔ شبد سْت ہو تیار، آلس نندرا
 نہ کھئے جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کرپا اپار، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، لوک مات وکھائیندا۔ سچ دوارا کر تیار، نر نرنکارا
 آسن لائیندا۔ تخت نواسی شاہ سِکدار، حکمی حکم آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھيو آپ کھلائییندا۔
 ساچے سْت اٹھ بل دھار، ہر سَتگر آپ جنائیا۔ وشن برہما شو دوئے جوڑ کرن نمسکار، دُور ڈراڈے سیس جھکائیا۔ ترے گن رووے زارو
 زار، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ پنج تت کہن بھوئے خوار، ساڈی سار کھئے نہ پائیا۔ تیئی اوتار کرن پُکار، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ گئے اؤدھ
 ہنڈھائیا۔ بھگت اٹھاراں نیتر نین اٹھال، راہ تگن سچے ماہیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بھوئے کنگال، لٹی گئی خلق خُدائیا۔ چار یار بھوئے بے زار،
 دردی درد نہ کھئے وندائیا۔ باہوں پھڑ سب نوں لینا اٹھال، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ نانک گوہند دس دس کر سوال، ایکا جوتی منگ منگائیا۔
 نرگن رُپ پُرکھ اکال، آد جگادی پتا مائیا۔ پنچم میلا سچکھنڈ سچّی دھرمسال، پنچ پروان ہر چرن ملے سرنائیا۔ چار جگ دے شاہ
 کنگال، اکھئے کرن ایکا تھائیا۔ آگے پچھے چلنا نال نال، چار کُنٹ دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 سنہڑا اک جنائیا۔ سچ سنہڑا سُننا آنت، ایکنکار آپ جنائیندا۔ کلجگ ویلا آئے آنت، نو سو چورانوے چوکرئی جگ پندھ مکھائیندا۔

جس نوں کہندے گئے ہر بے آنت، سو بے آنت پھیرا پائیندا۔ جس نوں سُن دے گئے کنت، سو کنت کنتوہل ویس وٹائیندا۔ جس دا پڑھدے گئے منت، سو منتر آپ سیکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سَت ڈلارے آپ جنائیندا۔ سَت ڈلارا گیا جان، گھر ساچے وجی ودھائیا۔ پاربرہم تیرا کھیل مہان، تڈھ پن بھیو کھئے نہ پائیا۔ بالی بُدھ میں بال انجان، میری چلے نہ کھئے چترائیا۔ سَتجگ تریتا دوپر کلجگ کھیلیا کھیل مہان، کوٹن کوٹ ویس وٹائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دے دے تیرا دان، نام خزانہ اک ورتائیا۔ سَت سندیسہ سچ نشان، سَت ستوادی اک جنائیا۔ تھر گھر ساچا کھول دکان، تیرا ہٹ چلائییا۔ چوڈاں لوک ہوئے حیران، چوڈاں طبق نین شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ دوسر اوٹ نہ رکھی آس، سَت شبدی سیس جھکائیندا۔ آد جگاد پرہو تیرا داس، دوسر حکم نہ کھئے منائیندا۔ چرناں ہیٹھ کوٹن کوٹ پرتھی آکاش، رو سس نظر کھئے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ جگ بوٹے لائے تیری شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ زرگن دیا باقی کر پرکاس، کملاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ بن ساقی جام پیا بھجھئے پیاس، امرت جھرنا اک جھرائیندا۔ ناد شبد دُھن راگ بن رسنا سواس، گھر گھر وچ گیت سُنائیندا۔ زرگن زرگن وسے پاس، سرگن اندر زرگن آسن لائیندا۔ آتم پر ماتم دے دھرواس، دھرم دوارا اک وڈیائیندا۔ برہم پاربرہم بھجھئے پیاس، ترسنا ترکھا نہ کھئے ودھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل اتم کل، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی کردا رہیا ول چھل، اچھل چھلہدھاری ویس وٹائیا۔ گر اوتار مات گھل، جیو جنت جنت سمجھائیا۔ اتم سارے جوتی گئے رل، پنج تت کم کیسے نہ آئیا۔ جھوٹھا ناتا ہڈ ماس ناڑی کھل، رکت بوند بندھن پائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اٹل پدوی اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، سَت شبدی آپ جنائیندا۔ جگ جگ چلایا رتھ، رتھ رتھواہی نظر کیسے نہ آئیندا۔ برہما ویتا گا گا گتھ، چارے وید وید وڈیائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران مارگ دس، پُران پُرانی نہ کھئے پُجائیندا۔ گیتا گیان الکھنا الکھ، الکھ زرجن آپ لائیندا۔ انجیل قرآنا گا گا جس، تیس بنیسا آپ سہائیندا۔ کھانی بانی کر کر ہتھ، گر شبدی بندھن پائیندا۔ اتم لوک مات گر اوتار پیر پیغمبر کایا چولا چھڈ کے گئے نٹھ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ شبدی گر اکو

اک سچا جس، جس ہر جی آپ سُنائیندا۔ جگ چوکڑی کر کر وس، برہمنڈ کھنڈ آپ بھوائیندا۔ سورج چن رہے نس، نس نس پندھ
 نہ کھئے مکائیندا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا رہی پھس، پھاسی جم نہ کھئے ٹرائیندا۔ ساچا تیر نرالا مارے نہ کھئے کس، انیالا بان نہ کھئے
 اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سْت شبد آپ وڈیائیندا۔ سْت شبد کر دلیل، ہر ساچے سچ جنایا۔ نو سو
 چورانوے جگ چوکڑی نرگن سرگن سرگن بندا رہیا وکیل، لوک مات پھیرا پایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی کر کر
 گئے اپیل، پرہہ آگے واسطہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ و ہار رہیا جنایا۔ سْت ڈلارا ویکھ نرنکار، تھر گھر ساچے
 خوشی منائیندا۔ پُرکھ ابناسی تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیرا ڈھولا گائیندا۔ تیرا چولا بدلیا ویکھیا وچ سنسار، سنسار ساگر نظر کیے نہ
 آئیندا۔ جس دا سوہلا گا گا گئے گر اوتار، پیر پیغمبر اوٹ رکھائیندا۔ جس دی مہا گا گا تھکے وید چار، شاستر سمرت پُران پُرانی وید
 ویاسا آس رکھائیندا۔ سو صاحب کھیل کرے اپار، پر م پُرکھ پھیرا پائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ اُٹھ شبد
 سْت سچ و ہار، ہر ساچا سچ کرائیندا۔ چار جگ دی کنڈیاں وار، اتم اپنی ہتھیں ہونجھ وکھائیندا۔ ورن برن کرے پار، دین مذہب ذات
 پات نہ کھئے رکھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے و ہار، آتم برہم سرب درڑائیندا۔ ساچے تخت بیٹھا آپ کرتار، دوسر نظر کھئے نہ
 آئیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈا کر خبردار، کھنڈاں ایکا ہتھ پھڑائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران دئے اُٹھال، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔
 کلجگ اتم پرگٹ ہویا دین دیال، دیاندھ ٹھا کر اپنی کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔
 ساچا حُکم ڈھردرگاہی، ہر ہر آپ جنایا۔ سْت ڈلارا بنیا راہی، شبدی سیو کماہا۔ تیئی اوتار اُٹھو میرے چھوٹے بھائی، ہر جو سدا رہیا
 گھلایا۔ بھگت اٹھاراں بنو راہی، پینڈا آنت مکایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار کرو صلاحی، صلاحگیر نظر کھئے نہ آیا۔ دس گرو ویکھو چل
 کے ماہی، پُرکھ ابناسی پھیرا پایا۔ پنجان وکھائے ساچا تھائیں، تھان تھنتر اک وڈیایا۔ سب دا لیکھا رہیا مکائی، پورب لیکھا جو جنایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرایا۔ سارے اُٹھو ہو تیار، شبدی شبد جنائیندا۔ کلجگ دا آنت و ہار، سْت
 پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ بنایا اک دوار، در دربارا آپ سہائیندا۔ لوک مات کرے اجیار، اجرت ہور نہ کھئے لگائیندا۔ نرگن

نردھن دئے دیدار، بھيو ابھيو آپ گھلائيندا۔ ويڪھنھارا شاستر سمرت ويد پُران، انجيل قُرآنا پردہ لائيندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا کھيل آپ سمجھائيندا۔ ساچا کھيل ايکا وار، ہر جو ہر ہر آپ کرائيا۔ وشنون تيرا وشو بھنڈار، اپنے ہتھ وکھائيا۔ برہمے تيرا برہم پيسار، پاربرہم پرہم ميٹے چائين چائيا۔ شنکر تيري شرع شنگار، ہتھ ترسول آپ سٹائيا۔ ترے گن تيرا تٹا جنجال، توڑنھارا ايکو آيا۔ پنج تت تت ہوتے بے حال، بہل ہو ہو نير وبائيا۔ تئي اوتار کرن سوال، پرہم آگے سيس جھکائيا۔ بھگت اٹھاراں کہن تون پرتپال، تڈھ بن اوٹ نہ کئے رکھائيا۔ عيسى موسیٰ محمد چار يار کہن تون سانجھا يار، تيري شرع سمجھ وچ نہ آيا۔ نانک نرگن کہے ايکنکار، گھٹ گھٹ آسن بيٹھا لائيا۔ گوہند کہے پُرکھ اکال، اکو پتا مائيا۔ اتم سب دا ليکھائے سنہال، ليکھا اپنے ہتھ رکھائيا۔ کرے کھيل دين ديال، دين اپنے گلے لگائيا۔ چار جگ دے آنت کنگال، اپنی گود بہائيا۔ اک وکھائے ساچی دھرمسال، سچکھنڈ دوار کُنڈا لاپيا۔ دين مذہب شرع وچوں کرے بحال، شريعت دن نہ کئے وکھائيا۔ نو کھنڈ پرتھمي اک دلال، نرگن اپنا ناؤں دھرائيا۔ جن بھگتاں بنے آپ رکھوال، بن رکھک سيو کھائيا۔ نانا توڑے کال مہاکال، رائے دھرم نہ دئے سزائيا۔ چتر گپت ليکھ نہ سکے وکھال، نيتر نين نہ سکے اٹھائيا۔ لاڑی موٹ ہوتے بے حال، گرمکھ در رہن نہ پائيا۔ کھتری براہمن شودر ويش بندو مسلم سکھ عيسائی پنڈت پاندھا ملا شيخ مسائق پير دستگير ايکا گھر دئے بہال، مندر مسجد مٹھ شودوالا ايکا رنگ رنگائيا۔ اٹھسٹھ تيرتھ گرمکھ کايا اندر دئے وکھال، گنگا جمناسرستی گوداوری نيون نيون سيس جھکائيا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، ايکا شبد دئے وڊيائيا۔ ايکا شبد ہر بھيو گھلاؤنا، بھيو ابھيد جنايا۔ شبد وشنون شبد برہم شبد شو رنگ رنگاؤنا، شبد ترے گن ويکھ وکھائيا۔ شبد پنج تت بندھن پاؤنا، شبد نرگن سرگن رنگ وٹائيا۔ شبد سورج شبد چند شبد منڈل منڈپ ڈيرہ لاؤنا، برہمنڈ کھنڈ شبدی ناچ نچائيا۔ شبد دھرنی دھرت دھول شبد جل تھل مہيئل ڈيرہ لاؤنا، رُوپ انوپ آپ دھرائيا۔ شبد گھارن گھڑ بن ٹھٹھيار سيو کھاؤنا، لکھ چوراسی ہٹ شبد چلايا۔ شبد من مت بڈھ ونڈ ونڈاؤنا، شبد گھر وچ گھر لئے بنايا۔ شبد نو دوارے کھول وکھاؤنا، جگت ترسنا آسا منسا کام کرودھ لوہ موہ ہنکار شبد پرگٹائيا۔ شبد نو دوارے پنڈھ مکاؤنا، ڈونگھی کوری پار کراؤنا، سکھمن ٹيڈھی نور دھراؤنا، ايڑا پنکلا چرن سرن سرنائيا۔ شبد سروور اک نھاؤنا، شبدی کاگوں بنس

بناؤنا، شبد انادا ناد سناؤنا، دهن آتمک راگ الاٹیا۔ شبدی جوتی جوت جگاؤنا، آتم سیجا ڈیرہ لاؤنا، سرتی شبد کرے کڑمائیا۔ شبد
 آتم شبد ایش جیو بندھن پاؤنا، شبد برہم لے سمجھائیا۔ شبد گرو گر ویس وٹاؤنا، تتوت کرے کڑمائیا۔ شبد بودھ آگادھی ڈھولا گاؤنا،
 ہر ہر جس سناٹیا۔ شبد بناؤنا شبدی ڈھاؤنا، شبدی کھیل کرائیا۔ شبدی ستجگ تریتا دواپر کلجگ مارگ لاؤنا، شبدی ویکھے
 چائیں چائیا۔ شبد رام کرشن کوٹن کوٹ اوتار پرگٹاؤنا، کوٹن کوٹ عیسیٰ موسیٰ محمد بیٹھے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ نانک گوہند پُرکھ اکال
 نرنکار اک مناؤنا، نام ست ایکا گائیا۔ کوٹن کوٹ گوہند روپ اک مناؤنا، دو جہان وجے ودھائیا۔ اتم آس اک رکھاؤنا، چار جگ دا
 بندھن بندھ تڑائیا۔ نہکلنک کل کلکی اوتار، ہر جو پھیرا پاؤنا، جس دا لیکھا سکے نہ کھے مٹائیا۔ دو جہاناں کھیل کراؤنا، وشن برہما شو
 اپنی جوت وچ ملاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا شبد انت پرگٹائیا۔ ایکا شبد گرو گردیو، ہر اتم آپ پرگٹائیندا۔
 آتم پرما تم کرے سیو، دوجی چاکری نہ کھے کھائیندا۔ ہنگ برہم ساچا میو، سو پُرکھ نرنجن آپ کھوائیندا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل اپنا
 دھام پرگٹائیندا۔ لکھ آگوچر آگم اتھاہ اہیو، بھيو اہید آپ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 اپنا ڈنکا آپ وجائیندا۔ ساچا ڈنکا ایکنکار، آد انت وجائیا۔ مدھ کھیل ویکھے گر اوتار، بن گر گر سیو کھائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ہو
 اُجیار، نورو نور کرے رُشناٹیا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی کرے کرائے سچ وبار، بھيو کھے نہ پائیا۔ لکھ لکھ لیکھا کر کے گئے
 پُکار، اتم آوے نہکلنک اوتار، بل اپنا آپ دھرائیا۔ کوڑی کریا دے نوار، جوٹھ جھوٹھ کرے خوار، دیناں مذہباں مارے مار، نام کھنڈا
 اک چھکائیا۔ راج راجاناں کرے خوار، تختوں پھڑ پھڑ دے اُتار، سیس تاج نہ کھے ٹکائیا۔ نو کھنڈ دا اک وبار، ستاں دیپ بولے جیکار،
 جے جیکار اک سناٹیا۔ لوک مات لگائے سچ دربار، در دروازہ دے کھلائیا۔ چار جگ دے گر اوتار پیر پیغمبر آ کے کرن نمسکار، نیوں
 نیوں چرناں سیس جھکائیا۔ لوک مات تٹا نانا پنج ت نہ کھے پیار، پریمی پریم نہ کھے رکھائیا۔ اکو تیرے نام جیکار، دوجا کلمہ نہ کھے پڑھائیا۔
 تیرے مندر تیرے چرن پاربرہم ہندو مسلم سکھ نہ کھے وچار، ذات پات نظر کھے نہ آٹیا۔ ٹوں آد جگاد صاحب دیال، ٹھاکر سوامی بنے
 ٹھہیار، گھڑ بھانڈے ویکھے وکھائیا۔ تیرے بھانڈیاں اندر وڑ وڑ آئے گر اوتار، بن چاکر سیو کھائیا۔ سرشٹی کسے نہ نہی نال، درشٹی تیرے

نال ملائیا۔ تیرا ایشٹ اک کرتار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے پھیرا پائیا۔ سیری بھگوان ہر سمجھائے، ایک شبد جنائیا۔ چار جگ دا لہنا دینا رہیا مکائے، موقع سب توں دئے وکھائیا۔ دھوکھا کدے نہ کرے ہر رائے، سوکھا راہ آپ جنائیا۔ کوئن کوٹاں وچوں گرمکھ ورلے آپ ترئے، جس جن اپنی دیا کمائیا۔ کر کرپا گود بہائے، کرم کانڈ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتاراں رہیا جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھو یاد، ہر ساچے سچ جنایا۔ کلجگ آنت تھادی سن فریاد، نرگن اپنا پھیرا پایا۔ ایتھے اونھے دو جہان سیری بھگوان لڈائے لادے، ست ستوادی گود وکھایا۔ اپنے وچوں آپے کاڈھ، اتم اپنے وچ ملایا۔ پنج ت نشانہ ناؤں جگت رکھا دتی داد، آنتر نظر کھئے نہ پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک وار رہیا جنایا۔ ایک وار لینا جان، ہر ستگر آپ جنائیا۔ کلجگ آنت ہونے مہربان، مہر اپنی نظر اٹھائیا۔ جگ چوڑی وچھڑے میلے آن، میل ملایا آپ کرائیا۔ ساچے بھگت کر پروان، بھگتی اپنی جھولی پائیا۔ گرمکھ ویکھ بال انجان، آپ اپنے انگ لگائیا۔ دو جہان بنائے چتر سگھڑ سجان، من مت بڈھ نہ کھئے چترائیا۔ اکو آتم دتا دان، پر ماتم گنڈھ وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے ویکھو مار دھیان، نو کھنڈ پرتھی نین اٹھائیا۔ اپنا لیکھا لیکھ لیکھ جو دے کے آئے بیان، بیانا لوک مات بھرائیا۔ کلجگ جیو آنت ہونے سارے شیطان، شرع گھر گھر پائی لڑائیا۔ پنڈت پاندھ مٹا شیخ ہونے ایمان، بیوہ آتم دئے ڈھائیا۔ چار کنت کیسے نظر نہ آئے بھگوان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے سرب کرلان، اچی کوک دین ڈھائیا۔ سائوں پڑھ پڑھ تھکی زبان، انجیل قرآن دئے گواہیا۔ جس دی صفت کرے ایمان، سو صاحب نظر کیسے نہ آئیا۔ جس دا میں نیانی سناواں پیغام، سو پیغمبر بیٹھا سچا ماہیا۔ میں چھوٹی بالی انجان، میری چلے نہ کھئے چترائیا۔ میری ودیا ہوئی نادان، اتم کم کیسے نہ آئیا۔ چار وید سرب پچھتان، پُران اٹھاراں رہے کر لائیا۔ گیتا کہے میرا کوئی نہ جانے گیان، اک ارجن دتا کرشن پڑھائیا۔ گرو گرتھ گر کہے میتھوں کوئی نہ لوے ساچا دان، نام بھجھیا جھولی کھئے نہ پائیا۔ مینوں پڑھ پڑھ میرا صاحب نہ سکے پچھان، جس میری بنت بنائیا۔ جس توں نانک نرگن کرے پرنام، سو پاربرہم آیا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے مہان، گر اوتاراں دئے وکھائیا۔ پڑھ پڑھ کھئے نہ سکیا پچھان، نیتر نین اکھ نہ کھئے کھلائییا۔ کرپا کری آنت مہان، لوک مات پھیرا پائیا۔ ساچے بھگتاں دتا اکو دان،

چار جُگ دوسرے ہتھ کسے نہ آئیا۔ اندر وڑ نہ لائے کوئی دھیان، جوگ ابھياس نہ کھئے کرائیا۔ جل دھارا نہ کھئے اشنان، دھوئی تا نہ خاک
 رمائیا۔ نین مؤند نہ کھئے گیان، انگلی کن نہ کھئے رکھائیا۔ سورج دیوتا نہ کھئے نشان، کنگری ناد نہ کھئے وجائیا۔ جو جن اک وار کہے سوہنگ
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، تس ایتھے اوتھے دو جہاناں اپنی گود بہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آؤ ویکھو ہر جو کھیل مہان، چار
 جُگ دی کیتی رہیا اُلٹائیا۔ ساچے بھگتاں دے دے دان، ستاراں دتی سکھ ودھائیا۔ گوبند ست گر ملیا آن، سرسا لیکھا دئے چُکائیا۔ بہتران
 جھلیا اک نشان، نامے چھپری لیکھے پائیا۔ دھتا جٹ ہویا پروان، کلجگ اتم گھر جٹاں وجی ودھائیا۔ چہتران آنت کری کلیان، کلجگ
 میٹے کالی شاہیا۔ وشنو تیرا کھوہ کے بھنڈارا دان، جن بھگتاں ہتھ پھڑائیا۔ پرگٹ ہو ہر مہربان، اپنی کھیل کرائیا۔ ویہ سو اُنی ہاڑ
 ستاراں سب دا لیکھا چُکائے آن، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ دین مذہب نہ چلے کھئے دکان، جگت ہٹ شرع نہ کھئے وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی گائے
 ایکان، پُرکھ اکال اک منائیا۔ ایکان دین اک ایمان، اک پیغمبر نظری آئیا۔ ایکان الف اک امام، ایکان اُلفت دئے سُنائیا۔ ایکان منتر ست نام،
 ست ست دئے جنائیا۔ ایکان فتح ڈنکا وجے جہان، واپگرُو فتح اک کرائیا۔ ایکان رام رام بھوئے پرنام، دوسر سیس نہ کھئے جھکائیا۔ ایکان نظری
 آئے کاہن، لکھ چوراسی گوپی رہیا ہنڈھائیا۔ ایکان مندر اک مکان، ایکان گرو دوار دئے سمجھائیا۔ ایکان ناد شبَد دھنکان، ایکان گھر گھر راگ
 سُنائیا۔ چھٹی راگ ہون حیران، نارد ست سُرستی مائیا۔ ساڈی آنت ہوئی کلیان، کلا ہر جو آپ ورتائیا۔ اپنا ناؤں کر پردھان، سچ
 پردھانگی دئے وکھائیا۔ چہتران بھنڈار چلائے اک مہان، ستجگ ساچا راہ وکھائیا۔ تینی اوتار بھگت اٹھاراں دس گر عیسیٰ موسیٰ محمد چار
 یار آؤں بن مہان، ہر جو مہانی کھوائیا۔ لیکھا چُکے مہینہ رمضان، رمز اکو دئے لگائیا۔ جوٹھ جھوٹھ ناتا میٹے پین کھان، کھانا ایکان رسنا دئے
 لگائیا۔ سارے رل مل کہن واہوا تیری وڈیائی میرے بھگوان، تیری توہے بن آئیا۔ چار جُگ اسپں تیرے حُکمے اندر پھر کے آئے جہان،
 لوک مات پھیرا پائیا۔ نو نو کھول کھول دکان، تیرا راگ راگ سُنائیا۔ تیرا آنت نہ سکے پچھان، بے آنت تیری وڈیائی۔ کر کیرپا اِکھئے کیتے
 آن، ایکان چرن ملی سرنائیا۔ ستاراں ہاڑ ادھی رات اسپں اپنا اپنا دیئے بیان، تیرے آگے ہر سُنائیا۔ آگے چھڈیا دین ایمان، شرع ہور نہ کھئے
 بنائیا۔ تیرے چرن سجدہ سلام، سلام علیکم تیری سرنائیا۔ تیرے بھگتاں کولوں منگیئے دان، دانی اکو نظری آئیا۔ تیری وڈیائی غریب نیانے

کرے پروان، پروانہ اپنا نام ہتھ پھڑائیا۔ خاک ملائے راج راجان، شاہ سلطانان در بھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، اسیں رل مل آئیے چائیں چائیا۔ پُرکھ ابناسی دسے حال، سُن لو لا کر کن۔ ساچے بھگتاں کری کمال، لوک مات کلجگ اتم
 چڑھے ساچے چن۔ میں بن نانا ہویا دلال، پنج تت کایا اپنا ٹھیکر بہن۔ ستجگ دے سانچے ڈال، ساچی گٹھڑی رکھاں بٹھ۔ ایکا کران
 وصل جمال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا گھل۔ آؤ ویکھو ساچے بھگت، بھگوان
 رہیا جنائیا۔ جس دی وڈیائی چار جگ کرے جگت، جگت ہر جو رہیا بنائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ پچھوں آیا وقت، بھیو
 ابھید نہ کھئے گھلائییا۔ پہلوں مات پت بنائی رکت، جن جنی گود سہائیا۔ پھیر کر کرپا بھری اپنی شکت، شبد سرت کری گڑمائیا۔ پچھلی
 میٹی ساری حرکت، آگے اپنی انگلی لائییا۔ اکو نام جھولی پائی برکت، ٹھگ چور یار کوئی لٹ لے نہ جائیا۔ پنج وکار نہ کرے شرکت، کام
 کرودھ لوہ موہ ہنکار نہ کھئے لڑائییا۔ میں بھگتاں مل مٹائی اپنی حسرت، ہر جو گر اوتاراں رہیا سمجھائییا۔ نو سو چورانوے چوکرئی
 سچکھنڈ بیٹھا کدا رہیا کسرت، اپنا بل ودھائییا۔ کدے مان دیوایا راما دسرتھ، کدے نند جشودھا دتی کرشن وڈیائییا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں رہیا صلاحیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھو مار دھیان، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم ہو
 مہربان، پرہ اپنی دیا کھائیندا۔ بن بھگتوں دتا دان، نام خزانہ آپ لٹائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پہچان، ستر بہتر چہتر جوڑ جڑائیندا۔
 راتیں سُنیاں پُچھے آن، سُنن سکھوپت جاگرت تریا ایکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ
 وڈیائیندا۔ ہر بھگت تیری وڈیائی، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ ایکا گھر بھئے گڑمائی، ہر جو نانا آپ جڑائیندا۔ اٹھے پھر رہے شنوائی، شنید
 دید ایکا رنگ رنگائیندا۔ ایکا ڈھولا سُنائے چائیں چائیں، سوہلا اپنا راگ الائیندا۔ مؤلا بنیا آپ گوسائیں، گہر گمبھیر کھیل کرائیندا۔ ہرجن
 پکڑ اٹھائے باہیں، بن سیوک سیو کھائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا نر نرائن دیوے ٹھنڈیاں چھائیں، اگنی تت نہ کھئے جلائییندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگت آپ پرگٹائیندا۔ ساچے بھگت بھگونت میت، مٹر پیارا آپ پرگٹائییا۔ ستجگ دی ساچی ریت،
 ساڈھے تین ہتھ اندر دئے وکھائییا۔ اتم پر ماتم گائے گیت، ایش جیو رہیا جس گائییا۔ برہم پاربرہم بٹھائے پریت، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائییا۔ نانا

تھے مندر مسیت، گھر وچ گھر ہوئے رُشنائیا۔ محل وکھائے اک انڈیٹھ، چار دیوار نہ کھئے بنائیا۔ دوس رین ٹھنڈا سیت، تتی واؤ نہ لاگے رائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل ہر جو کرنا، کرنہار پرہ آیا۔ نانا توڑے ورنان برناں، برن
 ایکا آتم پر ماتم دئے جنایا۔ ست پُرکھ نرنجن ساچی سرنا، سرنگت اک کرایا۔ لہنا دینا چُکے مرنا ڈرنا، جنم مرن پھند ٹڑایا۔ مات گریہ پھیر نہ
 وڑنا، دس دس ماس نہ اگن تپایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ ساچا راہ دئے سمجھایا۔ ستجگ ساچا راہ
 سمجھاؤنا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ پُورب لیکھا پنڈھ مُکاؤنا، پاندھی کھئے نظر نہ آئیندا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، در گھر ساچے سوہیا
 پائیندا۔ ست بھنڈارا اک چلاؤنا، وشن برہما شو سیو کرائیندا۔ کروڑ تیتیس نال رلاؤنا، سُریت اند بٹھ وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 بھگت بھگوان ایکا بھوجن بھوج کراؤنا، بھجان اپنیاں نال چتر بھج ورتائیندا۔ آد شکت تیرا بھیو کھلاؤنا، شکتی سرب وچ سمائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت لیکھا آپ چُکائیندا۔ جگت لیکھا چُکے جگ، جگ جیون داتا آپ چُکائیا۔ جن بھگتاں درس
 دیکھائے اُپر شاہ رگ، رگھپت اپنا میل ملائیا۔ جنم جنم دی بھجے اگ، ترے گن اگ نہ لگے رائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کگ، سوہنگ ہنسا
 مانک موتی چوگ چُکائیا۔ کایا مندر اندر کرائے ساچا جج، کعبہ اکو نظری آئیا۔ سنت سہیلے آپے سد، گر چیلے بھیو چُکائیا۔ بھگت
 بھگونت لکھ چوراسی وچوں کر اڈ، ایکا بندھن نام پائیا۔ اتم سچکھنڈ دوارے آئے چھڈ، شبد بیانے لے چڑھائیا۔ وشنو تیری وشو جد،
 برہمے تیری پاربرہم برہم اپنے لیکھے لائیا۔ پنج تت کایا وچوں کڈھ، نرگن نرگن لے ملائیا۔ دسم دواہی گرسکھ تیری نیکی جہی نیڑے حد،
 تیرا پہلا چرن دسم دواہی وچ ٹکائیا۔ انحد شبد تھلے جانا چھڈ، آگے راگ سکے نہ کھئے وچ، ناد دھن نہ کھئے شنوائیا۔ سن اگم چُکے حد،
 اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیا۔ تھر گھر ساچے لے سد، سچ سندیسے اک سنائیا۔ پرہ چرن کول جانا بھہ، الکھ اگوچر اگم اتہاہ اگم اکمرا بن
 ہڈ ماس ناڑی چمڑا گرسکھ کرے گر گر کڑمائیا۔ سچکھنڈ دوارے چرن چرنامت پیائے مد، مدھر ایکا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں لے ترائیا۔ جن بھگتاں تارے ہر جو بیڑا، کلجگ اتم بنھن آیا۔ کر کِریا وسائے ساڈھے تن ہتھ کایا کھیڑا،
 اندر کھیڑکی آپ کھلایا۔ آگے کھلا وکھائے ویہڑا، ہر جو اپنے رنگ رنگایا۔ مات پت بھائی بہین ساک سجن نار کنت دھیاں پتر چُکے جھیڑا،

جھنجٹ ہور نہ کھئے رکھایا۔ ستگر ساچا غریب نوازا اندر وڑ سچ محلے چڑھ گرمکھ آتم سُرتی کرے حق نبیڑا، حقیقت آپے ویکھ وکھایا۔ چار
 جگ وچ ہر جو کولوں پُچھو آیا کیہڑا کیہڑا، بن نانک کبیر درس کیسے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے
 ساچے کھڑ، چرناں بیٹھ وسایا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں اکو وپہڑا۔ ساچا وپہڑا ساچے گھر، گھر مندر وجے ودھایا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی
 ناری نر، نار کنت نہ کھئے وکھایا۔ نہ کوئی بھے نہ کوئی ڈر، بھو اور نہ کھئے جنایا۔ نہ کوئی گرو پیر دسے اوتار، سادھ سنت نظر کھئے نہ آئی۔
 نہ کوئی شاستر سمرت وید پاٹھ پُران، گیتا گیان نہ کھئے درڑایا۔ نہ کوئی انجیل قرآن کرے کلام، نہ کوئی کہانی بانی دئے پیغام، نہ کوئی قلم نہ
 کوئی شاہیا۔ اکو ایک وسے سری بھگوان، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے نشان، نشانہ اپنا آپ جنایا۔ جن بھگتاں ہو مہربان، کلجگ آنت
 کرے پروان، ایکا دیوے شبد گیان، گیان گیان نال ملایا۔ اندر باہر گیت ظاہر ویکھے پرکھے ہر جو آن، نام کسوٹی ہتھ رکھایا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا اک پسارا، ایکنکارا اپنا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات ساڈھے تِن ہتھ آپ
 جنائیندا۔ چھٹی جگ دا سچ چراغ، چھٹی چھٹی ونڈ ونڈائیندا۔ یزگن دا سرگن سُہاگ، ہر جو کنت پھیرا پائیندا۔ کوچھی کملی غریب نانی
 رکھے لاج، لاجونت دیا کھائیندا۔ کوڑی کِریا کلجگ اتم کھولے پاج، پردہ کھئے رہن نہ پائیندا۔ چار جگ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم دا ونڈن
 آئے لاگ، کہانی بانی جیوان جنتاں جھولی اک بھرائیندا۔ بن بھگتاں کیسے نال نہ بنایا ساچا ساک، خاکی خاک سرب رُلائیندا۔ اکو اک رسول
 پاک، پنت پُنت اپنا ناؤں دھرائیندا۔ اکو اسم اکو اعظم اکو ذات، اکو محفل ہر لگائیندا۔ اکو پٹی اک جماعت اکو جملہ، اکو کلمہ اکو الف ہر
 پڑھائیندا۔ بن ہر بھگت بھئے نہ کوئی علما، مُرشد مُرید آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے بھگت آپ
 ودھائیندا۔ ساچا بھگت صوفی ست، شرع وچ کدے نہ آئی۔ ساچا بھگت برہم مت، من مت نہ کھئے رکھایا۔ ساچا بھگت میٹے کرمگت،
 کرم کانڈ نہ کھئے جنایا۔ ساچا بھگت بندھائے اک نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ ساچا بھگت چڑھے سچ رتھ، رتھ رتھوہی بھئے پُرکھ
 بے پرواہیا۔ ساچا بھگت سچکھنڈ دوارے جائے وس، پرہ چرن سرن ملے سرنایا۔ ساچا بھگت کبیر جُلاہا بن کے مارگ گیا دس، اچی
 کوک کوک سُنایا۔ بن ہر جو آئے کھئے کیسے نہ کم، دم لیکھے نہ پائیا۔ جھوٹھی ماٹی کایا چم، دمڑھی ہٹ نہ کھئے وکھایا۔ ساچے بھگتاں ہر کرے

پروان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ آنت ہو مہربان، میرے بھائی دتے ملائیا۔ ستران بہتران اک نشان، چہتران ہتھ آپ جھلائیا۔ سیوا
 کرے سری بھگوان، بن سیوک پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم ٹٹا ساڈا مان، ایہمان کھئے رہے نہ رائیا۔ لکھ چوراسی گھڑنہارا ترکھان، اتم سب دا
 لیکھا دئے مکائیا۔ جس دا کھارا ستھرا تپسا سکے نہ کھئے پچھان، آری نظر کیسے نہ آئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہے انجان، بھیو کھئے نہ پائیا۔
 سب دے بوٹے لائے وچ جہان، اتم وڈھ وڈھ اپنے کھاتے پائیا۔ کریا کھیل اک مہان، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن
 بھگتاں رہیا اٹھائیا۔ ساچے بھگت جانا اٹھ، صاحب ستگر آپ اٹھائیندا۔ پُرکھ اکال گیا تھ، مہربان مہربان مہربان اپنی وست آپ
 ورتائیندا۔ بن کرنیوں اپنی گودی لے چک، جنم جنم دی میل دھوائیندا۔ مات گرہ دا اٹا رُکھ، ساچا بوٹا سچکھنڈ وکھائیندا۔ وشن برہما
 شو ویکھن جھک جھک، مکھ نیتر نین سرب اٹھائیندا۔ کلجگ اتم پُرکھ ابناسی غریب نہانیاں ول کیتا رُخ، ہنکاریاں اپنی پٹھ وکھائیندا۔
 دردیاں نال درد وندن آیا دُکھ، درد دُکھ بھے بہجن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جس وشن برہما شو کڈھے اپنی ککھ، سو گرُمکھ اپنی ککھ
 بہائیندا۔ اتم پینڈا جائے مک، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنی گود بہائیندا۔ بھگت وچارے کرن
 صلاح، اک دو جے نال متا پکائیا۔ ستر بہتر چہتر لے ملا، میلا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا آپ سکے اسپن نہ پا، پورب لیکھا جانے کھئے نہ رائیا۔
 پُرکھ ابناسی کی کی کھیل رہیا کرا، کرنی کرت آپ کھائیا۔ ساڈے ڈھولے رہیا گا، ڈھولک چھینا نہ کھئے وجائیا۔ اسپن اندروں پو لے ساڈے
 اُتے پردہ رہیا پا، پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ ویکھ درویدی چڑھیا چاء، بہین ملے ساچے بھائیا۔ مینوں اک کرشن لیا بچا، جس کرشن تریلوکی
 چرناں ہیٹھ دبائیا۔ ایتھے کرشن بیٹھا سپس جھکا، کول نین نین چرناں ول لگائیا۔ ساچے تخت بیٹھا آپ شہنشاہ، جس دا بھیو کھئے نہ پائیا۔
 ایک وار چار جگ دے وچھڑے بھگت لے ملا، بھاوی نیڑ کھئے نہ آئیا۔ جنہاں پچھے گر ارجن تتی ریت سپس گیا پوا، گر تیغ بہادر سپس دتا
 کٹائیا۔ گوبند بالے نہیاں ہیٹھ گیا چنا، سو مندر بیٹھا لوک مات بنائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ سنگھاسن لیا وچھا، روداس چمارا دئے گواہیا۔ گر
 گوبند رہیا دھیا، دھئے جوڑ سپس جھکائیا۔ ٹوں پتا ٹوں میری مان، میرا تیرا بھیو نہ رائیا۔ تیری گود رہیا سہا، گودی ایک ایک وڈیائیا۔
 سوڈھی بنس دتا وڈیا، جوتی جوت سرورپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ جنائیا۔ ہرجن ساچے کر خیال، بے خیال آپ

جنائیندا۔ جس دے پچھ شمش تبریز ہویا حلال، کھلّ اپنی آپ لہائیندا۔ جس دے پچھ گر اوتار پیر پیغمبر بنے دلال، سو دلبر ویس وٹائیندا۔ جس دے پچھ نیہاں ہیٹھ دتے بال، جگت محل سو سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دا سچ وبارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگت شرعت میٹے نشان، اُنی اُنسا کھیل مہان، ایک نایاں نایاں ایک، ایک گنڈھ پوائیندا۔ کوٹن کوٹ رہے ترس، جیو جنت جگت کُرائیا۔ کوٹن کوٹ رہے بھٹک، پشو پنچھی دین دُہائیا۔ کوٹن کوٹ رہے اٹک، بیٹھے دھیان لگائیا۔ کوٹن کوٹ رہے لٹک، کیس ہتھ نال بندھائیا۔ بن گُرمکھ ہووے نہ کیسے درس، ستگر گُرسکھ دیا کماٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے دئے وڈیائیا۔ کوٹن کوٹ کرن دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیا۔ کوٹن کوٹ کرن گیان، پڑھ پڑھ جہوا جگت سُنائیا۔ کوٹن کوٹ کرن اشنان، اٹھسٹھ تیرتھ پھیرا پائیا۔ کوٹن کوٹ کرن دان، بن دانی سیو کماٹیا۔ کوٹن کوٹ کر کر بیٹھے مان، اہمان رُپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ ہوئے شیطان، پنچ وکار کرے لڑائیا۔ کوٹن کوٹ بول بولے زبان، ذبح زبان نہ کیسے کرائیا۔ بن گُرمکھ ستگر ملے کیسے نہ آن، نیتر رووے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بن گُرسکھ دیا نہ کیسے کماٹیا۔ کوٹن کوٹ تگن راہ، نیتر نین اٹھائیا۔ کوٹن کوٹ رہے گا، رسنا جہوا گیت سُنائیا۔ کوٹن کوٹ کرن صلاح، آسا منسا نال ملائیا۔ کوٹن کوٹ سیس رہے جھکا، جگدیش بھیٹ چڑھائیا۔ کوٹن کوٹ ہوئے بے وفا، بیٹھے مُکھ بھوائیا۔ کوٹن کوٹ طعنے رہے لگا، بندک نندیا مُکھ بھرائیا۔ کوٹن کوٹ گھر گھر جھکڑا رہے پا، من مت کرے لڑائیا۔ بن گُرمکھ پورے کوئی درس نہ سکے پا، ستگر دوّجے گھر درس دین کدے نہ جائیا۔ کوٹن کوٹ رہے تگ، نیتر نین اٹھایا۔ کوٹن کوٹ منگن حق، خالی جھولی رہے وکھایا۔ کوٹن کوٹ اپنی کھلّ لہا کے بیٹھے سک، تن پنجر وانگ سُکایا۔ کوٹن کوٹ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیٹھے آگ، دھوئی تا تا وقت لنگھایا۔ کوٹن کوٹ گُرسکھاں آگے پاؤن ڈگ، مٹکھ اپنا بل وکھایا۔ بن گُرسکھ پورے ستگر کیسے ہردے جائے نہ وس، سُنجی سیج دے سرب لوکائیا۔ کوٹن کوٹ رکھی آس، آس وچ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ ہوئے اداس، اداسی لوک مات لگائیا۔ کوٹن کوٹ دھیان سواس سواس، رسنا جہوا نال ملائیا۔ کوٹن کوٹ کہن شاباش، وابوا تیری وڈیائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے نراس، نردھن اپنا آپ بھلائیا۔ کوٹن کوٹ کرن ہاس بلاس، جھوٹھا

دھندا کھیل وکھائیا۔ بن گُرمکھ پورے سَتگر کسے نہ وسے پاس، راتیں جا کے درس نہ کسے دکھائیا۔ نہ کوئی طعنہ نہ کوئی مہینا، گُرسکھ اکو رنگ رنگیا۔ جس جن ہر جو درس دکھائے نیناں، سو کہن کسے نہ پایا۔ لکھ چوراسی جھوٹھے وسن وینا، گُرمکھ وِرا لائے تریا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، وڈیائی وچ کدے نہ آیا۔ ہر وڈیائی کدے نہ لوڑے، غریب ننانیاں آپ وڈیائیندا۔ جو جن ہر کا درشن لوڑے، آنتر آتم اک دھیان سمجھائیندا۔ راتیں سُنیاں گھر گھر ہڑے، آؤندا جاندا نظر کسے نہ آئیندا۔ ہر جو پرکھنہارا مٹھے کوڑے، گُرمکھ مٹھا رس آپ چکھائیندا۔ ڈونگھی کندر لائے پوڑے، چوٹھا ڈنڈا اک بنائیندا۔ ساچے آسو چڑھیا پھرے گھوڑے، ساچا گھوڑا شاہ سوار آپ دوڑائیندا۔ گُرسکھ دا گُرسکھ دوست ہوئے سَتگر ہڑے، آپ اپنا پردہ لائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا اتم بیڑا روڑھے، شوہ دریا آپ سٹائیندا۔ ساچا درس جو جن لوڑے، سو جن سنگت وچ ملائیندا۔ سسے اُپر لائے ہوڑے، ہوڑا نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ پائے اُتے ٹپی اک دوجے نال جوڑے، آتم پرما تم گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بن ہر بھگت ساچا درس نہ کسے وکھائیندا۔ ساچا یار نہ کوئی مِتر، بن سَتگر نظری آیا۔ جھوٹھی کریا جھوٹھے سجن جھوٹھا ذکر، بن ذکر یا ذکر نہ کھئے جنایا۔ گُرسکھ مَورکھ مُگدھ دا کیوں کریں فکر، فکر وچ گُرسکھ کدے نہ آیا۔ چاروں کُنٹ ویکھے اودھر ادھر، ہر سَتگر بیٹھا آسن لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، راتیں سُنیاں گُرمکھان درس دئے کرایا۔ گُرسکھان درس دیوے پہلی باڑ، اک سو اک سیکھ دیا کھائیا۔ کرے پرکاس ناڑ ناڑ، بہتر ناڑ اک رُشنائیا۔ ساچے مندر آپے چاڑھ، ہر مندر دئے وکھائیا۔ ساچے اندر کرے پیار، گرہ اپنا بنک سہائیا۔ سو گُرمکھ ادھارے پار، جو بیٹھا دھیان لگائیا۔ جس تن اندر ہنکار، من اندر کوڑی شاہیا۔ تس دا سنگ گُرسکھ نہ کھئے پیار، گُرمکھ پیار گر چرن سچی سرنائیا۔ ساچا مِتر ایکنکار، آد جگاد سگلا سنگ نیہائیا۔ ایتھے اوتھے چلے نال نال، دُکھیاں دردی درد وندائیا۔ ساچا سجن لینا بہال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ دیوی دیوت نہ کوئی سکے ویکھ، رسن جہوا رہے جس گائیا۔ رسنا کر کر رس رس ہیت، رس اپنا بھیو نہ آئیا۔ کایا آنتر سُنجا کھیت، پھل بوٹا نظر کھئے نہ آئیا۔ سُرپت اند نہ کھئے بہیت، کروڑ تیتیس نہ کھئے وڈیائیا۔ اشٹبھج نہ جانے لیکھ، سنگھ آسوار نہ کھئے چٹرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کالکا

ایکا بندھن پائیا۔ کالکا بندھن پائے کال، مہاکال کھیل کرائیندا۔ نہ کوئی حل کرے سوال، سوال اپنا نہ کھئے سمجھائیندا۔ نہ نظر آئے دلال، جگت دلالی نہ کھئے کرائیندا۔ من اچھیا گھالن گھال، من بندھن بندھ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دیوت اک سمجھائیندا۔ ساچا دیوت ایک دیو، دیو آتما آپ جنائیا۔ جس دی پرتھی نہ جائے سیو، کیتی گھال جھولی پائیا۔ جس نوں گا نہ سکے جہو، جہو اگن نہ کھئے وڈیائیا۔ جس دا اکو رس ساچا میو، گرمکھ کھا کھا خوشی منائیا۔ آد جگاد سدا نہکیو، نہچل دھام وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوت سرُپ ہر سمجھائیا۔ دیوت سرُپ کوئی نہ پوج، پوجنہارا نظر کھئے نہ آئیندا۔ نہ کوئی دئی دویتی کڈھے دوج، اشٹ روپ نہ کھئے دکھائیندا۔ سرتی شبد نہ ہونے سوجھ، سوجھ بڈھ وچ نہ پائیندا۔ ہر کا بیو سدا سد گوجھ، ڈونگھے کھاتے آپ رکھائیندا۔ سچ پریتی جو جن جائے جھوج، آپ اپنا مول مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی پوجا اک سمجھائیندا۔ ساچی پوجا دیوت سرُ، سرتی شبد نال جڑائیا۔ ہونے پرکاس اندھ گھور، گھور اندھیر رہے نہ رائیا۔ پنج وکار پائے نہ شور، شرع پوے نہ کھئے لڑائیا۔ دو جے ہتھ نہ کھئے ڈور، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ اٹھ پھر گرسکھ ملن دی رکھے لوڑ، آپ اپنا دھیان لگائیا۔ ساچے دیوت نال آپ آپا لے جوڑ، سو دیوت ہونے سہائیا۔ رس پھکا کھئے نہ کوڑ، جہو رس نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت آسا دئے جنائیا۔ جگت آسا ترسنا پون سواس، بن رنگ روپ آپ جنائیندا۔ دیوی دیوت کوئی نہ آوے وچ قیاس، ساکھ پڑھ نہ کھئے سنائیندا۔ من دھرے نہ دھیرج دھرواس، دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیندا۔ چار کنت دہ دشا جگت گرو پھر پھر ویکھی شاخ، شناخت وچ گرو کدے نہ آئیندا۔ کر کرپا جس نوں کرے اپنا داس، تِس اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ تِس گرمکھ کارج ہووے راس، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ من واسنا بوہ بدھ بھانت، بڈھی بڈھ نال بھوئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کھیل اک جنائیندا۔ جگت آس ڈونگھی بھور، بھور بھور وچ رکھائیا۔ بیو نہ پایا ساڈھے تن ہتھ کور، کوری نظر کتے نہ آئیا۔ ساچا دیوت بیٹھا اندر، گھر گور گمبھیر بے پرواہیا۔ اپنا حال کس آگے دسیں اور، گھر وچ نہ سکے سنائیا۔ باہر واسنا جھوٹھا تیر، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ جو جن سرنائی آئے سنگھ شیر بے، آپ اپنا بھیٹ چڑھائیا۔ کر کرپا آتم پر ماتم دیوے سنتوکھ صبر، ثابت اپنا درس دکھائیا۔ بیو کھلائے جابر جبر،

حمدوت نيڙ نه آيا۔ من واسنا بڻه بندر، ده دش نه اُڻه اُڻه دهائيا۔ ويڪه وڪهائے کيا گندر، اندھ اندھير مڻائيا۔ بھاگ لڳائے ساڇے مندر، جگت آسا ويڪه چائين چائيا۔ جوتي جوت سرُپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آنتر آتم گت جنائيا۔ آنتر کيا بؤه بؤه رنگ، من منوآ آپ وڻائيندا۔ اڻه پھر ڏور پتنگ، گڏي آڪاش وچ اڏائيندا۔ ڪڏے ٻُڪھ ڪڏے ننگ، ڪڏے شهنشاه رُپ وڻائيندا۔ ڪڏے سوامي ڪڏے ٻهڪھاري منگے منگ، من وس ڪيسے نه آيندا۔ ديوي ديوت گھر نه ويڪهيا لنگھ، مندر ھٿ نه ڪھيے جنائيندا۔ جب تک ستگر پورا آتم آنتر نه ديوے اند، جگت ترسنا نه ڪھيے مڻائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديونھارا ساڇا ور، ساڇا بهيو آپ ڪھلائيندا۔ ساڇا بهيو ڪھولے نرڪار، نرگن آپ جنائيا۔ ڪر ڪرپا جس ديوے درس دیدار، دید عيد چند چڙھائيا۔ سُرَت سواني نه رھے ڪوار، شبد هاني دئے ملائيا۔ امرت رس پاني ٿھندا ٿھار، نجر جھرنا دئے جھرائيا۔ بودھ آگادھي شبد باني سڇي دھنڪار، انحد نادى ناد سنائيا۔ جس گرسڪھ ملے آپ ڪرتار، ڪرتا پُرڪھ دئے وڏيائيا۔ تس گرسڪھ ديوي ديوتے ڪرن سرب نمسڪار، بيٺھ سيس جھڪائيا۔ گُرمڪھ منگن جائے نه ڪيسے دوار، جس مليا گوپند سڇا ماھيا۔ کيا اندر ڪوڙي ڪرپا ڪام ڪرودھ لوبھ موھ بنڪار، آسا ترسنا ھوے ھنگتا مايا ممتا وِشٽا بهريا ٻھنڌار، مل مؤتر نال رلايا۔ من مت بده ترے روون زارو زار، نيتر نين وھائن وارو وار، وارتا اپني رھے سنائيا۔ ستگر ساڇا دئے دیدار، ساڏا ڏڪھڙا دئے نوار، گھر مندر اک وڪھال، ويڪھ اپنے نال ملايا۔ مھاراج شير سينگھ وِشنون بھگوان، جس جن وڪھائے سڇا گھر بار، کيا مندر اندر ڪھول ڪوار، سو گُرمڪھ دوجا گھر نه ويڪھن جائيا۔ ھر ڪا ڪھيل اڪتھنا اڪتھ، نرگن نرڪار آپ چلائيندا۔ نڪ مَنه نه ڪھيے ھتھ، پنج تت نه ڪھيے وڪھائيندا۔ نرگن ھو ھو بھگتاں اندر جائے وس، سرگن اپنے انگ لڳائيندا۔ شبد آگمي باني دس، انحد نادى ناد سنائيندا۔ امرت آتم ساڇا رس، بن رسيا آپ چڪھائيندا۔ پندھ مڪائے نس نس، دو جھاناں چرناں ھيٺھ رکھائيندا۔ گُرمڪھ سوڏا اڪو ھٿ، ھر جو ساڇا ھٿ جنائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، وست وست نال بدلائيندا۔ وست اندر وست رکھ، وستو اپني دئے جنائيا۔ گھر وچ گھر ڪر پرتڪھ، گھر گھر وچ ڪھيل ڪرائيا۔ در در وچ بول الڪھ، الڪھ اپني دئے سنائيا۔ نرگن نرگن ڪر ڪر پڪھ، آپ اپنا بهيو جنائيا۔ جوتي جوت سرُپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ليڪھا ليڪھ نال بدلائيا۔ ليڪھ اندر لڳ ليڪھا، ليڪھا ليڪھ نال ملائيندا۔ ساڇے در نه ڪھيے ٻھليڪھا،

بہم بھلیکھا سرب کڈھائیندا۔ گرمکھ ہر جو نیتر پیکھا، نج نیتر آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جس جن اپنا رنگ رنگائیندا۔ بہم بھلیکھا ہوئے دُور، دُور دُراڈا آپ چُکائیا۔ درس دکھائے حاضر حضور، حضرت اکو سچا شہنشاہیا۔ ایکا بخشے جوتی نور، نور نورانہ کر رُشناٹیا۔ کر کریا بخشنہارا قصور، بے قصور آپ خُداٹیا۔ گرمکھاں آگے ہوئے آپ مجبور، مجبوری اپنی سکے نہ پھیر تڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہتھ ہتھ نال وٹائیا۔ ہتھ نال وٹے ہتھ، ہتھو ہتھ وٹائیندا۔ ہر کا کھیل سدا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے الائیندا۔ ویکھنہار پُرکھ سمرتھ، تھاوں تھائیں ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پاونہارا نتھ، جیو جنت آپ بھوائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ مندر کھوج کھجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر جن میلے کر کروٹ، کروٹ اپنی آپ بدلائیندا۔ بہم بھلیکھا ڈونگھا ساگر، بن ستگر پار نہ کھئے کرائیا۔ کایا اندر نرگن نرور نرمل کرم کرے اجاگر، اجرت منگے نہ بے پرواہیا۔ جس جن کرے اپنے نام سوڈاگر، ساچا ونج آپ وکھائیا۔ تِس ہٹ وکھائے کایا گاگر، وست امولک وچ ٹکائیا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی دیا آپ کھائیا۔

★ ۱۷ ہاڑ ۲۰۱۹ پکرمی ہر بہگت دوار جیٹھووال ★

آد پُرکھ سری بھگوان، سچکھنڈ نواسی ساچی کھیل کرائیندا۔ آد جگادی تخت نواسی نوجوان، نرگن نرور نرکار اپنی دھار چلائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، راج راجان دھر فرمانا حکم آپ الائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، جوتی نور کر اجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، اک اکلایکنکار، دوجا سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ اپنی اچھیا کر پسا، کرے کھیل اگم اپار، الکھ آگوچر ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ ساچا بھيو سری بھگونت، ایکنکار آپ کھلائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ شبد انادی ایکا منت، ہر منتر نام پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ نور نورانہ نور اللہ،

پروردگار بھیو چکائیندا۔ مقامے حق وسے نہچل دھام اٹلا، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جگادی آپ کرائیا۔ نرگن نرگن ہو پرگٹ، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیا۔ سچکھنڈ دوارا کھول ہٹ، گھر وسے سچا ماہیا۔ نرمل نر جوت اجیار، پرکاس پرکاس وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، اپرپر آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، نرگن سچکھنڈ سوہا پائیندا۔ ساچا کھیل کرے نرنکار، ایکنکارا آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام سچکھنڈ دوار، در دروازہ ساچا آپ سہائیندا۔ تھر گھر دیوے اک بھنڈار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ پوت سپوتا کر تیار، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ کرنی کرتا کرتا پُرکھ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کوئی جنائیا۔ نرگن نرگن کر پرکھ، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت آد اپنا بندھن اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد آنت کھیل اپار، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، رُپ انوپ رُپ وٹائیندا۔ آد شکت کر تیار، چترہج رُپ وٹائیندا۔ انہو پرکاس ہو اجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ اپنا بھیو کھول بھگوان، ہر جو ہر آپ جنائیا۔ سچکھنڈ اچے سچ نشان، ست ستوادی آپ اپائیا۔ دو جہاناں راج راجان، سیس جگدیش تاج سہائیا۔ پنچم پنچم کر پروان، نام پروان ہتھ پھڑائیا۔ شبدي ست کر بلوان، پوت سپوتا لئے اٹھائیا۔ تھر گھر ساچے دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیا۔ حکمی حکم حکمران، بھوپت بھوپ کرے جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا رچنہار، شبدي ست آپ اپائیندا۔ وشنو وشنو کر تیار، برہما پاربرہم وڈیائیندا۔ شنکر دیوے اک ادھار، سیس جگدیش ہتھ ٹکائیندا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لوآں پُریاں کر آکار، نراکار ویکھ وکھائیندا۔ سورج چند رو سس کر تیار، منڈل منڈپ ڈگمگائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے ادھار، جل بنب رُپ وکھائیندا۔ کرن کرن کر تیار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ اپنا بھیو ہر جو چُک، نرگن سرگن کھیل کرائیا۔ شبدي شبد آے اٹھ، رُپ انوپ آپ جنائیا۔ وشن برہما شو بنائے ست، ترے گن میلا

میل ملائیا۔ سچکھنڈ دوار سہائے ساچی رُت، تہر گھر دیوے اک وڈیائیا۔ ویکھنہار ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائیآ۔ آد جُگاد سہائے ساچی رُت، رُت رُڑی آپ مہکائیآ۔ کول کولا کر اُتیت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آپے کھیلے کھیل اگم، لکھ اگوچر آپ کھلائیندا۔ زرگن دھار وشن جم، برہما اپنی ککھ سہائیندا۔ برہمے دیوے ساچا کم، کرتا پُرکھ کارج رچائیندا۔ لکھ چوراسی بیڑا بٹھ، جوتی جوڑا جوڑ جُڑائیآ۔ ترے گن مایا جننی جن، رجو طمو ستو ایکا گنڈھ پوائیندا۔ زرگن جوت کر پرکاس دیوے دھرواس، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ شبدی شبد دیوے دان، ناد انادی برہم برہمادی رُپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، نر نرائن وڈی وڈیائیآ۔ چتربھج ہو تیار، رُپ انوپ رہیا دکھائیآ۔ مقالے حق سانجھا یار، بے عیب نور خُدائیآ۔ نورو نور پروردگار، حضرت اپنا بھیکھ وٹائیآ۔ ایکا کلمہ بول جیکار، کائنات کرے پڑھائیآ۔ اک محبوب سانجھا یار، ساچے حُجرے آسن لائیآ۔ اک احباب وجائے ستار، سائنک ست ست سمجھائیآ۔ وشن برہما شو دے آدھار، سچ ادھار دئے سمجھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ وشن برہما شو کر تیار، پنج تت میلا میل ملایا۔ ترے گن بھر بھنڈار، ساچی وست ورتایا۔ لکھ چوراسی کھول کواڑ، انڈج جیرج اُتبھج سینج ونڈ ونڈایا۔ سچ ناد شبد دُھنکار، برہما ست ست پڑھایا۔ چارے ویداں کھیل اپار، چارے جُگ ونڈ ونڈایا۔ چارے ورنان دئے آدھار، چاروں گنٹ ویکھ دکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اک لگایا۔ ساچا مارگ لوک مات، سو پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ پُرکھ ابناسی ساچا نام دئے کرامات، وست امولک اک دکھائیندا۔ پُرکھ اگم نہ کوئی ذات پات، ورن برن نہ کوئی جنائیندا۔ آتم پرما تم ساچا نات، لکھ چوراسی جوڑ جُڑائیندا۔ اکھر وکھر اکو گاتھ، ایکا سیکھیا سچ سمجھائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایکا مندر ہر دکھائیندا۔ ایکا صاحب پُرکھ ابناس، پروردگار اک اکھوائیندا۔ ایکا کھیلے کھیل کھیل تماش، ایکا خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ ایکا نور جوت پرکاس، ایکا بمل رُپ بن جائیندا۔ ایکا سرب جیاں دا سانجھا یار، ایکا گھر گھر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرنے جوگ، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیآ۔ آد جُگادی دُھر سنجوگ، دُھر سنجوگی آپ ملائیآ۔ ویکھنہارا گگن منڈل ترے لوکی، ترے بھون

دھنی اُون گون پھیرا پائیا۔ ترے گن مایا پنج تت جوگ، ایکا ایک سمجھائیا۔ شبد سُنائے سچ سلوک، جُگ جُگ دیونہار وڈیائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا موکھ، شاہ پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم سِری بھگوان، جُگ جُگ آپ ورتائیندا۔ ستجُگ تریتا دواپر دے دے دان، چارے ویدان لیکھ لکھائیندا۔ پُران اٹھاراں کر پردھان، پُرانی پُران آپ پڑھائیندا۔ لیکھا چُکے سیتا رام، گیتا گیان اکِ درڑائیندا۔ انجیل قُرآن سچ پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ ساچا منتر ست نام، نام ست آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم اکِ نشان، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیندا۔ سچکھنڈ سچ ودھان، سچ دوارے آپ سہائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، حُکمی حُکم اکِ ورتائیندا۔ ساچے تخت سِری بھگوان، ایکا ایک سوہیا پائیندا۔ جُگا جُگنتر نہ آئے ہان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ ساچا کھیل پاربرہم، برہم ایکا کرے پڑھائیا۔ کرتا پُرکھ کرے م، کرنی اپنی آپ کھائیا۔ پون سواسی دما دم، دمان نال ملایا۔ کرے کھیل پنج تت کایا ماٹی چم، ہنگ برہم بھیو چھپائیا۔ نرگن نرگن بیڑا بٹھ، سرگن سرگن لے ترائیا۔ جوتی نور سچا پرکاش چند، چاندنی کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ دے اٹھائیا۔ ساچا پردہ پُرکھ اکال، آد پُرکھ آپ چُکائیندا۔ چار جُگ ساچی چال، جُگ چوکری ونڈ ونڈائیندا۔ نو سؤ چورانونے چوکری جُگ لیکھا سنبھال، وڈ سنساری کھیل وکھائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، کروڑ تیتیسسا سنگ نہائیندا۔ سُرپت اند کر بے دار، نیتر نین آپ کھلائیندا۔ پنج تت کر پیار، برہم پَسار وڈ وڈیائیندا۔ شبدي شبد شبد دھار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ لیکھا جان گر اوتار، گرُو گر ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ برہما ست سنت گمار براہ روپ اپر اپار، حیگریو یگے پُرکھ کھیل کھلائیندا۔ نر نرائن ہو اجیار، کپلمن ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، دتا ترے وڈیائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، نیتر نین اکِ کھلائیا۔ رکھو دیو کر تیار، ایکا منتر نام پڑھائیا۔ پرتھو لیکھا اپر اپار، دھرنی دھول پتھ وکھائیا۔ متس ویکھے جلدھار، کچھپ ایکا روپ چڑھائیا۔ جگت دھنتر دیوے آدھار، ساچا منتر اکِ سمجھائیندا۔ نر سینگھ ہو تیار، نرگن سرگن روپ وٹائیا۔ ہنسا نام شبد بول جیکار، برہمے ست کرے پڑھائیا۔ بالے دھرو کرے پار، نرائن اپنی دیا کھائیا۔ گج دیونہار

سہار، ہر اپنی سیو کھائیا۔ بل باؤن کھول کواڑ، ابھید بھید دئے جنائیا۔ منگنہارا در دربار، بن درویش پھیرا پائیا۔ نر سینگھ کرے خبردار، پرہلاد دئے وڈیائیا۔ ساچا ڈنکا اپر اپار، لوک مات آپ وجائیا۔ وشن برہما شو سندیسہ دیوے وارو وار، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ ستجگ ویکھے ویکھنہار، وار اٹھاراں پردہ لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست ستوادی سچا ماہیا۔ ست ستوادی سچ رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ ویس وٹائیندا۔ دیونہار سچ اند، رام رام روپ وٹائیندا۔ ایک دیوے ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار آپ اکھوائیندا۔ لیکھا جانے پرس رام پرہ اپنا حکم ورتائیندا۔ آپ جنائے ساچا چند، وید ویاسا نور چمکائیندا۔ کاپنا کرشنا سچ سندیس، ایک ایک جنائیندا۔ مکند منوبر لکھی نرائن، بھگت بھگوان چند چمکائیندا۔ شبدی شبد سنائے چھند، گیتا گیان اٹھاراں دھیائے بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا راہ وکھائیندا۔ جگ جگ کھیل اپار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، جلوہ نور نور درسائیا۔ مقامے حق اک جیکار، نعرہ حق حق لگائیا۔ کریا کر پروردگار، ایک محمد لئے جگائیا۔ شرع شریعت کر پیار، الکہ اگوچر اک سمجھائیا۔ ساچی پریت ویکھنہار، مکھ نقاب پردہ دئے اٹھائیا۔ چوڈاں طبق کھول کواڑ، چوڈاں طبقاں کھوج کھوجائیا۔ دہ دشا پاوے سار، چارے کٹھاں پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتمھی ستان دیپان ایک نور ہوئے اجیار، نورو نور نور رُشنائیا۔ بسمل روپ سرب سنسار، کلمہ کلام اک وکھائیا۔ ساچا سجدہ پروردگار، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگا جگنتر چار یاری ونڈ ونڈائیا۔ ستجگ تریتا دواپر لکھ چوراسی سیو کھائیا۔ سرشٹ سبائی پائے نتھ، نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ شاستر سمتر وید پُران گیتا گاتھ، کرے سچ پڑھائیا۔ گرمکھ ہربھگت سنائے ایک چھند، برہم ویدیا آپ جنائیا۔ لیکھے لائے رتی رت، رتی رت وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے نوری دھار، گر اوتار پیر پیغمبر نال رلائییا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیل پیار، کلجگ ویس وٹائیا۔ نانک گوبند کر پیار، نام ست کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیا۔ کال مہاکال روون زارو زار، نرگن اپنا کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا حکم ورتائیا۔ جگ جگ حکم ہر نرنکارا، نرگن سرگن آپ

جنائیندا۔ نو سو چورانونے چوگری جگ بن ونجارا، لوک مات کھیل وکھائیندا۔ سیوا لاگر اوتارا، گر منتر نام درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم لیکھا سرب مکائیندا۔ اتم لیکھا ہر مکاؤنا، ہر جو ہر ہر دئے جنائیا۔ کلجگ اتم پھیرا پاؤنا، بے پرواہ بے پرواہیا۔ نرگن اپنا ناؤں دھراؤنا، نر نرکار ویس وٹائیا۔ سچ دھرم دا سچ دوار مات بناؤنا، چوڈاں لوک کرے رُشنائیا۔ چار ورنان آپ سمجھاؤنا، برن اٹھاراں کرے پڑھائیا۔ راؤ رنکاں ایکاکھر وساؤنا، اوچ نیچ نہ کوئی وکھائیا۔ ایکاک منتر سرب درڑاؤنا، ناد ثورت اک وجائیا۔ ایکاک رام نظری آؤنا، ایکاک کرشن روپ وکھائیا۔ ایکاک درشن نانک پاؤنا، ایکاک گوبند ملے ماہیا۔ ایکاک ٹھاکر گھر بہاؤنا، نہ اوہ مرے نہ جائیا۔ ایکاک ڈھولا منگل گاؤنا، اک سُنائے کلام الاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم کھیل کرائیا۔ کلجگ اتم جائے بیت، لوک مات رہن نہ پائیا۔ چار جگ دی اتم ریت، پُرکھ ابناسی آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ٹھانڈا سیت، ترے گن ایتا ویکھے چائیں چائینا۔ چاروں کُنٹ دیوے دُہائی مندر مسیت، گردوارے شودوالے مٹھ رہے کُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ اکما، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی کایا ماٹی چماں، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگاک جگنتر بیڑا بٹھا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ ابناس پرتمھی آکاش زمیں اسمان گگن گگنتر مٹاں، نو نو چار اپنا پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے سورج چنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے کرتار، فُدرت ویکھے چائیں چائینا۔ کلجگ اتم لے اوتار، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ سچکھنڈ دا سچ دوار، لوک مات لے پرگٹائیا۔ ساچا تخت کرتیار، تخت نواسی آسن لائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، دو جہانان حکم منائیا۔ پنچم بٹھ سیس دستار، راؤ رنکاں ویکھ وکھائیا۔ شاہ شہانہ راج راجانا کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ نو نو آئے اتم ہار، سیس سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھيو آپ چُکائیا۔ آپ بھيو چُکاون آیا، کلجگ اتم وار۔ نرگن نور ویس وٹایا، نہکلنک نرائن نر اوتار۔ وید ویاسا لیکھ پور کرایا، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے تھے پربت بیٹھا کھیل کرے اپار۔ آد شکت ناؤں دھرایا، روپ رنگ نظر نہ آئے وچ سنسار۔ چتربھج ہو پھیرا پایا، بل باون کھیل نیارا۔ موہن مادھو ویس وٹایا، لکھی نرائن ہو تیار۔ بھگتن نین آپ کھلایا، کھولنہار بند کواڑ۔ ترے بھون دھنی پھیرا پایا، چوڈاں

طبق دئے ہلار۔ سچ سندیسہ اک سُنایا، دُجی ہور نہ کوئی وچار۔ نہ کوئی موڑے موڑ مُڑایا، نہ کوئی میٹنہار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر دربار سِری بھگوانا، لوک مات مات جنائیندا۔ ساڈھے تِن ہتھ دا ہتھ نشانہ، نو نو چار اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبران ہتھ گانا، ساچا سگن آپ منائیندا۔ سچ سندیس وڈ بلوانا، پرم پُرکھ آپ سُنائیندا۔ لوک مات ہر جو ہر ہویا پردھانا، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ ست ستوادى سچ نشانہ، سچ دوارے آپ جھلائیندا۔ سرب جیاں دا اکو کاہنا، لکھ چوراسی گوپی ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم وڈ مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کھائیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، شاہ پاتشاہ نظر کوئی نہ آئیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش وکھائے اک مکانا، کایا پردہ کھول وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا رنگ آپ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ہر جو رنگ، اپنا آپ رنگائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ پلنگ، لوک مات سہائیا۔ شبدي ڈھولا اک مردنگ، دو جہان دئے سُنائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈ کھنڈ آپے لنگھ، جن بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ نو سو چورانونے چوکرى ستا رہیا دے کر کنڈ، کروٹ سکيا نہ آپ بدلائیآ۔ گر اوتاراں سُناوندا رہیا چھند، پُرکھ ابناسی ڈھولا گائیا۔ آنت مُکا کے گئے پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ آد جگاد کھئے نہ جائے ہنڈھ، تھر کوئی رہن نہ پائیا۔ سرگن میلا بتی دند، رسنا جہوا کری گُرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دا سچ دوار، لوک مات کرے اُجیار، نو کھنڈ پرتھی دئے سمجھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دوارا، ست ستوادى آپ کھلائیندا۔ نرگن نرور اجونی ریت ساجن ساچا، پُرکھ اکال ایکا گائیندا۔ چوتھے جگ اتم کل پرگٹ ہو دیس ماجھا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ بھوپن بھوپ راجن راجا، میتن میت آپ اکھوائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرن آیا ساچا کاجا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھيو آپ کھلائیندا۔ اپنا بھيو کھولے کرتار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وہہ سو پکرمی ہو تیار، ترے بھون دھنی اپنا پھیرا پائیا۔ چوتھے جگ سچ وبار، ست ستوادى آپ کرائیا۔ تخت نواسی ہو تیار، ساچے تخت آسن لائیا۔ سچ سندیسہ دتا ایکا وار، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ گر پیر اوتار پیغمبر آون چل دوار، نرگن دوارے نرگن پھیرا پائیا۔ ساچی رُتی بسنت ویکھ ستاراں ہاڑ، اپنے رنگ رنگ رنگائیا۔ پچھلی بتی کر وچار، برہماد رہیا سمجھائیا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو اتم ویکھنہارا آئیا۔ جس دا نام بودھ آگادھ، پیر پیغمبر رہے سُنائیا۔ سو سُن آیا

فریاد، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی اپنے وچوں لئی کاڈھ، اتم اپنے وچ چھپائیا۔ اتم ستجگ تربتا دواپر کلجگ کردا رہیا نرگن سرگن واڑ، ست ستوادى دیا کھائیا۔ نام ندھانا اتم سناوندنا رہیا راگ، راگ انادی دھن شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ سچ سنگھاسن سچ دوارا آپ سہائیا۔ سچ سنگھاسن سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ آسن لائیندا۔ سچ سندیسہ دئے سنا، حکمی حکم اک ورتائیندا۔ وشنوں چرنی جانا آ، برہما ڈیر نہ کوئی رکھائیندا۔ شنکر سپس دینا جھکا، کروڑ تیتیسائین شرمائیندا۔ چوویاں اوتار دیئے جوڑ کرو پرنام، پرنام اکو اک رکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرو سلام، اسلام علیکم نال لائیندا۔ چار یار منگو پناہ، پناہ ایکا گھر وکھائیندا۔ دس گرو کرو صلاح، صلاحگیر اک وکھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران نین لو اٹھا، ہر جو ایکا اکھ کھلائییندا۔ کھانی بانی دھیان لو لگا، دھیانی اک دھیان جنائیندا۔ ترے گن مایا نو کھنڈ پرتھمی ویکھ لکھ چوراسی چاروں کنت پھیرا پا، دہ دشا ونڈ وندائیندا۔ پنج تت چولا بیڑا اتم انت لینا بندھا، ساچا ڈولا اک وکھائیندا۔ جگ چوکری نرگن سرگن سوہلا لیا گا، رام کرشن ایشٹ دیو دیو آتم پرکاس سرب ملائیندا۔ کلمہ کلام نبی رسول پیر پیغمبر گئے پڑھا، شرع شریعت ونڈ وندائیندا۔ ست نام ڈھولا اک گا، برہم مت اک درڑا، نانک چولا اک وٹائیندا۔ گوبند ڈنکا اک وجا، لکھ چوراسی گیا سمجھا، چار ورنان رہیا سنا، کھتری براہمن شوڈر ویش نظر کھئے نہ آئیندا۔ پت پریشور ٹھا کر سوامی نہکرمی جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا، اتم آتر ساچا منتر اک نام سچ نہ کوئی مندر نہ مسیت نہ کوئی ذات نہ کوئی پاتا، ایکا رنگ پُرکھ سمراتھا، دیونہار ساچی داتا، داتا دانی دیا کر وشن اپنے گلے لگائیندا۔ نو سو چورانوے چوکری جس دی لکھ لکھ سناوندے رہے گاتھا، قلم شاہی ونڈ وندائیندا۔ جس نوں کہندے رہے کھلا پاتا، کول نین ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوار سہاونا، پرہہ دیونہار وڈیائیا۔ ہاڑ ستاراں دوس وڈیاونا، وڈ داتا دئے ودھائیا۔ سمت ائی نال ملاونا، پس صد بکرمی میل کرائیا۔ دو جہاناں رنگ رنگاونا، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ سچکھنڈ دوار لوک مات پرگٹاونا، پرگٹ اپنا نور کرے رُشنائیا۔ وشنوں تیرا وشو بہیو کھلاونا، برہم تیرا ویکھے برہم سرب لوکائیا۔ شنکر تیری ترسول باہر کڈھاونا، ترے مکھ ویکھے بے پرواہیا۔ ترے گن تیرا پردہ لہونا، مکھ نقاب رہن نہ پائیا۔ پنج تت تیرا ڈیرہ ڈھاونا، ڈھاہ ڈھاہ خاک ملائیا۔ تیئی

اوتار در بُلَاونا، بهجے آون واپو داہیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ رلاونا، جگ کرتا رہیا ملائیا۔ سچ مسلہ اک سمجھاونا، بسمل نؤر ویکھے
 نؤر خُدائیا۔ ساچا نام اک جناونا، چلے تیر اک چلائیا۔ اچے ٹلے پربت ویکھے وکھاونا، سمنڈ ساگر ویکھے ڈونگی کھائیا۔ چوڈاں طبقات بھیو
 پاونا، چوڈاں لوک پردہ دئے اُٹھائیا۔ گر اوتار در بہاونا، نانک گوہند ایکا حُکم سنائیا۔ کلجگ اتم آنت کراونا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔
 ستجگ ساچا اک لگاونا، ست ستوادی ویکھے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، سچکھنڈ دوارا
 نرگن لوک مات کر اُجیارا، ناؤں رکھائے بہگت دوارا، بھگوان اپنا ناؤں جنائیا۔ سچ دوارے آپے چڑھیا، سچ دوارے سوہیا پائیندا۔ پیر
 پیغمبر در تے کھڑیا، ساچی سیو کھائیندا۔ آگے ہو اندر کوئی نہ وڑیا، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ پاربرہم پرہہ ٹھاکر سوامی نر نرائن
 نش اکھڑ ایکا پڑھیا، چوڈاں وِدیا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ تیرا نؤر نہ مرے نہ کدے سڑیا، مڑھی گور نہ کوئی دبائیندا۔ لکھ چوراسی کایا بھانڈا
 گھاڑن گھڑیا، گھڑ بھانڈے ویکھے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ جگدیش سوہیا پائیندا۔
 سچ سنگھاسن پاربرہم، برہم ویکھے چائیں چائیا۔ نہکرمی کرے اپنا کم، کرم کانڈ نہ کوئی رکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈنہارا ونڈ،
 ورن برن ورن اپنا کھیل کرائیا۔ کلجگ اتم جیو جنت سادھ سنت، گرمکھ گرسکھ نیتز نین نین درسائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، گر اوتار پیر پیغمبر کلجگ اتم رچ سومبر، در گھر ساچے آپ بہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گھتی اوں وہیر، دؤر ڈراڈا
 پنڈھ مکائیا۔ تیری چوٹی اک آخیر، آخر تیرا بھیو کوئی نہ آئیا۔ ٹوں صاحب بے نظیر، نظر سب دی رہیا بھوئیا۔ چار جگ تیرے حُکم
 اندر ہوئی تدبیر، کرے تیری پڑھائیا۔ پنج تت کایا جگت سریر، جگ بھلی سرب لوکائیا۔ شرع شریعت دین مذہب مار زنجیر، نہ کوئی
 سکے مات تڑائیا۔ ترے گن مایا لگی بھیر، ہولا سنگ نہ کھئے جنائیا۔ جھوٹھی کایا بستر چیر، لکھ چوراسی رہی ہنڈھائیا۔ نیر ورو لے جیو
 جنت سیر، نیر سیر نہ کھئے پیائیا۔ چار جگ کری ونڈ پا پا لکیر، ہوئے حد آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم
 لیکھا دئے مکائیا۔ وشنوں آیا پنڈھ مکا، دؤر ڈراڈا چرنی سپس جھکائیندا۔ برہما رووے مارے دھا، میرا میرا نظر نہ آئیندا۔ شنکر ترسؤل
 رہیا سٹا، کنٹھ مالا باسک تشکا گلوں لابندا۔ کروڑ تینتیسا مان رہیا گوا، سُرپت تخت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ تیئی اوتار اک دوجے نال کرن

صلاح، متے نال متا پکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ تگن راہ، نیتر نین نین اٹھائیندا۔ محمد رووے مارے دہاہ، اللہ رانی سنگ نہ کوئی نبھائیندا۔
 چار یاری پلُو رہی چھڈا، دستگیر نظر کھئے نہ آئیندا۔ نانک نرگن منگے اک پناہ، گوبند جھولی آگے ڈاہندا۔ تیری قُدرت سچے پاتشاہ، تُوڈھ
 پن نظر کھئے نہ آئیندا۔ جُوں بہاوے تُوں رہیا چلا، تیرا بہانا نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔ تختوں راجا رانا دیوے لاہ، سیس تاج نہ کوئی ٹکائیندا۔
 جُگ چوکرئی کرے فنا، خاکی خاک ملائیندا۔ رحمت رحیم رحمان دئے کما، رہبر بن بن حُکم منائیندا۔ صبر صبور صابر بن بن جام رہیا
 پیا، آب حیات مُکھ لگائیندا۔ ساچے حُجرے سچ الا، آپ اپنا نُور درسائیندا۔ محبوب محراب اک کھلا، محوان سوہیا پائیندا۔ نُورو نُور
 حضرت پیغمبر خالق بن بے گناہ، گناہ نظر کوئی نہ آئیندا۔ مقامے حق تیرا مکان، تیرا آسن ویکھ کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ سجدہ سیس گیا جھک، چوڈاں طبق سیس جھکائیا۔ نو
 سو چورانوے چوکرئی رہیوں لُک، اپنا رُوپ نہ مات پرگٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پنج تت کایا اندر نرگن سرگن رہے پڑھائیا۔ کر کھیل
 ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار وکھائیا۔ کلجگ اتم آئیوں اُٹھ، لوک مات پھیرا پائیا۔ غریب ناناں اُتے گئیوں تُوڈھ، تیرے ہتھ تیری
 وڈیائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش جو بیٹھے رُوڈھ، ویلے انت لئے ملائیا۔ اتم پر ماتم سہائے ساچی رُت، دوسر کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ جگت
 وکارا کڈھ کُٹ، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکائیا۔ آسا ترسنا جائے چھٹ، ہوئے ہنگتا نہ کوئی لڑائیا۔ جوڈھ جھوڈھ جڑ دیوے
 پُٹ، سچ سچ کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اک وکھائے ساچا گھر، گھر ویکھے چائیں چائیا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر برہما وشن شو آگے او لنگھ، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ ست ستوادی بیٹھا اُپر پلنگ، پاربرہم پرہ وِس وٹائیندا۔ دو جہاناں
 وجائے نام مردنگ، وڈ مردانہ کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی اک اند، گھر گھر منگل گائیندا۔ کلجگ اتم مُکیا پندھ، لوک مات رہن نہ
 پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈاں رہیا ونڈ، ونڈ ونڈ ایکا کھیل وکھائیندا۔ کوئی کہے پتا دسترہ رام چند، کوئی کاہن کرشن دھیان
 جنائیندا۔ کوئی کہے موسیٰ میٹے پندھ، کوہ طور نُور چمکائیندا۔ کوئی کہے عیسیٰ چڑھنا چند، خُداوند اپنا رُوپ وٹائیندا۔ کوئی کہے محمد گائے
 چھند، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ کوئی کہے نانک بیڑا رہیا بٹھ، چار ورن پار کرائیندا۔ کوئی کہے گجری چند، گوبند اپنا وِس وٹائیندا۔ پُرکھ

کال کہے میرا کوئی نہ جانے آت، بے آنت اپنا ویکھ وکھائیندا۔ جس نوں چار جگ گاؤندے گئے بھگت سنت، سو ستگر پھیرا پائیندا۔ جس دوارے گرمکھ منگت، آگے جھولی سرب ڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ کلجگ اتم آیا ہر، ہر جو اپنا ویس وٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھی اکو در، در دروازہ دئے وکھائیا۔ دین مذہب ذات پات جان ہر، لوک مات ربن نہ پائیا۔ اوچ نیچ چکے ڈر، بھانڈا بھرم دئے بھنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر آپے وڑ، در دروازے دئے کھلائیا۔ اکو اکھر نرگن پڑھ، سرگن دئے وڈیائیا۔ آد لگائی جس نے جڑ، سو ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ ساچے تخت ہر جو حکمران، ہر ہر اپنا حکم ورتائیندا۔ وشنوں اپنے دے بیان، بیانا ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ برہمے اپنی کر کلیان، چار وید آنت نہ وکھائیندا۔ شنکر اپنا ویکھ مکان، مکان کون دوار سہائیندا۔ تیئی اوتار کرو دھیان، کون کوٹے ہر جو آسن لائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ اٹھ کرو سلام، سجدہ کون قبول کرائیندا۔ نانک گوبند کرو پروان، پروانہ کون بتھ پھڑائیندا۔ بھگت اٹھاراں منگو دان، داتا دانی کون ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل مہان، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھ لکھ لیکھا اپنے بتھ رکھائیندا۔ وشنوں نیوں نیوں کہے بول، پرہہ آگے سپس جھکائیا۔ میرا مکا بھنڈارا ٹوں تولیا تول، تولنہارا اک اکھوائیا۔ چار جگ چوکڑی تیرا بھیو نہ پایا ویکھیا وجد رول، الکھ الکھ نہ لکھیا جائیا۔ کوئی وست نہ میرے کول، خالی بتھ رہیا وکھائیا۔ میں ستا رہیا انہول، تیرا بھیو رتی نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہہ پیا تیری سرنائیا۔ برہما اٹھ مارے دھاہ، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ میرا برہم بھلیا تیرا راہ، راہ کھڑا نظر نہ آئیندا۔ نانا سکے نہ کوئی جڑا، جوڑی جوڑ نہ کوئی بنائیندا۔ سسے اُپر ہوڑا کوئی سکے نہ لا، کوئی نرگن سرگن نہ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن میرا برہم کوئی کم نہ آئیندا۔ ترے گن مایا رہی کُرا، کوک کوک سنائیا۔ میرے مکھ تے لگی چھاہ، کالی شاہی نہ کوئی دھوائیا۔ میں تیرا بھلی راہ، بے آنت میرے ماہیا۔ لکھ چوراسی گل وچ پایا پھاہ، نہ سکے کوئی ٹڑائیا۔ جیو جنت وچ بھلا، بھرمے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن ملے نہ کوئی وڈیائیا۔ پنج تت وپائن نیر، رو رو حال سنایا۔ بھڑی بھڑی وجا زنجیر، نہ سکے کوئی ٹڑایا۔ اٹھ پھر لگی پیڑ،

چار جگ نہ کھئے سہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در امرت اپنا نیر پیایا۔ تیئی اوتار سوئے اٹھے، ہاڑ ستاراں ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ ابناسی چرن ڈھٹھے، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ اپنے جگ وچ بنے رہے ہٹے کئے، تیرا بل وکھائیا۔ وسدے رہے کایا مٹے، پنج ت چولا جگ ہنڈھائیا۔ تیرے نام رہے رتے، رت رتڑی اک سہائیا۔ تیرے سناؤندے رہے پتے، دھر فرمانا گیت الیایا۔ تیرے دس کے آئے پتے، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ نہ رووے نہ کدے ہسے، ہرکھ سوگ نہ کوئی رکھائیا۔ ایکا رنگ رہے پھر اٹھے، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ گر اوتار اپنے کھاتے گھتے، کھاتہ نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ پن سرن نہ کوئی سرنائیا۔ پیر پیغمبر کرن سلام، سر سجدہ سیس جھکایا۔ تُوں پیغمبر وڈ امام، تیرا آنت کیسے نہ پایا۔ تُوں صاحب حُکمران، ہوؤں فرمانبردار سیو کھایا۔ کائنات تیرا دھیان، بیان تیرا کلمہ اک جنایا۔ درگاہ تیری سچ نشان، مقامے حق حق وکھان، نوری جلوہ نور جہان، میرے پروردگار تیرے ڈگے گھاٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھے الکھ جگایا۔ در دوارے جگا الکھ، الکھ زرنجن اک منایا۔ زرگن زرگن ہو پرتکھ، نانک زرگن ویکھ وکھایا۔ گویند کہے میرا کلاپت، کول نین نین مٹکایا۔ آد جگادی اکو پت، لکھ چوراسی لے پرنایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر گھٹ اندر ڈیرہ لایا۔ جگ چوکرئی مارگ دس، ہوؤں بالک سیو کرایا۔ کھانی بانی کر کے آئے جس، جس وید پُران صلاحیا۔ اتم ویلا آئے دس، لکھ چوراسی اپنا حال سنایا۔ ساڈا کوئی نہ چلے وس، کرن کراونہار کرے خدایا۔ اتم کلجگ ہوئے پرگٹ، لوک مات پھیرا پایا۔ ویکھنہارا چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات کُنڈا لایا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ناؤں وکھایا۔ سیاں ونڈے ساڈھے تِن ہتھ، سمبل اپنا ڈیرہ لایا۔ بھگت بھگونت لے رکھ، رکھک اپنی سیو کھایا۔ بن پڑھیاں بن گایاں کھولے اکھ، اکھ اکھ نال ملایا۔ سچکھنڈ دوارا دیوے دس، ست ستوادی آپ سنایا۔ ہر سنگت کر اکتھ، ایکا منتر دئے پڑھایا۔ تیئی اوتاراں کرے اکتھ، دس گرو نال رلایا۔ پیر پیغمبر پین ہس، واہ واہ تیری وڈیایا۔ بن نتھوں پائی نتھ، شبدی ڈور بندھ بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر ستگر کھیل رچایا۔ دُور ڈراٹے آئے دوار، لوک مات پھیرا پائیا۔ ویکھیا سوہنا تیرا دربار، وڈ داتے بے پرواہیا۔ کوئی نہ پاوے تیری سار، اچا ڈنڈا ہتھ کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

دُھر فرمانا ساچا رانا، سچ حدیث اِکو حُکم سُنائیا۔ ایکا حُکم سُننا کُن، بِن کٹاں آپ جنائیندا۔ اِک فرمانا لینا مَن، بِن لکھیاں لیکھ
 لکھائیندا۔ ایکا رسنا کہنا دھن دھن، بِن رسنا راگ جنائیندا۔ ایکا وسنا چھپری چھن، بِن چھپر چھن چھپائیندا۔ ایکا راگ گاؤنا تن، پنج
 ت کا یا بِن تندی تند تار ستار نہ کھئے ہلائیندا۔ ایکا پرکاس کرے نیترا اندھ، نِرگن نُوَر جوت دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے سچ دربارا، آپ لگائے ہر نرنکارا، نِرگن اپنا آسن لائیندا۔ نِرگن آسن گیا لگ، سچکھنڈ وِجی ودھائیا۔ لوک
 مات سُوَرا سربگ، سرب کلا کھیل کرائیا۔ وِشن برہما شولے سد، سدا دیوے چائیں چائیا۔ ترے گن مایا لئی بندھ، بندیکھانے اپنے پائیا۔
 پنج ت لے ہتھ، ڈور اپنے ہتھ اُٹھائیا۔ گر اوتار اپنی جھولی رہے اڈ، چرن کول لے بیٹھائیا۔ پیر پیغمبر اپنے ویکھے اپنی حد، ہوئے اپنی دئے
 سمجھائیا۔ نو سُو چورانونے چوڑی رہی لنگھ، ویلا اتم گیا آئیا۔ کلجگ مُکنہارا بندھ، پُرکھ ابناسی آپ مُکائیا۔ لکھ چوراسی لیکھا چُکنا
 پورن جھب، ذات پات ورن گوت نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے تخت بیٹھ ساچا حُکم سُنائیا۔ ساچا
 حُکم سُن کُن لا، لاشریک آپ جنائیندا۔ جُگ جُگ گر اوتار پیر پیغمبر بنے ملاح، نِرگن سرگن بیڑا آپ بندھائیندا۔ منتر نام کلمہ آئے پڑھا،
 کلمہ قلمی کھیل کرائیندا۔ گر گر اپنا ناؤں دھرا، دُھر سندیسہ راگ لائیندا۔ اتم سب دا لیکھا دئے مُکا، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سارے
 اِکٹھے کرو صلاح، ہر جو سچو سچ جنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی دئے جنا، دو جہاناں نال ملائیندا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی ہوئے بے ایمان،
 ایمان سچ نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وِشن برہما شو گر اوتار سارے اُٹھے ایکا وار، نیترا نین اُٹھائیا۔
 چاروں گنٹ کرن وِچار، وِچاری وِچار نال رلائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی وِبھچار، وِبھچار کرے لوکائیا۔ نار کنت نہ کوئی آدھار، مات پت نہ
 کوئی وڈیائیا۔ گردر مندر مسجد ہاباکار، جگت سیاست کرے لڑائیا۔ ہر کا نام نہ کوئی پیار، گرسکھ روپ نہ کوئی وکھائیا۔ گیتا گیان نہ
 کوئی آدھار، پرانی پُران نہ کوئی سمجھائیا۔ انجیل قرآن نہ کھئے آدھار، آیت شریعت نہ کوئی شنوائیا۔ گرو گرتھ نہ کوئی وِچار، گرو گوہند نہ
 کوئی ملائیا۔ اُچی کوک کوک کرن پکار، جگت ترسنا ہوئی ہلکائیا۔ شودوالے مٹھ خالی دسن دوار، تیرتھ تھ ہر جو روپ نہ کوئی
 دھرائیا۔ وِشنو وِشو نہ کوئی بھنڈار، شانتک ست نہ کوئی کرائیا۔ برہمے برہم نہ کوئی پَسار، پاربرہم نظر نہ آئیا۔ شنکر سنسا رہے نہ

کوئی سنسار، بھیو ابھیو نہ کھئے وکھائیا۔ ترے گن پردہ سکے نہ کوئی پاڑ، پنج تت ست نہ کھئے جنائیا۔ ستر بہتر چہتر کرے نہ کوئی اجیار، ست چار نہ سنگ رکھائیا۔ گر اوتار ویکھن وارو وار، اپنی اکھ کھلائییا۔ پیر پیغمبر بھڑی بھڑی کردا رہے پکار، دروبی خدائے پئی دہائیا۔ اللہ رانی رووے زارو زار، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ کھلی مینڈھی گت نار مٹیاری، سیس جگدیش نہ کھئے جھکائیا۔ نیتر نین نہ کوئی سنگار، ساچا نین نہ کوئی مٹکائیا۔ اکھ نال اکھ نہ ملاوے سانجھا یار، حق روپ نظر کیسے نہ آئیا۔ اکھ ہونے نہ کھئے جیکار، اچے تلے پرت بیٹھے ڈیرے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ اٹھ تگن، نیتر نین نین اٹھایا۔ چار گنت نو کھنڈ پرتھی دہ دشا ست دیپ کوئی نہ دسے ساچا مکھن، چھاچھ روپ نظری آیا۔ کھئے نہ کیسے آئے رکھن، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ چاروں گنت اٹھ اٹھ بھجن، ترے گن اگنی اک لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل رہیا رچایا۔ وشن برہما شو ماری کوک، کوک کوک سنائیا۔ لکھ چوراسی ساڈا آوا گیا اوت، پرہ تیری کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ دسے کوئی نہ ساچا پوت، سپوت نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جوں بہاوے توں اپنے کر، ساڈی چلے نہ کوئی چٹرائیا۔ پُرکھ ابناسی اگوں پیا ہس، ہس ہس آپ جنائیندا۔ کیسے دا چلے نہ کوئی وس، ہر جو اپنا حکم چلائیندا۔ جس نے آد مارگ دتا دس، اتم اپنے لیکھے پائیندا۔ ایکنکار لیکھا چکا کرے نہ بس، ترے گن مایا اپنے چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ پنج تت تھلے دیوے ڈھک، پھیر باہر نہ کھئے کدھائیندا۔ گر اوتار کھولیا ہٹ، بن ہٹوانا آپ چلائیندا۔ اتم مارے اکو سٹ، شبد ہلارا اک وکھائیندا۔ چرن دوارے آئے نس، سچ دوارا اک وکھائیندا۔ اپنا اپنا حال رہے دس، پچھلا لیکھا پچھ پچھائیندا۔ ایتھوں کوئی نہ جاوے نس، ہر جو اپنا گھیرا پائیندا۔ اپنی کرنی گئے پھس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیئی اوتار پچھ پچھائیندا۔ تیئی اوتار دسو حال، ہر جو ہر آپ سنایا۔ ستجگ تریتا دواپر بنیا کال، کال اپنا رنگ رنگایا۔ مہاکال وسنہارا دھرمسال، دھرم دوارے ڈیرہ لایا۔ جگ جگ چلے اولڑی چال، جگت جگت آپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا لیکھا منگ منگایا۔ ایکا لیکھا منگے جگدیش، دوجا نظر کوئی نہ آئیا۔ جس دا پیسن لیا پیس، جگ چوکڑی سیو کھائیا۔ جس دی گا گا آئے حدیث، پڑھ پڑھ کر پڑھائیا۔ سو صاحب سر دھر کے بیٹھا تاج سیس، سیس جگدیش آپ

سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیا۔ تیئی اوتار اٹھ کرن نمسکار، نیوں نیوں سیس جھکایا۔
 ستجگ تریتا دواپر ویکھیا وارو وار، واہ واہ تیری وڈ وڈیایا۔ تیرا ناؤں پنج تت پیار، تتوت نال ملایا۔ برہم مت مت ایکا وار،
 پاربرہم برہم سمجھایا۔ تیرے بھگتاں سچ وبار، ساچے سنتاں سنگ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا
 ور، تیرا نور تیری رُشنایا۔ تیرا نور تیری جوت، تیرے رنگ سہائیا۔ جگا جگنت وسے کایا قلعے کوٹ، پنج تت تت بندھائیا۔ شبد
 نگارے لائے چوٹ، مت من بڈھ آپ سمجھائیا۔ پنت پُنت تیری اوٹ، ایکا ایک سرنائیا۔ جگ پنتے کوٹی کوٹ، کوٹن کوٹ گئے وہائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ پن اور نہ کھئے سرنائیا۔ سرنگت پرہہ تیری ٹھاکر، تیئی اوتار رہے
 جنائیا۔ تیرا دوار وڈا ساگر، ہوں مچھلی ترن نہ جائیا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، ہتھ تیرے وڈیایا۔ ٹوں شاہ وڈ بہادر، بے آنت تیری
 شہنشاہیا۔ ٹوں پتا پوت پدر مادر، پسر تیری کھیل نور الہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری
 اوٹ تکائیا۔ تیری اوٹ آئے تگ، تکیا اک سہارا۔ ٹوں صاحب پُرکھ سمرتھ، تس بخشنہارا۔ لوک مات آئے ٹھ، تریلوکی ناتھ لئے اوتارا۔
 جگت گیان منتر دس، اکھڑ اکھڑ کر ورتارا۔ تیری گا گا مہا جس، بھریا آپ بھنڈارا۔ پن بھگتاں کسے نہ آوے وس، دسیا راہ سُکھالا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آئے چل تیرے دوارا۔ در دوارے تیرے بھگوان، تیری سرن تکائیا۔ تیئی
 اوتار منگن دان، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ بن دے رہے کاہن، گوپی سرتی شبد بندھائیا۔ تیرا جھلیا اک نشان، نشانہ اکو گھر سہائیا۔
 اسیں چرنیں ڈگے آن، ڈھیہ پئے سرنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ٹٹیا مان، بن نیانے منگ منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اک دینا ساچا ور، ور داتا ٹوں رگھڑائیا۔ ٹوں داتا داتار، بے آنت بے آنت اکھوائیندا۔ ٹوں بھنڈاری وڈ بھنڈار، سچ بھنڈار آپ
 ورتائیندا۔ ٹوں بخشند بخشنہار، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اسیں تیرے چند تیئی اوتار، ٹوں پتا اک اکھوائیندا۔ خالی آئے سرب دربار،
 ہتھ نظر کوئی نہ آئیندا۔ جوں بہاوے توں لینا تار، تیرے آگے تیرا بردا سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر کرتار، ایکا وار جنائیا۔ سُن حکم تیئی اوتار، ترے گن اپنا رہے جنائیا۔ کلجگ اتم آئی وار، پُرکھ

ابناسی کھیل رچائیا۔ سچکھنڈ دا سچ وبار، لوک مات رہیا کرائیا۔ اک سہائے اُچ دوار، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ زرگن جوتی نُوَر پَسار، نُوَر نُوَر بے پرواہیا۔ چوٹھے جُگ لہنا دینا قرض اُتار، مقروض اپنا فرض دے وکھائیا۔ قاتل مقتول ویکھے اک دوار، ویکھنہارا اکو آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیئی اوتاراں دے صلاحیا۔ تیئی اوتار رکھنا یاد، ہر ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، پاربرسم ویس وٹائیندا۔ جُگ جُگ دیونہارا داد، اپنا نام آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل رہے سُن، سُن سُن شکر منایا۔ کون جانے پرہ تیرے گُن، تیرا آنت کیسے نہ پایا۔ ایک ناد ایک دُھن، ایک راگ رہیا سُنایا۔ چوڈاں طبق چوڈاں لوک چوڈاں وِ دیا آپ اپنا بھو چھپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہایا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ پروردگار، بے پرواہ کھیل کرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ آئے دوار، دس دس قدم پچھے بیٹھے سیس جھکائیا۔ تیرے حُکے اندر بنے فرمانبردار، فرض اپنا پور کرائیا۔ تیرا حُکم سندیسہ وچ سنسار، صادق صدق سبق پڑھائیا۔ ایک الف کر تیار، عارف کری پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ جنائیا۔ در دوارے بیٹھے پاندھی، اپنا پندھ مُکایا۔ چوٹھے جُگ تھکی ماندی، اپنا حال رہی سُنایا۔ چوڈاں طبق وگی آندھی، محمد نیتر نیناں نیر وایا۔ اللہ رانی گیت سُنائیندی، ساچا ڈھولا ایک گایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے چرن ملے سرنایا۔ عیسیٰ موسیٰ دوارے ڈھٹھ، در سجدہ سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی کر کِریا پُرکھ سمرتھ، سمرتھ تیری وڈیائیا۔ اتم کرنی پوری آس، نظر کوئی نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ سچ سندیسہ حُکم امام، عالمین آپ جنائیندا۔ دُھردرگاہی اک پیغام، وڈ امام آپ سُنائیندا۔ دستگیر پکڑے دامن دام، دست بردار دست ملائیندا۔ اک وکھائے سچ جام، آب حیات اک وکھائیندا۔ ایک کرے کھیل تمام، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ محمد چھوٹا بالا گیا رُٹھ، در در اپنا حال سُنائیا۔ میرا خالی دے بُت، بُت تیرا رنگ وکھائیا۔ میرے کول نہ کوئی کچھ، خالی بھنڈار نظری آئیا۔ میں آیا دُوروں پُچھ، ملے در تیرے سرنائیا۔ کیوں صاحب بیٹھا لک، پروردگار مُکھ چھپایا۔ تیرے حُکم اندر کلجگ گیا بُک، چار کُنٹ ڈنک وجائیا۔ سچ سچ کڈھی کُٹ، جوٹھ جھوٹھ کری گُرمائیا۔ نو نو چار پئی لُٹ، سچ

وست رہن نہ پائیا۔ ٹوں کیوں گیا رُس، اپنی کروٹ نہ بدلائیا۔ میرے چوڑاں طبق میتھوں گئے رُس، تیرا درس کرن نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا تیری سرن سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیال، دین دیال دیا کھائیا۔ سد تیرا ویکھے حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل اک کمال، کائنات ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، در دوارے آپ بہائیندا۔ در دوارے آؤ نیڑے، نیرن نیرا آپ جنائیندا۔ ڈر ڈراڈے مکے جھیڑے، جگ جھگڑا آپ مکائیندا۔ آگے ویکھو تیئی اوتار کھیڑے کھیڑے، بھائی بھائیاں نال ملائیندا۔ پاربرہم دے کھلے ویہڑے، آدھ وچکار ونڈ نہ کوئی جنائیندا۔ رل مل بہنا ساچے کھیڑے، ساچا کھیڑا اک سہائیندا۔ آپے کرے حق نیڑے، حقو حق سب دی جھولی پائیندا۔ جگ جگ دیندا آیا گیڑے، گیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ پائے ساچے گھیرے، گھیرا اپنے نام پائیندا۔ ایتھے بہنا وڈے کر کے جیرے، ہر جو ایکا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ اجازت دیوے امام، آگے آگے کرو سلام، علیکم اپنا ناؤں وٹائیندا۔ آئے کرن سرب سلام، پاربرہم سیس جھکائیا۔ رہبر بن وچ سنسار، بے خبر ساچی سچ اپنی آپ سنائیا۔ پاربرہم پرہہ آیا جابر زبردست دستگیر، دستبردار کرے سرب لوکائیا۔ لیکھا جانے خدا بدلنہار تدبیر، تقصیر سب دی رہیا مٹائیا۔ پائے بھڑی دروہی خُدا کے ساچے کئے زنجیر، شرع زنجیر نظر کوئی نہ آئیا۔ بی پھر محبان بیدو بی خیر یا مبین بی خیر یا اللہ عالمین اکو اک رنگ بے نظیر، بے آنت نظری آئیا۔ جس نوں کھندے بے نظیر، سو اپنی نظر ساڈے اُتے پائیا۔ چار جگ اپنے دوارے آگے کھچ کے رکھی لکیر، کوئی گر اوتار آگے لنگھ نہ پائیا۔ مکھ نقاب رکھ پردہ اوہلا رکھدا رہیا بن حقیر، اپنی حرکت نہ کیسے دکھائیا۔ جس دے پچھے چوڑاں طبق ہونے دلگیر، سو پیر ملیا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دتی اک سرن سرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ چرن ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ شکر منایا۔ میرے خُدا ساڈا تٹا ہٹھ، مان موہ نہ کوئی رکھایا۔ تسبیح منکا مؤلا تیرا نام اک رٹ، رٹا شریعت جگ مکایا۔ اک تیرا ویکھیا ہٹ، کون کوٹ محمد موسیٰ عیسیٰ بیٹھ ڈیرہ لایا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، تیری سرن سچھی سرنایا۔ پُرکھ ابناسی اپنے چرناں ہیٹھاں رکھ، حکمی حکم منایا۔ تہاڈا لیکھا مُکانا کرنا بس، نانک نرگن ویکھے دھیان لگایا۔ سچکھنڈ دوارے رہیا ہر ہر گا جس، بن رسنا جہوا گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ دوارا اک سہایا۔ آ نانک ویکھ

سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ سہائیا۔ نرگن نرگن کدے نہ ہویے رنڈ، نرگن کنت نرگن نار رہیا ہنڈھائیا۔ نرگن پیر نرگن سنت، نرگن رتی
 رت سہائیا۔ نرگن منیا نرگن منت، نرگن ستنام پڑھائیا۔ نرگن آد نرگن آنت، نرگن اپنا کھیل سمجھائیا۔ نرگن جیو نرگن جنت، نرگن گھٹ
 گھٹ ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ پیار اک وکھائیا۔ ساچا پیار نال پائے بندھن، بندھن ایک ایک رکھائیندا۔
 سچکھنڈ نواسی ساچا چندن، چوڈا رتن رنگ رنگائیندا۔ دو جہاناں کرے بدن، بندنا ساچی اک سمجھائیندا۔ لیکھا جانے اک اندن،
 رت رت وچ رنگائیندا۔ وسنہارا کوٹ برہمنڈن، برہمنڈ کھنڈ کھیل کرائیندا۔ گر گر کرے ونڈن، دس دس اپنی دھار چلائییندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک جوتی ڈگمگائیندا۔ ایک جوتی ساچا نور، نور نورانہ نور دھرائیا۔ ایک ظاہر ہویے ظہور، ظاہر
 اپنا کھیل کھلائییا۔ ایک سرب کلا بھرپور، بھرپور رہیا سرب تھائیا۔ ایک وسے نیڑے دور، دور ڈراڈا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، نانک نرگن لے ملائییا۔ نرگن نانک دس دس دھار، گر گر روپ جنائیندا۔ ایک گھر کرے پیار، ایک اپنی کھیل
 کھلائییندا۔ ایک راگ ایک ناد، ایک نور نظری آئیندا۔ ایک شبد نام جیکار، ایک رام سیتا سرتی سنگ نبھائیندا۔ ایک کاپن کرے پیار، ایک
 رادھا میل ملائییندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے گھر آپ سہائیندا۔ ساچا گھر سوہاؤنت، ہر ہر جو آپ سہائیا۔
 لیکھا جانے بھگت بھگوت، بھگت ساچے لے ملائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ دیوے سنائیا۔ سچ
 سندیسہ تھان تھنتر، نرگن نرگن آپ جنایا۔ چار جگ دا ساچا منتر، ست ستوادی آپ سنایا۔ ستجگ بنائے ساچی بنتر، گھڑن بھنہار
 کھیل آپ کھلائییندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آنتر، آنتر آسن اپنا لائیندا۔ ترے گن بھجائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک برسائیندا۔ لیکھا جانے
 گگن گگنتر، منڈل منڈپ ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دربار اک لگایا۔ سچ دربار سوہے بھگت،
 ہر بھگوان سپس جھکائییا۔ تیرا کھیل ویکھیا جگت، جگ جیون تیری وڈیائییا۔ تیرا نور تیری رکت، تیری بوند بھگت کرمائییا۔ تیری دھار
 تیری شکت، تیرا نام تیرا جس گائییا۔ تیرا ویلا تیرا وقت، تیری تہت تیری ونڈ ونڈائییا۔ اک کبیرے مٹی حرص، چڑھ مندر درشن پائییا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا کھیل کرائیا۔ کبیر جلابا اچے ٹلے گیا وس، ہر جو ہر ہر میل ملائییندا۔ بھگت

بھگون پئے ہس، ہنس مکھ کھیل کھلائیندا۔ پریم پیار اندر گئے پھس، ناتا بدھاتا نہ کوئی ٹرائیندا۔ کبیر کہے میں تیرا گیا جس، رسنا جہوا
 نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کبیر جُلاہے آپ سمجھائیندا۔ کبیر جُلاہا ہر جو دسے، ایک شبد جنائیا۔ ہر
 گھٹ ہر آپے وسے، گھر گھر ڈیرہ لائیا۔ کدے رووے کدے ہسے، آپ اپنی کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 بھیو ابھید آپ چُکائیا۔ کبیر آگوں مارے طعنہ، ایک ایک جنائیندا۔ تُوں وسنہارا سچکھنڈ مکانا، تیرا گھر نظر کسے نہ آئیندا۔ بھرے بھلے
 جیو جہانا، جیون جُگت نہ کوئی جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا جن بھگتاں میل
 ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو خوشحال، ایک وقت رہیا سمجھائیا۔ اتم کلجُگ ہوواں دیال، دین دیال دیا کمائیا۔ بھگت ویکھاں ساچے لال،
 لوک مات خوشی منائیا۔ وشن برہما شو لوں اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا راہ چلائی۔ دیواں مان سنگھ پال، وچ پالکی سچ بہائیا۔ جگدیش سنگھ
 دیپک بال، ساچا نور کران رُشنائیا۔ سنگھ منجیت من سؤال، من واسنا دئے مکائیا۔ سنگھ سورن نہ کھائے کال، مہاکال نیڑ نہ آئیا۔
 گردیال ویکھے سچّی دھرمسال، بل دوارا سوہبا پائیا۔ باؤن چلے نال نال، بلدھاری رُپ وکھائیا۔ پنچ کر در پروان، سچ سندیسہ دئے
 سُنائیا۔ نانک لیکھا کر پروان، لیکھا اپنے لیکھے پائیا۔ پنچ پروان پنچ پردھان، پنچاں دیوے درگاہ مان، درگاہ ساچی در پروان، ایک ایک
 در دئے بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پنچ بھگت پنچ ڈلار، پنچ اپنے راہ چلائیندا۔ کبیر تیری
 سُن پُکار، ہرجن سنگ نال رلائیندا۔ کلجُگ ویکھے آپ زرنکار، وار تھت نہ کوئی جنائیندا۔ رام رُپ ہو تیار، کرشن کاہن رنگ
 رنگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ دے ادھار، بھیتر اپنی گنڈھ پوائیندا۔ نانک زرگن اک جیکار، جے جیکار آپ سُنائیندا۔ ساچا کھول اک کواڑ،
 دھرت دھول دھول وڈیائیندا۔ نو سؤ چورانوے چوکڑی دا بہار دئے اُتار، بھگون سر اپنے بہار اُٹھائیندا۔ لہنا دینا دیوے قرض اُتار، پچھلا
 لیکھا آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ کبیر کہے سُن میت، مِت پیارے آپ سُنائیا۔
 سَتجُگ تربتا دواپر کلجُگ جُگ جُگ گاؤندے رہے گیت، تیرا نام دھیائیا۔ شودوالے مٹھ بنائے مندر مسیت، گردوارے نال رلائیا۔
 شاستر سمرت وید پُران گائے گیت، گیتا گیان انجیل قرآن نال ملائیا۔ کھانی بانی بھیو نہ پائن راگ چھتیس، لکھ چوراسی بن سیوک سیو

کہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبران دئے حدیث، ساچی سچ کرے پڑھائیا۔ کلجگ اتم خالی کرے کھیس، شاہ سلطان دین دہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بھگت بھگوان دئے سمجھائیا۔ کبیر جُلاہا دوئے جوڑ، سرن سرنائی سیس جھکائیندا۔ تون سدا جائیں بہڑ، تیرا آنت کھئے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں بُجھائے لگی اوڑ، امرت میگھ آپ برسائیندا۔ رس کریں مٹھا کوڑ، مہر نظر اک ٹکائیندا۔ دو جہاناں لائیں پوڑ، اُچ ڈنڈا ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ چُکائیندا۔ سُن بھگت دسے بھگوان، دہ دشا اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی نور ہوواں دو جہان، ہنگ برہم کران کُرمائیا۔ ہنگ برہم کران پیار، پاربرہم میل ملائیا۔ اتم پرما تم دیواں دان، ایش جیو گنڈھ پوائیا۔ پنج ت کا یا مندر ویکھ مکان، سچ سینگھاسن اک سہائیا۔ ڈونگی بھیوری ہو پردھان، کا یا کوری گنڈا لایا۔ اتم سیجے اک نشان، نرمل نور جوت رُشنائیا۔ شبد اناد سچی دھنکان، انحد نادی راگ سُنائیا۔ پون پانی سرب شرمناں، جوتی جوت کھیل کرائیا۔ سرتی شبدی اک گیان، بناں اکھراں اکھڑ پڑھائیا۔ بجر کپائی کھول دکان، دئی دویتی پردہ لایا۔ ساچے مندر ہو پردھان، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ بھگت بھگوان کرے پہچان، پہچان وچ آپ کیسے نہ آئیا۔ چار جگ اتم وچھڑے میلے آن، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھائیا۔ وہہ سو بکرمی ہو پردھان، زرگن اپنا بھیو چُکائیا۔ دھر سندیسہ دیوے آن، بھارت کھنڈ کرے جنائیا۔ کلجگ میٹے پچھلا نشان، ستجگ نشانہ دئے جنائیا۔ گرمکھ ساچے دیوے دان، داتا دانی اپنا ناؤں ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کبیر جُلاہے رہیا سمجھائیا۔ کبیر جُلاہے ویکھن آؤنا، ہر جو ہر سُنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کراؤنا، کھانی بانی بھیو کوئی نہ آئیندا۔ سچ محل اک پرگٹاؤنا، پاربرہم اپنا رنگ رنگائیندا۔ دیپک جوتی اک جگاؤنا، تیل باقی نہ کھئے پائیندا۔ شبدی اگئی ایکا گاؤنا، رسنا جہوا نہ کوئی ہلائیندا۔ بہتر ناڑ رنگ رنگاؤنا، نور نور ڈگمگائیندا۔ بھگت بھگوان آپ اُٹھاؤنا، پورب لیکھا لیکھے پائیندا۔ بہتران اپنی گود بہاؤنا، در مندر گنڈا لاییندا۔ ستران اپنے در رکھاؤنا، چہتران اپنے انگ لگائیندا۔ وشن برہما شو پھڑ اُٹھاؤنا، برہمنڈاں کھنڈاں لوآن پُریاں چرناں ہیٹھ دباؤنا۔ وشن برہما شو ویکھن آؤنا، بن پاندھی پنڈھ مکاؤنا، در آدرشن پاؤنا، درسی درس درس آپ کرائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار شکر مناؤنا، شکر گزار سرب اکھوائیندا۔ گر اوتار جس گاؤنا، جس ستگر اک سُنائیندا۔ سچ دوار آپ

پرگٹاؤنا، پرگٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ تس دوارے بھگتاں گیت ہر جو گاؤنا، گیت گوہند آپ سُنائیندا۔ بھگت اٹھاراں نال ملاؤنا، چل چل اپنی خوشی مناؤنا، ایکا کایا بندھن پاؤنا، ایکنکار ایکا اپنا رنگ وکھائیندا۔ دوجے در بھیو چکاؤنا، ست دُلا رے ویکھ وکھائیندا۔ تیجے در پردہ لاہنا، ایکا نور دھرائیندا۔ چوتھے پد ڈیرہ لاؤنا، ڈیرہ اپنا آپ جنائیندا۔ پنجم راگ اک الاؤنا، پنجم پنجم ایکا گھر بہائیندا۔ چھیویں چھپر چھن اک سہاؤنا، ساچے گھر درشن پائیندا۔ ساچی چھپری بھاگ لگاؤنا، ست پُرکھ نرنجن ڈیرہ لائیندا۔ اٹھار تتاں بھیو چکاؤنا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ویکھ وکھائیندا۔ نو نو ویکھ وکھاؤنا، نو دوارے پردہ لائیندا۔ دسم دوارا آپ سہاؤنا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ حاضر ہو کے درس دکھاؤنا، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ وہہ سو اُنی پکرمی آپ کھیل وکھاؤنا، ہاڑ ستاراں ونڈ وٹائیندا۔ ساچے بھگتاں مان دواؤنا، بھگت بھگوان آپ جگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در آپ سہائیندا۔ ساچا در سہائے جگدیش، جگدیش اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ صاحب سلطان چھتر جھلائے سیس، چھتر دھاری اک ہو جائیا۔ دو جہاناں منٹی پئے حدیث، کھئے سکے نہ سیس اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ساچا حکم ورتے کرتار، ورتا ونہار آپ اکھوایا۔ چھتران کرے آپ تیار، وشن برہما شو نال آپ ملایا۔ ترے گن تیرا ست بھنڈار، پنج تت لیکھا رہیا چکایا۔ گر اوتار ہوئے بے دار، سویا کھئے رہن نہ پایا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار، یاری یار نال وکھایا۔ بھگت اٹھاراں دے آدھار، پُرکھ ابناسی کھیل رچایا۔ دس گرو کرو وچار، ویلا اتم نیڑے آیا۔ سب دا لہنا مکیا آنت سنسار، لیکھا کھئے رہن نہ پایا۔ اٹھو سارے کرو اقرار، اقرار نامہ ہر جو رہیا لکھایا۔ دین مذہب سب نور چھڈنا پئے وبار، بوہاری اپنا وبار جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سنڈیسہ رہیا جنائیا۔ سارے اٹھن اٹھ اٹھ ویکھن، اک دوجے ول دھیان لگائیا۔ کلجگ اتم مٹن لگی ریکھن، ہر جو ہر ہر آپ مٹائیا۔ نرگن بھیکھ دھاریا بھیکھن، بھیکھادھاری بھیس وٹائیا۔ مچھ داہڑی نہ کیسن، نہ کوئی مؤنڈ منڈائیا۔ اکو رام اک رحیم اکو دس دسمیشن، اکو گوہند کھیل کرائیا۔ آد جگاد رہے ہمیشن، نہ مرے نہ جائیا۔ سب دا لیکھا آیا میٹن، میٹنہار اک اکھوایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم دی سرن لیٹن، سچ سنگھاسن رہیا وچھائیا۔ سچ دوارے لئے لیٹن، اپنا پردہ اکو پائیا۔ چھوٹے بالے بن بن کھیٹن، پُرکھ ابناسی کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کِرپا کر، کرہار سچی کُرمائیا۔ کرے کُرمائی بن ملاح، ہر جو کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیغمبر کرو صلاح، ساچا نانا آپ جڑائیندا۔ اک
دو جے دی پکڑو بانہ، ہتھ نال ہتھ ملائیندا۔ اللہ میاں سب دا بنے پتا ماں، ناری کنت ویس وٹائیندا۔ رام کرشن آپ اکھوا، نانک گوہند
رنگ رنگائیندا۔ چار جگ دے گر اوتار اپنی گود بہا، اگلا لیکھا آپ جنائیندا۔ کھانی بانی دو جہانی شاہ سلطانی دیوے پندھ مکا، بن
پاندھی پھیرا پائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ دیندا آیا پناہ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی بھیو چکا، نیر نین
اٹھائیندا۔ کوئی سکے نہ سر اٹھا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ چوڈاں طبق ڈھیری بیٹھا ڈھاہ، چوڈاں لوک سرب کُرائیندا۔ رائے دھرم دوئے
جوڑ پئے سرنا، چتر گیت اپنا لیکھ نہ کوئی دکھائیندا۔ پُکھ ابناسی کھیل رہیا کرا، آپ اپنی دھار چلائیندا۔ کبیر جلاپے دئے دکھا، نیر نین
اک کھلائیندا۔ نامے اٹھ ویکھ مار دھیاں، دھیاں دھیاں نال رلائیندا۔ دھتے جٹ تیرا پچھلا لیکھا دئے مکا، جٹ جٹاں نال ملائیندا۔ کرے
کھیل بے پرواہ، آپ اپنی کل دھرائیندا۔ ہر بھگت لے جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ دئے چلا، کلجگ لیکھا پور
کرائیندا۔ سر سکے نہ کوئی اٹھا، سیس جگدیش سرب جھکائیندا۔ گوہند پُکھ اکال رہیا سنا، جگ جگ اپنا ڈنک وجائیندا۔ جوتی جوت
سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا دو جہاناں والی نرگن نور جوت اکال، سری بھگوان بھگت ادھار، گر اوتار پیر
پیغمبر بھگت جن آئے دوار، ہر ہر مان رکھائیندا۔ لوک مات دا سچ وبار، بن ووباری آپ دکھائیا۔ سچکھنڈ دا سچ دوار، در دروازہ
دئے کھلائیا۔ روداس چمیار بن لکھار، ساڈھے تین ہتھ گیا سمجھائیا۔ نرگن نانک کوک کوک پکار، ایکا سوہلا گیا سنائیا۔ سوہنگ ڈھولا
پر اپار، کایا چولا دئے بدلائیا۔ وید ویاسا بٹھے دھار، وید کتیب مکھ شرمائیا۔ ٹوبی ٹوبی کر پکار، گوہند گوہند گیا سمجھائیا۔ کلجگ اتم
پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گر
اوتار کرو دھیاں، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ اکو شرع اک امام، اینالوقت اک سمجھائیندا۔ ایکا اسم اعظم کرنا پرنام، اسلام ایکا گھر دکھائیندا۔
ایکا حُجرے بہ بہ دئے پیغام، ایکا کعبہ آپ دکھائیندا۔ ایکا پیغمبر بنے امام، آپ اپنا نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کِرپا
کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ گر اوتار ایکا راگ، ہر جو آپ سنائیا۔ پچھلا لیکھا دیو تیاگ، اگلا مارگ رہیا جنائیا۔ اتم پرما تم اچے

ویراگ، ویراگی رہیا سمجھائیا۔ سُرَت سوانی جائے جاگ، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ بن بن ہنس بنائے کاگ، سوہنگ مانک موتی
چوگ چُگائیندا۔ گھر وچ گھر جگائے چراغ، ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ ترے گن مایا بُجھائے آگ، اگنی آگ نہ کوئی لگائیا۔ چرن دھوڑ کرے
مجن ماگھ، دُرمت میل دھوائیا۔ ایتھے اوتھے بنے سجن ساک، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ نوری خُدایا پاک، ایکا الفی تن ہنڈھائیا۔ پچھلے
اوگن کرے معاف، مُفت سودا رہیا ورتائیا۔ آگے کوئی نہ رہے گستاخ، غصّہ کوئی رہن نہ پائیا۔ کلجگ ویکھن آیا گھاٹ، نرگن نور کر
رُشنائیا۔ کبیر جلاہے ویکھ نیناں ساتھ، جن بھگتاں رہیا ترائیا۔ لیکھا مُکیا ساڈھے تنّ تنّ ہتھ، سچا اپنا درس دکھائیا۔ جس دی گر
اوتار پیر پیغمبر دسدے رہے کرامات، سو کرامات اپنا رنگ رہیا دکھائیا۔ اٹھو ویکھو مار جہات، جھاکئی اندر نظری آئیا۔ شاہ آسوارا پاکی
پاک، پیر پیغمبر میل ملائیا۔ بھگت بھگونت اُتارے اکو گھاٹ، پتن اکو اک اکھوائیا۔ چار ورن کھولیا اکو ہاٹ، ساچا ہٹ دئے دکھائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا حُکم رہیا سُنائیا۔ ساچا حُکم دو جہان، دو جہاناں والی آپ سُنائیندا۔ شبدی سُرَت اک
بلوان، تھر گھر دوارے اک رکھائیندا۔ وشنوں تیرا توڑے مان، برہمے تیرا موہ مٹائیندا۔ ستجگ تیری کر کلیان، کلا اپنی آپ رکھائیندا۔
تئی اوتار دے دے دان، گر اوتار سنگ رکھائیندا۔ اٹھو سارے اکو وار کرو پرنام، ہتھ پروانہ نام پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
اپنی کیرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ ست سندیسہ اکونجا بونجا دھار، ست ست چار وچی ودھائیا۔ چار جگ دا میت مُرار، اتم
ویکھن آئیا۔ کرنی کرتا پاوے سار، قادر کریم آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چُہتر
سارے گئے مل، مل مل حال سُنایا۔ تیرا نور سدا بسمل، بسمل تیرا رنگ ورتایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا
ساچا ور، در بیٹھے الکھ جگایا۔ در جگائی اک الکھ، الکھ نرنجن دئے وڈیائیا۔ اگلا مارگ دینا دس، اپنی دسنی پڑھائیا۔ تیرے آگے
ساڈی بس، چلے نہ کوئی چُترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا دینا اک ور، ملے اوٹ سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی
بے پرواہ، ایکا حُکم جنائیندا۔ چُہتران ملے اک ملاح، ملاحگیر آپ اکھوائیندا۔ اک دوجے دی پکڑے بانہ، میل وچھوڑا آپ کرائیندا۔ اک
سارے گاؤندے ناں، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ اکو بنیا سچا تھاں، تھان تھنتر اک سہائیندا۔ اک بنانا پتا ماں، پتا ماں اک ہو جائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حُکم سُن داتار، سب نے سیس جھکایا۔ گوبند سؤرا اُٹھ بلکار، نیتر نین اُٹھایا۔ تیرا رُوپ پُرکھ اکال، اکال تیری وڈیایا۔ تیری صِفت نہ دین دِیال، صِفتی صِفت نہ کوئی صلاحیا۔ آد جُگاد کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمایا۔ میں چھوٹا تیرا لال، لال نیہاں ہیٹھ دباوا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ جُگ جُگ کر تیری بہال، نرگن سرگن کھوج کھجایا۔ کلجگ بنے اک دلال، آپ اپنا ویس وٹایا۔ سنگ رکھائے کال مہاکال، مہاپیر بھیو نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے واسطے پایا۔ تیرے آگے واسطہ مور، دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ تُوں چڑھیا ساچے گھوڑ، شاہ آسوار بے پرواہیا۔ تیری لگی نبھ توڑ، میری سکے نہ کوئی تڑایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکایا۔ در تیرے سیس گیا جھک، ہر سَنگر میت مُرار۔ تیرا بھانا نہ جائے رُک، نہ کوئی میٹے میٹنہار۔ سَت تیرا دُلاں اپنی گودی لینا چُک، دینا اک ہُلاں۔ کلجگ پندھ جائے مُک، آنت رہے نہ وچ سنسار۔ لکھ چؤراسی نانا جائے چُھٹ، کوڑی کِریا کوڑ پَسار۔ بلی بلوان جائے اُٹھ، نہکلنک نرائن نر اوتار، نو کھنڈ پرتھی ویکھے رُخ، ستاں دیپاں بول جیکار۔ ساڈے وس نہ چلے کچھ، کرتا قیمت پاوے سار۔ تیرے کولوں سکے نہ کوئی لُک، لُکیا رہے نہ سُنند ساگر ڈُونگھی غار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے چرن ہویا پنہار۔ پُرکھ ابناسی دیا کہا، رسنا حُکم سُنائیندا۔ تیرا میلا سہج سُبھا، گھر ساچے آپ کرائیندا۔ تیرے مندر ڈیرہ لا، تیرا لہنا آپ مُکائیندا۔ گر چیلار رُوپ آپ وٹا، سجن سنیا لوک مات پھیرا پا، سبمل نگری اک وکھائیندا۔ بھگت بھگونت لے جگا، جیون جُکت اک سمجھائیندا۔ چار جُگ دے وچھڑے لے ملا، لکھ چؤراسی وچوں کھوج کھجائیندا۔ ستر بہتر چہتر ایک گنڈھ دئے پوا، اپنی ہتھی گنڈھ وکھائیندا۔ سچکھنڈ سچ دوارا لوک مات دئے پرگٹا، پرگٹ اپنا نور وکھائیندا۔ تِس دوارے آسن لے لگا، سچ سینگھاسن سوہا پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در لے ہلا، پچھلا لیکھا آپ چُکائیندا۔ صلح کل بن خُدا، صلح سب دی آپ کرائیندا۔ مُلا مسائق پیر کوئی دسے نہ، شیخ نظر کوئی نہ آئیندا۔ پنڈت پاندھ دئے مُکا، تھکا ماندا پار کرا، گرتھی پنھی ساچی سینچی اک وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ لے جگا، پروردگار حُکم منائیندا۔ کالا سوسا تن چُھا، مُکھ نقاب پردہ لابندا۔ ساچا ڈھولا ایک گا، دو جہان سُنائیندا۔ مؤلا رُوپ

آپ وٿا، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ دو جہاناں نعرے لا، سرِشٹ سبائی آپ جگائیندا۔ کر کھیل بے پرواہ، خالق خلق آپ بلائیندا۔ پہلا دوجا در کھلا، تیجے اپنے نین جنائیندا۔ چوٿے در سوہیا پا، پنجویں اپنا راگ لائیندا۔ چھ ست جوت جگا، اٿھ نو ونڈ ونڈا، دسویں لہنا مول چکا، دسم دواوی گنڈا لائیندا۔ گوہند ساچے ست جگا، دس اک گیاراں جگت تن مینار آپ بنائیندا۔ دس دس دو باراں، باراں باراں لیکھے لا، نو در دربار سہائیندا۔ تیراں تیراں لیکھا دئے مکا، راج راجاناں شاہ سلطاناں سادھان سنتاں خاک ملائیندا۔ چوٿاں چوٿاں دیا کما، اگی اگی ونڈ ونڈا، پندراں پندراں تیرتھ تٿاں ویکھ وکھا، اٿھسٿھ گنگا گوداوری جمنا سُرسی اپنے وچ سہائیندا۔ سمت سولاں بہر بہنڈار، مستوانے آپ ورتائیندا۔ سمت ستراں کھیل کرتار، سولاں ستہر اک وچھائیندا۔ سمت اٿھاراں لئے مکا، بہارت کھنڈ اپنا حکم جنائیندا۔ سمت اُنی اپنا پردہ دیوے لاه، پُرکھ اکال اپنا نُور وکھائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ دیوے لا، کلجگ کوڑی کریا میٹ مٿائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اپنی جھولی پا، اپنے گھر بہائیندا۔ ساچے بھگت کر رُشنا، ذات پات میٹ مٿائیندا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی مذہب گوا، مزہ اک چکھائیندا۔ شاہ رگ اُپر بیٹھا دسے خُدا، اپنی نُوبت نام وچھائیندا۔ انحد راگ رسیا سنا، رسنا جہوا نہ کوئی بلائیندا۔ پڑھ پڑھ پار سکے نہ کوئی کرا، پڑھنا لکھنا کم کسے نہ آئیندا۔ جس جس ستگر پورا ملے آ، آنت اپنی گود بہائیندا۔ ستجگ ساچا چلے راہ، ہر ساچا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ تیرا حکم سچی سرکار، سُنیا دُھر فرمانا۔ آئے چل تیرے دوار، مٿیاں تیرا بھانا۔ چار جگ دے وچھڑے میلے یار، گر اوتار کر پیار، ایکا دینا سچ ادھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اکو دینا ساچا ور، تیرے در منگ منگانا۔ منگی منگ ساچے گھر، ہر ستگر دیا کھائیا۔ دین مذہب دا چکا ڈر، شرع کرے نہ کوئی لڑائیا۔ تُساں رل کے بہنا اکو گھر، گھر میرے وجے ودھائیا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، سو ویکھے تھاوُن تھائیا۔ اٿھو سارے رل کے اکو شبد لو پڑھ، ہر ستگر آپ سُنائیا۔ سچ دوارے جانا وڑ، بن ہر پھر باہر نہ کوئی کڈھائیا۔ ست ستوادی پلو لینا پھڑ، گھر ساچے گنڈھ پوائیا۔ ایکا ملے نرائن نر، بن ناری سیو کھائیا۔ سچکھنڈ وچ لگے جڑ، نہ سکے کوئی اکھڑائیا۔ لیکھا جانے سیس دھڑ، سیس دھڑ کرے ودھائیا۔ جگت وبار وچ نہ جانا اڑ، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا بھیو رہیا

جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے کہن، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ پرہہ درس پایا تیرا تین، تین تیرا کول رُشنائیا۔ دھن بھاگ تُوں آیا لین، بن بن آئی پاندھی رابیا۔ کلجگ اتم بن ساک سجن سین، سگلا سنگ نبھائیا۔ سب نے مٹیا تیرا کہن، تیرا کیتا کتھن نہ جائیا۔ تیرا نام ساچا کہن، بس تیری اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا پلُو لئیے پھڑ، تیرے بھگتاں نال مل جائیا۔ تیرے بھگتاں ملن آئے، ملیا سچ دوار۔ لوک مات پھیرے بائے، زرگن زرگن زرگن دھار۔ جے کوئی ویکھے نظر نہ آئے، در بیٹھے گر اوتار۔ پُرکھ ابناسی کھیل کرائے، کھیلنہار ایکنکار۔ ساچے بھگتاں ربیا جگائے، دیوے نام ہلار۔ آؤ اٹھو لہنا دینا دئے چُکائے، پرہہ آیا چُکاونہار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر اوتاراں دئے سہار۔ اٹھو بھگت کرو تیاری، ہر ساچا آپ کرائیندا۔ پہلوں آئی بہتران واری، ستران پھیر نال رلائیندا۔ چُہتران آتم رہے نہ کواری، پر ماتم اپنی گنڈھ پوائیندا۔ نال رلائے سنگت ساری، جو سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بنیا سیکداری، ساچا حُکم آپ سُنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ایکا گھر بہہ بہہ کرن وچاری، وچاریاں وچار وچ کیسے نہ آئیندا۔ سب دی آتما کہے تُوں جتیا میں ہاری، تیری جت ساڈی ہار خوشی منائیندا۔ تیری سوہے اُچ اٹاری، جس دوارے بہہ بہہ خوشی کرائیندا۔ تیرے بھگتاں ملی سرداری، لوک مات بیڑا پار کرائیندا۔ تُوں داتا پروردگاری، تیرا آنت نہ کوئی پائیندا۔ تُوں پھریں پچھے آگاری، آگے پچھے سیو کھائیندا۔ اسیں خوشی کریئے ستاراں ہاڑی، بہتر ستر چُہتر جے جے جیکار کرائیندا۔ وشنوں دوتے جوڑ پھرے گرسکھاں دواری، آپ اپنا پھیرا پائیندا۔ برہما خالی جھولی ربیا وکھالی، دوتے جوڑ منگ منگائیندا۔ شنکر کہے میں واری، اپنا مان گوائیندا۔ ہر سنگت اٹھو درشن کرو جوت زرنکاری، زرگن لوک مات پھیرا پائیندا۔ نانک کہے جودھا بلکاری، جس گوبند پتا منائیندا۔ جن بھگتاں کرے رکھوالی، پرتپالنہار آپ اکھوائیندا۔ ستجگ ساچی لائے پھلواڑی، سادھ سنگت میل ملائیندا۔ سمت وہہ سو اُنی سب دی چوٹی گئی مٹی، نہ کوئی مُسلم نہ کوئی سنی، ہندو سیکھ نہ کوئی اکھوائیندا۔ کرے کھیل وڈ گن گنی، زرگن اپنی دھار چلائیندا۔ جن بھگتاں پیج سواری، اندر وڑ وڑ میل ملائیندا۔ زرگن بن کے آئے نار مٹیاری، پُرکھ ابناسی جوت شبد دھار لوک مات نہ کوئی پرنائیندا۔ جن بھگتاں ملیا اپنی واری، ستران ملے دن دہاڑی، بہتران کرے سچ پیاری، چُہتران نیڑ نہ آئے موٹ لاڑی، جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ تیرا کھیل سِری بھگوان، ہر جو ہر ہر ویکھ وکھایا۔ چار جُگ تیرا پکوان، لکھ چوراسی رِزق سبایا۔ کلجگ اتم ہویا مہربان، مہربان ویس وٹایا۔ نرگن نر ہو پردھان، لوک مات پھیرا پایا۔ جن بھگتاں دتا دان، بن بھگتی جھولی پایا۔ بن پڑھیاں دتا گیان، ایکا اکھر آپ پڑھایا۔ راتیں سُنتیاں ملے آن، دے ہتھ کیسے نہ آیا۔ جے کوئی پُچھے کیتھے وسے بھگوان، سب توں بیٹھا مُکھ لُکایا۔ گُرمکھاں لیکھ چُکایا آن، آپ اپنا پردہ لایا۔ اسیں چل کے آئے در دربان، در درویش پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر تیرے منگن منگ منگایا۔ تیرے گھر سچ بھنڈار، ہر جو اکو منگ منگائیا۔ کلجگ آئیوں نہکلنک نرائن نر اوتار، بے آنت تیری وڈیائیا۔ اُنی ہاڑ دوس وچار، ستاراں ہاڑ خوشی منائیا۔ تیریاں بھگتاں سچ بھنڈار، چُہتراں ایکا ونڈ ونڈائیا۔ اسیں منگن آئے چل دوار، تُوں اپنے آپ ورتائیا۔ ساڈا بنیا رہے پیار، پیار توڑ سکے نہ کوئی رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی کر پیار، دین دیاں دیا کھائیا۔ چُہتراں بھگتاں کر پیار، گُر اوتار پیر پیغمبر دین دُہائیا۔ طوبی طوبی تیرے آگے سانجھے یار، تیرے آگے رہے سُنائیا۔ سوہا کرے سرب سنسار، سچ بھنڈار اکو نام خدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ بھنڈارا آپ ورتائیا۔ سچ بھنڈار اپنا کھلا، بن خاکی خاک وکھائیندا۔ سب نوں ملے اکو راہ، رہبر اکو نظری آئیندا۔ اپنا پلو دئے پھڑا، آپ اپنی گنڈھ دوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوار آپ سہائیندا۔ سچ بھنڈار رسنا چکھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ چار جُگ جو بیٹھے رہے وکھ وکھ، بھگت دوارے لئے ملائیا۔ آپے کرنہارا ککھوں لکھ، لکھوں ککھ دئے کرائیا۔ رل مل سارے جان وس، گھر ساچے وچ وڈیائیا۔ پاربرہم دا گاؤنا جس، پُرکھ اکال جنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان گاؤنا بس، گُر اوتار پیر پیغمبر خوشی منائیا۔ اپنی رسنا دیوے رس، بن رسنا جہوا رس رسکائیا۔ گھر ساچے پوری کرے آس، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ پچھلا کرے نہ کوئی قیاس، لوک مات ہوئی جُدائیا۔ چار جُگ گُر اوتار میری بنے رہے شاخ، اتم بوٹا ایکا پھول اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سمت اُنی کھیل ایکا، ایکا نایا منگ منگائیندا۔ گُر اوتار پڑھو حدیثا، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ دو جہاناں خالی کھپسا، خالق خلق بھیو چُکائیندا۔ لہنا چُکے پیس پیسا،

عیسیٰ موسیٰ موہ ٹزائیندا۔ چہتر جھلے ایکا سیسا، جگدیش آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار ساچا
 کھیل کرائیندا۔ تیرا ڈھولا گائیے زرنکار، نرگن تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا بولا اک جیکار، جے جے جیکار وجے ودھائیا۔ تیرا سو بلا اگم اپار،
 الکھ اگوچر سچی شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اکو دینا ساچا ور، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ گھر ساچے سچا
 اکو راگ، ایکا ایک جنائیندا۔ گھر ساچے اُچائے اک ویراگ، ویراگ اکو اک جنائیندا۔ گھر ساچے اک ساک، ہر سجن سنگ نبھائیندا۔ گھر
 ساچے سچا اکو تاک، بن تاکی آپ کھلائیندا۔ گھر ساچے اکو ساچا گھاٹ، کنارہ اکو نظری آئیندا۔ گھر ساچے اکو کھاٹ، سچ کھٹولا آپ
 سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا دینا ہر جو ور، تیرا نام اُھل، بھل کدے نہ جائیندا۔ تیرے نام نہ بھلے
 گیت، ہر جو تیری وڈ وڈیائیا۔ ساڈا ناتا کٹیا مندر مسیت، مٹھ شودوالے پھیرا کھنے نہ پائیا۔ پاربرہم تیری ساچی ریت، برہم مٹے چائیں
 چائیا۔ تُوں بیٹھا سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ کلجگ اتم لیا جیت، ستجگ ساچا راہ چلائیا۔ جن بھگتاں چرن کول بندھائے
 پریت، پریتی اپنی آپ سمجھائیا۔ صدی چوڈھویں رہی بیت، اک اٹھ وند وندائیا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، نیتوان سہج سکھدائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا کھیل وکھائیا۔ ہر جو تیرا بھنڈارا تیرا بھگت، لوک مات
 ورتایا۔ تیرا نام تیری شکت، تیرا رنگ وکھایا۔ تیرا نور آد آت، جگا جگنت ہوئے رُشنا یا۔ تیرا بیہو سادھ سنت، ہرجن ساچے رہے
 کھلایا۔ تیرا ناؤں منیا منت، رسنا جہوا گیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا منتر اک درڑایا۔ ساچا منتر سوہنگ
 دھار، ہر ہر آپ جنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وڈ بلکار، بل اپنا آپ وکھائیا۔ وشنوں وشو کرے وچار، واستو اپنا روپ درسائیا۔ بھگوان
 روپ جوت اُجیار، آد جگاد سہائیا۔ جے جیکار برہم برہمادی برہمادی برہمادی کوک کوک سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر اوتاراں رہیا سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھو اڈیک، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن دئے
 تاریخ، ویلا وقت سچ سمجھائیندا۔ ہاڑ ستاراں اکٹھے ہوئے چار جگ دے فریق، فرقی سب دے آپ گوائیندا۔ ہاڑ اٹھاراں آیا نزدیک، ہر
 جو ساچی دیا کھائیندا۔ نیڑے ہوئے وسے باریک، نج گھر اپنا آپ وکھائیندا۔ باراں وجے امرت پیالے بھر کے پینے ٹھیک، اتوٹ اٹھ آپ

رکھائیندا۔ سب دا لیکھا رکھے ٹھیک، ائہل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، گر
 اوتاراں آپ سمجھائیندا۔ سمت اٹھاراں سچ دھارا، ہاڑ اٹھاراں نال رلاٹیا۔ وقت وکھائے وقت باراں، باراں باری پردہ لاپیا۔ اپنی ہتھیں بنے
 ورتارا، گر اوتاراں بھنڈار دئے کھوٹیا۔ سارے مل مل لاؤ اک جیکارا، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری وڈیاٹیا۔ نو کھنڈ پرتھی
 ہوئے سہارا، ستان دیپاں ہوئے سہاٹیا۔ دو جہاناں اک نظارہ، نام اپنا دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیونہارا
 ساچا ور، ساچا بھیو آپ کھلاٹیا۔ گر اوتار خوشی مناؤندے، رسنا جہوا رنگ رنگایا۔ پُرکھ ابناسی ڈھولے گاؤندے، اتم ویلا نیڑے آیا۔
 چار جگ رہے پچھتاؤندے، پچھتاوا دئے مکایا۔ جس دے ڈھولے سد رہے گاؤندے، سو اپنا ڈھولا رہیا گیا۔ جس دے آکے واسطہ رہے
 پاؤندے، سو اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سنڈیسہ رہیا سُنایا۔ سُنو چھوٹے بالے
 بال، ہر جو ہر ہر آکھ سُنایا۔ چار جگ کردے رہے سنبھال، جگ جگ ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم بن دلال، اکٹھے کیتے ایکا تھائیا۔
 لیکھے لائی گھالی گھال، اپنے تھائس پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ جنایا۔ ہاڑ اٹھاراں
 چڑھنا چا، گر اوتار خوشی منائیندا۔ سچ بھنڈارا لینا کھا، بھگتان گھر رنگ رنگائیندا۔ پُرکھ ابناسی بنیا ملاح، نیتر نیناں درشن پائیندا۔
 سب نال اکٹھی کرے صلاح، صلاحگیر آپ بن جائیندا۔ نانک ستگر لئے منا، گل پلّو ایکا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ نانک گرو اک مناؤ، چہتر کرن صلاحیا۔ پُرکھ اکال ملائے پھڑ کے باہوں، گھر میلا سچ سُبھائیا۔ غریب
 نائیاں کرے سچ نیاؤں، نر زرنکاری اک اکھوٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سنڈیسہ رہیا
 سُنایا۔ ناؤں زرنکار کر وپچار، نانک زرگن ویکھ وکھایا۔ تیرے آکے اک پُکار، اپنا حال رہیا سُنایا۔ تُوں دس سچا ورتار، در تیرے آسن
 لایا۔ ساڈا پچھلا لیکھ دے نیوار، آکے کھتے رہن نہ پایا۔ سچکھنڈ دوارے سیوادار، چرن سیوک سیو کمایا۔ لوک مات نہ کوئی دھار،
 چنتا سوگ نہ کھتے رکھایا، لکھ چوراسی بھاویں رکھ بھاویں مار، تیرے ہتھ تیری وڈیاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ
 سنڈیسہ اک الایا۔ نانک زرگن سچ سنڈیسہ، جن سجن آپ سُنایا۔ میرا پُرکھ اک نریشا، نر نرائن وڈی وڈیاٹیا۔ آد جگادی سدا

ہمیشہ، بن شہنشاہ کھیل کھلائی۔ کوٹن کوٹ برہمنڈ جپے جاپ، کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر اپنے چرناں ہیٹھ دباہیا۔ کوٹن کوٹ پرگٹائے برہما وشن مہیشا، کوٹن کوٹ گر اوتار سیو لگائیا۔ کوٹن کوٹ در منگن بن بن بھکار، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ میرا صاحب اک آدیسا، سپس جگدیش اک جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آپے دیوے ساچا ور، نانک منگن کدے نہ جائیا۔ نانک منگن نہ جائے در، ہر دروازہ نہ کھٹے کھڑکائیندا۔ زربھے کولوں رہے ڈر، آگے ہو نہ کھٹے سُنائیندا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، سو گھڑنہار کھیل کرائیندا۔ رل مل چرنی ڈگئے ڈر، سپس جگدیش اک سہائیندا۔ جے کوئی آگے گیا اڑ، پچیا کوئی رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس دا کلمہ رہے پڑھ، سو کلمہ آپ سُنائیندا۔ بھگتاں اندر بھے رل، رل مل ساچا گھر سہائیندا۔ وسنہارا جل تھل، مہیئل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ کریا اچھل اچھل، ول چھل اپنا کھیل کھلائی۔ جوتی شبدی گیا رل، نظر کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں پلؤ ربیا پھڑ، اپنا پلؤ بھگتاں پھیر پھرائیندا۔ ڈونگی کندر ویکھے وڑ، اچے ٹلے ڈیرہ لائیندا۔ نہ کوئی کوٹ نہ کوئی گڑھ، قلعہ کوئی نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو کوئی نہ پائیندا۔ ساچا بھیو نہ کوئی کرتار، بھیو ابھیو نہ کوئی جنائیا۔ اسپس منگن آئے چل دوار، بن بھکاری آگے خالی جھولی ڈاہیا۔ کیرپا کر آپ داتار، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ حُکمے اندر کھیل نیار، حُکمے اندر سورج چن بھجن وابو داہیا۔ حُکمے اندر گر اوتار، پیر پیغمبر پھیرا پائیا۔ حُکمے اندر کھیل سرب سنسار، حُکمے اندر ویکھے وکھائیا۔ حُکمے اندر کلجگ آت، بھگت بھگوت بھنڈار، حُکمے اندر بہتر چہتر ستر ملے وڈیائیا۔ حُکمے اندر کھول دوار، حُکمے اندر بن ورتارا سیو کھائیا۔ حُکمے اندر سپس نواؤندے تیئی اوتار، آپ اپنا رنگ رنگائیا۔ حُکمے اندر کھانا پینا دیوے اٹھاراں ہاڑ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ نانا چھٹے جھوٹھے یار، ساچی یاری اک نہائیا۔ رل مل بولیئے اک جیکار، جے جے جیکار کرے لوکائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اگلی لکھت ہاڑ اٹھاراں دئے کرائیا۔

سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا دربار، ہر درباری آپ سہائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بھگت بھنڈار، وڈ بھنڈاری آپ ورتائیندا۔ ایکنکار کر پسار، ہر پسر پساری ویکھے وکھائیندا۔ آد نرنجن نور اجیار، جوت سروپی گھٹ گھٹ ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہار دھام نیار، سچ سنگھاسن

اک سُہائیندا۔ سِری بھگوان کھیل اپار، آپ اپنا ویس وٹائیندا۔ پاربرہم پرہہ ہو تیار، نرگن سرگن کھیل کھلائیندا۔ ایکا برہم دئے آدھار،
 آتم پرما تم جوڑ جُڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بندھن آپے پائیندا۔ ساچا بندھن پائے بندھ، بٹھنہار آپ
 اکھوائیندا۔ لیکھا جانے رو سس سورج چن، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ویکھنہارا برہمنڈ کھنڈ، جیرج انڈ پھول پھلائیندا۔ آد جگادی گاونہارا
 چھند، گیت اپنا آپ سُنائیندا۔ سدا سُہیلا سُورا سربنگ، سرب دِیال ویس وٹائیندا۔ دو جہاناں اک اند، ترے بھون دھنی آپ جنائیندا۔
 جگ چوکڑی مٹے پندھ، پاندھی اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن اپنا راہ چلائیندا۔ نرگن راہ چلے اپارا،
 اپنی کھیل کرائیا۔ نو نو چار پار کنارہ، نیا اپنا نام وکھائیا۔ ساچا سٹیا پروردِگارا، سانجھا یار آپ اکھوائیا۔ بھیناں بھیا بنائے سرب سنسارا،
 سجن میت آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در ساچا اک سُہائیا۔ در ساچا سوہے دروازہ، در دوار آپ
 کھلائیندا۔ پرگٹ ہوئے غریب نوازا، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ اک وجائے اگتی واجا، تار ستار نہ کوئی بلائیندا۔ بھگتاں پچھے پھرے بھاجا،
 نرگن اپنا پھیرا پائیندا۔ جگ جگ رکھے لاجا، جگ جگ ساچی سیو کھائیندا۔ لکھ چوراسی سازن سازا، گر اوتار ونڈ ونڈائیندا۔ بھویت
 بھوپ راجن راجا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر جو اپنی کھیل کھلائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ
 نرنجن سمرتھ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی مہا اکٹھ، جگا جگتنر کرے پڑھائیا۔ آتم پرما تم اکو مت، برہم مت اک سمجھائیا۔ اتر اتر
 اکو تتو ت، تتو ت دئے سمجھائیا۔ سُرتی شبدي میلا کرے ہر پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، ساچے مندر دئے وڈیائیا۔ ساچا مندر سوہے دوار، بنک دُواری آپ سُہائیندا۔ تخت نواسی ہر نرنکار، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔
 چارے کھانی ویکھنہار، انڈج جیرج اُتہج سینج ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگت دوارے ہوئے منگت، جن بھگت دوارے پھیرا پائیندا۔ ہرجن
 میلا ساچی سنگت، سنگت اپنا آپ وکھائیندا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، پاربرہم پرہہ دیا کھائیندا۔ پنچ وکارا کرے کھنڈت، کوڑی کِریا
 میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ اپنا رنگ چاڑھے چلول، اتر کدے نہ جائیا۔ وشنوں
 تیرا چکائے مول، برہمے تیرا لیکھا تیری جھولی پائیا۔ شنکر تیرے ہتھ ترسول، ترے گن پنچ تت اصلیت اپنی دئے سمجھائیا۔ سب نوں کرنی

پئے قبول، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل وڈ وڈیائیا۔ ہر وڈا وڈ وڈیائی، بھیو کوئی نہ پائیا۔ کرے کھیل بے پرواہی، نرگن سرگن جوت رُشنائیا۔ ساچی سیکھیا اک سمجھائی، اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ و ہارا ہر نرکارا، نرگن اپنا آپ جنائیا۔ نرگن میلا گرو گُر چلا، بھگت بھگوت آپ جنائیندا۔ پرم پُرکھ پرماتم سجن سہیلا، ساچا سنگ نبھائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، ساچے کوٹ ڈیرہ لائیندا۔ اچرج کھیل آپے کھیلا، کھیلنہار دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن ساچے تارے آپ، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ آپے بن مائی باپ، پتا پوت کھیل کھلائیا۔ کلجگ انت میٹے سنتاپ، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ نام جنائے ساچا جاپ، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ جنم جنم دے اتار پاپ، گھر سروور تال نہائیا۔ بحر کپائی جائے پاٹ، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جو جن گائے ساچی گاتھ، ایتھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ سدا سہیلا وسے ساتھ، سکلا سنگ نبھائیا۔ لیکھا چکے آن باٹ، مات گریہ کدے نہ آئیا۔ اگنی تپے نہ دس دس ماس، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ لیکھا چکے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے لڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔

۲۲۰

۲۲۰

ستاراں ہاڑ پھڑائے لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے مندر جانا وڑ، جس دا ڈنڈا نظر نہ آئیا۔ ہر جو درس دکھائے آگے کھڑ، سوچھ سرُپی روپ وٹائیا۔ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، پنج تت نہ کوئی رکھائیا۔ جگت و دیا نہ رہیا پڑھ، نش اکھڑ کرے پڑھائیا۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے کر کِریا لئے پھڑ، میل ملائے تھاؤں تھائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، بال پردھ ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دوئے جوڑ پئے سرنائیا۔ درائے ہوئے پروان، ستاراں ہاڑ خوشی منائیا۔ اتم لیکھا چکے جہان، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ امر پد ساچا پان، جو سوہنگ سوہلا گائیا۔ جم دی آپ چکائے کان، کان اندر نہ کوئی رکھائیا۔ جس جس درشن کیتا آن، تیس ترسنا بھکھ گوائیا۔ انت کنت بھگوت کرے کلیان، کایا کپڑ اپنے لیکھے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے مہر مہربان دیا کھائیا۔ دیاوان پُرکھ اکو داتا، آد انت اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ہویا گیاتا، گھر گھر کھوج کھجائیندا۔ بھگت بھگوت بندھائے ناتا،

ہر سنگت میل ملائیندا۔ آتم پر ماتم سنائے گاتھا، سوہنگ اکھڑ اک پڑھائیندا۔ آتم نور اک ذاتا، ورن گوت نہ ونڈ ونڈائیندا۔ کلجگ مٹے
 اندھیری راتا، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در آئے لیکھے لائیندا۔ در آئے ہوئے منظور، جگت
 مزدوری لیکھے لائیا۔ جنم جنم دا معاف کرے قصور، سیس جگدیش ہتھ رکھائیا۔ ستگر پورا سرب کلا بھرپور، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔
 نو سو چرانوے چوکڑی جگ وسدا رہیا دور، اتم کلجگ نیڑن نیڑن درس دکھائیا۔ ہرجن آسا کر پور، ہر سنگت میل ملائیا۔ مستک
 لائے ساچی دھور، کوستک منیا مکھ شرمائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ جوتی بخشے ساچا نور، جس جن اپنا
 بھیو کھلائیا۔ کیسے نہ ملے بہشتی حور، ہر کی پریت ہر چرن کول آت سچی سرنائیا۔ آنت محمد رہیا جھور، چار یاری نہ سنگ
 نبھائیا۔ اللہ رانی نہ ہوئی منظور، اتم فتویٰ اکو لائیا۔ کوری کتیاں دور دور رہی گھور، نیتر نین نین شرمائیا۔ میرا صاحب پیغمبر حضرت
 ملے ضرور، حاضری لے لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ہرجن ساچے لے سمجھائیا۔ ہرجن تیرا اکو رنگ، ہر
 ستگر آپ رنگایا۔ تیری سیج تیرا پلنگ، یرگن یرگن آپ ہنڈھایا۔ شبد اناد وجائے مردنگ، انحد نادى ناد وجایا۔ تیرے اندر اکو اند،
 نوبت نام رہیا وجایا۔ تیرے اندر ستا دے کر کنڈ، اپنا مکھ چھپایا۔ تیرے اندر ساچا چند، نوری درس دے کرایا۔ کلجگ اتم ٹٹی گنڈھ،
 ستجگ ساچا لے اٹھایا۔ جن بھگتاں آتم پائے ٹھنڈ، پر ماتم ہوئے سہایا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ ٹرایا۔ سرشٹ سبائی سوہنگ
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان گاؤنا چھند، ویہ سو ویہ بکرمی پندراں کتک دے سمجھایا۔ نہ کوئی پوجا کیر جنڈ، سورج جل نہ کوئی
 چڑھایا۔ نہ کوئی پنڈی ونڈے ونڈ، اشٹ دیو نہ کوئی منایا۔ نہ کوئی وشن برہما گائے چھند، شنکر سیس نہ کھئے جھکایا۔ پُرکھ اکال دین
 دیال ستگر سوامی اکو سنائے چھند، پروردگار ڈھولا گایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در آئے لیکھے لے لگایا۔ در آئے اپنے
 لائے لیکھے، لیکھا لکھنہار کرتارا۔ کوئی نہ رہے بہم بھلیکھے، پرگٹ ہویا نر نرنکارا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان دے سندیسے، سچ سندیسے
 وچ سنسارا۔ ویکھنہارا اولیئے پیر شیخے، نوری جلوہ کرے اجیارا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جن بھگتاں دیوے اک
 سہارا۔ بھگت سہارا دیوے سہانک، ہر ساچا دیا کمائیا۔ سدا سہیلا اکو نائک، بھیو ابھید اک کھلائیا۔ ایتھ اونھ دو جہاناں سدا

سُکھدائک، سُکھ ساگر رُوپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیا۔ ہرجن رنگ چڑھے اگمّا، اگمّا رُوپ چڑھائیندا۔ کایا چولی رنگے چمّا، چمّ درِشٹی نہ کوئی رکھائیندا۔ سَتجگ بیڑا ساچا بٹھا، بھگت بھگونت سیو کھائیندا۔ ایک راک سُنایا، لگ ماتر نہ کھئے لگائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چٹّا، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ پنچ وکارا گُرمکھ ڈنّہ، کھنڈا اِکو نام چمکائیندا۔ بھگت سُہیلا اک اکیلا لوک مات آیا بھٹّا، نرگن اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، وسنہارا بن چہپر چھٹّا، ساچا مندر اک سُہائیندا۔ چہپر چھنّ وسے دوار، دوارکا رُوپ وٹائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قُدرت ویکھے چائیں چائینا۔ بھگتاں میلا وچ سنسار، ہر بھگوان آپ کرائیا۔ بھگت ویکھے نُو جوان، نو نُو چار رہیا پھیرا پائیا۔ ست سرُوپی ساچا کاہن، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر دے پیغام، پیر دستگیر کرے شنوائیا۔ ایک منتر بول جیکار، نعرہ اِکو اک سُنائیا۔ وجے ڈنکا فتح دو جہان، دو جہاناں والی آپ وجائیا۔ راؤ رنگاں دے گیان، جیواں جنتاں لئے سمجھائیا۔ پرگٹ ہو سیری بھگوان، ساکھیات رُوپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن لیکھے لئے لگائیا۔ ہرجن لیکھا اک دوار، ہر مندر آپ لیکھائیندا۔ نہ کوئی پُرکھ نہ کوئی نار، بردھ بال نہ کوئی وکھائیندا۔ ایک منتر نام آدھار، ایک اِشٹ دیو وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہر سنگت اپنے در سُہائیندا۔ ہر سنگت سوہے ساچے در، ہر دردی درد وندائیا۔ اتم میلا لئے کر، نہکرمی کرم کھائیا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، گھڑ گھڑ ویکھے وکھائیا۔ ساچے پوڑے جائے چڑھ، ساچے مندر آسن لائیا۔ اتم پر ماتم ایک اکھڑ رہیا پڑھ، ساچی کرے پڑھائیا۔ ایک جانے چوٹی جڑ، آپ اپنی کھیل کھلائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، ہر سنگت دیوے ساچا دان، اتم پر ماتم اک گیان، جگت ناتا توڑ ٹرائیا۔ جگت ناتا توڑے آپ، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ اندھ اندھیر کر پرتاپ، کایا مندر آپ سُہائیندا۔ اک چپائے ساچا جاپ، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ سو مائی باپ، ہنگ برہم پتا پوت کھیل کھلائی۔ ست ست ستوادی ساچا ساتھ، سدا سنگ ربا ئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا ساچا دان، گرہ مندر جھولی پائیندا۔ گرہ مندر سوہے سچ محلہ، ستگر آپ سُہائیا۔ وسنہارا اک اِکلا، ایک گھر ملے

وڈیائیا۔ پاوے سار ڈونگھی ڈلا، سمنڈ ساگر کھوج کھوجائیا۔ جوتی شبدی نرگن دھار آپے رلا، میل ملاوا سہج سُبھائیا۔ لیکھا جانے جلاں تھلاں، گرمکھ ساچے لئے ملائیا۔ لہنا جانے رانی اللہ، الاہی نور اک خدائیا۔ بھگت پھڑائے اپنا پلا، پلو ایکا ایک اٹھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں جگ دیوے ور، در آیاں کرے پروان، گرمکھ بے مکھ لئے ترائیا۔ گرمکھ منگے آتم درس، ایکا اوٹ تکائیا۔ منمکھ لگی جگت حرص، حرص ہوس ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی دوہاں کرے ترس، در آیاں لیکھے پائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ کھوج کھوجائیا۔ مات گرہ نہ آئے نرک، اگنی آگ نہ کھئے جلائیا۔ جوئی جون نہ جائے دھڑک، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ آدھ وچکار نہ جائے اٹک، سچ دوارے دئے بہائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نراکار نرویر پُرکھ جوئی رست اپنا پورا کرن آیا فرض، فرض اپنا پورا دئے کرائیا۔ اپنا فرض کرے پرہ پورا، پورن اپنی دیا کھائیندا۔ آد آنت نہ رہے ادھورا، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ در آیاں بخشے سرب قصورا، جو جن نیوں نیوں سپس جھکائیندا۔ جنم جنم دا ہونجھے کورٹا، ڈرمت میل دھوائیندا۔ جن بھگتاں پچھے آنت ہویا مجبورا، مجبوری اپنی نہ کیسے جنائیندا۔ سیوک بنے بن بن مزدورا، ہرجن سیوک بن بن تیری سیو کھائیندا۔ گرمکھ اُچے ساچا نورا، بن گرمکھ ہر جو نظر کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں سد حاضر حضورا، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا اک گیان، آتم آنتر میل ملائیندا۔

★ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ★

تیرا کھیل پُرکھ سمرتھ، جگ چوگرے بھیمو کیسے نہ پایا۔ کر کرپا اتم لیا سد، در ساچا اک سہایا۔ دور ڈراڈا مُکا کے آئے پندھ، بن پاندھی پھیرا پایا۔ لنکھ کے ویکھی تیری حد، پار کنارہ نظری آیا۔ درشن کر کے ہونے گد گد، نوری نور نور رُشنا یا۔ ست ستوادی ویکھی تیری جد، وشنوں کھیل رہیا کرایا۔ اکو در اکو پد، ایکا گھر سوہیا پایا۔ اکو گیت ساچا چھند، ناد انادی اک سُنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در تیرا اک سہایا۔ آئے در بن بھکھاری، بھکھک تیری وڈ وڈیائیا۔ آد جگاد کھیل نیاری، نرگن نرویر آپ کرائیا۔

جُگ چوڪڙي ويڪھي وارو واري، بهيد ابھيد نه کوئي سمجھائيا۔ کلجُگ آئي اتم واري، نو نو چار ڏيرھ ڏھائيا۔ سبنا ملے گر اوتاري، پير پيغمبر ليکھا رھے چڪائيا۔ بنيا بھوپ وڏ سيڪداری، شهنشاه اپنا ناؤ رکھائيا۔ بھگتاں ديويے مان لوک مات کرے اجياري، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچا کھيل آپ کرائيا۔ آئے دوارے چڙھيا چاء، هر سجن نظري آيا۔ جُگ چوڪڙي ڏيرھ ڏھاء، اپنا کھيل رچايا۔ پورب لهنا سرب مڪا، آگے ليکھا رھيا جنايا۔ نيتر نيناں اک گھلا، آتم پر ماتم ويڪھ وکھايا۔ ساچا گھنا بستر پا، چھيل چھيلا ايڪا تن رنگ رنگايا۔ بھگت قبيلہ مات بنا، لوک مات سنگ نبھايا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، گھر ساچا اک وڏيايا۔ گھر ساچا تيرا سچ محلہ، محفل ساچي هر لگائيا۔ بھگت بھگوت پھڙائے پلا، پلؤ ايڪا رھيا وکھائيا۔ نين شرمائے راني الله، محمد سپس رھيا جھڪائيا۔ تيئي اوتار چرن کول ھويا جھلا، ڏھيہ ڏھيہ سپس جھڪائيا۔ نانک گو بند در ايڪا ملا، گھر وجدی رے ودھائيا۔ بھگت بھگوان ميٺے سلا، دئي دوتي رھن نہ پائيا۔ اپني پھلواڙي آپے رلا، پت ڏالي پھل مھڪائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچي کھيل آپ کرائيا۔ ساچي کھيل کرے کرتار، لکھن آئے در دواړي۔ اڪو نور کر اجيار، نورو نور جوت اجياري۔ ساچے تخت بيٺھ سچي سرڪار، کرے کرائے سچ وباري۔ بھگت دوار کر پसार، لوک مات بنائے اٿل اٿاري۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، کرے کھيل اگم اپاري۔ اگم اپار کھيل کڙدا، کڙنھار اک اکھوائيندا۔ آد جُگادي کدے نہ ڏڙدا، جُگ جُگ اپنا ويس وٿائيندا۔ بھگت بھگوت اپنے پھڙدا، پھڙ پھڙ باھون باھر کڏھائيندا۔ کرے کھيل نر هر نرائن نر دا، نر هر اپني سيو کھائيندا۔ اگني ھون کدے نہ سڙدا، مڙھي گور نہ کھيے دبائيندا۔ بھگت دوارے آپے وڙدا، بہ بہ اپنا آسن لائيندا۔ ست سروبي اکھڙ پڙھدا، پڙھ پڙھ اکھڙ آپ سُنائيندا۔ قلعہ توڙ ھنڪاري گڙھ دا، گڙھ ھنڪاري ميٺ مٿائيندا۔ ليکھا جانے چوٽي جڙ دا، اندر باھر ويڪھ وکھائيندا۔ مرد مردانہ آپ بن دا، سچ مردانگي آپ کھائيندا۔ جُگ چوڪڙي پاني بھڙدا، بن سيوک سيو کھائيندا۔ اپني کرني آپے کڙدا، کرتا پُرکھ ناؤ رکھائيندا۔ بھگت دوارے آپے کھڙدا، کھڙ کھڙ اپنا درس وکھائيندا۔ بن تير کھائون آپے لڙدا، کھنڊا شستر نہ کوئي چھڪائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچي دھار آپ بندھائيندا۔ ساچي دھار بڙھ نرنڪار، نرگن اپني ديا کھائيا۔ سدا دے گر اوتار، پير پيغمبر در ٻلائيا۔ چار جُگ دے وچھڙے يار، بھگت بھگوت لئے جڪائيا۔ بہتران

دیوے اک آدھار، ستران اکھ گھلائیئا۔ چہتران کرائے سچ پیار، ساتا چوکا نال رلائیئا۔ ست پُرکھ دی ساچی کار، چوتھے جگ رسیا سمجھائیئا۔ چار ورن دا اک دوار، ست سنتوکھ دھیر دھرائئا۔ ست ست دی ساچی کار، چار چار چار جنائیئا۔ کرے کھیل اپر اپار، لیکھا لکھ لکھ رسیا سمجھائیئا۔ کلجگ آئی اتم وار، سب دا لیکھا رسیا مکائیئا۔ ونڈن ونڈ ونڈے سنسار، ونڈ ونڈ ویکھے چائیں چائئیا۔ کلجگ اتم کرے خبردار، بے خبر آپ اٹھائیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیئا۔ بے پرواہ کھیل کرنے آیا، نرگن روپ اگم اپار۔ چار جگ دی دھارا اپنے اندر دھرنے آیا، نرگن نرور نرکار۔ لکھ چوراسی جیو جنت کوڑی کیریا پھرنے آیا، جودھا سورپیر بلی بلکار۔ ساچے آسو گھوڑے چڑھ کے آیا، مہابلی ہو تیار۔ اپنی کرنی کرنے آیا، کرنہار اک اونکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل اپر اپار۔ کھیل اپارا ہر جو ہر، ہر ہر آپ کرائئا۔ جگ جگ ونڈا رسیا بھنڈارا، گر اوتاراں جھولی پائیئا۔ کلجگ اتم اک دوارا، سب توں دئے وکھائیئا۔ بھگت بھگوان کرے اشارہ، ایکارہ چلائیئا۔ سچکھنڈ نواسی بن ونجارا، لوک مات پھیرا پائیئا۔ ہوکا دیوے بیٹھ دھر دربارا، دھر دی بانی بان لگائیئا۔ کرے کرائے سچ وبارا، بوہاری بنیا سچا شہنشاہیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ ریتی رسیا مکائیئا۔ جگ ریتی لہنا جائے چک، ہر ہر جو آپ چکائیئندا۔ کلجگ پینڈا جائے مک، انت اخیر آپ مکائیئندا۔ لکھ چوراسی بوٹے جانے سک، گر اوتار پیر پیغمبر ہریا سنج نہ کھئے کرائئندا۔ گرمکھاں اپنی گودی لئے چک، مکھ پھیر نہ اٹائیئندا۔ اکو ہر رکھے ککھ، جن جنی روپ وٹائیئندا۔ جیو جنت ویکھے لک، گھر گھر اگنی انت تپائیئندا۔ ویلا اتم گیا ڈھک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کھائیئندا۔ ساچی کار کرنے یوگ، جگت اپنے ہتھ رکھائیئا۔ جے جیکار کرن چوڈاں لوک، چوڈاں طبق نعرہ لائیئا۔ الفیے اک سلوک، تن پنج کرے پڑھائیئا۔ باون روپ کرے کھیل نہ کوئی سکے روک، روکن ہارا نظر کھئے نہ آئیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ونج آپ کرائئا۔ ساچا ونج سچ ونجارا، ست ستوادی آپ کرائئندا۔ گر اوتاراں دے بھنڈارا، بن بھنڈاری ویکھے وکھائیئندا۔ جگت دوارا کھول کوڑا، گھر ساچا اک شہائیئندا۔ چل کے آئے وچ سنسارا، نرگن نرگن کھیل کرائئندا۔ چہتران دیوے اک سہارا، دھیرج دھیر اک دھرائئندا۔ شاستر سمرت لکھ لکھ آپ لکھارا، برہما ویتا برہم سمجھائیئندا۔ اگی اگی ہر کرتارا،

در ایکا بندھن پائیندا۔ اک اِکلا اِکوَنکارا، نِرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ پنج تت ویکھے جگت ٹکانا، کایا مندر سوہا پائیندا۔ ساچے بھگتاں
 کر پیارا، پیار پیار نال وٹائیندا۔ رنگ رتڑا ایک اونکارا، رنگ رنگیلا رنگ رنگائیندا۔ در گھر سہائے ٹھانڈا دربارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔
 اگنی تت مٹے ہاڑا، سانتک ست ست ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر اوتاراں آپ وکھائیندا۔ گر اوتار کھولو
 اکھ، ہر ستگر آپ سُنایا۔ بھگت بھگوان کرے پرتکھ، پرتکھ اپنے نال ملایا۔ نِرگن ہو کے گائے جس، جس وید پُران بھلایا۔ لہنا چُکائے
 تت اٹھ، نو دوارے کھوج کھجایا۔ اٹھسٹھ کھیڑا کرے بھٹھ، گرُمکھ کھیڑا دئے وڈیایا۔ سچکھنڈ نواسی آیا نٹھ، بن پاندھی پندھ مُکایا۔
 دوس رین نام رسیا رٹ، جن بھگتاں مالا اک پھنایا۔ ساچی سیجا سوہوے کھاٹ، آتم آتر آسن لایا۔ سچ پیائے اِکو امرت باٹ، نِجھر
 جھرنا دئے جھرایا۔ اتم نیڑے رکھی واٹ، دُور دُراڈا پندھ گویا۔ آؤ رل کے سارے پُچھو وات، داتا در اپنا پردہ لایا۔ جُگ جُگ کھیلے
 کھیل بُوہ بدھ بھانت، اپنا بھیو نہ کیسے جنایا۔ کلجُگ ویکھ اندھیری رات، نِرگن اپنا ویس وٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئی نہ جھگڑا بئے ذات
 پات، اتم بیٹھے مُکھ چھپایا۔ نِرگن سارے گاؤن گاتھ، سرگن کم کیسے نہ آیا۔ مان تھے تریلوکی ناتھ، کوئن کوٹ تریلوکی ناتھ نیتر نیناں نیر وایا۔
 کوئن کوٹ برہم وید مُکھ مُکھ کرن پاٹھ، اپنا بھیو کیسے نہ آیا۔ کوئن کوٹ پیر پیغمبر گر گر کر کر یاد، اپنی یاد گئے چُکایا۔ کوئن کوٹ وجا
 ناد، اپنا ناد گئے سُنایا۔ کوئن کوٹ گا گا گاتھ، واجد اِکو نام دھیایا۔ کوئن کوٹ رسنا جہوا گئے آرادھ، ارادھن ہارا نظر کیسے نہ آیا۔ کوئن
 کوٹ بھگت بھگونت در ویکھے سنت سادھ، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ کلجُگ اتم سُنے آپ فریاد، پاربرہم پرہہ ویس وٹایا۔ جن بھگتاں
 کرے ساچا لاڈ، پوت سپوتے گود اٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرایا۔ گر اوتار ملن ہتھ، ہتھ ہتھ
 نال رگڑائیا۔ ساڈا چلے نہ کوئی وس، بے بس ہوئی لوکائیا۔ تیری مایا اندر گئے بھس، ساڈا نام کم کیسے نہ آئیا۔ جگت وکارے پائی نٹھ، نہ
 سکے کھئے تڑائیا۔ خالی ہوئے مندر مسجد مٹھ، شودوالے دین دُہائیا۔ پتھر پاپن ٹھاکر گئے نٹھ، ساچا ٹھاکر نظر کیسے نہ آئیا۔ قلم شاہی گاتھ
 لکھ تیرے ٹکے لائے تلک، تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ پوجا کر کر تھکے پیل پت، پت ڈالی سیو کھائیا۔ پھر پھر تھکے تیرتھ تٹ، ڈرمت میل نہ کھئے
 دھوائیا۔ جدھر ویکھیئے اگون مارے کلجُگ سٹ، حُکمے بدھا سیو کھائیا۔ کایا مندر دسے نہ کوئی ہٹ، کلجُگ سادھ سنت بیٹھے اندر کُنڈا

لاٿيا۔ اسين سرگن نالون ڀرگن هو ڪي تيري چرني آئي ڏهڻ، وڪهرا تيرا راه وڪهائيا۔ در تيرے تے آڪي ويڪهيا ٿون بهگتاں ڪريں وڪهڻ، دين مذھب ذات پات دھڪا ڍٽا لاٿيا۔ جگت وديا خالي ھٿ، چارون ڪنٺ رھي ڪر لاٿيا۔ شاھ پاتشاھ ڪيسے نہ ملے گلي ڪڪھ، چھڀري نامے وڏ وڏياٿيا۔ اتم ڪھيڙا ھونا ٻھڻ، ٻھڻيارا ايڪا اگني لاٿيا۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساچا ڪھيل آپ سمجھائيا۔ ساچا ڪھيل دس ٻھگون، آئي تيرے دوارے۔ ساڏا چڪيا جگت نشان، نہ کوئي ديسے وچ سنسارے۔ لڪھ چوراسي ھوئي بے ايمان، بيوہ روپ نار ٻھچارے نظر نہ آئي ساچا ڪھن، گوپي ٽين نہ کوئي شنگارے۔ سيتا ملے نہ سٿيا رام، رام ڪرے نہ کوئي پيارے۔ عيسيٰ موسيٰ ڏيے نہ کوئي پيغام، حق حقيقت نہ کوئي وچارے۔ محمد سُنے نہ کوئي ڪلام، ڪلمہ نبی نہ کوئي جيڪارے۔ نانڪ منتر نہ کوئي ستنام، مارگ ٻھليا سرب سنسارے۔ گوبند ڏنڪا نہ ڪيسے زبان، آتم پرماٽم ڪرے ونج نہ کوئي ونجارے۔ نو ڪھنڊ پرتھمي ھوئي شيطان، شرع شريعت ديويے سرب ٻلارے۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا دينا ساچا ور، در تيرے سدا سدا ڪريے نمسڪارے۔ پُرڪھ ابناسي ھو مھربان، ھير جو اپني ڏيا ڪمائيندا۔ سارے اُٿھ ڪے ڪرو پرنام، ھير پُرڪھ آپ سمجھائيندا۔ سارے مٿو ايڪ اسلام، اسم اعظم ايڪ جنائيندا۔ سارے جانو ايڪ ٻھگون، ايڪو نظري آئيندا۔ سارے مٿو ايڪا رام، ايڪا گھر ڏيرھ لائيندا۔ سارے ويڪھو ايڪ نشان، سو پُرڪھ نرنجن آپ جھلائيندا۔ سارے ڪھاؤ ايڪ پڪوان، شرع ونڌ نہ ڪھڻ وندائيندا۔ سور ديويے نہ ڪھڻ دان، گھو ٻيٺ نہ ڪھڻ چڙھائيندا۔ ذبح ڪرے نہ کوئي ڪرپان، سيس دھڙ نہ ڪھڻ ڪٽائيندا۔ مارنھار ايڪ ٻھگون، جيون جگت آپ بنائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساچا حُڪم آپ سُنائيندا۔ حُڪم سُنيا دُھر فرمانا، سارے ٽين رپے اُٿائيا۔ پر ٻھ جي مٿي تيرا ٻھانا، تيرے چرن ملے سرنائيا۔ ٿون صاحب سُلطانا ساچا رانا، ھون رعيت روپ وٺائيا۔ پير پيغمبر نہ کوئي آڪھوانا، گر اوتار نہ ڪھڻ وڏياٿيا۔ تيرے در رھيے بن بن بالڪ انجانا، بالي ٻڌھ ايڪ وڪهائيا۔ لوڪ مات نہ ويڪھيے مار دھيانا، دھيان دھيان نہ ڪھڻ جنائيا۔ سمت ويھ سو ويھ ٻڪرمي ساڏا چڪے پينا ڪھانا، ليڪھا ڪھڻ رھن نہ پائيا۔ جوتي جوت سروپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، ايڪا دينا ساچا ور، در تيرے منگ منگائيا۔ پُرڪھ ابناسي ديسے حال، سُنو ميت مُرار۔ اتم سب نون ڪھائے ڪال، کوئي رپے نہ وچ سنسار۔ لڪھ چوراسي ھوئي بے حال، نيتر ٽين روويے زارو زار۔ پھل نہ ديسے ڪيسے ڏال، سرشٽ سبائي مارے مارے۔

سارے آئے چل دوار، کِرپا کرے آپ بھگوان۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہار دُھر فرمان۔ دُھر فرمانا اِکو وار، ہرِ جو ہر ہر آپ سُنائیندا۔ کلجگ اتم سوہے دربار، در ساچے آپ بہائیندا۔ چار جُگ دا جھگڑا میٹ نرنکار، اگلا مارگ آپ لگائیندا۔ نانا تٹا محمد یار، شرع شریعت نہ کھئے وکھائیندا۔ کلمہ نبی نہ کوئی پُکار، الفیے نہ کھئے پڑھائیندا۔ در سجدہ کرے دربار، نیوں نیوں اپنا سپس جھکائیندا۔ تیرا بردا ہویا فرمانبردار، بن سیوک سیو کھائیندا۔ ڈردا ڈردا کرے پُکار، ہوئی ہوئی آکھ سُنائیندا۔ صدی چوڈھویں گئی ہار، چوڈاں طبق سب گُرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا کلمہ تیرے آگے رکھائیندا۔ تیرا کلمہ تیری آیت، تیرے آگے ٹکائیا۔ سچ خُدائے دتی عنایت، مہربان مہر نظر اِک اُٹھائیا۔ چوڈاں طبق اِک اشعنت، شریعت اِک پڑھائیا۔ لیکھا مُکیا کائنات، کانی تیر ہتھ سُنائیا۔ فاتیہ پڑھیا اِک فات، فتح تیری سرب خُدائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے در آس رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے پُکار، ایکا شبد جنایا۔ تیری میری نرگن گُفتار، راگ راگ نہ کھئے سُنایا۔ لہنا دیوے وارو وار، لیکھا سب دا رہیا مُکایا۔ نانا توڑ تیرا سنسار، چرن کول رہے بہایا۔ پچھوں مارے سب نوں مار، نام کھنڈا اِک اُٹھایا۔ مُسلم سُنئی جائے ہار، ہرِ جو اپنا حُکم ورتایا۔ ویہ سو اُنی کر خوار، جگت خواری اِک جنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنیہڑا اِک سُنایا۔ سچ سنیہڑا باطن بات، ہرِ جو ہر ہر آکھ سُنائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق رہیا سہائیا۔ اتم کرے پوری آس، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا لیکھے لے لگائیا۔ لیکھا لیکھے جائے لگ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ کرے کھیل سورا سربگ، رُپ انو پ آپ وکھائیندا۔ سچ دوارے آپے سد، چرن سرن اِک بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا گھر آپ وکھائیندا۔ ایکا گھر نیتر پیکھ، ہرِ ستگر آپ جنائیندا۔ بھگت بھگوان دا کھیل ویکھ، لوک مات آپ کرائیندا۔ سب دی میٹنہارا ریکھ، ریکھا اپنی آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ ساچا راہ ست ستواد، ایکا ایکا ایکا جنائیا۔ ایکا حُکم برہم برہماد، پاربرہم سمجھائیا۔ ایکا پُرکھ آد آد، ایکا آنت بنے مائیا۔ ایکا لیکھا جانے جُگاد، جُگ جُگ ویکھے تھاوں تھائیندا۔ ایکا اپنے وچوں لے کاڈھ، ایکا اتم اپنے وچ لے ملائیا۔ در دوارے اپنے سد، گر اوتار گود بہائیا۔ ایکا دیونہارا داد، وست

امولک آپ ورتائیا۔ ایکا ویکھنہارا حاد، پار کنارے بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ہر جو کرنا، کرن کراون آیا۔ کلجگ اتم ہرجن ورنہ، بھگت بھگونت ہوئے سہایا۔ اک کھلائے ساچا درنا، سچکھنڈ سچ نشان جھلایا۔ گرمکھ گرسکھ لال ڈلارے مل مل اکو اکھر ایکو پڑھنا، ساچا سوہلا آپ سُنایا۔ ساچے مندر ایکو وڑنا، گھر مندر دئے وڈیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھایا۔ ساچا کھیل ایکونکار، گر اوتار آپ جنائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی کر کر کھیل اپار، اپنا آپ رہیا چھپائیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ سچ بھنڈارا دئے ورتار، بن ورتارا سیو کمائیا۔ چہتران سکھاں دیوے ایکا وار، گھر ساچے جھولی آپ بھرائیا۔ اگی اگی کر پروان، ساچی سکھی لئے بنائیا۔ تکھی رکھے دو جہان، دھار اپنے نام رگڑائیا۔ دیکھو اٹھ کے سارے کرشن رام، ہر ساچا کی کی کھیل رہیا رچائیا۔ پیر پیغمبر سارے اٹھ کے کرو سلام، سجدہ اکو وار وکھائیا۔ گرو گرو کرو پرنام، پرم پُرکھ رہیا سمجھائیا۔ جس دا گاؤندے آئے نام، سو نامے چھپر رہیا چھائیا۔ بہتر جامے دتا دان، ایکا وار جنم لئے بدلائیا۔ کریا کھیل وچ جہان، دو جہاناں کرے رُشنائیا۔ وشنو ہتھوں کھوہ کے دان، جن بھگتاں ہتھ پھڑائیا۔ لوک مات پکائے پکوان، بن سیوک سیو کمائیا۔ چار جگ دے وچھڑے گرمکھ کھان، جس رسنا کھادھا جنم مرن وچ نہ آئیا۔ آد جگادی دُکھڑے سرب مٹ جان، دُکھیاں دُکھ رہیا مٹائیا۔ ستگر ملیا ہانی بان، سرتی شبد کرے گرمائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ کے کرو پچھان، ہر اپنا رُپ رہیا درسائیا۔ اکو جوت نور نوران، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔ بھگتاں اندر وڑ وڑ کھیل کرے مہان، سچکھنڈ دوار اپنا گھر بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ اٹھو ویکھو چڑھدا رنگ، ہر جو آپ رنگائیندا۔ بن بھکھاری منگو منگ، بھگت دوارا اک سہائیندا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا سچ پلنگ، کنت کنتول آپ اکھوائیندا۔ جس دی رسنا جہوا پاؤندے ڈنڈ، سو ڈنڈا اپنا ہتھ اٹھائیندا۔ جس دی کیسے نہ دسی کنت، سو اپنا مکھ وکھائیندا۔ جس دے پچھے بنے نار دُباگن رنڈ، کنت آنت پرنائیندا۔ جس دے پچھے پنج تت کایا جوانی گئی ہنڈھ، لبھیاں ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ جس دے پچھے لوآں پُریاں برہمنڈ کھنڈ کٹیا پندھ، سو پاندھی بن کے پندھ مکھائیندا۔ اندر وڑ وڑ ڈھولے گاؤندے چھند، سو اپنا راگ الاٹیندا۔ جس دے پچھے گھس گئے بتی دند، بن دنداں راگ الاٹیندا۔ جس دے

پچھے پوُجدے سُورج چند، سو ساچی جوت جگمگائیندا۔ جس دے پچھے لہدے آتم اند، سو پرمانند وکھائیندا۔ جس دے پچھے اپنی ٹٹی لئی گنڈھ، گنڈھنہار پھیرا پائیندا۔ گر اوتار اٹھو منگ لو منگ، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ پرہہ ڈھاوَن آیا کندھ، مار ٹھوکر اُپر اٹھائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے ہتھ، ہر جو اپنے کندھ اٹھائیندا۔ بہتر گُرمکھ چڑھے چن، لوک مات آپ چڑھائیندا۔ سیوا کرے سری بھگون، دوُجا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ نظر نہ آئے نیتر اٹھ، گُرمکھ گیان نیتر اک کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ وبار آپ کرائیندا۔ سچ وبار کرے مات، ماتر بھومی دئے وڈیائیا۔ چہتران بنائی اک ذات، ساچی ذات اک سمجھائیا۔ نیڑ نہ آئے شرع نار کمذات، دُباگن در رہن نہ پائیا۔ آنتر آتم اکو پاٹھ، ہر ستگر آپ سُنائیا۔ سروور ٹہائے ساچے تاٹ، تیرتھ اک اشنان کرائیا۔ پھڑ اُتارے اپنے گھاٹ، منجھدھار نہ کوئی رُڑھائیا۔ آگے نیڑے رکھے واٹ، پچھلا پندھ مُکائیا۔ میل ملاوا کھلاپات، کول نین ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جن بھگتاں دئے مان وڈیائیا۔ جن بھگت بھنڈار گیا کھل، ہر بھنڈاری آپ کھلائیندا۔ تارنہارا اگی اگی کُل، اگی اگی کُلا سیوا لائیندا۔ کرتا قیمت پائے مُل، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے پُھل، پُھل پُھلواری آپ مہکائیندا۔ چار جگ بوٹا نہ جائے ہل، پُرکھ ابناسی آپ لگائیندا۔ ستجگ تیری ساچی کُل، ستر بہتر چہتر جوڑ جُڑائیندا۔ اک بھنڈار دئے اٹل، تولنہار نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ سچ بھنڈار ہر اٹھ، جن بھگتاں جھولی پائیا۔ آد جگاد رہے نکھٹ، نکھٹ کدے نہ جائیا۔ کلجگ کِریا جڑ پُٹ، بھگت بوٹا اکو لائیا۔ چار ورن سہائے رُت، برن اٹھاراں لئے مہکائیا۔ آتم پر ماتم وکھائے اکو رُت، ایکا رنگ دئے رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست بھنڈار آپ وکھائیا۔ ست بھنڈارا اٹا دال، گھرت اپنا پریم وکھائیندا۔ جگت اولڑی چلی چال، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ آپے سُنے مُریداں حال، بن مُرشد پھیرا پائیندا۔ نرگن سرگن بن دلال، ساچی وست ہست وکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت بھنڈار آپ ورتائیندا۔ بھگت بھنڈار ہر نرنکار، اپنی ہتھیں آپ ورتائیا۔ کھا کے جان گرو اوتار، پیر پیغمبر خوشی منائیا۔ ذات پات ناتا تٹا سنسار، شرع ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ اپنا آپ گئے ہار، بلہین دین دہائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے ساچی کار، کرتا پُرکھ کار کھائیا۔ جگ چوکری اسیں کٹ کے آئے وگار، بن وگاری پھیرا پائیا۔ لکھ لکھ سندیشا دیندے آئے

سنسار، قلم شاہی جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل سیوادار، بن سیوک آپ کرائیندا۔ بھگت بھگوان اک بھنڈار، بن بھنڈاری آپ ورتائیندا۔ ایکاکھ گھن گھن گھن اوتار، دوسر در نہ کوئی جنائیندا۔ اکو در کرن نمسکار، اکو در سیس جھکائیندا۔ ایکاکھ بول سرب جیکار، ایکاکھ راگ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ ورتارا آپ اکھوائیندا۔ سچ ورتارا آپ کرتار، کرنی اپنی آپ کھائیا۔ اکو وست دئے کھوال، انڈھ اپنی دیا کھائیا۔ اپنا کرے حل سوال، سوالی بن منگن کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر بھگت بھنڈار ایکاکھ وکھائیا۔ ہر بھگت بھنڈار دال روٹی، ہر جو اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ ویکھنہارا چڑھ کے اُپر چوٹی، کوٹ کوٹی نال رلائیندا۔ سب دے وچوں کڈھ واسنا کھوٹی، جو جن رسنا نال رلائیندا۔ اتم ملائے نرمل جوتی، لکھ چوراسی گیڑ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ بھنڈارا آپ سہائیندا۔ سچ بھنڈارا چہتر دھار، در ایکاکھ بندھن پائیا۔ ہر سنگت تیرا ورتار، ستگر بنے سچا ماہیا۔ سمت اُنی ہونہال، نرگن اپنی دیا کھائیا۔ سرگن کرے آپ پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ہر جن آنت نہ کھائے کال، کال گراس نہ کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی وست دیوے جھولی پائیا۔ ساچی وست پائے جھولی، جھولا اپنے نام دائیندا۔ اتم پر ماتم ہوئی گولی، ساچی سیوا اک رکھائیندا۔ سُرتی شبدی جائے موئی، موئی اپنے گھر ملائیندا۔ اندر لنگھ سناوے بولی، رسنا جہوا نہ کوئی ہلائیندا۔ بجر کپاٹی پردہ رہیا پھولی، نام سندیسہ ہتھ اٹھائیندا۔ اُٹی کرے ناہی کولی، کول ناہ آپ اُٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ بھنڈارا آپ کھوائیندا۔ سچ بھنڈارا امرت رس، رس اپنا آپ کھوائیندا۔ گر اوتار اک دوجے دے ہون وس، وسی کار آپ کرائیندا۔ اگوں سارے کہن بس، لوک مات ناتا توڑ ٹرائیندا۔ تیرے بھگتاں اندر بہیئے پھس، سگلا سنگ جنائیندا۔ جنہاں گواویں تون صاحب جس، جس دوارے چرن ٹکائیندا۔ اسپن ملیئے ہس ہس، گلوکڑی ایکاکھ پائیندا۔ ساچا مارگ دینا دس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ کھلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ساچا راہ، رہبر آپ جنائیا۔ بھگتاں نال کرو صلاح، صلاحگیر آپ ہو جائیا۔ نرگن سرگن بنے ملاح، بیڑا لوک مات چلائی۔ سارے رل کے اکو کھانا لو کھا، ذات پات چھوٹ چھات رہے نہ رائیا۔ وڈا چھوٹا نہ کوئی اکھوا، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کوئی اکھوائیا۔

سورگاں اُپر ہتھ نہ سکے کوئی اُٹھا، ہندو مسلم دین سارے گواہیا۔ محمد اگوں سیس جھکا، میری اُمت چھری ہتھ نہ کوئی اُٹھایا۔ گوہند
 دوئے جوڑ منگے پناہ، میرا سیکھ تیرے جیو اُتے کھنڈا نہ کئے چمکائیا۔ میرے ملن دی رکھن بھکھ، میں سب دی ترسنا دیاں بُجھایا۔ نو سو
 چورانوے چوڑی رکھے ککھ، ککھ نظر کیسے نہ آئیا۔ اکو وار مات جنم دتا مات گرہہ اُلٹا رُکھ، دس دس ماس اکن تپایا۔ کلجگ اتم بنائے
 اپنے پُت، سٹ دُلا رے گوہند بھیٹ چڑھایا۔ سارے نیتر ویکھو اُٹھ، ہر جو اپنی دیا کھایا۔ جیہڑا لُکیا رہیا سچکھنڈ دوارے ساچی گُٹھ،
 ساکھیات اپنا نور کرے رُشنائیا۔ کیسے کولوں نہ لینا پُچھ، گھر ملیا سچا ماہیا۔ آؤ سارے دسو دُکھ، دُکھڑے دئے گواہیا۔ راج راجاناں شاہ
 سلطاناں جگت جہانوں کڈھے کُٹ، نام کھنڈا اِک چمکائیا۔ کوڑی کِریا جڑ دیوے پُٹ، کلجگ اُت رہن نہ پائیا۔ گُرمکھاں راتی سُنیاں
 پیائے امرت گُٹھ، دُرمت میل دھوایا۔ آون جاون لکھ چوراسی جائے چُٹھ، چُٹھی سب دے کولوں دئے کرائیا۔ منمکھ جیو جگت نار دُباگن
 وڈھے نِک گُت، ہر جو بنیا آپ قصائیا۔ گر اوتار ہر اپنے اندر لے سٹ، نہ کوئی سکے باہر کڈھایا۔ سَتجگ سہائے اپنی رُت، پُہل
 پُہلواری آپ مہکائیا۔ ہر بھگت بھنڈارا ایکا ایک اُٹھ، ہر جو اپنی ہتھیں سیو کھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہر بھگت
 تیری سُکھنا رہیا سُکھ، اپنی سُکھ نہ کدے منگائیا۔

۴۴۲

۴۴۲

★ نیچے والا شبد چرن سنگھ ہیم راج پُر ضلع گرداس پُر والے نے بے مُکھ ہو کے چٹھی پاتشاہ جی نوں لکھی

۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ نوں بینتی کر کے پڑوائی گئی ★

ساچی چٹھی سَتگر تاج، تخت نواسی آپ سہائیندا۔ جس اُت لُکیا گُرو مہاراج، نظر کیسے نہ آئیندا۔ جس قلم شاہی نال ماری
 آواز، رسنا جہوا نہ کوئی بلائیندا۔ کرے کھیل غریب نواز، غریب نہانے ویکھ وکھائیندا۔ جس دے پچھے اپنا کردا رہیا کاج، بن کرتا کھیل
 کرائیندا۔ جس دے پچھے تاریا اِک جہاز، اپنا بیڑا آپ اُٹھائیندا۔ تِس رکھنہارا لاج، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اکھڑ اکھڑ
 نال پڑھائیندا۔ چٹھی اکھڑ شبد گیان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ گُرمکھ گُرم گُرم دھیان، گُرم گُرم ایکا اوٹ تکائیندا۔ دردی درد ونڈے

آن، بے درد نہ کھئے اکھوائیندا۔ بھگت بھگونت میل دو جہان، دوئے دوئے اپنے در سہائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر گرمکھ ویکھے بال انجان، بالی بڈھ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ بالی بڈھ بال انجانا، بھیو کھئے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناسی سگھڑ سیانا، بھل کدے نہ جائیا۔ در آیاں گھر دئے مانا، نانیاں گلے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ اکو اکھر سنایا آخر، ایکا ایک جنائیا۔ توڑنہارا بجر کپائی پتھر، پاتھر اپنا دئے ٹکائیا۔ سگھ سندیسہ دتا پاتر، پتی گرمکھ لئے بنائیا۔ بن ستگر بنے نہ کوئی چاتر، جگت چاتری کم کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ چکائیا۔ اپنا لیکھا گرسکھ منگ، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ مانس جنم نہ ہووے بھنگ، جس جن اپنی گود بہائیندا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، زمیں اسمانا ویکھ وکھائیندا۔ آپے ننگی کرنہارا کنڈ، آپے سر سمرتھ ہتھ ٹکائیندا۔ آپے کرے نار دہاگن رنڈ، آپے بن بن کنت سیج سہائیندا۔ آپے گیت سنائے چھند، آپے مکھڑا مکھ بھوائیندا۔ آپے دیونہارا دنڈ، ہر آپے سگھ اُچائیندا۔ آپے رین اماوس اندھیری چاڑھے چند، نورو نور آپ چمکائیندا۔ آپے کرے بھاگ مند، آپے اُجل مکھ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ یاترا اک وکھائیندا۔ سچ یاترا ساچی دھار، ساچے سچ جنائیا۔ گرمکھ کرے نہ کوئی ہنکار، پرہہ در چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ جس بہاوے تس لوے تار، ڈوبنہار سرب لوکائیا۔ اٹھ پھر منگو چرن دھوڑی چھار، مستک ٹکا رین لگائیا۔ کوئی نہ کہے گرو کرے وبھچار، ستگر وبھچار نہ کھئے کھائیا۔ گرمکھ ویکھے ساچی نار، آتم سیجا ربیا بندھائیا۔ پا گلوکڑی کرے پیار، چترہج اپنی بھجان ربیا اٹھائیا۔ سویا رہے پیر پزار، نظر کیسے نہ آئیا۔ کوئی کہے پُرکھ ابناسی ستا غافل وچ سنسار، غفلت وچ کدے نہ آئیا۔ محفل جھوٹھی دسے سنسار، جگت سنساری کم کوئی نہ آئیا۔ اتم چھڈ جان سرب یار، یاری یار نہ کوئی نہائیا۔ بن ستگر چرن چرن ہوئے خوار، خواری کوئی نہ سکے کٹائیا۔ سنگھ کیشن کولوں پُچھ سچ دیدار، جس کیتا درس سچے ماہیا۔ جس پچھلا لہنا دتا اُتار، پھڑ باہوں میل ملائیا۔ رسنا کہے جے بول اک وار، سادھ سنگت نال رلائیا۔ بن ہر سنگت تیرا لیکھا ہر نہ سکے پاڑ، سنگت دیوے مان وڈیائیا۔ در کھلوتے تیئی اوتار، نہ کوئی دیوے آگے ہو گواہیا۔ پیر پیغمبر من کے بیٹھے ہار، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ گر اوتار کرن نمسکار، گویند مکھ نہ کھئے وکھائیا۔ جس دوارے بیٹھا نہکلنک نرائن

نر اوتار، دوجا سکے نہ کوئی چھڈائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوک مات کئن نہیں آیا وگار، جن بھکتاں اپنے انگ لگائیا۔ ہر
 سنگت جیکارا اٹھاراں ہاڑ، اک اٹھ بندھن ٹڑائیا۔ جگت لیکھا دیوے پاڑ، پاڑا زمیں اسمان چکائیا۔ گرمکھ گر ستگر گھوڑے دیوے چاڑھ،
 کلجگ ڈونگھی کھڈ لے اٹھائیا۔ ہرجن کرے ہر پیار، ہر کا پوڑا اک وکھائیا۔ لمبا چوڑا دے نہ وچ سنسار، نیتر نین نہ کوئی جنائیا۔ مٹھا
 کوڑا در کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ چرن بخشے چرن دھیان، چرن کول چرن سرنائیا۔ مورکھ مگدھ دے گیان، اگیان اندھیر
 مٹائیا۔ ہر ستگر دھوڑی کرائے اشنان، دُرمت میل دھوائیا۔ در آیاں گھر دیوے مان، نہانیاں ہتھ سہائیا۔ کوڑی کریا پین کھان، کھانا پینا
 رسن ہلکائیا۔ آتم سکھ سری بھگوان، ساتک ست ست کرائیا۔ آگے بھل نہ جانا بن نادان، گرسکھاں ہر جو رہیا سُنائیا۔ ماس شراب نہ
 ہُن کھانا کھان، رسنا رس نہ کوئی وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر سنگت رہیا سُنائیا۔ ہر سنگت سُن لا کر
 کُن، ہر ہر آپ سُنائیندا۔ پُرکھ ابناسی دیون آیا ڈن، ایکا ڈنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جو گھڑیا سو دیوے بہن، بہنہ پار پھیرا پائیندا۔ جو جن کہنا
 جائے من، تن اپنے چرن سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دُھر فرمانا اک سُنائیندا۔ جو جن کھائے پیئے ماس شراب،
 ہر جو دیوے آپ سزائیا۔ ایتھ اوتھ دے عذاب، عظمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ چھڈا سکے نہ کوئی نواب، پیر پیغمبر نہ کوئی سہائیا۔ چار جگ
 مانس جن ملے نہ وچ خواب، جوئی جوئی وچ بھوائیا۔ مگھ رسنا وشٹا رکھ پيشاب، ساچا رس نہ کوئی چکھائیا۔ جنم جنم رہے بے تاب،
 آب حیات نہ کوئی پیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ترے گن اتنتا پھیرا پائیا۔ جے کوئی رسنا لائے
 چاہ، ستگر ساچا اکھ سُنائیندا۔ ویکھو دھرم رائے دیونہارا پھاہ، گل پھانسی آپ لٹکائیندا۔ لاڑی مؤت نال کرے نکاح، فاتیہ اکو وار
 پڑھائیندا۔ ستگر پورا پھیر نہ پچھے صلاح، ساچا حکم آپ سُنائیندا۔ پچھلا لیکھا ایکا وار لیا پڑوا، دوجی وار پڑواون پھیر کوئی نہ آئیندا۔
 پُرکھ ابناسی پھڑ پھڑ دروازیوں باہر دیوے کڈھا، آگے ہو نہ کوئی چھڈائیندا۔ گرمکھ ہو جو چوری چوری لائے داء، لگا داء کم کیسے نہ
 آئیندا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پندراں کتک گرمکھاں نال آپ کرے نکاح، گرمکھ اپنے انگ لگائیندا۔ جس جن رسنا ماس شراب چاہ لیا لگا،
 مگھ کالا در دوارا رہن کوئی نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اگلا حکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستاراں ہاڑ ویہ سو آنی،

گر اوتار پیر پیغمبر لیکھا گئے چُکائیا۔ سب دی چوٹی ہر جی مٹی، مٹی رکھی دین دُہائیا۔ بھگت بھگوان پُکار اکو سنی، سُن سُن خوشی منائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور آد جُگاد گُن گنی، گُنوتنا بے پرواہیا۔ بھواونہارا جُون جُونی، اجُونی رِست ویس وٹائیا۔ ساچے در نہ بنے کوئی قانونی، جگت قانون دئے کھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ اپنا حُکم رکھے لا، لاشریک آپ جنائیندا۔ کسے کولوں نہ لئے صلاح، صلاحگیر نہ کوئی رکھائیندا۔ پھڑ پھڑ دیوے آنت آپ سزا، جو گُرسکھ گُرمکھ حُکم اُٹائیندا۔ نِرگن بیٹھا آپ ملاح، سرگن بیڑا پار کرائیندا۔ ماس شراب دتی چُھٹا، پلُو اپنا آپ پھڑائیندا۔ جو جن کلجگ اتم رسنا لائے چاہ، تِس اپنی چاہ نہ کوئی رکھائیندا۔ پھڑ پھڑ دیوے آپ سزا، جو گُرمکھ گُرسکھ حُکم اُٹائیندا۔ ویکھو کرے کی کھیل بے پرواہ، بے پرواہی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آگے بھل نہ سکے کوئی بخشا، پچھلی بھل اپنے لیکھے لائیندا۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ ساچے لوک مات لئے پرگنا، ہیرے لال مانک موتی نرمل جوتی آپ جگائیندا۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، دو جہان وکھائے اکو سوٹی، سو سوٹی ہنگ برہم آپ ڈرائیندا۔

۲۳۵

☆ ۱۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ رات نوں بھگت دوار پنچم گھر ☆

سو پُرکھ نرنجن ست وبارا، آد آد ہر کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل نیارا، جُگاد جُگاد ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکار کر پسارا، نِرگن اپنی دھار چلائی۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، انہو پرکاس کرائیندا۔ سِری بھگوان پاوے سارا، بھگوان اپنا ویس وٹائیندا۔ ابناسی کرتا ست ہلارا، ست ستوادی آپ رکھائیندا۔ پاربرہم پرہ ہو نیارا، نِراکارا روپ دھرائیندا۔ سچ سِنگھاسن اگم اپارا، الکھ اگوچر آپ پرگٹائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، ساچا مندر آپ اُپائیندا۔ ناؤں رکھ سچکھنڈ دوارا، چھپر چھن نہ کوئی چُھپائیندا۔ دیا باقی اک اُجیارا، کھلا پاتی آپ کرائیندا۔ رو سس نہ کوئی ادھارا، منڈل منڈپ نہ کوئی وڈیائیندا۔ اک اِکلا کھیل نیارا، انک کل اپنی آپ جنائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سیکدارا، شہنشاہ اپنا حُکم ورتائیندا۔ راجن راج وڈ بلکارا، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ حُکمی حُکم حُکم ورتارا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ در درویش بن دربانا، گھر ساچے الکھ جگائیندا۔ نیوں نیوں چرن کرے نِمسکارا، سیس سیس جگدیش جھکائیندا۔ لیکھا جانے سچ دربارا،

۲۳۵

درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ سو پُکھ زرنجن کرنی کردا، کرتا اپنی کھیل
آپ کرائیا۔ ہر پُکھ زرنجن زربھ۔ ہو کدے نہ ڈردا، بھ۔ اور نہ کوئی رکھائیا۔ اجوئی رپت کدے نہ مردا، جیون مرن نہ کھئے وڈیائیا۔ آد زرنجن
اکو نُور دھردا، نُور نُورانہ سچا ماہیا۔ ابناسی کرتا گھر ساچے وڑدا، ساچے مندر ڈیرہ لائیا۔ ابناسی کرتا اپنا نُور آپے وردا، نار کنت کھیل
وکھائیا۔ سِری بھگوان سچ سنگھاسن آپے چڑھا، زرنجن اپنی سیج ہنڈھائیا۔ در درویش بنے بردا، گھر سیوک سیو کھائیا۔ اپنا اکھڑ نش
اکھڑ آپے پڑھا، کرے سچ پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر در سچا اک سہائیا۔ سو پُکھ زرنجن ساچا گھر، ہر
جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ ہر پُکھ زرنجن دیوے ور، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ ایکنکارا ویکھے گھر گھر، رُپ رنگ ریکھ نہ کوئی رکھائیندا۔
آد زرنجن نُور دھر، نُور نُورانہ ڈگمگائییندا۔ ابناسی کرتا اپنا ناؤں آپے پڑھ، ناؤں زرنکارا آپ اکھوائیندا۔ سِری بھگوان اپنا نشان سچکھنڈ
دوارے آپے دھر، ست سوامی آپ جھلائییندا۔ پاربرہم بھ۔ منے اپنا ڈر، بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
کر، اپنی رچنا آپ رچائیندا۔ ساچی رچنا سچکھنڈ، ہر ساچی سچ کرائیا۔ زرنجن زرنجن ونڈے ونڈ، ونڈنہارا بے پرواہیا۔ ایکا راگ گائے
چھند، ساچا سوہلا آپ سُنائیا۔ ایکا نُور اک اند، ایکا مندر ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل
آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ساچے در، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ پُکھ ابناسی زرنجن نر، نر ہر اپنا آپ رُپ وٹائیندا۔ کرتا پُکھ کرنی کر،
قادر اپنا بھیمو چُکائییندا۔ پروردگار نُور دھر، مقالے حق سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا اک
وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا مندر، گرہ مندر اک اپائیا۔ ہر پُکھ زرنجن وسے اندر، انتر اپنا نُور دھرائیا۔ ایکنکار کرے کھیل ڈونگھی
کندر، بھید ابھید نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ ساچا پردہ ہر زرنکار، زرنجن اپنا آپ
اٹھائییندا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سچ سنگھاسن کر پَسار، پُکھ ابناسی آسن لائیندا۔ جوت اگئی کر اُجیار، نُور
نُورانہ نُور رُشنائییندا۔ سیس جگدیش سوہے دستار، پنچم اپنا رنگ وکھائییندا۔ حُکمی حُکم ورتار، سچ سندیسہ اک لائیندا۔ اپنی
اچھیا بھر بھنڈار، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ نار کنت کر وبار، رُت بسنتی آپ وکھائییندا۔ زرنجن کر پیار، ساچی سیج سیج ہنڈھائییندا۔

دائی دایا اگم اپار، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جنی جن کھیل کرے کرتار، آپ اپنا بھیو کھلائیندا۔ سُت دُلارا کر تیار، پُوت سپُوتا گود اُٹھائیندا۔ شبدي ناؤں رکھ اپر اپار، آپ اپنے انگن لائیندا۔ ساچے مندر دئے آدھار، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیندا۔ سچ اندر کھول کواڑ، تھر گھر ایک ایک پرگٹائیندا۔ بال انجانا دیوے واڑ، سُت دُلارا آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل وکھائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر، دُھردباری آپ بنائیا۔ شبد سُت اندر وڑ، بہ بہ خوشی منائیا۔ ایک اکھ رہیا پڑھ، سو پُرکھ نرنجن دُھولا گائیا۔ ہنگ برہم آپے کر، رُپ انوُپ آپ جنائیا۔ گھر وچ کایا ساچا در، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ پتا پُوت ویکھے کھڑ، مات اپنا ناؤں جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ تھر گھر وسے چھوٹا بالا، ہر جو ہر ہر آپ بہایا۔ شبدي سُت کھیل نرالا، نرگن رہیا کرایا۔ آد آنت ہویے رکھوالا، سر اپنا ہتھ اُٹھایا۔ اک بنائی سچي دھرمسالہ، سچ دوارا اندر آپ لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مندر آپ وڈیایا۔ ساچا مندر تھر گھر دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر تیار، ویکھے چائیں چائیا۔ ایکنکار کھیل کرے اپار، اپرمپر اپنی دھار چلائیا۔ آد نرنجن ایکا دیا دیوے بال، تیل باقی نہ کوئی رکھائیا۔ ابناسی کرتا کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیا۔ سری بھگوان ساچا نور دئے جمال، جلوہ نور نور رُشنائیا۔ پاربرہم پرہہ کھیل کرے بے مثال، مسل اپنی آپ بنائیا۔ سُت دُلارے دیوے دھیان، چرن کول کول جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ تھر گھر بیٹھا ساچا سُت، ستگر ساچا آپ بہائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، اچت دس کیسے نہ آئیا۔ آد سہائی اپنی رُت، رُت رُتھی آپ مہکائیا۔ سچکھنڈ دواریوں آپے اُٹھ، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی آپے ٹٹھ، رُپ انوُپ پرگٹائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ لیکھا جانے ست پُوت، پُوت سپُوتا آپے جائیا۔ آپ بیٹھائے ساچی کوٹ، قلعے مندر اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر ساچا اک سہائیا۔ تھر گھر ساچا سو بہاؤنت، ست ستوادی آپ سہائیا۔ کرے کھیل بے آنت، بے آنت بے پرواہیا۔ اپنی رچنا رچی آد ویکھنہار آنت، مدھ اپنا کھیل کھلائیا۔ لیکھا جان نار کنت، کنت کنتوبل سہج سُبھائیا۔ سُت دُلارے بنائی بنت، گھر ساچے ساچے لے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ایک کرے پڑھائیا۔ ساچے سُت کر

پڑھائی، ہر ہر نام جنائیندا۔ نام انادی تیری کڑمائی، گھر مندر میل ملائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے جدائی، جدا بھیو نہ کوئی رکھائیندا۔ ایک نور ہوئے رُشنائی، روشن ضمیر آپ کرائیندا۔ ایک مندر بہنا چائیں چائیں، دو جا گھر نہ کوئی وڈیائیندا۔ درشن پائن ہر گھٹ تھائیں، گھٹ گھٹ اپنا روپ ہر جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چھوٹے بالے آپ جنائیندا۔ چھوٹا بالا سٹ دُلارا، پرہہ آگے سیس جھکائی۔ تھر گھر ویکھے تیرا دوارا، گھر ساچے ملی وڈیائیا۔ پاربرہم تیرا آنت نہ پاراوارا، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ تیرے چرن کران نمسکارا، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائی۔ ہوں سیوک سیوا سیوادارا، بن یاچک سیو کمائی۔ توں بخشیں بخشہنہارا، بخشش ہتھ تیری وڈیائیا۔ ایک دینا سچ بھنڈارا، در ساچا منگ منگائی۔ ایک دینا درس دیدارا، درس حرص دئے مٹائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سٹ شبد دئے سمجھائی۔ سٹ شبد جانا جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ تیرے ہتھ پھڑاواں واگ، اپنی ڈور اک اُٹھائیندا۔ تیرے مندر لاواں بھاگ، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ تیرے آنتر اک ویراگ، ویراگی اپنا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل جانا جان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ سر رکھے ہتھ بھگوان، بھگوان اپنی دیا کمائی۔ تھر گھر تیرا جھلے نشان، سچکھنڈ میری وجے ودھائی۔ میرا ناؤں ہوئے پردھان، تیری کرے وڈ وڈیائیا۔ تیری وڈیائی میرا چرن دھیان، میرا چرن تیری سرنائیا۔ میرا حُکم تیرا فرمان، دُھر فرمانا اک سُنائیا۔ صاحب سلطان ستگر سچا نرگن دیوے دان، ساچی ونڈ ونڈائی۔ توں بہنا بن کے کابن، پُرکھ ابناسی ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل ہر دو جہان، مہا اگت گنی نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک ایکک ورتائی۔ وست امولک ہر جو دئے، تھر گھر وجے ودھائی۔ نر نرائن نرگن بہہ ہسے، اپنی خوشی منائی۔ سچکھنڈ دوارے سدا وسے، تھر گھر اپنا پھیرا پائی۔ سٹ دُلا رے دیوے رسے، رس رسیا ایکک رس وکھائی۔ تیرا میرا اکو حصے، جس اپنا دئے سمجھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو رہیا کھلائی۔ اپنا بھیو ہر جو کھولے، کھولے کھولہنہار۔ تھر گھر ساچے آپے مؤلے، اپنی کِریا دھار۔ پُرکھ ابناسی کُنڈا کھولے، اپنا پردہ دئے اُتار۔ آپ گائے ساچے ڈھولے، ڈھولا بولے ایکک وار۔ نرگن نرگن وسے تیرے چولے، چولا ویکھے اپر اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تھر گھر پاوے تیری سار۔

تھر گھر پاوے سار، سار سمالیا۔ دیوے درس دیدار، جوت اکلیا۔ کرے کھیل اپر اپار، پُرکھ ابناسی سچکھنڈ وسنہار سچّی دھر مسالیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دیوے ساچی ڈالیا۔ ساچی ڈالی وست امولک، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیا۔ تھر گھر لگائے ایکا گولک، دوسر نظر کیسے نہ آئیا۔ ناد انادی وجائے ڈھولک، راگی راگ سنائیا۔ رسنا بن دند بولت، انبولت بیو مکائیا۔ سچ دوارا ایکا کھولت، کھول کھول سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا دئے جنایا۔ تیرا لیکھا ہر بے آنت، سمجھ وچ نہ آئیندا۔ تُوں صاحب سلطان ساچا کنت، در گھر ساچا سوہا پائیندا۔ میں بال نادان در درویش منگت، بن بھکاری جھولی ڈائیندا۔ میری چولی چاڑھ رنگ، منگ اکو اک منگائیندا۔ آد جگاد لگاؤنا انگ، انگیکار اک اکھوائیندا۔ میرا نور نہ ہووے بھنگ، تیرا نور یار بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی ڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیال، آد اپنی دیا کھائیا۔ سٹ ڈلارے ساچے لال، تھر گھر تیرا رنگ رنگائیا۔ تیرا جلوہ نور جلال، ظاہر ظہور کرے رُشنائیا۔ تیرے آتر دیپک بال، ایکا مندر دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست دئے ورتائیا۔ ساچی وست دیوے دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ اتم رکھے تیری ذات، اپنا روپ وکھائیندا۔ چرن کول بٹھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ اک اکیلا دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنا راہ چلائییندا۔ تیرے اندر رکھے وتھ، وستو اپنی آپ پرگٹائیندا۔ وشنو تیری جھولی گھت، وشنو اپنا کھیل کرائیندا۔ ساچا امرت دیوے جھٹ، چرن چرن نال رگڑائیندا۔ نرمل نور جوت کر پرکاس، پرکاس اپنا نور وکھائیندا۔ کول کول کھیل تماش، پاربرہم برہم ویس وٹائیندا۔ دھواں دھار سُن اگم پوری آس، شنکر بھوگ بلاس کرائیندا۔ تیرے وسے سدا پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ وشن برہما شو تیری راس، تیری جھولی پائیندا۔ ہر جو ویکھے کھیل تماش، ترے ترے ایکا رنگ رنگائیندا۔ پنج تت ویکھے راس، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بندھن پائیندا۔ منڈل منڈپ گگن گگنتر ویکھے کھیل تماش، نور نورانہ نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سٹ آپ وڈیائیندا۔ ساچے سٹ تیری آس، ہر جو ہر ہر پور کرائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر پرکاس، سورج چند کرن کرن رُشنائیا۔ منڈل منڈپ کھیل تماش، کھیلنہارا ویکھے وکھائیا۔ جل تھل مہیئل اچے ٹلے دھرنی دھرت دھول دئے

دھرواس، دھرواسا آپ بندھائیا۔ ست ستوادی ساچی راس، وست اگمی آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدا
 ست دئے وڈیائیا۔ شبدا ست وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ اپنے آنتر آپے کڈھ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ آپ لڈائے ساچا لڈ، سر اپنا
 ہتھ رکھائیندا۔ آپ سہائے اپنی جد، ساچی جد آپ بنائیندا۔ وشن برہما شو کر پرگٹ، پرگٹ اپنی کھیل کرائیندا۔ ترے گن مایا بٹھے نت،
 پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدا ساچی وڈ
 وڈائیندا۔ شبدا وڈ ساچی دھار، ہر ہر آپ جنائیا۔ وشنوں کرنا اک پیار، ایک گھر رہیا جنائیا۔ ساچی وست ایکا وار، ہر ساچا
 جھولی پائیا۔ برہمے دینا برہم دوار، برہمے بنس بنس وکھائیا۔ شنکر کرے اک بلکار، بل دینا چائیں چائیا۔ تتان وچولا ایکنکار، ساچا
 ڈھولا رہیا سناٹیا۔ کرے قولہ اک اقرار، کیتا قولہ بھل نہ جائیا۔ تیرا کرے ست پسار، ست ستوادی دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی کرے تیار،
 ترے گن اتینا سچا ماہیا۔ انڈج جیرج اُتہج سینج بھانڈے گھڑے بن ٹھہیار، در گھر ساچے سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، ساچے ست دئے وڈیائیا۔ ساچے ست کر دھیان، ہر جو آکھ جنایا۔ لکھ چوراسی تیرا نشان، نرگن سرگن دئے جھلایا۔ کرے
 کھیل سری بھگوان، چارے ورن وڈ وڈایا۔ چارے بانی بول بے زبان، زبان شرع دئے جنایا۔ چارے جگ کر پردھان، چارے ویداں بھیو
 کھلایا۔ چارے گنٹاں ہوتے حیران، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ رہیا اُٹھایا۔ ست شبدا رکھنا یاد، ہر ساچا یاد
 کرائیندا۔ جس نے رچنارچی آد، سو اپنی کھیل کرائیندا۔ ویکھے وگسے ہر برہما، برہمنڈ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ناؤں وجائے ناد، اگم ڈھولا
 آپے گائیندا۔ جیو جنت سازن ساز، نو در کایا کھوج کھجائیندا۔ آتم پرما تم دیوے داد، رسنا جہوا جوڑ جڑائیندا۔ پاربرہم برہم بنائے سجن
 ساک، ساچا بندھن اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدا تیرا راہ چلائی۔ شبدا ست تیرا چلے راہ، سو
 پُرکھ نرنجن آپ چلائی۔ ہر پُرکھ نرنجن بنے ملاح، بیڑا دو جہان اُٹھائیندا۔ ایکنکارا دئے صلاح، صلاحگیر آپ ہو آئیندا۔ آد نرنجن کرے
 رشنا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا بے پرواہ، پردہ نشین آپ ہو جائیندا۔ سری بھگوان جھلئے سچ نشان، نشانہ اکو اک
 اُٹھائیندا۔ پاربرہم برہم لے پرگٹا، گھٹ مندر جوت جگائیندا۔ ساچی سچا لے سہا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ تیری نوبت دئے وجا،

ایکنکارا آپ سُنائیندا۔ جُگ چوکڑی کھیل کھلا، ویس اینکا رُوپ وٹائیندا۔ شبدی سْت ناؤں دھرا، ابناسی اچت کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سْت دُلا رے آپ جنائیندا۔ سْت دُلا رے ویکھ ہر ہر دھار، نر نرنکار آپ چلائیا۔ جُگ جُگ کھیل کرے اپار، تیرے ناؤں دے وڈیائیا۔ ناؤں دھر گر اوتار، پیر پیغمبر لے پرگٹایا۔ تیرا سو ویلا وچ سنسار، بن وچولا دے سمجھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سْت دے وڈیائیا۔ ساچے سْت تیری شکت، ہر جو ہر ہر آپ بھرائیندا۔ جُگا جُگنتر تیری سہلے رت، ویلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ میل ملاوا ساچے بھگت، پنج تت کایا جوڑ جڑائیندا۔ لیکھ لائے بوند رکت، رت رتی رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سْت آپ سمجھائیندا۔ ساچے سْت تیرا رُوپ، ساچے سْت جنائیا۔ کرے کھیل چارے کوٹ، دہ دشا پھیرا پائیا۔ جُگ جُگ دیوے سچ ثبوت، گر پیر اندر گوجھ جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا رہیا سمجھایا۔ ساچی سیکھیا گرسکھ دھار، ہر ہر آپ جنائیندا۔ ساچے سنت تیرا پیار، ہرجن ساچے آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، بے آنت اتھارہ راہ چلائیندا۔ نار کنت اک آدھار، کنت کنتوہل سیج ہنڈھائیندا۔ رنگ بسنتی ساچا چاڑھ، گرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ کِرپا کر ایکنکار، نام سگندھی تیری اک مہکائیندا۔ واسنا گندی کدھ وچ سنسار، ساچا چھندی ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ چوکڑی تیری جھولی پائیندا۔ جُگ چوکڑی تیری جھولی، سو ستگر آپے پائیا۔ ساچے سْت بننا گولی، جُگ جُگ سیو کھائیا۔ اپنے رنگ کھڈاؤنی ہولی، رنگن سچ چڑھایا۔ ایکا تولنا ساچا تول اپنے کندے لینا تولی، کندنا نظر کسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سمجھایا۔ سچ سندیسہ سُنیا ہر، سْت شبدی سیس جھکایا۔ دھن بھاگ پرہ دتا ور، میرا صاحب میری جھولی رہیا بھرایا۔ زریہو ہو چکایا ڈر، بھے اور نہ کوئی جنایا۔ کر کِرپا پلو لیا پھڑ، نہ سکے کوئی چھڈایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے حُکمے اندر کارا کر، کرتا پُرکھ سیو کھائیا۔ وشن برہما شو کران تیار، ترے گن پنج تت سہج سُبھایا۔ لکھ چوراسی بھران بھنڈار، کھانی بانی نال ملایا۔ گر اوتار دے آدھار، پیر پیغمبر کران پڑھایا۔ جُگ چوکڑی ویکھان وارو وار، لوک مات پھیرا پائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتے اکو دینا

ساچا ور، کون ویلا آنت لئیں ملائیا۔ تیرا وچھوڑا نہ سکاں جر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی
 سیکھیا رہیا جنائیا۔ ساچے سُت سُن سُن دُوت، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جُگ چوکرئی کھیل تیرا پنج بُوت، کایا رُپ وٹائیندا۔ ایک تانا
 پیٹا سوت، ایک رنگ وکھائیندا۔ وسنہارا جگت قلبوت، کایا کپڑ آپ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حُکم
 آپ جنائیندا۔ ساچا حُکم دُھر فرمانا، دُھردرگاہی آپ جنائیا۔ ساچے سُت بن جا رانا، ہر راجن راج دئے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن
 تیرا بھانا، تیرے بھانے وچ رکھائیا۔ تیرا ناؤں گائے گانا، گا گا خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا
 ور، ساچی سیکھیا اک جنائیا۔ ساچی سیکھیا لینی سکھ، ہر شبدی آپ جنائیندا۔ بن قلم شاہی لیکھا دیوے لکھ، لیکھنہارا نظر نہ آئیندا۔
 سچکھنڈ نواسی ونڈے ساچا حص، حصہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جُگ چوکرئی پیسن لیا پیس، ستجگ تریتا دواپر کلجگ چکی آپ
 چلائیندا۔ کر کرپا بھیجے جس جس، حُکمی حُکم حُکم سنائیندا۔ پھڑ پھڑ سیوا لائے تس، ساچی سیوا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُت ونڈ ونڈائیندا۔ شبدی سُت تیری ونڈ، ہر ساچا آپ کرائیا۔ تیرا لیکھ وچ برہمنڈ، برہمنڈ تیری
 شنوائیا۔ تیرا لہنا وچ ورہنڈ، ورہنڈی دئے چُکائیا۔ تیرا نام تیج چنڈ، پرچنڈ چنڈکا رُپ وٹائیا۔ تیرا چلہ سچکھنڈ، تیرا لا اک وکھائیا۔
 تیرا ناؤں سہاگی چھند، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ تیرا نور ساچا چند، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ تیرا رس ساچا اند، اند وچ وکھائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ساچے سُت دئے سمجھائیا۔ ساچے سُت سُن میت، متر پیارا آپ جنائیندا۔ نو سؤ
 چورانوے چوکرئی جُگ چلائے تیری ریت، ہتھ تیرے واگ پھڑائیندا۔ آپ بیٹھا رہاں اتیت، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ لوک مات دھار
 وکھاواں مندر مسیت، مسلہ ایک نام سنائیندا۔ کران کھیل پاک پلیت، پتت اپنا بھیو جنائیندا۔ لیکھا جانا ہست کیٹ، کیٹاں اندر اپنا آسن
 لائیندا۔ سد وساں اندیٹھ، نظر کیسے نہ آئیندا۔ ستا رہاں دے کر پیٹھ، کروٹ مات نہ کوئی بدلائیندا۔ گر اوتاراں دساں اک پریت،
 چرن کول کول جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ کھلائییندا۔ ساچا بھیو کھولے کرتار، لکھن پڑھن وچ نہ
 آئیا۔ چار وید نہ پاؤں سار، برہما بیٹھا مکھ شرمائیا۔ شاستر سمرت روون زارو زار، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ وید ویاسا بن لکھار، لیکھا پُران

اٹھاراں گیا سمجھائیا۔ کرشنا دے اک سہار، نام بنسری اک پیار، اٹھاراں دھیائے بن ونجار، اپنی وڈیائی گیا سمجھائیا۔ موسیٰ تکیا جلوہ نور
 اپار، وڈ پیغمبر شاہ سیکدار، شاہ سلطان سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ کہے میرے پروردگار، آد جگادی مددگار، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ محمد
 سجدہ سیس جھکا واہ واہ قدرت تیری یار، یاری یاراں نال بندھائیا۔ حق حقیقت تیرا نعر، لاشریک اک ونجار، شرکت اور نہ کئے ودھائیا۔
 مقامے حق تیرا پسار، محبان بیدو بی خیر یا اللہ الہی نور رُشنائیا۔ نرگن تیرا ویکھیا اک دوار، اُچی کوک کوک کرے پکار، ایکنکار ایکا
 نور نظری آئیا۔ چرن کول ڈھیہہ ڈھیہہ پیا دوار، شبد سُت اپنی جھولی آگے ڈاپیا۔ دیونہار اگم اپار، نام ست بھرے بھنڈار، ساچی
 وست دئے ورتائیا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، پُرکھ بدھاتا پاوے سار، آپ اپنے رنگ رنگائیا۔ نانک نرگن سرگن دئے آدھار، نرگن نانک کرے
 جگت پیار، پنج تت کایا چولا اک ہنڈھائیا۔ ایکا جوتی دس اوتار، دس دس اپنا بھیو وکھائیا۔ دسم دواوی پار کینار، ایکا مندر کر اُجیار،
 گوہند بولے سچ جیکار، جے جے جیکار کرے لوکائیا۔ پُرکھ اکال بنا سہار، نہ کوئی مسجد ٹھاگردوار، ٹھاگر اُکو رہیا منائیا۔ اُچی کوک کوک
 بُلانے نعرہ، ساچا ڈھولا گئے ساچے ماہیا۔ فتح ڈنکا وجے وچ سنسارا، راؤ رنکاں کرے خبردارا، بے خبر سب نوں رہیا جگائیا۔ شبد
 اگمی کھنڈا تیکھی دھارا، اُچے ٹلے پریت پاوے سارا، ڈونگھی گندر پھول پھلایا۔ جگ چوکرئی کرے پار کنارہ، جگ جگ ویکھے
 ویکھنہارا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ شبدي سُت تیرا ونجارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچے سُت دئے وڈیائیا۔ ساچے
 سُت تیرا رنگ، ہر جو ہر جنائیندا۔ نو نو جائے لنگھ، ویلا آنت آنت سمجھائیندا۔ گوہند سیجا سچ پلنگ، ستگر آپ ہنڈھائیندا۔ پُرکھ
 اکال سورا سرینگ، مرد مردانہ سیو کھائیندا۔ ساچے مندر آپے لنگھ، ست ستوادی سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا
 کر، ساچا حُکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا حُکم لینا جان، آد پُرکھ سمجھایا۔ شبدي تیرا بل بلوان، بلدھاری لے پرگٹایا۔ جگ جگ کھیلے کھیل
 مہان، گر اوتار ناؤں رکھایا۔ اتم لیکھا ویکھے آن، نرگن اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچے سُت رہیا
 سیکھایا۔ ساچی سیکھیا سنی زینکار، نرگن بھل کدے نہ جائیا۔ تیرے حُکمے اندر گر اوتار، جگ چوکرئی سیو کھائیا۔ اتم لیکھا وچ
 سنسار، گوہند میلا سہج سُبھائیا۔ چیلا گر بن کرتار، فُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ سرِشٹ سبائی پاوے سار، لکھ چوراسی پھول پھلایا۔

ورن برن دئے آدھار، ذات پات نہ کوئی رکھائیا۔ ایک پتا پُرکھ اکال، پرم پُرکھ دئے سمجھائیا۔ گر اوتاراں پنج تت چولا کھائے کال، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ست ستوادى سچکھنڈ وسے سچى دھرمسال، در گھر ساچے آسن لائیا۔ ست دُلارا کرے پرتپال، جُگ جُگ پھیرا پائیا۔ جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کرىا کر، اپنا بھيو رھيا کھلائیا۔ تيرا بھيو پُرکھ اگم، ميري سمجھ وچ نہ آئندا۔ کون ويلا کرے کم، کون کھيل کرائندا۔ کون ويلا بيڑا ديوے بنھ، بيڑا اپنے کندھ اُٹھائندا۔ کون ويلا، جوتى جوت سرُوپ ہر، آپ اپنى کرىا کر، آپ اپنے رنگ رنگائندا۔ ساچا ويلا دس بھگوان، ست دُلارا آپ سُنائيا۔ جُگ جُگ تيرا کھيل مھان، وشن برہما شو سيو کھائيا۔ کروڑ تينيسا مئے آن، سُرپت اند نال رلائيا۔ تئى اوتار کرن پروان، نيون نيون سيس جگدیش جھکائيا۔ برہما ست بال نادان، براہ چلے نہ کوئی چترائيا۔ يگے پُرش حيران، حىگريو نہ کوئی وڈيائيا۔ نر نرائن کھيل مھان، کپل مَن ديا کھائيا۔ دتا ترے ديوے گيان، رکھپ ديو آپ سمجھائيا۔ پرتھو ويکھے آپے آن، متس ليکھا سہج سُبھائيا۔ کچھو ديوے سچا دان، دھنتر دُاوے مان وڈيائيا۔ موہنى رُوپ کرے مہربان، تيرا بھيو کوئی نہ پائيا۔ باون کھيلے کھيل مھان، بل اپنى ليکھے لائيا۔ ہنسا بولے اک زبان، سوہنگ ہنسا مانک موتى چوگ چُکائيا۔ نر سِنگھ بھيکھ دھرے بلوان، رُوپ رنگ ريکھ نہ کيسے سمجھائيا۔ نر نرائن تيرا نشان، دھرو بالے سار نہ رائيا۔ گج بندھن کئے آن، تندوے تند تند تڑائيا۔ پرس رام ديوے مان، براہمن ايکا گُن سمجھائيا۔ کھترى بنے وڈ بلوان، رام دسترھ بيٹا جائيا۔ ويد وياسا لکھے ليکھ مھان، کوارى کتيا مات اُٹھائيا۔ کابنا کرشنا بن جوان، سيوا کرے بن رتھواہيا۔ بھکت بھگونت دے گيان، گيتا گيان گيا درڑائيا۔ موسىٰ عيسىٰ اک پيغام، بن پيغمبر گئے سُنائيا۔ محمد ديوے سچ کلام، کلمہ نبى پڑھائيا۔ نانک نرگن جھولى پائے ستنام، نام ست اک وکھائيا۔ گوبند فتح دُنکا وجائے دو جھان، دو جھاناں اپنا بھيو چُکائيا۔ جُگ چوکرى تيرا کھيل مھان، گر اوتار بھيو پا نہ سکے رائيا۔ بے انت بے انت کہہ کے سارے گان، گا گا خوشى منائيا۔ ميں چھوٹا بال نادان، ست دُلارا چرناں اُپر سيس ٹکائيا۔ جُگ چوکرى ونڈے ونڈ وچ جھان، شبد شبدى رُوپ وٹائيا۔ کھترى براہمن شودر ويش ديوے مان، چار ورن اٹھاراں برن نو اٹھاراں خوشى منائيا۔ چوڈاں ورن بنائے ودھان، ودت اپنى دھار چلائيا۔ چوڈاں لوک کھول دکان، چوڈاں بٹ آپ چلائيا۔ چوڈاں طبقات اک گيان، ايکا کلمہ نبى پڑھائيا۔ کرے کھيل سري بھگوان، تيرا انت کوئی نہ

پائیا۔ اپنا آنت دس نشان، جس ویلے لئے ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، شبدي سُت رہیا سمجھائیا۔ جُگ چوڪڑی پیتے وچ جہان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیوے مان، لیکھا لیکھ لیکھ لوک مات سمجھائیا۔ کلجگ اتم چار کُنٹ ہیوے حیران، ہر کا ہیوے کوئی نہ پائیا۔ گھر گھر وڑے پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکائیا۔ آسا ترسنا پین کھان، ہوئے ہنگتا کرے گڑمائیا۔ گروڈوار مندر مسجد سیاست چلے دکان، ہر کا ناؤں در ایشٹ نہ کوئی دکھائیا۔ دھیاں بھیناں تگن نوجوان، نیتر نین نہ کوئی شرمائیا۔ ویسوا روپ سرب بن جان، وبھچار جگت ہنڈھائیا۔ دھرتی رووے بے زبان، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ گڑمکھ ساچے اندر وڑ وڑ سرب گران، اچی کوک کوک سنائیا۔ گر پیر اوتار مکھ چھپان، آگے ہو نہ کوئی بچائیا۔ سارے کہن ایکو ایک سری بھگان، آد آنت وڈی وڈیائیا۔ لیکھ لیکھ لیکھ دس دس جان جہان، کلجگ اتم آوے پھیرا پائیا۔ ناؤں رکھے نہکلنک بلی بلوان، بل سب دا دئے مٹائیا۔ دین مذہب دا مٹے نشان، شرع شریعت دئے گوائیا۔ چار جُگ دا لیکھا منگے آن، گر اوتار پیر پیغمبر لئے اٹھائیا۔ لوک مات دکھائے سچ نشان، ست ستوادى آپ جھلائیا۔ بھگت بھگوت کر پروان، در پروانگی اک کرائیا۔ ساچا تخت سچ نشان، ست ستوادى آپ بنائیا۔ پچھلا لیکھا جُکے وچ جہان، چُکاونہارا پھیرا پائیا۔ دو جہاناں بنے حکمران، حُکمی ایکا حُکم سنائیا۔ کرے کھیل نوجوان، روپ رنگ ریکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی بنے ساچا کابن، گوپی ایکا گھر بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ست ڈلارے رہیا جنائیا۔ ست ڈلارے اتم آؤنا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ سچ وبارا مات کراؤنا، لگ ماتر میٹ مٹائیندا۔ الفیے موہ چُکاؤنا، ت پنج ہیوے چُکائیندا۔ اپنی سو آپ سناؤنا، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ اپنے جیہا آپے ہو پھیرا پاؤنا، دوچا سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ گڑمکھ ساچا مات اٹھاؤنا، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ بھگت بھگوت میل ملاؤنا، مل مل اپنا راہ جنائیندا۔ سنت کنت رنگ لگاؤنا، انگیکار آپ کرائیندا۔ گڑمکھ گر گر گود بہاؤنا، گرسکھ اپنی دھار جنائیندا۔ سرت سہاگی شبد دکھاؤنا، آتم پر ماتم کھوج کھجائیندا۔ آد جودھا ہر اپنا ناؤں دھراؤنا، سورپیر ویس وٹائیندا۔ نام کھنڈا اک چمکاؤنا، برہمنڈاں آپ ڈرائیندا۔ انڈج جیرج اُتبھج سینج ویکھ دکھاؤنا، چارے کھانی پھول پھلائیندا۔ دین مذہب شرع شریعت دوئی کنڈھا ڈھاہنا، دئی دوتی پردہ لاپندا۔ ساچا مائس بندہ اک بناؤنا، گندہ کوئی رہن نہ پائیندا۔ کھنڈا گوبند ہتھ اٹھاؤنا، لیکھا

پور کرائیندا۔ ساچا شبد اک سناؤنا، سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ پرمانند اک اُچاؤنا، نجانند رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو جنائیندا۔ سَت دُلا رے کلجگ اتم آوانگا، ہر جو آکھ سُنائیا۔ ساچا راگ اک سناواں گا، اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ سچ دربار اک لگاواں گا، ویکھے سرب لوکائیا۔ سچ سنگھاسن اک وچھاواں گا، سچکھنڈ رُپ وٹائیا۔ نرگن نور جوت چمکواں گا، جوتی جوت رُشنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در بلاواں گا، حُکمی حُکم پھرائیا۔ پچھلا لیکھا سرب چُکواں گا، لیکھا لیکھ نہ کوئی مٹائیا۔ آگے سچا حُکم ورتاواں گا، ایکا حُکم کرے شنوائیا۔ اپنا بل آپ وکھاواں گا، بل اپنا آپ دھرائیا۔ جن بھگتاں لیکھے لاواں گا، لیکھا آکو اک جنائیا۔ چار ورن کھتری براہمن شودر ویش آکو گھر بہاواں گا، در آکو اک گھلائییا۔ آکو کیت سناواں گا، آکو وجے ودھائیا۔ آکو مندر بناواں گا، ایکا رت سہائیا۔ شبدی سَت تیرا ناؤں پرگٹاواں گا، پنج تت نہ کوئی وڈیائیا۔ گر پیر اوتار تیری گود بہاواں گا، سچ عدالت اک لگائیا۔ اُچی کوک کوک سناواں گا، بھلا رہے نہ کوئی جیو لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ کلجگ اتم پاؤنا پھیرا، ہر جو ہر ہر اک سُنائیندا۔ شبدی ایکا گھیرا، دو جہان آپ رکھائیندا۔ سوہنگ رُپ تیرا میرا، میرا تیرا بھیو چُکائیندا۔ ناؤں رکھ سنگھ شیرا، شیر بھیک اک لگائیندا۔ آد جگادی بن دلیرا، اپنا بل آپ دھرائیندا۔ چار جگ دا ڈھاہے ڈیرہ، ڈھاہ ڈھیری خاک ملائیندا۔ ایکا دیوے اپنا گیڑا، گیڑنہار آپ اکھوائیندا۔ لکھ چوراسی گھلا ویہڑا، دھرت مات سوہیا پائیندا۔ ہو کے آئے نیرن نیرا، دُور ڈراڈا پندھ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنا لیکھا اتم کل، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکری اچھل اچھل، ول چھل دھار چلائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مات گھل، جگت سندیسہ دئے سُنائیا۔ درشن دے دے گھڑی گھڑی پل پل، پلک پلک پڑھائیا۔ ہر کی کوئی نہ سکے جھال جھل، جھلک نور نور رُشنائیا۔ سچکھنڈ دوار بیٹھا مل، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ کیرن نور جوت پرکاس کرے پنج تت ماٹی کایا کھل، خالق دئے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا آنت دئے سمجھائیا۔ کلجگ اتم کھیل اولّا، ہر جو ہر ہر آپ کراؤنا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، دوسر نظر کیسے نہ آؤنا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، لوک مات ویس وٹاؤنا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل اچھل اچھلا۔

اچھل چھل کھیل سنسار، کلجگ آنت دئے کرائیا۔ ساچے بھگت کر تیار، بھگون میلا لئے ملائیا۔ چار جگ دا لہنا دئے اُتار، قرضہ مقروض
 نہ کوئی رکھائیا۔ نیتر نیناں درس دئے وکھال، روپ انو پ آپ وٹائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ زرگن سرگن بنے
 دلال، لوک مات پھیرا پائیا۔ ہرجن ساچے لئے بہال، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ گرمکھ اٹھائے اپنے لال، گوہند میلا سہج سُبھائیا۔
 ساڈھے تین ہتھ کایا مندر وکھائے سچی دھرمسال، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اتم لہنا آپ چُکائیا۔
 کلجگ اتم جائے آ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ کرے کھیل آپ خُدا، خُدی سب دی دئے مٹایا۔ پیر پیغمبر جو کرے جُدا، اتم چرناں ہیٹھ دئے
 دبا یا۔ صوفی جس دے اُتوں ہندے رہے فدا، سو حضرت دئے گواہیا۔ اپنا راہ وکھائے سنسار سدا، پیر پیغمبر سیو کما یا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا اُتر آپ چُکایا۔ کلجگ اتم جانا جان، جانہار آپ جنائیا۔ پرگٹ ہووے سری بھگون، نہکلنکا ناؤں
 رکھائیا۔ بھگت دوار بنائے آن، چھٹی جگ دا لیکھ مُکائیا۔ بہتر دیوے دان، بہتر ناڑ کرے رُشنائیا۔ ستران اکو اک گیان، منتر اکو اک
 پڑھائیا۔ چُہتران دیوے دان، سچ بھنڈار اک ورتائیا۔ سیوک بنے نو جوان، آپ اپنا بل دھرائیا۔ ساچے گھر پگے پکوان، پکا رِدها آپے ویکھ
 وکھائیا۔ چار جگ دی پچھلی میٹے مُکان، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی اپنے پیٹے پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اولیئے سچ دئے
 فرمان، دے فرمانا اپنے در بُلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ حُکھے اندر آؤنا گر اوتار، سترگر
 ساچا آپ منگائیا۔ بھگت دوارے بہہ زرنکار، ہر کرتار آسن لائیا۔ پچھلا لیکھا منگے وارو وار، لکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ اتم سارے ہوئے
 شرمسار، نیتر نین نہ سکے کوئی اٹھائیا۔ فتویٰ دتا اکو وار، ایکا حُکم سُنائیا۔ حقو حق کرے نیڑ، نکھیرا اکو اک جنائیا۔ کھیرا کھیرا دس
 کے آیا وچ سنسار، جیواں جنتاں جگت کر پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی وسے سب توں باہر، بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، اتم لیکھا دئے کرائیا۔ اتم لیکھا کرنے آیا، کرتا پُرکھ کرتار۔ گر اوتاراں ویکھن آیا، زرگن نور جامہ دھار۔ پیر پیغمبر نظر نہ آیا،
 جودھا سور پیر بلکار۔ لاشریک لڑنے آیا، کھیلے کھیل اپر اپار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے اتم وار۔ کلجگ
 ویلا اتم جگ، ہر جاگرت جوت جگائیندا۔ کرے کھیل سورا سربگ، دوسر سنگ نہ کوئی رکھائیندا۔ لما اُچا کوئی نہ جانے قد، نیتر نظر

کیسے نہ آئیندا۔ جس دی کیسے نہ لہی حد، گر اوتار آدھ وچکار رکھائیندا۔ اکو نانک در سد، گھر ساچا اک وکھائیندا۔ نام ندھان ساچی
 مد، گوہند رنگ چڑھائیندا۔ اتم ویلے لجا لے رکھ، سر اپنے ہتھ ٹکائیندا۔ پُرکھ اگما ہو پرتکھ، پرتکھ اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نالوں
 سرگن وکھ، سرگن نالوں نرگن وکھ وکھائیندا۔ در دوارے اپنے سد، بے حد ہوئے پار کرائیندا۔ ساچی جھولی لو اڈ، ہر جو آکھ
 سُنائیندا۔ اپنا کلمہ اپنی کلام پچھلی دیو چھڈ، لیکھا پچھلا ہتھ نہ کیسے آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سُنیہڑا اک
 سُنائیندا۔ سچ سُنیہڑا دتا آپ، اپنا راگ الاٹیا۔ پیر پیغمبران مائی باپ، پتا پوت ویکھ وکھائیا۔ سارے ویکھو بس میری ذات، کیوں ذات
 پات مات ونڈ ونڈائیا۔ سارے بہ جاؤ اکو جماعت، پُرکھ ابناسی پٹی رہیا پڑھائیا۔ اکو ڈھولا گاؤ گاتھ، اکو نعرہ رہیا سمجھائیا۔ در بیٹھا
 سچا ماہی سدا سہیلا دیوے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کوئی گا نہ سکے تریلوکی ناتھ، کوئن کوٹ تریلوکی ناتھ چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ کوئن
 کوٹ رام بیٹے دسراتھ، کوئن کوٹ رام رمیا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم
 ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم ویکھن آیا، نرگن اپنا جامہ دھار۔ گر اوتار پیکھن آیا، ست ستوادی سچکھنڈ سچے دربار۔ پچھلا لیکھا منگن
 آیا، آگے بٹھے ساچی کار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ دیوے ست ڈلار۔ ست ڈلارے چڑھیا چاء، چاؤ
 گھنیرا اک رکھائیا۔ پاربرہم پرہ بنیا ملاح، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ چار جگ دے راہ دے مٹا، اکو مارگ دے وکھائیا۔ اکو ایشٹ لے پرگٹا،
 سب دی درشت لے کھلاٹیا۔ اکو نام دے درڑا، درڑھ اپنا نام چپائیا۔ اکو مندر لے سہا، گھر مندر سوہا پائیا۔ اکو جوت دے جگا، جوت
 نرنجن کر رُسنائیا۔ اکو ناد دے وجا، انحد راگ سُنائیا۔ ایکسا ساز دے کھڑکا، پنچ پنچ کرے شنوائیا۔ ایکسا میل لے ملا، ملیا میل ڈھردرگاہیا۔
 گر چپلا ایکسا گھر دے بہا، گر گوہند دے صلاحیا۔ پاربرہم کھیلے کھیل بے پرواہ، بیہو کھئے نہ پائیا۔ اپنی واری گیا آ، جن بھگتاں وارتا رہیا
 لکھائیا۔ ساچی عبارت لئی بنا، نہ کوئی لکھ قلم شاہیا۔ سفارش کرے نہ کوئی آ، سچ عدالت ہر جو رہیا کھائیا۔ عارف سکے نہ کوئی پڑھا،
 عالم چلے نہ کوئی وڈیائیا۔ جن بھگتاں اپنا تُعارف رہیا کرا، طوبی طوبی کرن پیر پیغمبر دین ڈھائیا۔ تیری سوہا سُن کے گئے آ، خُداوند کریم
 سچے ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا گنائیا۔ لیکھا دیوے گن گن، انگنت کھیل کرائیندا۔ گر اوتار دے

دے بھیجے چنّ چنّ، پنج تت کایا میل ملائیندا۔ ویس وٹایا بھنّ بھنّ، بھڑی زین ویکھ وکھائیندا۔ ہر کا نام جنایا جن جن، تنھ اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اتم اپنا لیکھا آپ مُکائیندا۔ اتم لیکھا شبدی دھار، تیرے سنگ مُکائیا۔ تُوں
 صاحب سٹ دُلا، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ چار جُگ دا جگت پیار، کلجُگ اتم لہنا دئے مُکائیا۔ جُگت بھگت اپر اپار، بھگوان ویکھے
 تهاؤں تھائینا۔ ساچے سنت لئے اُٹھال، اُٹھ اُٹھ اپنا میل ملائیا۔ بھگتاں بنے آپ دلال، دلبر ہو سیو کھائیا۔ گُرسکھاں چلے نال نال، گُر گُر
 سیکھیا اک پڑھائیا۔ گُرسکھ نیڑ نہ آئے کال، مہاکال نین شرمائیا۔ ستگر سچا کرے بھال، آد آنت اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، شبد سٹ دئے وڈیائیا۔ شبد سٹ تیرا ویلا، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ گھر میلا گُرو گُر چیلا، گُر چیلا کھیل
 کھلائیندا۔ پرہہ ملیا سجنّ سہیلا، ہر سجنّ دیا کھائیندا۔ اچرج کھیل پرہو کل کھيلا، جن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوت نرنجن چاڑھے تیلا،
 آد نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجُگ دا اتم میلا، کلجُگ ہر ہر آپ کرائیندا۔ کلجُگ اتم ویلا
 ستاراں ہار، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ بھگتاں پھرے پچھے اگاڑ، آگے پچھے پھیری پائیا۔ لکھ چوراسی چبائے اپنی داڑھ، نہ سکے کوئی
 پچائیا۔ لگے آگ بہتر ناڑ، اگنی تت رہیا جلائی۔ وشنو چل کے آئے دوار، برہما بیٹھا مان گوائیا۔ شنکر سٹ اپنا ہتھیار، باسک تشکا
 گل وچوں لاپے ہار، مالا کنٹھ نہ کوئی سہائیا۔ تیئی اوتار کرن پُکار، تیرا بھیو نہ جانے کوئی رائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر کے گئے وچار، تیرا کنڈا
 نظر کوئی نہ آئی۔ محمد کلمہ گیا ہار، حرجانا کوئی بھرن نہ جائیا۔ چار یاری ہوئی بے زار، بیوہ رُوپ اللہ رانی رہی کُرائیا۔ خاوند ملیا نہ
 ہر نرنکار، بے خوف نہ ہوئے رائیا۔ نانک سچ دس کے گیا دھار، نام ست ست پڑھائیا۔ ورن برن نہ کوئی سنسار، آتم پرما تم اک وکھائیا۔
 گوبند کرے کھیل نیار، امرت آتم جام پیائیا۔ غریب نائیاں دے دے مان، جگت نائیاں گلے لگائیا۔ پُرکھ اکال لینا پچھان، اُچی کوک کوک
 گیا سنائیا۔ ست سرُپی دئے گیان، بھگتاں کرے جگت پڑھائیا۔ گُرو گرتھ گُر مارے بان، انیالا تیر چلائی۔ ہر کا اکھڑ کوئی نہ سکے
 پچھان، کوئن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، تس اپنا پردہ دئے کھلائیا۔ کلجُگ اتم نہکلنک بلی بلوان، لوک مات
 پھیرا پائیا۔ پچھلا میٹے سرب ودھان، پچھلی مکے سرب پڑھائیا۔ چار جُگ دی لکھت نہ کرے کوئی کلیان، کلمہ ہوئے نہ کوئی سہائیا۔ جس

سنديسه دتا دهر فرمان، جگ جگ کرے پڑھائيا۔ سو آنت ليکھا مُکائے آن، ليکھا اپنی جھولی پائيا۔ گر اوتار پير پيغمبر ہوئے حيران، ہر جو کی کھيل ورتائيا۔ کلجگ اتم مندر مسجد مٹھ چکے کان، بھگت دوار دئے وڈيائيا۔ جس دوارے ہندو مسلم سيکھ عيسائی ڈگن آن، آگے شرع نہ کوئی وکھائيا۔ سرب جياں دا اک بھگوان، اکو نظری آيا۔ نانک نرگن کرے پروان، پروانگی اپنے ہتھ رکھائيا۔ سجدہ کرے سيس آن، نيوں نيوں اپنا سيس جھکائيا۔ کابنا کرشنا گائے گان، واہ واہ داتا بے پروا ہيا۔ راماکہے رام مہان، رام رميا ہر گھٹ تھائيا۔ پُرکھ ابناسی ہر گھٹ آتم ديويے دھيان، دھيان وچ کدے نہ آيا۔ سچ بھنڈارا سچ پکوان، پُرکھ ابناسی آپ ورتائيا۔ گر اوتار پير پيغمبر بن رسنا بن دندان بہ بہ کھان، کھا کھا خوشی منائيا۔ اکو وار کرن دھيان، ديويے جوڑ سيس جھکائيا۔ ساڈا ارداسا چکيا وچ جہان، ساڈی اوٹ نہ کوئی تکائيا۔ تيرے ہتھ تیری امانت دتی آن، اپنی وست نہ کوئی جنائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کريا کر، گھر ساچے خوشی منائيا۔ پُرکھ ابناسی خوشی منا، ايکا حکم جنائيندا۔ سارے منوں اک خدا، ايکا نظری آيندا۔ پُرکھ اکال لینا دھيا، دو جا ایشٹ نہ کوئی وکھائيندا۔ ايکا سوہلا لینا گا، گاونہارا آپ جنائيندا۔ چرن دھيان لینا لگا، جگت چرن نہ کوئی وکھائيندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کريا کر، سچ دوارا آپ سہائيندا۔ گر اوتار چرنی گئے لگ، گھر ساچے وچي ودھائيا۔ بھگت بھنڈارا کھا کے گئے رچ، ترسنا ہور نہ رہی راييا۔ پچھلا کھڑا دتا چھڈ، لوک مات نہ دھيان لگائيا۔ سرگن نرگن نالوں ہو کے اد، نرگن نرگن تيرے وچ سمائيا۔ تيرے حکمے اندر گئے تون حکمے اندر لئے سد، تيرا حکم ساڈی رضائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کريا کر، ساچا دينا اکو ور، در تيرے آس رکھائيا۔ در تيرے رکھی آس پرہ، اکو اوٹ جنایا۔ دھن بھاگ تون ليا سد، در ساچے ميل ملایا۔ جگ چوکرئی وچھڑے لئے لبھ، در بھگتاں پھيرا پایا۔ شرع شريعت دتی وڈھ، دين مذہب موہ چکایا۔ سب دی بنائی اکو جد، وشنون اپنے رنگ رنگایا۔ پار کنارہ ہوئی حد، ہوئے حدود نہ کوئی ونڈایا۔ تيرا گايے ساچا چھند، بتی دند نہ کھئے وکھایا۔ پچھلا مٹيا ساڈا پنڊھ، آگے تیری اوٹ تکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کريا کر، اپنے در لینا ملایا۔ اپنے در ملاؤنا جوت، جوتی جاتا جوت ملایا۔ گر اوتار اکو گوت، پير پيغمبر اک رشنائيا۔ پُرکھ اکال ستگر سچا اکو بہت، دو جا گرو رہن کوئی نہ پائيا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی کڈھ کھوٹ، کھوٹی دشا دئے گھڈھائيا۔ آنيوں ڈگے

ويڪھي بوٽ، گُرمُڪھ ساڇي لئڙي اُٺهائيا۔ آڀي ڪھولنهارا سوت، پردہ دوتِي دئڙي اُٺهائيا۔ ڪري ڀرڪاس نرمل جوت، جوتي نوري نوري رُشنائيا۔
 جوتي جوت سرُوپ ھري، آڀي اپني ڪري ڪري، ديونهارا ساڇا ور، گھري ساڇي خوشي منائيا۔ ساڇي گھري ڪري ڪري، ھري جو ھري ھري آڀي
 جنائيندا۔ گري اوتارا ڪيتا تياگ، پڇھلا دھيان نہ کوئي لگائيندا۔ ڀرڪھ ابناسي سڃن ساڪ، سگلا سنگ رکھائيندا۔ ڀرھ مليا پاڪي پاڪ، آڀي
 اپني در ٻھائيندا۔ جگت سنيھا پاتر پات، لڪھ لڪھ لڪھ آڀي جنائيندا۔ اتم سب دا ڪري گھات، گھاو ڏونگھا آڀي لگائيندا۔ جوتي جوت
 سرُوپ ھري، آڀي اپني ڪري ڪري، ساڇا راه آڀي ڇلائيندا۔ ساڇا راه ھري ڇلاونا، ھري پوڙا اڪ لگائيا۔ سڇڪھنڊ ڏوار اڪ سھاونا، ساڏھي تن
 ٻٽھ ونڊ ونڊائيا۔ گري اوتار خوشي مناونا، نيتري پيڪھ پيڪھ بگسائيا۔ ڀرڪھ اڪال مان دواونا، دو جھان وڃي ودھائيا۔ مل مل ڏھولا اڪو گاوونا،
 سوھنگ مھراج شير سينگھ وشنو بھگوان جھي جھيڪار ڪرائيا۔ مل مل پنڪت مل مل سنگت رنگ ڇڙھاونا، پنڪت سنگت ايڪا رنگ
 رنگائيا۔ ڇھتران دان ليڪھ لاونا، ساڇا ليڪھا آڀي وڪھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھري، آڀي اپني ڪري ڪري، ڪري ڪھيل ٻي پرواھيا۔ ساري اُھي
 آئي در، در تيرا اڪ سھائيا۔ اڪي ڀرھ جو ديوي ور، ور داتا ٻي پرواھيا۔ ڪون نام لئسي پڙھ، ڪون ڪلمه نال ملايا۔ ڪون مندر ٻھيئي ڇڙھ،
 ڪون دواري آسن لايا۔ ڪون گھري درشن ڪريئي ڪھڙي، ڪون نين اُٺهائيا۔ ڪون روپ ڇڪائي ڏري، ٻھي ٻھيانڪ دئڙي گوايا۔ جوتي جوت سرُوپ ھري،
 آڀي اپني ڪري ڪري، ساڇا حُڪم رھيا سُنايا۔ سمت ويھ سو اُني بڪرمي ستارا ٻاڙي، ھري پڇھلا ليڪھ ڇڪائيا۔ ڪري ڪھيل آڀي ڪرتار، ڪرنهار وڏ
 وڏيائيا۔ ڪلجگ ليڪھا دئڙي نوار، نو نو پنڊھ مڪائيا۔ ستجگ ساڇي ٻٽھ دھار، ويھ سو ويھ بڪرمي مان رکھائيا۔ پندرا ڪتڪ ڪري سڇ
 وٻار، گري اوتارا پير پيغمبران اگلي ڪري پڙھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھري، آڀي اپني ڪري ڪري، ساڇي تاريخ آڀي جنائيا۔ سڇ تاريخ دئڙي آڀي،
 اپنا ٻھيو ڪھلایا۔ ويھ سو ويھ بڪرمي ڪري وڏ پرتاپ، وڏ پرتابي ٻھرا پايا۔ سرشٽ سبائي دئڙي اڪو جاپ، شاه پاتشاھ آڀي پڙھايا۔ جوتي
 جوت سرُوپ ھري، آڀي اپني ڪري ڪري، ڪري ڪھيل ٻي پرواھيا۔ ساڇا پاڻھ دئڙي ھري، ھري جو ھري ھري آڀي جنائيا۔ ڀھلي چيتري ويھ سو ويھ
 بڪرمي ديوي ور، ور داتا وڏ وڏيائيا۔ دلي دواري جائے ڪھڙي، نو ڪھنڊ ست دئڙي سمجھائيا۔ اڪي سڪي نہ کوئي اڙي، سب دا ڏيري ديوي
 ڏھاھيا۔ سرن سرنائي جانا پڙي، ويلا گيا ٻٽھ نہ آيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھري، آڀي اپني ڪري ڪري، ڪري ڪھيل ٻي پرواھيا۔ ٻي پرواھ ڪھيل

کھلاؤنا، بھیو کسے نہ آئیندا۔ پہلی چتر ہو پردھانا، نام پردھانگی اک جنائیندا۔ ساچا لکھت لیکھ لکھانا، پچھلا لیکھا کڈھ وکھائیندا۔
 راشٹریٹ نہ رہے انجانا، بالی بڈھ آپ سمجھائیندا۔ ویکھو ہر دا ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ نہ کوئی سگھڑ نہ سیانا، گیان
 دھیان نہ کوئی رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حکم سناون جائے، ہر جو اپنا پھیرا
 پائیا۔ اگلا لیکھا کڈھ وکھائے، بھل رہے نہ رائیا۔ تخت نواسی ساچے تخت چرن چھپائے، چرن کول کول چرن ملے سرنائیا۔ ابناسی کرتا
 پھیری بئے، پھیری پھیری دئے چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 ساچا ڈنکا اک وجائے۔ ساچا ڈنکا وجے مات، ہر ستگر مات وجائیندا۔ شاہ سلطاناں رلائے نال خاک، خاکی روپ سرب وکھائیندا۔
 گرسکھ سجن لئے راکھ، راکھا بن بن سیو کھائیندا۔ نانک گوبند لکھیا بھوکھت واک، پُرکھ ابناسی پور کرائیندا۔ وید ویاسا بنیا ساک، سجن
 اپنے رنگ رنگائیندا۔ عیسیٰ میلا پاکی پاک، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا راہ آپ جنائیندا۔ ساچا راہ بھگت بھگونت،
 ستجگ آپ سہائیا۔ سریشٹ سبائی اکو منت، منتر نام اک درڑائیا۔ لکھ چوراسی اکو کنت، ایکا وار لئے پرنائیا۔ کایا چولی چارھ رنگ
 بسنت، گرمکھ رنگ اتر کدے نہ جائیا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، کلجگ تیری اتم ور، گر اوتار بھگت بھگونت بیٹھائے اکو پنکت، ایکو بھوجن دئے کھوائیا۔ ایکا بھوجن ہر کا ناؤں، ہر ستگر آپ
 کھوائیندا۔ ایکا بھوجن ہر گھٹ تھائوں، گھر گھر آپ رزق پُچائیندا۔ ایکا بھوجن پتران ماؤں، پتا پوت آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد بھنڈار آپ وکھائیندا۔ شبد بھنڈار ایکا بھوجن، سری بھگوان آپ رکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پینڈا کٹ کے
 آئے کوئن جوجن، جُز اپنے نال رلائیا۔ آگے رکھے اک سوچن، سوچ سوچیاں سوچ وچ نہ آئیا۔ درس دکھائے اپنے گوچر، نیتر نین نین
 کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، کرنی آپ کرائیندا۔ چار ورنان آپے ورننا،
 در گھر اپنے در بہائیندا۔ بھگت بھگوان چکائے ڈرنا، ڈر بھے نہ کوئی رکھائیندا۔ گرمکھ ساچے گھاڑن گھڑنا، گھڑ گھڑ اپنے رنگ رنگائیندا۔
 سچکھنڈ دوارے ہرجن وڑنا، ستگر پورا پار کرائیندا۔ جے جیکار سب نے کرنا، دوجا نعرہ نہ کوئی لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جُگادی ساچا کاپن، برہم برہمادی ویکھے مار دھیان، بودھ
 اگادھی دیوے شبد نشان، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، اونکار کرے پڑھائیا۔ جس نے پسریا آپ پَسار، سو
 ویکھے چائیں چائیا۔ وہہ سو اُنی پِکرمی رُت سہائے ستاراں ہاڑ، ہر جو ہر ہر دیا کھائیا۔ گرسکھ اُٹھائے ساچے لاڑ، لاڑی مؤت نیڑ نہ آئیا۔
 شبدي گھوڑے دیوے چاڑھ، واگ اپنے ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر سنگت لیکھے لائیا۔ ہر سنگت اندر
 پردھ بال، جوانی اپنا رنگ دکھائیندا۔ مات گریہ کرے پرتپال، اگنی ہون کُنڈ چائیندا۔ ویلے آنت بے دلال، بن وچولا سیو کھائیندا۔ گرمکھ
 گر گر ویکھے لال، لال اٹلڑے آپ جگائیندا۔ جگ جگ اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ جن بھگتاں پچھے گھان گھال، اپنی سیوا
 آپ کھائیندا۔ آپے بن مُرشد مُریداں پُچھے حال، بھیو ابھید بھیو کھلائیندا۔ نہیاں ہیٹھ دے دے اپنے بال، بھگت دوار آپ سہائیندا۔ گوبند
 رت رنگے رنگ لال، مستک تیر اک چھہائیندا۔ ترے گن مایا دبی نال، جگت رُپئیا بند کرائیندا۔ ساچا سئیا کھیل کرے کمال، نئیا اپنی آپ
 چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستجگ ساچا راہ دکھائیندا۔ ستجگ مارگ ہر کی سنگت، ہر جو ہر ہر آپ
 بنائیا۔ دو جے در نہ جانا منگت، دیونہار اک اکھوائیا۔ ناتا توڑ بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں گلے لگائیا۔ میل ملائے ساچی سنگت، کھتری
 براہمن شوڈر ویش نہ کوئی جنائیا۔ جویں نانک انگ لگایا انگد، توں ہر جو ہر انگ لگائیا۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگت، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ کیسے کول نہ جانا پنڈت، پنڈت وِدیا نہ کھئے پڑھائیا۔ مُلا شیخ نہ دیوے کوئی ساچی سنگت، ساچی شرع نہ کوئی دکھائیا۔ گرتھی
 پنٹھی کھئے نہ جانے سنت، من کا منکا نہ کوئی بھوائیا۔ چاروں کُنٹ سرشٹ سبائی ہوئی ننگت، ہر کا نام دوشالہ اُپر کوئی نہ پائیا۔ گنگا
 جمناسُستی گوداوری کڈھ کے بیٹھی گھونگت، نیتر نین نین شرمائیا۔ گرو دوار مندر مسجد روون مُمٹ، اُچی کوک کوک کُرا لائیا۔ دئی
 دویتی اتم مکی رسول اُمت، کلمہ سکے نہ کوئی پڑھائیا۔ ستجگ کرے نہ کوئی سُنّت، سنی روپ نہ کوئی وٹائیا۔ سیس کرے نہ کوئی
 موندت، سیس جگدیش اک سہائیا۔ ناتا توڑ کوڑو کوڑت، سچ سچ کرے کُرمائیا۔ در آئی سنگت مستک لا کے جائے دھوڑت، دھوڑ
 چرن خاک رمائیا۔ سب دی آسا کرے پورت، نراسا کوئی رہن نہ پائیا۔ نہ جانے نیڑے دورت، دُور دُراڈا ہو ہو نیڑے آئیا۔ منمکھ جیو

رہے جھوڑت، ہر جو ہر نظر نہ آئی۔ سرب کلا آپے بھر پورت، بھنڈارا سرب رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے سب دا لیکھا رہیا مکائییا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بولو جیکارے، جے جے جیکار کرے برہمنڈ کھنڈ تھر گھر وجے سچ ودھائییا۔ سچکھنڈ سنے آپ زرنکارے، زرنگن بیٹھا آسن لائییا۔ گرسکھ ہوئے پیارے، جس ملیا گوہند سچا ماہییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگ چوڑی دیندا رہیا زرنگن سروپ لارے، لا لا لارے وقت لنگھائییا۔ کلجگ اتم گرسکھ ستیاں آن اٹھالے، بابوں پھڑ پھڑ گلے لگائییا۔ لیکھا چکائے شاہ کنگالے، کنگال شاہ روپ وٹائییا۔ اک وکھائے سچی دھرمسالے، دھرم دوارا اک سہائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی رچنا آپ رچائییا۔

★ ۱۹ باڑ ۲۰۱۹ یکرمی جیٹھووال ہر بھگت دوار وچ دیا ہوئی ★

سو پڑکھ زرنجن تیرا سہارا، ست چار اوٹ تکائییا۔ ہر پڑکھ زرنجن تیرا دوارا، نو چار بھل نہ جائیا۔ ایکنکار تیرا پیارا، گھر ساچے ملے سرنائیا۔ آد زرنجن تیرا اجیارا، گرہ نور کرے زشنائییا۔ سری بھگوان تیرا ہلارا، سچکھنڈ ساچے دئے وڈیائییا۔ ابناسی کرتے تیرا کنارہ، دور ڈراڈا نیڑے نظری آئییا۔ پارہم برہم تیرا ونجارا، ساچا ونج دینا کرائیا۔ صاحب سلطان تیرا سچ منارا، سچکھنڈ وڈی وڈیائییا۔ ست ستوادی ست دربارا، در دروازہ اک کھلائییا۔ آد جگاد اگم اتھاہ بے پرواہ تیرا بھنڈارا، دین دیال مک کدے نہ جائیا۔ جگ چوڑی دیونہارا، سدا سد سد ورتائییا۔ کھیلے کھیل اپرا، زرنگن سرگن راہ چلائییا۔ سرگن میلا وچ سنسارا، سنسار ساگر ویکھے تھاون تھائییا۔ تتوت تت پسارا، برہم برہم برہم درڑائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در ساچا اک سہائییا۔ ست چار ایکا منگ، ایکا اوٹ تکائییا۔ ست چار ایکا مردنگ، ایکا ناد دھن شنوائیا۔ ست چار ایکا سنگ، دو جہاناں سنگ رکھائییا۔ ست چار اک اند، گھر مندر آپ درسائییا۔ ست چار اک چھند، ایکنکار کرے پڑھائییا۔ ست چار مکے پنڈھ، پاندھی ہوئے نہ کھئے راہییا۔ ست

چار اک چند، ایک نور کرے رُشنائیا۔ ستّ چار ایک ونڈ، پُرکھ اکال آپ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے دیا کماٹیا۔ ستّ چار ایک دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ ستّ چار ایک کار، ہر پُرکھ زرنجن آپ سمجھائیندا۔ ستّ چار اک پیار، ایکنکار آپ بنائیندا۔ ستّ چار اک اُجیار، آد زرنجن آپ وکھائیندا۔ ستّ چار اک شنگار، ابناسی کرتا آپ کرائیندا۔ ستّ چار اک وِہار، سِری بھگوان آپ وکھائیندا۔ ستّ چار اک ستار، پاربرہم پرہہ آپ سُنائیندا۔ ستّ چار اک دوار، سچکھنڈ دوارا آپ وکھائیندا۔ ستّ چار اک جیکار، تھر گھر واسی شبد ناد الائیندا۔ ستّ چار جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ستّ چار ایک اوٹ، ایک ایک سہائیا۔ ستّ چار ایک جوت، نرمل بمل رُپ وکھائیا۔ ستّ چار ایک گوت، ایک نانا جوڑ جُڑائیا۔ ستّ چار ایک سوت، سُرُتی سُرُت شبد ملائیا۔ ستّ چار ایک بھوئے موہت، پُرکھ ابناسی دیا کماٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستّ چار ایک راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ وکھائیندا۔ ستّ چار اک صلاح، ہر ہر آپ کرائیندا۔ ستّ چار اک ملاح، ایکنکارا بیڑا آپ چلائیندا۔ ستّ چار ایک تھان، آد زرنجن آپ وکھائیندا۔ ستّ چار ایک پتا ایک ماں، پُرکھ ابناسی آپ اکھوائیندا۔ ستّ چار جپاوے ایک ناں، سِری بھگوان بھو کھلائیندا۔ ستّ چار پکڑے بانہ، پاربرہم پرہہ دیا کماٹیندا۔ ستّ چار دیوے ٹھنڈی چھان، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستّ چار آپ ترائیندا۔ ستّ چار تارے گر، ستگر اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ ستّ چار جوڑ گیا جُڑ، جُڑیا جوڑ وچھڑ نہ جائیا۔ ستّ چار چڑھے گھوڑ، ساچے گھوڑے آپ چڑھائیا۔ ستّ چار جائے بھڑ، بھڑی بھڑی کرے سرب لوکائیا۔ ستّ چار بُجھائے اوڑ، ترسنا ترکھا رہے نہ رائیا۔ ستّ چار ویکھے دوڑ دوڑ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ ستّ چار لگائے ایک پوڑ، اُچ محلے سوہا پائیا۔ ستّ چار ویکھے کر کے غور، نیتر نین نین کھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ ستّ چار ایک ناد، انادی آپ وجائیندا۔ ستّ چار اک سواد، پن رسنا آپ چکھائیندا۔ ستّ چار مار آواز، شبد اگمی آپ اُٹھائیندا۔ ستّ چار دیوے داد، وست اموک جھولی پائیندا۔ ستّ چار رکھے لاج، لاجونت آپ ہو آئیندا۔ ستّ چار رچیا کاج، کرتا پُرکھ کرنی آپ کماٹیندا۔ ستّ چار بنے سماج، ورن برن نہ کھئے بنائیندا۔ ستّ چار ساچا حاج، بن حاجی پھیرا پائیندا۔ ستّ چار ست

نماز، نیوں نیوں سجدہ سپس اک جھکائیندا۔ ستّ چار وکھائے اک محراب، محبوب اپنا پردہ لائیندا۔ ستّ چار وکھائے اک نواب، شہنشاہ اپنا
 کھیل کرائیندا۔ ستّ چار دیوے ایکا راج، بھوپت بھوپ دیا کھائیندا۔ ستّ چار رکھ یاد، یادداشت اپنی اپنے وچ لکھائیندا۔ ستّ چار کرے
 لاڈ، پوت سپوتا گود اٹھائیندا۔ ستّ چار میٹے واد وواد، وکھ روپ نہ کھئے رکھائیندا۔ ستّ چار آپے لادھ، لکھ چوراسی پھول پھلائیندا۔
 ستّ چار سازن ساز، گھڑ بھانڈے وستّ کھائیندا۔ ستّ چار چلائے جہاز، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ستّ چار ونڈ ونڈائیندا۔ ستّ چار ساچا جوگ، جوگی جگت آپ جنائیندا۔ ستّ چار ساچا بھوگ، بھوگی بھسمڑ کھیل
 کرائیندا۔ ستّ چار اک سنجوگ، بن سنجوگی میل ملائیندا۔ ستّ چار اک سلوک، ساچا سوہلا نام سنائیندا۔ ستّ چار ایکا کوٹ،
 ایکا مندر آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستّ چار ویکھ وکھائیندا۔ ستّ چار اک جاتا، جوتی جاتا دیا کھائیا۔
 ستّ چار اکو داتا، داتا دانی ویکھ وکھائیا۔ ستّ چار اکو گاتھا، ناؤن نرنکارا کرے پڑھائیا۔ ستّ چار اکو ناتھا، اناتھاں بھوئے سہائیا۔ ستّ
 چار اکو ناتا، ہر چرن ملی سرنائیا۔ ستّ چار سنائے ہر جو باتاں، بھو ابھیدا آپ کھلائیا۔ ستّ چار پچھے واتاں، در در گھر گھر پھیرا
 پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ستّ چار اک محل، محفل اپنی آپ جنائیندا۔ ستّ چار میٹے
 سلّ، دئی دوتی موہ چکائیندا۔ ستّ چار جائے رل، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ ستّ چار لائے پھل، پھل پھلواری مات مہکائیندا۔ ستّ
 چار دیوے نام دھن، دھن خزینہ اک لٹائیندا۔ ستّ چار چاڑھے چنّ، جگت اندھیر آپ مٹائیندا۔ ستّ چار جگت وکاراں دیوے ڈنّ،
 بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ ستّ چار کرے پرکاس نیتراٹھ، آتم گیان اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستّ چار
 کھیل کھلائیندا۔ ستّ چار اچ اٹاری، محل اٹل دئے وڈیائیا۔ ستّ چار جوت نرنکاری، نرگن اپنے رنگ رنگائیا۔ ستّ چار ملے سرداری،
 دو جہاناں مان رکھائیا۔ ستّ چار کھیل نیاری، نراکار آپ کرائیا۔ ستّ چار جائے بلہاری، بل بل اپنا کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر ساچے خوشی منائیا۔ ستّ چار چڑھیا چاء، پایا پُرکھ ابناسا۔ ستّ چار ملیا ملاح، پرہ
 ہویا داسن داسا۔ ستّ چار ملی صلاح، گرچرن اک بھرواسا۔ ستّ چار پکڑی بانہ، دیا کرے شاہو شاباشا۔ ستّ چار جیبا نان

سوہنگ پوری کرے آسا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ویکھنہارا کھیل تماشا۔ ست چار سازن ساز، ہر سجن کھیل کرائیندا۔ ست چار غریب نواز، غریب نمانے گلے لگائیندا۔ ست چار سیس ٹکائے تاج، تخت تاج خاک ملائیندا۔ ست چار دیوے راج، دو جہاناں مان جنائیندا۔ ست چار، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ ست چار کھولے بھیو، ابھید آپ جنائیا۔ ست چار وڈ دیوی دیو، دیوت سر سیس جھکائیا۔ ست چار کھیل اہمیو، ہنگ برہم دئے وڈیائیا۔ ست چار الکھ اہمیو، اگم اتھاہ بخشے سرن سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار ایکاکھ وکھائیا۔ ست چار ایکاکھ، گھر باری آپ وکھائیندا۔ ست چار ایکاکھ، در دروازہ اک کھائیندا۔ ست چار ایکاکھ، پُرکھ ابناسی جھولی پائیندا۔ ست چار بٹھے لڑ، ایکاکھ پلؤ گنڈھ دیوائیندا۔ ست چار اندر وڑ، وڑ وڑ اپنی خوشی منائیندا۔ ست چار گرمکھ پھڑ، گر گر گود بہائیندا۔ ست چار لائے جڑ، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ست چار کھیلے کھیل، کھیلنہارا آپ کھلائیندا۔ ست چار ساچا میل، میل ملاوا آپ جنائیندا۔ ست چار سجن سھیل، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ست چار چارھ تیل، تھر گھر واسی سگن منائیندا۔ ست چار میل ملاوا اک اکیل، اک اکیلا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار ونڈ ونڈائیندا۔ ست چار ساچی ونڈ، ونڈنہار آپ کرائیا۔ ست چار وچ برہمنڈ، برہمانڈ کرے رُشنائیا۔ ست چار لیکھا چکے جیرج انڈ، انڈج جیرج نہ پھیرا پائیا۔ ست چار پائے بندھ، بندھن اپنا ناؤں رکھائیا۔ ست چار ننگی نہ ہووے کنڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ست چار ڈونگھا ساگر، گھر گمبھیر اک جنائیندا۔ ست چار بھاگ لگائے کایا گاکر، گرہ مندر پھیرا پائیندا۔ ست چار دیوے آدر، درگاہ ساچی مان دیوائیندا۔ ست چار پوت سپوتا ویکھے تیغ بہادر، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ست چار کرے اُجاگر، گوبند اپنے رنگ رنگائیندا۔ ست چار میلا کریم قادر، کرتا پُرکھ رنگ رنگائیندا۔ ست چار بنے سوڈاگر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست چار جوڑ جڑائیندا۔ ست چار جڑیا جوڑا، ہر جو ہر آپ جڑائیا۔ ستے اُپر لایا ہوڑا، زرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ ہنگ برہم آپے بھڑا، بھڑی بھڑی دئے وکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں ویکھے مٹھا کوڑا، گرمکھ مٹھا

رس اپنے رنگ رنگائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں سِری بھگوانا نِرگن سرگن اندر پھرے دوڑا، آؤندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ سادھ سنت جیو جنت آد آنت جُگا جُگنت رسنا کہن راہ بڑا بھیڑا، آگے لنگھ کھئے نہ جائیندا۔ جگت وکار مارے زنجیرا، آگے ہو نہ کھئے چھڈائیندا۔ کوئن کوٹ آدھ وچکار بیٹھے پیر پیغمبر پیرا، نیتر نین نین اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، چوٹی چڑھ کے بیٹھا آپ آخیرا، آخر اپنا حال سُنائیندا۔ آخر حال ستّ چار، چار چار چار جنائیندا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، نِرگن نِرگن ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے رُوپ وکھائیندا۔ پرگٹ ہو ہو گوپی کابن، ساچی سخیان انگ لگائیندا۔ ساچے مندر ویکھے مار دھیان، اندرے اندر ویکھ وکھائیندا۔ اگم اگمرا گائے گان، بودھ آگادھا راگ الائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، مرد مردانہ ویس وٹائیندا۔ ستّ ستّوادی ستّ جھلائے نشان، چار کُنٹ کُنٹ وکھائیندا۔ آد جُگادی سورپیر وڈ بلوان، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ ستّ چار کر پروان، پرھے اپنی آپ بنائیندا۔ چار جُگ دا لیکھا چُکائے وچ جہان، پرہ اپنا کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مئن آن، سر سر اپنا حُکم منائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر بستر تن نہ کھئے سبجائیندا۔ حُکمے اندر رکھے زمیں آسمان، سورج چنّ اپنے حُکمے اندر پھرائیندا۔ شاہ سوارا نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی ایک دیوے ستّ لگام، واگان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آسو گھوڑے چڑھے وڈ امام، امام اپنا پھیرا پائیندا۔ چار جُگ دے گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ کے کرے غلام، غُربت سب دی آپ مٹائیندا۔ اُٹھ کے سارے کرن سلام، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی سُنائے اک پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ پچھلا لیکھا چُکیا تمام، طمع ہور نہ کھئے ودھائیندا۔ پُرکھ اکالا آد جُگادی امام، آمد اپنی نہ کیسے جنائیندا۔ خوشامد کرائے نہ وچ جہان، خوشی اپنے رنگ رنگائیندا۔ صحیح سلامت نوجوان، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جُگ جُگ مئے نہ کیسے دی آن، اپنی آن سرب منائیندا۔ اُٹھو ویکھو مار دھیان، دھرنی دھرت دھول اُپر ڈیرہ لائیندا۔ ستّ چار ویکھے آن، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ ستّ ستّوادی ساتے آگے صِفر لا وکھائے نشان، نشانہ صِفرے نال مٹائیندا۔ ایک ساتا کر پروان، دوآ نِرگن سرگن جوڑ جُڑائیندا۔ تخت نِواسی ہو مہربان، شاہو شاباشی کھیل کھلائییندا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ بن حُکمران، حُکمی حُکم آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپ لائیندا۔ ساچے مارگ لائے مؤلا، رحمت اپنی آپ کھائیا۔ سارے در تے کرو قولاً، کیتا قول بھل کھئے نہ جائیا۔ نہ

کوئی مُڑ کے جائے اُپر دھوؤلا، دھرنی دھیان نہ کھئے لگائیا۔ پُرکھ ابناسی سب دا اپنی ہتھیں چُک کے لیاندا ڈولا، اپنے گھر لئے بہائیا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر بائے نہ کھئے رُوَلا، اپنا راگ کھئے نہ سُنائیا۔ پُرکھ ابناسی کریا بہار ہوَلا، ہوئی ہوئی اپنے چرناں ہیٹھ دباِیا۔ سارے مل کے گاؤ اکو
 بولا، بولی اپنی دئے سمجھائیا۔ چار جُگ دا لہنا اندر وڑ وڑ پھولا، پھولی سرب لوکائیا۔ دین مذہب سب دا نکلیا پولا، پاہل چھکائی کم کسے
 نہ آئیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں سر درد ہو گیا دھوؤلا، دھرنی ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے اتم تہاڈا ہوَلا، بولی اپنی دئے کھلاِیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، بھڑ بھڑ اپنے آگے سب نوں لائیا۔ بھڑ
 بھڑ ہر جو لائے آگے، ایکا حُکم سُنایا۔ ایکا ڈوری بٹھے تگے، نہ کوئی توڑ تڑایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد تن نہ دسے جھکے، الفی چیر نہ کھئے وکھایا۔
 سروں پیروں پھردے ننگے، بستر تن نہ کھئے چُھایا۔ ساڈا پردہ کون کجے، ماہی پروردگار نظر نہ آیا۔ دس کے آئے کایا کعبہ اکو حجے، حاجی
 بن کے پھیرا کھئے نہ پایا۔ پنج تت کایا قلبوت سب دے بھجے، جگت محراب نہ کھئے دسایا۔ چار کُنٹ پھردے نَسے، نَس نَس پندھ نہ کسے
 مُکایا۔ پُرکھ ابناسی بہ بہ ہسے، اپنا کھیل رچایا۔ کلجگ مان دتا اکو سسے، ستگر اپنا مان ملایا۔ سستا قلعہ ساچا مارگ دسے، پھڑ پھڑ
 اندر لئے بہایا۔ باہر نکل کوئی نہ نَسے، دروازہ کھول نہ کوئی جنایا۔ رل مل پرہہ ساچے دا گاون جسے، ایکا سوہلا ڈھولا الایا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، ست چار اپنا راہ چلایا۔ ننگے کھڑے اک دوجے
 نوں مارن سینت، اشارے نال سمجھائیا۔ تھگڑی گڑتی نہ تیر تہمت، نیر ویکھ دین دہائیا۔ رسنا کہن خُداوند کریم کر رحمت، تڈھ بن ہور
 نہ کھئے سہائیا۔ اسیں سارے تیرے حُکم نال ہوئے سہمت، اپنی چھڈی سرب چٹرائیا۔ چوڈاں طبق دسے زحمت، بن تیرے چرن سُکھ نظر
 کتے نہ آئیا۔ تیرا نور عین ساچی عینک، آنک کل کرے رُشنائیا۔ تیری عین میٹے غفلت، عین غلبہ ایکا پائیا۔ ساڈی کسے کم نہ آئی محنت،
 جگت مصلا وچھا وچھا کری پڑھائیا۔ تیرے ہتھ ساڈی قیامت، قیامگاہ تیرے چرن سرنائیا۔ دروبی خُدائے ہوئے تیری امانت، تیرے آگے
 بھیٹ چڑھائیا۔ نوں صاحب سدا سلامت، صحیح اپنا روپ وکھائیا۔ ہوئے بالی بڈھ بال انجانت، تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ اسیں کر کے آئے
 ممانت، دئی دویت نہ کھئے لڑائیا۔ کلجگ جیواں امانت کری خیانت، بھہ بھو نہ کھئے رکھائیا۔ سرب جیاں پرہہ آپے جانت، جاننہار تیری

وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری سرن اک تکائیا۔ کر کرپا ساڈا ڈھک دے ننگ، نعرہ اک سُنایا۔ بن تیرے پردے ہوئے ملنگھ، شرع مٹیہرا ہتھ اٹھایا۔ تیرا کلمہ کرے جنگ، تکھی دھار دھار چمکایا۔ آنت آنت پرہ ٹئی گنڈھ، گنڈھنہار اک اکھوایا۔ چوڈاں طبق دسن رنڈ، سہاگ کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ ساڈی اؤدھ گئی لنگھ، ویلا وقت نیڑے آیا۔ آنت مُکاؤنا اینتھوں پندھ، تہر کھئے رہن نہ پایا۔ نظر آئے نہ چوڈھویں چند، جگ اماوس اندھیرا چھایا۔ ساڈی کیسے کم نہ آئی پائی ڈنڈ، اُچی کوک کوک الایا۔ بن تیری رحمت ننگی ہوئی کنڈ، سر ہتھ نہ کھئے ٹیکایا۔ جگت شریعت پائی ونڈ، اصلیت راہ نہ کھئے رکھایا۔ رسنا گاگا تھکی بتی دند، بندی خانہ نہ کھئے ٹڑایا۔ ٹوں صاحب سدا بخشند، بخشنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھہ بن اور نہ کھئے سہایا۔ ساڈا ویکھ ننگ ننگیز، نگاہ اپنی آپ اٹھایا۔ پردہ ملے نہ بن تیری سیج، پروردگار سچے ماہیا۔ اپنا دوشالہ اکو بھیج، نیتز نظر کیسے نہ آتیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیا۔ پروردگار پائے پردہ، ایکا حُکم سُنائیندا۔ چوڈاں طبق ویکھے سڑدا، اگنی اگ لگائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھو ڈردا، نیتز بن نہ کھئے اٹھائیندا۔ کلمہ کلام ویکھو ہردا، اپنا بل نہ کھئے دھرائیندا۔ صاحب سلطان وڈ مہربان اپنا کھیل آپے کردا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں سب نوں بنائے بردا، وردی اپنے نام تن پہنائیندا۔ اپنی کرنی آپے کردا، کرنہار آپ ہو جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ تیرا پردہ ملے شنگار، الفی اور نہ کھئے جنائیا۔ تیرا جلوہ ملے دیدار، دید عید چند نہ کھئے چڑھائیا۔ تیری شنید سُنیئے گفتار، شرع بھلے سرب لوکائیا۔ تیری عید مُبارک ہووے ایکا وار، ایکا نور نور رُشنائیا۔ کر تائید میرے مہربان، در تیرے اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ میرا پردہ سب نوں ڈھکے، ڈھکنہار اک اکھوائیندا۔ پیر پیغمبر کوئی نہ پچھا تگے، طاقت سب دی آپ مُکائیندا۔ خالی دسن مدینے مکے، سب دے مقبرے آپ بنائیندا۔ اپنی ہتھیں پچھلے لیکھے دتے کئے، آگے اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ چوڈاں صدیاں بنے رہے ہتے کئے، اتم مان گوائیندا۔ بن چھری کرد پرہ آپے پھٹے، جگت حلالی ویکھ وکھائیندا۔ سب دے دند کرے کھئے، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں چرناں ہیٹھ سٹے، سیس دھڑ نہ کھئے اٹھائیندا۔ نیریاں نال پٹے کئے، پانی حُقے نہ کھئے

بھرائیندا۔ سوٹا مار کھئے نہ کھچے، اگنی سیس نہ کھئے سہائیندا۔ کولا چمٹے نال نہ کھئے چُکے، سب دا چم آپے لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستجگ تریتا دواپر کلجگ رہ گئے کچے، بن ستگر اگنی تت نہ کھئے تپائیندا۔ پنج تت کایا چولے سب دے مچے، جگت مواتا آپے لائیندا۔ لوک مات کھا کے آئے بھتے، سرگی ویلا آپ چکھائیندا۔ کیسے نوں کہہ کے آئے تیری اللہ راکھی رکھے، رکھنہارا دس نہ آئیندا۔ اکھراں نال کلمے لکھ لکھ پھسے، بن اکھر کلمہ لیکھے کھئے نہ پائیندا۔ کلیاں نال ٹنگے چھکے، شیعہ سنی مسلم روپ وٹائیندا۔ کوئی نہ جانے پرہہ کے پائے حصے، لوک مات راہ چلائیندا۔ اتم آنت سب دی وراست اپنی ہتھیں کھچے، خالی ہتھ سرب وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بالے نکے نکے، نیگی نیگی ننھی ننھی گھنار سٹائیندا۔ لوک مات جیو جنت کہن گرو گرتھ لکھے، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ صاحب سلطان جدھر ویکھو اودھر دے، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ جن بھگتاں پھل کھوائے مٹھے، مٹھا اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ کرے کھیل اک انڈھے، انڈھڑی دھار چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھیجے ہتھیں دے دے چھئے، بن ہلکارے سیوا لائیندا۔ قطعیاں وچ ونڈے حصے، حصہ سب دی ونڈ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نرائن نر آد پُرکھ ایکا ہر، ہر جو اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔

★ ۲۳ ہاڑ ۲۰۱۹ پکرمی مسسا سنگھ دے گرہ کوٹلی تھان سنگھ ضلع جالندھر ★

ست ستوادی ساچی دھارا، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ آد جگادی کھیل اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن ہو اُجیارا، روپ انوپ ویس وٹائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ وشن برہما شو کھڑے دوارا، چرن کول دھیان لگائیندا۔ نیتز نین تگن گر اوتارا، پیر پیغمبر سیس جھکائیندا۔ الکھ آگوچر آگم اپارا، بے آنت ہر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نراکارا، نرگن نرویر پُرکھ اکال اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ آد جگادی کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، ایکنکارا سوہیا پائیندا۔ نرگن پرکاس دیپک جوت آپے بلا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ سچ سندیس نر نریش پُرکھ ابناسی ایکا گھلا، دھر

فرمانا آپ سُنائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان اچھل اچھلا، سِری بھگوان اپنے رنگ آپ سَمائیندا۔ پاربرہم نرگن نرگن پھڑائے پلا، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل سِری بھگوان، ایکنکارا آپ کرائیا۔ تخت نیواسی وڈ مہربان، شاہو بھوپ وڈ وڈیائیا۔ ست ستوادی حُمران، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ ڈھردرگاہی شاہ سلطان، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے پیغام، پاربرہم پرہ کرے پڑھائیا۔ ایکا منتر ستنام، نام ست ست جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ سِری بھگوان، دوسر نظر کھنڈے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، حُکمی حُکم حُکم منائیندا۔ پُریا لوآں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، آکاش پرکاس اپنا ویس وٹائیندا۔ ست سندیسہ دیوے دو جہان، دوئے دوئے دھار ویکھ وکھائیندا۔ جوتی شبدی ہو پردھان، ایکا ڈنکا نام وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ لیکھا جان نار کنت، نر نرائن خوشی منائیا۔ اپنی مہا جانے اگنت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ ایکا درڑائے ساچا منت، منتر نام اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پاربرہم، بھیو کھنڈے نہ پائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، آون جاون کھیل کرائیندا۔ سدا سہیلا جانے اپنا کم، اک آکیلا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرگن بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ لیکھا جانے سورج چن، منڈل منڈپ سوہا پائیندا۔ بھیو چکائے پنج تن، ترے گن اپنا پردہ لائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کن، اناد انادی دھن وجائیندا۔ کرے وسیرا پن چھپر چھن، ساچا مندر آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، وڈ داتا بے پرواہیا۔ جگا جگنتر ہو اجیار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت دے دیدار، نیر نین نین بگسائیا۔ ساچے سنتاں کھول کواڑ، آتم پرما تم جوڑ جڑائیا۔ گرمکھاں چلے نال نال، ہر جو وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرسکھ سجن آپے بہال، پرہہ لوک مات دئے وڈیائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، لکھ چوراسی ویکھے تھاون تھائینا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کرے کھیل کمال، کھیلنہارا دس نہ آئیا۔ ترے گن

مایا توڑ جنجال، لوک مات جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچے وسے سچ سنگھاسن آسن لائیا۔
 سچ سنگھاسن اُچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ ایکنکارا اک اِکلا، الکھ اگوچر ڈیرہ لائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، جگا جگنتر
 راگ لائیندا۔ گر اوتار پھڑے پلا، ایکا پلو گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچی
 کھیل ہر کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ کھولے آپ کیوڑا، تھر گھر شبدی رنگ رنگائیا۔ سُن اگئی پاوے سارا، بے آنت
 بے پرواہیا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، نام ہلارا اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی کر تیارا، ترے گن اتینا ویکھ تھاون تھائیندا۔ انڈج جیرج اُتبھج
 سینج بھر بھنڈارا، وست امولک آپ ورتائیا۔ نرگن دیا باقی کملاپاتی کر اُجیارا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ انحد نادى ناد دھنکارا، بودھ
 اکادھا راگ سُنائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، دُھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکرئی پاوے سارا، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ ستجگ
 تریتا دوپیر اُتریا پار اپنی وارا، کلجگ ویلا اتم آئیا۔ لیکھا لیکھ لیکھ گئے گر اوتارا، جیو جنت جنت پڑھائیا۔ پرگٹ ہونے نہکنک نرائن نر
 اوتارا، نرگن اپنا بل رکھائیا۔ زمیں اسمانا میٹھے پاڑا، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا ویس
 آپ وٹائیا۔ اپنا ویس آپے رکھ، نر ہر نرائن اپنا کھیل کرائیندا۔ شاہ پاتشاہ شہنشاہ ہو پرتکھ، چاروں گنٹ ویکھ وکھائیندا۔ نو نو لکھ
 چوراسی بیٹھی ستھر گھت، ستھر یار نہ کئے ہنڈھائیندا۔ جیو جنت سادھ سنت کایا اُبلے بہتر ناڑی رت، ساتک ست نہ کئے کرائیندا۔ گرہ
 گرہ مندر گھر گھر ہوئی من مت، برہم مت نہ کئے سمجھائیندا۔ کوڑ کڑیارا بجھانا، سچ سچ نہ کئے درڑائیندا۔ آتم بیج نہ بیجے کئے وت،
 ست کرسانا نہ کئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ جگ ویس سِری بھگوان،
 نرگن سرگن آپ وٹائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ وشن برہما شو دیوے چرن دھیان، چرن کول سچی سرنائیا۔ گر
 اوتاراں دیوے مان، سِری بھگوان سر ہتھ ٹکائیا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، پُرکھ ابناسی آپ سُنائیا۔ اُٹھو ویکھو نیتر کھولو کرو دھیان،
 دھیان دھیان نال ملائیا۔ دین مذہب ذات پات ہونے ویران، پُرکھ ابناسی لیکھا رہیا چُکائیا۔ لیکھا جانے شاستر سِمرت وید پُران، انجیل
 قرآن گیتا گیان بھیو ابھید دئے چُکائیا۔ تیئی اوتار نہ رہن نادان، اٹھاراں بھگت ویکھ پرہ آن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا اک سمجھائیا۔ ساچا گھر سچ دروازہ، دُھر درباری آپ جنائیندا۔ آد جُگادی غریب نوازا، گر گر رُوپ
 وٹائیندا۔ وشن برہما شو لکھ چوراسی جس سازن سزا، ترے گن مایا پنج تت بندھن آتم پرماتم جوڑ جڑائیندا۔ ایش جیو رچیا کاجا، برہم
 پاربرہم کھیل کرائیندا۔ پون اگمی وجائے واجا، سُر تال نہ کھئے رکھائیندا۔ دو جہان پھرے بھاجا، آؤندا جاندا نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ اپنا پردہ ہر جو چُک، گر اوتار دئے سمجھائیا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جُگ جو
 رہیا لُک، سچکھنڈ اپنا آسن لائیا۔ کلجگ اتم نرگن نور، ست سروپ ہو ہو پیا بک، ایکا بھیک نام رکھائیا۔ نرگن نراکار نرور اجونی
 ربت کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ ویکھنہارا قلعے کوٹ، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ جن
 بھگتاں اُپر ہوئے موہت، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا رنگ رنگائیا۔
 ساچا رنگ رنگے نرکار، رنگنہارا اک اکھوائیندا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جُگ اترے پار، کلجگ ویلا اتم آئیندا۔ نہکنک لے اوتار،
 رُوپ انوپ آپ وٹائیندا۔ پورب لیکھا لہنا لے وچار، گر اوتار مات سُنائیندا۔ پیر پیغمبر کھول کواڑ، دستگیر ونڈ ونڈائیندا۔ مقامے حق ہو
 اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ لاشریک پروردگار، پردہ نشیں اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے ساچی کار، ست ستوادی اپنا
 راہ چلائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا دئے نوار، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ ٹرائیندا۔ ستجگ ساچا کرے اُجیار، ست ستوادی چند چڑھائیندا۔ لوک
 مات ہو پردھان، نام پردھانگی اک کھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش دئے گیان، ورن برن آپ پڑھائیندا۔ آتم پرماتم وکھائے نشان، سچ
 نشانہ اک جنائیندا۔ ناد دُھن سُنائے راگ کان، انحد اپنا راگی راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم ویکھ
 وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے ہر گوہند، ویکھنہارا ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں لاپے سگلی چند، چنتا چکھا نہ کھئے جنائیا۔ گرُمکھ ویکھے اپنی
 بند، پورب لہنا جھولی پائیا۔ داتا دانی گنی گہند، گہر گمبہر وڈی وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی ساگر سِندھ، کوٹن کوٹ گر اوتار بیٹھا اپنے وچ
 چُھپائیا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور،
 کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پرہہ کھیل کرنا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ لہنا دینا چُکے ورنان برنان، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیندا۔ نیتز

کھولے ہرنا پھرنا، نیتز نین نین ملائیندا۔ سنت کنت مٹاوے مرنا ڈرنا، جنم مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ گرمکھ اک وکھائے ساچی سرنا، چرن سرن کول دھیان لگائیندا۔ گرمکھ گر چرن دوارے ساچے وڑنا، گھر مندر اک وکھائیندا۔ بھے بھیانک کدے نہ ڈرنا، بھو اور نہ کھئے جنائیندا۔ ست ستوادی برہم برہادی آد جگادی اکھر ایک پڑھنا، سو پڑکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم پرہ ترنی ترنا، تارنہار آپ ہو جائیندا۔ محل اٹل اچ منار گرمکھ سجن ساچے چڑھنا، ست ستوادی ست آپ چڑھائیندا۔ اوچی کوک رسنا جہوا نش اکھر اکھر پڑھنا، آخر اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا سنگ آپ نبھائیندا۔ آپ نبھاوے ساچا سنگ، ستگر ہتھ وڈی وڈیائیا۔ اٹھے پھر وجائے مردنگ، دھن ناد شنوائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ، اتر کدے نہ جائیا۔ دوس زین اک اند، اند اند وچ وکھائیا۔ کرے پرکاس نوری چند، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ترے گن مایا توڑے پھند، اگنی تت نہ کھئے جلائییا۔ جنم جنم دی ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار ہر رکھرائیا۔ دئی دوت ہوے ہنگتا جھوٹھی ڈھائے کندھ، بھانڈا بہرم بھو بھنائیا۔ گیت سہاگی اک سُنائے چھند، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ ستجگ سچ دوارے منگے منگ، پرہ آگے جھولی ڈاپیا۔ پاربرہم پت پریشور میری ننگی نہ ہووے کنڈ، سمرتھ تیری اوٹ تکائیا۔ ایک وست ساچی ونڈ، اتوٹ اٹھ رکھائیا۔ تیرے مندر تیرے گرہ تیرا گائے تیرا چھند، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ کلجگ کریا کر کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنا نام چمکائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت نار دہاگن ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کھئے منائیا۔ نو کھنڈ پرتھی دے سے بھیکھ پکھنڈ، تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ منکھ جیو بھاگاں مند، بھاگ اپنا نہ سکے ونڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ اتم ویکھے نرنکار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نانک گوہند میلا سچ دربار، در دوارا آپ سہائیندا۔ سمبل نگر ہو اُجیار، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے جگت منار، روداس چہارا نال ملائیندا۔ چھٹی جگ دا سچ وبار، لوک پرلوک آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو نیتز نین ہوئے شرمسار، سپس جگدیش نہ آگے کھئے اٹھائیندا۔ دوئے جوڑ کرن نمسکار، پاربرہم پرہ بول اک جیکار، جے جیکار اپنا ناؤں کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ وبار، سچ دوارے آپ جنائیندا۔ تھر گھر پاونہارا سار، در درویش کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا راہ چلائییندا۔ جگ جگ رہبر چلائے راہ، رحمت اپنی آپ کھائیا۔

کلجگ لیکھا دئے مُکا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ورن برن دئے مٹا، چار اٹھاراں ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ چارے کھانی دئے سمجھا، چارے بانی کر
 پڑھائیا۔ چار یاری دئے مٹا، چار کُنٹ ویکھ وکھائیا۔ چارے ویداں بھیو دئے جنا، بھیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جُگ چوکرئی پندھ مُکا،
 بن پاندھی پھیرا پائیا۔ نام مردنگ اک وجا، وڈ مردانگی آپ وکھائیا۔ سمبل نگر ڈیرہ لا، سیج سہنجنی اک سہائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ ساچا حُکم شاہ سلطان، ہر جو ہر ہر آپ چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نیوں نیوں کرن
 سرب سلام، سجدہ سیس جگدیش جھکائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے کلام، کلمہ نبی رسؤل پڑھائیندا۔ چوڈاں طبق ہوئے حیران، ہر جو کی
 کھیل کرائیندا۔ چوڈاں لوک مٹے نشان، چوڈس چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ چوڈاں وڈیا جگت نادان، آتم گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ بھگت دوارا
 اک مہان، سیری بھگوان آپ گھلائییندا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ ویکھنہارا دو جہان، لوک مات پھیرا
 پائیندا۔ آتم پرما تم کرے پروان، پرم پُرکھ پرہ دیا کھائیندا۔ ایکا مندر اک مکان، گرودوارا اک سہائیندا۔ ایکا ٹھاکر سوامی ہوئے پردھان،
 ایشٹ گردیو ایکا نظری آئیندا۔ ایکا پیغمبر دیوے دان، دستگیر ایکا دست ملائییندا۔ ایکا چترُجھج وکھائے نشان، آد شکت ایکا نور
 دھرائیندا۔ ایکا اکھڑ کر پردھان، جگت وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ راگ راگنی ہوئے حیران، گا گا ہر کا آت کھئے نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 بے آت بے آت کہہ کہہ شکر منان، شہنشاہ اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم سارے رکھ کے گئے دھیان، نگاہبان کون ویس
 وٹائیندا۔ وڈ پیغمبر ہوئے مہربان، مہمان بیدو اپنی کھیل کرائیندا۔ شرع شریعت ویکھے آن، لاشریک پھیرا پائیندا۔ رام رمیا اک بھگوان،
 کابنا کنسا لہنا دینا مول مُکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ اک پیغام، سنگ محمد آپ پڑھائیندا۔ نانک نرگن ستنام، ست ست جنائیندا۔ گوبند ڈنکا
 وچ جہان، فتح اپنا روپ وکھائیندا۔ ست سندیسہ نوجوان، نو نو دھار آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، گلونتہ آپ کرائیندا۔ بے آت
 پروردگار، بے پرواہ راہ چلائیندا۔ کل کلکی لے اوتار، اکل کلا کھیل کرائیندا۔ پچھلا لیکھا میٹے سرب سنسار، اگلا مارگ آپ لائیندا۔
 راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خوار، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شِودوالے ویکھے وارو وار، اٹھسٹھ تیرتھ اپنا پھیرا پائیندا۔
 نو نو رووے زارو زار، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر دیوے نہ کھئے سہار، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ کاغد قلم نہ کھئے ادھار،

لکھ لکھ شاہی گئی ہار، ہر کا روپ نظر کیسے نہ آئیندا۔ جس جن اُپر کِریا کرے آپ زرنکار، تِس اپنا میل مِلائیندا۔ کلجگ اتم ہو
 خردار، بے خبر آپ جگائیندا۔ بھکت بھگونت لئے اُٹھال، بھگون اپنے رنگ رنگائیندا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنی گود سہائیندا۔
 نیڑ نہ آئے کال مہاکال، کلجگ اتم حل کرے سوال، جس جن اپنے انگ لگائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، اتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔
 ویکھنہارا حق حلال، حق حقیقت کھوج کھجائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں چلے نال، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ساچی دھارا آپ سمجھائیندا۔ ساچی دھارا ساچے مندر، ہر ستگر آپ جنائیا۔ کایا ماٹی ڈونگھی
 گندر، زرگن نور کرے رُسنائیا۔ بھاگ لگائے کھیڑے کھنڈر، کھنڈا ایک نام چمکائیا۔ من واسنا میٹے بندر، بندی خانہ ایک پائیا۔ میل ملاوا
 اندرے اندر، گھر گھر وچ وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے مارگ لائیا۔
 اندرے اندر ملے پرہ آپ، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ جنم جنم دا میٹے سنتاپ، روگ سوگ نہ کھئے وکھائیندا۔ سُرتی شبدی میلا کھلاپات، کول
 نین نین نین مٹکائیندا۔ پھڑ اُتارے اپنے گھاٹ، پچھلا گھاٹا پور کرائیندا۔ آگے نیڑے دسے واٹ، کلجگ کورٹا پنڈھ مکھائیندا۔ لہنا دینا چکے
 ذات پات، دین مذہب نہ ونڈ ونڈائیندا۔ اتم سیجا ویکھے کھاٹ، اتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ ایش جیو بٹھے نات، جگدیش رنگ رنگائیندا۔
 سدا سہیلا دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ لیکھا جانے اناتھاں ناتھ، ناتھ اناتھاں اپنے گلے لگائیندا۔ لہنا دینا چکائے مستک
 ماتھ، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ ایک رنگ رنگائے کائنات، چار کُٹ دہ دشا
 دوسر ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے مار جہات، اتم تاکی آپ کھلائییندا۔ اتم پر ماتم پڑھائے ساچی گاتھ، سوہنگ ڈھولا آپ
 سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا راہ آپ چلائییندا۔ ساچا راہ چلے سنسار، ست ستوادی آپ چلائییا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر کر کر گئے پکار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، زرگن اپنا روپ وٹائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں اپنے
 اندر لئے واڑ، پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ چار جگ دے وچھڑے کر نِمسکار، نیوں نیوں چرناں سیس جھکائیا۔ جگت بل میٹے ہنکار، اچھل
 اچھل وِس وٹائیا۔ جل تھل مہیئل پاوے سار، اُچے ٹلے پربت ڈونگھے ساگر پھول پھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، اتم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست چار پائے نتھ، ایکا ڈوری نام رکھائیندا۔ اپنے کھاتے لے گھت، ڈونگھا کھاتا آپ وکھائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی رت، من مت بڈھ نہ کھئے درڑائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیاں، ایکا یرگن نور جوت کر پرکاس، پرکاشوان اپنا روپ پرگھائیندا۔ جگ چوکری کر کر داسی داس، سیوک ساچی سیو سمجھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ ویکھ کھیل تماش، خالق خلق ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ آنت آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم جانا جان، جاننہار آپ جنائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگتن میلا چائیں چائیا۔ ایکا جانے گوپی کاہن، بنسری نام اک سنائیا۔ لکھ چوراسی پرنائے سرتی سیتا رام، رمیا اپنی کرے آپ کرمائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی کایا مندر کھیڑا ویکھے گرام، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیا۔ مدھسودن دامودر سوامی پیاونہارا ایکا جام، مدھ پیالہ دین دیاں آتم رس ہو بے بس، بے دردی دردیاں درد وندائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے وناش، جگ چوکری ویکھے کھیل تماش، تیئی اوتاراں دیوے راس، بھگت اٹھاراں کرے بند خلاص، عیسیٰ موسیٰ محمد ایکا نور کرے پرکاس، نانک گوہند میل ملائے شاہو شاباش، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ کلجگ اتم چوتھے جگ سب دی پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ گرسکھاں لہنا دینا چکائے دس دس ماس، مات گریہ نہ پھیر وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دین اپنے رنگ رنگائیا۔ دین رنگ چاڑھ مجیٹھ، لوک مات اتر کدے نہ جائیندا۔ پرہ کرے کھیل انڈیٹھ، جگت نیت دس نہ آئیندا۔ کروٹ لے نہ بدلے پیٹھ، بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیندا۔ پاربرہم برہم سنائے ساچا گیت، ہڈ ماس ناڑی چم پردہ پائیندا۔ جگا جگنتر جانے اپنی ریت، مندر مسجد مٹھ شودوالے بنائیندا۔ وسنہارا ہست کیت، اوچ نیچ بھیو چکائیندا۔ سدا سہیلا اک آکیلا بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں کرے سچ پریت، پر پُرکھ اپنا میل ملائیندا۔ سوہنگ ڈھولا گائے گیت، آتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ صدی چودھویں رہی بیت، چوڈاں لوک سرب کر لائیندا۔ چوڈاں طبق پرکھنہارا نیت، نیتوان پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پیر پیغمبر گر اوتار ساچے مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ لگے جگ، جگ جیون داتا آپ لگائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کگ، کاگوں ہنس آپ اڈائیا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے موہ مٹائیا۔ جنم جنم دی بجاونہارا

اگ، امرت میگھ اک برسائیا۔ جو جن سرنائی گیا لگ، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ ایکا امرت جام پیائے مد، مدھر نین اپنا درس دکھائیا۔ جگت ترسنا پار حد، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ گرہ مندر وجے ساچا ند، انحد راگ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے وشنوں جد، وشو اپنا بھیو چکائیا۔ وشن وشو ویکھ کل، اکل کل دھاری کھیل کرائیندا۔ جگ چوگری اچھل اچھل، ول چھل اپنا روپ پرگنائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، لوک مات پھیرا پائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت بھگونت ستجگ تریتا دواپر کلجگ مات گھل، جگت سندیسہ شبد سنائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت مایا ممتا ہوئے ہنگتا گئے رل، آتم پر ماتم گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ کوڑی کریا چڑھیا رنگ، کایا ماٹی جھوٹی کھل، خالق خلق نظر کیسے نہ آئیندا۔ ست سنتوکھ دھیرج جت چار کنت گیا حل، دہ دشا ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی وڈ پربل، پرم پُرکھ پُرکھ ابناسا اپنا پھیرا پائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء آکاش پربت دیوے ہل، رو سس سورج چن منڈل منڈپ چرناں ہیٹھ دباؤیندا۔ لیکھا جانے دھرنی جل، دھول اپنا بھیو کھلاؤیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر ہر ہر اپنا راگ الاؤیندا۔ ہر مندر ہر ٹکانا، ہر جو بیٹھا آسن لائیا۔ شبد اگمی اک بانا، آد جگاد اڈائیا۔ نہ کوئی ویکھے راجا رانا، گرگمکھ ویکھن چائیں چائیا۔ جس جن ملیا سری بھگوانا، بھگون اپنی گود بہائیا۔ لیکھا چکے دو جہاناں، نرگن سرگن سرگن میللا سہج سُبھائیا۔ پربھ سرن ہر چرن کول ملے دھیانا، آتم نیتر کایا کھیتر اک وکھائیا۔ ایکا ایک پد نربانا، پرم پُرکھ دئے وڈیائیا۔ ایکا ست سنتوکھی بٹھے گانا، ہرجن ساچا سگن منائیا۔ ایکا گھر سوہے مکانا، مقبرہ ہور نہ کھئے وکھائیا۔ ساچا حُجرہ کر پروانہ، سچ محرابے رنگ چڑھائیا۔ ساچا کعبہ کھیل مہانا، دوئے دوئے آبا ویکھ وکھائیا۔ شاہ نوابا ہو پردھانا، رحمت اپنی آپ کھائیا۔ ناد بانگ دُھن ازاں ایکا گانا، جگ جگ آپ سنائیا۔ پیر پیغمبر سنگ محمد چار یار ہوئے حیرانا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ تیری قُدرت تیرا کھیل دو جہاناں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ اک وکھائیا۔ ساچا مارگ جائے لگ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ جگت ترسنا بچھے اگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ بھجائیندا۔ بھگت بھگوان در ساچے سد، ایکنکار پردہ لاپندا۔ آد نرنجن چاڑھے چند، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ ابناسی کرتا سنائے چھند، ساچا ڈھولا آپ الاؤیندا۔ سری بھگوان مکائے پندھ، نیڑا

دور نہ کھئے جنائیندا۔ پاربرہم برہم ونڈن ونڈ، برہم لیکھا لیکھے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل اتم جُگ، جگ کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ اودھ گئی پُگ، چار بتی نہ کھئے جنائیا۔ بن ہر نامے بوٹا رہیا سُک، ہرا سنج نہ کھئے کرائیا۔ سچ سچ بیٹھا لُک، جوٹھ جھوٹھ ہوئی رُشنائیا۔ پنچ وکارا رہیا لُٹ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ نہ کوئی جائے ساچا سُت، پتا پوت نہ کھئے وڈیائیا۔ نار کنت نہ سوہے رُت، وبہچار رہی کمائیا۔ پاربرہم پت پرمیشور نرگن دھار نرکار ایکا پیا اٹھ، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ چار جُگ دے گر اوتاراں پیر پیغمبران کولوں رہیا پُچھ، لُکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ لوک مات کون نام کون دھن کون وست رکھی کول، پردہ پردہ رہیا اٹھائیا۔ پاربرہم پرہے تولن آیا ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ جیو جنت سادھ سنت رہے انہول، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ کوڑی کریا کریا گھول، پرہے چرن گھولی گھول نہ کھئے گھائیا۔ ہر کا بھیو نہ پائے کوئی پنڈت پاندھا رؤل، مُلا شیخ مسائق پیر فتویٰ سکے نہ کھئے لائیا۔ اتم پرگٹ ہویا اُپر دھول، دھرنی ہوؤلا بہار کرائیا۔ درگھر ساچے بیٹھا رہے اڈول، اڈول ڈل کدے نہ جائیا۔ بہگت دوارا ایکا کھول، سچ محلے دئے وڈیائیا۔ سوہنگ شبد ساچا بول، چار ورن کرے پڑھائیا۔ دیوے وست اک اتمول، اتملڑی دات آپ ورتائیا۔ سدا سہیلا رکھے اپنے کول، نانک نرگن گیا سمجھائیا۔ مؤلا رُپ ہو کے جائے مؤل، مؤل اپنا بھیو چُکائیا۔ آد پُرکھ آد کریا قؤل، آنت اپنا پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آتم پر ماتم دیوے دان، ایش جیو جگدیش میلے آن، برہم پاربرہم پرہے اپنے وچ سمائیا۔

★ ۲۴ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی لچھمن سینگھ دے گرہ پنڈ دھنوری ضلع انبالہ ★

سچکھنڈ دوارے ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ آد جُگادی کھیل اپار، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ سچ سینگھاسن بیٹھ سچّی سرکار، تخت نواسی سوہبا پائیندا۔ حُکمی حُکم اپر اپار، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ نرگن دیا باقی کملا پاتی کر اُجیار، گھر ٹھاکر سوامی جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑ، ویکھے وگسے ویکھنہار، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ رُپ انوٹ شاہو بھوپ بے آنت بے عیب

پروردگار، جلوہ نؤر نؤر چمکائیندا۔ مقالے حق وسے سانجھا یار، درگاہ ساچی سوہبا پائیندا۔ محل اٹل اُچ منار، اک اِکلا آپ وڈیائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی سِری بھگوان، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے
 ہو پردھان، ست ستوادی ویس وٹائیندا۔ بھویت بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ نرگن نرگن کر پروان، پرم پُرکھ پرہ اپنے
 رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کل آپ دھرائیندا۔ ساچی کل آپے رکھ، ہر کرتا کھیل کرائیا۔
 سچکھنڈ دوارے ہو پرتکھ، ست ستوادی سوہبا پائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ اپنے آنتر اپنی وتھ، وست
 امولک آپ پرگٹائیا۔ اپنا مارگ آپے دس، بن رہبر سیو کھائیا۔ نرگن جوت نؤر پرکاس، آد نرنجن وڈ وڈیائیا۔ تھر گھر ساچے پاوے راس،
 گوپی کاہن ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل کھیل تماش، وڈ خالق بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اپرمپر
 سوامی، نہکرمی اپنا کرم کھائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، ترے بھون دھنی اپنا
 رنگ رنگائیندا۔ ایکنکارا کر پَسار، اک اِکلا سوہبا پائیندا۔ آد نرنجن نؤر اُجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان وسنہارا دھام نیار،
 اُچ محلہ آپ اپائیندا۔ سِری بھگوان سچ نشان، نرگن نرگن آپ اٹھائیندا۔ پارہرم پرہ ہو تیار، اپنی اچھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی بھچھیا
 دیونہار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر درباری بھیو کھئے نہ آئیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپار، بے عیب خدائی
 پروردگار، حق حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا گھاڑن گھڑ، گھر مندر سوہبا
 پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار گھاڑن گھڑیا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائیندا۔ ہر ساچا اندر وڑیا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔
 نش اکھڑ اپنا آپے پڑھیا، اکھڑ رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ساچا پلؤ آپے پھڑیا، پھڑ پلؤ سگن منائیندا۔ نرگن ناری نرگن کنت کنتوہل ایکا وریا،
 گھر مندر آپ سہائیندا۔ دائی دایا پُرکھ ابناسی آپے بنیا، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ جنی جن ست دُلارا ایکا جنیا، شبدی ناؤں دھرائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا ست، سو پُرکھ نرنجن آپ اپائیا۔ کرے
 کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائیا۔ نرؤیر سہائی اپنی رُت، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ سچ دوارے ہو اُتیت، آپے ویکھے چائیں

چائیا۔ پنج تت نہ کھئے بُت، ترے گن رنگ نہ کھئے رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت دئے وڈیائیا۔ ساچا سُت
شبدی دھار، دھار دھار وچ پرگٹائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بھیو کھئے نہ آئیندا۔ سُت ڈلارا کر تیار، ہر نرنکارا حُکم جنائیندا۔
تیرا میرا اک پیار، ہر جو ایک بندھن پائیندا۔ تھر گھر ساچے کھول کواڑ، گرہ مندر آپ بہائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہار، نیتر نین نین
ملائیندا۔ آد جگادی ساچی کار، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ سُت ڈلارے رہنا خبردار، بے خبر آپ اٹھائیندا۔ حُکمی حُکم ورتے ورتار، دُھر
فرمانا آپ جنائیندا۔ کرنی کرے آپ نرنکار، نرگن تیرا ویس وٹائیندا۔ ساچی سیکھیا ایک وار، ساکھیات آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل آد نرنجن، آد آپ کرائیا۔ بودھ اگادھا درد دکھ بھے بہنجن، انہو اپنا روپ
درسائیا۔ نیتر پائے ایک انجن، انجن اپنا ناؤں رکھائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، سر سروور اک ٹھائیا۔ دو جہاناں بن بن سجن، سکلا سنگ
نہائیا۔ آپے ہوئے پردے کجن، سمرتھ اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آد جگاد رکھے لجن، لاجونت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کرپا کر، سُت ڈلارے رہیا سمجھائیا۔ سُت ڈلارے اٹھ اٹھ جاگ، آد پُرکھ آپ جگائیندا۔ تیرے گرہ لگے بھاگ، تیرا مندر آپ وڈیائیندا۔
تیرا روپ کنت شہاگ، نر نرائن خوشی منائیندا۔ تیرے آنتر اک آواز، بے آواز آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
سِت سندیسہ نر نریشا ایکنکار آپ جنائیندا۔ سِت سندیسہ ایکنکار، اکل کل دھاری آپ جنائیا۔ ساچے سُت کر وچار، سِت ستوادی
آپ سمجھائیا۔ وشن برہما شو تیری دھار، دھار دھار نال پرگٹائیا۔ ترے گن مایا تیرا بہنڈار، وڈ بہنڈاری جھولی پائیا۔ پنج تت تیرا
شنگار، تتوت آپ رکھائیا۔ لکھ چوراسی تیرا آدھار، جیو جنت دئے وڈیائیا۔ رُو سس تیرا اجیار، منڈل منڈپ سوبھا پائیا۔ گگن منڈل
تیرا اکھاڑ، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ جل تھل مہیئل پاوے سار، بے پرواہ بے پرواہیا۔ نئیا چلے اگم اپار، الکھ اگوچر آپ چلاٹیا۔ وشن
برہما شو دے آدھار، وشو ایکار کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت ہر سمجھائیا۔ شبد سُت اٹھ نیتر کھول،
سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ نرگن نروریر رپے کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ آد جگاد دو جہان تولے تیرا تول، تولنہارا اک اکھوائیندا۔
جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا گرہ مندر ساچے جائے مؤل، مؤلا اپنا ویس وٹائیندا۔ تیرے سنگ کرے قؤل، کیتا قؤل بھل نہ جائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، دُھر فرمانا آپِ سمجھائیندا۔ دُھر فرمان پُرکھِ سمرتھ، ہرِ جو ہرِ ہرِ آپِ جنائیا۔ سُت دُلا رے تیرا رتھ، رتھ رتھوہی ویکھِ وکھائیا۔ بودھِ آگادھِ مہا اکتھ، نادِ شبدِ دُھنِ شنوائیا۔ کرے کھیلِ الکھنا الکھ، الکھ الکھنا وڈِ وڈیائیا۔ اپنا مارگِ آپِ دس، ساچے دھندے آپِ لگائیا۔ نرگنِ نرورِ اجونی ربتِ سچکھنڈِ دوارے آپِ وس، تھر گھرِ ویکھِ چائیں چائیا۔ آتمِ پر ماتمِ ایکا رس، پاربرہمِ ہرہمِ لئے سمجھائیا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا اکِ سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا لینی جان، ہرِ ستگرِ آپِ جنائیندا۔ کھیلے کھیلِ دو جہان، ترے بھونِ دھنی اپنی کار کھائیندا۔ چوڈاں لوکِ کرنِ پروان، نامِ پروانہِ اکِ پھڑائیندا۔ چوڈاں طبقِ کھیلِ مہان، چار گنٹِ ونڈِ ونڈائیندا۔ وشنِ برہما شوِ اکِ گیان، آنترِ آتمِ آپِ پڑھائیندا۔ لیکھا لیکھنہارِ مہان، لیکھِ لیکھِ آپِ سمجھائیندا۔ ونڈنِ ونڈِ ونڈے نوجوان، ونڈنہارا دس نہ آئیندا۔ چارے ویدِ کر پردھان، چارے کھانی دیوے مان، چارے بانی رکھے آن، دُھر فرمانا حکمِ سُنائیندا۔ چارے جگِ ویکھِ آن، چار ورنِ دیوے دان، چار یاری کھیلِ مہان، چار چار اپنے رنگِ رنگائیندا۔ نرگنِ سرگنِ کھیلِ مہان، آتمِ پر ماتمِ وڈِ بلوان، لیکھا جانے جیو جہان، یگتی اپنے ہتھِ رکھائیندا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، آدِ پُرکھِ دیونہارا ساچا ور، ساچے مارگِ آپِ لائیندا۔ ساچے مارگِ چھوٹا بالا، ہرِ جو ہرِ ہرِ آپِ لگائیا۔ ویکھِ کھیلِ ہرِ گویالا، گر گر اپنا وپسِ وٹائیا۔ دینا بندھپِ دینِ دیاالا، دیا بندھ اپنی دیا کھائیا۔ جگا جگنترِ وپسِ اولٹا لیکھا جانے شاہِ کنگالا، شہنشاہِ اپنا لیکھا اپنے ہتھِ رکھائیا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، سُت دُلا رے ایکا تتوت دئے سمجھائیا۔ ساچا ت برہمِ ناد، پاربرہمِ جنائیندا۔ پُرکھِ ابناسی کھیلِ کھیلِ آدِ جگاد، جگِ جگِ اپنا وپسِ وٹائیندا۔ گر اوتارِ دیوے داد، پیرِ پیغمبرِ رنگِ رنگائیندا۔ گھٹ گھٹ سدا رہے وسما، بسملِ اپنی کھیلِ کرائیندا۔ میٹنہارا وادِ وواد، جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، ساچے سُتِ آپِ جنائیندا۔ ساچا سُتِ شبدِ دُلا رے، پرہِ آگے سیسِ جھکائیا۔ ٹوں ٹھاکرِ سوامی وڈِ سکدارا، بے آنتِ تیری شہنشاہیا۔ ہوں سیوکِ بھکھکِ بنِ بھکھارا، درِ ایکا منگِ منگائیا۔ جگِ چوکرئی تیرا کھیلِ نیارا، بھو کھئے نہ پائیا۔ وشنِ برہما شوِ سیوا کرے بنِ سیوادارا، سیوکِ ساچی سیو لگائیا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، گرہ تیرے منگِ منگائیا۔ ساچی منگِ منگے دات، سُتِ شبدی جھولی ڈائیندا۔ پاربرہمِ پرہِ تیرے

چرن کول ساچا نات، دوسر ناتا نہ کھئے رکھائیندا۔ تیری میری اک ذات، اذاتی روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ٹوں پتا ساچا مات، ہوں بالک ناؤں رکھائیندا۔ کھیل کھیل آد جگاد، جگ جگ تیرا کھیل موہے بھائیندا۔ لوک مات وجے ناد، برہم برہماد آپ سُنائیندا۔ کون ویلا دیویں داد، آپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ تھر گھر دوارے وچوں کاڈھ، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور اتم دس اپنی حاد، تیری حدود پار نہ کوئی کرائیندا۔ جگ چوکڑی رکھاں تیری یاد، تیرا ناؤں صفت صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا حکم آپ سُنائیندا۔ ساچا حکم ہر زرنکار، ایکا وار جنائیا۔ ست ڈلارے کر پیار، پرم پُرکھ دئے وڈیائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ تیرا کھیل اپار، خالق خلق رنگ رنگائیا۔ تیرا مان تیرا دھیان تیرا گیان گر اوتار، گر گر تیری بوجھ بوجھائیا۔ پیر پیغمبر سارے گان، سچا ڈھولا سچے ماہیا۔ بھکت بھگوان منگن دان، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ ساچے سنت کرن دھیان، دھیان دھیان نال ملاییا۔ گرمکھاں دیویں اک گیان، اتم آتر بوجھ بوجھائیا۔ گرسکھ ساچے کر پروان، ساچی وست اک وکھائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ پنڈھ مکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل رسیا سمجھائیا۔ ساچا کھیل کرتا پُرکھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی سیوا لائیندا۔ اتم پرماتم دے دے درس، اگیان اندھیرا اندھ مٹائیندا۔ ترے گن مایا میٹے حرص، ہوس ہور نہ کھئے جنائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا کرہ کھوج کھجائیندا۔ امرت میگھ ایکا برس، اگنی تت تت بوجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی آد آت، جگ جگ اپنی کار کرائیندا۔ سیوا لائے سادھ سنت، گر اوتار پیر پیغمبر نال ملائیندا۔ بودھ آگادھی ہر کا ناؤں منیاں منت، من واسنا میٹ مٹائیندا۔ مارگ دھندے لائے جیو جنت، جیون جگت جگت سمجھائیندا۔ اتم کھیل کرے اپنا آپ بھگونت، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو جائے چک، سو پُرکھ زرنجن آپ چکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ پنڈھ جائے مک، جگ چوکڑی رہن نہ پائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی سچکھنڈ دوارے جو بیٹھا لک، نرگن نور نور کرے رُشنائیا۔ کرے پرکاس ساچی جوت، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ ساچا

مندر قلعہ کوٹ، گھر گھر وچ دئے وڈیائیا۔ نام ندھان لگائے چوٹ، تن نگارہ اک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا سمجھائیا۔ اپنا لیکھا ہر جو دس، سچکھنڈ دوارے خوشی منائیندا۔ سٹ دُلا رے تہر گھر جانا وس، ہر مندر آپ بنائیندا۔ دو جہاناں پھرنا نس نس، آون جاون پت پاون تیرا راہ چلائیندا۔ لکھ چوراسی مارگ دینا دس، جیو جنت جگت جنائیندا۔ گر اوتار ملاوان ہس ہس، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نام ندھانا گئے جس، رسنا جہوا حکم سنائیندا۔ آتم پرما تم پوری کرے آس، ایش جیو جوڑ جڑائیندا۔ برہم پاربرہم ہوئے داس، بن داسی سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے پرتمھی آکاش، گگن منڈل ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ ہر نرائن، ایکا ایک جنائیا۔ جگ چوکرئی وہے وہن، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان سارے رسنا کہن، لکھ لکھ حکمی حکم منائیا۔ آد آنت جگا جگت نہ کھئے چکائے لین دین، ہر کنت نہ کھئے ملائیا۔ پنج تت کایا چولا پا پا گہن، جگت بستر گئے ہنڈھائیا۔ اتم لاڑی موٹ کھائے ڈین، تہر کھئے رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگونت ملے سجن ساک سچا سین، گھر میلا سچ سبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیت رہیا سمجھائیا۔ ساچا بھیو ہر زرنکار، ایکنکارا آپ جنائیا۔ جگت جگت کر تیار، تیری دھار وکھائیا۔ سیوا لا تئی اوتار، بھگت اٹھاراں دئے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر خردار، سنگ محمد کر کڑمائیا۔ چار یاری ویکھ ویکھنہار، یاری یاراں نال نبھائیا۔ نانک زرگن ہو تیار، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ نام ست ونج وپار، چار ورن دئے کرائیا۔ اوچ نیچ بھیو نوار، ذات پات دئے مٹائیا۔ ایکا ست بول جیکار، جے جیکار دئے سنائیا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا ویکھ وچ سنسار، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ ایکا چند بھیو اجیار، ستگر سچ کرے رشنائیا۔ ویکھ وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ پیر پیغمبر کر کر گئے پکار، نو نو گئے سنائیا۔ سوہا تیری پروردگار، انجیل قرآن کر پڑھائیا۔ مسلہ لکھ لکھ کر تیار، مصلّا جگت گئے وچھائیا۔ تیس بتیسا اک وبار، بوہاری ہر وکھائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر ویکھ چائیں چائیا۔ نانک زرگن پایا درس دیدار، دید عید اک منائیا۔ ٹو ہی ٹو کر پکار، میں ممتا گیا مٹائیا۔ سوہنگ روپ تیرا کرتار، سو پڑکھ زرنجن تیری وڈ وڈیائیا۔ ہنگ برہم تیرا پسر، لکھ چوراسی جیو جنت جنائیا۔ کلجگ کھیل آنت اپار، ہر کرتا ویکھ چائیں چائیا۔ زرگن لوک مات لے اوتار، مہابلی پھیرا پائیا۔

گوہند ایکا بول جیکار، فتح ڈنکا نام وجائیا۔ پرگٹ ہوئے نہکلنک نرائن نر اوتار، دو جہاناں اپنے چرناں ہیٹھ دباہیا۔ سمبل وسے دھام نیار، محل اٹل ڈیرہ لائیا۔ دس نہ آئے وچ سنسار، جگ جگ نیتر دین دہائیا۔ شبدی سٹ رہنا خبردار، پُرکھ ابناسی لئے منائیا۔ گوہند تیرا رنگ اپار، ہر گوہند آپ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم لیکھا اپنے لیکھے لائیا۔ نو نو چار پار کنارہ، اتم ہر جو ہر جنائیندا۔ سٹ شبد تیرا سچ پیارا، پرم پُرکھ آپ نہہائیندا۔ نہکلنک نر نرائن لے اوتارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ دو جہاناں دئے ہلارا، چوڈاں طبق آپ ہلائیندا۔ وشن برہما شو روون زارو زارا، نیتر نین نیر سرب وہائیندا۔ کروڑ تیتیس نہ کھئے آدھارا، سُرپت اند سرب گُراہئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن نمسکارا، سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ ساچے تخت بے آپ کرتارا، تخت نواسی سوہا پائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے ویکھنہارا، نو نو اپنا راہ چلائیندا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ پھیرا پائے گُرو دوارا، گر گر اپنا بھیو جنائیندا۔ اٹھسٹھ ویکھے تٹ کنارہ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ شبد اناد انادی دھنکارا، گھر مندر آپ الائیندا۔ پوت سپوتا میل ملاوا ایکا دھارا، دھار دھار نال رکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، کوٹن کوٹ برہما در بیٹھا سیس جھکائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار اکو ڈھولا گائن ساچی وارا، واہ واہ ہر ہر آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سٹ دیوے ور، اتم میلا آپ ملائیندا۔ اتم میلا کلجگ ات، سو پُرکھ زرنجن آپ ملائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن کھیلے کھیل کھیل بے ات، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ ایکنکار اپنی مہا گنئے اگت، وید پُران بھیو نہ رائیا۔ آد زرنجن کرے پرکاس ساچا دھام سہنت، در گھر ساچے ہوئے رُشناہیا۔ ابناسی کرتا ایکا نام جنائے منیا منت، ورن برن کرے پڑھائیا۔ سری بھگوان ویکھے ساچے سنت، سنت سنتر لئے ملائیا۔ پاربرہم برہم میلا ناری کنت، آتم سیجا خوشی منائیا۔ لکھ چوراسی گڑھ تئے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دئے سمجھائیا۔ کوئی نہ جانے بھیو پاندھا پنڈت، مٹا شیخ مسائق رہے گُراہئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، شبدی کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ شبدی کھیل اگم اتھاہ، زرنجن نر ہر آپ کرائیندا۔ ست ستوادی بن ملاح، ست پُرکھ زرنجن بیڑا آپ چلائیندا۔ وشن برہما شو گر اوتار پیر پیغمبر دئے پڑھا، نش اکھر آپ جنائیندا۔ ایکا سوہلا ساچا ڈھولا لینا گا، گاونہارا گیت الائیندا۔ ہوئی ہوئی چولا لینا بدلا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ مولا رُوپ نظری آئے اک خدا، خدی

سب دی میٹ مٹائیندا۔ پرماآتما نالوں نہ ہویے جُدا، جُز ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ رام رمیئا ویکھنہارا تهاؤں تهاں، رحمت اپنی آپ کھائیندا۔
 نانک نرگن گیا سمجھا، گوبند پُرکھ اکال دھیائیندا۔ سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لا، تہر گھر شبدی سْت وڈیائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 کھیل رہیا کرا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ شبد انادی بودھ اگادھا ناد رہیا سُنّا، دُھن آتمک راگ الائیندا۔ پنچم سخیاں مل مل منگل رہیا
 گا، گیت گوبند آپ الائیندا۔ ڈُونگھے ساگر ویکھے نیتر نین اُنھا، اُچے ٹلے پربت پھیرا پائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑ پکڑنہارا بانہ، بن سیوک
 سیوا آپ کھائیندا۔ کلجگ اتم پھیری پائے آ، پاربرہم پرہہ اپنا ویس وٹائیندا۔ نہکلنک نرائن نر، ساچا ڈنکا دئے وجا، ڈورُو ایکا ایک
 رکھائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں تختوں دیوے لاه، تخت تاج سیس نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ ورن برن ذات پات دئے گوا، کھتری براہمن
 شوڈر ویش ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ ایکا رسنا ایکا جہوا ایکا ہر کا ناؤں دئے سمجھا، ہر جوگھٹ گھٹ اندر آسن لائیندا۔ ایکا مندر ایکا مسجد
 ایکا گروڈوارا دئے بنا، ایکا ٹھاگر سوامی نظری آئیندا۔ ایکا آتم ایکا پرماتم ایکا پردہ دئے چُکا، بجر کپائی گنڈا لائیندا۔ ایکا ساقی ایکا جام دئے
 پیا، امرت آب حیات مُکھ چوائیندا۔ ایکا کاغد ایکا قلم ایکا لکھنہارا چھاہ، لیکھا لکھ لکھ اک سُنائیندا۔ ایکا ستجگ تریتا دواپر کلجگ
 رہیا ہنڈھا، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایکا پیر پیغمبر اولیا ناؤں رکھے خُدا، ایکا رحمت رحمان آپ جنائیندا۔ ایکا گر اوتاراں سیکھیا رہیا
 پڑھا، منتر آنتر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ ایکا مسجد شوڈوالے مٹھ رہیا بنا، ایکا لیکھا اپنے لیکھے پائیندا۔ ایکا راما کرشنا ویکھنہارا تهاؤں تهاں،
 انہو اپنی دھار چلائی۔ ایکا نانک نرگن سچکھنڈ دوارے میل ملاوا سہج سُبھا، ایکا گوبند سْت دُلارا سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سْت دُلارا دیوے ور، ہر جو اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ سْت دُلارا کر پرنام، ہر چرن منگے
 سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی تیرا نام، جگا جگنتر مات وڈیائیا۔ ہوں سیوک بنان غلام، بن بردا سیو کھائیا۔ گر اوتار تیرا نشان، پیر پیغمبر نور
 رُشنائیا۔ سْت سندیسہ دو جہان، سْت ستوادی اک سُنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کھیلے کھیل کھیل مہان، نرگن سرگن سرگن
 نرگن اپنا کھیل جنائیا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، نو سو چورانونے چوگرئی جگ پندھ مکائیا۔ برہما منوتر ملے نہ کھئے نشان، جگت نشانہ
 سرب مٹائیا۔ کرے کھیل آپ بھگوان، بہاوی اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیا۔ نہکلنک بلی بلوان، بل

باؤن دئے مٹائیا۔ لیکھا چُکے سینتا رام، کابنا کرشنا اپنی گود سہائیا۔ شبد اگمی مارے بان، تیریرالا اک چلائیآ۔ چوڈاں طبق ہون ویران،
 ویری نظر کیسے نہ آئیآ۔ پیر پیغمبر کرن سلام، علیکم دین سدا ودھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر،
 شبدی سٹ دیوے ور، آنت آنت دئے جنائیآ۔ کلجگ ویلا اتم آؤنا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ آد جگادی ویس وٹاؤنا، برہم برہمادی
 ویکھ وکھائیندا۔ نوبت نام اک وجاؤنا، ساچا ڈنکا ہتھ اٹھائیندا۔ آتم پرما تم آپ اٹھاؤنا، ساچی سکھیا سکھ جنائیندا۔ کوڑ کڑیارا ڈیرہ
 ڈھاؤنا، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار باہر کڈھاؤنا، آتم آتر ایکا رنگ رنگائیندا۔ جگت بسنتر آپ بجاؤنا، سوہنگ
 منتر اک پڑھائیندا۔ ستجگ ساچی بنت بناؤنا، چار ورن کھولے ہرن پھرن نیتر نین ایکا روپ درسائیندا۔ کرے کھیل ہر کرنی کرن، کرتا
 پُرکھ پھیری پائیندا۔ زربھو بھے چکائے مرن ڈرن، جوں اجوں پنڈھ مکائیندا۔ ویکھنہارا گھڑن بھن، گھڑن بھن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرمکھ گر
 گر ساچی چوٹی چڑھن، بھگت بھگوان آپ ملائیندا۔ دیال دیال پرہہ ساچی سرن، ست ستوادی اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ ڈلارے بھيو کھلائییندا۔ سٹ ڈلارے کھلیا بھیت، ہر جو ہر ہر آپ کھلایا۔ پارہم تیرا آتر
 بھیت، در تیرے ہوئے سہایا۔ ناتا تھے پنج تت کایا کھیت، ہڈ ماس ناڑی بندھن نہ کھئے رکھایا۔ تیرا نور چیتن چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ
 پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ویلے آنت تیرا درس نیتر پایا۔ نیتر درس اتم وار، ایکا منگ منگائیآ۔
 ناتا تھے سرب سنسار، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ گھر مندر ہوئے اجیار، گرہ اپنی خوشی منائیآ۔ کللاپاتی دینا درس دیدار، کلجگ زین
 اندھیری راتی دینی کھپائیآ۔ بوہ بوہ بھانتی تیرا کھیل ویکھیا اپر اپار، گر اوتار پیر پیغمبر تیرا ناؤں دھیائیآ۔ کلجگ اتم آویں اپنی دھار، مات
 پت نہ گود سہائیا۔ جننی بنے نہ کھئے وچ سنسار، رسنا سیر نہ کھئے چکھائیآ۔ گوبند کر کے گیا وبار، پُرکھ ابناسی پور کرائیا۔ مہابلی آوے
 اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیآ۔ پچھلا لیکھا دئے نوار، اگلا مارگ آپے لائیآ۔ سرشٹ سبائی مئے ایکا پُرکھ اکال، اکل کلا وچے ودھائیآ۔ بھگت
 بھگونت ویکھے ساچے لال، لالن اپنی گود بھائیآ۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، مہابلی ہوئے سہائیآ۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، ترے بھون دھنی دئے
 وڈیائیآ۔ ایتھے اوتھے سدا سہیلا چلے نال نال، پُرکھ ابناسی وچھڑ کدے نہ جائیا۔ گرمکھ گر گر ہر کا ناؤں ساچی گھالن رہے گھال، کیتی

گھال تھایں پائیا۔ چار ورن اکو نام سچا دهن مال، سچ خزینہ ربیا لٹائیا۔ گوبند گر گر کرے سدا پرتپال، بن سیوک سیو کھائیا۔ سُنے سُنائے مُریدان حال، مُرشد بنیا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آنت شبد لئے ملائیا۔ شبد ملاوا نرگن دھار، نرگن نرگن وچ سمائیندا۔ نرگن اندر نرگن باہر نرگن گپت نرگن ظاہر، نرگن نور نور چمکائیندا۔ نرگن پتا نرگن پوت نرگن کرے پیار، نرگن ساچے دھام سہائیندا۔ نرگن ہٹ نرگن ونجار، نرگن ویکھے ویکھنہار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ نرگن گر نرگن اوتار، نرگن پیر پیغمبر دئے سہار، پرا پسنتی مدھم بیکھری اپنا راگ الائیندا۔ نرگن مندر نرگن گرو دوار، نرگن ٹھاکر سوامی اپنا آسن لائیندا۔ نرگن کھولنہار کواڑ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جوتی شبدی شبدی جوتی ایکا رنگ وکھائیندا۔ جوتی شبدی ساچی کل، ہر کرتا آپ کرائیا۔ جگا جگنتر اچھل اچھل، ول چھل دھاری بھیو نہ رائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ اپنے دیپک آپے بل، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا ایکا گھل، شبدی شبد کرے پڑھائیا۔ اتم جوتی جائے رل، جوتی جوت جوت سمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جوتی شبدی ایکا منتر، منتر نام ست سمجھائیا۔ شبدی اندر جوتی رنگ، جوتی رنگ شبد چڑھائیندا۔ ایکا سیج اک پلنگ، ایکا کنت ہر ہنڈھائیندا۔ ایکا نام اک مردنگ، ایکا نوبت ناد وجائیندا۔ ایکا مندر ویکھے اندر لنگھ، ایکا دیپک ڈگمگائیندا۔ ایکا ستگر سورا سربنگ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ ایکا دیوے سچ اند، اند اند وچ وکھائیندا۔ ایکا ٹٹی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دیا کھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر درگاہ ساچی سچکھنڈ سارے گاون اکو چھند، دوجا راگ نہ کھئے لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، جوتی شبدی اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی شبدی رنگ پیکھ، ہر جو پیکھت پیکھ خوشی منائیا۔ آد جگادی لکھنہارا لیکھ، لیکھا لیکھ لیکھ دئے سمجھائیا۔ وشن برہما شو بیٹھے در درویش، بن دربان سیس جھکائیا۔ سہنسر مکھ تھکا شیش، دوئے سہنسر جہوا گن کہن نہ سکے رائیا۔ کلجگ اتم پُرکھ ابناسی پاربرہم سری بھگونت میٹنہار ریکھ، ریکھا اپنی لئے پرگنائیا۔ لہنا دینا جانے گر دسمیش، دہ دشا پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی دو جہان نو کھنڈ پرتھمی کھولے بہیت، ابھیو دئے جنائیا۔ ستگر وسنہارا نیتن نیت، نیج گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ سدا سہیلا اک آکیلا جگ چوکرئی کھیلے کھیڈ، لکھ چوراسی پاوے

سارا، وربھنڈی برہمنڈی اپنا ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سُت دیوے ور، چار ورن سُناؤنا ایکا چھندی چھند، ایکا راگ الاٹیا۔ چار ورن ساچا چھند، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ پاربرہم پرہ دیوے اند، اند کارج آپ کرائیندا۔ جگت جُگ جنم دی ٹئی گنڈھ، گھر ساچے میل ملائیندا۔ زرگن پرکاس چڑھے چند، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ دُئی دویتی جوٹھی جھوٹھی ڈھائے کندھ، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیندا۔ لیکھا چُکائے جیرج اند، اُتہج سینج نہ کھئے بھوائیندا۔ شبدی سُت تیرا پرمانند، پرم پُرکھ رس چکھائیندا۔ خوشی کرے بند بند، بندی خانہ توڑ ٹرائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش سرب جیاں دا اکو چھند، آتم پرما تم آپ پڑھائیندا۔ ستگر پورا حاضر حضورا سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، نہکلنک نرائن نر، شبدی سُت ابناسی اچت، کلجگ انت سہائے تیری رت، بھگت بھگوان جھلئے نشان، لیکھا جانے دو جہان، دھئے دھئے روپ شاہو بھوپ ست سرُوپ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ایکا رنگ زمیں اسمان وجے مردنگ، برہمنڈ کھنڈ ایکا دھار وکھائیندا۔ بھگت بھگونت لوک مات چڑھے چند، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبدی شبد سچا ور، ور گھر ساچا آپ وکھائیندا۔ مات پت پنج ت ت ت ہڈ ماس ناڑی رکت بوند کھیل کرائیندا۔ پتر دھیاں جگت نت، ساک سجن سین بندھن اک وکھائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ کایا چلے رتھ، پون سواسی سیو کرائیندا۔ رسنا جہوا گائے جس، بتی دند مکھ صلاحندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ ناتا جیو جڑائیندا۔ جگ ناتا کایا جوڑ، تتو ت ت جنائیا۔ من واسنا چڑھے گھوڑ، چاروں گنٹ پھیرا پائیا۔ مت متوالی نہ سکے ہوڑ، بیٹھی مان گوائیا۔ بدھی رکھے نہ کھئے زور، جابر نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، مات پت پوت کلجگ ناتا دئے سمجھائیا۔ کلجگ منگی منگ بھکھار، پرہ آگے جھولی ڈاپیا۔ لیکھا میری اتم وار، پتا پوت مات دئے نہ کھئے ودیائیا۔ نار کنت نہ کرے پیار، سہاگ سچ نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گھر گھر ہوئے کرودھ ہنکار، گڑھ کوڑا نظری آئیا۔ جھوٹھا ناتا دسے سنسار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جھوٹھا ناتا جگت جگ، جگ جیون داتا اک سمجھائیندا۔ گھر گھر ویکھو لگی آگ، اگنی آگ نہ کھئے بھجھائیندا۔ کوڑی کِرپا جیو جنت گیا بجھ، سچ سچ نہ کھئے درڑائیندا۔ ماں پت کولوں جان بھج، پھڑ باہوں گلے نہ کھئے لگائیندا۔ کلجگ ویکھے اپنا ج،

بن حاجی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ کوڑی کرپا دیوے کڈھ، مان ابھان دئے مٹائیا۔ پُوت سپُوت دوارے سد، در ساچے دئے سمجھائیا۔ بالی بُدھ رکھے لُج، بردھ اوستھا مان رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گھر میلا دئے ملائیا۔ آنت سریر ملے کو پاسا، پاسا ہر جو آپ جنائیا۔ چرن کول کول بھرواسا، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ من منسا پوری ہونے آسا، آسا آسا نال ملائیا۔ ایتھے اوتھے میلا شاہو شاہاشا، ہر ستگر ہونے سہائیا۔ گرسکھ کدے نہ ہونے نراسا، جو جن اک دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، کایا روگ دئے مٹائیا۔ کایا روگ مٹے دُکھ، دُکھ تن نہ لاگے رایا۔ سوہنگ جپ ساچا سُکھ، آتم پرما تم ہونے سہایا۔ مات گرہہ کئے الٹا رُکھ، گیڑا گیڑے نہ کھئے بھوایا۔ اپنی گودی لئے چُک، ویلے آنت آنت سہایا۔ لیکھے لگے کایا بُت، پنج تت اپنی گنڈھ پوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے ایکا ور، تِس جن دُکھ نہ لاگے رایا۔

★ ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ بکر می چن سینگھ دے گرہ دھیان پُر ضلع انبالہ ★

آد جُگادی ایکنکار، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ وسنہار سچکھنڈ سچے دوار، دُھر دربارے آسن لائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھے دوار، کلجگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ وشن کرے خبردار، سچ سندیسہ نر نریشا اک سُنائیندا۔ ترے گن مایا کھول کواڑ، پنج تت اپنا بھيو چُکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے سہار، ست ستوادی راہ چلائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران لیکھا جانے گیتا گیان، گر گر انجن نیتز نام، نام ندھانا اک رکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، کرے کھیل سیری بھگوان، بھگون اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل آد جُگاد، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ ویکھنہار برہم برہماد، برہمانڈ اپنی رچن رچائیا۔ شبد آگمی ایکا ناد، دو جہانان آپ سُنائیا۔ بھگت بھگونت سنت سبج ساچے لادھ، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ کرتا ویس وٹائیا۔ جُگ کرتا ہر کرتارا، کرنی

اپنی کِرت کھائیندا۔ نِرگن سرگن لے اوتارا، نِرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ جُگا جُگنتر ویکھے وگسے ویکھنہارا، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ کریا پار کنارہ، نو نو چار اپنا رنگ رنگائیندا۔ نو سو چورانوے چوڑی جُگ کرے کھیل آگم اپارا، الکھ آگوچر آگم اتہا، بے پرواہ اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب پُکارا، اُچی کوک کوک سرب سنسارا، گر اوتار کرن نِمسکارا، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکائیندا۔ مقامے حق وسے پروردگارا، جلوہ نُو نُو دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَت ستوادى اپنا راہ چلائیندا۔ سَت ستوادى ساچا راہ، جُگ جُگ آپ چلائیندا۔ گر اوتاراں دے صلاح، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگوت بھیو کھلا، آتم پردہ تاکی لاپندا۔ ساچے سنتاں سَت جنا، سَت ستوادى رنگ وکھائیندا۔ گُرمکھ گر گُرتے ملا، گر ایک ہٹ کھلائیندا۔ گُرسکھ سجن لے جگا، جاگرت جوت جوت جگائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُکھ ساچا ہر، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ کرنی کرتا کرے بھگوان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سو پُکھ نرنجن نوجوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ہر پُکھ نرنجن وڈ مہربان، تخت نواسی ساچا تخت اک سہائیا۔ آد نرنجن دیوے دان، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ سِری بھگوان جھلائے سچ نشان، وشن برہما شو گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائیا۔ ابناسی کرتا اک سُنائے دھر فرمان، سچ سندیسہ سچا ماہیا۔ پاربرہم پرہہ کرے پروان، اپنا لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل پُکھ ابناسا، اک اِکلا آپ کرائیندا۔ کلجگ ویکھے آنت تماشا، ترے گن اتینا اپنا ویس وٹائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر ٹھانڈا سیتا، ترے گن اگنی نہ تت بنائیندا۔ سدا سہیلا اک آکیلا آپے جانے اپنی ریتا، وید کتیب شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی بھیو کھئے نہ آئیندا۔ جُگا جُگنتر صاحب سلطانا پتت پُنتتا، پتت پاپی پار کرائیندا۔ نردھن سردھن ہیوے میتا، مِت پیرا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نِرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ نِرگن نِرگن کریا ویس، ویس انیکا آپ وٹائیا۔ وسنہارا سمبل دیس، ساچے بنک دئے وڈیائیا۔ دو جہاناں نر نریش، لواں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے چائیں چائیا۔ مچھ دابڑی نہ کھئے کیس، مؤنڈ منڈایا نظر کھئے نہ آئیا۔ آد جُگاد رہے ہمیش، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔ جس دی صفت

صلاح کرے گر گر دسمیش، ده دشا ويكھے نين اُٹھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ
 کھئے رلائيا۔ دوسر سنگ نہ کھئے ساتھ، ہر جو اپنا کھیل کھلائیندا۔ کلجگ اتم ويكھے مار جہات، زرگن زرگن اپنا پردہ لاپندا۔ دو جہاناں
 کھولنہارا تاک، ترے بھون دھنی اپنا راہ چلائیندا۔ بھگت بھگونت سجن ساک، ہرجن ميلا ميل ملائیندا۔ اتم پرما تم سنائے ساچا ناد، دھن
 اتمک راگ لائیندا۔ برہم پاربرہم ميل ملائے ہو وساد، بسمل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت
 سیری بھگونت، جگ جگ اپنا ليکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد آنت کھیل اپارا، سیری بھگوان آپ کرائيا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں
 رکھائيا۔ ليکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی وجے ودھائيا۔ محل اٹل اچ منارا، سچکھنڈ ويكھے بے پروا ہيا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑا،
 شبدی ست ست اُٹھائيا۔ نانا چکے پُرکھ نارا، نارکت سیری بھگونت ايکا ايکا ايک رکھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ويس آپ رکھائيا۔ ساچا ويس سیری بھگوان، کلجگ آنت آنت کرائیندا۔ پورب ليکھا لکھت مہان، لکھيا ليکھ
 ليکھے لائیندا۔ ستجگ تريتہ دواپر منگيا دان، کلجگ اتم جھولی پائیندا۔ تئی اوتار کرن پرنام، بھگت اٹھاراں سيس جھکائیندا۔ عیسیٰ
 موسیٰ سنگ محمد سجدہ سيس سلام، بردا اپنا حکم ورتائیندا۔ نانک گوبند ايکا اکھر کر پروان، پرم پُرکھ ست پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ سرگن
 زرگن کر دھيان، دھيانی دھيان دھيان ملائیندا۔ اچی کوک کوک سنان، اکھر وکھر جوڑ جڑائیندا۔ نو سو چورانوے چوکری جگ
 سرگن کھیلے کھیل سیری بھگوان، زرگن نظر کيسے نہ آئیندا۔ کلجگ اتم پرگت ہووے نہکلنک بلی بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ لوآن پُریاں
 برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں پاوے آن، اُتبھج سینج اپنا حکم منائیندا۔ لکھ چوراسی دیوے دان، جیو جنت سادھ سنت سیری بھگونت
 آپ پڑھائیندا۔ اتم پرما تم ساچا گان، برہم پاربرہم ويكھے مار دھيان، ایش جیو جگدیش بندھن جگ کرتا آپ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ويس وٹائیندا۔ کلجگ اتم ويس اولّا، سو پُرکھ زرنجن آپ وٹائيا۔ وسنہارا نہچل
 دھام اٹلا، ہر پُرکھ زرنجن بے پروا ہيا۔ ايکنکارا شبدی جوتی آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وٹائيا۔ آد زرنجن اپنے دیپک آپے بلا،
 سچکھنڈ دوارے ايکا نور کرے ژشنائيا۔ سیری بھگوان سچ سندیس ايکا گھلا، برہمنڈ کھنڈ کرے پڑھائيا۔ سیری بھگوان گر اوتاراں پیر

پیغمبران پھڑائے پلا، پلُو اپنی گنڈھ بندھائیا۔ پاربرہم برہم میٹنہارا سلا، دُئی دویتی دئے گوائیا۔ پاوے سار جلا تھلا، جل تھل مہیئل
 ڈونگی کندر اچے ٹلے پربت پھول پھلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، بے آنت بے آنت اپنی مہا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنی مہا رکھے ہتھ، ستگر وڈا وڈا وڈیائیا۔ جگ کرتا چلائے جگ جگ رتھ، گر اوتار سیو لگائیا۔ لکھ چوراسی پائے
 نتھ، نام ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ بودھ اکادھی مہا اکتھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ پیر پیغمبر مارگ دس، الفیے کرے پڑھائیا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد آنت سری بھگوت، مدھ اپنی دھار چلائییا۔ ساچی دھار ہر کرتار، ایکنکار آپ چلائیندا۔
 کلجگ اتھ کھیل اپار، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ کل کلکی لے اوتار، رُوپ انوپ ویس وٹائیندا۔ سمبل نگری ہو اُجیار، بنک دوارا اک
 سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ بنائے اک دربار، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ بھگت بھگوت دئے دیدار، آتم درسی درس کرائیندا۔ میٹھ حرص
 سرب سنسار، سنسا روگ موہ چکائیندا۔ کاغد قلم نہ پاوے سار، لکھ لکھ سیابی مکھ شرمائیندا۔ پاربرہم پرہ بے عیب پروردگار،
 نوری جلوہ نور دھرائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ وڈ امام بن سکدار، تخت نواسی ساچے تخت سوہبا
 پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیری اتھ ور، نہکلنک نرائن نر، نرگن اپنا کھیل رچائیندا۔ نرگن کھیل اتھ
 کل، کل کرتا آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھل دھاری نظر کیسے نہ آئیا۔ جن بھگتاں آتر جوتی جوت جائے رل، رل
 مل اپنی خوشی منائیا۔ درس دکھائے گھڑی گھڑی پل پل، پلک اپنی آپ اٹھائیا۔ سچ سنیہڑا ایکا گھل، وشن برہما شولے جگائیا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر سچ دوارے آونا چل، سچ دربارا اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا کلجگ آنت
 آنت سنائیا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، اکل کل دھاری آپ سنائیندا۔ سرشٹ سبائی بوئے خوار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ پیر پیغمبر
 آپ اپنا گئے ہار، شرع شریعت وندن وند نہ کھئے وندائیندا۔ گاگا تھکے وید چار، وید ویاسا لکھ لکھ پُران اٹھاراں پُران پرانی نہ کھئے ملائییندا۔
 گیتا گیان ہاباکار، کاہنا رُوپ نظر کھئے نہ آئیندا۔ انجیل قرآن مسلہ حق نہ کیسے وچارا، مُسلم سٹی نیترو رو رو نین نین سرب گر لائیندا۔ نظر نہ
 آئے پروردگارا، رحمت رحیم رحمان نہ کھئے وکھائیندا۔ نانک نرگن بھلیا سرب سنسارا، گوہند گر گر چرن کول دھیان نہ کھئے لگائیندا۔ مندر

مسجد مٹھ گرو دوارا شودوالا ہر کا رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ جگت سیاست جھوٹھ اکھاڑا، دھیج دھرم نہ کھئے دھرائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، نہکلنکا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ ساچا مارگ آپے لائیندا۔ سَتجگ ورتے سچ ورتارا، راؤ رنگ سوہے اک دوارا، ذات پات اوچ نیچ ورن برن سرب میٹ مٹائیندا۔ اتم پر ماتم کرے پیارا، سوہنگ شبد سچ جیکارا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجگ ساچا راہ چلائییندا۔ سَتجگ ساچا لگے مات، ہر سَتگر آپ لگائیا۔ بیس بیسا دیوے دات، جگت جگدیشا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، جوٹھ جھوٹھ دئے کھپائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بندھائے نات، ذات پات کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک نر نرائن، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ وجے ڈنک راؤ رنگ جیو جنت رسنا کہن، واہوا تیری فُدرت تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ بھگت بھگونت ساچے سنت درشن پیکھن نین، نیتر نین نج اتم آپ کھلائییندا۔ آون جاون پنت پاؤن چُکائے لہن دین، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سِری بھگوان بنے ساک سجن سین، اتم ناتا جڑیا نہ کھئے توڑ ٹرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سَتجگ ساچی دھار لگائیندا۔ سَتجگ دھار جائے لگ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ کرے کھیل سورا سربگ، سورپیر بے پرواہیا۔ ترے گن اگنی بُجھائے اگ، سانتک ست ست کرائیا۔ پنچ وکارا دیوے دجھ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ ہیوئے ہلکائیا۔ غریب نانیاں آنتر بے سچ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیا۔ چار ورن اک نگارہ جائے وج، چار گنٹ خوشی منائیا۔ اتم لیکھا چُکے مکہ کعبہ حاجی حج، کایا حُجرہ سچ محرابے، نرگن نور ایکا نظری آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سَتجگ لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سَتجگ لیکھا سِری بھگوان، سرِشٹ سبائی آپ جنائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، پُرکھ اکال کھیل کرائیندا۔ پروردگار ہو مہربان، مہبان بیدو اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست ستوادى ست نشان، لوک مات مات جھلائییندا۔ جیو جنت دیوے اک دھیان، ہر چرن سرن سرن چرن ہر سمجھائیندا۔ ایشٹ دیو سِری بھگوان، وشن برہما شو سیو کرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ

گائے ایک گان، آتر منتر اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیںدا۔ آتم پر ماتم کرے پروان، پاربرہم برہم ویکھے مار دھیان، ایش جیو اپنے انگ لگائیںدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر نرائن اپنا بھیو آپ چکائیںدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سچکھنڈ نواسی بنائے سچ ودھان، ودھاتا اپنی دیا کھائیںدا۔

★ ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی ہرہنس سنگھ دے گرہ پنڈ چیریاں ضلع انبالہ ★

نر نرائن ہر آد جگاد، نرؤیر پُرکھ کھیل کرائیںدا۔ شبد اگئی بودھ آگادھ، دُھر فرمانا آپ سُنائیںدا۔ ساچا میلا سنت سادھ، ستگر پورا آپ کرائیںدا۔ میٹ مٹائے واد وواد، وکھ امرت روپ جنائیںدا۔ گرمکھ سجن آپے لادھ، گرہ مندر کھوج کھجائیںدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن ویس وٹائیںدا۔ نر نرائن اک اکلّا، ایکنکار وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، تھر گھر اپنا بھیو جنائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل ڈونگھے ساگر اچے ٹلے پربت پھول پھلایا۔ بھکت بھگوت پھڑائے پلا، نام پلو اک وکھایا۔ جوتی شبدی نرگن سرگن آتم پر ماتم آپے رلا، برہم پاربرہم بھیو کھلایا۔ دئی دویتی شرع شریعتی ذات پات میٹنہارا سلا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچے سوہا پائیںدا۔ نر نرائن پُرکھ ابناسا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیںدا۔ ہر پُرکھ نرنجن گھٹ گھٹ اندر رکھے واسا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیںدا۔ آد نرنجن نور پرکاسا، جوتی جاتا ڈگمگائیںدا۔ ابناسی کرتا داسی داسا، بن سیوک سیو کھائیںدا۔ سری بھگوان شاہو شاباشا، سچکھنڈ دوارے درگاہ ساچی آسن لائیںدا۔ پاربرہم پرہ پوری کرے آسا، وست امولک جھولی پائیںدا۔ برہم برہم کرے کھیل برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ شاہو شاباشا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وسنہارا ساچے گھر، در گھر ساچا آپ سہائیںدا۔ نر نرائن ایکنکار، اکل کلا وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے وسنہارا، نرگن نور نرؤیر پُرکھ بے آنت بے پرواہیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی جگا جگنتر ساچی کار کرے کرائے کرنہار، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کھایا۔ وشن برہما شو سیوادر، ترے گن میلا کنت بہتار، پنچم ناتا جوڑ سنسار، ساچی ونڈن ونڈ

ونڈائیا۔ نرگن سرگن دے آدھار، لکھّ چوڑاسی کھیل اپار، پرم پُرکھ پت پرمیشور پاربرہم پرہہ ویکھ چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن وڈ وڈیائیا۔ نر نرائن اکو داتا، آد جگاد سہائیندا۔ سرِشٹ سبائی پتا ماتا، پوت
 سپوت گود بہائیندا۔ چرن کول کول چرن بندھ ناتا، بھگت بھگوت جوڑ جڑائیندا۔ ایتھ اوتھ دو جہان رکھ ساتھا، سکلا سنگ آپ ہو
 آئیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کھانی بانی گائے گاتھا، گر گر سترگر آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا جانے تریلوکی ناتھا، ترے بھون دھنی
 لوک پرلوک برہمنڈ کھنڈ لوء پُری بھیو ابھید آپ چکائیندا۔ چوڈاں لوک گائے ساک، چوڈاں طبق کھولے تاکا، زمیں اسمان کھیل مہان، رو
 سس سورج چند نورو نور ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔
 ناؤں نرائن ہر جو رکھ، اپنی دیا آپ کھائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پرتکھ، پاربرہم بھیو ابھید کھلائییا۔ سنت بھگت بھگوت سجن ساچے لے
 رکھ، جگ جگ اپنا بھیو چکائیا۔ لہنا دینا چکائے مستک متھ، دھر مستک لیکھا اپنے بٹھ رکھائیا۔ ستجگ تریتا دوپیر کلجگ مارگ
 دس، گر اوتار پیر پیغمبر بن رہبر راہ چلائییا۔ نرگن اندر سرگن وس، سرگن نرگن ایک رس، رس رسییا ایکا گن سمجھائییا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نر نرائن وڈ وڈا بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر نرنکارا، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ لکھّ چوڑاسی کر پسارا، گھٹ
 گھٹ آسن لائیندا۔ گر اوتار سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ ستجگ تریتا دوپیر ویکھ وارو وارا، کلجگ اپنا بھیو چکائیندا۔
 مہابلی اچھل اچھل وسنہارا دھام نیارا، نہچل دھام محل اٹل سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑا، ویکھ وگسے ویکھنہارا،
 آد پُرکھ پُرکھ ابناسا، ابناسی کرتا اپنی دھار چلائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر نرائن اپنا پردہ
 آپ اٹھائیندا۔ نر نرائن پردہ چُک، چار کُنٹ کرے رُشنائییا۔ نو سو چوڑانوے چوکرئی جگ جو بیٹھا رسیا لک، کلجگ اتم پرگٹ ہووے
 سچا شہنشاہیا۔ نرمل نور جوت کرے پرکاس، بھاگ لگائے ساچے کایا کنچن کوٹ، قلعے گرھ دئے سہائیا۔ شبد اگنی تن نگارے لگے چوٹ،
 انحد نادی دھن اتمک ایکا راگ سُنائییا۔ سرِشٹ سبائی لیکھا چُکے ورن برن، ذات پات نرگن نور وکھائے ساچی گوت، اتم پرما تم پوت سپوتا
 رنگ رنگائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، جگا جگنتر اپنا ویس وٹائییا۔ جگ جگ ویس اولڑا، کرے

کرائے کرنیہار۔ پُرکھ اکال اک اکلڑا، لوک مات لئے اوتار، جن بھگتاں مارگ دئے سُکھلڑا، نرگن سرگن کر پیار، آنتر آتم پھڑائے پلڑا، شبدی
 شبد ہو اُجیار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن اک اوتار۔ نر نرائن نہکلنک، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر
 وجائے ڈنک، ڈنکا ایک نام خدائیا۔ لیکھا جانے راؤ رنگ، راج راجان شاہ سلطان، لیکھا سب دا آپ مکائیا۔ کلجگ اتم اک سہائے دوار
 بنک، بنک دوارے دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن کرے کھیل بے پرواہیا۔ نر نرائن سورا سربنگ،
 سرب کلا اکھوائیندا۔ آد جگاد نہ ہونے بھنگ، سیبھنگ اپنی کار کھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت سری بھگونت آتم پر ماتم دیوے
 اک اند، اند گھال اک وکھائیندا۔ نرگن نراکار آد نرنجن نور نورانہ چاڑھے چند، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اگتی ساچا چھند، بن رسنا
 جہوا گائیندا۔ جگ چوکرئی میٹے پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن کھیل کھلائیندا۔ نر
 نرائن ایکو ایک، اک اک اکھوائیا۔ بھگت بھگونت ساچی ٹیک، در گھر ساچے وجی ودھائیا۔ سنت سہیلا سدا بیک، وویکی اپنا بھیو
 چکائیا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سو سجن ستگر پُرکھ لئے پیکھ، پیکھ اپنے نین خوشی منائیا۔ جگت نیتر
 نظر نہ آئے روپ ریکھ، رنگ کرتا نہ کھئے دسائیا۔ انہو پرکاس اولڑا بھیس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن کھیلے کھیل
 بے پرواہیا۔ نر نرائن گہر گمبھیر، گن ساگر وڈ وڈیائیندا۔ وسنہارا پنج تت کایا تت سریر، تتوت ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اکو
 دھیر، دھیرج ست سنتوکھ گیان درڑائیندا۔ شبد انیالا پرہوں مارے تیر، بجر کپاٹی چیر چرائیندا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا دئی دوتی جوٹھی
 جھوٹھی کڈھے پیڑ، سچ سچ اک درڑائیندا۔ امرت آتم پیائے ٹھنڈا سیر، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ پھڑ چوٹی چاڑھے اخیر، آخر اپنا میل
 ملائیندا۔ بدلنہارا تقصیر، تدبیر اپنی آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم گھت وپیر، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ لیکھا جانے پیر پیغمبر دستگیر،
 دستیاب اپنا دست آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر ہر نرائن اپنا رنگ رنگائیندا۔ نر
 نرائن ایک رنگ، ہر جو ہر ہر آپ رنگائیا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیا۔ دوس رین اٹھے پھر نام مردنگ، مرد مردانہ
 آپ وجائیا۔ ساچے آسو کسے تنگ، شاہ سوار سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالان آپے لنگھ، لوک مات

نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گیت سُہاگی گائے چھند، آتم پر ماتم اک اند، گھر میلا سرہج سُبھائیا۔ جُگ جنم دی تُئی گنڈھ، گنڈھنہار گوپال
 سوامی نہکرمی اپنا کر کمائیا۔ دین دِیال ٹھاکر سوامی سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے گجری چند، گوبند ویکھے تھاون
 تھائیا۔ سرشٹ سبائی بھاگان مند، کلجگ اتم نیتر نین اکھ نہ کھئے کھلائیآ۔ گُرمکھ ورلے ملے سورا سرہنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔
 نام وکھائے چند پرچنڈ، ساچا کھنڈا اک چمکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نر نرائن گھر ساچے خوشی منائیا۔ نر نرائن
 چاؤ گھنیرا، در گھر ساچا آپ سُہائیندا۔ جن بھگتاں دسے نیرن نیرا، منمکھاں نظر کتے نہ آئیندا۔ آتم پر ماتم گھر گھر وکھائے کھلا وپڑا، گرہ
 مندر اندر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ دوس رین رین دوس اپنا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، سچ پرہاتی اپنا پردہ لائیندا۔ گُرمکھ گر گر کہے تون میرا
 میں تیرا، نانک ڈھولا ساچا سوہلا، پُرکھ اکال دین دِیال سچکھنڈ نواسی ایکا دھار ایکا راگ لائیندا۔ سوہنگ سد سچ وچولا، آد جُگاد
 بنیا تولا، گر اوتار پیر پیغمبر بدلنہارا چولا، کایا چولا تن نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ پُرکھ ابناسی رکھنہارا پردہ اوہلا، برہم پاربرہم اپنی ونڈ
 ونڈائیندا۔ ہرجن ہر جو وسے کولا، نج گھر آتم ڈیرہ لائیندا۔ نر نرائن نرگن روپ ہو ہو مؤلا، بسمل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نر ہر اپنی کار کھائیندا۔ نر نرائن چیت چپ جیو، جیون جُگت جگت جنائیا۔ اتم
 لیکھا چُکے ساڈھے تن ہتھ سینو، روداس چمارا دئے گواہیا۔ گوبند سورا ست دُلا رے رکھ کے گیا ہیٹھاں نینو، ستجگ ساچی نینہ دھرائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نر نرائن ایکو اکھڑ رہیا پڑھائیا۔ نر نرائن ساچا اکھڑ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ آد جُگاد
 رکھے وکھڑ، وکھڑی دھار آپ پرگٹائیندا۔ پاڑنہارا بجر کپاٹی پتھر، دُئی دویتی پردہ لائیندا۔ نیتر نیر ورو لے اتھر، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔
 گوبند ویکھے ساچا ستھر، ستھر یارڑا آپ ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نر نرائن اکو جاپ جپائیندا۔ نر نرائن
 اکو جاپ، جیون مکت آپ جنائیا۔ ترے ترے میٹنہارا تینوں تاپ، اگنی تت نہ لا کے رائیا۔ پرگٹ ہوئے پرہہ آپے آپ، اپنی کل آپ رکھائیا۔
 پوت سپوتا گود سُہائے بن بن مائی باپ، پتا پوت سدا سیکھائیا۔ چرن کول دھرت دھول بٹھے ساچا نات، ناتا بدھاتا نہ کھئے تڑائیا۔ چار ورن
 وکھائے اک ذات، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ نر نرائن پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا کھیل کرائیا۔ گھٹ گھٹ اندر جوت پرکاس،

پرکاشوان بے پرواہیا۔ گُرمکھاں پوری کرے آس، گر گر اپنا درس کرائیا۔ کلجگ اتم داسی داس، بن سیوک سیو کھائیا۔ دو جہاناں ویکھے
 کھیل تماش، دوئے دوئے دھار آپ پرگٹائیا۔ پاوے سار پرتھی آکاش، گگن منڈل اپنی کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، نرائن نر نر نرائن ایکا گھر سوہا پائیا۔ ایکا گھر سوہاؤنت، نر ہر نرائن آپ سہائیندا۔ آد جگاد مہا اگنت، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے
 مکائیندا۔ میل ملائے ساچے سنت، سنت ساجن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ لیکھا جان نار کنت، کنتھول ویس وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر
 کلجگ بنائے بنت، اتم لیکھا آپ مکائیندا۔ توڑنہارا گڑھ ہوئے ہنگت، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ نر نرائن بنائے ساچی سنگت، اتم پرما تم جوڑ
 جڑائیندا۔ گُرمکھ دو جے در نہ ہوئے منگت، وست امولک جھولی پائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، رنگ مچھٹی آپ رنگائیندا۔ مانس جنم
 نہ ہوئے بھنگت، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی دیا کھائیندا۔ نر ہر
 دین دیاں، ٹھا کر اپنا رنگ رنگائیا۔ بھگت بھگوت ویکھے ساچے لال، لالن اپنی گود سہائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دئے
 جنائیا۔ دیوے نام سچا دھن مال، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ شاہوں کرے کنگال، کنگال شاہ دئے بنائیا۔ جن بھگتاں حل کرے
 سوال، رحمت اپنی آپ کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نر نرائن ہر وسے ساچے گھر، گھر ساچا سچکھنڈ دوارے دئے
 وڈیائیا۔ گُرمکھ کدے نہ کرے بس، اکو آس تکائیا۔ ہر جو پردے اندر جائے وس، گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ میٹے زین اندھیری مس، ساچا
 چند کرے رُشنائیا۔ اگلا مارگ دیوے دس، پچھلا لیکھا رہے نہ رائیا۔ دوس زین اٹھے پہر ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان گائے جس،
 جس وید پُران گا نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن لیکھا دئے جنائیا۔ بس نہ کرے گُرسکھ میت، جس جن
 اپنی دیا کھائیندا۔ دوس زین گائے گوبند گیت، گوبند اپنا رنگ وٹائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا نظری آئے بیٹھا اتیت، ترے گن ڈیرہ آپے
 ڈھابندا۔ کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت میگھ اک برسائیندا۔ لیکھا جانے پت پت پت، پت پاؤن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ دو جہان چلائے
 ساچی ریت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ بس بس نہ گُرمکھ کر، ہر ہر ہر کھیل کرائیندا۔
 پرہ ملن دا اکو در، گھر گھر وچ آپ جنائیندا۔ زربھو چکائے بھ۔ ڈر، بھ اور نہ کھئے رکھائیندا۔ اتم آتر نہائے ساچے سر، کاگوں ہنس بنائیندا۔

سُرتی شبدی لئے پھڑ، آتم پر ماتم جوڑ جُڑائیندا۔ لیکھا چُکے پنج تت کایا سریر دھڑ، جگدیش اپنی دیا کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے جانا وڑ،
 راہ وچ نہ کھئے اٹکائیندا۔ گُرمکھ سبجن نہ جنے نہ جائے مر، جنم مرن مرن جنم سترگر لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، وکھاونہارا ساچا گھر، گھر وچ کُنڈا لائیندا۔ گھر وچ کُنڈا گھر وچ تاکی، گھر گھر وچ پردہ لائیندا۔ پکڑ چڑھائے اُچی گھاٹی، گرہ مندر
 آپ جنائیندا۔ نرگن نُر جوت جگائے للاٹی، اگیان اندھیر گوائیندا۔ میل ملائے کھلاپاتی، کول تین اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایتھے اوتھے سدا ساتھی، سدا سنگ رکھائیندا۔ کِریا اندر سدا سوامی، اپنا کھیل کرائیا۔ آد جُگاد سدا سد نہکامی،
 نہکرمی کرم کرائیا۔ گھٹ گھٹ بیٹھا اترجامی، اتر گت آپ جنائیا۔ دوس زین زین دوس گائے ساچی بانی، انحد نادى ناد سنائیا۔ سُر ت
 سوانی سُکھڑ سچجی ہونے رانی، گھر ملے سچا ماہیا۔ آتم پر ماتم پیائے ٹھنڈا پانی، نچھر جھرنا اک جھرائیا۔ لیکھا چُکے چار کھانی، انڈج جیرج
 اُتہج سینج ناتا دئے نڑائیا۔ سترگر ملے شبد ہانی، سُر ت سوانی اپنے سنگ رکھائیا۔ دوباں وچولا پُرکھ ابناسی اک وکھائے پد نربانی، نربان
 پد اپنا چرن وکھائیا۔ ایتھے اوتھے اکتھ کہانی، پن رسنا جہوا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن دیوے سچا ور، گھر
 مندر کرے جوت رُشنائیا۔

☆ ۲۵ ہاڑ ۲۰۱۹ پکرمی جاگیر سنگھ دے گرہ رنگیل پُر ضلع انبالہ ☆

ست پُرکھ نرنجن ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن ہو اگیار، نرور پُرکھ ویس وٹائیندا۔ سمبل نگر دھام نیار، در گھر
 ساچے آسن لائیندا۔ شبد اگمی بول جیکار، جے جیکارا ایکا ناؤں لائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر نظر کیسے نہ آئیندا۔ دو جہاناں
 پاوے سار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھول پھولائیندا۔ وشن برہما شولئے اٹھال، ترے گن میلا میل لائیندا۔ پنج تت تت بنے دلال،
 کرے کھیل سِری بھگوان نرگن سرگن سرگن اپنی بوجھ بھجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سوہاؤنت سِری بھگوان، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ نرگن نراکار ہو پردھان، اکل کل کھیلے کھیل شاہ پاتشاہ سچا

شہنشاہیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا لکھ چوراسی سنائے کان، چارے کھانی کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم اک گیان، پرم پُرکھ میلا سہج سُبھائیا۔
 پاربرہم برہم دیوے دان، وست اموک جھولی پائیا۔ ایش جیو اک نشان، جگدیش دئے جھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ در گھر ساچا سوہاوت، ستگر پورا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار بنائی بنت، سچ
 سنگھاسن آسن لائیندا۔ کرے کھیل آد آنت، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ شبد اگمی منیا منت، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ بھیو
 ابھیدا کھولے سادھن سنت، سنت ساجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو
 ہر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ ویس اپارا ہر نرنکارا، نرگن دھارا جوت جگائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، جگ چوکری ویکھے وارو وارا، نت
 نوٹ پھیرا پائیا۔ شبد اگمی بول جیکارا، لوآن پُریاں دئے ہلارا، برہمنڈ کھنڈ اپنا حکم ورتائیا۔ رو سس کرن نمسکارا، منڈل منڈپ ڈھیہہ
 ڈھیہہ پئے چرن دوارا، چرن دھوڑی مستک بگا ایکا خاک رمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر
 مندر بیٹھا آسن لائیا۔ ہر مندر سوہے ہر نرنکارا، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کر تیار، ترے گن اتینا ڈگمگائیندا۔ ٹھانڈا
 سینا وسنہارا سچ دوار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ قدرت قادر ویکھے وگسے پاوے سار، ویکھنہارا دس نہ آئیندا۔ جگ چوکری ہو تیار
 ستجگ تریتا دواپر لئے اُدار، کلجگ اتم ویلا آئیندا۔ سیوا کر کر تھکے گر اوتار، پیر پیغمبر گئے ہار، جیو جنت لکھ چوراسی گرہ مندر
 گھر گھر سرب کر لائیندا۔ آتم کرے نہ کوئی ٹھنڈی ٹھار، نیتر لوچن نین دیوے نہ کھئے درس دیدار، عید دید چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی دھار آپ پرگٹائیندا۔ ساچی دھار پرگٹ جوت، جوتی جاتا کھیل
 کرائیندا۔ لکھ چوراسی ایکا اوٹ، ایکا ایشٹ منائیندا۔ ورن برن ناتا توڑے جھوٹھی گوت، آتم پر ماتم ایکا گنڈھ پوائیندا۔ آسا ترسنا مایا ممتا
 ہوئے ہنگتا کڈھے کھوٹ، دئی دویتی پڑدہ لاپیندا۔ تن نگارے شبد اگمی لائے چوٹ، اناد انادی ناد سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا کھیل آپ وکھائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، کلجگ آنت آنت جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر
 لوک مات چلایا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، پرم پُرکھ اپنا ویس وٹائیا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، پنچ تت نہ کھئے

وڏيائيا۔ وسنہارا ساچے کوٺ، سمبل ڏيرہ ايڪا لائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچ گهر وسے سچا ماڻيا۔ سمبل نگر سچ ڪانا، سو پُرڪه نرنجن آپ لڪائيندا۔ شبد اگتي اڪ ٻانا، ٻر پُرڪه نرنجن آپ اڏائيندا۔ ايڪنڪارا ٻو پردھانا، آد نرنجن نُور دھرائيندا۔ ابناسي ڪرتا جاني جانا، سري بھگون سيو ڪمائيندا۔ پاربريم بن مرد مردانه، وڏ مردانگي آپ رکھائيندا۔ بريم بريم بريم نشانہ، لڪھ چوراسي گهر گهر آپ ڪمائيندا۔ بودھ اگاڏھي ايڪا گانا، آتم پرماٽم آپ پڙھائيندا۔ گر اوتار پير پيغمبر پرم پُرڪه ويڪھ مار دھيانا، دھيان دھيان نال ملائيندا۔ ستجگ تربتا دواپر ڪرے ڪھيل سري بھگوانا، ٻر ڪا بھيو ڪھي نہ پائيندا۔ ڪلجگ اتم پرگٺ ٻو ٺھڪنڪ بلي بلوانا، بل اپنا آپ جنائيندا۔ دو جھان جھلائے سچ نشانہ، ست ستوادي آپ اُڻھائيندا۔ ليڪھا جانے گوپي ڪاٻنا، جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪھيل ساچا ٻر، در گهر ساچا آپ وڏيائيندا۔ در گهر سچا سچڪھنڏ، ٻر ساچا سچ جنائيندا۔ پُرڪه ابناسي ونڏے ونڏ، دوسر سنگ نہ ڪھي وڪھائيندا۔ تھر گهر ساچے ٻہ ٻہ ڪائے چھنڏ، گيت گوبند الائيندا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتا ديويے اڪ انند، انند وچ رکھائيندا۔ لھنا دينا چڪے ٻي دند، رسنا جھوا موھ چڪائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديونھارا ساچا ور، گهر مندر آپ وڏيائيندا۔ گهر مندر ويڪھ ڪھولے ٽاڪ، گهر گهر وڃے ودھائيا۔ گهر ميلا سجن پاڪي پاڪ، پنت پنت لئے ترايا۔ گهر سوٻلا ڏھولا ڪائے بھوڪھت واڪ، انھو اپنا بھيو جنائيا۔ گهر آتم پرماٽم دسے اڪو ذات، ورن برن نہ ڪھي رکھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪھيل ساچا ٻر، در ساچے دئے وڏيائيا۔ در ساچے وڏيائي وڏا وڏ، ٻر سجن آپ رکھائيندا۔ ستجگ تربتا دواپر ڪلجگ اپنے آنتر آپے ڪڏھ، لوڪ مات ويڪھ وڪھائيندا۔ جگا جگنتر دھر درباري دھر دوارے لئے سد، سچ فرمانا آپ سُنائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجگ اتم ڪھيل جنائيندا۔ ڪلجگ ڪھيل ليٺا جان، جاننھار آپ جنائيا۔ پُرڪه ابناسي ٻو پردھان، دو جھان ويڪھ چائين چائيا۔ سچڪھنڏ دارے سچ نشان، لوڪ مات دئے جھلايا۔ ستجگ مارگ لائے ٻو مھربان، دين اپني ديا ڪمائيا۔ بھگت بھگونت ڪرے پروان، نام پروانہ ٻٽھ پھڙايا۔ وست اگتي ديويے دان، نج گهر ساچے آپ ورتائيا۔ سُرتي شبدي ميلا گوپي ڪاٻن، ايڪا بنسري نام سُنائيا۔ پير پيغمبر دئے پيغام، ڪلمہ نبی آپ پڙھائيا۔ مقامے حق وسے دھام، درگاھ ساچي آسن لائيا۔ ڪلجگ اتم ويڪھ آن، ٺھڪنڪا ناؤن

رکھائیا۔ گرمکھ سجن لے پچھان، جگ وچھڑے میل لے ملائیا۔ ایکا راگ سُنائے کان، سوہنگ ڈھولا سو پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اپرمپر آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔
 سمبل نگر دھام نیارا، ساڈھے تِن ہتھ آسن لائیندا۔ شبد اگتی بول جیکارا، جے جیکار آپ لائیندا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا، کروڑ
 تینسہ سیس جھکائیندا۔ تیئی اوتار کھڑے دوارا، بھگت اٹھاراں نال ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے پکارا، محمد ایکا اوٹ رکھائیندا۔ نانک
 گوہند بول جیکارا، ڈنکا فتح اک سُنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے کلکی اوتارا، کل اپنی آپ دھرائیندا۔ مہابلی چھلے سرب سنسارا، ول
 چھل اپنا کھیل وکھائیندا۔ شاہ سلطاناں کرے خوارا، راج راجاناں میٹ مٹائیندا۔ غریب زانیاں دے ہلارا، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ اوچاں
 نیچاں وکھائے اک دربارا، ذات پات نہ کھئے وندائیندا۔ آتم پرما تم دے سہارا، برہم پاربرہم وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر آپ وڈیائیندا۔ ہر مندر ویکھے کایا تن، تتو تت تت جنائیا۔ آسا ترسنا میٹے من، من واسنا دے
 کھپائیا۔ پنچ وکارا دیوے ڈن، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکائیا۔ کرے وسیرا ساچی چہر چہن، چار دیوار نہ کھئے رکھائیا۔ ہوئے
 پرکاس کوئن کوٹ سورج چن، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ ساچا دیوے نام دھن، دھن خزینہ اک لٹائیا۔ چار ورنان بیڑا دیوے ہتھ، برن
 اٹھاراں لیکھے پائیا۔ ساچا راگ سُنائے کن، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رسنا کہن دھن دھن، پاربرہم تیری سرنائیا۔
 جو گھڑیا سو دیوے بہن، بھنہنہار تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن میل لے ملائیا۔
 گھڑن بھنہنہار سمرتھ، لکھ چوراسی کھیل کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیندا۔ کلجگ اتم سیان
 ونڈی ساڈھے تِن تِن ہتھ، روداس چمارا لیکھے لکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیڑا ہونا بھٹھ، ترے گن اگنی تت تپائیندا۔ پُرکھ ابناسی گیڑنہارا اُلٹی
 لٹھ، اُلٹا گیڑا آپ دوائیندا۔ جن بھگتاں مارگ دسے سچ سچ، سچ نام سمجھائیندا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ منوآ نٹوآ
 رسیا نچ، نچ نچ اپنا تال وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، گرمکھ گر گر آپ جنائیندا۔ گرمکھ میتا
 گر گر سجن، ہر سجن دیا کھائیندا۔ کلجگ اتم آیا پڑدے کجن، سر اپنا ہتھ کھائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، دُرمت میل دھوائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے آپ ملائیندا۔ ہرجن میلا ایکا گھر، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ دین مذہب چُکے ڈر، ذات پات نہ کھئے لڑائیا۔ پُرکھ ابناسی کِریا رہیا کر، پچھلی ریتی دئے کھپائیا۔ مندر مسیتی ایکا نظری آئے ہر، ٹھاکر دوارے ٹھاکر اپنا رُوپ دکھائیا۔ شودوالے ساچے ٹلے بھے چڑھ، اُچ محلے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے ایکا ایشٹ درڑائیا۔ ایکا ایشٹ آتم گردیو، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ آد جگاد الکھ ابھیو، اگم اتھاکھیل کرائیندا۔ ہرجن لیکھے لائے سیو، سیوک اپنا رُوپ وٹائیندا۔ امرت آتم دیوے میو، ہنگ برہم ایکا رس چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن ساچا جائے جاگ، ستگر پورا آپ جگائیا۔ ساڈھے تین ہتھ مندر لگے بھاگ، گرہ مندر ہوتے رُشنائیا۔ دیپک جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکائیا۔ جنم جنم دا دھووے داغ، ڈرمت میل رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، ایکا بخشے سرن سرنائیا۔ پتا پوت لڈائے لاڈ، گود سہنجی آپ سہائیا۔ ستجگ تریتا دواپر پورب لیکھا رکھے یاد، کلجگ اتم لہنا دئے چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے لئے ترائیا۔ ہرجن ساچا ستگر تار، تارنہار دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی گیڑ نوار، آون جاون پھند کٹائیندا۔ نت نوت دیوے درس دیدار، نیج نیتر نین کھلائیندا۔ کر کِریا لائے پار، بیڑا منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیندا۔ کلجگ اتم پاوے سار، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ ستجگ ساچی کرے کار، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ چار ورنان دئے ادھار، کھتری براہمن شودر ویش اپنے انگ لگائیندا۔ سرب جیاں دا اک پیار، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ سوہنگ شبد ست جیکار، جے جیکارا آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دا سچ نشانہ ہرجن ساچا آپ پرگٹائیندا۔ ہرجن ساچا سچ نشان، ہر جو لوک مات جھلائییا۔ سرشٹ سبائی دئے گیان، نیش اکھر کرے پڑھائیا۔ گھٹ گھٹ بیٹھا ویکھے مار دھیان، نیج نیتر نین کھلائییا۔ لکھ چوراسی ہوئی حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ ناتا جُڑیا پنج شیطان، آسا ترسنا کرے لڑائیا۔ نظر نہ آئے سری بھگوان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو جہان، جیون جگت نہ کھئے جنائیا۔ جس جن اُپر ہوئے آپ مہربان، پورب لیکھا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر،

گرمکھ ویکھے تهاؤں تھائیا۔ گرمکھ ویکھے تھان تھنتر، سرشٹ سبائی پھول پھولائیندا۔ آپ بجهائے جگت بسنتر، امرت میگھ اک برسائیندا۔ سوہنگ سُنائے ساچا منتر، منتر ایکا نام جنائیندا۔ سرب جیاں بدھ جانے آتر، پڑدہ اوہلا نہ کھئے وکھائیندا۔ کھیلے کھیل گگن گگنتر، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ سجن میلے آن، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ لکھ چوراسی پھولن پھولے، نرگن وڈی وڈیائیا۔ شبد اگمی کنڈے تولے، تولنہارا نظر کیسے نہ آتیا۔ ساچی دھارن اکو بولے، نہ کوئی مات سکے بدلایا۔ بھاگ لگائے کایا چولے، چولا اپنالے وٹایا۔ گرمکھ بیٹھائے ساچے ڈولے، شبدي ڈولا اک بنایا۔ ایتھے اوتھے وسے کولے، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔

★ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی سرجیم سنگھ دے گرہ راجو ماجرہ ضلع انبالہ ★

سَٹجگ دا ست وہارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا کھول کواڑا، آد نرنجن دیپ جگائیندا۔ انباسی کرتا دے سہارا، سری بھگوان اوٹ رکھائیندا۔ پارپریم بریم بن ونجارا، لکھ چوراسی ہٹ چلائیندا۔ آتم پرماٹم اک جیکارا، جے جے اپنا ناؤں لائیندا۔ ساچا مارگ وچ سنسارا، مہاسارنھی آپ رکھائیندا۔ کلجگ اُترے پار کنارہ، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتارا، نر ہر ساچی کار کھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سَٹجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سَٹجگ ساچے ساچی دات، سَٹگر پورا آپ دوائیا۔ ایکا اکھ وڈ کرامات، آتم پرماٹم کرے پڑھائیا۔ ناتا توڑے ذات پات، دین مذہب دئے مٹایا۔ سرب جیاں پرہ دیوے ساتھ، سگلا سنگ آپ اکھوائیا۔ لیکھا جان تریلوکی ناتھ، ترے ترے اپنا رنگ رنگایا۔ آتم پرماٹم پوجا پاٹھ، ساچا منتر دئے پڑھائیا۔ لیکھا چکے تیرتھ اٹھساٹھ، آتم سروور ایکا دئے ٹھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سَٹجگ ساچا کھیل رچایا۔ سَٹجگ ساچا ست ستواد، ست ستوادی مات لگائیندا۔ کلجگ میٹے واد وواد، کوڑ گریارا موہ

ٹرائیندا۔ سریشٹ سبائی وجے ایکا ناد، دُهن آتمک راگ سُنائیندا۔ شبدا گمئی بودھ اگادھ، سو پُرکھ نرنجن آپ درڑائیندا۔ بھکت بھگوت
 میل ملاوا موہن مادھو مادھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجُگ ساچا رنگ رنگائیندا۔ سَتجُگ ساچا چاڑھ رنگ،
 رنگنہار آپ اکھوائیندا۔ کلجُگ میٹے بھیکھ پکھنڈ، کوڑی کرپا موہ چُکائیندا۔ سرب جیاں سُنائے ایکا چھند، جیو جنت جنت جنائیندا۔
 بھانڈا بھرم بھو ڈھاپے دُئی دویتی کندھ، گڑھ ہنکار آپ ٹرائیندا۔ جیو جنت آتم پرماتم دیوے سچ اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجُگ ساچا بندھن پائیندا۔ سَتجُگ ساچا بندھن پا، پارہم پرہ کھیل کرائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر
 ویش دے مٹا، آتم پرماتم جوڑ جوڑائیندا۔ مندر مسجد شوڈوالے مٹھ ویکھے تھائوں تھان، گر در اپنا ویس وٹائیندا۔ ساچا ایشٹ اک پرگٹا،
 پُرکھ اکال دین دیال نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سریشٹ سبائی لے جگا، جاگرت جوت اک وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی لے پڑھا، پُشتک ہتھ نہ
 کھئے رکھائیندا۔ ستاں دیپاں دے صلاح، صلاحگیر پھیرا پائیندا۔ ساچا مارگ دیوے لا، دو جہاناں ساچے راہ چلائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجُگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ سَتجُگ تیرا ساچا سنگ، ہر سَتگر آپ نبھائیا۔
 گھر گھر وجے اک مردنگ، گرہ گرہ ناد سُنائیا۔ نو دوارے آپے لنگھ، گھر دسویں بوجھ بوجھائیا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، گوبند گوبند
 الاٹیا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، ہرجن ساچے لے ملاٹیا۔ ناتا ٹے بتی دند، اجپا جاپ آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی اون جاون مکے پنڈھ، گیڑا
 گیڑ دے چُکائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان ہونے سنگ، سگلا سنگ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، سَتجُگ ساچے دھندے لائیا۔ سَتجُگ ساچے ساچی اوٹ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ دھرم دوارا قلعے کوٹ، ایکا
 بنک سہائیندا۔ نام ندھانا لگے چوٹ، چوٹ نگارے آپ لگائیندا۔ لکھ چوراسی واسنا کڈھے کھوٹ، کوڑی کرپا میٹ مٹائیندا۔ کر پرکاس
 نرمل جوت، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَتجُگ ساچا ویس وٹائیندا۔ سَتجُگ ساچا ویس پُرکھ
 اکم، الکھ اگوچر آپ کرائیا۔ جن بھگتاں میلا کر سری بھگون، بھگون اپنا رنگ رنگائیا۔ کر پرکاس پن سورج چن، چند چاندنی اک
 چمکائیا۔ پنچ وکارا دے ڈن، آسا ترسنا دے مٹائیا۔ لیکھا جانے جنی جن، دھن دھن جنیندی مائیا۔ ایکا راگ سُنائے کن، سوہنگ اکھر

کرے پڑھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اتم جائن من، نیوں نیوں سیس جگدیش جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ستجگ ساچا رنگ وکھائیا۔ ستجگ ساچے چڑھے چا، بھگت بھگونت آپ وڈیائیندا۔ پاربرہم پرہہ ملے ملاح، بن کھیوٹ کھیٹا بیڑا کندھ اٹھائیندا۔ آتم پرما تم دیوے سچ صلاح، دوجا اکھر نہ کھئے پڑھائیندا۔ شبد وچولا اک بنا، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ پچھلا لہنا دئے چکا، چار جگ اپنی جھولی پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ اتم پار کرا، پار کنارہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ ساچا لئے پرگٹا، لوک مات دھرت مات گود سہائیندا۔ ساچی سکھیا اک جنا، ساکھیات کھیل کرائیندا۔ نرگن بھچھیا اپنی پا، سرگن جھولی آپ بھرائیندا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ دسے کوئی نہ، راج راجان شاہ سلطان ایکا در سہائیندا۔ ہرجن ویکھے تھائوں تھان، نو کھنڈ پرتھمی پھول پھولائیندا۔ کر کرپا پکڑے بانہ، پکڑنہارا دس کسے نہ آئیندا۔ دو جہاناں کرے سچ نیاں ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ گرمکھان سر رکھے ٹھنڈی چھان، اگنی تہ نہ کھئے تپائیندا۔ کلجگ لہنا دینا دئے مکا، ستجگ ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست اک ورتائیندا۔ ساچی وست ستجگ دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ سرب جیاں دا اک پیار، پیار پیار نال بندھائیا۔ سرشٹ سبائی اک دھار، ایکا دھندے دئے لگائیا۔ آتم پرما تم اک جیکار، ساچا سوہلا اک سنائیا۔ ایش جیو دئے ادھار، جگدیش وڈی وڈیائیا۔ برہم پاربرہم میل ملائے میلنہار، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ گر چیللا سوہے اک دوار، گھر ٹھاکر سوامی ویکھے چائیں چائیا۔ آتم سیجا کر تیار، ترے گن اتینا ٹھانڈا سیتا گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ اپنا بھيو چکائیا۔ ستجگ کھولے ہر جو بھيو، بھيو اولڑا آپ جنائیندا۔ آد پُرکھ وڈ دیوی دیو، دیوت سرُ سیس نوائیندا۔ الکھ اگم اتھاہ ابھيو، اگوچر اپنی کار کرائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا میو، رسنا رس اک چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ ستجگ ساچی ونڈے ونڈ، کلجگ لہنا دئے مکائیا۔ پُرکھ ابناسی ستا دے کر کنڈ، آنت کروٹ لئے بدلایا۔ نو کھنڈ پرتھمی میٹے بھیکھ پکھنڈ، جوٹھ جھوٹھ دئے گوائیا۔ ستجگ ساچا چڑھے چند، سچ سچ کرے رُشنایا۔ بھگت بھگونت جنائے اک انند، انند انند اک درسائیا۔ بن اکھر سنائے سوہلا چھند، گیت گوبند آپ الاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا

ہر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ جُگ جُگ ویس ہر کرتار، آد جُگاد وٹائیندا۔ کلجُگ اتم ہو تیار، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ نہکلنک ہو اُجیار، نام ڈنکا اک سُنائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ سَتجُگ آوے اپنی وار، تہت وار ویلا وقت نہ کھئے وکھائیندا۔ کِرپا کرے آپ نرنکار، کر کِرپا ویکھ وکھائیندا۔ پیس پیسا پاوے سار، جگت جگدیشا ونڈ وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَتجُگ ساچا دیوے دان، کلجُگ مٹے آنت نشان، کوڑی کِرپا آپ مٹائیندا۔

★ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی بھجن سنگھ دے گرہ شیخ پُر ضلع انبالہ ★

سَتجُگ چلے ساچا ناؤں، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیندا۔ کرے کھیل اکم اتھابو، بے پرواہ بھیو چُکائیندا۔ آتم پرما تم پکڑے باہوں، نرگن نرگن گود بہائیندا۔ درگاہ ساچی دیوے سچا تھائوں، تھان تھنتر آپ وڈائیندا۔ دو جہاناں پتا ماؤں، پوت سپوتا گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتجُگ ساچا راہ چلائیندا۔ سَتجُگ ساچے دیوے دات، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ بھگت بھگونت بٹھے نات، پُرکھ بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ کلجُگ میٹ اندھیری رات، سَتجُگ ساچا چند چڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی ایکا گاتھ، ایکا منتر نام درڑائیندا۔ ایکا پوجا ایکا پاٹھ، ایشٹ گردیو اک وکھائیندا۔ ایکا تیرتھ ایکا تاٹ، سر سرور اک نہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتجُگ ساچا کھیل وکھائیندا۔ سَتجُگ ساچے دیوے دان، دیونہار ہر اکھوائیندا۔ کلجُگ میٹے کوڑ نشان، چاروں کُنٹ پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن ہو بلوان، سرگن نرگن اپنا بل رکھائیندا۔ شبدا اگتی وڈ مہربان مہربان مہربان، دین اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھیو ابھیدا آپ کھلائییندا۔ بھیو ابھیدا جائے کھل، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلائییا۔ سَتجُگ دیوے نام امل، املٹری دات آپ ورتائیا۔ لکھ چوراسی بنائے ایکا گل، ورن برن نہ ونڈ وندائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوئی نہ کہے بھل، آتم پرما تم ساچا ناتا جوڑ جوڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

سَتَجُگ ساچا لئے پرگٹائیا۔ سَتَجُگ ساچا مات رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ مہابلی ہو پرتکھ، رُوپ انُوپ آپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت لئے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سَت سَتوادی مارگ دس، ساچے راہے آپے پائیندا۔ ایکا نام سُنائے ساچا جس، جس وید پُران چُکائیندا۔ سنن میلا ہس ہس، گھر ساچے آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتَجُگ اپنا ناؤں چلائیندا۔ سَتَجُگ ناؤں سوہنگ سو، سو پُرکھ زرنجن کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم بیج دیوے بو، پت ڈالی پُھل مہکائیا۔ زرنجن جیہا زرنجن ہو، سرگن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سَتَجُگ دھار، سَت سَتوادی آپ چلائیندا۔ چار ورنان دئے ادھار، ایکا گھر بہائیندا۔ چار ورنان اک پیار، ایکا نین نین ملائیندا۔ چار ورنان اک جیکار، ایکا اکھڑ نام سُنائیندا۔ چار ورنان اک شنکار، ایکا بستر تن ہنڈھائیندا۔ چار ورنان اک ونجار، نام ہٹ اک گھلائیندا۔ چار ورنان اک داتار، زرنجن داتا نظری آئیندا۔ سرِشٹ سبائی پاوے سار، نو کھنڈ پرتھمی ویکھ وکھائیندا۔ ستان دیپاں ہو أُجیار، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ پُورب لہنا دینا سَتَجُگ تریتا دوپر کلجگ دئے نوار، لیکھا لیکھے سب دا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن، زرنجن اپنا آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن آسن لا، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔ شاہو بھوپ بن ملاح، سَتگر اپنا ناؤں چلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت در لئے بُلّا، بھگت بھگونت پڑدہ لاپندا۔ ایکا اکھڑ ایکا وار ایکنکارا دئے سُنّا، آخر اپنا بھیو چُکائیندا۔ صفت صلاحی بے پرواہ، صفتی صفت نہ کئے جنائیندا۔ رہبر بنے آپ خُدا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم پھیرا پا، نہکلنک اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ امام امامان آپ اکھوا، شاہ سُلطانا بھیو چُکائیندا۔ شبد دمامہ اک وجا، دو جہاناں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتَجُگ دیوے ساچا ور، دھرت مات ساچی گود سہائیندا۔ سَتَجُگ چھوٹا ویکھے بالا، بالک اپنی دیا کھائیا۔ کرے کھیل ہر گوپالا، گوہند وڈ وڈیائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی بنائے سچی دھرمسالہ، دھرم دوارا اک وکھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، ہرجن جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ لہنا دینا چُکے شاہ کنگالا، غریب نازے گود اُٹھائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکالا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ سَتَجُگ دسے راہ سُکھالا، ایکا اکھڑ کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سچ رہیا درڑائیا۔

سچ سچ ساچا منتر ، نو ست ست جنائیندا۔ سرب جیاں گت جانے آنتر، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ میٹے اگن بسنتر، امرت میگھ
 برسائیندا۔ سرب جیاں دا اکو منتر ، سوہنگ سو آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا راہ چلائییندا۔
 ستجگ ساچے وڈ وڈیائی، سو پُرکھ نرنجن آپ دوائیندا۔ پیر پیغمبر گُر اوتار ویکھن چائیں چائیں، نیتز نین سرب اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناسی
 کھیل رچائی، لوک مات ونڈ ونڈائیندا۔ کلجگ اتم ہونے جدائی، جدا اپنا انگ وکھائیندا۔ ستجگ ساچے کرے کڑمائی، گھر ساچے آپ
 بہائیندا۔ دھرنی دھرت دھول میلا رہیا ملائی، مل مل اپنا راگ لائیندا۔ دوہاں وچولا سچا شہنشاہی، شاہ پاتشاہ اپنا کھیل کرائیندا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا حکم چلائییندا۔ ستجگ حکم ایکا وار، ستگر پورا آپ سنائیا۔ کھتری براہمن
 شوڈر ویش ایکا گھر دئے بہال، ایکا مندر سوہا پائیا۔ سرشٹ سبائی وکھائے اک دھرمسال، دھرم دوارا آپ سہائیا۔ دوس رین رین دوس
 کرے پرتپال، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ دیوے مان وڈیائی۔ ستجگ سویا کلجگ اتم
 اٹھے، چوتھا جگ لے انگریا۔ کرے کھیل ابناسی اچتے، پارہم دیا کھائیا۔ لوک مات سہائے ساچی رتے، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ کوڑ
 کڑیارا جڑ آپے پئے، شوہ دریائے دئے رڑھائیا۔ پنچ وکارا پھڑ پھڑ کئے، نام کھنڈا ہتھ چمکائیا۔ گرمکھ ویکھے جنم جگ دے رُسے، پھڑ باہوں
 گلے لگائیا۔ پورب لیکھا آپے پُچھے، دوسر سنگ نہ کئے رلائییا۔ دیوے درس جو اندر بیٹھا لکے، اپنا پردہ دئے چُکائیا۔ سینگھ روپ ہو ہو
 یکے، شہنشاہ وڈی وڈیائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچے آپ جگائیا۔ ستجگ ساچا جائے جاگ، سو پُرکھ
 نرنجن آپ جگائیندا۔ آنتر اچے اک ویراگ، بن ویراگی نیناں نیر وائیندا۔ چاروں کُنٹ ویکھے نظر نہ آئے کوئی سجن ساک، ساچا سنگ نہ کئے
 نہہائیندا۔ پیر فقیر نہ کئے پاکى پاک، خاکی تن سرب ڈرائیندا۔ کئے نہ چڑھے ساچے راک، آسو گھوڑا نہ کئے دوڑائیندا۔ شرع شریعت بدھا
 نات، کلجگ کلمہ آپ پڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی ناتا جڑیا ذات پات، ورن برن سنگ نہ کئے جھڈائیندا۔ کئے نہ جانے ہر کی ذات، اذاتی
 بہیو نہ کئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ستجگ اٹھ اٹھ نیتز رووے، نین نیناں نیر
 وائیا۔ کون بیچ ساچا بووے، پت ڈالی دئے مہکائیا۔ اپنے جیہا آپے ہووے، گرمکھ اپنے رنگ رنگائیا۔ کلجگ کوڑی دُرمت میل دھووے،

۵.۱

۵.۱

نرمل نیر سیر پیاٹیا۔ امرت رس نجر چووے، جھرنا ایکا نام جھرائیا۔ نرگن جوت آتم بلووے، اندھ اندھیر مٹاٹیا۔ آتم سیجا سچ سنگھاسن آپے سووے، آلس نندرا آپ مٹاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر ستجگ ساچے دئے جنائیا۔ ستجگ ساچا گیا جان، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ ہوں بالک بال نادان، تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ توں صاحب چتر سگھر سُبجان، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ جگ جگ کھیل کرے مہان، تیری مہا گنت نہ کھئے گنائیندا۔ کلجگ اتم میٹ کوڑ نشان، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ چار ورن کرے پروان، اوج نیچ نہ کھئے رکھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش پندو مسلم سیکھ عیسائی تیرا ناؤں سارے گان، ایکا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ تیئی اوتار بھگت اٹھاراں عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد در دربار منگن دان، گر اوتار سیس جھکائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، پرم پُرکھ پت پرمیشور اپنا بل آپ جنائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں ہو پردھان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ایکا ناؤں سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا ناؤں گن ندھان، گنوتتا آپ جنائیا۔ وشن برہما شو کرن پروان، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت ساچے سنت سارے گان، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ ستجگ ملیا اکو دان، پُرکھ ابناسی جھولی پائیا۔ سوہنگ شبد ہونے پردھان، لکھ چوراسی دئے وڈیائیا۔ پچھلا مٹے سرب نشان، آگے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا ناؤں دئے سمجھائیا۔ ایکا ناؤں ہر نرنکار، دوسر اور نہ کھئے رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نراکار، نرگن اپنا بھیو چکائیندا۔ ہنگ برہم کر پسار، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ کایا ماٹی دے آدھار، نارڑی چمڑا سوہیا پائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیار، پُرکھ بدھاتا ویس وٹائیندا۔ اک اکانتا ویکھنہار، اکل کل بھیو چکائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطانان کرے خوار، شہنشاہ اپنا حُکم ورتائیندا۔ غریب نائیاں پاوے سار، جگت نتائیاں گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ستجگ جھولی آپ بھرائیندا۔ ستجگ جھولی نام بھنڈارا، ہر جو ہر ہر آپ بھرائیا۔ لوک مات دا سچ وبارا، بن بوہاری آپ سمجھائیا۔ بھگت بھگونت کرے اُجیار، بھگون میلا سہج سُبھائیا۔ سچ دھرم دا اک دوارا، ست ستوادی دئے وکھائیا۔ ساڈھے تے ہتھ کر تیارا، ترے گن اتیتا ویکھے چائیں چائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر اکو لائے سچا نعرہ،

سوهنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتگر مندر اک سُہائیا۔ سَتجگ مندر سچ محلہ، ساڈھے تِن تِن بنک سُہایا۔ پُرکھ ابناسی اک اِکلا، بن سیوک سیو کھایا۔ بھگت پھڑائے اپنا پلا، بھگون اپنی دیا کھایا۔ سَتجگ دسے راہ سُکھلا، ساچا مارگ اک درڑایا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اٹل پدوی دئے وکھایا۔ اپنے پرکاس آپے بلا، جوتی جوت رُشناپا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، سو پُرکھ نرنجن گیت گوہند آپ الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگون، سَتجگ دیوے ساچا دان، گوپی کاہن ویکھ وکھایا۔ گوپی کاہن بھگت بھگونت، گھر ایکا سوہیا پائیا۔ ایکا سیجا سوہاؤنت، ایکا مندر خوشی وکھائیا۔ ایکا گرہ بنائے بنت، ایکا در ملے وڈیائیا۔ ایکا نام ایکا منت، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سَتجگ دیوے ساچا ور، ور داتا آپ اکھوائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگون، اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ کرنہار بے پرواہیا۔

۵۰۳

۵۰۳

★ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی میہر سینگھ دے گرہ شیخ پُر ضلع انبالہ ★

سچکھنڈ نواسی سچ دربار، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، شہنشاہ اپنا حُکم سُنائیندا۔ شبیدی سَت کر تیار، سچ سندیسہ اک الائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کر خبردار، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک دئے آدھار، چوڈاں طبق بھیو چُکائیندا۔ گر پیر دئے اٹھال، پیغمبر اپنا پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربار آپ لگائیندا۔ سچ دربار لائے کرتار، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ تخت نواسی ایکنکار، اکل کل اپنی کھیل کرائیا۔ جگ جگ لہنا دینا دئے اُتار، قرضہ مقروض نہ کھئے رکھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتار، نر ہر اپنا ویس وٹائیا۔ بودھ اگادھا بول جیکار، شبد انادی ناد سُنائیا۔ سرِشٹ سبائی پائے سار، لکھ چوڑاسی ویکھ تھاوں تھائیا۔ حُکمی حُکم کرے ورتار، سچ سندیسہ اک الائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے شاہ سلطانا، شہنشاہ اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جگادی حُکرانا، جگ

جگ حکم چلائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگتی اک ترانہ، ترے گن اتیتا آپ سُنائیندا۔ کرے کھیل وڈ بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارے سوہیا پائیندا۔ سچ دوارے راجن راج، شاہو بھوپ آسن لائیا۔ پاربرہم پرہہ رچیا کاج، سِری بھگوان ویکھے چائیں چائینا۔ جن بھگتاں رکھے لاج، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن مارے آواز، سرگن نرگن لئے جگائیا۔ ست ستوادى ست چلائے جہاز، ہرجن بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ لوک مات ویکھے مار جہات، نیتر نین کھلائی۔ گرمکھ بنائے سجن ساک، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ پاک رسول پاکى پاک، کلمہ نبی نبی پڑھائیا۔ پت پرمیشور پرگٹ ہویا ساکھیات، ساکھی ستجگ دے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دربارے سوہیا پائیا۔ سچ دربارے ایکنکار، اک اکلآ آسن لائیندا۔ وشن برہما شو دئے دئے جوڑ کرن نمسکار، چرنی سیس سرب جھکائیندا۔ کروڑ تیتیساروے زارو زار، سُرپت اند نال ملائیندا۔ تیئی اوتار بن بھکھار، در در الکھ سرب جگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد گل الفی ایکا ڈار، الفیے پندھ مکائیندا۔ اچی کوک کوک پکار، عالمین الہی نور اک درسائیندا۔ مقالے حق کھیل اپار، حق حقیقت آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، مہابلی اپنا ویس وٹائیندا۔ امام امامان وڈ سکدار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو چڑھیا، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ نرگن پلو نرگن پھڑیا، نرگن نرگن بندھ بندھائیا۔ نرگن گھاڑن نرگن گھڑیا، نرگن ویکھے چائیں چائینا۔ نرگن اکھ نرگن پڑھیا، چوڈاں ودیا نہ کئے وڈیائیا۔ اگنی ہون کدے نہ سڑیا، جنم مرن وچ نہ پھیرا پائیا۔ نرہو ہو کدے نہ ڈریا، بھہ اپنا سرب وکھائیا۔ اپنا کھیل آپے کریا، کرتا پُرکھ ویکھے چائیں چائینا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گرہ مندر سوہیا پائیا۔ گرہ مندر سچ محلہ، سچکھنڈ نواسی آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلآ، آد جگادی سوہیا پائیندا۔ سچ سینگھاسن ایکا ملا، چرن کول کول چرن چرن آپ ٹکائیندا۔ جوتی شبدی نرگن نرگن آپے رلا، سرگن اپنا بھیو کھلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچ دوارا سوہنیک، سوہاوت آپ سہائیا۔ بے عیب پروردگار لاشریک، اک اکلآ کھیل کرائیا۔ میٹنہارا جگت اندھیرا تاریک،

نرگن نور کرے رُشنائیا۔ مارگ دسے اک باریک، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ سَتجُگ مارگ لائے ٹھیک، کلجگ ٹھیکر بہن وکھائیا۔ دُور دُراڈا
 دسے نزدیک، نیرن نیرا اپنا پھیرا پائیا۔ اٹھے پھر وسے چیت، گُرمکھ سجن آپ جگائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر کلجگ جانے ساچی ریت،
 ریتوان وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، انڈیٹھری دھار چلائیآ۔ سرب جیاں دا اکو گیت، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ کایا کرے ٹھنڈی
 سیت، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لکھ چوراسی پرکھنہارا نیت، گھر گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گھر گھر
 اندر وسے بھگوان، نیتز لوچن نین دس کیسے نہ آئیندا۔ گُرمکھ ورا لا چتر سُبجان، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ آتم آتر دیوے گیان، اکھر
 وکھر آپ پڑھائیندا۔ ایک راک سُنائے کان، چھٹی راک مَکھ شرمائیندا۔ اُحد ناد وجائے سچی دھنکان، دُھن آتمک آپ لائیندا۔ پنچم سخیان
 میلا ساچے کاہن، گھر مندر سوہیا پائیندا۔ آتم سیجا کر پروان، سیج سُنہجنی آپ ہندھائیندا۔ سَتجُگ ساچے دیوے دان، داتا دانی دیا
 کمائیندا۔ سُرَت سوانی ملے بانی رام، رمییا رام اپنے رنگ رنگائیندا۔ الہی کلمہ دئے پیغام، سدا ازان بانگ آپ سُنائیندا۔ نانک گوہند کر
 پرنام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، سوچھ سروپ روپ درسائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سوچھ
 سروپ، شوئے شکتی آپ جنائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا نظری آئیا۔ میٹنہارا جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ لئے پرگٹائیا۔ پاوے سار پنج
 تت کایا قلبوت، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ آتم آتم دیوے سچ ثبوت، پر ماتم ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے بیٹھا سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ دوارا لوک مات، ماتر بھومی آپ بنائیندا۔ نرگن ویکھے مار جہات، نو کھنڈ
 پرتھمی سٹ دیپ اپنا گنڈا لائیندا۔ چوڈاں طبق کھولے تاک، چوڈاں ہٹ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 دیونہارا ساچا ور، سَتجُگ ساچا راہ چلائییندا۔ سَتجُگ میلا گُرمکھ دھار، گُرمکھ دئے وڈیائیا۔ ورن برن کرے پیار، ساچی سرن اک
 سمجھائیا۔ ایک اکھر کر تیار، پنچ وکارا ستھر دئے کرائیا۔ بجر کپاٹی پتھر دیوے پاڑ، دئی دویتی پڑدہ لاییا۔ اگنی لگے نہ تتی ہاڑ، امرت میگھ
 اک برسائیا۔ کرے پرکاس بہتر ناڑ، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے لاڑ، شبدی گھوڑے آپ چڑھائیا۔ ایتھے اوتھے چلے نال
 نال، دو جہاناں وچھڑ کدے نہ جائیا۔ راتیں سٹیاں درس دئے دکھال، ان درسی اپنی دیا آپ کھائیا۔ سدا سہیلا کرے پرتپال، بن پرتپالک

۵۰۵

۵۰۵

سیو کھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دے جنائیا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچی دھرمسال، گرو دوارا مندر مسجد مٹھ شہودوالا
ایکا نظری آئیا۔ سمرتھ پُرکھ دین دیاں، ساچی سیجا بیٹھا آسن لائیا۔ گرمکھ ویکھے چھوٹے بال، بال انجانے گود اُٹھائیا۔ ایک مارگ دے
سکھال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ میلا سہج سُبھائیا۔ سچکھنڈ میلا گر گر دھام، گر
مُورت اکال درڑائیندا۔ گھر ٹھاکر سوامی ملے رام، گھر مندر اک وڈیائیندا۔ گھر میلا گھنٹیا زرگن شام، ساچی بنسری نام سُنائیندا۔ گھر پیر
پیغمبر دے کلام، کلمہ نبی رسُول پڑھائیندا۔ گھر نانک زرگن جنائے ست نام، نام ست ست بُجھائیندا۔ گھر گوبند گر گر کرے پرنام، پُرکھ
اکال سیس جھکائیندا۔ بن وچولا دو جہان، دوئے دوئے ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم مٹھ نشان، پُرکھ ابناسی آپ مٹائیندا۔ ستجگ سچ کرے
پردھان، ست ستوادی راہ چلائییندا۔ سرشٹ سبائی دے گیان، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ گرمکھ سجن آپ پچھان، گر چیلارُپ وٹائیندا۔
پُورب جنم دا لہنا دیوے آن، لیکھا سب دا آپ مُکائیندا۔ بھگت بھگونت مل مل خوشی منان، گیت گوبند آپ لائیندا۔ ساڈھے تن ہتھ
مندر مکان، بنک دواہی بنک سہائیندا۔ رُوداس چمارا لکھ لکھ لیکھ مہان، ساڈھے تن تین ونڈ ونڈائیندا۔ سمبل کھپڑا وسے نوجوان،
پردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ ستجگ ساچا کرے پروان، ساچا لیکھا اک سمجھائیندا۔ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان سوہنگ ڈھولا
سارے گان، آتم پرما تم پر م پُرکھ بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے دیوے
ور، ورا داتا اپنی دیا کھائیندا۔ ورا داتا دین دیاں، دین اپنی دیا کھائیا۔ گرسکھ گر گر لے اُٹھال، گر منتر بوجھ بُجھائیا۔ ویلے آنت نہ کھائے
کال، مہاکال نہ بھے جنائیا۔ ستگر پورا ویلے آنت کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، گرمکھ گر گر لے اُٹھائیا۔ گرمکھ گر گر ایک در، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ گرمکھ گر
گر ایک گھر، گھر ایک سوہیا پائیندا۔ گرمکھ گر گر ایک ور، نار کنت رُپ وٹائیندا۔ گر گر گرسکھ اکو اکھر پڑھ، آخر اپنا میل ملائییندا۔
گر گر گرسکھ اک دوارے کھڑ، سچ دوارا نظری آئیندا۔ ناتا تے سیس دھڑ، جگدیش اپنا رنگ رنگائیندا۔ سرتی شبدی میلا کر، آتم
پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرشٹ

سبائی ساچا کاهن، لکھ چؤراسی گوپی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چؤراسی ویکھنہارا، نرگن نظر کسے نہ آئیا۔ کلجگ کرے پار کنارہ، ستجگ ساچا مات دھرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گائن ساچی وارا، وارا اکو اک پڑھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن پار کنارہ، کہانی بانی دو جہانی اپنے لیکھے لائیا۔ چوڈاں ہٹ ہٹ ونجارا، چوڈاں طبق طبق نعرہ، حق حقیقت لاشریکت شرع اپنی آپ جنائیا۔ اکو توفیق پروردگار کرے کھیل اگم اپار لکھ اگوچر جانے ساچی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائیا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دا اک نعرہ، اتر پورب پچھم دکھن نو نو ست ست سرب جیو آتم پرما تم دے پڑھائیا۔ مہربان مہربان مہربان آپ نرنکارا، کاغد قلم نہ لکھنہارا، سمند مس رسی کر لائیا۔ بناسپت کرے باباکارا، ہر کا آنت نہ پاراوارا، گر اوتار پیر پیغمبر رہے بھکھارا، در بیٹھے لکھ جگائیا۔ جن بھگتاں کرے آپ پیارا، نہکلنک لے اوتارا، ستجگ دے راہ نیارا، ایکا نئی نام چلائی۔ قدرت قادر ویکھنہارا، ویکھے وگسے پاوے سارا، بھگت سہائے بھگت دوارا، بھگون دیوے مان وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اک سہارا، گرمکھاں لائے پار کنارہ، ادھ وچکار نہ کھئے ڈبائیا۔ سچکھنڈ ملے گھر بارا، جوتی جوت جوت اجیارا، شبدی ناد ناد دھنکارا، راگی نادی وسے باہرا، گن اپنا آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت، لیکھا جانے جیو جنت، گرمکھ بنائے ساچی بنت، بے آنت اپنے وچ ملایا۔

★ ۲۶ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سیوا سنگھ دے گرہ کھرڑ ضلع انبالہ ★

ساچا قلعہ سچکھنڈ، در گھر ساچے ستگر آسن لائیندا۔ جگا جگنتر ونڈے ونڈ، ونڈنہارا کھیل کرائیندا۔ جگ چوگری مکے پندھ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گائن چھند، ہر جو ڈھولا آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی وڈیائی بتی دند، آتم اند اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن گجری چند، دو جہاناں کھیل کرائیندا۔ پنج تت کایا جیو پنڈ، جگت کھیڑا ویکھ وکھائیندا۔ گھر گمبھیر گئی گہند، وڈ ساگر روپ وکھائیندا۔ تیغ بہادر ایکا بند، جگت ناتا جوڑ جوڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ

کرائیندا۔ ساچا قلعہ ساچا کوٹ، ہر مندر دئے وڈیائیا۔ اک جگائے نرمل جوت، نورو نور کرے رُشنائیا۔ سچ نگارے لائے چوٹ، ایکا دھونسا نام وجائیا۔ صاحب دیال نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے قلعے دئے وڈیائیا۔ ساچا قلعہ سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا آپ جنائیندا۔ وسنہارا اک اکلّا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ جگا جگنتر آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو اپنی گنڈھ دوائیندا۔ نرگن سرگن کر کر ہلا، بھہ بھیانک روپ جنائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، اُچے ٹلے پرت پھول پھولائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا، پُرکھ اکل دین دیال ایکا گھلا، گوبند گر گر آپ پڑھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوراسی بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل اچھل اپنی کار کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ساچا قلعہ سچ دوار، در دروازہ آپ کھلائییا۔ ویکھنہارا ایکنکار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائییا۔ گھاڑت گھڑے نہ کھئے وچ سنسار، باڈی بنت نہ کھئے بنائیا۔ رو سس نہ کھئے اُجیار، سورج چند نہ کھئے رُشنائیا۔ دیا باقی نہ دیوے کوئی بال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا قلعہ ساچا بنک، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گوبند میلا آد آنت، گر چیل ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگئی مہا اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جگت جگت جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، سچکھنڈ نواسی دیا کھائییا۔ پوت سپوتا ست دُلاں، بالی بالائے اٹھائییا۔ لال گوپالا ہو اُجیار، لالن ویکھ تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اگم، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے جنی جن، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ پُرکھ اکل بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے من، ایکا راگ الائیندا۔ ہر کا بھانا لینا من، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ سچ وسیرا بن چھپری چھن، محل اٹل کم کیسے نہ آئیندا۔ ایکا نام سچا دھن، ساچی وست آپ درسائیندا۔ کورئی کریا دینا ڈن، کھنڈا کھڑگ آپ چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھيو آپ چکائیندا۔ ساچا بھيو اکل پُرکھ، پُرکھ پُرکھوتم آپ جنائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھا نہ کھئے جلائییا۔ آپے کرے اپنی پرکھ، پرکھنہارا وڈ وڈیائییا۔ آپے دیوے اپنا درس، درسی اپنا درس کرائیا۔ آپے میٹے جگت حرص، ترسنا حرص نہ کھئے وکھائییا۔ آپے لیکھا جانے عرش فرش،

کایا گرہ پھول پھولایا۔ امرت میگھ ایک برس، ساتک ست ست ورتایا۔ جگا جگتر لاپے قرض، لہنا دینا دئے مکایا۔ کلجگ اپنا پورا
 کرے فرض، گوبند سورا دئے سمجھایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا کھیل آپ سمجھایا۔ ساچا
 کھیل ایکنکار، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ پوت سپوتا کر تیار، سپس جگدیش ہتھ ٹکائیندا۔ گر چیل سوہے اک دوار، ویلا وقت
 اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جودھا سوریر بلی بلکار، بل اپنا آپ جنائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ
 ویکھنہار، لوآن پریاں برہمنڈاں کھنڈاں پھیرا پائیندا۔ انڈج جیرج دئے بلار، اُتہج سینج پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر نریشا ایک ایک سنائیندا۔ سچ سندیسہ ہر جو گیت، گر گر آپ جنائیا۔ پارہم پرہ ساچا
 میت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھایا۔ آد جگاد رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آتیا۔ سدا سہیلا ٹھانڈا سیت، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔
 چرن کول پریت، کول نین نین ملایا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ جنائیا۔ بھیو ابھیدا پُرکھ اکل،
 ایکنکارا آپ جنائیندا۔ گوبند سورا ویکھے لال، لالن اپنے انگ لگائیندا۔ سیوا لائے کال مہاکال، حُکمی حُکم آپ ورتائیندا۔ گرسکھ ویکھے
 ساچے لال، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، ستگر
 پورا آپ سہایا۔ ایک نام مہا اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آتیا۔ آد جگاد جگ جگ کھیل سری بھگوت، پیکھنہارا بے پرواہیا۔ گر اوتار
 پیر پیغمبر در درویش رہن منگت، اپنی جھولی آکے ڈاہیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گر گر ایک
 بوجھ بوجھایا۔ گر گر بوجھ دیوے کرتار، کرتا پُرکھ دیا کھائیندا۔ اتم میلا وچ سنسار، گر چیل ناؤں دھرائیندا۔ کوڑی کرپا جگت وہار،
 جگت ناتا توڑ ٹرائیندا۔ سچ سچ سچ ونجار، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ اتم پرما تم کر پیار، گرمکھ گر گر آپ پرنائیندا۔ قلعہ کوٹ نہ کھئے
 آدھار، اٹ گارا کم کیسے نہ آئیندا۔ حُکمے اندر فرمانبردار، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جھوٹھا قلعہ تچ وچ سنسار، ساچا چھلا پور کرائیندا۔
 جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گوبند اپنی کارے لائیندا۔ گوبند قلعے دینا تچ، پُرکھ اکل تجایا۔ جو
 گھڑیا سو جائے بھج، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارے بہنا سچ، پُرکھ اکل گود سہایا۔ کوڑ نگارہ رہیا وچ، چاروں کُنٹ کرے

شنوائیا۔ دین دیال تیری رکھے ج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ فنج ڈنکا جائے وج، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ کرے کھیل پورا سمرتھ، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ جگ چوڑی بائے نتھ، لکھ چوراسی آپ بھوائیا۔ ساچا مارگ دئے دس، بھیو ابھیدا آپ کھلاییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حکم حکم اک منایا۔ جگت قلعہ پری اند، چار دیواری آپ جنائیندا۔ ہر کا قلعہ سچکھنڈ، چھپر چھن نہ کھئے چھہائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ اکو پرکھ اکال گائے چھند، گوبند گیت اک الاٹیندا۔ دو جہاناں مکے پندھ، در دوار آپ سہائیندا۔ ورن برن ذات پات اوچ نیچ راؤ رنگ دئی دویت جھوٹھی ڈھاؤنی کندھ، کلر کندھ رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا حکم آپ جنائیندا۔ کلجگ قلعہ دینا تیاگ، تیاگی تیرے نام وڈیائیا۔ دو جہاناں لگے بھاگ، بھاگ اپنا لینا ونڈایا۔ تیرا نوری جگے چراغ، دو جہان کرے رُشنایا۔ کلجگ جیوان دھونا داغ، ڈرمت میل لہایا۔ ترے گن اگنی بوجھے آگ، تتو تت نہ لاگے رایا۔ گرمکھاں دینا ساچا راج، درگاہ ساچی آپ بہایا۔ پرکھ ابناسی رچیا کاج، لوک مات ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن سرگن چلائے جہاز، ساچا بیڑا اپنے کندھ اٹھایا۔ شبد اگئی مارے اک آواز، آتم پرما تم کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنڈیسہ اک سنایا۔ سچ سنڈیسہ ہر نرائن، گر گوبند آپ جنائیندا۔ گوبند پیکھے اپنے نین، نج نیتر درس کرائیندا۔ لوک مات چکے لہن دین، لہنا دینا پار کرائیندا۔ پرکھ اکال ساک سین، سجن اپنا میل ملائیا۔ نانا توڑ مات پت بھائی بھین، پوت سپوت گود اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ گوبند قلعہ دینا چھڈ، پرکھ اکال جنایا۔ پار کنارہ تیری حد، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکایا۔ پتا پوت رہیا سد، گھر ساچے وجے ودھایا۔ سچکھنڈ دوارے بہنا سچ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ درشن کرنا رچ رچ، نیتر نین کھلایا۔ غریب نایاں پڑدہ لینا کج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سنڈیسہ رہیا سنایا۔ سچ سنڈیسہ سن گوبند، گر اپنی خوشی منائیندا۔ کون ویلا پرہہ میٹے چند، چنتا اور نہ کھئے رکھایا۔ اپنے لیکھے لائے اپنی بند، پتا پوت نہ کھئے اکھوائیندا۔ گہر گمبھیر ٹوں ساگر سندھ، تیرا آنت کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ منگاں منگ در جگدیش، دوئے جوڑ جوڑ نمسکار۔ تیرا

حکم مئی حدیث، میرے صاحب پروردگار۔ کون ویلا چہتر سوہے سیدس، سچکھنڈ سچے دربار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ دیوے اپنی وار، سچ سندیسہ سِری بھگوان، گر گوبند آپ جنائیا۔ پُری اند چھڈ نشان، سچ نشان دئے وکھائیا۔ سچکھنڈ دوار ست مکان ست ستوادی آپ بنائیا۔ آد جُگاد وسے بھگوان، نہ مرے نہ جائیا۔ گر اوتاراں دیوے دان، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ کلجگ اتم لیکھا چُکائے وچ جہان، دوئے دوئے اپنا رُپ وٹائیا۔ ساچا قلعہ کر تیار، کوٹ اپنی بنت وکھائیا۔ ایک سسٹا گن ندھان، ستگر اپنے رنگ رنگائیا۔ ہوڑا اُپر وڈ بلوان، زرگن سرگن میل ملائیا۔ دو جہاناں ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ اپنا نین اٹھائیا۔ سمبل کھیڑا اک مہان، گر چیل میل ملائیا۔ داتا دانی دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ پُرکھ اکال ہو مہربان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھ اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا لئی سیکھ، ہر جو تیری وڈ وڈیائیا۔ اپنی ہتھیں لیکھا دے لیکھ، لیکھا لیکھنا بن قلم شاہیا۔ لوک مات گرُمکھ بنائے سیکھ، سیکھ اپنا رُپ وٹائیا۔ در دوارے منگی بھکھ، ساچی بھچھیا اک ورتائیا۔ جس تے کِریا تِس تِس ملیا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ پُری اند دا آنت تیگ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ تیرا لیکھا کنت سہاگ، گھر مندر سوہا پائیندا۔ پُرکھ اکال چلائے تیرا جہاز، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کھائیندا۔ ویلے اتم رکھے لاج، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ تیرا ناؤں رکھ غریب نواز، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آنت سندیسہ نر نریشا ایکو وار جنائیندا۔ آنت سندیسہ ایکنکار، ایک وار جنائیا۔ گوبند تیرا سچ دوار، درگاہ ساچی دئے وکھائیا۔ پُرکھ اکال ویکھنہار، نیتر پیکھے چائیں چائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچے میلے چائیں چائیندا۔ چاؤ گھنیرا گھر سچ، سو پُرکھ زرنجن کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن مارگ دس، ایکنکارا انگ لگائیندا۔ آد زرنجن کر پرکاس، دیپک جوت جوت جگائیندا۔ ابناسی کرتا کر کر واس، گرہ مندر ویکھ وکھائیندا۔ سِری بھگوان بن بن داس، سیوک سیو آپ کھائیندا۔ پاربرہم ویکھے کھیل تماش، خالق خلق رُپ وٹائیندا۔ گوبند منڈل ساچی راس، گوپی کابن آپ نچائیندا۔ اک آکیلا وسے پاس، ہر جو وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سرگن پوری کرے آس، زرگن آسا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائیا۔ گوبند میلا وچ سنسار، سو پُرکھ زرنجن میل ملاوا کرے
 ساچے تھائیا۔ پُری اند اند وبار، گجری چند ملے وڈیائیا۔ پنج تت تت پَسار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کری کُرمائیا۔ گر مورت نراکار،
 انہو پرکاس ربیا سمائیا۔ اجوئی ریت نظر نہ آئے وچ سنسار، گوبند اندر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ کایا قلعہ نہ کھئے وچار، بنک دوار نہ کھئے سہائیا۔
 ایک مندر کر تیار، ترے بھون دھنی اپنے اندر ربیا چھپائیا۔ ساچا بولا بول جیکار، ایکا ڈنکا فتح وجائیا۔ بدلے چولا آپ کرتار، ہولا بہار
 دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مندر اک درسائیا۔ ساچا مندر سچ سینگھاسن، در
 گھر ساچے آپ بہائیندا۔ لیکھا جانے پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا ویکھ وکھائیندا۔ لہنا دینا چکے پرتھی آکاش، آکاشن گگن منڈل ڈیرہ ڈھاپیندا۔
 گر گر جوت نور پرکاسن، اگیان اندھیر چکائیندا۔ گوبند میلا پُرکھ اکال، نرگن سرگن بنے ساتھن، سکلا سنگ نہائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت قلعے آپ تجائیندا۔ جگت قلعے ڈیرہ ڈھاہ، پُری اند تجائیا۔ گرسکھاں بنیا آپ ملاح، گوبند داتا
 بے پرواہیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساچی کرے نام پڑھائیا۔ مایا ممتا موہ تجا، پُرکھ اکال اوٹ جنائیا۔ ڈونگھے ساگر وڑنا آتر اکو چا،
 ۵۱۲ بھو نہ کھئے جنائیا۔ پاربرہم پرہہ پکڑے بانہ، آگے بیٹھا ساچا ماہیا۔ پُرکھ اکال لینا دھیا، دھیان دھیان نال ملائیا۔ ساچے مندر لئے بہا،
 سچ دوارا اک وکھائیا۔ جس گھر وسے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا بنک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ پُری اند وچوں گُرمکھ کڈھ، گر گوبند کھیل کرائیندا۔ مات لوک دی پار حد، اپنی ہتھیں پار کرائیندا۔
 ساچے قلعے آوے چھڈ، سچکھنڈ دوارے آپ بہائیندا۔ اٹھے پھر رہے اند، اند اند وچ ملائیندا۔ گجری نور چاڑھے چند، اگیان اندھیر
 گوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ پُری اند تٹا ناتا، گرسکھاں گر
 سمجھائیا۔ آگے ملے پُرکھ بدھاتا، اپنی گودی ربیا ٹکائیا۔ اکو پتا اکو ماتا، جن جنیدی مٹیا اک اکھوائیا۔ ایکا چرن ایکا ناتا، ایکا بندھن
 ربیا پائیا۔ ایک میل پُرکھ سمراتھا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ گُرمکھاں دیوے ساچی داتا، ست سنٹوکھ دھیرج جت آپ ورتائیا۔ ویلے اتم
 پُچھے واتا، پُرکھ اکال ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے قلعے دئے وڈیائیا۔ قلعے چھڈیا اند پُر، پُری گوبند آپ

وسائیا۔ گرسکھاں لیکھا لیکھا دُھر، دُھر مستک لیکھ جنائیا۔ چرن کول پرہہ جانا جُڑ، جوڑی آتم پرما تم دئے جُڑائیا۔ پُرکھ اکال پئے بہڑ، دین دیاں ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گوبند وکھایا اپنا گھر، گوبند گُرمکھاں رہیا جنائیا۔ پُر اند قلعہ دُور، دُور دُراڈا آپ جنائیندا۔ پُرکھ اکال حاضر حضور، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جو جن سر سے لٹھے پہلے پور، پچھلا اپنا انک پڑھائیندا۔ اتم میلا ملے ضرور، ضرورت اپنی آپ ودھائیندا۔ سرب کلا ہر بھرپور، پرم پُرکھ بھیو کھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے گرسکھ کھڑے ضرور، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ کلجگ قلعہ تپے وانگ تندور، اگنی تت نال رلائیندا۔ گوبند پُرکھ اکال کرے منظور، مُفت اپنا نام وکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گوبند وکھائے ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گوبند لیکھا وچ جہان، کلجگ اتم ویکھے آن، نہکلنک بلی بلوان، قلعہ کوٹ سچ نشان، ساڈھے تن ہتھ مندر مکان، اُپر وسے سری بھگوان، دیپک جوت جگے مہان، انحد راگ سُنائے دُھنکان، بودھ آگادھا ایکا راگ الائیندا۔ قلعہ چھڈیا جگت جہان، آگے میلا پُرکھ سُبجان، دوہاں وچولا نوجوان، گرسکھ گُر گُر مل مل خوشی منان، پایا پُرکھ ہر مہربان، ہرکھ سوگ سرب مٹ جان، اکو سسنا کرے کلیان، چار دیواری نہ کھئے نشان، ہنگ برہم دیوے دان، پاربرہم برہم اپنی کھیل کھلائیندا۔ گوبند ویکھے سورا آن، شبندی چلہ تیر کمان، اُچے ٹلے کھیل مہان، پربت چوٹی ہوئے حیران، سمنڈ ساگر سرب پچھتان، ہر ہر بھیو کھئے نہ آئیندا۔ گُرمکھ گُر چرنی بہ بہ خوشی منان، ساچا قلعہ ملیا وچ جہان، نیڑ نہ آئے پنج شیطان، آسا ترسنا ہوئے ویران، ہومیں ہنگتا مایا ممتا پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گوبند میلا ساچے گھر، گھر ساچا سچکھنڈ دوار، جس گرہ وسے آپ نرنکار، سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اپنا آسن لائیا۔

★ ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی دلپ سنگھ دے گرہ چنڈی گرہ ★

جے جیکار جگت جگ چار، چار ورن جنائیا۔ جے جیکار گُر اوتار، پیر پیغمبر رہے گائیا۔ جے جیکار وشن برہما شیو ادھار، جے جیکار برہمنڈ کرے رُشنائیا۔ جے جیکار سرشٹ سبائی سنسار، لکھ چوراسی جیون جیو جگت وڈیائیا۔ جے جیکار آتم پرما تم ادھار،

پاربرہم برہم سمجھائیا۔ جے جیکار گھر مندر دوار، نیج گھر ایکا ناد سُنائیا۔ جے جیکار شبد دُھنکار، بودھ آگادھا راگ الاٹیا۔ جے جیکار گُرمکھ پیار، گر گر میل ملاٹیا۔ جے جیکار ہری دوار، در دروازہ آپ گھلاٹیا۔ جے جیکار ملے نرنکار، نرگن سرگن ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست جیکارا اک لگائیا۔ جے جیکار سری بھگونت، بھگون اپنا راگ الاٹیندا۔ جے جیکار ساچے سنت، ستگر اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ جے جیکار ہر کا منت، ہر منتر نام درڑائیندا۔ جے جیکار آد آنت، پُرکھ اکال اک وکھائیندا۔ جے جیکار مہا آگت، لیکھا لکھ نہ کھئے مکھائیندا۔ جے جیکار بنائے بنت، مَورکھ مؤڑھ چتر سُبجان وڈھائیندا۔ جے جیکار توڑے گرھ ہومیں ہنگت، مایا ممتا موہ مٹھائیندا۔ جے جیکار گیان بودھ آتم پنڈت، آتم پرما تم کھیل کرائیندا۔ جے جیکار نانا توڑے جیرج انڈت، اُتبھج سینج موہ مٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا اک سُنائیندا۔ جے جیکار گر گردیو، نو نو نو وڈھائیا۔ جے جیکار الکھ ابھیو، پاربرہم بے پروا ہیا۔ جے جیکار ساچی سیو، رسنا جہوا کار کھائیا۔ جے جیکار آتم میو، پرما تم رس وکھائیا۔ جے جیکار نہچل دھام وکھائے اک نہکیو، دیوے مان وڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا اک الاٹیا۔ جے جیکار سرب گنوت، گنوتنا آپ جنائیندا۔ جے جیکار سری بھگونت، گر اوتار پیر پیغمبر رسنا گائیندا۔ جے جیکار منیاں منت، من واسنا میٹ مٹھائیندا۔ جے جیکار مائس جنم بنائے بنت، مانکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ جیکارا اک لگائیندا۔ جے جیکار دو جہان، دو جہاناں والی آپ سُنائیندا۔ جے جیکار کھیل بھگوان، بھگون اپنا بھو چُکائیندا۔ جے جیکار نام ندھان، گن ندھانا ویکھ وکھائیندا۔ جے جیکار کرائے ہر سلطان، شاہ سلطان اپنا ناؤں وڈھائیندا۔ جے جیکار ہرجن سجن میلے آن، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ جے جیکار لیکھا جانے جیو جہان، جیون جگت جگت سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ست جیکارا اک الاٹیندا۔ جے جیکار چار ورن، ست جیکارا آپ جنائیا۔ جے جیکار چُکائے مرن ڈرن، جس جن ستگر بوجھ بُجھائیا۔ جے جیکار کھولے ہرن پھرن، نیتر گیان اک درڑائیا۔ جے جیکار کرتا پُرکھ ملے کرنی کرن، قیمت کرتا آپے پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جے جیکار اک سُنائیا۔ جے جیکار گوبند گیت، ہر ستگر آپ الاٹیندا۔ جے جیکار ستجگ ریت، ست پُرکھ نرنجن آپ چلاٹیندا۔ جے جیکار کھیل

انڈیٹھ، انڈٹھڑے دھام آپ کرائیندا۔ جے جیکار کرے کرائے پت پت پت، پت پاپی آپ ترائیندا۔ جے جیکار کایا کرے ٹھنڈی سیت، اگنی
تت تت بُجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جے جیکار ایکا نام لائیندا۔ جے جیکار ساچا ناؤں، ہر نرنکار آپ
جنائیندا۔ جے جیکار سبئی تھائوں، پُرکھ اکال آپ رکھائیندا۔ جے جیکار کرے سچ نیاؤں، سچ عدالت آپ کھائیندا۔ جے جیکار بھگت
بھگوت پکڑے بابوں، پھڑ بابوں گلے لگائیندا۔ جے جیکار نتھوایاں دیوے ساچا تھائوں، نائیاں اپنا رنگ رنگائیندا۔ جے جیکار کرے کرائے
سچا شاہو، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ جیکارا ایکا لائیندا۔ ست جیکارا سوہنگ سو،
ستگر پورا آپ لگائیا۔ ستجگ بیچ ساچا بو، ہرجن بوٹا مات وکھائیا۔ دُرت میل دُرجن دھو، نرمل نیر سپر پیائیا۔ پنچ وکارا دیوے
کوہ، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ گرسکھ گر چرن جائے چھوہ، آتم پرما تم بوجھ بُجھائیا۔ گیان نیر کرے لو، اگیان اندھیر مٹائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ جیکارا اک سُنائیا۔ سوہنگ سو سچ جیکارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ ستجگ کرے سچ وبارا،
ست ستوادی ویکھ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے پیارا، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ راؤ رنگ اک ادھارا، برہم پاربرہم ونڈ ونڈائیندا۔
خالق خلق ویکھنہارا، مخلوق اپنا بھیو چُکائیندا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیندا۔ ایکا اکھر کر تیارا، ترے گن مایا
پڑدہ لائیندا۔ اچی کوک بول جیکارا، ساچا نعرہ آپ سُنائیندا۔ جے جیکار ہوئے سنسارا، برہمنڈ کھنڈ گیت گوہند اک سُنائیندا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ جیکارا ایکنکارا، اکل کل دھاری اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ست جیکارا نام اٹلا، سری بھگوان آپ
جنائیندا۔ آد جگاد کدے نہ ٹلا، جگت تول نہ کھئے وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے آپ بوہ مُلا، کرتا قیمت نہ کھئے لائیندا۔ آتم پرما تم کرائے
صُلع، دئی دویت میٹ مٹائیندا۔ بھاگ لگائے ہرجن کُلا، کُل ساچی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا
ساچا ور، نام جیکارا اک سُنائیندا۔ نام جیکارا ہرجن سُن، سُن اگم تجائیا۔ لیکھا چُکے آنتر مَن، نیر ملے نہ کھئے وڈیائیا۔ صاحب جنائے اپنا
گن، گنوتنا بے پرواہیا۔ سچ اناد ایکا دُھن، دُھن راگی راگ سُنائیا۔ سنت سہیلے گُرمکھ چُن، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ جیکارا ہرجن آپ سُنائیا۔ سچ جیکارا نام ندھان، جن بھگتاں آپ سُنائیندا۔ دس نہ آئے جیو جہان، جاگرت

جوت ڈگمگائیندا۔ کایا مندر وسے مکان، ساچا کھیڑا آپ سہائیندا۔ اندر وڑ وڑ دیوے دان، داتا دانی دیا کھائیندا۔ گرمکھ وِ رلا ویکھے آن، جس جن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ سوہنگ اکھر کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ وشن برہما شو سارے گان، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ سوہنگ روپ آپ بھگوان، زرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ وشنوں ویکھے مار دھیان، وشو اپنا نین کھلائییندا۔ بھگون جے جیکار دو جہان، آد جگاد اپنا رنگ وکھائیندا۔ کلجگ اتم گرمکھ ویکھے بال انجان، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ وست امولک دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ جے جیکار سچ نشان، جگت نشانہ ہتھ وکھائیندا۔ گرمکھ گر گر میلے آن، جگت وچھوڑا پندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جے جیکار اپنا ناؤں وکھائیندا۔

مہر کرے ہر مہربان، مہما اپنی آپ جنائیندا۔ آتم آتر دے گیان، نانا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ دیپک جوتی نور مہان، گرہ مندر آپ ٹکائیندا۔ انحد شبد ناد دھنکان، راگ انادی آپ الائیندا۔ آتم سیجا کر پروان، سیج سہنجی آپ ہنڈھائیندا۔ برہم پاربرہم ویکھے مار دھیان، ایش جیو جوڑ جوڑائیندا۔ کریا کرے سری بھگوان، بھگون اپنا پڑدہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کایا بنک اک سہائیندا۔ مہربان سری بھگونت، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ گرمکھ میلا نار کنت، گھر مندر خوشی منائیا۔ گرھ توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر کرے پڑھائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جگت دے سمجھائیا۔ آتم پرما تم ساچا منت، گر منتر نام درڑائیا۔ میل ملاوا ساچی سنگت، ہرجن میلے تھاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ مہر نظر اٹھائے بے نظیر، نظر اپنی آپ اٹھائیندا۔ بدلنہارا تقدیر تقصیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے گن مایا کٹے زنجیر، پنج تت اپنے رنگ رنگائیندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا سیر، نچھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ہوئے ہنگتا کڈھے جھوٹھی پیڑ، سچ سچ آپ سمجھائیندا۔ چوٹی چاڑھے پھڑ اخیر، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہر نظر اک رکھائیندا۔ مہر نظر رکھے کرتار، ہرجن ساچے وڈ وڈیائیا۔ نانا توڑ سرب سنسار، ستگر اپنے چرن بندھائیا۔ ہرن پھرن نیتر کھول اکم اپار، الکھ اگوچر

بے پرواہ اپنی بوجھ بوجھائیا۔ آتم پر ماتم کر اجیار، نج نیت درس وکھائیا۔ گھر وچ گھر کھیل کرے اپار، اپر مپر داتا وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر ایکا نین تکائیا۔ ایکا نین ایکا اکھ، ایکا اکھ ہر پڑھائیندا۔ ہرجن کرے ہر جو وکھ، وکھ اپنی دھار چلائیندا۔ درشن دیوے ہو پرتکھ، پرتکھ اپنا روپ وٹائیندا۔ آتر آتر مارگ دس، جگت بسنتر آپ بوجھائیندا۔ زین اندھیری میٹے مس، جوت زرنجن چند چڑھائیندا۔ تیر زالا مارے کس، شبدی بان چلائیندا۔ گھر وچ گھر میلا ہس ہس، گرمکھ گر گر اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل نس نس، دو جہاناں بن بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ مہربان دئیاندھ ٹھا کر سوامی، اپنی دیا آپ کھائیا۔ سرب جیاں گھٹ آتر جامی، گھر گھر وسے سچا ماہیا۔ شبد اگتی جانے بانی، بودھ اکادھا کرے پڑھائیا۔ امرت دیوے سچا پانی، سر سروور اک ٹھائیا۔ آون جاون چکے کانی، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ سرتی شبدی ساچا ہانی، میل ملاوا تھاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مہر نظر جس جن اُپر آپے پائیا۔ مہر نظر رکھے پرہ آپ، اپنی دیا آپ کھائیندا۔ کوئن جنم دا میٹے پاپ، پنت پاپی پار ترائیندا۔ رسنا جہوا دتے جاپ، سو پُرکھ زرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم میٹے سنتاپ، سنسا روگ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا منتر ایکا پوجا ایکا پاٹھ، گردیو ایشٹ اک وکھائیندا۔ اک سروور مارے ٹھاٹھ، تٹ کنارہ اک جنائیندا۔ ایکا ستگر وکھائے ساچا ہاٹ، چوڈاں لوک مکھ شرمائیندا۔ چوڈاں طبق وکھائے ڈونگھے کھات، مقالے حق اپنا آسن لائیندا۔ مہربان پاک، پروردگار اپنی رحمت آپ کھائیندا۔ مُرید مُرشد بنائے سجن ساک، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ گر پیر دیوے ساچا ساتھ، ہر سجن میل ملائیندا۔ مہربان آتم کایا تاکی کھولے تاک، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ نظری آئے ساکھیات، سوچھ سرُپی روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، نیت نین نین ملائیندا۔ ہر نین میل اکھ، آخر اپنا رنگ وکھائیا۔ کرنہارا لکھوں ککھ، ککھوں لکھ دئے بنائیا۔ زرنجن جوت کر پرکاس، گھر ساچے کرے رُشنائیا۔ گرسکھ پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی کرے بند خلاص، بندی خانہ رائے دھرم دئے ٹرائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان وسے پاس، آد آنت اپنا سنگ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی کھیلنہارا کھیل تماش، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں زمیں اسمانا اپنا پھیرا پائیا۔ مہربان مہربان شہنشاہ شاہو شاہباش، شاہ

پاتشاہ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نُر نُر نُر رُشنائیا۔ مہربان نرگن نُر، نُر نوراہنہ ڈگمگائیندا۔ سدا سہیلا حاضر حضور، حضرت اپنا کھیل کرائیندا۔ سرب کلاں آپے بھرپور، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیندا۔ وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پنہہ مَکائیندا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کِریا موہ چُکائیندا۔ جس جن بخشے چرن دھوڑ، مستک ٹِکا ایکا لائیندا۔ چتر سُگھڑ بنائے مَورکھ موڑھ، آپے اپنا گن جنائیندا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ گوڑھ، اتر کدے نہ جائیندا۔ ستگر پُورا سربگ سور، سورپیر اک اکھوائیندا۔ انحد اناد وجائے ساچی نُور، تُریا راگ آپ لائیندا۔ مہربان مہربان مہربان میٹنہارا سرب قصور، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن اپنی دیا کرائیندا۔ مہربان دین دیا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل مہان، ہر پُرکھ نرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ ایکنکارا دیوے دان، داتا دانی وڈ وڈیائیا۔ آد نرنجن نُر مہان، گھر گھر دیپ کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا وڈ بلوان، بل بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ سری بھگوان سچ نِشان، گھر ساچے دئے وکھائیا۔ پاربرہم پرہہ ویکھے مار دھیان، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ ستگر پُورا نرگن سرگن کِریا کرے آن، کِریں اپنے انگ لگائیا۔ سچ سندیسہ دیوے دُھر فرمان، آد جُگاد جُگا جُگنتر کرے پڑھائیا۔ گر اتار پیر پیغمبر پُرکھ پُرکھوتم سپس سرب جھکان، در بیٹھے دھیان لگائیا۔ وشن برہما شو کوئن کوٹ منگن دان، خالی جھولی آکے ڈاہیا۔ مہربان اک بھگوان، دیونہارا سبئی تھائیا۔ جُگ جُگ لوک مات ہویے پردھان، ویس اولڑا روپ وٹائیا۔ بھگت بھگونت رکھائے آن، آنتر آتم بوجھ بُجھائیا۔ ساچے سنتاں دیوے گیان، ست منتر اک درڑائیا۔ گُرمکھ سُنائے راگ ساچے کان، انحد نادى ناد وجائیا۔ گُرسکھاں اُپر ہویے آپ مہربان، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، مہربان مہان بیدو بی خیر یا اللہ ایکا نُر الاہیا۔ مہربان بسمل دھار، وِشو اپنی کھیل کرائیندا۔ گُرمکھ گر گر کر پیار، ہرجن ہر ہر رنگ رنگائیندا۔ گھر وچ گھر ویکھے وگسے پاوے سار، مندر اندر ڈُونگھی گندر سوہیا پائیندا۔ ناد انادی برہمادی گیت دُھنکار، سنگیت اپنا راگ لائیندا۔ سُنے سُنائے سُننہار، اندر باہر پاوے سار، گیت ظاہر کھیل کھلائییندا۔ گُرمکھ گر گر لے اُٹھال، آپ اپنا میل ملائییندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، پُوت سپوتا گود بہائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، مہر مہربان اپنے ہتھ رکھائییندا۔

☆ ۲۷ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی نتھا سنگھ دے گرہ پنڈ بڈھیڑی ضلع انبالہ ☆

سو پُرکھ نرگن وڈ مہربان، نرگن اپنی دیا کھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دُھر فرمان، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ ایکنکارا دیوے دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ آد نرنجن ہو پردھان، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا کھیل مہان، دو جہاناں آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگاہ ساچی آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ کھیلے کھیل سچکھنڈ سچے مکان، سچ دوارا آپ وڈیائیندا۔ بھوپت بھوپ بن راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ حکمی حکم دُھر فرمان، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل ہر نرنکار، آد پُرکھ اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہو اُجیار، تھر گھر اپنا گنڈا لایا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر وڈ وڈیائیا۔ پوت سپوتا کرتیار، ست دُلارا اک پرگٹائیا۔ تھر گھر ساچے دیوے واڑ، گرہ مندر مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سچ سندیسہ ہر نرنکار، آد جگادی اک سنائیندا۔ سچکھنڈ سوہے ست دوار، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ تخت نواسی شاہ سیکدار، حکم اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی پُرکھ اکال، اک اکلآ آپ کرائیا۔ سچکھنڈ وسنہارا سچی دھرمسال، درگاہ بیٹھا آسن لائیا۔ کرے کھیل بے مثال، بے نظیر بے پرواہیا۔ مقامے حق نوری جلوہ جلال، پروردگار اپنا ویس آپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی سوبھا پائیا۔ درگاہ ساچی سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیندا۔ آد جگادی مہا اگت، بھيو ابھید آپ کھلائیندا۔ نرگن میلا ناری کنت، کنت کنتویل ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ ست دوار بنائے بنت، گھڑن بھنہار پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ نرگن نراکار اجونی ریت اپنا مارگ آپے دس، ساچا راہ آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، اندر مندر سوبھا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اوج محلہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلآ، سچ سنگھاسن بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ سچ سندیس نر نریش ایکنکارا ایکا گھلا، ایکا ایک کرے پڑھائیا۔ پوت سپوت پھرائے پلا، شبدي شبد گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت سِری بھگوت، جُگ جُگ اپنی کار کھائیا۔ آد آنت سِری بھگوان، نرگن
 اپنا کھیل کرائیندا۔ ویکھے وگسے دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ ہو آئیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، پرم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ شبدی سٹ وڈ
 بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ وست امولک دے دے دان، داتا دانی جھولی آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارے اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ دوارے ساچا رنگ، سترگر پورا آپ رنگائیا۔ کھیلے کھیل سورا سربنگ،
 پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ شبدا اگئی وجائے مردنگ، تار سِتار نہ کھئے ہلائییا۔ نرگن جوت چاڑھے چند، نورو نور نور رُشنائیا۔ دین دیال ٹھاگر
 سوامی بن بخشند، بخشش اپنی آپ سمجھائیا۔ آد جُگادی گیت سہاگی چھند، ساچا سوہلا آپے گائیا۔ آتر آتر پرماند، ایکا سُکھ رکھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیا۔ آد آنت ویس اولا، ہر جو ہر ہر
 آپ کرائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ شبدی سٹ پھڑائے پلا، تھر گھر اپنا بندھن پائیندا۔ جل تھل مہیئل
 آپے رلا، ڈونگھی گندر سمند ساگر اُچے ٹلے پربت اپنا پھیرا پائیندا۔ سچ سندیس نر نریش ایکا گھلا، نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا وشو دھار، پاربرہم پرہ آپ سمجھائیا۔
 نیش اکھر اکھر کر تیار، آخر اپنی وِدیا آپ جنائیا۔ لیکھن پڑھن توں وسے باہر، بے آنت بے پرواہیا۔ جُگا جُگنتر کھیل اپار، ترے بھون دھنی
 نرگن اپنا مارگ آپے لائیا۔ ایکا سٹ دے سہار، ابناسی اچت کرے پیار، پوت سپوتا گود بہائیا۔ رت سہائے کھڑے گلزار، وشن برہما شو
 لئے ابھار، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنچم ویکھے آپ اکھاڑ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش، اپنا بندھن پائیا۔ نرگن
 سرگن کھیل اپار، لکھ چوراسی کر تیار، اندج جیرج اُتہج سینج اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکا نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر نر نرائن، ایکنکار اک اکھوائیندا۔ رسنا کھئے نہ سکے کہن، لکھ لکھ
 لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر آپ چُکائے لہن دین، سب دا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سوہلا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر جو وڑیا، نرگن اپنا روپ درسائیا۔ ساچے پوڑے آپے

چڑھیا، نظر کیسے نہ آئی۔ اپنی ودیا آپے پڑھیا، آد جُگاد کرے پڑھائی۔ سچکھنڈ دوارے آپے کھڑیا، ساکھیات نرگن نور کر رُشنائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑیا، گھڑ ویکھے چائیں چائیا۔ نہ جنھے نہ کدے مریا، جنم مرن وچ کدے نہ آئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارا ایک ایک سہائی۔ سچ دوارا سِری بھگوان، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ نرگن سرگن کر پردھان، لکھہ چوراسی کھیل کرائیندا۔ بودھ آگادھا اک گیان، آتر آتم آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حُکم ورتائیندا۔ رَو سس سورج چن دیوے پرکاس ساچے بھان، جوتی نور نور ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، بردھ بال رُپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر دھرت دھول ویکھے آن، دھرنی اپنے رنگ رنگائیندا۔ وید شاستر سمِرت دے گیان، جیو جنت ہر پڑھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات مات نشان، نرگن سرگن نشانہ اک وکھائیندا۔ شبَد سرُپی دیوے دان، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ رسنا جہوا سارے کہن، بتی دند صفت صلاحیندا۔ جگ چوکڑی ہو پردھان، نرگن سرگن سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ستجگ تریتا دواپر کلجگ اپنا کھیل وکھائیندا۔ جگ جگ کھیل اولڑا، کرے کرائے ہر نرنکار۔ آد جُگادی گر اوتار پیر پیغمبر بھڑائے پلڑا، شبَد اگمی کر تیار۔ سچ سندیسہ ایک گھلڑا، دُھر دی بانی بول جیکار۔ جوتی شبَدی آپے رلڑا، نرگن رُپ اگم اپار۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگا جگنتر جگت بُجھائے لگی بسنتر، امرت میگھ برسے ٹھنڈا ٹھار۔ امرت میگھ دیوے برس، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ بھگت بھگوت مٹائے حرص، ساتنک ست ست کرائیا۔ گھر گھر وچ وکھائے درس، آتم پرما تم پڑدہ لاہیا۔ لیکھا چُکائے عرش فرش، جلوہ نور اک درسائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ کرائیندا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ ویکھے وارو وار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر خبردار، ساچی خبر آپ سنائیندا۔ بنیا رہے مددگار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ راتی رتی تھتی جانے وار، اگنی پون پانی اپنے حُکم رکھائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ چوڈاں لوک کھیل نرنکار، اکھڑ اپنا آپ سنائیندا۔ چوڈاں طبق ایک نعر، نعرہ ہر ہر آپ الائیندا۔ حق حقیقت کر وچار، لاشریک کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، وسنہارا ساچے گھر، درگاہ ساچی آپ وڈیائیندا۔ درگاہ ساچی سچ ٹکانا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ شاہو بھوپ بن ساچا رانا،
 دُھر فرمانا حُکم سُنائیندا۔ گر اوتار رکھے اپنے بھانا، ساچا بھانا آپ منائیندا۔ شبد انادی دیوے گانا، آتم راگی راگ الایندا۔ امرت رس پینا
 کھانا، ترسنا ترکھا بھکھ مٹائیندا۔ نرمل جوت نور مہانا، گھر گھر وچ آپ ٹکائیندا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوانا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔
 آد جگادی وڈ مردانہ، سچ مردانگی آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا اک پرگٹائیندا۔ سچ دوارا ساچا
 گھر، ہر ستگر آپ پرگٹائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا چڑھ، نرگن اپنا آسن لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر شبد سروپی آپے پھڑ، اپنا بندھن پائیا۔
 جگا جگنتر دیونہارا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچی سکھیا
 لینی سکھ، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ پاوے بھکھ، بھکھک جھولی سرب بھرائیندا۔ جوت سروپی نرگن دھار
 نرویر ایکائے دس، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل لینا
 جان، سِری بھگوان آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکری جگ نرگن سرگن ہوئے پردھان، نام پردھانگی آپ کمائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا
 جگت مہان، شاستر سمتر وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر نریشا ایکنکار اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ اکل کل دھاری ہر جو آپ، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ سریشٹ
 سبائی مائی باپ، لکھ چوراسی گود اٹھائیا۔ جگ جگ میٹنہارا روگ سنتاپ، سنسا دکھ دئے مٹائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیونہارا
 جاپ، اپنا نام کرے پڑھائیا۔ میٹنہارا تینوں تاپ، ترے گن مایا بندھن دئے ٹرائیا۔ اپنا رکھے وڈ پرتاپ، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن اپنی دھار چلائییا۔ نرگن دھار الکھنا الکھ، الکھ اگوچر آپ چلائییندا۔ ست سروپی ہو پرتکھ، جوتی
 جامہ ویس وٹائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمتر، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جگ چوکری چلایا رتھ، بن رتھواہی سیو کمائیندا۔ سدا سہیلا مارگ
 دس، بن رہبر راہ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا کھیل وکھائیندا۔ پاوے سار چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبقات پڑدہ لائیندا۔ لیکھا
 جانے تیرتھ اٹھسٹھ، سر سروور پھول پھولائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گھر گھر اپنا بھیو چکائیندا۔ کھیلے کھیل بازی گر نٹ، سوانگی اپنا

سانگ ورتائیندا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، بھيو ابھيد آپ گھلائیندا۔ نرگن نؤر جوت کر پرکاس، اگیان اندھیر چکائیندا۔ سُرقي شبدی ساچے منڈل پائے راس، گوپی کاپن آپ نچائیندا۔ آتم پرما تم وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ برہم پاربرہم کھیلے کھیل سرب گنتاس، گنوتنا اپنا گن آپ سمجھائیندا۔ ایش جیو داسی داس، بن سیوک سیو کمائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے کھیل تماش، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ ہرجن پوری کرے آس، نراسا کھئے نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ، دو جہاناں ایکا نین اٹھائیندا۔ دو جہاناں ایکا اکھ، نیتز نیتز نال ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو پرتکھ، نرگن اپنی دھار چلائی۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے لکھ چوراسی نالوں کرے وکھ، پھڑ پھڑ باہوں باہر کڈھائیا۔ آتم پرما تم مارگ ساچا دس، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری مس، ساچا نؤر کرے رُشنائیا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ اکھ، اکھڑی کار کمائیندا۔ نرگن دھاروں نرگن جم، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا جگ جگ بٹھ، سر اپنے بہار اٹھائیندا۔ ایکا نام دیوے دھن، دھن خزینہ اک لٹائیندا۔ ایکا راگ سنائے کُن، چھٹی راگ بھيو نہ آئیندا۔ آپے بنے جننی جن، گرمکھ گُر گُر گود اٹھائیندا۔ آسا منسا ترسنا دیوے بٹھ، من ممتا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنے آپ جگائیندا۔ ہرجن ساچا جائے جاگ، جاگرت جوت آپ جگائیندا۔ من ویراگی بھوئے ویراگ، جگت ویراگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جھوٹھی ترسنا بھجے آگ، اگنی ت نہ کھئے تپائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن ماگھ، دُرمت میل دھوائیندا۔ گھر دیپک جوت جگے چراغ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ جگ جگ ویکھے ویکھن یوگ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں میلا دھر سنجوگ، گُر چیلے جوڑ جڑائیندا۔ آتم پرما تم سوہنگ ساچی چوگ، ہنسا مانک موتی مکھ رکھائیا۔ لیکھا چکے ترے ترے لوک، لوک پرلوک دئے وڈیائیا۔ ستجگ سنائے سچ سلوک، ساچا سوہلا آپے گائیا۔ ہر کا بھانا کھئے نہ سکے روک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ لوک مات سچکھنڈ دوارا بنائے سچاکوٹ، جس دوارے چرن چھہائیا۔ گرمکھاں بخشے اکو اوٹ، پُرکھ اکال بھوئے سہائیا۔ نانا تئے ورن گوت، ذات پات نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کرے کھیل ساچا ہر، آد آت اپنا رنگ دکھائیا۔ آد آت ہر ہر رنگ، دس کسے نہ آئیندا۔ گرمکھ سیجا سچ پلنگ، ستگر پورا سیج
 ہنڈھائیندا۔ آت آت اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ ست سرؤپی چڑھے چند، چند چاندنی آپ چمکائیندا۔ گیت سہاگی گائے چھند،
 گوہند سوہلا راگ الائیندا۔ پنج وکارا کھنڈ کھنڈ، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ سرت سوانی نہ ہویے رنڈ، گر شبدی میل ملائیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سچ دوار، ست
 ستوادی آپ سہائیا۔ گرمکھاں کرے آپ پیار، گرمکھ میلے چائیں چائیا۔ ہرجن کھولے بند کواڑ، بجر کپائی کُنڈا لاییا۔ سنت سہیلے لے
 اُبھار، گر چیلے وجے ودھائیا۔ بھگت بھگوت پیج سوار، در گھر ساچے دیوے مان وڈیائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ دیوے اک آدھار، سر اپنا
 ہتھ رکھائیا۔ سمرتھ پُرکھ کرے ساچی کار، کرتا قیمت آپے پائیا۔ جگ چوڑی وچھڑے لے اٹھال، کلجگ اتم میلا سہج سہائیا۔ گر گر
 ویکھے ساچے لال، لال گلالا اپنا رنگ رنگائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، راؤ رنگ
 راج راجان ایک گھر دے ہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم بن آپ دلال، جگت دلالی آپ کھائیا۔ جگت دلال
 سری بھگوان، جن بھگتاں آپ کھائیندا۔ سچ دھرم دا سچ نشان، ست ستوادی آپ دکھائیندا۔ آت پرما تم اک گیان، نش اکھڑ آپ
 پڑھائیندا۔ چوڈاں وڈیا ہون حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وشن برہما شو سیس جھکان، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 منگن دان، خالی جھولی سرب بھرائیندا۔ کرے کھیل آپ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔
 جگ چوڑی لیکھا پورا کرے آن، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے اک گیان، سوہنگ اکھڑ اک پڑھائیندا۔ نو
 کھنڈ پرتھی بنائے آپ ودھان، ستاں دیپاں مارگ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک
 نرائن نر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھ دکھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا
 یار، دوسر ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ غریب نائیاں کرے پیار، راج راجاناں خاک ملائیا۔ ستجگ بٹھائے ساچی دھار، کلجگ کوڑی کریا دے
 مٹائیا۔ سرشٹ سبائی دکھائے اک دوار، ایک مندر سوہا پائیا۔ ایک نام جے جیکار، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ ستجگ ساچا دھرے وچ

سنسار، دھرنی دھرت دھول خوشی منائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے ساچے لال، گرسکھ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، ایک منتر آتر نام درڑائیا۔

★ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی ویر سنگھ دے گرہ پنڈ بٹھلانا ★

سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ایکنکارا حکمی حکم دے جنا، دھر سندیسہ آپ لائیندا۔ آد نرنجن نیر نین لے کھلا، روپ انوہ آپ وٹائیندا۔ ابناسی کرتا پڑدہ دے چکا، انہو پرکاس آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان لے جھلا، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم پرہہ ویکھے ساچا تھان، تھان تھنتر آپ سہائیندا۔ کرے کھیل اکم اتھان، اکھ اگوچر اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا در، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ نرگن نرکار کیرپا کر، نورو نور کرے رُشنائیا۔ سچ دوارے آپے کھڑ، سوچھ سرؤپی ویس وٹائیا۔ سیس جگدیش تاج دھر، تخت نواسی سوہیا پائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ کھیل کھلائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھیو آپ چکائیا۔ ساچا بھیو سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ آد جگادی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ سچ دوارے ہو پردھان، آپ اپنا بل رکھائیندا۔ اک اکلّا نوجوان، پردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ سدا سہیلا سد مہربان، مہر نظر نین اک تکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ دوارا آپ اپائیندا۔ سچ دوار آپ اُپا، ہر جو اپنی دیا کمائییا۔ چھپر چھن نہ کھئے چھہا، چار دیوار نہ ونڈ وٹائیا۔ دیا باقی نہ کھئے ٹکا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا گھر آپ اُپجائیا۔ ساچا گھر سچ دربارا، وڈ درباری آپ اپائیندا۔ کرے کھیل ایکنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، ساچا ہٹ آپ چلائیندا۔ آپے وست رکھے ہر تھارا، اپنی وست اپنے وچ چھپائیندا۔ کرے کھیل اکم اپارا، اکمڑی کار کمائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ بنائیندا۔ در گھر ساچا بنائے بنت، گھڑن

بہنہار آپ اکھوائیندا - لیکھا جانے آد آنت، آنت آد اپنا روپ وٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی مہا آگنت، لکھ لکھ لیکھا نہ کھئے جنائیندا۔ کرے کھیل
 نار کنت، کنت نار ایکار روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سینگھاسن پُرکھ ابناسن
 ایکار آسن لائیندا۔ سچ سینگھاسن ایکنکار، اپنا آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، ست ستوادی دئے وڈیائیا۔ آپے ویکھے ویکھنہار، دوجا
 نظر کھئے نہ آئیا۔ سورج چند نہ کھئے اُجیار، منڈل منڈپ نہ کھئے رکھائیا۔ کھلا پاتی ہو تیار، ترے بھون دھنی بیٹھا جوت جگائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، در دروازہ آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوار کر تیار، ہر ساچا کھیل کھلا ئیندا۔ لیکھا
 جانے اندر باہر، گپت ظاہر نورو نور ڈگمگائیندا۔ حکمے اندر کر ورتار، حکمی حکم ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، راجن راج
 ویس وٹائیندا۔ در دروازہ کھول کھاڑ، غریب نواز ویکھ وکھائیندا۔ رچیا کجا آپ کرتار، کرتا پُرکھ اپنی دھار اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ور، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دئے جوڑ کرے پرنام، پرہ آگے
 سیس جھکائیا۔ تُوں صاحب سچا سلطان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوں منگاں چرن دھیان، بن یاچک جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکار دینا ساچا ور، گھر ساچے منگ منگائیا۔ سچکھنڈ دوار نگا بالا، پرہ آگے منگ منگائیندا۔ آد جگاد جگا
 جگنتر تُوں بنیا رہے رکھوالا، اکو تیری اوٹ تکائیندا۔ تیرا نور سچی دھرمسالہ، در مندر سوہا پائیندا۔ ایکار دینا سچا دھن مالا، ساچی
 وست ونڈ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو سری
 بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر دھیان، ہر سجن دئے سمجھائیا۔ کرے کھیل نوجوان، وڈ داتا بے پرواہیا۔ ایکار
 دیوے سچا دان، اپنی اچھیا بھچھیا جھولی پائیا۔ پوت سپوتا کر بلوان، ست دلارا ایکار جائیا۔ گھر وچ گھر کھول دکان، سچکھنڈ اندر تھر
 گھر دئے پرگنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرہ مندر سوہا پائیا۔ سچکھنڈ دوارے تیری داد، ہر
 ستگر تیری جھولی پائیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، شبدی ست ناؤں رکھائیندا۔ لیکھا جانے بودھ آگادھ، بودھ آگادھی اپنا ناؤں سمجھائیندا۔
 آد جگاد جگا جگنتر سدا سہیلا سنے تیری فریاد، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا

ور، سچکھنڈ دوارے آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تیرا چہر چہن، ہر جو ہر ہر آپ سہائیا۔ کرے پرکاش بن سورج چن، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ ایک راگ سُننا کن، راگ انادی رہیا جنائیا۔ سچ سنڈیسہ لینا من، سد چلنا حکم رضائیا۔ کرے کھیل سیری بھگون، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے دئے سمجھائیا۔ سچکھنڈ دوار کر نمسکار، دئے دئے سیس جھکائیندا۔ پاربرہم تیرا انت نہ پاراوار، الکہ اگوچر تیرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کر کرپا میری پاؤنی سار، تڈھ بن نظر کھئے نہ آئیندا۔ ہوں دھوڑی منگان چہار، خاکی خاک مستک ٹگا لائیندا۔ تون دیونہار داتار، وڈ دانی تون اکھوائیندا۔ ہوں بھکھک سیوادار، ساچی سیوا در کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو تیار، سنگر اپنا بھیو چکائیا۔ تیرے آنتر کھیل اپار، نرگن نرگن دئے وکھائیا۔ ناری کنت بن نرنکار، ساچی سیج لئے ہنڈھائیا۔ دائی دایا اگم اپار، بن سیوک سیو کھائیا۔ ست ڈلارا جنے اپنی وار، بنے دھن جنیندی مائیا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ، ساچے مندر دئے وڈیائیا۔ پوت سپوتا اندر واڑ، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ وڈیائیندا۔ تیرے آنتر اپنا نور کڈھ، نورو نور ڈگمگائیندا۔ تیرے آنتر رکھا اپنی جد، شبدی ست ست ہائیندا۔ تیری رکھاں پار کنارہ حد، حدود اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے ساچی وست تیرے وچ ٹکائیندا۔ ساچی وست جھولی پا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ ست ڈلارے دئے سمجھا، ہر شبدی بوجھ بوجھائیندا۔ وشن برہما شو لئے پرگٹا، تیری دھار دھار دھار نال ملائیندا۔ ترے گن لیکھا لیکھ وکھا، لیکھ لیکھ اپنا بھیو چکائیندا۔ پنچم ناتا جوڑ جڑا، پُرکھ بدھاتا ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ گگن منڈل تیری رچن دئے رچا، رچ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست ڈلارا سیوالئے کما، بن سیوک سیو کھائیندا۔ رو سس لئے چمکا، کرن کرن نال پرگٹائیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑا، اُتبھج سینج جیرج انڈج ونڈ ونڈائیندا۔ نرگن سرگن بھیو چکا، روپ انوپ ست سروپ شاہو بھوپ، اپنا پردہ آپے لائیندا۔ آتم پر ماتم کھیلے کھیلے پرواہ، برہم پاربرہم اپنی انس سہائیندا۔ ایش جیو جگدیش بنت لئے بنا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے تیرا مان

ودھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تیرا مان، ہر چرن ملی سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، وڈ دینن دیا کھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے
 اپنا روپ رکھائیا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، کھیلے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وشن برہما شو دیوے گیان، آتم آنتر کرے پڑھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ تیرا سچ محلہ، ستگر پورا آپ سہائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک اکللا،
 ایکنکارا ڈیرہ لائیندا۔ وسنہارا جلاں تھلاں، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایکا ملا، نیترین نظر کسے نہ
 آئیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ سندیس نر نریش آد جگاد جگ چوکرئی گھلا، بودھ آگادھی ناد سُنائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے تیرا مان رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تیری دھار، ہر جو ہر ہر آپ پرگٹائیا۔
 تیرے آنتروں کڈھے گر اوتار، ستگر اپنی گود سہائیا۔ پیر پیغمبر دے سہار، لوک مات کرے رُشنائیا۔ دیا باقی کھلاپاتی کر اُجیار، آتم
 تاکی دئے کھلائییا۔ ساچا ساقی بن بن امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ ترے گن آگنی دیوے ساڑ، سائتک ست ست
 ورتائیا۔ ایکا ناد شبد دھنکار، گرہ مندر آپ سُنائیا۔ سچ سندیس گر اوتار، پیر پیغمبر آپ پڑھائیا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرنکار، نرگن
 بیٹھا جوت جگائیا۔ جگا جگنتر ویکھے وگسے پاوے سار، ویکھنہارا دس نہ آئیا۔ وشن برہما شو ہوئے پنہار، بن یاچک سیوک سیو کھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیا۔ سچکھنڈ دوار سہاونا، ہر ساچا آپ سہائے۔
 گر اوتار سرب اپاونا، پیر پیغمبر نال رلائے۔ جوتی جوت ڈگمگاونا، نرگن نور کرے رُشنائے۔ نرگن سرگن کھیل کراونا، سرگن نرگن وسے
 ایکا تھائے۔ گر پیر اوتار حکم سُناونا، شبد سندیس اک الائے۔ سرشٹ سبائی مارگ اک وکھاونا، جگا جگنتر ویس وٹائے۔ شاستر سمتر
 وید پُران آپے گاونا، منتر نام اک درڑائے۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپ سمجھائے۔ سچکھنڈ دوارے
 اُٹھ اُٹھ ویکھ، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ تیرے اندر نرگن بھیکھ، پُرکھ ابناسی بیٹھا آسن لائیا۔ دو جہاناں لیکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیا۔ سرشٹ سبائی کھیلان رہیا کھیڈ، نرگن سرگن بھيو چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا صاحب سلطان، پرہ تیری موہے بھائیا۔ کر کیرپا گن ندھان، تیرے ہتھ وڈی وڈیائیا۔

سچکھنڈ تیرا مکان، رُوپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی نور مہان، گھر گھر بیٹھا جوت ٹکائیا۔ کون ویلا ہونے پردھان، نرگن سرگن کرے رُشنائیا۔ میلا ملے وچ جہان، دھرت دھول دھول سہائیا۔ سرگن آپ کریں پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے جھولی ڈاہیا۔ در تیرے منگی منگ، اکو آس رکھائیا۔ تُوں صاحب سورا سربنگ، بے انت تیری شہنشاہیا۔ تُوں دیونہار سرب وربھنڈ، برہمنڈ اپنی رچن رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا اپنا میلا لئیں ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان سو پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ سَت ساچے کر دھیان، نر ہر نرائن آپ جنائیندا۔ نو سُو چورانونے چوکڑی جگ کھیل مہان، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ گر اوتاراں دیوے دان، لوک مات سیو لگائیندا۔ پیر پیغمبر دس کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ مقامے حق اک نشان، سچ نشانہ آپ جنائیندا۔ اُمت اُمتی دے پیغام، سچ سندیسہ آپ سنائیندا۔ رحمت کر رحیم رحمان، ایک الف آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو جائے چک، ستگر پورا آپ جنائیا۔ نو سُو چورانونے چوکڑی پرہ کرے کھیل لک لک، نرگن اپنا مکھ چھپائیا۔ سرگن دیوے ایک اپنا نام ساچی ٹک، لگ ماتر نہ کھئے لگائیا۔ پنچم انتر آپے اُٹھ، اُٹھ اپنا بھیو کھلائیا۔ آتم پرما تم جائے تھہ، پر پُرکھ ہونے سہائیا۔ ساچا جام پیائے گھٹ، امیوں رس اپنا رس چکھائیا۔ نرمل جوت کرے پرکاس، پرکاشوان دے خدائیا۔ کرے کھیل شاہو شاباش، شاہ پاتشاہ اپنی دیا کمائیا۔ ویکھنہارا پرتھی آکاش، گن گگنتر پھیرا پائیا۔ ساچے منڈل پاوے راس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو رہیا جنائیا۔ سچکھنڈ دوارے رہنا تیار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ نو سُو چورانونے چوکڑی جگ اترے پار، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ وشن برہما شو کرے خبردار، آس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ کروڑ تیتیسائے اُٹھال، سُرپت اند نال ملائیندا۔ تیئی اوتار لے دلال، جگت دلالی ویکھ وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد پرکھنہارا جلوہ نور جلال، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل ہر ہر ونڈ، برہمنڈ ونڈ ونڈائیا۔ نو نو چار ستارے دے کر کنڈ، اپنی کروٹ نہ ہر بدلائیا۔ گر اوتار سناون چھند، سوہلا ڈھولا مات الائیا۔ لیکھا جانے بتی دند، تیس بتیس کرے گڑمائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بھیو رہیا جنائیا۔ ساچا بھیو لینا جان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ستّ چار ہو پردھان، ستّ ستوادى پڑدہ لاپندا۔ ترے ترے دیوے ایکا دان، پنچم اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ تیئی اوتار کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ بھگت اٹھاراں دیوے دان، داتا دانی نظر کیسے نہ آئیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار دئے پیغام، کلمہ نبی آپ سمجھائیندا۔ نانک نرگن بولے ستنام، نام ستّ سرگن منتر آپ پڑھائیندا۔ ایکا جوتی کھیل مہان، دس دس روپ نوجوان، دو جہاناں پھیری پائیندا۔ گوبند سورا وڈ بلوان، ایکا پھڑ تیر کمان، شبد نیرالا آپ اٹھائیندا۔ درشن پیکھ پُرکھ اکال، اُچی بول بول جیکار، فتح ڈنکا اک وجائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے خبردار، سویا رہے نہ کوئی جیو گوار، جیون جُگت آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے تیرا پڑدہ لاپندا۔ سچکھنڈ دوارے سُن لے سُن رکھنا یاد، یادداشت نہ ہر بُھلائیندا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ اپنے اندر رکھے کوٹن کوٹ برہماد، برہمانڈ اپنی کل ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جُگا جُگنتر دیوے داد، وست امولک اپنا نام ورتائیندا۔ ویکھنہارا بھگت بھگوت سجنّ سادھ، سانتک ستّ ستّ کرائیندا۔ گر مگھ گر گر آپے لادھ، گر گر اپنی بوجھ بُجھائیندا۔ گر سیکھ وجائے گھر ساچا ناد، اناد انادی راگ سُنائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنی گود بہائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان کرے لاڈ، پتا پوت وند وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ویکھ اند، ستگر پورا آپ جنائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جُگ جائے لنگھ، کوٹن کوٹ کال بتائیا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ سچ دوارا ویکھے لنگھ، گھر مندر پھیرا پائیا۔ دو جہاناں سیج پلنگ، سچ سہنجی اک سہائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر شبد اگئی وجے ترنگ، تریا راگ راگ الاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے ایکا اوٹ تکائیا۔ سچکھنڈ دوارے رکھنی اوٹ، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ نو نو چار جھوٹھا دسے قلعہ کوٹ، تھر کئے رہن نہ پائیندا۔ وشن برہما شو اوت پوت، پُرکھ ابناسی اپنا بنس سہائیندا۔ گر اوتاراں دے دے نرمل جوت، پنج تت کایا مان رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ستّ ستوادى آپ جنائیا۔ نو نو چار اترے پار، پار کنارہ آپ وکھائیا۔ لکھ لکھ لیکھا جانے گر اوتار، پیر پیغمبر

کر پڑھائیا۔ اتم پرگٹ ہووے مہابلی اوتار، نہکلنکا اپنا ناؤں رکھائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، لُکھا کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل اپر اپار،
 بھیو ابھیدا آپ چُھپائیا۔ لوک مات دئے آدھار، دھرنی دھرت دھول سہائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ ویکھے آنت مینار، روداس چارا دئے گواہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ تیرا میل لئے ملائیا۔ سچکھنڈ تیرا اتم میلا، ستگر پورا آپ ملائیندا۔ ساڈھے تِن
 ہتھ اندر وسے گرو گُر چِیلا، گُر چِیلا اپنے رنگ رنگائیندا۔ پاربرہم پرہہ سجن سہیلا، مل مل اپنے گیت سنائیندا۔ آد آنت اپنے ہتھ رکھئے
 اپنا ویلا، وید کتیب بھید نہ آئیندا۔ کرے کھیل اک اکیلا، نرگن نرگن نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا
 آپ سہائیندا۔ سچ دوارا ساڈھے تِن ہتھ، ہر جو ہر ہر آپ سہائیا۔ اندر وڑ پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کار کمائیا۔ جن بھگتاں دیوے نام
 وتھ، اتم پر ماتم میل ملائیا۔ ستجگ سنائے ساچی گاتھ، کلجگ لیکھا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا
 اک سہائیا۔ سچ دوارا اک سہاؤنا، لوک مات ملے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی ڈیرہ لاؤنا، جوتی نور نور رُشنائیا۔ سمبل نگر ناؤں دھراؤنا، گرو
 گوبند دئے گواہیا۔ وید ویاسا پنڈھ مکاؤنا، پوت سپوتا براہمن گوڑا ویکھے چائیں چائیا۔ سچ امام پھیرا پاؤنا، چوڈاں طبقاں لیکھا دئے
 چکائیا۔ سرشٹ سبائی کلمہ اک پڑھاؤنا، کائنات دئے سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ایک مارگ پاؤنا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچکھنڈ دوارے ایک گن جنائیا۔ سچکھنڈ دوارا بنے مات، ماتر بھومی ہر وڈیائیندا۔ چار ورنان ہتھ اکو نات، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ
 کھئے رکھائیندا۔ لہنا دینا چکے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی وکھئے ایک گھاٹ، سر سروور اک ٹھائیندا۔ ایک منتر
 ایک پاٹھ، ایک اکھر آپ پڑھائیندا۔ ایک پتا ایک مات، پوت سپوتا آپ سہائیندا۔ ایک میٹے اندھیری رات، کلجگ اندھ اندھیر گوائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا دھرنی دھول، ہر دھرت دئے
 وڈیائیا۔ جن بھگتاں اُلٹا کرے ناہ کول، کولی ناہ آپ اُلٹایا۔ نظری آئے سانول سول، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔ نور الہی ایک اول، عالمین
 ویکھے سرب خدائیا۔ گرسکھاں پیائے امرت پاہل، رس اپنا آپ چکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ساچا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا کھیل ہر جو کرنا، کلجگ آنت آنت جنائیندا۔ سرشٹ سبائی آپے ورن، ور اپنا ویکھ وکھائیندا۔ نام

کہندا ايڪا پھڙنا، چنڊ پڇنڊ آپ چمڪائيندا۔ زيھو ھو ڪڍي نہ ڏرنا، بھي اپنا سرب وڪھائيندا۔ جن بھگتا چُڪائے مرن ڏرنا، جيون مڪت
 آپ ڪرائيندا۔ نيتڙ ڪھولے ھرنا پھرنا، نيچ نيتڙ درس ڪرائيندا۔ جس جن بخشے اپني سرنا، دوسر اوڻ نہ ڪھيے وڪھائيندا۔ جوتي جوت سروپ
 ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪھنڊ دوارا آپ بنائيندا۔ سچڪھنڊ دوارا سترگر چرن، لوڪ مات ملے وڌيائيا۔ گھر ڪھلے نيتڙ ھرن پھرن، اگيان
 اندھير چُڪائيا۔ سوامي ٺھاکر ترني ترن، تارنھارا پھيرا پائيا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني جوت دھر، ڪرے ڪھيل ساچا ھر، آد آنت
 جُگا جُگنت جُگ ڪرتا اپنا مارگ آپ لائيا۔ ساچا مارگ جائے لگ، نرگن سرگن آپ جنائيندا۔ ڪلجُگ اگني بُجھے اگ، ستجُگ ست ست
 ورتائيندا۔ سرشٹ سبائي سوپنگ ھنساچوگ چُڪے شاه رگ، اُپر اپنا آسن لائيندا۔ بھگت بھگونت در ساچے سد، سچ سنديسہ اڪ
 سُنائيندا۔ ڪوڙي ڪريا پار حد، جوڻھا جھوڻھا موھ ٿڙائيندا۔ پنج وڪارا ديويے ڪڏھ، ڪام ڪرودھ لوبھ موھ ھنڪار نيڙ نہ آئيندا۔ گھر وچ گھر ڪرائے
 ساچا ج، مگھ ڪعبہ آپ سُهائيندا۔ ساچے مندر بھے سچ، ٺھاکر اپنا ڏيرہ لائيندا۔ ايڪا نام ديسے ست، ستنام آپ پڙھائيندا۔ گُرمُڪھ وِرا
 ڄانے برهم مت، من مت جيو سرب ڪُرائيندا۔ لڪھ چوراسي نار بھتر اُبلے رت، رتي رت نہ ڪھيے سُڪائيندا۔ ڪلجُگ ڪوڙ ڪُريار گھر گھر ريبيا
 ٺچ، چارون ڪنٺ ڏور وائيندا۔ ترے گن مايا سرشٹ سبائي گئي پھس، ٻن سترگر پورے پھند نہ ڪھيے ڪنائيندا۔ ورن برن زين اندھيري ھوئي
 مس، نرگن چند نہ ڪھيے چڙھائيندا۔ بھوگ بلاس ھوئے وس، اتم رس نہ ڪھيے چڪھائيندا۔ ست دھرم گيا نس، نيتڙ اپنا نين چُھپائيندا۔ سرشٹ
 سبائي ڪلجُگ اتم ڪھيڙا ھون والا بھڻھ، ڪوڙ ڪُريار اگني ھيڻھا ڏاڀندا۔ اتم سڙنا پنج تت، اپ تيج وائے پرتھمي آڪاش ڪم ڪيسے نہ آئيندا۔
 ڪرے ڪھيل پُڪھ سمرتھ، نہ ڪھيے ميڻ ميڻ مٿائيندا۔ دو جھانا والي ھوئے آپ پرگٹ، پرگٹ اپني دھار وڪھائيندا۔ چوڏا لوڪ چوڏا طبق
 خالي ڪرے بٽ، پير پيغمبر خالي بٽھ پھڙائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪھيل ساچا ھر، ڪلجُگ تيري اتم ور،
 لڪھ چوراسي ويڪھ وڪھائيندا۔ لڪھ چوراسي ويڪھنھارا، گھٹ گھٹ بيڻھا آسن لائيا۔ چارون ڪنٺ ھاڀاڪارا، دھيرج دھير نہ ڪھيے وڪھائيا۔ نيتڙ
 رووے مندر مسجد گُروڏوارا، سانٿڪ ست نہ ڪھيے ڪرائيا۔ پير پيغمبر مارن نعره، اُچي ڪوڪ ڪوڪ سُنائيا۔ تيري ڦڌرت ٿون ھي ڄانے
 پروردگار، تيرا آنت ڪھيے نہ پائيا۔ نانڪ گوبند بن لڪھارا، لڪھ لڪھ ليڪھا گيا سمجھائيا۔ ڪلجُگ اتم پرگٹ ھوئے ٺھڪنڪ نرائن نر اوتارا، ڪل

کلکی اپنا ناؤں رکھائیا۔ سمبل وسے دھام نیارا، ساچے مندر آسن لائیا۔ شبد آگئی تیز کٹارا، دو دھارا آپ اُٹھائیا۔ ساچے آسو ہونے آسوارا،
 شاہ سوارا پھیرا پائیا۔ غریب زبانیان دئے سہارا، شاہ سلطانان خاک ملائیا۔ کلجگ اتم کر پار کنارہ، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ سرشٹ سبائی
 دئے ہلارا، ایک دھکا نام لگائیا۔ نو کھنڈ پرتھی وکھائے اک سچ دربارا، در دروازہ آپ گھلائییا۔ گھر گھر وسے آپ زینکارا، ساڈھے تین ہتھ
 اندر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ جو جن آتم پر ماتم کرے پیارا، پر ماتم آتم لئے ملائیا۔ سوہنگ شبد سچ جیکارا، جے جیکار کرے لوکائیا۔ ستجگ
 ورتے ست وبارا، پچھلی بھلے سرب پڑھائیا۔ نظری آئے پُرکھ اکال پروردگارا، رام رحیم ایک نور دھرائیا۔ بھگتاں وکھائے بھگت دوارا، جس
 گھر وسے آپ مُرارا، بن بن متر ساچی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سچکھنڈ دوارے
 دیوے ور، تیرا گھاڑن لئے گھڑ، گھڑ گھاڑت آپے ویکھ وکھائیا۔ کلجگ آیو لکھ چار، بتی ہزار نال ملائیا۔ شاستر سمرت کرن وپچار، ہر
 وپچار وچ کدے نہ آئیا۔ کرے کھیل اکم پار، الکھ آگوچر وڈ وڈیائیا۔ کلجگ دیوے وست پار، پُرکھ ابناسی جھولی پائیا۔ تیرا کھیل وچ
 سنسار، سدا سہیل لئے سمجھائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کر تیار، مایا متا نال ملائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ تیرا اُسار، پنچ وکار تیری لڑائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، لیکھا جانے تھائوں تھائیا۔ کلجگ عمر جانہارا، ایک ایک اکھوائیندا۔ کلجگ ور دیوے سنسارا،
 سنسار ساگر پھول پھولائیندا۔ نال رلائے محمدی یارا، یاری یاراں نال ہنڈھائیندا۔ کلمہ کلام کر تیارا، شریعت آیت اک سمجھائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھو آپ چکائیندا۔ ساچا بھو کھولے سمرتھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ لیکھا ہتھو ہتھ،
 گر گوبند گیا مکائیا۔ سرشٹ سبائی پا پانتھ، ایک بندھن گیا جنائیا۔ چھوٹے بالے نیہاں ہیٹھاں رکھ، کلجگ جڑ آپ اکھڑائیا۔ گوبند مار
 نہ سکے کوئی رکھ، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کلجگ کوڑ گڑیارا
 اکھڑے جڑ، ستگر پورا آپ اکھڑائیندا۔ نانک نرگن ایک اکھڑ پڑھ، جیواں جنتاں آپ سمجھائیندا۔ چار ورن سوہے ایک در، ذات پات نہ
 ونڈ وندائیندا۔ گھر گھر اندر نرگن نور بیٹھا وڑ، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، پُرکھ اکال ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرے جگ، جگ جیون داتا آپ کھائیا۔ کلجگ جیو بنائے کگ، من

مت کرے لڑائیا۔ ترے گن مایا لگی آگ، نہ سکے کھئے بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو رہیا جنائیا۔ نانک نرگن ستنام، چار ورن آپ پڑھائیندا۔ دُھردرگاہی اک کلام، آنتر آتم آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا بھیو کھلائییندا۔ کلجگ ونڈ ونڈی نرنکار، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نانک نرگن شبد ادھار، سرگن کرے سچ پڑھائیا۔ گوبند لیکھا وچ سنسار، اتم آنت گیا مکائیا۔ اوچاں نیچاں دے ادھار، غریب نہانیاں گلے لگائیا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی نہ کھئے ویچار، آتم پر ماتم میل ملائیا۔ ایک ایشٹ پُرکھ اکال، دوسر دیو نہ کھئے منائیا۔ راہ تگے سانجھے یار، ستھر یارڑا آپ ہنڈھائیا۔ دیئے جوڑ کرے پر نام، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ کلجگ کوڑ ہو یا اندھیار، ساچا چند نہ کھئے چمکائیا۔ تیرے بالے تیری اُمت نہیاں ہیٹھاں دتے سوال، پیر پیغمبر نہ کھئے سہائیا۔ محمد صدی چوڈھویں کلجگ آنت زوال، زیر زیر نہ کھئے کرائیا۔ چوڈاں طبق ہوئے حلال، چھری کرد ہتھ چمکائیا۔ تیرا جلوہ نور جلال، نور الہی نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا اپنا آپ مکائیا۔ کلجگ لیکھا جیو کرم، گکرماں نام مٹائیندا۔ سچ نہ دے کھئے دھرم، دھرمی دھرم نہ کھئے وکھائیندا۔ ستگر منگے نہ کھئے سرن، اپنا بل سرب جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا آپ چکائیندا۔ کلجگ لیکھا کوڑ کڑیار، جیو جنت رہیا چکائیا۔ چاروں کُنٹ نار ویہچار، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ دھیاں بھیناں کرن وپار، نام ہٹ نہ کھئے کھلائییا۔ گردر مندر مسجد اندر باباکار، ست ست نہ کھئے ورتائیا۔ پتا پوت نہ کھئے ادھار، مات پت سیج سہائیا۔ گر منتر نہ گائے کھئے اپنی وار، رسنا جہوا کرے لڑائیا۔ پنڈت براہمن مُلا شیخ مسائق پیر ہون خوار، دھیاں بھیناں رہے تکائیا۔ نظر نہ آئے ہر کرتار، بھرمے بھلی سرب لوکائیا۔ اندر اپنے ویکھو مار دھیان، گھر گھر وچ ملے نہ سچا ماہیا۔ اٹھ پھر نچدا رہے شیطان، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بلکائیا۔ جس جن گر کا شبد ملیا گیان، تس کلجگ نیڑ نہ لاگے رائیا۔ ستگر پورا آد جگاد جگا جگنتر ویکھے مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ کلجگ اتم کوڑی کرپا میٹے جھوٹھ نشان، سچ سچ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ آيو لکھ چار بتی ہزار، انک انک نال کٹائیا۔ انیک گر انیک لیکھا، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ گرمکھ دوارے نکلے بھرم بھلیکھا، جس جن ستگر دیا کھائیندا۔ جس گرسکھ گوبند نیتر

پیکھا، سو گرسکھ کلجگ ونڈ وچ نہ آئیندا۔ لیکھے لگے مُچھ داہڑی کیسا، چرن کول کول چرن سیس جھکائیندا۔ تِس صاحب کو کرے آدیسا، جو جگ جگ ستجگ ترینا دواپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان گرمکھ گرسکھ اپنے حکم چلائیندا۔ حُکھے اندر کوئن جگ، بن پاندھی پندھ مکائیا۔ حُکھے اندر کوئن بوٹے گئے سُک، ہرے سِنچ نہ کھئے کرائیا۔ حُکھے اندر بیٹھا رہیا لک، ہر جو نظر کیسے نہ آئیا۔ کوئن جگ حُکھے اندر رہے پھر، سچ سندیسہ دئے سُنائیا۔ کلجگ آنت کیسے پاس نہ دِسے کُچھ، خالی ہتھ پھرے لوکائیا۔ نظر نہ آئے ابناسی اچت، چیتن روپ نہ کھئے جنائیا۔ کلجگ آیو کوڑ کڑیاری لئی لٹ، دِن دباڑے لٹ مچائیا۔ گوبند سورا پھڑکے لوک مات وچوں کڈھے کٹ، نہ سکے کھئے بچائیا۔ ہر کا حُکم کیسے کولوں نہ سکے چُھپ، سورج چند چل چل تھکے پاندھی راہیا۔ جس جن امرت آم جام پیائے گھٹ، سو گرسکھ ستجگ ویکھے چائیں چائیا۔ گھر وچ گھر کرے نرمل پرکاس جوت، جُکت جوت نال ملائیا۔ کلجگ جیو آنیوں ڈگے بوٹ، بن ستگر پورے گود نہ کیسے کھئے بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کایا رہیا کھپائیا۔ کلجگ کایا جائے سڑ، ہر ستگر آپ جلائیندا۔ ادھ وچکار نہ جائے اڑ، مدھ دھار نہ کھئے وکھائیندا۔ ستجگ ست ستوادی پھڑے لڑ، پلّو اپنی گنڈھ پوائیندا۔ بھگت بھگونت ایکا اندر بہن وڑ، کایا مندر ساڈھے تِن ہتھ اک سہائیندا۔ نانک نرگن گوبند ویکھے چڑھ، محل اٹل پھیرا پائیندا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ لے کر، آپے گھڑے آپے بہن وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لہنا آپ چکائیندا۔ کلجگ چکے لہنا دینا، ہر جو ہر ہر آپ چکائیا۔ گرمکھ ویکھے اپنے نینا، ہر ستگر آپ وکھائیا۔ پُرکھ اکال متنا کہنا، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیا۔ لکھ چوراسی کھائے لاڑی مؤت ڈینا، گھر گھر پھیرا پائیا۔ سنت سُہیلے گرو گُر چیلے درگاہ ساچی گھر ساچے بہنا، در ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ وچ ستجگ دھر، دھرنی دھرت دئے سہائیا۔ دھرنی دھول ہر دئے سہارا، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ ستجگ ساچا سچ ورتارا، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ گرمکھ گُر گُر میلا اک دوارا، در دروازہ اک کھلائیندا۔ نظری آئے ایکونکارا، بے نظیر اپنی نظر نظر نال ملائیندا۔ کھیلے کھیل پروردگارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا بھیو چکائیندا۔ ستجگ سچا سچ امام، آپ اپنا بھیو کھلائیا۔ پرگٹ نظری آئے رام، رمیا بیٹھا جوت جگائیا۔ ہر گرہ

کھیلے کرشنا کاہن، گوپی کاہن ناچ نچائیا۔ ہر در دیوے سچ پیغام، عیسیٰ موسیٰ کرے پڑھائیا۔ بن بردا دئے سلام، علیکم اپنا سپس جھکائیا۔ نانک نرگن بول ستنام، سرگن کرے سرب پڑھائیا۔ گوبند ڈنکا دو جہان، نرگن سرگن آپ وجائیا۔ کلجگ اندر ستجگ کر پردھان، پُرکھ ابناسی ویکھے چائیں چائیا۔ چوڈاں طبق ہوئے حیران، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ وشن برہما شو سرب کرلان، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگن دان، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے سری بھگوان، اپنی کل آپ ورتائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ کرنی کلجگ آو جئے ہر، ہر اپنا حکم ورتائیا۔

☆ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھا سنگھ دے گرہ بٹھلانا ☆

ستگر پورا دین دیال، ہر دین دیا کھائیدا۔ گرمکھ ویکھے ساچے لال، لکھ چوراسی پھول پھولائیدا۔ ایک دیوے نام سچا دھن مال، سچ خزانہ آپ ورتائیدا۔ دوس رین کرے پرتپال، سر اپنا ہتھ رکھائیدا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیدا۔ سدا سہیلا وسے نال، اندر مندر ڈیرہ لائیدا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گرسکھ ساچے آپ اٹھائیدا۔ گرسکھ ویکھے کیرپاندھ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ پرہہ ملن دی ساچی بدھ، گر ستگر دئے درڑائیا۔ مات لوک کرے کارج سدھ، درگاہ ساچی دئے وڈیائیا۔ گھر اچجئے نوئندھ، اٹھاراں سدھ مکھ شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہرجن میلا سبھائیا۔ ہرجن میلا ستگر دھام، پرہہ چرن سچئی سرنائیا۔ پورب وچھڑے میلے آن، کلجگ اتم ہوئے سہائیا۔ گرسکھ بخشے نام دان، داتا دانی آپ ورتائیا۔ ست وکھائے دھرم نشان، دھرم دوارے آپ بھجائیا۔ آتم پرما تم دیوے دان، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ سرب جیا دا اک بھگوان، مہاراج شیر سنگھ سچ سرنائیا۔ کاغد قلم ہوئے حیران، لکھ لکھ بھیکھ نہ کھئے وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بے آنت بے آنت سارے گان، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ سرشٹ سبائی ایک کاہن، پُرکھ ابناسی لکھ چوراسی گوپی مات ہنڈھائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر، جگت وچھوڑا دئے کٹائیا۔ گرسکھ جگت وچھوڑا کٹ، ستگر اپنا میل ملائیدا۔ دئی دوتی میٹھے

پھٹ، نام پٹی اک بندھائیندا۔ انحد شبد لگائے سٹ، بجر کپاٹی توڑ ٹرائیندا۔ زرم ل جوت کر پرکاس، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جنم جنم دی
 پوری کرے آس، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ آتم اندر کر کر واس، دھیرج دھیر دھرائیندا۔ گرسکھ کدے نہ ہونے نراس، جس جن
 اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ نانا توڑے دس دس ماس، مات گریہ نہ پھیرا پائیندا۔ لیکھے لائے رسن سواس، سواس سواساں اپنے رنگ رنگائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے ساچے در، گرمکھ گر گر گود بہائیندا۔ گرسکھ تیرا سچا نانا، گر چرن ملے
 سرنائیا۔ پاربرہم پرہہ ملے بدھاتا، پرہ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ساچا منتر سنائے گاتھا، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ ہونے سہائی سکلا ساتھ،
 انگ سنگ سنگ انگ اپنا بندھن پائیا۔ پار اُتارے کلجگ گھاٹا، منجھدھار نہ کھئے زڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 گرسکھ ساچے پار لنگھائیا۔ گرسکھ پار جانا لنگھ، ستگر پورا آپ لنگھائیندا۔ نام وکھائے مہانا ونج، دو جہاناں آپ لگائیندا۔ سچکھنڈ
 سہائے سیج پلنگ، سیج سہنجی آپ وڈیائیندا۔ گرسکھان دیوے اک اند، رسنا جہوا رس نہ کھئے چکھائیندا۔ لکھ چوراسی مکے پندھ،
 جنم مرن گپڑ کٹائیندا۔ سچکھنڈ دوارے اک سنائے سہاگی چھند، سوہنگ اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، گنڈھنہار گوپال
 گرمکھ اپنا بندھن پائیندا۔ درگاہ ساچی بن دلال، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ ساچے پار کرائیندا۔ گرسکھ تیرا ساچا
 راہ، ہر ستگر آپ بنائیندا۔ پاربرہم پرہہ بن ملاح، بیڑا پار کرائیندا۔ جگ جگ دیوے سچ صلاح، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ
 ہنڈھائیندا۔ ہرجن سجن لئے اٹھا، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے تھائوں تھان، تھان تھنتر کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن پڑھائے ایک منتر، منتر اپنا آپ سمجھائیندا۔ ساچا منتر الکھ ابھیو، اگم اتھانہ آپ جنائیا۔ چرن سرن گر
 ساچی سیو، سیوک سیوا اک رکھائیا۔ میل ملانے وڈ دیوی دیو، دیو آتما ہو سہائیا۔ امرت رس دیوے ساچا میو، سوہنگ ہنسا پھل
 کھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ لگائے اپنے لڑ اپنا نانا پُرکھ بدھاتا، نہکرمی بن کرماں جوڑ جوڑائیا۔

بھوت پریت نہ رہے جنّ خبیس، ہاکن ڈاکن سر مُندوائیندا۔ شبدی شبد سُنائے سچ حدیث، حضرت اپنا ناؤں پڑھائیندا۔ پرتھی آکاش ویکھنہارا بیسن بیس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ بھوت پریت دسے راہ، پھڑ بابوں آپ اٹھائیا۔ ستگر پورا ملے ملاح، لیکھا سب دا دئے چکائیا۔ میرا جامہ دئے بدلہ، بدلی کرے تھائوں تھائیا۔ گرسکھ ستگر آگے اک ارداسا دئے کرا، میری کٹے پچھلی پھاپیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، لیکھا دوہاں دئے مکائیا۔

☆ ۲۸ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ، گردیو سنگھ دے گرہ مانک پُر کَلر ☆

ست پُرکھ ہر شاہ سلطان، ست ستوادی کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ہر پُرکھ نرنجن بھیو چکائیندا۔ ایکنکار وڈ بلوان، آد نرنجن نور پرگٹائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا سچ مکان، سری بھگوان سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ پاربرہم پرہ گن ندھان، نرگن اپنا پردہ لاپندا۔ جوتی جوت ہو پردھان، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ بھوپت بھوپ بن راجان، سیس جگدیش تاج شہائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، پردھ بال نہ روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچا رنگ، ست ستوادی آپ رنگائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچ پلنگ، سچکھنڈ دوارے آپ شہائیا۔ ایکنکارا سورا سرینگ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد نرنجن نوری چند، نراکار آپ چمکائیا۔ ابناسی کرتا اپنی ونڈن آپے ونڈ، سری بھگوان نال ملائیا۔ پاربرہم پرہ جانے سچ اند، اند اند وچ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل ہر نرنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ اُجیارا، بھیو ابھیدا آپ گھلائییندا۔ محل اٹل اُچ منارا، سوہاوت آپ شہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، راجن راج ناؤں دھرائیندا۔ حکمے حکم حکم ورتارا، دھر فرمانا آپ لائیندا۔ در درویش بن دربانا، گھر ساچے الکھ جگائیندا۔ نیوں نیوں سیس جگدیش کرے نمسکارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ

کھائیندا۔ ساچی کرنی پُرکھ اگم، الکھ اگوچر آپ کرائیا۔ نرگن روپ سِری بھگون، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ کرے پرکاس بن سورج چن، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ اپنا بیڑا آپے ہنہ، اپنے کندھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا سِری بھگونت، آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے نار کنت، کنت کنتوبل سیج سہائیندا۔ کرے کھیل بے آنت بے آنت، بے آنت نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی کرنی رکھے ہتھ، پرہ وڈی وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائی۔ سچکھنڈ دوارے ساچے وس، چھپر چھن نہ کوئی چھپائیا۔ ایک نور کر پرکاس، پرکاشوان ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنی رچنا آپ رچائیا۔ رچنا رچ آد آد، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے جگاد جگاد، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ دیونہارا ساچی داد، وست امولک آپ ورتائیندا۔ نرگن نرگن کرے لاڈ، گھر ساچے بنک سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر آپ وڈیائیندا۔ گرہ مندر ویکھے ہر منار، مہا اگنت گنی نہ جائیا۔ پرگٹ ہو ایکنکار، اکل کل اپنی کھیل کرائیا۔ ساچے مندر نرگن دھار، نراکار آپ پرگٹائیا۔ اجونی ریت ہو تیار، انہو پرکاس وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارے آپے کھڑ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اول، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک اکل، ایک اونکارا ویس وٹائیندا۔ نرگن نرگن پھڑائے پلا، پلو اپنے گنڈھ بندھائیندا۔ جوتی دھار آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایک ملا، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایک نر، نر نرائن اپنا ویس وٹائیندا۔ نر نرائن ویس اپارا، اپرپر اپنی دھار چلائی۔ سو پُرکھ نرنجن ہو تیار، ہر پُرکھ نرنجن لئے اٹھائیا۔ ایکنکارا کر پسارا، اپنا ویکھے آپے تھاون تھائیا۔ آد نرنجن نور اجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ سِری بھگوان سچ بھنڈارا، در گھر ساچے آپ پرگٹائیا۔ ابناسی کرتا بن ورتارا، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ پارہم پرہ بن بھکارا، در بیٹھا الکھ جگائیا۔ کرے کھیل اپر اپارا، دس کیسے نہ آئیا۔ آد پُرکھ بن ونجارا، ساچا ہٹ آپ چلائی۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا بھیو آپ چکائیا۔ ہر جو بھیو اپنا چک، ابھید آپ

جنائیندا۔ نرگن اندر نرگن لک، اپنا مکھ چھپائیندا۔ کسے نظر نہ آئے چار کٹ، دہ دشا ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ایکا ایک، ایکنکار دئے وڈیائیا۔ آد جگادی ساچی ٹیک، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنا نہ کسے جنائیا۔ اپنے آتر اپنا بھیکھ، بن بھیکھی ویس وٹائیا۔ کرے کھیل آد آنت ہمیش، نرگن داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گھر بیٹھا آسن لائیا۔ گھر آسن لائے ہر نرنکار، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، چار دیوار نہ کھئے وکھائیندا۔ اپنی اچھیا ہو اُجیار، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ساچی بھچھیا نرگن دھار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، آپ اپنی کھیل رچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے ساچا ہٹ چلائیندا۔ سچکھنڈ دوار ساچا ہٹ، ہر جو ہر ہر آپ کھلائییا۔ اپنی وست اندر گھت، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ داتا بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنا جس، آپے ہوتے صفت صلاحیا۔ آپے صفت صلاح، دیا کمائیندا۔ آپے بنے سچ ملاح، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ آپ جنائے اپنا راہ، ساچا مارگ آپ وکھائیندا۔ آپ سہائے ساچا تھار، تھان تھنتر آپ وڈیائیندا۔ آپے پتا آپے مان، نار کنت اپنی سیج سہائیندا۔ آپے نرگن نرگن پکڑے بانہ، بابوں پکڑ گلے لگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گرہ مندر آپ وڈیائیندا۔ گرہ مندر وڑیا ہر جو ہر، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ آپے دیونہارا ور، آپے جھولی ربیا بھرائیا۔ آپے پُرکھ ناری نر، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ آپے سیجا بیٹھا چڑھ، سیج سہنجنی آپ سہائیا۔ اپنی کرپا آپے کر، کرین دئے ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد پُرکھ ایکا نر، نر نرنکار بے پرواہیا۔ آد پُرکھ ایکنکارا، اپنی کل دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کر تیار، سچ سنگھاسن سوہبا پائیندا۔ ناری کنت بن بہتارا، ہر اپنا روپ وٹائیندا۔ دائی دایا بن سیوادارا، ساچی سیوا آپ کمائیندا۔ جننی جن جنے سٹ دلارا، پوت سپوتا گود سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، اپنا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ ساچا پڑدہ ہر جو لاه، اپنی دیا آپ کمائیا۔ پوت سپوتا آپے جا، ہر شبدی ناؤں دھرائیا۔ جوتی پتا جوتی مان، جوتی جوت کرے

رُشنائیا۔ جوتی جاتا ویکھے نین اُٹھا، نِج نیتز نین اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا گھاڑن آپ
 گھڑائیا۔ گھاڑن گھڑیا ابناسی اچت، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایکا جنیا ساچا سٹ، شبدی ناؤں رکھائیندا۔ آپ سہائے اپنی رُت، آپے ویکھ
 وکھائیندا۔ پنج تت نہ کھئے بُت، نرگن نور ڈگمگائیندا۔ ساچی دھاروں آپے اُٹھ، پرگٹ اپنا کھیل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچا سٹ آپ پرگٹائیندا۔ ساچا سٹ سٹ دُلارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ سچکھنڈ دوارے دئے ہُلارا، ہر ہر اپنی گود
 سہائیا۔ کرے کھیل اگمڑی کارا، اگم اگمڑی کار کھائیا۔ گھر وچ گھر کرے پیارا، گھر مندر دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر دوارا، دُھر
 درباری آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر گھر وچ کرے رُشنائیا۔ تھر گھر دیوے ہر جو مان، سچکھنڈ
 نواسی دیا کھائیندا۔ سٹ دُلا رے ویکھ مار دھیان، دھیان دھیان نال رلائیندا۔ ساچا مندر اک مکان، تیری ونڈ ونڈائیندا۔ اٹھے پھر رے
 نگاہبان، آد جُگاد ویکھ وکھائیندا۔ تیرا لیکھا جانے سری بھگوان، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ دُلا رے تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ سٹ دُلا رے جوڑ، پرہ منگے سرن سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی ایکا تیری
 لوڑ، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ آد جُگاد جانا، بوڑھ، چرن کول دھیان رہیا لگائیا۔ تیرے درس ایکا اوڑ، میری ترکھا نہ کھئے بُجھائیا۔
 تھر گھر اندر تیرا پوڑ، سچکھنڈ دوارے لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے آگے جھولی
 ڈاہیا۔ سٹ دُلا رے شبدا نادان، پرہ آگے سیس جھکائیندا۔ ہوں بالک روپ انجان، تیرا انت کھئے نہ آئیندا۔ تھر گھر وسان تیرے مکان، اک
 تیری اوٹ تکائیندا۔ سچ سنڈیسہ دینا ہر جو آن، اکو در تیرے آس رکھائیندا۔ ٹوں شاہ پاتشاہ راج راجان، ہوں رعیت روپ وٹائیندا۔
 نت گاواں تیرا گان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس لگائیندا۔ در تیرے لگی آس، پرہ
 وڈے وڈ وڈیائیا۔ آد جُگاد بُجھائے پیاس، ترسنا ترکھا نہ لاگے رائیا۔ تیرا روپ میرا ساتھ، نرگن نرگن وچھڑ کدے نہ جائیا۔ صاحب داتار
 ٹھاکر سوامی پُرکھ سمراتھ، نہچل تیرا تھام جس در بیٹھا آسن لائیا۔ میں سنان تیرا اک پیغام، سچ سنڈیسہ دینا لائیا۔ میں بنیا رہاں غلام،
 بن بردا سیو کھائیا۔ تیرا پکڑی رکھاں دام، دامن چھٹ کدے نہ جائیا۔ تیرے حُکے اندر متاں تیرا نظام، حکومت تیرے ہتھ وکھائیا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا کون وقت اپنا میلانے ملائیا۔ پُرکھ ابناسی دین دِیال، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ تہر گھر دوارے سُنے حال، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ پُوت سپوتے ساچے لال، لال تیرا رنگ رنگائیندا۔ وسنہارا سچ سچّی دھرمسال، دُھر دربارا آپ کھلائیندا۔ وست امولک تیری جھولی ڈال، سچ خزینہ اک بھرائیندا۔ وشن برہما شو تیرا دیپک دیوے بال، جوتی جوت جوت ڈگمگائیندا۔ ترے گُن مایا دیوے نال، پنچم اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دُھر سندیسہ آپ سُنائیندا۔ دُھر سندیسہ آد پُرکھ، سچکھنڈ دوارے آپ سُنائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھا نہ کھئے جلائییا۔ پُوت سپوتے کر کر ترس، رحمت تیرے اُتے کھائییا۔ امرت میگھ ایکا برس، سانتک ست ست ورتائییا۔ تیری اتم میٹھے حرص، ہر جو اپنی گود بہائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو رہیا جنائییا۔ ساچا بھیو ہر جو کھولے، نرگن نرگن شبد لائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپ بولے، رسنا جہوا نہ کھئے پلائیندا۔ شبد اگمی شبدی کنڈے تولے، ساچا کنڈا اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر نریشا، ایکا وار جنائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائییا۔ ہر پُرکھ نرنجن چلائے ریت، ریتوان آپ ہو جائیا۔ ایکنکارا کھیل کرے انڈیٹھ، نیر نین نظر کیسے نہ آئییا۔ آد نرنجن بیٹھا رہے اتیت، ترے بھون دھنی وڈ وڈیائییا۔ ابناسی کرتا جنائے سچ پریت، پریتوان اک ہو جائیا۔ سری بھگوان آد جگاد سب نوں جائے جیت، ہار نظر کتے نہ آئییا۔ پاربرہم گائے ساچا گیت، سوہلا ڈھولا اک سُنائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُنٹ دُلا رے دئے وڈیائییا۔ سُنٹ دُلا رے جانا جاگ، ہر جو ہر ہر آپ جگائیندا۔ تہر گھر لگے بھاگ، پُرکھ ابناسی آپ لگائیندا۔ وشن برہما شو جگائے چراغ، تیل باقی آپ کھائیندا۔ ترے گُن مایا بنائے ساک، پنچم ناتا جوڑ جوڑائیندا۔ لکھ چوراسی کھولے تاک، گھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ دو جہاناں ویکھے کھیل تماش، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا رنگ رنگائیندا۔ رو سس کرے پرکاس، کِرِن کِرِن کِرِن چمکائیندا۔ نرگن سرگن کرے واس، سرگن اپنی کل دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُنٹ دُلا رے آپ سمجھائیندا۔ سُنٹ دُلا رے کر دھیان، ہر سِتگر آپ جنائییا۔ کرے کھیل سری بھگوان، تیری مہا آپ بنائییا۔ لوک پرلوک دیوے تیرا گیان، سچ سندیسہ اک سُنائییا۔ وشن برہما

شو مارے تیر اک نشان، انیالا آپ چلائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی سُت آپ سمجھائیآ۔ شبدی سُت ویکھ
 وچار، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ تیرے آتر میری دھار، میری دھار تیرا روپ وکھائیندا۔ میرا ناؤں ایکنکار، ایکنکارا تیرا روپ وٹائیندا۔
 لکھ چوراسی کر تیار، گھر گھر اپنا کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، پرم پُرکھ پرہ بہیو چکائیندا۔ پرماتم آتم دئے ادھار، دھیرج دھیر
 اک رکھائیندا۔ برہم پاربرہم ویکھے کھول کواڑ، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ ایش جیو کرکے ونج واپار، جگدیش ساچا ہٹ چلائییندا۔ انس بنس
 تیرا پروار، سہنس اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ سچ سندیسہ لینا جان،
 جاننہارا آپ جنائیآ۔ آد پُرکھ تیری رچنا رچی آن، آپے ویکھے چائیں چائینا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، سچ پردھانگی اک وکھائیآ۔ نرگن
 سرگن کر پروان، ماس مائکھ دئے وڈیائیآ۔ پنج تت جگت نشان، ست نشانہ اک جھلایا۔ آتم پرماتم میل ملائے سری بھگوان، بھگون
 اپنی دیا کھائیآ۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، دھر دی بانی آپ الائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت رہیا جنائیآ۔
 شبد سُت ہر وبارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل اپارا، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ سیوا لائے گر اوتارا، گر گر تیرا
 ۵۲۳ ناؤں پرگنائیندا۔ چار گنٹ گنٹ جیکارا، جے جیکارا تیرا ناؤں کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بہیو آپ
 ۵۲۳ کھلائییندا۔ ساچا بہیو کھولے دس، سری بھگوان دیا کھائییندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا رس، بن رسنا آپ چکھائییندا۔ آتر آتم بردے وس
 وس، ہری ہر اپنا رنگ رنگائییندا۔ نرگن جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ سدا سہیلا رکھے ساتھ، سگلا سنگ نیہائییندا۔ تیرا منتر
 پوجا پاٹھ، ایشٹ دیو تیرا ناؤں رکھائییندا۔ سر سروور تیرتھ تاٹ، تٹ کنارہ تیرے انگ لکھائییندا۔ جگا جگنتر ویکھے واٹ، ستجگ تریتا
 دوپر کلجگ مات ہنڈھائییندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل تماش، تیری رچنا آپ رچائییندا۔ ساچے مندر پاوے راس، گوپی کابن ناچ نچائییندا۔ لہنا
 دینا جانے پرتھی آکاش، گگن گگنتر اپنے حُکم بھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار سمجھائییندا۔
 سچ سندیسہ سُنیان کن، ہر شبد دھیان لگائیآ۔ سیس جگدیش جھکایا من، منسا ہور نہ کھئے وکھائیآ۔ پاربرہم پت پرمیشور نہکرمی میرا بیڑا
 دینا بٹھ، دو جہان اپنے کندھ اٹھائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرے ناؤں رہن دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائیآ۔ آپے گھڑیں آپے لئیں بھن،

بہن گھڑنہار کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے جھولی ڈاہیا۔ در تیرے جھولی دتی
 اڈ، میرے صاحب سچے سلطانا۔ تھر گھر دواویوں نہ لینا کڈھ، میں بنیا رباں مرد مردانہ۔ نانا جڑے نہ ہڈ ماس ناڑی ت، تتو ت نہ کھئے
 رکھانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، دوسر اوٹ نہ کھئے تکانا۔ دوسر اوٹ نہ رکھی آس، پرہ سرن
 سچی سرنائیا۔ جگ جگ ویکھاں کھیل تماش، منڈل منڈپ پھیرا پائیا۔ سیوا کران بن بن داس، سیوک اپنا ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، جس گھر وجے تیری ودھائیا۔ جس گھر وجے تیرا ناد، تیرے نام وڈیائیا۔ سو گھر
 سجن لینا لاد، مل مل خوشی منائیا۔ پُرکھ ابناسی رکھے لاج، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ ساچی سازن لئی ساز، سازن ہارا دیر نہ لائیا۔
 بھگت بھگونت رچے کاج، لوک مات خوشی منائیا۔ اندر وڑ وڑ مارے آواز، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائییا۔ نرگن جوت کر پرکاس، پرکاشوان
 خوشی منائیا۔ شبد ست تیری پوری کرے آس، جن بھگتاں در وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ
 ربیا سنائیا۔ سچ سندیسہ سری بھگوان، آد پُرکھ جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکری جگ کھیل مہان، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔
 گر گر رُپ وچ جہان، پنج تت کایا مان وڈیائیندا۔ پیر پیغمبر دے دے مان، سجدہ سیس جگدیش جھکائیندا۔ بودھ آگادھا اک گیان،
 اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے رُپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ
 وکھائیندا۔ ساچا کھیل جگ چوکری چار، چار ورن جنائیا۔ وید شاستر سمرت کر پیار، گیتا گیان دئے سمجھائیا۔ انجیل قرآن دئے ادھار،
 پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ کھانی بانی کھول کواڑ، ایکا منتر دئے سمجھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، پُرکھ اکال ہر اکھوائیا۔ کوئن کوٹ جگ
 کرے پار، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ شبدی ست تیری دھار، ابناسی اچت آپ چلائیا۔ قلم شابی بن بن لیکھار، تیرا لیکھا کھئے نہ سکے مکائیا۔
 بے آنت بے آنت کہہ کہہ کرن پکار، اوچی کوک کوک الائییا۔ پرہ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ
 اترے پار، تیئی اوتار سیو کھائیا۔ بھگت اٹھاراں بن ونجار، لوک مات ہٹ چلائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد بول جیکار، چار یاری کلمہ
 نبی پڑھائیا۔ نانک نرگن ستنام بول سرب سنسار، ساچی سیکھیا گیا سمجھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش اک پیار، آتم پرماتم جوڑ

جوڑائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربار، ہنگ برہم اپنی گود سہائیا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکار، نرگن نرگن میلا چائیں چائیا۔
 گوبند ڈنکا وجے وچ سنسار، سنساکھے رہن نہ پائیا۔ راؤ رنکار کرے خبردار، بے خبر آپ جنائیا۔ سٹ شبد تیرا سچ پیار، پُرکھ اکال
 آپ وکھائیا۔ کلجگ اتم ویکھے وچ سنسار، سنسار ساگر پھول پھولائیا۔ نرگن نور کر اجیار، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ تیرا کھیڑا اپر اپار،
 الکھ اگوچر آپ وسائیا۔ ساڈھے تین ہتھ مندر مینار، نرگن سرگن دئے جنائیا۔ ساچی سیجا بیٹھ نرنکار، تخت نواسی آسن لائیا۔ شبد
 اکئی بول جیکار، ناد دھن تیری شنوائیا۔ میل ملاوا اتم وار، اتم دریشی اک کھلائییا۔ سریشٹ سبائی کرے بے حال، بہل رووے سرب
 لوکائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ چار کُنٹ دہ دشا کوکے کال، کال نگارہ اک وجائیا۔ گھر گھر وجے ممتا تال، جوٹھ جھوٹھ ناچ وکھائیا۔
 کوئی نظر نہ آئے سچی دھرمسال، دھرم دوارا مات نہ کھئے وڈیائیا۔ چار کُنٹ ہوئے ویران، ہر کا نام ہٹ نہ کیسے وکائیا۔ پیر پیغمبر بھلن سرب
 کلام، کلمہ کائنات نہ کھئے سنائیا۔ نظری آئے نہ سچ امام، محبان بیدو بی خیر یا اللہ عالمین ایکا رنگ نہ کھئے رنگائیا۔ گھر مندر ملے نہ کیسے
 رام، سینتا سرتی نہ کیسے پرنائیا۔ بنسری وجائے نہ کھئے شام، رادھا کرشن نہ کھئے ملائییا۔ نانک منتر بھلے ستنام، نام ست پردے ہر نہ کھئے
 وسائیا۔ گوبند سکھیا لگے کوڑا پھٹ، جگت سیاست کرے لڑائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کرے کھیل آپ سمرتھ، سمرتھ داتا اک
 اکھوائیا۔ شبد سٹ تیری دیوے برہم مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت لے رکھ، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیا۔ نیتز کھولے
 گیان اکھ، نج نیتز آپ کھلائییا۔ پنج وکارا سوائے ستھر ستھ، ستھر یارڑا آپ ہنڈھائیا۔ پوت سپوتے تیرا وسورا جائے لتھ، پرہہ ساچا
 درس کرائیا۔ مندر ویکھنا ساڈھے تین ہتھ، ہر جو اپنا گھاڑن آپ گھڑائیا۔ نرگن اندر ربیا وس، سیج سہنجی آپ سہائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتم میلا لے ملائییا۔ اتم میلا کلجگ کل، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ سریشٹ سبائی بھلائے
 کر کر ول چھل، اچھل اچھل بھیو کھئے نہ پائیندا۔ بھگت سنگھاسن پُرکھ ابناسن آتم سیجا بیٹھا مل، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ سچ سنیہڑا
 ایکا گھل، آتم پرما تم جوڑ جوڑائیندا۔ پاوے سار ڈونگی ڈل، کایا کلر پھول پھولائیندا۔ امرت سپر پیائے ٹھنڈا جل، نجھر جھرنا آپ
 جھرائیندا۔ جوت نرنجن جائے بل، دیپک دیا آپ پرگٹائیندا۔ جگ جنم دا میٹے سل، دئی دویتی پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کرپا کر، شبدي شبد آپے رل، جوتی جوت کھیل کرائیندا۔ جوتی شبدي نہکلنک، نرگن نرائن دھار چلائیا۔ سچکھنڈ نواسی
سُہائے ساچا بنک، بنک دواړی بھیو نہ رائیا۔ سریشٹ سبائی وکھائے ایکا انک، اکھڑ ایکا کرے پڑھائیا۔ ایکا رنگ رنگائے راؤ رنگ، راج
راجان شاہ سلطان خاک ملائیا۔ اک نگارہ وجائے ساچا ڈنک، دو جہانان آپ سنائیا۔ اک اٹھائے ساچے سنت، ست ستوادى دیا کھائیا۔
ایکا میل کرائے بھگت بھگونت، بھگون اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ایکا گرمکھ کھیل کھیلے ناری کنت، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ ایکا گرسکھ گڑھ
توڑے ہومیں ہنگت، ہنگ برہم دئے سمجھائیا۔ ایکا میل ملاوے ساچی سنگت، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ کھئے رکھائیا۔ ایکا انگیکار
کرے انگت، جوتی جاتا جوتی جوت لے پرگھائیا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی مانس جنم ہووے بھنگت، جیو جنت دئے دہائیا۔ لہنا دینا چکے
اندج جیرج، اُتہج سینج سار کھئے نہ پائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ وِ دیا ہوئے ہلکائیا۔ مُلا شیخ پیر دستگیر ہوئے پنڈت،
دست بدست لہنا دینا نہ کھئے چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدي میلا گرو گریچلا، گھر
ساچے خوشی منائیا۔ گھر ساچا سوہے ہری دوار، آد پُرکھ آپ جنائیندا۔ اتم کھیل کرے نرکار، نرگن اپنا وپس وٹائیندا۔ جگ چوکڑی
پاوے سار، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ ست ستوادى لا دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرے خبردار، سچ
سندیسہ آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا شبد گر وڈیائیندا۔ شبد گر تیرا ساچا بل، کلجگ انت ہر
جنائیا۔ سدا وسنا نہچل دھام اٹل، اٹل پدوی اک رکھائیا۔ بودھ آگادھا سندیسہ گھل، جیو جنت جگت پڑھائیا۔ اتم پرما تم جانا رل، رل
مل اپنی خوشی منائیا۔ جگ چوکڑی مٹے سل، دئی دویتی بھانڈا بھم بھٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حُکمے اندر جس دتے گھل، اتم سب دا
لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک اکھوائیا۔ شبد گر آد جگاد، جگ جگ کھیل کرائیندا۔
کلجگ انت وجائے نرگن ناد، پنج ت نہ کھئے وکھائیندا۔ بھیو کھلائے برہم برہماد، برہمانڈ اپنی کار کھائیندا۔ پکڑ اٹھائے سنت سادھ، سادھنا
اپنے وچ جنائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے داد، نیش اکھڑ آپ سنائیندا۔ گرمکھ سجن گر گر لادھ، گر شبدي میل ملائیندا۔ گرسکھ پار
کنارہ کرے حاد، نو دوارے پنڈھ مکھائیندا۔ سچ دوارے آپے سد، دسم دواړی کُنڈا لاپندا۔ امرت جام پیائے مد، سچ خمار اک وکھائیندا۔

لیکھا چُکے ماس ناڑی ہڈ، آتم پر ماتم جوڑ جوڑائیندا۔ جگت واسنا وچوں کڈھ، ستگر اپنے چرن لگائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہما
 اکتھ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گرو اک وڈیائیندا۔ شبد گرو وڈ بلوانا، بل ایک ایک رکھائیا۔ ایک
 چلہ تیر کمانا، اک نشانہ رہیا لگائیا۔ ایک کھنڈا تیز کرپانا، چند پرچند اک چمکائیا۔ ایک حکم ایک حکمرانا، حکمے حکم اک بھوائیا۔ ایک مرد
 اک مردانہ، سچ مردانگی اک کھائیا۔ ایک پُرکھ اک سلطانا، شاہ پاتشاہ اک ہو آئیا۔ ایک ویکھے دو جہاناں، زرگن بیٹھا بے پرواہیا۔ ایک گائے
 راگ ترانہ، چھٹی راگ بھیو نہ آئیا۔ ایک گر اوتاراں دیوے دانا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ اپنی وست آپ ورتائیا۔ ایک پیر
 پیغمبر سُنائے سچ کلاما، کلمہ نبی رسول پڑھائیا۔ ایک ہیوے آنترجاما، گھٹ گھٹ بیٹھا سیج سہائیا۔ ایک کھیلے کھیل سری بھگوانا، کلجگ
 اتم پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، شبد گر اک صلاحیا۔ شبد گر صفت صلاح، صفتی
 صفت صلاحیندا۔ بے عیب خدائی بے پرواہ، بے نظیر نظر کیسے نہ آئیندا۔ مقامے حق ڈیرہ لا، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک اک
 خدا، جلوہ نور نور پرگھائیندا۔ مُرید مُرشد ویکھے تھاون تھان، مُردا روپ نہ کدے وکھائیندا۔ مڑھی گور لہنا دئے چکا، آپ اپنی گود
 سہائیندا۔ ساچی نوبت ایک دئے وچا، دو جہاناں آپ سُنائیندا۔ چوڈاں طبق دئے بلا، ایک ڈنکا آپ وچائیندا۔ کاغد قلم لیکھا چُکے شاہ،
 شاہی لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ نیتز رووے اللہ رانی مارے دھاہ، ساچا خاوند نظر کیسے نہ آئیندا۔ بیوی اپنا خاوند لے پرنا، بیوہ
 رنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ صدی چوڈھوی پینڈا رہیا مُکا، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ محمد نیتز نین نہ سکے اٹھا، نینی نین شرمائیندا۔ چار یار
 یاری گئے تڑا، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ اُمت اُمتی دئے سزا، پُرکھ ابناسی اپنا حکم ورتائیندا۔ امام اماما سر پھیرا پا، اپنی کھیل آپ
 سمجھائیندا۔ نانک گوبند لیکھا پور کرا، پورب لہنا سرب مکھائیندا۔ کوڑ کڑیارا ڈیرہ دیوے ڈھاہ، کلجگ جڑ آپ اکھڑائیندا۔ ستجگ ساچا
 مارگ لا، دھرتی دھرت دھول سہائیندا۔ بھگتاں میلا دئے کرا، بھگون اپنی بوجھ بچھائیندا۔ ساچا ڈھولا لئے گا، گا اپنا گیت الاٹیندا۔
 سو پُرکھ نرنجن کھیل رہیا کھلا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ ہنگ برہم لئے پرنا، پر ماتم آتم جوڑ جوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، شبد گر بھیو چکھائیندا۔ شبد گر جودھا سور، سور پیر وڈی وڈیائیا۔ سرب کلا آپے بھرپور، دوجے در نہ منگن جائیا۔

پُرکھ اکال جوتی نؤر، نؤرو نؤر کرے رُشنائیا۔ وسنہارا نیڑے دُور، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو کے ہوئے حاضر حضور،
 حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں ملے ضرور، ضرورت اپنی پوری آپ کرائیا۔ مایا ممتا مان توڑے غرور، عُربت سب دی دئے گوائیا۔ جنم
 جنم دے بخشے آپ قصور، جو جن چرنی سپس جھکائیا۔ ترے گن آگ نہ تپے تندور، ساتک ست ست ورتائیا۔ نانا توڑ کلجگ کوڑ،
 سچ سچ کرے کُرمائیا۔ جس جن مستک لائے چرن دھوڑ، دُرمت میل دئے دھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہککنک نرائن نر، شبد گُردیوے ایک اور، ایک گھر وجے ودھائیا۔ ایک گھر وجے ودھائی، ہر جو ہر ہر آپ وجائیندا۔ سُرتی شبد ہوئے
 کُرمائی، گھر ساچے سگن منائیندا۔ گُرمکھ ویکھن چائیں چائیں، منمکھ نظر کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ زین اندھیری چھائی، ساچا چند نہ کھئے
 چڑھائیندا۔ بھرے بھلے پاندھی راہی، ساچا پندھ نہ کھئے مُکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا تھاؤں تھائیں، اُبھل بھل کدے نہ جائیندا۔ گُرمکھ
 گُرسکھ اکو دھیان رہے لگائی، ایک آس جنائیندا۔ جنم جنم دی میٹ جدائی، اپنا میل ملائیندا۔ گھر وچ گھر رہیا وکھائی، ہر اندر آپ
 سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن ساچے ہر جو تار،
 تارنہارا دیا کھائیا۔ آنت کنارے لائے پار، آدھ وچکار نہ کھئے رُڑھائیا۔ نیتر دیوے درس دیدار، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ چتر گیت لیکھا نہ
 سکے وکھال، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لاڑی موٹ نہ کرے بھال، گُرسکھ دوارے پھیرا نہ پائیا۔ ستگر سچا کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو
 کھائیا۔ اتم گودی لئے اٹھال، چُک چُک اپنی خوشی منائیا۔ گُرسکھ ویکھے ساچے لال، لال گُلالا رنگ چڑھائیا۔ پھڑ پھائے سچکھنڈ سچی
 دھرمسال، دھرم دوارا آپ سہائیا۔ لیکھا چُکے شاہ کنگال، اُچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ جو جن دوارے کرے سوال، لکھ چوراسی دئے تڑائیا۔
 ویلے آنت نہ کھائے کال، مہاکال نہ پھیرا پائیا۔ گوبند گودی دئے سوال، سویا پُوت نہ کھئے جگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 نہککنک نرائن نر، ہرجن میلا سہج سُبھائیا۔ سہج سُبھا ہرجن میلا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ ایک گھر وسے گُرو گُریلا، گر گوبند
 کھیل کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی سجن سہیلا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آوے جاوے اک آکیلا، اکل کل اپنا روپ وٹائیندا۔ کلجگ اتم آیا ویلا،

بھیو ابھیدا جنائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلا، نرگن جامہ جوتی جوت آپ رُشنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ گرگر ویکھے آن، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنی دھار جنائیندا۔

★ ۲۹ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی سنتوکھ سنگھ دے گرہ پنڈ سوڈیاں ★

سچکھنڈ کھیل سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ تخت نواسی ہو مہربان، مہر نظر آپ اٹھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سلطان، راجن راج بھيو چکائیندا۔ آد جگادی وڈ پردھان، حُکمی حُکم کھیل کرائیندا۔ جودھا سورپیر وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ درگاہ ساچی سچ نشان، دھرم دوارے آپ جھلائیندا۔ نرگن سرگن کھیل مہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ شبدی میلا ست نادان، بالی بالا بھيو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل ہر سچکھنڈ، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ اک اکل وندے وند، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ کرے کھیل سورا سرینگ، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے عیب پروردگارا، نور نورانہ نور پرگٹائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پاوے سارا، نر ہر نرائن نظر کیسے نہ آئیندا۔ ایکنکارا کر پاسار، بھيو ابھیدا آپ جنائیندا۔ آد نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ ابناسی کرتا کرے کھیل اکم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہ اپنا پردہ آپ اٹھائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان دئے ہلارا، ست ستوادی آپ اٹھائیندا۔ پاربرہم پرہہ ویکھنہارا، ویکھ ویکھ اپنی خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آسن لا، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ تخت نواسی بے پرواہ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی بن ملاح، جگ جگ بیڑا آپ چلائیا۔ شبد اکھی ناؤں دھرا، نام نرنکار پڑدہ لایا۔ ساچا مارگ آپے لا، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے وڑ، نرگن اپنی کل آپ دھرائیا۔ نرگن کل اکل کل دھار، سچکھنڈ دوارے کھیل کرائیندا۔ نرگن نرگن ہو اجیار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ آد جگادی ساچی کار،

ہر کرتا آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو دیونہار ادھار، ترے پنج اپنا میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی کھول کواڑ، دوار بنک آپ سہائیندا۔ جگ
 چوکرئی ہو تیار، ترے گن اتینا پھیرا پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر تیار، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ
 وارو وار، روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، مہاسارتهی بن بن سیو کھائیندا۔ شاستر سمتر وید پُران کر تیار، ترے بھون
 دھنی اپنا نام پرگھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں ہر جو
 والی، ایکنکارا کھیل کرائیندا۔ نرگن نور جوت اکالی، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ انہو پرکاس کھیل نرالی، نرگن اپنی آپ کرائیندا۔
 جگ چوکرئی اولڑی چالی، چال نرالی اک رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے دلالی، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا حق
 حلالی، حقیقت اپنا پڑدہ لائیندا۔ نرگن سرگن بن بن مالی، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ اپنا روپ پرگھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا روپ، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگھائیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹ، دہ دشا
 پھیرا پائیا۔ نرگن نور سچ سروپ، سوچہ سروپی بھو نہ رائیا۔ مات پتا بن سپوت، پوت سپوتا گود بہائیا۔ تانا پیٹا ایکا سوٹ، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگائیا۔ سچکھنڈ دوار سچ محلہ، سو ستگر پُرکھ آپ سہائیندا۔ وسنہارا اک
 اکلا، اکل کل اپنی کھیل کھلائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، بسمل اپنا آپ وکھائیندا۔ سچ سندیس نر نریش آد جگاد جگا جگنتر گھلا،
 نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم پکرے پلا، برہم پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایش جیو میٹنہارا
 سلا، جگدیش اپنا سنگ نبھائیندا۔ ہر جگدیش کھیل اپارا، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن لیکھا جانے دھر
 دربارا، درگاہ ساچی بھو چکائیا۔ آد آت اک داتارا، گر گر ایکا بوجھ بوجھائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ کرے پار کنارہ، ستجگ
 تریتا دواپر کلجگ مات بندائیا۔ سیوا لا تیئی اوتارا، مارگ دے بھگت اٹھاراں، گر دس دس کرے پڑھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ اک سہارا،
 سنگ محمد دے کنارہ، چار یاری ایکا گھر بہائیا۔ کاتب بن بن لیکھ لکھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکرئی
 بھو چکائیا۔ جگ چوکرئی کھیل کرتار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ کرائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا دیوے وارو وار، بودھ آگادھا

۵۵.

۵۵.

اکھّر نام پڑھائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا کر تیار، بہرم بھلیکھا کڈھ سنسار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ پنج تت میلا گر اوتار، جوتی شبدی اک ستار، اناد انادی ناد سنائیندا۔ برہم برہمادی کھول کواڑ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ جگ جگ راہ پُرکھ اگم، ایکنکارا آپ چلائیا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گریہ نہ پھیرا پائیا۔ پون سواس نہ لئے دم، مڑھی گور نہ کھئے دبائیا۔ نیتر نیر نہ رووے چہم چہم، چہپر نین نہ کھئے لگائیا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے غم، چنتا چکھا نہ کھئے جلائییا۔ زرگن نور سیری بھگون، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ دو جہاناں بیڑا بنہ، پُرکھ ابناسی اپنے کندھ اٹھائیا۔ گر اوتار دیوے نام دھن، وست امولک جھولی پائیا۔ ایک راک سنائے کن، کتا مکتا نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا جانے جنی جن، پاربرہم وڈ وڈیائیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بہن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوارا بن چہپر چہن، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد کھیل کر، جگ کرتا ویکھ وکھائیا۔ جگ کرتا ہر کرنے جوگ، جیون جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھوگے بھوگ، بہسمر اپنا رُپ وٹائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر لیکھا جانے دھر سنجوگ، آتم پرمام میلا میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت کٹنہارا ہوے روگ، مایا ممتا موہ چکائیندا۔ ست ستوادی دیوے ایک جوگ، جیون جگت آپ جنائیندا۔ کرے پرکاس کایا کوٹ، پنج تت اگنی نور وکھائیندا۔ شبہ نگارے لائے چوٹ، انحد نادی ناد وجائیندا۔ جنم جنم دا کڈھ کھوٹ، کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ اک وکھائے ساچی گوت، برہم پاربرہم پڑدہ لاپندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایک ہر، جگ جگ اپنا حُکم ورتائیندا۔ جگ جگ حُکم ہر زرنکار، دو جہاناں آپ جنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل کرے اپار، لوآن پُریاں اپنا پھیرا پائیا۔ وشن برہما شو دے ہلار، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ گر اوتار کر پیار، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ سب دا لہنا چکائے وچ سنسار، دینا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار، کلجگ اتم ویلا آئییا۔ لکھ لکھ لیکھا گئے پکار، اُچی کوک کوک سنائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے زرنکار، زرگن اپنا رُپ وٹائیا۔ جوتی جاتا وڈ بلکار، بل باون بھیکھ چکائیا۔ مہابلی اُترے اپنی وار، رُپ رنگ ریکھ نظر کیسے نہ آئییا۔ کل کلکی لے اوتار، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سمبل وسے دھام نیار، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چمکائیا۔ سچکھنڈ وسے آپ کرتار، ساچے تخت سوہا پائیا۔

بھگت بھگونت لئے اُٹھال، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ نرگن ہو ہو بنے دلال، بھيو ابيدا آپ جنائيا۔ گرسکھ ویکھے چھوٹے بال، بال انجانے لئے
 ملائيا۔ ايکا ديويے ساچا دان، نام اموک جھولي پائيا۔ سرتي ميلا شبدي کابن، گھر بنسري نام وجائيا۔ آتم پر ماتم گيت سہاگي ايکا گان،
 گو بند ویکھے چائين چائيا۔ بھاگ لگائے ساڈھے تين ہتھ کايا مکان، مندر مسجد شودوالا مٹھ نظر کتے نہ آيا۔ کرے کھيل پُرکھ اکال، اکل
 کل اپنا ويس وٹائيا۔ دينان بندھپ ہو ديال، دينن اپنے گلے لگائيا۔ اک سہائے سچي دھرمسال، چار ورن دئے وڈيائيا۔ ايکا گھر شاہ کنگال،
 راج راجان اک دئے وکھائيا۔ کرے کھيل سري بھگوان، سب دا ليکھا آپ چُکائيا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، دو جہاناں حُکم سُنائيا۔ جوتي
 جوت سروپ ہر، آپ اپني کَريَا کر، ليکھا جانے تھائون تھائون۔ تھائون تھائين ليکھا چار جُگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائيندا۔ کلجگ اوڈھ
 جائے پُگ، ويلا اتم آنت وکھائيندا۔ نو سو چورانونے چوکرِي جو بيٹھا ريسا لک، نرگن اپنا روپ پرگٹائيندا۔ شبد سروپي ہو ہو ريسا
 بک، دو جہاناں آپ جگائيندا۔ کوڑی کَريَا کڈھے کُٹ، مایا ممتا موہ مٹائيندا۔ سنت سہيلے گودي لئے چُک، گھر اپنے خوشي منائيندا۔ گر
 اوتاراں پير پيغمبران کولون ريسا پُچھ، پچھلا ليکھا منگ منگائيندا۔ اکو وار سارے پو اُٹھ، سويا کھئے رہن نہ پائيندا۔ ٹھاکر سوامي دين ديال
 ۵۵۲ گيا تھ، مہربان اپني مہر نظر اُٹھائيندا۔ ويکھنہارا نو کھنڈ پر تھمي ست ديپ چار گٹھ، دہ دشا پڑدہ لائيندا۔ کرے کھيل ابناسي اچت،
 چت وت تھگوري کھئے نہ پائيندا۔ آپ سہائے سہنجني رُت، جوت نرنجن نور پرگٹائيندا۔ بھاگ لگائے کايا بُت، ساڈھے تين ہتھ مندر آپ
 سہائيندا۔ گو بند سو را پُرکھ اکال ویکھے ساچا ست، جن جنني نہ کھئے جنائيندا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کَريَا کر، کرے کھيل
 ساچا ہر، آد آنت جُگا جُگنت، جُگ اپنا حُکم ورتائيندا۔ جُگ جُگ حُکم پُرکھ اکال، اکل کل دھاري آپ جنائيا۔ وسنہارا سچکھنڈ
 سچي دھرمسال، درگاہ ساچي آسن لائيا۔ کلجگ اتم ہو ديال، دينن اپنا بھيو کھلايا۔ گرسکھ ویکھے گر گر لال، پورب لہنا آپ چُکائيا۔
 آنت نيڑ نہ آئے کال، مہاکال نہ دئے سزائيا۔ دوس زين کرے پرتپال، بن سيوک سيو کمايا۔ جنم جنم دي ليکھے پائے گھال، جس جن اپنا درس
 کرائيا۔ پھل لگائے ساچے ڈال، پت ڈالي آپ مہکائيا۔ جوتي جوت سروپ ہر، آپ اپني کَريَا کر، کلجگ تيري اتم ور، نرگن اپنا پھيرا پائيا۔
 کلجگ اتم نرگن پھيرا، نروير پُرکھ آپے پائيندا۔ گرسکھان من چاو گھنيرا، گھر سہنجني رُت سہائيندا۔ پرہ نظري آئے نيرن نيرا، دور ڈراڈا

پندھ مکائیندا۔ لکھ چوراسی کئے گیڑا، رائے دھرم نہ پھند لگائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہر جو اپنا کھیل دکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے نرنکار، خالق خلق ویکھ دکھائیا۔ چوڈاں طبقات کھول کوڑ، چوڈاں لوکان ڈیرہ ڈھاپیا۔ چوڈاں ودیا کر خوار، چوڈس چند مکھ شرمائیا۔ کرے کھیل اکم اپار، الکھ اگوچر بھیو نہ رائیا۔ برہما رووے زارو زار، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ وشنوں در کرے پکار، دوئے جوڑ پیا سرنائیا۔ شنکر لاه کے باسک تشکا ہار، ہتھ ترسول نہ کھئے اٹھائیا۔ کلجگ ویلا اتم آیا پنج تت دھوڑی منگے خاک چہار، مستک ٹکا ایک لائیا۔ تیئی اوتار ویکھن نین اٹھال، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت اٹھاراں ہوئے حیران، ہر جو اپنی کار کمائیا۔ عیسیٰ موسیٰ نظر نہ آئے سچ نشان، مقالے حق نہ نین اٹھائیا۔ محمد کرے گریزار، چار یاری سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ نانک نرگن ویکھ سرب سنسار، سرشٹ سبائی لیکھا رہیا چکائیا۔ کسے گھر نظر نہ آئے کرتار، بے مکھ بیٹھے مکھ بھوئیا۔ گوبند ویکھے کھول کوڑ، آتم تاکی گنڈا ایک لاپیا۔ کسے مندر شبد دھن نہ کھئے جیکار، انحد راگ نہ کھئے سنائیا۔ فتح ڈنکا نہ وجے نو دوار، جگت واسنا نہ کھئے کڈھائیا۔ سرشٹ سبائی آپا گئی ہار، پُرکھ اکال نہ کھئے منائیا۔ پنجم کھیل کرے کرتار، پنجم میتا وڈ وڈیائیا۔ درگاہ ساچی ہو تیار، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ کلجگ کل کلکی لے اوتار، کل کلیش دئے مٹائیا۔ نام ڈنکا وچ سنسار، راؤ رنکاں آپ سنائیا۔ ایک بنس بنائے آپ کرتار، چار ورن اٹھاراں برن رین نہ پائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، سچکھنڈ دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا در، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ پُرکھ ابناسی گھاڑن گھڑ، گھڑ گھڑ آپے ویکھ دکھائیندا۔ ست ستوادی اندر وڑ، وڑ وڑ خوشی منائیندا۔ شبد اکھی ایک پڑھ، ایک راگ لائیندا۔ لکھ چوراسی جم کی پھاسی ہرجن چکائے بھو ڈر، بھے اور نہ کھئے رکھائیندا۔ بھگت بھگوت آپے بنھے اپنے لڑ، ساچے پلو گنڈھ ڈائیندا۔ نرگن سرگن کرپا کر، کرپاندھ ٹھاکر سوامی دینن اپنے رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل ساچا ہر، سرب جیاں گھٹ گھٹ آترجامی گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ ست ستوادی ہرجن ساچے دیوے ور، بودھ آگادھ ایک بانی انحد نادی اپنا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، اپنا ویس آپ وٹائیندا۔ ساچا ویس سیری بھگوت، نرگن اپنا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا بے پرواہیا۔ کلجگ مہا جانے بے آنت، بے آنت

اپنی کھیل کرائیا۔ لکھ چوراسی مایا پائے گز بنائے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کھئے درسائیا۔ گرمکھ ورلے لائے اپنے انگ انگیکار کرے انگت، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیا۔ دو جے در نہ جائے منگت، جس ملیا ہر رگھرائیا۔ سچکھنڈ ست ستوادی بہگت بھگونت، بنائے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ نبھائیا۔ پنج تت کایا چولی چاڑھ رنگت، رنگ مجیٹھی اک رنگائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پاندھا پنڈت، ملا شیخ مسائق دین ڈبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچی دھارا آپ چلائی۔ ساچی دھارا ست ستوادی، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ کلجگ میٹے واد وواد، کوڑ گریارا ڈیرہ ڈھاپیندا۔ دو جہان وجائے ساچا ناد، لوآن پریاں آپ سنائیندا۔ جیرج انڈاں دیوے داد، اُتبھج سیبج جھولی آپ بھرائیندا۔ ویکھنہارا سنت سادھ، گر چیلے اپنا رنگ وکھائیندا۔ سچ نشانہ ایک گاڈ، دو جہاناں آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، دیونہارا ساچا ور، ساچی دات آپ ورتائیندا۔ ساچی وست نام دھن، دھن خزینہ آپ لٹائیا۔ چار ورن جائے من، کھتری براہمن شوڈر ویش کرے پڑھائیا۔ ایک راگ سنائے کن، راگ راگنی مکھ شرمائیا۔ ایک نور چاڑھ چن، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ ایک مندر وکھائے بن چہر چہن، چار دیوار نہ کھئے چھپائیا۔ جن بھگتاں ہر جو بیڑا بٹھ، لوک مات پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم اتھاہ، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم پھیرا پا، گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ دے وچھڑے میل ملائیندا۔ سچکھنڈ دوارے لے بلا، نام سندیسہ اک سنائیندا۔ رل مل سارے کرو صلاح، اکو نام پڑھائیندا۔ سوہنگ ڈھولا لینا گا، شبد وچولا اک بنائیندا۔ مؤلا روپ آپ خدا، خدی سب دی میٹ مٹائیندا۔ نام ست منتر درڑا، ستنام اپنا نام وکھائیندا۔ رام روپ ویکھے تھاو تھان، رام رمیٹا گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ کابنا کرشنا ویس وٹا، مکند منوسر لکھی نرائن آپ اکھوا، نام بنسری آپ وجائیندا۔ ساچی سخیان منگل گا، منڈل راس آپ نچا، آپ اپنا پردہ لاپیندا۔ آد جگادی ایک نام برہم برہمادی دئے سنا، وشن برہما شو رہے دھیا، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ کلجگ اتم ویکھنہارا اچے ٹلے پربت ڈونگھے جل تھل اسگاہ، بھوری اپنا پھیرا پائیندا۔ سرشٹ سبائی پکڑ اٹھائے بانہ، لکھ چوراسی اپنا بھیو چکائیندا۔ اتم پرما تم دئے ملا، دئی دویتی پڑدہ آپ لاپیندا۔ بجر کپائی کُنڈا دئے کھلا، گھر گھر وچ مندر آپ سہائیندا۔ نرگن دیا باقی دئے جگا، کمالپاتی

اپنا نُور دکھائیندا۔ بن ساقی ساچا جام دے پیا، امرت رس نجر جھرنا آپ جھرائیندا۔ ساچی سیجا دے سہا، آتم کھاٹ آپ دکھائیندا۔ نرگن نرگن میل ملا، میل میل اپنا رنگ رنگائیندا۔ گر چیلا وسے ایکا تھان، ایکا مندر وڈیائیندا۔ جتھے کوئی دوسر نہ، پُرکھ اکال ایکو نظری آئیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مان، بہین بھرا نہ کھئے دکھائیندا۔ نہ کوئی نار کنت رسی ہنڈھا، نہ کوئی پوت گود اٹھائیندا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا اکو شہنشاہ، سچکھنڈ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ جگ جگ لیکھا دے مُکا، گر پیر اوتار پیغمبر کھئے رہن نہ پائیندا۔ پنج تت کایا ماٹی کرے سواہ، اتم خاکی خاک ملائیندا۔ ایکا نام شبد چپا، گر شبدی آپ پرکٹائیندا۔ پیر پیغمبران گر اوتاراں اتم آسا پور دے کرا، نہکلنکا پھیرا پائیندا۔ بنک دوارا دے سہا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ گرسکھ گر گر لے جگا، جاگرت جوت آپ دکھائیندا۔ کاگون ہنس لے بنا، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک چکائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان چرن کول دیوے تھان، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کرے پیار جوں پتر مان، اپنی گود رہیا سہا، سہنجی رت نال ملائیندا۔ کاغذ قلم شاہی کوئی لکھے نہ، سمند ساگر مارن دھاہ، بناسپت ہوتے آنت سواہ، بہار اٹھاراں تول نہ کھئے ٹلائیندا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، جگ جگ کھیل رہیا کرا، ستجگ تریتا دواپر پار کرا، کلجگ اتم لیکھا آپ مکائیندا۔ ۵۵۵

گرمکھاں بخشے جنم جنم دے سرب گناہ، جس جن اپنا درس کرائیندا۔ نتھاویاں دیوے ساچا تھان، درگاہ ساچی آپ بہائیندا۔ آتم پرما تم جنائے ساچا نان، سوہنگ سوہلا اک سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ دیوے ساچا ور، گرمکھ لائے اپنے لڑ، اپنا بندھن ایکا پائیندا۔ اپنا بندھن نام رس، رس رسیا آپے پائیندا۔ آپے بھگتاں ہوتے وس، بھگت اپنے وس کرائیندا۔ آتم آنتر مارگ دس، جگت بسنتر آپ بھجائیندا۔ میٹے رین اندھیری مس، چند چاندنی نور چمکائیندا۔ تیر نرالا مارے کس، پنچم ڈیرہ آپے ڈھاپیندا۔ ہردے اندر ہر جو وس، ہرجن اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرسکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرسکھ رنگ ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگایا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سنگھاسن رہیا سہایا۔ دھن انادی اک مردنگ، وڈ مردنگا آپ وجایا۔ دئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹایا۔ سوہنگ ڈھولا سنائے چھند، آتم پرما تم جوڑ جوڑایا۔ جنم جنم دی ٹئی گنڈھ، ایکا بندھن رہیا دکھایا۔ ساچا رس دیوے نجانند، نچ گھر امرت مکھ چوایا۔ لکھ چوراسی اون جاون چکے پندھ،

مات گریہ پھیرا دئے مکائیا۔ ستگر پورا پُرکھ اکال سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ گریسکھ گرمکھ ہرجن ہربھگت ستجگ ساچے چاڑھے چند، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، صاحب سلطان سورا سرگ، سمرتھ پُرکھ مہما اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔

★ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ بکرمی جگندر سنگھ دے گرہ پنڈ کنگ ضلع جالندھر ★

سچکھنڈ سچا دربار، ست پُرکھ زرنجن آپ لگائیندا۔ اکٹھے کر گر اوتار، در ساچے آپ بہائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھے یار، پورب لہنا بھیو چکائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کھولنہار کواڑ، دو جہاناں کُنڈا لائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، نیر نین نین کھلائیندا۔ ساچے سنت ویکھے لال، لالن اپنا بھیو چکائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا حکم چلائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ سرب جیاں پرہ جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ کھانی بانی شاستر سمرت وید پُران کرے پہچان، انجیل قرآن پڑدہ لائیندا۔ اندج جیرج اُتہج سینج ویکھنہارا مار دھیان، چاروں کُنٹ نین اٹھائیندا۔ دہ دشا کھیل مہان، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا بھیو چکائیندا۔ لیکھا جانے زمیں اسمان، گگن گگنتر اپنا پھیرا پائیندا۔ چوڈاں طبق ویکھنہار دکان، چوڈاں لوکاں پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کرائیندا۔ ساچی کار سچکھنڈ دوارے، ہر ساچا آپ کرائیا۔ اکٹھے کر گر اوتارے، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ پیر پیغمبر سوہن بنک دوارے، در دروازہ آپ کھلائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا ایکا دیوے ایکنکارے، ایکا حکم سُنائیا۔ سارے بولو اک جیکارے، جے جیکار کرے لوکائیا۔ سوہنگ شبد اگم اپارے، الکھ اگوچر کرے پڑھائیا۔ اتم پر ماتم لکھ چوراسی بن ونجارے، لوک مات ہٹ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ سچ سندیسہ ہر ہر گیت، اپنا ناؤں درڑائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در گھر ساچے بنو میت، جگت وچھوڑا آپ مکائیندا۔ ناتا تھے مندر مسیت، شودوالا مٹھ وند نہ کھئے وندائیندا۔ سرشٹ سبائی

چلے ایڪا ریت، ریتوان آپ چلائیندا۔ نرگن سرگن سچ پریت، پُرکھ اکال آپ وکھائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیت، اوچ نیچ ایڪا رنگ رنگائیندا۔ سدا سہیلا وسے چیت، گرہ مندر آسن لائیندا۔ کلجگ اتم ویلا رہیا بیت، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بیٹھا رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر اوتار آپ سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکار، کلجگ اتم آپ جنائیا۔ سرشٹ سبائی ایڪا دھار، ایڪا مارگ دئے وکھائیا۔ پورب لیکھا سرب سنسار، کلجگ اتم دئے مکائیا۔ ستجگ ساچا بول جیکار، جے جیکار کرے شنوائیا۔ گر اوتار کرو نمسکار، پیر پیغمبر سپس جھکائیا۔ ایڪا کلمہ اپر اپار، پروردگار آپ سنائیا۔ ایڪا منتر دئے ادھار، جیون جگت جگت جنائیا۔ ایڪا دیپ ہیوئے اُجیار، اندھ اندھیر گوائیا۔ ایڪا چرن کول پیار، ستگر ایڪا نظری آئیا۔ ایڪا دھرت دھول اکھاڑ، ایڪا دھرنی سوہا پائیا۔ ایڪا ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، ڈونگھی گندر اپنا پھیرا پائیا۔ ایڪا سمند ساگر کرے وچار، جل تھل مہیئل ایڪا ویکھ وکھائیا۔ ایڪا لیکھا جانے پُرکھ نار، نر نرائن وڈی وڈیائیا۔ ایڪا ستجگ تریتا دوپر کلجگ کرے پار، جگ جگ اپنا حُکم ورتائیا۔ ایڪا شاستر سمرت وید پُران بنے لیکھار، بن کاتب لیکھ لکھائیا۔ ایڪا گر اوتاراں دئے ادھار، نام ندھانا جھولی پائیا۔ ایڪا کلجگ اتم پرگٹ ہووے وچ سنسار، مہابلی اپنا ناؤں رکھائیا۔ وشن برہما شو کروڑ تیتیسا سُرپت اند کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے آد شکت آد بھوانی چترُہج بے عیب پروردگار، مقالے حق حق حقیقت ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا اک سہائیا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکار، اپنی کل دھرائیندا۔ لہنا دینا چکا گرو اوتار، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ کلجگ اتم کرے خوار، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ شبد کھنڈا تیز کٹار، برہمنڈاں آپ چمکائیندا۔ ساچا چھندا بول جیکار، گیت گوہند آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا آپ وکھائیندا۔ سچ دوارا ساچا رنگ، ہر جو ہر ہر آپ رنگائیندا۔ ستجگ منگے ایڪا منگ، اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ کلجگ اتم ہويا ننگ، سر ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ چوڈاں لوک بھاگاں مند، ساچا سبق نہ کھئے پڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی کھنڈ کھنڈ، ورن برن آپ لڑائیندا۔ گھر پرکاس نہ ہوئے ساچا چند، جوت نرنجن نور نہ کھئے وکھائیندا۔ آتم رس نہ ملے اند، ساچا امرت نہ کھئے مکھ چوائیندا۔ جنم جنم دی ٹئی دیوے نہ کھئے گنڈھ، گنڈھنہار

گوپال سوامی دس کسے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ ہونے ویرانی، ویرانگی بھیو نہ کھئے کھلائیندا۔ کلجگ اتم آنت نشانی، چاروں کٹ اندھیرا چھائیندا۔
 انحد ناد نہ سنے کھئے بانی، رسنا جہوا سرب گائیندا۔ امرت آتم سچ سروور ملے نہ ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ سرب گرائیندا۔ ستگر شبدا
 ملے نہ ساچا ہانی، سرتی نار نہ کھئے پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر اوتاراں پیر پیغمبراں لوک مات نیتر نین آپ
 وکھائیندا۔ نیتر ویکھو اپنا حال، ہر جو آپ سنائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہونے بے حال، بہل ہو ہو دئے ڈہائیا۔ سب دے سرتے کوکے کال،
 کال نگارہ رہیا وجائیا۔ آنت دسے نہ کھئے دلال، سب بیٹھے مکھ بھوائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل دین دیال، بے پرواہ بے پرواہیا۔ سرشٹ
 سبائی خالی ویکھے دھرم دھرمسال، دھرم دوارا نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نیتر نین سرب کھلائیا۔ نیتر
 کھول ویکھو اکھ، ہر اکھ اکھ آپ جنائیندا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا دسے بھٹھ، ترے گن اگنی تت تپائیندا۔ ست سروپ نہ کھئے مندر مسجد
 مٹھ، گرودوار گر گر رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ جگت وپجاری ہویا اکھ، نار ویسوا سرب ہنڈھائیندا۔ پاربرہم پرہ ملے نہ کلاپت، کول
 نین نین نہ کھئے ملائیندا۔ نار بہتر ابلے رت، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ سرشٹ سبائی کھیڑا دسے بھٹھ، جگت بھٹھالا آپ تپائیندا۔
 پاربرہم پُرکھ ابناسی دو جہان سری بھگوان پینڈا ویکھے نٹھ نٹھ، بن پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ چار جگ دا پچھلا لیکھا اپنے لیکھے لئے گھت،
 آگے راہ نہ کھئے جنائیندا۔ سرشٹ سبائی ناتا جڑیا من مت، من واسنا نال ملائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار گھر گھر بیٹھے ستھر گھت،
 کوڑی صفا نہ کھئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گر اوتاراں بھیو چکائیندا۔ گر اوتار کرن
 دھیان، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی ہونے بے ایمان، آتم آنت ہر کا ناؤ نہ کھئے دھیائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوک کوک
 گرلان، کوڑی کریا ونڈ ونڈائیا۔ نظر نہ آئے سری بھگوان، صاحب سلطان بیٹھا مکھ چھپائیا۔ ذات پات اوچ نیچ راؤں رنگ راج راجان
 شاہ سلطان، اپنا کیتا آپے پان، لکھ لکھ لیکھا سب دا رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر،
 کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ چار جگ دا آنت کنارہ، اتم آنت آپ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی
 نیتر رووے زارو زارا، نین نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ہر کا بھیو نہ کھئے جنائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے گر اوتارا، پیر

پیغمبر سجدہ سپس جھکائیندا۔ راہ تکدے گئے پروردگارا، پروردگار اپنا پھیرا پائیندا۔ نہکلنک نرائن نر لے اوتارا، رُوپ انُوپ آپ پرگٹائیندا۔
 جوتی جاتا کر پسارا، پُرکھ بدھاتا کھیل کرائیندا۔ راتی رُتی تھتی نہ جانے کھئے وارا، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیندا۔ شبد اگمی ساچی دھارا، تھر
 گھر واسی باہر کڈھائیندا۔ جوتی جاتا ہو اُجیارا، نُوَر نُوَرانہ نُوَر وکھائیندا۔ پُوَر لیکھا گُر اوتارا، اتم پُوَر کرائیندا۔ سِرِشٹ سبائی
 ویکھنہارا، اشٹ درشٹ اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ ساچا
 مندر اُچ محلہ، سَتگر ساچا آپ وسائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اِکلا، آد جُگاد جُگا جُگنتر ڈیرہ لائیا۔ بودھ آگادھ شبد اناد سچ سندیس ایکا
 گھلا، بھکت بھگونت سادھ سنت کرے پڑھائیا۔ آتم سیجا سچ سِنگھاسن ایکا ملا، گھر گھر وچ بیٹھا جوت جگائیا۔ نِرگن سرگن پھڑائے پلا،
 بھيو ابھیدا بھيو گھلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، لوک مات ویکھے چائیں چائیا۔ لوک
 مات ہر چاؤں گھنیرا، نِرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ سِرِشٹ سبائی بھلائے کر کر بھیرا پھیرا، اچھل چھل اپنی کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں کرے حق
 نبیڑا، پُوَر لیکھا جھولی پائیندا۔ دیوے درس نہ لائے دیرا، آتم پر ماتم جوڑ جوڑائیندا۔ کایا مندر اندر مٹائے جوٹھا جھوٹھا اندھیرا، سچ سچ
 ۵۵۹ دپیک جوت آپ جگائیندا۔ نانا توڑے جگت وچھوڑے میل ملائے تون میرا میں تیرا، تیرا میرا ایکا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم ہر سلطان، آد آنت جنائیا۔ کلجگ میٹے
 کوڑ دکان، کوڑی کِرپا رہن نہ پائیا۔ نانا تھے جیو شیطان، شرع ہوئے نہ کھئے وکھائیا۔ سِرِشٹ سبائی اک گیان، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔
 اک سروور تٹ اشنان، اک کنارہ دئے جنائیا۔ ایکا نظری آئے سری بھگوان، دوسر روپ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا میلا ساچے کاہن، لکھ
 چوراسی گوپی آپ پرنائیا۔ ایکا ویکھے سپیا سرتی ساچا رام، گھٹ گھٹ بیٹھا جوت جگائیا۔ ایکا عیسیٰ موسیٰ پیر پیغمبر سنگ محمد دئے
 کلام، کلمہ نبی اک پڑھائیا۔ ایکا نانک جانے ستنام، نام ست ست سمجھائیا۔ ایکا گوہند جے جیکار کرے سری بھگوان، پُرکھ اکال اک
 منائیا۔ سِرِشٹ سبائی دے کے گیا پیغام، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے مہابلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ کوڑی کِرپا
 میٹے نشان، سَتجگ ساچا راہ چلائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بنائے اک ودھان، رعیت ایکا روپ وکھائیا۔ آتم پر ماتم جیو جنت سارے گان،

سوپنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ نانیان دیوے ساچا مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ شاہ سلطاناں راج راجانا آئے ہان، سیس تاج نہ کھٹے ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچا مارگ آپے لائیا۔ ستجگ مارگ ست ستواد، ست پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ دو جہاناں دیوے داد، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا نام ورتائیندا۔ وشن برہما شو رہے آرادھ، رہبر ایکا راہ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی آنتر ناد، انادی دُھن اُچائیندا۔ کلجگ کھیل کرے وچ برہماد، پاربرہم برہم اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ گر پیر اوتار پیغمبر ہوئے وساد، بسمل اپنی کھیل جنائیندا۔ بھگت بھگونت لے لادھ، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ راتی ستیاں مار آواز، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ کریا کر غریب نواز، غُربت سب دی باہر کڈھائیندا۔ آتم آنتر سازن ساز، ساچی سیجا آپ سہائیندا۔ گرسکھ گر گر رچ رچ کاج، گھر مندر ڈھولا گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، در گھر ساچا آپ وکھائیندا۔ در گھر ساچا ساڈھے تن ہتھ، ہر جو ہرجن بنت بنائیا۔ اندر وڑ پُرکھ سمرتھ، نرگن بیٹھا جوت جگائیا۔ نام ندھان دیوے وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ دیونہارا ایکا برہم مت، گر گیان شبد درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ ہرجن جگائے آپ پرہ، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ پُورب لہنا میٹے سب، پچھلا لیکھا دے چکائیا۔ امرت جھرنا جھرائے کول نہ، جگت ترسنا حرص مٹائیا۔ جگت دوارا پار حد، جوٹھا جھوٹھا ناتا دے نٹائیا۔ امرت جام ساچی مد، مدھر رس اک وکھائیا۔ در گھر ساچے لڈائے ساچا لڈ، پتا پُوت ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ، گرسکھ گر گر دے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ویکھے تھاؤں تھائینا۔ ہرجن دھام سہنجنا، گھر ساچا سوہاؤنت۔ پرہ ملے اک نرنجنا، میل ملاوا نار کنت۔ ہوئے سہائی درد دکھ بھہ بھنجنا، لیکھا جانے آد آنت۔ چرن دھوڑ کرائے مجنا گرمکھ ویکھے ساچے سنت۔ دو جہاناں بن بن سجننا۔ مہا جنائے آپ اگنت۔ ویلے اتم پڑدہ کجنا، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت۔ ترے گن اکن نہ گرسکھ دجنا۔ ہر جو میلے ساچی سنگت۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر گرسکھ، کایا چولی چاڑھے رنگنا۔ کایا چولی رنگ چلؤل، ستگر پورا آپ چڑھائیا۔ چار جگ دا لہنا آنت نہ جائے بھول، کلجگ لیکھا لیکھے لائیا۔ ست ستواد برہم برہمادی بھگت بھگونت برسہارا پھول، ایکا

۵۶.

۵۶.

چہرہ اپنے نام لگائیا۔ سَتَجُگ دا سچِ اصوُل، اصلیت اپنا بھیو کھلائیا۔ گُرمکھ وِرا کرے قبوُل، قابلیت چلے نہ کسے چٹرائیا۔ سچ پگھوڑا لئے جھوُل، سَت سَتوادی آپ جھلائیا۔ جنم مائس دا لہنا دیوے موُل، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم وِر، ہرجن ساچے پار کرائیا۔ ہرجن پار کرے آپ، پرہہ اپنی دیا کھائیندا۔ گُرسکھاں بنے مائی باپ، پتا پوٹ گود سہائیندا۔ نانا توڑے ذات پات، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیندا۔ سروور وکھائے ایکا گھاٹ، اٹھسٹھ تیرتھ پنڈھ مکھائیندا۔ نرمل نُوُر جوت للاٹ، گھر گھر وچ آپ پرگھائیندا۔ ایتھ اوتھ بنے سچن ساک، کوڑا نانا موہ چکھائیندا۔ میل ملاواں کھلاپات، گُرمکھ کھلی کوچھی نار اپنے انگ لگائیندا۔ نام اگتی دیوے دات، وست امولک جھولی پائیندا۔ چرن کول اُپر دھول بندھائے نات، نانا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ سوہنگ اکھڑ پوجا پاٹھ، کایا پائھشالا آپ وکھائیندا۔ ویلے اتم پُچھے وات، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ جاننہارا کائنات، کایا کعبہ ڈیرہ لائیندا۔ پیاونہارا آبِ حیات، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ پرگٹ ہو ساکھیات، صاحب سلطان دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم وِر، ہرجن اپنی گود بہائیندا۔ ہرجن گودی اپنی چُک، چار ورن دئے وڈیائیا۔ گُرمکھ بوٹا نہ جائے سُک، سَتَجُگ ساچے ہرا کرائیا۔ پُرکھ ابناسی رکھے اپنی گکھ، جننی جن نہ کھئے وڈیائیا۔ جنم جنم دا میٹے دُکھ، چنتا روگ نہ لاگے رائیا۔ اک اُچھائے ساچا سُکھ، برہم پاربرہم گُرمائیا۔ پنچ وکارا وچوں کڈھے کُٹ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آسا ترسنا رین نہ پائیا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوڑاسی پھند کٹائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، راتیں سُنتیاں درس دیکھائیا۔ ہوئے وسیرا کایا قلعے کوٹ، بنک دوار آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم وِر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن میلا ساچے گھر، گھر مندر اک سہائیا۔ گھر مندر ایکنکار، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ سَتَجُگ ساچی بٹھے دھار، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ وشن برہما شو نیترووے زارو زار، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت کہہ کہہ سرب سُنائیندا۔ ساڈا لہنا چُکیا اتم وار، باقی اور نہ کھئے کڈھائیندا۔ سَتَجُگ تیرا چلے سچ وبار، تیرا تیرے رنگ سہائیندا۔ کر کرپا اپنے اندر لینا واڑ، در تیرا ایکا بہائیندا۔ تیرا گُرمکھ تیری بنے سچّی سرکار، دو جہاناں حُکم چلائیندا۔ اسیں پھر کے آئے اپنی وار، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن سرن گئے پڑ، نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، نہ کوئی ودیا
رہے پڑھ، ایکا پلُو نام پھڑ، سوہنگ ڈھولا ساچا گا، اپنا آپ گئے مٹا، زرگن وچ زرگن سما، سرگن رُوپ نظر کھئے نہ آئیا۔ مہاراج شیر
سنگھ وشنو بھگوان، اپنا کھیل کرے سہج سُبھا، کلجگ ستجگ ستجگ کلجگ دھار دھار نال بدلایا۔

★ ۳۰ ہاڑ ۲۰۱۹ پکرمی گردیو سنگھ دے گرہ پنڈ دوسانجھ خرد ★

آتم گر شبد سندیس، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم کر اُپدیش، اپنی مہا آپ جنائیندا۔ آد جگادی وسنہار ہمیش، در گھر
ساچے سوہا پائیندا۔ آتم پر ماتم لئے ویکھ، نج نیتز پردہ لائیندا۔ جوتی جاتا دھر دھر بھیکھ، بھیکھ اولڑا ویس وٹائیندا۔ جگ چوکری
میٹنہارا ریکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر اوتار وسائے اپنے دیس، چرن کول آپ بہائیندا۔ پیر پیغمبر سچ سندیس، جگا جگنتر آپ
سُنائیندا۔ زرگن سرگن کھیلے کھید، کھیلنہارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ لیکھا جاننہارا چار وید، چارے جگ پھول پھولائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے
سار کایا کھیت، گھٹ گھٹ اپنا ویس دھرائیندا۔ وسنہارا نیتن نیت، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ بھگت بھگوت کرے ساچا ہیت، نت نوت
میل ملائیندا۔ ساچے سنتاں رکھے رُت بسنتی چیت، پُھل پُھلواری آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ گیان
اک سمجھائیندا۔ شبد گیان گر آتم دیو، پر ماتم وڈ وڈیائیا۔ زرگن سرگن کر کر سیو، سیوک بن بن سیو کماٹیا۔ آد جگادی لکھ ابھیو،
بھیو ابھیدا اپنے وچ چھپائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل سدا نہکیو، زرگن داتا بے پرواہیا۔ امرت آتم ساچا رس اپنا ناؤں دیوے میو، ہنگ
برہم اپنا رس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ آتم گر شبد گیان، ہر ساچا سچ درڑائیندا۔ لیکھا
جانے دو جہان، زرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، تھر گھر ساچے آسن لائیندا۔ بودھ اکادھا دُھر فرمان، دُھر درباری آپ
سُنائیندا۔ جگ جگ کھیلے کھیل مہان، خالق خلق ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوت ویکھے آن، گھر مندر پھیرا پائیندا۔ ایکا دیوے نام ندھان،
وست امولک جھولی پائیندا۔ سچ جھلائے اک نشان، ست ستوادی ہتھ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو

آپ کھلائیندا۔ شبديان آتم ناد، پرم پُرکھ اپنا آپ سُنائيا۔ جُگا جُگتر ديوي داد، ساچي وست آپ ورتائيا۔ ويکنهپارا برهم برهماد، برهمانڈ پڑده دئے اُٹھائيا۔ گرمکھ گر گر آپ لاده، گرمکھ ساچے لئے سمجھائيا۔ ليکھا جانے سنت ساده، سادھنا اپني آپ جنائيا۔ بهگت بهگوت سد رکھے ياد، اِهل بھل کدے نه جائيا۔ لکھ چوراسي وچوں کاڈھ، ايکا اپنا گھر وکھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ايکا نام دئے سمجھائيا۔ آتم پرماتم بودھ گيان ايکا اکھر، نش اکھر آپ پڑھائيندا۔ لکھن پڑھن تون رکھے وکھر، قلم شاپي نه رنگ رنگائيندا۔ جن بهگت ورو لے نير اُتھر، نير سير اک وکھائيندا۔ بجر کپاڻي توڑ پتھر، پاتھر اپنا بهيو چُکائيندا۔ پنج وکارا کرے ستهر، ڈھيهه ڈھيهه ڈھيري خاک کرائيندا۔ آپے چوڻي چڑھ کي بيٹھا سخر، نظر کيسے نه آئيندا۔ جن بهگتاں کرے آپ فکر، فقره لوک مات سُنائيندا۔ ساچے سنتاں کر ذکر، گر باني روپ وٹائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچا نام آپ سمجھائيندا۔ آتم پرماتم ساچا نام، نرگن سرگن آپ جنائيا۔ گھر سخي ميلا ساچے کابن، گرِه مندر وجے ودھائيا۔ سُرَت سواني باني ملے رام، رميا اپن انگ لگائيا۔ سچ محمد دے پيغام، ايکا آيت کرے پڑھائيا۔ کرے کھيل سري بهگوان، جُگ جُگ اپني کار کمايا۔ ليکھا جانے جيو جهان، جيون جُگت هر جن ساچے دئے سمجھائيا۔ امرت آتم پين کھان، ترسنا بھکھ دئے مٹائيا۔ نرگن جوتي نور مهان، کر پرکاس اندھير چُکائيا۔ رسنا جهوا ايکا گان، سوہنگ اکھر کرے پڑھائيا۔ ويکنهپارا پون مسان، پون پوناں وچ سائيا۔ هر جن ساچے کر پروان، پرم پُرکھ هوئے سهائيا۔ ايکا ناد اک دهنکان، ايکا هر جو راگ الايا۔ ساڈھے تين بته کايا مندر وکھائے مکان، مکّ کعبه اک سمجھائيا۔ سچ دوارے وسے سد مهربان، مېر نظر آپ اُٹھائيا۔ جُگ چوڪڙي آپ بنا رهے بے زبان، زبان اپني نه کھئے بلايا۔ گر اوتاراں پير پيغمبران دے کلام، کلمه نبی آپ پڑھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچے نام کرے رُشنايا۔ آتم پرماتم سچ سنديس، نرگن سرگن آپ جنائيندا۔ گھر گھر اندر گھر گھر ويکھ، گھر گھر اپنا آسن لائيندا۔ گھر گھر سجن ملے هميش، گھر گھر اپنا جوڑ جوڑائيندا۔ گھر گھر نيتر لئے پيکھ، گھر گھر اپني اکھ کھلائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچا نام آپ درڑائيندا۔ آتم پرماتم ساچا نام، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائيا۔ گرمکھ گر گر پيئي ايکا جام، امرت رس اک چکھائيا۔ ايکا مندر وسے اک مکان، در گھر ساچے ڈيره لائيا۔ اک سنديسه دئے پيغام، ايکا سُن سُن خوشي منائيا۔ ايکا

نگر کھیڑا وسے گرام، ساچی گگریا ونڈ ونڈائیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی چام، ساڈھے تِن ہتھ دے وڈیائیا۔ کر پرکاس کوئن بہان، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، بھگون اپنی دھار چلائیآ۔ شبد اگئی مارے بان، انیلا تیر آپ چلائیآ۔ گُرمکھ ویکھے چتر سگھڑ سُبجان، لکھ چوراسی وچوں لے اٹھائیآ۔ راتیں سُنتیاں کرے پہچان، مَکھ پڑدہ آپے لاپیآ۔ کاغد قلم ہوئے خیران، لکھ لکھ شاہی نہ لیکھ سمجھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا منتر نام ست، ست ستوادی آپ جنائیآ۔ آتم پرما تم منتر نام ست، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ایکا دیوے برہم مت، پاربرہم پرہہ آپ پڑھائیندا۔ ایکا نام رنگے رت، رتی رت نہ کھئے وکھائیندا۔ دھیرج سنتوکھ دیوے ساچا جت، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ شبد اگئی سُنائے گتھ، پچھلا لیکھا سرب چُکائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ویس وٹائیندا۔ گُرسکھ سجن لے رکھ، آپ اپنی گود بہائیندا۔ جن بھگتاں جُگ جُگ کرے پکھ، لکھ چوراسی در ڈرکائیندا۔ سرِشٹ سبائی پائے نتھ، چاروں کُنٹ آپ بھوائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، نو نو اپنا پڑدہ لاپیندا۔ اپنی مہا جنائے اکتھ، کتنہی کتھ نہ کھئے سُنائیندا۔ سوہنگ شبد ساچی وتھ، ہرجن ساچے جھولی پائیندا۔ اپنے وچوں پُرکھ ابناسی کڈھ، گُرسکھ مندر اندر آپ ٹکائیندا۔ ساچا مارگ نرگن دس، سرگن سیکھیا اک سمجھائیندا۔ میل ملاوا ہس ہس، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں کرے پوری آس، آسا آسا نال ملائیندا۔ ایکا نام کر پرکاس، سرِشٹ سبائی تور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد گیان گُر آپ وڈیائیندا۔ شبد گیان گُر گُر ایک، آد جُگاد سہائیآ۔ پیر پیغمبران رکھے ٹیک، ایشٹ دیو وڈ وڈیائیا۔ جُگا جُگنتر لکھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا دے سمجھائیآ۔ وسنہارا سچکھنڈ ساچے دیس، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ کلجگ اتم دھارے بھیکھ، رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیآ۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، مؤنڈ مُنڈایا نظر نہ آئیآ۔ لیکھا جانے گُر دسمیش، گُر شبدی لے پرگٹائیآ۔ لہنا چُکائے وشنوں باسک سُتا سیج، سیج سانگو پانگ ویکھ وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا منتر اک پرگٹائیآ۔ ساچا منتر اکو اک، ایکنکار پرگٹائیندا۔ گُر اوتار نہ ونڈے کوئی حص، حصہ ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ دو جہاناں سِری بھگوان نرگن رُپ گھٹ گھٹ اندر آئے دس، پرکاس پرکاس نال کرائیندا۔ کر کِریا چرن لائے جس، تِس اپنا میل ملائیندا۔ بن نیتر راتیں سُنتیاں پئے دس، در در

گھر گھر پھیرا پائیندا۔ آتم پر ماتم لائی رکھے کھچ، دوجا سبق نہ کھئے پڑھائیندا۔ گرمکھاں اندر وڑیا رہے وچ، وچلا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔ بنیا رہے مات پت، پوت سپوت گود سہائیندا۔ کلجگ اتم کرے بت، سوہنگ اکھڑ اک پڑھائیندا۔ کرے کھیل آپ اندٹھ، لکھ چوراسی بہرم وکھائیندا۔ آپے ستا دے کر پٹھ، کروٹ اپنی نہ آپ بدلائیندا۔ لیکھا جانے نت نوت، جگ جگ اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ گیان اک جنائیندا۔ سچ گیان آتم رس، بن رسنا آپ چکھائیا۔ پردے ہر جو جائے وس، وسنہارا بے پرواہیا۔ کلجگ میٹے زین اندھیری مس، ستجگ ساچا چند وکھائیا۔ پنچ وکارا چرناں بیٹھاں دیوے جھس، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ترے گن مایا کٹے پھاس، پھاسی رائے دھرم نہ کھئے لٹکائیا۔ لیکھا جان پر تھی آکاش، آکاش آکاشاں ویکھ وکھائیا۔ جن بھگتاں لیکھے لائے رسن سواس، پون پون نال ملائیا۔ سیوا کرے بن بن داسی داس، سیوک اپنی گھال اپنے لیکھے آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک منتر آتم دیو، آتم دیوا آپ جنائیندا۔ آتم دیوا ایک رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ ساچے مندر ویکھے لنگھ، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ سہائے سہنجی سیج پلنگ، پرم پڑکھ وڈ وڈیائیا۔ دیونہارا اک اند، اند اپنا آپ جنائیا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، گرمکھ اپنا بندھن پائیا۔ سوہنگ گیت سہاگی چھند، ساچا سوہلا چھند پڑھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا بخشنند، وشنوں وشو دھار چلائیا۔ بھگوان جے جیکار کرے سورا سربنگ، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے تو کھنڈ، تو نو پڑدہ آپ چکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آتم آتر ایک ایک کرے شنوائیا۔ سچ شنوائی ہر کا ناؤں، سنسا روگ نہ کھئے رکھائیندا۔ کلجگ اتم چار ورن پکڑے باہوں، کھتری براہمن شودر ویش دئی دویتی بھیو چکائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان کرے سچ نیاؤں، نیانکار اپنا پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا تھائیں تھائوں، تھان تھنتر کھوج کھوجائیندا۔ گرسکھ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ کرے پیار جوں پتران ماؤں، پتا پوت گود سہائیندا۔ ایک ناؤں رسنا گاؤ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، دیونہارا ساچا ور، گر شبدی گر گر دیا کھائیندا۔ گر شبدی گر ستگر ٹھاگر، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ ویکھنہارا کلجگ ڈونگھے ساگر، بھوری کوری اپنا پھیرا پائیا۔ ایک دیوے نام رتی رتاگر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، جس جن اپنا درس دکھائیا۔ ایک نام ونج

سوڌاگر، سَتجُگ ساچا هٿ ڇلاڻيا۔ ڪايا ليکها جانے ڪاچي ڳاگر، اندر وڙ وڙ بهيو ڇڪاڻيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر،
 هر جن ديوي ساچا ور، اتم پر ماتم اک پڙهاڻيا۔ اتم پر ماتم ساچا جوڙ، سو پُرڪه نرنجن آپ جوڙائيندا۔ سرِشٽ سبائي نانا توڙ، گرمڪه اپنے
 رنگ رنگائيندا۔ پنج وڪارا ديوي هوڙ، ايڪا هوڙا مول رکهاڻيندا۔ لکھ ڇوڙاسي پهل ويڪھ مٿا ڪوڙ، ڪوڙي ڪريا موه ٿڙائيندا۔ جن بهگتاں
 جنم جنم دي ميٽه اوڙ، امرت ميگھ آپ برسائيندا۔ درس ڊڪھائے دوڙ دوڙ، دو جهانان پنڊھ مڪائيندا۔ شبد اگمي ڇڙهيا گهوڙ، شاه سوارا
 پهيرا پائيندا۔ سچڪهنڊ نواسي لايا پوڙ، گرمڪه تاڪي آپ گھلاڻيندا۔ آپ ويڪھ ڪر ڪے غور، دوسر نظر ڪيسے نه آڻيندا۔ جوتي جوت سرُپ
 هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، هر جن ساچے جائے بهڙ، بوھ بدھ اپنا ميل ملاڻيندا۔ بوھ بدھ ميل شبد گر پورا، انبهو اپني ڪهيل ڪرائيندا۔ ست
 ستواڊي حاضر حضورا، ست پُرڪه نرنجن ديا ڪمائيندا۔ هر جن رنگ چاڙھ ڳوڙها، دو جهانان آپ رنگائيندا۔ چتر سُگھڙ بنائے مورڪھ
 موڙها، جس سر اپنا هٿه ٿڪائيندا۔ چرن ڪول اُپر دهول بخشے ساچي دهوڙا، دهوڙي مستڪ ٿڪا ايڪا لائيندا۔ نام خُماري دئے سرورا،
 جهوڙهي مدھ نه ڪئے وڪھائيندا۔ دوس رين رين دوس سدا شهيلا حاضر حضورا، هر مندر اپنا آسن لائيندا۔ سرب ڪلا آپے بهرپورا،
 پاربريم پر به ڪهيل وڪھائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديونهارا ساچا ور، جس جن اپنا ناؤں سمجھائيندا۔ ساچا ناؤں
 جن جائے جان، لڪهن پڙهن وچ نه آڻيا۔ نش اکھر ڪر پروان، اکھر اکھر ونڊ ونڊائيا۔ گهر سَتگر ملے آن، در دروازه آپ گھلاڻيا۔ گهر ڪهيل
 ڪرے سري بهگوان، بهگون اپنا روپ وٺاڻيا۔ گهر مندر هوئے پروان، پر پُرڪه پر به پهيرا پائيا۔ گرمڪه گر در به به خوشي منان، هر پايا
 شهنشاهيا۔ شاستر سمرت ويد پُران گيتا گيان انجيل قرآن ڪهاني باني جس دا سرب جس گان، سو جس بهگتاں آپے گائيا۔ لوڪ مات ڪر نه
 سڪے ڪئے پهچان، پهچان وچ ڪيسے نه آڻيا۔ ڪلجگ انت سرب پچھتان، ويلا گيا هٿه نه آڻيا۔ ڪاغذ قلم شاهي پچھون ره جائے نشان، هر ڪا
 روپ نظر ڪيسے نه آڻيا۔ پڙھ پڙھ رسنا جهوا گان، نيتر نيناں رو رو نير وٺاڻيا۔ اچھل اچھل ڪرے ڪهيل آپ بهگوان بن هر بهگتاں اپنا ناؤں نه
 ڪيسے جنائيا۔ جس جن ڪرپا ڪر ديوي ور، سوھنگ مهاراج شير سنگھ وشنو بهگوان، رسنا جے جے جيڪار سنائيا۔ تس ليکها چڪے دو
 جهان، لکھ ڇوڙاسي پهنڊ ڪٽاڻيا۔ اتم جوتي ميلے آن، جوتي جوت جوت سائيا۔ سچڪهنڊ وسائے سچ مڪان، چرن ڪول دئے سرنائيا۔ جوتي

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، جس جن وکھائے اپنا نام در، در اپنے دئے وڈیائیا۔ در وڈیائی دئے دوار، ہر دروازہ آپ گھلائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، منجھدھار نہ کھئے زڑھائیندا۔ مائس جنم پیج سوار، مانکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جس جن ایک نام دیوے کر پیار، سچ پریم اک رکھائیندا۔ سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سچ جیکار، کلجگ اتم وار پیر پیغمبر گر اوتار در بہ بہ منگ منگائیندا۔

★ ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی منی لال سنگھ دے گرہ پنڈ ہیر ضلع جالندھر ★

ہرجن میلا آد جگاد، جگ کرتا آپ کرائیندا۔ ویکھنہارا برہم برہاد، دو جہاناں کھوج کھوجائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لادھ، ہرجن اپنا بھیو چکائیندا۔ آتم آتر ایک ناد، دھن انادی آپ سُنائیندا۔ شبد اگئی بودھ آگادھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ڈونگھی بھوری میٹ اندھیری رات، نرگن جوت چند چڑھائیندا۔ نظری آئے اک اکانت، گھر سیجا ڈیرہ لائیندا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، روپ انوپ آپ پرگٹائیندا۔ ست ستوادی دیوے دات، وست امولک جھولی پائیندا۔ ناتا تھے جگت ساک، سجن سین ہر جو آکو نظری آئیندا۔ بند کواڑی کھولے تاک، بجر کپاٹی گنڈا لاپندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ بھگتاں آپ جگائیندا۔ ہرجن میلا ہر پڑکھ، ست ستوادی آپ کرائیا۔ نرگن سرگن دے دے درس، سرگن نرگن میل ملائیا۔ امرت میگھ ایک برس، جگت ترسنا بھکھ مٹائیا۔ لیکھا جان عرش فرش، کایا گرہ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلا سچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل اک اکلّا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، سمنڈ ساگر ڈونگھی کندر اچے ٹلے پربت پھول پھولائیندا۔ سنت سہیلے آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو اپنے نام گنڈھ دوائیندا۔ جوتی شبدی شبدی جوت نرگن رلا، پنج تت کایا مندر اندر ڈیرہ لائیندا۔ سچ سندیس نر نریش نرگن نراکار ایکا گھلا، ایکنکارا اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ دئی دویت میٹنہارا سلا، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ اک وکھائے نہچل دھام اٹلا، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ کر پرکاس دیپک جوت آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے ٹکائیندا۔ جگا جگنتر

کرے کھیل اچھلا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اپنا میل ملائیندا۔ آد جگادی ساچا
 میلا، گرمکھ گر گر آپ کرائیندا۔ ایک گھر وکھائے گرو گر چیلا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ نرگن نرگن سجن سہیلا، سرگن سرگن بندھن
 پائیندا۔ جوت نرنجن چارھ تیرا، آد نرنجن سگن منائیندا۔ ایتھ اوتھ دو جہان سری بھگوان بنے سجن سہیلا، آون جاون پنت پاون پنڈھ
 کٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن میلا سچ دوار، در دروازہ آپ کھلائیآ۔ لیکھا
 جانے اندر باہر، گپت ظاہر اپنا پردہ لاییا۔ آتم پرما تم کرے پیار، برہم پاربرہم ویکھے چائیں چائینا۔ ایش جیو دئے آدھار، جگدیش اپنی
 دیا کھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اپنا رنگ رنگائیآ۔ ہرجن رنگ اک مجیٹھ، ایکنکارا آپ رنگائیندا۔ کرے
 کھیل صاحب آپ انڈیٹھ، جگت نیتر نظر کیسے نہ آئیندا۔ کایا مندر اندر ساچے ٹلے چڑھ چڑھ گائے سہاگی گیت، گوہند اپنا راگ الائیندا۔
 گرمکھ ناتا تھے مندر مسیت، شودوالا مٹھ لیکھا چکاوہارا اٹھسٹھ گھر سروور اک ہٹائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاش، اندھ اندھیرا ہوئے وناس،
 چند چاندنا اک چمکائیندا۔ ہرجن پوری کرے آس، میل ملاوا شاہو شاہاش، شاہ پاتشاہ شہنشاہ اپنا بھیو چکائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ اندر
 پاوے راس، گوپی کاہن کھیل تماش، سرتی شبدی اپنا راہ چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے اپنے گھر،
 سچ دوارا آپ سہائیندا۔ ہرجن سوہے سچ دوار، ہر جو ہر ہر آپ سہائیآ۔ جنم جنم دے وچھڑے میلے میلنہار، میل مل اپنی خوشی
 منائیآ۔ لہنا دینا جانے پُرکھ نار، کنت کنتوبل سچا شہنشاہیا۔ پُرکھ پُرکھو تم ہو تیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن
 ویکھے تھاو تھائیآ۔ ہرجن ویکھے تھان تھنتر، دو جہاناں پھول پھولائییندا۔ پاوے سار گگن گگنتر، برہمنڈ کھنڈ ویکھے وکھائییندا۔ سرب
 جیاں بدھ جانے آتر، گھٹ گھٹ اپنا ویس وکھائییندا۔ لیکھا جانے برہم نرنتر، مایا برہم پڑدہ پائیندا۔ سدا سہیلا ہرجن پڑھائے ایک منتر،
 منتر آتر آپ جنائیندا۔ جگت بوجھائے لگی بسنتر، ترے گن اگنی آگ نہ کھئے تپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن
 اپنی دیا کھائییندا۔ ہرجن دیا کرے آپ، آپینڑی رنگ رنگائیآ۔ آپے بنے مائی باپ، پتا پوت گود سہائیآ۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، آپ اپنے
 انگ لگائیآ۔ اک جپائے ساچا جاپ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیآ۔ ہنگ برہم دیوے دات، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیآ۔ چرن کول کول چرن

اُپر دھول بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیا۔ سدا سدا سد وسے ساتھ، ہر جو ہرجن وچھڑ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، آد آنت آپ کرائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر دے سہارا، ایکا اکھر نام پڑھائیا۔ بھگت بھگوان بن ونجارا، ساچا ہٹ مات چلائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے نام آدھارا، نام
 ست جھولی پائیندا۔ گرمکھاں کھولے بند کواڑا، نیتر نین نین درسائیندا۔ گرسکھ ویکھے ساچا لاڑا، ستگر اپنے رنگ رنگائیندا۔ ستجگ
 تریتا دوپر کلجگ آد جگاد جگ جگ کرے پار کنارہ، تھر کئے رہن نہ پائیندا۔ نو سو چورانونے چوکڑی جگ ویکھے وگسے ویکھنہارا،
 نرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ کاغد قلم لکھ لکھ ہارا، شاستر سمتر وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی بھو کئے نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ
 گھٹ واسی وسنہارا سب توں باہرا، نرگن نراکار سچکھنڈ نواسی سچ دوارے آسن لائیندا۔ بھگتاں میلا اکم اپارا، کرے کرائے اپنی دھارا،
 دھار دھار وچوں پرگٹائیندا۔ آتم پرما تم کر پیارا، جوتی جوت جوت چمتکارا، شبدی شبد شبد دھنکارا، امرت آتم سروور ٹھنڈا ٹھارا،
 نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن میلے اپنے در، در مندر آپ سہائیندا۔ در مندر سوہے کایا
 ۵۶۹ بنک، بنک دوا ری دئے وڈیائیا۔ اپنی مہا جنائے بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں سنائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ستگر اپنی دیا کھائیا۔ لوک
 مات بنائے بنت، گھڑن بھننہار سمترتھ، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ہرجن ہر جو مارگ دس، ہر دے اندر آپے وس، آتم پرما تم میل ملائیا۔
 تیر نیرالا انیالا مارے کس، ساچا چلہ اک اٹھائیا۔ پنچ وکارا کرے بھٹھ، ہومیں ہنگتا گرھ ٹرائیا۔ نرگن جوت کر پرکاس، اگیان اندھیر
 چکائیا۔ جن بھگتاں وسے سدا ساتھ، ہر جو اپنا سنگ نبھائیا۔ لیکھا جانے سیاں ساڈھے تن تن ہتھ، ہتھو ہتھ رہیا مکائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن اندر بیٹھا وڑ، سچ محلے آپے چڑھ، نرگن نظر کیسے نہ آئیا۔ نرگن نرگن بے نظیر، نظر وچ
 کیسے نہ آئیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، شہنشاہ اپنا کھیل کرائیندا۔ بدلنہار تقدیر، تدبیر اپنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام کھنڈا سچ شمشیر، شاہ
 پاتشاہ اک چمکائیندا۔ ترے گن مایا توڑ زنجیر، ذرا ذرا آپ کرائیندا۔ امرت آتم دیوے ٹھنڈا سپر، سانتک ست ست ورتائیندا۔ گرمکھاں
 ملے پینڈا چیر، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن اپنے انگ لگائیندا۔

انگیکار آپے کر، ہر کرتا ویکھ وکھائیندا۔ گھر وچ گھر کھولے در، در مندر آپ سہائیندا۔ در مندر ساچے بیٹھا چڑھ، سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ سچ سنگھاسن اپنا اکھڑ رہیا پڑھ، جگت و دیا نہ کھئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن کھولے بند کواڑ، کایا تاکی آپے لائیندا۔ کایا تاکی دیوے کھول، ستگر پورے ہتھ وڈیائیا۔ شبد اناد انادی وجائے ڈھول، مردنگا ایک تال سُنایا۔ کریاندھ ٹھاکر سوامی ساچے مندر آپے بول، نام جیکارا دئے لائیا۔ آتم پر ماتم وسے کول دُور ڈراڈا پندھ مُکائیا۔ سُرتی شبدی جائے مؤل، مؤلا اپنی کھیل کرائیا۔ کرنہارا اُلٹا کول، نابھی کول آپ اُلٹایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن وکھائے اپنا گھر، گھر مندر اک سہائیا۔ گھر مندر کایا گاگر، گرہ گرہ اپنا کھیل کرائیندا۔ جن بھگتاں نرمل کرم کرے اُجاگر، ہر جو اُجرت نہ کھئے لگائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر غریب نہانیاں دیوے آدر، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ کلجگ اتم پار کنارہ کرے ڈُونگھا ساگر، شوہ دریائے نہ کھئے رُڑھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں دیوے آدر، اپنا آدرش آپ وکھائیندا۔ کرتا کریم رحیم قادر، فُدرت کرتا ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن اپنے سنگ رکھائیندا۔ ہرجن ساچے سنگ رکھ، رکھیا اپنی آپ جنایا۔ نرگن رُپ ہو پرتکھ، ساکھیات درس کرائیا۔ سریشٹ سبائی نالوں کر کر وکھ، وکھرا راہ آپ سمجھائیا۔ پردے اندر آپے وس وس، آپ اپنا میل ملائیا۔ دوس زین اٹھے پھر سدا سہیلا گائے جس، جن بھگتاں آپ صلاحیا۔ سچکھنڈ نواسی لوک مات نرگن رُپ آیا نس، بن پاندھی پندھ مُکائیا۔ ہرجن دیوے ساچی وتھ، گرُمکھ جھولی نام بھرائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جُگ جُگ اُلٹی گینہارا لٹھ، گینا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ہر جو اپنے لیکھے پائیا۔

☆ ۳۱ ہاڑ ۲۰۱۹ یکرمی جسونت سنگھ دے گرہ کرتار پُر ضلع جالندھر ☆

سچکھنڈ دوارے سچا شہنشاہ، ہر ستگر آسن لائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در بُلَا، سچ سندیسہ آپ جنائیندا۔ نیتر نین لؤ کھلا، پُورب لیکھا سرب وکھائیندا۔ رل میل سارے کرو صلاح، صلاحگیر آپ جنائیندا۔ دو جہاناں ویکھو تھاون تھان، تھان تھنتر آپ

سمجھائیندا۔ آد جگادی کون ملاح، کھیوٹ کھیٹا کون اکھوائیندا۔ کون پھڑ پھڑ پائے راہ، رہبر اپنا راہ وکھائیندا۔ کون نام وست دیوے جھولی پا، دست بدست آپ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سچکھنڈ ساچے کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارا، ایک اپنا کھیل کرائیا۔ الکھ اگوچر اکم اتھاہ ہو اُجیارا، نرگن اپنا پڑدہ لایا۔ اجونی ربت کر پسارا، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ انہو پرکاس انڈٹھڑی دھارا، جوتی جاتا جوت رُشنائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت آسن لایا۔ سچ سندیسہ ایک وارا، نرگن نرگن آپ جنائیا۔ لیکھا جان گر اوتارا، پیر پیغمبر سنگ وکھائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، درگاہ ساچی دھام سُہائیا۔ مقالے حق اک نظارہ، لاشریک آپ جنائیا۔ ساچی نویت نام نگارہ، پروردگار آپ سُنائیا۔ ایک نام منتر آد بول جیکارا، جے جیکار کرے شنوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے کھڑ، درگاہ ساچی دھام سُہائیا۔ سچکھنڈ دوار پُرکھ ابناسا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن نرگن نر آپے جانے اپنی راسا، دوسر سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ ایکنکارا ویکھنہارا کھیل تماشا، ساچا مندر آپ سُہائیندا۔ آد نرنجن نر پرکاسا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا شاہو شاباشا، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سِری بھگوان آپے کرے اپنی پوری آسا، آشا آسا نال ملائیندا۔ پاربرہم پرہہ داسی داسا، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے سوہیا پائیندا۔ سچکھنڈ دوار سچ محلہ، ست ستوادی آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلّا، ایکنکارا آسن لایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر شبد اکم پھڑائے پلا، جوتی جوت بندھن پائیا۔ سچ سندیس نر نریش نرگن سرگن آپے گھلا، نش اکھڑ کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ایکنکارا، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ آد پُرکھ ویکھے وگسے ویکھنہارا، آنت اپنی کل دھرائیندا۔ دھر بھیکھ نرگن جوت نراکارا، آد نرنجن اپنا زور پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل اپنے ہتھ، آد پُرکھ آد رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کل ورتائیا۔ نرگن نرگن سُنائے مہا اکتھ، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، سچکھنڈ دوارے اپنی دھار پرگٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ویس آپ دھرائیا۔ اپنا ویس

آپے رکھ، اکل کل دھاری کھیل کرائیندا۔ نرگن نرکار نرویر ہو پرتکھ، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیندا۔ سرب کل ہو سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ ویکھنہارا سچکھنڈ، کھنڈ سچ، اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنا بھیو پُرکھ اگم، الکھ اگوچر آپ جنائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، بھگوان اپنا راہ چلائیا۔ نرگن نرگن دیوے دان، نرگن داتا نرگن بھکھاری نرگن بیٹھا جھولی ڈاہیا۔ نرگن مندر نرگن مکان، نرگن وسے نوجوان، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ نرگن نار نرگن کنت، نرگن کھیل سری بھگونت، نرگن سیج سہنجنی آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وڑ اپنا بھیو اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بھیو ہر کرتار، آد اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپرمپر نظر کیسے نہ آئیندا۔ نار کنت بن بہتار، ساچی سیج آپ ہنڈھائیندا۔ دائی دایا سیوادار، بن سیوک سیوکھائیندا۔ جننی جن پوت سپوتا جنے ایکا وار، دوجی وار ککھ نہ کھئے بنائیندا۔ ساچا ست کر تیار، ہر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ دیوے ور ایکنکار، سر اپنا ہتھ کھائیندا۔ تیرا لیکھا اک دوار، در دروازہ آپ گھلائیندا۔ سچکھنڈ وسے آپ نرکار، تھر گھر پڑدہ تیرا لائیندا۔ بنس سرہنس کر تیار، وشن برہما شو تیری جھولی پائیندا۔ محل اٹل تیرا مینار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرے رنگ رنگائیندا۔ نورو نور کرن کرن اجیار، رو سس آپ چھکائیندا۔ منڈل منڈپ دے سہار، آد پُرکھ اپنی دیا آپ کھائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر دی بان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ست ڈلارا سیوادار، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ ترے گن مایا پنج تت لکھ چوراسی تن شنکار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پائیندا۔ کرے کھیل آپ نرکار، نرگن نرگن اپنی وٹڈ وٹڈائیندا۔ پاربرہم برہم کر اجیار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ آتم پرما تم کھیل اپار، پُرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ ایش جیو دے آدھار، جگدیش سوبھا پائیندا۔ ایکا اکھر کر تیار، نش اکھر آپ جنائیندا۔ نرگن ناؤں بول جیکار، جے جیکار بن رسنا جہوا گائیندا۔ شبد ست کرے پیار، ابناسی اچت گود سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو ہر جو کھول، سچکھنڈ دوار سنائیا۔ ست ڈلارے تیرا ڈھول، تھر گھر دئے وجائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر سد وسے تیرے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ وشن برہما شو تیرا نور لے وروں، نور نور نال ملایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ ایکا وار

سُنائیا۔ سچ سنڊيسه ساچا گيت، آد پُرڪه آپ جنائيندا۔ سچڪهنڊ نواسي ساچي ريت، تهر گهر دوارے آپ چلائيندا۔ نرگن نرڪار بيٺه اتيت، ترے گن اپنا کهيل کرائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريا کر، سُت دُلا رے ساچي وست تيري جهولي پائيندا۔ ساچي وست ديوے دان، ديونهار اک اکهوائيندا۔ وشن برهما شو اک گيان، اکهَر آخر آپ پڙهائيندا۔ آتم پرما تم کر پروان، لکه چوراسي سو بها پائيندا۔ گهٺ گهٺ اندر کهول دکان، گهر گهر اپني وست ٽڪائيندا۔ گهر گهر اندر راگ دُهر دُهنڪان، راگي اپنا راگ سُنائيندا۔ گهر گهر اندر امرت آتم پين کهان، سر سرور آپ بهرائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريا کر، نرگن ونڊ نرگن هتھ نرگن اپن رنگ رنگائيندا۔ نرگن رنگ اپر اپار، نيتر نين نظر کيسے نه آيا۔ آتم سيجا کر تيار، ترے بهون دهنی بيٺها آسن لائيا۔ شبد سُت کر پيار، ساچا ونج آپ وکھائيا۔ گهٺ گهٺ اندر بول جيکار، دوس زين دُھولا گائيا۔ لکيا ربه نرگن دهار، سرگن اپن اُپر پڙده پائيا۔ پنج تت باهر آکار، ترے گن ميلا سهج سُبھائيا۔ نو دوارے جگت کواڙ، آسا ترسنا مايا ممتا هومين هنگتا کام کرودھ لوبھ موه هنڪار نال ملائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريا کر، شبد سُت ديوے ور، سچ دُلا رے تيرا کهيل در اپارے، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا دے سمجھائيا۔ جگ کرتا هر کرتار، دوسر نظر کھے نه آيندا۔ وشنون ديوے وشو بهنڌار، برهما پاربرهم پڙهائيندا۔ ايڪا ناد شبد دُهنڪار، انخد نادی ناد سُنائيندا۔ ايڪا مندر کر تيار، ايڪا گهر بهائيندا۔ ايڪا گُفت شنيد پاوے سار، اندر باهر ايڪا رنگ رنگائيندا۔ ايڪا بول سچ جيکار، جے جيکار اپنا نام سمجھائيندا۔ ايڪا ونڌاں پاوے ونڌنهار، ستجگ تريت دواپر کلجگ ونڊ ونڌائيندا۔ ايڪا جانے دُهر دی کار، چار ويداں مُکھ صلاحندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريا کر، سچڪهنڊ نواسي ديونهارا ساچا ور، تهر گهر اپني وست ورتائيندا۔ شبدی سُت بال انجانا، پر به آگے سيس جهڪائيا۔ ٺون صاحب سلطان سچا راجانا، شاه پاتشاه تيري وڏيائيا۔ هون در درويش در سيس جهڪانا، نيون نيون سجده سيس کرائيا۔ ٺون صاحب سلطان مرد مردانه، مقارے حق ڏيره لائيا۔ تيرا نور نور ٺرانا، تيري جوت جوت رُشنائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني کريا کر، ايڪا دينا ساچا ور، کون ويلا اپنا ليکها لے لگائيا۔ کون ويلا ليکها جائے لگ، شبدی سُت منگ منگائيندا۔ تيرا کهيل سورے سرېگ، موهے بالے بهيو نه آيندا۔ تيرے حُکے اندر وشن برهما شو لوآن پُرياں برهمند کهنڊ لے رچ، رو سس سورج چن پرتهمی

آکاش گگن منڈل آپ سہائیندا۔ تیرا ناؤں پرکاس کر سچ، سچ سچ سرب درڑائیندا۔ تیرے حُکھے اندر ترے گن مایا پنج تت، ماٹی کچ لکھ چوراسی گھاڑت گھڑت گھڑائیندا۔ من مت بدھ اندر رکھ، اُپر اپنا پردہ پائیندا۔ آتم پر ماتم کر کر وکھ، گھر گھر وچ آپ ٹکائیندا۔ تیرا کھیل پُرکھ سمرتھ، دو جہاناں آپ چلائییندا۔ کون بدھ گاویں اپنا جس، صفت صلاحی صفت وچ نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی پاربرہم ایکنکار ربیا ہس، ہس ہس اپنی خوشی منائیندا۔ نرگن سرگن اندر جائے وس، وس وس اپنا ڈیرہ لائیندا۔ پنڈھ مکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ شبد سٹ تیری ساچی جد، لوک مات آپ پرگٹائیندا۔ گر اوتار آتر آتر پار کرائے حد، ہوئے اپنی آپ وکھائیندا۔ تیرا ناؤں وجائے ند، انحد نادى ناد سُنائیندا۔ تیرا رس جام پیائے مدھ، ایک امرت مکھ چوائیندا۔ تیری گکھوں آپے کڈھ، لوک مات دھرائیندا۔ ناتا جوڑ رکت بوند ماس ناڑی ہڈ، پنچم اپنا کھیل کرائیندا۔ بودھ آگادھا مارگ دس، سوچھ سرؤپی اپنا درس کرائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سر تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی پائے نتھ، ڈوری اپنے نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ ساچی سکھیا سِری بھگوان، شبدي سٹ آپ جنائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، گر اوتار مات پرگٹائیا۔ بھگت بھگونت کر پروان، ساچی سکھیا اک رکھائیا۔ سنتاں دیوے ست دان، نام ست ست جھولی پائیا۔ گر مکھاں بخشے اک دھیان، نج نیتر آپ کھلائییا۔ گرسکھ سجن ویکھے آن، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ ایکا نام کر پردھان، دو جہاناں حکم چلائییا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، سرشٹ سبائی کرے پڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن پروان، سب بیٹھن سیس جھکائیا۔ دیونہار سِری بھگوان، آد آنت آپ ورتائیا۔ جگ چوکڑی کھیل مہان، نرگن سرگن آپ وکھائیا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ ویکھے مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا سچا ماہیا۔ نو نو چار ہوئے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ شاستر سمرت وید پُران، گیتا گیان رسن پڑھائیا۔ انجیل قرآن سنگ زبان، بے زبان آپ وکھائیا۔ کھانی بانی کر پردھان، جگ ناتا مات جڑائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گا گا جان، سچ سندیسہ لوک مات سنائیا۔ کلجگ اتم سرشٹ سبائی ہوئے بال نادان، ساچی بدھ نہ کھئے رکھائیا۔ من مت دسے جھوٹھ نشان، سچ سچ نہ کھئے وڈیائیا۔ گھر گھر وڑے پنج شیطان، نار کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نظر آئے نہ سِری بھگوان، ساچا اسم نہ کھئے جنائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہوئے ویران، ست دیپ دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، ساچے سُت دیوے ور، تیرا لیکھا اپنے ہتھ وکھائیا۔ ساچے سُت وڈ بلوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے
 چوکڑی چلے دکان، گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائیندا۔ کوٹن کوٹ روپ دھر سری بھگوان، انہو اپنی کھیل کرائیندا۔ لکھ لکھ لیکھا جگت
 مہان، بن کاتب قلم چلائیندا۔ رسنا جہوا دے دے گیان، اچی کوک کوک سنائیندا۔ مندر مسجد مٹھ کھیل مہان، چار دیواری گنڈھ
 پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سُت آپ سمجھائیندا۔ ساچے سُت کر دھیان، سو پُرکھ
 نرنجن آپ جنایا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو حیران، بھیو ابھیدا آپ گھلایا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، اپنا پڑدہ دئے اٹھایا۔ آد نرنجن نور مہان، دو جہان
 کرے رُشنایا۔ ابناسی کرتا دیوے دان، وست امولک آپ ورتایا۔ سری بھگوان سچ نشان، درگاہ ساچی دئے جھلایا۔ پاربرہم پرہ کر
 پروان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ برہم ویکھے مار دھیان، نیتر نین اک گھلایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سب دا لیکھا منگے آن، پچیا کھئے
 رہن نہ پایا۔ پرگٹ ہو وڈ مہربان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لہنا دئے چکایا۔ تیرا لہنا چکے اتم مات، ہر جو ہر
 ہر آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، نو سو چورانوے چوکڑی پندھ مکائیندا۔ کلجگ کھئے نہ نبھے ساتھ، سگلا سنگ سرب تجائیندا۔
 کسے کم نہ آوے چار لکھ بئی ہزار لکھی گاتھ، گاتھا جگت نال ونڈائیندا۔ کرے کھیل ایکا سمراتھ، سمرتھ اپنی دھار وکھائیندا۔ کلجگ اتم
 ہو پرگٹ، پاربرہم پرہ ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا چوڈاں لوک ہٹ، برہمنڈ کھنڈ اپنا پھیرا پائیندا۔ چوڈاں طبقات مارے ایکا سٹ، نام
 ندھانا ہتھ اٹھائیندا۔ کلجگ میٹے رین اندھیری رات، دھواں دھار سرب مٹائیندا۔ لہنا دینا چکائے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔
 راج راجاناں شاہ سلطاناں کرے خاک، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے دات، چار ورن اٹھاراں برن آپ
 پڑھائیندا۔ سرشٹ سبائی بنائے اک جماعت، جملہ اکھر اک سنائیندا۔ ویکھنہارا کائنات، نو کھنڈ پرتھمی پھیرا پائیندا۔ اٹھ پھر رکھائے اک
 پرہات، پرہ اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ڈلارے دیوے ور، تیرا اتم روپ اپنے نال ملائیندا۔ اتم
 روپ ہر نرنکار، نرگن نرگن نال ملائیا۔ لیکھا چکے گر اوتار، پیر پیغمبر پندھ مکائیا۔ کلجگ اتم سب دا لہنا دینا قرضہ دئے اُتار، مقروض
 کھئے رہن نہ پائیا۔ شبد سندیسہ گھلے ایکا وار، ست ستوادی آپ سنائیا۔ سچکھنڈ دوارے چرن کول چل کے آؤنا نرگن دھار، سرگن

رُوپ نہ کھئے وکھائیا۔ کاغد قلم شاہی اتم گئی ہار، لکھیا لیکھ اپنے لیکھے پائیا۔ سَتَجُگ تریتا دواپر کلجُگ جو ونڈاں ونڈدے رہے وچ سنسار، ہندو مُسلم سکھ عیسائی رُوپ وٹائیا۔ اتم سب دا لیکھا لیکھا اکو وار، پُرکھ ابناسی آپ مُکائیا۔ اک وکھائے سچ دربار، دروازہ آپ گھلائیآ۔ نظری آئے پروردگار، عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ چار یار بیٹھے سیس جھکائیا۔ تیئی اوتار کرن نمسکار، پاربرہم تیری وڈیائیا۔ اٹھاراں بھگت بول جیکار، جے جیکار رہے سُنائیا۔ دس گر اک گفتار، ایکا سوہلا ڈھولا گائیا۔ پاربرہم تیری ساچی کار، گھر ساچے موہے بھائیآ۔ اتم لہنا چُکیا وچ سنسار، لوک مات لیکھا رہے نہ رائیا۔ نرگن ملے نرگن دھار، سرگن اِشٹ نہ کھئے وکھائیا۔ اکو تیرا ناؤں پیار، دُو جا مِتر نہ کھئے بنائیا۔ ساک سین سجن نہ کھئے آدھار، سکلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ کر کیرا ایکا بخش چرن پیار، چرن چرنودک مُکھ چوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ ہر کرتارا، ایکا ایک جنائیندا۔ رل مل بہو گر اوتارا، پیر پیغمبر نال ملائیندا۔ ہر ہر گاؤ اک جیکارا، دُو جا نعرہ نہ کھئے سُنائیندا۔ مکے کعبے وسے پروردگار، دو دو آہ میل ملائیندا۔ تن ربابا اک ستارا، بن احباب آپ وجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبدي سُت سُت وڈیائیندا۔ شبد سُت ہر جانا جاگ، ہر جو ایکا وار جگائیا۔ کلجُگ اتم لگے بھاگ، گھر تیرے وجے ودھائیا۔ کلجُگ کوڑا مٹے چراغ، سَتَجُگ سچ کرے رُسنائیا۔ چار ورن دھووے داغ، دُرمت مَیل آپ دھوئیا۔ پھڑ پھڑ ہنس بناوے کاگ، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گھر بہائیا۔ اتم پر ماتم میلا کنت سہاگ، گھر سہنجی سیج ہنڈھائیا۔ ترے گن مایا نہ تپے آگ، امرت میگھ آپ برسائیا۔ لیکھا جانے دو جہان آد جُگاد، جُگ کرتا بھل نہ جائیا۔ ساچے بھگتاں دیوے نام داد، مُرشد مُرید لئے ملائیا۔ صوفی وکھائے ساچا حاج، حق حقیقت پڑدہ لابیآ۔ ایکا حُجرے وکھائے سچ نماز، نام مُصلا ہیٹھ وچھائیا۔ شبد اگمی مار آواز، سُرتی شبد میل کرائیا۔ رام سینتا سینتا رام سُرت سوانی کھیلے کھیل وچ برہماد، برہمانڈ کرے آپ گڑمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچے شبد تیرا ور، کلجُگ اتم پور کرائیا۔ کلجُگ اتم سچ نشان، سو پُرکھ نرنجن تیرا آپ جھلائیندا۔ لیکھا جانے گوپی کاہن، گھر گھر بنسری نام وجائیندا۔ سچ سندیسہ دئے پیغام، پیر پیغمبر آپ سُنائیندا۔ نظری آئے ایکا شام، گھنٹیا اپنا رنگ رنگائیندا۔ ایکا نام پیائے جام، نرگن امرت رس چکھائیندا۔ نانک سرگن کر

پروان، ساکھیات ویکھ وکھائیندا۔ گوبند گر گر دیوے دان، پُرکھ اکال دیا کھائیندا۔ سُت دُلارا کر بلوان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا فتح
 ڈنکا وجے وچ جہان، سرشٹ سبائی آپ سُنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوان، مات پت نہ کھئے رکھائیندا۔ سرشٹ
 سبائی لیکھا منگے آن، گر اوتار پیر پیغمبر بچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ کوڑی کیریا نانا تورے جگت شیطان، شرع شریعت فاتحہ آپ پڑھائیندا۔
 نو کھنڈ پرتھی دیوے اک گیان، اتم پر ماتم میل ملائیندا۔ نظری آئے سری بھگوان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ رسنا کیسے کہہ نہ سکے زبان،
 صفتی صفت نہ کھئے صلاحیندا۔ نظر نہ آئے کیسے وچ چار دیوار مکان، تیرتھ تٹ جل دھار نہ ڈیرہ لائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ دیوے مان، گھر
 گھر وچ اپنا نور دھرائیندا۔ دوس رین ناد سُنائے سچی دھنکان، دھن اتمک راگ لائیندا۔ ایکا امرت رس دیوے پین کھان، پیا پریم نجر
 جھرنا آپ جھرائیندا۔ بھگت بھگوت میلے آن، جگت وچھوڑا پندھ کھائیندا۔ ساچے سنتاں کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھرائیندا۔ گرمکھاں
 دیوے ایکا دان، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیندا۔ گرسکھ گر گر شبد گیان، اکھر آخر آپ پڑھائیندا۔ ستجگ ساچے کرے پردھان،
 سرشٹ سبائی حکم ورتائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جے جیکار برہم برہمانڈ سرب کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اتم رکھے اتم ذاتا، برہم نیچ روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ نیچ اوچ نہ کھئے ذات،
 کوڑی کیریا دئے مکائیا۔ سب دا میلا کرے کملاپات، کول نین اپنا درس دکھائیا۔ اتم کھولے کایا تاک، دئی دویتی پڑدہ لابیسا۔ گھر ملے سجن
 ساک، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ آد جگادی پاک پکی پاک، پت روپ نہ کھئے وٹائیا۔ کلجگ اتم کرے کھیل تماش، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔
 گرمکھ ورلے پوری کرے آس، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ لیکھے لائے سواس سواس، صحبت اپنے نام جنائیا۔ لہنا چکے دس دس ماس،
 مات گریہ نہ پھیر بھوائیا۔ اتم کرے بند خلاص، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لاڑی موٹ نہ آئے پاس، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ستگر پورا آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں کرے پوری آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ آد آنت نہ کھئے نراسا،
 ہر جو ہر ہر دیا کھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان چرن کول دئے بھرواسا، بہرم بھلیکھا بھو کڈھائیندا۔ سدا سہیلا انگ سنگ وسے ساتھا،
 نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا کھیل وکھائیندا۔ پاربرہم پرہ داسی داسا، بن بن سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا

کر، شبدی سُت دیوے ور، گر سَتگر تیرا ناؤں وڈیائیندا۔ شبد سُت آنت تیرا ناؤں، نر نرنکارا دئے وڈیائیا۔ پرگٹ کرے سبئی تھائوں،
 سوہنگ تیرا روپ وکھائیا۔ کوئی پکڑ نہ سکے باہوں، ہتھ پیر مُنہ نک نظر کیسے نہ آئیا۔ آتم نرگن پر ماتم دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سیر اپنا ہتھ
 ٹکائیا۔ کرے کھیل جوں پُتران ماؤں، گرسکھ بال انجانے اپنی گود بہائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرنہارا سچ نیاؤں، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔
 نتھاویاں دیوے ساچا تھائوں، درگاہ ساچی آپ بہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ایکا اکھر دئے
 سمجھائیا۔ ایکا اکھر سوہنگ دھار، سَتجگ سَت سَت ہر جنائیندا۔ گرمکھ گر گر کر وچار، گر چیلانگ رنگ رنگائیندا۔ آتم پر ماتم کر پیار،
 پریم پیارا میل ملائیندا۔ لکھ چوراسی بھرے بھلا سرب سنسار، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ اتم رووے زارو زار، کوک کوک کوک
 سُنائیندا۔ دھرنی دھاہاں رہی مار، سیس بہار نہ کھئے اٹھائیندا۔ نظر نہ آئے کھئے گر اوتار، پیر پیغمبر مکھ چھپائیندا۔ مندر مسجد شہودوالے
 مٹھ گرو دوارے ہاباکار، ہر کا ناؤں نظر کیسے نہ آئیندا۔ جگت سیاست مارے مار، وچ ہراست سرب وکھائیندا۔ اتم لہنا دینا چکے وچ
 سنسار، پُرکھ ابناسی پنڈھ مکھائیندا۔ پیس پیسا ہو تیار، سچ حدیثا آپ سُنائیندا۔ راج راجاناں شاہ سلطاناں ہونا خبردر، بے خبر آپ
 جگائیندا۔ شبدی شبد سُت آیا بلکار، سَتگر گر گر روپ وٹائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں اُتہج سیتج مارے مار، حُکمی حُکم
 حُکم چلائیندا۔ نہ کوئی میٹے میٹنہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، شبدی سُت ایکا ور، تیرا در آپ
 کھلائیندا۔ تیرا در جائے کھول، شبد گر اک وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی تولے تول، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ آد جگاد رہے اڈول، نہ ڈولے نہ کھئے
 ڈُلائیا۔ کلجگ جیو رہے انبھول، راتیں سُنیاں رین واپائیا۔ گرمکھاں دیوے وست انمول، انملڑی دات آپ ورتائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا
 وسے کول، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیا۔ آنتر آنتر جائے مؤل، مؤلا اپنا کھیل کرائیا۔ اُلٹا کرے ناہے کول، کول ناہے آپ اُلٹائیا۔ سچ پیائے ایکا پاہل،
 پن رسنا رس چکھائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت پاندھا رول، گرتھی پنتھی مُلا شیخ مسائق نیتر نین نظر کیسے نہ آئیا۔ ترے گن مایا
 جگت وکارا کریا کھول، پنج تت تت لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا،
 بے پرواہ اگم اتھاء، سری بھگوان سچ نشان دو جہان، رحمت رحمان رحیم آپ کھائیا۔ رحیم رحمان ہر رحمانا، علم عالم آپ جنائیندا۔ پیر

پيغمبر طالب طلبا کر پروانہ، ساچے مکتب آپ پڑھائيندا۔ ايکا الف نور مہانا، يے يگتی ہتھ رکھانا، رسؤل اپنے رنگ رنگائيندا۔ ايکا اکھر کر پردھانا، تين پنج پينتی اکھري کر پروانا، آخر اپنا بھيو چھپائيندا۔ جودھا سور مرد مردانہ، پير پيغمبر وڈ سلطانا، شہنشاہ اپنا کھيل کرائيندا۔ کلجگ اتم پهرے بانا، سمبل وسے سچ مکانا، نانک گوہند ميل ملائيندا۔ عيسى موسیٰ کر پروانا، سنگ محمد ديوے دانا، چوڈاں طبقات اک کلاما، نبی رسؤل آپ پڑھائيندا۔ نانک زرگن پهرے بانا، ست ست نشانہ، سچکھنڈ وسے سري بھگوانا، زرگن جوتی جوت ڈگمگائيندا۔ گوہند ست بال انجانا، کھيلے کھيل سري بھگوانا، ساچا چھتر سيس جھلائيندا۔ کلجگ اتم ويکھے گن ندھانا، نہکلنک کل کلکی پهرے اپنا بانا، باون ليکھا چکے وچ جھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شير سنگھ وشنو بھگوان، ستجگ وکھائے سچ نشان، سرشٹ سبائی اک گيان، ايکا منتر اک ودھان، ايکا رسنا اک زبان، اشٹ ديو اتم پرما تم اک جنائيا۔

☆ پہلی ساون ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

سچکھنڈ دوارے کھيل مہان، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائيندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، زرگن اپنا بھيو چکائيندا۔ ايکنکارا وڈ جوان، بلدھاری بل پرگٹائيندا۔ آد نرنجن نور مہان، نور نورانہ نور ڈگمگائيندا۔ ابناسی کرتا ليکھا جانے دو جھان، بھيو ابھيد آپ کھلائيندا۔ سري بھگوان ست نشان، ست ستوادی آپ اٹھائيندا۔ پاربرہم پريہ کر پروان، پرم پُرکھ پريہ سيس جھکائيندا۔ سچ سنديسہ دھر فرمان، ہر ستگر آپ سنائيندا۔ بودھ آگادھی بے زبان، بن رسنا جھوا گائيندا۔ شاہ پاتشاہ حکمران، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائيندا۔ چتر بھج کھيل مہان، آد شکت پڑدہ لابندا۔ مقامے حق ہو پردھان، جلوہ نور آپ دھرائيندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول دکان، محل اٹل آپ وڈيائيندا۔ تھر گھر آنتر جوت مہان، نور نورانہ نور رکھائيندا۔ کرے کھيل، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائيندا۔ ساچی کرنی کرتا کر، کرے کھيل بے پرواہيا۔ شاہو بھوپ آپے بن، تخت نواسی تخت سہائيا۔ سيس جگدیش تاج دھر، حکم حاکم آپ سنائيا۔ شبدا

سندیسہ ایکا گھل، نر نریشا کرے پڑھائیا۔ نرگن سرگن کھیل اگم اپر، الکھ اگوچر آپ کرائیا۔ نرہو بھے چکائے ڈر، بھے اور نہ کھئے رکھائیا۔ سچ دوارے آپے کھڑ، سوچھ سرؤپی رُپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتہا بے عیب پروردگار، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ حق حقیقت پاوے سار، لاشریک اپنا حُکم ورتائیندا۔ نرگن نرگن ہو اُجیار، نرؤیر اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھيو ابھید سِری بھگوان، آد جُگادی اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل مہان، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ نرگن نرگن ہو پردھان، پرم پُرکھ وِس انیک ایکنکارا آپ وٹائیا۔ دیونہارا ساچا دان، وست امولک اک ورتائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ دوارے خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا چا، سو پُرکھ نرنجن آپ منائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بے پرواہ، اپنی دھارا آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا ناؤں رکھا، ناؤں نرنکار آپ سمجھائیندا۔ آد نرنجن نؤر دھرا، نؤرو نؤر ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا شہنشاہ، راجن راج وِس وٹائیندا۔ سِری بھگوان ست نشان جھلا، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساکھیات ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ لوہ پُری رچن رچا، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ رَو سس نؤر چمکا، دھرت دھول پرتھی آکاش گگن گگنتر اپنا کھیل کرائیندا۔ بودھ اکادھی شبد انادی ساچا سوہلا ڈھولا آپے گا، ناؤں ندھاناں آپ جنائیندا۔ پڑدہ اوہلا دئے اٹھا، نرگن اپنا رُپ وٹائیندا۔ سرگن چولا آپ بدلہ، ترے پنج ساچا میل ملائیندا۔ وشن برہما شو آپ سمجھا، سمجھ سمجھ نال ملائیندا۔ کاغذ قلم لکھ لکھ شاہ، ساچی ساکھی آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اپنی کل آپ ورتائیندا۔ اپنی کل آپے رکھ، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پرتکھ، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ نرگن ناؤں نرگن رکھ، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ ساچا مارگ ایکا دس، ایکنکارا راہ چلائیا۔ ایکا نؤر کر پرکاس، ایکا ویکھ چائیں چائیا۔ ایکا بھوئے سرب گنتاس، گنونت وڈ وڈیائیا۔ ایکا سیوک بے داسی داس، در ساچے پھیرا پائیا۔ ایکا لیکھا جانے پرتھی آکاش، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیا۔ ایکا ویکھنہارا کھیل تماش، کھیلے کھیل کھیلنہارا نظر کیسے نہ آئیا۔ ایکا جانے منڈل راس، گویں کابن آپ نچائیا۔ ایکا شاہو شہنشاہ بے شاباش، شاہ پاتشاہ اپنا بل آپ پرگٹائیا۔ ایکا پوری کرے آس، آسا آسا

وچ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہے بھی ہوگ، نِرگن نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ سنجوگ، نار کنت روپ وٹائیندا۔ بھسمڑ ہو ہو بھوگے بھوگ، روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ ساچے وسے قلعے کوٹ، چھپری چھنّ چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ اکو اک نرمل جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے ساچا ور، ور داتا آپ ہو جائیندا۔ ور داتا ہر دیوے دان، دیونہار اکھوائیا۔ آد جگادی ایکا کاپن، مُکند منوسر لکھی نرائن اک اکھوائیا۔ جُگا جُگنتر ہو پردھان، جُگ جُگ اپنا بھيو چُکائیا۔ وشن برہما شو کر پروان، ترے گن میلا سہج سُبھائیا۔ پنچم تت کھیل مہان، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ویکھے آن، نِرگن سرگن پھیرا پائیا۔ لکھ لکھ لیکھا لیکھ مہان، شبد اگتی دیوے دان، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ ایکا انت نِرگن نور نُر بھگوان، پنچ تت نہ کھئے نشان، تتو تت نہ کھئے گُرمائیا۔ ست ستوادی نوجوان، وسنہارا سچکھنڈ سچے مکان، بال بردھ روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نِرگن داتا پُرکھ بدھاتا اپنا پڑدہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پڑدہ آپے چُک، ہر جو اپنا بھيو چُکائیندا۔ نِرگن اندر نِرگن لک، نِرگن ویکھ ویکھ خوشی منائیندا۔ نِرگن نور نِرگن جوت، نِرگن بمل روپ سہائیندا۔ نِرگن قلعہ نِرگن کوٹ، نِرگن اندر آسن لائیندا۔ نِرگن شبد نگارہ چوٹ، نِرگن اپنا راگ لائیندا۔ نِرگن لیکھا جانے اوت پوت، پوت سپوتا ویکھ ویکھ وکھائیندا۔ نِرگن ورن نِرگن گوت، نِرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سِنگھاسن ساچے چڑھ، ایکنکارا آسن لائیندا۔ ایکنکارا آسن گیا لگ، نیتز نظر کسے نہ آئیا۔ سچ سِنگھاسن بیٹھ سورا سریگ، بھيو ابھیدا آپ کھلائیآ۔ آپے جانے اپنی حد، پار کنارہ نظر کسے نہ آئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نِرگن سرگن بنا بنا اپنی جد، لوک مات وِشو کھیل کرائیا۔ کایا مندر اندر آد جُگاد جُگا جُگنتر شبد وجاؤندا رہے ند، انحد نادى ناد سُنائیا۔ امرت آم جام پیائے ساچی مد، مدھر رس اک وکھائیا۔ اپنے وچوں آپے کڈھ، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ شبدی گر لڈائے لڈ، ستگر اپنی گود سہائیا۔ پُرکھ اکال دین دِیال ماس ناڑی چم نہ کھئے ہڈ، رکت بوند نہ میل ملائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے وس، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن

وساونہارا سچ محلہ، تہر گھر ساچا آپ وڈیائیندا۔ ایکنکارا پھڑاونہارا پلا، گر پیر اوتار اپنے لڑ بندھائیندا۔ آد نرنجن نرگن جوت اپنے پرکاس
آپے بلا، دیا باقی کھلاپاتی سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سیری بھگوان سچ نشان دو جہان جھلائے آن، نرگن اپنی سیو کھائیندا۔ ابناسی کرتا
دیوے دان، پاربرہم برہم کرے پروان، برہم ویتا وسنہارا نیتن نیتا، نیرن نیرا اپنا راہ چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
سچکھنڈ دوارے آپے وڑ، گرہ مندر آپ سہائیندا۔ گرہ مندر سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیا۔ آد جگادی مہا اگت، لیکھا لکھت
وچ نہ آئیا۔ آپے پنے نار کنت، دائی دایا آپ اکھوئیا۔ آپے جن جننی بن بنئے بنت، سٹ دُلارا آپے جائیا۔ آپے چاڑھ رنگ بسنت، اُتر
کدے نہ جائیا۔ آپے دیوے نام منیا منت، من واسنا نہ کھئے رکھائیا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنی دھار چلائییا۔ آپے کھیلے کھیل جگا
جگت، جگ کرتا وڈ وڈیائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا ہر نرنکارا، نرگن دھارا نور رُشنائیا۔ نرگن
دھار پُرکھ اکال، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ وسنہارا، سچکھنڈ سچی دھرمسال، سچ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ آد جگادی دین دِیال، دِیاندھ
ٹھا کر سوامی مہر نظر اک اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکرم ہوئے سدا نہکامی، نرگن اپنا رنگ آپ رنگائیندا۔
نرگن رنگ اگم اپار، نظر کیسے نہ آئیا۔ سچکھنڈ نواسی ویکھے ویکھنہار، ویکھ ویکھ اپنی خوشی منائیا۔ کریا کرے اگم اپار، الکھ اگوچر
بے پرواہیا۔ نرگن سرگن دئے آدھار، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ نام وست جھولی ڈار، اندٹھڑی دات آپ ورتائیا۔ آتم پرما تم کر پیار، پر پُرکھ
میلانے ملائییا۔ برہم پاربرہم دئے آدھار، آپ اپنے انگ لگائیا۔ ایش جیو کھول کیوڑ، جگدیش ہوئے سہائیا۔ ناتا جوڑ وچ سنسار، پنج
تت کرے گڑمائیا۔ ایکا اکھڑ کر تیار، نش اکھڑ دئے سمجھائیا۔ جس دا آنت نہ پاراوار، سو اپنا بھیو کھلائییا۔ گر اوتار کر تیار، ترے گن اتینا
دیوے ست صلاحیا۔ لوک مات سچ وبار، ہر ناؤں شبد شنوائیا۔ حُکے اندر کرنی کار، کرتا پُرکھ دئے سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی سرشٹ
و بار، درشٹ درشٹ نال ملائییا۔ ایشٹ ایک ایکنکار، آد جگاد سہائیا۔ ساچی سیکھیا گر اوتار، پاربرہم پرہہ ایکا وار پڑھائییا۔ پیر پیغمبر
بُھل نہ جائے وچ سنسار، سنسا ہور نہ کھئے رکھائیا۔ آتم تاکی کھول کیوڑ، اپنی ہتھیں گنڈا لاہیا۔ امرت آتم سچ پیالہ دیوے ٹھنڈا ٹھار، نجہر
جہرنا ایکا وار جھرائیا۔ ترے گن اگنی نہ سکے ساڑ، پنج تت نہ کرے لڑائیا۔ ناتا توڑ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، آسا ترسنا دئے چُکائیا۔ آتم

پر مات کر پیار، پریم پریتی اک سیکھائیا۔ چھوٹے بالے اٹھائے گر اوتار، ستگر اپنی سیکھیا آپ سمجھائیا۔ لوک مات کرو وبار، کرنی کرتا دئے
 جنائیا۔ رسنا گاؤ اک کرتار، جہوا اپنی نال ملائیا۔ بٹی دند جگت وبار، اند اند وچ رکھائیا۔ گیت سُہاگی چھند گھر گھر کرے جیکار،
 جے جیکار اپنا ناؤں درڑائیا۔ مندر اندر مندر رکھ، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، گھر گھر وچ لئے بنائیا۔ کر پرکاس کوٹن رو سس، نور نور نور
 رُشنائیا۔ آپ اولے ہو ہو رہیا ہس، اپنا بھیو نہ کھئے جنائیا۔ جے کوئی گر اوتار آگوں پُچھے پرہ مارگ دس، شبدی شبد دئے سمجھائیا۔
 اکو گاؤنا میرا جس، میرا جس تیری وڈیائیا۔ تیرا کایا تن چلاواں رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیا۔ بن چرنوں چرنی جانا ڈھٹھ، ہر کا چرن
 نظر کیسے نہ آئیا۔ کر کرپا جس نوں اپنا آپ دیوے دس، بن نیتر نظری آئیا۔ مہربان مہربان کایا مندر اندر جائے وس، ساچا کھیڑا دئے
 سُہائیا۔ نرمل جوت کر پرکاس، برہم پڑدہ دئے اٹھائیا۔ پاربرہم پرہ پوری کرے آس، گر گر اپنے رنگ رنگائیا۔ سرشٹ سبائی کھیل تماش،
 خالق خلق ویکھے چائیں چائیا۔ اتم اپنے اندر رکھے ڈونگھا کھات، جس دا کنارہ نظر کھئے نہ آئیا۔ جے کوئی ویکھے مار جھات، چرناں بیٹھاں
 بیٹھاں دئے دبائیا۔ جے کوئی منگے پرہ تیرا ساتھ، نرگن نور درس درس کرائیا۔ جے کوئی منگے رہواں تیرے ساتھ، چھوٹے بالے بنا کے
 اپنی اُنکلی لائیا۔ جے کوئی منگے دس اپنی گاتھ، اکو ناؤں دئے سمجھائیا۔ جے کوئی پُچھے دس ساچی ذات، ذات پات نہ کھئے سمجھائیا۔ میرا
 درس وڈی کرامات، دوسر وست نہ کھئے وکائیا۔ گر اوتار پہلی بنائی اک جماعت، پہلا اکھر آپ پڑھائیا۔ لیکھا لیکھ لیکھ دسیا بن قلم دوات،
 نہ کوئی رکھی نال شاہیا۔ اندر وڑ وڑ آپے مارے جھات، جھاک اپنی آپ وکھائیا۔ کر کرپا کھولے تاک، گنجی ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ گر
 اوتاراں پیر پیغمبراں اکو وار دسیا پُرکھ اکال تہاڈا ساک، دوجا سبج نظر کھئے نہ آئیا۔ پنج تت ماٹی ہویے خاک، نرگن نرگن میل ملائیا۔ جے
 کیسے ملنا رسوُل پاک، پاربرہم پرہ اکو نظری آئیا۔ اک وکھائے ساچا ہاٹ، چرن دوارا آپ گھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچکھنڈ نواسی دیونہارا ساچا ور، گر اوتار پیر پیغمبر ایکا کرے سچ پڑھائیا۔ اک پڑھائی اکو الف، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔
 سارے اٹھ کے لو حلف، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ لوک مات جانا مڑ کے آؤنا پرت، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ میرا ناؤں لینا ندھڑک،
 اکھر آخر آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھیا اک جنائیندا۔ ساچی سیکھیا سچ دربار، درگاہ ساچی

آپ جنائیا۔ جُگ چوڙی کھیل اپار، نرگن سرگن دئے جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اترے پار، لوک مات پھر پھر سیو کھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کھائیا۔ وشن برہما شو دے آدھار، شاستر سمرت وید پُران کرے پڑھائیا۔ گیتا گیان کر اُجیار، انجیل قرآن صفت صلاحیا۔ کھانی بانی جگت وبار، سچ نشان دئے جنائیا۔ حُکمے اندر گُر اوتار، بھگت بھگونت لئے پرگٹائیا۔ پیر پیغمبر دستگیر کھیل نیار، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ نو سؤ چورانونے چوڙی جُگ کرتا پُرکھ کرے اپنی کار، کرنی ہر جو آپ کھائیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیار، نرگن نرگن ورس لئے وٹائیا۔ سریشٹ سبائی پاوے سار، چار کُنٹ دہ دشا نو ست اپنا پڑدہ لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آت سری بھگونت، لہنا دینا نیتر نیناں سب نوں دئے وکھائیا۔ آد آت ہر نرنکار، اپنا کھیل کرائیندا۔ جُگ چوڙی کر کر پار، آپ اپنے وچ چھپائیندا۔ لیکھا جان گُر اوتار، دُھر مستک ویکھ وکھائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے وارو وار، جُگا جُگنتر آپ پڑھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے اپار، کل کلکی ورس وٹائیندا۔ نہکلنک ناؤں نرنکار، نرگن اپنا نور دھرائیندا۔ نام ڈنکا وچ سنسار، وڈ سنساری آپ سُنائیندا۔ کوڑی کیرپا کرے خوار، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ ٹرائیندا۔ ستجگ ساچی کرے وچار، پُرکھ ابناسی دیا کھائیندا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال، اُٹھ اُٹھ اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑ شاہ کنگال، راؤ رنک راج راجان ایکا در بہائیندا۔ ساچا مارگ دئے سکھال، چار ورن سکھیا اک سمجھائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش کرے پرتپال، پرتپالک اپنی سیو کھائیندا۔ آنتر آتم بنیا رہے دلال، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ بھگت بھگونت گُرمکھ گُر گُر میل ملائے ساچے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ کلجگ اتم ہو دلال، گُرسکھ گُر گُر جُگ جنم دے وچھڑے میل ملائیندا۔ اک وکھائے سچی دھرمسال، دُھر دربارا گُنڈا لاپیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ امرت آتم اک پیال، رس رسیا رس وکھائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہرجن رنگ اتم کل، کل دھاری آپ رنگائیا۔ سریشٹ سبائی بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھل اپنا کھیل کرائیا۔ جن بھگتاں اندر گیا رل، نظر کیسے نہ آئیا۔ راتی سٹیاں پُچھے گل، گلوکڑی اپنی پائیا۔ وسنہارا جل تھل، مہپٹل اپنی کھیڈ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وسنہارا نہچل دھام اٹل، ہرجن اُجل آپ رکھائیا۔ نہچل دھام

ہر کا دوار، دوار بنک آپ سمجھائیندا۔ جس در بیٹھے کوٹن کوٹ گر اوتار، پیر پیغمبر سیس جھکائیندا۔ جس در وشن برہما شو چرن
 دھوڑی منگن چہار، نیوں نیوں سجدہ سیس سرب کرائیندا۔ جس در بھکھک بنے بھگت بھکھار، نام بھچھیا ساچی پائیندا۔ سو در کلجگ
 اتم کھولے آپ نرنکار، نرگن اپنی دیا کھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ وچھڑے میلے آن، آپ اپنے نال ملائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں
 بہال، گر چیلے آپ جگائیندا۔ ساڈھے تین ہتھ وکھائے سچی دھرمسال، گھر گھر اندر ہر جو ڈیرہ لائیندا۔ دوس رین انحد ناد وچائے سچی
 دھنکان، دھن آتمک راگ سُنائیندا۔ پنج تت کایا کیسے کم نہ آئن کان، بن کتاں شبد سُنائیندا۔ آپے بولے بے زبان، زبان جگت مول
 مکائیندا۔ بن نیتر ویکھے مار دھیان، گرمکھ نیتر آپ کھلائییندا۔ گھر مندر بیٹھ مکان، سیج سُنجنی آپ سہائیندا۔ آتم پرما تم کر پروان، پر
 پُرکھ اپنی گود بہائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن سرگن اپنا روپ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے گھر بہائیندا۔ ہرجن تیرا سچ دوارا، ست ستوادی آپ جنائیا۔ پھڑ پھڑ باہوں کھڑے آپ نرنکارا، آنت
 اپنی سیو کھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن وارو وارا، واہوا وجدی رہے ودھائیا۔ جس دی چار جگ صفت صلاح کر کر گاؤندے آئے وارا،
 سو کلجگ اتم گرمکھاں ڈھولے آپے گائیا۔ جس دا نظر نہ آیا پار کنارہ، ہومے حدود کیسے نہ پائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کلجگ اتم غریب نیانیاں
 کرے پیارا، ذات پات نہ کھئے وکھائیا۔ جس توں کھندے رہے پروردگارا، مقامے حق وسے سانجھا یارا، سو نور الابی بن ملاحی مُرشد
 مُریداں اپنی گود اٹھائیا۔ نرگن سرگن صوفی سُنائے ایک نعرہ، حق حقیقت پاوے سارا، لاشریک اپنا وجود نہ کھئے درسائیا۔ جس دا گاؤندے
 آئے ست نام جیکارا، سو کرے کھیل آپ کرتارا، گرسکھ گر گر بال انجانے آپ اٹھائیا۔ جس توں گوبند کھندا رہیا پتا ہمارا، سو پتا پُرکھ
 کلجگ اتم بنیا آپ ونجارا، گرسکھ گرمکھ ہرجن ہر بھگت ساچے سنت پھڑ پھڑ کنت نال ملائیا۔ ناتا تے جگت و بھچار نارا، گرمکھ سخی
 کرے سچا شنکارہ، ہر جو ملے کنت بہتارا، انگیکار آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی اترے پار کنارہ، مات گریہ نہ کھئے سہارا، جوئی جون نہ
 کھئے بھوئیا۔ اتم آنت سیری بھگونت ملے آپ کرتارا، آد جگاد جس دا سرب و ہارا، بن بوہاری اپنی کار کھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
 بھگوان، نہکنک نرائن نر اوتارا، جس دا لیکھا لکھ لکھ دسیا وید ویاسا بن لکھارا، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد بول بول گئے نعرہ، نانک

گوبند تکیا اک سہارا، پُرکھ اکال اوٹ رکھائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہویا وچ سنسارا، دس نہ آئے جیو گوارا، لکھ چوڑاسی رووے زارو زارا،
 بن گرمکھ گرسکھ نیتر نین، نین نیتر نچ گھر نچ آتم پرما تم نظر کیسے نہ آئیا۔ پرما تم نیتر سکے نہ کوئی پیکھ، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ہر کا
 روپ نہ کھئے ریکھ، ریکھا سب دی آپ بنائیا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، آد جگاد نہ مؤنڈ مُنڈائیا۔ سدا سہیلا رہے ہمیش، نہ مرے نہ
 جائیا۔ صفت صلاح کر کر تھکے برہما وشن مہیش، صفت صلاحی صفت وچ کدے نہ آئیا۔ کھیلے کھیل آد آنت نر نریش، نر نرائن وڈی
 وڈیائیا۔ کلجگ اتم اپنے نور ہو پرویش، نور نور کرے رُشنائیا۔ جگ چوکڑی لہنا دینا گر اوتاراں پیر پیغمبران رہیا ویکھ، پڑدہ پڑدے نال
 اٹھائیا۔ تھوڑا تھوڑا دس دس بہیت، تھوڑی تھوڑی سکھیا گر اوتاراں آپ جنائیا۔ نکا نکا دسیا بہیت، جوں بالا مات کرے مکھ مناں سیر
 رس وکھائیا۔ پاربرہم دور ڈراڈا درشن دیوے نیتن نیت، نیڑے ہو ہو دیا کھائیا۔ ایتھے وسے آپے دیس، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ گر
 اوتاراں پیر پیغمبران آپ سُنکے میری کرو آدیس، آدیس آدیس کہہ کہہ خوشی منائیا۔ لوک مات میں کھیلاں اپنی کھید، لکھ چوڑاسی تھادی
 اُنکلی آپ لگائیا۔ جے کوئی تھانوں پُچھے پرہہ کیوڈ کیڈ، بن بے آنت کہن توں کچھ کہن کہن نہ جائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر سب دی اکھیں
 پاواں ریت، رنگ روپ نہ کیسے جنائیا۔ کر کیرا گر اوتاراں اندر کڈھاں چھیک، شنکا سب دا آپ گوائیا۔ پہلوں لواں آپ پیکھ، پھیر اپنا
 درس کرائیا۔ گھر وکھاواں ساچی سیج، بن لیف تلالی وچھائیا۔ پلنگ رنگیلا پاوا چول نہ کوئی میخ سکے ٹھوک، بادھی بنت نہ کھئے بنائیا۔
 کر کیرا کرے اپنا بہیت، اپنا آسن آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرا کر، آد جگاد جگا جگنتر گھٹ گھٹ آنتر اپنی کھیل
 کرائیا۔ آد آنت کھیل مؤلا، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔ اُلٹا کرنہارا ناہہ کوُلا، ناہی کول آپ اُلٹائیندا۔ دیوے مان اُپر دھوُلا، جس سر اپنا
 ہتھ ٹکائیندا۔ اپنے اندروں کڈھے کوٹن کوٹ کاہنا کرشنا سوُلا، کوٹن کوٹ رام اپنا روپ وکھائیندا۔ جے کوئی کہے بھگوان بنیا رہے بورا،
 بھولا بھالا ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا گہر گورا، گمبھیر اپنا راہ چلائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران ایکا نام دیوے صبرا، صبر
 صبوری آپ ہنڈھائیندا۔ ہر کا لیکھا کیسے نہ کڈھیا وچ جبرا، صبرا صبرا روپ وکھائیندا۔ لہہ لہہ تھکے کوٹن کوٹ اربا، عربی فارسی ہندی
 وچ کدے نہ آئیندا۔ نرگن نرگن پہنے رکھے اپنا برقع، ترکی ترک نہ روپ وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پنج تت کایا پہنکے گرتا، اپ تیج وائے

پرتھی آکاش رجو طمو ستو بندھن پائیندا۔ اندر وڑ وڑ آتم پرما تم نال آپ جڑدا، بن جوڑی خوشی منائیندا۔ شوہ دریائے کدے نہ رڑھدا، ڈونگی دھار نہ کھئے وپائیندا۔ اپنا ور بئے آپے لوڑ دا، گر اوتار نار روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر شبد انادی اکو منتر آتم پرما تم برہم پاربرہم ایش جیو ایکا گھر وکھائیندا۔ ایکا گھر وکھاؤن آیا، کلجگ کل کلکی لے اوتار۔ جس نوں کہندے رہے دائی دایا، سو بھگتاں رہیا پیج سوار۔ جس نے پرگٹائی ترے گن مایا، سو ترے گن مایا رہیا مار۔ جس نے پنج تت کایا کھیل رچایا، سو کھیل ویکھن آیا آپ نرنکار۔ جس جن اپنا پڑدہ دئے اٹھایا، سو اندر وڑ لک لک ویکھ گھر ملیا پروردگار۔ پچھے پچھ اندر لنگھ کھئے نہ جایا، آگے کھڑے مہابلی جگت وکار۔ جس جن اپنی دیا کمایا، بن بھگتوں لائے پار۔ اپنی شکتی وچ ٹکایا، شرع شریعت کرے خوار۔ آد جگاد اکو ویکتی نظری آیا، بے نظیر ایکنکار۔ سرشٹ سبائی اپنی گرفت وچ رکھایا، جس نوں کوئی نہ کر سکے گرفتار۔ کلجگ اتم کوڑ گڑیارا دئے مٹایا، سچ سچ پرگٹائے وچ سنسار۔ سرشٹ سبائی ایکا منتر نام دئے درڑایا، نو کھنڈ پرتھی ہوئے جے جیکار۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس جن دھیایا، تس جن جن مرن وچوں کڈھیا باہر۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ وسائے ساچا گھر، جس گھر بہ بہ خوشی منایا۔

۵۸۷

۵۸۷

☆ پہلی بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ہر بھگت دوار جیٹھووال ☆

سچکھنڈ دوارے آپے وس، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ نرگن روپ ہو پرتکھ، ہر پُرکھ نرنجن وپس وٹائیندا۔ نرکار کھیل سمرتھ، ایکنکارا کار کرائیندا۔ صاحب سلطان ہو پرگٹ، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ بے پرواہ مہا اکتھ، ابناسی کرتا بھیو نہ آئیندا۔ سچ محلے رہیا وس، سری بھگوان نشان جھلائیندا۔ پاربرہم پرہم ایکا ایک ایک الکھ، الکھ اگوچر اپنی دھار چلائیندا۔ نرگن نرگن ہو ہو وس، بے بس اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ایکا ایک، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن دھر دھر بھیکھ، ایکنکارا بھیو چکائیا۔ آد نرنجن کر آدیس، ابناسی کرتا سیس جھکائیا۔ سری بھگوان نر نریش،

شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیہا۔ پاربرہم پرہہ رہیا ویکھ، ویکھنہارا نظر نہ آئیا۔ وسنہارا سچ دوارے ساچے دیس، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔
 رُوپ رنگ نہ کھئے ریکھ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پروردگار، نورو نورو دھرائیندا۔
 مقامے حق ہو تیار، جلوہ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپار، نیتر نین نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی کرے آپ گُفتار، جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوار سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلّا، ہر پُرکھ
 نرنجن ڈیرہ لائیا۔ ایکنکارا وسنہارا نہچل دھام اٹلا، سری بھگوان کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ ابناسی کرتے سچ سنگھاسن ایکا ملا، پاربرہم
 پرہہ خوشی منائیا۔ نرگن نراکار اجونی ربت نرویر اپنا پھڑے آپے پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچکھنڈ دوارا آپ وسائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ ایکا نورو کر پرکاس، نورو نورو دھرائیندا۔ لیکھا جانے
 شاہو شاباش، شہنشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے
 چڑھ، سچ محلہ آپ وڈیائیندا۔ سچ محلہ اُچ منارا، اُچو اُچ وڈیائیا۔ وسنہارا ایکنکارا، اکل کل بے پرواہیا۔ کرے کھیل اپر اپارا،
 اپرپر اپنی دھار چلائییا۔ ست پُرکھ نرنجن ہو تیارا، اپنی کل آپ پرگٹائییا۔ اپنی اچھیا بن ورتارا، ساچی بھچھیا آپ بنائییا۔ سچکھنڈ دوارے
 کھول کواڑا، گھر گھر وچ خوشی منائییا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا دوسر سنگ نہ کھئے رلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ ساچی بنت بنائییا۔ سچکھنڈ دوارا ساچی بنت، ہر جو ہر ہر آپ بنائیندا۔ آپے لیکھا جانے آد
 آنت، آد آنت اپنا بھیو چھپائیندا۔ آپے ناد آپے دُھن آپے شبد آپے منت، منتر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ آپے نار آپے کنت، آپے رنگ رنگے
 بسنت، رنگ رنگیلا اپنا ویس وٹائیندا۔ آپے نرگن جوت سری بھگونت، بھگون اپنا نورو آپ دھرائیندا۔ آپے مہا جانے بے آنت، بے آنت
 اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی کرے کرتار، ہر وڈا وڈ وڈیائییا۔
 سچکھنڈ دوارا کھول کواڑ، نرگن وسے سچا ماہیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ نار، کنت کنتوبل بن شہنشاہیا۔ رنگ رلیاں مانے اگم اپار، اگوچر
 اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ ایکا نانا جوڑ دھر دربار، درگاہ ساچی خوشی منائییا۔ ایکا سیجا سٹا پیر پسر، سچکھنڈ دوارے آسن لائییا۔ دیا

باقی کھلا پاتی نرگن داتا پُرکھ بدھاتا کر اُجیار، ایکا نُور کرے رُشنائیا۔ اک اکنتا وسنہارا ٹھانڈے دربار، در دربار اک سہائیا۔ الکھ الکھ بول جیکار، الکھ الکھنا اپنا راگ الاٹیا۔ پرتکھ پرتکھ نرگن زرنکار، نرگن ایکا جوت کرے رُشنائیا۔ وکھ وکھ وسے وسنہار، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، گرہ مندر آپ سہائیا۔ گرہ مندر سوبھاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ میل ملاوا ناری کنت، نر ہر نرائن خوشی منایا۔ آپ بنائے اپنی آد انت بنت، بھیو کھئے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے گھر، گھر گھر اپنا گھر سہایا۔ ساچے گھر کنت ہر نار، نر نرائن کھیل کرائیندا۔ نرگن نرگن کر پیار، پریم پیار آپ سمجھائیندا۔ نرگن اندر نر ادھار، نرکار آپ ٹکائیندا۔ نرگن سیوک پنے سیوادر، دائی دایا بن بن سیو کھائیندا۔ نرگن جنی جن جنے اپار، گودی گود گود سہائیندا۔ نرگن پُوت سپُوتا بن دُلا، پتا پُوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ پتا پُوت کھیل اپارا، پُرکھ ابناسی آپ کرائیا۔ جنی جن جنے دُلا، ہر شبدی ناؤں دھرائیا۔ سمرتھ اکتھ بول جیکارا، ناؤں زرنکارا آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سٹ ایکا ایک بنائیا۔ ایکا سٹ جنیا لال، ہر لالن دیا کھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پرتپال، پرتپالک سیو کھائیا۔ نرگن دیا باقی ایکا بال، پرکاش پرکاش نال ملائیا۔ ساچا مارگ اک سیکھال، سیکھ سیکھیا دئے سمجھائیا۔ ہر ستگر وسے سچکھنڈ سچی دھرمسال، دوجا در نہ کھئے سہائیا۔ نرگن نرگن بن دلال، ونج ونجارا ہٹ کھلاٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آد اپنی رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا ہر زرنکار، آد آد آپ کرائیندا۔ سٹ دُلا کر تیار، کر کِریا میل ملائیندا۔ مہربان مہربان مہربان دین دیا، دیا ندھ ٹھاکر سوامی ایکا بھیو چُکائیندا۔ اک وکھائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک بنائیندا۔ نرگن نرگن وسے نال، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سٹ دُلا دے دیوے ور، پُرکھ ابناسی سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سٹ دُلا دے چھوٹے بالے، ہر ساچا آد جنائیندا۔ کرے کھیل کھیل نرالے، نرکار دیا کھائیندا۔ سچکھنڈ دوار اندر کھول کواڑے اپنا پڑدہ آپ رکھائیندا۔ تھر گھر کھیل پر اپارے، اپر پپر اپنا نُور رکھائیندا۔ سٹ دُلا اندر واڑے، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر گھر وچ آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر

گھر، سچکھنڈ نواسی آپ بنائیا۔ سُت دُلا ر اندر وڑ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ سو پُرکھ نرنجن پلُو لیا پھڑ، چُھٹ کدے نہ جائیا۔ سرن سرنائی گیا پڑ، دھوڑی مستک ٹکا لائیا۔ درگاہ ساچی ملیا گڑھ، ایکا کوٹ وڈ وڈیائیا۔ نہ کوئی چوٹی نہ کوئی جڑ، آد آنت نہ کھئے سمجھائیا۔ پاربرسم پت پرمیشور پُرکھ اکال ایکا منگیا ساچا ور، بن درویش الکھ جگائیا۔ چرن کول نُہاؤنا ساچے سر، سر امرت مُکھ چوائیا۔ جوں بھاوے توں گھاڑن لیا گھڑ، گھڑن بھننہار تیری وڈیائیا۔ نہ جنان نہ جاواں مر، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ ایکا اکھڑ ویتا نرگن نرگن جاواں پڑھ، نیش اکھڑ کر پڑھائیا۔ نرہوؤ چکاؤنا بھے ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے وٹائیا۔ تیرا بھانا لواں جر، زور زبر نہ کھئے جنائیا۔ تَدھ بن کیسے کولوں نہ جاواں ہر، ہر تیری ایکا اوٹ تکائیا۔ توں کرتا پُرکھ اپنی کرنی رہیا کر، تیری کرنی موہے بھائیا۔ خالی بھنڈار دینا بھر، اٹ تیری وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایکا دینا ساچا ور، سُت دُلا ر آد آد منگ منگائیا۔ سُت دُلا ر نیترو، نیناں نیر وٹائیندا۔ پُرکھ ابناسی اکو جاناں تیری سو، سو پُرکھ نرنجن تیرا ناؤں وڈیائیندا۔ ہنگ برسم تیرا نور ہو، انگ انگ نال ملائیندا۔ پُرکھ نار تیری چھوہ، چھپر تیرے نام جنائیندا۔ تیرا پرکاس میری لو، لوئن ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ تَدھ بن صاحب نہ دسے کو، دوسر سنگ نہ کھئے جنائیندا۔ میں منگان ڈھوآ ڈھو، خالی جھولی آگے ڈائیندا۔ ایکا رس اپنا چو، امرت نچھر دھار چوائیندا۔ ایکا بیج ساچا بو، پت ڈالی پُھل پھل ویکھ وکھائیندا۔ در تیرے گیا کھلو، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ تیرے چرناں لگا موہ، موہ مُحبت نہ کھئے ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایکا دینا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے ایکا جھولی تیرے آگے ڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، ست ستوادی دیا کھائیا۔ سُت دُلا رے کر دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ ساچی وست اک مہان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکا دیواں اپنا دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، دھر دی بانی بان لگائیا۔ آد جگادی ایکا حکمران، تخت نواسی ساچے تخت وسے سچا ماہیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیا۔ دیا باقی اک مہان، نرگن جوت کرے رُشنائیا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوان، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، اپنا گن رہیا جنائیا۔ ساچا گن سِری بھگوانا، ایکا ایک جنائیندا۔ ساچے سُت وڈ بلوانا، سر تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ تیرے آنتر کھیل مہانا، کھیلنہارا آپ

کھلائیئندا۔ مندر سوہے اک مکانا، تھر دربارا وڈ وڈیائیئندا۔ پُرکھ ابناسی ہو پردھانا، سچ پردھانگی اک کھائیئندا۔ ست سرُوی ایکا کابنا،
 ست پُرکھ نرنجن نظری آئیئندا۔ سچکھنڈ وکھائے اک نشانہ، درگاہ ساچی آپ جھلائیئندا۔ چرن کول کول دھیانا، دھیان دھیان نال ملائیئندا۔
 پُرکھ ابناسی بٹھے گانا، درگاہ ساچی سگن منائیئندا۔ پُرکھ پُرکھوتم رکھے آنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پڑدہ آپ
 اُٹھائیئندا۔ پُرکھ ابناسی پُرکھ سمرتھ، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ سٹ دُلا رے ساچی وتھ، تیرا تیری جھولی پائیا۔ ایکا ناؤں گاؤنا اکتھ، کتھ نہ
 کتھیا جائیا۔ چرن دوارے جانا ڈھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ ملے سرنائیا۔ خالی وکھاؤنے دوویں ہتھ، ہتھ رکھے نہ مان وڈیائیا۔ پاربرہم دا گاؤنا
 جس، جس ایکا ایک سُنائیا۔ سِری بھگوان میلا میلے ہس ہس، ہنس مُکھ آپ ہسائیا۔ جس نے پرگٹ کیتا اپنی ککھ، بنیا دھنّ
 جنیندی مائیا۔ آد جُگاد تیری وات لے پُچھ، پُچھے پُچھ اپنی خوشی منائیا۔ ہر کا بوٹا نہ جائے سُک، سِری بھگوان آپ لہرائیا۔ تیری
 سہائے ساچی رُت، رُت رُتھی آپ مہکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار چلائییا۔ تیرے آتر جائے اُٹھ، اُٹھ اُٹھ اپنی خوشی
 منائیا۔ کِریا ندھان ٹھاکر سوامی بے پرواہ پروردگار جائے تھ، ایکا وست جھولی پائیا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔
 اک وکھائے ساچی اوٹ، پُرکھ اکال اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا
 سُن لے بال، ہر ساچا سچ جنائیئندا۔ تیرے اندر نور جمال، جلوہ اپنے رنگ رنگائیئندا۔ تیرا مندر سچّی دھرمسال، ہری دوار آپ بنائیئندا۔
 سدا سہیلا اک اکیلا سد چلے نال نال، وچھڑ کدے نہ جائیئندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیئندا۔ آپے پُچھے تیرا
 حال، حال اپنا توہے سُنائیئندا۔ آپے چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیئندا۔ در درویش بنے دلال، دلبر اپنی گنڈھ کھلائیئندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا نرگن داتا آپ سُنائیئندا۔ سُن سندیسہ سِری بھگوان،
 شبدي سٹ سپس جھکائیا۔ کر کِریا میرے مہربان، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ تیری رحمت ملے دان، رحیم تیری وڈیائیا۔ تیرا ناؤں میری
 کلام، کلمہ سچ اک پڑھائیا۔ مقامے حق اک امام، نور نورانہ آسن لائیا۔ میں بردا تیرا غلام، فرمانبردار سیو کھائیا۔ تیرا محل اٹل اچ مکان،
 تیرا حُجرہ سوہیا پائیا۔ تیری محراب اک نشان، محبوب تیری سرن سرنائیا۔ تیری رباب سچ دُھنکان، راگی راگ راگ لائیا۔ کھیلے کھیل

سری بھگون، بھگون اپنا نین اٹھائیا۔ ہوں بالک بال انجان، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ تُوں دیونہار دیاوان، دوسراوٹ نہ کھئے تکائیا۔ تھر گھر رکھنا میرا مان، سچکھنڈ تیری سچی شہنشاہیا۔ ست پُرکھ نرنجن نوجوان، ست ستوادى اپنا بل دھرائیا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرے صاحب سچے گوسائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیت، ستگر اپنی دیا کھائیندا۔ ست دُلا رے تیری ریت، ریتوان آپ چلائیندا۔ بیٹھا رہے سدا اتیت، آپ اپنی کھیل کرائیندا۔ آد جگادی ایکا میت، مِت پیرا آپ اکھوائیندا۔ دیوے دات اک انڈیٹھ، نیتز نظر کھئے نہ آئیندا۔ آپ سنائے ساچا گیت، سو پُرکھ نرنجن ڈھولا لائیندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا نام ست دُلا رے، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایکا ہٹ اک ونجارے، ایکا وست آپ وکھائیندا۔ ایکا تولا تولا تولے تولنہارے، دوجا تول نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا دھارن بول پکارے، بول اپنا آپ پرگھائیندا۔ ایکا وست رکھے ہر تھارے، تھر گھر ساچے آپ کھائیندا۔ دیونہار آپ نرنکارے، نرگن اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ آد پُرکھ کرے کھیل نیارے، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا گن آپ سمجھائیندا۔ ساچا گن گناوت، گن ندھان ہر آپ جنائیا۔ ست دُلا رے تیری بنائی بنت، بن جمان پتا مائیا۔ اپنی رچنا رچی آپے آد آپے جانا آنت، مدھ تیرا کھیل رکھائیا۔ میری مہا سدا بے آنت، کوئی کہن کتھن نہ پائیا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، تھر گھر اپنا بھيو چکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا تھر گھر دھار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ جوتى ماتا ست دُلا ر، ست ستوادى دیا کھائیا۔ بودھ آگادی اک جیکار، جے جیکار دئے سنائیا۔ تیرا میرا اک پیار، پیار پیار نال بدلائیا۔ تیرا میرا اک وبار، پُرکھ اکال دئے سمجھائیا۔ تیرا میرا اک دوار، در دروازہ دئے گھلائییا۔ تیرا میرا اک ونجار، ایکا ونج وکھائیا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ست دُلا رے ایکا ایک ایک کرے پڑھائیا۔ ایکا ایک ایک اپارا، اپرپر بھيو ابھید جنائیندا۔ ست دُلا رے تیرا دوارا، ست پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ تیری پھلوڑی ویکھے آپ کرتارا، قدرت قادر کھیل کرائیندا۔ نرگن نرگن کر پسارا، شبدي شبدي ونڈ ونڈائیندا۔ وشنوں وشنو وشنو آکارا، اکل کل اپنی کار کرائیندا۔ پاربرہم برہم آدھارا، ناہی کول آپ پرگھائیندا۔ شنکر کھیل آگم اپارا، دھوان دھارا سن آگم اپنا رنگ رنگائیندا۔ ترے ترے میلا اک دوارا، سچ سندیسہ ایکنکارا، ایکا ایک سنائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا حُکم آپ ورتائیندا۔ سُت دُلا رے نیتر کھول، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ وِشن برہما شو
تولے تول، ہرِ تولا ایکا لائیا۔ ناد انادی وجے ڈھول، مرد مردنگا آپ سُنائیا۔ انبھو پرکاس پڑدہ کھول، ابناسی اپنا بھیو چُکائیا۔ جوتی جاتا
پُرکھ بدھاتا جائے مؤل، آپ اپنا سنگ رکھائیا۔ آد کرے ساچا قؤل، آنت بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے
سُت سُت جنائیا۔ ساچے سُت لینا جان، ہرِ ساچا سچ جنائیندا۔ وِشن برہما شو دتا دان، ترے گن مایا جھولی پائیندا۔ پنچم پنچ پنچ
پردھان، پنچم ناتا جوڑ جوڑائیندا۔ لیکھا جانے نُور نُوران، آکاش پرکاس آپ پرگٹائیندا۔ کِرن کِرن کر پردھان، رَو سس ڈگمگائیندا۔ چرن
دھوڑی دھوڑی ویکھے مار دھیان، برہمنڈ کھنڈ منڈل منڈپ آپ سہائیندا۔ بودھ آگادھ بودھ گیان، سُن سادھ آپ گھلائییندا۔ گیت
گوبند ایکا گان، مہمان بیدو بی خیر یا اللہ عالمین اپنا بھیو چُکائیندا۔ ایکا دیوے سچ صدا صاحب سُلطان، اپنی آواز آپ لگائیندا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سیکھیا ایکا وار، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیا۔ سُت دُلا رے رہنا
خبردار، بے خبر آپ جنائیا۔ وِشن برہما شو ترے گن میلا وچ سنسار، پنچ تت کرے کُرمائیا۔ لکھ چوڑاسی ونڈے ونڈ اپر اپار، چارے
کھانی رنگ رنگائیا۔ برہمے برہم وِدیا دئے آدھار، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ نِش اکھڑ اکھڑ کر تیار، وکھڑ وکھڑ دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت رہیا سُنائیا۔ ساچے سُت کر دھیان، ہرِ دھیانی آپ جنائیندا۔ چارے کھانی کر پردھان،
چارے بانی ونڈ ونڈائیندا۔ چارے جُگ جُگ نشان، دھرت دھول آپ وکھائیندا۔ چاروں کُنٹ شبد گیان، نام نِدھان اک وکھائیندا۔ چار
ورن کر پروان، کھتری براہمن شودر ویش گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت آپ سمجھائیندا۔ ساچے
سُت رکھنا یاد، ہرِ ساچا سچ جنائیا۔ جُگ چوکڑی کھیل تماش، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیا۔ سَتجگ تربتا دواپر کلجگ پاوے راس، گوپی
کابن ناچ نچائیا۔ ویکھے کھیل پرتھی آکاش، گگن گگنتر پھیرا پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رکھے نواس، گھٹ گھٹ ایکا آسن لائیا۔ سدا سہیلا وسے
پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن پڑھائے اپنی گاتھ، بھیو ابھیدا آپ گھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
اپنا لیکھا دئے جنائیا۔ ساچا لیکھا ایکنکار، اپنا آپ جنائیندا۔ آد پُرکھ رچنا رچ سرب سنسار، بن سنساری ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن

جانے دھار، دھار دھار نال ملائیندا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت ناتا توڑ ٹرائیندا۔ پنچم پنچ پیار، پنچم میلا میل ملائیندا۔ من مت بڈھ دے آدھار، گھر مندر آپ سہائیندا۔ آسا ترسنا کر وچار، ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیندا۔ ناد ناد شبد ڈھنکار، گھر گھر وچ راگ لائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نجھر سروور اک وہائیندا۔ دیا باقی کر اجیار، آد نرنجن نور دھرائیندا۔ ویکھنہارا کایا مندر منار، پنچ تت اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ایش جیو کر پसार، جگدیش رنگ رنگائیندا۔ برہم پاربرہم کھول کواڑ، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ آتم پرما تم کر اجیار، اگیان اندھیر چکائیندا۔ ساچی سیکھیا ستگر دھار، دھرنی دھرت دھول آپ پرگنائیندا۔ کریا کر نرگن نراکار، سرگن اپنا رنگ وکھائیندا۔ شبدی شبد تیرا پसार، ہر شبدی گر وڈیائیندا۔ گر شبد نام جیکار، جے جیکار اک سنائیندا۔ ایش دیو روپ کرتار، کرتا پُرکھ نظری آئیندا۔ کول نین نین اگھاڑ، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ پرتکھ پرتکھ پرتکھ ہو وچ سنسار، ساکھیات روپ دھرائیندا۔ ویس وٹا گرو اتار، گر گر مارگ آپ لائیندا۔ سیوا کرے بن بن سیوادر، سیوک سیوا سچ کھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا ہر مہربانا، مہربان آپ جنائیا۔ شبدی شبد تیرا نشانہ، ہر ستگر آپ جھلائیآ۔ گر اتار پھر پھر جامہ، تن خاکی خاک ہنڈھائیآ۔ پنچ تت کھیلے کھیل مہانا، نرگن سرگن سرگن رنگ رنگائیآ۔ بودھ اگادھ شبد ناد ناد ڈھنکانا، آتم ناد دھن شنوائیا۔ مندر اندر سچ مکانا، بنک کایا گڑھ سہائیآ۔ پرہم پُرکھ بن مرد مردانہ، سچ مردانگی لے کھائیآ۔ ایکا ناؤں کر پردھانا، گر اتار کرے پڑھائیآ۔ رسنا جہوا گئے گانا، گا گا آپ سنائیآ۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، سٹ ڈلارے پردہ رہیا چکائیآ۔ سٹ ڈلارے ہر سمجھایا، سمجھ سمجھ نال ملائیندا۔ مہربان مہربان رمز لگایا، رحمت رحمان آپ کھائیندا۔ اپنا فرض آپے پور کرایا، آپ اپنی سیو کھائیندا۔ اپنی غرض سٹ شبد سیوا لایا، سر اپنا ہتھ کھائیندا۔ اپنی طرز راگ سنایا، آد پُرکھ اپنا ڈھولا آپے گائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن وچولا بن کے پھیرا پایا، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ سوہنگ اپنا روپ وکھایا، گر اتار گنڈھ پوائیندا۔ پردہ اوہلا دے چکایا، ایکا رنگ رنگائیندا۔ ساچا سوہلا ایکا گایا، گا گا خوشی منائیندا۔ اند منگل اند اک وکھایا، اند اند وچ رکھائیندا۔ بن سورج چند پرکاش کرایا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ بن بتی دند اپنا نام جپایا، جہوا نال نہ کھئے ملائیندا۔ شبد سٹ تیرا کھیڑا دے وسایا، دو جہاناں ڈیرہ لائیندا۔ جگ

جُگ بیڑا دئے چلایا، اپنے کندھ آپ اُٹھائیندا۔ گر اوتار لئے پرگٹیا، پرگٹ اپنا ناؤں سُنائیندا۔ ہر گھٹ و سیا دئے وکھایا، گھٹ گھٹ آپے نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا بھیو آپ چُکائیندا۔ ساچا بھیو کھولے آپ، پرہ اپنی دیا کھائیا۔ آد جُگادی ایکا جاپ، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم وڈ پرتاپ، سوہنگ ساچا رُپ وکھائیا۔ نرگن سرگن بنائے پرتاپ، وڈ پرتاپی دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی ڈالی پات، پُھل پُھلواری مات مہکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رکھے ساتھ، سکلا سنگ آپ سمجھائیا۔ نام امولک دیوے دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ اندر وڑ وڑ ویکھے مار جھات، جھاکئی اپنی آپ درسائیا۔ کُنڈا کھولے بند تاک، گر اوتار پڑدہ لاپیا۔ آتم پر ماتم بنائے سجن ساک، سکلا سنگ آپ رکھائیا۔ پار اُتارے ساچے گھاٹ، گھاٹا اپنا پور کرائیا۔ جُگ چوکری چلائے راتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ سْت شبد ڈلارے تیرا جاپ، گر منتر نام وڈیائیا۔ وشن برہما شو گائے رسنا جہوا پاٹھ، پاٹھک ہور نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا پڑدہ دئے چُکائیا۔ ساچا پردہ چُکاؤنا ہر، ہر اپنی دیا کھائیندا۔ گر اوتار دے دے ور، تیرا ناؤں وڈیائیندا۔ دھرنی اُپر آپے دھر، دھرت دھول سہائیندا۔ ڈونگی کندر کایا مندر آپے وڑ، اُچے ٹلے پربت پھیری پائیندا۔ نرگن اکھر نرگن پڑھ، سرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ سْت ستوادی پھڑائے لڑ، برہم برہمادی کھوج کھوجائیندا۔ آد جُگادی کھیل کر، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے ناری نر، نر نرائن نظر کیسے نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، بن ٹھہیارا سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سْت آپ درڑائیندا۔ ساچے سْت رکھ وِشواس، وِشو اپنی دھار جنائیندا۔ جُگ چوکری کھیل تماش، تیرا رنگ رنگائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دھرت مات، تن خاکی رُپ وٹائیندا۔ شبدی ناتا سجن ساک، گر گر بندھن پائیندا۔ تخت نواسی پاکی پاک، محبوب گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ سْت ستوادی اِکو ذات، اذاتی رُپ نہ کھئے وٹائیندا۔ دو جہاناں ویکھے کھات، لوک پرلوک کھیل کرائیندا۔ چوڈاں لوک ایکا تاک، چوڈاں طبق ہٹ وکھائیندا۔ حُکمے اندر پاوے راس، گوپی کاہن نچائیندا۔ سْتجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھنہارا کھیل تماش، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا ترے بھون دھنی اپنی کار جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو لکھنا لکھ، لکھ اگوچر آپ جنائیا۔ نرگن نالوں نرگن وکھ، نرگن اندر نرگن رہیا سمائیا۔ سرگن مارگ سازنگ دھر

بھگون اپنا دس، سہج سہج سہج گن جنائیا۔ گر اوتاراں دیوے آتر اکھ، دھے لوچن بند کرائیا۔ رسنا جہوا کھانا پینا رس، بھوجن نام
 وکھائیا۔ آتم پرما تم گائے جس، گھر گھر وچ راگ الائیا۔ ہنس مکھ ہر جو پئے ہس، ہنس سروور ایکا ایک جنائیا۔ سدا سہیلا پوری
 کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ شبد سہیلے رنگ نویلے گرو گرو چیلے تیرا لیکھا جانے دس دس ماس، دہ دشا پھول پھولائیا۔ پڑدہ چکے
 پرتھی آکاش، آکاش پرکاس نال ملائیا۔ وشن برہما شو داسی داس، کروڑ تیننسا سُرپت چرن سرن چرن سپس جھکائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے تیری سیوا ساچی مات لگائیا۔ ساچی سیوا کرنی مات، لگ ماتر نہ کھئے جنائیندا۔ تیرا
 لیکھا لیکھا پن جو قلم دوات، کاغذ قلم نہ کھئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی دتی دات، ایکا وار جھولی پائیندا۔ گر اوتار تیری ذات، تیرا نور
 رکھائیندا۔ گرمکھ گر گر بنائے سجن ساک، بھگت بھگون تیری ونڈ ونڈائیندا۔ ساچے سنناں بٹھے نات، ناتا ہور نہ کھئے جڑائیندا۔ سٹ شبد
 تیری کوئی نہ جانے ذات، تیری ونڈ نہ کھئے وکھائیندا۔ تیرے حکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبر گاون گاتھ، سچ سندیسہ اک سمجھائیندا۔ تیرے
 حکمے اندر کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ، بن اناتھ منگ منگائیندا۔ کھانی بانی تیرا گائے جس، جس وید پُران ہتھ نہ آئیندا۔ پرہو ٹھاکر تیرے
 سنگ رہیا وس، وسنہارا اپنی دیا کھائیندا۔ تیرا پیار ترے گن وچ نہ جائے پھس، پھاسی ہور نہ کھئے لٹکائیندا۔ تون میرا میں تیرے وس،
 سوہنگ تیرا روپ وکھائیندا۔ تیری چرن دھوڑی گر اوتار منگن ہس ہس، لوک مات تیری اوٹ سرب تکائیندا۔ میرے راہ منزل تے ادھ
 وچکارے سارے جان تھک، میرا پندھ نہ کھئے مکھائیندا۔ اپنے محلے اچ اٹلے نرگن ہو کے رہیا وس، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے آپ جگائیندا۔ سٹ ڈلارے جانا جاگ، آد پُرکھ آد جگائیندا۔ جگا جگنتر لاوے بھاگ،
 بھگون اپنا کھیل کرائیندا۔ لکھ چوراسی برہم چراغ، پاربرہم اپنی کل آپ دھرائیندا۔ لکھ چوراسی ترے گن آگ، اگنی تے آپ رکھائیندا۔
 لکھ چوراسی پنج تے ساک، ساچا ناتا جوڑ جوڑائیندا۔ لکھ چوراسی آتم پرما تم پاکی پاک، پت پت کھیل وکھائیندا۔ لکھ چوراسی گر
 شبد کنارہ ایکا گھاٹ، دوجا تے نہ کھئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی اتم مکے واٹ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی گر اوتار رکھے اتم
 ذات، اپنی ذات نال ملائیندا۔ لکھ چوراسی دیونہارا دات، داتا دانی دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی آنت کنت بھگونت مکھے واٹ، پاندھی کھئے

نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوڑاسی سٹے ڈونگھے کھات، کھاتہ اپنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے سٹ آپ جگائیندا۔ ساچے سٹ جاگرت جوت، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ آد رکھ اکو اوٹ، آنت ہیوئے سہائیا۔ چار جگ کھیلنا کھیل ہو بے ہوش، سدھ سار نہ کھئے رکھائیا۔ نرگن ہو کے رہنا خاموش، سرگن کرنی مات پڑھائیا۔ پنج تت کایا دینا دوش، نردوش اپنا ناؤں رکھائیا۔ گر اوتار تیرے درشن رہن لوچ، لوچا اپنی پور کرائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی تیرا نکا اک سلوک، تیری مہا کتھن نہ جائیا۔ تریلوکی اندر گھوکھیا گھوکھ، سوچنی سوچی سچ جنائیا۔ کایا ماٹی بھانڈا لینا پوچ، اندر وست اپنے وچ چھپائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر کر جان سوچ، سوچ وچ کدے نہ آئیا۔ کھانی بانی تیرا کر کر تھکے کھوج، کھوجیاں ہتھ کسے نہ آئیا۔ تیری میری اکو مؤج، میرا تیرا بھیو نہ رائیا۔ نو سو چورانونے چوکرئی تیرے اُتے رکھنا بوجھ، گر اوتار لوک مات بہار اپنا اپنا ونڈ ونڈائیا۔ اتم رکھنی اکو اوٹ، اوٹ اکال تکائیا۔ پُرکھ ابناسی نرمل جوت، جوتی جاتا ہیوئے سہائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ستگر سچا اکو بہت، بہتے گرو کم کسے نہ آئیا۔ اتم جان سارے روت، نیر نیناں نیر وبائیا۔ آلیوں ڈگے بوٹ، پھیر سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو رسیا کھلائییا۔ اپنا بھیو کھولے بھگونت، پاربرہم پرہ دیا کھائیندا۔ میرا لیکھا آد آنت، مدھ تیری دھار چلائییندا۔ تیرے حکمے اندر گر اوتار بھگت سنت، گرمکھ گرسکھ آپ اٹھائیندا۔ سرتی شبدی میلا ناری کنت، کنت سہاگ اک ہنڈھائیندا۔ تن ماٹی کایا چولی رنگ بسنت، اونتر کدے نہ جائیندا۔ نام ندھانا منیا منت، من منکا آپ بھوائیندا۔ گرھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھیاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ گر اوتار دوارے رہن منگت، بن سوالی جھولی آگے ڈاہندا۔ سچکھنڈ نواسی آپے جانے ساچا جنت، سورگ اپنی دھار رکھائیندا۔ آد جگادی برہم برہمادی مہا سنائے آگت، گنیاں گنت نہ کھئے گنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے سٹ آپ وکھائیندا۔ ساچے سٹ ویکھ کر وچار، ہر اپنا آپ جنایا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ پیتے وچ سنسار، ہر سنساری کھیل کرایا۔ گر اوتار آون وارو وار، پیر پیغمبر روپ وٹایا۔ بھگت بھگونت دئے سہار، سنت ساجن لے جگایا۔ گرمکھاں کھولے بند کواڑ، گرسکھ گر گر گود بہایا۔ ہرجن وا نہ لگے تتی ہاڑ، ترے گن بھتھ نہ کھئے تپایا۔ لیکھا جانے بیٹھا دھر

دربار، سچ سنگھاسن آسن لایا۔ شاہو بھوپ وڈ سیکدار، شاہ شہانا روپ وٹایا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ داتا دانی دیونہار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا حکم آپ ورتایا۔ ساچا حکم ابناسی اچت، آد جگاد ورتایا۔ جگ چوکری ویکھے رت، رت رتڑی آپ مہکایا۔ گر اوتار ساچے ست، پیر پیغمبر لئے پرگٹایا۔ شبد گردیو آپے اٹھ، آتم پر ماتم لئے ملائیا۔ سرت سوانی کولوں لئے پچھ، شبد ہانی پڑدہ آپ اٹھایا۔ پڑدے اولے جو بیٹھا لک، بجر کپائی دئے تڑایا۔ ہر کا بوٹا نہ جائے سک، امرت سینچ ہرا کرائیا۔ گھر وچ گھر رکھے اپنی ککھ، جن جننی سچی مائیا۔ گر اوتار میٹے ترسنا بھکھ، ساتک ست ست کرائیا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار آسا ترسنا مایا ممتا کڈھ کٹ، ہوئے ہنگتا رہن نہ پائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ انحد شبد انادی لائے چوٹ، انراگی راگ سُنائیا۔ گھر وچ گھر میلا دھر سنجوگ، ہر سنجوگی آپ ملائیا۔ پاربرہم برہم اک سلوک، ہر ساچا دئے پڑھایا۔ جگت واسنا کڈھ کھوٹ، آسا آسا پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچے ست تیری رکھے مان وڈیائیا۔ ساچے ست ست دُلا رے، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ ستجگ کھیل کرے نیارے، نرگن اپنی کار کرائیندا۔ دواپر تربتا کر ونجارے، ساچی سیوا سیو سمجھائیندا۔ حکمے اندر تینی اوتارے، حکمی حکم آپ بھوائیندا۔ حکمے اندر بھگت ونجارے، ایک آٹھا جوڑ جوڑائیندا۔ حکمے اندر عیسیٰ موسیٰ سجدہ کرے پروردگارے، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ حکمے اندر محمد بنے بھکھارے، کالی کفنی تن ہنڈھائیندا۔ حکمے اندر دس گرو سیوا کرن وچ سنسارے، نانک گوہند دھار چلائیندا۔ حکمے اندر وید چارے، پُران اٹھاراں حکمے بندھن پائیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت کرن ہابکارے، اچی کوک کوک سُنائیندا۔ حکم اندر گیتا گیان دئے آدھارے، ادر آتم ویکھ وکھائیندا۔ حکمے اندر انجیل قرآن کایا گرہ کرے خبردارے، کربلا جگت نہ کھئے جنائیندا۔ حکمے اندر نانک نرگن ستنام پکارے، پنے پنے اپنا وار نمکھ نمکھ وار کرائیندا۔ حکمے اندر ارجن بن بن لیکھ لیکھارے، لکھ لکھ لیکھا لکھت لیکھا اپنا پور کرائیندا۔ حکمے اندر گوہند بول فتح جیکارے، ایک اڈنکا ڈنک و جائیندا۔ حکمے اندر سرب ونجارے، لوک مات پھیرا پائیندا۔ حکمے اندر بن بھکھارے، گر اوتار جھولی ڈائیندا۔ حکمے اندر کھیل سنسارے، خالق خلق آپ کرائیندا۔ ست شبد نو سو چورانوے چوکری جگ ویکھ نظارے، بے نظیر اپنی نظر نہ کیسے وکھائیندا۔ نرگن سرگن رکھے دے دے لارے،

پردہ نشیں اپنا پڑدہ نہ کھئے اٹھائیندا۔ کوک کوک کوک کرن سرب پکارے، اپنی کوک نہ کیسے سُنائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا وارے،
 ایکنکار آپ سُنائیندا۔ اتم پندھ مکے جگ چوکڑی چارے، چارے کوٹاں ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے جان ہارے، ہر ہر
 اپنا کھیل ورتائیندا۔ پرگٹ ہووے نہککنک نرائن نر اوتارے، نظر کیسے نہ آئیندا۔ پورب لہنا چار جگ دا قرض اُتارے، مقروض اپنا فرض
 پور کرائیندا۔ سچ سندیسہ دے دے جو کر گیا ادھارے، آپ اپنا ویلا آپ سہائیندا۔ وید ویاسا لیکھا لیکھ رہیا وچارے، پُران اٹھاراں
 لکھ چار ستاراں ہزار سلوک نال ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سْت دُلا رے آپ تیرا لیکھا لیکھ پائیندا۔ سْت
 دُلا ر کر نِمسکار، نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بھیو کھئے نہ آئیندا۔ میں سیوا کران جگ چوکڑی وچ سنسار، گر اوتار نال
 رلائیندا۔ تیرا نام چپاواں وارو وار، لکھ چوراسی مات پڑھائیندا۔ حکمے اندر تیری کار، ہر کرتے کار کھائیندا۔ سْتجگ تریتا دواپر کلجگ
 ویکھیا وارو وار، نِت نوت ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت لینا اُبھار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ نرگن سرگن بنا یار، یارڑا ستھر اک
 ہنڈھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کرے پکار، محمد مُصلاً بیٹھ وچھائیندا۔ تیری اوٹ مددگار، دستگیر تڈھ بن دست نہ کھئے ملائیندا۔ نانک
 گوبند کر پکار، ایکا اوٹ اکال رکھائیندا۔ اتم پرگٹ ہووے دین دیال، سبمل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ سْت دُلا رے ویکھے لال، لال اپنی گود
 سہائیندا۔ کلجگ آنت ہو پردھان، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی جھولی پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے چرن کول سارے بہ بہ کرن دھیان، سیس
 آکے نہ کھئے اٹھائیندا۔ چار جگ دی بھلے کلام، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھائیندا۔ رسول نظر نہ آئے امام، امانت سب دی اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر جو اپنا لیکھا آپ گنائیندا۔ سْت دُلا رے ویکھ لیکھا، آد پُرکھ جنایا۔ نو سؤ چورانونے چوکڑی
 جگ رہے بہم بھلیکھا، ہر کا آنت کیسے نہ پایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ونڈ ونڈے مچھ داہڑی کیسا، کھئے موند مُنڈایا۔ بھگت بھگونت نرگن
 نراکار ایکا ویکھا، روپ رنگ نظر کھئے نہ آیا۔ تس صاحب کو گر اوتار پیر پیغمبر کرن آدیسا، جو سچکھنڈ دوارے بیٹھا ڈیرہ لایا۔ تس آگے
 چلے نہ کیسے دی کوئی پیشا، پیشی سب دی اپنے آگے لے کرایا۔ نیتر رووے برہما وشن مہیشا، گپت گنیشا دھیر نہ کھئے دھرایا۔ کلجگ اتم
 دھریا بھیسا، نرگن اپنا نور پرگٹایا۔ آد جگاد رہے ہمیشہ، نہ مرے نہ جایا۔ لیکھا جانے وشنوں باسک سیجا، سانگو پانگ آپ رکھایا۔

سچ سندیسہ ایکا بھیجا، بھیو ابھید گھلایا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی آد زرنجن درد دُکھ بھہ بہنجن زرنگن وٹایا ویسا، ویس اولّا آپ کرائیا۔ گوہند کریا ساچا ہیبتا، پچھلا چیتا نہ رہیا بھلایا۔ سرگن اندر زرنگن کھولے بھیبتا، الکھ الکھنا وڈ وڈیائیا۔ کایا دیسے جٹ کرسانا پھرے وچ کھیبتا، لکھ چوراسی اپنی کھیبتی ویکھے تھاوں تھائیا۔ پاربرہم دا سُت دُلارا اِکو پُت جیٹھا، جیٹھ پنجم نال ملے وڈیائیا۔ گر اوتار کوئی آیا اگیتا کوئی پچھیبتا، سبے اُٹھ اُٹھ جائیا۔ پاربرہم دا لبھدے رہے بھیبتا، اپنا بھیو نہ کیسے سمجھایا۔ سچکھنڈ دوارے سُتا رہیا ہو کے گھیسلا گھیسلا، اپنی کروٹ نہ آپ بدلایا۔ انجیل فُرانا پڑھ پڑھ تھکے مُلا شیخا، شرع ہتھ کیسے نہ آئیا۔ گر اوتاراں مٹ گئی ریکھا، ریکھا ریکھا وچ رکھایا۔ اِکو وسیا ساچا دیسا، جس دیس وسے ساچا ماہیا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں کریا ساچا ہیبتا، بیکاری آپ ہو جائیا۔ بہتر ناڑی لائی میخا، جن بہتر لئیے پرگنائیا۔ ستران گوہند ایکا ویکھا، بن نیتر نظری آئیا۔ چوہتران رکھیا چھایا ہیٹھاں، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ ہر سنگت صدی دے کے نینتا، نام گنڈھ اِک گھلایا۔ گر شبدی میلا ماں پو بیٹا، پت پوت وچے ودھایا۔ پُرکھ ابناسی کھیوٹ کھیٹا، ساچا بیڑا رہیا چلائی۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پرتھی دیسے بریتا، ساچی نئی نہ کھنڈے چڑھایا۔ چار ورن چار کُنٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سُت دُلا رے دیوے ور، ور داتا ایکا ماہیا۔ ایکا ماہی مہربان، ہر جو ہر ہر آپ اکھوائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، بے اتم روپ وٹائیندا۔ چار جگ لیکھا چکائے آن، گر اوتار اپنے کھاتے پائیندا۔ ایکا گھر وکھائے مکان، مقبرہ اِکو نظری آئیندا۔ اِک پیغمبر کھیلے کھیل مہان، ایکا ستگر روپ دھرائیندا۔ ایکا لیکھا لکھے دو جہان، درگاہ ساچی ایکا ڈیرہ لائیندا۔ ایکا ستجگ تریتا دواپر کلجگ سرگن کرے پردھان، زرنگن ایکا حُکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سُت دُلا رے تیرا گھر، تھرا گھر ساچا آپ وسائیندا۔ تھرا گھر تیرا سچ دروازہ، سو پُرکھ زرنجن آپ گھلایا۔ ہنگ برہم اگتی واجا، ہر پُرکھ زرنجن انادی ناد سُنایا۔ ایکنکار اکل کل دھاری پھرے بھاجا، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ آد زرنجن بھوپت بھوپ راجن راجا، شہنشاہ شاہ اپنا حُکم ورتایا۔ ابناسی کرتا رچ رچ کاجا، لکھ چوراسی ویکھے وکھایا۔ سری بھگوان جن بھگتاں دیوے ساچا داجا، نام وست اِک ورتایا۔ پاربرہم برہم رکھے لاجا، اتم پر ماتم ہوئے سہایا۔ ست ستوادی اِک چڑھائے سچ جہازا، بیڑا اپنے کندھ اُٹھایا۔ میل ملاوا موہن مادھو مادھا، مُکند منوہر لکھی نرائن نین نین نال

ملائیا۔ کلجگ اتم غریب نانے ویکھے غریب نوازا، گر شبد تیرا ناؤں سنڈیسہ دئے سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 آنت لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اتم لیکھا رکھے ہتھ، ہتھو ہتھ مکائیندا۔ زرگن رُپ پُرکھ سمرتھ، لوک مات پھیرا پائیندا۔ اپنی مہا اک اکتھ،
 جیو جنت سرب پڑھائیندا۔ کلجگ کھیڑا ہویا ہتھ، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سوہنگ مارگ ساچا دس، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔
 وشنو اندر وشنو وس، مہاراج اپنا حکم کرائیندا۔ شیر سینگھ شیر نہ ہوئے کیسے وس، بل آپ نال اُپائیندا۔ بھگوان نشان تیر نرالا مارے
 کس، انیالا آپ چلائیندا۔ جے جیکار گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت سادھ سنت، گر مکھ گرسکھ وشن برہما شو کروڑ تینیس سُرپت
 اند گن گندھرب گاون جس، آپ اپنی سیو کھائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی ساچے مندر بہ بہ ربیا ہس، ویکھے سرب لوکائیا۔
 سرشٹ سبائی ترے گن مایا اندر گئی پھس، پھاسی سکے نہ کھئے ٹڑائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اتم چھڈ گئے اپنا ہتھ، مندر مسجد گرو دوار خالی
 مٹھ رہے کر لائیا۔ پاربرہم دی چرنی گئے ڈھتھ، گل پلو ایک پائیا۔ دروہی دروہی خُدا دی واسطہ رہے گھت، نبی رسوُل دین دُہائیا۔ بن
 تیرے رکھے نہ کوئی پت، چاروں کُنٹ ہوئی ہلکائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بھلی گرت، من مت گھر گھر کرے پڑھائیا۔ گر کا شبد نہ بیجیا کایا
 وٹ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار جگ بوٹا ربیا لائیا۔ دھیاں بھیناں سادھ سنت رہے تگ، گر گربانی پڑھ پڑھ ہردے ہر نہ کھئے وسائیا۔
 گردر مندر مسجد وبھچار ربیا نچ، مکھ بیٹھا گھگٹ لاییا۔ کلجگ نین ربیا مٹک، نیتز نین نین اُٹھائیا۔ کوئی نہ سکے آگوں ہٹک، باہر
 سکے نہ کھئے کڈھائیا۔ بن چھریوں گئے جھٹک، آپ اپنا آپ کھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چار جگ جا کے پھیر نہ آیا پرت، پرتیندھ نہ پھیر
 اکھوائیا۔ ہر کے ڈونگھے کھاتے اندر کوئن کوٹ گر اوتار ہوئے غرق، پُرکھ ابناسی اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ لکھ لکھ لیکھا کھانی بانی مارگ
 دس کے گئے سڑک، جگت راہ چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ دیوے ور، ایک شبد تیری وڈپائیا۔ شبد
 سٹ میرے ساچے لالن، تیرا تیرا رنگ اُپائیندا۔ تیرا نور کوئن کوٹ کھیل گوالن، گوپالن اپنی دھار چلائیندا۔ تیری سیوا جوت اکالن، پُرکھ
 اکال سیو کھائیندا۔ تیری بردی بنے مالن، جگت باغیچہ ویکھ وکھائیندا۔ تیرا بوٹا آئے پالن، زرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ تیری گھالن آئے گھالن،
 کیتی گھال لیکھے لائیندا۔ تیری چلے اولڑی چالن، چال نرالی اک رکھائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے آپ بھگوانن، بھگوان اپنا رُپ وٹائیندا۔

چار جُگ دے وچھڑے بھگت بھگونت آئے سنہالان، سبھا ساچی آپ لگائیندا۔ ساچے تخت بے بن نوجوانن، پردھ بال نہ روپ وکھائیندا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر چرن بہالن، بہالیاں ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ اپنا کھیل کرے کمالن، چار جُگ دی کہانی بانی بھیو نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اپنا راہ آپ وکھائیندا۔ اپنا راہ ایکنکارا، اکل کلا وکھائیا۔ لوک مات ہیوئے اُجیارا، اُدر اگن نہ کھئے
 تپائیا۔ مات گود نہ کھئے سہارا، بوند رکت نہ کھئے وڈیائیا۔ جنی سیر نہ کھئے پیارا، رس ایکا ایک رکھائیا۔ نیترین نہ کھئے اکھاڑا، بتی دند نہ کھئے
 وڈیائیا۔ پنج تت نہ کھئے اکھاڑا، اپ تیج وئے پرتھی آکاش نہ بندھن پائیا۔ رجو طمو ستو نہ کھئے ونجارا، من مت بُدھ نہ کھئے چٹرائیا۔ آتم
 پر مات نہ کھئے ونجارا، برہم ونڈ نہ کوئی ونڈائیا۔ شبد ناد نہ کھئے دھنکارا، راگی راگ نہ کھئے سُنائیا۔ جوتی جوت نہ کھئے اُجیارا، نور نور نہ کھئے
 درسائیا۔ آد جُگادی سب توں وسے باہرا، گھر اپنے ڈیرہ لائیا۔ بھگت شنید ہیوئے ظاہرا، دید اپنی دئے کرائیا۔ مُرشد مُرید جنائے نعرہ،
 محدود اپنی ہوئے رکھائیا۔ رسول پیغمبر پروردگارا، بے اصول نہ کھئے وڈیائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرے قبول ڈھیہہ ڈھیہہ پئے چرن دوارا، اللہ
 رانی نین شرمائیا۔ میرا میاں آد جُگاد رہیا کوارا، ناری کنت نہ کھئے پرنائیا۔ اپنی سیجے ستا پیر پَسارا، گلوکڑی نہ کھئے پائیا۔ آپے پُرکھ بنے
 ۶۰۲ بہتارا، اپنا سپتر آپ سہائیا۔ آپے جنے سٹ ڈلارا، شبدي ناؤں رکھائیا۔ کلجگ آنت کر پیارا، اپنی گود بہائیا۔ پہلوں رکھیا نام گر گوبند
 سنگھ وچ سنسارا، دُشٹ دمن مان وڈیائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چند پرچنڈ ہتھ پھڑائیا۔ پُرکھ اکل اک سہارا، ایکا اوٹ رکھائیا۔ ایکا
 بولے جے جے جیکارا، فتح ایکا ڈنک لگائیا۔ اتم پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتارا، کل کلکی اپنے سیس تاج ٹکائیا۔ پچھلا لیکھا کرے
 پار کنارہ، آگے اپنا مارگ لائیا۔ چار ورن اک دوارا، چاروں گنٹ دئے وکھائیا۔ چارے بانی اک جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری ایکا گائیا۔
 چارے یار اک ہلارا، ساچے حُجرے دئے وکھائیا۔ چار یاری پار کنارہ، لیکھا لیکھے لئے پائیا۔ لہنا دینا مکے گر اوتارا، پیر پیغمبر نہ کھئے
 پڑھائیا۔ نیوں نیوں سارے کرن نمسکارا، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ محمد رووے زارو زارا، چوڈاں طبق دین ڈہائیا۔ چوڈھویں چند ہویا
 اندھیارا، چوڈس روپ نہ کھئے وکھائیا۔ چوڈاں صدیاں آنت آنت اکھاڑا، ایک الف آخر دئے وکھائیا۔ یے دسے نہ کھئے کنارہ، یگتی جیون نہ کھئے
 جنائیا۔ الفی عارفان ملے اک سہارا، اُفت کم کیسے نہ آئیا۔ نانک نرگن کہے پکارا، سچکھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ مہابلی اُترے اپنی دھارا،

مات پت نہ کھئے جنائیا۔ سوہنگ بولے ساچی دھارا، نانک نرگن سرگن سرگن رہیا سمجھائیا۔ گر گوہند آنت بن لکھارا، سوہنگ تیر کمان
 بھٹھا اک وکھائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، دوسر سنگ نہ کھئے رالائیا۔ ستجگ ورتے سچ ورتارا، ساچی وارتا آپ پرگٹائیا۔ کھتری براہمن
 شوڈر ویش ہندو مسلم سکھ عیسائی پارسی لاون اک جیکارا، جے جیکار کرے لوکائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا کرے خوارا، سپس تاج نہ
 کھئے ٹکائیا۔ پرگٹ ہویا اک نرنکارا، نرگن اپنا حکم ورتائیا۔ ٹھوکر مارے دو جہان ترے بھون دھنی آپ کرتارا، کرنی اپنی آپ کھائیا۔ سچکھنڈ
 دا سچ دوارا، لوک مات لے پرگٹائیا۔ چھٹی جگ دا قرض اتارا، چھٹی چھٹی پنڈھ مکائیا۔ چھٹی چھٹی سچ منارا، منی رکھی دین دہائیا۔
 گر اوتار پیر پیغمبر دئے جوڑ کرن نمسکارا، نیوں نیوں چرن دھیان لگائیا۔ بھگت بھگونت سہائے سچ دوارا، بہتر ستر چوہتر ملے وڈیائیا۔
 پنج پنج اکھاڑا، پنجم دیوے سرب مٹائیا۔ چار چار چار پیارا، چار چوکر چار ورن چار گٹ چار جگ چار وید چار کھانی چار بانی
 چوٹھے گھر اپنا بندھن پائیا۔ پنجم میتا ٹھانڈا سیتا، اچرج رینا پت پنتیا، بن مندر مسیتا لوک مات چلائییا۔ درس کرائے گرو انڈیٹھا، مٹھا
 کرے کایا ریٹھا، نرگن سرگن وسے چیتا، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ من منوآ ستگر جیتا، گرمکھ نام ندھان پیتا، ترے گن تپے نہ ت
 انکیتھا، سانتک ست ست کرائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن پُج نہ سکے کوئن گیتا، گرمکھ ملے وڈ وڈیائیا۔ سیری بھگوان ست
 سروپ جس جن ڈیٹھا، تس دا جس چھٹی راگ نہ سکن گائیا۔ کھانی بانی ہوئے میتا، جس ملیا پرہہ سچا ماہیا۔ کلجگ اندر ستجگ
 چلائے ساچی ریتا، ریتوان پھیرا پائیا۔ محمد لیکھا اتم پیتا، گوہند لہنا رہیا چکائیا۔ ایک ڈھیا ایک نیا پیسن پیٹھا، ایک سٹیا ویس وٹائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدا گرو شبدا گردیو نو آد آد ست ست ستوادی اک جنائیا۔ ست ست ست ستگر اوتار، ست
 ستوادی آپ جنائیندا۔ ست ست پیر پیغمبر دئے آدھار، دستگیر اپنا بندھن پائیندا۔ ست ست بودھ آگادھ، شبدا جیکار، نام ندھانا آپ
 سمجھائیندا۔ ست ست کلمہ نبی رسول گئے اچار، اپنی کلام آپ پڑھائیندا۔ ست ست وشن برہما شو کرے نمسکار، است ہر کا روپ نظر
 نہ آئیندا۔ ست گردیو ست نام ست کلمہ ست امام، ست کائنات آپ پرگٹائیندا۔ ست نو کھنڈ پرتھمی ویکھے مار دھیان، ست ست لوک
 ست آپ سنائیندا۔ ست دیوے اک گیان، گیان منتر نام پرگٹائیندا۔ ست نور ایکا بھان، رو سس نور دھرائیندا۔ ست اک حکمران،

سچ تخت سوہا پائیندا۔ ست سندیسہ دھر فرمان، آد جگاد سُنائیندا۔ ست حُکمے اندر پاوے آن، گر اوتار حُکم منائیندا۔ ست رُوپ
 سِری بھگوان، دُو جا کھئے نظر نہ آئیندا۔ ست وسے سچکھنڈ سچے مکان، چار دیواری چھپر چھنّ نہ کھئے بنائیندا۔ ست دھار شبد مہان،
 ست ست ہر جو ہر ہر آپ پرگٹائیندا۔ ست کرے ست کلیان، ست اپنا بھیو کھلائیندا۔ ست کھیل وشنو بھگوان، وشو اپنے رنگ
 رنگائیندا۔ کلجگ لیکھا چکائے آن، چوکر اپنی جھولی پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ہیئے حیران، ہر کی کھیل ورتائیندا۔ جسدی دسدے گئے
 پہچان، سو بے پہچان پھیرا پائیندا۔ غریب نمانے کوچھے کھلے پکڑے آن، کایا کپڑا پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ راتی ستیاں گھر گھر دئے گیان، رسنا
 جہوا نہ کھئے سمجھائیندا۔ گرسکھ ستگر گر کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ آتم پر ماتم ایکا نین وکھان، سوہنگ اپنی دھار جنائیندا۔ بن
 میلیاں ملیا آن، دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ وشنو بھگوان، بھگون اپنی کھیل کرائیندا۔ جس دے کولوں سارے منگدے رہے
 دان، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیندا۔ بن گر نیتر کوئی نہ کرے پچھان، جگت نیتر کم کیسے نہ آئیندا۔ پڑھ پڑھ تھکا جیو جہان، جیون جگت نہ
 کھئے سمجھائیندا۔ مر مر تھکا بردھ بال جوان، بن ستگر پورے مرنا کیسے نہ آئیندا۔ نانک دے کے گیا اک بیان، بیانا ہر کا نام لکھائیندا۔
 ۶۰۴ نیش اکھر کھئے نہ کرے پہچان، پینتی اکھر جگت ونڈ ونڈائیندا۔ بھگت پڑھائے گن ندھان، ساچی سیکھیا آپ سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم اک گیان،
 آخر اپنا میل ملائیندا۔ ناتا توڑ جگت جہان، جیون جگت اک سمجھائیندا۔ کایا مندر سچ مکان، محبوب دیا کھائیندا۔ ایکا تُوڑ کر مہان،
 ظہور رُوپ وکھائیندا۔ شاہ غفور وڈ سلطان، اپنی رحمت آپ کھائیندا۔ آسا پور مہربان، ستگر اپنے رنگ رنگائیندا۔ آئے نیڑے دسے دُور،
 دُور دُراڈا پندھ مکائیندا۔ کلجگ اتم گرمکھان بخشے جنم جنم دے جگت قصور، پچھلا قصہ نہ کھئے سُنائیندا۔ درشن دیوے ہو کے حاضر
 حضور، حضرت اپنا رُوپ وٹائیندا۔ بھڑ بیڑا بھریا پور، غریب نمانے اُپر چڑھائیندا۔ راتیں ستیاں درشن دئے ضرور، گرسکھ ضرورت پور
 کرائیندا۔ پاربرہم ابناسی کرتا بن کے آیا مزدور، بھگت دوار آپ بنائیندا۔ گرسکھاں دی لے لے چرن دھوڑ، سچکھنڈ دوار رنگ رنگائیندا۔
 لیکھے لائے مَورکھ مَور، جگت ودیا موہ چکائیندا۔ بھانڈا خالی کرے بھرپور، گرسکھ دُو جے در نہ منگن جائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، مایا
 متا موہ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد ست دتا ور، کلجگ اتم میل ملائیندا۔ کلجگ اتم ملنا میلا، سو

پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ ایکا گھر وسے گرو گُر چِلا، چِلا گُر ایکا روپ وکھایا۔ آتم پر ماتم سجن سہیلا، برہم پاربرہم بندھن پائیندا۔ جُگ
 چوکرئی جو وسدا رہیا نویلا، نرگن اپنا آسن لایا۔ کلجگ آنت سہائے ساچا ویلا، سمبل کھیڑا دئے وسایا۔ جن بھگتاں دھرم رائے دی کئے
 جِلا، لکھ چوراسی پھند کٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن آنت لئے تریا۔ ہرجن تارے آنت آپ، پرہ اپنی دیا
 کھایا۔ سوہنگ جپائے ساچا جاپ، جپت جپت جیو سکھ پائیا۔ پاربرہم پرہ بے مائی باپ، گرسکھ اپنی گود اٹھایا۔ ترے گن ناتا توڑے
 تینو تاپ، اگنی تت نہ کھئے تپایا۔ جنم کرم دا میٹے پاپ، کرم کانڈ نہ کھئے رکھایا۔ اک اک دیوے دات، وست امولک جھولی پائیا۔ چار
 ورن بنائے ساچی ذات، اٹھاراں برن نہ کرے لڑایا۔ من مت کڈھے نار کڈات، کلکھنی گُر گھر رہن نہ پائیا۔ من منوآ دہ دشا نہ مارے
 جہات، پنکھی اٹھ نہ نٹھ نٹھ جائیا۔ کایا کوری ڈونگھی بھوری میٹے اندھیری رات، جوت نرنجن کرے رُشنایا۔ انحد سُنائے اپنی گاتھ، پنچم
 مل مل منگل اک الاٹیا۔ ساچی سخی ہر جو کاسن پُچھے وات، نام بنسری اک وجایا۔ ساچے پتن آوے گھاٹ، جمنا متھرا گوکل بندرابن
 ایکا گھر وکھایا۔ ایکا منڈل پائے راس، ایکا ناچ نچایا۔ اک بُجھائے جنم جنم دی لگی پیاس، ترسنا روگ گوائیا۔ ایکا رام پوری کرے آس،
 سینا سرتی لئے پرنائیا۔ ایکا رام کئے بنباس، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ پھیرا پائیا۔ ایکا رام گھٹ گھٹ کر پرکاس، نورو نور رہیا دھرائیا۔ ایکا رام
 اپنی پوری کرے آپے آس، آپ اپنا رہیا چھپایا۔ ایکا ستگر ہوئے داس، نانک نرگن گیا سمجھایا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ ابناس، ابناسی ایکا کار
 کھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، شبد ملاوا ساچے گھر، پتا پوت ہوئے کُرمایا۔ پتا پوت ایکا گھر
 وسیرا، ہر گوبند لیکھ چکائیندا۔ تتوت وسے کھیڑا، کھڑکی گنڈی آپے لائیندا۔ نرگن سرگن مکے جھیڑا، گھر گھر وچ میل ملائیندا۔ کرنی
 کرتا کرے کھلا ویہڑا، بند کواڑ نہ کھئے وکھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جُگ کدا رہیا ہیرا پھیرا، اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔ جس جن
 اُپر اپنی کری مہرا، کر مہر نظر اپنا میل ملائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا نرگن روپ سنگھ شیرا، پُرکھ اکال اپنی بھیک لگائیندا۔ دو
 جہاناں پائے گھیرا، شبدي ڈور ہتھ اٹھائیندا۔ اتم کرے حق نیہڑا، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ کوٹن کوٹ گُر اوتار پیر پیغمبر پرہ چرن لا
 لا بیٹھے ڈیرہ، آنت کوئی نہ آئیندا۔ جے کوئی پُچھے کیہڑا کیہڑا، کوٹن کوٹ رام کرشن عیسیٰ موسیٰ محمد نانک گوبند روپ دھرائیندا۔ مات لوک

پاربرہم دا نکا کھیڑا، نڪے نڪے بال سیوا لائیندا۔ نو سؤ چورانوے چوکڑی پچھوں اپنا مارے پھیرا، پھیری سب دی آپ مکائیندا۔ نرگن
 نرویر اجونی ریت اک دلیرا، بن بھگتاں اپنی دلیری نہ کیسے دکھائیندا۔ کلجگ اتم کوڑی کریا ڈھابیا ڈیرہ، ڈھاہ ڈھاہ خاک ملائیندا۔ جو
 جن درشن در تے کر کے جائے اک ویرا، لکھ چوراسی وچ نہ آئیندا۔ مات گریہ نہ پائے پھیرا، اُلٹا رُکھ نہ مکھ لٹکائیندا۔ تتو تت چُکائے جھیڑا،
 جھنجھٹ ہور نہ کھئے ودھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سٹ دُلا رے تیرا چُکائے ڈر، تیرا سنسا سرب مٹائیندا۔ پچھے
 ڈر گر اوتر، چار جُگ جیو جنت دھیان لگائیندا۔ کھئے رام کرشن دھیان ربیا دھر، کھئے پتھر پاپن پُوج پُجائیندا۔ کھئے وشن برہما شو منگے
 ور، کھئے کروڑ تینتیسا سیس نوائیندا۔ کھئے تیئی اوتار لڑ ربیا پھڑ، پھڑ پلُو گنڈھ پوائیندا۔ کوئی کہے عیسیٰ موسیٰ درگاہ لاؤن جڑ، مقامے حق
 ڈیرہ لائیندا۔ کوئی کہے محمد ساچے گھر بیٹھا چڑھ، مُرید مُرشد نال رلائیندا۔ کوئی کہے نانک نرگن نرنکار اندر لیا پھڑ، پنج تت اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ کوئی کہے گر گوبند گھاڑن لیا گھڑ، گھاڑت گھڑت ویکھ دکھائیندا۔ پُرکھ اکال کہے میں اپنی کرنی ربیا کر، میرا بھیو کھئے نہ پائیندا۔
 بن نانک کبیر کوئی نہ پُجا سچکھنڈ در، میرے چرناں سیس نہ کھئے ٹکائیندا۔ دُور دُراڈے سارے رہے ڈر، نیتر نین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ کلجگ
 اتم اپنی کریا دتی کر، نرگن اپنا روپ دھرائیندا۔ گرسکھ سجن لئے پھڑ، پھڑ باہوں گلے ملائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ دھر، دھرنی دھرت
 دھول دُکھ ونڈائیندا۔ اُچے ٹلے پریت سمند ساگر چُکے ڈر، جل تھل مہیئل اپنا حکم ورتائیندا۔ لکھ چوراسی لیکھا جانے ناری نر، نریت
 اپنی کار کھائیندا۔ ستجگ ساچے دیوے ور، سنت سُہیلے نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم
 ور، سٹ دُلا رے تیرا وسیا اک گھر، ہر کھیڑا آپ وسائیندا۔ وسے کھیڑا اک نزدیک، نظر کیسے نہ آئیا۔ پُرکھ ابناسی لاشریک، شرکت
 ہور نہ کھئے ودھائیا۔ مارگ دسیا اک باریک، کھتری براہمن شوڈر ویش ربیا سمجھائیا۔ جگت اندھیرا میٹھے تاریک، چند چاندنا نام
 رُشنائیا۔ پاربرہم پرہ پرگٹ ہویا ٹھیک، ٹھیکر سب دا دئے بھٹائیا۔ گرمکھ ورا مانس جنم جائے جیت، جس ملی ہر سرنائیا۔ سوہنگ
 ڈھولا گائے گیت، اتم پرما تم اک پڑھائیا۔ نانا تئے مندر مسیت، شوڈوالا مٹھ ویکھن کھئے نہ جائیا۔ کایا مندر اندر ملے اتیت، گھر بیٹھا آسن
 لائیا۔ گرسکھ تیرے ملن دی رکھے اک پریت، پرہ سچا سچ گوسائیا۔ نت نوت کرے اڈیک، گھڑی پل تھت وار ویکھ دکھائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، شبد لہنا دئے مکائیا۔ شبد گر تیرا ساچا لہنا، ہر لوک مات مکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پایا گہنا، پنج تت کایا چولا رنگ رنگائیندا۔ اتم بھانا پیا سہنا، سہ سہ شکر سرب منائیندا۔ ویکھیا کھیل نیتر نینا، نین نین نین اٹھائیندا۔ اتم منن پئے سب نوں کھنا، پُرکھ ابناسی حکم جنائیندا۔ ورن برن ذات پات سرشٹ سبائی کھائے بن بن دینا، ساچا رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ آتم پرما تم ناتا جوڑ گرمکھ گرسکھ بننا بھائی بھینا، بھین بھینا پھڑائے بھینا، ساچا سٹیا سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دھرم رائے نہ کڈھے وپنیا، چتر گپت نہ لیکھ لکھنیا، لاڑی موٹ نہ کھئے پرنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ ستجگ ساچا اکو پوڑا، پوڑی ہور نہ کھئے لگائیا۔ لیکھا جانے براہمن گوڑا، گوڑی راگ نہ سکے سمجھائیا۔ چھٹی راگ نیڑ نہ بھڑا، بھڑی بھڑی کرے دہائیا۔ صاحب ستگر جس جن بھڑا، لگی اوڑ دئے بھجھائیا۔ پھل مٹھا کرے کوڑا، کوڑی کریا دئے مٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، شبد خلاصہ پُرکھ ابناسا خالق خلق دئے سمجھائیا۔ خالق خلق عالمین، عالم علما آپ پڑھائیندا۔ نبی رسولان دے یقین، ساچا جملہ اک سکھائیندا۔ ایک تسبیح دے تسکین، طالب طلبا آپ کھائیندا۔ ایک کر کے گیا تلقین، تعلق ہور نہ کھئے ودھائیندا۔ خداوند نہ ہونے غم گین، غفلت وچ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایک الف کرے ترمیم، عین اکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ یہ یکتی کھچ نہ سکے ہر کا سین، ثابت صورت نہ کھئے دھرائیندا۔ پروردگار بنیا رہے ناپین، ناپنا اکھ نہ کھئے کھلائییندا۔ مہبان بیدو پیہروان بی خیر یا اللہ عالمین، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ آپے ہویا وڈ حسین، حُسن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ جلوہ تکی نہ کھئے نسیم، نصیحت اپنی نہ کیسے جنائیندا۔ گہر گمبھیر غنی غنیم، غربت اپنے وچ چھپائیندا۔ پردہ نشیں بے نکین، نگاہ نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ نہ کوئی مذہب نہ کھئے دین، شرع ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ نہ کوئی بکتر نہ کوئی زین، تن سنگ نہ کھئے وکھائیندا۔ شاہ سوارا نہ کھئے عظیم، عظمت اپنی نہ کھئے وڈیائیندا۔ بیگم کھئے نہ ہونے ادھین، بے غم غمخوار آپ ہو جائیندا۔ محمد کی کرے وچار مسکین، ہر مسخرہ ایک کھیل کرائیندا۔ چوڈاں لوک تڑپھے جوں جل مین، چوڈاں طبق دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ آنتر آنتر پروردگار تیرا کلمہ رہیا چین، چنھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ محبوب تیرا ادھین، میخانہ جگت موہے نہ بھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سٹ دُلا رے آپ وکھائیندا۔

سُت دُلا رے ویکھ میرا حال، ہر جو ہر رہیا جنائیا۔ گر اوتار ہوئے بے حال، بیٹھے سیس جھکائیا۔ نیترووے مہاکال، کوک کوک دئے
 دُہائیا۔ وشن برہمے شو آیا زوال، لیکھا سب دا رہیا مُکائیا۔ نہ کوئی کھنڈا نہ کوئی ڈھال، تیر تلوار نہ ہتھ اٹھائیا۔ پنج تت نہ کھئے نشان،
 گرو پیر نہ ونڈ ونڈائیا۔ مقامے حق اک جلال، نور نور رُشنائیا۔ سچکھنڈ اک مکان، سمبل ڈیرہ لائیا۔ بن پیغمبر وڈ امام، اینلوقت ویکھ
 وکھائیا۔ مُشکل ہوئی وچ جہان، مشورہ سب دا رہیا بھلائییا۔ مُلا شیخ مسائق کوکن وچ قبرستان، کوک کوک دین دُہائیا۔ جس دا کسے
 نہ ملیا کھئے نشان، انجیل قرآن کرے پڑھائیا۔ سو صاحب سلطان پرگٹ ہویا وچ جہان، شبہ سب دا دئے مٹائیا۔ اندر باہر ویکھے مار
 دھیان، سنجیدگی سب دی دئے کڈھائیا۔ دید عید ایکا چند نظری آئے بھان، بھومکا ملے مان وڈیائیا۔ انجیل قرآن نیوں نیوں کرے سلام،
 تیس بتیس کم کسے نہ آئییا۔ اللہ رانی نین شرممان، مکھ گھنگٹ رہی پائییا۔ میرا جوبن لٹیا ایمان، صدق صبوری نہ کھئے ہنڈھائیا۔ کاغد قلم
 بڑی شیطان، شرع جگت ونڈ ونڈائیا۔ میں بھلی بن انجان، بالی بدھ کم کسے نہ آئییا۔ تُوں میان وڈ سلطان، رحمت تیری میری سرنائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت دُلا رے لئے پھڑ، پھڑ اکھیں دئے وکھائیا۔ اکھیں ویکھ چھوٹے پُت، ہر
 کی کی کھیل رچائیندا۔ باران ماس نہ کھئے رُت، چھ رُتی نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جوتش بھوکھت نہ کسے کولوں لئے پُچھ، پُچھن گھر کھئے نہ آئیندا۔ آد
 جُگاد جُگا جُگنتر لکھ چوراسی بوٹا اپنی ہتھیں دئے پُٹ، جڑ آپے آپ اکھڑائیندا۔ بھگت بھگونت گُرمکھ گُرم گودی چُک، چُک چُک
 خوشی منائیندا۔ کلجگ اتم کھیل ادھبھت، پنج بھوتک روپ نہ کھئے دھرائیندا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، چیتن سب دی کھیل وکھائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن اک اکلا ایکنکار ہر کرتار،
 تخت نواسی شاہو شاباشی چرن کول اُپر دھول بھگت دوارا کھیل اپارا اپرمپر آپ کرائیندا۔ سُت شبہ ویکھ مار دھیان، ہر دھرنی دھرت
 دھول دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، لوک مات پرگٹائیا۔ جس دوارے گر اوتار پیر پیغمبر پُرکھ ابناسی سارے گان، گا گا خوشی
 منائیا۔ جس گرہ وشن برہما شو پیر پیغمبر مُلا شیخ نیوں نیوں کرن سلام، سجدہ بردا سیس جھکائیا۔ سو بے پردہ ہویا آپ بھگوان، اپنا
 پردہ دئے اٹھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ منارا وچ سنسارا اگم اپارا آپ بنائے نوجوان، نوبت اپنے نام وجائیا۔ راج راجانا شاہ سلطانا دو جہانان

دیوے پیغام، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ سرب جیاں دا ساچا رام، کاہنا کرشنا نظری آئیا۔ اُمت نبی رسول اکِ امام، کلمہ کاتب دئے سمجھائیا۔ نانک گوہند اک جماعت، چار ورن ورن پڑھائیا۔ ستجگ ساچے ساچی دات، ست پُرکھ زرنجن آپ ورتائیا۔ سوہنگ ڈھولا گاؤ گاتھ، گوہند میلا سہج سُبھائیا۔ نانک زرنگن پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ پیس اکیسا ہر جگدیشا ایک نور کرے پرکاس، پنج تت لہنا دئے مکائیا۔ گرمکھ گرسکھ لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت سہیلے گرو گریچیلے، گر شبد ملاوا ایک گھر کرائیا۔ شبد ست تیرا سچا میلا، ہر ملنی میل کرائیندا۔ آد زرنجن چاڑھے تیرا، جوت زرنجن سنگ وکھائیندا۔ کلجگ اتم آیا ویلا، مل سخیان گیت الائیندا۔ سوہے ستگر سجن سہیلا، اتم پرما تم جوڑ جوڑائیندا۔ ستنام نام ست اچرج کھیل آپے کھیلا، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ ہرجن تیرا پار اتارا، ہر ستگر آپ کرائیا۔ جگت پتا نہ کھئے سہارا، گر گر اپنی گود بہائیا۔ کاغد قلم نہ کھئے لکھارا، اتم پرما تم کرے پڑھائیا۔ مندر مسجد نہ کھئے دوارا، گرو دوار کایا اندر دئے وکھائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کلپاتی ویکھے چائیں چائیا۔ شبدی ناد سچی ڈھنکارا، اند راگی راگ سنائیا۔ واہوا سخیان منگلچارا، پنچم مل مل خوشی منائیا۔ گھر وچ گھر کھول کواڑا، ساچی سیجا اک سہائیا۔ ساچی سیجا سوہے سوہاؤنت ہر کرتارا، زرنگن اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ تیرا گر گر سنگ، گر گر سنگ اتم رنگ، اتم رنگ اُمنگ پور کرائیا۔ ساچی منگ گرسکھ رنگت، جگ جگ آپ رنگائیندا۔ گر کا بیڑا ہر ہر سنگت، ہر سنگت کھیوٹ کھیٹا آپ اکھوائیندا۔ جن بھکت دوارے آئے منگت، بن منگتا پھیری پائیندا۔ میل ملائے ساچے سنت، سنت سجن ویکھ وکھائیندا۔ جس بنائی آد بنت، سو آنت پھیری پائیندا۔ سرشٹ سبائی ایک پنکت، پنڈت روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ چار ورن لائے انکت، انگیکار کرے انکت انگیکار کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا راہ چلائییندا۔ سچکھنڈ دا ساچا راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائییندا۔ ست ستوادی بن ملاح، ہرجن ساچے پار کرائیندا۔ چرن دوارا دئے وکھا، کول چرن آپ بہائییندا۔ دور ڈراڈا پندھ مکا، اون گون ڈیرہ ڈھابندا۔ سن سادھی پار کرا، اکادھ اکادھی بھيو کھلائییندا۔ اند نادى بند کرا، دھن ناد نہ کھئے سنائییندا۔ سرتی سرت دئے کھپا،

مورت اکال رُوپ وٹائیندا۔ ہٹے دیال اپنے وچ لئے ملا، میل ملاوا آپ کرائیندا۔ ساچے پوڑے دے چڑھا، ڈنڈا ہتھ نہ کیسے پھڑائیندا۔
 برہمنڈاں چرناں ہیٹھ دبا، گرمکھ اپنی انگلی لائیندا۔ وشن برہما شو تگن راہ، جس دوارے گرمکھ پھیرا پائیندا۔ ستگر پورا ساچی بخشے
 اک سرنا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ تھر گھر ساچے دے بہا، دھرم دوارا آپ وڈیائیندا۔ الکھ اگوچر اکم اتھاہ، بے پرواہ اپنی دیا آپ
 کھائیندا۔ قیمت کرتا آپے پا، ساچے ہٹ آپ وکائیندا۔ شاہو بھوپئی انرنگ رُوپی ایکا نور دے درسا، نور نورانہ نظری آئیندا۔ ذات وچ ذات
 ملا، صفت صفات نہ کھئے صلاح، ضابطہ ضبط جذب اپنے وچ کرائیندا۔ اتم فاتحہ اکو وار پڑھا، پیر پیغمبر گراوتار کرے نکاح، سچکھنڈ
 دوارے سارے کہن ساچا ہویا ویاہ، کنت کنتوبل وڈ رسول لینا پرنا، دھئے جوڑ چرن سرن منگن سرنا، چار جگ دا ویکھ حال مکھ
 گھنگٹ پردہ لینا پا، کر کرپا ہو مہربان پُرکھ ابناسی ساڈے ول جے کرے دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔ ساڈا آنت کم نہ آیا گیان، لکھ
 چوراسی پھرے بھلی سرب لوکائیا۔ کیسے نظر نہ آئے سری بھگوان، نیتر نین نہ کھئے کھلائییا۔ پنڈت پاندھا مولا شیخ مسائق گرتھی پنتھی گھر
 گھر منگدے پھردے دان، مایا آگے اپنی جھولی ڈاپیا۔ ستگر پورا اکو سدا مہربان، سب دے خالی بھانڈے رہیا بھرائیا۔ کلجگ اتم ہویا
 پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیا۔ نہ کوئی کھنڈا تیر کرپان، میان رُوپ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا حکم دھر فرمان، سچ سندیسہ دے سنائیا۔
 جن بھگتاں ملیا آن، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ کر کرپا کرے پروان، پروانہ اپنا نام پھڑائیا۔ جس جن گایا سوہنگ مہاراج شیر سینگھ
 وشنو بھگوان، تس کال نہ نیڑے آئییا۔ بن پڑھیاں دیوے گیان، راتیں ستیاں لئے پڑھائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی حیران، ہر کا پوڑا نظر کیسے
 نہ آئییا۔ ہریدوار نہ ملے کنت بھگوان، بیوہ دے جگت لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، شبدا
 ست تیرا وسائے گھر، گھر مندر اک بنائیا۔ گھر مندر وسنا اکو اک، ہر ستگر آپ وسائیندا۔ نرگن لیکھا ربیا لکھ، نہ کوئی میٹ مٹائیندا۔
 ستجگ ساچی سکھیا لینی سکھ، ساکھیات آپ سمجھائیندا۔ پاربرہم پرہ آئے دس، نظریہ نظر آپ بدلائیندا۔ سنت سہیلے رکھے چھایا ہیٹھ،
 سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ بھگت بھگونت اٹھائے پیکھ پیکھ، پیکھت پیکھت اپنی دیا کھائیندا۔ رت بسنتی رے چیت، گرسکھ پھلواری آپ
 مہکائیندا۔ بھگت بھگونت کرے ہیت، ہتکاری پھیرا پائیندا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نیت نوت دیا کھائیندا۔ اپنا دسن آیا بھیت، بھيو ہر جو

آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر شبد اپنا مان رکھائیندا۔ شبد سُت تیرا مان، سو پُرکھ زرنجن آپ رکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، خالق خلق مخلوق آپ کرائیندا۔ نر نریشا دُھر فرمان، سچ سنندیسہ اک جنائیندا۔ شاہ سُلطان راج راجان کوئی نہ دسے وچ جہان، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ پُرکھ ابناسی اکو آیا وچ میدان، مدھ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ دو جہان نین شرمٰن، اپنا بل نہ کھئے رکھائیندا۔ ساچی چرنی ڈگے آن، باہوں پھڑ نہ کھئے اٹھائیندا۔ جوں بہاویں توں کر سِری بھگوان، تیرا کیتا نہ کھئے اٹھائیندا۔ کلجگ جیو ہوئے شیطان، شرم حیا نہ کھئے وکھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ جگت وکارا کھولی دکان، دُراچار ونڈ وڈائیندا۔ تیرا ایشٹ نہ ملے نشان، دریشٹ جیو نہ کھئے کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، دہ دشا ونڈائے حصہ، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ گرسکھ جگاؤن آیا، ہر ستگر مہربان۔ دو جہاناں پھیرا پایا، لوآن پُریاں مار دھیان۔ رو سس منڈل منڈپ چرناں ہیٹھ دباہا، ناتا توڑ زمیں اسمان۔ اون گون پندھ مُکایا، لوک پرلوک ہو پردھان۔ لوک مات ویکھ وکھایا، پاربرہم پُرکھ سُلطان۔ چارے کٹاں پڑدہ لاپسیا، اُتر پُورب پچھم دکھن ویکھے ہو مہربان۔ ساچی دشا پھول پھولایا، دہ دشا کر پروان۔ گرمکھ ورا نظری آیا، جس ہردے وسیا آپ بھگوان۔ جنم جنم دا لیکھ چُکایا، پُورب لہنا جھولی پایا آن۔ سوہنگ اکھڑ اک پڑھایا، آتم پرما تم وڈ گیان۔ گائتری منتر نہ کھئے جنایا، باراں اکھڑ نہ کھئے ودھان۔ جگت ودیا نہ کھئے پڑھایا، دوئے دوئے نہ سُنے کان۔ برہم پاربرہم سمجھایا، شبدی سرتی کھیل مہان۔ اکال مورتی رنگ چڑھایا، ناد تورتی اک دھن کان۔ اپنی ضرورت پوری لئے کرایا، گرمکھ ساچے کر پروان۔ جگت مہورت رہیا وکھایا، ستجگ ساچا جھلے نشان۔ ستر بہتر چوہتر ایکا گھر بہایا، سچ دوارے کر پروان۔ بھگت دوارا آپ بنایا، سیوا کر وچ جہان۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لایا، ست ستوادی نوجوان۔ ہر سنگت ہر کاروپ بنایا، ہر ہویا مہربان۔ دُکھ درد دئے مٹایا، روگ سوگ چنتا چکھا نین شرمٰن۔ سفل ککھ دئے کرایا، مات گریہ نہ پھیر پچھتان۔ چُک چُک درگاہ ساچی دئے بہایا، جو ڈھولا ساچا گان۔ ہر سنگت ملے وڈیاہا، وڈ وڈا اک بھگوان۔ بن بھگتاں ہتھ کسے نہ آیا، جُگ جُگ کھیلے کھیل مہان۔ بہتران اپنا بندھن پایا، ستران پائی ساچی آن۔ چوہتران کہا نٹھ نہ جائے شیطان، نرگن اپنا مُکھ چھپایا۔ جس دے پچھ گوبند چھوٹے بالے کیتے فُربان، نیہاں ہیٹھ نینہ رکھایا۔ تِس لہنا چُکائے آن، دینا دینا جھولی پایا۔

مستک ٹکا لایا وچ جہان، ساچا سکہ دئے دکھایا۔ نِکا نِکا کھیلے کھیل مہان، پھکا پھکا رس گویا۔ جن بھگتاں دسے ایکا گیت سوہنگ
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس دا گانا گر اوتار پیر پیغمبر رہے گایا۔ گاگا تھکے پیر پیغمبر، پیرہ اپنا مات جنائیا۔ کر کر گئے
 لوک مات سومبر، گر چیلے بن اڈمبر، جگت و دیا کری پڑھائیا۔ پُرکھ اکال اک بھرتبر، بھرپور رسیا سرب گھٹ تھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی
 سریشٹ سبائی اک دکھائے گرودوارا مندر، مسجد اکو نظری آئی۔ گرسکھ تیرا من نہ بھوے بندر، ستگر ایکا بندھن پائیا۔ بھڑ کے مارے اکو
 جندر، نہ کوئی سکے تڑائیا۔ جس نوں گورکھ مچھندر لہدے رہے اچے ٹلے مندر، انت ہتھ کیسے نہ آئی۔ جو دھنے دے چارے وچھے ڈنگر،
 سو صاحب پھیرا پائیا۔ جس نامے دیہرا دکھا لیا اپنے اندر، پنج تت ڈیرہ ڈھاپیا۔ سو مندر مسیتا کرے کھنڈر، کھنڈا ایکا نام چمکائیا۔
 سریشٹ سبائی سُنائے ساچا چھندن، گیت گوبندالائیا۔ آتم پرما تم پرمانندن، نجانند رس دئے دکھائیا۔ گرسکھو تھادی آیا تٹی گنڈھن، گھر
 گوبند پھیرا پائیا۔ جے کوئی جانے گجری چندن، گجری چندن پنج تت وڈیائیا۔ سچ دکھائے اک اندن، پُرکھ اکال ساچا ست بنائیا۔ لکھ
 چوراسی ترے گن مایا سب دے کٹھپارا پھندھن، پھندھ ایکا اپنا پائیا۔ گرسکھ گاؤ بتی دندن، رسنا جہوا نال ملائی۔ پوجا چکی کیر
 جنڈن، اشٹ دیو نہ کھئے دکھائیا۔ لیکھا جانے اُتہج سیتج جیرج انڈن، اندج اپنا رنگ دکھائیا۔ پڑدہ کھولے وچ برہمنڈن، ورہنڈ دئے
 وڈیائیا۔ ویکھو در کھلوتا تریلوکی نندن، چرنی بیٹھا سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ دکھائے ساچا ساگر
 ڈونگھی اندر، کایا گاگر گہر گمبھیر دیا کھائیا۔ کایا گاگر ساچا رس، ہر رسیا آپ بھرائیندا۔ بن چاترک بھوئے وس، بِلپ بِلپ پرلائیندا۔ دُور
 دُراڈا آئے نس، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ گرسکھ تیرے پیار اندر جائے پھس، ستگر اپنا پیار آپ ودھائیندا۔ جے گرسکھ اگون بولے ہس،
 ستگر لکھ لکھ خوشی منائیندا۔ ستگر پورا گرسکھاں دا سدا گائے جس، اپنا جس نہ کیسے سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، شبد ست تیرا اکو گھر، گھر مندر اک وڈیائیندا۔ گھر مندر وڈا وڈا، ہر وڈا وڈا وڈیائیندا۔ اٹاں گارے نالوں رکھے اڈ، لوہار
 ترکھان نہ کھئے بنائیندا۔ باڈھی نینہ نہ دیوے کوئی رکھ، سوتر دھار نہ کھئے جنائیندا۔ تسی کاندی نہ سکے کوئی کڈھ، ٹھوکر ٹھاکر نہ کھئے
 لگائیندا۔ کر کریا اپنے مندر اندر آپے جائے وس، وسیرا اپنا نہ کیسے سمجھائیندا۔ جے کوئی پچھے سچ دس، اچھل چھل کھیل کرائیندا۔ کر

پرکاس سب نوں کرے بے بس، پرکاس اپنے پرکاس وچ چھپائیندا۔ جن بھگتاں کلجگ اتم مارگ دس، مرگشالا کایا اندر وچ وچھائیندا۔
 مار چھال بے ٹھ، آوندا جاندا نظر نہ آئیندا۔ بھڑ باہوں کر اکٹھ، اکٹھے ایکار کرائیندا۔ کر کیریا پھیرے اٹی لٹھ، من منوآ آپ بھوائیندا۔
 کوڑی کیریا کرے بھٹھ، سچ سچ منتر درڑائیندا۔ لہنا چکے ت اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بڈھ کم کیسے نہ آئیندا۔ سُرتی شبدا
 لوے رس، رس سُرت شبدا آپ چکھائیندا۔ ایش جیو ہوئے وس، جیو ایش آپ کرائیندا۔ آتم پرما تم پیار اندر جائے پھس، فاصلہ دور ڈراڈا
 پنڈھ مکائیندا۔ برہم پاربرہم گائے جس، حرف بحرف آپ پڑھائیندا۔ اتم اپنا لیکھا کر کے بس، بستہ سب دا بند کرائیندا۔ ویہ سو اُنی
 یکرمی سارے ستھر بیٹھے گھت، ستھر یارڑا نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار دو جہان
 آپ چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ہر سنگت در آئی دیوے نام وتھ، سگل وسورے آپ مٹائیندا۔ سگل
 وسورے مٹائے سنتاپ، ست ست دئے جنائیا۔ کرم کانڈ نہ کھئے پاپ، پُنیت پت آپ کرائیا۔ بھڑ باہوں اُتارے پار گھاٹ، منجھدھار نہ کھئے
 رڑھائیا۔ کلجگ اتم نیڑے واٹ، گر اوتار پیر پیغمبر رہے گر لائیا۔ کوئی نہ دیوے کیسے ساتھ، مات پت جھوٹھا ناتا بھین بھائیا۔ کیسے کم نہ
 آئے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے وڈیائیا۔ سرب جیاں دا ایکو کھلاپات، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ چرن کول کول چرن بندھائے نات، ناتا بدھاتا
 جوڑ جوڑائیا۔ ایتھ اوتھ دو جہان رکھے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ سوہنگ اکھڑ پوجا پاٹھ، آتم پرما تم کرے پڑھائیا۔ راج راجانا سٹے
 اپنے کھات، کھاتہ ایکارہیا وکھائیا۔ دیناں مذہباں کرے گھات، چھری ایکار کرد نام چلائییا۔ اتم سب دا فاتیہ پڑھ پڑھ کرے صفات، صبرا
 رُپ سرب لوکائیا۔ اکو گرُمکھ پارجات، پرم پُرکھ دئے وڈیائیا۔ جو جن آئے ستگر گھاٹ، پچھلا پنڈھ مکائیا۔ سارے رل مل گاؤ اکو گاتھ،
 پاربرہم پرہہ ایشٹ اک دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، سب دے سنسے رہیا چکائیا۔ سب
 دا سنسا کرے کافور، کافر کھئے نظر نہ آئیا۔ شاہ سلطاناں بنائے مزدور، مزدوری گھر گھر دئے کرائیا۔ اتم ناتا تئے کوڑ، سچ سچ کرے کرُمائیا۔
 ویہ سو ویہ یکرمی اپنا کھیل کرے ضرور، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ ہر سنگت گرُمکھ گر گر اک دو جے دی منگن چرن دھوڑ، نیوں
 نیوں لاگن پائیا۔ نہ کوئی دسے مورکھ موڑھ، چتر سگھڑ سرب بنائیا۔ آتم پرما تم دیوے اک سرور، مد پیالہ نہ کھئے پیائیا۔ اٹھ پھر کرے

مخموڑ، مُفت اپنا نام وکائیا۔ جنم جنم دے میٹے قصوڑ، کسر اعشاریہ اشارے نال میٹے سرب لوکائیا۔ ہر سنگت تیرا بیڑا پار کرے ضرور،
 گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ اٹھ ویکھن چائیں چائیا۔ کل کلکی اوتار آیا گریسکھاں آسا منسا کرے پور، آپ اپنی دیا کھائیا۔ جس دی گر گوہند
 منگی چرن دھوڑ، سو پُرکھ اکال اپنا ویس وٹائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان حاضر حضور، نرگن جوت نہ کوئی ورن نہ کوئی
 گوت، آتم رت نہ کھئے رکھائیا۔

★ ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ پکرمی منگل سنگھ دے گرہ پنڈ پدھری ضلع فروزپور ★

سو اچھا ہر آد آنت، آد جگادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مہا آگت، بے آنت بے پرواہ ناؤں دھرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن
 کھیلے کھیل نار کنت، نرگن نرگن میل ملائیندا۔ ایک اونکار ساچا دھام اک سوہنگت، سوہاؤنت آسن لائیندا۔ آد نرنجن نور آنت، انہو
 پرکاس کرائیندا۔ سری بھگوان اپنا لیکھا جانے آگت، لکھت وچ کدے نہ آئیندا۔ ابناسی کرتا آپ بنائے اپنی بنت، گھڑن بھنہار کھیل
 کرائیندا۔ پاربرہم ایک ناؤں ایک منت، نرکار آپ پرگنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سو اچھا اپنی آپ رکھائیندا۔ سو
 اچھا ہر نرنکارا، ایک ایک رکھائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی ویکھ وکھائیا۔ محل اٹل اُچ
 منارا، ست ستوادی آپ سہائیا۔ الکھ اگوچر آگم اپارا، اک اکل ڈیرہ لائیا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ شاہو
 بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی ناؤں دھرائیا۔ حکمی حکم ست ورتارا، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ دھر فرمانا بول جیکارا، جے جیکار اک
 لائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ منڈل منڈپ اک سہارا، چہر چہن نہ کھئے چھہائیا۔ رو سس نہ کھئے اُجیارا،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی اچھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچی اچھا سری بھگوان، آد جگاد اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 شاہو بھوپ بن راج راجان، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ایک اونکارا نورو نور نور مہان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا آپ اپنے نور ڈگمگائیندا۔
 ویکھنہارا کھیل تماشا، پوری کرے اپنی آسا، آسا آسا وچ ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سو پُرکھ نرنجن ساچی

اچھیا اپنی آپ سمجھائیندا۔ ساچی اچھیا ہر زرنکارا، ایکا ایک جنائیا۔ سچکھنڈ کھولے سچ دوارا، درگاہ ساچی دھام سہائیا۔ مقالے حق
 بے عیب پروردگارا، نوری جلوہ نور الہیہ۔ اپنی اچھیا پائے بھچھیا بھرے سرب بھنڈارا، ست ستوادی اپنی جھولی آگے ڈھپیا۔ کرے کھیل
 اپر اپارا، اپرپر اپنی دھار چلائیا۔ زرگن زرگن ویکھنہارا، نیتر نین نہ کھئے رکھائیا۔ بن وچولا سُنئے ڈھولا، ساچا سو بلا آپ سُنائیا۔ ایکا بولا
 کر اُجیارا، پڑدہ او بلا دئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سو پُرکھ زرنجن ساچی اچھا سچکھنڈ دوارے اپنی آپ
 پرگٹائیا۔ ساچی اچھیا آد پُرکھ، اپنی اپنی آپ پرگٹائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کھئے جنائیندا۔ گرہ مندر گھر سوامی
 دیوے درس، درس اموگھ اپنا آپ پرگٹائیندا۔ بن نیتر مٹئے اپنی حرص، ہوس ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی آپے کرے پرکھ، ہر پارکھو اپنا
 بھيو آپ چُھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی اچھیا اک وکھائیندا۔ ساچی اچھیا ایکا ایک، ایک اونکارا آپ
 پرگٹائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی وسنہارا ساچے دیس، سچکھنڈ ساچے سو بھا پائیا۔ نیوں
 نیوں کرے زرنکارا آدیس، آدیس آدیس ہر سچے شہنشاہیا۔ پاربرہم پت پریشور سو پُرکھ زرنجن زراکار کر کر ویس، ویس اولڑا آپ وٹائیا۔
 ۶۱۵ آد جگاد رہے ہمیش، سو پُرکھ زرنجن اپنا کھیل آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔
 ساچی سیکھیا ہر بھگوانا، ایکا ایک رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا کھول مکانا، درگھر ساچا آپ سہائیندا۔ زرگن زرگن کر پروانا، پرم پُرکھ میل
 ملائیندا۔ ناری کنت دیوے دانا، داتا دانی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی اچھیا کھیل کرائیندا۔ اپنی اچھیا
 ہر ہر کھیل، اک اکلا آپ کرائیا۔ زرگن زرگن کر کر میل، میل ملاواں سہج سُبھائیا۔ کر کڑمائی چاڑھے تیل، درگاہ ساچی سگن منائیا۔
 وسنہارا دھام نویل، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سو اچھیا اک جنائیا۔ سو اچھیا ہر بھگونت، ہر
 جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے میل ملاوا ناری کنت، نر ہر اپنا بندھن پائیندا۔ نرور پُرکھ اکال ایکا رنگ چڑھائے بسنت،
 بسن بنواری آپ رنگائیندا۔ ایکا ناؤں ایکا منت، منت ناؤں زرنکارا اک درڑائیندا۔ ایکا مہا جانے اگنت، اگنت اپنا بھيو کھلائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی اچھیا نال نار کنت، کنت کنتوبل ایکا سیج سہائیندا۔ ایکا سیج کنت کنتوبل، نر زرنکارا آپ

سہائیا۔ ایک دیوے لہنا دینا مٹل، ایک وست امولک جھولی پائیا۔ ایک بھوشن بستر دیوے ساچے پھول، بن مالن سیو کھائیا۔ ایک سچ پنکھوڑا لے جھول، جھولا اپنا آپ لگائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا آپ دھرائیا۔ اپنی اچھیا آپ رکھ، آد پُرکھ کھیل کرائیندا۔ نرگن نرگن ہونے وس، نیوں نیوں اپنا سیس جھکائیندا۔ نرگن نرگن دیوے رس، رس رسیا رس چکھائیندا۔ نرگن نرگن مارگ دیوے دس، بھيو ابھید آپ کھلا ئیندا۔ نرگن نرگن مہا سُنائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے جنائیندا۔ نرگن نرگن چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیندا۔ نرگن نرگن کہے پُرکھ سمرتھ، دوسر اوٹ نہ کھئے دھرائیندا۔ نرگن نرگن گائے جس، جس اپنا ناؤں سُنائیندا۔ نرگن نرگن پیار نرگن دھار اندر نرگن جائے پھس، دوسری پھاندھی نہ کھئے بنائیندا۔ پاربریم پت پرمیشور سو پُرکھ نرنجن اپنی اچھیا ہو پرگٹ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارا کھول ہٹ، بن ونجارا سیو کھائیندا۔ وست امولک ایک گھت، اتوٹ اٹھ آپ وکھائیندا۔ ناری نر نرائن رکھے اپنی پت، نار کنت اپنی سیج سہائیندا۔ اپنے آتر آپا کر اُپت، اپنا کھیل آپ سہائیندا۔ آپے مات آپے پت، پتا مات آپ ہو جائیندا۔ آپ سہائے ساچی رُت، رُت رُتری آپ مہکائیندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ پنج تت نہ کھئے تت، ترے گن بندھن نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی ککھوں آپے پھٹ، جن جنی ناؤں دھرائیندا۔ آپے لیکھا جانے ساچے سٹ، سٹ اپنا آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو پُرکھ نرنجن اپنی اچھیا آپ سمجھائیندا۔ ساچی اچھیا سری بھگوانا، آد آد جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل مہانا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، محبان بیدو بی خیر یا اللہ الابی نور آپ پرگٹائیندا۔ ایک اونکارا وڈ بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ آد نرنجن نور مہانا، نورو نور نور رُشنائیندا۔ ابناسی کرتا دیوے دانا، وست امولک اک ورتائیندا۔ سری بھگوان جھلائے نشانہ، سچ دوارے آپ اٹھائیندا۔ پاربریم پرہہ ویکھے مار دھیانا، نیتر نین نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوار سوہے سچ مکانا، ست پُرکھ نرنجن اپنی دھار جنائیندا۔ کھیلے کھیل سری بھگوانا، آپ اپنی کل ورتائیندا۔ جنی جن بن جنے بالا، جن جنیندی مائی آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اپنی اچھیا جنیا سٹ، ہر شبدي ناؤں رکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے اٹھ، اٹھ اٹھ اپنی خوشی منائیا۔ دین دبال ٹھاکر سوامی نہکرمی نہکامی آپے گیا تھ، اپنی اچھیا آپ

پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو اچھیا ایک ایک وکھائیا۔ سو اچھیا سچکھنڈ دوار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ شبدا
 ڈلارا کر تیار، ست ستوادى ساچا حکم سنائیندا۔ بن نیتر نین نین آگھاڑ، اکھ پرتکھ اک وکھائیندا۔ جوتی جوت دیپک بال، اگیان اگیان نہ
 کھئے رکھائیندا۔ زرگن زرگن وسے نال، سگلا سنگ آپ سمجھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے پُرکھ اکال، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا ساچی دھرمسال آپ بنائیندا۔ دھرمسالہ ساچا دھرم، ہر ساچا سچ جنائیا۔ ست ڈلارے تیرا
 ناؤں نہکرمی کرم، کرم کانڈ نہ کھئے وڈیائیا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، ونڈن وچ کدے نہ آئیا۔ پرم پُرکھ پرہہ ایک سرن، دوسر اوٹ نہ کھئے
 تکائیا۔ ستگر صاحب ترنی ترن، تارنہار ہتھ وڈیائیا۔ مستک دھوڑی ٹکا چرن، چرن چرنودک مکھ چھہائیا۔ آد پُرکھ گھاڑن گھڑن،
 گھڑنہار اک ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک اچھیا دئے جنائیا۔ ایک اچھیا ست ڈلارے، ہر شبدا
 جنائیندا۔ تیرا میل اکم اپارے، آد جگاد آپ کرائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیارے، تیرا مندر آپ سہائیندا۔ تھر گھر کھولے اک کواڑے، اپنی
 ہتھیں کُنڈا لابندا۔ کر کرپا اندر واڑے، سر ایک ہتھ ٹکائیندا۔ آد جگاد کرے گفتارے، بیہو ابھید آپ سنائیندا۔ ست ستوادى آد
 جگادی اک اکلا بودھ آگادی واجا مارے، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا تیری پیج سوارے، سدا سد اپنا سنگ
 نہہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا ساچے ست جنائیندا۔ شبدا ست اٹھ کر دھیان، سچکھنڈ نواسی آپ
 جنائیا۔ تھر گھر دوارا تیرا مکان، بے مقام آپ بنائیا۔ جس دا دسے نہ کیسے نشان، نشانہ تیر نہ کھئے لگائیا۔ ایک حکم ایک حکمران، ایک
 شہنشاہ کرے سچی شہنشاہیا۔ ایک داتا دانی دیوے دان، دین اپنی دیا کھائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا تیری جھولی پائیا۔ ایک
 اچھیا کر پروان، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، زرگن زرگن اپنا حکم سنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایکنکار ایک وار سنائیا۔ سن سندیسہ ہر زرنکار، شبدا ست سیس جھکائیندا۔ تیری اچھیا میرا بھنڈار،
 بھنڈار ٹٹ کدے نہ جائیندا۔ تیرا ناؤں میرا وپار، در تیرے ہٹ گھلائیندا۔ تیری کرپا میرا سدھار، تھہ بن نظر کھئے نہ آئیندا۔ نت نوت
 سد منگان تیرا دیدار، تیری دید میرا رنگ رنگ نال ملائیندا۔ تون صاحب سلطان سچی سرکار، تیرا حکم موہے بھائیندا۔ ہوں بردا خاک

چہار، بن سیوک سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری اچھیا ساچی بھچھیا جھولی ایکا اپنی پائیندا۔ تیری اچھیا جھولی پا، پُرکھ ابناسی شُکر منایا۔ سچکھنڈ دسے تیرا تھان، جس دوارے آسن لایا۔ تہر گھر بیٹھا تیرے گیت لوان گا، گا گا اپنی خوشی منایا۔ تیرے چرن کول بن نیتر درس لوان پا، اپنی ترسنا ترکھا بھجھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، چھوٹا بالا منگ منگایا۔ سٹ دُلارا چھوٹا بالا، پرہہ آگے سپس جھکائی۔ سری بھگوان تیرا کھیل زِرا لا، ہوں بھیو نہ جانان رائیا۔ تیری کِریا ہویا اُجالا، نرگن ملی نثر رُشنائی۔ تون صاحب سدا گوپالا، گوبند اپنی دھار چلائی۔ آد جگاد بنیں رکھوالا، سر اپنا ہتھ ٹکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک درڑائی۔ ساچی سکھیا درڑھ وشواس، وشو دھاری آپ جنائیندا۔ سٹ دُلا رے نہ ہونا اداس، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ نرگن ویکھے تیرا کھیل تماش، بھیو ابھید آپ کھلائی۔ ست ستوادی وسے پاس، سکلا سنگ نبھائی۔ تیرے آتر ساچی راس، بن گوپی کاپن آپ نچائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سو اچھیا آپ وکھائی۔ سو اچھیا لینی ویکھ، شبدی سٹ جنائی۔ تیرا لہنا بن لیکھ ریکھ، ریکھ روپ نہ کھئے وڈیائی۔ تیرا آتر تیرا منتر لئے ویکھ، ویکھنہارا بے پروا ہیا۔ تہر گھر وسے تیرا دیس، دیوے مان وڈیائی۔ تون رہنا سدا ہمیش، من جمن نہ کھئے رکھائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سٹ سٹ سمجھائی۔ چھوٹے بالے چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک رکھائی۔ پارہہم پرہہ ملیا ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا لئے چلائی۔ ست سرُپی دیوے ست صلاح، ساچے مارگ آپ لائی۔ سمرتھ پُرکھ مہا اکتھ دئے جنا، کتھنی کتھ کرے پڑھائی۔ ساچے رتھ دئے چڑھا، مہاسار تھی سیو کھائی۔ تہر گھر دوارے جس میری بنت لئی بنا، سو صاحب نظر کسے نہ آئی۔ آد آد ایکا نش اکھڑ رہیا پڑھا، اپنا بھیو آپ چکائی۔ ساچا وکھڑ جھولی رہیا پا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی بھچھیا اک وکھائی۔ سو اچھیا شبد دُلا رے، ہر ہر آپ جنائیندا۔ تیرے کھیل اگم اپارے، الکھ اگوچر آپ کرائیندا۔ تیرے اندر نرگن دھارے، جوتی جوت دگم کھائی۔ تیرے اندر نر نکارے، ساچے آسن سو بھا پائیندا۔ تیرے گن اپر اپارے، بن ہٹوانا ہٹ چلائی۔ تیرا کھیل کرے آپ کرتارے، کرتا اپنی کرنی آپ کھائی۔ وشن برہما شو تیرے دُلا رے، ترے ترے ایکا رنگ وکھائی۔ ترے گن مایا تہر بھنڈارے، پنچم ایکا

جوڑ جوڑائیندا۔ رو سس کر اُجیارے، کِرِن کِرِن کِرِن ٺِکائیندا۔ منڈل منڈپ تیرے اکھاڑے، لوآں پُریاں ناچ نچائیندا۔ دو جہان پاوے سارے، لوک پرلوک اپنا راہ چلائیندا۔ ترے بھون دھنی تیرا کاج آپ سوارے، سر سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اچھیا آپ وکھائیندا۔ ساچی اچھیا رکھنی یاد، ہر ساچا سچ جنائیا۔ آد جگاد سُنے فریاد، سچکھنڈ واسی سچا ماہیا۔ وشن برہما شو دیوے داد، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینا ایکا وست نام امولک جھولی پائیا۔ کرے کھیل پت پتینا، نرگن چلائے ساچی ریتا، پنج تت میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن دھام وکھائے اک انڈیٹھا، سرگن تپے اک انگیٹھا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش بندھن پائیا۔ ست ستوادى آد جگادی نر نرکارا ٹھانڈا سینا، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سٹ دُلا رے پردہ دئے اٹھائیا۔ سٹ دُلا رے پردہ کھول، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ تہر گھر دوارے پئے بول، راگ انادی اک الائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء تولے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کنڈا دینا کھول، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن ایکنکارا کھیل اپارا سدا سہیلا رہے اڈول، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ ست ستوادى برہم برہمادی ایکا کنڈا تولنہارا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے کھول، بل باون آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی اچھیا ایکا ایک جنائیندا۔ ساچی اچھیا پُرکھ ابناسا، ایکا ایک جنائیا۔ لکھ چوڑاسی کھیل تماشا، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیا۔ ایش جیو جگدیش پائے راسا، آتم پرما تم کر کُرمائیا۔ نو در رکھ جگت واسا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار من مت بُدھ دئے چٹرائیا۔ کایا کفنی جانہارا بھيو خلاصہ، پڑدہ پڑدہ وچ رکھائیا۔ ڈونگھی کندر پاوے راسا، نرگن نرگن اپنی دھار چلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی اچھیا اک ایکا ایک رکھائیا۔ ساچی اچھیا پنج تت، تتو تت جنائیندا۔ لیکھا جانے رکت بوند رت، رتی رت رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل داتا دانی دیونہارا برہم مت، برہم ودیا آپ پڑھائیندا۔ آتم پرما تم ایکا گھر جائے وس، بنک دوا ری بنک سہائیندا۔ نرگن نور جوت کر پرکاس، کوئن کوٹ بھان مکھ شرمائیندا۔ انحد نادى گائے جس، جس وید پُراں شاستر سمرت انجیل قرآن کھانی بانی حُکمی حکم پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے سٹ ایکا ایک ایک بھچھیا آپ ورتائیندا۔ سٹ دُلا رے چرنی ڈھیہ، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسی آد جگادی ایکا رہے، رہبر بنے سرب لوکائیا۔

سدا سہیلا ست ستوادی بھانا اپنا آپے سہے، سد بھانے آپ سہائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے بہے، سچ سینگھاسن ڈیرہ لائیا۔ ایکنکارا سچ جیکارا، ساچا نام بولے جے، جے اپنے ناؤں وڈیائیا۔ ہر کا مندر نہ جائے ڈھیہہ، سچکھنڈ دوارا محل اٹل منارا ایکا ایک ایک رُشنائیا۔ سچ سندیسہ نر نریشا شبدی سٹ تیری دھار اندر کہے، کہہ کہہ اپنا حکم سنائیا۔ لیکھا جانے تُوں میں، میں تُوں ایکا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنی اچھیا جھولی پائیا۔ ساچی اچھیا ہر کرتار، شبدی شبد شبد ورتائیندا۔ وشن برہما شو تیرا سہار، پیار ایکا ایک جنائیندا۔ ترے گن مایا تیری دھار، دھار دھار نال ملائیندا۔ پنج تت تیرا وبار، بوہاری آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن کھول کواڑ، انگ انگ نال ملائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، تیرا مندر آپ سہائیندا۔ نو دوار ویکھے جگت کواڑ، بند تاکی آپ جنائیندا۔ ڈونگھی بھوری کھیل اپار، سکھمن ٹیڈھی بنک سہائیندا۔ ایڑا پنگل پھریدار، سیوادار سیو لگائیندا۔ بے صبر پیالہ کر تیار، مد جام اک وکھائیندا۔ بچھر جھرنا ٹھنڈا ٹھار، آتم رس رس وکھائیندا۔ بچ نیتر دیوے کھول دیدار، جگت لوچن بند کرائیندا۔ بجر کپاٹی جڑ دے اکھاڑ، ساچی ہاٹی آپ جنائیندا۔ کلپاتی ہو تیار، بن ساقی کھیل کرائیندا۔ اندھیر راتی مٹے دھواں دھار، ساچا چند آپ چڑھائیندا۔ شبدی سٹ تیرا پیار، سرتی سرت نال کرائیندا۔ اکال مورت ویکھنہار، مول اپنا نہ کیسے جنائیندا۔ لکھ چوراسی گھٹ گھٹ اندر گرہ گرہ نرمل دیا کر تیار، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ جوت نرنجن کر شنکار، ویکھنہارا سچ دوار، در دروازہ آپ گھلائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹ ڈلارے تیرا گھر، لکھ چوراسی اندر آپ بنائیندا۔ سٹ ڈلارے تیرا گرہ، گھٹ گھٹ اندر آپ بنائیا۔ نرگن ہو کے نرگن بہے، جگت نیتر نظر نہ آئیا۔ من مت نہ سکے کہہ، بڈھی چلے نہ کھئے وڈیائیا۔ گر شبد جو تیری چرنی ڈھپے، تیس میلان سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سٹ رہیا جنائیا۔ سٹ ڈلارا منگے منگ، ہر آگے سیس جھکائیندا۔ میرا روپ نہ کھئے رنگ، ریکھ بھیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ کون بدھ وساں سنگ، سارنگ دھر تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ تڈھ بنان ہویا ننگ، سر پردہ نہ کھئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی اندر پنچ وکارا تیرا رچیا جنگ، جنگجو ایکا حکم ورتائیندا۔ اندر مندر لائی کندھ، دویت پڑدہ نہ کھئے اٹھائیندا۔ کون بدھ تیرا گاواں چھند، سو بلا ڈھولا اک پرگٹائیندا۔ تڈھ بن نار ڈباگن ہوئی رنڈ، ہر جو کنت نظر

کھئے نہ آئیندا - میری وچ سنسار پوے نہ گنڈھ، شبدی سُت پرہہ آگے جھولی ڈائیندا۔ تیرا نؤر نرمل چند، سپتل سپتل دھار دکھائیندا۔ آد
جُگاد اک اند، اند اند وچ سہائیندا۔ کون دھار کر پیار، لکھ چوراسی آر پار میٹاں پنڈھ، بن پاندھی سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
ہر، آپ اپنی کرپا کر، ٹھاکر سوامی ہو بخشند، شبدی سُت سُت آپ درڑائیندا۔ بخشش کرے ہر مہربان، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیا۔
آد رچنا کھیل مہان، نظر کیسے نہ آئیا۔ لکھ لکھ دیوے نہ کھئے بیان، صفت کرے نہ قلم شاہیا۔ وسنہارا سچ مکان، بے مقام ڈیرہ لائیا۔
سُت ستوادی کرنہارا سچ نظام، حکمی حکم اک سنائیا۔ شبدی سُت دیوے دان، داتا دانی بے پرواہیا۔ پنج تت تیرا نشان، برہم پاربرہم
وڈیائیا۔ جوتی جوت جوت مہان، دیک دیک دیپ دیپ رُشنائیا۔ ایش جیو جیو ایش ملے ساچا کھن، جگدیش کھیل کرائیا۔ کراں کھیل وچ
جہان، دیوان مات مات وڈیائیا۔ چوڈاں لوک ہون حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ وشن برہما شو بن شرمنا، نیتر سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ بن
بھکھاری منگن دان، بھکھک بیٹھن ڈیرہ لائیا۔ تیرا ناؤں پرگٹ کراں وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سُت گر گر تیرا ناؤں رکھائیا۔ شبد سُت توں ساچا گر، سری بھگوان آد سنایا۔ تیرا لیکھا لیکھا دھر، نہ
کوئی میٹ میٹ مٹایا۔ میرا ناؤں تیری سر، سر تال سرت ملایا۔ پُرکھ اکال چرنی جانا جڑ، جڑ جڑ اپنا بندھن پایا۔ پاربرہم نؤں تیری
لوڑ، تڈھ بن پاربرہم کم کیسے نہ آیا۔ اناسی کرتا وسنہارا اندھ گھور، چند چاندنا اپنا نؤر لے پرگٹایا۔ نرگن نرگن بنھے ڈور، تندی تند نہ کھئے
رکھایا۔ آپ بیٹھا رہے بن کے چور، سچکھنڈ ساچے مکھ جھپایا۔ تیرا ناؤں پاوے شور، لوک مات ڈنک وجایا۔ کرے پرکاس کایا گور،
ڈونگھی کوری پھول پھولایا۔ ایک اپر لائے ہوڑ، کایا سستا قلعه دئے رکھایا۔ ایک ہوڑا نرگن سرگن سرگن نرگن جائے بہڑ، بہڑی بہڑی دکھ دئے
مٹایا۔ ہنگ برہم تیرے آگے دیوے تور، تریا راگ اک سنایا۔ آپ دکھائے اپنا زور، زور رہن کھئے نہ پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا ایک شبد سو پُرکھ نرنجن آپ دھرایا۔ ساچا شبد آپے دھر، دھر دھر ویکھ دکھائیندا۔ دیونہارا آپے ور، ور دے
دے خوشی منائیندا۔ چکاونہارا بھو ڈر، نرہے اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، تھر گھر اپنی کھیل رچائیندا۔ لکھ چوراسی
اندر وڑ، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ سُت شبد تیرا کھیل چیتن جڑ، چاترک تیری ترکھا آپ بھجائیندا۔ پنج تت تت لے پھڑ، پھڑ پھڑ اپنا

بندھن پائیندا۔ رجو طمو ستو توڑ گڑھ، گڑھ ہنکاری میٹ مٹائیندا۔ اپنی اگنی تیرے پریم جائے سڑ، تیرا پریم اپنی اگن دکھائیندا۔ سچ
 محلے جائے چڑھ، آؤندا جاندا نظر نہ آئیندا۔ لوک مات کھول تاک پنج تت، برہم مت اپنا روپ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ایک اچھا ساچے شبد جھولی پائیندا۔ شبد ست سچ تیری دھار، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ ونڈاں ونڈاں اپرا، وشن برہما
 شو سیو لگائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے ترے میلا میل ملائیندا۔ چار چار دا ونج وپار، چارے مکھ مکھ صلاحیندا۔ چار چار کر
 تیار، چارے کہانی بھیو چکائیندا۔ انڈج جیرج اُتہج سینج وسے وسنہار، پرا پستی مدھم بیکھری اپنا راگ الائیندا۔ سچ سگندھی ایکنکار
 کملاپاتی کول کول کر تیار، جھرنا نچھر آپ جھرائیندا۔ بوند سواتی ٹھنڈی ٹھار، سینتل سینتل ایک دھار، بخشش اپنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا
 ناؤں رکھ گراوتار، پنج تت کران شنکار آتم دیپک ایک بال، جوتی جوت نال ملائیندا۔ کایا چوٹی چڑھ کھولاں دوار، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکالا دین دایلا ست شبد بنے دلالا، سچ دلالی آپ کھائیندا۔ سچ دلالی کرے اکال، اکل کلا وڈیائیا۔
 وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ سُن اگم کرنہارا پار، پارہرم بے پرواہیا۔ توڑنہارا جگت جنجال، جاگرت
 جوت کرے رُشنائیا۔ ست شبد نو کھنڈ پرتھی دکھائے اک سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک بنائیا۔ تیری چرن سرن رکھائے کال مہاکال، کال
 تیرے ناؤں وڈیائیا۔ تیرا روپ ویکھ دبال، دبالتا اپنی دئے سمجھائیا۔ جگ جگ ویکھ تیرا کمال، خالق خلق وچ سمائیا۔ تیری واگ ڈور لے
 سنہال، سمبھل سمبھل اپنا راہ جنائیا۔ جگ چوکڑی چلے اولڑی چال، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ گراوتار تیرا ناؤں دئے
 سکھال، سرشٹ سبائی کرے پڑھائیا۔ تیئی اوتار کر کر بھال، ترے گن میلا دئے ملائیا۔ شاستر سمرت وید پُران رسنا جہوا گائے بے مثال،
 اپنا مسلہ آپ جنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یاری ویکھ حق حلال، حقیقت اپنا پڑدہ لاپیا۔ نوری جلوہ اک جلال، ظاہر ظہور
 اک درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھا ساچے ست جگا جگنتر سہائے تیری رُت، تیری رُت اپنے نام مہکائیا۔
 ساچے ست کر وچار، ہر وچار وچ نہ آئیندا۔ تیرا ناؤں گراوتار، گراوتار تیرا کھیل کرائیندا۔ کلمہ کلام کر تیار، کائنات آپ پڑھائیندا۔
 شرع شریعت وسے باہر، شرع اپنا حکم جنائیندا۔ پنج تت پنج آدھار، پنچم پنچم میلا ہر کرتار، پنچم اپنا رنگ دکھائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی اچھیا آپ رکھائیندا۔ ساچی اچھیا چار جُگ، جُگ چوُکری آپ جنائیا۔ نوُ سوُ چوُرانوے چوُکری
 اوُدھ جائے پُگ، جُگ جُگ گیڑا آپ بھوائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائے لک لک، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ کلجگ اتم ویلا آئے
 ڈھک، ویکھنہارا خلق خُدائیا۔ نانک نرگن دسَنہارا ساچی اوٹ، اوٹ ایکا ایک جنائیا۔ پنج تت کایا قلعے کوٹ، کوٹ بنک سہائیا۔ کبیر
 جُلابا کہے نرمل جگے جوت، جوتی جاتا کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت شبد تیری دھار، گر اوتار
 وچ ٹکائیا۔ گر اوتار تیرا رنگ، پیر پیغمبر سوہیا پائیندا۔ پنج تت کایا تیری سیج پلنگ، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔ بودھ اکادھا شبد آگھی
 تیرا مردنگ، اند نادی سیو کھائیندا۔ آر پار دو دھار ہر نرکار کھنڈا جائے لنگھ، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ شبدی تورا جوتی نورا
 وسے سنگ، سکلا سنگ آپ نبھائیندا۔ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، پرم پُکھ کھیل کرائیندا۔ کھچنہارا تیر کمنڈ، ساچا چلہ ہتھ اٹھائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سُت شبد ڈلارے، دسے کھیل ہر کرتارے، فُدرت قادر آپ جنائیندا۔ فُدرت قادر
 دسے بھيو، ابھید آپ جنائیا۔ شبد سُت ساچی سیو، چاکر چاک لگائیا۔ کرے کھیل نہکیول نہکیو، نہکرمی اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گانہ
 تھکے رسنا جہو، بتی دند نہ صفت صلاحیا۔ پاربرسم پرہہ آد جُگاد جُگا جُگنتر ساچا دیو، نمو نمو کرے پڑھائیا۔ الکھ الکھ ابھیو،
 آگوچر آگوچر آگوچر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی اچھیا ایکا ایک کرائیا۔ ایکا اچھیا ہر کرتارا، شبدی
 شبد جنائیندا۔ نوُ نوُ چار ہوئے پار کنارہ، نوُ سٹ نہ کھئے وڈیائیندا۔ کرے کھیل آگم اپارا، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ لیکھا جانے گر اوتارا،
 گر گر اپنا پڑدہ لائیندا۔ کھانی بانی انجیل قرآن ویکھنہارا، ویکھ ویکھ پیکھ پیکھ اپنا رنگ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے تیری اچھا تیرا تیری جھولی پائیندا۔ تیری اچھا اتم پور، ہر سترگر پور کرائیا۔ نرگن سرگن حاضر حضور، ہر
 ہر ایکا رنگ رنگائیا۔ نانا توڑ کوڑو کوڑ، کوڑی کرپا دئے مٹائیا۔ نانک گوبند ساچی دھوڑ، گر شبد شبد رمائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ
 موڑھ، موہ ممتا مان مٹائیا۔ ہوئے ہنگنا توڑ غرور، غریت سب دی دئے گوائیا۔ پیر پیغمبر کر کر تھکے قصور، سب دے اُتے فتویٰ لایا۔
 کلجگ ترے گن تت تپے تندور، ساتک ست نہ کھئے کرائیا۔ جس نے جلوہ تکیا کوہ طور، سو موسیٰ دھیان لگائیا۔ محمد ہڈیاں ہون چور

چور، صدی چوڈھویں رہی وِہائیا۔ اللہ رانی نہ دسے حور، مکھ گھنگٹ نہ کھئے اُٹھائیا۔ تیئی اوتار آسا کر نہ سکے پور، آسا پور نہ کھئے کرائیا۔ بھگت اٹھاراں ہونے دور، کبیر جلاہا دئے ڈہائیا۔ ورن برن ذات پات رہی جھور، جھنجٹ دیوے نہ کھئے مٹائیا۔ عیسیٰ ملے نہ کھئے نور، اسم اعظم نہ کھئے وکھائیا۔ ستگر نانک کہے پرہ سب میں رہیا بھرپور، سب تھائیں ہونے سہائیا۔ گوہند کہے میرا پتا پُرکھ اکال ضرور، دوجی ضرورت نہ کھئے رکھائیا۔ امرت پیالہ دتا سرور، اٹھسٹھ تیرتھ رہے شرمائیا۔ گرُمکھ آسا کری پور، پنچم اپنا جوڑ جوڑائیا۔ آتم پر ماتم دتا نور، نرگن سرگن میل ملائیا۔ صاحب تھیا ہویا حاضر حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ نو سو چورانونے چوکرے جگ پُرکھ ابناسی ہویا رہیا مفرور، بن بھگتاں ہتھ کیسے نہ آئیا۔ جس نوں کھندے وسدا دور، سو ستگر نیرن نیر دسائیا۔ پنچ وکارا کام کرودھ لوہ موہ ہنکار کرے چورو چور، نام کھنڈا اک اُٹھائیا۔ نانا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ دئے درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدر گر تیرا دھرواسا آد جگاد کھیل تماشا، خالق خلق ویکھے چائیں چائیا۔ ستگر کہے شبدر گر میتا، گوہند دیوے مان وڈیائیا۔ ہر کا شبدر سدا انڈیٹھا، نظر کیسے نہ آئیا۔ گوہند پیالہ جس نے پیتا، پیر پیغمبر بیٹھے سیس جھکائیا۔ نانک دھام ٹھانڈا سینتا، جس گھر ملے سچا ماہیا۔ کلجگ انت سری بھگونت چلائے ساچی ریتا، ریتوان پھیرا پائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن جنائے اک پریتا، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ ایک گھر ہلے ہست کیتا، راج راجاناں شاہ سلطاناں خاک ملائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی ایک راک سنائے گیتا، پُرکھ اکال ڈھولا گائیا۔ جس بنائیاں مندر مسیتاں، شودوالے مٹھ سہائیا۔ سو صاحب گھر گھر اندر پرکھنہارا نیتا، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گر سکھ نہ مریا نہ جیتا، جنم مرن وچ کدے نہ آئیا۔ شبدر گر سدا سدا سد میتا، مٹر پیارا اک ہو جائیا۔ مُرشد مُرید مُرید مُرشد ایک دھام ڈیٹھا، جس دھام وسیا ہر رگھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سو اچھا ست ڈلارے ایک تیرے ہتھ پھڑائیا۔ ہر کی اچھیا شبدر ہتھ، ہر شبدری کھیل کرائیندا۔ ہر کی اچھیا ناؤں وتھ، ناؤں نرنکارا آپ جنائیندا۔ ہر کی اچھیا مہا اکتھ، وید کتیب بھیو نہ آئیندا۔ ہر کی اچھیا سگل وسورے گئے لتھ، ہر جو ہرجن میل ملائیندا۔ ہر کی اچھیا ہر ستگر گر گر سرنی جائے ڈھٹھ، ڈھیہ ڈھیہ شکر منائیندا۔ ہر کی اچھیا پنچ تت، من مت بدھ نال رلائیندا۔ ہر کی اچھیا نرگن سرگن کر پرگٹ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ ہر کی اچھیا گھر گھر نرمل جوت دئے رکھ،

جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ ہر کی اچھیا تن گندر اندر مارے انحد سٹ، ٹھوکر اپنے نام لگائیندا۔ ہر کی اچھیا پنج وکارا ستھر بیٹھے گھت، صفا ملیجھ نہ کھئے چلائیندا۔ ہر کی اچھیا اچے برہم مت، پاربرہم پرہ دیا کھائیندا۔ ہر کی اچھیا نہ ایلے رت، بہتر ناڑ نہ اگن تپائیندا۔ ہر کی اچھیا سگل وسورے جائن لتھ، جو جن ستگر پورے درشن پائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے شبد تیرا ناؤں ستگر مات سمجھائیندا۔ شبدی ناؤں ستگر مات، گر اوتار تے کڑمائیا۔ کرے کھیل بوہ بدھ بہانت، بھیو ابھید نہ کیسے جنائیا۔ گا گاتھکے سارے گاتھ، آد آت نہ کھئے جنائیا۔ صفت کرے نہ قلم دوات، سیوا کرے نہ قلم شاہیا۔ بناسپت کھول نہ سکی اپنا تاک، اٹھاراں بہار نہ بہار ٹلاٹیا۔ پاربرہم پرہ اکو ذات، گر گر اپنی ذات جنائیا۔ چرن چرن بندھائے نات، سرن سرن سرنائیا۔ شبدی شبد ساچا ہاٹ، ہر شبد گرو کھلوائیا۔ سرگن نرگن دیوے دات، نرگن دانی آپ ورتائیا۔ من مت میٹے نار کھذات، گلکھنی گرہ رہن نہ پائیا۔ گرو شبد جس وسیا ساتھ، تیس نانک گوہند ہونے سہائیا۔ وشن برہما شو ترے گن مایا پنج تے تیئی اوتار بھگت اٹھاراں عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار نانک گوہند منگدے گئے پیار، پُرکھ اکال اتم پھیرا پائیا۔ نہکلنک مہابلی اترے اپنی دھار، مات پت جننی جن نہ کھئے رکھائیا۔ گوہند کہے سمبل وسے دھام نیار، محل اٹل اچ کرے رُشنائیا۔ کل کلکی پاوے سار، وید ویاسا بن لکھار، پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے کوک کوک گیا جنائیا۔ عیسیٰ نیترووے گریزاری کرے زارو زار، میرا خدائے میرے پچھے پھیرا پائیا۔ محمد کہے میرا یار مقامے حق وسے پروردگار، مکھ نقاب پڑدے دئے اٹھائیا۔ صدی چودھویں آئے ہار، چوڈاں سد کھیل کرتار، خدی خدائے دئے مٹائیا۔ گوہند سورا پرگٹ ہونے اک بلکار، نو کھنڈ پاوے سار، ستان دیپان دئے مان وڈیائیا۔ ایک شبد اک جیکار، ایک ناد اک دھنکار، ایک راگی راگ سُنائیا۔ ایک ایشٹ دیو گر کرتار، کرتا پُرکھ اک سرنائیا۔ ستجگ ساچی بٹھے دھار، ست پُرکھ نرنجن ہرجن ساچے ست لے پرگٹائیا۔ راتی ستیاں دئے دیدار، سُن سکوہپت جاگرت تریا اپنا کھیل وکھائیا۔ غفلت وچ کرے بے دار، اُلفت اپنی آپ سمجھائیا۔ ایک کلمہ کر تیار، مُرید مُرشد کرے پڑھائیا۔ بیس بیس ہر جگدیشا کرے کھیل آپ نرنکار، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سو اچھا ہر بھگت بہنڈار، ساچے سنتان آپ ورتائیا۔

سنت جن کہا رسنا دیو اچار، سو اچھا لیکھ لکھائیا۔ ہر سنگت تیرا وڈا دربار، جس دربار گر اوتار پیر پیغمبر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رُوپ وکھائیا۔

★ ۱۰ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ منڈی جُمال ضلع فروریزر ★

سُت شبد تیرا سچ دوارا، دُھر درباری آپ بنائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھول کواڑا، تھر گھر تیرا در اُپائیندا۔ جوتی نور کر اُجیارا، نُورو نور نور دھرائیندا۔ ساچے مندر کھیل اپارا، پُرکھ ابناسی آپ وکھائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، نر نرنکارا آپ سُنائیندا۔ کرے کھیل اکم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہ بے عیب اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، شبدی سُت تیرا گھر گرہ مندر آپ سُهائیندا۔ ساچا مندر سُهائے آپ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھے وڈ پرتاپ، بے آنت کنت دئے وڈیائیا۔ ایکنکارا نش اکھر اکھر کرائے اپنا جاپ، ایکنکارا آپ پڑھائیا۔ آد نرنجن کھول تاک، دیا باقی کھلا پاتی در گھر ساچے آپ وکھائیا۔ ابناسی کرتا لہنا دینا چُکائے باقی آد جُگاد، سِر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ سِری بھگوان ست سرُوبی ست ستوادى ایکا بنے سجن ساک، سگلا سنگ آپ رکھائیا۔ پاربرہم پرہ بنے مائی باپ، پتا پوت ایکا گود سُهائیا۔ ایکا بستر ایکا کھاٹ، ایکا سیجا دئے وکھائیا۔ ایکا وست ایکا ہاٹ، ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ اک بندھائے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیا۔ شبدی شبد تیری ساچی ذات، نرگن نرگن اپنے ہتھ رکھائیا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، برہمنڈ کھنڈ پُری لوء آکاش گگن گگنتر تیری راس رچائیا۔ لکھ چوراسی کر پرکاس گھر گھر ویکھے کھیل تماش، خالق خلق رُوپ وٹائیا۔ پنج تت تیرا داسی داس، ترے ترے لیکھا لیکھے لائیا۔ حُکھے اندر پرتھمی آکاش، آکاش آکاشاں آپ پھرائیا۔ کرے کھیل شہنشاہ شاہو شاہاش، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا پرگٹ ہونے ساکھیات، در گھر ساچے اپنا ویس وٹائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی تھر گھر ویکھے مار جہات، گھر گھر وچ پردہ دئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت دُلا رے ایکا وست وستو ہر ورتائیا۔ ساچی وست ساچی دات، ہر ساچا سچ ورتائیندا۔ آد جُگاد بنے نات، ناتا بدھاتا نہ کھئے ترائیندا۔ خالق خلق مخلوق ویکھے

کھیل تماش، بے عیب اپنا بھیو چُکائیندا۔ پروردگار بنے سجن ساک، صاحب سلطان اپنی دیا کھائیندا۔ زرگن سرگن وکھائے ایکا گھاٹ، ساچے پتن ڈیرہ لائیندا۔ آتم پارماتم برہم پاربرہم ویکھے واٹ، ایش جیو پندھ مکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت شبدي آپ جنائیندا۔ شبد سُت ویکھ اُٹھ بل دھار، بلدھاری آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، زرگن سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ تیرا لیکھا وچ سنسار، وڈ سنساری آپ چُکائیا۔ تیرا لیکھا شبد دُلا، تہر دربارے دئے وڈیائیا۔ گھر گھر اندر کر تیار، ساچا مندر آپ سہائیا۔ آتم سیجا بیٹھ زرنکار، زرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ سارنگ سارنگا بن تند ستار، انحد نادى ناد سُنائیا۔ برہم برہمادی بھیو نیار، ست ستوادی کرے پڑھائیا۔ بودھ آگادھی ناد دُھنکار، دُھن آتمک ایکا راگ الاٹیا۔ شبدي شبد شبد ونجار، شبد ونجارا ایکا ہٹ گھلاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبدي دھار آپ سمجھائیا۔ شبدي دھار ہر ہر آسا، آسا آسا وچ ملائیندا۔ شبدي دھار کھیل پرکاسا، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ شبدي دھار ساچے مندر کرے واسا، تہر گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ شبدي پیار پرتھی آکاشا، گگن منڈل منڈپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ شبدي پیار پون سواسا، لکھ چوراسی وچ رکھائیندا۔ شبدي آدھار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبدي سُت ابناسی اچت اپنا بھیو آپ گھلاٹیندا۔ کھولے بھیو ہر کرتارا، قُدرت قادر دئے جنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ آد آنت میرا وبارا، مدھ کھیل گرو اوتار گر گر اپنی سیو لگائیا۔ شبدي شبد سچ بھنڈارا، برہم برہمانڈ آپ ورتائیا۔ شاستر سمرت وید دئے آدھارا، انجیل قرآن صفت صلاحیا۔ کھانی بانی بول جیکارا، ڈھولا سوہلا اک سُنائیا۔ آپے وسے سب توں باہرا، بے عیب نام خُدائیا۔ ایکا ناؤں ونج وپارا، چوڈاں طبق طبق اکھاڑا، ساچا سبق اک پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچے سُت وسائے تیرا گھر، گھر مندر دیوے وڈیائیا۔ شبد سُت تیرا ساچا مندر، ہر ساچا سچ وسائیندا۔ لکھ چوراسی ڈیرہ اندر، گھر گھر سیج سہائیندا۔ ویکھنہارا اندھیری ڈونگھی گندر، پرکاس پرکاس نال ملائیندا۔ توڑنہارا کوڑا جندر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدي سُت آپ صلاحیندا۔ شبد سُت صفت صلاح، صلاحیر آپ جنائیا۔ آد جگاد جگ جگ ملاح، گر اوتار پیر پیغمبر بن بن سیو کھائیا۔ بھگت بھگوت دھیان لگا، دھیان دھیان وچ

رکھائیا۔ نامِ ندھان گیانِ درڑا، اِشٹِ درِشٹِ اِکِ کھلائیا۔ جُگِ چوُکڑی کالِ وِہا، کوٹنِ کوٹِ چرناں ہیٹھِ دبائیا۔ سَتجُگِ تریتا دواپرِ
 کلجُگِ ویسِ وٹا، ویکھِ چائیں چائیا۔ نوُ نوُ چارِ پندھِ مُکا، برہمنڈِ کھنڈِ اپنا پھیرا پائیا۔ دو جہاناں ڈیرہ ڈھاہ، ساچا گھرِ اِکِ وسائیا۔ سچِ
 سندیسہ نرِ نریشا اگمِ اتھاہ، جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، شبدِ ڈلارے دیوے ور، ورِ داتا سچّا ماہیا۔ دیوے ورِ پُرکھِ
 سمرتھ، شبدِ ڈلارا خوشی منائیندا۔ دو جہانِ چلائے رتھ، بنِ رتھواہی سیو کھائیندا۔ لکھّ چوُراسی پائے نتھ، تندی تندِ نہ کھئے بندھائیندا۔
 پنجِ تتِ اندرِ نرگنِ وس، سرگنِ اپنا رنگِ رنگائیندا۔ ویکھنہارا کھیلِ تماش، گرُ گرُ اپنا ویسِ وٹائیندا۔ ساچے منڈلِ پاوے راس، نرگنِ گوپی
 کابنِ نچائیندا۔ تختِ نواسی شاہو شاہاش، شہنشاہِ اپنا حُکمِ ورتائیندا۔ شبدِ سُتِ تیرے وسے پاس، پرِمِ پُرکھِ وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ سدا
 سہیلا اِکِ اکیلا آدِ جُگادِ تیری پوری کرے آس، نِراسا روپِ نہ کھئے وکھائیندا۔ سچِ سندیسہ دیوے خاص، ناؤں نرنکارِ آپِ پڑھائیندا۔
 جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، شبدِ ڈلارے تیرا مانِ اپنے ہتھِ رکھائیندا۔ ساچا مانِ رکھے ہتھِ نرنکار، نرگنِ نرگنِ دیا کھائیا۔
 جُگِ چوُکڑی کر کر پار، گرُ اوتارِ سیو لگائیا۔ پیرِ پیغمبرِ منگنِ دھوڑی چہار، مستکِ ٹِکا ایکا لائیا۔ وشنِ برہما شو کرنِ پُکار، نیترِ
 نیناں نیرِ وہائیا۔ ترے گنِ رووے زارو زار، دھیرجِ دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ پنجِ تتِ ہوئے خوار، اپ تيجِ وائے پرتھمی آکاش نہ کھئے وڈیایا۔ کاغدِ
 قلمِ نہ کھئے وچار، لکھِ لکھِ لیکھِ شاہی نہ کھئے مُکائیا۔ گرُ اوتارِ کرنِ پُکار، اُچی کوکِ کوکِ سُنائیا۔ پیرِ پیغمبرِ کہنِ مددگار، سرِ سبِ دے
 ہتھِ ٹِکائیا۔ مقالے حقِ وسے سانجھا یار، لاشریکِ اِکِ خُدائیا۔ جلوہ نُورِ نُورِ ظہورِ کھیلِ کرے اپرِ اپار، محبوبِ مہربانِ مہربانِ مہربانِ
 مہرِ نظرِ اِکِ اُٹھائیا۔ مہبانِ بیدو بی خیرِ یا اللہ، اعظمتو عظمتِ کھیلِ کرے بے پرواہیا۔ بے نظیرِ شاہِ حقیر، تیری تقدیرِ تیری تقصیرِ
 تیری تدبیرِ اپنے ہتھِ رکھائیا۔ جوتی جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، شبدِ ڈلارے وکھائے تیرا گھر، درِ مندرِ کر آپِ جنائیا۔ درِ دوارِ
 کیتا ساچا چاؤ، ہرِ شبدی سیسِ جھکائیندا۔ پُرکھِ ابناسی پھڑ پھڑ باہوں، سچکھنڈِ دوارے آپِ پھرائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماؤں، بالکِ
 گودِ نہ کھئے سہائیندا۔ کرے کھیلِ اگمِ اتھاہو، الکھّ الکھنا اپنی الکھّ لگائیندا۔ آدِ جُگادِ کرنہارا سچِ نیاؤں، نوُبتِ اپنے نامِ وجائیندا۔ جوتی
 جوتِ سرُوپِ ہرِ، آپِ اپنی کِریا کر، شبدی ایکا گھرِ وڈیائیندا۔ شبدِ سُتِ چھوٹا بالا، گھرِ ساچا ویکھِ وکھائیا۔ ایکا دے ہرِ گوپالا،

دوجا نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی دیپک ایکا بالا، تیل باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ ایکا مارگ دسے سُکھالا، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ نظر نہ آئے کال
 مہاکالا، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ سچکھنڈ وسے سچی دهرمسالہ، دهرم دوارا اک بنائیا۔ آد جگاد کرے پرتپالا، بن پرتپالک سیو کھائیا۔
 آپے پھل آپے ڈالا، پت ٹہنی آپ مہکائیا۔ آد پُرکھ اپرمپر سوامی نہکرمی چلے اولڑی چالا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، شبدي شبدي شبدي پرگٹائیا۔ شبدي گر شبدي اوتار، ہر شبدي شبدي جنائیندا۔ شبدي ناد شبدي ڈھنکار، ہر شبدي راگ
 الائیندا۔ شبدي ميلا سچ دربار، شبدي گر چيلا رُوپ وٹائیندا۔ شبدي سجن سھيلا پاوے سار، سمرتھ مہما اکتھ آپ درڑائیندا۔ گر شبدي وسے
 دھام نیار، دھام اپنا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدي سُت آپ صلاحندا۔ شبدي سُت ہر ساچی سیو،
 ایکا ایک لگائیا۔ آد جگادی الکھ ابھيو، اپنا بھيو آپ کھلائیا۔ داتا دانی وڈ دیوی دیو، دیوت سُر بھوئے سہائیا۔ محل اٹل وسے نہکیو،
 نہچل اپنا دھام سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبدي تیرا رنگ رنگ لے پرگٹائیا۔ شبدي سُت تیرا
 ساچا رنگ، نرگن اپنا رنگ جنائیندا۔ ست سروپ سورا سربنگ، سیبھنگ نہ رُوپ وٹائیندا۔ آنتر آنتر اک انند، انند وچ رکھائیندا۔
 کر پرکاس بن سورج چند، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ست سگندھی دئے سگندھ، واسنا وشو آپ رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی تھر دوار مکائے
 پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ پتا پوت دیوے ایکا گنڈھ، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، ہر نرنکارا آپ
 جنائیندا۔ صاحب دیال ٹھاکر سوامی ہو بخشند، بخشش اپنی آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سُت ڈلارے تیرا
 رُوپ دھرائیندا۔ سُت شبدي تیرا ساچا رُوپ، ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ تیرا واسا چارے کوٹ، دہ دشا تیری وڈیائیا۔ گر اوتار تیرا تانا پیٹا
 سوٹ، سوٹر دھاری آپ بنائیا۔ پنج تت تیرا قلبوت، کایا بنک بنک وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا دئے
 جنائیا۔ ساچا لیکھا سری بھگوت، آد پُرکھ آپ جنائیندا۔ شبدي سُت تیری ساچی بنت، سو پُرکھ نرنجن آپ بنائیندا۔ نرگن نرگن کھیل نار
 کنت، کنت کنتوبل سنگ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، جیون جگت اک درڑائیندا۔ سدا سھيلا ساچا منت، منتر اپنا نام
 درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا ناؤں آپ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ناؤں رکھ، رکھیا اپنی آپ کرائیا۔ ہنگ

ہنگ کر پرتکھ، پاربرہم دئے سمجھائیا۔ ایک نیترا ایک اکھ، ایک ایشٹ گردیو منائیا۔ ایک نور اک پرکاس، ایک گھر کرے رُشنائیا۔ ایک کھیل اک تماش، ایک ویکھے چائیں چائیا۔ ایک منڈل ایک راس، ایک گوپی کابن نچائیا۔ ایک آد پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا اک اکھوائیا۔ ایک کھیل کھیل پرتھی آکاش، پرتھم اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ ایک لکھ چوراسی دیوے پون سواس، سواس سواساں وچ سمائیا۔ ایک گر اوتار پیر پیغمبر پنج تت دیوے دھرواس، دُھر فرمانا اک سُنائیا۔ ایک ایک شبد گر تیری پوری کرے آس، ترسنا اور نہ کھئے ودھائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان ترے بھون دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ پوجا پاٹھ، پورن برہم کرے پڑھائیا۔ ویکھنہارا تیرتھ تاٹ، سر سروور ڈیرہ لائیا۔ تیری رچنا مندر مسجد ماٹھ، شودوالے بنک وڈیائیا۔ شاستر سمرت تیری گاتھ، پُران اٹھاراں پرانی کرے پڑھائیا۔ گیتا گیان تیرا گھاٹ، گھر گھر دئے سمجھائیا۔ انجیل قرآن تیرا ساک، تیس بتیس بندھن پائیا۔ کھانی بانی کھیل تماش، دُھر سندیسہ شبد لائیا۔ آد جگاد تیرا نواس، نیچ گھر نیچ آتم نیچ مندر دئے سمجھائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد ست تیرا ساچا گھر، تھر دربارا آپ بنائیا۔ تھر دربارا تیرا گرہ، گرہ مندر آپ سمجھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ایک رہے، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچے تخت بھے، سیس جگدیش اپنے تاج ٹکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھانے اندر کرے کھے، تھر کھئے نظر نہ آئیندا۔ رسنا جہوا گیت گوبند نرگن سرگن اکتھ کہانی آپے کہے، کہہ کہہ اپنی دھار آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایکنکارا اپنا آپ وکھائیندا۔ ست دلارا کر نمسکارا، پرہہ آکے سیس جھکائیا۔ آد پُرکھ تیرا کھیل اپار، ہوں بالک جاناں نہ رائیا۔ درویش بن بھکھار، آکے جھولی ڈاپیا۔ لیکھا لکھ دُھر دربار، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائیا۔ تیرے حُکے اندر کراں کار، کرنی کیرت اک کھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ محل لوان اُسار، لوآن پُریاں بنت بنائیا۔ وشن برہما شو کر اُجیار، ترے ترے میلا سہج سُبھائیا۔ پنج تت کر اکھاڑ، لکھ چوراسی ناچ نچائیا۔ انڈج جیرج اُتُبھج سینج ویکھنہار، ویکھ ویکھ اپنی خوشی منائیا۔ پرا پسنتی مدھم تیکھری بول جیکار، جے جیکارا ایک لائیا۔ برہم ویتا کر اُجیار، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ وشنوں وشنو دے بھنڈار، واستک اپنا رنگ رنگائیا۔ شنکر دیوے اک ہلار، شرع سب دی آپ مٹائیا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن ایک بندھن پائیا۔ پنچم پنچ پنچ اکھاڑ، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ پرگٹ کر گر اوتار،

گر گر شبد نام وڈیائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ پیر پیغمبر دے سہار، الفیے کرے پڑھائیا۔ مُکھ نقاب پڑدہ دئے
 اُتار، محبوب ست ثبوت اپنا آپ وکھائیا۔ تیرا کلمہ سچی گفتار، گفت شنید کرے پڑھائیا۔ رحمت کر آپ نرنکار، رحمان تیری وڈیائیا۔
 تیرے حُکمے اندر کھیل کران سنسار، جگ ساگر ویکھ وکھائیا۔ تیئی اوتاراں دے آدھار، طرح طرح آپ سمجھائیا۔ بھگت اٹھاراں آپ اُٹھال،
 نت نوت ویس وٹائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بن دلال، جگت دلالی اک کھائیا۔ محمد اپنا رنگ وکھال، حقیقت اپنے رنگ رنگائیا۔ پردہ نشیں بے
 مثال، پردہ اپنا آپ اُٹھائیا۔ نانک نرگن وکھائے سچکھنڈ سچی دھرمسال، ہر شبد شبد سمجھائیا۔ ایکا دیپک جوتی بال، نورو نور نور
 رُشنائیا۔ سُرتی سُرت سُرت سنبھال، مورت اکال کر کُرمائیا۔ دینا بندھپ دین دِیال، دیا رُوپ رُوپ سمجھائیا۔ ناتا توڑ جگت جنجال،
 جیون جُگت دئے وڈیائیا۔ چرناں ہیٹھ دیائے کال مہاکال، مہاکال آپ وکھائیا۔ گوبند سورا ساچا لال، پوت سپوتا آپے جائیا۔ شبد ست
 تیرا کھیل کمال، آد جُگاد ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ وکھائیا۔ انت پریتی بھے نال، مدھ وچ نہ کھئے نڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیریا کر، ساچے ست سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ست دُلارا سُن سُن گیت، گھر اپنے خوشی منائیندا۔ پاربرہم پرہہ ملیا میت، متر پیارا
 اک اکھوائیندا۔ جُگ جوکڑی چلے ریت، دو جہان آپ چلائیندا۔ کرے کھیل صاحب انڈیٹھ، نیتر نظر کیسے نہ آئیندا۔ بیٹھا رہے سدا
 اتیت، ترے گن پھند نہ کھئے وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اک سُنائے سہاگی گیت، ساچا ڈھولا اک الائیندا۔ جگت وارا مندر مسیت،
 شودوالا مٹھ بنائیندا۔ جن بھگتاں وسے سدا چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن ویکھنہارا نیت، نیتوان دیا کھائیندا۔
 لیکھا جان ہست کیٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، شبد گر تیرا مان رکھائیندا۔ شبد گر گر ساچے اُٹھ، ہر ستگر آکھ
 سُنایا۔ سو پُرکھ نرنجن ربیا تھ، تھہ اپنی دیا کمایا۔ ہر پُرکھ نرنجن جام پیائے ایکا گھٹ، اتوٹ اٹ ورتایا۔ ایکنکارا تیرا نور وکھائے نرمل
 جوت، اندھ اندھیر نہ کھئے پرگٹایا۔ آد نرنجن نرمل جوت، نور نورانہ نور رُشنایا۔ ابناسی کرتا تیرا گھر وکھائے ساچا قلعہ کوٹ، چہپر چہر نہ
 کھئے چھہایا۔ سری بھگوان تیرا صاحب اکو بہت، جُگ جُگ سچ نشان دئے جھلایا۔ پاربرہم پرہہ ویکھے اوت پوت، شبد ست پوت سپوتا
 گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، تیرا مان دو جہان آپ رکھایا۔ ست شبد چرنی لاگ، لاگت اپنی خوشی منایا۔

میرا ہویا وڈ وڈ بھاگ، وڈ بھاگی ملیا سچا ماہیا۔ گھر مندر جگایا چراغ، دیا باقی نہ کھئے ٹکائیا۔ تھر گھر بنیا سجن ساک، بندھن بندھپ نہ کھئے رکھائیا۔ پتت پتت پکی پاک، پاربرہم بے پرواہیا۔ آپ سُنائے اپنی گاتھ، نیش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دینن اپنی دیا کھائیا۔ دینن ہویے دیال آپ، بالا بالی بڈھ جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی تیرا وڈ پرتاپ، پُت پوتر رُپ وٹائیندا۔ گر اوتار کرن تیرا جاپ، رسنا جہوا نال بلائیندا۔ بتی دند دند الاپ، بھیو ابھیدا آپ سُنائیندا۔ اکھر اکھر پوجا پاٹھ، وکھر وکھر دھار بنھائیندا۔ آتم پرما تم ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جورائیندا۔ برہم پاربرہم ویکھے کھیل تماش، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ ایش جیو جگدیش پوری کرے آس، نراسا رُپ نہ کھئے وٹائیندا۔ گر شبد تیرا اکو تاک، ہر ستگر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جنایا بھوکھت واک، آنت پورا آپ کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وشن برہما شو کوئی نہ سکے لکھ قلم دوات، شاہی لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ بے آنت بے آنت بے سارے کہہ کہہ جوڑن ہاتھ، ہر کی ہاتھ کیسے نہ آئیا۔ رسنا جہوا کر کر جس، جس وید پُران سُنائیا۔ ست سمندر رووے مس، ست ساگر دین دہائیا۔ نیتر روون ت اتھ، من مت بڈھ نہ کھئے چٹرائیا۔ ہر کا شبد ہر گھٹ رہیا وس، بن ستگر نظر کیسے نہ آئیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکرئی جگ زرگن سرگن کر پرگٹ، سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ اتم سارے گل وچ پلُو پا پا واسطہ گئے گھت، تیرے آگے نہ کھئے چٹرائیا۔ جو بھاوے توں لینا رکھ، تیری اکو اوٹ تکائیا۔ خالی ہتھ دسن سکھ، بن ہر نامے سنگ نہ کھئے جائیا۔ پُرکھ ابناسی آگے ہو کے ویکھے آپ سمرتھ، سہج سہج اپنا گن جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پرہہ سرنائی جائن ڈھٹھ، ڈھپہ ڈھپہ اپنا سیس جھکائیا۔ تیرا نور تیری رت، بن رکت بوند وڈیائیا۔ تیرا گیان تیری مت، تیرے مندر اک پڑھائیا۔ لکھ چوراسی کھیڑا بھٹھ، پنج تت رہن نہ پائیا۔ زرگن دوارے زرگن ہو کے آئے ٹھ، سرگن ناتا مات ٹرائیا۔ اگلا مارگ ساچا دس، کون بدھ ملے وڈیائیا۔ اکونجا بونجا اپنے چرناں ہیٹھان دئے جھس، سر سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ بہتران ہویے آپے وس، بہتر ناڑ کرے گڑمائیا۔ ستران مارگ آپے دس، ست ستوادی صفر رُپ وٹائیا۔ چہتران پوری کرے آس، چوتھے جگ ست دیپ دئے وڈیائیا۔ گر اوتارار چرن دوارے سد، سدا ایک نام دوائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھو اپنی حد، دین مذہب وند وندائیا۔ اکال پُرکھ دی اکو جد، دو جا بنس نہ کھئے بنائیا۔ اتم سارے گئے چھڈ، شرع سنگ نہ

کسے رکھائیا۔ خالی دسن ہڈ، حدود اربعہ ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ یامین مین ملے جیو جنت سچا رب، ربی اُلسانی جہاد ولسانی اپنا جلوہ نہ کھئے
 درسائیا۔ نانک زرگن وسے سچکھنڈ، سچ دوارے سوہیا پائیا۔ گوبند پھڑ تیج چند پرچنڈ، چندکا ایکا روپ وکھائیا۔ شبد گر وچ وربھنڈ،
 ساچی بھنڈی رہیا پائیا۔ پرہہ میٹنہارا بھیکھ پکھنڈ، دوئے دوئے اپنا کھیل کرائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ سادھ
 سنت گھر رہے منگ، خالی جھولی رہے وکھائیا۔ کسے نہ ملیا پرمانند، پر پُرکھ نہ کھئے ملائیا۔ کایا کوڑ کڑیارا جوٹھ جھوٹھ کھادھا گند،
 سچ سچ نہ کھئے وکھائیا۔ مانس جنم نہ مکیا پنڈھ، مٹس دیوے نہ کھئے وڈیائیا۔ گا گا تھکے بتی دند، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ گر شبد نہ ملیا
 سورا سرینگ، سرتی شبد نہ کھئے ملائیا۔ سچ سروور نہا پائے نہ کوئی ٹھنڈ، اٹھسٹھ اگنی اگن تپائیا۔ ٹٹی دیوے نہ کوئی گنڈھ، نام گنڈھ نہ
 کھئے رکھائیا۔ کلجگ میٹے نہ کوئی جھوٹھی کندھ، دُئی دویت نہ کھئے ہٹائیا۔ آتم پرما تم نہ گائے سہاگی چھند، برہم پاربرہم نہ کھئے سرنائیا۔ شبد
 سُت تیری پوری منگ، سو پُرکھ زرنجن آنت کرائیا۔ لکھ چوراسی توڑ گھمنڈ، گھمن گھیری ایکا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئی نہ دسے
 سنگ، بیٹھے سنگ تجائیا۔ جیو جنت بھاگان مند، کاگ بُدھی کاگ وانگ کُرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد گر
 تیرا کھیڑا دئے وسائیا۔ شبد گر تیرا وسے کھیڑا، ہر کلجگ آنت وسائیندا۔ چار ورن دا چکے جھیڑا، چاروں کُنٹ رنگ رنگائیندا۔ چار جگ
 دا بٹھے بیڑا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھائیندا۔ چار وید دا چکے جھیڑا، چار جگ نہ ونڈ ونڈائیندا۔ چار کھانی چار بانی لہنا دین
 مکائے ہیرا پھیرا، پھیرا ایکا وار پائیندا۔ آتم پرما تم کہے ٹوں میرا میں تیرا، تیرا میرا ایکا گھر سہائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن نیرن نیرا، ہنگ برہم
 ڈیرہ آپے ڈھابندا۔ سوہنگ شبد ایکا رنگ رنگائے سنجھ سویرا، دوس رات نہ روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت کرے حق نبیڑا، حقو حق
 ویکھ وکھائیندا۔ اپنی کرنی بدھا بیڑا، ہر جو اپنے کندھ اٹھائیندا۔ گر شبیدی چاؤ گھنیرا، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی شیر
 دلیرا، شہنشاہ اپنی سیو کھائیندا۔ لکھ چوراسی بھلائے کر کر ہیرا پھیرا، ہر کے پوڑے نہ کسے چڑھائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کرے اپنی مہرا،
 مہر نظر بے نظیر آپ اٹھائیندا۔ کوڑی کِریا بہرماں ڈھائے ڈھیرا، ڈھاہ ڈھاہ ماٹی خاک ملائیندا۔ آتم پرما تم دیوے گیڑا، من منوؤ مکھ
 بھوائیندا۔ گر شبد تیرا سچ گھر وسیرا، ہر ساچا آپ وسائیندا۔ کلجگ اتم مکے جھیڑا، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ

راج راجان شاہ سلطان دو جہان پاوے گھیرا، برہمنڈ کھنڈ پھیرا پائیندا۔ نو سو چورانوے چوڑی جگ زرگن سرگن کھیل ویکھدا رہیا کر کر وڈا جیرا، زیر زیر بے صبر نہ کھئے جنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو کے کرے آپ نیڑا، نج گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ اکال دین دیال سرب جیاں گھٹ وسے نیرن نیرا، گرمکھ ورلے نج نیتر نظری آئیندا۔ سوہنگ روپ تون میرا میں تیرا، تیرا میرا بھیو مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر ویکھے ساچے گھر، گھر بنک دوار ایکنکار گرمکھ مندر آپ سہائیندا۔

☆ ۱۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی باغیچہ سنگھ دے گرہ منڈی جُمال ضلع فروزپُر ☆

آد جگاد جگ جگ مارگ مگ، ہر پنتھی پنتھی جنائیندا۔ سٹ شبد گھر ساچے سد، سدا ایکا وار سمجھائیندا۔ تہر گھر تیری ونڈی حد، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ اپنی گکھوں آپے کڈھ، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ نرویر پُرکھ بنائی جد، بنس اپنا آپ وڈیائیندا۔ نہ کوئی جانے نکا وڈا قد، لیکھا گنت نہ کھئے گنائیندا۔ بودھ اگادھ اپنا ند، ناؤن زینکار آپ سنائیندا۔ وست امولک ایکا ونڈ، خالی جھولی آپ بہرائیندا۔ کر کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کار کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبیدی سٹ مان رکھائیندا۔ شبیدی سٹ تیرا راہ، ہر رہبر آپ جنائیا۔ ٹھا کر سوامی دیا کما، در گھر ساچے دئے وڈیائیا۔ کاغد قلم نہ کھئے شاہ، شہنشاہ اپنا لیکھ لکھائیا۔ بن چپو بیڑے بنے ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ تہر گھر دوارے دئے وسا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ تیرا ڈنکا اپنا ناؤن دئے وجا، واہ واہ اپنا گیت الاٹیا۔ ساچا کھیل دئے کھلا، کھیلنہارا اک ہو جائیا۔ زرگن سرگن ویس وٹا، واسطہ اپنے نال ملاٹیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، پردے اندر مکھ چھپائیا۔ بردا بنے آپ خُدا، خود ساچی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سر سمرتھ ہتھ ٹکائیا۔ مارگ پنتھ ہر جو دس، شبیدی سٹ وڈیائیندا۔ جوتی نور میرا پرکاس، پرکاس تیری دھار وکھائیندا۔ بن اچھیا رکھنی آس، بن آسا آسا پور کرائیندا۔ بن سواساں رکھنا یاد، سواس سواسی اپنا کھیل وکھائیندا۔ سدا شہیلا اک آکیلا صاحب ستگر وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ ایک پتن ایک گھاٹ، تٹ کنارہ اک وکھائیندا۔ اک سروور مارے ٹھاٹھ، لہر لہر نال ٹکرائیندا۔ ایک دیا باقی کرے پرکاس، کملا پات کول نین نین

گھلائیندا۔ آد جنائے اپنی گاتھ، آنت آپے ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، منڈل منڈپ راس رچائیندا۔ سُت شبد تیری ساچی شاخ، شرع اپنی آپ بنائیندا۔ جوں بہاوے توں لے راکھ، رکھنہارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گھاڑن گھڑ تریلوکی ناتھ، اتاھ اتاھان دیا کھائیندا۔ شبد صلاحی بے پرواہی اک سنائے اپنی گاتھ، سچ سندیسہ سد سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک لگائیا۔ شبد سُت مارگ سچ، آد پُرکھ پُرکھ جنائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل کایا ماٹی کچ، گگری سمگری آپ ٹیکائیندا۔ ترے گن مایا رکھ آنچ، اگنی تت تت تپائیندا۔ سرگن اندر نرگن رچ، رچ اپنا مکھ چھپائیندا۔ اگم اتھاہ بے پرواہ سچ محلے آپے پچ، بن نٹوآ راس وکھائیندا۔ بودھ اگادھی شبد انادی ناؤن نرکارا گائے جس، جس اپنا آپ سنائیندا۔ پُرکھ پُرکھوتم اپنے آتر ہو کے وس، وس اپنا نہ کھئے جنائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے ہس ہس، نر نریشا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، شبد سُت تیرا ساچا راہ، ہر رہبر آپ جنائیندا۔ کون راہ دس بھگوان، در بیٹھا سیس جھکائیا۔ شبد سُت بال انجان، تیری سار کھئے نہ آئیا۔ نیتر نین نین شرمنا، شرع شرع نہ کھئے وڈیائیا۔ چرن کول کول دھیان، کول نین نین ملائیا۔ مہربان مہربان مہربان ایک منگان ساچا دان، خالی جھولی آکے ڈاہیا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی تیرا ویکھاں اک نشان، دوجی وست نظر کھئے نہ آئیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی تیرا درس درس مہان، دید دید دید کرائیا۔ میری حرص نہ کھئے پین کھاں، ترسنا ہور نہ کھئے جنائیا۔ آد جگاد سد مٹاں تیری آن، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ کر کیرپا صاحب بھگوان، رحمت اپنی آپ جنائیا۔ پروردگار تیرا نور مہان، جلوہ نور نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ سرن سرنائی آپے ڈھٹھ، شبد سُت سیس جھکائیندا۔ توں صاحب سلطان پُرکھ سمرتھ، تیرا آنت کھئے نہ آئیندا۔ تیرے مندر بہ بہ گاوں تیرا جس، تیرا جس اپنے وچ سمائیندا۔ توں مارگ دینا ہس ہس، ہنس مکھ تیرا ناؤن وڈیائیندا۔ تیرے نام دہائی دروہی در تیرے آیا نس، اور پنڈھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در ایک منگ منگائیندا۔ در منگان منگ دھئے جوڑ، جوڑ جوڑ واسطہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی تیری لوڑ، تڈھ بن تیرا سُت کم کیسے نہ آئیا۔ ایک دینا ساچا گھوڑ، راس اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن نرگن جانا بہڑ، سرگن سرگن میلا

سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، دے مت آپ سمجھائیا۔ دیوے مت سچ اسپس، ہر جُو
 ہر ہر دیا کھائیندا۔ کرے کھیل صاحب جگدیش، جگدیش اپنی دھار چلائیندا۔ ایک چھتر جھلے ساچے سپس، پُرکھ اکال آپ ٹکائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شاہ پاتشاہ شہنشاہ شاہو شاہاش، اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ سْت شبد اُٹھ مار دھیان، ہر
 ساچا سچ جنائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، پُرکھ ابناسی چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ تھر گھر مندر کر پروان، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ وشن
 برہما شو دے دے دان، ترے پنج تیری جھولی پائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں انڈج جیرج اُتہج سینج کھول دگان، وست امولک
 ایک ہٹ ورتائیندا۔ لکھ چوراسی بن بن ویکھے ساچا کاپن، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ناد شبد دُھن دُھنکان، راگ انادی ناد وجائیندا۔
 انحد سیوا کرے مہان، بن سیوک سیوک کھائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ نرگن نرگن سرگن سرگن کرے پہچان،
 بے پہچان اپنے اُپر پڑدہ پائیندا۔ کرے کھیل وچ جہان، دو جہاناں والی اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 شبدی سْت تیری سہائے رُت، رُت رُتھی آپ سہائیندا۔ ساچی رُتھی سوہے بسنت، ہر ساچا سچ سہائیا۔ کرے کھیل سِری بھگونت،
 بھگون اپنا راہ چلائیا۔ ایک ناؤں منیا منت، منتر اپنا ناؤں سمجھائیا۔ آد جگاد رہے جگا جگنت، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ کرے کھیل
 کھیل بے آنت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ آپ بنا تیری بنت، گھڑن بھننہار ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا
 راہ ایک وار سمجھائیا۔ ساچا راہ گرو گرو اتار، گر گر بھيو چکائیندا۔ پنج تت کایا ہو اجیار، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچی
 دُھنکار، بن تندی تار سُنائیندا۔ بند کواڑی کھول تاک، تاک اپنی آپ جنائیندا۔ بودھ آگادھ بھوکھت واک، بھاکھیا اپنی آپ سُنائیندا۔ آتم
 پرما تم بنے سجن ساک، برہم پاربرہم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ترے بھون چوڈاں لوک کھولے ہاٹ، اُون گون ویکھ وکھائیندا۔ نو نو ویکھے گھاٹ،
 سْت سْت پھیرا پائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ رچ رچ راس، منڈل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ وید پُران شاستر سمرت گا گا جس، جس اپنا آپ جنائیندا۔
 ویکھنہارا کھیل تماش، جگ جگ اپنی کھیل کرائیندا۔ شبدی سْت تیرا کر پرکاس، پرکاس پنج تت جنائیندا۔ گر اتار کر داسی داس،
 سیوک سیوا اک سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر پوری کر کر آس، مُرشد مُرید روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سْت

شبد تیرا ساچا در، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ مارگ پنٹھ دسے میت، سو پُرکھ زرنجن دیا کھائیا۔ شبد سُت تیری ساچی ریت، ہر پُرکھ
 زرنجن آپ چلائیآ۔ ایکنکارا کھیل کرے انڈیٹھ، نیتر نین نظر نہ آئیآ۔ آد زرنجن اک اتیت، ترے گن نانا توڑ ٹڑائیآ۔ ابناسی کرتا لیکھا جانے
 مندر مسجد مسیت، شودوالے مٹھ پھیرا پائیآ۔ سری بھگوان ٹھانڈا سیت، در گھر ساچا اک سُہائیآ۔ پاربرہم پرہہ گائے گیت، ناؤں زرنکارا
 آپ درڑائیآ۔ آتم پر ماتم وسے چیت، چیتن اپنا بھویو کھلائیآ۔ پنج تت نیتن نیت، نت نوت ویکھ وکھائیآ۔ پاوے سار کایا کھیت، بنک دوارا
 وڈ وڈیائیآ۔ زرنگن سرگن کر کر ہیت، آپ اپنا سنگ نبھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھائیآ۔
 زرنگن سرگن بٹھے نانا، نانا اپنا جوڑ جوڑائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ میل ملائے سجن ساکھ، سین اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ بند کواڑی کھولے تاکا، بن ونجارا ہٹ چلائییندا۔ ساچی سیج سہائے کھاٹا، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ ایکا رس پیائے جام باٹا،
 امرت چرن کول جھرائیندا۔ بودھ آگادھی اناد انادی زرنگن سرگن سنائے گاتھا، بھویو ابھیدا آپ کھلائییندا۔ پنج تت اندر کر کر واسا، وشو اپنا
 آپ سمجھائییندا۔ آپے جانے بھوگ بلاسا، سیج سہنجنی ڈیرہ لائیندا۔ آپے ویکھے کھیل تماشا، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدی سُت تیرا راہ، صفت صلاحی دئے چلا، چال نرالی اک چلائییندا۔ چال نرالی رکھے اک، ایکنکار
 وڈی وڈیائیآ۔ آد پُرکھ تیرا لیکھا دتا لیکھ، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹھائیآ۔ تیری سیکھیا پنج تت کایا گُر اوتار پیر پیغمبر لینی سیکھ، ساکھیات کرے
 پڑھائیآ۔ نیکا نیکا چھوٹا چھوٹا لوک مات ونڈنا حص، کینکا کینکا آپ ورتائیآ۔ آپ سُتا رہنا دے کر پٹھ، کروٹ اپنی نہ مائل بدلائیآ۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی حصہ سوا گتھ، مائکھ مائس بوجھ بوجھائیآ۔ سُت شبد نیتر رو،
 نیناں نیر وائییندا۔ پُرکھ ابناسی تیری سو، تڈھ بن ہور نہ کھئے جنائیندا۔ تیرا نانا سچا موہ، مُجبت ہور نہ کھئے ودھائییندا۔ سچکھنڈ دسے نہ
 دوسر کو، تھر گھر ڈیرہ نہ کھئے وکھائیندا۔ تُوں صاحب ساچا ڈھوآ دتا ڈھو، خالی جھولی آگے ڈاہندا۔ اپنا امرت رس چو، ترسنا ترکھا
 بھکھ گوائیندا۔ اپنے جہا آپے ہو، آپ اپنا روپ پرگٹھائییندا۔ تیرے چرناں جاواں چھوہ، دوسر سنگ نہ کھئے نبھائییندا۔ تیری جوت ساچی
 لو، جوتی جاتا اکو نظری آئیندا۔ میرے آتر بیج اپنا بو، رنگ تیرا موہے بھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا

ساچا ور، در تیرے بھکھک منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیا۔ سُت شبد اُٹھ اُٹھ نٹھ، پرہ ٹھوکر نام لگائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر چرن دوارے تیرا اکٹھ، دوجا گھر نہ کھئے بنائیا۔ ایکا جوت نُر کر پرکاس، پرکاس نال وکھائیا۔ ساچا مارگ دیواں دس، دہ دشا تیری وڈیائیا۔ پنج تت اندر آپے پھس، پردہ رکت بوند ٹکائیا۔ اندر وڑ وڑ گاواں جس، جس تیرا صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، تیرا مارگ لوک مات آپ لگائیا۔ شبدی مارگ گر اوتار، ہر ہر کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگوت کر اجیار، بہاوی بھو سرب سمجھائیندا۔ سنت کنت دے آدھار، اُدھر ادھر دیا کھائیندا۔ گُرمکھ گُرم گُرم پاوے سار، نرگن سرگن گود بہائیندا۔ گُرسکھ گُرم گُرم کر وچار، در گھر ساچے میل ملائیندا۔ جُگا جُگنتر جے جیکار، سوہلا ڈھولا آپ درڑائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے وارو وار، نو سو چورانونے چوڑی اپنا کال بنائیندا۔ اتم بولا ایکا وار، ایکنکارا آپ سُنائیندا۔ جس رچنا رچی سرب سنسار، سو صاحب ویکھ وکھائیندا۔ تیرا میرا اک وبار، بوہاری آپ سمجھائیندا۔ چھوٹے بالے کر تیار، گر اوتار مات گھلائیندا۔ حُکمے اندر کر کر کار، کرتا حُکمے آپ پھرائیندا۔ اتم سدے در دوار، چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ لہنا دینا منگے وارو وار، ابھل بھل کدے نہ جائیندا۔ سُت شبد سد پھریدار، پھر گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیندا۔ پیر پیغمبر آون جاون وارو وار، پنج تت کایا چولا سرب تجائیندا۔ کھانی بانی انجیل قرآنی وید پُرانی شاستر سمرت رسنا جہوا کر تیار، ترے ویلا گر اوتاراں بندھن ڈوری نام بندھائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر اپنے ہتھ رکھے اپنا ویلا، تہت وار نہ کیسے سمجھائیندا۔ شبدی شبد سجن سہیلا، سکلا سنگ سنگ وکھائیندا۔ نرگن وسے اک اکیلا، نرنکار نراکار نچ گھر اپنے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سُت ابناسی اچت، چترک کر چتر تیری چتا نہ کھئے بنائیندا۔ سُت شبد گیا جھک، پرہ تیری وڈ وڈیائیا۔ تیرا میرا پینڈا نہ جائے مُک، جُگ چوڑی کھیل کرائیا۔ چتا اپر رکھے نہ کوئی چُک، مڑھی گور نہ کھئے دبائیا۔ تیری کرنی پیا اُٹھ، تیری سرن سچی سرنائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران ایکا نام دیواں نگی نگی مٹھ، لوک مات سیو لگائیا۔ اتم پھڑ پھڑ رکھاں سچکھنڈ دی نگی گٹھ، اپنے چرناں ہیٹھ دبائیا۔ اک دو جے نوں لین پُچھ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ دین مذہب ذات پات ورن گوت آگے دسے نہ کچھ، خالی ہتھ دین دبائیا۔ ہر کا ناؤں سچ سچ، مانک

موتی نین شرمائیا۔ کایا ماٹی بھانڈا پاچ پوچ، تن خاکی خوشی منائیا۔ ہر کا شبد گر سترگر کیسے نہ آوے سوچ، سوچ سوچ تھکی سرب لوکائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت سنت گرمکھ گرسکھ پرہہ درشن در رہے لوچ، نیتز لوچن نین دھیان لگائیا۔ کیسے ہتھ نہ آوے بنک دوارے قلعے کوٹ، چار کُنٹ دہ دشا نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ رہی گر لائیا۔ ساچا مارگ مگ انڈٹھ، پنتھ گرمکھاں ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا اکو ور، ایکا سکھیا ست شبد جنائیا۔

★ ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ یکرمی کرتار سنگھ دے گرہ پنڈ منڈی جمال ضلع فروزپور ★

گر اوتار تیرا ناد، جگا جگنتر مات وجائیا۔ گر اوتار تیرا راگ، بن بن راگی راگ سُنائیا۔ گر اوتار تیرا سواد، بن رسنا جہوا کھائیا۔ گر اوتار تیرا کھیل تماش، لوک مات ویکھن چائیں چائیا۔ گر اوتار تیرا ساتھ، سرگن بن بن سیو کھائیا۔ گر اوتار تیرا گھاٹ، پتن ایکا ایک سمجھائیا۔ گر اوتار تیری ذات، ذرہ ذرہ نور رُشنائیا۔ گر اوتار تیری کرامات، ساچی کرنی دئے جنائیا۔ گر اوتار تیری دات، جگا جگنتر مات ورتائیا۔ گر اوتار تیری شاخ، ڈالی ڈالی آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے ایکا گھر وڈیائیا۔ گر اوتار تیرا سنگ، نرگن سرگن جوڑ جوڑائیندا۔ گر اوتار تیرا اند، اند منگل اک سمجھائیندا۔ گر اوتار تیرا چھند، ساچا ڈھولا ایکا گائیندا۔ گر اوتار تیرا چند، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ گر اوتار تیرا جگت پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ گر اوتار تیرا ستار تند، بن تندی راگ لائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ گر اوتار تیری ونڈ، ونڈنہارا آپ ونڈائیا۔ گر اوتار تیری حد، ہوئے حد نال ملائیا۔ گر اوتار تیری جد، جد ایکا ایک بنائیا۔ گر اوتار تیری مدھ، مدھ رسنا نام وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گر اوتار تیری کل، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ گر اوتار کھیل اچھل، اچھل اچھل آپ جنائیندا۔ گر اوتار ساچا پھل، پنج تت بوٹا مات مہکائیندا۔ گر اوتار وکھائے دھام اچھل، اچھل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ گر اوتار آنتر آنتر جائے رل، جوتی جوت جوت ملائیندا۔ گر اوتار سچ سنڈیسہ گھل، جگا جگنتر آپ جنائیندا۔ گر اوتار آتم سیجا بے مل، گھر سہنجنا سوہیا پائیندا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا کھیڑا آپ وسائیندا۔ گُر اوتار تیرا کھیڑا، کھیڑکی اپنی آپ کھلائیآ۔ گُر اوتار تیرا ویہڑا، پنج تت دیوار بنائیآ۔ گُر اوتار تیرا ڈیرہ، گھر مندر سوہا پائیآ۔ گُر اوتار بھیو چُکائے سنجھ سویرا، دوس زین نہ کھئے وکھائیآ۔ گُر اوتار دیوے گیڑا، جُگ جُگ گیڑا آپ وکھائیآ۔ گُر اوتار کرے نیڑا، حق حق سمجھائیآ۔ گُر اوتار پائیں گھیرا، چاروں کُنٹ کر رُشنائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سُنائیآ۔ گُر اوتار تیرا سنگ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ گُر اوتار تیرا مردنگ، مرد مردانہ آپ جنائیندا۔ گُر اوتار کھیل ورہنڈ، ورہنڈی کار کھائیندا۔ گُر اوتار دُئی دوتی ڈھائے کندھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بنک آپ سہائیندا۔ گُر اوتار سچ سندیسہ، ہر سچ سچ جنائیآ۔ گُر اوتار ایکا پیشہ، بن پیشوا آپ سمجھائیآ۔ گُر اوتار وکھائے ساچا دیسا، دیس دستر آپ پھرائیآ۔ گُر اوتار سیو لگائے ہمیشہ، جُگ جُگ حکم چلائیآ۔ گُر اوتار اتم میٹے آپے ریکھا، ریکھا اپنی اپنے وچ سمائیآ۔ گُر اوتار نیوں نیوں سجدہ سیس کرن آدیس، آدیس آدیس الائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، گُر اوتار تیرا ناؤں صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کر کِریا کِریا پاندھ کِریا کرے کُرمائیآ۔

۶۲۰

۶۲۰

☆ ۱۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بلونت سنگھ دے گرہ تلونڈی ضلع فروزپُڑ ☆

گُر اوتار تیرا نشان، ترے بھون دھنی آپ پرگٹائیندا۔ گُر اوتار دین بیان، رسنا چہوا صفت صلاحیندا۔ گُر اوتار کرن دھیان، دیرگھ روگ اک لگائیندا۔ گُر اوتار متن آن، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ گُر اوتار ہون حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ گُر اوتار بال انجان، نرگن سرگن کھیل وکھائیندا۔ گُر اوتار تیرے تیری کرن پہچان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے گرہ دئے وڈیائیآ۔ گُر اوتار داسی داس، سیوک سیو سیو جنائیندا۔ گُر اوتار تیری راس، تیرے منڈل آپ بہائیندا۔ گُر اوتار تیرا ساتھ، ستھر تیرا اک سہائیندا۔ گُر اوتار ڈالی پات، پت ڈالی مات مہکائیندا۔ گُر اوتار تیرا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سر تیرے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سٹ سچ دوار، پرہہ آگے سیس جھکائیآ۔ تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیری

شہنشاہیا۔ لکھ چوراسی کر پسار، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیا۔ ایکا ناد سچ ڈھنکار، گرہ گرہ راگ سُنائیا۔ ساچی سخیان منگلاچار، منگل
 اپنے ناؤں وڈیائیا۔ کھیلے کھیل اپر اپار، اپرمپر روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ پنج تت تت آدھار، برہم برہم سہائیا۔ کرم کرم کر
 وچار، دھرم دھرم ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون روپ ویس دھرائیا۔ کون روپ ویس
 رکھ، رکھیا سرب کرائیندا۔ کون روپ ہو پرتکھ، پارکھو اپنی دیا کھائیندا۔ کون روپ مارگ دس، مہا صفت صلاح جنائیندا۔ کون روپ
 دیویں رس، بن رسیا ایکا رس چکھائیندا۔ کون روپ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا موہے
 بھائیندا۔ در تیرا سد اڈیک، نت نوت دھیان لگائیا۔ پروردگار لاشریک، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ تیرا مارگ بے نظیر باریک، نظر
 کیسے نہ آئیا۔ دو جہان بن قلم شاہی کھچیں لیک، سچ نشانہ اک لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 تُوہ آگے میری عرضوئیا۔ تُوہ آگے عرضوئی صاحب سلطان، دوئے دوئے جوڑ سیس جھکایا۔ کون بدھ کھیل کریں جہان، دوئے جہاناں دوئے
 دوئے روپ دھرایا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کھایا۔ کون وست امولک دیویں دان، داتا دانی بن ورتایا۔ کون مندر وسیں
 مکان، گرہ مندر ڈیرہ لایا۔ کون روپ جھلائیں نشان، سچ نشان اک وکھایا۔ کون روپ گائیں گان، منتر انتر انتر منتر نش اکھڑ اکھڑ
 وکھڑ آپ پڑھایا۔ کون روپ اپنا ناؤں پرسدھ کریں سری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، تُوہ بن نظر کھئے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی ہو دیال، اپنی دیا کھائیندا۔ شبد سٹ ساچے لال، لالن ایکا رنگ رنگائیندا۔ کرے
 کھیل گر گوپال، گر گر ویس دھرائیندا۔ پنج تت دوار بنائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک بنائیندا۔ دیپک دیا آپے بال، جوتی جاتا
 ڈگمگائیندا۔ نرمل جیا کر نہال، نہچل اپنا دھام وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ بھیو ابھیدا
 سری بھگوانا، ایکنکارا ایکا وار جنائیا۔ بودھ آگادھ شبد ترانہ، نرگن نرگن کرے پڑھائیا۔ شبد گر گر کھیل مہانا، گر گر ویکھے تھائوں
 تھائیا۔ ستگر روپ سد سد جنائے اک پد نربانا، نربان پد اک پرگٹایا۔ پنج تت برہم مت پاربرہم سُنائے ساچا گانا، گا گا اپنا حکم منائیا۔
 ست سندیسہ نر نریشا دیونہارا چتر سُبجانا، مۆرکھ مۆرھ دئے وڈیائیا۔ کرے کھیل وچ جہانا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ گر اوتار پھرے

بانا، باہوں پکڑ آپ اُٹھائیا۔ اُتر آتم بٹھے گانا، ساچا سگن منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد وسیرا ایکا گھر، پُوت
 سپوُتے دئے وڈیائیا۔ پُوت سپوُتے تیرا راگ، انراگی آپ جنائیندا۔ پُوت سپوُتے تیرا ویراگ، بن ویراگی آپ پرگٹائیندا۔ پُوت سپوُتے تیرا
 تاگ، بن تندى تند بندھائیندا۔ بن نیتر کھولے جاگ، بن اکھ اکھ پرتکھ ملائیندا۔ کنت سہیلا سچ سُبھاگ، گھر سخیاں میل ملائیندا۔
 نرمل نرمل دھوونہارا داغ، اُجل اُجل رُوپ وٹائیندا۔ اپنے اُتر آپے کاڈھ، آپ آپا گود سہائیندا۔ نرگن سرگن لڈائے لاڈ، سمرتھ پُرکھ مہما
 اکتھ، کتھ کتھ اپنا راگ الاٹیندا۔ آپے جانے اپنی آر پار مدھ حد، گرہ گرہ گھر گھر اپنا تال وجائیندا۔ پنچ پنچ مارگ ایکا دس، پنچم
 پنچم پنچ جوڑ جوڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبدى شبد صلاحیندا۔ شبد صلاح صاحب گر پیر، پیغمبر
 ایکا رنگ رنگائیا۔ دس نہار آپ تدبیر، ترتیب اپنے ہتھ وکھائیا۔ پڑھنہار آپ تکبیر، تسبیح مالا نہ کھئے بنائیا۔ گھڑنہار آپ زنجیر، شرع زنجیر
 اک وکھائیا۔ ویکھنہارا آنت اخیر، آخر اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ وسے دھام بے نظیر، نظریہ رُوپ نہ کھئے جنائیا۔ صاحب سلطان شاہ حقیر،
 شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد جگاد نہ ہوئے دلگیر، ایکا رنگ سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 شبدى شبد جنائیا۔ شبدى راگ شبدى دُھن، ہر شبدى شبد جنائیندا۔ شبدى لیکھا سچکھنڈ دوارے تھر گھر میلا سُت سُت
 آپے چُن، ابناسی اچت دیا کھائیندا۔ سُن اگم نہ کوئی گُن، گنوتنا بھیو نہ کھئے رکھائیندا۔ لیکھا جانے اپنا پُھن، پُھن منتر ہتھ کیسے نہ آئیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا بھیو آپ چُکائیندا۔ ساچا بھیو شبد گر میت، ہر سجن سچ جنائیندا۔ تیری اچھیا ساچی
 ریت، گر اوتار رُوپ دھرائیندا۔ اُتر وڑ ہر اندیٹھ، اندیٹھا دھام سہائیندا۔ بن رسنا گائے گیت، گیت گوبند الاٹیندا۔ مانس جنم مانکھ
 جیت، ہار جت نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ کھلاٹیندا۔ شبد سُت چرنی
 ڈھتھ، مستک چرناں نال چُھپائیا۔ سچکھنڈ دوارے رہوں وس، تھر گھر دیویں موہے وڈیائیا۔ اکو مارگ دینا دس، جس مارگ نیوں
 نیوں لاگاں پائینا۔ اکو ناؤں دینا دس، آد جگاد صفت صلاحیا۔ ایکا مندر جاواں وس، دوسر چھن نہ کھئے چُھپائیا۔ ایکا ڈھولا گاواں جس،
 لیکھا لیکھ نہ قلم شاہیا۔ آنت کنت بھگونت پارہم میری پوری کرنی آس، آس تیرے آگے اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کَریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے ناؤں ناؤں رُشنائیا۔ پُرکھ ابناسی سچّا ٹھاکر، ہر جو ہر ہر دیا کھائیندا۔ میرا کھیل اتھاہ ساگر، ڈُونگھا نظر کیسے نہ آئیندا۔ پوٹ سپوٹے دیوے آدر، بالے بالی گود اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیونہارا ساچا ور، در پردہ آپ چُکائیندا۔ در پردہ چُکے چُکائے اوہلا، واہ واہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی بنے گولا، بن سیوک سیو کھائیا۔ شبدی سٹ تیرا ڈھولا، اپنا ناؤں پرگٹائیا۔ نرگن سرگن آپے مولا، مولا اپنی کھیل کرائیا۔ نجھر رکھے امرت کولا، چرن چرن نال رگڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، تیری دھار آپ بندھائیا۔ تیری دھار ہر نرنکار، وڈا نیکا آپ بنائیندا۔ اپنی اچھیا ہو تیار، ساچی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ اسنکھ اسنکھا کینکے وچوں کینکا کینکا کر تیار، بھورا بھورا ونڈ ونڈائیندا۔ گر پیر اوتاراں دے آدھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، تیرا بنس آپ بنائیندا۔ اسنکھ اسنکھا وچوں ونڈ، اپنی ساچی ونڈ ونڈائیا۔ سب توں نیکا ہو ہو کھنڈ کھنڈ، کھنڈا اپنا نام اُٹھائیا۔ نرگن نرگن ہو پرچنڈ، پرچنڈ ویس وٹائیا۔ صاحب دیاں سورا سرننگ، سور پیر اک رگھڑائیا۔ کر کَریا سچکھنڈ دواویوں باہر سُنائے اپنا چھند، بند اپنا بندھن پائیا۔ ناتا جوڑ بتی دند، رسنا جہوا انگ لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، شبدي سٹ توہے دیوے ور، گر اوتار تیری جھولی پائیا۔ گر اوتار نکے نکے، ننھے ننھے بالے آپ پرگٹائیندا۔ پیر پیغمبر درگاہ ساچی اکو اکھڑ سکھے، سکھیا سکھ سکھ درڑائیندا۔ بن قلم دوات، شاہی حرف حروف آپے لکھے، الفیے نہ نال ملائیندا۔ پینتی اکھڑ نہ کیسے حصّے، اپنا حصّہ نہ کیسے وکھائیندا۔ دیونہارا جتھے کتھے، ادھر ادھر اپنی دھار چلائیندا۔ گر اوتار پڑھائے اپنے باہر مکھی چٹھے، آنتر حرف نہ کیسے دسائیندا۔ سارے اتم ہوئن پھکے، مٹھا رس اپنا آپ چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، بن اپنے کیسے اُتے نہ ویسے، ڈوری ہتھ نہ کیسے بھڑائیندا۔ ڈوری دیوے نہ ہتھ کرتار، بندھن ایکا اپنا پائیا۔ سیوا لاگر اوتار، دھر سندیسہ اک الاٹیا۔ حُکھے اندر کر تیار، ترے گن میل لئے ملائیا۔ گر چیللا ویکھنہار، سجن سہیلا دیوے مان وڈیائیا۔ وقت ویلا وچ سنسار، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا اکھڑ نہ دیوے دان، اکھڑ صفت نہ سُنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گائن گان، گا گا اپنا حُکم منائیندا۔ آپے بنیا سب دا جانی جان، اپنی پچھان نہ کیسے وکھائیندا۔

جوں بھاویں توں جھلک دیوے آن، پلک اکھّ اکھّ کھلائیندا۔ سارے جھولی اڈّ کے منگن دان، بھریا نظر کھئے نہ آئیندا۔ واہوا کھیل کرے بھگوان، سٹ دُلا رے جگت و نجارے لوک مات ماتر ہٹّ چلائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آد جگاد اکو یاتر، یاترا سب دی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سچ سندیسہ دیندا رہے پاتر، پٹی اپنے نام پڑھائیندا۔ صفت صلاح کر کر جائن وید شاستر، سمرت وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنے اُتے آپے ہوئے شاکر، شکر یہ سب توں اپنا آپ کرائیندا۔

★ ۱۱ بھادروں ۲۰۱۹ یکرمی کپہر سنگھ دے گرہ رچی والا ضلع فرورزپر ★

شبد سٹ در منگے منگ، ہر چرن ملے سرنائیا۔ کون کھیل سورا سربنگ، سورپیر دئے ورتائیا۔ کون روپ گر اوتار رنگ، رنگ رنگیلا اک چڑھائیا۔ کون سیج سہنجنی پلنگ، کون آسن ڈیرہ لائیا۔ کون ناد دھن مردنگ، کون راگی راگ سنائیا۔ کون بودھ آگادھی چھند، چھپر اپنے نام لگائیا۔ کون دوارے سچ اند، اند اند وچ پرگنائیا۔ کون بیڑا دیوے بندھ، بنھنہار کون اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اک عرضوئیا۔ اک آرزو اک ارداس، چرن سرن سرن چرن اک رکھائیندا۔ کون بدھ کھیل تماش، ہر جو ہر ہر کھلائیندا۔ کون بدھ بائے راس، منڈل منڈپ ڈیرہ لائیندا۔ کون بدھ کر پرکاس، نورو نور نور دھرائیندا۔ کون بدھ دیوے ساتھ، سگلا سنگ نبھائیندا۔ کون بدھ سنائے گاتھ، بھو ابھید کھلائیندا۔ کون بدھ ہوئے اناتھاں ناتھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کون بدھ بنے پت مات، پتا پوت گود سہائیندا۔ کون بدھ کرے اتم ذات، اذاتی روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ کون بدھ بٹھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ کون بدھ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائیندا۔ کون بدھ گائے جس، رسنا جہوا نہ کھئے رکھائیندا۔ کون بدھ سچکھنڈ دوارے جائے وس، تھر گھر اپنا آسن لائیندا۔ کون بدھ آد جگاد جگا جگنتر رہیا نس، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ کون بدھ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔ کون بدھ ساچی دھار اندر جائے پھس، کون پھاندی بند بندھائیندا۔ کون بدھ کریں کھیل اک اکتھ، رسنا جہوا کتھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، سٹ شبد جھولی ڈاپندا۔ کون بدھ کھیل

تماشاً، کھیلنہارا کھیل کرائیا۔ کون بدھ سچکھنڈ نواسا، سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ کون بدھ ساچے منڈل پاویں راسا، ہر پُرکھ نرنجن
 سچا شہنشاہیا۔ کون بدھ ایکنکارا پوری کریں اپنی آسا، ترسنا اور نہ کھئے جنائیا۔ کون بدھ آد نرنجن نور پرکاسا، پر پُرکھ بے پرواہیا۔ کون
 بدھ سری بھگوان ہوئیں داسی داسا، بن سیوک سیو کماٹیا۔ کون بدھ سری بھگوان کھیلیں کھیل پرتھی آکاشا، گگن منڈل پھیرا پائیا۔
 کون بدھ پاربرہم برہم دیویں سچ بھرواسا، دھیرج دھیر اک دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، اکو
 تیری اوٹ تکاٹیا۔ کون بدھ تیری اوٹ، تیرا تیری اک رکھائیندا۔ کون بدھ قلعے کوٹ، بنک دوار اک جنائیندا۔ کون بدھ نرمل جوت،
 جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کون بدھ ناتا بٹھائے اوت پوت، پتا پوت ویس وٹائیندا۔ کون بدھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیندا۔ ساچی بدھ سری بھگوان، بوہ بھانتی آپ جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ مکان، ست ستوادی
 ڈیرہ لائیا۔ شاہو بھوپتی راج رجان، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیا۔ تخت نواسی نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ جوتی نور نور مہان، پرکاس
 پرکاس وچ ٹکائیا۔ سچ سندیسہ ڈھر فرمان، ڈھر دی دھار آپ جنائیا۔ در درویشا بن بھگوان، بن سیوک سیو کماٹیا۔ آد آد اک
 آدیسا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ نرگن نرگن کر کر ویسا، ویس اولڑا آپ وٹائیا۔ سدا سہیلا اک اکیلا وسے ساچے دیسا، دوسر
 رنگ نہ کھئے رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو دئے جنائیا۔ ساچا دیس سچ محل، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد
 جگاد رہے اٹل، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، پاوا چول نہ کھئے وکھائیندا۔ دیپک پرکاش جوتی آپے بل، نت نوت
 ڈگمگائیندا۔ مقامے حق حق اٹل، اٹل اپنی دھار چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑدہ آپ گھلائییندا۔ ساچا
 پردہ دیوے لاه، ----- کرے کھیل سچا شہنشاہ، حکمران وڈ وڈیائیا۔ ست دلارا نکا بالا دئے سمجھا، سمجھ سمجھ نال ملاییا۔
 نرگن نرگن رمز اشارہ اک وکھا، رحیم رحمان دیا کماٹیا۔ الفیے حمزہ نہ روپ سکے کھئے وکھا، اکھر وکھر نہ کھئے درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑدہ آپے لاییا۔ ساچا پڑدہ دیوے لاه، ہر ستگر دیا کماٹیندا۔ ست شبد دھیان لگا، دھیان دھیان نال
 ملاییندا۔ پھڑ بابوں راہے دئے پا، رہبر اپنا کھیل کرائیندا۔ ساچی سکھیا اک جنا، ساکھیات روپ وٹائیندا۔ نیتر نین دئے وکھا، نیج نیتر آپ

گھلائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی دھارا آپ جنائیئندا۔ ساچی دھارا ایکنکار، ایکا ایک جنائیا۔ آد آد کھیل
 اپار، اپرمپر ویکھ وکھائیا۔ بے عیب بے عیب سانجھا یار، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل اپر اپار، خالق اپنا کھیل کرائیا۔ ثالث بنے
 سچ دربار، درگاہ ساچی ڈیرہ لائیا۔ پتا پوت کرے وبار، بن وچولا وپس وٹائیا۔ ساچا ڈھولا بول جیکار، سوہلا ایکا ناؤں سُنائیا۔ تولا
 بن تولنہار، ایکا کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ پڑدہ اوہلا دئے نوار، بھیو ابھیدا آپ گھلائیئا۔ ست ست کر پیار، ابناسی اچت گود سہائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا نر نرنکارا اک جنائیا۔ سچ سندیسہ ساچا میت، ہر ستگر آپ جنائیئندا۔ گرو اوتار
 گر گر ریت، پنج تت کایا کھیل کرائیئندا۔ دھام اولڑا اک انڈیٹھ، انڈیٹھری کار کمائیئندا۔ نرگن نرگن گائے گیت، سرگن سرگن آپ سُنائیئندا۔
 سدا سہیلا چلائے ساچی ریت، پتت پتت دیا کمائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا رنگ آپ وکھائیئندا۔ ساچا رنگ
 ہر رنگ راتا، رنگ رنگیلا اک جنائیا۔ پنج تت میلا پتا ماتا، پنج تت تن کرے کرمائیا۔ پنج تت کھیلے کھیل تماشا، پنچم اپنا بھیو
 چھپائیا۔ پُرکھ ابناسی آپے جانے اپنا کھیل تماشا، مہربان مہربان مہربان مہربان نظر اک اٹھائیا۔ کایا بنک ویکھے کاسہ، قصبہ اپنا دئے وسائیا۔
 نرمل نور کر پرکاسا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ انحد دھن دھن دھرواسا، دھر دی بانی بان الایا۔ آتم پرماتم برہم پاربرہم ایش جیو بوجھائے
 پیاسا، ترسنا روگ رہن نہ پائیا۔ لیکھا جان پون سواسا، اُنجا پون اپنے وچ ٹکائیا۔ بودھ آگادھ کھول خلاصہ، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔
 لیکھا جانے رکت بوند رتی رت تولا ماشہ، بہار تل نہ کھئے ٹلائیئا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا پڑدہ دئے اٹھائیا۔ تولنہارا
 تول تولا ماشہ، اٹل دیا کمائیئندا۔ پنج تت تت پرکاسا، تت اپنا رنگ رنگائیئندا۔ کھیلے کھیل کھیل تماشا، منڈل منڈپ راس رچائیئندا۔ پنج
 پنچ دے بھرواسا، پنچم اپنا بھیو سمجھائیئندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پاربرہم برہم اپنا گھر وکھائیئندا۔ برہم نیتا برہم
 ویتا برہم کھیتا برہم چیتا، برہم پاربرہم دئے جنائیا۔ برہم بیٹھا پاربرہم لیٹا، سیج سہنجی دئے وڈیائیا۔ پاربرہم برہم تانا پیٹا،
 سوتردھاری کھیل کرائیا۔ پاربرہم برہم ایکا ویکھا، بنک اپنے رنگ رنگائیئا۔ آتر باہر نہ کھئے ریکھا، روپ رنگ نہ کھئے جنائیا۔ تتوت وٹائے
 بھیسا، پنچم پنچ کرے کرمائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیلے کھیل نر نریشا، نرگن سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ برہم برہم کر کر ہیتا،

پاربرہم پرہ دیوے سچ سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا آپ گھلائیا۔ برہم بالا برہم گوپالا، برہم جوت
 پاربرہم دیا کھائیندا۔ برہم وسے دھرمسالہ، برہم ویکھے جگت جنجالا، برہم لیکھا کال مہاکالا، پاربرہم اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھیو ابھیدا اچھل اچھیدا، پُرکھ اکالا دین دایالا دیاںدھ ٹھاکر سوامی پڑدہ اپنا آپ چُکائیندا۔ شبد سُت ہر
 پڑدہ چُک، چُک چُک دیا کھائیا۔ آد جُگاد جُک جُک میٹے تیری ترسنا بھکھ، بھکھیا بھکھ گوائیا۔ نرمل نراکار نُر نورانہ جوت اُجالا اُجل
 کرے مُکھ، مُکھ مُکھڑا صفت صلاحیا۔ جننی جن بن بن رکھے اپنی گکھ، دھن دھن جنیندی بنے مائیا۔ آپے پتا آپے مات آپے پت، بن بن
 دائی دایا سیوک سیوا سچ کھائیا۔ لوک مات سہائے ساچی رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ نیتر کھول ویکھ اٹھ، ہر جو اپنا بھیو چُکائیا۔
 پُرکھ ابناسی ایکا تھ، اٹھ بھنڈار ورتائیا۔ لیکھا جانے پنج ت کا یا ادھبھت، بھوکھت بھیو نہ کھئے جنائیا۔ کسے دواویوں نہ لئے پُچھ، صلاح
 اور نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد سچ دیوے ور، ور اکو اک جنائیا۔ اکو ور اک داتار، دیونہارا
 اک اکھوائیندا۔ ایکا ونج اک وپار، ایکا ہٹ چلائیندا۔ ایکا مندر اک دوار، ایکا گرہ سوہا پائیندا۔ ایکا نُر جوت اُجیار، ایکا نورو نُر
 سہائیندا۔ ایکا ناد شبد دھنکار، ایکا انراگی راگ الائیندا۔ ایکا آد جُگاد کھیلے کھیل اپرا پار، اپرمپر اپنی دھار جنائیندا۔ ایکا نرگن سرگن لئے
 اُہار، ترے پنج میل میل ملائیندا۔ ایکا وشن برہما شو دئے سہار، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا لکھ چوراسی ویکھے اکھاڑ، گھر گھر
 اپنا ناچ نچائیندا۔ ایکا لیکھا جانے پنجم دھاڑ، پنج وکارا ونڈ وندائیندا۔ ایکا ویکھنہارا ڈونگی غار، کایا کوری بھوری پھول پھولائیندا۔ ایکا
 دیا باقی کھلاپاتی کر اُجیار، مندر اندر آپ ٹکائیندا۔ ایکا ساقی بن بن ست پیالہ دیوے ٹھنڈا ٹھار، مدھر رس اک وکھائیندا۔ ایکا آتم پرما تم کر
 پیار، آتم میل ملائیندا۔ ایکا ست ستوادی ست شنگار، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ایکا لیکھا جانے دھر دربار، سچکھنڈ ساچے
 ڈیرہ لائیندا۔ ایکا شاہو بھوپ بن سکدار، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ ایکا دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ ایکا ہوئے
 جانی جان، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ایکا ویکھنہارا پنج ت مکان، کایا مندر اندر سوہا پائیندا۔ ایکا دیونہارا گیان، گرو گیان آپ ہو
 جائیندا۔ ایکا ناؤں کرے پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ ایکا ویکھنہار مار دھیان، لکھ چوراسی پڑدہ آپ اُٹھائیندا۔ ایکا کھیل کرے

مہان، مہابلی مہاپیر ہر اپنا بل دھرائیندا۔ ایک دیونہارا دان، داتا اپنی وست آپ ورتائیندا۔ ایک لیکھا جانے گوپی کاہن، گوپی کاہن اپنا
 روپ وٹائیندا۔ ایک ستگر گر گر کر نشان، گر اپنا ناؤں وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد ست تیرا گھاڑن گھڑ،
 پنج تت تیرا در سہائیندا۔ پنج تت تت دروازہ، دھر درباری آپ جنائیا۔ کھیلے کھیل غریب نوازا، بیہو ابھید آپ گھلاٹیا۔ نرگن سرگن رچ
 رچ کاجا، کرتا پڑکھ کرنی آپ کرائیا۔ شبد آگمی ایک واجا، بن تار ستار وجائیا۔ بھویت بھوپ ہر راجن راجا، جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کایا مندر ساچا گڑھ، ہر ہر جو آپ بنائیندا۔ سرگن اندر نرگن وڑ، نراکار کھیل کرائیندا۔ آتم
 پرما تم آپے پھڑ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ اپنا اکھ نیش آپے پڑھ، اپنا راگ لائیندا۔ اپنے محلے آپے کھڑ، کھڑ کھڑ سوبھا پائیندا۔ اپنا گھاڑن
 آپے کھڑ، ہر گھڑ گھڑ خوشی منائیندا۔ سرگن نرگن پھڑائے لڑ، پلو ایک گنڈھ پوائیندا۔ گر اوتار ناؤں دھر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔
 اپنی مرنی آپے مر، مر مر خوشی منائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے گھر گھر، گھر گھر وچ ڈنک وجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، شبدی تیرا رنگ محل، پنج تت وکھائے اک اٹل، اٹل اٹل آپ رکھائیندا۔ اٹل اٹل گرو گرو دھار، ہر ستگر آپ جنائیا۔ شبدی
 شبد شبد پیار، ہر شبدی آپ جنائیا۔ جوتی جوت جوت اجیار، نورو نور نور رشنائیا۔ پنج تت کایا کھیل آگم اپار، الکھ آگوچر آپ
 وکھائیا۔ سچ سندیسہ دیوے وارو وار، وارتا اپنی آپ جنائیا۔ لوک مات سچ وبار، بوہاری آپ کرائیا۔ کاغد قلم کر تیار، لیکھا شاہی ہتھ
 پھڑائیا۔ برہم ویتا دے آدھار، نیتز نینان نظری آٹیا۔ گر اوتار سیوادار، بن چاکر سیو کھائیا۔ صفت صلاحی صلاحکار، ساچا مارگ آپ
 لگائیا۔ لکھ لکھ شاستر سمتر وید چار، چار کھانی چار بانی چار جگ کرے پڑھائیا۔ چار گنٹ دے آدھار، چار ورن ورن سرنائیا۔ سچ
 سندیسہ ایکنکار، اکل کل دھاری آپ جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر فرمانبردار، لوک مات سیوک ساچی سیو کھائیا۔ دوئے دوئے جوڑ پرہ در
 منگن درس دیدار، دید عید چند رشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد ست ہر دیوے ور، تیرا ناؤں گرو گرو
 گردیو وڈیائیا۔ گردیو نمو ست، ست ستوادی تیرا ناؤں پرگٹائیندا۔ گردیو برہم مت، پاربرہم پرہ آپ درڑائیندا۔ گردیو الکھ ابھو نرگن
 سرگن کر پرگٹ، پرگٹ اپنا رنگ وکھائیندا۔ تت تت چلائے ہٹ، بن ونجارا ہٹ گھلاٹیندا۔ ساچی وست اکو گھت، وست امولک اک

جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے کھیل تماش، جگ جگ اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر سیوک روپ وٹائیندا۔ شبدی گر ستگر سیوا، چاکر خاک پا خاک جنائیا۔ آد جگاد سدا نہکیوا، نہچل بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ گیت گوبند گائے پن رسنا جہوا، بتی دند نہ کھئے ہلائییا۔ آد آنت اکو میوہ، مدھ اپنا رس چکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے سچ گڑمائیا۔ شبد گڑمائی تتو دھار، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ سرگن سرگن کر پیار، نرگن نرگن بھیو کھلائییندا۔ گر گر لیکھا دھر دربار، دھر درباری آپ جنائیندا۔ ویکھے وگسے وارو وار، آون جاون پتت پاون اپنا راہ چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست تیری ساچی سیوا، گر اوتار لگائے دیوی دیوا، حکمی حکم آپ جنائیندا۔ گر اوتار سیوک جگ چار، چار چار ونڈ ونڈائییا۔ لیکھا جانے دھر دربار، دھر درباری سچا شہنشاہیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی ویکھے ویکھنہار، نرگن سرگن اندر ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت دے آدھار، بھیو ابھیدا آپ کھلائییا۔ ساچے سنتن کر پیار، پرم پُرکھ دئے وڈیائییا۔ گڑمکھاں کھول بند کواڑ، گڑودوار اک جنائیا۔ گرسکھاں کرے پرکاس بہتر نار، اندھ اندھیر دئے مٹائییا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ، اُچے ٹلے پربت پھول پھولائییا۔ لیکھا جانے پُرکھ نار، نر نرائن وڈی وڈیائییا۔ ست دُلارا ایکنکار ایکا وار، بن جننی جن جائیا۔ جگ چوکڑی پاوے سار، نت نوت اپنا پھیرا پائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے آدھار، کلمہ نبی رسول پڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست ہر دیوے ور، معقول ایکا حکم سنائییا۔ ایکا حکم ہر معقول، محفل اور نہ کھئے لگائیندا۔ آد پُرکھ بدھا اصول، اصلیت اپنی آپ جنائیندا۔ حکمے اندر کوئن کوٹ رسول، رسواللہ آپ لائیندا۔ گر اوتاراں بنیا رہے مول، اپنا مول نہ کسے جنائیندا۔ آد جگاد نہ جائے بھول، ابھل اپنی کھیل وکھائییندا۔ کوئن کوٹ شنکر پھڑ پھڑ بیٹھے ترسول، ترے لوآن پار نہ کھئے کرائیندا۔ کوئن کوٹ برہما بن بن بیٹھے مزدور، لکھ چوراسی مزدوری سرب کھائییندا۔ کوئن کوٹ وشنوں منگن چرن دھوڑ، چرن دوارے نیوں نیوں سیس جھکائییندا۔ کوئن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر درس منگن حاضر حضور، حضرت اپنا مکھ چھپائییندا۔ ست شبد تیری آرزو کرے منظور، اجرت ہر نہ کھئے لگائیندا۔ سدا سہیلا سرب گناں بھرپور، بھرپوری اپنی دیا کھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، پنج تت تیری دھار جنائیندا۔ پنج تت دھار الکھ ابھید، بنگ برہم

چٹرائیا۔ تیرا کھیل اچھل اچھید، آد آنت نہ کھئے وڈیائیا۔ گر اوتار تیری کھیڈ، نکے بالے مات گھلایا۔ کسے نہ دسیں اپنا بہیت، کھل کھل نہ حال جنایا۔ نکئی موری نکا چھیک، کایا مندر گھر گھر وچ آپ کرائیا۔ نکئی جوت نکا بہیت، نیج نیتر دئے درسایا۔ مہر نظر مہربان رکھے چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا بھیو بھیو گھلایا۔ اپنا بھیو دس حال، بے حال منگ منگائیندا۔ سٹ دلارا تیرا لال، لالن تیری آس تکائیندا۔ تڈھ بن ہویا رہے کنگال، دو جہان نہ کھئے وڈیائیندا۔ گر اوتار جگت دلال، بن تیرے دلالی نہ کھئے کھائیندا۔ تیرا نام حق حلال، حقیقت پڑدے آپ اٹھائیندا۔ تیرا نور بے مثال، نیتر بن نظر نہ آئیندا۔ تیرے حکمے اندر بال نادان، بالی بالا سیو کھائیندا۔ تون صاحب بخشنہارا سچا دان، داتا دانی اک ہو جائیندا۔ گر اوتار تیرا نشان، کایا تت بنک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن ایشٹ نہ کھئے منائیندا۔ تڈھ بن ایشٹ نہ کھئے جگدیش، جگدیش تیری سرنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا پیسن رہے پیس، جگ جگ سیوا مات کھایا۔ تیرا کلمہ نام سچ حدیث، کائنات کرن پڑھایا۔ آنت کہن لاشریک، شرع وچ کدے نہ آئیا۔ سچ نشانہ تیرا ٹھیک، تڈھ بن گھائل نہ کھئے کرائیا۔ سرن چرن تیری سچ پریت، سو پڑکھ نرنجن موہے بھائیا۔ ہنگ برہم ساچی ریت، ریتوان اک جنایا۔ سوہنگ روپ تیرا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جائے بیت، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت ہون بھے بہیت، بھو بھ تیرا اک وکھائیا۔ تون وسین دھام انڈیٹھ، انڈیٹھا آسن لائیا۔ کر کریا نانک کیرے کھول وکھائی نکئی جیہی جہیت، بن اکھاں کر رُشنایا۔ کر درشن ہوئے سیت، اکئی تت نہ کھئے جلائیا۔ رسنا جہوا کہہ کہہ گئے میرا صاحب بیٹھلو بیٹھ، بے پرواہ بے پرواہیا۔ آد آنت اپنی دسے نہ کسے تاریخ، بھیو ابھید نہ کسے جنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات بنائے جگت شریک، شرع شرع نال ٹکرائیا۔ آپے وسنہارا نزدیک، دور دراڈا آپے ڈیرہ لائیا۔ آپے گائے سہاگی گیت، ساچا ڈھولا آپ لائیا۔ آپ بنائے مندر مسیت، شودوالے مٹھ رچن رچایا۔ آپے اٹھسٹھ تیرتھ پرکھے نیت، نیتوان وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد سٹ تیرا گھر تیرا ور تیرے گرہ دئے ملائیا۔ گرہ تیرے لگے بھاگ، وڈ بھاگی آپ لگائیندا۔ نرمل دیا دیپک جوت جگے چراغ، چاروں کٹ نور وکھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت بھگونت رچ رچ کاج، جگ

جُگ میلا میل ملائیندا۔ لیکھا جانے جیو سماج، سمجھ سمجھ وچ ٹکرائیندا۔ مگہ کعبہ حاجی ہاج، حُجرہ ہر جو آپ سہائیندا۔ شاہ پاتشاہ بن نواب، نؤبت اپنے نام وجائیندا۔ احباب وجائے سچ رباب، تار ستار نہ کھئے جنائیندا۔ کلجگ اتم ویکھنہارا آپ مہاراج، مہربان اپنی دیا کھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ست سرؤپی مار آواز، چار جُگ دے وچھڑے آپ جگائیندا۔ اہل اہل کھلائے پچھلا پاج، پڑدہ اُپر نہ کھئے رکھائیندا۔ ورن برن نہ رکھے کھئے لاج، دین مذہب مُکھ شرمائیندا۔ کوڑی کِریا ڈبے جہاز، چپو لا پار نہ کھئے کرائیندا۔ چار کُنٹ رکھے نہ کھئے لاج، جیو جنت سرب گر لائیندا۔ شبد گرو گُردیو سچا تاج، سیس جگدیش اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، نہکنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد کھیل مہان، جُگ کرتا جُگ کرنی کار کرتا پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نرگن چُکائے نرگن لہنا، سرگن دیوے سرگن دینا، دینا لہنا دینا سرگن نرگن نرگن سرگن دوہا اپنے ہتھ رکھائیندا۔

★ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پنڈ مناواں ضلع فروزپور ★

آد پُرکھ آد نرنکارا، ایکنکار کھیل کرائیندا۔ آد شبد ست دُلارا، پوت سپوتا ایکا جائیندا۔ آد محل اٹل منارا، سچکھنڈ آپ سہائیندا۔ آد در کھول کواڑا، تھر گھر اپنا بندھن پائیندا۔ آد دیپک کر اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ آد سنگھاسن کر تیارا، پاوا چول نہ کھئے رکھائیندا۔ آد پُرکھ ہو تیارا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ آد بھوپ بن سیکدارا، شہنشاہ ناؤں دھرائیندا۔ آد حُکم ست ورتارا، ست ستوادی آپ سُنائیندا۔ آد آدیس کر نِمسکارا، نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ آد پُرکھ آگم اتھاہ، الکھ اگوچر کھیل کرائیا۔ تخت نواسی شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ حُکمی حُکم حُکم جنا، حُکمے اندر بھیو جنائیا۔ سچکھنڈ دوار رچن رچا، رچ رچ ویکھ وکھائیا۔ در دروازہ آپ کھلا، غریب نوازا ڈیرہ لائیا۔ بودھ آگادھا ناد سُننا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ وکھائیا۔ آد پُرکھ اکل کل دھار، کل اپنی آپ دھرائیندا۔ نرگن

نرگن کر پیار، نرگن میلا میل ملائیندا۔ نرگن نار کنت بہتار، سچ سہنجی سیج ہنڈھائیندا۔ نرگن سُت سُت دُلا ر، پُوت سپُوتا رُپ
 وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ رچائیندا۔ ساچا کھیل ہر ہر کرتار، نر ہر نرائن آپ رچائیا۔
 سچکھنڈ نواسی ہو تیار، تھر گھر اپنا بھیو چُکائیا۔ پُوت سپُوتے دے آدھار، سپس جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ اک اسپس ایکا وار، ایکنکارا
 آپ جنائیا۔ سچ حدیث الکھ اگوچر بے عیب پروردگار، پرم پُرکھ کرے پڑھائیا۔ جودھا سورپیر وڈ بلکار، بل ایکا جھولی پائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی رکھ ہتھ، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ اکال اکال سمرتھ،
 سمرتھ اپنی دھار چلائییندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی وتھ، نرگن داتا آپ پرگٹائیندا۔ اپنی مہا گا اکتھ، کتھ کتھ آپ سُنائیندا۔ ست سرُپی
 ساچا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ در دوارے ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی کل ورتائیندا۔ سُت دُلا رے دیوے مت، سچ سچ اک درڑائیندا۔
 ست پُرکھ نرنجن ایکا بیج بیج اپنے وت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل سِری بھگوان،
 بھگون اپنی آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو مہربان، مہر نظر نین اٹھائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شخصیت اپنی دئے جنائیا۔ داتا دانی
 دیوے دان، دئیوان وڈی وڈیائیا۔ نرور پُرکھ بن بن ساچا کھن، گھنٹیا اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت نُر مہان، نورو نُر نُر رُشنائیا۔
 پروردگار وڈ محبان، حق مقامے سوہا پائیا۔ کلمہ کلام اک نشان، ناد انادا آپ وجائیا۔ تھر گھر ویکھ مار دھیان، دھر دربارا آپ کھلائییا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، رچ رچنا خوشی منائیا۔ رچنا رچ سِری بھگونت، سچکھنڈ ساچے خوشی منائیندا۔ سجن
 سہیلا نار کنت، کنت کنتوبل سوہا پائیندا۔ اپنی مہا گا بے آنت، بے آنت اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اپنا ناؤں منیا منت، منتر اکو اک درڑائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کرنہار اک اکھوائیا۔ تھر گھر
 ساچا کھول دوار، شبد سُت دئے وڈیائیا۔ ایکا وست ہٹ و نجار، نام و نجارا دئے کھلائییا۔ دیونہار بن ورتار، داتا دانی آپ ورتائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا آد پُرکھ ایکا ایک سُنائیا۔ سچ سندیسہ چھوٹے بال، ہر سجن سچ جنائیندا۔
 سُت دُلا رے تیرا تال، تلواڑا ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ نُر نوراہ ایکا لال، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ تھر گھر وسائے سچی دھرمسال، چھپر چھن

نہ کھئے چھہائیندا۔ اک اکیلا سد وسے تیرے نال، پُرکھ ابناسی وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ آد جُگاد جُگ جُگ گھالے تیری گھال، کیتی گھال
 تیری لیکھے پائیندا۔ صاحب سلطان نہکرمی بنے دلال، سچ سوامی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے سُت
 توہے سمجھائیندا۔ سُن سُت میری انس، سربنس تیرا وکھائیندا۔ تیری مہا رُپ گائے سہنس، سہنسر رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست وست امولک ایکا وار جھولی پائیندا۔ جھولی بھر سِری بھگوانا، بھگون
 اپنی دیا کھائیا۔ ایکا بخشے چرن دھیانا، سرن چرن سرنائیا۔ تیرا کھیل دوئے جہاناں، دوئے دوئے رُپ وٹائیا۔ نرگن سرگن پھرے جامہ،
 بے آنت بے پرواہیا۔ کھیلے کھیل گویا کابنا، منڈل منڈپ راس رچائیا۔ دیونہارا سچ نشانہ، نام نشانہ اک درڑائیا۔ بودھ آگادھی اک گیانا،
 نش اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھیو ابھیدا آپ جنائیا۔ بھیو ابھیدا چھوٹے سُت، ہر ہر جو آپ
 جنائیندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ پنج تت نہ کایا بت، ترے گن بندھن نہ کھئے رکھائیندا۔ نرگن اندر نرگن
 اٹھ، اٹھ اٹھ اپنی خوشی منائیندا۔ سچکھنڈ نواسی صاحب تٹھ، مہربان اپنی دیا کھائیندا۔ کیسے کولوں نہ لئے پُچھ، منگن در کیسے نہ
 جائیندا۔ ایکا ناؤں دیوے ساچی سچ، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنی دھار چلائییندا۔
 سُت شبد تیری سچ دلیل، ہر دلبر آپ جنائیا۔ آد جُگاد نہ کھئے وکیل، شرع ہور نہ کھئے وٹائیا۔ اینھے اوتھے نہ کھئے اپیل، ایکا حکم حکم
 ورتائیا۔ آد پُرکھ پُرکھ انیل، انحد تیرا راگ الاٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا سدا اک سُنائیا۔
 ساچا سدا دُھر فرمانا، دُھر درباری آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی ایکا رانا، ایکا حکم ورتائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا بھانا، پرم پُرکھ آپ
 سمجھائیندا۔ بودھ آگادھا ایکا گانا، ایکنکارا آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ شبدی سُت دیوے مانا،
 سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا دانا، وشن برہما شو جھولی پائیندا۔ ترے ترے میلا کھیل مہانا، پنچم جوڑ جوڑائیندا۔ انڈج
 جیرج اُتُبھج سینج ونڈ ونڈانا، چارے کھانی رنگ رنگائیندا۔ چارے بانی بول ترانہ، تریا اپنا راگ الاٹیندا۔ کھیلے کھیل سِری بھگوانا،
 بھگون اپنا راہ چلائییندا۔ آپے مرد آپ مردانہ، سچ مردانگی آپ کھائیندا۔ آپے ورتے اپنا بھانا، سر سر بھانا آپ منائیندا۔ آپے لیکھا لکھ

مہانا، وید پُراناں آپے گائیندا۔ آپے شاستر سمرت کرے پردھانا، بھیو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ آپے پنج تت کایا چولا دیوے مانا، اپ تیج وائے
 پرتھی آکاش نورو نورو دھرائیندا۔ آپے من مت بُدھ کرے پروانا، آپے کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ہلکانا، گھٹ آتر آپے ڈیرہ لائیندا۔ آپے
 امرت آتم دیوے سچ پیالہ، آپے نرگن دیپک جوت کرے اُجیالا، اندھ اندھیر آپ مٹائیندا۔ آپے وسے ساڈھے تن ہتھ سچّی دھرمسالہ،
 توڑنہارا آپ جنجالا، جیون جُگت آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن بنے دلالا، کرے کھیل سِری بھگوانا، بھگون اپنا بھیو چُکائیندا۔ پُرکھ ابناسی
 گھٹ گھٹ واسی نرگن سرگن سرگن نرگن پھرے جامہ، رُوپ انوہ شابھو بھوہ لوک مات آپ وکھائیندا۔ سچ سنديسہ نر نریشا ایکنکار کر
 پیار لکھ چوراسی دیوے دانا، آتم پرما تم برہم پاربرہم ملائیندا۔ ایش جیو بٹھے گانا، کایا مندر ہو پردھانا، پرم پُرکھ پُرکھو تم اپنا راہ آپ
 جنائیندا۔ بودھ اگادھا شبد گیانا، ناد دُھن سچ ترانہ، آتم آتر آپ پڑھائیندا۔ کاغد قلم ہوئے حیرانا، کرے کھیل نوجوانا، بلدھاری اپنا بل آپ
 پرگٹائیندا۔ سْت شبد تیرا کھیل کرے وچ جہانا، چار ورن چار جُگ چار کُنٹ چار کھانی چار بانی تیرا نشانہ، سچ نشانہ اک جنائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا سدا اک جنائیندا۔ ساچا سدا سچ اسپس، سچکھنڈ نواسی آپ
 جنائیا۔ سْت شبد تیرا میلا ہر جگدیش، جگدیشر دیوے مان وڈیائیا۔ آد جُگادی لکھ چوراسی وشن برہما شو تیرا پیسن لے پیس، بن
 سیوک سیو کھائیا۔ نام ندھانا سِری بھگوانا دیوے سچ حدیث، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ ایکا چھتر جھلے تیرے سیس، دوسر نظر کھئے نہ
 آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا لیکھا لیکھے لائیا۔ تیرا لیکھا لیکھے لائے بھگوان، لیکھا ہور نہ کھئے جنائیا۔ سچکھنڈ سچ
 مکان، سچ سچ ساچا راگ لائیا۔ تھر گھر تیرا در کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ پنج تت ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔
 دیوے وست اک مہان، مہاپیر ہو سہائیا۔ کرے کھیل نوجوان، نوبت اپنے نام وجائیا۔ پنج تت ست دگان، بن ونجارا آپ گھلائیا۔ گر گر
 رُوپ ہو پردھان، ستگر اپنا راہ چلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا لہنا لہنے پائیا۔ گر اوتار شبد سْت تیرا ساچا
 لہنا، لہنیدار ہر اکھوائیندا۔ پنج تت تن پائے گہنا، بستر ہور نہ کھئے اوڈھائیندا۔ شبد اگمی دسے کھنا، حُکمی حُکمی حُکمی منائیندا۔ نیج نیتر
 وکھائے اپنا نینان، دوئے لوچن بند کرائیندا۔ گرمکھ گر گر سچ دھام ایکا ہنا، دھام اولڑا آپ درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کل آپ رکھائیندا۔ ساچی کل کرتا پُرکھ، پاربرہم پرہہ آپ جنائیا۔ نِرگن سرگن کر کر پرکھ، گر اوتار لئے پرگٹائیا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کھئے جنائیا۔ جوت نرنجن آد نرنجن درس، درسی درس درس کرائیا۔ امرت میگھ مہربان ایکا برس، ترسنا بھکھ مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا ناؤں لئے پرگٹائیا۔ تیرا ناؤں ہر جو رکھ، گر گر وِس وٹائیندا۔ پنج تت کایا آپے وس، اپنا راہ چلائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ پندھ مکائے نس نس، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ کھانی بانی گائے جس، وید پُران صفت صلاحیندا۔ آتر آتر ایکا رس، رس رسیا آپ چکھائیندا۔ کِرپانڈھ ٹھا کر سوامی پُرکھ ابناسی ہٹے وس، بن سیوک سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے تت اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بُدھ اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ ہر جو کھول، خالق خلق دئے جنائیا۔ ناؤں نرنکارا ایکا بول، اکھڑ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی تولے تول، ایکا کنڈا نام اٹھائیا۔ گر اوتاراں سد وسے کول، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ ناد انادی اگم اگمڑا وجے ڈھول، مردنگا مردنگ آپ سُنائیا۔ دوس زین کرے چوبل، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ پن رسنا جہوا بتی دند آپے بول، انبولت راگ الاٹیا۔ کایا کوری ڈونگھی بھوری اپنا پردہ آپے پھول، مکھ گھگٹ دئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبہ ست تیرا گھر، گرہ مندر آپ وسائیا۔ گرہ مندر وسے تیرا کھیڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیندا۔ ہنگ برہم چکے جھیڑا، شبہی شبہی تار بلائیندا۔ نِرگن سرگن بٹھے بیڑا، پُرکھ ابناسی اپنے کندھ اٹھائیندا۔ دو جہاناں کھلا رکھے ویڑا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آکاش پرکاساں زمیں اسماناں اپنی دھار جنائیندا۔ وسنہارا نیرن نیرا، دُور دُراڈا اپنا ڈیرہ لائیندا۔ شبہ ست توہے چاؤ گھنیرا، ناتا جُڑیا تیرا میرا، سوہنگ روپ وکھائیندا۔ گر اوتاراں پائے گھیرا، اپنا حکم منائیندا۔ آد پُرکھ ابناسی کرتا اکو وڈا رکھے جیرا، اڈول اڈل ڈل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سر رکھ ہتھ کرتار، قُدرت قادر دئے جنائیا۔ ست شبہ تیرا سچ وبار، لکھ چوراسی تیری جھولی پائیا۔ گھاڑت گھڑن بن ٹھٹھیار، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ اگنی تت تت ادھار، برہم مت اک وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل لینا جان، آد پُرکھ جنائیندا۔ گر اوتار تیرا

مان، پنج تت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ شبد سندیسہ دُھر فرمان، دُھر دی بانی بان لائیندا۔ کرے کھیل دو جہان، دھئے دھئے روپ
 وکھائیندا۔ زرگن سرگن ہو پردھان، نام پردھانگی ہتھ پھڑائیندا۔ جگ جگ ویکھے ویکھنہارا آن، نت نوت ویس وٹائیندا۔ ستجگ تریتا
 دواپر کلجگ دیوے دان، اپنی وست آپ ورتائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چرن کول کول چرن سیس سرب جھکان، جھک جھک سجدہ
 سرب کرائیندا۔ در درویش بن دربان منگن دان، دردی درد وندائیندا۔ اک اکلا حکمران، حکمے حکم سرب پھرائیندا۔ تون ہی تون ہی
 سارے گان، بے آنت بے آنت اپنا ناؤں اکھوائیندا۔ ہنگ ہنگ بن نادان، برہم برہم جیو انجان، پنج تت کایا چولا ڈیرہ لائیندا۔ ساچا
 سوہلا ایکا گان، آد پُرکھ پریہ دیوے دان، پیر پیغمبر گر اوتار جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے شبد
 سٹ وڈیائیندا۔ سٹ شبد تیرا بل، بلدھاری آپ جنائیا۔ زرگن اندر زرگن رل، سرگن سرگن لئے سمجھائیا۔ درس دکھائے آگے کھل، خالق
 خلق بے پرواہیا۔ محل منارا اک اٹل، اچل بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ سچ سندیسہ آپے گھل، جگ جگ کرے پڑھائیا۔ بن تیل باقی دیپک جائے بل،
 ساچے گھر کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، گر اوتار تیری سیوا مات لگائیا۔ سیوا تیری کرن
 مات، ہر ستگر آپ لگائیندا۔ تیرا ناؤں ساچی دات، اکو اک ورتائیندا۔ تیرا رکھ ڈونگھا کھات، بیہو ابھید چھپائیندا۔ بن تیرے پنج تت
 چولے کھئے نہ پُچھے وات، تیرا ناؤں گر شبدی آپ پرگٹائیندا۔ تیری اتم رکھ ذات، اذاتی ونڈ نہ کھئے وندائیندا۔ تڈھ بن کھئے نہ میٹے اندھیری
 رات، اگیان اندھیر نہ کھئے چکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پُچھنہارا آپے وات، سدا سد تیرا سنگ نبھائیندا۔ میرا
 سنگ میرے سجن، کون بدھ آپ رکھائیا۔ کون ویلا ہوئیں پردے کجن، ایکا پردہ اُپر پائیا۔ کون دوارے کرائیں مجن، چرن دھوڑ سچ
 سروور نہائیا۔ کون دھار کھیل کریں گھڑن بھجن، گھڑن بھنہار تیری وڈیائیا۔ کر کِریا میری رکھیں لجن، لاجاوت تکی تیری اک سرنائیا۔
 پُرکھ ابناسی سچکھنڈ نواسی بیٹھا مگن، ایکا نور جوت رُشنائیا۔ سدا سدا سد تیری میٹے حرصن، حرص رہے نہ رائیا۔ زرگن سرگن دیوے
 آپ درشن، سوچھ سرُپی روپ وٹائیا۔ بن کسوٹیوں آئے پرکھن، نام پارکھو سچا ماہیا۔ لیکھا جانے عرش فرشن، زمیں اسمان پھول پھولائیا۔
 سٹ شبد تیرا لاپے قرضن، قرضہ مقروض آپ جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر آئے ورجن، سچ سُنہیڑا اک سُنائیا۔ بن تیرے نام

لوک مات نہ پرچن، پرچہ ہور نہ کھئے پڑھائیا۔ سچی وست اکو خرچن، خرچہ دھر درباری ہتھ وکھائیا۔ کھانی بانی وید پُرانی انجیل قرآنی گیتا گیانی رسنا جہوا بئی دند کر کر جاون چرچن، چرچہ لوک مات سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے جانے اپنی رچن، رچ رچنا آد جگاد آنتر ویکھ وکھائیا۔

★ ۱۲ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سدا سنگھ والا گرچن سنگھ دے گرہ ضلع فروز پر ★

سو پُرکھ تیرا بھرواسا، سُت ڈلارا شبد جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیری آسا، اکو اوٹ تکائیندا۔ ایکنکار تیرا دلّاسا، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ آد نرنجن تیرا نور پرکاسا، پرکاس پرکاس وچ رکھائیندا۔ سری بھگوان تیرا تماشا، پیکھ پیکھ خوشی منائیندا۔ ابناسی کرتا تیرا داسا، گرہ مندر سوہبا پائیندا۔ پاربرہم پرہہ داسی داسا، ہوں سیوک سیو کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی راسا، گوپی کاپن روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ہوں بالا منگ منگائیندا۔ چھوٹا بالا شبدی دھار، نرگن آگے کرے عرضوئیا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل نیار، بے پرواہ بے پرواہیا۔ الکھ آگوچر اگم اپار، شہنشاہ تیری وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرپا دھار، ایکنکارا ہو سہائیا۔ آد نرنجن کھول کواڑ، ابناسی کرتا پردہ لاپیا۔ سری بھگوان دے دیدار، ابناسی کرتا ترسن بُجھائیا۔ پاربرہم خبردار، بے خبر اپنی آس دئے مٹائیا۔ ثالث بن سچ دربار، تھر گھر بیڑا آپ چلائیا۔ دوسر کھئے نہ مددگار، چرن سرن اک سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پُرکھ اکال دے ور، ہوں ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ سری بھگوان وڈ مہربان، دینن اپنی دیا کھائیندا۔ سُت ڈلارے کر پروان، سیس جگدیش جھکائیندا۔ آد جگادی دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ وکھائے سچ مکان، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ تھر گھر تیری کھول دکان، وست امولک وچ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست جھولی پائیندا۔ ساچی وست ہر کرتارا، ایکا ایک جنائیا۔ آد پُرکھ بن داتا ایکنکارا، آپے رہیا لٹائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، اکھر اکھر نہ کھئے

صلاحیا۔ کھیلے کھیل پر اپارا، اپرپر دھار چلائی۔ اک اِکلا کر پسارا، ویکھنہارا چائیں چائیا۔ مات پتا گود سہائے سُت دُلارا، جن جنی
 دے وڈیائیا۔ جے جے بول جیکار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تہر گھر اپنا بھیو چُکائیا۔ تہر گھر کھول ہر دروازہ،
 سچکھنڈ نواسی کھیل کرائیندا۔ سپس جگدیش سہائے تاجا، بھویت بھوپ اپنا رنگ وکھائیندا۔ گھر وچ گھر رچ رچ کاجا، کرنی کرتا آپ
 کھائیندا۔ بودھ اکادھی نرگن نرُور پُرکھ اکال اکھی اکم مارے واجا، تار ستار نہ کھئے بلائیندا۔ ست ستوادی اپنا ساجن آپے ساجا، آپے
 پیکھ پیکھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سُت دُلارا آپ سمجھائیندا۔ سُت دُلارا تیرا
 منارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹایا۔ تہر گھر کھول ٹھاندا دربارا، ہر پُرکھ نرنجن ہونے سہائیا۔ آد جُگاد رہے رخوارا، ایکنکارا دیا کھائیا۔
 نرگن دیا باقی کر اُجیارا، آد نرنجن کرے رُشنائیا۔ سِری بھگوان دے سہارا، سدا سہیلا سنگ نبھائیا۔ ابناسی کرتا بن ونجارا، سِری
 بھگوان ساچی وست ونڈ ونڈائیا۔ پاربرہم پرہہ کر پسارا، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ تہر گھر دیوے مان نرنکارا، نرگن اپنا بھیو چُکائیا۔
 محل اٹل اُچ دوارا، نہچل دھام اک سہائیا۔ چہر چہن نہ کھئے دیوارا، باڈھی بنت نہ کھئے بنائیا۔ سورج چند نہ کھئے ستارہ، پرکاس پرکاس نہ
 کھئے وکھائیا۔ کرے کھیل کرنیہارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ آد آد سُت دُلارا دیوے داد،
 تہر گھر اپنا رنگ وکھائیا۔ تہر گھر وکھائے ساچا رنگ، رنگ رنگیلا دیا کھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن سہائے سیج پلنگ، پاوا چول نہ کھئے
 بنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن سورا سرہنگ، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ ایکنکارا اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ آد نرنجن کرے پرکاس بن سورج
 چند، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان ساچی وست آپے ونڈ، ونڈ ونڈ اپنی خوشی منائیندا۔ ابناسی کرتا ٹھاکر سوامی دیال بخشند،
 بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ پاربرہم کرے کھیل سِری بھگوان، بھگوان اپنی دھار چلائی۔ سُت دُلارا دیوے مان، تہر گھر اپنا کھیل
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ سُت دُلارا کر وچار، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ وسدا
 رہے تیرا دوار، بن دردی درد ونڈائیندا۔ آد آد تیری بٹھی دھار، مدھ کھئے ویکھ نہ پائیندا۔ آنت آپے پاوے سار، نرگن نرگن وپس وٹائیندا۔
 اکم اکمڑی دسے کار، کرنی کرتا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا بھیو ابھید جنائیندا۔ چھوٹا سُت شبدا

دھار، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ ایک دس سچ پیار، دوجا اپنا بندھن پائیا۔ تیجا نین درس دیدار، چوتھے اپنا گھر وسائیا۔ پنچم میلا پر
 اپار، چھیویں چہر چہن نہ کھئے وڈیائیا۔ ستویں ست ستوادی تیری کار، ہوں بالک جاناں نہ رائیا۔ اٹھویں اٹھ اٹھ کھیلیں کریں پیار،
 پارہم ناویں نو نو دیویں اک ادھار، پن ادر پن جننی بنیں پتا مائیا۔ دہ دس اک آکار، نراکار کرے رُشنائیا۔ سچکھنڈ تیرا پساں، پرہ پُرکھ
 تیری شہنشاہیا۔ تھر گھر کھول اک کواڑ، میرا آسن دتا لائیا۔ پھڑ باہوں دتا واڑ، میری چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ جوں بہاویں توں لینا تار،
 تارنہار سچے ماہیا۔ آد جگاد سدا سد نیت نوت کراں دیدار، دید دید نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا
 ساچا ور، آد پُرکھ آد تیرے آگے جھولی ڈاہیا۔ تیرے آگے اکو آس، آسا پور نہ کھئے رکھائیندا۔ پارہم تیرے ملن دی بچھے پیاس، ترسنا
 روگ نہ کھئے جنائیندا۔ نرگن نرگن وسنا ساتھ، سگلا سنگ اک منگائیندا۔ ہوں بالک انا تھاں انا تھ، توں دیاوان دیا کمائیندا۔ تیری سرن
 نہ کھئے گھاٹ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دے ساچا ور، ساچی دات منگ منگائیندا۔ ساچی وست دے ایک،
 میرے پرہ سچے گوسائیا۔ تھر گھر رکھی تیری ٹیک، سچکھنڈ وسیں بے پرواہیا۔ جوں بہاویں توں لینا ویکھ، پن نیت نین نین اٹھائیا۔ میرا
 روپ رنگ نہ کھئے ریکھ، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ نرگن نرگن تیرے سنگ سچا ہیت، دوسر پریت نہ کھئے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ایک دے ساچا ور، جس بدھ تیرا میل وچھڑ نہ جائیا۔ سو پُرکھ نرنجن دیاندھ سوامی، ہر جو ہر ہر دیا کمائیندا۔
 سچکھنڈ نواسی نہکرمی نہکامی، کرم کانڈ نہ کھئے جنائیندا۔ آد جگاد آترجامی، آترگت آپ سمجھائیندا۔ شبد ست تیرا پد نربانی، نربان پد
 آپ وکھائیندا۔ شہنشاہ شاہو اک سلطان، راج راجان اک ہو آئیندا۔ ست ستوادی ست کہانی، ست پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ اپنا پردہ چک بھگوان، شبدی ست جنائیا۔ اٹھ دُلا رے مار دھیان، مہربان
 دئے وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکان، دوسر نظر کھئے نہ آئیا۔ ایک دیپک جگے مہان، نور نور رُشنائیا۔ پُرکھ ابناسی ساچا کاہن، گھر
 مندر ڈیرہ لائیا۔ نرویر پُرکھ بے پہچان، نظر وچ نہ آئیا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ حکمی حکم کرنا پروان، ست
 پروانہ اک پھڑائیا۔ کرے کھیل وڈ بلوان، بل اپنا آپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ہر رگھرائیا۔ سُن

بالے بالی بُدھ، نر ہر نرائن آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوارے بیٹھا گُڈ، محل اٹل سوہا پائیندا۔ کر کِریا دیوے تینوں سُدھ، بھیو ابھید گھلائیندا۔ تیرا میرا بھیو کوئی نہ سکے بُجھ، الکھ اگوچر آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، تھر گھر شبدی سُت جنائیندا۔ شبد سُت چرنی ڈھٹھ، نیر نین نیر وپائیا۔ سِری بھگوان مارگ ساچا دس، در تیرے منگ منگائیا۔ کون بدھ کون دھار کون گھر در آواں نس، درشن پیکھاں چائیں چائیا۔ کون ویلا ملیں ہس ہس، پاربرہم اپنی آپ دس وڈپائیا۔ کون حُکم گاواں تیرا جس، ڈھولا سوہلا ناؤں دھرائیا۔ کر کِریا کرنی پوری آس، آسا آسا وچ رکھائیا۔ تیرا نُور میرا پرکاس، تھر گھر تیرے ناؤں ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، اپنا بھیو جنائیا۔ اپنا بھیو دساں کھول، ہر ہر جو آکھ سُنائیندا۔ میرا ناؤں سدا انمول، انملڑی وست آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے تولان تول، دوُجا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ آد جُگاد رباں اڈول، اڈل اپنی دھار وکھائیندا۔ ایکا وست رکھاں کول، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ ساچا حُکم ہر کرتار، کرتا پُرکھ آپ جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی کھیل اپار، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ تخت نواسی ایکنکار، راجن راج آپ ہو جائیا۔ داسن داسی سیوادار، بن سیوک سیو کھائیا۔ سُت دُلا رے کر پیار، پرم پُرکھ دئے وڈپائیا۔ اپنا دسے پچھلا حال، تیرا احوال آپ جنائیا۔ تھر در وسے نال نال، گھر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ ست ستوادی دھرمسال، دھرم دوارا آپ سہائیا۔ اکم اگمڑا دیپک بال، دیا باقی کرے رُشنائیا۔ کھلا پاتی ہو تیار، ساچا ساقی جام پیائیا۔ کھولے تاکی بند کواڑ، اپنا پردہ دئے اٹھائیا۔ کِریا کر دین دِیال، در لیکھا دئے چُکائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں سچ مقاما بن دلال، درگاہ ساچی ہوئے سہائیا۔ مقامے حق جلوہ جلال، نُورو نُور کرے رُشنائیا۔ اک اکیلا کرے سدا پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا بھیو آپ چُکائیا۔ ساچا بھیو کھول کرتار، کرتا پُرکھ دیا کھائیندا۔ اٹھ سُت سُت کر دیدار، درسی اپنا درس وکھائیندا۔ تیرا میرا تیرا اک پیار، ناتا بدھاتا جوڑ جوڑائیندا۔ رُوپ رنگ ریکھ تون وسے باہر، صفتی صفت نہ کھئے صلاحیندا۔ آپے جانے اپنی کار، کر کر آپے ویکھے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وکھاونہارا ساچا گھر، گھر مندر آپ وڈپائیندا۔ گھر مندر ویکھ بالا، بالی بُدھ خوشی منائیا۔ پرہہ ملیا دین دِیالا، وچھڑ

کدے نہ جائیا۔ تہر گھر ملی سچی دھرمسالہ، چہر چہن نہ کھئے چھہائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا دسے اک رکھوالا، رکھک بنیا سچا ماہیا۔ ایکا
 مارگ دسے سُکھالا، او جھڑ راہ نہ کھئے چلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرِ دردی درد وندائیا۔
 دردی درویش، دباوان کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی رہے ہمیش، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ سٹ دُلا رے کرے ہیت، تہر گھر اپنا میل
 ملائیندا۔ نظری آئے نیتن نیت، نیرن نیر پھیرا پائیندا۔ کرے کرائے ساچی کھید، کھیلنہارا اپنا راہ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ ابناسی کرتا اپنی کرنی آپ سمجھائیندا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ نرگن نرگن سچ
 سنجوگ، دُھر سنجوگی میل ملائییا۔ ناری کنت بھوگے بھوگ، بھسٹر اپنی دھار چلائییا۔ اکم اگمڑی چُکے چوگ، ترسنا بھکھ نہ کھئے
 رکھائیا۔ سچکھنڈ دوار ساچا کوٹ، قلعے بنک دئے وڈیائییا۔ سچ نگارے ایکا چوٹ، پُرکھ ابناسی آپ لگائییا۔ کرے پرکاس نرمل جوت،
 جوتی جوت جوت رُشنائییا۔ آپے لیکھا جانے اوت پوت، پتا پوت سہج سُکھدائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ
 دوارے آپے کھڑ، تہر گھر اپنا در کھلائییا۔ تہر گھر کھول سِری بھگوان، بھگون اپنی دیا کھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربان، محبان
 بیدو اپنا پڑدہ آپ چُکائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویکھے آن، اک اگلا پھیری پائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ آد نرنجن دے دے
 دان، جوتی جوت جوت رُشنائییندا۔ ابناسی کرتا بن بن کاہن، ساچی سخییاں راس رچائیندا۔ سِری بھگوان ست نشان، نرگن نرگن آپ
 اٹھائیندا۔ پاربرہم پرہہ کر دھیان، بن نیتر ویکھ وکھائیندا۔ شبدی سٹ بال انجان، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ کریا ندھ دیوے وست اک
 ندھان، نج گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ بودھ اگادھا اک گیان، نش اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ اپنی دسے سچ پہچان، سو اپنا رُپ دھرائیندا۔ ہنگ
 ہنگ تیرا مکان، مقبرہ ہور نہ کھئے جنائیندا۔ سوہنگ رُپ سِری بھگوان، سچکھنڈ ساچا سوہیا پائیندا۔ تہر گھر دیونہارا مان، مان اپنے
 ہتھ جنائیندا۔ بن وچولا گن ندھان، پتا پوت جوڑ جوڑائیندا۔ تاگا سوت اک دکان، بن ونجارا ہٹ چلائییندا۔ تندی تند بٹھ گان، ہتھ
 گانا سگن منائیندا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، دُھر درباری آپ جنائیندا۔ آگے کرے کھیل مہان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، شبدی اپنا بھیمو چُکائیندا۔ سوہنگ دھار ہر نرنکار، آد پُرکھ جنائیا۔ جوتی شبید پیار اکم آدھار، ادر اُدھاری آپ ہو جائیا۔ ویکھے

وگسے ویکھنہار، پیکھت خوشی منائیا۔ کرے کھیل سچکھنڈ سچے دربار، درگاہ ساچی سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدی جوت جوت جوت شبد وچ سہائیا۔ شبدی جوتی اکو ناتا، تہر گھر ساچی ونڈ ونڈائیا۔ سچکھنڈ بیٹھ پُرکھ بدھاتا، اپنی کھیل ربیا سمجھائیا۔ دوہاں وچولا اکو جاتا، جُگ جُگ نہ انگ کٹائیا۔ اکو مندر اکو احاطہ، ایک گھر وسائیا۔ ایک وست اکو کھاتا، ایک ہٹ چلائی۔ اکو پتا ایک ماتا، ایک بالک رُپ سکھائیا۔ اکو چرن اکو ناتا، ایک جوڑ جوڑائیا۔ ایک کرے سچکھنڈ نواسا، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ ایک دیوے تہر گھر بھرواسا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ایک دیوے ساچی داتا، بن دانی دیا کھائیا۔ اک سُنائے ساچی گاتھا، سوہنگ کرے پڑھائیا۔ ایک پُچھنہارا باتا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پردہ پردہ دئے چُکائیا۔ پردہ پردہ چُکیا اوبلا، تہر گھر ساچے وچ ودهائیا۔ سْت دُلارا بنیا گولا، گولا بن بن سیو کھائیا۔ سچکھنڈ نواسی تیرا ڈھولا، ڈھوا ملے میری وڈیائیا۔ بودھ آگادھی ساچا سوہلا، سو پُرکھ نرنجن ربیا گائیا۔ گھر ٹھا کر ملیا مولا، موہ مُحبّت اک رکھائیا۔ سچ دوارے کر کولا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، تہر گھر تیری منگ منگائیا۔ تہر گھر تیری رکھی اوٹ، میرے صاحب سچے سُلطانا۔ کر کِریا بھردے پوٹ، تُوں آد جُگادی بینا دانا۔ دے وست اک اتوٹ، شاہ پاتشاہ سِری بھگوانا۔ تیرا وسے ساچا کوٹ، سچکھنڈ سچا مکانا۔ تیری نرمل اکو جوت، نورو نور نور مہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، دیونہار سدا مہربانا۔ مہربان ہر سچا ٹھا کر، ایک گُن جنائیا۔ ایک ناؤ رتن رتناگر، پُرکھ ابناسی آپ پرگٹائیا۔ اگم اتھاہ ڈونگھا ساگر، گھر گمبھیر ربیا وکھائیا۔ پوٹ سپوٹے دیوے آدر، آدرش اپنا آپ جنائیا۔ کِریا کرے کریم قادر، کرتا پُرکھ ہوئے سہائیا۔ لیکھا جانے پدر مادر، پسر اپنا رنگ رنگائیا۔ بلدھاری ہوئے آپ بہادر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ سمجھائیا۔ ساچا بھیو دے دے دس دھار، گنٹ گنٹ نہ ونڈ ونڈائیا۔ سْت شبد تیرا بلکار، بل اپنا آپ جنائیا۔ حُکمے اندر کر تیار، ہر ساچی کار سمجھائیا۔ لوہ پُری برہمنڈ کھنڈ محل اٹل لئے اُسار، رُو سس کِرن کِرن رُشنائیا۔ منڈل منڈپ دے آدھار، زمیں اسماناں دو جہاناں بندھن پائیا۔ وشن برہما شو کر پَسار، رجو طمو ستو گنڈھ پوائیا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش اکھاڑ، گگن گگنتر ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست

دئے ورتائیا۔ ساچی وست اِکو اِک، ایکنکار آپ ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے لیکھا دئے لکھ، تہر دوارے ہتھ پھڑائیندا۔ ساچی سیکھا لینی سیکھ، بن اکھڑ اکھڑ آپ جنائیندا۔ نو سو چورانوے چوڑی جگ دا واک بھوکھت، ہر جو اپنا آپ جنائیندا۔ آد جگاد جگ جگ شبدی گر وکھائے اِشٹ، اِشٹ دیو آپ منائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ سرِشٹ، اندج جیرج اُتہج سیتج ونڈ ونڈائیندا۔ کھولنہارا خالق درِشٹ، مخلوق اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل کھیل جگ چار، چوڑی ایکا بندھن پائیا۔ ساچا حُکم اپر اپار، برہما ویتا کرے پڑھائیا۔ ساچا لیکھا وچ سنسار، نرگن سرگن دئے جنائیا۔ بنے وچولا ایکنکار، گر گر اپنا ناؤں دھرائیا۔ لیکھا جانے سچ دوار، در دروازہ اِک کھلائیآ۔ شبد اگتی بول جیکار، جے جیکار کرے لوکائیا۔ لیکھا جانے آپ نرنکار، نرگن اپنا پڑدہ دئے چکائیآ۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ آد جگادی ویکھے وارو وار، نت نوت ویس وٹائیآ۔ حُکھے اندر پنج تت کر خبردار، برہم مت کرے پڑھائیا۔ اناد دُھن شبد جیکار، انحد راگی راگ سُنائیآ۔ برہم برہمادی دے آدھار، پاربرہم پڑدہ دئے چکائیآ۔ دیا باقی کر اُجیار، بند تاکی دئے کھلائیآ۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، بن ساقی جام پیائیآ۔ شبد سُنائے اگتی دھار، تند ستار نہ کھئے پلائیآ۔ نرگن سرگن دئے آدھار، سرگن میلا سہج سُبھائیآ۔ پرگٹ کر گر اوتار، گر گر ساچا ہٹ چلائیآ۔ شبدی شبد تیرا وپار، لوک مات آپ جنائیا۔ کاغد قلم کر تیار، لیکھا شاہی نال رلائیآ۔ اکھڑ اکھڑ دئے آدھار، وکھڑ وکھڑ کر پڑھائیآ۔ گر اوتاراں سُن پُکار، پوری آسا دئے کرائیا۔ لکھ لکھ وید چار، شاستر سمرت گیتا گیان اپنا گن جنائیا۔ اِنجیل قُرآنا پاوے سار، حق حقیقت پھول پھولائیآ۔ لاشریک پروردگار، بے پرواہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیآ۔ سچ آواز بول جیکار، انادی ناد ناد سُنائیآ۔ کلمہ کائنات کر تیار، نبی رسُول دین گوہیآ۔ الفیے پاوے سار، نُقطہ نوُن نہ کھئے سمجھائیآ۔ ایکا اکھڑ ایکنکار، اونکار رہیا جنائیا۔ نانک نرگن دے آدھار، وست امولک اِک ورتائیا۔ تن پنج پنج تن جوڑا جوڑ وچ سنسار، پینتی اکھڑ ونڈ ونڈائیآ۔ باون اکھڑ کھیل اپار، ایکا ساتا رہیا جنائیا۔ گر گر لیکھا دُھر دربار، دُھر دی بانی بان لگائیآ۔ بودھ اکادھا ناد انادا اگم اگم اگم کھیلے کھیلے اپر اپار، پاربرہم وڈی وڈیائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سٹ تیرا گھر، گھر سُنہنجا اِک وسائیآ۔ گھر سُنہنجا سوبھاوت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنہنجا۔ لکھ چوراسی میل مللاوا ہر جو کنت، کنت کنتوبل اپنا پردہ

پائیندا۔ لکھ چؤراسی جیو جنت کایا چولی رنگے بسنت، بسن بنواری اپنا رنگ رنگائیندا۔ نو ست چلائے منت، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ برہم پاربرہم مہا سُنائے آگت، ایش جیو بھیو چُکائیندا۔ کرے کھیل بھگت بھگونت، بھگون اپنا پڑدہ لائیندا۔ لہنا دینا چُکا ساچے سنت، ست است ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گُر تیرا ایکا رنگ جنائیندا۔ شبد سَت تیرا رنگ گوڑھ، ہر نرنکارا آپ چڑھائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مۇرکھ مۇڑھ، مایا ممتا موہ چُکائیا۔ اگیان اندھیرا کرے دُور، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ ہویئے ہلکائیا۔ ایکا بخشے ساچا نُور، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ انحد وجے ساچی تُور، راگی راگ نہ کھئے لائیا۔ سرب کل ہو بھرپُور، بھرپُور رہیا سرب ٹھائیندا۔ سدا سہیلا حاضر حضور، حضرت اپنا ناؤں دھرائیا۔ آد جُگادی آسا پُور، منسا منسا وچ دھرائیا۔ تیرا لیکھا لیکھے پائے ضرور، ضرورت تیری پُور کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سَت سَت سہیلا، آد جُگادی اک اکیلا، اکل کل دھاری ہویئے سہائیا۔ اکل کل دھاری کھیل اولّا، عالمین کرائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ سچ سینگھاسن ایکا ملا، محفل اپنی آپ لگائیندا۔ جُگا جُگنتر اچھل اچھلا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ اُچے ٹلے پربت پھرے ہو ہو جھلا، اپنی جھلک نہ کیسے وکھائیندا۔ سچ سندیسہ اکو گھلا، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، پھڑیا پلُو چھٹ نہ جائیندا۔ سنتاں آتر آپے رلا، رل مل اپنی خوشی منائیندا گرمکھ پار کرائے ڈُونگھی ڈلا، کایا کوری پھول پھولائیندا۔ گرسکھاں اندر نرگن ہو ہو آپے بلا، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سؤ چورانونے چوکرئی کردا رہے ول چھلا، اچھل چھل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آنت کنت بھگونت تیرا ناؤں اک پرگٹائیندا۔ تیرا ناؤں اپر اپار، ست ست وڈیائیا۔ گا گا تھکن تیئی اوتار، وشن برہما شو دھیان لگائیا۔ بھگت اٹھاراں بول جیکار، جے جیکار لائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد منگن بن بن بھکھار، در درویش جھولی ڈاہیا۔ دس گرو گا گا تیری وار، وارتا سکے نہ کھئے مکائیا۔ اتم اُچی کوک کوک گئے پکار، بے آنت بے آنت تیری مہا کتن نہ جائیا۔ آد رچیا جس پساں، جُگ جُگ شبدی دھار چلائی۔ سو پُرکھ نرنجن وسے دھام نیار، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ لکھ چؤراسی سانجھا یار، ایکا کلمہ نبی پڑھائیا۔ مقامے حق پروردگار، پرہہ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ کلجگ آئے اتم وار، پیر پیغمبر گُر اوتار بیٹھے دھیان

لگائیا۔ نہکلنک ناؤں رکھے آگم اپار، مات پت نہ کھئے بنائیا۔ ساچے وسے دھام نیار، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ شبد گرو اک بلکار، بل اپنا لے دھرائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت راؤ رنگ راج راجن ویکھ سنسار، سنسا سب دا دئے مکائیا۔ چار ورن کرے خوار، کھتری براہمن شوڈر ویش میٹ مٹائیا۔ اٹھاراں برن مارے مار، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در دوارے منگنہار، نیوں نیوں بیٹھن سیس جھکائیا۔ تیرا آنت نہ پاراوار، پاربرہم تیری سرنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہابکار، جیو جنت رہے کر لائیا۔ ست دیپ نہ پائے کوئی سار، ست ستوادی نظر کھئے نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار و بھچار، ہر جو کنت نہ کھئے بندھائیا۔ جگت اندھیرا دھواں دھار، نرگن چند نہ کھئے چڑھائیا۔ کلجگ کوڑ ہویا بلکار، بل اپنا رہیا دکھائیا۔ اچی کوک کوک کرے پکار، مندر مسجد شودوالے مٹھ تیرتھ اٹھسٹھ اپنا پھیرا پائیا۔ کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ گئی ہار، ست سمندر روون زارو زار، بناسپت دئے دھائیا۔ بھڑی بھڑی سب توں وچھڑیا ایکنکار، آتما پرماٹما گئی بھلائییا۔ برہم پاربرہم نہ کرے پیار، خوشی غم نہ روپ وٹائیا۔ جیو ایش نہ دئے آدھار، ایشر ایشور بیٹھا مکھ چھپائیا۔ سرت سوانی شبد ہانی ملے نہ سچ دوار، در دروازہ نہ کھئے گھلائییا۔ امرت ملے نہ ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا نہ کھئے جھرائیا۔ گھر وچ گھر نہ ملے گرو دوار، ستگر پورا نظر نہ آئیا۔ پھڑ ہابوں بیڑا کردے پار، منجھدھار نہ کھئے رڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پرہہ ابناسی آگے کرن نمسکار، سجدہ سیس جگدیش جھکائیا۔ کلجگ اتم آئی تیری وار، ساڈا بل رہیا نہ رائیا۔ کر کیریا ایکنکار، اک تیری اوٹ تکائیا۔ راہ دس کے آئے سرب سنسار، سرشٹ سبائی گئی بھلائییا۔ دھرنی دھرت دھول رووے زارو زار، نیتز نیناں نیر وہائیا۔ گھلڑے کیس پھرے دوار، مینڈھی سیس نہ کھئے گندائیا۔ میتھوں چکیا نہ جائے بہار، بہاوی تیری بے پرواہیا۔ کر کیریا میری سرکار، شہنشاہ سچی تیری شہنشاہیا۔ میرا دکھڑا دے نیوار، دکھی ہوئی سرب لوکائیا۔ تیرے بھگت میری چھاتی اُتے بہہ بہہ کرن پکار، اندر وڑ وڑ دھیان لگائیا۔ باہر لٹن ٹھگ چور یار، اندر وڑیا کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، اپنا بل دکھائیا۔ جس در جاواں چاروں کنت دھکے رہے مار، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ مکے پھر پھر آئی وارو وار، سارے مقبرہ رہے بنائیا۔ تبصرہ کرے سرب جہان، غفلت سٹی سرب لوکائیا۔ تیرا ناؤں نہ ونج وپار، کوڑی کیریا ہٹ چلائییا۔ مٹلا شیخ مسائق پنڈت پاندھہ ہوئے ٹھگنہار، جگت ٹھگوری رہیا پائیا۔ کاغذ قلم شاہی کر کر تھکے نمسکار، نمکھ نمکھ دکھ نہ کھئے کٹائیا۔

ہرکھ سوگ دی بھری آئی تیرے دوار، دردی دینا درد وندائیا۔ چوڈاں لوک ہاباکار، تے کال درسی تیری سار کسے نہ پائیا۔ چوڈاں طبق جھوٹھی کار، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھائیا۔ اللہ رانی ہوئی خوار، مکھ گھنگٹ نہ سکے اٹھائیا۔ کسے ہتھ نہ آیا پروردگار، پُرکھ ابناسی بیٹھا مکھ چھپائیا۔ کر کیریا دے دیدار، مکھ نقاب دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھہ بن اور نہ کھئے سہائیا۔ سُن دھرنی اٹھ نیتر نین کھول، خالق خلق آپ جنائیندا۔ پاربرہم پرہہ تولنہارا تول، جگ جگ کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ کلجگ انت سٹی رہیں نہ انہول، بھلی بھٹکی راہے پائیندا۔ پاربرہم پرہہ وسے بھگتاں کول، دوجے در نہ پھیرا پائیندا۔ اندر وڑ کے ہوئی ہوئی رہیا بول، جگت نیتر نظر نہ آئیندا۔ اٹھ سوانی اپنا کنڈا کھول، خالق خلق پھیرا پائیندا۔ دیوے درس اک انمول، امل مل کھئے نہ لائیندا۔ تیرا بدل دیوے چولا چول، چولی اپنے رنگ رنگائیندا۔ پھڑ باہوں اٹھائے اڈول، اپنی گود بہائیندا۔ جا کے دکھڑا اپنا پھول، دیناں ناتھ دکھیاں درد وندائیندا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت پاندھا رول، ملا شیخ مسائق صفت نہ کھئے صلاحیندا۔ لکھ چوراسی کولوں کر کے بیٹھا پردہ اوہل، گرسکھاں کولوں پردہ آپ اٹھائیندا۔ در گھر وجائے سچا ڈھول، ڈھولک چھینا نہ کھئے رکھائیندا۔ راتیں ستیاں کرے چوبل، گرمکھ بال انجانے گود بہائیندا۔ آد پُرکھ شبد ڈلارے سنگ کیریا قول، کلجگ اتم کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ دیوے وڈیائی ساچی دھول، دھرنی دھرت دیا کھائیندا۔ بھگت دوارے جا کے کر سیوا گھولی گھول، کیتی سیوا گھال لیکھ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچ سنڈیسہ اک سنائیندا۔ سچ سنڈیسہ سری بھگوان، تیرا موہے اکو بہائیندا۔ کون دوارے ملے گن ندھان، کون ویلا وقت سہائیندا۔ کون جھلائے سچ نشان، کون دوارے ہتھ اٹھائیندا۔ کون گن جنائے وچ جہان، گنوتنا پھیرا پائیندا۔ میں کملی کوچھی چرنی ڈگی آن، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا دینا ساچا ور، میری اچھیا پور کرائیندا۔ اچھیا پور کرے کرتارا، دھرنی دھرت دھول جنائیندا۔ پرگٹ ہويا ہر نرنکارا، نہکلنک ناؤں رکھائیندا۔ جس رچیا آد پسارا، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ جس گھلے گر اوتارا، سو پُرکھ ویس وٹائیندا۔ جس در منگدے بن بھکارا، وشن برہما شو جھولی ڈائیندا۔ سو صاحب بنیا ورتارا، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جا کے کر چرن نِمسکارا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ہر جو وسے بھگت دوارا، بن بھگتاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ جس گرہ سنائے سچ جیکارا، جے

جیکار آپ الائیندا۔ سوہنگ شبد آد جگاد ست ورتارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا دُکھڑا دُکھ مٹائیندا۔ تیرا دُکھ مٹائے دُکھڑا، دینا انا تہاں ہوتے سہائیا۔ نو سو چورانوے چوگری جگ دا پرہ جو بھکھڑا، بھکھیاں بھکھ دئے گوائیا۔ لہنا دینا چکائے مات گرہ اٹا رُکھڑا، لیکھا لیکھے لے پائیا۔ اُجل کرائے تیرا مُکھڑا، دُرمت میل دھوائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچتر، پاربرہم بے پرواہیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت گھنٹھڑا، پاندھی راہ نہ کھئے وکھائیا۔ گرُمکھ رکھے اکو مُٹھڑا، مُٹھی اپنی وچ بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ رہیا جنائیا۔ سچ سندیسہ میرے دِیال، تیرا موہے بھائیندا۔ چاروں کُنٹ کوکے کال، مہاکال موہے ڈرائیندا۔ گردر مندر مسجد مٹھ شو دوالے تھکی بھال، گرُمکھ پورا نظر کھئے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پر تھمی ست دپ میں چل چل تھکی اپنی چال، تیرا پندھ نہ کھئے مکائیندا۔ خالی دسے دپیک گگن تھال، جوتی نور نہ کھئے جگائیندا۔ دروہی خدائے ہوئی بے حال، خدی تکبر نہ کھئے گوائیندا۔ ویکھ ویکھ تھکی شاہ کنگال، تیرے نام کنگالی جھولی کھئے نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی بھل نہ دسے کیسے پت ڈال، سنمل رُکھ سرب لہرائیندا۔ ترے گن مایا نظر آئے جنجال، جاگرت جوت نہ کھئے جگائیندا۔ سادھ سنت ہوئے بے حال، بیوہ رُپ سب ہی نظری آئیندا۔ تیرا کھیرا وسے اک گوپال، گوبند تیرا رنگ رنگائیندا۔ بنا وچولا آنت دلال، سچ دلالی اک وکھائیندا۔ لہنا دینا چکاؤنا حق حلال، حقیقت تیرے ہتھ پھڑائیندا۔ گرُمکھ گرسکھ تیرے لال، لال اٹلڑے ہٹ وکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا اتم وار، ہر جو ہر ہر آپ چکائیا۔ بھگت بھگوت کر تیار، بھاوی دئے مٹائیا۔ بہتران لیکھا آنت سنسار، وڈ سنساری آپ چکائیا۔ ستران کھولے آپ کوار، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ چہتران لیکھا آر پار، دو جہان اک سرنائیا۔ ہر سنگت میلا دُھر دربار، گر چیل لے ملائیا۔ سجن سہیلا ایکنکار، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ کلجگ اتم ویلا پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتار، ناری پُرش لے ترائیا۔ جس نیتر دیوے آپ دیدار، نیج نیتر دئے کھلائییا۔ دھرنی تیرا ہؤلا کرے بہار، ہؤلی ہؤلی سب دی صفا دئے اٹھائیا۔ پیس پیسا کھیل کرے کرتار، جگت جگدیشا سچا شہنشاہیا۔ حکمے اندر کرے کار، کھنڈا کھڑگ نہ کھئے چمکائیا۔ ندھڑک پھرے آپ نرنکار، نرہو بھ نہ کھئے رکھائیا۔ اجوئی رہت ہو تیار، انہو پرکاس اک کرائیا۔ ساقط نندک دُشٹ کر خوار، گرُمکھ ساچے لے اٹھائیا۔ اتم پر ماتم

اک جیکار، سوہنگ ڈھولا دئے جنائیا۔ شبد سرت ناتا جوڑ کرتار، قدرت قادر لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جس جن دیوے درس دیدار، جنم مرن جنم لکھ چوراسی جم کی پھاسی آون جاون پتت پاون گیڑا دئے چکائیا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر ایکا جوت نور پرکاس، پرکاشوان بے عیب نور خدائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت گرمکھ گرسکھ گردیو سیوک کر کر داسن داس، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ ست ستوادى برہم برہمادی ایکنکار اک ابناسی، دوسر کھئے تہر رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سوہنگ رُپ پون سواس، پون پونا آون گونا ترے بھونا لوک پرلوک سچ سلوک وشن برہما شو دے دے موکھ، گر اوتار پیر پیغمبر مٹا مٹا ہرکھ سوگ، لہنا دینا چکا چوڈاں لوک، جگ جگ سنا سچ سلوک، سوہلا ڈھولا صاحب ستگر سدا سدا ایکا ایک جنائیا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی زورا سینگھ دے گرہ سدے والا ★

اکل کل دھاری کل کرے گھات، گھاؤ اپنا نام لگائیا۔ جگت اندھیری میٹے رات، نام ندھانا چند رُشنائیا۔ لہنا چکائے ذات پات، آتم برہم کرے پڑھائیا۔ سریشٹ سبائی دیوے دات، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ بودھ آگادھ سنائے گاتھ، اکھر وکھر اک جنائیا۔ ہرجن میل ملائے کملاپات، کول نین سچا شہنشاہیا۔ اک وکھائے ڈونگھا کھات، گہر گمبھیر بے پرواہیا۔ سچ جڑائے ہر جونات، گر اوتار پیر پیغمبر دین گواہیا۔ لیکھا جانے کائنات، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اکل کل دھام کھیل اولّا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، الابی نور پڑدہ لاپندا۔ بسمل ہو ہو آپے رلا، آپ اپنا بھیو چھپائیندا۔ وسنہارا جلا تھلا، گھٹ گھٹ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی دھارا آپ جنائیندا۔ ساچی دھارا کلجگ کل، ہر کرتا آپ چلائیا۔ کرے کھیل اچھل اچھل، ول چھل بھیو نہ جانے رائیا۔ سچ سینگھاسن پُرکھ ابناسن بیٹھا مل، تخت نواسی ساچے تخت سوہیا پائیا۔ جوتی شبدي زرگن زرگن رل، سرگن ویکھے چائیں چائیا۔ ست پرکاس دپیک جوت آپے بل، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔

ست سندیسہ سِری بھگوان ایکا گھل، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا کھانی بانی پھل، پت ڈالی پھول پھولائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ لیکھا رکھے ہتھ، کلونتا اپنی دیا کھائیا۔ سدا سہیلا چلائے رتھ، بن
 رتھواہی سیو کھائیا۔ آد جگاد مہا اکتھ، کتھنی کتھ آپ سمجھائیا۔ ست ستوادی ساچا مارگ دس، ہرجن ساچے لئے جگائیا۔ تیر انیالا
 مارے کس، برہوں روگ مٹائیا۔ کر پرکاش کوٹن رو سس، اندھ اندھیر مٹائیا۔ انحد شبد گائے ساچا جس، جس وید پُران نہ کھئے سُنائیا۔
 پاربرہم پت پریشور ہرہگت پیار جائے پھس، دوجا پھاندی نظر کھئے نہ آئیا۔ لہنا دین چُکائے ہتھو ہتھ، پورب لیکھا آپ مُکائیا۔ ویکھنہارا
 اٹھسٹھ، سٹھ اٹھ اپنا بندھن پائیا۔ بھو جنائے مندر مٹھ، مسجد پڑدہ ایکا لاپیا۔ ست دوارے ست اکتھ، جن بھگتاں آپ کرائیا۔ نرمل
 نور جوت کر پرکاس، پرکاشوان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کل کرنی دئے مٹائیا۔ کل کرنی اندھیرا چوتھے جگ،
 کوک کوک کوک سُنائیا۔ اتم اوڈھ گئی پگ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کوڑی چوگ جیو جنت رہے چُگ، سچ سچ رس نہ کھئے رکھائیا۔ اپنا
 آپ نہ سکے بچھ، گر منتر نہ کھئے درڑائیا۔ کایا کوری ڈونگی بھوری بیٹھے لک، پار کنارہ نہ کھئے وکھائیا۔ صاحب ستگر سپس گیا نہ کیسے
 جھک، سجدہ مُرشد مُرید نہ کھئے جنائیا۔ اندر وڑ وڑ گرہ مندر حال مُریدان کھئے نہ سکے پچھ، بہل ہوئی سرب لوکائیا۔ سادھان سنتاں ہتھ
 نہ وستو کچھ، خالی ہتھ دین ڈبائیا۔ رسنا جہوا رہے بک، آتم رو رو اپنا نیر واپائیا۔ بن امرت بوٹے گئے سک، ہرے سینچ نہ کھئے کرائیا۔
 آد جگاد جگا جگنتر کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر آئے گئے اٹھ، لوک مات پھیرا پائیا۔ پُرکھ ابناسی چرناں ہیٹھاں رکھے ایکا گٹھ، سر اپنا
 ہتھ ٹکائیا۔ نہ کوئی رکھے کایا بُت، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔ اک اکلا سچ ڈلارا شبدی پُت، پوت سپوتا اک سہائیا۔ سہاونہارا ساچی رُت،
 رُت رُتری آپ مہکائیا۔ نام خزانہ گن ندھانا آد جگادی آپے لُٹ، جن بھگتاں جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ کِریا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ کِریا کرے پکار، نعرہ ایکا ایک سُنایا۔ چار ورن ہوئے بے زار، بے دار رہی کرایا۔ مات پت نہ کھئے
 پیار، بہین بھائی نہ سنگ رکھایا۔ نانا ثنا پُرکھ نار، کنت کنتوبل نہ کھئے ہنڈھایا۔ ہر جو ملیا نہ سچا یار، ستگر سنگ نہ کھئے نبھایا۔ رسنا
 جہوا نہ کھئے آدھار، آتم رس نہ کھئے چکھایا۔ کاغد قلم گئی ہار، ہر کا لیکھ نہ کیسے مُکایا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ گئے گرو اوتار،

نیوں نیوں اپنا سیس جھکایا۔ واپوا قدرت تیری پروردگار، قادر تیرا آنت کیسے نہ آیا۔ تیری مہا لیکھ نہ سکے وید چار، برہما ویتا اپنا بل رکھایا۔ ستجگ تریتا دواپر جگ جگ اُتریا پار، آپ اپنا پندھ مُکایا۔ کلجگ آئی اتم وار، چاروں گنٹ اندھیرا چھایا۔ سنگی سگلی ساتھی گئے ہار، ساچا سنگ نہ کھئے نہایا۔ گلیں باتیں میل ملاوا دسن ہر کرتار، باہوں پھڑ نہ کھئے ملایا۔ راتیں سُنتیاں کرن پُکار، آس نندرا نہ کھئے مٹایا۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ تھکی وچ سنسار، پڑھ پڑھ پندھ نہ کیسے مُکایا۔ اکھڑ اکھڑ سرگن دھار، زرگن بن اکھڑ اپنا راہ چلایا۔ پٹی لیکھ نہ اکھڑ میٹے کر پیار، کر کرپا اپنا ناؤں آپ سمجھایا۔ رتی رت لئے اُہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کل اپنا ویس دھرایا۔ کل کلونتا کالا مُکھ، کارن اپنا رہیا جُھپائیا۔ نو نو چار اکو دُکھ، گھر گھر پئی لڑائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آتم پر ماتم دیوے نہ کھئے سُکھ، سُکھ سانت نہ کھئے کرائیا۔ پرہہ ابناسی کولوں سارے بیٹھے لُک، اپنا اپنا پڑدہ پائیا۔ لوک مات ناتا تُٹا گئے رُٹھ، رُٹھڑا یار نہ کھئے منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیرا بھیو جنائیا۔ کلجگ تیرا آنت کنارہ، آنت آنت جنائیندا۔ نیترووے گر اوتارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ ولی غوث نہ کھئے پیارا، پیر پیغمبر نین شرمائیندا۔ شاستر سمرت نہ پاوے کوئی سارا، وید پُران راہ نہ کھئے جنائیندا۔ گیتا گیان نہ کھئے ادھارا، انجیل قرآن ڈیرہ ڈھائیندا۔ کھانی بانی ستی پیر پَسارا، بن ستگر پورے اکھ نہ کھئے کھلائییندا۔ لیکھا چُکا گر اوتارا، پیر پیغمبر پندھ مُکائیندا۔ ایکا حُکم ورتے ہر کرتارا، حُکمی حُکم آپ جنائیندا۔ مینہارا دھواں دھارا، زرگن ساچا چند چڑھائییندا۔ بھگت بھگونت دئے ہلارا، آتم سیجا سوہا پائیندا۔ ست ستوادی کرے ساچی کارا، کرتا پُرکھ کرنی آپ کرائیندا۔ ایکا ست شبد دُلارا، سر سبنا ہتھ بٹکائیندا۔ جگ چوڑی میٹے وارو وارا، جگ جگ اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ ستجگ ساچا دھرے سنسارا، سنسار ساگر ویکھ وکھائییندا۔ نام ست اک جیکارا، نو کھنڈ پرتھی آپ جنائیندا۔ کایا مندر سچ گرودوارا، گر ستگر آپ کھلائییندا۔ نت نوت دئے دیدارا، ہر درسی درس جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ کرپا میٹ مٹائیندا۔ کوڑی کرپا کوڑی کھان، ہر خاکی خاک ملائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، دین دیال دیا کھائیا۔ سنت سہیلے آپ پہچان، گر چیلے انگ لگائیا۔ ایکا دیوے نام دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ سوہنگ اکھڑ ست نشان، ست ستوادی دئے سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے گان، نانک گوبند گیا سُنائیا۔ تیر چلے

اک مہان، ساچا بھتھا ونڈ ونڈائیا۔ نام ست ست پردھان، ست ستوادی حکم جنائیا۔ زرگن زرگن کر پروان، سرگن سرگن لیکھے لائیا۔ کوڑی کریا میٹے دکان، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، پر پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن اٹھاراں برن ایکوگان، ایک نام وجے ودھائیا۔ سرب جیاں دا اک بھگوان، دوسر ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ پیر پیغمبر سیس جھکان، سر سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ ناتا تھے شرع ایمان، اُمت نبی نہ کھئے وڈیائیا۔ لیکھا چکے انجیل قرآن، بن لیکھیوں لیکھا دئے سمجھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ لوء پُری برہمنڈ کھنڈ وشن برہما شو گاون گان، ایک راگ لائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ اتم کھیل مہان، دو جہاناں دیوے دان، زرگن سرگن زرگن آتم پر ماتم پر ماتم آتم آن، برہم پاربرہم برہم کرے آپ گزمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچا مات دھر، دھرنی دھرت دھول دئے سہائیا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی سپتل سنگھ دے گرہ پنڈ ڈگرو ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن ہر نرنکارا، ہر جو ہر ہر اپنا کھیل جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اجیارا، تخت نواسی ویس وٹائیندا۔ سچ سندیسہ ایک وارا، ایکنکارا آپ سُنائیندا۔ زرگن زرگن کر پسارا، درگاہ ساچی دھام وڈیائیندا۔ سچ سپوتا اک دلارا، دھر درباری آپ اُپائیندا۔ جودھا سورپیر وڈ بلکارا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ کرنی کرتا کرت کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ سیو لگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ہر سلطانا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ آد پُرکھ پُرکھ پردھانا، آنت ویکھے چائیں چائینا۔ مدھ لیکھا دو جہاناں، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ناچ نچائیا۔ وشن برہما شو دیوے دانا، پنج تت میلا سہج سُبھائیا۔ لکھ چوراسی بٹھ گانا، زرگن سرگن سگن منائیا۔ ست سرؤپی ہو پردھانا، شاہو بھوپئی ناؤں دھرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آتم آنتر دے گیانا، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ ست سندیسہ نر نریشا ایک دیوے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ جگ چوکری ونڈ سنسارا، ونڈن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کھانی بانی بول

جیکارا، جے جے اپنے ناؤں کرائیندا۔ کاغد قلم شاہی سیوادارا، ساچی سیوا سیو لگائیندا۔ گر اوتار دے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔
لوک مات کر اُجیارا، ساچی سیوا اک لگائیندا۔ شاستر سمرت وسے باہرا، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن ناچ
نچائیندا۔ انحد انادی ساچی دھارا، دھر دی بانی بان لگائیندا۔ ساچی سکھیا ایکا وارا، ایکنکارا آپ سُنائیندا۔ شبدی سْت سْت دُلارا،
گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو آد آنت، آد پُرکھ آپ جنائیا۔
لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ ویکھ وکھائیا۔ نرگن بنائے سرگن بنت، گھڑن بھنہار گھڑ بھانڈے ڈیرہ لائیا۔ ایکا ناؤں پرگٹ کر کر منیا
منت، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ سچ سندیسہ ساچے سنت، ہر ستگر آپ سُنائیا۔ چرن سہارا پورن بھگونت، جن بھگت مان وڈیائیا۔
گرمکھ گڑھ توڑھے ہوئے ہنگت، نون سو اکھڑ اک سمجھائیا۔ گرسکھ ساچے مہا سُنائے اگنت، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا مارگ آپ لائیا۔ ساچا مارگ شبدی دھارا، نرگن نرگن آپ جنائیندا۔ لیکھا جان گرو اوتار، گر گر
ویس وٹائیندا۔ چاکر خاک سیوادار، سیوک سیوا سچ لگائیندا۔ نو نو اترے اتم پار، تھر کھے رہن نہ پائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار،
قُدرت قادر ناچ نچائیندا۔ کلمہ نبی اک جیکار، رسول رسولاں آپ پڑھائیندا۔ تسبیح منکا توڑ ہنکار، شرع شریعت میٹ مٹائیندا۔ لاشریک
پروردگار، سچ پروانہ اک پھڑائیندا۔ اناد انادی ترانہ گائے ایکا گھر بار، مندر مسجد آپ سہائیندا۔ گر گر کھولے آپ کواڑ، بند تاکی کُنڈا
لاپندا۔ بھگون دیوے بھگتن وست تھار، تھر گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ جگ چوکری بیتے چار چار، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ چارے
کھانی چارے بانی چارے ورن روون زارو زار، نیتر نیناں نیر سرب وپائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل اپار، ہر خالق خلق کرائیندا۔ دھر درباری
بول جیکار، دھر دی بانی آپ الائیندا۔ سْت دُلا رے کر پیار، ہر شبدی آپ اٹھائیندا۔ نیتر کھول کر دیدار، درسی اپنا درس کرائیندا۔
کلجگ اتم ایتھے اوتھے دو جہان آئی ہار، سکلا سنگ نہ کھے نبھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ روون زارو زار، دھرنی دھرت دھول بیڑا پار نہ
کھے کرائیندا۔ وشن برہما شو ہوئے بے زار، سیس جگدیش ہتھ نہ کھے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیاوان اپنی
دیا آپ کرائیندا۔ ویکھ نیتر کھول اکھ، ہر آخر آپ جنائیا۔ چار کُنٹ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ ہر کا بُرج رہیا ڈھٹھ، مندر نظر کھے نہ

آئیا۔ جگت اکھاڑا ہویا کٹھ، کلجگ اپنا ناچ نچائیا۔ نہ کوئی دھیرج نہ کوئی ست، ست سنتوکھ نہ کھئے وڈیائیا۔ گر کا شبد نہ کھئے مت، من مت رہی کراٹیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستھر بیٹھے گھت، اپنا بل نہ کھئے جنائیا۔ لکھ چوراسی اُبلے رت، اگنی تہ رہی تپائیا۔ پارہم پت پرمیشور پُرکھ ابناسی کوئی نہ بٹھے نت، ناتا تٹا سرب لوکائیا۔ ورن برن ذات پات دین مذہب نظر نہ آئے کوئی گھاٹ، ڈونگی بھوری پار نہ کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ ایکا وار، ہر شبیدی آپ جنائیا۔ شبد ست اٹھ ویکھ وچار، ہر ہر ہر آکھ سُنائیندا۔ لہنا چکے جگ چار، چار یاری نہ کھئے نبھائیندا۔ صدی چوڈھویں ہونے خوار، چوڈاں لوکان خاک ملائیندا۔ چوڈاں طبقات ہاباکار، صحیح سلامت نظر کھئے نہ آئیندا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ پیر پیغمبر ہونے شرمسار، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ اللہ رانی ہونے خوار، میان مُحبت موہ نہ کھئے ودھائیندا۔ کھلی مینڈھی پھرے وچ سنسار، سیس جگدیش نہ کھئے گندائیندا۔ مہندی رنگ نہ کھئے گلال، کجل دھار نہ کھئے وکھائیندا۔ ناتا چھڈ گئے چار یار، محمد نیتر رو رو نیناں نیر وپائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ کر پکار، اسم اعظم اک تکائیندا۔ تیری اوٹ پروردگار، تڈھ بن پار نہ کھئے کرائیندا۔ کلجگ کھیل تیرا کرتار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ شرع شریعت گئی ہار، شرع روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنگھاسن ساچے چڑھ، اپنا دھیان آپ لگائیندا۔ گر پیر اوتار پیغمبر رہے کرا، اچی کوک کوک سُنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بنیا کربلا، کعبہ نظر کھئے نہ آئیا۔ آگے دسے نہ کوئی آرزو اربلا، سارے بیٹھے بندھ مکائیا۔ اکو اوٹ تیری تکا، تقویٰ ہور نہ کھئے جنائیا۔ پروردگار سچ خدا، خدی مان نہ کھئے رکھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبر لیکھا کردے رہے جدا، جدا جز اپنا آپ بنائیا۔ اتم تیرے چرناں اُتے ہونے فدا، فطرت اپنی سرب مٹائیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی لکھ چوراسی مارگ دس سِدھا، ثابت صورت اپنی آپ جنائیا۔ اپنے ملن دی اکو بدھا، ایکا وار دے درڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ وسے ویکھے چائیں چائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار، دوئے جوڑ جوڑ سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی کریا دھار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ نو سو چورانونے چوگری جگ اترے پار، کلجگ کوک کوک سُنائیا۔ ساڈی سیکھیا کیسے کم نہ آئی وچ سنسار، سرشٹ سبائی بھلی آنت لوکائیا۔ کاغد قلم شاہی نال لکھ لکھ تھکے تیری مہا پروردگار، بن توہے کیسے نہ بھائیا۔ پڑھ پڑھ سارے

ہوئے خوار، خر کا روپ وٹائیا۔ نر ملیا نہ ایکنکار، نرائن اکھ نہ کھئے کھلائیا۔ ساقط بندک دُشت دُراچار ہوئے وبہچار، وبہچاری کرم کھائیا۔ کنت سہاگی پیا پریم نہ کرے پیار، گلوکڑی نہ کھئے پائیا۔ راتیں ستیاں نہ دئے دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ مایا کٹھیاں کرے خوار، ایک دھکا لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، گھر تیرے وجدی رہے ودھائیا۔ وجے ودھائی سچ گھر، ہر نوبت نام وجائیندا۔ پیر پیغمبر لئے پھڑ، گر اوتار در منگائیندا۔ ساچے تخت آئے چڑھ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ نش اکھر اکھر آئے پڑھ، ساچا ڈھولا آئے گائیندا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ، گرہ گرہ ڈیرہ لائیندا۔ اپنی کرنی آئے کر، کرتا پُرکھ کار کھائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دھرنی دھرت دھول اُپر دھر، دُھر سندیسہ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرے آخر، اخیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ چوکڑی رہیا شاکر، شکر یہ سب دے کولوں کرائیا۔ نرگن سرگن کردا آیا خاطر، خطرہ ایک ایک سمجھائیا۔ نگے بالے چھوٹے پُت گر اوتار، دے دے گھلدا رہیا پاتر، پاتی اپنا نام پڑھائیا۔ لوک مات دی کر کے گئے یاتر، یاترا پنج تت ہنڈھائیا۔ اتم نشان رہیا نہ کھئے ماتر، پرہہ اپنے وچ چُھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرنی کرے کرتا قادر، کریم وڈا وڈا وڈیائیا۔ سدا سہیلا اک سوڈاگر، ونج وپار اک اکھوائیا۔ بال انجانیاں دیوے آدر، گر اوتاراں سیس ہتھ ٹکائیا۔ مہر نظر کرے کریم قادر، سچ دوشالہ دیوے چادر، دھار چٹی چٹی نال بندھائیا۔ کایا بھاگ لگائے ساچی گاگر، کاجی گگریا اپنے لیکھے لائیا۔ نرمل جوت کرے اُجاگر، دیا باقی اک ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر مندر بیٹھا آسن لائیا۔ ہر مندر لائے ہر جو آسن، سوبھاؤنت سوبھا پائیندا۔ پاربرہم پُرکھ اناسن، اناسی کرتا کار کھائیندا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکشن، آکاش آکاشاں پھول پھولائیندا۔ شہنشاہ شاہو شاہاشن، حُکمی حُکم آپ جنائیندا۔ کھیلے کھیل آپ گنتاسن، گنوتنا آپ ہو آئیندا۔ لہنا دینا چُکائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ہر ہر کھیل اولٹا، آد جگادی کار۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلڑا، محل اٹل اُچ منار۔ گر اوتار پھڑائے پلڑا، پیر پیغمبر دے سہار۔ سچ سندیسہ ایک گھلڑا، جگا جگنتر دے آدھار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے دُھر دربار۔ دُھر

درباری آپ ہر، وڈا وڈ وڈیائیا۔ اپنی کرنی آپے کر، ستجگ تریتا دواپر کلجگ رتھ چلائیآ۔ گر اوتار دھرنی دھر، دھول دئے سہائیآ۔
 اکھر وکھر آپے پڑھ، ساچی سیکھیا کرے پڑھائیآ۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن لائے جڑ، کہانی بانی نال ملائیآ۔ اٹھسٹھ
 سروور تیرتھ تٹ سر، امرت اک وکھائیآ۔ گھڑن بھتہہار کھیل کر، گھڑ ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، سب دا لہنا آپ چُکائیآ۔ سب دا لہنا ہر کرتار، آد آنت چُکائیندا۔ جگ چوکرئی پیتے چار، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔
 گر اوتار کرن پُکار، پیر پیغمبر منگ منگائیندا۔ پرگٹ ہوتے ہر نرنکار، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ شبد آگتی بول جیکار، آتم پرما تم آپ
 سُنائیندا۔ جگت وچولا ایکنکار، ساچا سوہلا آپ پڑھائیندا۔ تولا بنیا تولنہار، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ پڑدہ اوہلا کھول کیوار، گھر مندر
 ویکھے وکھائیندا۔ کوڑی کرپا کرے پار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سٹ شبد وڈ وڈیائیندا۔ سٹ
 شبد تیرا بل اپار، ہر جو ہر ہر آپ جنائیآ۔ کلجگ اتم کھیل اپار، کرتا پُرکھ پُرکھ کرائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، جوتی جوت جوت
 رُشنائیآ۔ شبدی ڈنک آگم اپار، آگم آگمرا اک سُنائیآ۔ دو جہاناں کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ وشن برہما شو دئے ہلار، سُرپت
 ۶۷۵ اند نال ملائیآ۔ گر اوتار لئے اُٹھال، پیر پیغمبر نال رلائیآ۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، پنج تت کرے رُشنائیآ۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، راج
 راجاناں پڑدہ لاپیا۔ ست سرُپی وجے تال، ست پُرکھ نرنجن آپ وجائیآ۔ لہنا دینا چُکائے کال مہاکال، مہا اپنی صفت صلاحیا۔ ساچا
 مارگ دئے وکھال، نو کھنڈ پرتھی نین کھلائیآ۔ شبدی شبد پنے دلال، گر شبدی روپ وٹائیآ۔ لہنا جانے حق حلال، حقیقت ویکھے تھاون
 تھائیا۔ لکھ چوراسی اکو دھرمسال، گھر مندر دئے وکھائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر تیرا ساچا گھر، دو
 جہاناں آپ وسائیآ۔

☆ ۱۳ بہادروں ۲۰۱۹ یکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ پنڈ ڈگرُو ضلع فروزپُر ☆

صاحب ستگر تیرا ناؤں، کلجگ آنت اک وڈیائیا۔ نظری آئے ہر گھٹ تھاؤں، تھان تھنتر بوجھ بُجھائیا۔ ہرجن پکڑے ساچے
 ہاہوں، پھڑ ہاہوں گلے لگائیا۔ کرے پیار جوں پُتران ماؤں، پتا پُوت سہج سُکھدائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس بنائیا۔ سدا
 سہیلا سر دیوے ٹھنڈی چھاؤں، اگنی تت بُجھائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان زرگن سرگن کرے نیاؤں، بیڑا اپنے کندھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا ناؤں دئے وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں ہر کا جس، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ بھگتن آتر آپے وس، وست
 اپنی آپ وکھائیندا۔ آتم پر ماتم سچا رس، رس رسیا رس چکھائیندا۔ تیر انیالا مارے کس، ہر ہوں روگ مٹائیندا۔ میٹے زین اندھیری مس،
 جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ کر پرکاس کوٹن رو سس، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ میل ملائے ہس ہس، سنسا روگ سرب چکھائیندا۔ پنڈھ مُکائے
 نس نس، زرگن سرگن گھر گھر پھیرا پائیندا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، پورب لہنا جھولی پائیندا۔ جگت جگ بُجھائے ترسنا پیاس،
 اگنی آگ نہ کھئے بُجھائیندا۔ لیکھے لائے پون سواس، پون پوناں رنگ رنگائیندا۔ ناتا تئے دس دس ماس، مات گریہ نہ پھیر لٹکائیندا۔ سدا
 سہیلا وسے پاس، ہر ستگر وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ درس دکھائے ساکھیات، سوچھ سرُوپی روپ وٹائیندا۔ چرن کول بندھائے نات، ساچا
 ناتا جوڑ جڑائیندا۔ نام اٹلی دیوے دات، رام نام آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا نام ہر ورتائیندا۔ ہر کا
 ناؤں ایکا رام، رمت رمت اپنا بھیو چکھائیا۔ ہر کا نام اکو شام، ساچی بنسری ناد سنائیا۔ ہر کا نام اکو گان، گیت گوہند الاٹیا۔ ہر کا نام
 بے پہچان، نظر وچ نہ آٹیا۔ ہر کا نام گرو گرو دھیان، گر آتر میل ملائیا۔ ہر کا نام امرت پین کھان، ترسنا بھکھ دئے مٹائیا۔ ہر کا نام
 سچ گیان، اگیان اندھیر چکھائیا۔ ہر کا نام سچ نشان، درگاہ ساچی دھام وکھائیا۔ ہر کا نام ساچا کھن، سرت سوانی لئے پرنائیا۔ ہر کا
 نام وسے سچ مکان، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیا۔ ہر کا نام میل ملائے سری بھگوان، بھگون اپنا پڑدہ آپ اُٹھائیا۔ ہر کا نام چتر سُکھڑ سُجان،
 مورتھ مورتھ لئے ترائیا۔ ہر کا نام کاغذ قلم دئے بیان، گر اوتار دین گواہیا۔ ہر کا نام پیر پیغمبر کرن سلام، نیوں نیوں سجدہ سپس
 جھکائیا۔ ہر کا نام سچ پیغام، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ ہر کا نام دامنگیر پکڑے دام، دامن اپنا ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،

آپ اپنی کریا کر، ہر کا ناؤں کرے سچ نظام، میٹ مٹائے جھوٹھی شاہیا۔ ہر کا ناؤں سچ نیامت، امرت رس اک دکھائیندا۔ ہر کا ناؤں صحیح سلامت، آد جگاد ایک رنگ رنگائیندا۔ ہر کا ناؤں ہر امانت، جن بھگتاں ہتھ پھڑائیندا۔ ہر کا ناؤں دیوے سد ضمانت، ایتھے اوتھے پلو آپ چھڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہر ناما نام درڑائیندا۔ ہر نامہ نام اگم اپار، اپرمپر آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم بول جیکار، جے جیکارا آپ الائیندا۔ ورن برن کر خوار، خبر ساچی آپ سنائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جگ چوگری گئے ہار، ہر کا آنت کھئے نہ پائیندا۔ بھکھک بن بن منگدے گئے بھکھار، پُرکھ ابناسی دیونہارا اک اکھوائیندا۔ دید عید نیتر نین منگدے گئے دیدار، چرن کول کول چرن سرن سرن تکائیندا۔ پاربرہم تیرا ٹھانڈا دربار، دوجا در نظر نہ آئیندا۔ لکھ چوراسی تیری گلزار، گلشن ایک ایک مہکائیندا۔ پھل پھلواڑی وچ سنسار، پت ڈالی نال رلائیندا۔ بن مالی ایکنکار، ہر جو ساچی سیو کمائیندا۔ کلی کلی کر تیار، کل اپنی آپ جنائیندا۔ ول چھل ایکنکار، بھیو ابھیدا آپ گھلائییندا۔ مہابی وڈ بلکار، بل اپنا آپ جنائیندا۔ جودھا سور کر تیار، پیرتا اپنا ناؤں بھرائیندا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، نام پرچنڈ ہتھ دکھائیندا۔ تکھی رکھے دوویں دھار، زرگن سرگن دھار جنائیندا۔ لیکھا جانے آر پار، مدھ اپنی کھیل کرائیندا۔ پنج تت تت پیار، پرم پُرکھ موہ ودھائیندا۔ نام ست ست جیکار، ست ستوادی آپ کرائیندا۔ صفتی صفت صفت بھنڈار، صلاحین صلاحیکار سہج سہج اپنا گن جنائیندا۔ ہر کا نام سچا سیکدار، سیر سیر اپنا حکم منائیندا۔ ایک اکھ کر تیار، نش اکھ بھیو چکائیندا۔ آد رچن رچ سنسار، اتم نہ ہر ویکھ دکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام اک سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں سوہنگ سو، آد پُرکھ بیج بجایا۔ اپنے جہا آپے ہو، اپنا منتر آپ پڑھایا۔ کر پرکاس پُری لوء، برہمنڈ کھنڈ وسایا۔ گر اوتاراں ڈھوا ڈھو، ساچی وست جھولی پایا۔ آنت اپنے خزانے رکھے کھوہ، بل اپنا آپ دکھایا۔ آد جگاد جگا جگنتر بن ہر نامے بنیا رہے نرموہ، موہ مَحبت نہ کھئے وڈیایا۔ بن بھگتاں کیسے انگ نہ سکے چھوہ، لکھ چوراسی کایا چولی دئے ڈرکایا۔ ایکنکارا سنت پیارا نیتر نیناں لوے رو، نیر نیر نیر برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایک نام رہیا پرگٹایا۔ ایک نام پرگٹ سو، ہنگ برہم جنائیندا۔ ہنگ برہم پرہ آپے ہو، زرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ ڈرمت میل دیوے دھو، دھواں دھار گوائیندا۔ امرت رس نچھر چو،

کول مکھ کھلائیندا۔ رام نام پرہ آپے ہو، ایک دے دے سرب سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد آنت جُگا جُگنت، لکھ چوڑاسی کایا پنج تت ماٹی دیوے کوہ، نام کھنڈا وچ برہمنڈاں آپ پھرائیندا۔ مہاراج شیر سینگھ وشنو بھگوان، سدا سہیلا اک مہربان، محو اپنا حُکم ایک ناؤں وکھائیندا۔

★ ۱۳ بھادروں ۲۰۱۹ پکرمی سَرین سینگھ دے گرہ ندھاں والی ضلع فروزپُڑ ★

ساچے تخت بیٹھ سلطان، آد پُکھ آسن لائیا۔ نرگن نؤر نؤر مہان، جوتی جاتا جوت رُشنائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیا۔ اک اکیلا حُکمران، دُھر فرمانا اک سُنائیا۔ جودھا سوڑپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ ست ستوادی سچ نشان، ست پُکھ نرنجن آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچ سینگھاسن سوہاؤنت، سو پُکھ نرنجن آسن لائیندا۔ ہر پُکھ نرنجن مہا اگنت، لیکھا لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ ایکنکار بنائے بنت، گھڑن بھٹنہار آپ اکھوائیندا۔ آد نرنجن نؤر انت، انت کل اپنی آپ دھرائیندا۔ ایکنکار مہا بے آنت، بے آنت اپنی کھیل وکھائیندا۔ سِری بھگوان ساچا کنت، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ ابناسی کرتا آپ آد آپ آنت، اپنا بھیو آپ چھپائیندا۔ پارہم پرہ بن منگت، در نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگونت، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در گھر ساچے ڈیرہ لائیندا۔ در گھر ساچا سوہاؤنت، سو پُکھ نرنجن آپ سہائیا۔ کھیلے کھیل آد آنت، آنت آد اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نرگن پُکھ نرگن نار نرگن ہر جو بن بن کنت، سیج سہنجی اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے در دئے وڈیائیا۔ ساچا در در دروازہ، دُھردرگاہی آپ گھلائیندا۔ حق مقام غریب نوازا، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ بھوپت بھوپ راجن راجا، راؤ زک روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ نرگن نرگن رچ رچ کاجا، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے تخت آپے چڑھ، ساچا در آپ سہائیندا۔ ساچا در سِری بھگوان، آد پُکھ آپ سہائیا۔ اک اکلّا نوجوان، نرگن اپنا روپ پرگٹائیا۔ کرے کھیل وڈ مہربان، مہبان اپنی رچنا آپ سمجھائیا۔ اک اکلّا جانی جان،

جاننہار نام خُدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے در وسے بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد پُرکھ ہو اُجیارا، نرگن نرگن نُوَر دھرائیندا۔ بھوُیت بھوُپ بن سیکدارا، حُکم حاکم آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا بول جیکارا، جے جیکار اپنے ناؤں لائیندا۔ آپ لگائے سچ دربارا، دُھر دربارا ویکھ وکھائیندا۔ در درویش بن بیکھارا، ایک اپنی الکھ جگائیندا۔ اگم اگم کرے کھیل نراکارا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد آد اپنی دھار آپ بندھائیندا۔ آد پُرکھ ساچی دھار، اک اِکلا آپ بنھائیا۔ اپنی اچھیا کر وچار، آپ ویکھ وکھائیا۔ رُوپ رنگ تے وسیا باہر، ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ کرے کھیل اگمڑی کار، کرتا پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا حُکم آپ جنائیا۔ ساچا حُکم ہر بھگوانا، بھگون ہر جو آپ جنائیندا۔ سیس جگدیش اک سہانا، سوبھاؤنت آپ سہائیندا۔ اپنی اچھیا سچ مکانا، بے مقام آپ پرگنائیندا۔ چہر چہن نہ کھئے چھہانا، چار دیوار نہ کھئے وکھائیندا۔ سُوَرچ چند نہ کھئے رُشنا، نُوَر نُوَر نہ کھئے سہائیندا۔ کرے کھیل وڈ بلوانا، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، اپنا مندر آپے آپ اپائیندا۔ ایک مندر سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ اپائیا۔ آپے پائے اپنی ونڈ، ونڈنہار آپ اکھوائیا۔ کرے کھیل سُوَر سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ اگم اگمڑا چاڑھے رنگ، نیتر تین نظر کسے نہ آئیا۔ ست ستوادی اک وکھائے سچ پلنگ، پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ نرُویر پُرکھ اک اند، مورت اکال کرے رُشنا۔ سدا سہیلا بھوئے سیبھنگ، صاحب سُلطان اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنی دات آپے منگ، آپے جھولی رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارا کر پسارا، نرگن دھارا نُوَر رُشنا۔ سچکھنڈ دوارا سچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ اپائیندا۔ جوتی دیپک آپے بلا، نُوَر نُوَر نُوَر دھرائیندا۔ پُرکھ اکال اک اِکلا، ست ستوادی آسن لائیندا۔ نرگن نرگن پھڑ پھڑ پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنگھاسن ایک ملا، ابناسی کرتا اپنا آسن لائیندا۔ سچ سنگھاسن ایک ایک، ایکنکارا آپ سہائیا۔ آد پُرکھ ایک ٹیک، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیا۔ اپنا مندر آپے ویکھ، ہر جو ہر ہر خوشی منائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لیکھا لیکھ نہ قلم شاہیا۔ نرگن نراکارا اجونی ریت انہو پرکاس وٹایا ویس، ویس اولڑا آپ کرائیا۔ ست ستوادی وسیا ساچے دیس، دیس وسے سچا

ماہیا۔ آد جُگاد رہے ہمیش، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے گھاڑت گھڑ، گھڑ آپے ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ
 دوارا گھاڑن گھڑیا، گھڑنہار آپ اکھوائیندا۔ بن پوڑی ڈنڈے آپے چڑھیا، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیندا۔ سچ سینگھاسن آپے کھڑیا، سوچھ
 سرُپی روپ وٹائیندا۔ آد آنت کدے نہ مریا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ اپنی ترنی آپے تریا، تارنہار آپ اکھوائیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا
 پُرکھ ناؤں پرگنائیندا۔ اپنا ور آپے ور یا، نار کنت انگ لگائیندا۔ ساچی سیجا آپے چڑھیا، سیج سُنہجنی آپ ہنڈھائیندا۔ نرگن اندر نرگن
 وڑیا، سچ سینگھاسن آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا گھاڑن گھڑ، گھڑ گھڑ اپنا آپ ویکھ
 وکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ منارہ، اُوچو اُوچ رکھائیا۔ کرے کھیل ایکنکارا، اکل کل وڈ وڈیائیا۔ دیا باقی اک اُجیارا، نرمل جوت جوت
 رُشنائیا۔ کھلاپاتی وسے وسنہارا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مندر آپ سُنہائیا۔ ساچا
 مندر سوہنیک، ہر ساچا سچ سُنہائیندا۔ اک اِکلا لاشریک، پروردگار ڈیرہ لائیندا۔ آپ اپنی رکھ اڈیک، میل ملاوا اپنے ہتھ جنائیندا۔
 نرگن نرگن کر پریت، پریتوان بندھن پائیندا۔ سچ دوارا ٹھاندا سیت، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ محل اٹل سچ دربارا، ہر درباری آپ سُنہائیندا۔ اک اِکلا کر پسارا، پُرکھ ابناسی ڈیرہ لائیندا۔ گھاڑن گھڑے
 اگم اپارا، گھڑ گھڑ آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جاتا جوت اُجیارا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ویکھ وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا پڑدہ لائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارا آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وڈا وڈ، ہر جو ہر ہر آپ وڈیائیا۔ اپنی اُچھیا
 کر پرگٹ، اپنے آنتر آپ چھپائیا۔ آپے کھول ساچا ہٹ، نرگن داتا آپ چلائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ اپنا مارگ
 آپے دس، آپے ویکھ چائیں چائینا۔ آپے جانے اپنا رس، رس رسیا سچا ماہیا۔ نرگن اندر نرگن ہووے وس، دوُجا بندھن نہ کھئے رکھائیا۔
 پریم پیار اندر پارپریم پریم جائے پھس، گھر مندر سوہا پائیا۔ بریم برہمادی شبد انادی گائے جس، راگی اپنا راگ لائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوار بنت بنائیا۔ سچکھنڈ دوار بنت، ہر سجن دیا کھائیندا۔ اپنی مہا جانے اگنت، بے آنت روپ
 وٹائیندا۔ میل ملاوا نار کنت، کنت کنتوبل دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سری بھگونت، بھگون

اپنا راہ چلائیندا۔ بھگون چلے اپنا راہ، رہبر ایکا ایک اکھوائیا۔ سچکھنڈ دوارا آپ سہا، صحبت اپنے ناؤں وڈیائیا۔ سچ سنگھاسن ڈیرہ لا، تخت نواسی ویکھ وکھائیا۔ نرگن نرگن بن ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ صفت صلاحی دئے صلاح، صلاحگیر اک رگھرائیا۔ اپنا میلا میل ملا، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ ناری کنت لے ہنڈھا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جنی جن بنے خدا، بے نظیر نظر نین اک اٹھائیا۔ دائی دایا بن سیوالے کما، سیوک اپنا ناؤں رکھائیا۔ پوت سپوتا لے جا، وار تھت نہ کھئے رکھائیا۔ اپنی گودی لے اٹھا، جوتی جاتا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا ویکھ چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے چاؤ گھنیرا، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیندا۔ لہنا جانے تیرا میرا، میرا تیرا اپنا روپ وٹائیندا۔ نرگن اندر نرگن ڈیرہ، پُرکھ اکال آپ لگائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن پا پا پھیرا، پردہ نشیں پردہ آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ محلہ آپ وڈیائیندا۔ سچ محلہ ہر بھگوانا، سچکھنڈ دوار دئے وڈیائیا۔ کرے کھیل اک مہانا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ست ڈلارا بال انجانا، شبدي شبد اُچائیا۔ کرے کھیل گوپی کاہنا، گھر مندر راس رچائیا۔ ساچی سخی کر پروانا، ست پروانگی اک جنائیا۔ بودھ اگادھی دے دے دانا، داتا دانی خوشی منائیا۔ جودھا سورپیر مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ وکھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوانا، سچکھنڈ دوارے آسن لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی اچھیا بائے بھچھیا، بھکھک دیوے مان وڈیائیا۔ راجن شاہو بھوپ آپ، گھر اپنے دیا کھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی وڈ پرتاپ، پرم پُرکھ آپ پرگٹائیندا۔ نرگن نرگن مائی باپ، پتا پوت کھیل کرائیندا۔ آپ پرگٹائے اپنی ذات، اذاتی روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کل آپ دھرائیندا۔ ساچی کل اکل کل دھار، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، نرگن نرگن لے اُپائیا۔ پوت سپوتے دے بلار، گودی گود گود وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیندا۔ شبدي ست کر پیارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا ہتھ کھول ونجارا، نام وست وچ رکھائیندا۔ شبد سندیسہ ایکنکارا، آد جگادی آپ سنائیندا۔ حکمی حکم کر ورتارا، حکمی حکم آپ بھوائیندا۔ نیتر نین اک اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ سچکھنڈ وکھائے سچ دوارا، جس گھر ہر جو ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک

درڑائیندا۔ ساچی سیکھیا ایکنکار، ایکا وار جنائیا۔ سُت شبد رہنا خبردار، بے خبر آپ اٹھائیا۔ تیری مہما اگم اپار، الکھ اگوچر کرے
 پڑھائیا۔ تیری صفت کرے آپ کرتار، اپنی صفت توہے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ سُنہیڑا اک جنائیا۔
 سچ سُنہیڑا اک اکلّا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ تھر گھر تیرا وسے محلہ، محفل تیرے نام لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، ساچی سیکھیا ساکھیات، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ ساچی سیکھیا سُن لے بال، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی اُچیا اکو لال،
 ایکنکارا ہوئے سہائیا۔ سو پُرکھ نرنجن بن دلال، ہر پُرکھ نرنجن کرے کُرمائیا۔ آد نرنجن دیپک بال، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ سری
 بھگوان تیرا حل کرے سوال، در تیرے پھیرا پائیا۔ ابناسی کرتا دیوے سچا دھن مال، اتوٹ اٹھ اک وکھائیا۔ پاربرہم پرہ گھالے تیری
 گھال، بن سیوک سیو کھائیا۔ ہر کا ناؤں تیرا نشان، سچ نشانہ دئے جھلائییا۔ وست امولک دیوے دان، اندھڑی آپ ورتائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا بھیو آپ چکائیا۔ ساچا بھیو ہر کرتارا، آد پُرکھ چکائیا۔ شبدی سُت تیرا سچ پَسارا، ہر
 ساچا سچ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء تیرا سہارا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ منڈل منڈپ تیرا اکھاڑا، ویکھنہارا چائیں چائیا۔ رَو سس
 سورج چنّ چنّ ستارا، کِرِن کِرِن نور رُشنائیا۔ ناد دُھن شبد جیکارا، انراگی راگ الائییا۔ وشنوں وشو تیرا پَسارا، واستک ایکا گنڈھ
 رکھائیا۔ امرت جہرنا اگم اپار، رسک اپنا آپ رسائیا۔ برہما برہم پاربرہم ادھارا، برہم لیکھا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ سچ سندیسہ سُن لے سُت، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ترے پنج میلا
 ابناسی اچت، ہر جو ہر ہر آپ ملائیندا۔ لکھ چوراسی کایا بُت، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن سہائے رت، رت رتڑی آپ
 مہکائیندا۔ تیرا حال لئے پُچھ، در در گھر گھر پھیرا پائیندا۔ دیوے ودیائی اکو سچ، سچ اپنے ناؤں جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کیرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل ہر جو دس، ایکا گن جنائیا۔ پاربرہم پُرکھ سمرتھ رچ، رچنا ویکھ وکھائیا۔ نرور
 پُرکھ چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں وشن برہما شو سُنائے اپنی گاتھ، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیا۔ اندر باہر
 گپت ظاہر ہر جو وسے ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اک اکلّا سُنے سرب فریاد، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک پڑھائیا۔ سچ سندیسہ ایکا پڑھنا، بسن بنواری آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے وڑنا، راہ وچ نہ کھئے اٹکائیندا۔ زربھو چُکائے بھہ ڈرنا، بھہ بھیانک نہ کھئے وکھائیندا۔ سرن ملے ساچی سرنا، سرنائی اکو اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد پُرکھ سچ سندیسہ، نر زربشا اک جنائیندا۔ نر زربشا ساچا گیت، نر ہر آپ جنائیا۔ سْت شبد تیری ساچی ریت، پُرکھ ابناسی ربیا وکھائیا۔ تھر گھر وسنا دھام انڈیٹھ، انڈیٹھی سیج ہنڈھائیا۔ آد جُگاد سدا اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھیا اک سیکھائیا۔ ساچی سیکھیا لئی سیکھ، سْت شبدی سیس جھکائیندا۔ پاربرہم پرہہ لیکھا دینا لیکھ، تیرا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ نج نیتر پینا دس، نت نوت درس تیرا موہے بھائیندا۔ ایکا نام دے دے حص، دوسر ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا نام ور، در ساچے منگ منگائیندا۔ نام ور دے بھگوان، ہوں بھکاری منگ منگائیندا۔ نظری آئے ساچا کابن، دوسر روپ نہ موہے بھائیندا۔ سچکھنڈ جھلے تیرا نشان، نشانہ ہور نہ کھئے جھلائییندا۔ ست دوارا تیرا مکان، مقام ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ دھر فرمانا تیرا فرمان، فرمانبردار سیو کھائیندا۔ ایکا دس سچا گان، گا گا تیری خوشی منائیندا۔ ہوں بالی بدھ انجان، تیرا انت کھئے نہ آئیندا۔ تیرے چرنی ڈگا آن، دوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ کر کرپا وڈ مہربان، مہربان مہربان تھہ بن مہر نظر نہ کھئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا پہلی وار، آپے دسے ہر زرنکار، سچکھنڈ بیٹھ سچی سرکار، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا ڈھولا، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن لاپے اوہلا، پردہ پردہ آپ چُکائیندا۔ ایکنکارا ایکا بولا، اکل کل اپنی کھیل جنائیندا۔ آد زرنجن ہو اڈولا، اڈول اڈل دیا کھائیندا۔ ابناسی کرتا بن بن تولا، ساچا کنڈا اک وکھائیندا۔ سری بھگوان دئے جھکولا، سچ ہلارا اک لگائیندا۔ پاربرہم پرہہ آتر آتر مؤلا، مؤل مؤل اپنی خوشی منائیندا۔ ست ستوادی اپنا کرے ساچا قولا، کیتا قول آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سْت دُلا رے تیرا بھیو کھلائییندا۔ سْت دُلا رے لینا جان، جانی جان آپ جنائیا۔ جس رچنا رچی تیری آن، سو صاحب سلطان پُرکھ ربیا سمجھائیا۔ آد جُگاد جُگو جُگ سچا گان، گاونہارا آپ سُنائیا۔ زرنگن زرنگن ویکھ بیان، بیانا آپ اڈائیا۔ زرنگن زرنگن اک مکان، سچ مکان

آسن لائیا۔ نرگن نرگن اک دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیا۔ نرگن نرگن ایکا مان، ایکا اوٹ رکھائیا۔ نرگن نرگن کرے پچھان، گھر ساچے
 وجے ودھائیا۔ تُوں میرا چھوٹا پُت بال نادان، سر تیرے ہتھ رکھائیا۔ ایکا دیواں سچ نشان، دو جہان جھلائییا۔ بھل نہ جانا بن انجان، ہر
 بالک دے ودیائییا۔ ایکا رس پین کھان، ترسنا بھکھ نہ کھئے جنائیا۔ ایکا گاؤنا ساچا گان، گا گا خوشی منائیا۔ تیرا میلا سِری بھگوان، وچھڑ
 کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا ناؤں دے سمجھائیا۔ ساچا ناؤں ہر جو رکھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ تہر گھر
 دوارے ہو پرتکھ، ہر شبدی ونڈ ونڈائیندا۔ اگم اگم بول الکھ، الکھ الکھ آپ سُنائیندا۔ گھر وچ گھر کر کر وکھ، وکھری دھار
 بندھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، پاربرہم پرہہ آگا راہ چلائیندا۔ ایکنکارا ایکا دیوے وتھ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ آنتر آنتر آپے
 وس، وس اپنی خوشی وکھائیندا۔ تُوں میرا میں تیرا گاؤنا جس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ
 جنائیندا۔ تیرا میرا اکو جس، ہر جو آگھ سُنائیا۔ سچ دوارے جانا وس، دو جا شریک نظر کھئے نہ آئییا۔ ہر پُرکھ ملاوا ہس ہس، گھر
 میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت نور پرکاس، شبدی شبد دُھن شنوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور،
 وساونہارا ایکا گھر، گھر مندر ڈیرہ لائیا۔ گھر مندر وسے تہر گھر، سچکھنڈ نواسی آپ وسائیا۔ شبد سُت لگائے تیری جڑ، آد آنت نہ کھئے
 اکھڑائیا۔ دین دیاں ٹھاکر سوامی سر تیرے ہتھ دھر، دیوے چرن سرن سرنائیا۔ ایکا ایک ایک لینا پڑھ، پن اکھڑ کر پڑھائیا۔ ساچا پلُو
 لینا پھڑ، پلُو کھئے چھڈ نہ سکے رائیا۔ تُوں میرا میں تیرا، تیرا میرا بھیو نہ رائیا۔ سُن سندیسہ چڑھے چاؤ گھنیرا، چاؤ ایکا ایک جنائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچا ناتا لے جڑائیا۔ ساچا ناتا پتا پوت، سچکھنڈ نواسی آپ جڑائیندا۔ ایکا
 تاگا ایکا سوٹ، ایکا گنڈھ وکھائیندا۔ ایکا دشا ایکا کوٹ، ایکا مندر آسن لائیندا۔ اک سہائے ساچی رُت، رُت رُت آپ مہکائیندا۔ کر
 کھیل ابناسی اچت، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ناؤں ایکا وار سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں
 سوہنگ رُوپ، ہر ہر آپ جنائیا۔ شاہ سلطانا ساچا بھوپ، نرگن نرگن لے سمجھائیا۔ تہر گھر وسے ساچی کوٹ، گٹیا ایکا ایک بنائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سُت دیوے ور، سوہنگ تیری دھار چلائیا۔ سوہنگ دھار تیری ایک، ہر جو ہر

ہر آپ جنائیندا۔ تیرا مندر آپے ویکھ، اپنا ڈیرہ لائیندا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ جنائیندا۔ آپے دھرنہارا بھیکھ، بھیکھی اپنا
 روپ وٹائیندا۔ آپے وشنوں دیوے ٹیک، وشو اپنی کل جنائیندا۔ سوہنگ روپ سدا بییک، وویکی اپنے نال ملائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سوہنگ دھار سچ سمجھائیندا۔ سوہنگ دھار پاربرہم، پرہہ ایکا ایک جنائیا۔ برہما ویتائے جم، بن دھن
 جنیندی مائیا۔ ایکا راگ سنائے بن کن، انادی ناد سنائیا۔ نرگن نرگن بیڑا بنھ، ساچے مارگ لے پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، پاربرہم برہم سوہنگ روپ وکھائیا۔ سوہنگ روپ دھوان دھار، سن اکم سائیندا۔ سوہنگ روپ شبد دھنکار، انادی ناد
 وجائیندا۔ سوہنگ روپ آپ کرتار، کرتا پُرکھ کھیل کرائیندا۔ سوہنگ شنکر دے آدھار، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سوہنگ ایکا گھر وسائیندا۔ سوہنگ وسے ساچے گھر، سو پُرکھ نرنجن آپ وسائیا۔ وشن برہما شو گھاڑن گھڑ،
 گھڑ گھڑ ویکھے چائیں چائیا۔ گھر گھر سیجا آپے چڑھ، بہ بہ آسن لائیا۔ نرگن اندر نرگن پھڑ، پھڑ پھڑ بندھن پائیا۔ اپنی ویدیا آپے پڑھ،
 پڑھ پڑھ آپ سنائیا۔ آپے ویکھے چوٹی جڑ، جڑ جڑ اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سوہنگ ایکا راگ
 سنائیا۔ سوہنگ راگ وشن برہما شو دھار، ہر ساچا آپ اُپائیندا۔ سوہنگ میلا ترے گن پیار، رجو طمو ستو گنڈھ پوائیندا۔ سوہنگ
 لیکھا پنج تت آدھار، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش روپ وٹائیندا۔ سوہنگ کھیل لکھ چوراسی گھاڑن گھڑے اپر اپار، گھڑ گھڑ آپے ویکھ
 وکھائیندا۔ سوہنگ روپ آتم پرما تم دے آدھار، ایش جیو گنڈھ پوائیندا۔ سوہنگ روپ برہم پاربرہم کر پسار، نرگن سرگن جوڑ
 جڑائیندا۔ سوہنگ روپ رو سس سورج چن اجیار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بنت بنائیندا۔ سوہنگ روپ من مت بڈھ کر پسار،
 کایا کنچن گڑھ بنک وڈیائیندا۔ سوہنگ روپ پنج تت تت آکار، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آسا ترسنا موہ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سٹ سٹ ابناسی، ابناسی کرتا آپ جنائیندا۔ سن سٹ ہر نام سندیسہ، ہر جو
 ہر ہر اکھ سنایا۔ رسنا گائے وشن برہم مہیشا، گھر گمبھیر گمبھیر الایا۔ دو جہان اک حدیثا، ہر جو ہر ہر آپ رکھایا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے سٹ سٹ اٹھایا۔ اٹھیا سٹ وڈ بلوان، پرہہ آگے سپس جھکائیا۔ واہ واہ تیرا

کھیل سِری بھگوان، تیری مہا گنت گنی نہ جائیا۔ ہوں بالک بال انجان، بن چاکر سیوک سیو کھائیا۔ لکھ چوڑاسی کر پردھان، چارے
 کہانی ونڈ ونڈائیا۔ چارے بانی بول بے زبان، زیر زیر نہ کھئے لگائیا۔ حق مقامے اک امام، ایمان اکو اک جنائیا۔ درگاہ ساچی سچ نشان،
 دُھر درگاہی ہتھ جھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، سد چلاں توہے رضائیا۔ سد چلاں تیری رضا،
 رحمت رکھ میرے گوسائیا۔ آد جگاد دینی نہ کھئے سزا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ ساچی سیوا دینی سمجھا، سمجھ سمجھ نال ملائییا۔
 الفیے نہ ٹون پڑھا، حمزہ روپ نہ کھئے وٹائییا۔ توری جوت پاربرہم پرہ بے پرواہ، اپنا پردہ دینا چُکائییا۔ تیرا ڈھولا لواں گا، سوہنگ اکھڑ
 اک سُنائیا۔ لکھ چوڑاسی کایا چولا لواں بدلا، پنج تت میلا سہج سُبھائییا۔ پڑدہ اوہلا دیاں اٹھا، دئی دویتی ڈیرہ ڈھاپیا۔ ساچا ڈھولا ایکا
 گا، گاوت گاوت خوشی منائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون دوارے تیرا ست سرُپ، کون
 وکھائے ساچی کوٹ، کون دشا پھیرا پائییا۔ پُرکھ ابناسی ستگر میتا، مِت پیرا دیا کھائیندا۔ لکھ چوڑاسی تیری ریتا، برہم پاربرہم روپ
 وٹائیندا۔ کرے کھیل اکم انڈیٹھا، انڈیٹھی کار کھائیندا۔ ترے گن مایا تپے انگیٹھا، پنج تت اگنی بیٹھاں ڈائیندا۔ پرگٹ ہو پت پُنیتا، نرگن
 سرگن ویس وٹائیندا۔ ترے بھون دھنی اک اتینا، ترے گن پردہ آپ چُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ ساچا
 روپ وکھائیندا۔ سوہنگ روپ ہر کرتار، گر شبدی شبد جنائیا۔ پرگٹ کر گرو اوتار، ایکا رنگ سائیا۔ کھیل کھیل جگ چوکڑی
 چار، چار چار ونڈ ونڈائیا۔ پیر پیغمبر کر تیار، کلمہ نبی اک پڑھائییا۔ کائنات کر بے دار، نیتر نین اکھ کھلائییا۔ کوٹن کوٹ ناؤں رکھ وچ
 سنسار، پُرکھ ابناسی اپنی صفت کرائیا۔ کوٹن کوٹ گرو اوتار، چھوٹے بالے لئے پرگٹائییا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر کڈھن وگار، دستگیر دین
 دہائییا۔ کوٹن کوٹ رام کرشن بن بن فرمانبردار، در در گھر گھر پھیرا پائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا اپنی دھار چلائییا۔
 سوہنگ دھار پیر پیغمبر، پروردگار آپ جنائیندا۔ نرگن نرگن سچ انڈر، سرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ آتم پرما تم رچ سوہبر، جوتی جاتا
 جوڑ جڑائیندا۔ سرب کلا آپے بھرتبر، بھرپوری ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ تریتا دوایر کلجگ جگ چوکڑی رچ اڈمبر، نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ پار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھیا اک جنائیندا۔ ساچی سیکھیا سوہنگ سو، سو پُرکھ

نرنجن کھیل کرائیا۔ گر اوتاراں بیج بو، برہم پاربرہم پرگٹائیا۔ نجر جھرنا امرت چو، رس رسیا اک وکھائیا۔ نیتر لوچن ساچی لو، نین نین آپ گھلائییا۔ تیرا ناؤں ڈھوآ دیوے ڈھو، وست اموک جھولی پائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کو، گر اوتار نین شرمائیا۔ اپنے جیہا آپے ہو، اپنی کروٹ لے بدلائیا۔ آد جگادی بنیا رہے سدا نرموہ، موہ مَحَبَّت نہ کیسے وکھائیا۔ پن بھگتاں کیسے نال نہ جائے چھوہ، انگ نال انگ نہ کھئے ملائییا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ رہے رو، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار سچکھنڈ دوارے پن نانک سکے نہ کوئی چھوہ، چرن کول نہ کھئے سرنائیا۔ اپنا اپنا آپے آپ رہے جوہ، اپنا بل آپ وڈیائیا۔ پاربرہم ابناسی کرتا کلجگ اتم سب دی اچھیا سب دے کولوں لوے کھوہ، ہتھاں خالی چاروں کنت پھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دیوے ساچا ور، ست ڈلارے پلو پھڑ، ساچی گنڈھ پوائیا۔ گھر مندر وجے ساچی نوبت، نیا ایکا نام وکھائیا۔ آد جگاد جگ جانے اپنی صحبت، سورپیر سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ست ڈلارے رہیا سمجھائیا۔ ست ڈلارا کر ارداس، دوئے جوڑ سپس جھکائیندا۔ جگ چوکرئی کھیل تماش، توہے تیرا ویکھ وکھائیندا۔ منڈل منڈپ تیری راس، گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ تیئی اوتار رسن سواس، تیرا ناؤں دھیائیندا۔ بھگت اٹھاراں نیتر نین نیر منگن تیرا ساتھ، دوئے جوڑ جوڑ منگ منگائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد سجدہ سپس جگدیش جھکا پُرکھ ابناس، نیتر نین نین جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا بھیو دینا گھلائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در درویش، بیٹھے الکھ جگائیا۔ پُرکھ ابناسی نر نریش، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ چار کنت چار ورن چوٹھے جگ چلے نہ کوئی پیش، چار یاری رہی گرائیا۔ خالی ہتھ پھرے وشن برہم مہیش، سچ بھنڈار نہ کھئے ورتائیا۔ اللہ رانی گھلڑے کیس، مینڈھی سپس نہ کھئے گندائیا۔ نیتر لوچن رہی ویکھ، میان نظر کیسے نہ آئییا۔ سچا صاحب نہ کرے ہیت، بیٹھا مکھ بھوائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران کلجگ اتم سُنجا ہویا کھیت، پت ڈالی نہ کھئے مہکائیا۔ پاربرہم دا نو سو چورانونے چوکرئی جگ لہدے رہے ہیت، ہر جو ہیت نہ کیسے جنائیا۔ کیسے دسیا وسے کایا کھیت، کیسے نورو نور رُشنائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر آپ جنائے ساچا منتر، منتر اکو نام درڑائیا۔ ساچا منتر اکو آد، آد پُرکھ اپایا۔ جگا جگنتر دے دے داد، گر پیر اوتار آپ پڑھایا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، برہمانڈ حکم

چلایا۔ دو جہان وجائے ناد، لوآں پُریاں آپ سُنایا۔ کہانی بانی بودھ آگادھ، وید پُراں شاستر سِمرت انجیل قرآن لئے پرگٹایا۔ لیکھا جانے جُگ جُگاد، جیو جنت بھیو نہ رایا۔ بھگت بھگونت اُٹھائے ساچے سادھ، سنت سَتگر ویکھ وکھایا۔ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، ایک اڈھولا گیت الایا۔ تُوں میرا میں تیرا تیری میری اِکو یاد، ساچی یاد وِسر نہ جایا۔ نانک نِرگن سُن فریاد، سرگن نانک لیکھے لایا۔ سچکھنڈ نواسی دیوے اِکو داد، منتر ست ست پڑھایا۔ جیو پنڈ ساچی راس، منڈل منڈپ آپ وکھایا۔ ہر جو بیٹھا اک اِکانت، سچ سِنگھاسن سوہیا پایا۔ لکھ چوڑاسی بہرم بہرانت، جو گھڑیا بہن وکھایا۔ پُرکھ ابناسی اِکو پتا مات، دھن دھن جنیندی مایا۔ آد جُگادی دیونہارا دات، گر اوتاراں آپ ورتایا۔ کر کیریا بٹھے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ ایک ناؤں سُنائے گاتھ، ساچا ڈھولا آپ الایا۔ نانک نِرگن کہے تُوں میرا سچا باپ، پتا پوٹ سہج سُکھدایا۔ تُوں میرا میں تیرا سوہنگ تیرا سچا باپ، چیت چیت چیت سُکھ پایا۔ ایک جوتی کھیل تماش، دس دس اپنا رنگ رنگایا۔ گویند دتا ہر جو ساتھ، پُرکھ اکال وِس وٹایا۔ پتا پوٹ مائی باپ، بیٹا بیٹی گود سُہایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد منتر ایک ایک درڑایا۔ منتر اِک درڑائے نہ ہر، ہر جو آپ پڑھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لئے ور، ہر کنت اپنے انگ لگائیندا۔ پھڑ پھڑ باہوں بیٹھائے در، در اِکو سوہیا پائیندا۔ رُوپ وکھائے ناری نہ، نہ نرائن کھیل کرائیندا۔ آتم پر ماتم سیجا چڑھ، بھوگ بلاس اِک کرائیندا۔ بن تندی تار لئے پھڑ، شب دُوری بندھن پائیندا۔ اندر وڑ وڑ ڈُونگھی کندر ساچے مندر نِرگن اکھڑ رہے پڑھ، نِرگن اپنا ناؤں بُجھائیندا۔ سوہنگ رُوپ نہ کوئی سیس نہ کوئی دھڑ، آتم پر ماتم ایک رنگ وکھائیندا۔ نو سو چوڑانوے چوکرئی جُگ کلجگ اتم گیا ہر، ہر کا راہ نہ کھئے وکھائیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کھئے سر، سرور مجن نہ کھئے کرائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شِودوالے آوے ڈر، پُرکھ ابناسی نظر کیسے نہ آئیندا۔ مُلا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرتھی گیان دھیان پڑھ پڑھ تھکے مُنہ دے بہار ڈگے ڈُونگھی غار، پھڑ پھڑ باہوں پار نہ کھئے کرائیندا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا نو کھنڈ پرتھی آوے ڈر، جھوٹا جھپٹا نہ کھئے مکائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پُرکھ ابناسی آگے ارداسے رہے کر، عرضوئی ہر جو آگے سرب سُنائیندا۔ تیری کیتی تُوں ہے جانیں تیرا سوہے ساچا در، در تیرا تیری ونڈ ونڈائیندا۔ تیرے حُکمے اندر تیری بانی آئے پڑھ، تیرا کلمہ کائنات الاٹیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، اِکو تیرا ساچا گھر، دوسر نظر

کھئے نہ آئیندا۔ اِکو در سچّا دربارا، گر اوتار دھیان لگائیا۔ پیر پیغمبر کڈھن ہاڑا، بھڑی بھڑی رہے گر لائیا۔ محمد رووے زارو زارا، چار یار
 نہ دھیر دھرائیا۔ صدی چوڈھویں ہیوئے خوارا، اُمت سنگ نہ کھئے نہائیا۔ چوڈاں لوک لگا اکھاڑا، چوڈاں طبق نہ کھئے وڈیائیا۔ تیرا نور نظر
 نہ آئے کھئے اُجیارا، جگت اندھیرا ایکا چھائیا۔ مکے کعبے نہ کھئے پَسارا، دو دو آہ نہ میل ملائیا۔ آبِ حیات نہ ملے ٹھنڈا ٹھارا، رسنا رس نہ
 کھئے چکھائیا۔ احباب رباب وجائے نہ کھئے ستارا، تندى تند نہ کھئے بلائیا۔ بھلیا ناؤں تیرا پروردگارا، انجیل قرآن رہے گر لائیا۔ تیس بتیس کٹ
 کے گئے وگارا، تیری صفت نہ کیسے صلاحیا۔ اِکو تیرا آنت سہارا، گلّ پلّو بیٹھے پائیا۔ شرع شریعت پار کنارہ، جگت وند نہ کھئے وندائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آنت وکھاؤنا ساچا گھر، جس گھر ملے سچّا ماہیا۔ ساچا ماہی ایکنکارا، سو پُرکھ نرنجن آپ
 جنائیندا۔ آد رچیا آپ پَسارا، آنت آپے ویکھن آئیندا۔ لہنا دین چُکائے تیئی اوتارا، بھگت اٹھاراں لیکھا لیکھے لائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد پائے
 سارا، دھارا گر گر آپ جنائیندا۔ کلجگ آنت ہو اُجیارا، نہککنکا ناؤں رکھائیندا۔ سبمل وسے دھام نیارا، محل اٹل آپ وڈیائیندا۔ چار
 جگ دا آنت کنارہ، کلجگ اتم آپ وکھائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگم اگمڑی کار کھائیندا۔ پچھلا میٹے سرب وبارا، اگلا اپنا راہ
 وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ بولے اک جیکارا، وشن برہما شو آپ سُنائیندا۔ کروڑ تینتیسائے نعرہ، سُرپت اند صفت صلاحیندا۔ پیر پیغمبر گر
 اوتار رسنا بولن سچ جیکارا، تیرا میرا تیرا ایکا گھر وسائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، سُمند ساگر نیتر نینان نیر وپائیندا۔ بناسپت نہ کرے
 کھئے پیارا، پاربرہم اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔ ہر کا آنت نہ پاراوارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیارا، نرگن اپنا ویس
 وٹائیندا۔ بھگتن کرے سچ پیارا، بھگون اپنا بھیو چُکائیندا۔ بھگت بھگون مارگ دسے وچ سنسارا، چار ورن آپ سمجھائیندا۔ کھتری
 براہمن شوڈر ویش پار کنارہ، اُوچ نیچ راؤ رنگ نہ کھئے وڈیائیندا۔ سرب جیاں دا اک دوارا، اِکو گھر وکھائیندا۔ آتم پر ماتم کرے پیارا، برہم
 پاربرہم سمائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارے اک سُنائے سچ جیکارا، جے جیکار اپنا ناؤں سُنائیندا۔ ستجگ چلے
 سچ وبارا، کرے کرے کرنیہارا، کرتا قیمت قدرت قادر آپے پائیندا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگون دو جہاناں اک جیکارا،
 ست ستوادی آپ سمجھائیندا۔ سوہنگ روپ سرب سنسارا، سنسار ساگر روپ وٹائیندا۔ بنگ برہم اک آدھارا، برہم پاربرہم ملائیندا۔

جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، آنت ویکھے ساچا در، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ کھول مات، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ بھگت بھگوان کھولے تاک، بند تاکی کُنڈا لاپیا۔ نرمل جوت جگائے للاٹ، اندھ اندھیر مٹائیا۔ آتم پر ماتم سٹے ساچی کھاٹ، سیج سہنجنی اک ہنڈھائیا۔ دُور دُراڈی میٹے واٹ، نیرن نیر نظری آئیا۔ مانس جنم پار گھاٹ، پھڑ باہوں پار کرائیا۔ نرگن ملے نرگن ذات، گُرمکھ گُر گُروچ سہائیا۔ لیکھا لیکھا بن قلم دوات، کلمہ نبی آپ پڑھائیا۔ بھگت بھگوان پُچھے وات، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ چار جگ دا لہنا سٹے ڈُونگھے کھات، کوئی سکے نہ باہر کڈھائیا۔ آتم میٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائیا۔ اٹھ پھر رہے پریہات، ایکا رنگ دے رنگائیا۔ سوہنگ شبد ساچی دات، کھتری براہمن شودر ویش آپ ورتائیا۔ نانا تے ذات پات، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیا۔ سرب جیاں پرہہ وسے ساتھ، گھر گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ اٹھو سکھو ویکھو مار جہات، بن نیناں درس دکھائیا۔ راتیں ستیاں پُچھے وات، پھڑ باہوں گود بہائیا۔ لیکھا جانے بن بن پتا مات، پوت گود سہنجنی آپ اٹھائیا۔ چرن کول بندھائے نات، نانا توڑ سرب لوکائیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچی گاتھ، گُرمکھ گُر گُریے جنائیا۔ لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تے تے ہاتھ، روداس چارا دے گواہیا۔ میل ملاوا تریلوکی ناتھ، مُکند منوہر لکھی نرائن نظری آئیا۔ رام رمٹیا وسے ساتھ، سکلا سنگ آپ ہو جائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد پُچھے وات، بیتی کہانی آپ جنائیا۔ نانک گوہند چاڑھ راتھ، بن رتھوایی سیو کھائیا۔ کلجگ لہنا سٹے ڈُونگھے کھات، جوٹھ جھوٹھ دے مٹائیا۔ ستجگ ساچا لگائے وچ مات، دھرت مات گود سہائیا۔ اندر وڑ وڑ پُچھے وات، نرگن داتا دیا کھائیا۔ اک دوجے دا کوئی نہ کرے گھات، لکھ چوراسی نانا جوڑے بہین بھائیا۔ بن ناری کوئی کسے ول نہ سکے جھاک، اکھ اکھ نہ کھئے اٹھائیا۔ بھاگ لگائے تن ماٹی خاک، خاکی خاک دے وڈیائیا۔ بند تاک کھولے آپ، بجر کپاٹی توڑ ٹرائیا۔ انحد شبد انادی آپ جنائے اپنا جاپ، چھتی راگ بھیو نہ آئیا۔ آتم پر ماتم ساچا پاٹھ، بن رسنا جہوا گائیا۔ سر سروور اکو مارے ٹھاٹھ، امرت آتم دے جنائیا۔ میل ملائے کلپات، کول نین ہونے سہائیا۔ جنم جنم دا میٹ سنتاپ، ڈکھڑے درد دے گوائیا۔ دُرمت میل دیوے کاٹ، مستک دھووے جھوٹھی شاہیا۔ کرے پیار جوں مائی باپ، گُرمکھ گُرسکھ گود بہائیا۔ نیڑ نہ آئن تینوں تاپ، ترے گن آگن نہ کھئے لگائیا۔ نرگن سرگن بنے سجن ساک، سگل کُٹب آپ اکھوائیا۔ گُرسکھ تیرا کھئے نہ

کرے گھات، چھری ذبح نہ کھئے کرائیا۔ گھو نہ کھائے کوئی ماس، سور ہڈ نہ کھئے چبائیا۔ ہر کا ناؤں چن سواس سواس، ستجگ ساچا
 ڈھولا گائیا۔ اک دوجے دے وسن پاس، گھر گھر نہ پئے لڑائیا۔ پتا پوت اکو شاخ، پت ڈالی اک مہکائیا۔ درس دکھائے ہر جو بوہ بدھ
 بھانت، انہو پرکاس درڑائیا۔ غریب زانیاں پچھے وات، راجیاں زانیاں دئے سزائیا۔ اتم میٹ اندھیری رات، دھوؤں دھار دئے گوائیا۔ پرہ
 نظری آئے پاکی پاک، نبی رسول سپس جھکائیا۔ گوبند تیرا پورا کرن آیا بھوکھت واک، کل کلکی پھیرا پائیا۔ پتن آیا چل کے گھات، اگی اگی
 پار کرائیا۔ بہتران پچھے آپے وات، واتا ورن نہ کھئے درڑائیا۔ ستران دتا ساچا ساتھ، سرسا ڈھیہہ پیا سرنائیا۔ چہتران کھول اکو اکھ، آخر
 اپنا میل ملائیا۔ ہر سنگت ہر جولئے رکھ، جو چل آئے سرنائیا۔ سچکھنڈ دوارے لئے ڈھک، اتم اپنا پڑدہ پائیا۔ کرے نیڑا حقو حق،
 حقیقت ویکھے خلق خدائیا۔ کلجگ پھل گیا پگ، آنت ہلونا اکو لائیا۔ نو کھنڈ پرتمی ست دیپ چار کٹ دہ دشا کوئی نہ سکے ٹھ، ہر
 ستگر گھیرا اکو پائیا۔ منمکھاں کھیڑا ہونا بھٹھ، ویلے آنت نہ کھئے پچائیا۔ پرہ گیڑنہارا لٹھ، اٹا گیڑا رہیا دوائیا۔ زرگن داتا ہو پرگٹ، نہکلنکا
 ناؤں رکھائیا۔ باہروں دسے گوار جٹ، اندر گوبند سچا ماہیا۔ دو جہان چلائے ہٹ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں گگن پاتالاں چرناں
 ہیٹھ دبائیا۔ شبہ نگارے لائے سٹ، انحد نادى ناد وجائیا۔ گرسکھاں نظری آئے گھٹ گھٹ، منمکھاں کولوں بیٹھا مکھ چھپائیا۔ شبہ
 دوشالہ اکو رکھے پٹ، تندى تند اٹھائیا۔ جس دے پچھے گر گوبند ستھر بیٹھا گھت، سو ستگر پھیرا پائیا۔ کرے کھیل پُکھ سمرتھ،
 دوسر چلے نہ کھئے چترائیا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جس اپنا درس دکھائیا۔ ایکا مہا سُنائے اکنھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جنم جنم دے
 کرم دیوے متھ، نہکرمی اپنی دیا کھائیا۔ پھڑ کے میلے اپنے ہتھ، ہتھو ہتھیں لہنا رہیا چکائیا۔ پہلوں گرسکھاں دے اندر وڑ کے آپے جائے
 ڈھٹھ، پھیر گرمکھ اپنے چرن لگائیا۔ نانا توڑت اٹھ، تتوت اک سمجھایا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت لیکھے لائیا۔ سرب جیاں دیوے
 برہم مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، آد آنت اکو ڈھولا جگ جگ بدلے اپنا
 چولا، چولی کایا تن رنگائیا۔ چولی تن رنگ مجیٹھ، گر گر شبدي شبہ رنگائیندا۔ نام سہاگی گا گائیت، گوبند آپ لائیندا۔ آد جگاد
 جگا جگنتر لیکھا جانے ہست کیت، کیت کیتاں وچ سائیندا۔ جگ چوکری گئی بیت، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ پُکھ ابناسی اک اتیت،

ترے گن مایا ویکھ وکھائیندا۔ پرگٹ کرے در دربار ٹھانڈا سیت، بھگت دوار ناؤں پرگٹائیندا۔ کسے ہتھ نہ آئے مندر مسیت، گرسکھاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ جس صاحب رکھیا چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیندا۔ ستجگ سچ چلائے ریت، کایا مندر اک وڈیائیندا۔ آتما پرماٹما بٹھے سچ پریت، پریتی اکو اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن ڈھولا سوہنگ سو، آپ سُنائے اپنے جیہا ہو، پنج تت نہ کھئے رکھائیندا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی ارجن سنگھ بستی خلیل ضلع فروزپور ★

آد جگاد ایک ناؤں، ہر ایک ایک اُچائیندا۔ آد جگاد ایک تھائوں، ہر درگاہ ساچی دھام سُہائیندا۔ آد جگاد ایک پتا ایک ماؤں، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ آد جگاد سدا سُہیلا اک آکیلا دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ پُرکھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آد جگاد ایک ایک کرے پساؤ، نرگن نرگن بھیو چُکائیندا۔ آد جگاد ایک ایک گھنیرا چاؤ، چاؤ اپنے آتر آپ پرگٹائیندا۔ آد جگاد ایک کرے سچ نیاؤں، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ آد جگاد ایک نام، آد پُرکھ آپ پرگٹائیا۔ آد جگاد ایک کام، کرنی کرتا آپ کھائیا۔ آد جگاد ایک گرام، گرہ مندر اک وڈیائیا۔ آد جگاد ایک رام، رام رمٹیا سچا ماہیا۔ آد جگاد ایک شام، وڈ گھنٹیا سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد اک پیغام، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ آد جگاد اک سلام، علیکم اپنا ناؤں وڈیائیا۔ آد جگاد ایک دان، ہر جو ہر آپ ورتائیا۔ آد جگاد اک نشان، سری بھگوان آپ جھلائییا۔ آد جگاد ایک بخشے مان، نہانیاں ہوئے سہائیا۔ آد جگاد ایک کابن، منڈل منڈپ راس رچائیا۔ آد جگاد ایک ویکھے مار دھیان، نیر نین نین کھلائییا۔ آد جگاد ایک مندر اک مکان، مقامے حق اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جگاد ایک ناد، اناد انادی آپ وجائیندا۔ آد جگاد ایک داد، نرگن نرگن جھولی پائیندا۔ آد جگاد اک سواد، رس رسیا آپ رکھائیندا۔ آد جگاد ایک موہن مادھو مادھ، موہنی روپ آپ وٹائیندا۔ آد جگاد ایک ساجن لے ساز، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔ آد جگاد اک اگمی مارے آواز، دو جہاناں آپ سُنائیندا۔ آد جگاد اک اکلا غریب نواز، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادی ایک گھر، گھر مندر دئے وڈیائیا۔ آد جگادی

ایکا نر، نر نرائن سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی ایکا ور، ہر کنت اپنا بندھن پائیا۔ آد جگادی ایکا گھاڑن گھڑ، گھڑ ویکھے چائیں چائیا۔ آد جگادی اک محلے بے چڑھ، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ آد جگادی اک پھڑٹے ساچا لڑ، پلو اپنے گنڈھ پوائیا۔ آد جگادی ایکا درس دکھائے اکے گھڑ، جوتی جوت جوت رُشناٹیا۔ آد جگادی اک وکھائے ساچا سر، سر سروور ایکا ایک نھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جگادی ایکا دھار، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ آد جگادی ایکا کار، کرتا پرکھ آپ کھائیندا۔ آد جگادی اک وبار، بوہاری آپ جنائیندا۔ آد جگادی اک ونجار، بن ونجارا ہٹ چلائییندا۔ آد جگادی اک ستار، بن تندی تند وجائیندا۔ آد جگادی ایکا نار، نر ہر اپنی سیج ہنڈھائیندا۔ آد جگادی اک پیار، پرکھ ابناسی آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اُجیار، کملاپاتی آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک شنکار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی سوہا آے پائیندا۔ آد جگادی ایکا رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ آد جگادی ایکا سنگ، سکلا سنگ سچ سکھدائیا۔ آد جگادی اک پلنگ، سیج سہنجی آپ ہنڈھائیا۔ آد جگادی اک اند، اند اند وچ پرگٹائیا۔ آد جگادی اک سورا سرینگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگادی اک چھند، سو پرکھ زرنجن آے گائیا۔ آد جگادی ایکا بندھ، بندھن اپنا نام پائیا۔ آد جگادی ایکا گنڈھ، زرگن زرگن گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا مارگ آے لائیا۔ آد جگادی ایکا راہ، ہر رہبر آپ چلائییندا۔ آد جگادی اک ملاح، پرکھ ابناسی سیو کھائیندا۔ آد جگادی اک صلاح، صلاحگیر آپ ہو جائیندا۔ آد جگادی ایکا تھان، درگاہ ساچی دھام وڈیائییندا۔ آد جگادی ایکا ناں، ناؤں زرنکارا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کر کرپا کھیل کرائیندا۔ آد جگادی ایکا ویس، ویس اولٹا آپ کرائیا۔ آد جگادی ایکا دیس، ساچے دیس وسے سچا ماہیا۔ آد جگادی اک زریش، نر ہر اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ آد جگادی اک آدیس، آدیس آدیس کر کر سیس جھکائیا۔ آد جگادی ایکا ایک لے پیکھ، پیکھنہارا بے پرواہیا۔ آد جگادی رہے ہمیش، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا جانے تھائوں تھائیا۔ آد جگادی ایکا منتر، منتر اپنے نام درڑائییندا۔ آد جگادی ایکا آنتر، آنتر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادی کھیل گگن گگنتر، گگن منڈل سوہا پائیندا۔ آد جگادی نور بسنتر، جوتی جاتا ڈگمگائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا گھر آپ سہائیندا۔ آد

جُگادی ایکا راجا، راجن ایک ایک اکھوائیا۔ آد جُگادی اک نوابا، شاہ نواب اک وڈیائیا۔ آد جُگادی ایکا واجا، پُرکھ ابناسی آپ سُنائیا۔ آد جُگادی پھرے بہاجا، نرگن نرگن سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد جُگ جُگ اپنی ونڈ وندائیا۔ آد جُگادی حُکمران، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ آد جُگادی شاہ سُلطان، شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ آد جُگادی دیونہارا دُھر فرمان، دُھر سندیسہ اک سُنائیا۔ آد جُگادی نوجوان، پردھ بال نہ رُپ وٹائیا۔ آد جُگادی وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ آد جُگادی ایکا کام، پن کرنی آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیا۔ آد جُگادی کھیل اولّا، ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد جُگادی اک اکلّا، اکل کل اپنی دھار پرگٹائیندا۔ آد جُگادی اچھل اچھلا، ول چھل اپنا کھیل رکھائیندا۔ آد جُگادی وسنہارا جل تھلا، جل تھل مہیئل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ آد جُگادی وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل آپ رُشنائیندا۔ آد جُگادی سچ سندیسہ ایکا گھلا، نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ آد جُگادی گر اوتار پھرائے پلا، پیر پیغمبر نال رلائیندا۔ آد جُگادی سچ سینگھاسن ایکا ملا، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ آد جُگادی جوتی شبدی نرگن نرگن دھار آپے رلا، سرگن سرگن بندھن پائیندا۔ آد جُگادی بنیا رہے جھلا، رُپ رنگ ریکھ نہ کیسے وکھائیندا۔ آد جُگادی ایکا اللہ، عالمین پھیرا پائیندا۔ آد جُگادی نرگن رُپ سدا بسملا، بسمل اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ آد جُگادی اک سؤداگر، ساچا ونج ہٹ چلائیا۔ آد جُگادی اک بہادر، بل اپنا آپ دھرائیا۔ آد جُگادی ایکا دادر، انراگی راگ سُنائیا۔ آد جُگادی اک اجاگر، نرگن نور نور رُشنائیا۔ آد جُگادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کر کِرپا ویکھ وکھائیا۔ آد جُگادی اک نرنکارا، نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگا جُگنتر کر پسارا، پسر پساری ویکھ وکھائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں دے ہلارا، لوآن پُریاں پھیرا پائیندا۔ وشن برہما کر پیارا، شنکر اپنا رنگ رنگائیندا۔ کروڑ تینتیساکر ونجارا، سُرپت اپنے ہٹ وکھائیندا۔ شبد اناد سچّی دُھنکارا، دُھن آتمک آپ لائیندا۔ ساچا مندر کر پیارا، گرہ اپنے ڈیرہ لائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اُجیارا، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ وڈ ساقی بن اگم اپارا، امرت جام جام پیائیندا۔ بند تاکی کھول کوڑا، گھر ساچے مکھ دکھلائیندا۔ کرے کھیل پر اپارا، اپرمپر اپنا پڑدہ آپ اُٹھائیندا۔ ایکا کوک اک پُکارا، کوک کوک آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،

ایکا ناؤں آپ درڑائیندا۔ ایک ناؤں نش اکھر، اکھر وچ ونڈ نہ آیا۔ ایک ناؤں چڑھ کے بیٹھا چوٹی سخر، پھڑ پھڑ ہتھ نہ کیسے دکھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ہر کے ناؤں دا کردے گئے فکر، بن ہر ناؤں فقرہ مات نہ کیسے سُنایا۔ ڈردے ڈردے کردے رہے ذکر، موہ مان نہ کیسے ودھایا۔ نیر اٹھا نین ویکھیا ادھر ادھر، جی پیکھت ہر کا ناؤں نظری آیا۔ سرگن روپ بن کے بیٹھے رہے گدڑ، بھبک شیر نہ کھئے لگایا۔ پنج ت کا اندر گئے چنبر، اپنا پڑدہ نہ کھئے اٹھایا۔ جگت ترسنا نال رہے لیڑ، آسا منسا موہ ودھایا۔ آنت کر بینتی پرہ آگے کہن اسیں بھریاں چکر، کر کریا گل لگایا۔ پاربرہم ابناسی کرتا پنج ت کا یا نام مدھانے آئے رڑکن، گر اوتاراں اپنا رڑکنا دئے دکھایا۔ شبد آگئی نال آئے جھڑکن، نام کھنڈا اک چمکایا۔ دھرنی دھرت اُپر سب دے پیر تھڑکن، کوئی سکے نہ سیس اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ناؤں آپ وڈیایا۔ ایک ناؤں بن اکھر اکھ، بن نیر نین درڑائیا۔ ایک ناؤں سدا پرتکھ، پارکھو بنے سرب لوکائیا۔ ایک ناؤں ہتھ پُکھ سمرتھ، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ گر اوتار خالی جھولی ڈاہ ڈاہ منگدے گئے وتھ، پرہ ساچا ہوئے سہائیا۔ پنج ت کا یا آتم پر ماتم پا پانتھ، نٹوآ اپنا سانگ ورتائیا۔ نہی جوت کر پرگٹ، نور نور نور کرے رُشنائیا۔ چرن دھوڑ کینکا کینکا اندر سٹ، دیوے لوک مات وڈیائیا۔ آتم پر ماتم میٹ پھٹ، برہم پاربرہم ملائیا۔ ایک ٹھوکر مارے سٹ، انحد نادی راگ سُنائیا۔ چھوٹے بالیاں اپنا مارگ دس، بالی بدھ کرے پڑھائیا۔ چرن کول کول چرن سچ سرنائی جانا ڈھٹھ، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک نام دئے وڈیائیا۔ ایک نام آد جُگاد، جُگ کرتا آپ جنائیندا۔ ایک نام ساچی داد، گر اوتاراں آپ ورتائیندا۔ ایک نام برہم برہماد، پاربرہم آپ سُنائیندا۔ ایک نام ساچا ناد، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ الائیندا۔ ایک نام بودھ آگادھ، اکھر اکھر صفت نہ کھئے صلاحیندا۔ ایک نام اپنے ہتھ رکھے گرو مہاراج، مہا اپنی آپ پرگٹائیندا۔ ایک نام جُگ جُگ رکھنہارا لاج، لاجونت اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ناؤں آپ درڑائیندا۔ ایک ناؤں بے نظیر، نظر کیسے نہ آئیا۔ ایک ناؤں اپنی جانے سچ تدیر، تصویر روپ نہ کھئے وٹائیا۔ ایک ناؤں سچ زنجیر، دو جہاناں بندھن پائیا۔ ایک ناؤں بستر چیر، اوڈھن ڈھاکن پت راکھ ہر گھٹ تھائیندا۔ ایک ناؤں سچا سیر، امرت رس اک چوائیا۔ ایک ناؤں بن حرف لکیر، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ ایک ناؤں سچا پیر، پیر پیراں کرے پڑھائیا۔ ایک ناؤں بدلنہار

تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیا۔ ایک ناؤں سچ شمشیر، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیا۔ ایک ناؤں گہر گمبہر، گنوتنا اپنے وچ چھپائیا۔ ایک ناؤں ٹھانڈا سیر، سانتک ست کرائیا۔ ایک ناؤں کڈھے پیڑ، برہوں روگ دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد سچا شہنشاہیا۔ ایک ناؤں ڈونگھا ساگر، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ ایک ناؤں آد جگاد دیوے آدر، آدرش اپنا روپ دکھائیندا۔ ایک ناؤں سچ سوڈاگر، دو جہاناں ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ناؤں آپے صفت صلاحندا۔ ہر کا ناؤں صفت صلاح، صفر صفر روپ سمائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبران دئے صلاح، ساچی سکھیا سکھ درڑائیا۔ سچکھنڈ نواسی تہر گہر دواویوں باہر آ، اپنے ناؤں تند ستار پلائیا۔ سن اگم پار کر، الکھ اگوچر دئے وڈیائیا۔ پون پوناں وچ سما، اون گونا پردہ لاپیا۔ پنج تت کایا دئے وڈیا، وڈ وڈا دیا کھائیا۔ بے پردہ چکے بے پرواہ، پردہ آپ اٹھائیا۔ ڈبدا ساگر دئے ترا، نیا ایک نام چڑھائیا۔ اپنی رمز دئے سمجھا، رمز نال ملائیا۔ اپنا مندر دئے وکھا، تن مندر گنڈا لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ پنج تت تت ادھارا، نرگن نرگن ویکھ دکھائیندا۔ برہم پاربرہم پیارا، پرہم پُرکھ آپ کرائیندا۔ جوتی جاتا جوت اُجیارا، جوڑی جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ ساچی سیجا دئے ہلارا، سیج سہنجی آپ سہائیندا۔ ست ستوادی ست شنگارا، بستر بھوشن نہ کھئے رنگائیندا۔ لال گلالا رنگ ایک چاڑھا، اتر کدے نہ جائیندا۔ گر گر میلا ہر ہر چیل سرگن ہوئے سجن سہیلا، گہر ساچا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں نرمل جوت، ہر ستگر آپ جنائیا۔ ایک وسے ساچے کوٹ، ایک بنک سہائیا۔ ایک ناد دھن چوٹ، نگارہ اکو اک سنائیا۔ ایک ناؤں آد جگاد سدا بہت، بوہ نام کم کیسے نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ ناؤں گر اوتار پیر پیغمبر پرہ دی صفت کر کر دسدے گئے سروت، سرون لوک مات سنائیا۔ ساچے نام دی رکھ کے آپ اوٹ، دوئے دوئے بیٹھے سیس جھکائیا۔ جگت نام رکھائے کوٹی کوٹ، پنج تت کایا دئے وڈیائیا۔ اپنے ناؤں اُتے آپے ہوئے موہت، دوسر محبت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد ایک ناؤں چلائیا۔ ایک ناؤں سرب پسارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ایک ناؤں سرب ونجارا، ہر پُرکھ نرنجن ونج دکھائیندا۔ ایک ناؤں ایکنکارا، پُرکھ اکال آپ سمجھائیندا۔ ایک ناؤں نور اُجیارا، آد نرنجن نور

دھرائیندا۔ ایک ناؤں وست ہر تھارا، ابناسی کرتا آپ ورتائیندا۔ ایک ناؤں گھڑن بھنہار کرے پسارا، سری بھگوان نشان جھلائیندا۔ ایک ناؤں پارپرہم پرہہ بھیو نیارا، نرگن نظر کیسے نہ آئیندا۔ ایک ناؤں سچکھنڈ وسے سچ دوارا، پرہہ چرناں بیٹھ رکھائیندا۔ ایک ناؤں کھولے اک کوارا، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ایک ناؤں سرب آدھارا، ادر ادھر میل ملائیندا۔ ایک ناؤں سرب پیارا، پریم پیار اک سکھائیندا۔ ایک ناؤں لکھ چوراسی دئے سہارا، سر سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایک ناؤں گرو اوتارا، پر پیغمبر بھیو چکائیندا۔ ایک ناؤں اک نگارہ، نراکار آپ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا ناؤں آپ جنائیندا۔ ایک ناؤں سو پُرکھ نرنجن میت، ہنگ برہم میل ملائیا۔ ایک ناؤں سدا اتیت، سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ ایک ناؤں گا گا تھکے گیت، کوٹن کوٹ صفت صلاحیا۔ ایک ناؤں آد جگاد جگ سربٹ سبائی لئے جیت، جتیا آپ کدے نہ جائیا۔ ایک ناؤں وڈیائی ہست کیت، کیت کیتاں مان رکھائیا۔ ایک ناؤں پت پاپی کرے پتیت، ڈرمت میل دھوائیا۔ ایک ناؤں ٹھانڈا سیت، اگنی تے دئے بھجائیا۔ ایک ناؤں گر اوتاراں پر پیغمبران دسے ریت، مندر مسجد مٹھ شودوالے ناؤں دھرائیا۔ ایک ناؤں اتم سب نوں کرے بھہ بہت، بھہ اپنا آپ جنائیا۔ ایک ناؤں سب دی میٹے لیک، لکھیا لیکھا سب دا دئے مکائیا۔ ایک ناؤں آد جگاد پرہہ اپنے ہتھ رکھے ٹھیک، ٹھیکر گر اوتاراں پر پیغمبران پنج تے کایا چولا دئے بھٹائیا۔ ایک ناؤں لاشریک، شرکت وچ کدے نہ آئیا۔ ایک ناؤں سدا نزدیک، دور ڈراڈا پنڈھ مکائیا۔ ایک ناؤں پرہہ کرے پریت، پریتوان آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد ایک نام سمجھائیا۔ آد جگاد اک نام سہارا، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ آد جگاد گرو اوتارا، اکو اک نام دھیائیندا۔ آد جگاد بھگت بھگوت آدھارا، بھیو ابھید گھلائیندا۔ آد جگاد سنت دوارا، ست ستوادى پڑدہ لائیندا۔ آد جگاد گرمکھ پسارا، گر گر ہٹ چلائیندا۔ آد جگاد گرسکھ ونجارا، وست امولک جھولی پائیندا۔ آد جگاد اک ورتارا، ساچی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگادى اک جیکارا، جے جیکار آپ سنائیندا۔ آد جگادى اک بھنڈارا، وڈ بھنڈاری آپ ورتائیندا۔ آد جگادى اک پیارا، آتم پرما تم میل ملائیندا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکارا، دو جا ایشٹ نہ کھئے وکھائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان کر پسارا، آد جگاد ویکھ وکھائیندا۔ اتم میلا دھر دربارا، در اپنے آپ کرائیندا۔ واہوا وجدی رہے ستارا، نام ست ست لائیندا۔ جس دیاں گر اوتار پر

پَیغمبر گاؤندے گئے واران، سو وارتا گُرمکھاں آپ سُنائیندا۔ جس دی چرن دھوڑ منگدے گئے خاک چھارا، سو خاک گُرمکھ چرن اپنے پریم رمائیندا۔ جس آگے کر کر سجدے مندے رہے پروردگارا، سو بے عیب پھیری پائیندا۔ جس دا ناؤں صفتاں کر کر لیکھدے رہے بن لکھارا، کہانی بانی انجیل قرآنی وید پُرانی شاستر سمرت سمر صلاحندا۔ سو صاحب ستگر دین دیال آد پُرکھ اتم کرن آیا پار کنارہ، پاربرہم پرہ ویس وٹائیندا۔ ایکا ناؤں سوہنگ دسے سچ جیکارا، برہمنڈ کھنڈ جے جیکار آپ کرائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سرب سہارا، سرب جیاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ چرن چھپائے جس دوارا، سو در سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہککنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا نام دیوے ور، سریشٹ سبائی ستجگ ساچا راہ جنائیندا۔

★ ۱۴ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ گوال ٹولی فروزپور چھاؤنی ★

آد جگاد ہر کرتارا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ آد پُرکھ بن ونجارا، ہر پُرکھ نرنجن سیو کھائیندا۔ ایکنکارا کھول کواڑا، در ساچا اک وڈیائیندا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، دیپک دیا اک ٹکائیندا۔ ابناسی کرتا ہو تیارا، ست سروپی ویکھ وکھائیندا۔ سری بھگوان پاوے سارا، نرگن نرگن دیا کھائیندا۔ پاربرہم پرہ کرے کھیل آگم اپارا، الکھ آگوچر آگم اتھاہ اپنی کل ورتائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، تخت نواسی ساچا تخت اک سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، اک اُکلا آپ کرائیا۔ نرگن نرگن ہو پردھان، نورو نور نور رُشنائیا۔ اپنی اچھیا کر پروان، آپ اپنی جھولی پائیا۔ ساچا مندر اک مہان، مہابلی لئے پرگنائیا۔ سچکھنڈ دوار کر پروان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ویکھے وگسے سری بھگوان، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسنہارا ٹھانڈے دربارا، ایکنکارا رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن کر اُجیارا، ابناسی کرتا پڑدہ لائیندا۔ سری بھگوان دے ہلارا، پاربرہم پرہ بھو ابھید کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارے سوہا پائیندا۔ سچ دوارا سوہاؤنت، ہر جو آپ سہائیا۔ نرگن نرکارا نرویر بنائے بنت، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ اجوئی ریت مہا جانے آپ آگت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کړيا کر، گهر ساچه ساچا آسن لائيا۔ ساچا آسن پُرکھ ابناسن، اک اکلآ آچے لائيندا۔ کرے کهیل شاہو شاباشن، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائيندا۔ سيوک بن بن داسی داسن، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائيندا۔ آچے جانے کهیل تماشن، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائيندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنی اچھیا آچے دھار، کرے کهیل آپ کرتار، اپنا بھيو آپ جنائيندا۔ ايکا اچھیا آچے رکھ، ہر کرتا کهیل کرائيندا۔ اپنے آتر ہو پرتکھ، ايکا روپ دھرائيندا۔ اپنی بول الکھ، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائيندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، ساچا کهیل آپ جنائيندا۔ ساچا کهیل ايکنکار، آد آد جنائيا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، گهر ساچه سوہا پائيا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، تخت نواسی ديا کمايا۔ حکمی حکم اک نرنکار، دھر فرمانا آپ سنائيا۔ اپنی اچھیا کر وچار، وچار وچار وچ پرگٹايا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کرے کهیل بے پروا بيا۔ بے پرواہ کهیل اولآ، ہر جو ہر ہر آپ کرائيندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ساچه مندر سوہا پائيندا۔ نرگن پھڑے نرگن پلا، نرگن اپنا بندھن آپ رکھائيندا۔ نرگن اندر نرگن رلا، رل مل اپنا رنگ رنگائيندا۔ نرگن ديپک نرگن بلا، جوتی جاتا ڈگمگائيندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا کهیل آپ وکھائيندا۔ ساچا کهیل کرے کرتار، سچکھنڈ وجے سچ ودھائيا۔ نرگن نرگن کر پيار، پرم پُرکھ ويس وٹايا۔ ليکھا جانے دھر دربار، درگاہ ساچی سوہا پائيا۔ مقالے حق ہو اچيار، نور نورانہ نور الاہيا۔ کرے ميلا کنت بھتار، گرہ مندر سيچ سہائيا۔ جنی جن بن ايکنکار، اپنی کل لئے دھرائيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، آپ آپا لئے پرگٹايا۔ آپ آپا کرنپھارا، ہر کرتا آپ اکھوائيندا۔ آچے پُرکھ آچے نارا، نر نرائن خوشی منائيندا۔ آچے مندر آپ دوارا، گرہ آچے سوہا پائيندا۔ آچے پتا مات آچے جنے سٹ دلارا، ست اپنا ناؤں پرگٹائيندا۔ ساچا نام اک آدھارا، اپرمپر اپنا بھيو چکائيندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، اپنا ناؤں اپنا انگ رکھائيندا۔ آچے ناؤں اپنا انگ، آد آد بنائيا۔ آچے سورپير سربنگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہيا۔ آچے جانے سچ انند، انند انند وچ رکھائيا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، ساچا ناؤں اک درڑائيا۔ ساچا ناؤں ہر نرنکار، نرگن اپنا آپ جنائيندا۔ آچے ويکھے ويکنہار، دوسر سنگ نہ کھئے لائيندا۔ ايکا مندر کر تيار، گهر ساچه آپ بھائيندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، تھر گھر اپنا ڈيرہ لائيندا۔ پرم پُرکھ پرہہ پائے سار، پارپرہم پرہہ ويکھ وکھائيندا۔

سو پُرکھ نرنجن جانے جاننہار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ناؤں آپ اُپائیندا۔ ساچا ناؤں اُپا یوگ، ہر جو اپنا آپ جنائیا۔ آپے کر کر دُھر سنجوگ، دُھر سنجوگی میل ملائیا۔ آپے دیونہارا چوگ، رس رسیا رس چکھائیا۔ آپے رکھے اپنی اوٹ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آپ وسائے ساچے کوٹ، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔ آپے رکھے سدا اتوٹ، نِکھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک نام آپ درڑائیا۔ ایک نام سِری بھگوانا، ہر جو ہر ہر آپ اُپائیندا۔ ایک مندر اک مکانا، ایک گرہ آپ وسائیندا۔ ایک راگ اک ترانہ، ایک نادی ناد الائیندا۔ ایک کھیلے کھیل مہانا، کھیلنہارا بھيو چھپائیندا۔ نر نرنکارا کر پردھانا، نرکارا نرکارا وِس وٹائیندا۔ انبھو پرکاس کھیل مہانا، بھيو ابھید نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ناؤں ہر سمجھائیندا۔ ایک ناؤں آد، ہر جو ہر ہر آپ اُپایا۔ ایک ناؤں جُگا جُگاد، جُگ جُگ آپ دھرایا۔ ایک ناؤں سدا وساد، بسمل اپنا رنگ وکھایا۔ ایک ناؤں دیوے داد، وست امولک آپ ورتایا۔ ایک ناؤں کرائے لاڈ، گودی گود آپ سہایا۔ ایک ناؤں اپنے وچوں آپے کاڈھ، آپ اپنے در بہایا۔ ایک ناؤں رکھے یاد، اہل بھل کدے نہ جایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ناؤں اک رکھایا۔ ساچا ناؤں ایک ایک، آد آد پرگٹائیا۔ ساچا ناؤں سدا سد ٹیک، آد آت بھوئے سہائیا۔ ساچا ناؤں سدا بیک، وویکی روپ وکھائیا۔ ساچا ناؤں دُھر دی میخ، پُرکھ ابناسی آپے لائیا۔ ساچا ناؤں روپ رنگ نہ کھئے ریکھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے نام دیوے وڈیائیا۔ ساچا نام وڈ پردھان، سچ پردھانگی اک کمائیندا۔ ساچا نام اک گیان، گر گیان نام دھرائیندا۔ ساچا نام ایک دان، ہر جو ہر آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا منتر اک درڑائیندا۔ ساچا منتر نام اک، ایکنکارا آپ پرگٹائیا۔ بن قلم دوات شاہی دئے لکھ، لکھنہارا شہنشاہیا۔ اپنی سیکھیا آپے سیکھ، ساچی کرے پڑھائیا۔ نیتر نین نہ آئے دس، لوچن ویکھ کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے ناؤں دی ساچی بدھ آپ جنائیا۔ ساچی بدھ کرتا پُرکھ، ہر کرنی آپ کرائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھا نہ کھئے جلائییندا۔ سچکھنڈ دوارے اپنی کر کر آپے پرکھ، تھر گھر ڈیرہ آپ وکھائیندا۔ آد جُگاد رہے ندھڑک، بھو نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا نام اک وکھائیندا۔ ساچا ناؤں سِری بھگونت، آد آد

اُپائیا۔ تھر گھر دوار بنائے بنت، گھڑ بھٹن ویکھ وکھائیا۔ پوٹ سپوٹا کھیلے کھیل مہما جانے بے آنت، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک نام لے پرگٹائیا۔ ایک نام ہر ونجارا، سچ ساچا ہٹ چلائیندا۔ ایک نام وشن برہما شو بہنڈارا، وڈ بہنڈاری آپ ورتائیندا۔ ایک نام تے گن پسارا، رجو طمو ستو جوڑ جوڑائیندا۔ ایک نام پنج ت اکھاڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش گنڈھ پائیندا۔ ایک نام لکھ چوراسی کر پسارا، چارے کھانی رنگ رنگائیندا۔ ایک نام چارے بانی بول جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ ایک نام نرگن سرگن پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا ناؤں آپ رکھائیندا۔ ایک ناؤں ونج وپار، ہر ہر جو آپ جنائیا۔ ایک ناؤں دو جہاناں کرے خبردار، بے خبر آپ اٹھائیا۔ ایک ناؤں سانجھا یار، آد جگاد رہیا سائیا۔ ایک ناؤں صفتی صفت تے وسے باہر، صفتی صفت نہ کھتے صلاحیا۔ ایک ناؤں دیونہار، داتا دانی دیا کھائیا۔ ایک ناؤں کر پسار، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا ناؤں اک ورتارا، مہربان آپ جنائیندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتاراں دے سہارا، پیر پیغمبراں آپ پڑھائیندا۔ نیتر نین اک اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ گھر وچ گھر پاوے سارا، مندر اندر اندر مندر میل ملائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا نام اک وکھائیندا۔ ساچا نام سری بھگوان، آد پُرکھ پرگٹائیا۔ گر اوتاراں دیوے دان، داتا دانی بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر بال انجان، چھوٹے بالے لے اٹھائیا۔ الفیے کر بیان، ساچی سکھیا اک پڑھائیا۔ تین پنج کر پردھان، پینتیس اکھر ونڈ ونڈائیا۔ شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن صفتی نام صفت صلاحیا۔ دس نہ آئے وچ جہان، نیتر نظر کھتے نہ پائیا۔ اکھر اکھر کرن بیان، جگت بیانا اک جنائیا۔ رسنا جہوا گئے گان، بتی دند نال صلاحیا۔ من مت بُدھ کرے وکھیان، ویکتی بن کھتے نہ پائیا۔ کرے کھیل سری بھگوان، ساچا نام اک رکھائیا۔ جس دا لبھ لبھ تھکے سرب نشان، نشانہ ہتھ کیسے نہ آئیا۔ کوٹن کوٹ کر کے گئے دھیان، دھیان دھیان نہ کھتے ملائیا۔ کوٹن کوٹ ہوئے حیران، ہر کا ناؤں ہتھ نہ کھتے پھڑائیا۔ صفتی صفت کرن بیان، بیوہ روپ سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایک نام دے سمجھائیا۔ ایک نام پُرکھ اکالا، اکل کلا کل آپ جنائیندا۔ ایک نام دین دیالا، دین اپنے رنگ رنگائیندا۔ ایک نام سدا پرتپالا، پرتپالک سیو کھائیندا۔

ایکا نام وسے سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ ایک نام لہنا دینا چکائے کال مہاکالا، مہاکال اپنا بھے۔ وکھائیندا۔ ایک نام آد جگاد ویکھنہارا ترے گن مایا جگت جنجالا، جاگرت جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نام صفت صفت صلاح، نرگن سرگن بن ملاح، گر اوتار لئے پڑھا، پیر پیغمبر آپ اٹھا، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ہر کا نام نہ کھئے الف، عارف کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ ہر کا نام دسے نہ کیسے طرف، ونڈن ونڈ وچ نہ آئیا۔ ہر کا نام کوئی نہ سکے پرکھ، گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے دھیان لگائیا۔ ہر کا نام آد جگاد جگا جگنتر دو جہان آدھ وچکار نہ جائے اٹک، راہ وچ نہ کھئے اٹکائیا۔ ہر کا نام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک اسمجھائیا۔ ہر کا ناؤں اکو الف، الفی تن نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ آد جگاد جگ جگ آوے جاوے پرت، پرتیندھ آپ اکھوائیندا۔ سرگن دیوے وڈیائی اُپر دھرت، دھرنی دھول سہائیندا۔ پیر پیغمبران لاوے کرت، کرنی اپنی کرت جنائیندا۔ کر کریا سب دی میٹے آپے حرص، ہوس اپنی نال ودھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام اک رکھائیندا۔ ساچا نام وڈ بلوان، ہر جو ہر ہر آپ اُپائیا۔ ساچا نام جگو جگ گان، گائتری منتر کرے پڑھائیا۔ ساچا نام سری سری رام، رام رمٹیا ویکھ وکھائیا۔ ساچا نام ساچا کابن، ایک بنسری نام سنائیا۔ ساچا نام گھنٹیا شام، مکند منوہر لکھمی نرائن آپ اکھوائیا۔ ساچا نام دئے پیغام، پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ ساچا نام اک اسلام، اسم اعظم دئے جنائیا۔ ساچا نام ایک ایک کرے انتظام، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ ساچا نام آد جگاد، جگ جگ لکھ چوراسی کرے غلام، اپنا بندھن آپے پائیا۔ ساچا نام ایک مارے نرالا بان، انیالا تیر آپ چلائی۔ ساچا نام کھئے نہ سکے پہچان، پہچان وچ کیسے نہ آئیا۔ جس جن کر کریا دیوے دان، تیس اپنی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام سدا سدا چھپائیا۔ ساچا نام چھپے سچکھنڈ، تھر گھر اپنا مکھ چھپائیا۔ جگا جگنتر ہر جو ونڈ، اکھری نام وڈیائی۔ اکھر اکھر دے دے گنڈھ، گنڈھن آپ گنڈھائیا۔ آد جگاد کدے نہ ہوئے کھنڈ، کھنڈا ایک ہتھ اٹھائیا۔ وشن برہما شو کوٹن رہے منگ، چرن سرن دھیان لگائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اکو منگن ساچی منگ، اند اند اند وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا منتر اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا منتر آد نو ست، ست ستوادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم برہم دیوے مت، برہم ودیا

اک جنائیندا۔ لیکھا جان پنج تت، تتوت اگ بُجھائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت رت چھپائیندا۔ پُرکھ اکل دین دِیال اک اِکلا کر
 کرپا بیجے نام وت، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیندا۔ لکھ چوراسی ستھر بیٹھی گھت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام
 اک وڈیائیندا۔ ساچا نام ستگر دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ پرگٹائیا۔ ساچا نام کھیل اپار، اپرپر کرے بے پرواہیا۔ ساچا نام رہے سدا جُگ
 چار، جُگ چوکرئی ویس وٹائیا۔ ساچا نام لکھ چوراسی دئے بہنڈار، وڈ بہنڈاری آپ ورتائیا۔ ساچا نام ستجگ تریتا دواپر کرے پار،
 کلجگ ویکھے چائیں چائیا۔ ساچا نام نو سو چورانوے چوکرئی گیڑا دئے نوار، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ ساچا نام تیئی اوتاراں لہنا دینا دئے
 نوار، لیکھا لیکھے وچ پائیا۔ ساچا نام ویکھنہارا بہگت دوار، بہگت اٹھاراں لئے جگائیا۔ ساچا نام کھولنہار کوار، عیسیٰ موسیٰ پڑدہ دئے
 چکائیا۔ ساچا نام ساچا یار، یاری محمد نال نبھائیا۔ ساچا نام وسے سچکھنڈ سچے دربار، زرگن سرگن لئے پرگٹائیا۔ کرپا کر آپ کرتار،
 نانک زرگن لئے ملائیا۔ سرگن چولا وچ سنسار، پردہ اوبلا دئے مٹائیا۔ ایکا ڈھولا بول جیکار، ساچا سوہلا آپ سُنائیا۔ تُوں میرا میں تیرا
 تیرا میرا اک پیار، دوجا بندھن نہ کھئے رکھائیا۔ پتا پوت اک ادھار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک اُپائیا۔ ساچا
 ناؤں آد جگادی اپر اپارا، اپرپر دھار جنائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کر پسارا، زرادھار نرویر پُرکھ اجونی رست اکل کل دھاری ویکھ
 وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ونج آپ کرائیندا۔ ساچا ونج ست نام، ہر نامے کرے
 پڑھائیا۔ ساچا ونج دھر کلام، کلمہ نبی آپ جنائیا۔ ساچا ونج اک پیغام، پر پُرکھ دئے وڈیائیا۔ ساچا ونج ساچا کام، کرنی کرتا آپ
 سمجھائیا۔ ساچا ونج چار ورنان دیوے دان، کھتری براہمن شوڈر ویش نہ ونڈ وندائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل بے پرواہیا۔ ساچا نام وست امولک، املڑی دات ہر ورتایا۔ نانک زرگن بھری گولک، سچ خزانہ ہتھ پھڑایا۔ کلجگ پنج تت کایا
 ویکھے ڈھولک، گھر مندر راگ الا یا۔ ہر کا ناؤں سدا انبولت، انڈٹھڑا راگ سُنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ
 سندیسہ اک سُنایا۔ سچ سندیسہ دیوے سدا ہر جو نانک زرگن کرے پڑھائیا۔ حُکھے اندر سب کوئی بدھا، حُکھے اندر سب لوکائیا۔
 حُکھے اندر ستگر نانک اکو لدھا، گھر ساچے خوشی منائیا۔ گرہ امرت ویکھے جام مدا، بھر پیالہ ساقی ہتھ پھڑایا۔ سرگن دوارے زرگن

پھرے نٹھا، بن بن پاندھی راہیا۔ بھاگ لگائے تے اٹھا، من مت بُدھ نہ چلے کھئے چٹرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ نانک کہے ستگر میرا، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ کر کِرپا وسے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ کوچھی کملی چُکیا جھیڑا، گیڑا ہور نہ کھئے وکھائیا۔ سُلطان صاحب بٹھے بیڑا، اپنے کندھ اُٹھائیا۔ دو جہان برہمنڈ کھنڈ کھلا وکھائے ویہڑا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ایک نام لئے ورتائیا۔ نانک نام ملیا ست، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ نانک نام ملیا رتھ، جیوان جنتاں آپ چڑھائیندا۔ نانک نام ملیا اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے گائیندا۔ نانک نام ملیا وتھ، وست امولک جھولی پائیندا۔ نانک نام دتا دس، دہ دشا پردہ لاپندا۔ نانک نام ہویا وس، وس اپنا آپ کرائیندا۔ نانک نام گائے جس، جس نام نانک نانک گائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا رُپ وٹائیندا۔ کوٹن کوٹ تریلوکی چرناں ہیٹھاں متھ، نام مدھانا اک جنائیندا۔ اکھڑ اکھڑ ہویا وکھ، وکھڑ وکھڑ رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سیکھیا اک اُچائیندا۔ ساچی سیکھیا سیری بھگوانا، ہر جُو ہر ہر آپ جنائیا۔ ستگر سورا کر بلوانا، بل اپنا دئے وڈیائیا۔ لوک مات دا راج راجانا، راج جوگ دئے سمجھائیا۔ کایا مندر سچ مکانا، ساڈھے تِن ہتھ بنت بنائیا۔ گھر وچ گھر سوہے مہانا، گرہ گرہ نال ملائیا۔ دیپک دیا اک ٹکانا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ بند کواڑی اک وکھانا، بجر کپاٹی کُنڈا لاپیا۔ سر سروور امرت رس مہانا، نچھر جھرنا رہیا جھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا نام اک پرگٹائیا۔ ساچا ناؤں ستگر پورا، ہر نانک آپ دِرڑائیندا۔ آد جگاد سدا حضورا، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ اگیان اندھیر مٹا دیوے نورا، نورو نور جوت جگائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑا، کوڑی کِرپا آپ کھپائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مَورکھ مَورھا، سو نام نانک آپ وڈیائیندا۔ آد جگادی ہوئے پورا، پوری اچھیا آپ کرائیندا۔ سرب کل سد بھرپورا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا نام اک صلاحیندا۔ ساچا نام ستگر پیار، گر شبد وڈی وڈیائیا۔ نانک کوکے کوک پُکار، بول بول سُنائیا۔ بوو بوو بیج بوو جیو گوار، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ نیتروو زارو زار، آنتر رو رو دیو دُہائیا۔ پرہ ملن دی اکو وار، مانس ملی جگت وڈیائیا۔ نیتر کھولو بند کواڑ، گھر ملے سچا ماہیا۔ ناتا توڑے پنچم دھاڑ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نیڑ نہ آئیا۔ آسا ترسنا دیوے مار، ہوئے ہنگتا دئے کھپائیا۔ من مت دیوے مار،

گُرمَت کرے پڑھائیا۔ سُرُتی شبد اک پیار، پیار پیار نال ملائیا۔ نظری آئے سانجھا یار، گھر ساچی سیج ہنڈھائیا۔ ساچا پھل لگے وچ سنسار، امرت رس اک کھوئیا۔ نانک اندر بیجیا آپ کرتار، نانک گُرمکھاں اندر بجائیا۔ اک دُو جے دی بنو ناری کنت بہتار، بن ناری سیو کھائیا۔ سَتگر چرن دھوڑی منگو چہار، مستک ٹکا خاک لگائیا۔ پت ڈالی مؤلے کھڑے سچی گلزار، گلشن ویکھے ہر رگھرائیا۔ مہک مہک مہک آوے اندر باہر، جس نانک مل مل ہر کا نام سینچ کیری اپنا ہل چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بیج اک درڑائیا۔ ساچا بیج بن بیجے بیجا، کر کِریا ہر رگھرائیا۔ بھیو چُکائے ایکا دُو جا، دوئے دوئے رُپ رہن نہ پائیا۔ نیتز کھولے نج گھر تیجا، نین نین نال ملائیا۔ چوٹھے گھر آپ پتیجا، چاروں کُنٹ وچے ودھائیا۔ پنجم کرے ساچی ریجھا، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ چھویں گھر پار کرائے دہلیجا، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ ست ستوادی ٹھانڈا سینتا، سَتگر سچا اکو ماہیا۔ اٹھان تتر کرے پت پنتا، پت پاپی لئے ترائیا۔ نو دوارے کرے خالی کھپسا، کوڑی کِریا دئے مٹائیا۔ دسم دواری گُرمکھ تیرا بیج بیجا، کر کِریا اپنی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا نام اک بُجھائیا۔ بیجو نام سَتگر میت، مِت پیارا آپ جنائیندا۔ کلجگ کوڑی چُکے ریت، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ کایا اندر مندر مسیت، گرودوار آپ جنائیندا۔ ویکھو صاحب اک انڈیٹھ، انڈیٹھی کار کھائیندا۔ جس دے چھٹی راگ گاؤندا گیت، سو سَتگر اندر نظری آئیندا۔ سد بیٹھا رہے اتیت، ترے گُن پندھ نہ کھئے پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن جن ہر آپ سمجھائیندا۔ ہرجن اٹھ ویکھ جاگ، گر گر جاگ جگائیا۔ ترے گُن مایا لگا داغ، کلجگ رُپ وٹائیا۔ اگن نہ بُجھے تتی آگ، ترسنا بھکھ نہ کھئے گوائیا۔ مایا بندھن جھوٹھا ساک، موہ مُحبّت دئے دُہائیا۔ پروردگار نہ ملیا پاکی پاک، ماٹی خاک نہ لیکھے لائیا۔ اتم ہویئے نہ جگت ذات، جگت جانے نہ کھئے وڈیائیا۔ جس جن سَتگر پورا دیوے اپنی ذات، سو نام بیجے سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کل کل رہیا جنائیا۔ کل آئیو رے آئیو کل، کل کاتی کھیل کرائیندا۔ چوٹھا جگ رہیا چھل، چارے ورن ورن ڈرائیندا۔ دھرم ادھرم رہیا لڑ، ست است نہ کھئے وکھائیندا۔ نانا ٹٹا ناری نر، وبھچار رُپ نظری آئیندا۔ سنمل رُکھ خالی پت ڈالی رہیا جھڑ، مانکھ بن ہر نامے کم کیسے نہ آئیندا۔ سَتگر کا شبد لینا پڑھ، گر سَتگر آپ سمجھائیندا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی ڈونگھی

گندر کایا مندر جائے چڑھ، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیندا۔ اپنی ہتھیں پھڑ پھڑ لاوے جڑ، گرمکھ بوٹا بوٹا آپ مہکائیندا۔ جو نام ستگر جگ جگ دیوے مات دھر، سو نام پھل لگائیندا۔ ساچے نام دی مارے چھل، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ کہانی بانی انجیل قرآن وید پُران شاستر سمرت قلم شاہی، بے پرواہی اپنی سیو لگائیندا۔ بووو بووو بیج جن بھائی، بھاؤ بھے۔ اک رکھائیا۔ کلجگ آنت دئے دُبائی، چارون کُنٹ پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی نین رہیا شرمائی، نیترا کھ نہ کھئے کھلائی۔ بن بھگتاں ملے نہ کیسے گوسائیں، گھر آئے نہ پھیرا پائیا۔ ایک نام وسے ہر گھٹ تھائیں، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ ایک ناؤں ستگر دیوے چائیں چائیں، گرمکھاں میل ملائی۔ ایک ناؤں اُٹھائے پھڑ پھڑ بانہیں، ایک گورھی پند سوائیا۔ ایک ناؤں میٹے دُرمت لگی شاہی، ایک ناؤں ڈونگی بھوری دئے سٹائیا۔ صاحب ستگر دا سچا ناؤں، بیج ماتر اک اکھوائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کاغذ، قلم نال لکھ لکھ گئے پاتر، پٹی جگت جگت پڑھائیا۔ کیسے ہتھ نہ آیا وید شاستر، شرع رہی گر لائیا۔ صفتی کر کر تھکے لگ ماتر، کناں مکتا نال رلائی۔ سہاری بہاری ہوڑا اوکڑ، ہر کا آنت کہن نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حُکھے اندر کر کے گئے یاتر، لوک مات پھیرا پائیا۔ کوئی سناوے دید شنید کوئی کہے باطن، کوئی لکیا کایا اندر رہیا وکھائیا۔ نانک نرگن کہے ستگر پورا سب دے ساتھن، گھر گھر مکھ چھپائیا۔ رل مل گرمکھ گاوو گاتھن، گا گا شکر منائیا۔ آپے ہٹے پڑدے ڈھاکن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ بیج بووو پھل ویکھو ڈالی پاتن، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام اک وڈیائیا۔ ساچا نام ستگر سیوا، سیوا ستگر سچ جنائیندا۔ امرت آتم رس اکو میوہ، رس رسیا آپ کھوائیندا۔ دیوے وڈیائی وڈ دیوی دیوا، دیوت سرُ سیس جھکائیندا۔ دھام وکھائے اک نہچل نہکیوا، نہکرمی کرم کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر گر ساچا بیج وکھائیندا۔ بیج بیجے گر گر آپ، ستگر دیا کھائیا۔ پہلوں کوٹ جنم دے لاپے پاپ، دُرمت میل دھوائیا۔ پھیر نرگن نرگن جپائے جاپ، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ برہم پاربرہم بندھائے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ درس دکھائے ساکھیات، سخی کاہن رُپ ملائی۔ تن پہنائے اک پوشاک، بستر بھوشن دئے رنگائیا۔ بیج بجائے پاکی پاک، پت پت پت آپ آگائیا۔ اُپر پڑدے دیوے ڈھاک، ساڈھے تین ہتھ اندر دئے چھپائیا۔ اندر وڑ وڑ کرے راکھ، بن راکھا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بن بیجوں بیج وکھائیا۔ ہر کا بیج نہ کھئے رُپ، رنگ نظر

کيسے نہ آئیندا۔ آد جُگادی ست سرُپ، ست ست آپ کرائیندا۔ اندر وڑ وڑ کڈھے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ بوٹا آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سو بیج ستگر نانک گرمکھاں اندر آپ بچائیندا۔ بیج بیجو امرت رس، رس رسیا آپ وکھائیندا۔ ستگر میلا ہس ہس، گرہ مندر آپ کرائیندا۔ اندھ اندھیر کرے پرکاس، جوتی جوت جوت جگائیندا۔ کرے کھیل شاہو شاباش، شہنشاہ ایک گھر وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بیج آپ جنائیندا۔ ساچا بیج ہر کا بوٹا، ٹلسی پُج نہ سکے رائیا۔ اٹھ پھر پون جھوٹا، بن پوناں آپ جھلاٹیا۔ ویکھنہارا چارے کوٹاں، دہ دشا پھیرا پائیا۔ ستگر ساجن جس جن اُپر ٹٹھا، کر کِریا بیج دے بچائیا۔ ہر کا نام کيسے نہ بجایا ہتھ مُٹھاں، بن ہتھاں دے دبائیا۔ جگ جنم دا ویکھے رُٹھا، گر پورا اپنہ انگ لگائیا۔ اپنی شاخوں آپے پُٹھا، گرمکھ اپنی شاخ لے پرگٹائیا۔ نام بیج نیتر ویکھ انگلاں نال کيسے نہ سٹا، ہتھاں نال مٹی کھنڈے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا سیکھ وچار، گر ستگر آپ جنائیندا۔ کرم ککرماں دیوے مار، گر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی دھواں دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ نانک آیا کلجگ دھار، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ چار ورن کرے پیار، دھرم بوٹا اکو لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بیج اک بچائیندا۔ ساچا بیج گرمکھاں اندر، نانک ستگر آپ بچائیا۔ بھاگ لگائے ڈونگھی کندر، اگیان اندھیر چُکائیا۔ من واسنا دے بندر، دہ دشا نہ اٹھ اٹھ دھائیا۔ بجر کپاٹی توڑے جندر، چند چاندنی کرے رُشنائیا۔ ویکھنہارا ڈونگھا کھنڈر، پڑدہ اوپلا دے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بوٹا اک وکھائیا۔ ساچا بوٹا ویکھو مار دھیان، ستگر نام نال لگائیندا۔ نانک حکم کِریا پروان، حکم نانک آپ سُنائیندا۔ نانک حکم گن ندھان، گونتا آپ پرگٹائیندا۔ گرمکھ ساچا کرے پروان، کر پروان سوہبا پائیندا۔ انگد دتا اکو مان، انگت نال وٹائیندا۔ کر کِریا اندر بیج دتا آن، بیج بیج نال ملائیندا۔ باہروں سکے نہ کھنڈے پہچان، نیتر نین سرب شرمائیندا۔ جو ستگر پورے نال اپنا بندھن پائے آن، بندی خانہ سرب ٹرائیندا۔ بیج بیجو وچ جہان، ہر جو بوٹے نام لگائیندا۔ گر کا منتر سچ نشان، گردیو آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بیج ستگر پیار، ساچا سچ گر شبد آدھار، گر ستگر گر گر کِریا آپ بچائیندا۔ ساچی بدھی ستگر ہتھ، آد جگاد

دیا کھائیندا۔ جس جن کر کربا دیوے وتھ، دو جے در نہ منگن جائیندا۔ جس بیج بیجیا کایا سیاں ساڈھے تین ہتھ، سو آتر نام اپنا بیج
 بجائیندا۔ دوس زین پھر اٹھ، اٹھ تت تت وکھائیندا۔ در دوارے اپنے سد، گرمکھ گر گر بیج بجائیندا۔ پار کنارہ کرے نو دوارے حد،
 ہومے اپنی پھیر وکھائیندا۔ امرت جام پیائے مد، مد ایک رس وکھائیندا۔ پنج وکار جائے چھڈ، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ ایڑا پنگل لڈائے لڈ،
 سکھمن ٹیڈھی مکھ شرمائیندا۔ بجر کپائی پار کرائے ڈونگی کھڈ، ساچی ہائی ہٹ جنائیندا۔ ناد انادی مارے سٹ، انحد اپنا راگ الائیندا۔
 پنچم میلا جھٹ پٹ، دور ڈراڈا پندھ مکھائیندا۔ ساچی بدھی رکھے اپنے ہتھ، جگ جگ اپنیاں بھگتاں آپ جنائیندا۔ اندر وڑ وڑ جائے
 دس، رسنا بول نہ کیسے سنائیندا۔ جن چر گرسکھ کہے نہ بس بس، اوہناں چر نہ مکھ چھپائیندا۔ جو جن ستگر پیار اندر گیا پھس،
 تس پڑدہ آپ اٹھائیندا۔ میل ملائے ہس ہس، جوگ ابھاس نہ کھئے کرائیندا۔ ڈونگی کندر نہ دیوے سٹ، اچے ٹلے پربت چوٹی نہ کھئے
 چڑھائیندا۔ تیرتھ پھرائے نہ اٹھسٹھ، مندر مسجد گرو دوار مٹھ راہ نہ کھئے جنائیندا۔ کر کربا اندرے اندر جوت جگائے لٹ لٹ، اگیان اندھیر
 مٹائیندا۔ بیج بیجے ساچے وت، وتر اپنا ویکھ وکھائیندا۔ کوئن کوٹ جیو جنت نو کھنڈ پرتھی رہے ٹھ، ٹھ ٹھ پندھ نہ کھئے مکھائیندا۔
 جو ستگر پورے چرنی جائے ڈھٹھ، تس بدھی آپ پڑھائیندا۔ اندرے اندر اندر جائے وس، وس وس اپنی خوشی وکھائیندا۔ جو بانی باہر
 گائے جس، تس بانی اپنا راگ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کربا کر، بدھی ودت بن ودیا ویدارتھی آپ پڑھائیندا۔ ہر
 ستگر سچا مہربان، آد جگاد جگ دیا کھائیندا۔ نرگن سرگن کر پروان، ست ستوادی راہ چلائییندا۔ شبد اگمی دھر فرمان، سچ
 سندیسہ آپ الائیندا۔ دو جہاناں پاوے آن، لوآن پریاں برہمنڈاں کھنڈاں حکم منائیندا۔ کھانی بانی اک نشان، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کربا کر، ساچی کار آپ کرائیندا۔ ساچی کار سری بھگوانا، ستگر پورا آپ کرائیا۔ جوت سروپی پھریا بانا، روپ انوپ آپ
 وٹائیا۔ بودھ اگادی اک ترانہ، شبد اگمی آپے گائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ایک شبد دے دانا، داتا دانی خوشی منائیا۔ بھگت بھگوان کر
 پروانا، سچ سندیسہ اک سنائیا۔ ساچے سنتاں دیوے اک گیانا، نش اکھر اکھر کر پڑھائیا۔ گرمکھ ہووے چتر سجانا، گر گر وجے
 ودھائیا۔ گرسکھ دے اک ندھانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کربا کر، آد جگادی ساچا ہر، ہرجن ساچے آپ ترائیا۔ ہرجن

تارے آپ پرہے، اپنی دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں لبھ، اپنے نال ملائیندا۔ امرت جھرنا جھرائے نہہ، نابھی کول آپ اٹھائیندا۔ جگت وکارا دیوے دب، اُپر اپنا بہار رکھائیندا۔ سنت سہیلے ساچے سد، سدا ایک نام جنائیندا۔ ساچی امرت پیائے مد، رس اکو اک وکھائیندا۔ کورڑی کریا باہر دیوے کڈھ، کورڑا ناتا توڑ تڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ ہرجن آپ ترائیندا۔ جگ جگ تارے ہرجن آپ، ہر اپنی دیا کھائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت ویس وٹائیا۔ میٹنہارا تینو تاپ، ترے گن ناتا آپ تڑائیا۔ دیونہارا ساچا جاپ، ساچی سکھیا آپ سکھائیا۔ اتم پرماٹم ساچا پاٹھ، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ سچ سروور مارے ٹھاٹھ، امرت ایک رس چکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ دیوے مان وڈیائیا۔ گرسکھ تیرا گرہ محلہ، ہر جو ایک ایک وسائیندا۔ آد جگادی جگ پھڑائے اک پلا، پلو اپنا آپ بٹھائیندا۔ سچ سندیس نر نریش ایک گھلا، کھانی بانی راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ وڈیائیندا۔ ہرجن تیرا داسی داس، کھانی بانی سیو کھائیا۔ تیرے اتر کر کر واس، گھر ساچا ویکھے جائیں چائیا۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش، گگن گگنتر ڈیرہ ڈھاپیا۔ پون سواس پاوے سار، سواس سواساں وچ سہائیا۔ محل اٹل ساچی راس، گوپی کھن آپ نچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، جگ جگنتر گرمکھ ساچے آپ ترائیا۔ گرسکھ تیرا سچ دوارا، ہر جو ہر ہر آپ پرگٹھائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، جگ جگ چرن چھہائیندا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، بھیو ابھید کھائیندا۔ راگی نادی وسے باہرا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ تھت وار نہ کھئے وچارا، گھڑی پل نہ کھئے جنائیندا۔ سورج چند نہ کھئے اُجیارا، دوس رین نہ ونڈ ونڈائیندا۔ جنگل جوہ اُجاڑ نہ کھئے پہاڑا، سمند ساگر نہ کھئے وکھائیندا۔ آد جگادی کھیل نیارا، نراکار آپ کرائیندا۔ گر پیر پیغمبر پاربرہم دا تگدے رہے سہارا، نانک نرگن اوٹ رکھائیندا۔ مہابلی اترے اوتارا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ جن بھگتاں ڈھر میلے وچ سنسارا، سنسار ساگر پار کرائیندا۔ ستجگ دا ساچا نعرہ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ ہنگ برہم دئے آدھارا، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ سوہنگ روپ آپ نرنکارا، گر اوتار سدا سدا جس گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ ستجگ ساچا چلے راہ، ہر ہر آپ چلائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پُرکھ ابناسی کولوں منگن پناہ، سر سکے نہ

کوئی اُٹھائیا۔ چوٹھے جُگ چاروں کُنٹ اندھیرا رہیا چھا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بھری گناہ، خدی بھری سرب لوکائیا۔
 جنہاں بھلیا گھنک پُر واسی بے پرواہ، مددگار نہ کوئی رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیا۔ گُرمکھ
 ویکھے کھیل گھنیرا، ہرِ خالص خلق وکھائیندا۔ چوڈاں طبقاں پائے پھیرا، چوڈس چند مُکھ شرمائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں وِدیا ویکھاں
 ڈیرہ، گر اوتار پیر پیغمبر ویکھ وکھائیندا۔ مندر مسیت چُکے جھیڑا، ساچا راہ اک جنائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے گیڑا، ایکا مارگ لائیندا۔
 کلجگ اتم اُجڑے کھیڑا، آگے ہو نہ کوئی پچائیندا۔ گُرسکھ گُرمکھ رسنا کہن تُوں میرا میں تیرا، سوہنگ ڈھولا اک سُنائیندا۔ نو سو
 چوڑانوے چوُکڑی جُگ بیٹھا رہیا کرکے وڈا جیرا، جیرج اندج اُتہج سیتج ویکھ وکھائیندا۔ ہر کا بھیو دسے کھیڑا، بے آنت بے آنت بے آنت
 سرب گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ میلا میل ملائیندا۔ گُرسکھ میلا ملیا ہر، کر
 کِریا دیا کھائیا۔ درس دکھائے در در بن دردی درد وندائیا۔ شبد اگمی گھوڑے آپے چڑھ، دو جہاناں رہیا بھوائیا۔ سنت سہیلے گرو گُریلے
 لے پھڑ، بھگت بھگوان لے اُٹھائیا۔ سنت ساجن لائے لڑ، لکھ چوڑاسی نالوں کئی رہیا کترائیا۔ ہرجن توڑے ہنکاری گڑھ، سو اکھڑ کرے
 پڑھائیا۔ ترے گن مایا اکھیڑے جڑ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گُرسکھ ٹہائے ساچے سر، دُرمت میل آپ دھوائیا۔ کرتا پُرکھ اپنی کرنی کر، ہر
 جو قیمت رہے پائیا۔ جس نے گھاڑن لیا گھڑ، سو آنت لے بھٹائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ ہر سرنائی دُگن دڑ، دوسر اوٹ نہ کوئی رکھائیا۔
 ستگر سچا پنچم تن ویکھے کچا، آتم پر ماتم ہیوے سہائیا۔ من واسنا نو در نچا، بڈھی ہوئی ہلکائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے سچا، سچ ملے نہ
 کوئی سرنائیا۔ کلجگ جیو اتم کھیڑا ڈھٹھا، ڈھیہہ ڈھیہہ خاک کرائیا۔ چوڈاں طبق پھرے ٹٹھا، زمیں اسمان رہیا گُرائیا۔ جدھر ویکھے
 ستھر لتھا، گوہند ستھر اک وکھائیا۔ پُرکھ اکال آپ سمرتھا، سمرتھ دھار چلائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرسکھ سجن
 آپ ترائیا۔ گُرسکھ سجن تیرا جنم امولا، جُگ چوُکڑی پار کرائیندا۔ پارہم پرہہ بنیا تولا، ایکا کنڈا ہتھ اُٹھائیندا۔ شبد سروپی بن وچولا،
 دو جہاناں پندھ مکائیندا۔ اک دو جے دا رل مل گاؤ ڈھولا، سوہنگ سو آپ سُنائیندا۔ بردا بن بن آپے گولا، گر گر گھر گھر سیو
 کھائیندا۔ راتی ستیاں چُکائے اوہلا، مُکھ نقاب پڑدہ لابندا۔ باہروں دسے بھالا بھولا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن

ساچے آپ اُٹھائیندا۔ ہرجن ساچے جانا جاگ، جاگرت جوت ہر جگائیا۔ کلجگ اتم لگا بھاگ، بھاگی بھریا ملیا ماہیا۔ گھر مندر جگائے
 چراغ، ٹورو ٹور کرے زُسنائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں رکھے لاج، لوک لاج بیٹھے مکھ شرمائیا۔ سُرَت سوانی کر کر کاج، شبد دوارے دئے
 کرائیا۔ کوچھی کملی دوہاگن مارے واج، ناد اناد اک وجائیا۔ کوڑ ملما لاپے پاج، کنچن روپ وٹائیا۔ سچ چڑھائے اک جہاز، نیا نام اک
 وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے آپ اُٹھائیا۔ ہرجن اُٹھ نیتز کھول، ہر خالق خلق
 اُٹھائیندا۔ گھر اندر ڈونگھی گندر اُچے مندر چڑھ چڑھ رہیا بول، بولنہارا نظر نہ آئیندا۔ پورب جنم دے کیتے کرم رہیا پھول، نہکرمی کرم
 کرائیندا۔ جس نوں لبھدے انہول، ان سُرَتی آپ اُٹھائیندا۔ سدا سہیلا اک اکیلا کر کر پت نت نوت ابناسی اچت وسے کول، کیتا قول بھل
 نہ جائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہویا اُپر دھول، دھرت دھول دھول ہولا پار کرائیندا۔ آد جگاد رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساجن ساچے آپ اُٹھائیندا۔ ہرجن اُٹھیا ویکھی رُت، رُتری آپ سہائیا۔ پرگٹ ہویا ابناسی اچت،
 چیتن رہیا کرائیا۔ گرسکھ ویکھے ساچے سُرَت، سُرَت گود سہائیا۔ کرے پیار جوں ماواں پُت، پتا پوت سہج سکہدائیا۔ آپے راتیں جاوے
 اُٹھ، گرسکھ گوڑھی پند سوائیا۔ آتم دیوے امرت گھٹ، گھٹ گھٹ لیکھے لگائیا۔ لوک مات دا بوٹا پُت، سچکھنڈ دوار لگائیا۔ لہنا دینا
 چُکائے من مت بُدھ، بییکی ایکا وکھائیا۔ پرہہ ملن دی ساچی سُدھ، سُرَت سترگر آپ کرائیا۔ گُرمکھ جھولی بھے کُد، اکو وار آپ اُٹھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن دیوے مان وڈیائیا۔ ہرجن جاگیا کھلی اکھ، نیتز نین کھلائیا۔ پرہہ نظری آئے پرتکھ،
 پارکھو سچا ماہیا۔ جس دا گر اوتار پیر پیغمبر مارگ رہیا دس، سو مارگ دسَن آیا سچا ماہیا۔ جس دے اندر کھانی بانی رہی وس،
 اپنا حُکم سُنائیا۔ جس کولوں منگن رو سس، کوٹن کوٹ جھولی ڈاہیا۔ سو گُرمکھاں اندر کرے پرکاس، اپنا ٹور وکھائیا۔ چنتا دُکھ نہ
 رہے کوئی اُداس، اُداسی سب دی دئے مٹائیا۔ تنان پھڑ پھڑ کئے جم نہ پھاس، رائے دھرم دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، کلجگ تیری اتم ور، گُرمکھ ساچے لئے ملائیا۔ گُرمکھ ملیا نرمل جوت، ہر جوتی جوت ملایا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات
 پات نہ کوئی رکھایا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی کوٹ، چہپر چہن نہ کوئی چھپایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرسکھ اپنے انگ

لگایا۔ گرسکھ کریا انگیکار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، ہر ہر خوشی منائیا۔ پرہہ ملیا ایکنکار، ایکا گھر دئے
 وڈیائیا۔ نت نت اٹھ اٹھ کراں دیدار، دید عید چند شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ تیرا لہنا آپ مکائیا۔
 گرسکھ لہنا جائے مک، آنت رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی گودی لے چک، سدا سہیلا ہوئے سہائیا۔ ہرجن بوٹا نہ جائے سک، آتر آتم ہرا
 کرائیا۔ نو سو چورانونے چوٹری جگ جو بیٹھا رہیا لک، گر اوتار پیر پیغمبر مات گھلائی۔ کلجگ اتم سنگھ ہو کے رہیا بک، دو
 جہاناں بھبک سنائیا۔ کر کریا جن بھگتاں میٹے ترسنا بھکھ، ترکھا ہور رہے نہ رائیا۔ اپنی رکھے ساچی ککھ، دھن دھن جنیندی مائیا۔
 اجل کرے مات مکھ، مکھ مکھڑا آپ مہکائیا۔ ابناسی کرتا گیا تھ، رحمت رحم رحمان آپ جنائیا۔ پروردگار بے پرواہ آپے اٹھ، دوئے دوئے
 وکھائے تھائوں تھائیا۔ راتی ستیاں دے جاگدیاں اندر وڑ کے لے پچھ، لہن گھر کیسے نہ جائیا۔ ستجگ تریتا دواپر جو گرمکھ گیا رُس،
 کلجگ اتم لیا ملائی۔ ایکا نام ندھان سری بھگوان ساچی سچ، گرمکھ سچا ایک کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ
 اپنے وچ لکائیا۔ ستگر اندر گرسکھ لکنا، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ اکو مارگ سب نے پچھنا، دوچے راہ نہ کوئی چلائیندا۔ کلجگ ویلا
 اتم ڈھکنا، دور ڈراڈا پنڈھ مکائیندا۔ کوڑ کڑیاری جڑ آپے پٹنا، تھر کوئی رہن نہ پائیندا۔ منکھ بوٹا مات سکنا، گرمکھ گر گر آپ
 اٹھائیندا۔ شبہ نشانہ کدے نہ اکنا، انیلا تیر مکھ چلائیندا۔ گویند گر گر گرسکھان کولوں پچھنا، کون دوارے ہر ہر درس دکھائیندا۔
 پھردا رہے چپ چپنا، اوچی کوک نہ کوئی لائیندا۔ سد سے اندھیرے گھپنا، اندھ اندھیر کوٹھڑی آسن لائیندا۔ جگا جگنت ست ستوادی
 برہم برہمادی دیندا رہے سچی سوچنا، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ اتم سب نے کرنا کوچنا، پھڑ پھڑ پاندھی اپنے راہے پائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ ہرجن تارے ستگر میت، متر پیارے
 ہتھ وڈیائیا۔ بھگت بھگونت گائے گیت، گا گا شکر منائیا۔ ویکھے دھام اک اندیٹھ، اندیٹھی کار کھائیا۔ کایا چولی چارھے رنگ مجیٹھ، اتر
 کدے نہ جائیا۔ شبہ پڑھائے اک حدیث، چوڈاں وڈیا مکھ شرمائیا۔ لہنا مکے راگ چھتیس، تیس بتیس نہ کوئی وڈیائیا۔ صاحب سلطان
 سری بھگوان ایکا چھتر جھلے سیس، راج راجاناں خاک ملائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے ساچے مندر دئے

بہائیا۔ ساچا مندر اُچ منارا، اگم اتھاہ آپ رکھائیندا۔ ساچا مندر ہر دوارا، ہر جو ہر ہر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر نرگن اُجیارا، نورو نور
 ڈگمگائیندا۔ ساچا مندر ایکنکارا، ایکا آسن لائیندا۔ ساچا مندر سچ دربارا، راج راجانا سوبھا پائیندا۔ ساچے مندر سچ بھکارا، بن
 بھکاری جھولی آگے ڈائیندا۔ ساچے مندر وست ہر تھارا، دھر درباری آپ ورتائیندا۔ ساچے مندر سچ پیارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔
 ساچے مندر ہنگ برہم دئے ادھارا، برہم اپنا انگ رکھائیندا۔ سوہنگ شبد سچ جیکارا، جے جیکار آپ سُنائیندا۔ برہما وشن شو تئے
 نیوں نیوں کرن نمسکارا، گر اوتار پیر پیغمبر سیس جھکائیندا۔ تیری فُدرت ساچے یارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہر
 مُرشد مُرید آپ ملائیندا۔ مُرشد مُرید آپ ملاح، بیڑا کائنات چلائیا۔ پروردگار سُنائے صفت صلاح، صلاحگیر آپ ہو جائیا۔ ہر رحمان
 بن خُدا، خود تکبیر دئے پڑھائیا۔ شرع ساچی آپ بنا، شریعت نال کرے کُرمائیا۔ مقامے حق مُکھ چھپا، نقاب پڑدہ رہیا پائیا۔ آفتاب رہیا
 شرما، شمس اگنی نہ کوئی تپائیا۔ اک احباب رباب رہیا وجا، سچ ستار پلائییا۔ پڑدہ اوبلا پیر پیغمبر پاک رسول آپ بنا، پاکی پاک نور
 درسائیا۔ اتم سب تے فتویٰ دیوے لا، فاتحہ سب دا دیوے پڑھائیا۔ نرگن سرگن نال کردا رہیا نکاح، لوک مات وڈ وڈیائیا۔ اتم ناتا دئے
 ٹڑا، ٹٹی گنڈھ نہ کوئی پوائیا۔ قلم کلمہ گئے پڑھا، کلام اک آواز سُنائیا۔ اتم لیکھا سبدا دئے مُکا، لک لک مُخبری آپ کرائیا۔ جس نوں
 کہندے رہے ہستی جُدا، سو ہستی سب دی دئے مٹائیا۔ جس نوں کہندے کدے نہ ہووے فدا، سو فطرت سب دی گیا گوائیا۔ چار
 جگ گر اوتار پیر پیغمبر جو اکھر وکھر رہیا پڑھا، لوک مات حقیقت حق جنائیا۔ سو اتم دین مذہب ذات پات سب نوں کرے صفا،
 صفا سب دی دئے اٹھائیا۔ لکھ لکھ لیکھا گھلدا رہیا رفع، رف لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ نو سؤ چورانونے چوکڑی جگ کدے نہ ہویا فنا، اپنا
 عُصّہ نہ کوئی پرگٹائیا۔ جس نے محمد لبان دتیاں کٹا، سو لب نہ کھئے وکھائیا۔ جس نوں نانک نرگن رہیا دھیا، سو صاحب سچا ماہیا۔
 جس نوں موسیٰ کہے ہویا رُشنا، کوہ طور ڈیرہ ڈھابیا۔ جس دی منگدے رہے رضا، سد رازق رزق رحیم پھیرا پائیا۔ جس نوں گوہند
 گیا دھیا، کل کلکی پھیرا پائیا۔ جس دا دو جہان ڈنکا رہیا وجا، نوبت نام دئے وجائیا۔ جس دی انجیل قرآن صفت رہے گا، صحیح
 سلامت پھیرا پائیا۔ جس در تون منگدے رہے آب حیات، آب حیات رہیا پلائییا۔ جیہڑا گر اوتاراں پیر پیغمبران ملدا رہے وچ خواب،

من تن خیر خواه بنائیا۔ سو گرمکھاں رہیا ملا، رل مل سارے درشن لو پا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ جنم جنم دا گہرا لو چکا، گہرا پھیر نہ
 کوئی بھوائیا۔ دھرم رائے نوں دھکا دیوے لا، چتر گپت نہ قلم اٹھائیا۔ لاڑی موٹ جائے شرما، گرسکھ در نہ پھیرا پائیا۔ گرسکھ برہما وشنوں
 شو سپس دین جھکا، نیوں نیوں لاگن پائینا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھولن برکھا لا، سچکھنڈ وجے سچ ودھائیا۔ کلجگ اتم پُرکھ ابناسی جن
 بھگتاں کئے سرب گناہ، گناہ اکو اک جنائیا۔ جگ جگ سب دا لیکھا لیکھے رہیا پا، پردے اندر لیکھ لکھائیا۔ کبیر جلاع ڈھولا رہیا گا،
 کوک کوک سنائیا۔ محمد چار یاری گیا بندھا، یار ساچا نہ سنگ نبھائیا۔ عیسیٰ تکدا رہیا راہ، اکو اوٹ تکائیا۔ موسیٰ کہے میرا بے پرواہ،
 مُرشد سچا نور الابیا۔ بھگت اٹھاراں گئے گا، پُرکھ ابناسی ہوئے سہائیا۔ تیئی اوتار روپ وٹا، پنج تت چولا گئے بندھائیا۔ سب نوں دیندا
 رہیا سنیہا، چرناں ہیٹھ ملے سرنائیا۔ رام رام آپ دھیا، کرشن کرشن دھیائیا۔ طوبی طوبی آپ سنا، علی علی وجے ودھائیا۔ مولا مولا
 رہے گا، ملک الموت کرے گڑمائیا۔ نانک نرگن راہے پا، ایکا اکھر دئے سمجھائیا۔ گوبند پوت سپوتا آپ بنا، سر چہتر دئے جھلائییا۔ اتم
 سب دا لہنا دئے مکا، لکیا کوئی رہن نہ پائیا۔ نہکلنک نرائن نرگن داتا اک اکالا جائے آ، دوچا سنگ نہ کوئی رکھائیا۔ سمبل محلے وسا،
 سمبل سمبل چرن ٹکائیا۔ سرشٹ سبائی دئے بھلا، ابھل بھیو کھلائییا۔ گرمکھ رُلا لئے ملا، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ اتم سب دی
 صلاح دئے کرا، گر اوتار پیر پیغمبر دین مذہب کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر پنڈت پاندھ گرنٹھی پنٹھی دئے پڑھا،
 ایکا اکھر دئے جنائیا۔ دھرنی دھرت دھول ہولا بہار دئے کرا، کوڑی کریا میٹ مٹائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ ایکا نظری آئے خدا، ایکا رام
 رام وڈیائیا۔ ایکا اشٹ گردیو پُرکھ اکال لئے وٹا، اکال اکال ایکا ڈنکا لائیا۔ ساچی دھرمسال دئے وکھا، دھرم دوارے کر رُشنائیا۔ مہاراج شیر
 سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے اک گیان، اتم پرما تم سچ پروان، دوسر کرے نہ کوئی پڑھائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جگ چار، چار
 وید دین دُبا ئیا۔ پڑھ پڑھ تھکے جیو سنسار، جیون جگت نہ کوئی وڈیائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے وڈ بلکار، بل اپنا نہ کوئی رکھائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے
 لوہہ ہنکار، حق حقیقت نہ کوئی جنائیا۔ بن ستگر کھئے نہ پائے سار، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں ساچے سنتاں گرمکھاں گرسکھاں گر گھر گھر ہووے سہائیا۔

☆ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی رام سنگھ دے گرہ فروزیر ☆

وڈ سنساری کھیل اپارا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ آد جگادی بنے اوتارا، گر گر ویس وٹائیندا۔ شبد آگئی اک جیکارا، جے جیکار آپ سنائیندا۔ نام وست امولک ٹھانڈی ٹھارا، دو جہاناں آپ ورتائیندا۔ کیرپا کر ایکنکارا، اکل کل دھاری کھیل کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ آوے وارو وارا، نرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ بودھ آگادھی بن لیکھارا، لیکھ سرب سمجھائیندا۔ کھانی بانی دئے ادھارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا لیکھ آپ لیکھائیندا۔ وڈ سنساری ہر مہربان، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ وسنہارا سچ مکان، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اکو حکم ورتائیا۔ حکمے اندر کھیل مہان، کرتا پُرکھ پُرکھ کرائیا۔ لکھ چوراسی وکھائے ست نشان، دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ آتم پرما تم اک گیان، سچ سندیسہ دئے سمجھائیا۔ سو پُرکھ اکال گن ندھان، گنوتنا اپنا آپ پرگٹائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن گن ندھان، ایکنکارا کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ آد نرنجن وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیا۔ کرتا پُرکھ ہو مہربان، ابناسی کرتا سچ نشان جھلائییا۔ پاربرہم پرہ ویکھے مار دھیان، لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ اپنا کھیل کرائیا۔ سدا سہیلا اک اگیلا، نرگن سرگن دیوے دان، در ساچی وست آپ ورتائیا۔ کھیلے کھیل سری بھگوان، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگت لوکائی ربیا سنائیا۔ ویکھنہارا سنسار ساگر، سنسا ہور نہ کھئے رکھائیندا۔ گھٹ گھٹ وسے کایا گاکر، کایا گاکر بھاگ لگائیندا۔ جودھا سورپیر وڈ بہادر، زور زور نہ کوئی وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وڈ سنساری کھیل کرائیندا۔ وڈ سنساری کھیل اپارا، جگ جگ آپ کرائیا۔ ستجگ ویکھے ساچی دھارا، تریتا ایکا بندھن پائیا۔ دواپر کھیل بھگون کارا، کلجگ پردہ دئے اٹھائیا۔ شبد انادی بول جیکارا، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ سیوا لائے گر اوتارا، گر گر ساچی سیو کھائیا۔ وست امولک بن ونجارا، دو جہاناں آپ ورتائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دئے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وڈ سنساری بھيو چکائیا۔ وڈ سنساری ہر نرنکار، نرگن اپنا کھیل کھلائییندا۔ سرگن دیوے نام ادھار، نام ندھاناں آپ اکھوائیندا۔ نرمل دیا جوتی جاتا کر اُجیار، کھلا پاتی ویکھ وکھائیندا۔ ساچا مندر اک دوار، ہر مندر اک وکھائیندا۔ بند تاکی کھول کوار، دئی دوتی پڑدہ لاپندا۔

محل اٹل اُچ مینار، گرہ گرہ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنسار اتم سنساری اپنا رُپ دکھائیندا۔ سنسار اندر ہر جو وڑ، وڑ وڑ خوشی منائیا۔ لکھ چوراسی آتر آتم پوڑے گیا چڑھ، کیسے نظر نہ آئیا۔ نرگن سرگن پلُ لے پھڑ، پھڑ پلُ گنڈھ بٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ویس وٹائیا۔ بن سنساری سِری بھگوانا، بھگوان اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن سرگن دیوے مانا، سِر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ بودھ آگادھ اک ترانہ، راگی راگ اک الائیندا۔ گھر مندر سہائے اک مکانا، کایا بنک بنک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا لیکھا اک سمجھائیندا۔ ساچا لیکھا ہر کرتار، کرتا آپ جنائیا۔ پرگٹ کر گرو اوتار، گرو گرو دے سمجھائیا۔ ہر کا ناؤں آگم اپار، صفتی صفت صلاحیا۔ لکھ چوراسی ہونے اجیار، جیو جنت ہونے سہائیا۔ مانس مانکھ ہونے پار، بیڑا لوک مات ترائیا۔ رسنا جہوا رکھے آدھار، بتی دند دند وڈیائیا۔ من مت کرے خوار، بدھی بدھ بیک کرائیا۔ رتی رت نہ دے کوڑ گوار، سچ سچ دے وڈیائیا۔ گر کا شبد گر گر کرے پیار، اچی کوک کوک سُنائیا۔ برہما ویتا لکھ لکھ لیکھا وید چار، شاستر نال رلائیا۔ وید ویاسا پُران اٹھاراں گیا جنا، پُرائی پُران سمجھائیا۔ کابنا کرشنا بھیو چکا، گیتا گیان درڑائیا۔ انجیل قرآناں کر خبردار، مسلہ حقیقت حق کرے پڑھائیا۔ لاشریک پروردگار، توفیق اپنے ہتھ رکھائیا۔ پیر پیغمبر کر تیار، حق رسول دے جنائیا۔ معقول اصول کر تیار، آیت شریعت آپ سُنائیا۔ انجیل قرآنا پا پا سار، کایا کرہ دے وڈیائیا۔ مقالے حق بول نعر، حق حقیقت کھوج کھوجائیا۔ لاشریک پروردگار، دُھر دا لہنا دے درسائیا۔ سرشٹ سبائی دکھائے سچا گھر بار، گرہ مندر کُنڈا لابییا۔ جوتی جلوہ نور اجیار، لال گلالا رنگ چڑھائیا۔ مکہ کعبہ کھیل اپار، دہ دشا ویکھ دکھائیا۔ ساچی سکھیا ایکا وار، ایکنکارا آپ جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت سنسارا سیوا لائیا۔ ہر سنساری سچا راہ، جن ہر آپ جنائیا۔ گر گر رُپ دے صلاح، شبدی بیڑا اک دکھائیا۔ ساچی نئیا لے چڑھا، منجھدھار آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرشٹ سبائی آپ جنائیا۔ سرشٹ سبائی ساچا ناتا، آد جگادی رُپ دکھائیندا۔ جگا جگنتر ویکھے کھیل تماشا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ گوپی کابن بن بن پائے راسا، منڈل منڈپ راس رچائیندا۔ کرے کھیل شاہو شاہاشا، شہنشاہ اپنی کل ورتائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کرے بھوگ بلاسا، گھر گھر وچ سوہا پائیندا۔

نِج گرہ کر و اسا، سچ مندر اک سہائیندا۔ نورو نور جوت پرکاسا، اگیان اندھیر چکائیندا۔ ست ستوادی دیوے ساتھا، سکلا سنگ
 نہائیندا۔ تیئی اوتار گائن گاتھا، بھگت اٹھارن نال ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سر ٹیکے آپے ماتھا، نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ شاستر سمرت
 وید پُران، کہانی بانی لیکھ لیکھ ساکہ، خالق خلق آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنسار ساگر راہ جنائیندا۔
 سنسار ساگر ایکا ٹیک، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ جگ جنم دی میٹے ریکھ، پورب لہنا جھولی پائیا۔ ڈونگھی بھوری کایا اندر لئے ویکھ،
 نِج گھر اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ تریتا دوپر کلجگ، جگ جگ اپنا بیہو کھلائیا۔ ستجگ
 ساچا اُتریا پار، اجونی ربت آپ سمجھائیندا۔ ترنتے ویکھے ویکھنہار، بیہو ابھید آپ کھلائیندا۔ اکھ اگوچر دوپر لیکھا اکو وار، اٹھ دس
 پڑدہ لائیندا۔ کلجگ کھیل کر اپار، پنج تین کھوج کھوجائیندا۔ اکونجا بونجا کھیل اپار، باون اکھڑ وکھڑ اپنے وچ چھپائیندا۔ الفیے رووے
 وارو وار، دھیرج دھیر نہ کوئی دھرائیندا۔ اکو اکھڑ کرن پکار، آخر نظر کیسے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگ جگ منگن وارو وار، پرہ
 آگے سیس سرب جھکائیندا۔ لیکھا لیکھ لیکھ گئے وچ سرب سنسار، لیکھا لیکھ سرب جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 جگ کرتا آپ اکھوائیندا۔ جگ کرتا ہر کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی دھر سنجوگ، دھر دی دھار آپ بندھائیا۔
 ویکھنہارا چوڈاں لوک، پرلوک رہیا سمجھائیا۔ سناونہارا سچ سلوک، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیوے جوت،
 نرمل نور نور رُشنائیا۔ کرے پیار کایا کوٹ، قلعے بنک آپ سہائیا۔ مایا ممتا ہوئے ہنگتا کڈھے کھوٹ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار رہن نہ
 پائیا۔ کِریا ندھ ٹھا کر سوامی کھولنہارا سوت، سرت سوانی آپ اٹھائیا۔ جاچ چپائے بن رسنا ہونٹ، بتی دند نہ کوئی جنائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ درسائیا۔ ساچا کھیل سری بھگونت، آد جگادی آپ جنائیندا۔ سرب جیاں دا ایکا کنت،
 دوسر ہور نہ کوئی وکھائیندا۔ سدا سہیلا مہا اگنت، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیندا۔ میل ملاوا ساچے سنت، ست ستوادی دیا کھائیندا۔ ایتھے
 اوتھے دو جہان بنائے بنت، بھگت بھگونت آپ اٹھائیندا۔ آد جگادی برہم برہمادی ایکا منیا منت، منتر اپنا نام درڑائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ساگر ویکھ وکھائیندا۔ جگت ساگر ڈونگھا تال، ہر جو ہر ہر آپ وکھائیا۔ سب دے سرتے

کوکے کال، چاروں کُنٹ ڈورُو واہیا۔ سَتگر دِسے نہ کیسے نال، خالی پھرے سرب لوکائیا۔ ورن برن ہوئے بے حال، ذات پات دئے ڈہائیا۔
 ترے گن مایا توڑ سکے نہ کوئی جنجال، جاگرت جوت نہ کرے کوئی رُشنائیا۔ اکھری لفظ گھال تھکے گھال، گھالی گھال نہ لیکھے پائیا۔ پُرکھ
 ابناسی چلے اولڑی چال، چال نرالی اک چلائیا۔ دو جہاناں وجائے اپنا تال، دُھر فرمانا حُکم سُنائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے پت ڈال، پھل
 پُھلوڑی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت ساگر ویکھے تهاؤں تھائیا۔ جگت ساگر تیری کلجگ لہر، لہر لہر
 نال ٹکرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی دِسے قہر، گہر گمبہر نظر کیسے نہ آئیندا۔ چھٹی راگ گاگا تھکے اپنے طرز بحر، بہرین نہ کئے مٹائیندا۔ صفت
 صلاحی کر کر تھکے شاعر، صفتی صفت نہ کئے صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ ساگر پڑدہ آپ اٹھائیندا۔
 جگت ساگر وڈ سنسار، وڈ سنساری ویکھے وکھائیندا۔ کلجگ اتم انت کینار، نو نو چار ہنڈھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیار، سچ
 سندیسہ آپ سُنائیندا۔ سیس جگدیش تاج سہار، حُکمی حُکم حُکم ورتار، حُکم حاکم آپ الائیندا۔ ایکا کھول بند کواڑ، درگاہ ساچی دھام
 سہائیندا۔ پرگٹ ہوئے اک پروردگار، بے عیب مکھ نقاب نہ کوئی رکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کوئی مکھائیندا۔ لیکھا منگے
 جگت دوار، اُہل بھل کدے نہ جائیندا۔ در در لہدے گر اوتار، در درویش آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سنسار ساگر ساچی دھار چلائیندا۔ گر اوتار ہوئے اکٹھے، سچکھنڈ وجی ودھائیا۔ پیر پیغمبر آون تھے، در دوارے آپ بہائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی چرن ڈھٹھے، نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ اکو وار سارے ستھر لٹھے، ستھر بیٹھے اک وچھائیا۔ شرع شریعت دین مذہب جو مارگ
 دسے، لوک مات مات جنائیا۔ کلجگ کوڑ کڑیار دِسے، اندھ اندھیر تیرا نور نہ کوئی رُشنائیا۔ چوڈان طبق ہکے بکے، بھرے بھلی سرب
 لوکائیا۔ ناتا تھے بہین بھائی سکے، پتا پوت نہ کوئی منائیا۔ سادھا سنتاں پیندے دھکے، چاروں کُنٹ پئے ڈہائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم
 تیری سیو کر کر تھکے، اپنا بیٹھے بل گوائیا۔ جوں بھاوے توں سب نوں رکھے، سب چلن حُکم رضائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگت ساگر ویکھے وکھائیا۔ جگت ساگر ویکھے کنارہ، ہر ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ نیتر وکھائے گر اوتارا، گر
 گر بوجھ بچھائیندا۔ مات لوک دا لوک وبارا، لک لک پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔

پیر پیغمبر کھول اکھ، لوک مات نکائیا۔ اُمت نبی دے سکھ، رسؤل ملے نہ کوئی وڈیائیا۔ کلجگ کھیڑا ہووے بھٹھ، بھٹھ کھیڑا دے وسائیا۔ کوڑا بُرج جائے ڈھٹھ، ڈھاہ ڈھاہ خاک ملاییا۔ نانا تھے اٹھسٹھ، سٹھ اٹھ نہ کوئی سہائیا۔ لیکھا چکے تیرتھ مٹھ، شودوالا نہ کوئی وڈیائیا۔ کوئی دوار نہ رکھے کوئی پت، مندر مسجد ربی کُرائیا۔ لکھ چوراسی بھلی برہم مت، پاربرہم نہ کوئی ملاییا۔ صاحب ستگر تٹا نت، جگت نانا کری کُرمائیا۔ اندر باہر اندھیری رات، ساچا نور نہ کوئی رُشنائیا۔ مٹکھ جیو نار کذات، ہر جو کنت نہ کوئی ہنڈھائیا۔ اتم وینا ڈونگھے کھات، کھاتہ اکھر اک اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد جگا جگنتر جگ جگ پھیرا ایکا ماہیا۔ جگ جگ پھیرا سرگن دھار، زرگن کھیل کرائیندا۔ جگ جگ ویس گرُو اوتار، گر گر ناؤں دھرائیندا۔ جگ جگ بھکت بھگونت کرے پیار، بھگن مینا آپ اکھوائیندا۔ جگ جگ ساچے سنتاں لے ادھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جگ جگ ساچے ساچن پوڑے دیوے چاڑھ، نام پوڑا اک لگائیندا۔ جگ جگ گرسکھ ساچن ساچے اندر دیوے واڑ، پھڑ باہوں آپ بہائیندا۔ جگ جگ بودھ اکادھا بن لکھار، لکھ لکھ لیکھا آپ جنائیندا۔ اکھر وکھر وکھر اکھر بیو نیار، بیو ابھیدا اپنے وچ چھپائیندا۔ گر اوتار کرن پکار، کوک کوک سرب سنائیندا۔ کرے کھیل آپ کرتار، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ گرمکھ ورلے لائے پار، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ باہوں پھڑ لے اٹھال، آپ اپنی گود سہائیندا۔ ایکا اکھر دے سکھال، اتم پرما تم سوہنگ ڈھولا راگ الاٹیندا۔ گھر گھر وچ وکھائے سچی دھرمسال، دسم دواری گنڈا لاپندا۔ کوڑی کریا توڑ جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ صاحب ستگر ہو دیال، مہر نظر اٹھائیا۔ گرسکھ ویکھ ساچے لال، سنسار ساگر پار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اتم پرما تم پرما تم اک جنائیا۔

★ ۱۵ بہادروں ۲۰۱۹ یکرمی گرچرن کور دے گرہ فروز پُر ★

آد جگادی سچ بھنڈار، ہر کرتا آپ ورتائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن سیوادر، بن سیوک سیو کھائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھے وگسے ویکھنہار، ایکنکارا پڑدہ لاپندا۔ آد زرنجن کر پَسار، نور نورانہ نور دھرائیندا۔ سری بھگوان ہو تیار، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ ابناسی کرتا

وسنہارا ٹھانڈے دربار، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ پاربرسم پرہہ بھیو نیار، بھیو ابھیدا بھیو چھپائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا دانی اک اکھوائیندا۔ ساچا دانی ایکنکارا، آد پُرکھ اکھوائیا۔ نرگن نرگن بن ورتارا، ساچی وست آپ ورتائیا۔ کھیلے کھیل اکم
 اپارا، الکھ الکھنا اپنی الکھ آپ سنائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ کھولنہارا آپ کوارا، تھر گھر دیوے مان وڈیائیا۔
 شبد آگئی اکو تھارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیاوان اپنے ہتھ رکھائیا۔ دیاوان پاربرسم، پرہہ ایکا ایک اکھوائیندا۔ آد
 جگادی جانے اپنا کم، کرنی کرت آپ کھائیندا۔ نرگن نرکار اجونی رست بیڑا بنھ، پُرکھ اکال آپ چلائیندا۔ کرے کھیل سری بھگون،
 بھگون اپنی دھار بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا دان رکھے ہتھ، ہتھ نظر
 کیسے نہ آئیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا پڑدہ لائیندا۔ نرویر نرویر دیوے ساچی وتھ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ساچے مندر
 آپے رکھ، ہر جو آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ چکھائیندا۔ ساچا بھیو ایکا ایک، ایکنکارا
 آپ جنائیا۔ آپے لکھنہارا لیکھ، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیا۔ آد جگاد رہے ہمیش، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ وسنہارا ساچے دیس، درگاہ
 ساچا دیس سہائیا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، سیس جگدیش نہ مؤنڈ منڈائیا۔ در منگن کوئن برہما وشن مہیش، گنیش ترے ترے بیٹھے
 سیس جھکائیا۔ تین پنج کرنہار ہیت، نت نوت ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا دان اک سمجھائیا۔ ساچا
 دان اپنا رکھ، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نالوں نرگن کر وکھ، سرگن سرگن جوڑ جڑائیندا۔ پنج تت کایا اندر ست سرُپی وست
 رکھ، آتم پرما تم بندھن پائیندا۔ پاربرسم پرہہ ہو پرتکھ، پرتکھ پرتکھ اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا
 دان آپ وکھائیندا۔ ساچا دان آتم رنگ، رنگ رنگیلا آپ چڑھائیا۔ ساچا نام سورا سربنگ، اپنی وست جھولی پائیا۔ سدا سہیلا رکھائے
 اپنا سنگ، سنگی وچھڑ کدے نہ جائیا۔ نیج آتم دیوے اک اند، اند اند وچ سمائیا۔ کرے پرکاس پن سورج چند، جوتی نور نور
 رُشنائیا۔ نام یدھانا گائے پن بتی دند، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دات اپنی آپ ورتائیا۔ ساچی
 دات دین دین، ایکنکارا آپ ورتائیندا۔ لیکھا جانے لوک تین، پرلوک اپنا کھیل جنائیندا۔ جگ جگ سکے نہ کھئے چین، زور بل نہ کھئے

دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست ہتھو ہتھ وکھائیندا۔ ساچی وست نام بھرپور، بھرپوری آپ رکھائیا۔ آد جگاد نرگن سرگن دئے ضرور، ضرورت پنج ت پوری آپ کرائیا۔ دیا باقی کھلاپاتی جگائے نور، نور نورانہ نور رُشنائیا۔ انحد نادى آپ وجائے ساچی نور، ثریا راگ راگ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی دات آپ ورتائیا۔ ساچی دات ہر کا ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ ورتائیندا۔ دیونہارا تھائیں تھائوں، تھان تھنتر پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانے اگم اتھاسو، اگم اتھاہ، بے پرواہ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ آد جگاد جگاد جگنتر کر کر ویکھ آپ پساؤ، پسر پسارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، قُدرت قادر آپ اُپائیا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، اندج جیرج اُتبھج سیتج آپ ورتائیا۔ ساچا نام بول جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری چارے بانی آپ سُنائیا۔ ساچا ونج اک ونجارا، ست ستوادى ست ست درڑائیا۔ سچ محل اٹل منارا، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیا۔ ساچا دیا باقی کر اُجیارا، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ رسنا جہوا کوک کوک کرے پکارا، اَنترگت نہ کیسے جنائیا۔ پنج ت رووے زارو زارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش دئے دُباٹیا۔ ترے گن مایا سٹے مَنہ دے بہارا، رجو طمو ستو نیتر نین نہ سکے اُٹھائیا۔ وشن برہم شو دوئے جوڑ کرے نمسکارا، پُرکھ ابناسی آگے سیس جھکائیا۔ آتم پر ماتم کھیل اپارا، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیا۔ برہم پاربرہم کر اُجیارا، گھر گھر ایکا نور وکھائیا۔ دیونہارا وست تھارا، ساچی وست آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم اتھاہ، ایکنکار آپ اکھوائیندا۔ آد جگادی مارگ لا، جگ جگ ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتار دے صلاح، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ کلمہ نبی اک جنا، کائنات پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچی وست ہر ہر نام، اپنے ہتھ رکھائیا۔ کوٹن کوٹ منگن رام، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے شام، گھنٹیا رُپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ سُنن پیغام، پیر پیغمبر دھیان لگائیا۔ کوٹن کوٹ گرو گرو گر کرن دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ کوٹن کوٹ گائن گان، برہما ویتا کرے پڑھائیا۔ کوٹن کوٹ شاستر سمرت ویکھے سِری بھگوان، پُران پرانی مان رکھائیا۔ کوٹن کوٹ گیتا گیان، اٹھاراں دھیائے وڈیائیا۔ کوٹن کوٹ انجیل فُران، کایا کرہ دئے سمجھائیا۔ کوٹن کوٹ نانک کرن پرنام،

سیس پُرکھ اکال جھکائیا۔ کوٹن کوٹ گوبند ڈھیہہ ڈھیہہ چرن منگے دان، داتا دانی اک اکھوائیا۔ کوٹن کوٹ جودھے سُرپر بلی بلوان، بل اپنا گئے جنائیا۔ کوٹن کوٹ رو سس سورج چند منڈل منڈپ شرمسار ہویے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ زمیں اسمان، ذرہ ذرہ خاکی خاک اڈائیا۔ کوٹن کوٹ پُری لوء آکاش پرکاس سجدہ سیس جھکان، نمکھ نمکھ اپنا آپ کٹائیا۔ کوٹن کوٹ بھگت بھگوت در آگے خالی جھولی سرب بہران، آسا آسا پور کرائیا۔ کوٹن کوٹ سنت چھڈ کے مان، ابھان روپ نہ کھئے وکھائیا۔ کوٹن کوٹ خاک رہے چھان، وربھندی بہندی پائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے کابن، گوپی منڈل راس رچائیا۔ آد جگادی اک بھگوان، جگ جگ اپنا کھیل کرائیا۔ سرب جیاں دیونہارا دان، آتم پر ماتم جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی رچنا رچ، آپے ویکھے سچو سچ، سچ سچ ایکا ناؤں درڑائیندا۔ دیونہارا اکو داتا، داتا دانی دیا کھائیندا۔ سرب جیاں پرہ اکو گیاتا، گیان گیان دھیان سمجھائیندا۔ سرب جیاں پرہ اک پتا ماتا، پُرکھ اکال اکھوائیندا۔ سرب جیاں جگ اکو ناتا، نرگن سرگن جوڑ جڑائیندا۔ سرب جیاں پرہ اکو گاتھا، آتر منتر آپ پڑھائیندا۔ سرب جیاں پرہ اکو ساتھا، سگلا سنگ نبھائیندا۔ سرب جیاں پرہ دیوے داتا، بن دانی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، تت تت نال ملائیندا۔ سرب جیاں ایکا تت، تت تت جنائیا۔ سرب جیاں ایکا رت، رت رت نال ملائیا۔ سرب جیاں ایکا ستھ، ستھر یارڑا اک بندھائیا۔ سرب جیاں ایکا وتھ، وست امولک رہیا ورتائیا۔ سرب جیاں بائے نتھ، لکھ چوراسی اپنے گیڑے وچ رکھائیا۔ سرب جیاں ناتا بندھائے تت اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش من مت بڈھ کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک اک وکھائیا۔ وست امولک اک انڈٹھ، نیتر نظر کسے نہ آئیا۔ جن بھگتاں دیوے کر کے بت، کر کرپا جھولی پائیا۔ صاحب ستگر سجن مت، مٹر پیارا اک اکھوائیا۔ بن قلم شاہی لیکھا دئے لکھ، لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ بن نیتر نین آئے دس، نیج نیتر اک کھلائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست ہتھ رکھائیا۔ ساچی وست ڈونگھے ساگر، ہر ستگر آپ رکھائیندا۔ جن بھگتاں نرم کرم کر اجاگر، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ونج وپاری اک سوڈاگر، گرہ ساچا ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ وکھائیندا۔ کایا اندر وست اپار، ہر جو ہر ہر آپ ٹکائیا۔ بن دماں کرئے ونج وپار، کرتا قیمت نہ کھئے لائیا۔

ہٹ ہٹوانا کھولے کواڑ، در درویش سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ وست اک درسائیا۔ سچ وست اک آدرش، آدرشی آپ جنائیندا۔ میٹنہار جگت حرص، ہوس ہور نہ کھئے ودھائیندا۔ وکھاونہارا زمیں اسمان قُرص، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست آپ پرگنائیندا۔ ساچی وست کر پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار چلائیا۔ جگ جگ چلائے ہٹ، گر اوتار مات کھلائیا۔ ہرجن لاہائے کھٹ، گرمکھ ملے مان وڈیائیا۔ ست دیوے اکو ست، است روپ نہ کھئے وکھائیا۔ گرہ گرہ دیوے برہم مت، برہم میلا سہج سُبھائیا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت نہ کھئے تپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست آپ وکھائیا۔ ساچی وست ساچے گھر، ہر ستگر آپ رکھائیندا۔ کر کِریا دیوے جس جن ور، ور اکو اک جنائیندا۔ پھڑ پلُو بٹھے لڑ، بدھا لڑ نہ کھئے چُھڈائیندا۔ ساچے مندر جائے چڑھ، کایا گروُدوار آپ ورتائیندا۔ نش اکھڑ اکھڑ آخر آپے پڑھ، اکھڑ اکھڑ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگت وِدیا موہ ودھائیندا۔ ساچی وست آتم تُوڑ، تُوڑ تُوڑانہ آپ جنائیا۔ ساچی وست شبدی تُوڑ، تُوڑیا راگ الاٹیا۔ ساچی وست وکھائے نیڑے دُور، دُور دُراڈا پنڈھ مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک وست دیوے گھر، گھر گھر وچ سوہیا پائیا۔ گھر سوہیا ہوئے سوہاوت، سوہنیک آپ سہائیندا۔ گھر میلا سِری بھگونت، بھگون اپنا میل کرائیندا۔ گھر سیجا ناری کنت، کنت کنتوبل آپ سہائیندا۔ گھر مہا ناد اگنت، انراگی راگ سُنائیندا۔ گھر آتم پرما تم بنے بنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک وست ایک در وکھائیندا۔ ایک وست جگت ونجارا، چار جگ ہٹ چلائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کِریا پار کنارہ، کلجگ اتم ویکھے چائیں چائیا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے سارا، ستان دیپاں ویکھ وکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ دئے ہلارا، لوآن پُریاں اپنا حُکم جنائیا۔ لہنا دینا چُکائے گرو اوتارا، پیر پیغمبران باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ ناتا توڑے کوڑ کُریارا، کوڑی کِریا دئے کھپائیا۔ نار دسے نہ کھئے وبھچارا، ساچی سیکھیا سیکھ سمجھائیا۔ ایشٹ دیو گُردیو آتم پرما تم اک سہارا، پرم پُرکھ صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی وست گھر گھر دئے وکھائیا۔ ساچی وست گھر گھر پیکھ، پیکھ پیکھ خوشی وکھائیندا۔ نظری آئے بن روپ رنگ ریکھ، ریکھا سب دی آپ مٹائیندا۔ لیکھا جانے آد جگاد، جگا جگنتر گُرو اوتار پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔ شبدی ناد برہم برہماد، آد جگاد جگ کرتا آپ

وجائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے داد، ست ستوادی آپے لادھ، سُرتی سُرت شبد رکھائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سیری بھگوان رکھے لاج، سمرتھ سیر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ غریب نواز سازن ساز، نرگن سرگن رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ہر کا جانے نہ کھئے سماج، کوٹن کوٹ سماجی ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ رسنا جہوا کھا کھا کھاج، بتی دند پیسن پیس سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی وست چار جگ آپ ورتائیندا۔ چار جگ اکو ہٹ، ہر ہر آپ کھلائیا۔ ساچی وست اندر گھت، اتوٹ اٹھ ورتائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چلائے رتھ، بن رتھوایی سیو کھائیا۔ جن بھگتاں مارگ ساچا دس، رہبر اپنا ناؤں وڈیائیا۔ میل ملاوا ہس ہس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، وست ایکا ایک وکھائیا۔ گرمکھ وست پائی ایک، ملیا ایکنکارا۔ دو جہاناں ملی ٹیک، جگت یگتی پار کنارہ۔ تئے گن مایا نہ لگے سیک، پنج تت نہ کھئے اکھاڑا۔ نیج نیتر نیج آتم لئے ویکھ، کرے کرئے سچ پیارا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہر سدا سدا بییک، بدھی پاوے نہ کھئے سارا۔ نرگن سرگن دھر دھر بھیکھ، لوک مات لئے اوتارا۔ جیو جنت سادھ سنت بھگت بھگونت لکھ چوراسی آپے ویکھ، چار کٹ دہ دشا دیوے اک ہلارا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جگادی دیوے دان، لکھ چوراسی دیونہارا۔

★ ۱۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سلکھن سنگھ دے گرہ رُکنا مُغلا ضلع فروزپور ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل مہانا، گہر گمبھیر ہر آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مردانہ، بل اپنا آپ پرگنائیندا۔ ایکنکارا نو جوانا، ست سروپ سہائیندا۔ آد نرنجن کھیل مہانا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسے سچ مکنا، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ سیری بھگوان جھلائے سچ نشانہ، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ پارہرم پرہہ راج راجانا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ تخت نواسی وڈ مہربانا، مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ در درویش بن دربانا، در اپنے لکھ جگائیندا۔ دیونہارا اپنا دانا، داتا دانی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، آد جگاد وڈی وڈیائیا۔ جگ چوکرئی کھیل اپار، جگ کرتا آپ کرائیا۔

نرگن سرگن پاوے سار، سرگن نرگن میل ملائیا۔ دیا باقی کر اجیار، کھلاپاتی ویکھ وکھائیا۔ ساچا ڈھولا بول جیکار، سوہلا ایکا نام
 سُنائیا۔ شبد اگم کرے گفتر، حرف بحرف نہ کھئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنی دھار چلائی۔
 جُگ جُگ دھار بودھ آگادھ، ہر شبدی شبد جنائیندا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، برہمانڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اناد انادی اک ناد، گرہ
 مندر آپ سُنائیندا۔ پکڑ اٹھائے ساچے سنت سادھ، ستگر اپنا بھیو چُکائیندا۔ آتم پرماتم دیوے داد، ناتا بدھاتا اک بندھائیندا۔ ست
 ستوادی دسے ساچی گاتھ، آتھر منتر آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کل آپ دھرائیندا۔ ساچی کل آپے
 رکھ، ہر کرتا کھیل کرائیا۔ نرگن نرگن ہو پرتکھ، سرگن سرگن لے جگائیا۔ ایکا نور کر پرکاس، اندھ اندھیرا دے مٹائیا۔ سیوا کرے بن بن
 داسی داس، بن سیوک سیو کھائیا۔ گھٹ آتھر پاوے راس، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد
 جُگاد جُگا جُگنتر ہر منتر نام درڑائیا۔ ہر منتر نام آد آنت، ایکنکارا آپ پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے جُگا جُگنت، جُگ جُگ کھیل کرائیندا۔
 گر اوتار بنائے بنت، پیر پیغمبر گھاڑت، گھڑت آپ گھڑائیندا۔ ایکا نام دیوے ساچا منت، منتر اپنا آپ سمجھائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت،
 مدھ اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی دھارا آپ چلائی۔ ساچی دھارا نرگن سرگن رنگ، رنگ
 رنگیلا آپ جنائیا۔ آتم پرماتم میل ملائے سورا سربنگ، برہم پاربرہم گڑمائیا۔ گیت سہاگ سُنائے چھند، انحد سیوا سیو کھائیا۔ دیونہارا
 سچ اند، اند اند وچ رکھائیا۔ جُگ جُگ کٹنہارا پنڈھ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھیو ابھیدا
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ بھیو ابھیدا رکھے ہتھ، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چلائے رتھ، جُگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا۔
 کھانی بانی بودھ آگادھی سُنائے گاتھ، نام ندھانا آپ درڑائیندا۔ پیر پیغمبر دیوے ساتھ، گر اوتار ایکا سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جانے تریلوکی
 ناتھ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ اتم رکھے اپنی ذات، ذات پات وچ کدے نہ آئیندا۔ ڈونگھا رکھے اپنا کھات، کھاتہ نظر
 کیسے نہ آئیندا۔ جُگ جُگ دیونہارا ساچی دات، گر اوتاراں پیر پیغمبراں آپ ورتائیندا۔ بیٹھا رہے سدا اکانت، اڈول اڈل کدے نہ جائیندا۔
 لکھ چوراسی بنھ نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ دسَنہارا بھوکھت واک، گر اوتار آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے لوک مات، پرلوک اپنا بھیو

چُکائیندا۔ چوڈاں لوک ویکھے کھاٹ، اندر وڑ وڑ سیج ہنڈھائیندا۔ چوڈاں طبقاں میٹنہار اندھیری رات، چوڈس چند آپ چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جُگادی ساچا ہر، جُگ کرتا اپنی کار کرائیندا۔ ساچی کرنی کرے کار، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، سرگن نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ شبد اگئی بول جیکار، دُھر دی بانی راگ الاٹیا۔ کاغذ قلم کرتیار، لیکھا لیکھے نال شاہیا۔ صفت صلاحی صفت کرے وچ سنسار، اپنا ناؤں آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ اپنا کھیل رچائیا۔ جُگ جُگ کھیل کرے اولّا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی اک اکلّا، لکھ چوڑاسی گیڑا آپ دیوائیندا۔ نرگن سرگن پھڑائے پلا، آپ اپنی گنڈھ پوائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، محل اٹل ڈیرہ لائیندا۔ سچ سنديس نر نریش ایکا گھلا، نام نامہ آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت آپے بلا، دیا باقی کملاپاتی اک ٹکائیندا۔ سچ سنکھاسن ساچا ملا، سچکھنڈ دوارے ڈیرہ لائیندا۔ نوری نور نوری اللہ، عالمین ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ کرتا جُگ کرنی کرنیہارا آپ کرائیندا۔ کرنیہارا آپ کرتار، کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، لکھ چوڑاسی ویکھے تھائوں تھائیا۔ ستجگ تريتا دواپر کردا آیا پار، کلجگ وپس ایک وٹائیا۔ نو سو چوڑانوں چوڑی سٹی ڈونگھی غار، سر اپنا بہار وکھائیا۔ لیکھا جان تیئی اوتار، پیر پیغمبر مُرشد کرے پڑھائیا۔ گر گر دیوے اک ادھار، بودھ اکادھی سچ نشانہ اک سمجھائیا۔ سرب جیاں دا اک ادھار، آتم پرما تم کرے وچار، پر پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ست ستوادی ساچا راہ چلاٹیا۔ ست ستوادی ساچا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ چلاٹیندا۔ جُگا جُگنتر بن ملاح، لکھ چوڑاسی بیڑا کندھ اٹھائیندا۔ بھکت بھگونت لے جگا، جیون جُگت جگت جنائیندا۔ سنت ساجن لے ملا، میل وچھوڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرُمکھ رنگ لے رنگا، رنگ مجیٹھی اک چڑھائیندا۔ گرُمکھ قبیلہ لے بنا، بنس سرینس آپ سُبھائیندا۔ لکھ چوڑاسی دے رڑھا، منجھدھار نہ کھئے پچائیندا۔ رائے دھرم دے سزا، کنبھی نرک نواس رکھائیندا۔ کرے کھیل بے پرواہ، بے پرواہ بھیو نہ آئیندا۔ گر اوتار لے پرگٹا، پرگٹ اپنی کل وکھائیندا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، ساکھیات رُوپ درسائیندا۔ دُھر دا لیکھا دے پڑھا، رسنا جہوا آپ سنائیندا۔ کاغذ قلم دے لکھا، لکھ لکھ آپ بنائیندا۔ نرگن سرگن ناؤں دھرا، سرگن

اپنا پردہ لائیندا۔ کرے کھیل سہج سُبھا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی دھار آپ وکھائیندا۔ ساچی دھار آد جُگاد، جُگ کرتا آپ جنائیا۔ سَتجُگ تربتا دواپر کلجُگ سُنے آنت فریاد، نِرگن نِرگن پھیرا پائیا۔ دیونہارا ساچی داد، وست ویکھے ہر ہر تھائیا۔ لیکھا جنائے ہرہم برہماد، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی سجن ساک، ناتا بدھاتا اک جُڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچا لیکھا ہر بھگوان، ایکا ایک جنائیندا۔ سَتجُگ تربتا دواپر کلجُگ دیندا آیا دان، داتا دانی بن ورتائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جُگ کر پروان، نام پروانہ گر اوتار پیر پیغمبر ہتھ پھڑائیندا۔ چوڈاں وِدیا کر پردھان، پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ نام ندھانا سچ گیان، گیان ہتھ نہ کیسے پھڑائیندا۔ نیتر دسے نہ کھئے نشان، نین نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سکھیا اک وکھائیندا۔ ساچی سکھیا ساکھیات، آد جُگاد جنائیا۔ ہرجن بنائے پارجات، پارہسہم وڈی وڈیائیا۔ ست سرُپی دیوے دات، دات اپنا نام ورتائیا۔ اک جنائے وڈ کرامات، کرامات گھر ساچے کر رُشنائیا۔ پنج وکارا کرے گھات، نام کھنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ آپے میٹ اندھیری رات، چند چاندنی آپ چمکائیا۔ گرُمکھاں پُچھے آپے وات، گرہ مندر پھیرا پائیا۔ کلجُگ اتم آئی واٹ، دُور دُراڈا پندھ مَکائیا۔ لکھ لکھ گئے بھوکھت واک، وارتا جگت سُنائیا۔ اتم کھولے ہر جو تاک، دو جہاناں کُنڈا لاپیا۔ ہر بھگت اُتارے ساچے گھاٹ، گھاٹا کھئے رہن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی سٹے ڈونگھے کھات، نہ سکے کھئے پچائیا۔ سَتجُگ جنائے ساچی گاتھ، کلجُگ لیکھا دئے مَکائیا۔ دوس زین رہے پرہیات، ایکا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرن دا چاؤ، ہر ہر جو آپ کرائیندا۔ کلجُگ اتم کرے سچ نیاؤں، ساچا عدل آپ کھائیندا۔ ہرجن ویکھے تھائیں تھائوں، تھان تھنتر ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ کرے پیار جوں پُتران ماؤں، پتا پُوت گود سہائیندا۔ اک سُنائے ساچا ناؤں، ڈھولا سوہلا آپ سُنائیندا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ سدا سہیلا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، ایتھے اوتھے دیا کھائیندا۔ اک وسائے نگر کھپڑا سچ گراؤں، ساڈھے تِن ہتھ بنک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی دھارا آپ چلا تیندا۔ ساچی دھارا سنت سہیلا، ست ستوادی آپ جنائیا۔ کلجُگ آیا اتم ویلا، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔

پاربرہم پرہ سبجَن سُہیلا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے گرو گرو چیلا، گر چیلا اپنا بندھن پائیا۔ وسنہارا دھام نویلا، جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ کنہارا رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن میلے ساچے در، در مندر وجے ودھائیا۔ در مندر ہر سُہاونا، سوہاؤنت کرتار۔ ستجگ ساچا مارگ لونا، آپ لگائے ایکنکار۔ چار ورن آپ اٹھاون، کھتری براہمن شوڈر ویش کر پیار۔ ساچا منتر اک درڑاون، آتم پرما تم دئے آدھار۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گاون، رسنا گائے سرب سنسار۔ امراید اک وکھاون، امر روپ آپ نرنکار۔ ساچا ناد اک وجاونا، دُھن ناد اگم اپار۔ مل سخیان منگل گاون، گیت گوبند جیکار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کماونا۔ ساچی کرنی لے کما، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ کلجگ کوڑی کرپا دئے مٹا، مٹے جگت اندھیرا شاہیا۔ جوٹھا جھوٹھا بھانڈا دئے بھنا، خالی ٹھوٹھا سرب وکھائیا۔ جن بھگتاں رس انڈٹھا دئے چوا، انڈٹھڑی دھار وپائیا۔ کول نابھی پُٹھا آپ کرا، مٹھ کول کول کھلائییا۔ نرمل باقی آپ ٹکا، اگیان، اندھیر مٹائیا۔ بوند سواتی آپ پیا، ترسنا بھکھ مٹائیا۔ بند تاکی آپ کھلا، بجر کپائی توڑ ٹرائیا۔ ساچی سیجا ڈیرہ لا، آتم سیجا دئے وڈیائیا۔ سرت سوانی لے جگا، شبد ہلونا ایکالائیا۔ پھڑ بابوں گلے لگا، گلوکڑی ایکالائیا۔ جنم جنم دا وچھوڑا دئے مٹا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ساچا ڈھولا دئے سنا، سوہنگ ایکالائیا۔ بن وچولا بے پرواہ، کایا چولا دئے بدلائیا۔ مولا روپ آپ خُدا، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ آپے بنس آپے ہوتے جُدا، آپے کایا بستی دئے وکھائیا۔ آپے سہنس نور رُشنا، جلوہ نور نور دھرائیا۔ آپے مقامے حق ڈیرہ لا، حق حقیقت ویکھے تھائوں تھائیا۔ لاشریک آپ اکھوا، شرکت سب دی دئے مٹائیا۔ کلجگ اتم عیسیٰ موسیٰ محمد رکھے گواہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لیکھا لیکھے وچ رکھائیا۔ کلجگ لیکھا لیکھے لائے، بھيو کھئے نہ آئیندا۔ پورب لہنا سرب چکائے، باقی ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چرن کول کول چرن سد رکھائے، سرنگت اک جنائیندا۔ دوئے دوئے جوڑ لاگن پائے، سجدہ سیس جھکائیندا۔ جوئے بھاوے توئے لے چلائے، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا کھیل کرے اگم، اگمڑی کار کرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر حُکھے اندر بٹھ، بندھن ایکالائیا۔ دیونہارا نام دھن، دھن خزینہ اک جنائیا۔ وسنہارا بن چھپری چھن، ساچے مندر ڈیرہ لائیا۔ سنہارا بن راگ کن، بن رسنا ربیا گائیا۔ کرے کھیل

سری بھگون، بھگون اپنی کار کھائیا۔ کلجگ کوڑی کریا دیوے ڈن، ڈنکا ایک نام وجائیا۔ کایا ماٹی بھانڈا کچا دیوے بھن، گھڑن بھنہار ویکھ وکھائیا۔ ستجگ ست ستوادى چاڑھ چن، بن چند کرے ژشنائیا۔ ستگر پورا بنے جنی جن، گرمکھ ساچے گود سہائیا۔ ایک راک سنائے کن، سوہنگ ڈھولا ساچا گائیا۔ دہ دشا اڈے نہ من، من واسنا دے کھپائیا۔ بھاگ لگائے کایا تن، تن تندور نہ کھئے تپائیا۔ گرھ ہنکاری دیوے بھن، بھہ بھیانک ہوئے سہائیا۔ درس دیکھائے نیترا تھ، نین نین نال ملائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ستجگ ساچا نام سمجھائیا۔ ستجگ ساچا ناؤں، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی دیوے تھاون، چرن سرن سرن چرن اک جنائیندا۔ جگ جگ وچھڑے میلے پھڑ پھڑ ہاہوں، سیوک سیوادار آپ ہو جائیندا۔ کلجگ انت کرے نیاؤں، تخت نواسی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی دیونہارا دان، داتا دانی دیاوان اک اکھوائیندا۔

★ ۱۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی کریپال سنگھ دے گرہ پنڈ گولے والا ضلع فروزپور ★

ستگر پورا سدا دیال، ہر جگ جگ دیا کھائیندا۔ گرمکھ گر گر ویکھ لال، لال انملڑے آپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں بن دلال، جگت وچھوڑا پنڈھ کٹائیندا۔ جیون یکتی گھالے گھال، کیتی گھال ویکھ وکھائیندا۔ سچ وکھائے سچئی دھرمسال، دھرم دوارا اک جنائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیندا۔ گرسکھ لیکھا وچ جہان، دو جہاناں والی آپ چکائیندا۔ آنتر آتم دیونہارا دان، پرما تم کھیل وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی جھوٹھ دکان، جگت ناتا موہ نہ کھئے وکھائیندا۔ سچ سندیسہ ڈھر فرمان، نرگن سرگن آپ سنائیندا۔ چرن کول اک دھیان، سرتی شبد شبد ملائیندا۔ گھر میلا ستگر سخی کاہن، واہوا بنسری نام وجائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا دیا کھائیندا۔ ستگر پورا ٹھاکر سوامی، گھر ٹھانڈا اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی آنترجامی، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران بودھ اکادھ پڑھائے بانی، انحد نادى ناد سنائیا۔ ویکھنہارا چارے کھانی، چاروں کنت رہیا سہائیا۔ آپے جانے اپنی اکتھ

کہانی، کتنی کتھ نہ کھئے مکائیا۔ دیونہارا پد نربانی، در ساچے سوہبا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ ستگر پورا صاحب سلطان، شہنشاہ شاہ آپ اکھوائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ دیونہارا دُھر
 فرمان، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیندا۔ ویکھنہار زمیں اسمان، گگن منڈل پھول پھولائیندا۔ رو سس سورج چن جوت مہان، کِرن کِرن
 چمکائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ وکھائیندا۔ ستگر پورا وڈ بلوانا، بل
 اپنے ہتھ رکھائیا۔ جودھا سوربیر مرد مردانہ، مردانگی اکو اک جنائیا۔ آد جگادی سچ ترانہ، راگ انادی ناد الاٹیا۔ پاوے سار دو جہاناں،
 رُپ انوپ وٹائیا۔ نرگن سرگن پھرے بانا، گر گر ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ستگر
 پورا اچ اٹلا، ہر ایک ایک اکھوائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ آد جگادی اک اکلا، جگ جگ کھیل کرائیندا۔
 سچ سنگھاسن ایک ملا، سوہاوت سوہبا پائیندا۔ نرمل جوتی آپے بلا، پرکاس پرکاس نال پرگٹائیندا۔ ست سندیسہ ایک گھلا، جگ
 چوکرئی آپ پڑھائیندا۔ آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو ایک گنڈھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر ساچی کار کھائیندا۔
 ستگر سچا سدا سدا پرتپال، پرتپالک وڈ وڈیائیا۔ دیناں ناتھا دین دیاں، دین ہٹے آپ سہائیا۔ جگ چوکرئی چلے اولڑی چال، چال نرالی
 اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنا، کزنہار کرتارا۔ لکھ چوراسی آپے
 ورنہا، ویکھنہارا دُھر دربارا۔ گرمکھ گر گر آپے پھڑنا، لکھ چوراسی وچوں کر اُجیارا۔ ساچے مندر آپے چڑھنا، ویکھنہار محل منارا۔ اکھر
 وکھر آپے پڑھنا، شبد اگمی بول جیکارا۔ ساچی ترنی آپے ترنا، گر ستگر تارنہارا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے
 کھیل اپر اپارا۔ ستگر پورا نوجوان، نوبت اپنے نام وجائیا۔ کھیلے کھیل دو جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائیا۔ وشن برہما شو دیوے دان،
 داتا دانی آپ ورتائیا۔ گر اوتاراں دیوے گیان، پیر پیغمبران کلمہ نبی پڑھائیا۔ وسنہارا سچ مکان، مقامے حق کرے رُشنائیا۔ آد جگاد سدا
 مہربان، مہر نظر اک رکھائیا۔ جگ چوکرئی ویکھے مار دھیان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ستگر پورا سورا سربنگ، سوربیر آپ اکھوائیندا۔ چاڑھنہارا ساچا رنگ، رنگ رنگیلا رنگ

رنگائیندا۔ وسنہارا سچ پلنگ، آتم سیجا اک ہنڈھائیندا۔ کرے پرکاس نرمل چند، نوری جوت ڈگمگائیندا۔ لکھ چوراسی ٹٹی دیوے
 گنڈھ، گنڈھنہار آپ ہو جائیندا۔ جنم جنم دا میٹے پندھ، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ آتم پرما تم سنائے چھند، ساچا ڈھولا اک گائیندا۔ گھر
 وچ گھر دیوے اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ خوشی کرائے بند بند، بندی خانہ توڑ ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 اپنا بھیو آپ چکائیندا۔ ستگر پورا مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ ستگر پورا دیونہارا دان، داتا دانی دیا کھائیا۔ ستگر پورا لاونہارا نشان،
 نشانہ جگت مات جھلائییا۔ ستگر پورا ساچا کھن، کھن ایکار روپ وٹائییا۔ ستگر پورا دیونہارا مان، نہانیاں ہوئے سہائییا۔ ستگر پورا
 توڑنہار ابھان، ابھانی کھئے رہن نہ پائییا۔ ستگر پورا سرب جیاں دا جانی جان، جاننہارا اک اکھوائیا۔ ستگر پورا سدا بے پہچان، جگت نین
 نظر نہ آئییا۔ جگ چوڑی کھیل مہان، جگ کرتا آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی بال انجان، جیو جنت بھیو نہ رائیا۔ چارے کھانی ہوئے حیران،
 ہر کا رنگ نہ کھئے وکھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہییا۔ ستگر پورا آد جگاد، جگ جگ کھیل
 کرائیندا۔ ست ستواد وجائے ناد، انادی راگ سنائیندا۔ زرگن سرگن سنے فریاد، نیرن نیرا ہو ہو پھیرا پائیندا۔ گرمکھ گر گر لکھ چوراسی
 وچوں کاڈھ، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ پتا پوت لڈائے لاد، ماتا اپنی گود سہائیندا۔ وست دیوے ساچی داد، نام ندھانا جھولی پائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ستگر وڈا وڈ وڈیائییا۔ گرمکھ ساچائے ابھار،
 میل ملائے سہج سہائییا۔ جنم جنم دا روگ نوار، ڈرمت دھوئے میل شاہییا۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھار، جگت ترسنا بھکھ گوائیا۔ نیتر
 کھولے بند کوار، بجر کپاٹی دئے ٹرائیا۔ آتم سیجا کر پیار، پریم پیارائے ملاییا۔ ساچی سخیاں منگلچار، گیت گوبند سنائیا۔ انحد دھن
 سچی دھنکار، دھن آتمک آپ الائییا۔ جوتی نور کر اجیار، جوت زرنجن کرے زشنائیا۔ گرمکھ ساچے کر پیار، پریم پیار اک سکھائییا۔ آپ
 آپا دینا وار، ہوں گھولی گھول گھائییا۔ تون میرا میں تیرا یار، یاری یاراں نال نہائییا۔ لکھ چوراسی ہوئے خوار، جیو جنت جنت کرائیا۔
 مات پت دھیاں پتر بھائی بھین ساک سجن روون زارو زار، نیتر نیناں نیر وپائییا۔ گرمکھ سوپے سچ دربار، ستگر پورا ایکا چرن دئے
 سرنائیا۔ کلجگ کوڑی کریا کرے خوار، کوڑا کوڑے دھندے لائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہییا۔

سَتگر پُورا بے پرواہ، بھيو ابھيدا آپ جنائيندا۔ گَرْمُکھ سَجّان لئے ترا، تارنہارا ايکا آئيندا۔ سَت ستوادى نام پڑھا، نيا نام آپ چڑھائيندا۔
 ساچا سئيا اک اکھوا، سر سر اپنا ہتھ رکھائيندا۔ دُھر دا ليکھا دئے چُکا، لکھ لکھ ليکھا آپ مُکائيندا۔ بہرم بھليکھا دئے کڈھا، بھانڈا بہرم
 بھو بھٹائيندا۔ نيتن نيتا درس دِکھا، پچھلا چيتا آپ جنائيندا۔ جنم جنم دا بھيتا دئے کھلا، انہو پرکاس وکھائيندا۔ کايا کھيتا ہرا کرا، پت ڈالی
 آپ مہکائيندا۔ کلجگ ليکھا دئے چُکا، ليکھا کھئے رہن نہ پائيندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى کړيا کر، سَتگر ساچا ديا کمائيندا۔
 سَتگر سچا سُرُپير، نام پيرتا اک وکھائيا۔ شبد نرالا مارے تير، انيالا آپ چلائيا۔ چوٹی چڑھ اک آخير، آخر اپنا چرن چھائيا۔
 بدلنہارا آپ تقدير، تدبير اپنے ہتھ رکھائيا۔ کھچنہارا سچ تصوير، مُصوّر دوجا نظر کھئے نہ آيا۔ ديونہارا ٹھانڈا سير، نجھر جھرنا دئے جھرائيا۔
 چٹے اُتے کھچ لکير، پچھلى لکير دئے مٹائيا۔ کلجگ ديسے تھوڑى بھيڑ، بھيڑا پنڊھ آپ مُکائيا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى کړيا کر،
 کرے کھيل بے پروا ہيا۔ سَتگر پُورا سچا گياتا، ايکنکارا اک اکھوائيندا۔ سَتگر پُورا سچا داتا، داتا داني ديا کمائيندا۔ سَتگر پُورا سچا ناتا،
 ناتا بدھاتا جوڑ جڑائيندا۔ سَتگر پُورا سُنائے ساچي گاتھا، اتر منتر آپ سُنائيندا۔ سَتگر پُورا پُچھے باتا، راتى سُنتياں آپ اُٹھائيندا۔ سَتگر
 پُورا ميٹے اندھيرى راتا، نرمَل جوت ڈگمگائيندا۔ سَتگر پُورا جگت بندھائے ساچا ساتھا، جگ جيون گنڈھ پوائيندا۔ سَتگر پُورا پُورا کرے
 گھاٹا، گھاٹا کھئے رہن نہ پائيندا۔ سَتگر پُورا خالى بھرے باٹا، امرت رس وچ چوائيندا۔ سَتگر پُورا لہنا دينا ديويے ہتھو ہاتھا، ہتھو ہتھ آپ
 پھڑائيندا۔ سَتگر پُورا سرب کلا سمراتھا، سمرتھ اپنا راہ چلائيندا۔ جوتى جوت سرُپ ہر، آپ اپنى کړيا کر، سر اپنا ہتھ رکھائيندا۔
 سَتگر پُورا ہر بھگونت، بھگون اپنى ديا کھائيا۔ ہر بھگت بنائے ساچي بنت، سنت سَتگر بھوئے سہائيا۔ گَرْمُکھ ليکھا لکھ اگت، اگت دئے
 سمجھائيا۔ گرسکھ ميلا ساچے کنت، گھر ساچے وجے ودھائيا۔ کايا چولى رنگ بسنت، بسن بنواری آپ رنگائيا۔ مائس جنم نہ بھوئے
 بھنگت، لکھ چوراسى نہ کھئے پھرائيا۔ جس جن ميلے اپنى سنگت، سگلا سنگ رکھائيا۔ ناتا توڑ بھکھ ننگت، ساچا بستر تن پھنائيا۔
 ہرجن ہور نہ جائے منگت، دو جے در نہ کھئے وڈيائيا۔ سَتگر ميلا آد آنت، گر چيلا بھوئے سہائيا۔ کوڑى کړيا جيو جنت، کوڑا دھندا سرب
 لوکائيا۔ کلجگ مایا پئی بے آنت، پڑدہ سکے نہ کھئے اُٹھائيا۔ بھرے بھلے جيو جنت، جيون جگت نہ کھئے جنائيا۔ جوتى جوت سرُپ ہر،

آپ اپنی کِریا کر، سَتگر پُورا اک اکھوائیا۔ سَتگر پُورا سچا ٹھاکر، دُھر دا ٹھیکے دار اکھوائیندا۔ لکھ چوڑاسی کرے ونج بن سوڈاگر، سودا ہتھو ہٹ وکائیندا۔ بوند رکت میلا کایا گاگر، گگریا کاجی ماٹی سوہیا پائیندا۔ نرگن سرگن دیوے آدر، آدرش اپنا اک وکھائیندا۔ مہربان کریم کرتا قادر، قُدرت اپنا رنگ رنگائیندا۔ وڈ بلوان سُرپیر بہادر، جودھا اپنا بل رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو کھولے کرتارا، کرنی اپنی آپ جنائیا۔ نو سؤ چوڑانوی چوکڑی جگ دا سچ وبارا، کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھائیا۔ جگ جنم دے وچھڑے میلے یارا، پُورب لہنا رسیا مکائیا۔ مانس جنم نہ بھیوے خوارا، خواری آپے رسیا مٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا لیکھا دئے سمجھائیا۔ ساچا لیکھا لکھنہارا، لکھ لکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سَتجگ تربتا دواپر کلجگ ویکھے وارو وارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ کوٹن کوٹ نام بول جیکارا، جے جیکار صفتی صفت صلاحیندا۔ گر اوتار دے سہارا، گر گر اپنا ایشٹ جنائیندا۔ پیر پیغمبر کر اجیارا، اُجل مُکھ آپ وکھائیندا۔ ساچا سُکھ دُھر دربارا، دوجا در نہ کھئے سہائیندا۔ لکھ چوڑاسی رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ مات پت نہ کھئے پیارا، پُوت سپوت گود نہ کھئے سہائیندا۔ سریشٹ سبائی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ گھر گھر بھیوے ہاباکارا، ہوکا نام نہ کھئے دوائیندا۔ ایکا بھگت بھگوت کرے پیارا، دوجا پیار نہ کھئے جنائیندا۔ مایا بدھا سرب سنسارا، موہ مَحبت زنجیر ایکا پائیندا۔ لکھ چوڑاسی لگا اکھاڑا، نٹوا اپنا سانگ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سُکھ اک سمجھائیندا۔ ساچا سُکھ سَتگر سہارا، دوسر اور نہ کھئے جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر، روند گیا وچ سنسارا، پُتر دھیاں کم کسے نہ آئیا۔ بن صاحب سَتگر ٹھانڈا دسے نہ کھئے دربارا، سریشٹ سبائی اگنی چکھا تپائیا۔ گوبند ساچا دس کے گیا سہارا، بالے نیہاں ہیٹھ دبائیا۔ دھرگ جیون سنسارا، جس ملے نہ سچا ماہیا۔ گھر ملے نہ آپ نرنکارا، سو بنک نہ کھئے سہائیا۔ گریسکھ تیرا وسدا رہے چُبارا، چار جگ بھیوے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ سَتگر کا مان سچ سندیس، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ کوٹن کوٹ نر نریش، رائے دھرم ہتھ پھڑائیندا۔ آگے کسے نہ چلے کوئی پیش، پتا پُوت نہ کھئے چُھڈائیندا۔ نانک نرگن دے کے گیا سچ سندیس، اپنی وست انگد جھولی پائیندا۔ کوڑی کِریا کوڑی کھیڈ، کوڑا رنگ رہن نہ پائیندا۔ جس جن سَتگر دیوے اپنا بھیت، پتا

پُوت رُوپ ہو جائیندا۔ بن صاحب سُنجا کھیت، پھریدار نہ کھئے اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کوڑا لیکھا لیکھ
 مُکائیندا۔ سَتگر پُورا صاحب اک، اکل کلا اکھوائیا۔ آد جُگادی لیکھا لیکھ، بھگتاں دئے وڈیائیا۔ ساچی سیکھیا لینی سیکھ، ساکھیات
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ گُرمکھ گُرم
 گر کرے پیارا، گُرسکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ بیج بیج اگم اپارا، پت ڈالی اک مہکائیندا۔ پھل لگے امرت رس ٹھنڈا ٹھارا، لوک مات نہ
 کھئے نڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بن دُکھاں گُرمکھ گُرم گُرم اک وڈیائیندا۔ گُرسکھ نہ کھئے دُکھ، سَتگر دُکھڑا آپ
 چُکائیا۔ گُرسکھ نہ کھئے بھکھ، ہر بھکھیاں بھکھ گوائیا۔ گُرسکھ لوک مات نہ رہے لک، لکھ چُوراسی وچوں ملے وڈیائیا۔ گُرسکھ آندھ
 گواندھ لئے پُچھ، پُتر دھیاں والے روون مارن دھاپینا۔ اتم خالی ہتھ سنگ نہ کچھ، کچھڑ بہ سنگ کھئے نہ جائیا۔ مانس سنمل دیرگھ
 اُمچ، بن ہر نامے خالی رہیا لہرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ بوٹا آپ لگائیا۔ گُرمکھ بوٹا لائے جن، برہما مہیش
 سیو کھائیندا۔ سچ دوارے ویکھے کھڑ، بن نیتر نین اُٹھائیندا۔ پت ڈالی آپے پھڑ، تندی تند ڈور بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، سچ وبارا آپ جنائیندا۔ سچ وبارا دسے آپ، بوہاری دیا کھائیا۔ پاربرہم پرہ وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی دئے سمجھائیا۔ سرشٹ
 سبائی کھیل تماش، خالق خلق رہیا وکھائیا۔ ساڈھے تِن تِن ہتھ سیاں سب دی دتی ناپ، نام پیمانہ ہتھ اُٹھائیا۔ ناتا ٹننہارا مائی باپ، پتا
 پُوت نہ گود سہائیا۔ مانس مٹنہاری ذات، ذات نظر کھئے نہ آئیا۔ پرہ پٹ کے آیا ڈونگھا کھات، کھاتا اکو اک وکھائیا۔ آپے ویکھے مار
 جہات، جھاکئی اپنی ہر جو پائیا۔ بیس بیسا کھولنہارا تاک، مگروں دھگا دیوے لائیا۔ ماں پُت نہ کھئے نات، پُتر دھی نہ ملے جوائیا۔
 جھوٹھا چُکے جگت ساک، ساک اپنا ہر جو نوان بنائیا۔ جن بھگتاں دیوے سچا ساتھ، پھڑ باہوں لئے اُٹھائیا۔ لہنا دین چُکائے مستک ماتھ،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ گُرسکھ ساچے کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجگ مٹن والا
 نشان، نشانہ کھئے نظر نہ آئیندا۔ جیو جنت سرب گُرلان، بھڑی بھڑی سرب سُنائیندا۔ گُرو پیر پیغمبر کھئے نہ رہیا وچ جہان، جو آیا اُٹھ
 اُٹھ جائیندا۔ کسے ملے نہ پین کھان، کھانا پینا وشنوں بند کرائیندا۔ برہمے دیوے نہ کھئے مان، برہم اپنی جھولی پائیندا۔ شنکر ترسول ہوئی

حیران، ہر جو کی کی کھیل ورتائیندا۔ ایک چلہ اک کمان، بن تندی تند چڑھائیندا۔ ایک بھوپ سچا سلطان، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ ناتا توڑے زمیں اسمان، ضامن نظر کھئے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ برہمنڈ کھنڈ کرے غلام، پھڑ باہوں آگے لائیندا۔ آگے کھئے نہ دے امام، امانت سب دی آپ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سارے نیوں نیوں کرن سلام، علیکم روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ سمت اُنی دے دے سنئے پیغام، پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرو پچھان، بے پچھان پچھان وچ نہ آئیندا۔ گرسکھ ہوئے نہ کھئے حیران، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ بوٹا لائے وچ جہان، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کیتا قول پور کرائیندا۔ پورا کرے کیتا قول، اقرار بھل کدے نہ جائیا۔ پہلوں صاف کرے دھرنی دھول، دھول ہولا بہار کرائیا۔ پھیر گرمکھاں اندر جائے مول، مولا اپنا روپ وٹائیا۔ لکھیا لیکھ مٹن نہ دیوے رتی چول، رتی رت اپنے لیکھے پائیا۔ نیتز ویکھو ہندا گھول، گر اتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ باہوں ٹکرا رسیا لگائیا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ لکھیا رسیا پڑدے اوہلے اوہل، اپنا مکھ نہ کیسے وکھائیا۔ کلجگ اتم سب دا لیکھا لیا پھول، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک جنائیا۔ سچ سندیسہ سچی یاد، یادداشت آپ بنائیندا۔ ویکھنہار برہم برہماد، پاربرہم پرہہ کھیل کرائیندا۔ جس رچنا رچی آد، سو اتم ویکھ وکھائیندا۔ جس لکھ چوراسی برہمہ دتی دات، سو برہم اپنی جھولی پائیندا۔ جن بھگتاں پچھنہارا وات، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ کوڑی کریا کرے گھات، گھاؤ اپنے ناؤں لگائیندا۔ ستجگ سچ بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ گرمکھ گر وکھائے اک جماعت، اکھر وکھر اک پڑھائیندا۔ وہہ سو اگی بکرمی پہلی چیت سب نوں کٹھی دیوے دات، خالی کھئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ پہلی چیت پہلی اگی، اگی اگی دئے وڈیائیا۔ ستجگ دی ساچی سیکھی، بن سیکھیا لئے پرگٹائیا۔ چار ورن دی دھار تکھی، چوتھے جگ پار وکھائیا۔ رسنا جہوا ہوئے نہ پھکی، پھکا رس نہ کھئے وکھائیا۔ گرمکھ پریم پریتی نکئی نکئی، نکا ہو ہو آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہار بے پرواہیا۔ پہلی چیت دیوے دان، چیتا بھل کدے نہ جائیندا۔ ستجگ دا سچ نشان، گرمکھ گرسکھ آپ پرگٹائیندا۔ ایتھ اوتھ دیوے مان، دو جہاناں دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ ساچے

پار کرائیندا۔ گرسکھ بیڑا کرے پار، پار اُتاری آپ کرائیندا۔ جنی جن دئے آدھار، ماتا گکھ آپ سہائیندا۔ کلجگ دکھڑا آپ نوار، ستجگ ساچا سگھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، رت رتڑی آپ سہائیندا۔ رت رتڑی اُجل مُکھ، ہر ستگر آپ کرائیا۔ بھاگ لگائے ساچی گکھ، گکھ ککھڑی آپ مہکائیا۔ پچھلا میٹے سارا دکھ، دکھ سگھ وچ بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ دا ساچا بیٹا، اپنا ناؤں وڈیایا۔ ستجگ دیوے ساچی دات، ہر ایگم ایک ایک دیا کھائیندا۔ کلجگ میٹ اندھیری رات، گرمکھ ساچا چند چڑھائیندا۔ جگت بندھن بندھائے نات، پتا پوت سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تھت وار آپ جنائیندا۔ پہلی چیت ساچی تھت، اگی اگی کرے کڑمائی۔ نہکرمی لیکھا دئے لکھ، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ ستجگ دا ساچا سگھ، گرسکھ بالا لئے پرگٹایا۔ سنگھ کرپال منگے بھکھ، پرہ ساچا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، خالی بھانڈے دئے بھرائیا۔ خالی بھانڈے کر بھریور، بھریوری دیا کھائیندا۔ پوت سپوتا ساچا نور، نور نورانہ آپ دھرائیندا۔ ستجگ ساچا بیڑا بٹھے پور، گر شبدی ست اُچائیندا۔ آسا منسا پوری کرے ضرور، نراسا کھئے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ تپے وانگ تندور، گرسکھ اگن نہ کھئے تپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے مان دوائیندا۔ تھت وار لینی لکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ گھر وچ پرگٹ ہووے ساچا سگھ، ہر ستگر سیکھیا اک سمجھائیا۔ بن سولی منگی بھکھ، خالی ہتھ رہن نہ پائیا۔ پرہ آگے بینتی کیتی جس جس، تس دا لہنا پہلی چیتر اک اک نال لکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مات سلکھنی گود سہائیا۔ ناری کنت رکھے آس، آسا پوری ہر کرائیندا۔ جگت ترسنا بھجائے پیاس، کایا ترپت آپ کرائیندا۔ سیوک گھر سیوک آئے بن داسی داس، داسی داس روپ وٹائیندا۔ اٹھ پھر نہ ہوئے آداس، ادر اندر اپنا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر گرہ وچ ودھائی، واہوا ہر ہر کھیل کرایا۔ ستجگ ساچے ہوئے کڑمائی، ہر ایک بندھن پایا۔ گرسکھ گھر گرسکھ آئے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنایا۔ پارپرہم پرہ ملے سچا ماہی، جس ماتا آتر اپنا نام چھپایا۔ پھڑ پھڑ باہوں لئے ترائی، ساچے بیڑے آپ چڑھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ ساچا پار کرایا۔ ستجگ سمت پہلا سال، ہر جو

پہلی ونڈ ونڈائیا۔ گرمکھاں بخشے ساچے لال، لالن اپنا رنگ دکھائیا۔ سچکھنڈ دواہیوں آہے بہال، مائس جنم دوائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، مہابلی ہونے سہائیا۔ ویکھنہارا دین دیاں، دینن اپنی دیا کھائیا۔ گرسکھ سکھ سکھ کیرپال، کیرپاندھ ندھ وڈیائیا۔ ترے گن توڑ جگت جنجال، جیون جگت دے جنائیا۔ گھر مایاں وجے تال، مکھ بالے سگن لگائیا۔ کرے کھیل آپ گوپال، گوپالن اپنا روپ دھرائیا۔ ہرجن کھیڑا سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک دکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا دیاں ستجگ بے مثال بے نظیر اپنا راہ چلائی۔

★ ۱۶ بہادروں ۲۰۱۹ یکرمی گردیو کور دے گرہ گولے والا ضلع فروریزر ★

ہر ہر کھیل سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیندا۔ ہر ہر میل وچ برہمنڈ، برہمانڈ رنگ رنگائیندا۔ ہر ہر ناؤں ساچا چھند، سو پُرکھ نرنجن ڈھولا گائیندا۔ ہر کا پریم اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ ہر کا بل سورا سربنگ، سورپیر آپ اکھوائیندا۔ ہر کا نور ساچا چند، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ ساچا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار ہر جو چڑھیا، نیتر نظر کیسے نہ آئی۔ نرنجن نراکار اندر وڑیا، روپ انوپ آپ وٹائی۔ ساچی ودیا بن اکھر پڑھیا، پڑھ پڑھ خوشی منائی۔ اجونی رست اپنا گھاڑن گھڑیا، انہو پرکاس کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ ساچی کھیل رچائی۔ سچکھنڈ دوار کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کرے کارا، کرتا کرنی آپ کرائیندا۔ ایکنکارا ویکھ پسارا، گرہ مندر خوشی منائیندا۔ آد نرنجن نوری دھارا، نورو نور نور رُشنائیندا۔ ابناسی کرتا سچ سہارا، سمرتھ دیا کھائیندا۔ سری بھگوان کھول کواڑا، گرہ مندر ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم پرہ سچ اکھاڑا، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، تخت نواسی سوبھا پائیندا۔ اوچو اوچ اکم اپارا، اکھ اگوچر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ ایکا رنگ رنگائیندا۔ سچکھنڈ دوار ساچا رنگ، ہر ستگر آپ رنگائیا۔ ویکھنہارا سورا سربنگ، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد ست ست جانے اند، اند منگل ایکا ایک سنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچکھنڈ دی ساچی دھار، آہے

ويڪھي ويڪھنهار، پيڪھت پيڪھت خوشي منائيا۔ ساڄي دھار جوت آڪال، جوتي جاتا آپ پرگنائيندا۔ پرم پُرڪھ ھو دِيال، دِيا اپني آپ
 ڪمائيندا۔ وساونھارا سچ سچي دھرمسال، دھرم دوارا اڪ بنائيندا۔ وجاونھارا ساڄا تال، تال اپنا ناؤن رکھائيندا۔ گھالھنھارا ساڄي گھال، بن
 سيوڪ سيو ڪمائيندا۔ چلنھارا نال نال، سد اپنا سنگ نيھائيندا۔ ڪرنھار سدا پرتپال، پرتپالڪ ويس وٺائيندا۔ بنھارا سچ دلال، ست دلالي
 آپ ڪمائيندا۔ ويڪھنھارا حق حلال، حقيقت اپني ھتھ رکھائيندا۔ چلنھار اولڙي چال، چال نِري آپ جنائيندا۔ ديونھار سچا دھن مال، نام
 خزانہ آپ پرگنائيندا۔ پرگناونھارا ساڄي لال، پوت سڀوتے آپ جنائيندا۔ جن جنني جنے ساڄي لال، ست دُلارا ناؤن دھرائيندا۔ ويس وٺائے
 سري مھاڪال، مھاگنت نہ ڪھي گنائيندا۔ ڪرے ڪھيل آپ ڪرتار، اپني ڪرني اپني ھتھ رکھائيندا۔ دِيا باقي ڪر اُجيار، ساڄي مندر آپ ٽڪائيندا۔
 نِرگن تاڪي ڪھول ڪواڙ، نيتر اڪھ اڪھ پرگنائيندا۔ محل اٿل دے آدھار، نِهچل اپنا آسن لائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر،
 سچڪھنڊ دوارے ساڄي ڪار ڪمائيندا۔ سچڪھنڊ دوارے ساڄي ڪار، ھر ڪرتا آپ ڪمائيا۔ ڪھيلے ڪھيل اڪم اڀار، اڪم اڪمڙا رُوپ وٺائيا۔ نوري
 نور نور اُجيار، جلوہ جلوہ رُوپ وڪھائيا۔ حق حق بے عيب پروردگار، مقام ايڪا ايڪ وڏيائيا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا
 ڪر، سچڪھنڊ دي ساڄي دھار، ھر ساڄا آپ جنائيا۔ سچڪھنڊ نواسي ساڄي دھار، ست دوارے آپ پرگنائيندا۔ آپے اندر آپے باھر،
 گُپت ظاھر ڪھيل ڪرائيندا۔ آپے تھر گھر ڪھول ڪواڙ، ست دُلارے مان دوائيندا۔ آپے اچھيا بھرے بھنڌار، وست امولڪ جھولي پائيندا۔
 آپے ڪرے سچ پيار، پرم پُرڪھ نانا جوڙ جُڙائيندا۔ آپے دتے سچ وھار، بوباري ڪار ڪرائيندا۔ آپے بندھن پُرڪھ نار، جوڙي جوڙا جوڙ
 جُڙائيندا۔ آپے ليڪھا جانے ليڪھنھار، ليڪھ ليڪھ ليڪھا آپ سمجھائيندا۔ آپے رُوپ وٺائے نرنڪار، ايڪنڪارا وانگ اپني ڪھيل ڪرائيندا۔ آپے
 سوھنگ رُوپ سچي سرڪار، وشنون اپنا رُوپ وٺائيندا۔ آپے ڪھيل ڪرے اڀار، برسم ويتا آپ جائيندا۔ آپے شنڪر دتے آدھار، دھواں دھار
 آپ سائيندا۔ سُن اگتي آپ ھو اُجيار، دُور دُراڏا پنڊھ مڪائيندا۔ آپے ترے گن دے بھنڌار، ترے ترے ميلا آپ ڪرائيندا۔ آپے پنج تت
 اڪھاڙ، اپ تيج وائے پرتھمي آڪاش ناچ نچائيندا۔ آپے لڪھ چوڙاسي لئے اُبھار، گھڙ بھانڏے ويڪھ وڪھائيندا۔ آپے ڪھولنھار دوار، نو در اپنا
 بندھن پائيندا۔ آپے من مت بڏھ ڪر پسار، جگت پساري ھت چلائيندا۔ آپے گھر وچ گھر ڪر تيار، گھر مندر آپ سُهائيندا۔ آپے لھنا دينا

دیونہار وچ سنسار، وڈ سنساری ناؤں رکھائیندا۔ آپے بودھ اگادھا بول جیکار، جے جیکار اپنا ناؤں وکھائیندا۔ آپے ناد شبد دُھنکار، دُھن آتمک راگ لائیندا۔ آپے سخیان منگلچار، بہ بہ گیت گویند لائیندا۔ آپے جوت نرنجن کر اُجیار، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا۔ آپے امرت آتم ٹھنڈا ٹھار، نج اپنا رس چکھائیندا۔ آپے وسنہارا سچکھنڈ سچے دوار، نرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ آپے سرگن کر پسار، پسر پساری ویکھ وکھائیندا۔ آپے دیونہار آدھار، منتر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ سوہنگ رُوپ سچے سرکار، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ نرگن سرگن ونج وپار، دو جہاناں ہٹ چلائییندا۔ لوآن پُریاں کھول کواڑ، برہمنڈ کھنڈ کُنڈا آپے لائیندا۔ سورج چن کر اُجیار، نور نورانہ نور وکھائیندا۔ کاغد قلم کر تیار، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دے آدھار، دُھر دی دھار آپ سمجھائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتار، گر گر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا راہ چلائییندا۔ سچا راہ سچکھنڈ نواسی، پُرکھ ابناسی آپ چلائییا۔ منڈل منڈپ پاوے راسی، گوپی کابن نچائییا۔ کھیلے کھیل شہنشاہ شاہو شاہاشی، دو جہاناں ویکھے چائیں چائینا۔ نرگن سرگن پوری کرے آسی، آسا آسا نال ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ بیٹھا ویکھے سچا ماہییا۔ سچا ماہی بے پرواہ، پردہ اپنا آپ اُٹھائیندا۔ جگ چوکڑی مارگ لا، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ شاستر سمتر وید پُران پڑھا، پُرانی پُران پُران سمجھائیندا۔ گر اوتار سیوا لا، ساچی سیوا اک سمجھائیندا۔ آتم پرما تم لے ملا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایش جیو جگدیش دے سمجھا، رمز رمز نال ملائییندا۔ دُئی دویتی پڑدہ دے اُٹھا، ساچا مندر اک وکھائیندا۔ نوبت وجے نام خُدا، ایکا ڈنکا نام لگائیندا۔ ہستی نالوں ہوئے جُدا، جُدا ہستی نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی کار کھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی کارا، ہر کرتا آپ کھائییا۔ آد جگادی اک اوتارا، جگ جگ ویس وٹائییا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، وڈ بھنڈاری سیو کھائییا۔ لہنا دینا آد جگادی دیونہارا، باقی رہن نہ کھئے پائییا۔ پنج تت کایا کرے شنکارہ، چولی کایا رنگن اک رنگائییا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، کول نین سچا ماہییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے مان وڈیائییا۔ سچکھنڈ دوارے دیوے مان، پرہ اپنی دیا کھائییا۔ سچکھنڈ دا سچ فرمان، حُکمی حُکم آپ سُنائییا۔ سچکھنڈ دا ساچا گان، گاوت گاوت کرے پڑھائییا۔ سچکھنڈ

دا سچ دھیان، دھیان دھیان وچ سمائیا۔ سچکھنڈ دا سچ نشان، ست ستوادی آپ وکھائیا۔ سچکھنڈ دا ساچا کاپن، زرگن سرگن روپ
 وٹائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے آن، گھر گھر گوپی آپ پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ
 ساچی وجے ودھائیا۔ وجے ودھائی سچکھنڈ، ہر ساچا سچ و جائیندا۔ آد جگادی اک اند، جگ جگ ایک رس وکھائیندا۔ سدا سہیلا
 گائے اپنا چھند، سوہلا ڈھولا آپ لائیندا۔ دو جہاناں رکھے بند، بندی خانہ اک وکھائیندا۔ زرگن سرگن پردہ کندھ، پردہ دوت نہ کھئے
 ہٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دا سچ وبارا، کرے کرائے کرنیہارا، کرتا پُرکھ کرنے یوگ، لیکھا جانے دھر
 سنجوگ، جگت و جوگ نہ کھئے رکھائیندا۔ دھر سنجوگی ساچا میلا، زرگن سرگن آپ کرائیا۔ پُرکھ ابناسی سجن سہیلا، سگلا سنگ
 رکھائیا۔ کرے کھیل گرو گرو چیلا، گر گر اپنا وپس وٹائیا۔ آد زرنجن چاڑھے تیلا، جوت زرنجن سگن منائیا۔ پاربرہم برہم ملن دا دسے
 ویلا، وار تہت نہ کھئے جنائیا۔ وسنہارا دھام نویلا، ایکنکارا بے پرواہیا۔ آد جگاد جگا جگنتر اچرج کھیل آپے کھیلا، ہر کا بھیو کھئے نہ
 پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دی ساچی کرنی، پن قیمت آپ کھائیا۔ کرنی کرے پن ہر جو قیمت، کتنہی
 کہہ نہ سکے رائیا۔ ہر کا کھیل وڈ غنیمت، گنوان نہ جانے رائیا۔ آد جگاد عظیم الشان عظمت، عظمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دا ساچا کام، کرے کرائے سری بھگوان، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ ساچا کام ہر زرنکارا،
 نہکرمی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک حکم اک ورتارا، ایک دھندے آپے لائیندا۔ ایک جگا جگنتر لے اوتارا، جگ جگ وپس وٹائیندا۔ ایک نام
 شبد بھنڈارا، ہر ایک ایک ورتائیندا۔ ایک مندر سچ دوارا، ایک ہر جو آسن لائیندا۔ ایک سجن میت مرارا، ایک مل مل خوشی منائیندا۔
 ایک دیونہار سہارا، سر سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایک نور جوت اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ ایک بنے سد پنہارا، بن سیوک سیو کھائیندا۔
 ایک ہٹ اک ونجارا، ہٹوانا اکو اک چلائیندا۔ ایک ایک سری بھگوانا، گھر ساچے سوہیا پائیندا۔ ایک مرد اک مردانہ، سچ مردانگی آپ
 کھائیندا۔ ایک چلہ تیر کمانا، ایک کھنڈا کھڑگ کھڑکائیندا۔ ایک سورپیر بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ ایک کھیلے کھیل دو جہاناں، زرگن
 سرگن وپس وٹائیندا۔ ایک گوپی ایک کاپنا، رام رمیا اک اکھوائیندا۔ ایک عیسیٰ موسیٰ دئے پیغاما، پیر پیغمبر اک پڑھائیندا۔ ایک کرائے سچ

۷۴۰

۷۴۰

سلاما، علیکم ایکا نام وڈیائیا۔ ایکا ہونے پینا دانا، پینا دانا شہنشاہیا۔ ایکا کرے ٹھانڈا سینہ، آبِ حیات مُکھ چوایا۔ ایکا کھیلے کھیل لوک
 تیناں، چوڈاں لوک آپ پرگٹایا۔ ایکا بنیا رہے نابینہ، نیترا اکھ نہ کھئے کھلایا۔ ایکا ہونے سرب ادھینا، گھر گھر اپنا آپ چھپایا۔ ایکا ہونے
 سرب پرینا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی پوری آسا اپنی اپنے ہتھ
 رکھایا۔ سچکھنڈ نواسی پوری آسا، آد جُگادی آپ کرائیندا۔ جُگ چوکڑی کھیل تماشا، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ منڈل منڈپ برہمنڈ
 کھنڈ پا پا راسا، جیرج اندج اُتہج سینج ناچ نچائیندا۔ نرگن سرگن اندر کر کر واسا، آتم پرما تم دے بہرواسا، دھیرج دھیر دھرائیندا۔
 لیکھا جانے پون سواسا، پون اُنجا آپ سہائیندا۔ ویکھنہارا پرتھی آکشا، آکاش آکاشاں اُپر ڈیرہ لائیندا۔ دسنہارا سچ خلاصہ، گر اوتاراں
 پیر پیغمبران آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دی ساچی کار، کرے کرے کرنہار، ہر جو ہار کدے نہ
 جائیندا۔ نہ کوئی ہار نہ کوئی جت، آد جُگاد اپنے رنگ سہایا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تہت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈایا۔ آد جُگادی جُگ جُگ
 بت، نرگن سرگن کرے گڑمائیا۔ ویکھنہارا نت نوت، روپ انوپ دھرائیا۔ جن بھگتاں بنے مات پت، دھن دھن جنیندی بنے مائیا۔ گرہ
 مندر ساچے آئے دس، بن نیترا کر رُشناہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنی دیا کھایا۔ دیا
 کھلے گھر گمبہر، گنوتا وڈ وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی وڈ وڈ پیر، پاربرہم بے پرواہیا۔ وسنہارا چڑھ کے چوٹی اخیر، آخر اپنا ڈیرہ لایا۔
 گر اوتاراں پیر پیغمبران دیونہارا توفیق، توفیق اکو نام خدایا۔ صاحب دیال ٹھاکر سوامی لاشریک، شرکت وچ کدے نہ آیا۔ وسنہارا سد
 نزدیک، نیرن نیرا ڈیرہ لایا۔ پاوے سار ہست کیٹ، غریب نایاں ہونے سہایا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھ، انڈیٹھڑی کار کھایا۔ مٹھا کرے کوڑا
 ریٹھ، امرت رس رس چکھایا۔ چرن کول بندھائے پریت، پریتیان اک ہو آیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت ساچے سنت سنائے
 گیت، سوہنگ ڈھولا اک لایا۔ بنے وچولا آپ اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ پرکھنہارا ساچی نیت، گھٹ گھٹ ویکھے تھاون تھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، ساچا متا آپ پکایا۔ ساچا متا ہر نرنکار، بن متوں آپ
 پکائیندا۔ آد جُگادی کھیل اپار، جُگ چوکڑی ویکھ وکھائیندا۔ نو نو چار دے ادھار، دہ دشا کھوج کھوجائیندا۔ جُگ چوکڑی کر کر پار،

پاربرہم پرہ وئس وٹائیندا۔ اپنی اچھیا دے بھنڈار، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ ویکھ ویکھنہار،
 کوٹن کوٹ روپ دھرائیندا۔ سچ سنڈیسہ ایکنکار، کہانی بانی انجیل قرآنی گیتا گیانی وید پُرانی شاستر سمرت نال رلائیندا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر لوک مات مات نشانی، شبد اگتی مارے کافی، پرہوں انیالا تیر چلائیندا۔ جگت سروور دیوے پانی، اٹھسٹھ کھیلے کھیل مہانی،
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کار آپ کھائیندا۔ ساچی کار کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جودھا سوڑپیر
 بلکارا، بل اپنا دئے جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو تیارا، ترے بھون دھنی ہو اُجیارا، چوڈاں لوک دے ہلارا، وشن برہما شولے جگائیا۔ گر
 اوتاراں نین اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملائیا۔ ویکھنہارا جگت اکھاڑا، ورہنڈی اپنی بھنڈی پائیا۔ پھرنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، اُچے ٹلے پریت
 آسن لائیا۔ وسنہارا ڈونگی غارا، سمنڈ ساگر پھول پھولائیا۔ کرنہارا ساچی کارا، چاروں کُنٹ اپنا پنڈھ مکائیا۔ دیونہارا سچ سہارا، جن
 بھگتاں ہونے سہائیا۔ ستجگ تریتا پار اُتارا، دواپر ویکھ چائیں چائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نراکارا آپ کرائیا۔ سچکھنڈ دا سچ وبارا،
 لوک مات دئے جنائیا۔ محل اٹل اک منارا، نرگن سرگن کرے رُشنائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ دئے آدھارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کاغد قلم نہ
 لکھنہارا، بناسپت رہی گر لائیا۔ سمنڈ ساگر رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ دھرنی کوک کوک کرے پُکارا، کھلی مینڈھی
 رہی وکھائیا۔ پیر پیغمبر مارن نعرہ، دروہی دروہی خُدائے دُہائیا۔ گر اوتار کرن وچارا، پُرکھ ابناسی وچار وچ کیسے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان
 اگے کڈھن ہاڑا، یائے یائے کلجگ اگنی اگ رہی جلائیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیارا، ساچا نور نہ کھئے رُشنائیا۔ گر کا شبد نہ کیسے وچارا،
 بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ نار کنت نہ کھئے پیارا، وبھچار سرشٹ سبائی رہی کھائیا۔ گر در مندر مسجد دھواں دھارا، جگت اندھیرا اک
 وکھائیا۔ کلمہ نبی نہ کیسے اُچارا، ساچا حُجرہ نہ کھئے سہائیا۔ سچ محراب نہ کھئے ستارا، تار ستار نہ کھئے ہلائیا۔ مکے کعبے نہ ملے پروردگارا،
 دو دو آہ میل نہ کھئے ملائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دپ بن نیتروون زارو زارا، اکھ سکے نہ کھئے اُٹھائیا۔ کلجگ چار کُنٹ ہویا بلکارا، بل
 اپنا رہیا جنائیا۔ سادھاں سنتاں مارے مارا، سر سکے نہ کھئے اُٹھائیا۔ دھیاں بھیناں کرن ونج وپارا، ساچا ونج نہ کھئے جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی
 ویکھنہارا، ویکھ تھاون تھائیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، نرگن اپنا نور دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی

ساچی کرنی آپ جنائیا۔ سچکھنڈ دی ساچی دھارا، ہر لوک مات پرگنائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ دوارا، دھرنی دھرت دھول پر سہائیندا۔
 سچکھنڈ دا سچ پیارا، جن بھگتاں نال کرائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ اکھاڑا، گرمکھ سخیاں ناچ نچائیندا۔ سچکھنڈ دا سچ جیکارا، سوہنگ
 نعرہ آپ سنائیندا۔ سرب جیاں دا بن پیارا، پیار پیار نال وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔
 سچکھنڈ دی ساچی دات، ہر لوک مات پرگنائیا۔ جن بھگتاں پُچھنہارا وات، گھر گھر پھیرا پائیا۔ نانا توڑ ذات پات، شرع مذہب نہ کھئے
 رکھائیا۔ چرن کول ایکا نات، برہم پاربرہم کرمائیا۔ صاحب ستگر دسے ایکا گھاٹ، پرہ پتن ڈیرہ لائیا۔ کلجگ کوڑی مٹے واٹ،
 ستجگ ساچا راہ چلائی۔ لیکھا جانے تریلوکی ناتھ، ترے ترے اپنا بندھن پائیا۔ پنچم بنے سجن ساک، بندھپ اپنا ناؤں رکھائیا۔ کرے
 کھیل ہر پاکی پاک، رسول اصول اک جنائیا۔ دو جہاناں ویکھنہارا کھات، چوڈاں طبقات گنڈا لاییا۔ لکھ چوڑاسی کرنہارا گھات، کھنڈا اپنا
 نام چمکائیا۔ جن بھگتاں پُچھے وات، نرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ درس دکھائے اک اکانت، اک اکل پھیرا پائیا۔ نام جنائے ساچی گاتھ، گا گا اپنا
 رنگ رنگائیا۔ لہنا دین چکائے پورب ماتھ، کرم کاڈ نہ کھئے رکھائیا۔ گھر سیجا آتم بھوگ بلاس، رس رسیا رس رسائیا۔ گھر میلا پُرکھ
 اناس، گھر مندر وجے ودھائیا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ لکھ چوڑاسی کرے بند خلاص، بندی خانہ دئے
 ٹڑائیا۔ کوڑی کیریا فاش فاش، فاتح سب دا دئے پڑھائیا۔ ستجگ دی ساچی شاخ، گرمکھ ساچے آپ پرگنائیا۔ ستگر سچا پت لے راکھ،
 ڈھان کو پتہارا سچا ماہیا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ستجگ ساچا نور درسائیا۔ کر کیریا پُچھے بات، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ سچکھنڈ
 دی ساچی بات، گرمکھاں آپ سنائیا۔ پاربرہم دی اکو ذات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 سچکھنڈ نواسی ساچا کھیل لوک مات آپ درسائیا۔ لوک مات ہر کھیل اکتھ، اکتھ اکتھ جنائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، سمرتھ دھار
 چلائی۔ نام امولک ساچی وتھ، کایا گولک آپ ٹکائیندا۔ جگت وکارا پائے نتھ، من منوآ نہ اٹھ اٹھ دھائیندا۔ سرت سوانی کرے وس، گر
 شبدی رنگ چڑھائیندا۔ میٹے اندھ اندھیری زین مس، اگیان اندھیر چکائیندا۔ انحد شبد اناد سنائے جس، انادی اپنا راگ الائیندا۔ بھگت
 بھگوان اک دوجے نال جائن پھس، پریم پیار گنڈھ رکھائیندا۔ تیر انیالا مارے کس، دئی دویتی پڑدہ ڈھاپیندا۔ سچکھنڈ نواسی ست دوارے

کرے کٹھ، جن بھگتاں آپ جگائیندا۔ دیونہارا ست سنتو کہ دھیرج ہٹھ، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ اک جیکارا بول الکھ، آتم پرما تم آپ
 سُنائیندا۔ سرِشٹ سبائی نالوں کر کر وکھ، گُرمکھ اپنے رنگ رنگائیندا۔ جُگ جُگ جن بھگتاں کُدا آیا پکھ، لکھ چوڑاسی دھکا لائیندا۔
 ہنکاری بھانڈے کرے سکھ، خالی بھانڈے نون سو اکھ نال بھرائیندا۔ لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تِن تِن ہٹھ، رواداس چمارا ونڈ
 ونڈائیندا۔ نانا توڑے تت اٹھ، نو در خالی آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی دیونہارا برہم مت، برہم ودیا اک پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دا سچ وبارا، کرے کرائے کرنیہارا، لوک مات مار جہات، دیونہار سرب نجات، نچ گھر بیٹھا آسن لائیا۔
 نچ گھر وسے نچ گرہ مندر، گرہ گرہ خوشی منائیندا۔ بھاگ لگائے ڈونگھی گندر، کندھ دویتی آپے ڈھاپیندا۔ من ہنکاری بٹھے بندر، ڈوری
 ایک نام پائیندا۔ لکھ چوڑاسی مایا ممتا کیتی اندھڑ، نیتر نین نہ کھئے کھلائیندا۔ رسنا جہوا ہوئی گندر، امرت رس نہ کھئے چکھائیندا۔ بندی
 خانہ وچا جندر، بن ستگر پورے نہ کھئے ترائیندا۔ نو نو دسے کھنڈر، محل اٹل نہ کھئے وسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، آد جگاد جگا جگنت، میل ملائے بھگت بھگونت سیج سہائے نار کنت، رنگ چڑھائے اک بسنت، مہا سُنائے آپ
 اگنت، لیکھے لائے ساچے سنت، دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، آتم پرما تم دیوے منت، منت سوہنگ سو
 پُرکھ زرنجن آپ جنائیا۔ سوہنگ سو ساچا منتر، گر پیر اوتار رہے جس گائیا۔ وسنہارا سدا زرتتر، زرتتر برہم رہیا اٹھائیا۔ سرب جیاں
 بدھ جانے آنتر، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ جس بنائی ساچی بنتر، سو ویکھے چائیں چائیا۔ پاوے سار گگن گگنتر، منڈل اپنا پھیرا پائیا۔
 ویکھنہارا ڈونگھی گندر، بھوری بھور رہیا پھولائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سرب گیان گیان دیو آتم پرما تم ایکا بوجھ
 بُجھائیا۔ آتم پرما تم بوجھے بوجھ، بوجھنہار گوپالا۔ گھر وچ گھر دیوے سوجھ، بند کواڑی کھولے تالا۔ لہنا دینا چُکے ایک دوج، دوآ ایکا
 ایک مارگ لائے سُکھالا۔ بھیو چُکائے ہر جو گوجھ، گھر گمبھیر کایا مندر اندر سچی دھرمسالہ۔ گرسکھ گر گر دوویں اک دوجے توں جائن
 جھوجھ، جنم مرن جنم مرن جنم مرن توں دوہاں کرے نرالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا ساچا دان، دو جہان چرن کول
 وکھائے سچی دھرمسالہ۔

☆ ۱۶ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پیلی ضلع فروزپور ☆

سو پُرکھ زرنجن ست سلطان، ست ستوادی ہر اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ایکنکارا وڈ مہربان، دین دیال ناؤں رکھائیندا۔ آد زرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا نوجوان، پردہ بال نہ رُوپ وٹائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست پُرکھ زرنجن آپ جھلائییندا۔ پاربرہم پریہ ہو پردہان، سچ پردہانگی آپ کھائیندا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر پروان، بھچھیا ساچی جھولی پائیندا۔ کرے کھیل اک مہان، اکل کل اپنی دھار چلائییندا۔ ساچا مندر ہر مہان، مہربان آپ اپائیندا۔ چھپر چھن نہ کھن نشان، چار دیوار نہ کھن بنائیندا۔ دیا باقی اک بھگوان، زرمل جوتی جوت ٹکائیندا۔ سچ سنگھاسن کھیل مہان، پروردگار آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ساچا سورا، سوربیر اک اکھوائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن سرب کلا بھرپورا، بے آنت وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا حاضر حضورا، حضرت اپنا ناؤں رکھائیا۔ آد زرنجن جوتی نورن نورو نورا، نور نور نور رُشنائیا۔ سری بھگوان وسنہارا نیر دورا، دور نیر اپنا پنڈھ رکھائیا۔ ابناسی کرتا رنگ وکھائے ایکا گوڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ پاربرہم اپنا کھیل کرے ضرورا، ضرورت اپنی نہ کیسے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، زرنجن نرگن آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ سہائے سچ دوارا، در دروازہ آپ کھلائییندا۔ زرنجن دیا کر اجیارا، کھلاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ رُوپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھ بھیکھ نہ کھن وکھائیندا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ حُکمی حُکم ورتارا، حُکم حاکم آپ جنائیندا۔ در درویش بن دربارا، در اپنی الکھ جگائیندا۔ دیونہار آپ کرتارا، وست امولک آپ وکھائیندا۔ ساچی وست ایکا تھارا، تھر گھر ساچے آپ ٹکائیندا۔ دیونہارا ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ آپے ونج آپ ونجارا، ہر جو اپنا ہٹ چلائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل پُرکھ سمرتھ، آد آد آپ کرائیا۔ زرنجن رُوپ ہو پرگٹ، پُرکھ اکال نور دھرائیا۔ اجونی ریت سدا سمرتھ، سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچکھنڈ دوار چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیا۔

۴۲۵

۴۲۵

اپنے آتر آپے وس، آپے ویکھے چائیں چائینا۔ آپے نثر آپ پرکاس، نرگن آپے ڈگمگائیا۔ آپے داسی آپے داس، بن سیوک سیوک کھائیا۔ آپے منڈل آپے راس، ہر جو آپے ویکھ وکھائیا۔ آپے کھیل آپ تماش، کھیلنہار آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ وسے سچا مابیا۔ سچکھنڈ وسے ہر نرنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اپارا، بے پرواہ اپنی دھار آپ پرگھائیندا۔ محل اٹل اچ منارا، سوبھاؤنت آپ سہائیندا۔ تخت نواسی کر پسارا، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ پُرکھ سُلطانا، پاربرہم پرہ آپ جنائیا۔ سچکھنڈ سوہے سچ مکانا، درگاہ ساچی ملے وڈیائیا۔ دُھر درگاہی دُھر فرمانا، دُھر سندیسہ آپ سُنائیا۔ دُھر درباری دُھر راج راجانا، دُھر درگاہی سچا شہنشاہیا۔ کھیلے کھیل نوجوانا، مرد مردانگی آپ رکھائیا۔ نرگن نرگن کھیل مہانا، نرکار نرکار وڈی وڈیائیا۔ اجوئی ریت ہو پردھانا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ انہو پرکاس کرے مہانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ اپنی بنت بنائے آپ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ آپے جانے وڈ پرتاپ، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ کھیلے کھیل بوہ بدھ بھانت، بھيو ابھید آپ جنائیا۔ آپے دیونہارا دات، داتا دانی ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچی کھیل کھلائییا۔ سچکھنڈ ساچا سچ محلہ، ہر ساچا سچ وسائیندا۔ پُرکھ اکال اک اکلّا، آد جگادی ڈیرہ لائیندا۔ ایکا پھڑئے اپنا پلا، پلو اپنی گنڈھ پوائیندا۔ جوتی دھار آپے رلا، دھار دھار وچ ملائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، ناؤں نرنکارا آپ پرگھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوار آپ وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوار وڈا وڈ، ہر وڈا آپ وڈیائیا۔ نرگن اندر نرگن لڈائے لڈ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آر پار کنارہ نہ کوئی حد، محدود رکھے نہ کھئے تھائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جس دوارے دھرے پگ، تس دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سہائیا۔ سچکھنڈ ساچا سچ سہنجنا، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جوت جگا آد نرنجنا، آد پُرکھ کھیل کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی درد دکھ بھے بھنجنا، دکھ درد نہ کھئے رکھائیندا۔ نیتر اپنا آپ پائے انجنا، پرکاس پرکاس نال ملائیندا۔ نرگن نرگن سجنّا، سگلا سنگ آپ اکھوائیندا۔ نرگن نرگن مجنا،

سر سرور اک ٹھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا آپ صلاحیندا۔ سچکھنڈ دوارا مہا اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ کرے کھیل سری بھگونت، بھگون اپنا آسن لائیا۔ آپے نار آپے کنت، سیج سہنجنی آپ ہنڈھائیا۔ آپے ناؤں آپے منت، منتر اپنا آپے گائیا۔ آپے آد آپے آنت، مدھ اپنا کھیل کرائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا اک سہائیا۔ سچکھنڈ ساچا سوہنیک، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ دوسر نہ کوئی دسے شریک، شرکت وچ نہ کھئے جنائیندا۔ آد جگاد اپنی رکھ آپ اڈیک، اپنا میلا آپ ملائیندا۔ نرگن نرگن سچ پریت، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ پاربرہم دی اکو ریت، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ ایکنکارا اکو گیت، گیت گویند آپ لائیندا۔ آد جگاد رہے اتیت، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ سدا سہیلا ٹھانڈا سیت، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی صاحب انڈیٹھ، انڈیٹھی کار کھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا آسن، نہ ہر نرائن آپ لگائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ ابناسن، ابناسی کرتا دھار چلائییا۔ نرگن نور جوت پرکاسن، پرکاشوان سچا ماہیا۔ سیوک سیوک داسی داسن، راجن راج آپ اکھوائیا۔ نیج گرہ کر کر اپنا واسن، نیج دھام دئے وڈیاییا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے ہر نرنکارا، اک اکلا آسن لائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا کرے آپ پسارا، پسر پساری آپ اکھوائیندا۔ آپے اچھیا آپ بھنڈارا، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ آپے در درویش نیوں نیوں کرے نمسکارا، سیس اپنا ہتھ آپ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا مان رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچا مان، ہر جو ہر ہر آپ رکھائیا۔ وسنہارا سری بھگون، واستک اپنا روپ دھرائیا۔ ست ستوادی سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن اک اٹھائیا۔ اک اکلا راج راجان، شہنشاہ اپنا حکم چلائییا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیسہ لے سنائیا۔ اپنی منے آپے آن، اپنے بھانے آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے دیوے مان وڈیاییا۔ وڈیائی مان دیونہارا، ایکا ایک اکھوائیندا۔ آد پُرکھ ہر کر پسارا، پسر پساری ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، درگاہ ساچی سوہیا پائیندا۔ ایکا نور نور اُجیارا، اندھ اندھیر نہ کھئے وکھائیندا۔ کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ لیکھا جان پُرکھ نارا، نار کنت سیج ہنڈھائیندا۔ جننی جن بن

سرجنہارا، پُوت سپوتا ایکا جائیندا۔ ناؤں دھرائے سُت دُلارا، شبدی شبد ونڈ ونڈائیندا۔ محل اٹل اک مینارا، گھر گھر وچ آپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھول کواڑا، تھر گھر ناؤں دھرائیندا۔ ساچا دیا کر اُجیارا، اپنا بیا بیج بیجائیندا۔ پُوت سپوتا کرے پیارا، ہر ساچی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچی کار کرائیندا۔ کرے کار ہر کرنے جوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے دُھر سنجوگ، دُھر دُھر میل میل ملائیا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، سچکھنڈ دیوے مان وڈیائیا۔ روپ دھرائے نرمل جوت، ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، اپرمپر کھیل کرائیندا۔ تھر گھر ساچا کھول کواڑا، شبدی سُت بہائیندا۔ سچ سنڈیسہ ایکا وارا، ایک اونکارا آپ سُنائیندا۔ تیرا میرا سچ وبارا، ہر ساچا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی، تھر گھر ساچا راہ جنائیندا۔ تھر گھر ساچے شبدی سُت، ہر ہر جو آپ اُٹھائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، بے انت بے پرواہیا۔ سچ دوارے مؤلی رُت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ اپنی شاخ آپے پُٹ، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ اپنے آنتر آپے اُٹھ، نہ ہر آپے ویکھ وکھائیا۔ ٹھاکر سوامی آپے ٹٹھ، آپے دیا کمائیا۔ آپے جننی جن آپے پُت، پُوت سپوتا اپنی گود بہائیا۔ آپے تھر گھر سار لئے پُچھ، سچکھنڈ وسے بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چھوٹے بالے دئے وڈیائیا۔ چھوٹا بالا شبدی لال، سو پُرکھ نرنجن آپ اُٹھائیندا۔ ساچا مارگ اک سیکھال، ساچی سیکھیا اک پڑھائیندا۔ تیرا مندر سچّی دھرمسال، تھر گھر ناتا جوڑ جڑائیندا۔ نرگن نرگن اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ آد جگاد تیرا پرتپال، پُرکھ ابناسی اپنا پرن نہائیندا۔ نرگن نرگن بنے دلال، سچ دلالی آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنڈیسہ نہ نریشا ایک اونکارا، ہر نرنکارا ایکا وار سُنائیندا۔ سُن سنڈیسہ سیری بھگوان، شبدی سُت لئے انگرائیا۔ تیری کریا اک مہان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ مکان، شاہ پاتشاہ سچّا شہنشاہیا۔ دیونہارا دُھر فرمان، دُھر سنڈیسہ اک الائیا۔ ہوں بالک بال انجان، تیرا بھیو نہ جانا رائیا۔ چرن کول منگاں اک دھیان، ڈھیہہ ڈھیہہ پوان سرنائیا۔ ساچا دے دے اپنا دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ تُوں میرا میں تیرا تُدھ پن میرا نہ کھئے نشان، نشانہ نظر کھئے نہ آئیا۔ سدا سد رکھیں آپ پہچان، بے پہچان تیری اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا

کر، ایکا دینا ساچا ور، تھر گھر واسی سُت دُلا راء، اپنی منگ منگائیا۔ منگے منگ کر پُکار، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ تُوں داتا دانی
 پروردگار، بے آنت تیرا بھیو کوئی نہ آئیندا۔ ہوں چاکر سیوک سیوادر، چرن دھوڑی ٹِکا مستک لائیندا۔ آد جُگاد رہنا مددگار، اِکو
 تیری آس تکائیندا۔ بنیا رہنا سچا یار، یاری لا نہ توڑ وکھائیندا۔ تیرے اُتے اِک اِعتوار، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد آد تیرے آگے جھولی ڈائیندا۔ تیرے آگے جھولی دتی اڈ، شبد سُت منگ منگائیا۔ سچکھنڈ
 دواویوں کیتا اڈ، تھر گھر ڈیرہ لائیا۔ نت نوٹ سُنناں تیرا چھند، شہنشاہ سچے ماہیا۔ تیرا پریم اِک اند، اند تیرے وچ سہائیا۔ تیری مہر
 سدا بخشنند، بخشش تیرے ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، آد جُگاد ہونا آپ سہائیا۔ پُرکھ
 ابناسی داتا داتار، دیاوان دیا کھائیندا۔ سُت شبد دئے ادھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ تیرا میرا کھیل اپار، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایکا سیس
 تیرے دھراں دستار، دست اپنے نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبدی سُت آپ وڈیائیندا۔ شبدی سُت
 سچا راجا، سو پُرکھ زرنجن آپ بنائیا۔ تیرے اندر میرا کاجا، تَدھ بن ملے نہ کھئے وڈیائیا۔ تیرا کھیل میرا جہازا، ساچا رہبر راہ سمجھائیا۔
 تیری میری اِکو لاجا، لاجونت ہونے سہائیا۔ میرا ناؤں تیری اوازا، تیری آواز میری وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 زرنجن زرنجن رہیا سمجھائیا۔ ساچے سُت شبد بلکار، ہر جو بل آپ جنائیندا۔ تیرا میرا اِک وہار، بوہاری کھیل کرائیندا۔ تیرا میرا ناتا اگم
 اپار، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ تیرا میرا مندر اِک دوار، در دروازہ اِک کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا
 ساچا ور، ساچی سیکھیا اِک سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا کھولے جاگ، ہر جاگرت نور درسائیا۔ تیرا میرا اِک ویراگ، ویراگی آپ جنائیا۔
 تیرے مندر میرا بھاگ، بھگوان آپ سمجھائیا۔ کرے کھیل غریب نواز، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور،
 شبدی سُت بوجھ بوجھائیا۔ ساچی بوجھ سری بھگوان، آد پُرکھ آپ جنائیندا۔ سُت دُلا رے ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ تیرا
 کھیل کرے مہان، زرنجن نور نور پرگٹائیندا۔ تیرا ناؤں سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ پُرکھ اکالا دیوے دان، دیاوان جھولی
 پائیندا۔ بنس سرینس کھیل مہان، انس انس انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، آد آد دھر

فرمانا آپ سُنائیندا۔ دُھر فرمانا ایکا ایک، ہر جو ہر ہر آپ سُنائیا۔ پُرکھ اکال ساچی ٹیک، دُوچی اور نہ کھئے سرنائیا۔ بن نیتر نینا لینا پیکھ، ہر ساچا آپ وکھائیا۔ نہ کوئی رُوپ رنگ نہ ریکھ، تتوت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہار مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی دئے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ شبد سٹ کر ونجارا، ساچا ہٹ چلائیندا۔ وشن برہما شو کر پسارا، ترے ترے میل میل ملائیندا۔ پنچم پنچ پنچ اکھاڑا، پنچم اپنا ناد وجائیندا۔ لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، چارے کھانی ونڈ ونڈائیندا۔ چارے بانی بول جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، ساچی سیکھیا اک جنائیندا۔ لیکھا لیکھا دُھر دربارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سارا، سرگن نرگن رنگ چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبدی ہٹ کھلائیندا۔ شبدی ہٹ ہر جو کھول، کھیل کرنہار اکھوائیا۔ ایکا کنڈے تولیا تول، تولہارا نظر نہ آئیا۔ لکھ چوراسی اندر موں، رُوپ انوپ آپ دھرائیا۔ شبدی سٹ تیرے نال کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ آد جگاد رہنا اڈول، نہ سکے کھئے ڈلائیآ۔ جگ چوکرئی تیرا گھول، ہر کرتا ویکھ وکھائیا۔ در دروازہ آپے کھول، پنچ تت سوڈا ہٹ وکائیا۔ آتم پرما تم سے کول، گھر گھر وچ آسن لائیا۔ راگ اناد سُنائے ساچا سوہلا سوہل، بن تندی تند ستار بلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سٹ دئے وڈیائیا۔ شبد سٹ کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ وشن برہما شو تیرا گیان، گیان نیتر اک وکھائیندا۔ تیری دھوڑ سرب اشنان، لکھ چوراسی آپ کرائیندا۔ تیرا منتر دو جہان، نرنتر آپ سُنائیندا۔ تیرا کھیل ویکھے بھگوان، بھگون اپنا ویس وٹائیندا۔ تیرا نشانہ دو جہان، لوآن پُریاں آپ وکھائیندا۔ تیرا کھیل کھیل مہان، جیرج اندج اُتہج سینتج نال ملائیندا۔ وست امولک دیوے دان، کایا گولک آپ ٹکائیندا۔ انبولت اپنا دیوے نام نشان، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ گھر گھر کھولے تیری دکان، گرہ گرہ تیرا ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سیکھیا اک جنائیندا۔ ساچی سیکھیا سُن لے میت، ہر مٹر پیارا آپ جنائیا۔ جگ جگ چلے تیری ریت، ریتیان آپ سمجھائیا۔ تیرا کھیڑا اک انڈیٹھ، گھر گھر وچ لئے بنائیا۔ نرمل نرمل تیری پریت، پریتیان آپ سمجھائیا۔ تیری دھارا ٹھنڈی سیت، سانک ست ست رکھائیا۔ تیرا ڈھولا ساچا گیت، سوہنگ اکھڑ اک پڑھائیا۔ تیرا مندر سدا اتیت، ڈھیری ڈھاہ خاک نہ کھئے ملائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی

کَریا کر، سَت دُلا رے رہیا جنائیا۔ سَت دُلا رے اُٹھ بلدهار، ہر سَتگر آپ سُنایا۔ تیرا کھیل اپر اپار، پُکھ ابناسی آپ رچایا۔ لکھ
 چوراسی کر تیار، ترے گن مایا بندھن پایا۔ پنج تت تت ویکھ اکھاڑ، نرگن سرگن ناچ نچایا۔ لیکھا جان بہتر ناڑ، ہاڈی ہاڈی میل ملایا۔
 گاڈی بنیا ایک اونکار، بن زتھوہی رتھ چلایا۔ ساتھی ہویا اندر باہر، گپت ظاہر بھیو نہ رایا۔ ساقی بنیا آپ کرتار، امرت جام ہتھ اُٹھایا۔
 تاکی کھول بند کواڑ، بجر کپاٹی کُنڈا لایا۔ ساچی ہاٹی کر تیار، دسم دوا ری بھیو چُکایا۔ نرمل باقی کر اُجیار، اندھ اندھیرا دئے گویا۔
 ساچی گھاٹی دیوے چاڑھ، پھڑ باہوں آپ اُٹھایا۔ تیرا ناؤں بول جیکار، جے جیکار دئے سُنایا۔ تیری سیوا اپر اپار، انحد راگی راگ الایا۔
 برہم برہمادی ہو تیار، برہمانڈ تیری ونڈ ونڈایا۔ کرم کانڈ تے رکھے باہر، پرکرتی رنگ نہ کھئے چڑھایا۔ سورا سرینگ تیرا ناؤں کرے اُجیار،
 اُجرت قیمت نہ کھئے لگایا۔ نو کھنڈ پرتھی دیوے ادھار، ستار دیپاں آپ سمجھایا۔ وشن برہما شو پنہار، کروڑ تینتیس سس جھکایا۔
 سُرپت منگے چرن دھوڑی چہار، نیوں نیوں مستک کُکا لایا۔ تیرا ناتا وچ سنسار، پُکھ بدھاتا دئے جُڑایا۔ سرگن سرگن کرے پیار، نرگن
 نرگن ویکھ وکھایا۔ کاغد قلم جائے ہار، تیرا انت کسے نہ پایا۔ محل اٹل تیرا مینار، پُکھ ابناسی آپ وسایا۔ سَت شبد اُٹھ ہو تیار، نرگن
 ساچی سیو لگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا دھندا آپ جنایا۔ ساچے دھندے لائے بھگوان،
 دھواں دھار نہ کھئے رکھائیا۔ لکھ چوراسی دینا گیان، گر اکو اک جنائیا۔ تیرا ناؤں ناد پردھان، دو جہاناں دینا سُنائیا۔ لکھ چوراسی کر
 پروان، دُھر پروان ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک تت رہیا درڑائیا۔ سُنیا سندیسہ دُھر درباری، شبد
 شبدی سس جھکائیندا۔ تیری مہا اپر اپاری، بھیو ابھید نہ کھئے رکھائیندا۔ تیرے حکمے کران کاری، ساچی کرنی کار کھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون ویلا میل ملائیندا۔ کون ویلا میلے میل، مل مل اپنی خوشی منائیا۔ کون دوارے
 بنے سجن سہیل، لوک مات پھیرا پائیا۔ کون گھر وکھائے نویل، نظر کسے نہ آئیا۔ کون روپ کھیلے کھیل، بھیو ابھیدا بھیو جنائیا۔ کون دھار
 گرو گرو چیل، گر چیل ناؤں رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ایک دینا ساچا ور، میری اچھیا پور کرائیا۔ ساچی اچھیا
 کرنی پور، پرہ تیرے آگے عرضوئیا۔ کون روپ حاضر حضور، نرگن جوت نور رُشنائیا۔ کون کھیل کھیلے لکھ چوراسی چتر سگھڑ مورکھ

مؤڑھ، گیان دھیان نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پڑدہ دئے اٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ سٹ دُلا رے مارگ دس، ساچا راہ جنائیندا۔ نِت نوت آواں نٹھ، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ سرگن اندر جاواں وس، گر گر ناؤں رکھائیندا۔ تیرا ناؤں کر پرکاس، صفتی صفت صلاحیندا۔ چاکر بن بن داسی داس، لکھ چوراسی سیو کھائیندا۔ پوری کران پنج ت ت آس، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ بن نیتر ویکھاں پرتھی آکاش، گگن گگنتر چرناں ہیٹھ دباؤنیدا۔ پاربرہم برہم دیوے ساتھ، ایش جیو جوڑ جڑائیندا۔ گوپی کابن پاوے راس، نٹوآ اپنا سانگ وکھائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق رُوپ پرگٹائیندا۔ سرب گناں گن آپے تاس، گنوتنا ناؤں دھرائیندا۔ ناؤں جنائے بودھ آگادھ، بودھ آگادھا کھیل وکھائیندا۔ نیش اکھر اپنی داد بن ہتھاں آپ ورتائیندا۔ بن پڑھیاں دیوے یاد، یادداشت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بن رسنا جہوا بئی دند لگائے آواز، دُھر نادی ناد سُنائیندا۔ بن کھادیاں پیتیاں دے سواد، امرت رس اک چکھائیندا۔ لکھ چوراسی ڈونگی کندر وچوں لے لادھ، گھر ساچے پھیرا پائیندا۔ بھگت بھگوان بنائے سچے ساک، ناتا ہور نہ کھئے جڑائیندا۔ سنتاں دیوے اپنی دات، نام خزانہ ہتھ اٹھائیندا۔ گرمکھاں پُچھے آپے وات، گر گر اپنی گود بہائیندا۔ گرسکھ رکھے اپنی ذات، دوجی ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ آتم سیج سہائے کھاٹ، پاوا چول نہ کھئے جنائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، ساچا نور چند چمکائیندا۔ آد جگاد ساچی گاتھ، آتم پرما تم آپ پڑھائیندا۔ جگ چوکری چلائے راتھ، بن رتھوایی سیو کھائیندا۔ لیکھا جان تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ حُکمے وچ پھرائیندا۔ شبد سنہیڑا دے دے پات، گر اوتار سیو کھائیندا۔ پیر پیغمبراں کھول تاک، جھاک اپنی اک کرائیندا۔ لیکھے لائے ماٹی خاک، پاکی پاک رنگ چڑھائیندا۔ شبد سٹ تیرا اکو واک، دو جہاناں آپ الاؤنیدا۔ ترے بھون دھنی کھیلنہارا کھیل تماش، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں لوک تیری ذات، تیری ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک رکھائیندا۔ ساچا مارگ اکو اک، ایک اونکارا آپ جنائیا۔ آد پُرکھ بن قلم شاہی دتا لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ شبد سٹ تیری جھولی پائی بھکھ، بھنڈار اتوٹ اٹ جنائیا۔ ساچی سکھیا لینی سکھ، سکھیا سکے نہ کھئے بھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہییا۔ شہنشاہ شاہ ہر نرکارا، کرتا اپنی کار کھائیندا۔ لکھ چوراسی بھر

بہنڈارا، بھرپوری ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکڑی کر پسارا، نت نوت دھار چلائیندا۔ حُکے اندر کھیل نیارا، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، رہبر اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ رہبر بنے آپ ملاح، بیڑا ہر جو آپ چلائیا۔ نرگن سرگن دئے صلاح،
 گر اوتار کرے پڑھائیا۔ بودھ اگادھا بھیو کھلا، بھیو ابھیدا دئے جنائیا۔ شاستر سمرت وید وڈیا، پُران پُرانی ڈھولا گائیا۔ گیتا گیان اک درڑا،
 درڑھ وشواس دئے سمجھائیا۔ انجیل قرآنا آپ سنا، تیس بتیسا مان رکھائیا۔ سچ حدیثا آپ پڑھا، نبی رسولان نال ملائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدي سُت تیرا راہ چلائیا۔ شبدي سُت تیری ونڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ ونڈائیندا۔ تیرا کھیل وچ برہمنڈ،
 برہماد تیرا ناد وجائیندا۔ تیرا لیکھا جیرج انڈ، اُتبھج سینج تیرا رنگ چڑھائیندا۔ تیرا ناؤں گیت سہاگی چھند، گر اوتار گر گر گائیندا۔ تیرا
 پریم سچا اند، اند اور نہ کیسے بھائیندا۔ تیرا کھئے نہ میٹے پنڈھ، پاندھی نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سُت
 ڈلارے دیوے ور، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ملیا ور دُھر دربار، شبدي سُت خوشی منائیا۔ پرہہ ملیا سچا یار، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لکھ
 چوراسی دئے بہنڈار، وست امولک اک وکھائیا۔ برہم پارہرم کر تیار، کایا ماٹی ہٹ چلائیا۔ ڈونگھی بھوری کھیل نیار، نرگن داتا آپ
 کرائیا۔ نو در کھول آپ کواڑ، اپنی کھڑکی بند کرائیا۔ ڈونگھی رکھے ایکا غار، سکھمن ٹیڈھی ناؤں دھرائیا۔ ایڑا پنگل پھریدار، پھڑ باہوں
 آپ رکھائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار، آسا ترسنا مایا ممتا گرہ مندر آپ وسائیا۔ شبد اناد سچي دھنکار، انحد راگی راگ الاٹیا۔ امرت آتم
 ٹھنڈا ٹھار، نجھر بیٹھا بند کرائیا۔ جوتی نور نور اُجیار، آد نرنجن سیو کھائیا۔ بجر کپاٹی کھول کواڑ، ساچا مندر دئے سہائیا۔ آتم سیجا اک
 نیار، سیج سہنجی دئے وڈیائیا۔ شبدي میتا ٹھانڈا سیتا گائے اپنی وار، سوہلا ڈھولا اک سُنائیا۔ ساچا میلا دُھر دربار، دُھر درباری آپ
 کرائیا۔ ساچی سخیان منگلچار، مل مل خوشی منائیا۔ آتم پرما تم کرے پیار، گلوکڑی ایکا پائیا۔ ساچی سیجا سوئن پیر پسار، دوسر سکے
 نہ کھئے اٹھائیا۔ ناتا بنے کنت بہتار، کنت کنتوہل خوشی منائیا۔ شبد سُت تیرا محل مینار، پُرکھ ابناسی آپ وسائیا۔ اپنی کریا آپے دھار،
 نرگن نرگن نال ملائیا۔ ناؤں رکھ گر اوتار، گر سکھیا سکھ سمجھائیا۔ کھیلے کھیل چوکڑی جگ چار، ستجگ تریتا دوپر کلجگ آپ
 ہنڈھائیا۔ سیوا لا تئی اوتار، ترے ترے ویکھے تھاوں تھائیا۔ بھگت بھگونت دے ادھار، لوک مات ہوئے سہائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد حق

حقیقت سنائے سچ جیکار، مقالے حق اک خدائیا۔ محبان بیدو بی خیر یا اللہ پروردگار، مقالے حق وسے شہنشاہیا۔ ستگر رُپ زراکار، زرنکار اک ہو آئیا۔ پنج تت دیونہار ادھار، تتو تت نال ملائیا۔ سرگن نانک کر پیار، زرگن نانک لئے پڑھائیا۔ اک بہائے سچ دوار، سچکھنڈ دوارا اک وکھائیا۔ رسنا بول جے جیکار، بن رسنا جہوا گائیا۔ ساچا ونج ونج واپار، ساچا ہٹ اک چلائیآ۔ ست ست کرے پیار، ست ستوادی دئے سمجھائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا دھار، شبدی رُپ وکھائیا۔ شبدرگرو شبداوتار، شبدا چیلاناؤں دھرائیا۔ شبدا مندر شبدا دوار، شبدا مسیت مٹھ بیٹھا رُپ وٹائیا۔ شبدا کایا وڑ کرے پیار، شبدا لکھ چوراسی ٹھیکر بہن وکھائیا۔ شبدا امرت ٹھنڈا ٹھار، شبدا امیوں رس رس آپ پئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، زرگن دیوے مان وڈیآئیآ۔ شبدا رنگ سدا رنگ راتا، رنگ اکو اک جنائیندا۔ شبدا گردیو سدا پت ماتا، پتا پوت گود سہائیندا۔ شبدا گرُ جگ جگ ناتا، پنج تت کایا جوڑ جڑائیندا۔ شبدا گرُ گر ڈونگھا کھاتہ، ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ شبدا گرُ گر گا گاتھا، شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان، انجیل قرآن کھانی بانی مات پڑھائیندا۔ شبدا گرُ گر ساچا ساتھا، زرگن سرگن سرگن زرگن آد جگاد جگا جگنتر دو جہاناں سنگ نبھائیندا۔ نانک زرگن پاربرہم پرہہ ویکھ تماشہ، بل بل اپنا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا ناؤں شبدا پرگٹائیندا۔ نام شبدا ساچی دات، گر ستگر جھولی پائیآ۔ جگ چوکڑی میٹ اندھیری رات، اندھ اندھیر گوائیا۔ اینھے اوتھے دو جہان دیوے ساتھ، سگلا سنگ اکھوائیا۔ لکھ چوراسی توڑے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدا گر دئے وڈیآئیآ۔ شبدا گرُ گر وڈ بلوانا، گردیو اشٹ اکھوائیندا۔ آد جگادی پھرے بانا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ بودھ آگادھ ناد ترانہ، تریا راگ سنائیندا۔ جاگرت سووت کھیل مہانا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دھار آپ جنائیندا۔ ساچی دھار ایکونکار، ایکا وار جنائیا۔ جگ چوکڑی پیتے چار، چار چار کھیل کرائیا۔ پنچم پنچ پنچ سکدار، پنچم دیوے مان وڈیآئیآ۔ اوچو اوچ اکم اپار، بے آنت بے آنت سچا شہنشاہیا۔ نیچو نیچ نیچ وچ سنسار، ستگر نانک گیا سمجھائیا۔ پاربرہم دا اک دربار، دو جا گھر نہ کھئے وکھائیا۔ جس گھر وچوں پرگٹ ہوون گر اوتار، پنج تت ماٹی باٹی بن بن لوک مات سیو کھائیا۔ سو صاحب سب دا سانجھا یار، آخر اکو اک اکھوائیا۔ سچ توفیق

مددگار، دستگیر دست ملائیا۔ ویکھنہارا شاہ حقیر وچ سنسار، اوج نیچ دئے وڈیائیا۔ ورنان برنان وسے باہر، کھتری براہمن شوڈر ویش ہومے نہ کھئے رکھائیا۔ آد جگادی جگ جگ کار، کرنی کرتا آپ کھائیا۔ نو سو چورانوے چوڑی جگ وبار، گر اوتاراں کرے پڑھائیا۔ سچ سندیسہ دیوے اتم دھار، حکمی حکم سنائیا۔ پیر پیغمبر کرن پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی دیوے مان وڈیائیا۔ ست شبد چڑھیا چا، ہر ستگر دیا کھائیا۔ آد آنت بنے ملاح، میرا بیڑائے بٹھائیا۔ جگ جگ دیوے سچ صلاح، گر اوتار نال رلائیا۔ اپنا ناؤں لے پرگٹا، پرگٹ اپنی کل وکھائیا۔ وشن برہما شولے پڑھا، ساچی ویدیا اک وڈیائیا۔ نش اکھروں اکھڑ لے بنا، نرگن سرگن کر رشنائیا۔ بن بوند رکت قدرت قادر لے وسا، وس وس اپنی خوشی منائیا۔ لکھ چوراسی دھندے دئے لگا، نار کنت جوڑ جڑائیا۔ جوں بھاوے توں لے چلا، ہر کا بھیو نہ کھئے سمجھائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل سہج سبھا، چال نرالی اک رکھائیا۔ کاغذ قلم شاہی بنے گواہ، گرو گرو گر دئے سمجھائیا۔ نو نو چار پندھ دئے مکا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ نانک نرگن سرگن نانک گیا سمجھا، سریشٹ سبائی کرے پڑھائیا۔ کلجگ اتم پھیرا پائے آ، مہابلی اپنا بل دھرائیا۔ نہکلنک ناؤں لے رکھا، ڈنکا ایک شبد وجائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ لکھ چوراسی من کا منکا دئے بھوا، من واسنا آپ مٹائیا۔ جن جن کا روپ دئے بنا، ہرجن ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ آتم پرما تم پرما تم آتم اک دوارے دئے وکھا، دئی دویتی پڑدہ لاییا۔ سوہنگ ڈھولا ساچا گا، کایا چولا دئے بدلائیا۔ ہوئی ہوئی مکھڑا دئے وکھا، لکھا رہیا جو سچا ماہیا۔ جن بھگتاں بھکھ دئے مٹا، ترسنا نیڑ نہ لاگے رائیا۔ کلجگ اتم اپنا ناؤں دھرا، نہکلنک آپ اکھوائیا۔ گوبند میلا سہج سبھا، گر چیل ویس وٹائیا۔ سمبل ڈیرہ اپنا لا، ساڈھے تین ہتھ بنک سہائیا۔ کل کلکی پھیرا پا، جگت جگدیش ہوئے سہائیا۔ ساچی شرع دئے سمجھا، شریعت وچ کدے نہ آئیا۔ اصلیت سب دے آگے دئے وکھا، کوڑی کریا میٹے ساری شاہیا۔ دین مذہب ذات پات جھوٹھا ناتا دئے تڑا، سچ سچ کرے پڑھائیا۔ اکو نور جلوہ خدا، رام رحیم اک اکھوائیا۔ ایک کرشنا روپ لیا وٹا، مکند منوہر لکھی نرائن اک جنائیا۔ ایک کوہ طور جلوہ رہیا وکھا، موسے محبت اک وکھائیا۔ ایک عیسیٰ نوری نور کیتا جدا، خدا ایک رنگ رنگائیا۔ ایک محمد ڈنکا دتا وچا، ڈورو ایک ہتھ پھڑائیا۔ چوڈاں طبقات پھیرا پا، شبد اکو اک سکھائیا۔ الفیے کرے نکاح، نقطہ نوں نہ کھئے

سمجھائیا۔ صفتی صفتِ صفتِ خدا، بے نظیر بے پرواہیا۔ کلجگ اتم اپنا سودا مفتو مفت دئے ورتا، قیمت کرتا نہ کھئے لگائیا۔ جس نون سریشٹ کہندی رہی جدا، سو پرگٹ نظری آئیا۔ جس اتوں پیر پیغمبر ہندا رہیا فدا، سو فطرت اپنی آپ دکھائیا۔ جس پچھے ذکرے ذکر لیا چلا، سو ظاہر ظہور کرے رُشنائیا۔ ایکا نام دئے وڈیا، وڈ وڈا آپ پرگٹائیا۔ چھوٹا نکا اپنے راہے دئے پا، رہبر بنے بے پرواہیا۔ صبر پیالہ دئے پیا، بے صبر دئے رُڑھائیا۔ من زور جبر جابر دئے گوا، نون سو اکھر اک سمجھائیا۔ ساچی پٹی دئے پڑھا، آتم پر ماتم کر گڑمائیا۔ ہر کا رُپ نیچ نیتر سچ اکھیں دئے دکھا، گھر وچ گھر ملے بے پرواہیا۔ گرسکھ کاپا گلی ککھ بھاگ دئے لگا، ساڈھے تن ہتھ محل اٹل کر رُشنائیا۔ گر گوبند میلا سبج سُبھا، سُر ت شبد کرے گڑمائیا۔ کلجگ اتم پھیرا پا، لکھ چوراسی ورو لے تھائوں تھائیا۔ پردہ اوبلا دئے اٹھا، دوئی دھار رہن نہ پائیا۔ ساچا مارگ دئے لگا، چار ورن اک گڑمائیا۔ ساچا منتر دئے درزا، آتم کر رُشنائیا۔ اگنی بسنتر دئے بوجھا، تتی وا نہ لاگے رائیا۔ ساچے گگن دیپک جوت دئے جگا، نرگن نور کر رُشنائیا۔ سرب جیاں دا اکو پتا اکو ماں، پُرکھ اکال اکھوائیا۔ دوسر ہوئے نہ کھئے سہا، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیا۔ رائے دھرم دئے سزا، پھڑ پھاسی گل وچ پائیا۔ لاڑی موٹ کرے نکاح، رنڈی کوکے دئے ڈبائیا۔ چتر گیت لیکھا دئے دکھا، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ نو کھنڈ پر تھی نیتر رووے مارے دھاہ، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیا۔ بن ہر نامے کوئی نہ سکے پار لنگھا، منجھدھار ڈبے سرب لوکائیا۔ ساچی سرن نہ دیوے کوئی پناہ، گناہ سکے نہ کھئے بخشائیا۔ مٹکھ جیو گر کا بھلے راہ، من مت کرے لڑائیا۔ نانک گوبند کیسے نہ ملیا آ، سُنجی سیج بن ہر کنت نہ کھئے سہائیا۔ جوٹھے جوٹھے ڈھولے رہے گا، سو بلا سچ نہ کھئے درڑائیا۔ وبھچار رہے کما، گرودوارا ویسوا گھر بنائیا۔ پُرکھ ابناسی دیونہار سزا، سچکھنڈ بیٹھا ویکھے تھائوں تھائیا۔ مکے کعبے نہ کھئے رضا، حق حق نہ کھئے جنائیا۔ بن نکاحوں ہوئے نکاح، دھیاں بہیناں رہے تکائیا۔ اللہ رانی نین رہی شرما، کواری کتیا اکھ نہ سکے اٹھائیا۔ ملیا میاں نہ بے پرواہ، میری رنگلی مہندی کم کیسے نہ آئیا۔ صدی چوڈھویں رہی بتا، چوڈس چند نہ کھئے رُشنائیا۔ چار یار نہ بنن گواہ، ویلے آنت نہ کھئے سہائیا۔ محمد بیٹھا مکھ بھوا، میری چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ پُرکھ ابناسی کرے کھیل مہا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ تیری کوئی نہ پکڑے بانہ، تیرا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، رحمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اللہ رانی رہی کوک،

کوک کوک سُنايا۔ میری آنت نہ چُکی چوک، میرا پندہ نہ کسے مُکایا۔ بن تُدھ ست نہ لائے کوئی بھوک، فقرہ نام نہ کھئے سُنايا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر میرے ہتھ بٹکایا۔ پروردگار ساچا میاں، مہربان دیا کھائیا۔ اللہ رانی تیرا تٹا حیا، دھیرج دھیر
 نہ کھئے دھرائیا۔ تیری جڑ اگھاری گوبند نیہا، نہ سکے کھئے لگائیا۔ اُمت دسدے ونڈ ملے ساڈھے تِن ہتھ سیا، پُرکھ ابناسی حصہ پائیا۔
 کوڑی کِرپا میٹے وچوں حیا، جیون جُگت اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد تیرا کھیل آپ
 کرائیا۔ شبدي کھیل اپر اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن ہو اُجیارا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ ویکھنہارا مندر مٹھ شودوال
 گروُدوارا، مسیت اپنا پھیرا پائیندا۔ اٹھسٹھ جانے تٹ کنارہ، گنگا جمناسُستی گوداوری پردہ آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، شبد سُت دیوے ور، آد آنت جگا جُگت، تیرا نام آپ وڈیائیندا۔ تیرا ناؤں شبد اکتھ، مہما اکتھ کتھی
 نہ جائیا۔ کلجگ اتم تیری وتھ، ستگر پورا آپ ورتائیا۔ جن بھگتاں اندر دیوے رکھ، کر کِرپا آپ بٹکائیا۔ کر پرکاس کوٹن رو سس،
 اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ پردے اندر آپے وس، ہر اپنی بوجھ بوجھائیا۔ امرت دیوے ساچا رس، کول ناہہ اُٹائیا۔ پنچ وکارا ستھر لاپے
 ستھ، سکے نہ سر اُٹھائیا۔ ساچا منتر اکو دس، سوہنگ کرے پڑھائیا۔ آد جگاد پُرکھ سمرتھ، شہنشاہ اک ہو جائیا۔ نرگن درشن سگل
 وسورے جائن لتھ، سرگن شانت ست کرائیا۔ لہنا چُکے تے اٹھ، نو در پینڈا دئے مُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، کوڑی کِرپا دئے کھپائیا۔ کوڑی کِرپا دیوے کٹ، ایکا کھنڈا نام چمکائیا۔ سچ سچ چلائے ساچا
 ہٹ، بن ونجارا سیو کھائیا۔ سرشٹ سبائی اکو مت، گر گیان اک درڑائیا۔ سرشٹ سبائی اکو رس، امرت اتم دئے چکھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد گر اک سمجھائیا۔ شبد گرو گر آد آنت، مدھ اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ جگ بناونہارا بنت، گھڑن
 بھنن بھنن گھڑن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ کرے ہر جو آنت، آنت لیکھا آپ مُکائیندا۔ گرمکھ ویکھ ساچے سنت، ست ستوادی دیا
 کھائیندا۔ ہوئے گڑھ توڑے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھائیندا۔ اتم پرما تم ایک منت، منتر اپنا نام سمجھائیندا۔ ملے وڈیائی وچ جیو
 جنت، جو جن ہر چرنی چت لائیندا۔ سُرتی شبدي میلا ساچے کنت، ہر ستگر آپ وکھائیندا۔ ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن سچ

سُچ بنائے آپ بنت، ساچی سیکھیا ساکھیات سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کھیل کرے آد آنت، جُگا جُگنت
جُگ جُگ ویس انیک رُپ وٹائیندا۔

★ ۱۷ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی تیجا سنگھ دے گرہ پنڈ صادق ضلع فروزپُڑ ★

سچکھنڈ نواسی سچ دربارا، ست پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ تخت نواسی شاہ سیکدارا، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ شبد اگتی دُھر
فرمانا، ناد انادی آپ الائیندا۔ حُکمی حُکم حُکم ہر ورتارا، دُھر سندیسہ آپ سُنائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگور بھيو نہ آئیندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی سِری بھگوان، ہر کرتا آپ کرائیا۔ جودھا سورپیر بلی
بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیا۔ وشن برہما شو ویکھے مار دھیان، نرگن داتا
بے پرواہیا۔ دیونہارا ساچا دان، ترے گن میلا میل ملائیا۔ پنچم پنچ کر پردھان، لیکھا جانے سچا شہنشاہیا۔ نرگن سرگن کھیل مہان،
لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ اندج جیرج اُتہج سینج دیونہارا دان، داتا دانی آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے ہر نرنکارا، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ شبدي سْت سْت پیارا، پُرکھ ابناسی آپ اُپائیندا۔ دیونہارا
وست تھارا، تھر گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ ایکا نام اک ونجارا، ہر جو اپنا ہٹ کھلائیندا۔ ایکا ویکھے وگسے ویکھنہارا، رُپ رنگ ریکھ نہ
کھئے رکھائیندا۔ آد جگادی ساچی کارا، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ بودھ اگادی بول جیکارا،
پاربرہم ویتا اک پڑھائیندا۔ چارے ویدان دئے ادھارا، آدرش اپنا اک جنائیندا۔ ونڈن ونڈ ونڈے سنسارا، وشنوں اپنی کُل وکھائیندا۔
جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جگادی اک کرائیا۔ نرگن سرگن دے
دے وتھ، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ سرگن نرگن مہا اکتھ، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ اندر وڑ چلائے رتھ، رتھ رتھوہی شہنشاہیا۔ ساچا مارگ
ایکا دس، ایک اونکارا ناؤں صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی کرنی کرے وہار، فُدرت

قادر کھیل کھلائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ پنچم تت
 تت اکھاڑ، اپ تیج وائے پرتھی آکھ بندھن پائیندا۔ من مت بُدھ دے آدھار، آسا ترسنا نال ملائیندا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار کر
 شنگار، ہوئے ہنگتا گڑھ بنائیندا۔ کرے کھیل اپر اپار، اپرپر اپنی دھار چلائیندا۔ گھر وچ گھر کر تیار، ڈونگی بھوری آسن لائیندا۔
 امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ رکھائیندا۔ نرگن جوتی کر اُجیار، کھلاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ شبد اگئی انحد دھار، دُھن انادی ناد
 وجائیندا۔ برہم برہمادی پاوے سار، پاربرہم پرہہ کھیل کھلائیندا۔ ساچا مارگ وچ سنسار، انڈج جیرج اُتہج سینج آپ لگائیندا۔ چارے
 کہانی کر پیار، چارے بانی آپ پڑھائیندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری نرگن گائے سرگن وار، ساچا سوہلا آپ سنائیندا۔ آتم پرما تم دے آدھار،
 ایش جیو گنڈھ پوائیندا۔ سُرتی شبد کر جیکار، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ برہم پاربرہم لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر درباری دیا
 کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل ہر نرکارا، لکھ چوراسی بنت بنائیا۔ نرگن
 سرگن دے آدھارا، ادھر ادھر ہوئے سہائیا۔ مانس مانکھ کر پیارا، مانو دیوے وڈ وڈیائیا۔ شبد اگئی سچ جیکارا، جے جیکار اپنے ناؤں
 سنائیا۔ کاغذ شاہی قلم لکھارا، لکھ لکھ لیکھا دے درڑیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدی شبد صلاحیا۔ ہر کا
 شبد ہر کا ناؤں، ہر ہر اپنے رنگ رنگائیندا۔ ہر جو وسے ہر گھٹ تھائوں، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ کرے کرے ساچا نیائوں،
 نیانکاری آپ ہو جائیندا۔ لکھ چوراسی پتا ماؤں، پوت سپوتے گود ہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، ساچا بھيو آپ جنائیندا۔ ساچا بھيو نرگن سرگن دھار، دھرنی دھرت دھول دے وڈیائیا۔ سیوا کرے اگم اپار، بن سیوک سیو
 کھائیا۔ پرگٹ ہو وچ سنسار، نرگن سرگن ویس وٹائییا۔ ناؤں دھر گرو اوتار، گر گر شبدی ناد سنائیا۔ لکھ چوراسی کرے بے دار،
 آس نندرا دے مٹائییا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، پُرکھ اکال اکال پڑھائییا۔ رام رمیا سدا دیال، دینن اپنے رنگ رنگائییا۔ جگ چوکری کھیلے
 کھیل کمال، کھیلنہار سچا شہنشاہیا۔ ستجگ تریتا دواپر لوک مات بنائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک وکھائییا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ جنائییا۔ ساچی سیوا گر اوتار، ہر کرتا آپ جنائیندا۔ برہما ست کر پیار، سنت کمار آپ

سہائیندا۔ براہ دیوے اک آدھار، بگے پُرش ویکھ وکھائیندا۔ حیکریو کر پَسار، موہنی اپنا رنگ رنگائیندا۔ نر نرائن کھیل نیار، کپل مَن وڈ
 وڈیائیندا۔ دٹا ترے دے آدھار، رکھپ اپنا بھیو چکائیندا۔ پرتھو کھولنہار کواڑ، متس اپنا نام درڑائیندا۔ کچھپ دیوے اک آدھار، دھنتر
 ایک راہ جنائیندا۔ موہنی رُوپ آپ نرنکار، نرگن نراکار رُوپ وٹائیندا۔ ہنس ہنسا بول جیکار، پنکھی پنچھی لیکھے لائیندا۔ نر سنگھ
 کھیل اپر اپار، بل باون پردہ اٹھائیندا۔ ہری ہر ہو تیار، گج بندھن آپ کٹائیندا۔ دھرو دیوے اک آدھار، نر نرائن سوہا پائیندا۔
 ستجگ ساچی کرے کار، ایک اٹھا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ جگ
 کھیل پُرکھ سمرتھ، ہر جو ہر ہر آپ کرائیا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ تریتا تریا رُوپ کر پرگٹ، ترے گن ویکھے
 چائیں چائیا۔ آپ جنائے اپنا جس، پاربرہم برہم کرے سچ پڑھائیا۔ پرسرام وکھائے ایک ہٹ، ہٹ ہٹوانا کُنڈا لاییا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس رمیا رام، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ اپنا کھیل سدا نیشکام، آسا
 ہور نہ کھئے وکھائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، سری بھگوان ویس وٹائیندا۔ تورنہارا وڈ ایہان، ایہانی کھئے رہن نہ پائیندا۔ غریب نایان
 دیونہارا مان، سچ فرمان اک سنائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، نوبت ایک نام وجائیندا۔ تریتا ویکھنہارا مار دھیان، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، درشت ایشٹ گردیو وشت وشت اپنا راگ جنائیندا۔ تریتا اتم آیا پار، پاربرہم پرہم میٹ مٹائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار،
 کرنہار سچا شہنشاہیا۔ ساچے ست دئے آدھار، ست ستوادی کرے پڑھائیا۔ وید ویاسا بن لکھار، پُران اٹھاراں گیا سمجھائیا۔ لیکھا جانے
 لکھ چار ستاراں ہزار، ست ست اپنا ناؤں درڑائیا۔ اچی کوک کوک پُکار، درگاہ ساچی گیا سنائیا۔ لکھ چوراسی دئے ہلار، ایک نام
 کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، پاربرہم پرہم بے پرواہیا۔ جگ چوگری کھیل کرے اپار، کھیلنہارا نظر نہ آئیا۔ وید شاستر سمرت
 صفت صلاحی بھرے سچ بھنڈار، صفتی صفت صفت وڈیائیا۔ کاغد قلم شاہی آنت نہ پاراوار، بڈھی چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ کابنا کرشنا میت
 مُرار، تریلوکی نندن ناتھ اناتھاں دئے وڈیائیا۔ ساچا چھندن کر تیار، گیتا گیان گیان درڑائیا۔ اٹھاراں دھیائے کر پروان، پروانہ آتم پرما تم دئے
 بھڑائیا۔ کرے کھیل وڈ مہربان، ساچی سیکھیا اک جنائیا۔ غریب نایان دیوے دان، داتا دانی سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،

آپ اپنی کِرپا کر، جُگ جُگ اپنا راہ چلائی۔ جُگ جُگ کرے وہار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ دواپر اتم اُتریا پار، کلجگ اپنا پھیرا پائیندا۔ پرہ چرنی ڈگا آن، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ ہوں بالی بڈھ انجان، تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ کر کِرپا سِری بھگوان، تیرے آگے جھولی ڈائیندا۔ ایکا دینا ساچا دان، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ سرب جیاں دا ساچا کاہن، لکھ چوراسی گوپی ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، بودھ آگادھی ایکا منتر، سرب جیاں بڈھ جانے انتر، انتر آتم وکھائیندا۔ انتر آتم ہر ہر رنگ، رنگ رنگیلا آپ جنائیا۔ گھر گھر سیج سہنجنی پلنگ، بن پاوا چول ٹکائییا۔ گھر گھر نام سچا مردنگ، انحد نادى ناد و جائیا۔ گھر گھر امرت سروور پائے ٹھنڈ، نجھر جھرنا رہیا جھرائیا۔ گھر گھر ڈھاپے دوتی کندھ، مایا ممتا پردہ آپ اٹھائیا۔ گھر گھر کیت گوبند چھند، شاستر سمتر بھیو نہ رائیا۔ گھر گھر دسے اک اند، اند اند وچ سمائیا۔ گھر گھر جوت زرنجن چند، سورج چند مکھ شرمائیا۔ گھر گھر سورپیر سورا سربنگ، گرہ مندر آسن لائیا۔ گھر گھر ٹیڈھی بنک رہیا لنگھ، اُچ محل اٹل پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل کلجگ دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ چھوٹے بالے تیری اتم وار، تیرا بھیو چکائیندا۔ نور الہی مددگار، حق حقیقت ویکھ وکھائیندا۔ لاشریک سانجھا یار، مقالے حق ڈیرہ لائیندا۔ تیرا میلا وچ سنسار، عیسیٰ موسیٰ جوڑ جڑائیندا۔ محمد کرے اک تیار، تیری آسا آسا نال پرنائیندا۔ لیکھا جانے وچ سنسار، وڈ سنساری دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کائنات، ہر کرتا آپ جنائیا۔ نبی رسولان دیوے دات، عالم علما کرے پڑھائیا۔ ایکا الف دئے نجات، یے یکتی دئے سمجھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی اپنی کار کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا لیکھا دئے جنائیا۔ ساچا لیکھا پروردگار، بے پرواہ آپ جنائیندا۔ زرگن سرگن کھیل اپار، اپرپر آپ کرائیندا۔ جُگ چوکڑی ویکھنہار، ستجگ تربتا دواپر کلجگ آپ بندھائیندا۔ لکھ چوراسی دے آدھار، آتم پرما تم منتر اک پڑھائیندا۔ کوٹن کوٹ کوٹ بول جیکار، تن چوٹ نگارے آپ لگائیندا۔ زرمل جوت کر اُجیار، اندھ اندھیر گوائیندا۔ پیر پیغمبر پیج سوار، دستگیر اپنا دست نال ملائیندا۔ شرع زنجیر کر تیار، انگ انگ نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سیکھیا ساکھیات سمجھائیندا۔

ساچی سِکھیا سِری بھگوان، آد جُگاد جنائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ آتم پرما تم اک گیان، برہم پاربرہم
 جنائیا۔ گر کا ناؤں رسن وکھان، ستگر میلا سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکرئی لیکھے پائیا۔ جُگ
 چوکرئی اُترے گھاٹ، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر چولا گیا پاٹ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ آنت آئے اندھیری رات،
 چوڈس چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت نار ہوئے کمذات، کلکھنی روپ آپ وٹائیندا۔ ہر کنت نہ بٹھے کھئے نات، ناتا بدھاتا نہ
 کھئے جڑائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی دھار وکھائیندا۔ نانک نرگن کر پرگٹ، پرگٹ اپنا حُکم جنائیندا۔ سچکھنڈ دوار وکھائے
 ساچا ہٹ، سچکھنڈ نواسی گنڈا لاپندا۔ پُرکھ اکال نرمل نور جوت ہڈ ماس ناڑی نہ کھئے رت، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ نہ کوئی ودیا نہ کوئی
 مت، من بُدھ نہ گنڈھ پوائیندا۔ اک اِکلا رہیا وس، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ نانک نرگن مارگ دیوے دس، ساچی سِکھیا آپ
 سمجھائیندا۔ سرب جیاں دا اِکورس، رس رسیا ہتھ پھڑائیندا۔ لوک مات دینا نس، نس، بن پاندھی پنڈھ مُکائیندا۔ چار ورن ملاؤنا ہس
 ہس، کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گھر بہائیندا۔ سرشٹ سبائی کر اِکٹھ، پُرکھ اکال دین دیال اِشٹ دیو گر اک جنائیندا۔ امرت آتم گھر
 گھر جھٹ، نجھر جھرنا اک جھرائیندا۔ شبدا اگمی مار سٹ، نام ندھانا ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی
 دات وڈ کرامات، نرگن نانک سرگن جھولی پائیندا۔ نانک ملیا نام ندھانا، نام ست دئے ورتائیا۔ پاربرہم پرہ پُرکھ سُلطانا، سچکھنڈ
 نواسی آپ ورتائیا۔ سرشٹ سبائی دینا برہم گیانا، برہم ودیا اک پڑھائیا۔ مُلا شیخ مسائق پنڈت ہون حیرانا، ہر کا بھیو نہ کھئے جنائیا۔
 مارنا تیر اک نشانہ، برہوں اگنی دئے بُجھائیا۔ درس دیکھائے مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کھائیا۔ بودھ اگادھا کھیل مہانا، نرگن سرگن کرے
 پڑھائیا۔ نیش اکھڑ کرے پروانہ، نام پروانہ دئے پھڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سِکھیا ساکھیات نرگن سرگن
 آپ جنائیا۔ نانک نرگن کر پروان، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا دات، ایکا اکھڑ کرے پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی کملاپات،
 نرگن شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ لکھ چوڑاسی اک جماعت، دوجی پٹی نہ کھئے پڑھائیا۔ سِری بھگوان ساچا نات، نہ کوئی توڑے توڑ
 تڑائیا۔ آتم پرما تم ساچی گاتھ، ساچا سوہلا اک سُنائیا۔ ہوئے سہائی اناتھان ناتھ، دیناں اناتھان دیا کھائیا۔ دھر دی بانی گائے گاتھ، ایکنکارا

مُکھ صلاحیا۔ ست نام ملی دات، کرتا پُکھ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، اپنا ناؤں آپ
 درڑائیا۔ اپنا ناؤں شبد گر گیان، نرگن نانک نام پڑھایا۔ لیکھا لکھ لیکھ لیکھ مہان، ایک پانجا جوڑ جڑایا۔ ترے ترے میلا وچ جہان،
 پنچم پنچم گندھ رکھایا۔ نانک انگد کر پروان، امرُو بھیو چکایا۔ امر داس رام داس سچ اشنان، سر سروور آپ کرایا۔ گر ارجن گر گر
 دے فرمان، گرُو گرتھ گردیو اک اپایا۔ سرِشٹ سبائی دیوے مان، ابھان، کھئے رہن نہ پایا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی کھتری براہمن
 شوڈر ویش سارے گان، دوسر ونڈ نہ کھئے رکھایا۔ بھگت بھگونت کھئے کیتے آن، تیئی اوتار گرُو دس عیسیٰ موسیٰ محمد ایک گندھ پوایا۔ اک
 خدائے اک رحمان، توفیق اکو اک بے پرواہیا۔ ایک رمٹیا ایک رام، ایک کرشنا ناؤں دھرایا۔ ایک نانک دئے پیغام، پیر پیغمبر آپ سنایا۔
 سرِشٹ سبائی کرو دھیان، کروٹ ہر جو رہیا بدلایا۔ کلجگ ویکھے اندھیری شام، جگت اندھیرا چھایا۔ ڈھر درگاہی اک کلام، کلمہ نبی
 رسؤل پڑھایا۔ شاہ پاتشاہ سچا امام، سر اماماں ڈیرہ رہیا لگایا۔ ایک جوتی کر پروان، گوہند اپنی گود سہایا۔ پُکھ اکال ہو مہربان، پتا
 پوت لئے اٹھایا۔ شبد اگئی دے فرمان، ست ستوادی راہ چلایا۔ نام کھنڈا تیز کرپان، برہمنڈاں پار کرایا۔ گوہند کایا گاترے پایا آن،
 لوہار ترکھان نہ کیسے گھڑایا۔ امرت ندھان دتا جام، امیوں رس اپنا رس چکھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ جگ اپنا
 مارگ لایا۔ جگ جگ مارگ ہر گوہند، گوہند دھار چلائی۔ امرت سروور ساگر سیندھ، سیندھ اپنا رُوپ وٹائی۔ پوت سپوتا اُچی
 بند، بند ایک پرگٹائی۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبھیر دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سکھیا اک
 سمجھائی۔ ساچی سکھیا گوہند میتا، مٹر پیارا آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم ساچی ریتا، ریتیان آپ درسائیندا۔ ہر کا ناؤں سدا انڈیٹھا، نظر
 کیسے نہ آئیندا۔ ہر کا امرت امیوں رس میٹھا، رسنا مُکھ نہ کھئے چوائیندا۔ ہر کا ناؤں ساچی گیتا، گیتا گیان اک درڑائیندا۔ ہر کا مندر
 گردوار مندر مسجد مٹھ شوڈوال مسیتا، مسلہ حق سناؤں پت
 اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیندا۔ ہر کا ناؤں مٹھا کرے کوڑا ریتھا، امرت رس اک بھرائیندا۔ ہر کا ناؤں سدا جیتا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، پُکھ اکالا دین دیا لا گر گوہند ابھ سمجھائیندا۔ گوہند ملیا ہر نرنکارا، نیج گہر

ساچے و جی ودھائیا۔ نانک کریا اک پیارا، پیار پیار وچ پرگٹائیا۔ دوسر نہ کوئی دسے سہارا، اوٹ اور نہ کھئے تکائیا۔ قلعے کوٹ سچ منارا،
 سچکھنڈ ساچا نظری آئیا۔ جوتی جاتا ہو اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ پتا پوت کرے پیارا، پوت سپوتا گود اٹھائیا۔ ایکا ونج اک اپارا،
 ایکا ہٹ دئے گھلائییا۔ لوک مات دا سچ کنارہ، گوہند تیرا گھاٹ بنائیا۔ سرب جیاں دا سچ پیارا، ساچی سکھیا اک جنائیا۔ اوچاں نیچاں
 راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطانان دینا اک آدھارا، دئی دویت نہ کھئے رکھائیا۔ ساچا مگ پنٹھ پُرکھ اکال چلے نیارا، اکال اکال جنائیا۔
 لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرنا خبردارا، کھنڈا کھڑگ نام چمکائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نرگن نرنکارا آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپے لائیا۔ گر گوہند سُنیا ہر سندیسہ، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ صاحب سلطان
 تیری سچ آدیسہ، دو جہان تیری وڈیائیا۔ تیرا ست سروپ ایکا ویکھا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ تیری سکھیا مچھ داہڑی کیسا، انگ
 بھنگ نہ کھئے کرائیا۔ آد جگاد جگ جگ رہے ہمیشہ، ہر سجن سچے ماہیہا۔ نانک نرگن سیوا کری دھر دھر موڈھے بھوری کھیسہ،
 چاروں کُنٹ در درویش پھیری پائیا۔ ارجن گر گر لکھ لکھ لیکھا، اگنی تت تت گیا جلائییا۔ ستجگ تریتا دواپر تیرا پیندا رسیا بھلیکھا،
 ساچا نور نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، سر میرے ہتھ ٹکائیا۔ سر میرے ہتھ رکھ سوامی،
 سوال اکو اک رکھائیندا۔ آد جگاد سدا نہکامی، نہکرمی کرم کھائیندا۔ سرب جیاں گھٹ آترجامی، گھر گھر آسن لائیندا۔ بودھ آگادھ اگنی
 بانی، گر گر ناد وجائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا پانی، سر سروور وکھائیندا۔ مہا تیری اکنھ کہانی، کتھنا کتھ نہ کھئے جنائیندا۔ تیرا لیکھا چار
 کہانی، چارے کہانی میل ملائیندا۔ تیرا ناؤں چارے بانی، چارے بانی صفت صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا
 دینا ساچا ور، موہے اکو آس تکائیندا۔ اکو رکھی تیری آس، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ سدا سدا وسیں میرے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔
 چار ورن بوجھاواں پیاس، کھتری براہمن شودر ویش ترکھا نہ کھئے جنائیا۔ ساچے مندر پاواں راس، گوپی کاہن آپ نچائیا۔ غریب نایان
 پُچھاں وات، اکو تیری اوٹ تکائیا۔ اوچاں نیچاں دیاں نجات، نچ گھر میلا سہج سُبھائیا۔ سرشٹ سبائی اکو دات، تیرا ناؤں ورتائیا۔
 پُرکھ ابناسی کملاپات، ساک سجن سین اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا مارگ تیرے در تیرے گھر وکھائیا۔

تیرا در سچا دروازہ، درگاہ تیری سچ وڈیائیا۔ تُوں آد جُگاد غریب نوازا، جُگ جُگ اپنی دھار چلائیآ۔ کر کِریا میرا سازن سازا، دُشٹ دمن خوشی منائیآ۔ تیرا نام اگتی واجا، دوس زین کرے شنوائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان، رکھے لاجا، صاحب سُلطان وڈی وڈیائیا۔ کلجُگ اتم رچا کاجا، پنج تت کران کُرمائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیری سیوا سچ کھائیآ۔ تیری سیوا کران وچ سنسار، چاؤ گھنیرا اک رکھایا۔ اوچاں نیچاں دے آدھار، تیرا ناؤں اک سمجھایا۔ تیرا تت کر پیار، پنچم میلا جوڑ جُڑایا۔ پنچم مارنہار ہنکار، پنچم ناد شبد سُنایا۔ پنچم پنچ کر سردار، پنچم لیکھا ہتھ پھڑایا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ باہر، سچ نِشانہ اک رکھایا۔ کھڑگ کھنڈا تیز کٹار، پریم پیار نال رنگایا۔ آپے اندر آپے باہر، گُپت ظاہر ویکھ وکھایا۔ پنچم پنچ کر تیار، پنچم ناتا موہ تڑایا۔ پنچم پنچ بول جیکار، تیرا ناؤں سُنایا۔ سب دا داتا پُرکھ اکال، اکل کلا ورتایا۔ امرت جام اک پیال، صبر پیالہ ہتھ پھڑایا۔ سیوا کرے سدا مہاکال، کال نیڑ نہ لاگے رایا۔ گُرمکھان ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جُگت دیاں سمجھایا۔ تیری کِریا وسان نال نال، وچھڑ کدے نہ جایا۔ جھوٹھی مایا جگت دھن مال، گُرسکھ پوہ نہ سکے رایا۔ رسنا جہوا جیے اکال اکال، دُوجا ایشٹ نہ کھئے منایا۔ گُرسکھ کیسے آگے نہ کرے سوال، بن تڈھ منگن در نہ کیسے جایا۔ ہرجن آئے نہ کدے زوال، ظالم ہتھ نہ کھئے اُٹھایا۔ سدا سدا سد کرے پرتپال، پرتپالک ناؤں دھرایا۔ تیری گھالن دساں گھال، ساچی گھالن اک سمجھایا۔ گُر گُر ستگر بن دلال، جگت دِلاسا اک رکھایا۔ گُرسکھ کھانا حق حلال، دوسر وست نہ نین اُٹھایا۔ سریشٹ سبائی دھیاں بھیناں جان، مات پت روپ وکھایا۔ گُر کا شبد سگھڑ سُبجان، مَورکھ مَورھ دئے ترایا۔ گوبند ماریا تیر نِشان، انیالا آپ چلایا۔ سیوا کرے مات مہان، سیوادار آپ ہو جایا۔ اپنی بند لیکھے لائے تیرے بھگوان، پُتر نیہاں ہیٹھ دباہا۔ چارے ورن کرے پروان، چارے سٹ بھیٹ چڑھایا۔ چوتھے جُگ دیوے دان، چار ورن اک سرناہا۔ برن اٹھاراں ہون حیران، نو اٹھاراں موہ تڑایا۔ تُو ہی تُو ہی سارے گان، تڈھ بن نظر کھئے نہ آیا۔ گُرسکھ بیوئے نہ کھئے بے ایمان، تیرا ناؤں ہٹ نہ کیسے وکایا۔ جس تیرا امرت کیتا پان، سو تیرے روپ سماہا۔ جو میری سیکھیا بھلے وچ جہان، ایتھے اوتھے سکے نہ کھئے بچایا۔ نانک نرگن ضامنی نہ دیوے آن، گوبند آنت نہ لے چھڈایا۔ جھوٹھی مایا نہ کرے کوئی پچھان، ساچا نام دھن گُرسکھان جھولی پایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، گوہند دھارا سچ سُنایا۔ گوہند سِنگھ سِنگھ گُر بلکار، ایکا ایک جنائیا۔ امرت پیالہ ٹھنڈا ٹھار، گُرْمکھاں رس چکھائیا۔ پنچم پنچ کر
 تیار، ترے گُن اتیتا ویکھے چائیں چائیا۔ آپے نیوں نیوں کرے نِمسکار، گُرْسِکھاں دئے وڈیائیا۔ گُرْسِکھ سچا سردار، لوک مات سرب جس
 گائیا۔ بھل نہ جائے ہر ابناس، ابناسی اپنا حُکم سُنایا۔ ہر کا مندر کھیل تماش، ہر کی پوڑھی دئے چڑھایا۔ گُرُو دوارے ساچے ہٹ کوئی نہ
 رہے بدمعاش، بدی کرن کھئے نہ پائیا۔ ایکا منتر نام ست جنا خاص، خواہش سب دی پور کرائیا۔ واپگرُو وسے سدا پاس، خالص خالصہ
 دئے جنائیا۔ فتح ڈنکا وجائے شاہو شاہاش، شہنشاہ اپنے ناؤں دئے وڈیائیا۔ ہرجن رسن چپن سواس سواس، آتم رس اک چکھائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گُر ستگر ساچی دھار آپ سمجھائیا۔ گوہند دھار اک انڈیٹھ، چار ورن سمجھائیندا۔ کلجگ اتم
 بدلے ریت، ریتیوان اک اکھوائیندا۔ سرشٹ سبائی ساچا گیت، پُرکھ اکال سمجھائیندا۔ ایکنکارا اک اکلا وسنہارا مندر مسیت، ٹھاگر
 شودوالے پھیرا پائیندا۔ گھٹ گھٹ پرکھنہارا نیت، گرہ گرہ اپنا آسن لائیندا۔ کرنہارا پت پت پت، پت پاپی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی سیکھیا سکھ وڈیائیندا۔ ساچی سیکھیا جانا نہ بھل، اُہل آپ جنائیا۔ گُرْسِکھ گُر گوہند بنائی اپنی کل، پتا
 پوت نہ کھئے وڈیائیا۔ ایکا دیوے نام امل، قیمت کرتا نہ کھئے لگائیا۔ لوک مات پھل پھلواڑی جائے پھل، پت ٹہنی آپ مہکائیا۔ گُر چرن پریتی
 جانا گھل، دوسر سیو نہ کھئے کھائیا۔ چار ورن دوارا گیا گھل، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ امرت بھنڈار نہ جائے ڈلھ، بھر پیالہ ہتھ پھڑائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی سیکھیا اک درڑائیا۔ ساچی سیکھیا ستگر سجن، ہر ہر ہر آپ جنائیندا۔ گُرْمکھ تیرا
 اکو مجن، گُر چرن اشنان کرائیندا۔ گُرھ ہنکاری بھانڈے بھجن، نون سو اکھر اک پڑھائیندا۔ گوہند سورا پڑدے کجن، سر سب دے ہتھ
 ٹکائیندا۔ ایتھے اوتھے رکھے لجن، لاجاوت آپ ہو جائیندا۔ بے مکھ ہو کے جو در توں بھجن، تنہ دھکا آپ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی سیکھیا اک رکھائیندا۔ ساچی سیکھیا گُرُو گُر دھام، ہر مندر مان وڈیائیا۔ گُرُو گرتھ گُر مارے بان، بانی
 انیالا تیر چلائییا۔ بانی کرے گُرُو پہچان، پہچان گُرُو بانی روپ وٹائییا۔ دوہاں میلا وچ جہان، مل مل اپنی خوشی منائییا۔ گردوارا جوٹھ
 جھوٹھ نہ ہووے پین کھان، سچ سچ اک سمجھائیا۔ مدرا کرے نہ کھئے پان، رس امرت اک چکھائیا۔ وپہچار نہ کھئے کمان، دھی بھین نہ کھئے

تکائیا۔ جے کوئی بھل گیا وچ جہان، گوہند دیونہار سزائیا۔ مایا ممتا نہ کھئے ابھان، لوبھ ہنکار نہ کھئے لڑائیا۔ گر در وڑے نہ کھئے شیطان، شہنشاہ ساچا گیا سمجھائیا۔ گرسکھ حرص نہ رکھنی پین کھان، گر سیوا سیو کھائیا۔ گوہند رکھنا چرن دھیان، چرن دھیان ملے وڈیائیا۔ بھل نہ جانا بن انجان، کلجگ کالا رہیا ڈرائیا۔ گوہند کھنڈا رکھے وچ میان، مٹھ اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنی کار کھائیا۔ جگ جگ کار کرے کرتارا، زرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ کلجگ آئے اتم وارا، نو کھنڈ اندھیرا چھائیندا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے ہاکارا، گرودوار گر گر روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ گر کا شبد نہ کیسے وچارا، وچار نال وچار نہ کھئے ملائیندا۔ جگت سیاست لگا اکھاڑا، من مت بڈھ ناچ نچائیندا۔ ترے گن اگنی لگی ہاڑا، امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ گرتھی پنتھی تپے تن انگ انگیارا، اگنی آگ نہ کھئے بھجائیندا۔ نانک ارجن سانت ٹھانڈا دربارا، گوہند سیتل دھار رکھائیندا۔ بہرے بھلیا سرب سنسارا، بہرہ گرہ نہ کھئے ٹرائیندا۔ سیکھ نال سیکھ نہ کرے پیارا، سیکھ دا دکھ گر کولوں جھلیا نہ جائیندا۔ ستگر پورا سب دا ونجارا، دوہاں ایک ہٹ وکھائیندا۔ کلجگ کرے پھڑ دو پھاڑا، دوہی ہتھیں چیر پوائیندا۔ سمت اُنی اک نو کڈھے ہاڑا، نو در سرب ہلکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ ساچا کھیل ورتے بھگوان، بھائی اپنے ہتھ رکھائیا۔ دیونہارا سچا دان، گوہند میتا صفت صلاحیا۔ کلجگ آت بنے نادان، گرمکھ بڈھ نہ کھئے وڈیائیا۔ ہر مندر مدرا ہویا پین کھان، ہر جو ہر ہر گئے بھلائی۔ کواری کتیا تگن اک رکان، نین نین اٹھائیا۔ ستگر پورا مارنہارا بان، انگ انگ دئے بھنایا۔ گر کا سیکھ نہ ہوئے بے ایمان، بے مکھ گر در رہن نہ پائیا۔ گرسکھ گرؤ اتوں ہون قربان، گرؤ قربان گرسکھان اتوں اپنا آپ کرائیا۔ جس نے امرت بھیٹا دتا دان، سو داتا دانی ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم سارے ہوئے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ سمت ویہ سو اُنی بکرمی دھکے سارے کھان، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی کیریا کرے آپ بھگوان، من مت دئے گوائیا۔ گرمت دیوے اک گیان، دئی دویتی باہر کڈھائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی پندراں کتک گرمکھان بنائے اک ودھان، پنچم میلا میلے سہج سبھائیا۔ سبناں دسے اک نشان، گوہند نشانہ اک جھلائی۔ راجے رانے مٹن آن، نہ کوئی سکے سیس اٹھائیا۔ پُرکھ اکال اکال اکال سارے گان، رسنا جہوا ڈھولا گائیا۔ آتم

پر ماتم ملے آن، ملِ ملِ خوشی منائیا۔ ہندو مسلم سیکھ عیسائی کھتری براہمن شوڈر ویش بیٹھن اک مکان، سچ دوارا اک دکھائیا۔ گرمکھ کدے نہ ہوئے حیران، چنتا سوگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوگری ویکھے گھر گھر کلجگ اتم پھیرا پائیا۔

★ ۱۷ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بوڑ سینگھ دے گرہ ناتھیوال ضلع فروزپور ★

سچکھنڈ دوارا ساچا گھر، محل اٹل اک رُشنائیا۔ سو پُرکھ زرنجن بیٹھا چڑھ، تخت نیواسی ساچے تخت آسن لائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن اکو در، آد جگاد وڈ وڈیائیا۔ ایکنکارا نہ جنے نہ جائے مر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد زرنجن جوت دھر، درگاہ ساچی بیٹھا کر رُشنائیا۔ سری بھگوان پھڑ لڑ، پھڑیا لڑ نہ کھئے چھڈائیا۔ ابناسی کرتا دکھائے اپنا گھر، گرہ مندر وجے ودھائیا۔ پاربرہم پرہہ ساچا نر، نر نرائن اک اکھوائیا۔ اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ سچا ماہیا۔ سچ سوانی چکائے ڈر، زربھو بھہ نہ کھئے رکھائیا۔ ایکا وار لے ور، جگت رنڈیا رہے نہ رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا گھر دئے سمجھائیا۔ ساچا گھر سچ محلہ، ہر پُرکھ زرنجن آپ وسائیندا۔ وسنہارا اک اکلّا، ایکنکارا آسن لائیندا۔ آد جگاد جگ پھڑائے اپنا پلا، ایکا گنڈھ رکھائیندا۔ نوری جوت نور رلا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، ساچی سیکھیا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر اچ منارا، سچکھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ ہر جو بیٹھا کر پسارا، بے آنت بے پرواہیا۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے عیب خدائی پروردگارا، نوری جلوہ نور الاہیا۔ مقامے حق کھیل اپارا، کھیلنہار آپ اکھوائیا۔ دیونہارا سچ بلارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مندر اک وڈیائیا۔ ساچا مندر سو بہاؤنت، تھر گھر ساچا آپ سہائیندا۔ زرنجن نراکار بنائے بنت، اجونی ربت ویکھ دکھائیندا۔ انہو پرکاس آد آنت، بے پرواہ اپنا آپ کرائیندا۔ سدا سہیلا ساچا کنت، کنت کنتوبل ناؤں رکھائیندا۔ گرسکھ نار بنائے بنت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مندر آپ وڈیائیندا۔ ساچے مندر ہر جو چڑھ، گھر ساچا آپ وسائیا۔ ایکا اکھر آپے پڑھ، پڑھ پڑھ کرے پڑھائیا۔ آپے

لائے اپنی جڑ، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ آپے ویکھے وگسے کھڑ، بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوارا ہر
 زینکارا، ایکا ایک رکھائیا۔ سچ دوار ساچا رنگ، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ شبد رنگیلا اک پلنگ، پاوا چول نہ کھئے بنائیندا۔ زرویر
 وجائے سچ مردنگ، تار ستار نہ کھئے بلائیندا۔ اپنی کوٹے آپے لنگھ، آپے پھیرا پائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چند، منڈل منڈپ نہ کھئے
 رکھائیندا۔ نہ کوئی پردہ نہ کوئی کندھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر آپ اُپائیندا۔ ساچا گھر اُپا یوگ، مہما اکتھ
 کتھی نہ جائیا۔ آد جُگادی کرے دُھر سنجوگ، بن سنجوگی میل ملائیا۔ ناتا توڑے چوڈاں لوک، ترے بھون نہ کھئے وڈیائیا۔ سچ سُنائے
 اک سلوک، سو بلا ڈھولا آپے گائیا۔ اک رکھائے ساچا کوٹ، گھر ساچا بنک سہائیا۔ کر پرکاس زرمل جوت، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ اک
 رکھائے اپنی اوٹ، دوسر نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر آپ وسائیا۔ ساچے گھر وسنہارا، آد پُرکھ
 آپ اکھوائیندا۔ آد جُگادی ساچی کارا، جُگ جُگ کھیل کرائیندا۔ زنگن سرگن لے اوتارا، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے
 سارا، اُتبھج سیبج جیرج انڈج پھول پھولائیندا۔ راتی رتی تھتی جانے وارا، گھڑی پل ونڈ ونڈائیندا۔ لیکھا جانے سورج چنّ رو سس
 ستارا، منڈل منڈپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، کروڑ تیتیسا آپ اُپائیندا۔ بودھ آگادھا بول جیکارا، جے جیکارا اپنا ناؤں
 سُنائیندا۔ سچ سندیسہ دیونہارا، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ گرمکھ گر گر ناری کر پیارا، گود سہنجنی آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر مندر اک رکھائیندا۔ اکو مندر اکو آسا، ہر جو ایکا ایک رکھائیا۔ اکو گرہ اک بھرواسا، سو پُرکھ زرنجن
 آپ جنائیا۔ ایکا پُرکھ پُرکھ ابناسا، دوسر کنت نہ کھئے وڈیائیا۔ ایکا بھوگ بھوگ بلاسا، بھسمڑ اپنے رنگ وکھائیا۔ ایکا شہنشاہ شاہو
 شاباشا، ساچے تخت وسے سچا ماہیا۔ ایکا منڈل ایکا راسا، ایکا گوپی کاہن نچائیا۔ ایکا پرتھی اک آکشا، گگن گگنتر اک سہائیا۔ ایکا
 سچکھنڈ دوار کرے پرکاسا، پرکاشوان سچا ماہیا۔ ایکا جنم دی پوری کرے آسا، زراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ ایکا لیکھے لائے پون سواسا،
 پون پوناں وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچے میلا میل ملائیا۔ پرہہ ملن دا چاؤ گھنیرا، من اکو اوٹ
 تکائیا۔ صاحب سلطان ملے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ لکھ چوراسی چُکے جھیرا، اون گون دئے مٹائیا۔ میں نیانی بٹھے بیڑا، بیڑا اپنے

کندھ اٹھائیا۔ اکو وسے سچا کھیڑا، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ نانا تھے تیرا میرا، میرا تیرا کھئے رہن نہ پائیا۔ نہ کوئی سنجھ نہ سویرا، ایکا
 جوت نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا گھر دئے سمجھائیا۔ ساچا گھر ایکنکار، اپنا آپ جنائیا۔ اٹھ سخی کر
 دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ سگن منئے پہلی وار، لوک مات پھیرا پائیا۔ بنے وچولا ایکنکار، اکل کل بے پرواہیا۔ نین نائی نہ کیتا کھئے
 تیار، سوہرے پیئے آئے ہو ہو آئیا۔ سچ سندیسہ دیوے اپنی دھار، دھار دھار نال پرگٹائیا۔ نیتر ویکھے کھول آگھاڑ، اکھ اکھ نال ملائیا۔
 پرتکھ ہو پروردگار، جلوہ نور دئے درسائیا۔ اک محل اٹل منار، اوچو اوچ دئے دکھائیا۔ الکھ آگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سچا یار، یاری ایکا
 دئے نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا گھر دئے دکھائیا۔ ساچا گھر کھولے دروازہ، ہر دردی درد وندائیندا۔ آد
 جگادی غریب نوازا، غریب نہانے گلے لگائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، راؤ رنک کھیل کرائیندا۔ سرگن پچھے نرگن پھرے بھاجا، دو
 جہاناں پندھ مکائیندا۔ گرمکھ سوانی رکھے لاجا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کلجگ اتم رچیا کاجا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ دیس سہایا اکو
 ماجھا، پارہم پرہ ویس وٹائیندا۔ راتیں ستیاں مارے واجاں، غفلت وچ بے دار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر کر تیار، گھر گھر وچ دئے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی سچ پیار، پریم پیار اک سکھائیا۔ آتم پرما تم دئے آدھار،
 ایکا دوجا بندھن ٹرائیا۔ پارہم برہم کھیل نیار، نرگن نراکار آپ دکھائیا۔ شبد اناد سچی دھنکار، دھن آتمک آپ سنائیا۔ سرتی شبد اک
 وبار، بوہاری آپ جنائیا۔ ساچی سخیان منگلچار، گیت گوہند الاٹیا۔ نیتر نین دئے آگھاڑ، پرتکھ روپ گوسائینا۔ کرے کھیل آپ کرتار،
 دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ جن بھگتاں لئے اٹھال، پھڑ باہوں آپ اٹھائیا۔ ساچا مارگ اک
 سیکھال، بھيو ابھیدا آپ کھلاٹیا۔ نرگن سرگن بن دلال، جگت وچولا بنے سچا ماہیا۔ اندر باہر پھرے نال نال، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیا۔
 جگ چوکڑی اوٹڑی چال، چال زالی اک رکھائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، سچ دوارا آپ سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے لئے پرنائیا۔ ہرجن ساچے رہنا تیار، ترے گن اتینا آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی کرے پیار، پریم پیارا ویس
 وٹائیندا۔ گرمکھ گرمکھ ویکھے سخی ساچی نار، ساکھیات روپ دھرائیندا۔ جنم کرم دی میل دئے اُتار، دُرمت آپ دھوائیندا۔ تن بھوشن

کرے سچ شنکار، نام رنگیلا رنگ رنگائیندا۔ نیت کجلا ایک دھار، ست سنتوکھی آپ جنائیندا۔ مینڈھی گندے پہلی وار، سیس
 جگدیش ہتھ ٲکائیندا۔ سگن منائے وچ سنسار، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنے انگ لگائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لیکھا لکھ نہ کھئے
 سمجھائیندا۔ جس دی اوٹ رکھدے کئے گر اوتار، پیر پیغمبر دھیان لگائیندا۔ سو صاحب سچا سرجنہار، سر سر اپنا کھیل کرائیندا۔
 کلجگ اتم لے اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ گرمکھ سجن لے بہال، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، ساچے مندر آپ سہائیندا۔ ساچا مندر سچ پسارا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ لوک مات کھیلے کھیل کھیلنہارا، خالق خلق بھیو نہ
 رائیا۔ گرمکھ سجن کر تیار، من دھوڑی چرن دئے کرائیا۔ آپے آیا پڑدے کجنہارا، سچ دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، گرمکھ گر گر ساچا گھر دئے وکھائیا۔ گرمکھ ناری ہر شنکار، ست ستگر آپ کرائیندا۔ کلجگ آئی اتم وار، انت کنت
 ویس وٹائیندا۔ بھگونت ہویا آپ کرتار، نرنکار اپنا کھیل کرائیندا۔ سچ دوارے کھول کواڑ، گنڈا اپنی ہتھیں لاپیندا۔ اونھے نہ کوئی پُرکھ نہ
 کوئی نار، جگت سیج نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ پتر دھی نہ کھئے پیار، پتا پوت نہ کھئے اکھوائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر اپنا پردہ آپ
 اٹھائیندا۔ سننہارا اک گفتار، اندرے اندر راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی سکھیا اک سنائیندا۔ ساچی
 سکھیا لینی جان، ہر ستگر آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی ملے آن، کر کریا میل ملائیا۔ بالی بڈھ ویکھے نادان، ننھی اپنی گود اٹھائیا۔ کھیلے
 کھیل دو جہان، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائیا۔ سچکھنڈ نواسی اک وکھائے سچ مکان، ساچا مندر سوہبا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ساچا گھر اک جنائیا۔ جوت اکالن دسے در، گرمکھ سخی رہی سمجھائیا۔ اٹھ سہیلی ور لے ور، پرہ آیا سچا ماہیا۔ جگت
 چکا بھو ڈر، بھے اور نہ کھئے رکھائیا۔ سرن سرنائی ساچی پڑ، کوجھی کملی لے گل لائیا۔ پُرکھ اکال اکو نر، نر نرائن اک اکھوائیا۔ وسنہارا
 ساچے گھر، گھر اپنے دئے بہائیا۔ آگے ہو ہو پھڑ لا لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیا۔ ساچی سیجے جانا چڑھ، چڑھ کے اتر پھیر نہ آئیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل رہیا درسائیا۔ جوت اکالن دسے حال، گرسکھ سخی آپ سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی آیا دین
 دیال، بے آنت بے پرواہیا۔ جس ملیا نہ کھائے کال، مہاکال نہ بھے وکھائیا۔ نانا تھے ترے گن مایا جال، جیون جگت دئے جنائیا۔ راتیں ستیاں

پُچھے حال، جاگدیاں اپنا گھر دکھائیا۔ اک دکھائے سچی دھرمسال، دھرم دوارے دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیا۔ جوت اکالن سچ سچ دسے، سچے ماہی حال سُنا یا۔ کلجگ رین اندھیری مسے، چاروں کُنٹ اندھیرا چھایا۔ جیو جنت پھرن نسے، نو کھنڈ پھیرا پایا۔ سادھ سنت مایا پھسے، پلو سکے نہ کھئے چھڈایا۔ ڈونگھے کیچڑ جگت دھسے، سکے کھئے نہ باہر کڈھایا۔ میں پھر کے آئی مدینے مکے، مقبرہ روپ وٹایا۔ چار یاری کھئے نہ تکے، محمد نین نہ کھئے اٹھایا۔ عیسیٰ موسیٰ پیندے دھکے، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھایا۔ اللہ رانی پردہ کھئے نہ ڈھکے، نگ سہاگ نہ کھئے بنایا۔ چاروں کُنٹ سر کھپہ پیندی گھئے، گھاٹا پور نہ کھئے کرایا۔ کیسے کم نہ آئے پتھر پابن وٹے، پوجس سلا نہ پار کرایا۔ پنج تت کایا بُت پئے کھتے، کھاتہ اپنا ناں کیسے بھرایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے ہکے بکے، پرہ جی اپنا کھیل رچایا۔ سارے لکھ لکھ دے گئے پتے، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن راہ چلایا۔ چار جگ چاروں کُنٹ پھڑ پھڑ اندر سارے ڈکے، باہر کوئی سکے نہ مکھ کڈھایا۔ پُرکھ ابناسی اکو نکیل پائے نکے، نام تندى تند بندھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا گھر رہیا دکھایا۔ جوت اکالن کرے اشارہ، گرمکھ سخی رہی سمجھایا۔ اٹھ پیاری کر دیدارا، پریم آیا سچا ماہیا۔ جس دا کیسے ہتھ نہ آیا کنارہ، گر اوتار بے آنت بے آنت کہہ کہہ پلو گئے چھڈایا۔ جس نوں کہندے گئے بے عیب پروردگارا، مقامے حق نور الہیا۔ جس دی نار بن بن سیوا کردے گئے وچ سنسارا، نون سو اکھڑ اک سمجھایا۔ جس دا محل اٹل لبھدے گئے منارا، نہچل دھام نظر نہ آئیا۔ سو صاحب پرگٹ ہویا وچ سنسارا، نہکلنک اپنا ناؤں رکھایا۔ کھولنہارا سچ دوارا، گھر بنک دئے وڈیائیا۔ کرے کرائے سچ پیارا، پریم پریتی اک سکھایا۔ واہ واہ وجدی رہے ستارا، ست ستوادی آپ وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ جنایا۔ جوت اکالن دسے راہ، نین نیناں نال ملایا۔ پاربرہم پرہ آیا بے پرواہ، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ گرمکھ سخی دیوے سچ صلاح، صلاحگیر صفت صلاحیا۔ کلجگ اتم بھل نہ جا، بھلیاں ٹھور کھئے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی ٹٹنہارا نکاح، بیوی خاوند نہ کھئے بندھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے نیتروون مارن دھاہ، بھڑی بھڑی رہے گر لایا۔ پروردگار سب دا فاتحہ رہیا پڑھا، فتح ڈنکا اک وجایا۔ لکھ چوراسی سرت سوانی ساچی مینڈھی نہ سکی گندا، رنگلا رنگ نہ کھئے چڑھایا۔ اک پریم سکی نہ کوئی منا، چاروں کُنٹ پھرے دُبا ئیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک درڑائیا۔ جوت اکالن کھولے جاگ، جاگرت جوت اک جگائیا۔
 گُرمکھ سخی گھر لگا بھاگ، پرہہ آیا سچا ماہیا۔ جنم جنم دا دھووے داغ، دُرمت میل مٹائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، کاگوں ہنس اڈائیا۔
 ترے گُن اگنی بچھے آگ، سانتک ست کرائیا۔ ست اُچائے اک ویراگ، پرہوں تیر چلائیا۔ نتھ وکھائے اک سہاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ
 گھڑائیا۔ ہنگ برہم پاربرہم پرہہ پکڑے واگ، واگاں اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا
 شہنشاہیا۔ جوت اکالن پھڑ پھڑ بانہہ، گُرمکھ نار رہی اٹھائیا۔ اٹھ اٹھ نیتر مار دھیاں، دھیان دھیان وچ ملائیا۔ پاربرہم پرہہ ہویا
 مہرباں، مہر نظر اک اٹھائیا۔ کوٹ جنم دے بخشے گناہ، بخشہار سچا شہنشاہیا۔ تیری کیتی گھال لیکھے لوے پا، کیتی گھال پائے تھائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا در رہیا درسائیا۔ گُرسکھ سخی نیتر رو، نیناں نیر وپائیا۔ کلجگ چار کُنٹ کتے نہ ملیا
 ڈھوآ ڈھو، در در پھر پھر تھکی ماندی اپنا آپ رہی گوائیا۔ پاربرہم پت پریشور ملی نہ سچے سو، سوہا کھئے نہ موہے سُنائیا۔ دُرمت
 میل نہ دیوے کوئی دھو، اٹھسٹھ نیر رہے شرمائیا۔ امرت میگھ دیوے نہ کھئے چو، ساچا رس نہ کھئے چکھائیا۔ میرے اندھیرے کرے نہ کھئے
 لو، اندھ اندھیر نہ کھئے گوائیا۔ میں اپنا آپ بیٹھی کھوہ، خالی ہتھ رہی وکھائیا۔ میں جگت کنت لیا جوہ، ویلے آنت سنگ نہ کھئے رکھائیا۔
 نہ کوئی دیوے ڈھوآ ڈھو، ڈھولک چھینے وجائے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا اپنا در لے وکھائیا۔
 گُرسکھ سخی مار چیک، اپنا آپ گویا۔ نو سو چوڑانوے چوڑی رکھدی رہی اڈیک، میرا پنڈھ نہ کیسے مکایا۔ بہین بھائی ساک سجن
 مات پت دیور جیٹھ بنے شریک، جگت شرکت اک ودھایا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا تاریک، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ جگ جگ کھیڑے
 کوٹن کوٹ وسے اُجڑے ہر کا گھر کیسے نہ دسیا ٹھیک، گر اوتار پیر پیغمبر انگلان نال گئے سمجھایا۔ سارے رکھ کے گئے اڈیک، کلجگ
 آنت دھیان لگایا۔ کیسے سچ نہ دسی تاریخ، لیکھا لکھت نہ کھئے مکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 موہے نہانی گلے لگایا۔ گُرسکھ سخی مارے دھاہ، جگت دھولر کم کیسے نہ آئیا۔ اپنی پت سرشٹ سبائی بیٹھی گوا، میری لاج نہ کھئے رکھائیا۔
 مندر مسجد مٹھ شودوالے پھیرے آئی پا، پھیرے لے نہ کھئے سچا ماہیا۔ گھر گھر در در لبھدی پھری میرا کرے کوئی نکاح، مکھ پردہ دئے

اُٹھائیا۔ میری سیج سُهنجی لئے ہنڈھا، ہنڈولا جھکولا اک وکھائیا۔ گھر بے پرواہ ملے آ، آ اپنی پھیری پائیا۔ میری ڈبڈی نئی لئے ترا، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ جے بھلی بخشے سرب گناہ، ابھل سچا میرا ماہیا۔ ککھار گلی دئے وسا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا سچا ور، تیری اکو آس رکھائیا۔ گرسکھ سخی کر شنکار، تن اپنا آپ رنگائیا۔ پرہ ملن دا سچ پیار، اکو اوٹ تکائیا۔ جگ چوکرئی پیتے کوئن وار، کوئن کوٹی ویس وٹائیا۔ جگت وچولے بن دے رہے گرو اوتار، پیر پیغمبر دین صلاحیا۔ پڑھ پڑھ تھکی وید چار، شاستر سمرت صفت صلاحیا۔ پُران اٹھاراں کر کر وچار، پُران پُرانی نہ کھئے لیکھے لائیا۔ گیتا گیان جگت ادھار، جیون جگت جگت جنائیا۔ انجیل قرآنا کھیل اپار، جگت حدیث کرے پڑھائیا۔ کھانی بانی مارے مار، انیالا تیر چلائییا۔ جس دی صفت کردے گئے گر اوتار، رسنا جہوا ڈھولا گائیا۔ سو صاحب ملے آن، میں اکو آس رکھائیا۔ بن نیتر کرے پچھان، بن اکھیاں لئے اُٹھائیا۔ بن منگیان دیوے دان، خالی جھولی دئے بھرائیا۔ میرے لیکھے لائے پران، پران ادھاری سچا ماہیا۔ میں بالی نڈھی انجان، میری چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ جس دا گرو اوتار پیغمبر لکھ لکھ دے کے گئے بیان، بیانا اپنا ناؤں رکھائیا۔ سو صاحب ستگر ملے آن، سری بھگوان پھیرا پائیا۔ میں اُس دی نار رکان، دوسر انگ نہ کھئے چھپائیا۔ لے کے جائے سچ مکان، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ پیر پیغمبر سارے کرن سلام، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکائیا۔ گر اوتار کرن دھیان، واپوا وجدی جائے ودھائیا۔ گرمکھ سخی چڑھے سچ بیان، پُرکھ ابناسی آپ چڑھائیا۔ پار کرائے دو جہان، برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ اوتھے جھلے سچ نشان، جھلاونہار اک ہو جائیا۔ تخت بے نوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ میں اُس دی سیوا کراں کر کر چرن دھیان، دوجا در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے لئے بہائیا۔ جوت اکالن اگوں بول، گرمکھ سخی رہی سمجھائیا۔ ہر تولنہارا پورا تول، اٹل ناؤں دھرائیا۔ پریم پیاری پیا وسے تیرے کول، تیری آس پُجائیا۔ تُوں ربنا آنت اڈول، سکے کھئے نہ مات ڈلاٹیا۔ اپنا کُنڈا ربیا کھول، بند تاکی پردہ دئے اُٹھائیا۔ تیرے سنگ کرے قؤل، قؤل اپنا پور کرائیا۔ تیرے اندر جائے مؤل، مؤلا اپنا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھیو رہی جنائیا۔ جوت اکالن دسے بہیت، اپنا بھیو کھلایا۔ پُرکھ ابناسی کرن آیا بہیت، کلجگ اتم ویس وٹایا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، نیتر اپنا اک کھلایا۔ جس پچھے ارجن پائی تی

ریت، سو گرمکھ سینتل دھار وایا۔ اٹھ پیاری ویکھ کھیڈ، پرم پُرکھ آپ وکھایا۔ تیری سُہائے سُہنجی سیج، پھولن برکھا ایکا لایا۔ پھلون
 شبد سنیہڑا رہیا بھیج، سوہنگ ڈھولا اک سُنایا۔ پھیر اگن بُجھائے جگت شمس تبریز، طبع اپنی لئے بدلایا۔ تیرے نال کرے ہیت،
 بِنکاری اپنا ناؤں دھرایا۔ رُت سُہائے بسنتی چیت، پُہل پُہلواری آپ مہکایا۔ پھلون تینوں اپنی اکھیں لئے ویکھ، پھیر ناتا جوڑ جُڑایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل رہیا سمجھایا۔ سُن سخی ساچی بات، جوت اکالن رہی جنائیا۔ پُرکھ ابناسی کھلاپات،
 نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ کلجگ اتم چڑھنہارا لے کے نال برات، گر اوتار پیر پیغمبر کرن صلاحیا۔ کر کِریا کھول اپنا تاک، بند پردہ دے
 اٹھائیا۔ گوہند لکھیا بھوکھت واک، لیکھا لیکھے لئے لگائیا۔ جن بھگتاں بنن والا ساک، سجن اپنا ناؤں دھرائیا۔ میلا میلے ساچے گھاٹ، پتن
 آوے سچا ماہیا۔ تیرا ناتا توڑے ذات پات، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ تیرا روپ نہ رہے نار کھذات، گلکھتی ناؤں نہ کھئے وڈیائیا۔ ایکا دیوے
 ساچی دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ تیری مٹائے اندھیری رات، اپنا نور کر رُشنائیا۔ امرت بوند دے سوانت، تیری آگنی آگ بُجھائیا۔
 درشن دیوے اک اکانت، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ رہیا
 سُنائیا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ گرمکھ تیری سچ پریت، پرم پُرکھ آپ نہائیندا۔ ناتا تئے مندر مسیت،
 گرودوارا اکو اک وکھائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے اک انڈیٹھ، انڈیٹھری کار کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سخی
 ساچا میلا آپ کرائے سجن سُہیلا گھر ساچے آپ بہائیندا۔ ساچا گھر سچ نگارہ، ہر ساچا سچ وجائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، نراکار آپ
 وکھائیا۔ گرمکھ کھولے بند کواڑا، بھیو ابھید جنائیا۔ دھردرگاہی بنے سچا لاڑا، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آسو گھوڑا کر تیارا، آسن
 سنگھاسن سوہیا پائیا۔ سولان اچھیا بھر بھنڈارا، سولان کلیاں گنڈھ پوائیا۔ تنگ کسے پہلی وارا، زین پاکھر اک وکھائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ اپنی دھار چلائی۔ سچکھنڈ اٹھ شاہ سوار، شہنشاہ اپنا بل رکھائیندا۔ اتر پورب پچھم دکھن
 چارے دِشائے وچار، دو جہاناں نین اٹھائیندا۔ وشن برہما شو کروڑ تیتیسا سُرپت اند کرے خبردار، بے خبر آپ جگائیندا۔ گن گندھرب
 وجائن ستار، کتر پچھ آپ نچائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گاؤ وار، وارتا اپنی آپ سُنائیندا۔ اٹھو ویکھو نیتر کرو دیدار، نین نیناں آپ

وکھائیندا۔ کلجگ آئے اتم وار، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیندا۔ نہکلنکا ہو تیار، ساچا ڈنکا ناد وچائیندا۔ سچ محلہ کر تیار، اک اِکلا آپ
 وکھائیندا۔ چھٹی جگ دا لاه لاه بہار، چھٹی چھٹی بندھن پائیندا۔ ساڈھے تِن تِن ہتھ منار، سمرتھ آپ پرگٹائیندا۔ اندر وڑ بے زرنکار، نظر
 کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں دیوے آپ آدھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ آؤندے جاندے ویکھے وارو وار، نیتز نین نہ بند کرائیندا۔ ساچی سخی کر
 پیار، سیج سہنجی آپ سہائیندا۔ بھگت دوارا اک اپار، پُرکھ ابناسی کر تیار، ترے گن مایا ڈیرہ ڈھائیندا۔ پچھلا کیتا ونج وپار، آپ اپنا
 اُتوں وار، دھوڑی خاک سہائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، ستجگ تریتا دواپر ویکھے وارو وار، کلجگ اتم لیکھ چکائیندا۔ کرے کھیل
 آپ کرتار، پُرکھ ابناسی بن بہتار، گُرمکھ ناری آپ پرنائیندا۔ ست ستوادی ساچی کار، دوئے دوئے روپ وچ سنسار، دوئے انک کر تیار،
 جوڑی جوڑ جوڑ جڑائیندا۔ ساتا دوآ اک وبار، بہتران کرے آپ شنکار، سیس جگدیش ہتھ رکھائیندا۔ سیجے چڑھیا پہلی وار، آپ اپنے
 انگ لگائیندا۔ ستران توڑے ناتا جگت کوار، کوارپن نہ کھئے رکھائیندا۔ چہتران بھریا سچ بھنڈار، وست اپنی آپ ورتائیندا۔ ساچے ڈولے
 آپے چاڑھ، بن کھار کندھ اُٹھائیندا۔ سوہرے پیئے جائے وارو وار، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ سگن منائے وچ سنسار، مُکھ مُکھڑا آپ
 سہائیندا۔ پانی وار اپنی دھار، جوتی ماتا نال رکھائیندا۔ مٹھا رس دئے کھوال، دوجی وکھ نہ کھئے چکھائیندا۔ کر کریا ساچے گھر دئے بہال،
 ہر ہر اپنا شکر منائیندا۔ مُکھ توں گھنگٹ دئے اُٹھال، لکھ چوراسی پردہ آپے ڈھائیندا۔ کلجگ آنت سیری بھگونت گُرمکھ ناری کر پیاری
 جگت کواری سدا رکھے اپنے نال، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ آنت نہ کھائے کال، دھرم رائے نہ دئے زوال، چتر گپت لیکھ نہ سکے وکھال، لاڑی
 مومت نہ کھئے پرنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے گھر آپ بہائیندا۔ ساچے گھر اتم بہنا، ہر
 ساچا دئے وڈیائیا۔ گُرمکھ مننا اِکو کہنا، کہہ کہہ آپ جنائیا۔ پرہہ سرنائی ساچی رہنا، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ آپ چُکائے لہنا دینا،
 دیونہار ہر گھٹ تھائیا۔ بستر پائے نام کہنا، سچ شنکار کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے گھر وسائیا۔
 ساچے گھر وسے گُرمکھ پُورا، ستگر پُورا آپ وسائیا۔ سنگھ پال نہ ہویا دُورا، سورن ملی سچ وڈیائیا۔ منجیتے رنگیا سچا چوڑا، مہندی
 رنگلی اک وکھائیا۔ جگدیشے چڑھیا رنگ گوڑھا، اتر کدے نہ جائیا۔ سنگھ گردیال بنیا ساچا سورا، سورپیر اپنا بل وکھائیا۔ ستجگ تریتا

دواپر کلجگ اتم کریا قول پورا، بل باون لیکھے لائیا۔ سچکھنڈ دوارے چڑھ کے اچی کوک سُنائے ساچی ٹورا، گرمکھ سُنو سچے بھائیا۔
 پرہ اتم میلے ضرورا، ضرورت سب دی پور کرائیا۔ مینوں لوک مات کہندے رہے مورکھ مؤڑھا، میں گر پیر اوتار دتے اُٹھائیا۔ میں
 جھٹ وکھایا اکو گھورا، گھوری کیسے دی رہن نہ پائیا۔ پرہ دتا اکو نورا، نورو نور نور سائیا۔ گرسکھ سخی تیرا بھنے نہ کھئے چوڑا، کنت
 سہاگ اک ہنڈھائیا۔ آد جگاد جگ جگ سورا، سورپیر آپ اکھوائیا۔ سدا سہیلا شبدی چن پورا، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا گھر دئے وکھائیا۔ سچ سہیلی دسے اک، اکو وار جنائیا۔ جس لیکھا تیرا میرا دتا لکھ، سو
 ویکھنہار بے پرواہیا۔ رل مل منگیئے در توں بھکھ، بھچھیا دیوے پائیا۔ ساچی سکھیا لئیے سکھ، ایکا کرے سچ پڑھائیا۔ ساچا کنت نہ
 دیوے پٹھ، کروٹ اپنی لئے بدلائیا۔ چار جگ دسدے گئے وسے سوا گٹھ، گرمکھ ناری ساڈھے تن ہتھ انگ لکائیا۔ کر کریا ونڈ جائے
 حص، حصہ ساڈی جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ مہر نظر پائے رحمان، رحمت اپنی آپ
 کھائیندا۔ خاوند بیوی کرے پروان، بیوہ روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ مقامے حق وکھائے مکان، ساچا حُجرہ آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، سخی سہیلی اک اکیلی، وسنہاری رنگ نویلی، رنگ اکو اک چڑھائیندا۔ رنگ نویلا چڑھ وٹنا، مل سخیان منگل
 گایا۔ جس نوں کہندے واسی پٹنا، سو پرہ پٹی بندھن آیا۔ جس نوں کہندے وسے پنکھٹنا، گوکل متھرا پھیرا پایا۔ جس نوں کہندے رام
 دستھنا، سو رام ویس وٹایا۔ جس نوں عیسیٰ موسیٰ ٹیکن متھنا، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ جس نوں محمد کہے وسے مدینہ مگنا،
 مقام اکو اک سمجھایا۔ جس نوں کہے نانک زرنکاری رہے سچکھنڈنا، سچکھنڈ ساچا گھر بنایا۔ جس نوں گوہند کہے میرا پچھنا، بن پوت
 سیو کھایا۔ سو کلجگ اتم جن بھگتاں سنگ کرے ہتھنا، ہتکاری پھیرا پایا۔ لکھ چوڑاسی جانے گت متنا، گت مت اپنے ہتھ رکھایا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ سخی ساچے گھر بہایا۔

☆ ۱۸ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ ناتھیوال ضلع فروزپور ☆

ستگر پورا آد جگاد، اک اکلّا کھیل کرائیندا۔ گر گر وجائے ساچا ناد، انادی ہر پرگٹائیندا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی داد، وست
امولک آپ ورتائیندا۔ سنت سہیلے ساچے لادھ، گھر گھر میل ملائیندا۔ گرمکھاں میٹے تینوں تاپ، ترے گن مایا موہ مٹائیندا۔ گرمکھاں
دیوے ساچا جاپ، منتر اپنا نام درڑائیندا۔ آتم پر ماتم ساچا پاٹھ، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ گھر سروور امرت ٹھاٹھ، نچھر جھرنا آپ
جھرائیندا۔ میٹنہار اندھیری رات، ساچا چند آپ چمکائیندا۔ نام ندھانا ایکا گاتھ، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ محل اٹل دیوے ساتھ، سکلا
سنگ نبھائیندا۔ نج گھر آتم کر کر واس، آپ اپنا میل ملائیندا۔ منڈل ساچے پائے راس، نرگن گوپی کاہن نچائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش،
سچ سنگھاسن سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر ساچی کار کھائیندا۔ ستگر داتا ایکنکار، اک اکلّا وڈ
وڈیائیا۔ گر گر روپ اکم پار، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ بھگت بھگوت کھول کواڑ، بند تاکی گنڈا لاپیا۔ ہر سنت وکھائے محل منار، اوچو
اوج بے پرواہیا۔ گرمکھاں کرے آپ پیار، گر گر گودی گود سہائیا۔ گرسکھاں دیوے درس دیدار، نیتر نین نین ملائیا۔ کرے کھیل آپ
کرتار، کرنی کرتا اپنے ہتھ رکھائیا۔ آوے جاوے وارو وار، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ہرجن ساچے لے ابھار، ویکھنہارا تھار تھائیا۔ کوڑی
کریا مارے مار، جوٹھا جھوٹھا ناتا دے تڑائیا۔ اک وکھائے ٹھانڈا دربار، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
ستگر ساچے ماہیا۔ ستگر پورا سری بھگوان، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ گر گر دیوے آپے دان، داتا دانی دیا کھائیندا۔ بھگت بھگوان کر
پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اک گیان، گیان نیتر آپ کھلائیندا۔ گرمکھ بنائے چتر سبجان، مورکھ موڑھ ساچے
دھندے لائیندا۔ گرسکھاں لہنا دینا چکائے آن، پورب لیکھا جھولی پائیندا۔ نام نرالا مارے بان، انیالا تیر چلائیندا۔ نرگن سرگن کرائے سچ
پہچان، دئی دویتی پردہ لاپیندا۔ امرت دیوے پین کھان، ترسنا بھکھ گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا دیا
کھائیندا۔ ستگر پورا پُرکھ ابناس، ابناسی اپنی کھیل کرائیا۔ گر گر روپ داسی داس، بن سیوک سیو کھائیا۔ جن بھگتاں کر جوت پرکاس،
اندھ اندھیر مٹائیا۔ ساچے سنتاں دیوے ساچی راس، گھر ساچے جھولی آپ بھرائیا۔ گرمکھاں پوری کرے آس، آسا آسا نال ملائیا۔

گُرسکھ کٹے تیری جم جم پھاس، پھاسی جم رہن نہ پائیا۔ جگت وکارا کرے ناس، نام کھنڈا اک چلائیا۔ ہومیں ہنگتا کرے گھات، گھاؤ اکو
 اک لگائیا۔ لہنا چُکے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے لڑائیا۔ میٹے زین اندھیری رات، اندھ آگیان دئے گوائیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا اکو
 اک جڑائیا۔ امرت دیوے بوند سوانت، اگنی تت تت بُجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا دیا کھائیا۔ ستگر
 پورا پاربرہم، آد جگادی اک اکھوائیندا۔ گر گر جانے اپنا کرم، نہ کرمی کرم جنائیندا۔ بھگت بھگوان اکو ورن، دوجا ورن نہ کھئے سمجھائیندا۔
 ساچے سنتاں دیوے ساچی سرن، سرنگت اک وکھائیندا۔ گرگمکھاں نیتر کھولے ہرن پھرن، نج نیتر ویکھ وکھائیندا۔ گُرسکھاں لہنا دینا چُکے
 مرن ڈرن، جنم مرن بھو مٹائیندا۔ ستگر پورا ترنی ترن، تارنہار اک اکھوائیندا۔ آد جگادی گھاڑن گھڑن، گھڑ گھڑ بھانڈے بھن جنائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا اپنا ناؤں رکھائیندا۔ ستگر پورا آد زرنجن، ایکا ایک وڈی وڈیائیا۔ گر گر نام ایکا
 انجن، نیتر نین دھار وکھائیا۔ بھگت بھگوان سچا سچن، میت مُرارا آپ اکھوائیا۔ ساچے سنت کرائے مجن، چرن دھوڑ اشنان وکھائیا۔
 گرگمکھاں ہونے پردے کجن، نام دوشالہ اُتے پائیا۔ گُرسکھ نیتر لوچن نین درس کر کر رجن، جگت ترسنا بھکھ بُجھائیا۔ شبد انادی تال
 وچن، نام نگارہ اک سُنائیا۔ جگت کنارہ پار حدن، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ کرے کھیل سورا سرینگن، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا سدا سدا ہونے سہائیا۔ ستگر پورا چار جگ، ایکا ایک اکھوائیندا۔ گر گر دیوے
 نام لُٹ، جگت ونجارا ہٹ گھلائییندا۔ بھگتاں دیوے نام اٹ، اتوٹ اٹ ورتائیندا۔ سنتاں دیوے نرمل جوت، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔
 گرگمکھاں کڈھے کوڑا کھوٹ، کھوٹی واسنا نہ کھئے رکھائیندا۔ گُرسکھاں کھولنہارا سوت، نو در آپے پردہ لاپندا۔ نام جپائے بن رسنا ہونٹ،
 اجپا جاپ آپ سمجھائیندا۔ لیکھا جانے اوت پوت، پتا پوت گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر ساچا کھیل
 کرائیندا۔ ستگر سچا صاحب سلطان، سچکھنڈ نواسی اک اکھوائیا۔ گر گر دیوے وربھنڈی دان، برہمنڈی راگ سُنائیا۔ بھگتاں دیوے
 بھگوان نشان، سچ نشانہ اک جنائیا۔ سنت وکھائے ست مکان، چھپر چھن نہ کھئے چھپائیا۔ گرگمکھاں مارے انیالا بان، تکھی مکھی دھار
 جنائیا۔ گرگمکھ گر گر میلے آن، گُرسکھ دیونہار وڈیائیا۔ جگ جگ کھیل کرے جہان، جیون جگت جگت سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر داتا ایکا صِفت صلاحیا۔ سَتگر سچا صِفت صلاح، صِفتی صِفت وچ نہ آئیندا۔ گر گر روپ بن ملاح،
 زرگن سرگن بیڑا آپ چلائیندا۔ بھگت بھگونت دے صلاح، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ سنت ساجن لے اٹھا، اٹھ اٹھ گلے لگائیندا۔ گرگمکھ
 گود لے ہا، بہ بہ خوشی منائیندا۔ گرگمکھ گرسکھ ساچے لے پڑھا، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ ڈھر دا لیکھا دے وکھا، نہ کوئی میٹے میٹ
 مٹائیندا۔ بھکھیاں بھکھ دے گوا، ترسنا روگ نہ کھئے ستائیندا۔ رٹھیاں جگ لے منا، پھڑ نیتر نیر پُنجھائیندا۔ راہوں گھنٹھیاں راہے دیوے پا،
 ساچا مارگ اک پرگٹائیندا۔ جگت لٹیاں لے پچا، ٹھگ چور یار نیڑ کھئے نہ آئیندا۔ راتیں سٹیاں لے اٹھا، گھر گھر اپنا پھیرا پائیندا۔ بن پُچھیاں
 اپنا پتہ دے بتا، زرگن سرگن زرگن اپنا سنگ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر سچا اک ہو آئیندا۔
 سَتگر سچا ہر جو میت، مِت پیرا ہر اکھوائیا۔ گر گر چلائے ریت، لوک مات وڈی وڈیائیا۔ بھگت بھگونت گائے گیت، گیت گوبند
 سُنائیا۔ سنت سجن وکھائے دھام انڈیٹھ، محل اٹل رُشنائیا۔ گرگمکھاں وسے آپے چیت، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیا۔ گرسکھاں پرکھنہارا
 نیت، نیتوان سچا ماہیا۔ آد جگاد رہے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ لیکھا جانے ہست کیت، گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ سدا سہیلا
 ساچی بٹھے اک پریت، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر سچا اک اکھوائیا۔ سَتگر سچا سورپیر،
 پیرتا اپنی آپ رکھائیندا۔ گر گر دیوے ساچی دھیر، دھیرجوان دیا کھائیندا۔ بھگت بھگوان چوٹی چاڑھ اخیر، آخر اپنا میل ملائیندا۔
 سنن توڑ شرع زنجیر، شریعت اپنا روپ وکھائیندا۔ گرگمکھاں میلا بے نظیر، نظریہ نظر نال ملائیندا۔ گرسکھاں بدلنہارا تقدیر، تدبیر اپنی
 آپ جنائیندا۔ جگ جگ کٹنہارا بھیڑ، اوجھڑ راہ پنڈھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر ساچا کھیل کرائیندا۔
 سَتگر سچا اکم اتھا، بھیو ابھید نہ کھئے جنائیا۔ گر گر روپ گئے گا، رسنا جہوا صِفت صلاحیا۔ بھگت بھگوان کہن بے پرواہ، آنت کھئے نہ
 پائیا۔ سنت سجن کہن سچا شہنشاہ، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ گرگمکھ گر گر دھیان لے لگا، دھیان دھیان وچ ٹکائیا۔ گرسکھ نیوں
 نیوں سیس گئے جھکا، جھک جھک اپنا مان مٹائیا۔ آد جگادی چلے اپنی سچ رضا، رضا اپنے ہتھ رکھائیا۔ کر کِرپا جس نوں اپنے ناؤں مزہ
 دے چکھا، لذت اکو اک وکھائیا۔ کر کِرپا جس تن پردہ دے اٹھا، نورو نورو نورو رُشنائیا۔ جس نوں اپنی صحبت دے سنا، سو گر پیر

اکھوئیا۔ جس مندر نوبت نام دئے وجا، تس ہر مندر دئے وڈیائیا۔ جس گرہ اپنا پھیرا جائے پا، تس دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر پُورا بے پرواہیا۔ سَتگر پُورا پُرکھ اکال، در گھر ساچے سوہا پائیندا۔ گر گر رُپ دین دِیال، دِیاندھ ٹھاکر سوامی کِریاندھ کِریں اپنا حُکم ورتائیندا۔ بھگت بھگوت وکھائے سچّی دھرمسال، دِپیک جوتی اِکو بال، نُور نُورانہ نُور دسائیندا۔ سنتان دیوے ست جمال، کرے کھیل آپ کمال، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ گرُمکھ ویکھے چھوٹے لال، پھل لگائے ساچے ڈال، پُھل پُھلوڑی آپ مہکائیندا۔ گرُسکھاں چلے نال نال، ایتھے اوتھے کرے پرتپال، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ آد جُگاد اولڑی چال، چال نرالی اِک رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر سچّا ویس وٹائیندا۔ سَتگر سچّا ویس انیک، اکل کل دھاری آپ وٹائیا۔ گر گر سَتگر آپے پیکھ، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ بھگت بھگوان وکھائے دیس، دیس دستر سوہا پائیا۔ سنت ساجن لیکھے لیکھ، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ گرُمکھ ناتا آد جُگاد ہمیش، ہر سَتگر اپنا بندھن پائیا۔ گرُسکھ میلا میلے کر کر اپنا ویس، نت نوت ساچا پت آپ جنائیا۔ بیو نہ بئے کوئی اولیا پیر شیخ، مُلا قاضی دین دُہائیا۔ پنڈت پاندھے ہتھ نہ آئی ریکھ، ریکھا ویکھ ویکھ باران گنڈلی راس نہ کیسے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر پُورا بے پرواہیا۔ سَتگر پُورا سچّا شاہو، ہر سچّی اِک اکھوائیندا۔ کوٹن کوٹن گرُ گر دریاؤ، آد جُگاد وہن وہائیندا۔ کوٹن کوٹن بھگت بھگوان دیوے ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ سُنائیندا۔ کوٹن کوٹن سنت ہر کنت پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ کوٹن کوٹن گرُمکھاں رکھے ملن دا چاؤ، چاؤ گھنیرا اِک جنائیندا۔ کوٹن کوٹن گرُسکھاں دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کوٹن کوٹن جُگ جُگ کرے نیاؤں، نیاں کار آپ ہو آئیندا۔ کوٹن کوٹن پیر پیغمبر ویکھے تھائیں تھائوں، زمیں اسماناں پھیرا پائیندا۔ کوٹن کوٹن ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اُڈائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچّا سَتگر آپ اکھوائیندا۔ سَتگر سچّا ہر جو آپ، آپ آہینڑا رنگ رنگائیا۔ آد جُگادی وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے دے دے جاپ، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ سرگن نرگن دے دے دات، دِیاوان دِیا کھائیا۔ لوک مات دی ساچی گاتھ، اکھڑ اکھڑ ناؤں صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر سچّا راہ چلائی۔ سَتگر رہبر ایکا ایک، رحمت آپ کھائیندا۔ آد جُگادی

ساچی ٹیک، جُگ جُگ ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چہن ماتر دے دے اپنا بہیت، بھورا بھورا نام ورتائیندا۔ بھاگ لگا پنج ت
 کایا کھیت، کھیتی اپنے نام لہرائیندا۔ امرت جھرنا چرن کول جھر جھر دیوے سینت، سِنچ ہری کیری کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیریا کر، ستگر پورا بھو چکائیندا۔ اپنا بھو سری بھگوانا، کینکا کینکا دے جنائیا۔ گر اوتار ہون حیرانا، ہر کا بھو کھنے نہ پائیا۔
 کون دوار وسے مکانا، کون بدھ رچن رچائیا۔ کون دھار سنائے ترانہ، تار ستار نہ کھنے ہلائییا۔ کون روپ کرے کھیل دو جہاناں، نرگن سرگن
 ویکھ وکھائیا۔ بن ویکھیاں بھوے حیرانا، ہر جو اپنا حکم ورتائیا۔ کر کیریا دیوے چرن دھیانا، چرن سرن اک سرنائیا۔ چار جُگ گر اوتار
 پیر پیغمبر پاربرسم ابناسی کرتا اپنا مکھ نہ کیسے وکھانا، چرناں اپر دھیان نہ کھنے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ستگر
 سچا اک اکھوائیا۔ ستگر سچا اوجو اوج، اگم اتہا اکھوائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران دیندا رہیا سوچنا سوچ، ساچی سیکھیا سیکھ
 سمجھائیندا۔ اپنے ہتھ دو جہاناں رکھیا کوچ، جو آیا سو اٹھ اٹھ دھائیندا۔ سوچیا کوئی نہ سکیا سوچ، سوچی سوچ سرب لگائیندا۔ کیسے
 جنایا کایا کوٹ، کیسے مندر در وکھائیندا۔ کیسے وکھایا نور نرمل جوت، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کیسے موہنی روپ کرے آپ موہت، مُحبت
 اپنا ناؤں وکھائیندا۔ کیسے بنائے اوت پوت، پتا پوت گود سہائیندا۔ کیسے بنائی ساچی گوت، آپ اپنی گنڈھ پوائیندا۔ آنت سب نوں جنائے
 اپنی اوٹ، بلہین سرب وکھائیندا۔ خوش کرائے سنا سنا اپنی سروت، سچ سندیسہ آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا
 کر، ستگر سچا اک اکھوائیندا۔ ستگر سچا وڈا وڈ، ہر وڈی وڈ وڈیائیا۔ جُگ چوگری گر اوتار پیر پیغمبر اپنے وچوں کڈھ، نرگن
 سرگن سیوا لائیا۔ چرن کول وکھائی آخر حد، چرناں ہیٹھ سرب دبائیا۔ سچ پریم سچا رس، بن رسنا رس چکھائیا۔ دُور ڈراڈا بیٹھا مارگ
 آپے دس، نیرن نیر راہ وکھائیا۔ اچ محلے بہ بہ رہیا ہس، اپنا بھو نہ کیسے جنائیا۔ پرہ ملن دی جے کوئی سچکھنڈ رکھے آس، سچکھنڈ
 نواسی چل کے لوک مات پھیرا پائیا۔ لوک مات دے کے جائے شاباش، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی نور دے پرکاس، پرکاس پرکاس نال
 ملائییا۔ اتم میلا شاہو شاباش، گن ساچا دے سمجھائیا۔ اپنا کم کیسے نہ دسیا خاص، خلاصہ کیسے نہ دتا سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 نیکی نیکی شاخ، لوک مات آپ لہرائیا۔ اپنے گھر وچوں دے دے دات، وست امولک آپ ورتائیا۔ اتم سب دا کر کے گھات، اپنے چرناں

ہیٹھ دباٹیا۔ دھئے جوڑ سارے ہونے صفات، لوک مات صفا گئے اٹھائیا۔ جگ چوڑی کھیلے کھیل بؤہ بدھ بھانت، بھاوی اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر کی صفت لکھ لکھ دے گئے قلم دوات، کلمہ رسنا جہوا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ وڈ راجن راجا، ہر ستگر آپ اکھوائیندا۔ آد جگاد رچ رچ کاجا، جگ جگ کار کھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آپ نوازا، نوازش اپنی آپ سمجھائیندا۔ ایک نور نگا نہا کوٹن کوٹ برہمنڈ کھنڈ کرے پرکاسا، پرکاس پرکاس وچوں پرگھائیندا۔ کوٹن کوٹ تریلوکی اپنی نکے ناؤں نام کرے نواسا، کوٹن کوٹ کرشن دھیان لگائیندا۔ جس گھر ستگر رکھے واسا، سو گھر نظر کیسے نہ آئیندا۔ بن نانک چرن دتا نہ کیسے بھرواسا، مستک بنان کبیر دھوڑ نہ کھئے لگائیندا۔ اُپر تگن نظر آئے اکو پرکاسا، پرہہ مکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ کون سیجا کرے بھوگ بلاسا، جس مندر بہہ بہہ گر اوتار پیر پیغمبر پرگھائیندا۔ ساچی دسے نہ کھئے شناخت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر اپنے گھر سہائیندا۔ ستگر گھر اپر اپارا، اپرمپر سوہیا پائیا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، ست ستوادی آسن لائیا۔ بودھ آگادھی بولنہارا، اناد انادی کرے پڑھائیا۔ جگ چوڑی بن ونجارا، نرگن سرگن پھیرا پائیا۔ لیکھا جان گرو اوتارا، گر گر ناؤں صفت صلاحیا۔ شبدی شبد شبد جیکارا، جے جیکار اک لگائیا۔ لوک پرلوک دے سہارا، اون گون ڈنک وجائیا۔ جگ چوڑی پاوے سارا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ سرشٹ سبائی کرے نمسکارا، پنے پنے سیس جھکائیا۔ کھانی بانی صفت بھنڈارا، صفتی صفت صلاحیا۔ کرے کھیل ہر کرنہارا، اپنی کرنی کرت کھائیا۔ نو نو چار پار کنارہ، تن ویکھے چائیں چائیا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، سرگن سرگن لیکھا دئے مکھائیا۔ جودھا سورپیر بلکارا، بل اپنا آپ رکھائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، برہمنڈاں آپ چمکائیا۔ تکھیاں رکھے دووین دھاراں، دو جہاناں دئے سزائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ نارا، نار کنت بھیو نہ رائیا۔ گر گر دیوے آپ سہارا، گر شبدی ہونے سہائیا۔ بھگت بھگوت کرے پیارا، پرم پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ سنتاں دیوے ست نظارہ، نظر اپنی نظر نال ملائیا۔ گر مکھاں لہنا دینا چکائے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، ڈونگھی گندر پار کرائیا۔ گرسکھ بنائے ساچا لاڑا، ستگر اپنی دیا کھائیا۔ میل ملائے کلجگ اتم وارا، آنت اپنا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر سچا ہونے سہائیا۔ ستگر سچا ایکنکار، اونکار سیو کھائیندا۔ گر مکھ ساچے لے اٹھال، اٹھ اٹھ ویکھے وکھائیندا۔ نانا توڑ شاہ

کنگال، شہنشاہ ایکا گھر وکھائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، بن وچولا سیو کھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بہال، پھڑ پھڑ اپنی گود بہائیندا۔
 جنم جنم دی کیتی گھال، کلجگ اتم لیکھے لائیندا۔ ساچا مارگ اک سیکھال، کوڑی کریا توڑ ٹرائیندا۔ ترے گن ناتا توڑ جنجال، جاگرت
 جوت اک جگائیندا۔ کایا مندر اندر سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک وکھائیندا۔ دیا باقی دیپک بال، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ شبد اگمی
 وجے تال، تال تلواڑا نظر کھئے نہ آئیندا۔ بہاگ لگائے پنج تت کایا ماٹی کھال، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ گر شبدی چلے نال نال، گوبند اپنا
 ناؤں پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر پورا کھیل کرائیندا۔ ستگر پورا کھیلے کھیل، ست ستوادی دیا کھائیا۔
 گرمکھ سجن آپے میل، مل مل خوشی وکھائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران سنگ رل رل چارھے تیل، ساچا سگن منائیا۔ وسنہارا دھام نویل،
 نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر ساچی کار کرائیا۔ ستگر کرے ساچا دھندا، ہر ساچی کار
 کھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو گندہ، نو کھنڈ پرتمی پھیرا پائیندا۔ بن ترکھان پھیرے رندا، نیترین نظر کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں ہوئے
 سدا بخشنا، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ گرمکھ ویکھے چند نوچندا، گھر ساچے آپ رُشنائیندا۔ اُتہج سیج جیرج انڈ کوئی رین نہ دیوے
 آندا گندہ، جو گھڑیا بہن وکھائیندا۔ کلجگ اتم آیا کنڈھا، کنڈھی بیٹھا ڈیرہ لائیندا۔ چار جگ بنیا رسیا بخشنا، گر اوتاراں پیر پیغمبران
 ناچ نچائیندا۔ ہتھ وچ پھڑ کے رکھیا اکو ڈنڈا، نام ڈنڈا ہتھ وکھائیندا۔ نیوں نیوں سیس سرب جھکندا، آگے سیس نہ کھئے اٹھائیندا۔ پیر
 پیغمبر کہن ہوں خاکی بندہ، بندگی اپنی سب نوں لائیندا۔ کیسے ہتھ تیر کیسے پھڑائی کمندا، کیسے رتھوہی رتھ چلائیندا۔ آپ کلجگ بن کے
 آیا اندھا، اپنا نین نہ کیسے وکھائیندا۔ کوئن کوٹ ناؤں رکھ رکھ سُنائے چھندا، شرع شرع نال ٹکرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، کلجگ آنت سری بھگونت، کریا کھیل آپ بے آنت، ایکا ہر ایکا منت، ستگر پورا آپ درڑائیندا۔ ستگر پورا چھیل چھیل،
 جوہن اپنا آپ ہنڈھائیا۔ ستگر پورا سچ دلیل، آد جگاد جگ جگ دئے سمجھائیا۔ ستگر پورا سچ وکیل، دو جہاناں دئے چھڈائیا۔
 ستگر پورا ایتھے اوتھے سُنے اپیل، تخت بیٹھا شہنشاہیا۔ ستگر پورا پہنہارا بستر نیل، بسن بنواری بھیکھ وٹائیا۔ ستگر پورا لیکھا جانہارا
 بھیل، بلہین وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر اکو اک اکھوائیا۔ ستگر پورا اکو آخر، اکھر صفت نہ کھئے

صلاحیندا۔ اپنے اُتے ہویا شاکر، شُکریا ہور نہ کھئے منائیندا۔ اپنا سنیہڑا آپے دیوے پاتر، قاصد گر اوتار پیر پیغمبر آپ بنائیندا۔ دو
 جہاناں کرے یاتر، یاترؤ بن بن پھیرا پائیندا۔ لکھاونہارا وید شاستر، سمتر پُران آپ پڑھائیندا۔ بناونہارا لگ ماتر، اکھر اکھر جوڑ جڑائیندا۔
 جانہارا بھیو باطن، ظاہرا اپنا کھیل کرائیندا۔ لیکھا چُکائے پُران، پچھلا کیتا بھل نہ جائیندا۔ گرُمکھاں بنیا سچا ساکن، سکلا سنگ
 تجائیندا۔ کلجگ اتم آیا راکھن، بن رکھک سیو کھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی آیا جھاکن، جھاکئی اپنی آپے پائیندا۔ لہنا دینا چُکاون آیا باقن، باقی
 نظر کھئے نہ آئیندا۔ لیکھے لائے ماٹی خاکن، خاک اپنے رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل پاکی پاکن، پتت پُنیت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستگر پورا اپنا آپ آپ پرگٹائیندا۔ ستگر پورا پرگٹ آپ، اپنی کل دھرائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت
 نام وڈیائیا۔ آد جُگادی ہر ہر ناؤں ساچا پاٹھ، بن پاٹھک آپ سُنائیا۔ دیونہارا ساچی دات، دینا ناتھ ہونے سہائیا۔ کلجگ میٹے اندھیری
 رات، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ ستجگ سُنائے ساچی گاتھ، سوہنگ کرے پڑھائیا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنی کل ورتائیا۔ جن
 بھگتاں بنیا داسی داس، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ اکو رکھے ساچی آس، گرُسکھ ملنا چائیں چائیا۔ لوک مات پت میری لینی راکھ، بن
 بھگت بھگوان ملے نہ کھئے وڈیائیا۔ تُوں میرا میں تیرا تیری میری اکو بات، جگت کہانی نہ کھئے سُنائیا۔ تیرا میرا اکو ساتھ، مات پت بھائی
 بھین سنگ نہ کھئے جائیا۔ تُوں میرا پورا کرنا گھاٹ، میں تیرا گھاٹا تیری جھولی پائیا۔ آگے نیڑے آئی واٹ، پرہہ بیٹھا پندھ مٹکائیا۔ بن ہر
 سنگت دوجی کوئی نہ رہے جماعت، ہندو مسلم سکھ عیسائی سارے دین دُہائیا۔ من مت کڈھے نار کذات، گرمت کرے سچ پڑھائیا۔
 مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب جیاں دا کھلاپات، لکھ لکھ پاتی پتر جگ جگ اوتار پیر پیغمبر ہتھ پھڑائیا۔ اتم سب دا لتھا
 ستھر، صِفر صِفر صِفر صِفر سہائیا۔ پاربرہم پرہہ بڑا اتھر، اپنی ضد نہ چھڈے رائیا۔ تولنہارا ساچے تگر، تگر اپنے ہتھ اٹھائیا۔ گرُمکھ
 منمکھ کڈھے وکھر، واہوا وکھری ونڈ ونڈائیا۔ الفیے پڑھائے پینتی اکھر، تِن پنچ کر کُرمائیا۔ آپ چڑھ کے چوٹی بیٹھا سخر، دُوروں سکھیا
 ربیا سمجھائیا۔ گرُمکھ تیرا جگ جگ کردا آیا فکر، تیرا فقرہ سکیا نہ کھئے مٹائیا۔ تیرا نام میرا ذکر، میرا ذکر جگت جگت بودھ آگادھ

پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ دیوے اکو دان،
دوے گھر نہ منگن جائیا۔

★ ۱۸ بہادروں ۲۰۱۹ یکرمی سوڈاگر سنگھ دے گرہ ناتھیوال ضلع فروزپور ★

سووت جاگرت جگت وہارا، لکھ چوراسی بندھن پائیا۔ اوٹھت بیٹھت کھیل نیارا، سرگن دھار چلائی۔ رسنا جہوا جگت جیکارا،
کوک کوک سنائیا۔ نیتر نیناں اکھ آگھاڑا، ویکھے سرب لوکائیا۔ کھان پین بئی دند داڑھا، رسنا رس نال بھرائیا۔ چلنا پھرنا جنگل جوہ اُجاڑ
پھاڑا، اُچے ٹلے پربت پھیرا پائیا۔ ملنا جُلنا سجن یاراں، ساک سین گُرمائیا۔ نانا بننا کنت نارا، جگت سیج ہنڈھائیا۔ پُتر دھیاں کر پیارا،
پتا پُوت کھیل کرائیا۔ کھتری براہمن سوڈر ویش ونج کرے سنسارا، ہٹو ہٹ وکائیا۔ کپڑ بستر پہنے تن اپارا، تن ماٹی پردہ پائیا۔ چرن
پانہی کر پیارا، انگست لے ٹکائیا۔ پڑھ پڑھ وید شاستر بنے سچیارا، ودت ویدیا نال ملائی۔ قلم شاہی شاہ لیکھارا، لکھ لکھ لیکھ جنائیا۔
پڑھ پڑھ بولے بولنہارا، انبولت بھیو نہ آئی۔ ستگر کھیل اگم اپارا، نظر کیسے نہ آئی۔ لا کے کن سن لے سنگھ تارا، ہر سارنگی اک وجائیا۔
کلی دے نہ کھئے ستارہ، سارنگا ہتھ نہ کھئے اٹھائیا۔ کندھے لا نہ کوئی کیسے سر نیتر نین نہ کھئے آگھاڑا، انگلی انگلی نہ کھئے ہلائی۔ گھڑی پل نہ
کھئے وچارا، دوس زین نہ دئے کھئے وڈیائیا۔ ماس برکھ نہ کھئے ادھارا، جگ چوکری روون مارن دھاپیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہر کا درس
لبھدے گئے گر اوتارا، مندر اندر وڑ وڑ دھیان لگائیا۔ دوئے دوئے جوڑ کردے رہے نمسکارا، نمکھ نمکھ اپنا آپ کٹائیا۔ ویس اولّا کردے رہے
شنگارہ، دھوڑی خاک خاک رُمائیا۔ ٹھردے رہے اندر جل دھارا، ڈونگھے سروور تاریاں لائیا۔ پُٹھے لٹکدے رہے وچ کھوہ دی غارا، تن
ماٹی لیکھے پائیا۔ آگان نال تپدے رہے وانگ انگیارا، آگنی ہون کرائیا۔ اُچے ٹلے پربت چڑھ چڑھ لبھدے رہے ڈونگھیاں غاراں، گرمت اپنا
آپ وکھائیا۔ چار کُنٹ بن کھنڈ پھردے رہے آوارہ، دہ دشا پھیری پائیا۔ ہر کا بھیو سرب توں نیارا، نرنکارا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سووت جاگت جاگت سووت اپنی کھیل کھلائی۔ جاگت کیسے نہ آیا ہتھ، ہتھو ہتھ رہے گر لائیا۔ سووت
کیسے نہ لیا پھد، پھڑ بابوں نہ کول بہائیا۔ آگے ہو نہ ملیا کوئی ٹھ، بن پاندھی پنڈھ مکائیا۔ ستھر کوئی نہ بیٹھاگت، ویکھنہارا سرب لوکائیا۔

جگا جگتر کھیلنہارا آپ تماش، تماشین سچا ماہیا۔ پنج تت دسدا رہیا راس، گوپی کاہن روپ وکھائیا۔ جگ چوکڑی ہو پرکاس، سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پرگٹ کر اپنی شاخ، شناخت تھوڑی تھوڑی سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سووت جاگت جاگت سووت دیدار، جمال نہ کیسے جنائیا۔ دیدار جمال نہ جانے نور، نور نورانہ نہ کھئے رُشنائیا۔ عاشق معشوق بنیا رہیا ضرور، ضرورت اپنی پور کرایا۔ جے کوئی پُچھے دسے نیڑ دور، نیڑے ہو ہو بھیو کھلایا۔ اتم سب دی ماٹی کر گیا کوڑو کوڑ، نشانہ کھئے رہن نہ پایا۔ جس جن کر کرپا چاڑھیا رنگ گوڑھ، آد جگاد اتر نہ جایا۔ جس دیوے ساچی دھوڑ، مستک ٹکا نام لگایا۔ سو جن ہویا منظور، ہر جو اپنے لیکھے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنایا۔ ساچا کھیل ہر نرنکارا، ایکا ایک کرائیا۔ سُن سیکھوپت جاگرت تریا چارے مارے مارا، مارنہار بے پرواہیا۔ کلجگ اتم کھیل کیا نیارا، نرگن اپنی دیا کھائیا۔ پُرکھ اکال ہو اُجیارا، ایکا نور دھرائیا۔ سُنتیاں دیونہار ہلارا، اپنی گود بہائیا۔ جاگدیاں میلا وچ سنسارا، سار آپے رہیا پائیا۔ گرمکھ کریا اک پیارا، چھڈی سرب لوکائیا۔ بن کرنیوں کیتا پار اُتارا، مہر نظر اک ٹکائیا۔ بن منگیا دیوے دان سچ دوارا، داتا دانی سچا ماہیا۔ بن پوجا پاٹھ جوگ ابھياس دیوے درس اپارا، درسی اپنا درس کرائیا۔ جاگت سووت دووین روون زارو زارا، جس مل وچھڑ وچھڑ اپنا آپ گوائیا۔ کلجگ اتم کریا کھیل آپ کرتارا، کرتا اپنا بھیو چُکائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان اکو جہا کرے وبارا، دوس رات کرے پرہات، پرہاتی ایکا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا سچا ور، سدا سہیلا سچا ماہیا۔ جتھے آپ اوتھے گرسکھ، گرمکھ دیوے مان وڈیائیا۔ ہرجن لیکھا تیرا لکھ، لکھ لکھ دو جہان سمجھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پائی بھکھ، بھچھیا ایکا وار ورتائیا۔ ستجگ ساچا ونڈیا حص، حصہ اکو اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے کھیل کرائیا۔ جس گھر وسے آپ پرہ، سو تھان تھانتر سہائیندا۔ گرسکھ گرمکھ آپے لبھ، ہرجن ہر ہر میل ملائیندا۔ امرت دھار کول نہ، نجھر رس چوائیندا۔ شبد اگمی ایکا ند، اند سیو کھائیندا۔ جگت کنارہ پار حد، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ سچ دوارے ہر ہر سد، بھڑ اپنی گود بہائیندا۔ کرپا ندھ لڈائے لڈ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کوڑی کریا وچوں کڈھ، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ امرت جام پیائے مد، رس رسنا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھ ساچے آپ وڈیائیندا۔ جس گرہ وسے سَتگر پیارا، تِس دیوے مان وڈیائیا۔ اوس گھر وڑ کے بول سِنگھ گردھارا، پرہ چرن ملی وڈیائیا۔ سِنگھ گردیال بول جیکارا، ایکا رہیا سُنائیا۔ جٹاں ملیا جٹ گوارا، جدو جہد سبناں رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گُرمکھاں رکھے سدا ساتھ، ساتھ اپنا سنگ رکھائیا۔

★ ۱۹ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی مہندر سِنگھ دے گرہ ناتھیوال ضلع فروزپُڑ ★

کرے کھیل پُکھ سمرتھ، ہر اپنا کھیل کرائیندا۔ حُکے اندر وکھو وکھ، آد جُگاد سرب رکھائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران رہیا دس، گھر ساچے سچ جنائیندا۔ جُگ چوکڑی کدا رہیا پکھ، نت نوت سیو لگائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اکتھ، اکتھ آپ درڑائیندا۔ نرگن نُوڑ ہو پرگٹ، لوک مات ویس وٹائیندا۔ دو جہاناں اکو ہٹ، سیری بھگوان آپ کھلائیندا۔ سر سروور ساچا تٹ، ہر امرت اک بھرائیندا۔ نرگن نُوڑ جوت پرکاس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ ساچا کابن پائے راس، لکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ جُگ جُگ دیندا رہیا شاباش، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ نام جناؤندا رہیا خاص، نام نامہ جھولی پائیندا۔ رکھاؤندا رہیا اکو آس، آپ اپنا بھیو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ سمرتھ پُکھ کھیل اپارا، ہر ہر جو آپ کرائیا۔ جُگ جُگ دسدا رہیا کارا، ہر کرنی کِرت جنائیا۔ سرگن دیندا رہیا سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ نام ندھانا و جاؤندا رہیا نگارہ، تن رباب ستار پلائیا۔ صفتی صفت بھردا رہیا بھنڈارا، وڈ بھنڈاری بے پرواہیا۔ کاتب بن بن لکھاؤندا رہیا لکھ لکھ لکھ لکھ اپارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیا۔ سمرتھ پُکھ کھیل اولّا، ایک اونکارا آپ کرائیندا۔ جُگ چوکڑی گر اوتار پیر پیغمبر گھلا، حُکم سندیسہ اک سُنائیندا۔ آنتر آنتر پھڑاؤندا رہیا پلا، باہروں نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی دھار جوتی رلا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سچ سِنگھاسن ایکو ملا، گر گر دھام وڈیائیندا۔ نام مارگ اک سُکھلا، سُکھ ساگر روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ سمرتھ پُکھ سرب گنوت، گنوتنا بھیو جنائیندا۔ کھیلیا کھیل جُگا جُگت، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ گر اوتاراں دے دے منت، منتر ہر ہر نام درڑائیندا۔

ناری رُوپ وکھائے ہر جو کنت، گر گر اپنے انگ لگائیندا۔ کایا چولی چاڑھ رنگ بسنت، رُوپ انُوپ آپ وٹائیندا۔ پنج تت مہا گا گا اگنت، بے آنت اپنا ناؤں جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی صاحب سُلطان، پُرکھ سمرتھ آپ کرائیا۔ جُگ جُگ دیونہارا نام ندھان، نام نامہ جھولی پائیا۔ جُگ جُگ وکھاونہارا سچ نشان، شبد نشانہ اک جھلائیآ۔ جُگ جُگ دیونہارا مان، نہانیاں ہونے سہائیآ۔ جُگ جُگ دیونہارا گیان، آتم پر ماتم کرے پڑھائیآ۔ جُگ جُگ ویکھنہارا مار دھیان، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لائیآ۔ جُگ جُگ کرنہار کلیان، لکھ چوراسی پھند کٹائیآ۔ جُگ جُگ ہونے وڈ مہربان، مہر نظر اک ٹکائیآ۔ جُگ جُگ جودھا سورپیر بلوان، گر اوتار لے پرگٹائیآ۔ جُگ جُگ شاہ پاتشاہ سچا حکمران، دُھر فرمانا حُکم سنائیآ۔ جُگ جُگ کھیلے کھیل سِری بھگوان، کھیلنہارا بھو نہ آئیآ۔ جُگ جُگ نو نو ویکھے آن، چار چار ونڈ ونڈائیآ۔ جُگ جُگ دیونہارا دان، وست امولک اک ورتائیآ۔ جُگ جُگ کرنہار پہچان، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنی دھار چلائیآ۔ سمرتھ پُرکھ اکم اتھاہ، اکم اگمی کار کرائیندا۔ نرگن سرگن دے صلاح، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ گر گر رُوپ مات دھرا، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ ناؤں نرنکارا آپ درڑا، درڑھ اشٹ اک پرگٹائیندا۔ ساچا مارگ جُگ جُگ لا، جُگ چوکرئی کھیل کھلائییندا۔ دُھر درگاہی لیکھا لیکھا لکھا، لکھت بھوکھت آپ سمجھائیندا۔ وشن برہما شو سیو لگا، سیوک سیوا سچ رکھائیندا۔ دو جہاناں کھیل کھلا، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپے دھر، دھرنی دھرت دے وڈیائیآ۔ آد جُگادی اچھل اچھل، بھو کھنے نہ پائیآ۔ گر اوتار مات گھل، جُگ جُگ کرے پڑھائیآ۔ اپنا کھیل ہر پرہل، اپنے ہتھ رکھائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ستجگ تریتا دواپر کلجگ، کلجگ دواپر تریتا ستجگ ست ستوادی آپ ہنڈھائیآ۔ ست ستوادی شاہ سُلطان، ہر سچا سچ جنائیندا۔ آد آنت کھیل مہان، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جُگ چوکرئی پیتے وچ جہان، تھر کھنے رہن نہ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیو کمان، کر کر سیوا پندھ نہ کھنے مکائیندا۔ گا گا گئے ہر کا گیان، گاونہارا گیت سنائیندا۔ لا لا گئے آتر دھیان، آتر مُکھ کھیل کھلائییندا۔ منگ منگ گئے منگت دان، بھکھیا جھولی سرب پائیندا۔ اتم کہہ کہہ گئے بال انجان، اپنا بل نہ کھنے

دھرائیندا۔ حُکمے اندر دے دے دُھر فرمان، اپنا حُکم نہ کھئے سُنائیندا۔ اِکو اوٹ رکھ بھگوان، بھگوان ایکا آس تکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنا رتھ آپ چلائیندا۔ اپنا رتھ چلائے آپ، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ اُٹھو ویکھو کھیل تماش، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ جس دی پوجا کردے رہے پاٹھ، سو پاٹھک ویس وٹائیندا۔ جس دی لہدے رہے ذات، سو اپنی ذات پرگنائیندا۔ جس دی دسدے رہے کرامات، سو کرم کانڈ نہ کھئے رکھائیندا۔ جس دے پچھے اپنا آپ کر کے آئے گھات، سو ہر جو اپنا گھات آپ کرائیندا۔ جس دی لکھ لکھ دسدے آئے بات، کھانی بانی بھيو چُکائیندا۔ جس نے آد جُگاد وشن برہما شو لکھ چوراسی گر اوتار پیر پیغمبر لایا باغات، سو باغیچہ ویکھ وکھائیندا۔ جس نے چار جُگ پڑھائے اک جماعت، ایکا اکھر وکھر آپ جنائیندا۔ جیہڑا کوئن کوٹ درڑاؤندا ربیا نام جاپ، جیون جُگت جگت سمجھائیندا۔ جس نیتز پیکھ جائن تینو تاپ، ترے گن آگ نہ کھئے جلائیندا۔ جت درشن مٹے کوٹ جنم دے پاپ، پنت پاپی پار کرائیندا۔ جس نوں پیر پیغمبر مندے رہے باپ، سو پتا ویس وٹائیندا۔ کلجُگ اتم جن بھگتاں میٹے سرب سنتاپ، سنسا روگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے آپ، آپ اپنا بھيو کھلائیندا۔ سوہنگ دیوے سچا جاپ، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا راہ آپ جنائیندا۔ ساچا راہ دسے کرتار، کلجُگ اتم پھیرا پائیا۔ جس دی سوہا سُن دے رہے وچ سنسار، سو صاحب ویس وٹائیا۔ جس دی طوبی طوبی کر کے کردے رہے پکار، سو تہمت سبدے اُتے ربیا لائیا۔ جس نوں گوہند گوہند کر کے مندے رہے بخشنہار، سو بخشنہارا پھیرا پائیا۔ جس نوں رام رام کہہ کہہ کردے رہے نمسکار، سو رام اپنا روپ دھرائیا۔ جس نوں کرشن کرشن کہہ کہہ مندے رہے بھگوان، سو بھگوان اپنی دھار چلائیا۔ جس دے دوارے بھگت بن بھکھاری منگدے رہے دان، سو داتا دانی پھیرا پائیا۔ جس دے بن دے رہے بال نادان، سو پتا ویکھ وکھائیا۔ اُٹھو ویکھو مار دھیان، پُرکھ ابناسی ربیا سمجھائیا۔ کلجُگ اتم ہو مہربان، ویس اولٹا آپ کرائیا۔ بن کلمیوں کرے پروان، بن نبیوں لئے ترائیا۔ بن قاصد دیوے پیغام، جبرائیل نہ کھئے وڈیائیا۔ مُرید مُرشد ویکھے آن، آپ اپنا پندھ مُکائیا۔ گرسکھ گر ستگر کر پروان، پار کنارہ پار کرائیا۔ گرمکھ گر ستگر کر دھیان، دھرنی دھرت دھول دئے وڈیائیا۔ سنت ساجن ہو مہربان، ست ستوادی وچ سائیا۔ بھگت بھگونت وڑ گئے اک مکان، باہر سکے نہ کھئے کڈھائیا۔ چھٹی جُگ ہویے حیران،

ہر جو کی کھیل ورتائیا۔ جس دا لبھیا لبھ نہ سکیا کھئے نشان، سو اپنا نشانہ ربیا دکھائیا۔ جن بھگتاں سیوا کرے آن، بن سیوک سیو کھائیا۔ جیہڑا نام دھنے بندا ربیا مہان، سو گرمکھاں اپنے مہان بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پُرکھ کھیل مہان، خالق خلق مخلوق مختلف نہ کھولے کھئے دکان، ہٹ اکو نام دکھائیا۔

★ ۱۹ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی جگیر سنگھ دے گرہ ماڑی مُستفا ضلع فروزپُر ★

سو پُرکھ نرنجن تیری وڈیائی، گر اوتار رہے جس گائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیری شہنشاہی، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ ایک اونکار تیری صلاحی، وشن برہما شو کرے پڑھائیا۔ آد نرنجن تیری رُشنائی، دو جہاناں نور دکھائیا۔ سری بھگوان تیری بے پرواہی، تیرا آنت کھئے نہ آئیا۔ ابناسی کرتے تیری جدائی، نرگن جھلی کدے نہ جائیا۔ پاربرہم تیری کُرمائی، لکھ چوراسی ناتا جوڑ جڑائیا۔ وسنہارا ساچے تھائیں، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک دینا ساچا ور، تیری سرن ملے سرنائیا۔ تیری سرن اکو تگ، اوٹ ہر رکھائیا۔ جگ چوکڑی گئے تھک، ستجگ تریتا دوپر کلجگ سیو کھائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا ٹھ ٹھ، بن پاندھی پندھ مکھائیا۔ نرگن سرگن مارگ دس دس، اکھڑ اکھڑ کری پڑھائیا۔ امرت آتم دے دے رس، رس رسنا مکھ چوائیا۔ تیرا گا گا آئے جس، جس وید پُران سنائیا۔ اکو تگدے رہے آس، پرہہ ملے سچا ماہیا۔ گھر جوت کرے پرکاس، نرگن نور رُشنائیا۔ دو جہاناں ویکھے کھیل تماش، پرتھی آکاش پھیرا پائیا۔ ساچے مندر پاوے راس، گوپی کاپن نچائیا۔ لکھ چوراسی اندر کرے واس، اپنا کھیڑا دئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری اکو اوٹ تکائیا۔ آد جگادی اکو اوٹ، دین دیال تیری سرنائیا۔ جگا جگنتر ساچا کوٹ، تن مندر دئے سہائیا۔ سدا سد گھٹ نرنتر جوت، نرگن نور نور رُشنائیا۔ ناؤں ندھانا منتر دینا پتا پوت، پوت سپوتا جھولی ڈاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیا۔ سو پُرکھ نرنجن تیری کار، جگ جگ مات کرائیا۔ جگ چوکڑی سیوادار، بن سیوک سیو کھائیا۔ ناؤں رکھ گر اوتار، پیر پیغمبر تن ہنڈھائیا۔ بودھ اکادھ شبد جیکار، دھن راگ اناد

سُنائیا۔ کاغذ قلم کر پیار، لیکھا شاہی سنگ ملائیا۔ رسنا جہوا بول جیکار، بتی دند صفت صلاحیا۔ من مت دئے ادھار، بُدھی ایکا گن سمجھائیا۔ نیتر لوچن کھول کواڑ، اکھ اکھ نال ملائیا۔ گھر مندر پاوے سار، گرہ اپنا پردہ لاپیا۔ تیرا جلوہ نور دیدار، نیج آتم اک رُشنائیا۔ تیری برہم کرن پَسار، کرن کرن ویکھ وکھائیا۔ تیرا چرن سچ دوار، دوارکا بیٹھی ڈیرہ ڈھاپیا۔ تیرا ناؤں نر نرنکار، نر نرائن تیری وڈیائیا۔ تیرا بنک اکم اپار، اکم اتھاہ تیری شہنشاہیا۔ تیرا حکم سچ ورتار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ نیوں نیوں جھک جھک کردے رہے نمسکار، سیس جگدیش چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ملے سچی سرن سرنائیا۔ سرن سرنائی دے سوامی، دوتے جوڑ منگ منگایا۔ آد جگاد آترجامی، آترگت اپنے ہتھ رکھایا۔ کرے کھیل دو جہانی، دوتے دوتے روپ دھرایا۔ نرگن سرگن پڑھائے اکٹھ کہانی، آپ اپنا ناؤں جنایا۔ صفت صلاحی ساچی بانی، بان نرالا تیر چلایا۔ ایکا پد پد نربانی، نربھے اپنا گھر وسایا۔ ایکا امرت ٹھنڈا پانی، رس ایکا ایک وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در سچا ایکو منگ منگایا۔ در سچا دتے بھگوان، گر اوتار پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ آوندے رہے وچ جہان، در در تیری سیو کھائیا۔ جگت اکھ دے دے گیان، گن گا گا خوشی منائیا۔ مارگ مگ پنٹھ دس جہان، بن رہبر راہ چلائیا۔ ایشٹ دریشٹ دے دے دان، دیوت سرُسر سمجھائیا۔ آتم پرما تم کھیل مہان، مہا اکٹھ نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، جگت دوتی دے مٹائیا۔ جگت دوتی تیری دھار، توہے توہے وڈیائیا۔ آد شکت نور اجیار، نورو نور نور رُشنائیا۔ چترُبھج کھیل اپار، دوسر چلے نہ کھئے چترائیا۔ اشٹُبھج نوجوان، شستر بستر تن سچائیا۔ پیر پیغمبر کر خبردار، ساچی خبر آپ سُنائیا۔ ایکا مسلہ کر تیار، بن مسیح کریں پڑھائیا۔ تسبیح منکا دے ادھار، انگلی انگلی سیو کھائیا۔ جن کا روپ سکیا نہ کھئے وچار، تن تن کا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگت وچھوڑا پنڈھ کٹائیا۔ جگت وچھوڑا کٹ پنڈھ، پرہہ سچے سچ گوسائیا۔ کلجگ آنت اندھیرا اندھ، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ ہندو مُسلم گائن ایکا چھند، بند چھند نال ملایا۔ دین مذہب ہوئی کندھ، پردہ سکے نہ کھئے اٹھایا۔ ذات پات پایا پھندھ، جیو جنت نہ سکے تڑایا۔ کوڑی کریا کھان پین کھاہا گند، امرت رس نہ کیسے چکھایا۔ بھکھ بھوج کیتا

بتی دند، لیج پھیج روپ نہ کھئے وٹایا۔ تھہ بن دیوے نہ کھئے ساچا انند، اند گھر کیسے نہ پایا۔ دین مذہب گر اوتار ونڈاں گئے ونڈ، تیری
 ہومے پار نہ کھئے کرایا۔ دروبی خدائے اتم ننگی ہوئی کند، پردہ سیس نہ کھئے ٹکایا۔ لیکھا لکھنو قلم ہوئی بند، تیرا لیکھ نہ کیسے سمجھایا۔ اتم
 ڈگے ڈونگی کھڈ، باہوں پھڑ باہر نہ کھئے کڈھایا۔ کر کریا دے اک اند، گھر گھر وچ ہو سہایا۔ اسیں رل مل گائے تیرا چھند، دو جا راگ
 نہ کھئے الا یا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہ پئے سرنا یا۔ اکو گیت تیرا گائے، دو جی اور نہ کھئے
 پڑھائیا۔ اکو مندر سو بہا پائے، گھر بہ بہ خوشی منائیا۔ اکو کنت سیج ہنڈھائے، پیر پیغمبر دین صلاحیا۔ اکو وست منگ منگائے، خالی
 جھولی دے بھرائیا۔ اکو رنگن رنگ چڑھائے، اتر کدے نہ جائیا۔ اکو مردنگ سچ وجائے، مردنگا تیرے ناؤں وڈیائیا۔ اک ٹرنگ سرب
 درڑائے، دو جہاناں ہوتے سہائیا۔ اکو اند ساچا پائے، دوسر رس نہ لاگے رائیا۔ صاحب شبد تیرا جس گائے، جس وید پُران نہ سکے گائیا۔
 پچھلی ونڈ دُور کرائے، ونڈی ونڈ رہے نہ رائیا۔ اپنی کرنی تیرے چرناں ہیٹھ دبائے، چرن سرن ملے سرنائیا۔ طوبی طوبی کر کے بھل
 بخشائے، بخشنہار سرب گنہایا۔ سرب گھٹ رمیا رام کہہ کہہ شکر منائے، رام دسرتھ بیٹا نیوں نیوں لاگے پائیا۔ ساچا کاہن کنت کنتوبل
 بسن بنواری اک ہنڈھائے، کاہنا کرشنا دھئے دھئے جوڑ پئے سرنائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد بن درویش رسنا جہوا کہن تیری الکھ جگائے، الکھ
 الکھ تیری وڈیائیا۔ محمد کہے سجدہ سیس جھکائے، نیوں نیوں اپنا مان مٹائیا۔ شرع شریعت لہنا دینا آنت چکائے، شرع شرارت کم کیسے
 نہ آتیا۔ غفلت آس نندرا دے گوائے، اُلفت چلے نہ کھئے وڈیائیا۔ مشرق مغرب روپ وٹائے، دکھن پہاڑ دے سچا ماہیا۔ بے صبر پیالہ
 جگت تڑائے، آنت آبرو کھئے نظر نہ آتیا۔ کایا ماٹی پنج تت قبرستان قبر دبائے، مقبرہ جگت سہائیا۔ زرگن ہو کے زرگن پائے، تت بن ہر
 تت مل جائے، پروردگار اک منائے، رحمت رحمان آپ کھائیا۔ چوتھے جگ بھل بخشائے، ڈھیہ ڈھیہ چرنی مستک لائے، خاکی خاک تن
 رمائیا۔ ساچی سکھیا منگ منگائے، ایکا منتر ساچا گائے، پُرکھ ابناسی اک رضائے، پرہ پوری دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ملے سچ تیری سرنائیا۔ سچ سرنائی جس در دیوے، ہر دردی درد ونڈائیندا۔ پُرکھ ابناسی الکھ
 ابھیوے، بھیو ابھید کھلائیندا۔ آد جگادی وڈ دیوی دیوے، دیوت سُر سیس نوٹیندا۔ اکو امرت اکو رس اک وکھائے ساچا میوے، پھل اکو

اک پرگنائیندا۔ لکھ چوراسی اکو رسنا اکو جہوے، ایک پنج تت ماٹی کایا خاک رکھائیندا۔ اکو پُرکھ اکو نار اکو کنت گھر ایک سیوے،
 سیوک سیوا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ربیا سُنائیا۔ سچ دوارا جس جن پاؤنا، ہر ایک
 ایک سُنائیا۔ آپ اپنا مان گواؤنا، ابھان رہے نہ رائیا۔ دین مذہب نہ کھئے جناؤنا، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ پُرکھ ابناسی اک مناؤنا، دو جی
 اور نہ کھئے پڑھائیا۔ ہوئے ہنگتا گڑھ ڈھاؤنا، دئی دویتی موہ چُکائیا۔ ساچا سجن اک مناؤنا، جس ملیا وچھڑ نہ جائیا۔ چرن دھیان اک
 لگاؤنا، ہر چرن وڈی وڈیائیا۔ نیتز نین اک کھلاؤنا، خالق خلق ربیا سمجھائیا۔ ساچا مندر اک سپاؤنا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ اُچ
 محلے ڈیرہ لاؤنا، اٹل کرے رُشنائیا۔ تخت نواسی تخت سپاؤنا، شاہو بھوپ سچے شہنشاہیا۔ ڈھر فرمانا حکم سُنائیا، سچ سندیسہ ایک
 گائیا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، ایتھے اوتھے دو جہان کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ربیا
 سُنائیا۔ سوہنگ ڈھولا گائے گیت، گر اوتار رہے سُنائیا۔ نانا چھڈیئے مندر مسیت، اپنا حق نہ کھئے رکھائیا۔ سیوا کریئے بن بن کیٹ،
 کیٹ کیٹاں روپ سائیا۔ بن پیار نہ بھے پریت، پریت پیار بن نظر نہ آئیا۔ تڈھ بن کھئے کرے نہ ٹھانڈے سیت، سانتک ست نہ کھئے وکھائیا۔
 ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھی جگت ریت، ریتی تیری کھیل وڈیائیا۔ دین مذہب قوم ذات پات چکی پیسن لیا پیس، گپڑا گپڑے وچ
 رکھائیا۔ کلمہ کائنات جگت حدیث، نبی رسول کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سد تیرا ڈھولا
 گائیا۔ تیرا ڈھولا اکو گاؤنا، گا گا شکر منائیا۔ آپ اپنا پردہ لاہنا، نورو نور کر رُشنائیا۔ جگ چوکری وچھڑے نال ملاؤنا، محمد دور
 ڈراڈا بانہاں ربیا اٹھائیا۔ سب دا پنڈھ آپ مُکاؤنا، بھلے پھردے پاندھی راہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا
 ور، در ملے تیری سرنائیا۔ ساچا مارگ ہوئی ہوئی دساں، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ محمد پہلوں ویکھ تینوں ہساں، بس ہس اپنی
 خوشی منائیندا۔ چوڈاں طبق پھر پھر نٹھاں، نٹھ نٹھ پنڈھ مکائیندا۔ اُمت اُمتی مار سٹاں، سر سر ٹھوکر لائیندا۔ لب داہڑی تیری کٹاں،
 انگ انگ کٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ سُنائیندا۔ ساچا ڈھولا دساں آپ، اپنے ہتھ رکھی وڈیائیا۔
 پچھلا چھڈو سارے جاپ، اگلی سُنو اک پڑھائیا۔ پچھلی کھئے نہ کرے بات، پُرکھ ابناسی ربیا سمجھائیا۔ وکھری وکھری اپنی چھڈو ذات،

جوتی جاتا ایکا رنگ وکھائیا۔ اتم لیکھا لیکھا قلم دوات، شاہی شاہ نہ کھئے بنائیا۔ چوڈس چوڈاں اندھیری رات، طبق سبق نہ کھئے پڑھائیا۔ الفیے نہ پئی پڑھے کھئے جماعت، لیکھا لیکھا نہ کھئے رکھائیا۔ کرے کھیل ساکھیات، سُرخرُو سب توں دئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا ڈھولا دئے جنائیا۔ ساچا ڈھولا سوہنگ دھار، گر اوتار رُوپ وکھائیا۔ پیر پیغمبر اک آدھار، گھر ساچے میل ملائیا۔ لہنا دینا چُکے جُگ چار، چوکرئی لیکھا رہیا مکائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، سرگن جھولی اپنی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا سوہلا سو پُرکھ نرنجن اک سنائیا۔ سوہلا سوہنا سوہنا رنگ، رنگ رنگیلا اک وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ پلنگ، ست ستوادی سیج ہنڈھائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر اگم اکمر اِک مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیا۔ نرگن سرگن دیوے سنگ، سورا سرینگ سمجھدائیا۔ پچھلی کرنی چوڈاں چوڈاں کرے بہنگ، بہاوی اپنے ہتھ رکھائیا۔ پیر پیغمبر گاؤنا اکو چھند، شہنشاہ سمجھائیا۔ دیونہار صاحب بخشند، بخشش اپنی رہیا کرائیا۔ نرگن آپ نرگن چھند، گائے سنائے بن بتی دند، ونڈ ونڈائے گرہ سچکھنڈ، سچ ساچی بنت بنائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، آد جُگادی اک اند، اند اپنا رس رکھائیا۔

۷۹۵

۷۹۵

سو پُرکھ پرہے آپے آپ، آپ اپنا کھیل کھلائیندا۔ سو پُرکھ پرہے مائی باپ، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیندا۔ سو پُرکھ اتم ذات، رُوپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ سو پُرکھ وڈ پرتاپ، وڈ پرتاپی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سو پُرکھ کھیلے کھیل تماش، کھیلنہارا کھیل رچائیندا۔ سو پُرکھ دیونہارا دات، داتا دانی اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سو صاحب اپنی کل آپ جنائیندا۔ سو صاحب سچا گلونت، اک اکلا وڈ وڈیائیا۔ آپ بنائے اپنی بنتا، گھڑن بہنہارا آپ اکھوائیا۔ آپ سہائے ساچا دھام سہنتا، سچکھنڈ سچے وسے سچا ماہیا۔ آپے نار آپے کنتا، کنت کنتوہل اپنی رنگلی سیج ہنڈھائیا۔ سو صاحب سدا بے آنتا، بے آنت اپنی دھار آپ چلائییا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سو ایکنکار اک اکھوائیا۔ سو دیال سو کِریال، سو اپنی کل ورتائیندا۔ سو وست سو دھن مال، سو ونجارا ہٹ چلائیندا۔ سو مندر سو دھرمسال، سچکھنڈ ساچا سوہا پائیندا۔ سو نور سو جوت جمال، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ سو

وسے سچی دھرمسال، چہر چہن نہ کھئے چھہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کل آپ رکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن
 وڈ مہربانا، مہربان دیا کھائیا۔ اپنا دیوے آپے دانا، ہر پُرکھ نرنجن ناؤں دھرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر کر کھیل مہانا، ایکنکارا ویس وٹائیا۔
 ایکنکارا نور نورانہ، آد نرنجن بھیو چکائیا۔ آد نرنجن وڈ بلوانا، ابناسی کرتا پردہ لایا۔ ابناسی کرتا شاہ سلطانا، سری بھگوان دئے وڈیائیا۔
 سری بھگوان راج راجانا، ساچے تخت پے سچا شہنشاہیا۔ شاہ پاتشاہ حکمرانا، ساچا حکم آپ جنائیا۔ حکم حاکم کر پروانا، پاربرہم پرہ
 سیدس نوٹیا۔ کرے کھیل سو مہانا، اپنی اچھیا آپ جنائیا۔ مندر محل اک مکانا، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، سو اپنا پردہ دئے چکائیا۔ سو صاحب سورپر، ایکا ایکا اکھوائیندا۔ نہ کوئی بستر نہ کوئی چیر، تن خاک نہ کھئے
 ہنڈھائیندا۔ نہ کوئی شرع نہ زنجیر، شریعت روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ نہ کوئی گر اوتار نہ کوئی پیر، پیغمبر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ مہبان بیدو بی
 خیر یا اللہ گہر گمبھیر، اپنا ناؤں دھرائیندا۔ سچ مقامے چوٹی چڑھ بیٹھا اخیر، آخر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، سو اپنا ویس وٹائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیل اپارا، نرگن نرکار آپ کرائیا۔ اجوئی ربت ہو اگیارا، نور نورانہ نور دھرائیا۔ انہو
 پرکاس کھیل اپارا، بھیو کھئے نہ رائیا۔ کرے کرائے ساچی کارا، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ ناری کنت بن کرے پیارا، سیج شہنجنی آپ شہائیا۔
 نرگن اندر نرگن دھارا، نرگن نرگن آپ ٹکائیا۔ نرگن جنی جن بنے اگم اپارا، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ نرگن جنے ست دلارا، سو پُرکھ
 نرنجن دیا کھائیا۔ شبدي ناؤں کرے پیارا، ناؤں نرنکارا آپ سنائیا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پسارا، شبدي دھار اگم اپارا، نرگن وچوں نرگن
 ہویا اگیارا، روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ سو پُرکھ نرنجن مائی باپ، آد آد اکھوائیندا۔ شبد ست بن پرتاپ، گھر ساچے سوہیا
 پائیندا۔ ہنگ ہنگ دتی دات، برہم برہم وٹ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سوہنگ دھار ایکنکارا، نرگن نرگن
 سچ وبار، سرگن دیوے وست اپارا، دوہاں وچولا بن مہربان، کرے کھیل دو جہان، نرگن سرگن جھلائے نشان، بودھ اگادھا اک گیان،
 ہنگ برہم کر پروان، سو پُرکھ نرنجن گن ندھان، آتم پرما تم پر پُرکھ پُرکھ اپنا رنگ وکھائیا۔ آپے ہنگ آپے سو، سو اپنے وچ سمائیا۔
 اپنا بیچ آپے بو، آپے ویکھ وکھائیا۔ اپنے جہا آپے ہو، نرگن نرگن خوشی منائیا۔ آپے دیونہارا لو، پرکاس پرکاس نال وٹائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سوہنگ دھار سو اپار، ہنگ برہم اک آدھار، نیم کرم وسے باہر، کرم کانڈ نہ کھئے وِچار، جوتی جاتا میت مُرار، پُرکھ بدھاتا پاوے سار، اندر باہر گپت ظاہر، ظاہر ظہور نرگن نور، انادی تُوَر سرب کلا بھرپور، سو پد نہ کوئی جانے حد، ہنگ برہم در دوارے سد، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ایکا دوآ دوآ ایکا، ایکنکارا نراکارا، نرگن دھارا سرگن پَسارا، ایش جیو جگدیش، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سوہنگ رنگ سیج پلنگ، آتم اند پرمانند نرگن چند کھیل سُوَرے سرہنگ، میل ملاوا سچکھنڈ، ویکھنہارا کوٹ برہمنڈ، وسنہارا جیرج انڈ، اُتہج سیج پاوے بندھ، سو بندیکھانے وچ کدے نہ آئیا۔ سو پُرکھ نرنجن اگم اتھاہ، اُوچو اُوچ اکھوائیندا۔ ہنگ برہم دے صلاح پاربرہم پڑھائیندا۔ آتم پرما تم کر نکاح، جوڑی جوڑا جوڑ جڑائیندا۔ آسن سینگھاسن ڈیرہ لا، پُرکھ ابناسن سوہا پائیندا۔ اندر وڑ وڑ میل ملا، ڈونگھی گندر کھیل کھلا، رنگ رنگیلا اپنا رنگ چڑھائیندا۔ گر چِلا روپ وٹا، سوہنگ ڈھولا آپے گا، شبد امولا جھولی پا، تولا بنے بے پرواہ، نواں نروا اک اِکلا، ایک اونکارا اپنی کار کرائیندا۔ آد جگادی سوہنگ سو، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیا۔ ایکا دوآ آپے ہو، دوئے دوئے ایکا روپ سہائیا۔ ایکالے کے آئے ڈھوا ڈھو، دوآ اپنی جھولی پائیا۔ کرے کھیل پرہ ساچا سو، اپنی سوہنگ برہم سُنائیا۔ ہنگ برہم آپے ہو، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ امرت جھرنا نچھر چو، رس رسیا رس چکھائیا۔ بن ہر بھگت دوسر جانے نہ کو، سو جانے جس ملیا سو، اندر باہر ڈرمت میل دھو، امرت آتم رس نچھر مکھ چو، کوٹن کوٹ برہمنڈ کرے پرکاس لو، سُوَرچ چند ویکھ ویکھ رہے رو، سو پُرکھ نرنجن تہاڈے جیا ایکا ڈھوا دیوے ڈھو، دتی وست نہ سکے کوئی کھوہ، ہر کا نام وڈ بھنڈار آگے ہتھ پا کوئی نہ سکے ٹوہ، کوٹن کوٹ دُوَر ڈراڈے منگن پرہ چرن سکے نہ کوئی چھوہ، کر کِرپا پاربرہم پت پریشور ہنگ استری کرائے سچا موہ، موہ مُحبت اک وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ جیو جنت بن پرما تم آتم رہی رو، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ جس گرمکھ راتیں سُنیاں اپنی دے کے جائے سو، سو گرمکھ مل مل خوشی منائیا۔ ہنگ ہنگ اپنا آپ کھوہ، کھوہ کھوہ سَنگر چرناں بھیٹ چڑھائیا۔ دکھ درد دکھ بھجن آگے دسے رو، تیرا وچھوڑا جگ جھلیا نہ جائیا۔ لکھ چوراسی اندر پھڑ پھڑ مینوں دتا کوہ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آسا ترسنا ہوئے ہنگتا مایا ممتا جوٹھ جھوٹھ لوہہ جگت چھریاں کڈھ کڈھ میرا انگ

انگ رہے کٹائیا۔ کر کرپا میری ڈرمت میل دھو، سو پُرکھ زرنجن دیوے وڈ وڈیائیا۔ گرمکھاں جہا آپے ہو، بھگتاں اندر وڑ جائے سو، سنتاں لہنا چُکائے ترے لوء، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پار کنارہ اپنا ڈیرہ لائیا۔

★ ۱۹ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی ناظر سنگھ، بھاگ سنگھ دے گرہ ماڑی مُستپھا ضلع فرورپُر ★

سو پُرکھ زرنجن شاہ سلطان، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن راج راجان، بھوٹیت بھوٹ ناؤں دھرائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آد زرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا نوجوان، پردھ بال نہ روپ دھرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست ستوادی آپ جھلائییندا۔ پارہم پرہ کر پروان، اپنا میلا آپ ملائییندا۔ کرے کھیل کھیل مہان، کھیلنہارا نظر نہ آئییندا۔ اپنی اچھیا کر پروان، بھچھیا جھولی آپے پائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی بھچھیا ہر زرنکارا، ایکا ایک رکھائیا۔ آد کر پسارا، رچنا رچ ویکھ بے پرواہیا۔ محل اٹل اچ منارا، سچکھنڈ دوار دے سہائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، کھلاپاتی آپ سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ شاہ شاہ سری بھگوان، اک اکل کھیل کرائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، ساچے تخت سوہا پائییندا۔ دھردرگاہی دھر فرمان، دھر درباری آپ جنائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، سچکھنڈ ساچے آسن لائییندا۔ در درویش بن دربان، الکھ الکھنا اپنی الکھ جگائیندا۔ دیونہارا ساچا دان، داتا دانی دیاوان اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، آد جگاد کرائیا۔ زرنگن زرنگن کھیل اپار، اپرمپر ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا دھام نیار، نہچل آسن لائیا۔ شبد آگمی بول جیکار، جے جیکار سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اولّا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک اکلّا، ایک اونکارا حکم لائییندا۔ دپیک جوت پرکاس پرکاس آپے رلا، نور نور نور سہائیندا۔ ست ستوادی آد جگادی زراکار آپ پھڑائے اپنا پلا، پلو ایکا گنڈھ بندھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ ساچی کھیل کرتار، ہر کرتا آپ کرائیا۔

ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا بے پرواہیا۔ لیکھا لیکھے ڈھر دربار، قلم شاہی نہ کھئے رکھائیا۔ سجن میت نہ کھئے مرار، سنگی نظر کھئے نہ آئیا۔ گر پیر نہ کھئے اوتار، پیغمبر روپ نہ کھئے دھرائیا۔ تتوت نہ کھئے پزار، تت ویتا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ایکنکارا، نرمل دیا باقی کر اجیارا، نورو نور نور درسائیا۔ نور نورانہ ایکا ایک، ایک ایک وڈیائیا۔ نج گھر اپنا آپ آپے ویکھ، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ نہ کوئی روپ رنگ نہ ریکھ، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ وسنہارا ساچے دیس، دیس دستر دئے وڈیائیا۔ آد جگادی اک نریش، نر نرائن ناؤں دھرائیا۔ نرگن دھر اولٹا بھیس، سچکھنڈ بیٹھا مکھ چھپائیا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، نہ کوئی مؤنڈ منڈائیا۔ سدا سہیلا رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسا کھیل تماشا پُرکھ ابناسا کرنی کرتا اپنی آپ کھائیا۔ کرنی کرتا کرنے یوگ، یکتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ درگاہ ساچی سچ سنجوگ، ہر سنجوگی میل ملائیندا۔ نرگن نرگن بھوگے بھوگ، بھسمر اپنی دھار وکھائیندا۔ ناؤں نرکارا سچ سلوک، سوہلا ڈھولا ایکا گائیندا۔ آپے رکھے اپنی اوٹ، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ آپے وسے ساچے کوٹ، قلعے بنک آپ وڈیائیندا۔ آپے نرمل نور جوت، جوتی جاتا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دی ساچی کار، کرے کرائے کرنہار، کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کرنہار پُرکھ اگم، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ آد جگاد بیڑا بنھ، بن کھیوٹ آپ چلائییا۔ آپے جنی آپے جن، بنے دھن جنیدی مائیا۔ وسنہارا بن چہر چھن، سچ محلے سوہا پائیا۔ سندنہارا بن راگ کت، نادی ناد نہ کھئے وجائییا۔ پرکاس کرے بن سورج چن، نورو نور نور دھرائیا۔ کرے کھیل سری بھگون، ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اک سنائیا۔ ساچا حکم ایکنکار، ایکا وار جنائیندا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر کر تیار، بند کواڑی گنڈا لاپندا۔ شبدی شبد کر اجیار، پوت سپوتا آپ بہائیندا۔ دیونہارا سچ بھنڈار، وست امولک آپ ورتائیندا۔ وشنوں وشو کر اجیار، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ کول کولا کھل گلزار، گلشن اپنے رنگ رنگائیندا۔ برہماویتا پاربرہم برہم ہو نیار، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیندا۔ سن اگمی دھواں دھار، آپ اپنا مکھ چھپائیندا۔ شنکر میلا ہر کرتار، گر اوتار پیر پیغمبر روپ وٹائیندا۔ تتان وچولا اگم اپار، اگمڑی کار کرائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، نر نریشا آپ سنائیندا۔ نیتر

کھولے کرے بے دار، آس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ ایکا وار سُنائیندا۔ سچ
 سندیسہ ساچا ڈھولا، ایک اونکارا آپ جنائیا۔ نرگن نرگن بدلے چولا، چولی اپنے رنگ رنگائیا۔ آپ چُکائے پردہ اوہلا، اوہلا پردہ دئے
 اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ کھول آپ کیواڑ، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ پوت
 سپوتا اک ڈلار، تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ وست امولک دیوے تھار، اتوٹ اٹت ورتائیندا۔ وشن برہما شو کر تیار، نرگن نرگن اپنا
 کھیل سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ ایکا وار، ایکنکارا آپ الائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ دھر
 فرمانا سُن بال، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کرے کھیل دین دیال، دینن اپنا راہ چلائیا۔ وشن برہما شو چلے نال نال، اپنا سنگ نبھائیا۔
 وست امولک جھولی دیوے ڈال، ترے گن جوڑ جڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیا۔ ترے ترے
 میلا اک اونکار، ایکا ایک کرائیا۔ لیکھا جانے دھر دربار، لیکھا لیکھ نہ کیسے وکھائیا۔ پنج تت اچھیا دے بھنڈار، سچ بھنڈارا جھولی پائیا۔
 اپ تیج وائے پرتھی آکاش کر تیار، اجرت کھئے نہ منگے ماہیا۔ لکھ چوراسی گھڑن بھنڈار، گھر بھانڈے ویکھ وکھائیا۔ شبدی ست کر
 سیکدار، سچ سیکداری اک وکھائیا۔ دو جہاناں پاؤنی سار، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنا حکم چلائیا۔ رُو سس سورج چن کر اجیار،
 منڈل منڈپ دے ادھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ تیرا حکم وڈ بلکار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جُگ چوکری تیری دھار، تیرا رُوپ وکھائیا۔
 دھر دا لیکھا اپر اپار، تیرے نام وڈیائیا۔ تیرا ناؤں سچ جیکار، برہماویتا گائیا۔ برہماویتا گائے مُکھ چار، چار وید پڑھائیا۔ چاروں کُنٹ
 کرے پسار، پسر پساری ویکھ وکھائیا۔ چارے کھانی دئے ادھار، انڈج جیرج اُتُبھج سینج میل ملاوا چائیں چائیا۔ چارے بانی بول جیکار،
 پرا پستی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ چارے جُگ کھول کیواڑ، جُگ جُگ گنڈا دیوے لاپیا۔ چارے ورن کر تیار، ترے گن میلا جوڑ
 جڑائیا۔ گر چیل وچ سنسار، نرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔ شاستر سمرت کر تیار، سمرتی اپنی بوجھ بھجائیا۔ گر اوتار دے ادھار، سچ
 سندیسہ اک سُنائیا۔ بودھ آگادھ آگادھ دیونہارا آپ کرتار، آگم آگمٹرا راگ سُنائیا۔ ہڈ ماس ناڑی چمڑا وسے باہر، چم درشتی نظر کھئے
 نہ آئیا۔ آتم پرما تم کھیل اپار، برہم پاربرہم صلاحیا۔ ایش جیو ہو تیار، گھر مندر سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

وسنہارا ساچے گھر، سچکھنڈ ساچا اک سہائیا۔ سچکھنڈ دوارا اکو ایک، ہر ساچا آپ سہائیندا۔ وشن برہما شو دیوے ٹیک، ترے گن جوڑی جوڑ جڑائیندا۔ پنچم پنچ نیتز نیناں پیکھ، پیکھت پیکھت خوشی منائیندا۔ نرگن سرگن کرے ہیت، نت نوت ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ شبد ڈلارے، ہر ستگر آپ سنائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارے، نام ہلارا اک رکھائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ بن ٹھہیارے، نرگن سرگن ونڈ ونڈائیا۔ نو در ویکھے جگت کواڑے، گھر گھر وچ بھیو چھپائیا۔ لیکھا جانے اندر باہرے گپت ظاہرے پڑکھ نارے، بے پرواہ ساچا ماہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکرے کرے کھیل نیارے، نرگن سرگن سرگن ورس انیکا روپ وٹائیا۔ کوٹن کوٹ نام کر جیکارے، جے جیکار سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی سیوا شبد ست سمجھائیا۔ شبدی ست تیرا سچ وبارا، ہر ہر آپ جنائیندا۔ پاربرہم کر پسارا، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیندا۔ آتم پرما تم میت پیارا، متر پیارا اک اکھوائیندا۔ کایا مندر اندر سچا دوارا، گھر گھر بنک آپ وڈیائیندا۔ انحد ناد سچی دھنکارا، دھن آتمک راگ لائیندا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھونا تال سہائیندا۔ نرگن دیا باقی کر اجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ آتم سیجا سچ پیارا، بحر کپائی گنڈا لائیندا۔ سرتی شبدی شبدی سرتی کھیل نیارا، نراکارا آپ کرائیندا۔ کنت کنتوبل کرے پیارا، ویکھنہارا ساچی نارا، نر نرائن پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی اندر وڑ، اچے مندر آپے چڑھ، نش اکھڑ اکھڑ آپے پڑھ، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو دیوے کھول، ہر شبد شبد جنائیا۔ آد جگاد تولے تول، تولنہارا اک اکھوائیا۔ سدا سدا سد رے اڈول، نہ ڈولے نہ کھے ڈلائیا۔ سرگن اندر نرگن مؤل، مؤلا اپنی کھیل کرائیا۔ آد کرے پورا قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ جگ چوکرے اُپر دھول، نرگن سرگن ناچ نچائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچا کھیل سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ جگ چوکرے ہو پردھان، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ پنچ تت دیوے سچا دان، گر گر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبد آگمی گائے گان، گیت ترانہ اک سنائیندا۔ نام یدھانا مارے بان، انیالا تیر آپ چلائییندا۔ ستجگ تریتا دواپر جگ جگ ویکھے آن، روپ انوہ آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی ونڈن آپ ونڈائیندا۔ ساچی ونڈ جگ

چار، چار وید کرے کڑمائیا۔ چارے کھانی کر پَسار، لکھ چوڑاسی بندھن پائیا۔ چارے بانی بول جیکار، جے جیکار دئے سُنائیا۔ چارے ورن کر تیار، کھتری براہمن شوڈر ویش اپنی گنڈھ وکھائیا۔ چارے کُنٹ کر اُجیار، چار یاری لئے پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، پیر پیغمبر گُر اوتار، ساچا مارگ اک سمجھائیا۔ ساچا مارگ گُر اوتار، ہر ساچا آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وارو وار، ویس اینکا آپ کرائیندا۔ کوئی کہے رام رام اوتار، کوئی کرشن کرشن اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرنیہارا، جگ جگ ویس وٹائیا۔ کلجگ کھولے بند کیواڑا، کُنڈا اپنی ہتھیں لاپیہا۔ نرگن سرگن دے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ کر تیار، حُکمی حُکم اک سُنائیا۔ کلمہ نبی کر اُجیارا، سچ رسؤل کرے پڑھائیا۔ مقالے حق پروردگارا، بے عیب نُور رُشنائیا۔ محبان بیدو سانجھا یارا، بی خیر یا اللہ الابی ایکا نعرہ لائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، یامین بے پرواہیہا۔ اک توفیق خُداے پروردگارا، دستگیر اک وڈیائیا۔ نُوبت وجے سچ نگارہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنی دھار چلائیا۔ جگ جگ دھار ہر کرتارا، قُدرت قادر کھیل کرائیندا۔ خالق خلق ویکھنہارا، مخلوق اپنے رنگ رنگائیندا۔ دیونہارا سچ بھنڈارا، وست اٹل آپ ورتائیندا۔ شرع شریعت وسے باہرا، لاشریک ناؤں دھرائیندا۔ محمد نیتر اک آگھاڑا، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ ڈُونگھی کندر پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنا حُکم ورتائیندا۔ جگ جگ حُکم جنائے ست، ست ستوادی دیا کھائیا۔ آد جگادی اکو ت، ت ت نال ملائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی چال چلائیا۔ نرگن سرگن ہو پرگٹ، سرگن دیوے مان وڈیائیا۔ جگت نشانہ نام رکھ، نانک صفت صلاحیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس، میل ملانے سہج سُبھائیا۔ ساچا مارگ ایکا دس، ایکا دھندھ لائیا۔ ایکا نُور ہر پرکاس، دُوجا نُور نہ کھئے دھرائیا۔ سرب جیاں پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ گھٹ گھٹ اندر رکھے واس، پُرکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی اک جماعت، اکو اکھڑ آپ پڑھائیا۔ گُر اوتاراں پیر پیغمبران دیوے دات، نام ندھانا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کھیلنہارا کھیل تماش، سچ تماشا کائنات وکھائیا۔ شبد سُت وڈ بلوان، ہر ایکا گُن سمجھائیندا۔ جگ چوکڑی تیرا نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر مَن تیری آن، تیرے آگے سپس نہ کھئے

اُٹھائیندا۔ دین مذہب ذات پات بندی خانہ وچ جہان، بندھن اکو اک جنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ہیئے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ کلجگ اتم گرہ گرہ نیچے اک شیطان، شرع اپنا ناچ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا ایک ایک سُنائیندا۔ اک سندیسہ سُن لے سجن، ہر ساچا سچ جنائیا۔ پنج تت بھانڈے سب دے بھجن، تھر کھئے ربن نہ پائیا۔ لوک مات کر کر جان جگت مجن، پُرکھ ابناسی سیوا لائیا۔ اتم چولا سارے تجن، ماٹی خاک خاک سمائیا۔ پُرکھ ابناسی کولوں منگن، خالی جھولی آگے ڈاپیا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی دیونہارا ساچی رنگن، رنگ ایک وار رنگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا ایک ایک سُنائیا۔ سچ سندیسہ ہر جو ہر، آد آد سُنائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ جائے ہر، کلجگ اتم ویلا آئیندا۔ دو جہاناں آوے ڈر، بھے بھیانک نہ کھئے مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ بھیو ابھیدا کھولنہارا، ایک وار جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ سیوا لائے تیئی اوتارا، حکمی حکم سُنائیا۔ بھگت بھگونت دئے سہارا، اک اٹھ جوڑ جڑائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد حق حقیقت دس نظارہ، بے نظیر نور درسائیا۔ ایک نور گر اوتارا، دس دس اپنی بوجھ بوجھائیا۔ دین مذہب کر پسارا، پسر پساری ویکھ وکھائیا۔ شاستر سمرت بن لکھارا، لکھ لکھ لیکھا دئے سمجھائیا۔ وید کتیاں دسنہارا، گیتا گیان کرے پڑھائیا۔ انجیل فرانا بول نعرہ، تیس بتیسا آپ سُنائیا۔ کہانی بانی ویکھ اکھاڑا، دو جہاناں ناچ نچائیا۔ آپے وسنہارا سب توں باہرا، نرگن بھیو کھئے نہ پائیا۔ کاغذ قلم شاہی نہ پاوے سارا، سار ہتھ کیسے نہ آئیا۔ گر اوتاراں دیونہارا سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ پیر پیغمبر کہن مددگارا، بے پرواہ بے نظیر اکسیر اپنی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر لکھ چوراسی سانجھا یارا، ہر گھٹ اپنا میل ملائیا۔ سانجھا یار ایکنکار، ایک ایک اکھوائیندا۔ جگ چوکرئی کر کر پار، لیکھا سب دا آپ مکھائیندا۔ کلجگ اتم آئے وار، نو نو چار ڈیرہ ڈھاپیندا۔ سچکھنڈ نواسی سچ لائے اک دربار، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ چار جگ دی ویکھے کار، کرتا قیمت آپے پائیندا۔ حکم دیوے ایک وار، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ شبدي ست کریا خبردار، بے خبر آپ اُٹھائیندا۔ وشن برہما شو دئے ہلار، سچ ہلونا ایک لائیندا۔ گر اوتار رہو تیار، ترے گن اتیتا اکھ سُنائیندا۔ پیر پیغمبر ہو بے دار، بے دردی اکھ کھلائیندا۔ رل میل سارے کرو

پُکار، ہر جو ہر ہر کھیل کرائیندا۔ سرِ شٹ سبائی ہوئی نار و بہچار، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ گر کا شبد نہ کھئے پیار، گوچہ گیان نہ کھئے جنائیندا۔ کلمہ الہی نہ کھئے ادھار، ساچی بانگ نہ کھئے سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بھیو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھیو ہر جو دسے، گر اوتار پیر پیغمبر رہیا جنائیا۔ کلجگ آنت اندھیری مسے، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ سادھ سنت کوڑی مایا پھسے، مایا ممتا موہ سکے نہ کھئے تڑائیا۔ من مت گُردر شودوالے مندر مسجد مٹھ نہچے، ہر گھٹ ناچ نچائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت بھانڈے کچے، کاچی ماٹی کم کیسے نہ آئیا۔ ہر کا شبد نہ کوئی واچے، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ ترے گُن لگی اکن آنچے، لگی آگ نہ کھئے بچھائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار مارے طماچے، مکھ مکھڑا نہ کھئے صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حکم اک سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اُٹھو کرو دھیان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم لکھ چوراسی بھلی سرب گیان، گر گیان نہ کھئے منائیندا۔ نانا تٹا انجیل قرآن، گیتا گیان نہ کھئے مان، اٹھاراں دھیائے ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ اٹھاراں پُران نہ کھئے مان، شاستر سمرت کھول دکان، وید ویدانت ہٹو ہٹ وکائیندا۔ گر کا تیر نہ کھئے بان، انیالا نشان نہ کھئے لگائیندا۔ گھر گھر وڑیا جگت شیطان، شرع شریعت ونڈ ونڈائیندا۔ ست دسے نہ کھئے نشان، نام کھنڈا نہ کھئے اُٹھائیندا۔ شاہ سلطان راج راجان ہوئے بے ایمان، بیوہ روپ سب بنائیندا۔ کوئی نہ دسے سچا کاسن، لکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ نانا تٹا زمیں اسمان، دھواں دھار سرب وکھائیندا۔ وشن برہما شو ہوئے شرمسار، نیتر نین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ کروڑ تینتیساروے زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرو وچار، ہر وچار وچ کدے نہ آئیندا۔ جگ چوکرئی کردے رے ونج وپار، وید کتیب شاستر سمرت ہٹ چلائیندا۔ تِلے پربت ڈونگھی گندر سمنڈ ساگر ویکھی غار، گھر گمبھیر نظر کتے نہ آئیندا۔ نار کنت نہ کھئے پیار، پتا پوت نہ کھئے ادھار، سٹ جنی گود نہ کھئے پَسار، ساچی پربت نہ کھئے نبھائیندا۔ ایکا بھلیا ہر کرتار، غریب نہانیاں ہاہاکار، دُکھیاں دُکھ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ وکے بازار، سچ سچ نہ کھئے وپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر اوتاراں پیر پیغمبران نیتر کھول شبد بول، اکھ اکھ نال وکھائیندا۔ ویکھو اکھ اکھ آگھاڑ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کلجگ مایا رہی لتاڑ، سر سکے نہ کھئے اُٹھائیا۔ غریب نہانے روون زارو زار، دُکھیاں دُکھ نہ کھئے گوائیا۔ سادھ سنت کرن و بہچار، آتم سیج نہ کھئے سہائیا۔ ہر کنت نہ

کھٹے پیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم لیکھا رسیا جنائیا۔ اتم لیکھا چوٹھے جُگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سب دی
 اؤدھ رہی پُگ، وشن برہما شو آپ اُٹھائیندا۔ نو سؤ چورانونے چوکرے جُگ جو بیٹھا رہیا لک، سو اتم ویس وٹائیندا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر جس رکھے اپنی لکھ، سو اپنا پردہ لاپندا۔ لکھ چوراسی جس اُپائی مان دیوایا مانس مانکھ، سو مانو رنگ رنگائیندا۔ دو جہاناں
 سری بھگوانا ویکھنہارا جھک جھک، ترے بھون اپنا پھیرا پائیندا۔ صاحب ستگر اکو گیا اُٹھ، پُرکھ اکال بل دھرائیندا۔ زرگن ٹھاکر آپے تھ،
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا لیکھا آپ چُکائیندا۔ ساچا لیکھ آنت چُکاؤنا، ہر ساچا آپ چُکائیندا۔ تیئی اوتاراں پنڈھ
 مُکاؤنا، تھر کھتے رہن نہ پائیندا۔ بھگت اٹھاراں اپنے وچ چُھپاؤنا، جوتی جوت جوت ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ڈیرہ ڈھاؤنا، چوڈاں
 طبقاں پھیرا پائیندا۔ نانک گوبند گوبند نانک ایکارنگ وکھاؤنا، لکھ چوراسی رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا اگن بُجھاؤنا، امرت میگھ اک
 برسائیندا۔ پنج تت چولا آپ بدلاؤنا، زرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ ساچا مارگ اکو لاؤنا، ست ستوادی راہ وکھائیندا۔ اوچاں نیچاں ایکاکھر
 بہاؤنا، راؤ رنگاں بھيو مٹائیندا۔ ساچا ڈنکا نام وچاؤنا، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ ساچا مندر اک سہاؤنا، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔
 ۸۰۵ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیس جھکا،
 ڈھیہہ پئے سرنائیا۔ پرہ داتا بے پرواہ، بے پرواہ تیری وڈیائیا۔ جوں بہاؤے توں لے چلا، چال نرالی تیری موہے بھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر
 کلجگ چلاؤندے رہے جگت راہ، بن بن رہبر مارگ لائیا۔ تیری اکو اوٹ تکدے گئے خدا، خدی تکبر دے مٹائیا۔ بے صبر جام پیالہ دئے
 پیا، حرص ہوس رہے نہ رائیا۔ تیرے در سجدہ کریئے آ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ پئے
 سرنائیا۔ گر اوتار منگن دان، پرہ تیرے آگے عرضوئیا۔ تُوں صاحب سچا مہربان، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ جُگ جُگ منگدے رہے تیرا نام
 دان، داتا دانی آپ ورتائیا۔ کلجگ آنت ہویئے حیران، تیرا ناؤں نہ کھتے دھیائیا۔ لکھ لکھ دے کے آئے بیان، جیو جنت جنت سمجھائیا۔
 سرب جیاں دا اک بھگوان، دوسر اوٹ نہ کھتے تکائیا۔ آتم پرما تم سچ گیان، دوسر اور نہ کھتے پڑھائیا۔ پاربرہم برہم کھیل مہان، خالق خلق
 رُوپ وکھائیا۔ ایش جیو اک نشان، جگدیش نشانہ اک جھلائییا۔ کر کِریا ہو مہربان، مہر نظر نین اُٹھائیا۔ ہوں یاچک منگے دان،

دیونہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس تکائیا۔ تیرے در تگی آس، اِکو اوٹ رکھائیا۔ کلجگ اتم بچھے پیاس، ترسنا رہے نہ رائیا۔ سدا سدا سد سے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ ہوں بالک سیوک داسی داس، بن سیوک سیو کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا دان، ساچی سکھیا اک درڑائیا۔ ساچی سکھیا ایکنکار، کلجگ آنت آنت جنائیندا۔ گر پیر اوتار کرو وچار، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ پرگٹ ہووے نہکلنک نرائن نر اوتار، نر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ مؤسے ملے سچا یار، ٹوری جلوہ نُور وکھائیندا۔ عیسیٰ دیوے عید دیدار، دید دید نال رکھائیندا۔ محمد لیکھا چُکے چوڈاں طبق کھول کواڑ، کُنڈا اپنی ہتھیں لاپندا۔ اللہ رانی ویکھ شنکار، مُکھ نقاب پردہ آپ اُٹھائیندا۔ ویس وٹائے پروردگار، پردہ پردہ نشیں نہ کھئے جنائیندا۔ حق حقیقت ویکھے آن، شریکت سب دی آپ گوائیندا۔ چرن سرن سرن چرن ہر منگے اِکو دان، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ چار یاری ہوئی بے ایمان، چوتھے جگ کم کھئے نہ آئیندا۔ چوڈھویں صدی فاتحہ پڑھنا آن، فتح ڈنکا تیرے ہتھ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، گھر ساچا موہے بھائیندا۔ ساچا گھر نانک گوہند دھار، رام رام سہائیا۔ ۸۰۶

کِرن کِرن کِرن اُجیار، وشن برہما شو نہ کھئے وڈیائیا۔ شبدی شبد شبد جیکار، جے جیکارا ناد سُنائیا۔ پُریاں لوآں دئے ہلار، حُجرہ ایکا اک وسائیا۔ سچ محرابے سے ساچا یار، ٹوری جلوہ نُور دھرائیا۔ کھولنہارا آپ کواڑ، تہر گھر ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے کر پَسار، پرم پُرکھ اپنی کار کرائیا۔ کلجگ اتم کرے خوار، جگت خواری دئے مٹائیا۔ ست ستوادی بٹھے دھار، ساچا راہ چلائیا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطانا کرے اک پیار، دوسر ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ ورن برن مارے مار، اٹھاراں برن دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ رسنا جہوا ایکا وار، گیت گوہند دئے سمجھائیا۔ سوہنگ ڈھولا جے جیکار، جیکار کرے لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، کلجگ اتم آپ کرائیندا۔ ستجگ دی ساچی دھارا، ست پُرکھ نرنجن آپ سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی اک وبارا، ایکا دھندے لائیندا۔ ایکا مندر اک دوارا، ایشٹ گُردیو اک پرگٹائیندا۔ ایکا رسنا اک جیکارا، ایکا ناد سُنائیندا۔ ایکا متر میت پیارا، پیا پریم اک اکھوائیندا۔ ایکا آوے جاوے وارو وارا، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی اتم کل، کل کاتی آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی کھیل ول چھل، اچھل چھل
 دھاری بھیو کھئے نہ رائیا۔ وسنہارا جل تھل، مہیئل اپنا ڈیرہ لائیا۔ جوتی شبدي آپے رل، لوک پرلوک پھیرا پائیا۔ سچ سنديسہ ايکا گھل،
 گر اوتار پير پیغمبر کرے پڑھائیا۔ اتم ميٹے سب دا سل، صلاح ايکا وار کرائیا۔ سرن سرنائی آؤنا چل، سچ سنديسہ رھيا جنائيا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، سچ دوارا اک وکھائيا۔ سچ دوارا لوک مات، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائيندا۔ نرگن کھولے اپنا تاک،
 بند تاکی آپ کھلائيندا۔ ستجگ تريتاً دواپر کلجگ پورے کرے بھوکھت واک، اگلا ليکھا اپنے ہتھ رکھائيندا۔ ہرجن ويکھ سجن ساک،
 سگلا بندھ پوائيندا۔ پاربرہم پرہہ پاکی پاک، پت پُنت آپ ترائيندا۔ انت اُتارے ساچے گھاٹ، ادھ وچکار نہ کھئے رُڑھائيندا۔ شبدي اگمی
 ديوے دات، نہکرمی کرم کھائيندا۔ کلجگ ميٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند چڑھائيندا۔ سرشٹ سبائی وکھائے اک جماعت، ايکا
 اکھر آخر آپ پڑھائيندا۔ پاربرہم دی اکو ذات، دوچی ونڈ نہ کھئے ونڈائيندا۔ جوٹھ جھوٹھ اوچ نيچ مایا ممتا سٹے ڈونگھے کھات، پھڑ باہوں
 باہر نہ کھئے کڈھائيندا۔ کوئی نہ کرے کسے گھات، پریم پيار اک وکھائيندا۔ دیونہارا آپ نجات، سر سر اپنا ہتھ رکھائيندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کلجگ ليکھا آپ چُکائيندا۔ کلجگ ليکھا چُکے چوک، سو پُرکھ نرنجن آپ چُکائيا۔ چوٹھا جُگ سھئے
 گھوک، تن جُگ نہ کھئے اُٹھائيا۔ ويکھنہارا چھوٹا پُوت، پُرکھ ابناسی پھیرا پائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، لہنا دينا دئے
 چُکائيا۔ لہنا دينا چُکائے انت، انت اپنے ہتھ رکھائيندا۔ کرے کھیل سري بھگونت، بھیو کھئے نہ پائيندا۔ ليکھا جانے جيو جنت، لکھ
 چوراسی ناچ نچائيندا۔ سرشٹ سبائی اکو منت، منتر اپنا نام درڑھائيندا۔ سرشٹ سبائی اکو کنت، نر ہر نرائن آپ اکھوائيندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، ساچی کرنی آپ کرائيندا۔ ساچی کرنی پُرکھ سمرتھ، کلجگ انت آپ کرائيا۔ سرشٹ سبائی چلائے ايکا
 رتھ، رتھ رتھوہی بے پرواہيا۔ اتم پر ماتم پائے نتھ، من واسنا دئے کھپائيا۔ مت متوالی نہ پئے نچ، نٹوآ نٹ سانگ نہ کھئے رچائيا۔ بڈھ بيسکی
 ستھر پئے گھت، ستھر ايکا يار ہنڈھائيا۔ نو نو چار مارگ ساچا دس، چار چار کرے پڑھائيا۔ اوچان نيچان اندر وس، راؤ رنگاں مان
 رکھائيا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، ساچا راہ اک چلائيا۔ ساچا راہ چلے اک، اک اکلا آپ چلائيندا۔ سرب جياں پرہہ

لیکھا لکھ، لکھ لکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو در منگن بھکھ، ویلا آنت سرب سمجھائیندا۔ لہنا دینا چکنا بیس بیس، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ آپ سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ بیس بیس، ہر ستگر آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا اکیس اکیس، ایک اگی دیوے پائیا۔ ساچا حکم نام حدیث، ہرجن ہر جو دئے پڑھائیا۔ ساچا چہتر جھلے پرہہ سیس، راج راجان کھئے رہن نہ پائیا۔ دین مذہب خالی کھیس، مایا ناچ نہ کھئے نچائیا۔ لیکھا جانے راگ چھتیس، چھٹی جگ ونڈ ونڈائیا۔ جس دی گر اوتار پیر پیغمبر کردے گئے اڈیک، لکھ لکھ لیکھا جگت سمجھائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہویا لاشریک، شرکت سب دی دئے گوائیا۔ جگت اندھیرا مٹے تاریک، چند چاندنی اک رُشنائیا۔ ایک مان رکھائے بست کیٹ، اوچ نیچ نہ کھئے وڈیائیا۔ بن منگیاں دیوے بھیکھ، ساچی بھچھیا جھولی پائیا۔ چار ورنان کرے اکو ریجھ، مکھ مکھڑا مات سہائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر نظری آئے کھڑا وچ دہلیز، دہ دشا اپنا نور وکھائیا۔ کسے اُتے نہ جائے پتیج، نرگن اپنا بل پرگٹائیا۔ ستجگ بیجے ساچا بیج، گرمکھ پھلواری آپ لگائیا۔ امرت میگھ دیوے سیج، سینچ کیاری ہری کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ مارگ دسے، دہ دشا مان وڈیائیا۔ سچکھنڈ دوارے چڑھ چڑھ ہسے، ہنس مکھ صلاحیا۔ کلجگ مٹے اندھیری مسے، ستجگ سچ نور رُشنائیا۔ گھٹ گھٹ اندر ہر جو وسے، خالی کھئے رہن نہ پائیا۔ جگت ترسنا جگ چوں ٹھے، ترے گن ناتا دئے ٹرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر اکھے، سب دی صلح دئے کرائیا۔ نہ کوئی پوجے پتھر وٹے، پابن سیو نہ کھئے کمائیا۔ کاغدان کولوں لاہا کوئی نہ کھٹے، کھٹی ساچی دئے سمجھائیا۔ پنج وقت نماز کوئی نہ دسے، وُضو بانگ نہ کھئے کرائیا۔ شرع شریعت دین مذہب بھڑ بھڑ چاڑھے پھٹے، گل وچ پھاسی ایک پائیا۔ ڈرمت میل دو جہاناں نرگن آپے کٹے، بمل روپ روپ درسائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ چار یار چرنی ڈھٹھے، ڈھیہہ ڈھیہہ منگن سرنائیا۔ اللہ رانی رووے میری پت کھئے نہ رکھے، کھلی مینڈھی رہی وکھائیا۔ مہندی سر کوئی نہ جھسے، رنگ گلال نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ ابناسی ایک ہوڑا لایا اُپر سسے، نرگن سرگن روپ وکھائیا۔ شاہ سوارا ساچے آسو تنگ ایک کسے، سولان کلیاں آسن پائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چوڈاں طبقاں چرناں ہیٹھا جھسے، اُپر اپنا بھار رکھائیا۔ بھڑی بھڑی کر پکار طوبی طوبی کردے آون ٹھے، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ مَلا شیخ داہڑی رتے، ----- پانی دسے کسے نہ

حَقّے، حق حقیقت بیٹھی مُکھ چُھپائیا۔ مَکے کجے کوئی نہ پُچھے، سننٹشی پھیر نہ کُھئے جنائیا۔ درگاہ ساچی صاحب سچّا نہ رُسے، رُس جئے سرب لوکائیا۔ پاک رسؤل ہویئے نہ عُصّے، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا بھیو آپ جنائیا۔ پیر پیغمبر مارن نعرہ، اُچی کوک کوک سُنايا۔ پروردگار تیرا دوارا، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکایا۔ کلجگ آیا آنت کنارہ، کئی سکے نہ کُھئے تُڑایا۔ اُمتی مارے مارا، مرد مردانہ دئے سزایا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، چوڈس چند نہ کُھئے چڑھایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کرے کی وچارا، آدھ وچکارے ڈیرہ لایا۔ راہ تگے میت مُرارا، نیتر نین نین ترسایا۔ امام مہدی اتم آوے سچّا لاڑا، اپنا رُپ وٹایا۔ اُمت اک دوجے نال کھندی، کھہہ کھہہ اپنا مان گویا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم وار، سوانگی اپنا سوانگ ورتایا۔ سچ سوانگی ورتے سوانگ، بھیو کُھئے نہ آئیندا۔ چاروں کُنٹ چڑھائے کانگ، جگت اندھیرا ایکا چھائیندا۔ سچ نہ منگے کوئی مانگ، جُوٹھی جھوٹھی وست گھر گھر آپ وکھائیندا۔ پرہہ ملن دی کوئی نہ رکھے تانگ، آس آس نہ کُھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اتم لیکھا آپ چُکائیندا۔ اتم لیکھا چُکائے آپ، پرہہ اپنی دیا کمائیا۔ سرشٹ سبائی مائی باپ، پتا پوت نانا جوڑ جُڑائیا۔ نو نو دسے ایکا پاٹھ، نش اکھر کر پڑھائیا۔ جیو جنت اکو ذات، اتم پرما تم دئے سمجھائیا۔ پاربرہم برہم بٹھے نات، ساک سجن سین نہ کُھئے وڈیائیا۔ سوہنگ ڈھولا ساچی گاتھ، رسنا جہوا رس چکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار رکھائیا۔ ستجگ مہا جنائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان، کرے اپنے وس، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، ستجگ دئے ساچا دان، اتم پرما تم اک گیان، پاربرہم برہم کرے پروان، گھر ساچے ساچا میل ملائیا۔

★ ۲۰ بہادروں ۲۰۱۹ بکر می نچہتر سنگھ دے گرہ پنج گراتی ضلع فروزیہ ★

سو پُرکھ نرنجن ساچا داتا، ہر آد جگاد اکھوائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن پتا ماتا، نرگن نراکار رُپ پرگٹائیندا۔ ایک اونکارا سجن ساکا، سدا سہیلا سنگ نبھائیندا۔ آد نرنجن نور پرکاسا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سچکھنڈ دوارے کرے نواسا، محل اٹل اک

سہائیندا۔ ابناسی کرتا شاہو بھوپ شاہ سباسا، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ آد جگادی اک بھرواسا، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کھیل آپ کرائیندا۔ ساچی کھیل سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، ایکنکارا صفت صلاحیا۔ آد نرنجن نور مہان، ابناسی کرتا جوت رُشنائیا۔ سری بھگوان سچ نشان، سچ دوارے آپ جھلائیئا۔ پاربرہم پرہہ کر دھیان، دھیان دھیان وچ رکھائیئا۔ اپنی اچھیا دیوے دان، ساچی بھچھیا آپ ورتائیئا۔ محل اٹل اُچ مکان، مہربان آپ سہائیئا۔ سچکھنڈ دوارا کر پروان، پرم پُرکھ سوہیا پائیئا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیئا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، ست ستوادی آپ جنائیئا۔ لیکھا جانے دو جہان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کھائیئا۔ ساچی کرنی ہر کرتارا، آد جگاد کرائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑا، گھر گھر وچ پرگٹائیندا۔ انہو پرکاس پُرکھ ابناس نرمل دیا کر اُجیارا، پرکاش پرکاش نال ملائیندا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنی دھار رکھائیندا۔ شبدي شبد نام جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل ایکنکارا، ایکا ایک کرائیا۔ آد پُرکھ ہر کر پسارا، پرم پُرکھ ویکھے چائیں چائینا۔ سچکھنڈ اندر تھر گھر دوارا، دھر درباری آپ کھلائیئا۔ پوت سپوتا کر پیارا، ست شبدي وچ ٹکائیئا۔ سچ سندیسہ ایکا وارا، ایکنکار سُنائیئا۔ تیرا میرا تیرا اک دوارا، دوجے در نہ کھئے وڈیائیئا۔ آد جگاد سچ پیارا، پریتیوان پریتی سچ درڑائیئا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، ہر ساچا کھیل کرائیندا۔ ناؤں نرنکارا اک سلوک، ساچا سوہلا آپے گائیندا۔ ست ستوادی ایکا رکھائے ساچی اوٹ، سمرتھ سر اپنے ہتھ آپ ٹکائیندا۔ مہا جانے آپ اکتھ، اکتھ اکتھ اپنے وچ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کار آپ کرائیندا۔ ساچی کار سری بھگوان، آد پُرکھ آپ کھائیئا۔ دیونہارا ساچا دان، وست امول اک ورتائیئا۔ وشن برہما شو کر پروان، ترے گن میلا سہج سُبھائیئا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، نش اکھر کرے پڑھائیئا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ جنائیئا۔ لکھ چوراسی کر پردھان، پردھانگی ایکا ہتھ پھڑائیئا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا ناؤں پرگٹائیئا۔ لوآن پُریاں برہمنڈان

کھنڈاں رچ رچ کھیلے کھیل مہان، رَو سس سُوْر ج چن چن رُشنائیا۔ حُکھے اندر ویکھے مار دھیان، نِرگن نِراکار نِرَویر اپنی کل دھرائیا۔
 اجوئی ریت پاوے سار، لکھ چوْر اسی جوْن اُپائیا۔ سچ سنديسہ دیوے ایکا وار، وِشن برہما شو کرے شنوائیا۔ نام نِدهانا ایکنکار، اِک
 اِکلا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سِکھیا اِک سمجھائیا۔ ساچی سِکھیا ساچا میت، ہر سِتگر آپ
 جنائیندا۔ ترے ترے گاؤنا ایکا گیت، گیت گویند سُنائیندا۔ پُرکھ ابناسی اِک اتیت، انڈٹھڑی کار کھائیندا۔ سرن سرنائی سچ پِرت، چرن
 دوارا اِک وکھائیندا۔ جُگ چوکرئی جانے ریت، ایکا بندھن بندھ بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنديسہ آپ
 سُنائیندا۔ سُن سنديسہ سِری بھگوان، وِشنو چرنی سپس جھکائیا۔ تُوں صاحب سچا سُلطان، بے آنت تیری شہنشاہیا۔ پرہہ وسے
 سچکھنڈ سچے مکان، سچ سِنگھاسن آسن لائیا۔ کِرپا کر گن نِدهان، ہوُن بالک خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ ایکا دینا سچا دان، داتا دانی بن
 ورتائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، مہر نظر اِک اُٹھائیا۔ نیتر لوچن درس آتر آتر پین کھان، ترسنا بھکھ نہ لاگے رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سِکھیا اِک سمجھائیا۔ ساچی سِکھیا پاربرہم، پرہہ ایکا ایکا جنائیندا۔ نِہکرمی کرے ساچا کرم، کرم کانڈ نہ
 کھے رکھائیندا۔ آپ بنائے اپنا ورن، اورن روپ نہ کھے دھرائیندا۔ برہماویتا پرہہ ایکا سرن، سرن سرنائی اِک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نُوْر نُوْر نُوْر پرگٹائیندا۔ نُوْر نُوْر نُوْر اُجالا، نُوْری راہ چلائیا۔ پاربرہم مارگ دسے سُکھالا، بن اکھڑ کرے
 پڑھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ وِدیالا، وِدت ایکا بھیو دے چُکائیا۔ ایکا وست دیوے نام سچا دھن مالا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، ساچی کار آپ کرائیا۔ ساچی کار سِری بھگوان، نِرگن نِرگن آپ جنائیندا۔ وِشنو آتر برہم پروان، پاربرہم برہم اپنا انگ
 کٹائیندا۔ ایکا نام اِک گیان، اِک نشان وکھائیندا۔ ایکا حُکم اِک فرمان، ایکا راگ الایندا۔ ایکا مندر اِک مکان، ایکا سوہا پائیندا۔ ایکا
 پُرکھ پُرکھ سُبجان، ایکا دیونہارا مان، سپس اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا جانی جان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا
 ور، پاربرہم برہم ایکا ایکا پڑھائیندا۔ پاربرہم دیوے داد، ہر وِڈا وِڈا وِڈا وِڈا، اپنے وچوں آپا کاڈھ، اپنا رنگ رنگائیا۔ ایکا دُھن ایکا
 ناد، آپے رہیا سُنائیا۔ آپے بودھ آپ آگادھ، ہر آپے کرے پڑھائیا۔ آپے ویکھے کھیل تماش، کھیلنہارا سچا شہنشاہیا۔ آپے منڈل آپے

راس، ہر جو آپے سوہا پائیا۔ آپے نور آپ پرکاس، زرگن زرگن اپنی دھار چلائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی
 سیکھیا اک رکھائی۔ ساچی سیکھیا برہم دھار، پاربرہم جنائیندا۔ ہر کا نور سچ پیار، پیار پیار نال وٹائیندا۔ ہر کا مندر اک دوار، سچ
 دوارا اک وکھائیندا۔ ہر چرن سدا بھکھار، بھکھک ایکا جھولی بھرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ
 ورتائیندا۔ برہم برہم برہم نیتر کھول، نین نین اٹھائی۔ وست نہ دسے کوئی کول، پرہہ آگے سپس جھکائی۔ صاحب سلطان تولنا تول،
 تولنہارے وڈ وڈیائی۔ میرے آتر جانا مول، مؤلا اپنا آپ وکھائی۔ آد کر سچا قول، آنت دینا آپ نبھائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سمرتھ اپنی دیا کھائی۔ دیوے ور پُرکھ آگم، آگمڑی کار کھائیندا۔ آد جگادی تیرا کم، زرگن زرگن آپ
 سمجھائیندا۔ لکھ چوراسی بیڑا بنھ، گھر گھر میل ملائیندا۔ بھاگ لگاؤنا کایا تن، پنچم جوڑ جڑائیندا۔ ترے گن مایا ملے دھن، جگت
 ونجارا ہٹ چلائی۔ سچ سندیسہ سن لے کن، بن کٹاں آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پاربرہم برہم اپنا بھیو
 کھلائی۔ برہم برہم برہم کر نمسکار، پرہہ آگے سپس جھکائی۔ ہوں بالک سیوادر، جگ جگ سیو کھائی۔ لکھ چوراسی کر پیار،
 زرگن سرگن گنڈھ پوائیا۔ اندج جیرج دے ادھار، اُتہج سینج میل ملائی۔ تیرا ناؤں سچ جیکار، جے جیکارا ایک راگ سُنائی۔ چارے
 بانی کر پیار، بان نرالا تیر لگائی۔ خالق خلق کر پیار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھیہہ پیا تیری
 سرنائیا۔ برہم منگے دان چرن کول، دیونہار وڈی وڈیائی۔ کھیلان کھیل اُپر دھول، دھرنی دھرت دھول سہائی۔ تیرا روپ نرمل کول، کول
 کول روپ وٹائی۔ ہر کا نور آد جگادی اول، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائی۔ ہر گھٹ اندر جائے مول، روپ ریکھ نظر کھئے نہ آئی۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست اک وکھائی۔ ساچی وست تیری زرنکار، بن نیناں نظری آئی۔ آد جگاد رہنا مددگار،
 سر میرے ہتھ ٹکائی۔ میں سیوا کراں وچ سنسار، زرگن سرگن رنگ رنگائی۔ جگ چوکڑی کھیل اپار، چارے کھانی بندھن پائی۔ ڈونگھی
 بھوری وڑ وڑ غار، کایا ماٹی آسن لائی۔ نو نو ویکھ جگت وبار، دہ دیش تیرا راگ لائی۔ سر سرور ٹھنڈا ٹھار، کول کولا ناہہ بھرائیا۔
 ناؤں اناد سچی دھنکار، انحد راگی راگ سُنائی۔ دیا باقی کر اُجیار، جوت زرنجن اک زُسنائی۔ گھر وچ گھر کھیل اپار، گرہ مندر ویکھ

وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا بنے سبجَن سُہیلا، برہم پاربرہم ملائیا۔ پاربرہم پرہ
 مہربان، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جُگ جُگ کھیل کرے مہان، نرگن سرگن رُوپ وٹائیندا۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، جوتی جاتا
 ڈگمگائیندا۔ شبدی شبد کر پردھان، سچ پردھانگی آپ کمائیندا۔ نرگن سرگن دے فرمان، ساچا سو بلا آپے گائیندا۔ جُگ چوکرئی تیرا
 رکھے مان، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آون جاون اپنا کھیل جنائیندا۔ آون جاون دیوے دس،
 ہر جُو ہر ہر دیا کمائیندا۔ برہم پاربرہم تیرے سنگ جائے وس، وسنہارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ نرمل نُر جوت کر پرکاس، پرکاس پرکاس نال
 ملائیندا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، کھیل اولی آپ کرائیندا۔ ویکھنہارا پرتھی آکاش، پُری لوہ کھنڈ گگن گگنتر سو بھیا پائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ ساچا بھید سِری بھگوان، ایکا ایک کھلائیا۔ نرگن سرگن پرگٹ ہووے وچ
 جہان، برہم پاربرہم ملائیا۔ گر گر رُوپ نوجوان، ستگر ویس وٹائیا۔ پنج تت کایا جگت نشان، ست ستوادی آپ جھلائیا۔ شبد
 انادی دے گیان، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ ڈھر سندیسہ سچ فرمان، لکھ چوراسی ربیا سنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھے آن، کلجگ
 اپنی پھیری پائیا۔ نو سو چورانونے چوکرئی کھیل کرے مہان، خالق خلق وچ سہائیا۔ تیئی اوتاران دیوے دان، بن داتا آپ ورتائیا۔ بھگت
 اٹھاراں کھول دکان، سرشٹ سبائی ساچا ہٹ چلائیا۔ پیر پیغمبر کر پردھان، مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ مقالے حق کھیل مہان،
 لاشریک آپ کرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ دئے پیغام، سنگ محمد کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سکھیا ربیا
 سمجھائیا۔ پاربرہم برہم تیرا میلا، جُگ جُگ آپ کرائیندا۔ کھیلے کھیل گرو گرو چیلا، گر چیلا ویس وٹائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں سبجَن
 سُہیلا، سکلا سنگ نبھائیندا۔ آتم پرما تم چاڑھے تیلا، برہم پاربرہم وڈیائیندا۔ وسنہارا دھام نیولا، نرگن نرگن اپنی کار کمائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سکھیا آد جگاد، جُگ جُگ کرے پڑھائیا۔ گر پیر اوتاران
 دیوے داد، منتر اپنا نام سمجھائیا۔ ویکھنہارا برہم برہماد، برہمانڈ کھوج کھوجائیا۔ اک وجائے تریا ناد، بھوپت سچا سچا ماہیا۔ وشن
 برہما شو سنے فریاد، لکھ چوراسی ویکھے تھاؤں تھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جُگ چوکرئی رکھے یاد، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ گر

اوتار لڈائے لاد، پیر پیغمبر گود سہائیا۔ بھگت بھگوان دیوے داد، نام بھنڈارا اک ورتائیا۔ ساچے سنناں رکھے لاج، سمرتھ پُرکھ سچا
 شہنشاہیا۔ گرمکھاں سُنائے اپنی گاتھ، آتر منتر کرے پڑھائیا۔ گرسکھاں وکھائے کھیل تماش، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا پردہ لاپیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکڑی اپنا بندھن پائیا۔ برہم رووے نیتر نیناں نیر، پرہہ آگے سپس جھکائیا۔ اپنا ویلا دس
 اخیر، کون ویلے لئے ملائیا۔ جگ چوکڑی لکھ چوراسی کایا بستر پہنا چیر، کوٹن کوٹ روپ وٹائیا۔ میل ملاوا سادھ سنت جگت فقیر،
 فکر تیرا اکو موہے ستائیا۔ جگ چوکڑی رباں دلگیر، دلبر دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ لوک مات ذات پات ورن برن شرع شریعت وچا رہے
 زنجیر، دین مذہب بندھن جگت رکھائیا۔ کون ویلا ملے صاحب گئی گہیر، گہری میری درد مٹائیا۔ تڈھ بن ملے نہ امرت سیر، اٹھسٹھ
 نیر نہ کھئے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ گھت کے جائن وپیر، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ایک دے ساچا ور، کون ویلے ہوئے سہائیا۔ ساچا ویلا دس بھگوان، اکو اک منگ منگائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی تیرا نشان، برہم
 پاربرہم جھلائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دین گیان، سکھیا ساکھیاں درڑائیا۔ لکھ لکھ لیکھا وچ جہان، شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن
 نال ملائییا۔ کہانی بانی کھیل مہان، جگت نشانی اک پرگٹائییا۔ صفتی صفت صلاحی سارے گان، گا گا تیرا شکر منائیا۔ پیر پیغمبر
 دستگیر سجدہ سپس سرب جھکان، کلمہ نبی رسول لاپیا۔ تیرا حق حق پیغام، تیرا حق حق نظام، تیری رحمت نظر کیسے نہ آئییا۔ جگ
 چوکڑی بنیا رباں غلام، بن سیوک سیو کھائیا۔ لکھ چوراسی ترسنا تام، اگنی تت تت لگائیا۔ پاربرہم برہم دیوے نہ کھئے بسرام، ملے سچ
 نہ سچئی سرنائیا۔ بن تڈھ چرن نہ نہچل دھام، دو جہان نہ کھئے وڈیائیا۔ بن تیرے پرکاس نہ کھئے بہان، اندھ اندھیرا نظری آئییا۔ بن تیرے
 ناؤں نہ کھئے گیان، وید پُران شاستر سمرت گیتا گیان انجیل قرآن کہانی بانی تیری صفت صلاحیا۔ صاحب ستگر دس سچ مکان، کون مندر
 ڈیرہ لائییا۔ کون ویلا ملیں آن، بن پاندھی پندھ مکائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا ساچے گھر، بھیو ابھید ربیا
 جنائییا۔ ساچا بھیو دسے نرنکارا، آد پُرکھ دیا کھائیندا۔ وشن برہما شو رہنا خبردارا، بے خبر آپ سمجھائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل اپارا، ہر
 ستگر آپ کرائیندا۔ سیوا لاگرو اوتارا، گر گر اپنا ناؤں جپائیندا۔ پیر پیغمبر دے ادھارا، ساچی سکھیا اک وکھائیندا۔ کاغد قلم بن لکھارا،

لِکھ لیکھ مات درڑائیندا۔ آپے وسے سب توں باہرا، نیتر نظر کیسے نہ آئیندا۔ جُگ چوکڑی کرے پار کنارہ، ستجُگ تریتا دواپر کلجُگ اپنی جھولی پائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں اک وکھائے آنت کنارہ، تٹ کنارے اپنا ڈیرہ لائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جُگ کرے وبارا، گر گر اپنا بھیو کھلائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن بن ونجارا، برن اٹھاراں ہٹ چلائیندا۔ دین مذہب لگے اکھاڑا، ہندو مسلم ونڈ ونڈائیندا۔ شرع شریعت کھیل نیارا، نر نرنکارا آپ کرائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے وبھچارا، وبھچاری اپنی دھار چلائیندا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکارا، آسا ترسنا نال ملائیندا۔ پنج تت کایا گڑھ اُچ منارا، جگت وکارا وچ رکھائیندا۔ ستجُگ تریتا دواپر کلجُگ ویکھے ویکھنہارا، ویس اولآ آپ دھرائیندا۔ دھرت دھول زمیں اسمان رووے زارو زارا، نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ پیر پیغمبر پاربرہم پروردگار دوارے کڈھن ہاڑا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ نہ کوئی سہائی جنگل جوہ اجاڑ پہاڑا، ڈونگھی کندر سمنڈ ساگر پار نہ کھئے کرائیندا۔ ایتھے اونھے دو جہان لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھئے نہ دے سہارا، پھڑ باہوں گلے نہ کھئے لگائیندا۔ بن تڈھ تیرا برہم رووے زارو زارا، ورن بن برن ورن کم کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا کر سچ اقرارا، در تیرے سیس جھکائیندا۔ سچ اقرار کرے ہر سچن، آد پُرکھ وڈیائیا۔ جو گھڑے سو اتم بھجن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ گر اوتار جگت جگ لجن، سو پُرکھ نرنجن آپ رکھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پردے کجن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا ہر کرتارا، ایکا ایکا جنائیندا۔ جُگ چوکڑی پار کنارہ، پار اُتارا آپ وکھائیندا۔ لوک مات بنائے سچکھنڈ سچا دوارا، سچکھنڈ نواسی پھیرا پائیندا۔ نرگن نور کرے اجیارا، نورو نور نور رُشنائیندا۔ محل اٹل اک منارا، الکھ آگوچر آپ سہائیندا۔ شبداگمی بول جیکارا، جے جیکار اپنے ناؤں سُنائیندا۔ سچ سچ کرے سچ وبارا، ساچی دھارا آپ جنائیندا۔ کوڑی کیرپا کرے پار کنارہ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ جس دی مہا لیکھ لیکھ گئے گر اوتارا، گر گر بھیو کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن نرگن آپ جنائیندا۔ نرگن آپ آپ اپرمپر، بھیو کھئے نہ آئیندا۔ نرگن آپ نرگن منتر، ہر نرگن نام درڑائیندا۔ نرگن بنائے نرگن بنتر، نرگن نرگن جوڑ جوڑائیندا۔ نرگن کھیل گگن گگنتر، گرہ مندر سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ اپنا پردہ چُک ہر نرنکارا، بھیو ابھید جنائیا۔ وشن

برہما دے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ آئے اتم وارا، نو سو چورانوے چوڑی پندھ مکائیا۔ پرگٹ ہوئے ہر کرتارا، قدرت قادر ویکھے
 چائیں چائیا۔ سرشٹ سبائی کرے پیارا، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ چار ورن نہ کھئے آدھارا، برن اٹھاراں ڈیرہ ڈھاپیا۔ اشٹ دیو نہ کھئے ونجارا،
 گھر گھر ہٹ نہ کھئے کھلائییا۔ سرب جیاں دا اک پیارا، پیا پریم نظری آئییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک
 اپائییا۔ سچ سندیسہ اپا یوگ، ہر ساچے سچ سُنایا۔ جگ جگ گراوتار پیر پیغمبر کر سنجوگ، دھر سنجوگی میل ملایا۔ آتم سیجا
 بھوگے بھوگ، بھسمر ایکا رنگ چڑھایا۔ وسنہارا ساچے کوٹ، قلعہ بنک اک جنایا۔ کر پرکاس نرمل جوت، نورو نور نور دھرایا۔ شبد
 اگئی لا چوٹ، تن نگارہ ناد سُنایا۔ جگت وکارا کڈھ کھوٹ، خالص اپنا روپ جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا رہیا جنایا۔ ساچا لیکھا اتم کل، ہر کرتا آپ جنائییا۔ پرگٹ ہو سیری بھگون، بھگون اپنی دھار بندھائییا۔
 لکھ چوراسی ویکھے جنی جن، دھن دھن جنیدی مائییا۔ ساچا راگ سُنائے کن، ڈھولا سوہلا ایکا گائییا۔ آتم پرما تم بیڑا دیوے بٹھ، برہم
 پاربرہم وڈیائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا کھیل اپنے ہتھ رکھائییا۔ ساچا کھیل نو نو چار،
 چوڑی اپنا پندھ مکائیا۔ گر اوتار کرن پکار، نیتر نین نین اٹھائییا۔ وید ویاسا بن لیکھا، لکھ لکھ لیکھا گیا جنائییا۔ عیسیٰ منگے منگ بن کے
 خاک سار، پروردگار جھولی آنت بھرائیا۔ محمد کہے میرا یار، مہمان پیدو پھیرا پائییا۔ نانک نرگن کرے پیار، اوٹ اک اکال جنائییا۔ مہابلی
 اترے اپنی دھار، مات پت نہ کھئے رکھائییا۔ گوہند میلا میلے ست ڈلار، گر چیلار رنگ رنگائییا۔ کل کلکی لے اوتار، سمبل اپنا ڈیرہ لائییا۔
 کلجگ کوڑی کریا مارے مار، جوٹھ جھوٹھ دئے گوائیا۔ ساچی سکھیا دیوے وچ سنسار، سرشٹ سبائی کرے پڑھائییا۔ اوچاں نیچاں راؤ
 رنگاں ایکا در دئے بٹھال، ذات پات نہ کھئے رکھائییا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، کنگال شاہ اپنے رنگ رنگائییا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون
 جگت دئے جنائییا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی کایا مندر اندر ساچی دھرمسالہ دئے وکھال، گھر وسے سچا ماہیا۔ ایکا شبد گرو بنے دلال،
 دوجا ونج نہ کھئے وکھائییا۔ آتم پرما تم کرے بحال، جگت وکارا نیڑ نہ آئییا۔ برہم پاربرہم چلے نال نال، مل مل اپنی خوشی وکھائییا۔ ناتا توڑ کال
 مہاکال، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ آنت کرے پرتپال، ستجگ ساچا راہ چلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، برہم ویتا

نیتن نیتا کرے ہیتا نت نوت، ابناسی اچت سہائے رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ رتڑی رت مؤلے سنسار، برہم پاربرہم وڈیائیندا۔ کلجگ
 مٹے دھوٹا دھار، جگت اندھیرا رہن نہ پائیندا۔ ستجگ سچ کرے وبار، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی اک پیار، آتم
 پرماٹم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ ایش جیو اک گھر بار، گھر مندر اک سہائیندا۔ شبد ناد دھنکار، گیت انادی آپ الائیندا۔ نرمل جوتی جوت
 اُجیار، اگیان اندھیرا سرب چکائیندا۔ سرب جیان اکو کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ مقالے حق پروردگار، مکھ نقاب پردہ لائیندا۔
 حق حقیقت لے وچار، لاشریک کھیل کھلائیندا۔ نانک گوہند سچ پیار، پریم پیارا اک اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ وکھائیندا۔ اپنا کھیل رکھے ہتھ، پرہہ وڈا وڈ وڈیائیا۔ جگ چوکڑی چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ پیر
 پیغمبران گر اوتاراں مہماں دسے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ کلجگ اتھ نو کھنڈ پرتھمی لکھ چوراسی جیو جنت بن ڈوریوں لے نتھ،
 تندی نام اک اٹھائیا۔ جوٹھا جھوٹھا کھیڑا کرے بھٹھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ جس دے پچھے وچھایا ستھر ستھ، سو یارڑا ستھر ہنڈھائیا۔
 گوہند رکھے پت، گوہند میتا سچا ماہیا۔ کلجگ ناڑ بہتر چار کٹ ایلے رت، رتی رت نہ کھئے سکائیا۔ سادھاں سنتاں گھر گھر پرنائی من
 ۸۱< مت، من واسنا دئے ڈھائیا۔ ست سنتو کھ تٹا دھیرج جت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہم لیکھائے مکائیا۔ پاربرہم برہم
 کھیل اپارا، آد آت کرائیندا۔ جگا جگنتر جگت شنکارہ، نرگن سرگن آپ وکھائیندا۔ نت نوت نام ادھارا، ہر نام منتر درڑائیندا۔ کلجگ
 اتھ کر پیارا، پیا پریم میل ملائیندا۔ ساچا سوہلا ست جیکارا، سوہنگ ڈھولا آپ سٹائیندا۔ اکو بولا ایکنکارا، ایکا ایک جنائیندا۔
 پاربرہم برہم ویکھنہارا، پیکھ پیکھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ اکو ونج اک ونجارا، ستگر ساچا ہٹ چلائیندا۔ سرشٹ سبائی دئے ہلارا، ادھر
 ادھر دیا کھائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، ہر کا آت کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ
 سرنائی اک جنائیندا۔ سچ سرنائی ہر ستگر چرن، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ جن بھگتاں کھولے ہرن پھرن، نیتر نین نین رُشنائیا۔ بھو
 چکائے مرن ڈرن، مرن ڈرن نہ کھئے جنائیا۔ دین دیال ترنی ترن، تارنہارا ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل بھٹن گھٹن، گھٹن بھٹن اپنی کار کھائیا۔
 سنت سہیلے آیا پھرن، نرگن نرگن پھیرا پائیا۔ سچ محلے آیا چڑھن، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ اکو اکھر آیا پڑھن، آتم پرماٹم کرے پڑھائیا۔

بھاگ لگائے دھول دھرن، دھرتی دھول آپ سُہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست ستوادی کھیل کرائیا۔ ست ستوادی ساچا میتا، سو پُرکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی ٹھانڈا سینتا، ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ سدا سُہیلا اک اتیتا، ایکونکارا رنگ رنگائیندا۔ آد نرنجن ہر ہر میتا، مِت پیارا کھیل وکھائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا دھام انڈیٹھا، انڈیٹھری کار آپ کھائیندا۔ سِری بھگوان کُوڑا کرے مٹھا ریٹھا، امرت رس رس چوائیندا۔ پاربرہم آد جُگاد جُگ جانے اپنی ریتا، جوں بھاوے توں کار کھائیندا۔ کلجگ اتم ویلا بیتا، بیتی کہانی نہ کھئے سُنائیندا۔ نانا تٹا مندر مسیتا، مسجد میل نہ کھئے ملائیندا۔ جگت اگنی تپے انگیٹھا، ساتک ست نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا تیرا دینا تیرے نیناں تیرے جھولی پائیندا۔ تیری جھولی ہر جُو بھر، بھرم دئے چُکائیا۔ اتم لیکھا گیا ہر، ہر جُو رہیا سُنائیا۔ چوڈاں طبق ویکھ کھڑ، چوڈاں لوک نہ کھئے رُشنائیا۔ چوڈاں ودیا ویکھ پڑھ، برہم گیان نہ کھئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہار سزائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق، چوڈس چند نظر نہ آئیندا۔ چار جُگ جو پڑھیا سبق، صِفا روپ سرب وکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی نرگن روپ ست سرُوپ نراکار ایکونکار اک اِکلا آیا پرت، پرتیندھ آپ اکھوائیندا۔ بھاگ لگائے اُپر دھرت، دھرتی دھرت دھول آپ سُہائیندا۔ چار جُگ دا لاپے قرض، مقروض نظر کھئے نہ آئیندا۔ اپنا پورا کرے فرض، لکھ چوڑاسی پھاسی تن کٹائیندا۔ دو جہاناں اِکو راگ سُنائے طرز، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ پاربرہم برہم لئے ورج، نو نو اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ ساچی دھار بندھائیندا۔ ستجگ بٹھے دھار پرہہ، دین اپنی دیا کھائیا۔ جُگ چوکرئی وچھڑے لہہ، کلجگ اتم میل ملائیا۔ امرت جھرنا کول نہہ، کول مُکھ بھوائیا۔ سنت سُہیلے گھر ساچے سد، سدا اِکو نام لگائیا۔ نو دوارے پار حد، سُکھمن ٹیڈھی بنک ٹپائیا۔ ایڑا پنگل مُنہ دے بھار سٹ، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اندر باہر گپت ظاہر سگلا سنگ صاحب سمرتھ، نرگن ساچا سنگ رکھائیا۔ انحد شبد سُنائے اناد انہت، ایکا راگ الاٹیا۔ نرگن نور کر پرکاس، جوت نرنجن نور رُشنائیا۔ سُرَت سوانی شبدی داس، سَنگر ہانی میل ملائیا۔ نانا توڑ پرتھی آکاش، گگن گگنتر چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ برہم پاربرہم کرے نواس، سچ سِنگھاسن سوہا پائیا۔ ساچے منڈل ساچی راس، گوپی کاپن آپ نچائیا۔ برہم تیری پوری کرے آس،

یراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ دیوے آنت دھرواس، ستجگ ساچا راہ چلائیآ۔ سریشٹ سبائی لکھ چوراسی گائے رسن سواس، سوہنگ
 ڈھولا اک سنائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پر ماتم ناتا جوڑ جڑائیآ۔ آتم پر ماتم جوڑے ناتا، ہر ستگر دیا کھائیآ۔
 جن بھگت رکھائے اتم ذاتا، ورن برن نہ ونڈ ونڈائیآ۔ شبد اگئی سچ سنائے گاتھا، مکتب پڑھن کھئے نہ جائیآ۔ مندر اندر سہائے ساڈھے تین
 تین ہاتھا، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیآ۔ برہم پاربرہم کرے پوجا پائھا، اکھر اکھر نہ کھئے پڑھائیآ۔ سووت جاگت اوٹھت بیٹھت آپ سنائے اپنا
 ساک، رسنا جہوا نہ کھئے پلائیآ۔ بتی دند نہ بائے باتاں، ین دندان اپنا ناؤں سمجھائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل پُرکھ سمراتھا، سمرتھ اپنا راہ چلائیآ۔ سمرتھ چلائے ایک راہ، رہبر اک اکھوائیا۔ کوڑی کرپا دئے کھپا، ستجگ ساچا گھر وکھائیآ۔
 ورن برن ذات پات اوچ نیچ راؤ رنک کوئی رہنا نہ، نو کھنڈ پرتھی کرے صفائیآ۔ مندر مسجد گرو دوار شودوالے مٹھ کیسے بہنا نہ، بہ بہ
 راگ نہ کھئے لائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرب جیاں دا اکو در، در دروازہ اک کھلائیآ۔ در دروازہ ساچے ہٹ، ہر
 ستگر آپ کھلائیآ۔ وست امولک اندر وتھ، نرگن سرگن آپ جنائیآ۔ آتم پر ماتم مارگ دیوے دس، اوچھڑ راہ نہ کھئے وکھائیآ۔ برہم
 پاربرہم میلا ہس ہس، سوہنگ ہنسا مکھ صلاحیندا۔ تیر انیالا مارے کس، تکھی مکھی دھار بندھائیآ۔ بھگت بھگوت اک دوچے دا
 گاؤن جس، ین بھگتاں بھگوت کم کیسے نہ آئیآ۔ پنڈھ مکاؤن نس نس، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیآ۔ کھانی بانی رسنا رس، رسنا جہوا
 صفت صلاحیندا۔ جس پردے اندر ستگر پورا جائے وس، لیکھن پڑھن پنڈھ مکائیآ۔ نرمل جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر مٹائیآ۔ آتم
 پر ماتم بھوک بلاس، ساچی سیجا آپ ہنڈھائیآ۔ پاربرہم برہم وسے پاس، گھر ساچے ڈیرہ لائیآ۔ سوہنگ شبد ستجگ دات، داتا
 دانی آپ ورتائیآ۔ نو سو چورانوے چوگری رکھی اپنے کھات، ین گرو پیر کھاتہ نہ کیسے وکھائیآ۔ کلجگ اتم سب دا پڑھ کے فاتحہ فات،
 فتح ڈنکا نام وجائیآ۔ شاہ سلطاناں دیونہارا آب حیات، امرت رس مکھ چوائیآ۔ وسنہارا کائناں، کلمہ اپنا ناؤں درڑائیآ۔ رام کرشن
 ایک ذات، نانک گوہند کھیل کھلائیآ۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا منتر اک درڑائیآ۔ ساچا منتر نموست، سو
 پُرکھ نرنجن آپ درڑائیآ۔ ہنگ برہم اکو ت، تتو ویتا میل ملائیآ۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کھئے رت، رتی رت نہ کھئے وکھائیآ۔ آپے جانے مت گت،

گت مت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا بیج آپے گھت، پُھل پُھلوڑی آپ مہکائیا۔ برہمے وتے کھولیا ہٹ، لکھ چوڑاسی وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن میلا سرگن چیلا، چیلا گر لیکھا جانے لیکھا دُھر، دُھر لہنا اپنے ہتھ رکھائیا۔ دُھر لہنا لہنیدار، پروردگار آپ اکھوائیندا۔ صدی چوڈھویں کر کر پار، ایکا چوکا جوڑ جڑائیندا۔ پہلے گھر وسے کرتار، چوتھے پد گرمکھ میل ملائیندا۔ پیر پیغمبر کر تیار، ادھ وچکارے صفت صلاحیندا۔ الفیے دے ادھار، حرف بحرف آپ سمجھائیندا۔ حمزہ کھئے نہ پاوے سار، استری پُرش نہ روپ وٹائیندا۔ خاوند بیوی نہ کھئے ادھار، میان رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ اللہ رانی نہ کھئے شنکار، شاہو بھیو کھئے نہ آئیندا۔ کلجگ اتم سارے روون زارو زار، دھیج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ پرگٹ ہوئے آپ نرنکار، نرگن اپنا کھیل وکھائیندا۔ ستجگ سچ کرے وبار، بواری اپنا راہ چلائیندا۔ پچھلا لیکھا دئے نوار، بہرم بھلیکھا سرب کڈھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کھئے کر اک دوار، سچکھنڈ اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیندا۔ بن حکم کھئے نہ جائے وچ سنسار، دین مذہب نہ کھئے پیار، شرع شریعت نہ رنگ رنگائیندا۔ اتم سب دے بستر دیوے پاڑ، کلجگ اگنی دیوے ساڑ، تتوت تت تپائیندا۔ آگے مارگ لائے سُکھال، ایکا گھر بہائے شاہ کنگال، شاہ کنگال اپنا روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی دیونہارا دان، وست امولک لکھ چوڑاسی کایا گولک گھر گھر در در اندر مندر نام ندھانا سری بھگوانا سوہنگ ڈھولا بدلے چولا چُکائے پردہ اوہلا، اتم پرما تم برہم پاربرہم ملائیندا۔ پاربرہم برہم سچا ویس، وشو اپنا کھیل کرائیندا۔ ایتھے اوتھے ست سندیس، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ جگ چوڑی چلے نہ کھئے پیش، سیس آگے نہ کھئے اٹھائیندا۔ در منگن وشن برہما مہیش، کوٹن کوٹ جھولی ڈائیندا۔ نرگن داتا آد جگاد رہے ہمیش، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، سیس جگدیش نہ مؤنڈ مُندا ئیندا۔ تخت نواسی سچ نریش، نر نرائن آپ اکھوائیندا۔ ستجگ دیوے سچ سندیس، سوہنگ منتر اک درڑائیندا۔ اتم پرما تم سدا ویش، وشو اپنا رنگ رنگائیندا۔ جس دی مہا کرے سہنسر مکھ شیش، سو شیش سانگو پانگ روپ وٹائیندا۔ تس صاحب سرب آدیس، آد جگاد جگ جگنتر جگ جگ پیر پیغمبر گر اوتار ہر نرنکار چرن کول سیس جھکائیندا۔ سو صاحب حکمی حکم کرے ورتار، ستجگ ساچی بٹھ دھار، اتم پرما تم کرے پیار، برہم

پاربرہم ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، پُرش ناری اک گیان، ناری پُرش اک مکان، پُرش ناری اک بھگوان، ناری پُرکھ نوَوجوان، بردھ بال نہ روپ وٹائیا۔ جس جن ملیا آپ بھگوان، تس لہنا دینا دئے مکائیا۔ لکھ چوراسی چُکے کان، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ اتم میلا میلے آن، جوتی جوت جوت ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، سچکھنڈ نیواسی پُرکھ ابناسی ساچی راسی منڈل منڈپ دو جہان، گوپی کاہن آپ نچائیا۔

★ ۲۰ بھادروں ۲۰۱۹ پکرمی گرانام سنگھ دے گرہ پنج گرائیں ضلع فروزپُری ★

آد جُگادی اک بھگوان، ہر جُگ جُگ کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی اک نشان، ہر جُگ جُگ آپ جھلائیندا۔ آد جُگادی اک گیان، ہر جُگ جُگ آپ پڑھائیندا۔ آد جُگادی اکو دان، ہر جُگ جُگ آپ ورتائیندا۔ آد جُگادی اکو رام، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ آد جُگادی ایکا شام، جُگ جُگ راس رچائیندا۔ آد جُگادی اک پیغام، پیر پیغمبر آپ سنائیندا۔ آد جُگادی اک امام، عیسیٰ موسیٰ ناؤں دھرائیندا۔ آد جُگادی اک اسلام، اسم اعظم بھیو وکھائیندا۔ آد جُگادی ایکا کام، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ آد جُگادی اک جوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ساچی کھیل آپ وکھائیندا۔ آد جُگادی ایکا میت، مَتر پیارا اک اکھوائیا۔ آد جُگادی ایکا ریت، جُگ جُگ آپ چلائیا۔ آد جُگادی ایکا گیت، سوہلا ڈھولا مات پرگٹائیا۔ آد جُگادی کھیل انڈیٹھ، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ آد جُگادی وسے چیت، چیتن اپنا آپ کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ آد جُگادی ایکا گر، ہر ستگر ناؤں دھرائیندا۔ آد جُگادی ایکا سُر، دیوت سُر ویکھ وکھائیندا۔ آد جُگادی لیکھا ڈھر، ڈھر مستک آپ جنائیندا۔ آد جُگادی جائے بھڑ، جُگ جُگ میل ملائیندا۔ آد جُگادی ایکا پوڑ، دو جہانان آپ لگائیندا۔ آد جُگادی ویکھنہارا مٹھا کوڑ، لکھ چوراسی پھول پھول پھولائیندا۔ آد جُگادی مٹائے اوڑ، جن بھگتاں امرت رس چکھائیندا۔ آد جُگادی رسیا دوڑ، نرگن سرگن روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، جُگ جُگ اپنا ناؤں چلائیندا۔ آد جُگادی اپنا ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ جنائیا۔ آد جُگادی ایکا پتا ایکا ماؤں، لکھ چوراسی گود بہائیا۔ آد جُگادی دیونہارا ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آد جُگادی ایکا ایک اکم اتھابو، بے پرواہ

اپنی کل دھرائیا۔ آد جُگادی ایکا کرے پساؤ، لکھ چوراسی گھاڑن لئے گھڑائیا۔ آد جُگادی اک وسائے ساچا تھائوں، درگاہ ساچی دئے وڈیائیا۔ آد جُگادی ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاؤں، کاگوں ہنس اڈائیا۔ آد جُگادی جُگ جُگ کرے سچ نیاؤں، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جُگاد پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نور کر پرگٹ، پرگٹ اپنا رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے راما دسرتھ، دہ دشا بھيو گھلائيندا۔ بھيو چُکائے تریلوکی نتھ، ناتھ اناتھا دیا کھائیندا۔ سیوک سیوادار چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ بھگت بھگوان سماں دس، بودھ اکادھ آپ سمجھائیندا۔ گیتا گیان گیان اکتھ، کتھ کتھنی نہ کھئے کتھائیندا۔ ہر سنتن ہردے آپے وس، ہر منتر نام درڑائیندا۔ بھگت بھگوان ہيوے وس، بے بس اپنا بل نہ کھئے جنائیندا۔ پریم پیار اندر جائے پھس، رسی ڈور نام رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا کار کرائیندا۔ آد جُگاد بھگت بھگونت، ایکا اوٹ رکھائیا۔ آد جُگاد ساچے سنت، ہر ستگر میل ملائیا۔ آد جُگاد گرمکھ بنائے بنت، گر گر اپنی بوجھ بوجھائیا۔ آد جُگاد گرسکھ مہا گائے اگنت، لکھ لکھ لیکھا دئے جنائیا۔ آد جُگاد کھیلے کھیل ناری کنت، کنت کنتوبل سچا شہنشاہیا۔ آد جُگاد کایا چولا رنگے بسنت، رنگ مجیٹھی اک رکھائیا۔ آد جُگاد گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہوئے روگ دئے گوائیا۔ آد جُگاد غریب نہانیاں کئے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں گلے لگائیا۔ آد جُگاد ہرجن میلے ساچی سنگت، سگلا سنگ آپ اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ اپنا نام پرگٹائیا۔ آد جُگاد ناؤں اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ پرگٹائیندا۔ چتربھج ہو اجیارا، بھيو ابھيو آپ گھلائيندا۔ آد شکت نور نرنکارا، نرگن اپنا نور دھرائیندا۔ پروردگار سانجھا یارا، لاشریک کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر جُگ کرتا اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگ کرتا ہر جو ناؤں رکھ، جُگ جُگ کھیل کرائیا۔ گر اوتار ہو پرتکھ، پاربرہم پرہ پرہ لاپہیا۔ سرشٹ سبائی مارگ دس، جیو جنت ایکا راہ چلائیا۔ گرمکھاں ہردے آپے وس، کایا کھپڑا دئے وسائیا۔ سنت سہیلے سنائے جس، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگاد اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد جُگاد وڈی وڈیائیا، ہر وڈا وڈا کرائیندا۔ ستجگ اٹھاراں اوتار کری کرمائی، ایکا آٹھا بندھن پائیندا۔ ترتے وجے سچ ودھائی، پرسرام رام رام رام روپ وٹائیندا۔ دواپر کھیل کھیل رگھرائی، وید ویاسا آپ پڑھائیندا۔

کاہنا کرشنا روپ وٹائی، مُکند منوہر لکھی نرائن، نرائن اپنی کل دھرائیندا۔ غریب نہانیاں بنیا ساک سجن سین، بدر سُداما گود بہائیندا۔
 رسنا جہوا نہ سکے کہن، کہہ کہہ شکر نہ کئے منائیندا۔ آد جُگاد چُکاو نہارا لہنا دین، پُورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ بہگت بھگوان بنے ساک
 سجن سین، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جُگ جُگ اپنا ناؤں دھر، رام رام کری پڑھائیا۔
 جُگ جُگ اپنا ویس کر، کاہنا کرشنا بنسری نام وجائیا۔ جُگ جُگ اپنا گیان کر، وید شاستر دئے جنائیا۔ جُگ جُگ اپنا ویکھ گھر، گھر
 ساچے سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر، جگ منتر دئے صلاحیا۔ جگ منتر نام دیو، دیو
 آتما آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو ساچی سیو، کروڑ تیتیسا سُرپت اند میل ملائیندا۔ ہنگ برہم الکھ ابھیو، بھیو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ آد
 جُگاد سدا نہکیو، نہچل دھام ڈیرہ لائیندا۔ ہر کا گیت گا نہ سکے رسنا جہو، بتی دند نہ کئے وڈیائیندا۔ الکھ آگوچر اکم اتھاہ وڈ دیوی
 دیو، دیوت سُر آپ ہو آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ساچا میو، امرت رس آپ چکھائیندا۔ آد جُگاد وِشو
 رنگ، وِشنو ہر ہر روپ وٹائیا۔ آد جُگاد برہم اند، پاربرہم وڈیائیا۔ آد جُگاد شنکر اکھنڈ، شرع ترسول اک رکھائیا۔ آد جُگاد سہاگی
 چھند، گیت گوبند الاٹیا۔ آد جُگاد جیو پنڈ، پنج تت دئے وڈیائیا۔ آد جُگاد امرت دھارا ساگر سیندھ، لکھ چوراسی وچ ٹکائیا۔ آد
 جُگاد بہگت بھگوان اُچائے اپنی بند، پوت سپوتا ناؤں رکھائیا۔ آد جُگاد داتا دانی گنی گھند، گھر گمبھیر اپنی کل ورتائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ کرنی آپ کرائیا۔ آد جُگاد کھیل برہماد، پاربرہم کرائیندا۔ آد جُگاد اگنی ناد، گھٹ گھٹ اندر
 آپ وجائیندا۔ آد جُگاد رکھے لاج، جن بھگتاں پیج رکھائیندا۔ آد جُگاد مارے آواز، گُرمکھ سوئے آپ اٹھائیندا۔ آد جُگاد جُگ جُگ رچ رچ
 کاج، لکھ چوراسی ناتا جوڑ جوڑائیندا۔ آد جُگاد جُگ جُگ چلاو نہارا نام جہاز، سمند ساگر پھول پھولائیندا۔ آد جُگاد گر اوتاراں پیر
 پیغمبران اپنے ہتھ رکھے واگ، چاروں کُنٹ آپ بھوائیندا۔ آد جُگاد دھوونہارا داغ، دُرمت میل دھوائیندا۔ آد جُگاد کھولنہارا پاج، کوڑی
 کرپا پردہ لائیندا۔ آد جُگاد شہنشاہ شاہو بھوپ اک نواب، لکھ چوراسی رعیت ویکھ وکھائیندا۔ آد جُگاد جُگ جُگ کاتب بن بن لکھے
 کتاب، شاستر سمرت وید پُران اکھ وکھ گنڈھ پوائیندا۔ آد جُگاد جُگ جُگ لیکھا جانے پُن صواب، پنت پاپی آپ ترائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایک نام وڈیائیندا۔ آد جُگاد ہر ناؤں اپارا، جیو جنت سرنائیا۔ ہر کا ناؤں سچ وپارا، ہر ایک
 ہٹ کھلائیا۔ ہر کا ناؤں جگت ادھارا، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ ہر کا ناؤں ہر پیارا، ہرجن ہر ہر دئے ملاییا۔ ہر کا ناؤں سچ وبارا،
 کوڑی کرپا دئے مٹایا۔ ہر کا ناؤں کرے پرکاس بہتر ناڑا، ناڑی ناڑی پھول پھولایا۔ ہر کا ناؤں میٹے پنچم جھوٹھی دھاڑا، کام کرودھ لوہ
 موہ ہنکار نہ ہوئے ہلکایا۔ ہر کا ناؤں اوچ نیچ کرے پار کنارہ، ذات پات نہ کھئے جنایا۔ ہر کا ناؤں وکھائے سچ دربارا، مندر مسجد بیٹھے
 سیس جھکایا۔ ہر کا ناؤں ہرجن میلے ہر نرنکارا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگاد ایک ناؤں
 کرے پڑھایا۔ ایک ناؤں آد آنت، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ ایک ناؤں ستگر منت، منتر کوٹن روپ وکھائیندا۔ ایک ناؤں جیو جنت،
 جیون جُگت جگت جنائیندا۔ ایک ناؤں ستگر سنت، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ ایک ناؤں ساچا پنڈت، آتم برہم گیان درڑائیندا۔ ایک
 ناؤں سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کھئے کرائیندا۔ ایک ناؤں وسے جیرج انڈت، اُتہج سینج ڈیرہ لائیندا۔ ایک ناؤں سرشٹ سبائی منگت،
 اچھیا ساچی جھولی پائیندا۔ ایک ناؤں ناتا کئے بھکھ ننگت، بھکھیاں ننگیاں گلے لگائیندا۔ ایک ناؤں ملائے ساچی سنگت، سنگت ہر کا
 روپ جنائیندا۔ ایک ناؤں گرھ توڑے ہوئے ہننگت، نون سو اکھڑ اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں
 وکھائے ساچا جنت، درگاہ ساچی میل ملائیندا۔ ایک ناؤں سوہنگ سو، ہر آد آنت درڑائیا۔ جُگا جُگنتر بیج بو، لکھ چوراسی مات
 مہکایا۔ گر اوتاراں ڈھوا ڈھو، دیونہارا مات وڈیایا۔ کر پرکاس نرگن لو، نورو نور نور رُشنایا۔ دُرمت میل دیوے دھو، پتت پُتت
 کرائیا۔ سرشٹ سبائی نالوں کرے نرموہ، موہ اپنا اک ودھائیا۔ سُرَت سوانی شبدی کنت نال جائے چھوہ، شوہ ملے سچا ماہیا۔ اپنے جہا
 آپے ہو، گرُمکھ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام سدا سمجھایا۔ ایک نام سوہنگ رنگ، رنگ
 رنگیلا آپ جنائیندا۔ ایک سیج اک پلنگ، پُرکھ ابناسی اک ہنڈھائیندا۔ ایک ناد اک مردنگ، دُھن ایک راگ سُنائیندا۔ ایک منگل اک
 اند، گیت گوہند اک لائیندا۔ ایک سوہلا ایک چھند، ایک بندی بند اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جُگادی
 ساچا ناؤں آپ جنائے ہر گھٹ تھائوں، گھٹ گھٹ اپنا ناؤں وسائیندا۔ گھٹ گھٹ وسے نام ندھانا، نظر کیسے نہ آئی۔ سرشٹ سبائی ہوئی

حیرانا، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ چھٹی راگ گائن ترانہ، رسنا جہوا نال صلاحیا۔ ملیا ہر نہ سری بھگوانا، بھگون میل نہ کھئے ملائیا۔
گرمکھ وِرا چتر سُبجانا، جس جن اپنی بوجھ بُجھائیا۔ آتم پر ماتم میل ملائے وِچ جہانا، جیں دیکھاں نظری آئیا۔ پوجا پاٹھ نہ کھئے وکھانا،
جوگ ابھياس نہ کھئے کرائیا۔ جس جن اُپر بھئے آپ مہربانا، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ بند کواڑی کھولے بجر کپائی توڑے کایا وِچ مکانا، محفل
اپنی اک وکھائیا۔ انند انند منگل اک ترانہ، تریا راگ اناد سُنائیا۔ تخت نواسی سری بھگوانا، شاہو شاباشی نظری آئیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک ناؤں وجے ودھائیا۔ ہر کا ناؤں سچ ودھائی، وابوا ستگر آپ وجائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے کُرمائی،
ہنگ برہم آپ پرنائیندا۔ ایک گھر دھی جوائی، سوہرے پیئے ایک در وکھائیندا۔ ایک سیجا سوتا گوسائیں، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ ایک
مِلا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ نرگن سرگن پکڑے باہیں، جگت نیر نظر نہ آئیندا۔ بھگت ملاوا اکم اتھابی، الکھ اگوچر اپنی
کار کرائیندا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھائیں، چھہر اپنے ناؤں لگائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے تھائوں تھائیں، تھان تھنتر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگادی ایک نام، جن بھگت پیائے ساچا جام، امرت رس اک وکھائیندا۔ امرت رس بھگت بھگوان، ایک
ایک جنائیا۔ کلجگ اتم کر پروان، پرم پُرکھ بھئے سہائیا۔ کایا مندر ویکھ مکان، ڈونگھی گندر آسن لائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، ہنگ
برہم کرے پڑھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، جنم مرن وِچ نہ آئیا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا کاہن، گرمکھ گوپی میل ملائیا۔ ایک نام کرے
پرنام، ناؤں نرنکارا سیس جھکائیا۔ سوہنگ شبد ساچا دان، لکھ چوراسی آپ ورتائیا۔ کلجگ بھلے جیو نادان، گن ندھان نظر نہ آئیا۔
مگر لگا جگت شیطان، پلُو سکے نہ کھئے چھڈائیا۔ من منوآ ہویا بلوان، بل اپنا اک رکھائیا۔ گرمت نہ ملے نشان، من مت ہوئی ہلکائیا۔
سریشٹ سبائی بھلیا اک بھگوان، بھلیاں مارگ دیوے لائیا۔ ستجگ ساچا بنائے اک ودھان، نو کھنڈ پرتھمی حکم سُنائیا۔ راج راجان شاہ
سُلطان خاک سرب مل جان، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ دین مذہب ہون ویران، شرع شرع نال ٹکرائیا۔ اُمت اُمتی دے سے اک اسلام، اسم
اپنا اک وکھائیا۔ نرگن سرگن سرگن نظری آئے سری بھگوان، بھگون اپنا نور دھرائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در سارے کرن سلام، نمونو
سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک جنائے ساچا گھر، گھر ساچے سے ماہیا۔ ساچا گھر سچکھنڈ نواسا، ہر

ساچا سچ جنائیندا۔ بھگت بھگون دے بھرواسا، لوک مات پندھ مُکائیندا۔ کلجگ اتم پوری کرے آسا، ساتا دوا جوڑ جڑائیندا۔ بہتر نور اک پرکاسا، ساتا صبرا پردہ لاپندا۔ ست سرؤبی شاہو شاباشا، ستر اپنا انک رکھائیندا۔ ست چار کر نواسا، دو جہان ویکھ وکھائیندا۔ لہنا دین پرتھی آکشا، پرتھم اپنا مول مُکائیندا۔ چوہتر بن داسی داسا، ہر جو سیوا سیو کھائیندا۔ سوہنگ شبد کر پرکاسا، اتم پرماٹم جوڑ جڑائیندا۔ ستجگ ست ستوادی کھولے اپنا آپ خلاصہ، سچکھنڈ بیٹھا خوشی منائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں ویکھ ویکھ کرے ہاسا، اپنی کیتی آنت آپ اُلٹائیندا۔ جگ چوکڑی وپندا رہیا تاشا، رجو طمو ستو ناچ نچائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو پُرکھ ابناسا، ابناسی راہ چلائییندا۔ ایک ناؤں ایک گر اک اِشٹ دیو بھرواسا، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ ایک پروردگار وسے ساتھا، رحمت رحیم رحمان آپ کھائیندا۔ ایک میلا تریلوکی ناتھا، ترے ترے بندھن آپ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگون، اتم پرماٹم دیوے گیان، من مت بُدھ بل نہ کھئے رکھائیندا۔

★ ۲۰ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بہان سنگھ دے گرہ پنج گرانتیں ضلع فروزپور ★

آد جگادی نوان خیال، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ نت نوت بن دلال، جگ جگ سیو کھائیندا۔ جگا جگنتر اولڑی چال، نرگن سرگن آپ وکھائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کمال، ہر پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی سب دے سر تے کوکے کال، ڈنک نگارہ اک وجائیندا۔ سرت سوانی ہوئے بے حال، شبدی گر نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آگلا لیکھا آپ جنائیندا۔ آگلا لیکھا سری بھگون، اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چوتھے جگ ویکھ نشان، سچ نشانہ لے پرگٹائیا۔ سرشٹ سبائی بے ایمان، سچ سچ نہ کھئے کڑمائیا۔ اتم پرماٹم نہ کھئے گیان، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ پاربرہم برہم سکے نہ کھئے پچھان، پردہ دوئی نہ کھئے اٹھائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار ہویا ہلکائیا۔ سادھ سنت دھیاں بھیناں تین تکان، وپہچار ہوئے سرب لوکائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ نہ کھئے اشنان، گنگا گوداوری جمن سُرستی دُرمت میل نہ کھئے دھوائیا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ، ست

سرُوپِ نظر نہ آئے کسے بھگوان، بھگوان اپنا رُوپ نہ کھئے درسائیا۔ گروُدوارے کھیلے کھیل نہ گنِ ندھان، گن اپنا نہ کسے جنائیا۔ من مت
 ہوئی پردھان، گرمت بھلی سرب لوکائیا۔ گر کا شبد نہ کوئی گیان، گوجھ گیان نہ کھئے سمجھائیا۔ اگلا کرے نہ کھئے دھیان، پچھلا پڑھ پڑھ
 گئے بھلائییا۔ ویکھنہارا دو جہان، نرگن داتا بے پرواہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ کھیلے وچ جہان، نرگن سرگن رُوپ وٹائیا۔
 گر اوتاراں پیر پیغمبراں دیونہارا دان، داتا دانی آپ اکھوائیا۔ لیکھا جانے وید پُران، شاستر سمرت کر پڑھائیا۔ گیتا گیان کھیل مہان، اٹھ
 دس کرے گڑمائیا۔ انجیل فُران بے مثال، مسلہ اپنا اک سمجھائیا۔ پیر پیغمبر مُرید مُرشد کھیلے کھیل پروردگار مہربان، محبان بیدو اپنا رنگ
 رنگائیا۔ گر گر نُر نُر مہان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ایکا نُر دھرائیا۔ لکھ چوراسی گھر مکان، گرہ گرہ ڈیرہ لائیا۔ انحد ناد سچی
 دھنکان، دھن آتمک راگ سُنائیا۔ امرت آتم پین کھان، نجھر جھرنا اک سمجھائیا۔ دیپک جوتی جوت مہان، جوت نرنجن ڈگمگائیا۔ سرب
 جیاں اک نشان، سچ نشانہ اک درسائیا۔ سرب جیاں اک مکان، سچکھنڈ دوارے دئے جنائیا۔ سرب جیاں اکو دان، ہر اپنا ناؤں ورتائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اگلا لیکھا ویکھنہارا، ایکنکار آپ اکھوائیندا۔ گر اوتاراں دے
 ۸۲۷ سہارا، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ شبد انادی بول جیکارا، جے جیکار ایکا ناؤں سُنائیندا۔ اکھر وکھر کر تیارا، ترے گن اتیتا دھار
 بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اگلا لیکھا اپنے وچ چھپائیندا۔ اگلا لیکھا سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ
 جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر مٹے نشان، کلجگ مات رہن نہ پائیا۔ گر اوتار لکھ لکھ دے دے گئے بیان، سرشٹ سبائی جکت سُنائیا۔ نو
 نو چار ہوتے ویران، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ آنت کھیل مہان، پُرکھ ابناسی آپ کرائیا۔ پرگٹ ہووے نو جوان، نو در کھوجے چائیں
 چائینا۔ مندر وسے سچ مکان، سچ محلہ آپ بنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اگلا لیکھا پچھلی یاد دئے سمجھائیا۔ پچھلی
 یاد گر اوتار، وید ویاسا کرے لکھائیا۔ واہوا قُدرت تیری یار، تیرا آنت کھئے نہ پائیا۔ عیسیٰ منگے اک بھکار، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ تُوں
 داتا پروردگار، بے عیب تیری وڈیائیا۔ مقالے حق کھیل نیار، جلوہ نُر نُر رُشنائیا۔ ہوں بالک بال انجان، تُوں پتا سہج سُکھدائیا۔ سچ
 سندیسہ دینا وچ جہان اکو منگ منگائیا۔ کون ویلا اتم میلا میل ملائے آن، نرگن سرگن سرگن نرگن ایکا رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلی یاد رہیا سمجھائیا۔ پچھلی یاد محمد میت، مِتِ پیرا آپ جنائیندا۔ جگت سجدہ جگت مسیت، مسلہ
 حق پڑھائیندا۔ پاربرہم پرہہ بیٹھا رہے سد اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ جگ چوکرے لے جیت، ہار جت اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 کلجگ اتم جائے جیت، ایک چوکا بندھن پائیندا۔ چوڈاں طبق سنائے گیت، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، پورب لیکھا آگے گھر وکھائیندا۔ پورب لیکھا ایک منگ، ہر ساچا سچ جنائیا۔ ایک سیجا اک پلنگ، ایک ڈیرہ لائیا۔ ایک نام اک
 مردنگ، ایک ناد سنائیا۔ ایک سورپیر سربنگ، شہنشاہ اک اکھوائیا۔ ایک گیت سہاگی چھند، نانک گوبند ڈھولا گائیا۔ ایک منگے ساچی
 منگ، پرہہ آگے ڈھیہہ سرنائیا۔ آد جگاد تیرا اند، اند اند وچ رکھائیا۔ کر پرکاس بن سورج چند، چند چاندنی مکھ شرمائیا۔ آتم پر ماتم
 پاؤنی گنڈھ، نہ کھئے توڑے توڑ ٹرائیا۔ ایتھے اوتھے ساچی ٹھنڈ، آگنی تہ نہ کھئے جنائیا۔ کر کرپا دینی منگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، پچھلا لیکھا دئے جنائیا۔ پچھلا لیکھا نانک نرنکار، نرگن ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنندیسہ دیوے اپنی وار، دھار دھار وچوں
 پرگٹائیندا۔ کلجگ اتم مہابلی آوے آپ کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ نہکنا ناؤں اچار، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ شبد ڈنکا پر اپار،
 دو جہاناں آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو کر خبردار، دیوت سُر آلس نندرا لائیندا۔ گوبند بول سچ جیکار، جے جیکارا ایک ناؤں لائیندا۔
 آتم سیجا کر پیار، سیج سہنجنی آپ ہنڈھائیندا۔ سچ سنندیسہ دیوے وچ سنسار، سدا ایک نام وکھائیندا۔ کل کلکی لے اوتار، کلجگ
 کلیش مٹائیندا۔ سمبل وسے دھام نیار، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ روپ رنگ نہ کھئے وچار، ریکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، پچھلی جانے ساری گل، کرے کھیل اچھل اچھل، ول چھلہاری وڈ بلکاری جوت نرنکاری نرگن آگلا راہ آپ
 جنائیندا۔ آگلا راہ آئے جگ، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ ورن برن ذات پات سرشٹ درشٹ آنت لگی آگ، لگی آگن نہ کھئے بھجائیندا۔
 کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار آسا ترسنا مایا ممتا بھٹھی ربی تپ، امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ آتم پر ماتم ایش جیو لکھ چوراسی بھلیا جپ،
 جپت جپت سکھ کھئے نہ پائیندا۔ جگت واسنا نو دوار من مت دہاگن ربی ٹھہ، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ پھری دروہی اٹھسٹھ، سر
 سروور نظر کھئے نہ آئیندا۔ جگت واسنا جگت جگیا سو گئی چٹ، چیتن روپ نہ کھئے رکھائیندا۔ کایا کھیرا ہویا بھٹھ، کلجگ بھٹھیلا آگنی

ہیٹھاں ڈاہندا۔ ملیا میل نہ پُرکھ سمرتھ، سمرتھ نظر کیسے نہ آئیندا۔ مَلا شیخ مسائق پنڈت پاندھے گرتھی پنتھی پڑھ پڑھ رہے دس، دہ
دشا نین نہ کھئے کھلائیندا۔ رسنا جہوا بئی دند گر گر کتھا گائن جس، جس اپنا گرو نہ کیسے جنائیندا۔ چاروں کُنٹ زین اندھیری مس،
ساچا چند نہ کھئے چمکائیندا۔ مایا متا اندر کلجگ جیو گئے پھس، پھاسی جم نہ کھئے ٹرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلی
کریا ویکھ وکھائیندا۔ اگلی کریا لگا دکھ، دکھی دکھ نہ کھئے مٹائیا۔ شاہ سلطاناں لگی بھکھ، بھکھیاں بھکھ نہ کھئے گوائیا۔ غریب نہانیاں نہ
سکے کوئی پُچھ، گھر گھر بیٹھے روون مارن دھائیا۔ گُرمکھ بوٹا رہیا سُک، امرت سینچ ہرا نہ کھئے کرائیا۔ جنی ثابت دے نہ کوئی ککھ،
دھن جنیدی بنے نہ مائیا۔ گُرمکھ نظر نہ آئے کوئی پُت، پتا پوت دئے وڈیائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ناتا ہویا جوٹھ جھوٹھ، کوڑی کریا کری گُرمائیا۔
باہروں دیون سنت سادھ اپنا ثبوت، اندر صدق صبوری نہ کھئے وکھائیا۔ پنج ت ماٹی کایا پوج قلبوت، کلمہ نبی نہ کھئے پڑھائیا۔ جوتی
جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلی دشا رہیا وکھائیا۔ اگلی دشا نیتز ویکھو، ویکھنہارا ہر وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی گھر گھر
بھیکھو، بھیکھی اپنی بل جنائیندا۔ گر کا شبد نہ کھئے ہیتو، بت نار بہتار ودھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ
چوراسی کرنی ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی کرنی کوڑ، کوڑی کریا جگت کھائیا۔ پُرکھ ابناسی ہویا دُور، ہردے ہر نہ کھئے وسائیا۔ در در
بھریا اک غرور، غُربت دوس زین لڑائیا۔ ہوئے ہنگتا کریا چور، تن خاکی خاک ملائیا۔ امرت رس نہ ملیا کیسے سرور، سانتک ست نہ
کھئے کرائیا۔ پُت پیو رہے گھور، ناتا تٹا دھی جوائیا۔ کلجگ اتم بھریا پور، کنڈھے نیڑے ڈیرہ لائیا۔ کوئی نہ مئے اپنا قصور، قصور گروآن
پیراں اُتے رہے لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا ویکھے تھاون تھائیا۔ اگلا لیکھا ویکھنہارا، لکھ چوراسی
بھول پھولائیندا۔ سرشٹ سبائی نار و بھچارا، ہر جو کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ دین مذہب لگا اکھاڑا، ذات پات ناچ نچائیندا۔ نظر نہ آوے
کوئی گر اوتارا، پیر پیغمبر مُکھ نہ کھئے وکھائیندا۔ چار یاری پار کنارہ، یاری یار نہ کھئے نہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، اگلا کھیل آپ درڑائیندا۔ اگلا کھیل اگم اپارا، ہر ستگر آپ جنائیا۔ سرشٹ سبائی ہئے خوارا، چار ورن دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ نو
کھنڈ پرتھی مارے مارا، دیپ ست دئے سزائیا۔ گُرمکھ ورا کرے پار کنارہ، سچ کنارہ اک درسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، اگلا لیکھا لیکھے وچ مُکائیا۔ اگلا لیکھا مُکن والا، ہر موقع ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ بوٹا سُکن والا، پت ڈالی نہ کھئے رکھائیندا۔
 لکھ چوراسی رائے دھرم اپنی گودی چُکن والا، لاڑی موٹ نال رلائیندا۔ جوٹھا جھوٹھا پینڈا مُکن والا، ویلا اتم آئیندا۔ پُرکھ ابناسی سنگھ
 شیر دو جہاناں بکن والا، زرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ منمکھ جیو لکنہارا، نیتر نین شرمائیندا۔ شبد گرو گُردیو اکو اٹھن والا، ستگر اپنا بل
 دھرائیندا۔ مندر مسجد گردوار شودوالے مٹھ تیرتھ اٹھسٹھ پُچھنہارا، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ لکھ چوراسی کھسنہارا، کوہ کوہ خاک
 ملائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا لیکھا آپ سمجھائیندا۔ اگلا لیکھا رکھنا یاد، بھل رہے نہ رائیا۔ پُرکھ ابناسی
 کرے کھیل تماش، جگت تاشا ویکھے چائیں چائیا۔ کوڑی کرپا کرے ناس، سچ سچ لئے پرگٹایا۔ جن بھگتاں پوری کرے آس، پیس پیسا
 خوشی منایا۔ زرگن سرگن وسے پاس، سکلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ اگلا
 کھیل سیری بھگوانا، پیس پیسا آپ کرائیندا۔ سمت اُنی بٹھے گانا، کلجگ سکن منائیندا۔ چاروں کُنٹ بھوئے حیرانا، ہر جو کی کی کھیل
 رچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ کرنی کرتا کرنے آیا، کرنہار کرتارا۔
 کلجگ اتم ویکھے مایا، زرگن سرگن پاوے سارا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہیا، بے پرواہ اپنی کار کھایا۔ جن بھگتاں بنے آپ ملاح، جگ جگ
 بیڑا کندھ اٹھایا۔ جیو جنت سادھ سنت سارے سمرو ایکو ناں، اتم پرما تم رنگ چڑھایا۔ پُرکھ ابناسی بنس بنائے کان، کاگوں ہنس اڈایا۔
 سریشٹ سبائی دیونہارا سزا، ملکل موٹ رہیا اٹھایا۔ کیسے مڑھی گور دئے دبا، کیسے گُرمکھ اپنی گود بہایا۔ ارداسا سودھ جس نانک ستگر
 گوبند لیا منا، تِس تتی وا نہ لاگے رایا۔ اگلا پچھلا لیکھا دئے چُکا، ایتھے اوتھے بھوئے سہایا۔ سو صاحب لو دھیا، جس ملیا وچھڑ نہ جایا۔
 دئے جوڑ بخشاؤ گناہ، گئی گہیر گمبھیر بخشش اپنے ہتھ رکھایا۔ کر کرپا دیونہارا پناہ، غریب نہانے گلے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کھیلے کھیل ساچا ہر، آگے پچھے پچھے آگے، گُرمکھاں اندر وڑ وڑ جوتی روپ جگے جگ، جگ اپنا نور درسایا۔ چار
 ورن اٹھاراں برن کھتری براہمن شودر ویش ہندو مسلم سیکھ عیسائی آپ جنائے بھائی بھین سکے، دو جی ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ جگت شرع
 مارے دھکے، دئی دویتی منہ دے بہار سٹے، اُتے ٹھوکر نام لگایا۔ نانک گوبند مارگ اکو دے، اوچ نیچ نہ کھئے رکھایا۔ پُرکھ اکال ابناسی

کرتا ستگر سچ سچے، سچ دیوے سرنائیا۔ آکے بہتہارا بہانڈے کچے، کاجی گگری کایا رہن نہ پائیا۔ کلجگ قلندر گھر گھر نچے، اپنا ڈورؤ تال وجائیا۔ سرشٹ سبائی جگت اگنی مچے، ہاباکار لوکائیا۔ گرمکھ گرسکھ ہرجن ہربھگت سارے بچے، جس پرہہ ملی سرنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اگلا لیکھا لیکھ لیکھ سب نوں رہیا سمجھائیا۔

★ ۲۰ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گلزار سنگھ دے گرہ پنڈ ساہو ★

آد جگاد پُرکھ سمرتھ، ہر سمرتھ کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے زرگن وس، تہر گھر ساچا آپ پرگٹائیندا۔ ساچا مارگ آپے دس، رہبر اپنا راہ چلائیندا۔ زرگن نور کر پرکاس، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ اپنی مہا سُنائے اکتھ، کتھ کتھ اپنا ناؤں صلاحیندا۔ چلاونہارا ساچا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ اکو نام کر پرگٹ، ناؤں زرنکارا آپ جنائیندا۔ دو جہاناں کھول ہٹ، بن ونجارا ہٹ چلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ ساچا نام ایکا ست، ایکوکارا آپ پرگٹائیا۔ زرگن سرگن مارگ دس، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ وشن برہما شو کر کر وس، حکمے حکم آپ پھرائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے کھیل تماش، لوآن پُریاں اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں آپ پرگٹائیا۔ ایکا ناؤں ہر زرنکارا، زرگن اپنا آپ پرگٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی کارا، ست پُرکھ زرنجن آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ زرنجن شاہ سیکدارا، دھر فرمانا حکم سُنائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن ویکھنہارا، اگم اتھاہ پردہ لاپندا۔ ایکنکارا وڈ بہنڈارا، در گھر ساچے آپ وکھائیندا۔ آد زرنجن کر پسارا، جوتی جوت جوت زُشنائیندا۔ سری بھگوان دیونہار ہلارا، پرہہ اپنی کار کھائیندا۔ ابناسی کرتا وڈ بلکارا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ سیوادارا، بن سیوک سیو کھائیندا۔ سچکھنڈ کھولے سچ دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ ایکا نام کر پیارا، سچ پریتی آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا ناؤں آپ پرگٹائیندا۔ ساچا ناؤں سری بھگوان، آد پُرکھ آپ پرگٹائیا۔ ست ستوادی ست نشان، ست دوارے دئے وکھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیا۔ بودھ آگادھی اک گیان، ہر منتر نام پڑھائیا۔ شبد اناد سچّی دھنکان، راگی راگ الاٹیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام اک درسائیا۔ ساچا نام پُرکھ ابناس، ایکا ایک پرگٹائیندا۔ آد جگاد ویکھنہارا کھیل تماش، جگ جگ ویس وٹائیندا۔

برہمنڈ کھنڈ پائے راس، گوی کابن روپ وٹائیندا۔ رو سس کر پرکاس، نور نور نور درسائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ رکھائیندا۔ ساچا ناؤں آپے رکھ، ایک ناؤں دئے وڈیائیا۔ نرگن نراکار کر پرتکھ، پاربرہم پرہہ ویس وٹائیا۔ کھیلے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائی۔ وست امولک ایک وٹھ، گھر ساچے لے اپائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام صفت صلاحیا۔ ساچا نام صفت صلاح، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ساچا نام سد ملاح، دو جہاناں بیڑا آپ چلائی۔ ساچا نام نر نرکارا دئے سیکھا، ساچی سیکھیا اک پرگٹائیندا۔ ساچا نام وشن برہما شولے پڑھا، سنسا اور نہ کھئے جنائیندا۔ ساچا نام لکھ چوراسی دئے سنا، سو پُرکھ نرنجن ڈھولا گائیندا۔ ساچا نام ہنگ برہم جائے سما، پاربرہم پرہہ پردہ لائیندا۔ ساچا نام ناد انادی دئے وجا، برہم برہمادی آپ سنائیندا۔ ساچا نام، جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک اکلا آپ سنائیندا۔ ساچا ناؤں ساچا گیت، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیا۔ ہنگ برہم کرے اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئی۔ آد جگادی ساچی ریت، رت رتڑی مات سہائیا۔ کھیلے کھیل بیٹھ اتیت، ترے بھون دھنی وڈی وڈیائیا۔ وسنہارا ہست کیٹ، گھٹ گھٹ بیٹھا جوت جگائیا۔ کرے کھیل اک انڈیٹھ، جگت نیتر نظر نہ آئی۔ ہر کا ناؤں سچ پریت، پریتیوان پریت سیکھائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک ناؤں مات دھرائیا۔ ایک ناؤں مات دھر، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ ایک نام ساچا ور، ہر جو ہر ہر آپ سمجھائیندا۔ ایک ناؤں کھولے در، در دروازہ آپ کھلائی۔ ایک ناؤں توڑے گڑھ، بنک دواہی گنڈا لائیندا۔ ایک ناؤں ساچے مندر جائے وڑ، ڈونگی گندر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں اک درڑائیندا۔ ساچا ناؤں ایک منتر، سو پُرکھ نرنجن کرے پڑھائیا۔ ہنگ برہم بھیو جانے انتر، انتر آتما ویکھ وکھائیا۔ ترے گن بچھائے لگی بسنتر، اگنی تے نہ کھئے وکھائیا۔ ویکھنہارا گگن گگنتر، گہر گمبھیر پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک رکھائیا۔ ساچا نام ست ستواد، ہر ساچا سچ پرگٹائیندا۔ ساچا نام آد جگاد، جگ جگ سیو کھائیندا۔ ساچا نام اپنے وچوں کاڈھ، دو جہاناں آپ وسائیندا۔ ساچا نام لکھ چوراسی کرے لاڈ، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ ساچا نام پار کرائے حاد، ہوئے حدو نہ کھئے رکھائیندا۔ ساچا نام تن وچائے رباب، تار ستار نہ کھئے پلائی۔ ساچا نام پیائے حیات آب، آب حیات مکھ چوائیندا۔ ہر کا

ناؤں، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ناؤں آپ سمجھائیندا۔ ساچا ناؤں سمجھن یوگ، سمجھ وچ کیسے نہ آئی۔ ساچا
 ناؤں چوڈاں لوک، لوک پرلوک ڈھولا گائی۔ ساچا ناؤں وسے ساچے کوٹ، تھر گھر اپنا آسن لائی۔ ساچا ناؤں نرمل جوت، پُرکھ ابناسی
 لئے ملائی۔ ساچا ناؤں نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، برن روپ نہ کھئے وکھائی۔ ساچا ناؤں نہ کوئی ممتا نہ کوئی کھوٹ، کوڑی کرپا نہ کھئے پرنائی۔
 ساچا ناؤں اک اتوٹ، اتوٹ اٹھ ہر رکھائی۔ ساچا ناؤں اکو بہت، بوہ نام اپنی صفت صلاحیا۔ ساچا نام ساچا جوگ، جوگ جوگیشر
 آپ رکھائی۔ ساچا نام ساچا بھوگ، بھسمر بھوگی ویکھ وکھائی۔ ساچا نام، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گھر ساچے دئے
 سمجھائی۔ ساچا نام ڈونگھا ساگر، نظر کیسے نہ آئیندا۔ ساچا نام دو جہان سوڈاگر، لکھ چوراسی ونج کرائیندا۔ ساچا نام دیوے آدر، در
 آیاں گلے لگائیندا۔ ساچا نام وڈ بہادر، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ساچا نام میل ملائے کریم قادر، بے عیب پروردگار حق حق درڑائیندا۔ ساچا
 نام ساچا صابر، صبر صبوری اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ ساچا نام ساچا رام،
 رمیا اپنا رنگ وکھائی۔ ساچا نام ساچا شام، بنسری ایک نام سنائی۔ ساچا نام سچ پیغام، عیسیٰ موسیٰ کرے پڑھائی۔ ساچا نام سچ
 اسلام، محمد اسم دئے وکھائی۔ ساچا نام سچ کلام، کاتب کلمہ دئے لکھائی۔ ساچا نام سچ غلام، دو جہان پھیرا پائی۔ ساچا نام سچ امام،
 ساچے تخت ڈیرہ لائی۔ ساچا نام سچ نظام، حکمی حکم سرب بھوئی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک جنائی۔
 ساچا نام ایشٹ گردیو، آتم پر ماتم ویکھ وکھائیندا۔ ساچا نام الکھ ابھیو، الکھ اگوچر کھیل کرائیندا۔ ساچا نام سدا نہکیو، نہچل اپنا آسن
 لائیندا۔ ساچا نام ساچا میو، امرت پھل ناؤں رکھائیندا۔ ساچا ناؤں گیت سنائے رسنا جہو، بتی دند مکھ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام اک وڈیائیندا۔ ساچا نام وڈا وڈ، ہر وڈا وڈ وڈیائی۔ ہر کا نام ساچا ند، دو جہان رسیا سنائی۔ ہر کا
 ناؤں سچ نشانہ دیوے گڈ، سری بھگوان آپ جھلایا۔ ہر کا ناؤں پائے سار ڈونگھی کھڈ، سمند ساگر پھول پھولایا۔ ہر کا ناؤں آد جگاد
 جگا جگنتر لکھ چوراسی نالوں ہونے نہ اڈ، گھر گھر بیٹھا مکھ چھپایا۔ ہر کا ناؤں اچا لما نہ کوئی قد، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ساچا ناؤں آپ اپائی۔ ساچا نام ہر بھگوانا، ایک ایک اپائیندا۔ ساچا نام دو جہان، دوئے دیوے دھار وکھائیندا۔ ساچا نام وشن

برہما شو دیوے دانا، کروڑ تیتیس راہ چلائیندا۔ ساچا نام بودھ اکادھا اک گیانا، گیان گردیو ناؤں رکھائیندا۔ ساچا ناؤں سچ ترانہ، تریا
 راگ سنائیندا۔ ساچا نام وڈ پردھانا، سچ پردھانگی مات کھائیندا۔ ساچا نام سچ راجانا، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ ساچا ناؤں پینا کھانا،
 ترسنا بھکھ مٹائیندا۔ ساچا ناؤں پد زربانا، ایک گھر وسائیندا۔ ساچا ناؤں سد رکھائے اپنا بھانا، بھانا اکو اک منائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے نام آپ اٹھائیندا۔ ساچا نام اٹھائے آد، سو پُرکھ زرنجن دیا کھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن دیوے داد، ایکنکارا ہوئے
 سہائیا۔ آد زرنجن رکھنا یاد، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ سری بھگوان سنے فریاد، ابناسی کرتا ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم وسے آند گوانڈ، نیرن
 نیرا ڈیرہ لائیا۔ سوانگی ورتے اپنا سانگ، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا ناؤں آپ صلاحیا۔
 ساچا ناؤں کر اجیارا، زرگن سرگن دھار چلائیندا۔ گر گر روپ کر پسارا، برہم پاربرہم ملائیندا۔ آتم پر ماتم اک ادھارا، ادھیاتمک کھیل
 کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا ناؤں گر اوتاراں جھولی پائیندا۔ ساچا ناؤں گر اوتار، ہر ستگر بوجھ بھجائیا۔
 ساچا ناؤں پیر پیغمبر پاوے سار، پاربرہم پرہ سچ سرنائیا۔ ساچا ناؤں رہے جگ چار، جگ چوگری سیوا لائیا۔ ساچا ناؤں چار کھانی
 چار بانی، چاروں گنٹ رہی جس گائیا۔ گر اوتار گائن اکتھ کہانی، رسنا جہوا نال ملائیا۔ اکھڑ اکھڑ بول بانی، بان زالا تیر چلائیا۔
 ایک ناؤں سچ نشانی، لوک مات رکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سلطانی، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 ساچے ناؤں دئے وڈیائیا۔ ساچا نام بن صفت صلاح، صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ اکھڑی نام کوٹن کوٹ رہے گا، گا گا شکر منائیندا۔ پیر
 پیغمبر رہے دھیا، دھیان دھیان وچ ملائیندا۔ گر اوتار رہے سمجھا، سمجھ وچ کسے نہ آئیندا۔ رمز نال رمز رہے ملا، زرگن سرگن جوڑ
 جوڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوگری ایک نام وڈیائیندا۔ جگ چوگری کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن آپ
 کرائیا۔ گر گردیو نام ادھارا، نمو ست ست جنائیا۔ چتر بھج پاوے سارا، آد شکت نور اجیارا، نورو نور نور سمائیا۔ ست ستوادی ست
 جیکارا، آپ سنائے ایکنکارا، اکل کل وڈیائیا۔ ہر کا ناؤں لکھن پڑھن تے وسے باہرا، الفیے نہ کھئے سمجھائیا۔ پینتی اکھڑ رووے زارو زارا،
 نیتر نیناں نیر وٹائیا۔ ہر کا ناؤں آنت نہ پاراوارا، پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر صفتی ڈھولے گائن وارا، گا گا شکر منائیا۔

تیرا رُوپ آد جُگاد نیارا، اجوئی رِبت تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ انہو پرکاس تیرا اُجیارا، اُجل مُکھ سرب کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ نام جنائیا۔ جُگ جُگ نام ایک انیک، جُگ جُگ آپ جنائیندا۔ قلم شاہی لکھ لکھ لیکھ، نرگن سرگن آپ پڑھائیندا۔ پن نیتر لوچن ویکھ، ویکھ ویکھ خوشی منائیندا۔ آد جُگادی کر کر بھیکھ، نرگن سرگن ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست آپ ورتائیندا۔ ساچی وست نام دان، گن نِدھان آپ ورتائیا۔ گر اوتاراں ہو مہربان، مہر نظر اک رکھائیا۔ آتر آتر اک گیان، منتر منتر سچ پڑھائیا۔ آتم پرما تم کھیل مہان، مہاتم اپنا دئے سمجھائیا۔ برہم پاربرہم کرے کلیان، کلمہ اپنا آپ جنائیا۔ سجدہ سیس جھکائے آن، نو نو نو دئے سمجھائیا۔ ساچے تخت بیٹھ نو جوان، نو بت ایک نام وجائیا۔ محل اٹل اُچ مکان، بے مقام آسن لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام ساچی صفت جُگ جُگ دیوے دست بدست، دستور اپنا نہ کدے بدلائیا۔ جُگ جُگ نام دیوے ونڈ، ونڈنہارا اک اکھوائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر بائے گنڈھ، پلو اپنی گنڈھ رکھائیندا۔ کھیلے کھیل وچ وربھنڈ، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اُتبھج سیبج ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بندھن ایک نام پائیندا۔ ایک نام پائے بندھن، بندی خانہ اک دکھائیا۔ ایک نام للائی چندن، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ ایک نام سدا بخشندن، بخشش اکو اک رکھائیا۔ ایک نام توڑنہارا پھندھن، جگت جنجالا دئے تڑائیا۔ ایک نام منوہر مُکندن، لکھمی نرائن ویس وٹائیا۔ ایک نام سورا سرینگن، سورپیر آپ ہو جائیا۔ ایک نام وسے سچکھنڈن، تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیا۔ ایک نام ستجگ تریتا دواپر کلجگ پار کرائے کنڈھن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ایک نام تیئی اوتار گائن چھندن، بھگت اٹھاراں نال ملائیا۔ ایک نام عیسیٰ موسیٰ محمد دئے دئے جوڑ مٹن، من منسا نہ کھئے رکھائیا۔ ایک نام ست نانک نرگن کرے پر بندھن، پر بندھک ملیا سچا ماہیا۔ ایک نام گر گوہند مارگ آئے دسن، لکھ چوراسی ایک گھر وسائیا۔ ایک نام ساچا کھنڈن، کھڑک کھنڈا آپ دکھائیا۔ ایک نام چند پرچنڈن، چندکاں لیکھا دئے گوائیا۔ ایک نام ٹئی گنڈھن، گنڈھنہار گویال گوسائیا۔ ایک نام کرے کھیل آتم پرما تم دیوے اندن، اند اند اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک نام لئے جنائیا۔ ایک ناؤں اک اکلا، ایکنکار آپ دکھائیا۔ ایک ناؤں سچ محلہ، درگاہ ساچی سوہا پائیا۔ ایک نام وسے جلاں

تھلاں، جل تھل مہیئل اپنا روپ وکھائیا۔ ایک ناؤں سچ سندیس گھلا، پُرکھ ابناسی نرگن سرگن کرے پڑھائیا۔ ایک ناؤں گر اوتار پھڑائے پلا، پلو ایک گنڈھ وکھائیا۔ ایک نام لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ ہویا جھلا، بے عقل عقل نہ کھئے جنائیا۔ ایک ناؤں نو کھنڈ پر تھمی پائے تڑھلا، ستاں دیپاں دئے پلائییا۔ ایک ناؤں روپ وٹائے رانی اللہ، بسمل اپنی دھار چلائییا۔ ایک ناؤں خاک وچھائے دھرنی دھرت مُصلا، ایک ناؤں سجدہ سپس جھکائییا۔ ایک ناؤں پروردگار بے عیب خدا نوری نور جوتی رلا، جلوہ نور نور درسائییا۔ ایک ناؤں کرے سچا ہلا، جگ چوکڑی ڈھاہ ڈھاہ خاک ملائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ناؤں دئے وڈیائییا۔ ایک ناؤں وڈ بلکارا، بل باون کھیل کرائیندا۔ ایک ناؤں تیئی اوتارا، در در ویکھ وکھائیندا۔ ایک ناؤں وید شاستر سمرت دئے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ ایک ناؤں بھکت بھگوان دئے بھنڈارا، وست امولک ہتھ رکھائیندا۔ ایک ناؤں سنتاں کھولے بند کواڑا، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ ایک ناؤں گرمکھاں امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا رس چکھائیندا۔ ایک ناؤں گرسکھ وکھائے چرن دوارا، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ ایک ناؤں، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر، جگ کرتا آپ ورتائیندا۔ ایک ناؤں ونج واپاری، ستجگ تریتا دواپر کھیل کرائیا۔ ایک ناؤں جوت نرنکاری، نرگن سرگن دئے سمجھائییا۔ ایک ناؤں تیز کٹاری، تکھی دھار وکھائییا۔ ایک ناؤں گر اوتاری، گر گر شبد صلاحیا۔ ایک ناؤں رام کرشن مزاری، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ناؤں آپ اُپائییا۔ ایک ناؤں سچ مکانا، مقبرہ روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ایک ناؤں سری بھگوانا، بھگون اپنا کھیل جنائیندا۔ ایک ناؤں مرد مردانہ، سچ مردانگی مات کھائیندا۔ ایک ناؤں پھرے جامہ، جگ جگ ویس وٹائیندا۔ ایک ناؤں تیر کمانا، چلہ اک کمند رکھائیندا۔ ایک ناؤں چند پرچنڈ چمکانا، تکھی دھار بندھائیندا۔ ایک ناؤں ستجگ تریتا دواپر کلجگ گرو پیر اوتار پیغمبر دے دے گیانا، آتم پرماتم پرماتم آتم بھیو کھلائییندا۔ ایک ناؤں ہویئے مستانہ، مستی اکو اک جنائیندا۔ ایک ناؤں بٹھ گانا، سچا سگن منائیندا۔ ایک ناؤں سخی کرے پروانہ، سرت سوانی میل ملائییندا۔ ایک ناؤں جانی جانا، جاننہار اک ہو جائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی اکو اک جگ جگ لیکھا دئے لکھ، وشن برہما شو سکھیا لین سکھ، گر اوتار پیر پیغمبر نیوں نیوں سپس جھکائییا۔ نام لیکھا لکھنہارا، قلم شاہی نہ کھئے رکھائییا۔ جگ جگ کرے سچ وبارا، بوہاری وڈ

وڈیائیا۔ نو نو چار ویکھنہارا، زرگن داتا شہنشاہیا۔ کوٹن کوٹ کال کرے پار کنارہ، تھر نظر کھئے نہ آئیا۔ کلجگ اتم ہو اُجیارا، زرگن جوت کرے رُشنائیا۔ گر اوتاران پیر پیغمبران پچھلا قرضہ دئے اُتارا، باقی رسن کھئے نہ پائیا۔ سچکھنڈ دا سچ دوارا، لوک مات پرگٹائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے وگسے ویکھنہارا، بند تاکی کُنڈا لاپیا۔ نو کھنڈ پرتھی بول جیکارا، جے جیکار سُنائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، پروردگار اکھوائیا۔ اکو نام نام پیارا، پریم پیار نال بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد ایکا نام دئے وڈیائیا۔ آد جگاد ایکا نام، ہر منتر نام درڑائیندا۔ آد جگاد سچ پیغام، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ آد جگاد ساچا رام، زرگن اپنا نور وکھائیندا۔ آد جگاد ساچا شام، گھنٹیا اپنی راس رچائیندا۔ آد جگاد سچ امام، موسیٰ عیسیٰ سیو لگائیندا۔ آد جگاد پھڑائے دام، دامنگیر محمد اک وکھائیندا۔ آد جگاد سچ سلام، علیکم اپنا بھیو کھلائییندا۔ آد جگاد کھیل مہان، دو جہاناں آپ کرائیندا۔ آد جگاد حق کلام، چوڈاں طبقاں آپ پڑھائیندا۔ آد جگاد، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام آپ رکھائیندا۔ آد جگادی ساچا رنگ، ہر نامے نام وکھائیا۔ آد جگادی سچ پلنگ، ہر ساچی سیج سہائیا۔ آد جگادی سچ مردنگ، ہر مرد مردانہ آپ وجائیا۔ آد جگادی سچ اند، اند اند وچ رکھائیا۔ آد جگادی کھیل برہمنڈ، برہمانڈ کرے گڑمائیا۔ آد جگادی وسے جیرج اند، اُنہج سیج ڈیرہ لائیا۔ آد جگادی اکو نام دیوے ونڈ، گر اوتاران جھولی پائیا۔ آد جگادی میٹے بھیکھ بھکھنڈ، کوڑی کریا دئے گوائیا۔ آد جگادی نانا توڑے دُباگن رنڈ، جگت رنڈیا دئے گوائیا۔ آد جگادی دئی دویتی ڈھاپے کندھ، کندھا اپنا اک وکھائیا۔ آد جگادی سوہلا ڈھولا گئے چھند، وچولا بنے سچا ماہیا۔ آد جگادی لکھ چوراسی رکھے بند، حُکے اندر آپ چُھپائیا۔ آد جگادی کرے کھنڈ کھنڈ، انگ انگ دئے کٹائیا۔ آد جگادی وسے وچ وربھنڈ، وربھنڈی اپنا روپ وٹائیا۔ آد جگادی نور نورانہ چاڑھے چند، چند چاندنی آپ رُشنائیا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکرئی جگ پار گئے لنکھ، ویلا اتم سوہا پائیا۔ پرگٹ ہویا صاحب بخشند، بخشش اکو اک کرائیا۔ جگ جنم دی ٹئی گنڈھ، ہرجن ساچے لئے ملائیا۔ راگ سُنائے بن تندی تند، انحد ایکا ناد وجائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچی منگ، نام امولک جھولی پائیا۔ سچ سروور نہائے ایکا گنگ، گنگا گنگوتری رہی شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد انت سری بھگونت اپنا ناؤں دھرائیا۔ ساچا

ناؤں ہنگ برہم پیار، سو پُرکھ نرنجن کرے کُڑمائیا۔ نانک نرگن بول بول جیکار، سرگن نانک گیا سمجھائیا۔ گوہند سؤرا بن لیکھار، اتم
 لیکھا گیا لیکھائیا۔ میرا بھتھا تیر کمان، سوہنگ چلہ روپ وٹائیا۔ میرا روپ نراکار، نرنکار ہوئے سہائیا۔ میرا پتا پوت اُجیار، شبدی سٹ
 دئے وڈیائیا۔ ایک ناؤں کرے اُجیار، دو جہاناں سوہلا گائیا۔ وشن برہما شو کرن نِسکار، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ لکھ چوراسی ہوئے
 پنہار، سیس سکے نہ کھئے اُٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر منگن بھکھار، در اپنے الکھ جگائیا۔ تیرا ناؤں وڈ بلکار، بل جانے کھئے نہ رائیا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد آنت ایک ناؤں آپ سمجھائیا۔ آد آنت ناؤں اگم، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ہر کا ناؤں نہ پئے جم،
 مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے غم، چنتا روپ نہ کھئے رکھائیندا۔ مایا ممتا نہ کھئے تم، ترسنا حرص نہ کھئے ودھائیندا۔ نگ منہ نہ
 کھئے کن، ہتھ پیر نہ کھئے پرگٹائیندا۔ نہ کوئی جنی نہ کوئی جن، گکھ بال نہ کھئے بہائیندا۔ کھاوے پیوے نہ کوئی پانی ان، نرگن اپنے رنگ
 سمائیندا۔ کرے وسیرا بن چہر چہن، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ کرے کھیل سری بھگون، بھگون اپنی دھار دکھائیندا۔ ایک نام دیوے
 دان، دو جہاناں ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی بنے کاہن، گوپی کاہن آپ پرنائیندا۔ جیو جنت دئے گیان، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ راتی سٹیاں
 ملے آن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جاگت سووت اپنا کھیل کرائیندا۔ ساچا نام کدے نہ سویا، آس وچ کدے نہ آئی۔
 آد جگاد کدے نہ رویا، نیتر نین نہ نیر وپائی۔ ہر کا نام بھیو نہ جانے کوآ، کوک کوک رہے کُڑلایا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں دیوے
 ڈھوآ، ڈھر درباری لے کے آئی۔ ہر کا ناؤں نواں نروٹیا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک نام آپ جنائیا۔ ایک ناؤں اتم
 دھار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ ایک ناؤں جگت پسار، جگ چوکرئی ویکھ دکھائیندا۔ ایک ناؤں صفت صلاح وید چار، چارے جگ ونڈ
 ونڈائیندا۔ ایک ناؤں چارے کھانی چارے بانی بھرے بھنڈار، چار ورن آپ ورتائیندا۔ ایک ناؤں لکھ چوراسی سرتی ورے نار بہتار، کنت
 کنتوبل سیج ہنڈائیندا۔ ایک ناؤں جگ جگ مارے مار، کلجگ اتم پنڈھ مکائیندا۔ ایک ناؤں ستجگ ساچے کرے پیار، دھرت دھول
 گود بہائیندا۔ ایک ناؤں کوڑی کریا کرے خوار، مایا ممتا موہ ٹڑائیندا۔ ایک ناؤں سچ سچ کرے ونجار، ساچا مارگ ایک لائیندا۔ ایک ناؤں نو
 کھنڈ پرتھی دیوے ہار، ایک ناؤں گُرمکھ گودی چک چک بہائیندا۔ ایک ناؤں وسے اندھ اندھیار، ایک ناؤں جوتی جوت رُشنائیندا۔

ایکا ناؤں دوہاں وچولا بن سنسار، ساچا ڈھولا آپے گائیندا۔ ایک ناؤں تولا تولنہار، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ ایک ناؤں پردہ اوہلا دئے نوار، کایا چولا اک بدلاییندا۔ ایک ناؤں ہوؤلا کرے بہار، دھرنی دھرت دھول ونڈ ونڈائیندا۔ ایک ناؤں ڈوبے منجھدھار، ڈونگھے ساگر پار نہ کھئے کرائیندا۔ ایک ناؤں ایتھے اوتھے دو جہاناں جائے تار، تارنہارا اک ہو جائیندا۔ ایک ناؤں اپنے ناؤں رکھے بے شمار، شمار وچ کیسے نہ آئیندا۔ ایک ناؤں بنیا رہے گوار، گھر گھر دھکے کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنا بھیو چکائیندا۔ ایک نام کھائے دھگا، کلجگ اتم دئے ڈبائیا۔ ایک نام پھر پھر آئے مدینہ مکہ، حاجی حج نہ کھئے جنائیا۔ ایک ناؤں ویکھنہارا بہین بھائی سکا، رتی رت رنگ نہ کھئے رنگائیا۔ ایک ناؤں آد جگاد کرے کھیل ٹھنڈا تتا، اگنی تت تت درسائیا۔ ایک ناؤں دیوے برہم متا، برہم ودیا کرے پڑھائیا۔ ایک ناؤں کرے ہیتا ہیتا، لکھ چوراسی پھاسی گل لٹکائیا۔ ایک ناؤں سچ سمگری کرے اکٹھا، ساچی وست اک ورتائیا۔ ایک ناؤں مورکھ مورکھ آگے ڈھٹھا، اپنا بل نہ کھئے جنائیا۔ ایک ناؤں گرمکھاں اندر وسا، وس وس اپنی خوشی منائیا۔ ایک ناؤں منمکھاں کولوں نسا، نہ سکے مکھ بھوائیا۔ ایک ناؤں میٹے زین اندھیری مسّا، ساچا چند کرے رُشنائیا۔ ایک ناؤں ترے گن مایا اندر پھسا، اپنا پردہ نہ سکے اٹھائیا۔ ایک ناؤں پُرکھ ابناسی گائے جسا، جس وید پُران صلاحیا۔ ایک ناؤں پاربرہم تے ہووے خفا، غصہ اپنا آپ ودھائیا۔ ایک ناؤں سچکھنڈ دوارے بہ بہ ہسّا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ایک ناؤں ڈونگھی کندر ڈھٹھا، منہ اپنا بیٹھا بھٹائیا۔ ایک ناؤں ملیا میل پُرکھ سمرتھا، سمرتھ پُرکھ ہوئے سپھائیا۔ ایک ناؤں ستھر گھت کے ستا، ستھر یار نہ کھئے بندھائیا۔ ایک ناؤں کلجگ اتم ہر جو کرے پرگٹا، پرگٹ اپنا نام جنائیا۔ اتم پرماتم گائے ساچی کتھا، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ برہم پاربرہم ناتا جڑایا پتا پوت ایک پیار بدھا، بندھن اکو اک رکھائیا۔ سو پُرکھ زرنجن دیوے سدا، ہنگ برہم لئے اٹھائیا۔ سوہنگ روپ پُرکھ اکال آپ جنائے اپنی مدھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد انت ایک نام ودھائیا۔ ہر کا ناؤں سوہنگ روپ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ویکھ وکھائیندا۔ ایک تانا پیٹا ایک سوٹ، ایک تندی تند بندھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا منتر آپ درڑائیندا۔ ساچا منتر برہم پاربرہم، اتم پرماتم رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی گوت نہ کوئی ورن، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ جن بھگتاں نیتر کھولے ہرن پھرن، نیج فرنا دئے سمجھائیا۔ دیال

ٹھاکر سوامی ترنی ترن، تارنہارا پھیرا پائیا۔ نہکرمی کرے اپنا کرم، کرمکانڈ دئے گوائیا۔ ستجگ ست ستوادى اک وکھائے دھرم، ادھرم روپ نہ کھئے جنائیا۔ پُرکھ اکال ساچی سرن، سرنگت اک سمجھائیا۔ جیو جنت سادھ سنت سوہنگ اکھرا ایک پڑھن، پڑھ پڑھ خوشی منائیا۔ ساچے پوڑے مندر چڑھن، چڑھ چڑھ سوہبا پائیا۔ نج گھر نج مندر نج آتم پرما تم ملے ساچی سرن، سرن ملے سچے شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک ناؤں آپ درڑائیا۔ ہنگ برہم ایک ناؤں، آتم پرما تم میل ملائیندا۔ آپ جنائے اگم اتھابو، الکھ اگوچر پردہ لابندا۔ سچ چلائے نیا ناؤ، نوکا اکو اک رکھائیندا۔ انت سہائی پکڑے باہوں، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ کرے کرائے سچ نیاؤں، ساچے تخت آسن لائیندا۔ گرسکھ گرسکھ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ سرب جیاں پرہہ ایک پتا ماؤں، ایک گود بہائیندا۔ رسنا جہوا گاؤ ناؤں، گر منتر آپ درڑائیندا۔ آتم پرما تم میل ملاؤ، لکھ چوراسی پھند ٹرائیندا۔ پارہم برہم اک گھر وساؤ، گھر مندر آپ کھلائیندا۔ جس کیرتن سوہلا ایک گاؤ، گاونہارا گیت لائیندا۔ پرہم پُرکھ پت پریشور ایک پاؤ، دو جا در نہ منگن جائیندا۔ ساچا ناؤں ردے وساؤ، وسیا ناؤں باہر نہ کھئے کڈھائیندا۔ امراید گھر ساچے پاؤ، پد چوتھے آپ بہائیندا۔ سُن اگم ڈیرہ ڈھاؤ، ایک راہ چلائیندا۔ تھر گھر بہہ بہہ خوشی مناؤ، شبدي ست ملائیندا۔ سچکھنڈ دوارے رکھو چاؤ، چاؤ گھنیرا اک وکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی پکڑے باہوں، جو جن سوہنگ ڈھولا گائیندا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاؤں، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا نام اک وکھائیندا۔ ساچا نام سوہنگ میت، مٹر پیارا آپ جنائیا۔ کایا مندر اندر مسیت، مُصلا حق حق وچھائیا۔ پیر پیغمبر سُنائے گیت، ایک الف الف پڑھائیا۔ صدی چوڈھویں ربی بیت، چوڈاں طبق رہے گر لائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھگت بھگونت راہ تگن ٹھیک، نیتر نین اٹھائیا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہووے لاشریک، سب دی شرکت دئے مٹائیا۔ اپنے ہتھ رکھ تاریخ، تھت وار نہ کیسے سمجھائیا۔ نین اٹھائے بیسن بیسن، بیسن جگدیش کڑمائیا۔ چھتر جھلے پرہہ ساچے سیس، شاہ سلطان کھئے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پر تھمی اک حدیث، حضرت حاضر کرے پڑھائیا۔ لیکھا جان راگ چھتیس، چھٹی چھٹی ونڈ ونڈائیا۔ بھگت بھگونت رکھ اڈیک، نیتر نین دھیان لگائیا۔ انت نبھائے سچ پریت، پریتوان پھیرا پائیا۔ ہر کا ناؤں آد جگاد جگ چوکرئی لے جیت، گر اوتار پیر پیغمبر اپنی جھولی پائیا۔

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبداگتی دیوے دان، کلمہ سُنائے
بے زبان، زیر زیر نہ کھئے رکھائیا۔

★ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی بگر سنگھ دے گرہ برگاڑی ★

بھگت بھگوان کھیل مہان، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ بھگت بھگوت دیوے دان، نام ندھانا جھولی پائیندا۔ بھگت بھگوت سچ
نشان، ست ستوادی اک وکھائیندا۔ بھگت بھگوت اک گیان، بن اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگوت اک مکان، درگاہ ساچی دھام
وکھائیندا۔ بھگت بھگوت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا میل ملائیندا۔ بھگت بھگوت اکو رنگ، رنگ
رنگیلا آپ رنگائیا۔ بھگت بھگوت اکو سیج پلنگ، سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ بھگت بھگوت اک مردنگ، نام ندھانا آپ وجائیا۔ بھگت
بھگوت ایکو سنگ، سکلا سنگ رکھائیا۔ بھگت بھگوت اکو منگ، پریم پریتی جھولی پائیا۔ بھگت بھگوت اک اند، اند اند وچ
سہائیا۔ بھگت بھگوت ایکو گنڈھ، نہ کوئی کھولے کھول کھلائیا۔ بھگت بھگوت اکو چھند، سوہنگ ڈھولا رہے گائیا۔ جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھيو آپ جنائیا۔ بھگت بھگوت اک محل، گھر ساچا اک سہائیندا۔ بھگت بھگوت سچ سنیہڑا
دیوے گھل، بودھ آگادھ درڑائیندا۔ بھگت بھگوت آتم پرما تم رل، برہم پاربرہم پردہ آپ اٹھائیندا۔ بھگت بھگوت دئی دویتی میٹن سل،
کوڑی کریا پندھ مکھائیندا۔ بھگت بھگوت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھيو چکھائیندا۔ بھگت بھگوت ایکا میت، متر
پیارا اک اکھوائیا۔ بھگت بھگوت سدا اتیت، ترے گن پوہ نہ سکے رائیا۔ بھگت بھگوت وسن در ٹھانڈے سیت، ڈھر دربارے آسن لائیا۔
بھگت بھگوت کھیل انڈیٹھ، جگت نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔ بھگت بھگوت ایکا گاؤن سہاگی گیت، سوہنگ اکھڑ ناؤں پرگنائیا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیا۔ بھگت بھگوت ایکا سنگ، سکلا سنگ نبھائیا۔ بھگت بھگوت اک دوے
دے مندر جائن لنگھ، لنگھ لنگھ اپنی خوشی منائیا۔ بھگت بھگوت نرگن نور پرکاس کرن ساچا چند، اندھ اندھیر نہ کھئے رکھائیا۔ بھگت

بھگونت پنچ وکارا کرے کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکائیا۔ بھگت بھگونت ساچی دات دیوے ونڈ، وست امولک جھولی
 پائیا۔ بھگت بھگونت سدا بخشند، بخشش ایکا گن جنائیا۔ بھگت بھگونت دو جہاناں میٹے بندھ، آون جاون دئے مکائیا۔ بھگت بھگونت
 جگ جنم دی ٹئی دیوے گنڈھ، گنڈھ ایکا نام پوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کھیلے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت
 سچ نشان، نرگن سرگن آپ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت گوپی کاہن، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ بھگت بھگونت مل مل گان، ساچی سخی
 ایکا راگ الائیندا۔ بھگت بھگونت کر پہچان، بے پہچان رُپ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت کر پردھان، وڈ پردھانگی اک وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگادی ساچا ہر، جن بھگتاں میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت ساچا میلا، گرہ مل مل خوشی
 منائیا۔ بھگت بھگونت گرو گرو چیلا، گر گر ساتھ رکھائیا۔ بھگت بھگونت سجن سہیلا، سکلا سنگ نبھائیا۔ بھگت بھگونت سہائے ویلا،
 وار تہت نہ کھئے رکھائیا۔ بھگت بھگونت لکھ چوراسی نالوں وسے دھام نیویلا، نہچل دھام وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کیرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ بھگت بھگونت سچ منارا، نرگن سرگن آپ پرگٹائیندا۔ بھگت بھگونت جوت اُجیارا، نور نورانہ
 ڈگمگائیندا۔ بھگت بھگونت ٹھانڈا دربارا، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اک جیکارا، آتم پرمام ڈھولا گائیندا۔ بھگت بھگونت
 اک سہارا، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اک دوارا، در دروازہ اک کھلائیندا۔ بھگت بھگونت اک ستارا، بن تندى تند
 وجائیندا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت کایا چولی، بن وچولا
 آپ رنگائیا۔ بھگت بھگونت چکے ڈولی، جگت کہار نہ کھئے وکھائیا۔ بھگت بھگونت بنے گولی، بن سیوک سیوک کھائیا۔ بھگت بھگونت رت
 ایکا مولى، رت بسنتی آپ مہکائیا۔ بھگت بھگونت اُلٹی کرے ناہ کوئی، امرت جہرنا مکھ جہرائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت ایکا بندھ، بندی خانہ نہ کھئے تڑائیندا۔ بھگت بھگونت اک اند، اند منگل اک
 سہائیندا۔ بھگت بھگونت کدے نہ دیوے کنڈ، کروٹ ہر نہ آپ بدلائیندا۔ بھگت بھگونت نرگن سرگن چڑھائے ساچے چند، چند چاندنی
 رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جن بھگتاں ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت نیتر پیکھ، نچ نیتر دئے وکھائیا۔

بھگت بھگونت ساچا ہیت، نت نوت ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت کھیلے کھیل، لکھ چوراسی کھیل وکھائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون اپنا راہ چلائیآ۔ بھگت بھگونت اکو راہ، رہبر نظر کھئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت اک صلاح، صلاحگیر آپ اکھوائیندا۔ بھگت بھگونت اکو نان، سوہنگ اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت اکو پتا اکو ماں، پوت سپوتا گود بہائیندا۔ بھگت بھگونت اکو تھان، تھان تھنتر آپ وڈیائیندا۔ بھگت بھگونت پکڑے بانہ، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ بھگت بھگونت ہنس بنائے کان، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا پردہ آپ چکائیندا۔ بھگت بھگونت اکو میت، ہر سجن وڈ وڈیائیا۔ بھگت بھگونت اکو ریت، ریتیان اک ہو جائیا۔ بھگت بھگونت وسے اک مسیت، کایا مندر سوہبا پائیا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہار وڈ وڈیائیا۔ بھگت بھگونت ایک اوٹ، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت ایک جوت، نرمل نور نور وکھائیندا۔ بھگت بھگونت ایک کوٹ، سچکھنڈ دوار سوہبا پائیندا۔ بھگت بھگونت ات پوت، پتا پوت ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت اک دوجے اتے ہون موہت، ست مُحبت اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ایک راہ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت ڈونگھا ساگر، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ بھگت بھگونت اک دوجے دا کرن آدر، آدرش اکو نظری آئیندا۔ بھگت بھگونت میلا کرتا کریم قادر، مُرید مُرشد رنگ چڑھائیندا۔ بھگت بھگونت اکو صبر اکو صابر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو آپ کھلائییندا۔ بھگت بھگونت کھولے بھیو، پردہ آپ اٹھائیا۔ بھگت بھگونت سدا نہکیو، نہچل دھام ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت ہنگ برہم دیوے ساچا میو، سو پُرکھ نرنجن پھل کھوائیا۔ بھگت بھگونت وڈ دیوی دیو، دیوت سُر سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگونت سچ سماج، ہر ساچا سچ بنائیندا۔ بھگت بھگونت رچ رچ کاج، جگا جگنتر کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت مار آواز، نرگن سرگن آپ اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت دیوے داد، نام ست جھولی پائیندا۔ بھگت بھگونت چلائے جہاز، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ بھگت بھگونت کھیل غریب نواز، غریب نانے گود بہائیندا۔ بھگت بھگونت رکھ لاج، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگونت سازن ساز، پنج تت

کایا جوڑ جُزائیندا۔ بھگت بھگونت آتم پر ماتم سُنائے راگ، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ بھگت بھگونت کنت سہاگ، گھر مندر سوہا پائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن ایکا راہ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت سچ پیار، پر م پُرکھ آپ جنائیا۔ بھگت بھگونت لیکھے
 توڑے نو دوار، نو رس نہ کھئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت جگت ترسنا دیوے مار، ترسنا لوہ نہ کھئے ہلکائیا۔ بھگت بھگونت کھولے بند کوار،
 جگت اندھیرا دئے مٹائیا۔ بھگت بھگونت سُکھمن ٹیڈھی بنک کرے پار، ایڑا پنگل مُنہ دے بہار سُٹائیا۔ بھگت بھگونت انحد شبد سُنائے
 دُھنکار، انحد راگی راگ الاٹیا۔ بھگت بھگونت ساچی سخیاں منگلچار، بہ بہ گیت گوبند الاٹیا۔ بھگت بھگونت نرمِل دیا باقی کر اُجیار،
 جوت زرنجن کرے رُشنائیا۔ بھگت بھگونت امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھار، نِجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ بھگت بھگونت آتم سوئی پر ماتم دئے اُٹھال،
 سُرتی شبد کرے کُڑمائیا۔ بھگت بھگونت ساچا مارگ دئے وکھال، ہر مندر کر رُشنائیا۔ بھگت بھگونت بن دلال، سُن آگھی پار کرائیا۔
 بھگت بھگونت تہر گھر وکھائے ساچے لال، پُوت سپُوتا اُنکلی لائیا۔ بھگت بھگونت سچکھنڈ بہائے سچّی دھرمسال، دھرم دوارا اک جنائیا۔
 بھگت بھگونت ناتا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ اپنی گود اُٹھائیا۔ بھگت بھگونت حل کرے سوال، مسلہ کھئے رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگونت اک
 جلال، نوری جلوہ دئے درسائیا۔ بھگت بھگونت اک مقام مقامے حق کرے رسائیا۔ بھگت بھگونت اک پیغام، سچ سنندیسہ اک سُنائیا۔
 بھگت بھگونت اک مکان، سچ مکان اک وڈیائیا۔ بھگت بھگونت اک نشان، ایتھے اوتھے دو جہان جھلائییا۔ بھگت بھگونت، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در گھر ساچے لئے ملائییا۔ بھگت بھگونت سچ محلہ، پُرکھ ابناسی اک رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اُچ اٹلا،
 اوچو اوچ ڈیرہ لائیندا۔ بھگت بھگونت زرگن دھار زرگن رلا، سرگن ناتا توڑ ٹرائیندا۔ بھگت بھگونت پھڑائے پلا، پھڑیا پلو چھٹ نہ جائیندا۔
 بھگت بھگونت دیپک جوتی نور نورانہ آپے بلا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ بھگتاں
 پیج رکھائیندا۔ جگ جگ بھگتاں پیج رکھ، زرگن سرگن دئے وڈیائیا۔ پت پریشور ہو پرتکھ، پارہم پرہہ ویکھ وکھائیا۔ سدا سہیلا کُردا
 آیا پکھ، آپ اپنی دیا کھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کرے وکھ، وکھرا اپنا راہ چلائییا۔ آتم پر ماتم مارگ دس، چوڈاں ودیا نہ کھئے پڑھائیا۔ لوک
 پرلوک چرناں ہیٹھاں جھس، برہمنڈ کھنڈ ڈیرہ ڈھاپیا۔ لوآں پُریاں پنڈھ مکائے ٹھ ٹھ، زرگن اپنا بل دھرائیا۔ بھگت بھگونت کر اکٹھ،

گھر ساچے کرے کڑمائیا۔ ست سرؤپی گائے جس، جس وید پُران نہ سکن گائیا۔ آنت ملاواں نس نس، مل مل اپنی خوشی رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر، بھگت بھگونت اِکو منتر اَنتر کرے سچ پڑھائیا۔ بھگت بھگونت اِکو منت، منتر ایکا نام درڑائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو بنت، زِرگن سرگن گھڑ وکھائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو نار اِکو کنت، ایکا سیج سہائیندا۔ بھگت بھگونت چاڑھے رنگ بسنت، مجیٹھی اُتر کدے نہ جائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو پنڈت، دوسر گرو نظر کھئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت سدا اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کھئے کرائیندا۔ بھگت بھگونت پار کنارہ جیرج انڈت، اُنُبھج سیبج نانا توڑ ٹرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر جُگ کرتا کرتا پُرکھ کرنہارا، بھگت بھگونت اِک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیندا۔ در دروازہ ہر جو کھول، بھگون بھگن آپ جگائیا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ تولدا آیا تول، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ سچکھنڈ دوارے بیٹھا رہے اڈول، سچ سینگھاسن سوہبا پائیا۔ ست ستوادى نِس اکھڑ ایکا بول، جُگ چوکرى گر اوتار پیر پیغمبر کرے پڑھائیا۔ دھرم دوارا درگاہ ساچی ایکا کھول، وست امولک ہٹ وکائیا۔ وشن برہما شو وجائے ڈھول، مردنگا ایکا ہتھ اُٹھائیا۔ لکھ چوراسی جائے مؤل، زِرگن سرگن سرگن زِرگن ایکا بندھن پائیا۔ بھگت بھگونت پورا کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ پرگٹ ہونے اُپر دھرنی دھول، دھرت دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ بھگتاں میل ملائیا۔ بھگت بھگونت اِکو آس، آسا آسا وچ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت بُجھائے پیاس، ترسنا بھکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت جوت پرکاس، پرکاس اِکو نور دھرائیندا۔ بھگت بھگونت کھیل تماش، خالق خلق ناچ نچائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو راس، گوپی کاپن روپ وٹائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو شاخ، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو ہاٹ، ساچا ہٹ اِک چلائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو کھاٹ، ساچی کھاٹ ڈیرہ لائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو ذات، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو نات، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ بھگت بھگونت ساچا ساتھ، ستگر سکلا سنگ نبھائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو گاتھ، گا گا شکر منائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو گھاٹ، ایکا پتن ڈیرہ لائیندا۔ بھگت بھگونت اِکو مائی اِکو باپ، ایکا پوت سپوت سوہبا پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ بھگتاں آپ ترائیندا۔ بھگت بھگونت تارے آپ، اپنی دیا کھائیا۔ کوٹ جنم اتارے پاپ،

دُرمت مَیل دھوائیا۔ اک جنائے ساچا جاپ، برہم پاربرہم سمجھائیا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، ترے گن اکن نہ لاگے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ بھگتاں رہیا سمجھائیا۔ جُگ جُگ بھگتاں دیوے راہ، ایکا راہ جنائیندا۔ نت نوت ویس وٹا، نرگن سرگن پردہ پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے تھائوں تھان، جُگ چوکرئی ونڈ ونڈائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جُگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل سمجھائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جُگ جُگ گیرا، ہر ایکا ایک جنائیا۔ نت نوت لکھ چوراسی نرگن سرگن رہے جھیرا، جھنجھٹ سکے نہ کھئے مکائیا۔ پنج تت کایا وسے کھیرا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پائیا۔ اتم خاکی خاک ڈھاپے ڈھیرا، خاکی خاک خاک سمائیا۔ بن بھگوت بھگت کھئے نہ بٹھے بیڑا، منجھدھار نہ پار کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں رہیا سمجھائیا۔ بھگت بھگوت دیوے داد، داتا دانی آپ ورتائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ رکھنا یاد، جُگ چوکرئی پار کرائیندا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو اتم پھیرا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کھیلنہارا کھیل برہم برہماد، برہمانڈ اپنے رنگ رنگائیندا۔ ڈھردرگاہی اک ناد، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان آپ سُنائیندا۔ بھگت بھگوان سُنائے راگ، انراگی آپے گائیا۔ اتر اتم اک ویراگ، ویراگی اپنا بھیو چُکائیا۔ سرشٹ سبائی جکت تیاگ، تیاگی ونڈ ونڈائیا۔ سرت سوانی جائے جاگ، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ دُرمت مَیل دھووے داغ، پت پت پت کرائیا۔ نرگن سرگن بنے سجن ساک، سگل کُٹب چُھڈائیا۔ پنچ وکارا کرے گھات، گھاؤ اکو نام لگائیا۔ کلجگ اتم پُچھے بات، پُرکھ ابناسی ہوئے سہائیا۔ ویکھنہارا کائنات، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگتن میلا سہج سُبھائیا۔ بھگت بھگوت چاؤ گھنیرا، اکو اوٹ تکائیا۔ بھگت بھگوت نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مکائیا۔ بھگت بھگوت ناتا تئے سنجھ سویرا، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ بھگت بھگوت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے بھگتاں رہیا سمجھائیا۔ سچ سندیسہ سُن بھگت، پرہہ آگے سپس جھکائیا۔ آد جُگاد تیری شکت، سخشیت تیرے ہتھ وڈیائیا۔ لکھ چوراسی بوند رکت، تیری گھاڑت گھڑت گھڑائیا۔ اتم پرما تم تیری حرکت، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ برہم سرُپ تیری برکت، ساچی وست اک ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہائیا۔ بھگت بھگوت کرے عرضوئی، پرہہ اکو آس رکھائیا۔

کون ویلا دیویں ڈھوئی، لوک مات پھیرا پائیا۔ آتم سُرتی اٹھے سوئی، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ تڈھ بن جگو جگ سدا رہے آدھ موئی،
 جیون جگت نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا لئے ملائیا۔ کون ویلا سوہاؤنت،
 کون گھڑی ملے وڈیائیا۔ کون تہت مہا اگت، کتنہی کتھ نہ سکے رائیا۔ کون گرہ ہر ملے کنت، سیج سہنجی اک سہائیا۔ کون وڈیائی
 دیوے وچ جیو جنت، جیون جگت دئے سمجھائیا۔ کون گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، مایا ممتا دئے کھپائیا۔ کون ناتا توڑے بھکھ ننگت،
 بھکھیاں ننکیاں انگ لگائیا۔ کون ملائے ساچی سنگت، سکلا سنگ نبھائیا۔ اک تیرے دوارے ہوئے منگت، دوجا در نہ منگن جائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ ساچے گھر وچے ودھائی، گرہ گرہ خوشی
 جنائیندا۔ کلجگ اتم کر گڑمائی، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت ویکھے تھاوں تھائیں، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ نر نریشا نرگن داتا پُرکھ بدھاتا ایکنکارا ایکا وار سُنائیندا۔ سچ سندیسہ سُن سچن، بھگت
 بھگوان رہیا جنائیا۔ کلجگ اتم آوے پردے کچن، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ اک دوار کرائے ساچا مچن، دُرمت میل دئے دھوئیا۔ لکھ چوراسی
 بھانڈے بھجن، گھڑن بھنہار کھیل کرائیا۔ جیو جنت سادھ سنت تن خاکی ماٹی چولا تجن، چولی رنگ نہ کھئے رنگائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ست
 دیپ پیر بیتالے نچن، ڈور واپے ہتھ اٹھائیا۔ موڑ مُگدھ انجان ترے گن اگنی مچن، امرت میگھ نہ کھئے برسائیا۔ بھگت بھگوان گھر ساچے
 وسن، بہ بہ خوشی منائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اٹھ اٹھ نٹھن، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ پاربرہم گھر ساچا تگن، نیتر نین اٹھائیا۔ پھرے دہائی
 مدینہ مگن، مقبرہ رُپ رہیا وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن میلا لئے ملائیا۔ بھگت بھگونت دسے حال، ہر
 جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم آوے دین دِیال، دین اپنا رُپ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ لکھ
 چوراسی ہوئے بے حال، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ سب تے کوکے کال، کلجگ اپنا ڈنک وجائیندا۔ سچ دسے
 نہ کھئے مندر مسجد مٹھ شِودوالا دھرمسال، دھرم دوارا نہ کھئے وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن اپنا بھیو
 چکائیندا۔ بھگتن ہر جو بھیو چکاؤنا، بودھ آگادھا کرے پڑھائیا۔ کلجگ اتم ڈیرہ ڈھاہنا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ پورب لیکھا پور کراؤنا،

لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ ساچے مندر آسن لاؤنا، سنگھاسن اکو اک وچھائیا۔ دُھر فرمانا حُکم جناؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ راج راجانا
 شاه سُلطانان تختو لاہُنا، سیس تاج نہ کھئے کُکائیا۔ دین مذہب ذات پات شرع شریعت پنڊھ مُکاؤنا، لوک مات نظر نہ آئیا۔ نو کھنڈ پرتھی
 ایک ناد شبد اگئی ہر و جاؤنا، برہما کرے پڑھائیا۔ آتم پرما تم بھیو کھلاؤنا، انہو پرکاس وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در دوارے پھڑ بہاؤنا،
 ایک اپنا بندھن پائیا۔ لوک مات نہ کیسے راہ تکاؤنا، نیتر نین نہ کھئے کھلاؤنا۔ سمرتھ پُرکھ نام اکتھ اک چلاؤنا، دو جہاناں رتھ وکھائیا۔ کوڑی
 کیریا ستھر ستھ وکھاؤنا، ستھر یارڑا اک وڈیائیا۔ بھگت بھگونت سر ہتھ کُکاؤنا، دیونہارا مان وڈیائیا۔ کیریا نڈھ ٹھاکر سوامی نہکرمی
 ہرجن تیرا جس گاؤنا، گا گا راگ الاہیا۔ تیرا مندر محل اٹل اُچ مینار لوک مات پرکھاؤنا، پرکٹ اپنا رنگ رنگائیا۔ ساڈھے تین ہتھ ڈیرہ
 ڈھاہُنا، رویداس چمارا دئے گوائیا۔ آتم پرما تم میل ملاؤنا، برہم پاربرہم گڑمائیا۔ ایش جیو گنڈھ پواؤنا، گھر ساچے خوشی منائیا۔ سچ
 سگندھ اک وکھاؤنا، ڈرگندھی تن رہن نہ پائیا۔ جگت گھمنڈی ڈیرہ ڈھاہُنا، نون سو اکھڑ کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت ایک سیجا سؤنا،
 گلوکڑی ایک پائیا۔ پُرکھ اکال اک مناؤنا، دوجا ایشٹ نہ کھئے رکھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر سوہنگ ڈھولا پنج تت چولا رُوپ چڑھاؤنا،
 رنگ رنگے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، بھگتن میلا ایک گھر، گھر اکو اک شہائیا۔ بھگت ملاوا ایکو ایک،
 ایکنکارا دیا کھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ساچی ٹیک، ہر پُرکھ نرنجن آس رکھائیندا۔ ایکنکارا لکھنہارا لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ آد
 نرنجن رہیا پیکھ، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا ساچے دیس، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ سری بھگوان نر نریش، شاہو
 بھوپ شہنشاہ اپنا حُکم چلاؤنا۔ پاربرہم پرہ کرے آدیس، در درویش نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ برہم ویتا برہم نیتا برہم ہیتا برہم
 کھیتا برہم چیتن چیتا نہ کیسے جنائیندا۔ آد جگاد برہم برہما بودھ آگادھ شبد ناد، گردیو منتر ست ستواد دیوے داد، بھگت بھگونت
 ایکو راہ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سنت شہیلے آپے پھڑ، پھڑ اپنا نام میل ملاؤنا۔
 بھگت بھگونت آسا پور، پوری آسا آنت کرائیا۔ سنت کنت ہر حاضر حضور، ایک نور درسائیا۔ گُرمکھاں پنڊھ مُکائے نیڑا دُور، دُور ڈراڈا
 بھیو چُکائیا۔ گُرسکھاں کیریا میٹے کوڑو کوڑ، سچ سچ اک درڑائیا۔ کیریا نڈھ دیونہارا چرن دھوڑ، سچ سوامی مستک ٹکا لائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، بھگت بھگونت لئے ملائیا۔ بھگتن میتا ہر کرتارا، کرنی آپ کھائیندا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ سمبل وسے دھام نیارا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ شبد اگتی بول جیکارا، دو جہاناں جے جیکار آپ کرائیندا۔ وشن برہما شو کرن نمسکارا، گر اوتار پیر پیغمبر سیس جھکائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتہاہ انت کھئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگوان دے سہارا، نوبت وچائے نام نگارہ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ نوبت نام وچے مردنگا، مرد مردانہ آپ وچائیا۔ صاحب سلطان سورا سرینگا، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم پار کنارہ ویکھے کندھا، دوسر بھو نہ جانے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جن بھگت سدا بخشندا، بخشش ایکا ایک جنائیا۔ بخشش کرے ہر مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ کلجگ اتم غریب نیانیاں دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ امرت آتم پین کھان، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ رسنا جھوا ساچا گان، آتم پرما تم کرے پڑھائیا۔ سرب جیاں دا ساچا ناتا، سوہنگ شبد نرگن نرگن کر پروان، پروانہ سرگن آپ بھڑائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگا جگنتر جگ چوکڑی اپنی کھیل وکھائیا۔

★ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی برگاڑی ★

بھگت بھگوان سہائے بنک، بنک دواری دیا کھائیندا۔ بھگت بھگوان وکھائے انک، آنتر بوجھ بھجھائیندا۔ بھگت بھگوان دیوے منت، منتر نام جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گھر ساچا اک وکھائیندا۔ بھگت بھگونت نرگن ویس، سرگن بوجھ بھجھائیا۔ بھگت بھگونت وسے ساچے دیس، دیس اکو اک وڈیائیا۔ بھگت بھگونت رہے ہمیش، سدا سدا زُشنائیا۔ بھگت بھگونت اکو ریکھ، ریکھ بھیکھ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوان ایکا نور وکھائیا۔ بھگت بھگوان اکو حد، ہوئے اپنی آپ جنائیندا۔ بھگت بھگوان اکو جد، جگ جگ بنس سہائیندا۔ بھگت بھگوان اکو سد، ہر سدا نام لائیندا۔ بھگت بھگوان اکو مد، پریم پیالہ رس چکھائیندا۔ بھگت بھگوان لڈائے لڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگوان ایکا

بستر، تن ماٹی خاک نہ کھئے رنگائیا۔ بھگت بھگوان ایکا شستر، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیا۔ بھگت بھگوان ایکا استر، نیتر نین نظر کسے نہ آئیا۔ بھگت بھگوان ایکا منتر، مت بھید دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ بھگت بھگوان ایکا جوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بھگت بھگوان اک سنجوگ، ڈھر سنجوگی میل ملائیندا۔ بھگت بھگونت اک روگ، دیرگھ روگ نظر کھئے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت اک ساچی سوچ، سوچ اور نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان ویکھ وکھائیندا۔ بھگت بھگوان ویکھن آیا، واہوا وجے سچ ودھائیا۔ ترے گن جھوٹھی میٹے مایا، مایا ممتا موہ ٹرائیا۔ سیوا کرے وڈ دائی دایا، سیوک اپنا ناؤں رکھائیا۔ سیس جگدیش رکھے چھایا، چھہر اپنے نام لگائیا۔ کرے کرائے جو من بھایا، گرسکھ من منسا وچ کھپائیا۔ اپنا تن نہ کھئے رکھایا، تن بھگت دئے وڈیائیا۔ اپنا کن نہ کھئے جنایا، جن بھگتاں کن اپنا راگ الاٹیا۔ اپنا بیڑا نہ کھئے بنھایا، جن بھگتاں بیڑا پار کرائیا۔ اپنا مندر نہ کھئے سھایا، جن بھگتاں مندر رہیا سھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن دیوے اک وڈیائیا۔ اک وڈیائی ہر بھگت، بھگون آپ جنائیندا۔ مان رکھائے سرشٹ جگت، جیون جگت جنائیندا۔ لیکھے لائے بوند رکت، رتی رت پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ بھگت بھگوان بوجھے بوجھے، بھيو ابھید کھلائی۔ بھيو چکائے ایکا دوج، دویتی روپ نظر نہ آئیا۔ آتم پرما تم دیوے سوجھ، سچ سچ سنگ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں ہوتے سھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نرگن کھیل نرگن ویکھ وکھائیا۔

★ ۲۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکر سنگھ دے گرہ جیتو ضلع بٹھنڈہ ★

آد جگادی اک سلطان، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ مکان، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ ست جھلائے اک نشان، سو پُرکھ نرنجن ہتھ اٹھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وڈ مہربان، مہا کتھ نہ کھئے سنائیندا۔ ایکنکار وڈ بلوان، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا دیونہارا دان، داتا دانی ویس وٹائیندا۔ سری بھگوان کھیل مہان، کھیلنہارا نظر نہ آئیندا۔

پاربرہم پرہ کر پروان، سچ پروان ہتھ پھڑائیندا۔ ست ستوادی ست گیان، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر راجن راجا، بھوٹ بھوپ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر رچ رچ کاجا، ہر ویکھے تھاون تھائیا۔ وشن برہما شو سازن سزا، شبدی گھارت گھرت گھڑائیا۔ ترے پنج دیونہارا داجا، وست امولک جھولی پائیا۔ ناد انادی اگمی واجا، بن تندی تار وجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد شہنشاہ اک وڈ وڈیائیا۔ شہنشاہ ہر زرنکارا، دو جا نظر کھتے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا کھول دوارا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ حکمی حکم حکم ورتارا، دھر فرمانا آپ سنائیندا۔ وشن برہما شو کر تیارا، شبد ست نال پیارا، ابناسی اچت رنگ چڑھائیندا۔ زرگن زرگن وڈ بھنڈارا، دیونہارا وست تھارا، تھر گھر ساچے آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ اپنا حکم چلائییندا۔ ساچا حکم سری بھگوان، نانک زرگن آپ جنائیا۔ سچ سندیسہ نوجوان، ثوبت اپنے ناؤں جنائیا۔ مقالے حق بن پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ ساچی وڈیائی رکھے ہتھ، ہر ستگر کھیل کرائیندا۔ ساچا مارگ ایک دس، وشن برہما شو راہ چلائییندا۔ زرگن نور جوت کر پرکاس، نورو نور ڈگمگائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، زرگن سرگن دھار چلائییندا۔ لکھ چوراسی اکو خواہش، خالی بھنڈارے آپ بھرائیندا۔ کر کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی اپنی کل وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ ہر ہر لا، زرگن سرگن دھار چلائییا۔ لکھ چوراسی جوڑ جڑا، زرگن سرگن سرگن اپنا بندھن پائیا۔ پنج تت میلا سہج سُبھا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ایکا گھر وسائیا۔ ساچا مندر دئے سہا، صحبت اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دھر سندیسہ ایکا گائیا۔ دھر سندیسہ گائے گیت، گاونہارا اک اکھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ آد چلائی ایکا ریت، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وسنہارا ہست کیٹ، گھر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ نام اگمی اک انڈیٹھ، اگم اگمڑا آپ سنائیندا۔ وسنہارا چیتن چیت، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شہنشاہ ایک حکم ورتائیندا۔ ساچا حکم آد جگاد، جگ کرتا آپ ورتائیا۔ ساچا حکم اگمی ناد، نر زرنکارا آپ سنائیا۔ ساچا حکم بودھ آگادھ، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔ کھیلے کھیل وچ برہما، پاربرہم اپنی بوجھ بوجھائیا۔

ساچا حُکم لوآں پُریاں دیوے داد، سُوْرَج چند چند سمجھائیا۔ ساچا حُکم سچ نشانہ دیوے گاڈ، دو جہاناں آپ جھلائیآ۔ ساچا حُکم جُگ
 جُگ لڈائے لاڈ، آپ اپنے انگ لگائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شہنشاہ اپنا حُکم ورتائیآ۔ ساچا حُکم آد نرنجن، آد آد
 جنائیندا۔ کرے کھیل درد دُکھ بھہ بہنجن، بھہ بھو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی بن بن سجن، سگلا سنگ نبھائیندا۔ آتم پرما تم ایکا
 مجن، سر سرور اک وکھائیندا۔ جُگ چوڑی نرگن سرگن مارگ آئے دسن، بھو ابھید کھلائییندا۔ پنج تت کایا آئے وسن، سچ وسیرا اک
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شہنشاہ اپنا رنگ وکھائیندا۔ شہنشاہ ہر ساچا رنگ، رنگ رنگیلا آپ وکھائیآ۔
 آپے ڈور آپ پتنگ، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ آپے ناد آپ مردنگ، آپے سو بلا رہیا گائیآ۔ آپے سو رپر سرینگ، بل اپنا آپ وکھائیآ۔
 آپے وسنہارا جیرج انڈ، اُتہج سینج رہیا سمائیآ۔ آپے چارے کھانی سُنائے چھند، چارے بانی راگ الائیا۔ آپے جانے پرمانند، پر م پُکھ
 وڈی وڈیائیآ۔ آپے نام خزانہ دیوے ونڈ، بن ونجارا ہٹ چلائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپے چلے حُکم رضائیآ۔ ساچا
 حُکم ایکا ایک، ایکنکارا آپ جنائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچی ٹیک، دو جہاناں آپ رکھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن بدلے بھیکھ، بھیکھی
 اپنا روپ وٹائیندا۔ نہ کوئی روپ رنگ نہ دے ریکھ، ریکھا سب دی آپ بدلائیندا۔ مچھ داہڑی نہ کھٹے کیس، سیس جگدیش نہ کھٹے
 مُنڈائیندا۔ حُکمے اندر برہما وشن مہیش گنیش، دھر فرمانا حُکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کار آپ
 کرائیندا۔ حُکمے اندر ساچی کار، ہر کرتا آپ کھائیآ۔ حُکمے اندر کھیل جُگ چار، جُگ چوڑی بندھن پائیآ۔ حُکمے اندر گُر اوتار، گُر
 شبدی ناؤں وڈیائیآ۔ حُکمے اندر بول جیکار، ناؤں نرنکارا دئے سمجھائیآ۔ حُکمے اندر کھول کوڑ، بند تاکی گنڈا لاپیآ۔ حُکمے اندر محل اٹل لے
 اُسار، اُوچو اُوچ آسن لائیآ۔ حُکمے اندر جل تھل مہیئل پاوے سار، حُکمے اندر جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ سمند ساگر رہیا سمائیآ۔ حُکمے اندر
 لکھ چوڑاسی کایا چولا دیوے پاڑ، حُکمے اندر لکھ چوڑاسی رہیا اپائیآ۔ حُکمے اندر نرگن نور جوت کرے پرکاس، پرکاشوان سرب لوکائیآ۔
 حُکمے اندر بن بن داسی داس، سیوک سیوا سچ کھائیآ۔ حُکمے اندر جُگ جُگ رکھے آس، نراسا اپنی آپ پرگٹائیآ۔ حُکمے اندر شہنشاہ
 شاہو شاہاش، شہنشاہ اپنا حُکم چلائیآ۔ حُکمے اندر پاوے راس، گوپی کابن نچائیآ۔ حُکمے اندر واسا دس دس ماس، مات گرہہ سیج

ہنڈھائیا۔ حُکْمے اندر کھیل پرتھی آکاش، گگن گگنتر رہیا سہائیا۔ حُکْمے اندر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کھائیا۔ حُکْمے اندر کرنی کرتا کرے کرتارا، قُدرت قادر کھیل کرائیندا۔ حُکْمے اندر نرگن سرگن دھارا، سرگن اپنا رنگ وکھائیندا۔ حُکْمے اندر گر اوتارا، گر گر بوجھ بوجھائیندا۔ حُکْمے اندر ستجگ تریتا دواپر ویکھے وارو وارا، کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ حُکْمے اندر شاستر سمرت لیکھا جانے وید چارا، پُران پُرانا نال پڑھائیندا۔ حُکْمے اندر گیتا گیان بول جیکارا، اک اٹھ جوڑ جڑائیندا۔ حُکْمے اندر انجیل قُرآنا دئے سہارا، تیس بتیس سوہلا گائیندا۔ حُکْمے اندر کہانی بانی بول جیکارا، جے جیکار اپنا ناؤں وڈھائیندا۔ حُکْمے اندر تیئی اوتارا، ترے گن اتیتا راہ چلائییندا۔ حُکْمے اندر بھگت اٹھاراں، بھگون بھگتی اپنی لائیندا۔ حُکْمے اندر عیسیٰ موسیٰ محمد دئے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ حُکْمے اندر ہو اُجیارا، مقامے حق نورو نور پرگٹائیندا۔ حُکْمے اندر لاشریک پروردگارا، نبی رسول آپ پڑھائیندا۔ حُکْمے اندر کاتب بنے سچ لکھارا، لکھ لکھ لیکھا آپ جنائیندا۔ حُکْمے اندر کھولے سچکھنڈ دوارا، سچکھنڈ نواسی اپنا آسن لائیندا۔ حُکْمے اندر نانک نرگن دئے آدھارا، ادھر ادر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شہنشاہ اپنا حُکْم منائیندا۔ حُکْمے اندر نرمل جوت، جوتی جوت جگائیا۔ حُکْمے اندر قلعے کوٹ، بنک بنک سہائیا۔ حُکْمے اندر اوت پوت، پتا پوت وڈھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، حُکْمے اندر گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ حُکْمے اندر گوبند دھار، گر گر آپ جنائیندا۔ حُکْمے اندر شبد جیکار، جے جیکار لائیندا۔ حُکْمے اندر پاوے سار، مہاسارتھی کھیل کرائیندا۔ حُکْمے اندر ہو تیار، ترے بھون کھوج کھوجائیندا۔ حُکْمے اندر اُون گون بھر اپار، لوک پرلوک ڈیرہ ڈھاپیندا۔ حُکْمے اندر، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکْم آپ ورتائیندا۔ حُکْمے اندر آپا رکھ، اپنا کھیل کرائیندا۔ حُکْمے اندر ہو پرتکھ، نرگن سرگن رُپ وٹائیندا۔ حُکْمے اندر بول الکھ، الکھ الکھ آپ سُنائیندا۔ حُکْمے اندر ہو ہو وکھ، وکھرا دھام وڈھائیندا۔ حُکْمے اندر گائے جس، کہانی بانی صفت صلاحیندا۔ حُکْمے اندر جائے نس، آؤندا جاندا نظر کیسے نہ آئیندا۔ حُکْمے اندر تیر نیرالا مارے کس، انیالا آپ چلائییندا۔ حُکْمے اندر مارگ دس، گر اوتار پیر پیغمبر اپنا راہ وکھائیندا۔ حُکْمے اندر میٹے زین اندھیری مس، جگت اندھیر دُور کرائیندا۔ حُکْمے اندر چلائے مگ پنتھ، حُکْمے اندر تند بندھائیندا۔ حُکْمے اندر لائے ترے گن آگ، حُکْمے اندر امرت میگھ برسائیندا۔ حُکْمے اندر ہنس بنائے

کگ، کاگوں ہنس اڈائیندا۔ حُکے اندر درس دیکھئے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنا رُوپ درسائیندا۔ حُکے اندر پرگٹ ہووے جگ، جاگرت
 جوت جوت جگائیندا۔ حُکے اندر بھگت بھگوان لے سد، سدا ایکا نام دُائیندا۔ حُکے اندر ورن برن ذات پات بنائے حد، حُکے اندر توڑ
 ٹڑائیندا۔ حُکے اندر وشنوں جد، وِشو اپنا کھیل کرائیندا۔ حُکے اندر کوڑی کِریا دیوے دب، حُکے اندر سچ سچ وڈیائیندا۔ حُکے اندر
 لوک مات لکھ چوراسی ناتا دیوے چھڈ، حُکے اندر دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ حُکے اندر ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سؤ چورانوے
 چوکرئی جگ پار کری حد، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ حُکے اندر مٹکھ سٹے ڈونگی کھڈ، منجھدھار آپ زڑھائیندا۔ حُکے اندر گرمکھ
 ساچے گودی چگ، چگ چگ خوشی منائیندا۔ حُکے اندر رکھنہارا پت، جن بھگتاں پیج بڑائیندا۔ حُکے اندر دیوے ساچی وتھ، آتم
 پرماتم نام چپائیندا۔ حُکے اندر لیکھے لائے رتی رت، رت اپنے رنگ رنگائیندا۔ حُکے اندر دیوے برہم مت، پاربرہم برہم وِدیآپ جنائیندا۔
 حُکے اندر دھیرج جت، ست سنتوکھ گنڈھ رکھائیندا۔ حُکے اندر چلائے من مت، مایا ممتا لوبھ موہ ہنکار کام کرودھ انگ لگائیندا۔ حُکے
 اندر بودھ آگادھ مہا اکٹھ، گیت سہاگی آپ سُنائیندا۔ حُکے اندر جگ جگ چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کماائیندا۔ حُکے اندر جن بھگتاں
 آگے جائے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کھئے جنائیندا۔ حُکے اندر لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمناسُستی ویکھ وکھائیندا۔ حُکے اندر
 گردوار مندر شودوالے مٹھ، مسجد اپنا رُوپ وٹائیندا۔ حُکے اندر ویکھنہارا تیرتھ تٹ، کنارہ ایکا گھاٹ رکھائیندا۔ حُکے اندر کھول ہٹ،
 ساچا نام ونج کرائیندا۔ حُکے اندر کھیل کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم
 آپ سمجھائیندا۔ ساچا حُکم ایکنکار، ایکا وار جنائیا۔ جگ چوکرئی کرے خبردار، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیوا کرن
 وارو وار، بن سیوک سیو کماائیا۔ نام ندھانا سچ بھنڈار، جیواں جنتاں جگت ورتائیا۔ لکھ لکھ بیان سچ نشان، ہر صفتی صفت سُنائیا۔
 قلم شاہی کر پروان، کاغد انگ انگ ملائیا۔ نیتر پیکھ جگت زبان، بتی دند کرے گڑمائیا۔ بڈھی بنائے جگت ودھان، ودت ایکا گھر
 وکھائیا۔ مت متوالی ہٹھے حیران، بھیو کھئے نہ آئیا۔ من واسنا بنے شیطان، شرع شرع رُوپ وٹائیا۔ سچ سندیسہ دیوے حُکمران، حاکم اپنا
 حُکم جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ پندھ مکے وچ جہان، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جگ چوکرئی گر اوتار پیر پیغمبر پنج تت کایا چولا

سرب ہنڈھان، آنت کھئے رہن نہ پائیا۔ سچکھنڈ دوارے بن بھکارے بہ بہ منگن دان، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ دیونہارا گن نڈھان، ایکا وست رہیا ورتائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ بنیا رہیا نادان، اپنا بل نہ کیسے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حکم اک دکھائیا۔ ساچا حکم اک اٹل، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ساچا حکم نہ کوئی کرے ول چھل، اچھل چھل نہ کھئے دکھائیندا۔ ساچا حکم نہ جائے ہل، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ ساچا حکم دھر دا بل، بل اپنا آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر، گر اوتار پیر پیغمبر دے دے منتر، منتر اپنا حکم جنائیندا۔ منتر نام سچ فرمانا، آتر کرے پڑھائیا۔ جگ چوکڑی ہو پردھانا، سچ پردھانگی اک کھائیا۔ لکھ چوراسی ساچا رانا، رحمت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے دو جہانان، دوئے دوئے روپ دکھائیا۔ نرگن سرگن پھرے بانا، گر اوتار دئے وڈیائیا۔ بن اکھر گائے گانا، گا گانا اکھر روپ وٹائیا۔ کھیلے کھیل مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکڑی ویکھ دکھائیا۔ جگ چوکڑ چوکیدار، چوکس چار کٹ دکھائیندا۔ سچ سندیسہ گر اوتار، وشن برہما شو صفت صلاحیندا۔ پیر پیغمبر کر پکار، کلمہ نبی رسول پڑھائیندا۔ حق حقیقت کرے وپچار، لاشریک شریکت اور نہ کھئے رکھائیندا۔ نور نورانہ پروردگار، پردہ نشین مکھ نقاب پردہ لائیندا۔ دو جہانان پاوے سار، مُرشد مُرید دئے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ کلجگ ویکھے ویکھنہار، پیکھت پیکھت اپنا نین کھلائیندا۔ ایکا حکم دھر دربار، دھر درباری آپ منائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ چار جگ دے وچھڑے یار، پھڑ باہوں آپ ملائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اکھئے کیتے ایکا وار، ایکنکارا حکم جنائیندا۔ نیتر ویکھو کھول آگھاڑ، اکھ پرتکھ روپ جنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی اگنی لگی تتی ہاڑ، سینتل دھار نہ کھئے وٹائیندا۔ دین مذہب لگا آگھاڑ، ذات پات ناچ نچائیندا۔ پھری دروہی بہتر ناڑ، سوئی سرتی نہ کھئے اٹھائیندا۔ کایا کھیڑا دے سے جنگل جوہ آجاڑ پھاڑ، اچا ٹلا پربت سوہا کھئے نہ پائیندا۔ ناتا تٹا پُرکھ نار، لکھ چوراسی ہوئی وپھچار، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ گر کا شبد نہ کھئے پیار، سجدہ جھکے نہ پروردگار، آتم میل نہ کھئے رام، پر ماتم گنڈھ نہ کھئے پوائیندا۔ خلق خدائی ہوئی غلام، پنج شیطان لایا الزام، سادھ سنت ہوئے بدنام، کایا چولا نہ کھئے بدلاییندا۔ اسم اعظم نہ کھئے کلام، منتر نظر نہ آئے ستنام، چتر بھج نہ ویس وٹائیندا۔ نو کھنڈ

پرتھی ہوئی حیران، چاروں کُنٹ جھوٹھ نشان، کلجگ اپنا ڈورُ وائیندا۔ پُرکھ ابناسی ساچا حُکمران، سچکھنڈ دوارے بیٹھا ویکھ
 وکھائیندا۔ کلجگ اتم وگر گیا نظام، گر اوتار پیر پیغمبر بندھن کھئے نہ پائیندا۔ اتم ناتا چھڈ گئے تمام، تار سِتار نہ کھئے پلائیندا۔ راتیں سُنتیاں
 دِنے جاگدیاں کھئے نہ دئے پیغام، انحد دُھن نہ کھئے سُنائیندا۔ سُرَت سوانی سینتا چھٹیا رام، رمیا انگ نہ کھئے لگائیندا۔ نظر نہ آئے گھنٹیا شام،
 رادھا بنسری نہ کھئے وجائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ نہ کھئے سُنائے کلام، کلمہ کائنات نہ کھئے پڑھائیندا۔ محمد نیتر نین شرمٰن، صدی چوڈھویں مُکھ نہ
 کھئے اُٹھائیندا۔ چار یار ہوئے بے ایمان، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا حُکم اک ورتائیندا۔
 حُکمے اندر کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچا سوہیا پائیندا۔ نو سؤ چورانونے چوکرئی جُگ گر
 اوتاراں پیر پیغمبر پھڑاؤندا رہیا پلا، نام اپنی گنڈھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم سچ سندیس ایکا گھلا، لیکھا سب دا اپنے لیکھے لائیندا۔ آپے
 ویکھنہارا رانی اللہ، عالمین آپ ہو جائیندا۔ آپے کھیلے کھیل ہو بسِملّا، بسِمل اپنی دھار جنائیندا۔ آپے تیر کمان چڑھائے چلّے، سچ نشانہ
 آپے لائیندا۔ آپے ویکھے اُچا ٹلا، ڈونگھی گندر آپے ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، حُکمے اندر آنت کنت
 بھگونت، لیکھا سرب مُکائیندا۔ حُکمے اندر کلجگ کوڑ، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ حُکمے اندر جن بھگتاں آسا منسا کرے پور، نراسا کھئے رہن
 نہ پائیا۔ حُکمے اندر دیوے ست سرور، رس ایکا رس چکھائیا۔ حُکمے اندر پنڈھ مُکائے نیڑے دور، اتم پرماٹم ایکا گھر وکھائیا۔ حُکمے اندر
 حاضر ہوئے حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ حُکمے اندر اپنا بھانا ورتے ضرور، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ حُکمے اندر لکھ چوراسی توڑے
 غرور، عُربت کھئے رہن نہ پائیا۔ حُکمے اندر معاف کرے سرب قصور، جو جن ڈھیہ پئے سرنائیا۔ حُکمے اندر آوے جاوے سرب کلا
 بھریور، بھریور رہیا سرب ٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، حُکمے اندر کھیل رکھائیا۔ حُکمے اندر رکھی تانگھ، گر اوتار
 دھیان لگائیندا۔ حُکمے اندر سوانگی ورتے اپنا سانگ، نٹوآ اپنا ناچ نچائیندا۔ حُکمے اندر منگے مانگ، منگنہارا آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، حُکم اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ہر کا ناؤں وڈا وڈ، ستگر آپ پرگٹائیا۔ آد جُگادی اکو ند، راگ انراگ سُنائیا۔
 کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر جُگ چوکرئی گئے لد، سرگن سیوا مات کھائیا۔ کلجگ اتم آئی حد، پار کنارہ دئے وکھائیا۔ بھگت بھگونت لے

سَدّ، راتیں سُتیاں آپ اُٹھائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم لڈائے لڈ، سِر اپنا ہتھ ٲکائیا۔ ساچا ناؤں ایکا دسّ، ناؤں زرنکارا کرے پڑھائیا۔ پاربرہم برہم ہوئے وس، پردہ دئے اُٹھائیا۔ زرگن کرے زرگن جس، سرگن دیوے مات وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا حُکم ربیا جائیا۔ ایکا حُکم ساچا ڈنکا، ہر سجنّ آپ وجائیندا۔ آپ اُٹھائے راؤ رنکا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ نو نو چار کڈھنہارا شنکا، سنسا روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کنتا، کنت کنتوبل پھیرا پائیندا۔ ستجگ بنائے ساچی بنتا، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ہرجن اُٹھائے ساچے سنتا، ست ستوادى پردہ لائیندا۔ گرھ توڑے ہوئے ہنگتا، ہنگ برہم اک وکھائیندا۔ میل ملاوا ساچی سنگتا، سنگل شرع نہ کھئے رکھائیندا۔ کایا چولی آپے رنگدا، رنگ مجیٹھی اک رنگائیندا۔ باہوں پھڑ اُٹھائے بھکھا ننگتا، بھکھیاں بھکھ آپ گوائیندا۔ ایکا نام ایکا متتا، منتر اکو اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حُکمے اندر پچھلا لہنا اپنے لیکھے پائیندا۔ حُکمے اندر لیکھے جائے لگ، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائییا۔ سنت ساجن لے رکھ، گرمکھاں دیوے مان وڈیائیا۔ لکھ چوراسی سیاں ساڈھے تین تین ہتھ، ترے گن ناتا جوڑ جڑائیا۔ جگت دوارے ویکھ اکھ، نو کھنڈ پرتھمی دھکا لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، حُکمے اندر اپنی کرنی آپ کھائیا۔ حُکمے اندر کرنی کرتار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ حُکمے اندر مارے مار، مورکھ منہ دے بہار سٹائیندا۔ حُکمے اندر گیڑا لکھ چوراسی وارو وار، جگ چوکرئی آپ بھوائیندا۔ حُکمے اندر رائے دھرم کرے خوار، حُکمے اندر چتر گیت سیو کھائیندا۔ حُکمے اندر لاڑی موٹ کرے شنکار، سپس مینڈھی جگدیش گندائیندا۔ حُکمے اندر جن بھگت لے ادھار، انتر آتم میل ملائیندا۔ حُکمے اندر جگ چوکرئی کرے پار، کلجگ اتم پندھ مکھائیندا۔ حُکمے اندر سوہنگ شبد کر جیکار، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ چار ورن دئے ادھار، کھتری براہمن شودر ویش وند نہ کھئے وندائیندا۔ آتم پرما تم کرے پیار، برہم پاربرہم رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا نام آپ سمجھائیندا۔ سوہنگ منتر آد آنت، انتر انتریو جائیا۔ لکھ چوراسی جگا جگنتر، ہنگ روپ وکھائیا۔ سو صاحب وسنہارا گگن گگنتر، زمیں اسماناں ویکھ وکھائیا۔ ہنگ برہم بنائے بنتر، گھڑن بہنہار اکھوائیا۔ گرمکھ ورا بھیمو جانے نرنتر، نیج نیتر دئے درسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ

ہر، آپ اپنی کریا کر، اک سُنائے سوہنگ ڈھولا، شبدی گر بن وچولا، رولا اور نہ کھئے پائیا۔ شبد وچولا آپ پرہ، گر گر ناؤں
 رکھائیندا۔ گرمکھ سجن آپ لہ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ امرت جھرنا جھرائے کول نہ، رس رسیا اک وکھائیندا۔ نو دوارے پار حد،
 ڈونگی بھوری پار کرائیندا۔ شبد اناد وجے انحد، پنچم سخیاں بہ بہ منگل گائیندا۔ آتم پر ماتم اک دوارے صد، صدقے واری گھولی گھول
 گھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکری جگ جو بیٹھا رہیا ہو کے اڈ، کلجگ اتم بھگتاں وچ سمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا دھر فرمان، ست سندیسہ نر نریشا ایکنکارا کر پسارا وچ
 سنسار سوہنگ دھارا لکھ چوراسی کرے کرمائیا۔ ستجگ چلے سچ وبارا، ایکا مندر ایک گرو دوارا، گردیو ایشٹ اک جنائیا۔ پُرکھ اکال
 دین دیال لکھ چوراسی لائے نعرہ، اچی کوک کوک سُنائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یارا، پروردگار خدائیا۔ ہندو مسلم سکھ عیسائی میل
 ملائے اک دربارا، در دروازہ آپ گھلائی۔ اوچاں نیچاں کرے پیارا، راؤ رنکاں دئے سہارا، کیٹ کیٹاں لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر لکھ چوراسی سرشٹ سبائی جیو جنت سادھ سنت بھگت بھگوت اک وکھائے
 سچا گھر، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ آون جاون جنم مرن بھے بھو چکے ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے رکھائیا۔ نو نو چار چار پنج دو ایکا اکھڑ
 جائن پڑھ، آخر اپنی کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر دیونہارا ساچا ور، ور داتا
 بے پرواہیا۔ ستگر کریا ہوئے پار، بیڑا مات رڑھن نہ پائیا۔ گر کا شبد دئے ادھار، دھیچ دھیپ رکھائیا۔ سرت سوانی کرے پیار، گھر میلا
 کنت سہج سکھدائیا۔ جگت دکھڑا دئے نوار، دردیاں درد وندائیا۔ آسا منسا مایا ممتا توڑے گڑھ ہنکار، ہوئے بل رہن نہ پائیا۔ ساچی
 سنگتا میل وچ سنسار، ساچا سنگ دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی سکھیا اک درڑائیا۔ ستگر پورا
 ہوئے مہربان، دین اپنی دیا کرائیندا۔ ساچا دیوے نام ندھان، نج آتم رس چکھائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ سرب مٹ جان، کوڑی کریا موہ
 ٹرائیندا۔ ایتھے اوتھے کرے پہچان، اٹھل بھل کدے نہ جائیندا۔ جو جن ستگر چرنی ڈگے آن، پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ لیکھا جانے پردھ بال،
 جوان مات گریہ پھند کٹائیندا۔ ستگر پورا وڈ بلوان، دو جہاناں بل وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کلیان

آپ جنائیندا۔ سَتگر ساچے ملے سرن، سرنگت سمجھائیا۔ نیتر کھولے ہرن پھرن، نیج نیتر رُوپ درسائیا۔ ناتا تھے مرن ڈرن، دُکھ درد نہ لاگے رائیا۔ ترے گن مایا مَول نہ سرن، جس ملیا بے پرواہیا۔ آدھ وچکار کدے نہ ارن، شوہ دریا نہ کھئے رُڑھائیا۔ ساچے پوڑے اتم چڑھن، چڑھ چڑھ خوشی منائیا۔ سَتگر پورا حاضر حضورا نرگن داتا پُرکھ بدھاتا اگوں آئے پھرن، سرگن اپنی اُنگلی لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، دردیاں درد ونڈائیا۔ سَتگر پورا کھولے ہٹ، اگو نام وکائیندا۔ جنم جنم دا دُکھڑا دیوے کٹ، تکھی چھری ہتھ رکھائیندا۔ دئی دوتی میٹے پھٹ، پئی اگو نام بندھائیندا۔ بہرم بھلیکھا کڈھ وٹ، دوجی ہوئے نہ کھئے جنائیندا۔ شبد اگئی مارے سٹ، بھہ ہوئے نہ کھئے وکھائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس، دُکھیاں درد درد گوائیندہ۔ گرمکھاں پوری کرے آس، گھر ایکا میل ملائیندا۔ کوڑی کِرپا جوٹھ جھوٹھ کرے پاش پاش، پاسا گرسکھ آپ اُٹائیندا۔ اٹھے پھر پاوے راس، گھر مندر ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دین اپنی دیا کمائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار توڑے ناتا، نت اپنا کھیل کرائیندا۔ کرے ویس پُرکھ بدھاتا، بدھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام ندھان نوجوان سُنائے گاتھا، گھر گمبھیر آپ پڑھائیندا۔ کھولنہارا بند کواڑی تاکا، بجر کپائی کُنڈا لائیندا۔ آپ سُنائے اپنا ساک، دوجی ساکھی نہ کھئے سُنائیندا۔ لیکھے لائے پنج تت ماٹی خاکا، خالی بھانڈا آپ بھرائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کیسے ہتھ نہ آئے گلّیں باتا، گلوکڑی گرمکھ ورا پائیندا۔ سدا سہائی دیونہار نجات ا، نیج آتم میل ملائیندا۔ کوڑی کِرپا جوٹھ جھوٹھ سٹے ڈونگھے کھاتہ، کھاتہ پھیر نہ کھئے کھلائیندا۔ کر کِرپا جس میٹے اندھیری راتا، اندھ اندھیر گوائیندا۔ بن سَتگر پورے کھئے نہ پُچھے واتا، لکھ چوراسی جیو جنت سرب کُرا لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سَتگر پورا ایکا ہر، جگ جگ بندھن مات کٹائیندا۔ دُکھ درد دلدر جائے نٹھ، کام کرودھ نہ کھئے لڑائیا۔ سَتگر پورا حاضر حضورا، شبد اگئی مارے سٹ، ٹھوکر نام لگائیا۔ دُرمت میل دیوے کٹ، نرمل جوت کر پرگٹ، پارکھو اپنی پرکھ دئے وکھائیا۔ جاننہارا مت گت، لیکھے لائے رتی رت، رتی رت آپ مہکائیا۔ کوڑی کِرپا جڑ دیوے پٹ، نام کھاڑا ہتھ اُٹھائیا۔ کر کِرپا ملے جوں دھنّے جٹ، جٹ جٹاں لئے اُٹھائیا۔ گرمکھ لاہا رہے کھٹ، منکھ بیٹھے مکھ بھوئیا۔ ہر کا نام سدا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ اک لکھ اسی ہزار، بھوٹ بے تال کرے وس، نانک گوبند دئے صلائییا۔ چھوٹے بالے مارگ

گئے دس، اپنے آپ نیہاں ہیٹھ چنایا۔ جس صاحب ہوئے وس، تِس کال مہاکال نیڑ نہ آئیا۔ گرمکھ پورا گر چرنی جائے وس، دکھ درد نہ لاگے رانیا۔ پُرکھ اکال اپنی گودی چُکے ہس ہس، بن سیوک سیو کھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دکھ درد پھڑ نام کرد کترا کترا دئے کرائیا۔

☆ ۲۱ بھادروں ۲۰۱۹ پکرمی ہرچند سنگھ دے گرہ ہررائے پُر ضلع بٹھنڈہ ☆

سو پُرکھ نرنجن گہر گمبیر، آد آنت کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن چوٹی چڑھ اخیر، آخر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکنکارا وڈ پیرن پیر، دستگیر ناؤں دھرائیندا۔ آد نرنجن جُگا جُگنتر بٹھے بیڑ، بندھن ایکا نام پائیندا۔ ابناسی کرتا نرگن سرگن نش اکھڑ وکھائے بن لکیر، روپ رنگ ریکھ نہ کئے رکھائیندا۔ سِری بھگوان دو جہاناں گھت وپیر، گرہ مندر پھول پھولائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور آد جُگاد جُگا جُگنتر، شبر نرالا مارے تیر، انیالا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، آد جُگاد کرائیا۔ جُگ چوکڑی چلائے رتھ، بن رتھوایی سیو کھایا۔ شبد اگئی مارگ دس، نرگن سرگن کرے پڑھایا۔ پنج تت کایا اندر وس، آتم پرماتم جوڑ جُڑایا۔ پاربرہم برہم میلا ہس ہس، گہر ساچے وجے ودھایا۔ نرگن جوت کر پرکاس، گرہ مندر کرے رُشنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ جُگ چوکڑی ویکھے وارو وارا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ وسنہارا ٹھانڈے دربارا، درگاہ ساچی دھام شہائیندا۔ بے عیب خدائی پروردگارا، نورو نور نور پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی چوکڑی جُگ، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ سرگن اندر نرگن لُک، لُک لُک مکھ جُھپایا۔ کھیلے کھیل ابناسی اچت، بیو کئے نہ رانیا۔ دیوے مان شبدی سٹ، سٹ شبد دئے وڈیایا۔ وشن برہما شو بہائے ککھ، بنے دھن جنیدی مایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ سمجھایا۔ ساچی کرنی سٹ دلارا، ہر شبدی دھار چلائیندا۔ نرگن سرگن کر پسارا، لکھ چوراسی ویکھ وکھائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج تت اکھاڑا، ترے گن

اپنا ناچ نچائیندا۔ جُگا جُگنتر ویکھے وگسے وارو وارا، رُوپ انُوپ آپ دھرائیندا۔ نام ندھان بول جیکارا، ناؤں زینکارا آپ پرکٹائیندا۔ گر اوتاراں دے سہارا، پیر پیغمبراں راہ جنائیندا۔ بھگت بھگونت کھول کواڑا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل رچائیندا۔ جُگ جُگ کھیل ہر اولّا، ایکنکارا آپ رچائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ زرگن سرگن پھڑائے پلا، ایکا بندھن پائیا۔ پیر پیغمبر سچ سندیس ایکا گھلا، گر گر کرے نام پڑھائیا۔ جوتی جاتا جوتی رلا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ کرتا بے پرواہیا۔ جُگ کرتا ہر آد جُگاد، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ کھیلے کھیل برہم برہماد، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ بودھ آگادھا ایکا ناد، ترے بھون دھنی آپ سُنائیا۔ سرگن رکھنہارا لاج، زرگن اپنی دیا کھائیا۔ بھگت بھگونت مار آواز، سرتی شبد لئے ملائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ کرنی آپ کرائیا۔ جُگ جُگ کرنی کرتا کھیل، کرنیہارا آپ کرائیندا۔ آتم پرما تم میلا میل، جگت وچھوڑا پندھ مُکائیندا۔ کرے پرکاس بن باقی تیل، جوت زرنجن ڈگمگائیندا۔ سَتگر ملے سجن سہیل، سگلا دکھ وندائیندا۔ اچرج کرے اپنی کھیل، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جُگادی ایکا ناد، برہم برہماد آپ سُنائیندا۔ شبد اناد اگم اتھاہ، بے پرواہ آپ جنائیا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ مارگ لا، لکھ چوراسی دھندے لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھا، کلمہ نبی رسؤل سیکھائیا۔ منتر نموست ستنام آپ درڑا، درشٹ اک لئے پرکٹائیا۔ آتم پرما تم پردہ دئے چکا، دئی دویت رہے نہ رائیا۔ نجھر جھرنا امرت رس ساچا امرت دئے پیا، ترسنا بھکھ گوائیا۔ دیا باقی کھلاپاتی گرہ مندر دئے جگا، ساڈھے تن ہتھ کرے رُشنائیا۔ انحد نادى ناد سُننا، ساچی سخیاں ایکا منگل گائیا۔ آتم سیجا ہوئے سہا، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ بھگت بھگونت ہوئے سہا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ مُرید مُرشد لئے اٹھا، کلمہ کلام اک سُنائیا۔ رحمت رحیم رحمان اک اکلّا اک خُدا، خُدی سب دی دئے گوائیا۔ پیر پیغمبر کر فدا، فطرت اپنے ہتھ رکھائیا۔ اپنا وجود نہ دسے کوئی جُدا، جُز انگ نہ کھئے بنائیا۔ مقالے حق ڈیرہ لا، پروردگار کھیل کرائیا۔ صحیح سلامت شہنشاہ، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ جُگ چوکڑی پندھ دئے مُکا، کلجگ اتم ویکھے تھاوں تھائیا۔ چوڈاں طبق دئے پلا، چوڈاں صدیاں دئے پلائییا۔ چوڈاں ودیا دیوے پندھ مُکا،

چوڊس چند نه ڪڍڻ ڙسناڻيا۔ ايڪا چوڪا بندهن پا، چارون ڪنٺ ويڪه وڪهائيا۔ چار ياري لئ جگا، محمد ايڪا اکه ڪهلائيا۔ عيسىٰ موسيٰ لئ سمجها، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، آڊ جگادي ساچا هر، اپني ڪار آپ ڪرائيا۔ ڪرے ڪار اتم ڪل، هر اچرج ڪهيل ڪرائيندا۔ وسنهارا نهچل دهام اٿل، محل اڪو اڪ سُهائيندا۔ جُگ چوڪري ڪردا آيا ول چهل، اچهل اچهل بهيو نه آئيندا۔ گر اوتار پير پيغمبر مات گهل، سچ سنديسه نام پڙهائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساچا ڪهيل آپ وڪهائيندا۔ ساچا ڪهيل آڊ آنت، جُگ چوڪري آپ ڪرائيا۔ ڪرے ڪهيل سري بهگونت، بهگون اپني دهار بندهائيا۔ ويڪهنهارا جُگا جُگنت، نرگن سرگن سچا شهنشاهيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪهيل ساچا هر، اپنا حُڪم آپ ورتائيا۔ ساچا حُڪم سري بهگون، نرگن نر هر آپ جنائيندا۔ پرم پُرڪه هو پردهان، ست پردهانگي آپ ڪمائيندا۔ اڪ وڪهائے سچ نشان، دو جهانان آپ جهلائيندا۔ ڪلجگ اتم لڪه چوراسي جيو جنت سادھ سنت ويڪه مار دهيان، چچيا ڪڍڻ رهين نه پائيندا۔ سرشٽ سبائي نو ڪهنڊ پرتهمي ست ديپ بهو حيران، هر ڪا بهيو ڪڍڻ نه پائيندا۔ چار ورن پيا جهيڙا شرع شيطان، شريعت سڪه نه ڪڍڻ مڪائيا۔ دين مذهب نيتروون نير و بان، دهيرج دهير نه ڪڍڻ دهرائيا۔ ست ستوادي آڊ جگادي برهم برهمادي پاربرهم پت پرميشور ايش جيو نه ملے ڪس بهگون، بهاوي ديوي نه ڪڍڻ مٿائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ ڪرني ويڪه وڪهائيا۔ جگ ڪرني نانا ڪوڙ، سچ سچ نظر نه آئيندا۔ پُرڪه ابناسي سب توں بهويا دور، نيتروين نظر ڪس نه آئيندا۔ ذات پات راو رنگ اوچ نيچ من مت بهريا غرور، گرمت نه ڪڍڻ رڪهائيندا۔ هر سرن نه ملے ساچي دهوڙ، مستڪ ٿڪا نه ڪڍڻ لائيندا۔ سگهڙ سيانے بهو موركه موڙه، ميا ممتا موه بلڪائيندا۔ ڪام ڪروده لو به موه بنڪار ڪرے چور چور، آگه سيس نه ڪڍڻ اُٿائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪلجگ اتم ڪرني ويڪه وڪهائيندا۔ ڪلجگ اتم ڪرني رهي ڪوڪ، چار ڪنٺ دئ دٻائيا۔ ترے گن ميا رهي پهوڪ، ساٿڪ ست نه ڪڍڻ ڪرائيا۔ گهر گهر وڙيا جوڻه جهوڻه، مندر مسجد نه ڪڍڻ وڏيائيا۔ نانا ٿٿا پتا پوت، ساڪ سين ڪڍڻ رهين نه پائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ ڪرني ويڪه تهاون تهاڻيا۔ جُگ ڪرني ويڪه ڪلجگ آنت، آنترجامي ڪهيل ڪرائيندا۔ جيو جنت بھلے گرمت، منتر گر نه ڪڍڻ درڙائيندا۔ نانا ٿٿا ناري ڪنت، سچ سُهنجني سيج نه ڪڍڻ بندھائيندا۔ ڪايا چولي چڙه نه رنگ بسنت،

دُرمت میل نہ کھئے دھوائیندا۔ مایا ممتا پئی بے آنت، دوئی پردہ نہ کھئے اُٹھائیندا۔ بھرے بھلے جیو جنت، ذات پات دین مذہب پندھ نہ کھئے
 مُکائیندا۔ ہر سرن سرنائی ملے نہ ساچی سنگت، سنسا روگ نہ کھئے گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی
 ویکھ وکھائیندا۔ ساچی کرنی کلجگ دھار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ سرِشٹ سبائی ہوئی وبھچار، ست دھرم نہ کھئے رکھائیا۔ دھیان
 بھیناں تگن گُردر مندر نین آگھاڑ، نون سو اکھڑ نہ کھئے پڑھائیا۔ آتم پرما تم نہ دیوے کھئے آدھار، سائتک ست نہ کھئے کرائیا۔ گر چیلے روون
 زارو زار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ بن گو بند بیڑا کھئے نہ کرے پار، پُرکھ اکال نہ کھئے ملائیا۔ نانک نِرگن بول جیکار، ست ست گیا
 سمجھائیا۔ سرب جیاں دا اکو یار، کھتری براہمن شو در ویش نہ ونڈ ونڈائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان پاوے سار، صاحب سمرتھ بے پرواہیا۔
 غریب نمانے لئے اُبھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ میٹے زین اندھیار، ستجگ ساچا چند چڑھائیا۔ کوڑی کِریا مارے مار، نام کھنڈا اک
 چمکائیا۔ برہمنڈاں سُنائے اک جیکار، جے جیکار اپنا ناؤں الاٹیا۔ جیرج انڈاں دئے ادھار، اُتُبھج سیئج ہوئے سہائیا۔ چارے کھانی ویکھنہار،
 پرا پستی مدھم بیکھری اپنا راگ الاٹیا۔ چوٹھے پد ہو تیار، جگت ہوئے پار کرائیا۔ گُرمکھ سجن سد دوار، صدقے گھولی وار آپ اپنا
 ۸۶۳
 ۸۶۳
 بھیٹ چڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ کرنی ویکھے بے پرواہیا۔ جگ کرنی کلجگ کوڑی راس، وست سچ نہ کھئے
 رکھائیا۔ لکھ چوراسی آنت نراس، نراکار نظر نہ آٹیا۔ نہ کوئی کرے بند خلاص، بندی خانہ نہ کھئے ٹڑائیا۔ لہنا چکے نہ دس دس ماس، مات
 گرہ نہ کھئے سہائیا۔ آتم پرما تم نہ کھئے دھرواس، پردہ دوئی نہ کھئے اُٹھائیا۔ پاربرہم برہم سے نہ پاس، جگت وچھوڑا ربیا کُراٹیا۔ ہر کا نام
 چپے نہ کھئے رسن سواس، رسنا رس نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم کرنی ویکھے بے پرواہیا۔ کلجگ
 کرنی دھریا بل، بل اپنا آپ جنائیا۔ کوڑ کوڑیارے اندر گئی رل، نظر کیسے نہ آٹیا۔ سرِشٹ سبائی کِریا چھل، مایا ایکا پردہ پائیا۔ گُرمکھ
 وِرا کھئے پرہل، جس پر پُرکھ دیا کمائیا۔ سادھ سنت گئے ہل، دھیرج دھیر نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کلجگ تیری کِریا اتم پھل، اکو اک جنائیا۔ کوڑا پھل کوڑا رس، رس رسیا ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ زین اندھیری مس، چار ورن اندھیرا
 چھائیندا۔ سرِشٹ سبائی بھلیا ہر کا جس، ہردے ہر نہ کھئے وسائیندا۔ دہ دشا منوآ رہیا تھ، من واسنا نہ کھئے چکائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیری کرنی ایکا بندھن پائیندا۔ تیری کرنی بندھ ڈور، نام ڈوری ہتھ اٹھائیا۔
 پکڑنہارا پنجے چور، چوری کرن کھئے نہ جائیا۔ ویکھنہارا اندھ گھور، کایا کوری پھول پھولائیا۔ مایا ممتا نہ پائے شور، ہومیں ہنگتا دئے ٹرائیا۔
 پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی شبدا اگئی چڑھیا گھوڑ، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں چرناں ہیٹھ دباٹیا۔ ویکھ وکھائے رس مٹھا
 کوڑ، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائیا۔ ساچا آسو چُکنہارا پہلا پوڑ، گوہند واگ اپنے ہتھ اٹھائیا۔ نیتر نین ویکھنا کر کے غور، گہر گمبھیر کھیل
 کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیری کرنی ڈیرہ ڈھاپیا۔ اتم ڈیرہ جانا ڈھٹھ، تھر کھئے رہن نہ
 پائیندا۔ پُرکھ ابناسی گہڑے اُلٹی لٹھ، چاروں کُنٹ آپ پھیرائیندا۔ اتم سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ جن بھگتاں
 مارگ اِکو دس، آتم پرما تم میل ملائیندا۔ ہر جو ہردے آتر وس، آترجامی بھیو چُکائیندا۔ کرے پرکاس کوئن رو سس، نورو نور نور
 دھرائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، اپنی کل ورتائیندا۔ پاربرہم برہم مہا سُنائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے جنائیندا۔ سوہنگ شبدا ساچی وتھ،
 ۸۶۴ نرگن سرگن سرگن نرگن نرگن کھیل کرائیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آتم پرما تم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کلجگ کرنی لیکھے لائیندا۔ کلجگ کرنی مٹے دُکھ، دُکھیاں درد آپ گوائیندا۔ ست ستوادی اک اُچائے ساچا سُکھ، سُکھ آتم جوڑ
 جُرائیندا۔ مات گرہ نہ ہوئے اُلٹا رُکھ، جس جن اپنا نام جپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا لہنا آپ
 چُکائیندا۔ کلجگ کرنی ہوئے دُور، نیرن نیر رہن نہ پائیا۔ ستجگ ست ستوادی دسے حاضر حضور، ہر حضرت لئے ملائیا۔ دیوے
 وست نام بھرپور، بھرپور ربیا سب ٹھائیا۔ ایکا مستی ست سرور، نام خُماری دئے چڑھائیا۔ ایکا جوتی نرمل نور، نورو نور نور درسائیا۔
 ایکا ناد اگئی تور، تریا راگ الائیا۔ ایکا داتا جودھا سور، سوربیر اک اکھوائیا۔ کلجگ میٹے کریا کوڑ، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ ستجگ
 مارگ لائے ضرور، ضرورت اپنی پور کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہککنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنون
 بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگ جگ نرگن سرگن ویکھے آن، لکھ چوراسی منڈل راسی، پُرکھ ابناسی شاہو شاباسی، شہنشاہ
 بے پرواہ جگ ملاح نام ندھان سریشٹ سبائی دیوے گیان، آتم پرما تم برہم پاربرہم ایش جیو جگدیش گنڈھ پوائیندا۔

☆ ۲۱ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی جگیر داس دے گرہ خیالی والا ضلع بٹھنڈہ ☆

الکھ اگوچر اکم اتھاء، ہر ہر جو کھیل کرائیندا۔ آد جگادی سچا شہنشاہ، تخت نواسی تخت سوہیا پائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ناؤں دھرا، ہر پُرکھ نرنجن صفت صلاحیندا۔ ایکنکار کھیل کھلا، آد نرنجن جوت جگائیندا۔ ابناسی کرتا بن ملاح، اپنا بیڑا آپ چلائیندا۔ سری بھگوان دئے صلاح، صفت صلاحی آپ اکھوائیندا۔ پاربرہم پرہہ ویس وٹا، انہو پرکاس کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اک سہا، چہر چہن نہ کھئے رکھائیندا۔ دیا باقی اک ٹکا، نرمل جوت رُشنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل سری بھگوان، ست ستوادی آپ دھرائیا۔ کرے کھیل نوجوان، نوبت ایکا نام وجائیا۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، سچ سنگھاسن آسن لائیا۔ ست سندیسہ دھر فرمان، بودھ اگادھ سنائیا۔ حکمی حکم حکمران، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سری بھگوانا، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ شبد اگتی اک ترانہ، ایکنکارا آپے گائیندا۔ کرے کھیل آپ مہانا، بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ وکھائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ سمرتھ، سچکھنڈ نواسی آپ وکھائیا۔ نرگن نرگن چلائے رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیا۔ نرگن مہا گائے اکتھ، نرگن کرے پڑھائیا۔ نرگن مارگ نرگن دس، نرگن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، آد پُرکھ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑا، گرہ مندر سوہیا پائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سکدارا، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ حکمے اندر کرے کارا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے ست دلارا، شبدی وڈ وڈیائیندا۔ پاوے سار ٹھانڈا دربارا، تھر گھر اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا رہبر آپ اکھوائیندا۔ ساچا رہبر بنے آپ، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ ایکنکار اک چپائے ساچا جاپ، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ ایکا مندر پاوے راس، نرگن نرگن گوپی کابن نچائیندا۔ ایکا جوت کرے پرکاس، اندھ اندھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا وسے سدا ساتھ، سکلا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی سچکھنڈ، سچکھنڈ نواسی آپ کرائیا۔ نرگن نرگن کر کر وند، تھر گھر گھاڑت لئے گھڑائیا۔ ناد انادی

ایکا چھند، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ وشن برہما شو پائے بندھ، بندھن ایکا ایک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، آد جگاد کرائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، نرگن سرگن روپ وٹائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھے وارو وارا، ستجگ تریتا دوپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ چارے ویدان دے ہلارا، چارے مکھ برہم صلاحیندا۔ چارے کنت بول جیکارا، چار ورنان آپ سٹائیندا۔ چارے کھانی دے ہلارا، چارے بانی راگ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ نر نریشا، اک اکلایکنکار، اکل کل دھاری آپ جنائیندا۔ سچ سندیسہ سری بھگوانا، ایکا ایک جنائیا۔ نو نو چار کر پروانہ، دھر فرمانا آپ سمجھائیا۔ ویکھنہارا دو جہانان، لوآن پریاں برہمنڈان کھنڈان کھوج کھوجائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا دانا، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ گاونہارا شبد اگمی اک ترانہ، ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاپیا۔ جھلاونہارا سچ نشانہ، نرگن سرگن لے اٹھائیا۔ دیونہارا ساچا مانا، گر اوتاراں ہوتے سہائیا۔ ورتنہارا اپنا بھانا، سد بھانے رہیا وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیا۔ ساچا کھیل ایکنکار، اک اکلای آپ کرائیندا۔ جگ چوکرئی کر کر پار، روپ انوپ آپ وٹائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ ویکھے وارو وار، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ لیکھا جانے سورج چند دھرت دھول زمیں اسمان، گگن گگنتر پھول پھولائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیونہارا ساچا دان، نام خزانہ اک ورتائیندا۔ ویکھنہارا گوپی کاپن، بنسری نام ناد وجائیندا۔ جانہارا سینا رام، ست ستوادی بھیو کھلاٹیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل کھلاٹیندا۔ جگ جگ کھیل رکھے ہتھ، دوسر دے نہ کیسے وڈیائیا۔ نرگن سرگن ہو پرتکھ، پاربرہم پرہ وٹائیا۔ نام ندھانا بول لکھ، لکھ لکھ اک سٹائیا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر وکھ، بھکت بھگونت لے جگائیا۔ آنتر آتم مارگ دس، جگت بسنتر دے بھجائیا۔ ہردے ہر جو آپے وس، ہر کے پوڑے دے چڑھائیا۔ میٹے زین اندھیری مس، ساچا چند کرے رُشنائیا۔ تیر نرالا مارے کس، ستگر پورے وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ حکمران، حکم ایکا ایک رکھائیندا۔ ویکھنہارا دو جہان، دوئے دوئے دھار چلاٹیندا۔ آد جگادی نوجوان، پردھ بال نہ روپ وٹائیندا۔ پیر پیغمبر دیونہار گیان، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، مقامے حق ڈیرہ لائیندا۔ سچ توفیق اک محبان، محبان بیدو کھیل

کرائیندا۔ دیونہار حق پیغام، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ جاننہارا سچ اسلام، اسم اعظم نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ دکھائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتارا، ہر کرتا وڈ وڈیائیا۔ نرگن سرگن لئے اوتارا، گر گر ویس وٹایا۔ شبدی شبد شبد ونجارا، ایکنکارا ہٹ چلائیآ۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکری پائے بندھن، کھیلے کھیل تریلوکی نندن، ترے ترے لوآن لئے چندن، ایکا چندن نام دکھائیآ۔ ساچا چندن نام ہر، ہر ہر جو آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دیوے ور، بھگت بھگوت میل ملائیندا۔ ساچے سنت چکائے بھو ڈر، نرہو اپنے رنگ رنگائیندا۔ انحد شبد وجائے انادی مردنگ، تار ستار نہ کئے ہلائیندا۔ ساچی ڈوری آپے گنڈھ، جنم جنم دا پنڈھ مکھائیندا۔ گیت سہاگی سنائے چھند، سوہلا ڈھولا ایکا گائیندا۔ نیچ آتم پر ماتم رس، رسیا اک دکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، درگاہ ساچی سوہلا پائیندا۔ درگاہ ساچی اچ محلہ، ہر محفل نام لگائیآ۔ نور دکھائے ایکو اللہ، عالمین سکھدائیآ۔ سچ سنگھاسن صاحب سلطان ملا، بے عیب روپ خدائیآ۔ جوتی جوت آپے بلا، نورو نور نور رُشنائیآ۔ کرے کھیل اک اکلا، قدرت قادر ویکھ دکھائیآ۔ پیر پیغمبر آپے گھلا، ساچی گھالن اک سمجھائیآ۔ آپ سنائے ایکو مسلہ، مُصلّا ہیٹھاں اک وچھائیآ۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹایا۔ جگ جگ ویس وٹائے آپ، اپنا کھیل کرائیندا۔ چار ورن سنائے ایکا جاپ، منتر آتر آپ پڑھائیندا۔ میٹنہارا تینو تاپ، ترے گن ناتا توڑ ٹرائیندا۔ ایکا اکھڑ ایکا پاٹھ، پاٹھشالا اک دکھائیندا۔ اکو مکتب اک جماعت، جملہ اکو حرور بنائیندا۔ کوئی نہ سکے جھاک، نیتر نین نہ کئے اٹھائیندا۔ کر کرپا کھولنہارا تاک، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر آپے جانے اپنا بھوکھت واک، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ سنت بھگت بھگوت بنائے سجن ساک، سگلا سنگ آپ رکھائیندا۔ نور الابھی پاکی پاک، مُرید مُرشد ویکھ دکھائیندا۔ لیکھا جانے تن ماٹی خاک، خاکی خاک لیکھا لائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر رکھنہارا اپنی یاد، یادداشت نہ کدے بھلائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، سچ دوارا اک سہائیندا۔ سچ دوارا سوہاوت، سو پُرکھ نرنجن وجے ودھائیآ۔ ہر پُرکھ نرنجن ساچا کنت، ایکا ساچی سیج ہنڈھائیآ۔ ایکنکار بنائے بنت، گھڑن بھننہارا اکھوئیآ۔ آد نرنجن مہا آگت، لکھ چوراسی جوت نرنجن دیوا اک ٹکائیآ۔

سری بھگوان گائے چھند، سوہنگ ڈھولا راگ الاٹیا۔ ابناسی کرتا منیا منت، من منکا دئے بھوآیا۔ پاربرہم برہم لیکھا جانے آد آنت، جُگ جُگ اپنا حُکم منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کرنی کرے آپ نرنکار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہار، بن نیتر نیناں ویکھ وکھائیندا۔ جُگ چوکڑی پاوے سار، بن پاندھی پندھ مکھائیندا۔ اکھڑ وکھڑ کر تیار، ساچی سطر آپ جنائیندا۔ الفیے دے ادھار، اُلفت اپنی وچ رکھائیندا۔ تن پنج جوڑ اقرار، انک انک نال ملائیندا۔ پینتی اکھڑ کر گرفتار، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ ترے گن مایا کھول کواڑ، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگادی وسنہارا ساچے گھر، گرہ مندر سوہیا پائیندا۔ گھر مندر سچ منارا، ہر ستگر آپ اُپائیندا۔ ایکا وسے وسنہارا، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکا شبدا ناد دھنکارا، دھن آتمک راگ سُنائیندا۔ ایکا امرت ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا رس چکھائیندا۔ ایکا دیا باقی کر اُجیارا، کملاپاتی ویکھ وکھائیندا۔ ایکا پُرکھ ایکا نارا، سیج سیہنجنی اک سہائیندا۔ ایکا ویکھ ویکھنہارا، نیتر نین نین کھلائیندا۔ ایکا ونج اک ونجارا، ہر جو اکو ہٹ چلائیندا۔ ایکا ایشٹ دیو گر سنسارا، پُرکھ اکال اک اکھوائیندا۔ جُگ چوکڑی ہو تیارا، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ سرگن کھیل وچ سنسارا، سریشٹ سبائی بندھن پائیندا۔ پُتر دھی مات پت جگت وبارا، ہر ساچا کھیل وکھائیندا۔ نار کنت کرے شنکارا، ویس اولاک رکھائیندا۔ کاغد قلم بن لکھارا، صفت صلاحی صفت جنائیندا۔ وید شاستر سمرت پُران انجیل قرآن دے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کھول کواڑا، قُدرت قادر آپ جنائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہاناں ویکھے وگسے ویکھنہارا، پیکھت پیکھت اپنی خوشی منائیندا۔ اپنا بھیو نہ کیسے دسے وسے سب توں باہرا، بھیو ابھید اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بے آنت بے آنت کہہ کہہ سرب پُکارا، اُچی کوک کوک سُنائیندا۔ ہر جو وسے دھام نیارا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ تھر گھر بیٹھا سٹ ڈلارا، شبدا اپنا رنگ رنگائیندا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، سچ ہلارا اک رکھائیندا۔ کروڑ تیتیسا بٹھے دھارا، سُرپت اند نال ملائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، دھر دی بانی بان اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی کرے آر پارا، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ ویکھنہارا ڈونگی غارا، کایا مندر آپ سہائیندا۔ آتم پرماتم سُنائے سچ جیکارا، جے جیکارا اکو ناؤں کرائیندا۔ گر اوتار کرے نمسکارا، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکائیندا۔ ساچے تخت وسے دھام نیارا، ایکا اپنا

آسن لائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ کریا کھیل وچ سنسارا، قدرت قادر ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 وسنہارا ساچے گھر، گھر مندر اک وڈیائیندا۔ وڈ مندر گھر اکٹا، اکٹری کار کھائیندا۔ نہ مرے نہ کدے جاں، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔
 جگا جگنتر آپے جانے اپنا کگا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ دو جہاناں بیڑا بٹھا، کھیوٹ کھیٹا آپ ہو آئیندا۔ آپے بنے جننی جنا، دھن جنیدی
 مائی آپ اکھوائیندا۔ آپے راگ سنائے بن کتا، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ آپے وسے بن چہپر چہٹا، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ آپے
 گھڑے آپے بہتا، گھرن بہنہار بھیو نہ آئیندا۔ آپے دیونہارا ڈنہ، لکھ چوراسی گیڑ چلائیندا۔ آپے کرنہارا گلارن، نرگن سرگن سرگن نرگن شبد
 وچولا میل ملائیندا۔ آپے میٹنہارا سلا، دئی دوتی پار کرائیندا۔ آپے بولنہارا ہلا، جگ جگ ڈیرہ ڈھائیندا۔ آپے سچکھنڈ دوارے جوت
 سروپی نرگن کھلا، روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ آپے پاوے سار رانی اللہ، میان اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے شبد اکھی پھڑے بہلا،
 دو جہاناں آپے ڈھائیندا۔ آپے پاونہار ترٹھلا، جل تھل مہیٹل کھوج کھجائیندا۔ آپے کرے ول چھلا، اچھل چھلہدھاری لکھ چوراسی پردہ
 پائیندا۔ آپے پکڑنہارا پلا، پھڑ پلو گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکرئی ویس وٹائیندا۔ جگ چوکرئی
 میٹے پنڈھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ گر اوتار سنائے چھند، پیر پیغمبر سوہلا گائیا۔ بھکت بھگونت دئے اند،
 اند اند وچ رکھائیا۔ ساچے سنتاں نرمل جوت چڑھائے چند، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ گرمکھاں ٹئی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار اک
 گوسائیا۔ گرمکھاں آون جاون لکھ چوراسی میٹے پنڈھ، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لہنا دینا چکائے بتی دند، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ بن
 ویراگی گائے چھند، جگت تیاگی روپ وٹائیا۔ ہنس کاگی ویکھنہارا نیر اندھ، جگت وشٹا نہ کھائے گند، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک
 چکائیا۔ سچکھنڈ دوارے گر اوتار رہے منگ، پرہ آگے جھولی ڈھاپیا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر ہوئے بھنگ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کوٹن کوٹ
 جگ چوکرئی کال گئے لنکھ، کال سب دا لہنا دئے مکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنی کھیل کرائیا۔ جگ
 جگ کھیل کرے کرتارا، ہر کرنی آپ کھائیندا۔ نو نو چار اتریا پارا، اتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیندا۔ دہ دشا کھولنہار کواڑا، بند تاکی
 کندا لائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھ لگا اکھاڑا، کلجگ کوڑی کریا ناچ نچائیندا۔ چاروں کنت اگنی لگی تتی ہاڑا، امرت میگھ نہ کھئے

برسائیندا۔ بہتر ناڑی وجے تاڑا، بن تندی تند بلائیندا۔ ورن برن روون زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ ذات پات ہاباکارا، اوچ نیچ
 سرب کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھیو چکائیندا۔ جگ جگ بھیو چکانہارا، اک اکلا
 بے پرواہیا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، اکل کل ویکھ وکھائیا۔ نو نو دے دھواں دھارا، اندھ اندھیر سائیا۔ سرشٹ سبائی ہاباکارا، نیتر نیناں
 نیر وائیا۔ سچ دے نہ کھئے دوارا، گردر مندر شودوالے مٹھ اگنی تت نہ کھئے بھجائیا۔ نانا تٹا تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا گوداوری جمن سُرستی
 کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ کلجگ اتم سیس خاک سب دے رہے گھت، مینڈھی سہاگ نہ کھئے گندائیا۔ سادھاں سنتاں اُلی رت،
 سانتک ست نہ کھئے کرائیا۔ کیس نہ دے دھیرج جت، من منوآ دہ دیش اُٹھ اُٹھ دھائیا۔ آپا کرے نہ کھئے وس، جیو جنت کرن پڑھائیا۔ مایا
 ممتا گئے پھس، پھاسی جم نہ کھئے ٹرائیا۔ بھوگ بلاس نو رس، نو دوارے ہئے کرمائیا۔ مایا ممتا آسا ترسنا گائن جس، ہر کا ناؤں نہ کھئے
 سُنائیا۔ دھیاں بھیناں رہے تگ، نیتر گر نین درس کھئے نہ پائیا۔ حقیقت کھئے نہ جانے حق، حق حق نہ کھئے وکھائیا۔ جوٹھے بھانڈے رہے
 لک، کلجگ جیو سوان روپ وٹائیا۔ اپنا پردہ سکے نہ کوئی ڈھک، کلجگ ننگی ہوئی لوکائیا۔ کوئی نہ رکھے کیسے پت، شاہ سلطان بیٹھے
 مکھ بھوائیا۔ گھر گھر نیچے من مت، مکھ گھنگٹ رہی اُٹھائیا۔ کوئی نہ جانے گرو مت، گر گر ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ ویکھے تھائیا۔ جگ جگ ویکھے نیتر کھول، بن نیناں کھیل کرائیندا۔ گر در مندر مسجد مایا رانی
 پایا گھول، آگے ہو نہ کھئے چھڈائیندا۔ سچ وست نہ کیسے کول، منتر نام نہ کھئے درڑائیندا۔ سادھ سنت نہ رہے اڈول، مایا ممتا پردہ پائیندا۔
 بجر کپائی کوئی نہ سکے کھول، ڈونگھی کندر اندر وڑ ساچے مندر چڑھ، ساچا کنت نہ کھئے منائیندا۔ ترے گن اگنی رہے سڑ، چوڈاں ودیا
 پڑھ پڑھ، پڑھ پڑھ پنڈھ نہ کھئے مکائیندا۔ اپنی کرنی رہے کر، نہکرمی ویکھ وکھائیندا۔ ورن برن رہے لڑ، ساچی سرن نہ کھئے تکائیندا۔ اکو
 بھلیا ساچا ہر، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ دین مذہب رہے مر، مر جیوت نہ کھئے کرائیندا۔ شاہ سلطاناں بنیا ہنکاری گڑھ، ہنکار وکار
 نہ کھئے مٹائیندا۔ کلجگ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی نال رسیا لڑ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لکھ چوراسی
 ویکھ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا، گھٹ گھٹ آسن لائیا۔ جیو جنت پاوے سارا، اُپھل بھل کدے نہ جائیا۔ چاروں کنت دے

وبھچار نارا، وبھچار کرے لوکائیا۔ گر کا شبد نہ کیسے پیارا، گر اشٹ دیو نہ کھئے منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ویکھنہارا سرشٹ سبائیا۔ سرشٹ سبائی ہر جو تک، اپنا کھیل جنائیندا۔ کرے نیڑا حقو حق، حق حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ
 اتم گر اوتار پیر پیغمبر گئے تھک، بن پاندھی پنڈھ نہ کھئے مکائیندا۔ زرگن سرگن زرگن ساتھ گئے چھڈ، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔
 آتم پرما تم نالوں ہوئی اڈ، پھڑ باہوں میل نہ کھئے ملائیندا۔ وشو دے نہ کھئے جد، دین مذہب ونڈ ونڈائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر توڑنہارا
 حد، محدود نظر کھئے نہ آئیندا۔ کلجگ اتم سارے لے سد، سدا اکو نام سنائیندا۔ سچکھنڈ دوارے آونا بھج، تیئی اوتاراں بھاجڑ پائیندا۔
 بھگت اٹھاراں مار آواز، ہر اکو وار جگائیندا۔ پیر پیغمبر عیسیٰ موسیٰ محمد آنت پڑھنی اک نماز، نیوں نیوں سجدہ اک جنائیندا۔ دس دس
 گرو رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ آپ سمجھائیندا۔ کلجگ اتم ڈبدا ویکھو جہاز، بیڑا بٹھے کھئے نہ لائیندا۔ سچ دے نہ کھئے سماج، سمگری ست نہ
 کھئے ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے ناچ، کلجگ نٹوآ آپ نچائیندا۔ گھر گھر لگی آج، دھواں دھار وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بانجھ،
 ساچا ست نہ کھئے جنائیندا۔ گر شبدی ٹئی سانجھ، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار رنگ رنگائیندا۔ کوئی پیار نہ دے آندھ گوانڈھ، سجن سین
 میت نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، جگ تیرا ویکھ وکھائیندا۔
 کلجگ تیرا ویکھ جگ، جگ کرتا سچا مابیا۔ سچکھنڈ نواسی بیٹھا لک، نظر کیسے نہ آئیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ، گر اوتار پیر
 پیغمبر رکھے اپنی ککھ، کر کرپا ککھوں باہر کڈھائیا۔ پنج تت کایا ماٹی اُجل کر کر مکھ، سرگن دیندا رہیا وڈیائیا۔ اتم گودی اپنی چک،
 ناتا لوک مات ٹڑائیا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی پنج تت بُت، پنج بھوتک کھیل وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ
 جگ اپنا ویس دھرائیا۔ جگ جگ ویس ہر زرنکار، ایکا ایک رکھائیندا۔ کلجگ اتم لے اوتار، نہکنا ناؤں رکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی
 ساچا لائے اک دربار، در دروازہ اک کھلائییندا۔ چرن ہائے گر اوتار، پیر پیغمبر ویکھ وکھائیندا۔ اٹھو سارے ویکھو حال، کلجگ کی کل
 ورتائیندا۔ سرشٹ سبائی لیکھا کال، نام دھن نہ کھئے رکھائیندا۔ جیو جنت ہوتے کنگال، جگت کنگالی نہ کھئے گوائیندا۔ ساچے مندر نہ کرے
 کھئے سوال، سوالی سوال نہ کھئے رکھائیندا۔ اتم سب دے سرتے کوکے کال، کال نگارہ اک وجائیندا۔ اکو اک مُرید مُرشد پُچھے حال، حال

مُریداں آپ سُنائیندا۔ نِرگن چلی اولڑی چال، چال نِری اِک رکھائیندا۔ توڑنہارا ترے گن جال، جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ سنت سہیلے ساچے بہال، بھڑ بھڑ اپنے انگ لگائیندا۔ کایا مندر وکھائے سچی دھرمسال، ستگر پورا نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا بھیو آپ چُکائیندا۔ اپنا بھیو دیوے دس، پردہ رہیا اُٹھائیا۔ ہرجن پردے جائے وس، بے نقاب ماہیا۔ نِرگن نور کر پرکاس، پرگٹ جوت کرے رُشنائیا۔ چار ورن بنائے خالص خاص، اپنا رنگ رنگائیا۔ نج آتم کر نواس، پر ماتم کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کرنا، کرنہار اکھوائیندا۔ کلجگ میٹے کوڑا دھندا، دھواں دھار مٹائیندا۔ ویکھنہارا نو نو کھندا، ست ست اپنا پھیرا پائیندا۔ بھیو کھلائے وچ برہمنڈاں، جیرج انڈج پردہ لائیندا۔ کلجگ اتم آیا کنڈھا، کنڈھے بیٹھا راہ تکائیندا۔ سمرتھ سوامی اکو پھڑیا ڈنڈا، نام کھندا اِک جنائیندا۔ کلجگ اتم توڑے گھمنڈا، خدی تکبر میٹ مٹائیندا۔ نِرگن سرگن چاڑھے رندا، جگت بادھی کھیل کرائیندا۔ کوئی رہن نہ دیوے گندہ، کوڑی کِریا موہ چُکائیندا۔ صاحب دِیال سدا بخشندا، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ سرشٹ سبائی اِک سُنائے سہاگی چھندا، سوہنگ ڈھولا راگ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے رنگ، نو کھنڈ پرتھی پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بہنگ، کلجگ بہنگرا رہیا وکھائیا۔ رسنا جہوا کھائن گند، آتم رس نہ کھئے رسائیا۔ کوڑی کِریا چُکی پنڈ، ہولا بہار نہ کھئے وکھائیا۔ مٹکھ جیو بہاگان مند، بہگون گیت نہ کھئے گائیا۔ سرشٹ سبائی نیتر اندھ، نج نیتر نہ کھئے رُشنائیا۔ کیسے کم نہ آئے بتی دند، پن ہر جو صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ اتم ویکھے آپ، ہر اپنا روپ دھرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی رہی کانپ، دھرت دھول بہار نہ کھئے اُٹھائیندا۔ ترے گن مایا ڈسنی ڈسے سانپ، ست ست راہ نہ کھئے چلائیندا۔ نانا تٹا پوت باپ، باپ پوت گود نہ کھئے سہائیندا۔ جھیرا لگا ذات پات، جھکڑا جگت نہ کھئے مکائیندا۔ پُرکھ ابناسی اتم سٹے ڈونگھے کھات، ورن برن کھئے رہن نہ پائیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش بنائے اِک جماعت، اکو اکھر آپ پڑھائیندا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم بٹھے نات، ساچا نانا جوڑ جڑائیندا۔ پاربرہم برہم گاوے گاتھ، بودھ اکادھا راگ سُنائیندا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس جن اپنا درس وکھائیندا۔ اتم لہنا دینا چُکے سیاں ساڈھے تِن تِن ہاتھ،

جنم مرن جنم گیڑا آپ چکائیندا۔ گرُمکھ کدے نہ جلے اگنی کاٹھ، مڑھی گور نہ کھئے دبائیندا۔ صاحب ستگر اتم پت لئے راکھ، بن
 رکھک سیو کمائیندا۔ کلجگ تیری اتم دشا رہیا جھاک، جھاک اپنی آپے پائیندا۔ گوہند پورا کرے بھوکھت واک، نہ کوئی میٹے میٹ
 مٹائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں ایکا کھول وکھائے تاک، نیتر نین نین جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ تیرا اتم
 ویلا، لیکھا جانے گرو گرو چیلا، چیلا گر ویکھ وکھائیندا۔ چیلا گر رہیا تگ، نیتر نین نین اٹھائیا۔ کلجگ پھل گیا پگ، ویلا اتم آئیا۔
 پرہہ کرے نیڑا حق، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ جوٹھ جھوٹھ گیا تھک، بیٹھا ڈھیری ڈھابیا۔ پیر پیغمبر گیا آگ، ساچی کرے نہ کھئے
 پڑھائیا۔ شرع شریعت نکیل پائی نگ، چاروں کنت رہی بھوائیا۔ گرُمکھ ورا جائے بچ، جس پرہہ اپنی دیا کمائیا۔ اکو گھر وکھائے سچ، سچ
 گھر نام ودھائیا۔ لیکھے لگے پنج تے مائی کچ، کچ کنچن روپ وٹائیا۔ صاحب دیال ستگر سوامی نہکرمی اندر جائے رچ، ٹھاگر اپنا رنگ
 رنگائیا۔ ویکھنہارا رتی رت، رت رتڑی رت مہکائیا۔ دیونہارا برہم مت، برہم ویدیا کرے پڑھائیا۔ سوہنگ شبد ساچا رتھ، ستجگ ساچے
 لئے پرگٹائیا۔ کلجگ چوٹھا جگ بے ستھر گھت، صفا سکے نہ پھر اٹھائیا۔ لوک مات وچوں جائے نٹھ، بھڑی بھڑی دئے ڈبائیا۔ اتم کھئے نہ
 رکھے پت، اللہ رانی کوک سُنائیا۔ میری اُمت ماری گئی مت، متوالی بھیو کھئے نہ پائیا۔ دوئے جوڑ واسطہ رہی گھت، ڈھیہہ پئی سرنائیا۔
 جوں بھاوے توں لینا رکھ، سنگی نظر کھئے نہ آئیا۔ بن تده لٹھی میری پت، میری قیمت کھئے نہ پائیا۔ چوڈاں صدیاں تیرے نالوں رہی
 وکھ، وکھرا اپنا راہ چلائی۔ اتم کھیڑا ہویا بھٹھ، ڈھیہہ ڈھیہہ ڈھیری خاک سمائیا۔ چوڈاں طبق نہ کھئے ہٹ، خالی ہٹی دئے ڈبائیا۔ میں
 تیرے کول آئی نٹھ، پروردگار ہوئے سہائیا۔ میری لٹھی اتم پت، نک سہاگ رہن نہ پائیا۔ ساچا مارگ اکو دس، میں جاواں چائیں چائیا۔
 میری اتم ہوئی بس، بلہین رہی گر لائیا۔ پُرکھ ابناسی اگوں ہس، اُنکلی نال سمجھائیا۔ میرے بھگتاں جا کے چرنی ڈھٹھ، تینوں دین مان
 وڈیائیا۔ دووین جوڑ سرنائی پینا ہٹھ، ہٹھ ہٹھ نال ملائی۔ نیتر نیر وباؤنا اٹھ، تیری آبرو لین بچائیا۔ جا کے سُن ساچی مت، ایکا ایک
 ہوئے پڑھائیا۔ آد جگاد پُرکھ سمرتھ، جگ جگ اپنا راہ چلائی۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ سُن سندیسہ اللہ رانی، نیتر نین اٹھایا۔ کون سُنائے اکٹھ کہانی، مہا ہر جنایا۔ پرہوں کٹھی

ہوئے زانی، کون دردی درد و نڈایا۔ بل بُدھ بال انجانی، میری چلے نہ کھئے چٹرایا۔ آبِ حیات دیوے ٹھنڈا پانی، بھر پیالہ جام پیایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ اک جنایا۔ ساچا مارگ ایکا ایک، ایکنکارا آپ جنائیا۔ سچ دوارے اکو ٹیک، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ سچ دوارے اکو لیکھ، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیا۔ سچ دوارے اکو بیکھ، بیکھادھاری آپ وکھائیا۔ سچ دوارے اک آدیس، نیوں نیوں سپس اک جھکائیا۔ سچ دوارے اکو رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ تس صاحب آگے چلے نہ کھئے پیش، تیئی اوتار اٹھاراں بھگت عیسیٰ موسیٰ محمد گر دس بیٹھے سپس جھکائیا۔ سو صاحب اکو مان دیوے دس دسمیش، گویند اپنا راہ جنائیا۔ سٹ دُلا رے کرے ہیت، بتکاری پھیرا پائیا۔ رُت بسنتی مؤلے چیت، پُھل پُھلواڑی آپ مہکائیا۔ لکھ چوراسی اُجڑن والا کھیت، راکھا کھئے نظر نہ آئیا۔ اگنی لگے مہینہ جیٹھ، جیٹھا پُت سکے نہ کھئے پچائیا۔ پچیا رہے نہ کھئے سیٹھ، مایا رانی رووے مارے دھاپینا۔ جن بھگتاں ہر جو دسے اپنا بھیت، چُک پردہ درس کرائیا۔ وسنہارا نیتن نیت، نیج گھر بیٹھا خوشی منائیا۔ نرگن کھیلنہارا کھید، اک اٹھ ویکھ وکھائیا۔ اک نو کرے کھید، خالق خلق دئے زُلائیا۔ زمیں اسماناں پائے چھید، نام ورما اک چلائیا۔ اتم دسے بالو ریت، کلر کندھ رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہیت، ستگر مل مل خوشی منائیا۔ نرگن سرگن آپے پیکھ، نیج نیتر کرے رسائیا۔ سچکھنڈ نواسی لکھنہارا لیکھ، پچھلا لیکھا دئے مکائیا۔ مان گوئے اولیاں پیر شیخ، دستگیر نہ کھئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ تیری اتم ور، ایکا گن دئے جنائیا۔ ایکا گن گناونت، گن ساگر رُپ وکھائیندا۔ ایکا نام منیاں منت، من واسنا بند کرائیندا۔ ایکا صاحب سری بھگونت، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ ایکا سُہاگ ہر جو کنت، لکھ چوراسی نار پرنائیندا۔ ایکا اتم بودھ پرما تم پنڈت، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ایکا توڑنہارا گرھ ہنگت، ہنگ برہم ویکھ وکھائیندا۔ ایکا میلنہارا ساچی سنگت، شنکا کھئے رہن نہ پائیندا۔ ایکا ویکھنہارا جیرج انڈت، اُتہج سیبج اک سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیونہارا سچ گیان، نام ندھان ایکا جھولی پائیندا۔ نام ندھانا اکو اکھر، اکھر اکھر کرے پڑھائیا۔ بحر کپائی توڑے پتھر، جھوٹھی سیلا دئے ہٹائیا۔ بھڑ کے چوٹی چاڑھے سخر، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ گرسکھ تیرا لکھ چوراسی چُکے فکر،

تیرا فکر کرے سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا راہ اک وکھائیا۔ ساچا راہ ستگر رنگ، گر ستگر آپ جنائیندا۔ ہرجن میلا آتم سیج پلنگ، پاوا چول نہ کھئے وکھائیندا۔ ہرجن گیت سہاگی چھند، انبولت راگ الاٹیندا۔ ہرجن امرت آتم رس اک اند، بن رسنا جہوا آپ چکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وسنہارا سچ گھر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوار ستگر چرن، زرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ نیتر کھولے ہرن پھرن، ہر جو اپنا پردہ لاییا۔ ناتا توڑ ورن برن، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ کرے کرائے کرنی کرن، کرتا قیمت آپے پائیا۔ نربھو چکائے بھہ ڈرن، بھیانک ہوئے آپ سہائیا۔ بھگت بھگونت آد جگاد جگا جگنتر اکو نام پڑھن، دوجی اور نہ کھئے پڑھائیا۔ اک دوجے دے اندر ورن، اندر وڑ وڑ خوشی منائیا۔ اچے پوڑے آپے چڑھن، محل اٹل ڈیرہ لائیا۔ اک دوجے دے درشن کرن، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اک دوجے دی سرنی پڑن، گر گوبند گیا سمجھائیا۔ اک دوجے دا پلو پھرن، نانک زرگن ویکھے چائیں چائیا۔ نہکلنک ترنی ترن، تارنہار صاحب سُکھدائیا۔ جے جیکار سارے کرن، آتم پر ماتم وجے ودھائیا۔ سوہنگ شبد سارے پڑھن، پڑھ پڑھ خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سرُپی نوجوان، نوکا نام اک وکھائیا۔ نوکا نام ہر کی نیا، جگ جگ کرتا آپ چلاٹیندا۔ پُرکھ ابناسی بن بن سٹیا، کھیوٹ کھیٹا روپ دھرائیندا۔ ہر جو چڑھائے پھڑ پھڑ بہیا، بابوں پھڑ گلے لگائیندا۔ رائے دھرم نہ کڈھے وہٹیا، چتر گیت حساب نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن میلے اپنے در، در دروازہ اک کھلاٹیندا۔ کلجگ اتم لیکھا در، سو پُرکھ نرنجن آپ کھلاٹیا۔ ہنگ برہم پرہ لئے ور، پاربرہم کرے سچ گڑمائیا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، مدھ اپنا روپ وکھائیا۔ سنت ساجن ستگر پھڑ، پھڑ پھڑ گود بہائیا۔ سرشٹ سبائی مرے لڑ لڑ، گر اوتار پیر پیغمبر پلو گئے چھڈائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے حقہ نڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیا۔ ساچا کھیل ہوئے بن کھیل، خالق خلق آپ کرائیندا۔ سرشٹ سبائی سڑے بن اگنی تیل، اگنی آگ اک لگائیندا۔ رائے دھرم دی گھلے جیل، آگے ہو نہ کھئے چھڈائیندا۔ جنک گنڈ جو کیتے ویہل، کلجگ آنت آپ بھرائیندا۔ ہر کا حساب ہوئے نہ فیل، کتاب لیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جناب کہہ کہہ سارے پاؤن ویل، لکھ لکھ شکر

منائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار بن بن گئے چیل، ستگر اکو پُرکھ اکال اکھوائیندا۔ دھرنی دھرت دھول تیرے اُتے کرے ویہل، ویہلا اپنا گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ کنارہ، گر اوتار پیر پیغمبر کئی گئے کترائیا۔ اٹھسٹھ رووے زارو زارا، دھیرج نظر کھئے نہ آئیا۔ گردر مندر مسجد شودوالے مٹھ ہاباکارا، ہر کی پوڑی نہ کھئے چڑھائیا۔ کاغد قلم شاہی گر کا شبد نہ کیسے وچارا، اکھر وکھر بھیو نہ کھئے کھلائییا۔ راگی راگ گا گا تھکے وارا، اپنی وارتا نہ کیسے سنائییا۔ سادھ سنت پڑھ پڑھ تھکے اخبارا، اپنی خبر نہ کھئے پُچائییا۔ پُرکھ ابناسی سب دے کولوں ہویا بے اعتبارا، اعتبار کیسے اُتے نہ مات رکھائییا۔ اکو بھگت کرے پیارا، مل مل گلوکڑی ایکا پائییا۔ ہر بھگت کہے میں رہیا کوارا، تڈھ پن کنت نہ کھئے منائییا۔ بھگوت کہے میں کراں شنکارہ، بستر نام تن پہنائیا۔ بھگت کہے میں کراں نمسکارا، نیوں نیوں سیس جھکائییا۔ بھگوان کہے میں چکاں ڈولی بن کہارا، دو جہاناں پار کرائیا۔ بھگت کہے میں ویکھاں تیرا دوارا، جس گھر نانک کبیرا بیٹھے آسن لائییا۔ بھگوان کہے تُوں میرا سچا بیرا، ہر جو تیرا روپ اپنے وچ سمائییا۔ بھگت کہے تُوں گہر گمبھیرا، تیرا آنت کھئے نہ پائییا۔ بھگوان کہے میں ٹھانڈا سیرا، رل مل جن بھگتاں اندر اپنی خوشی منائییا۔ بھگت کہے تُوں سب دا چیرا، سیس جگدیش تاج سہائییا۔ بھگوان کہے میں بھگتاں پچھے بنیا رہاں فقیرا، جگ جگ در در گھر گھر جا جا پھیرا پائییا۔ بھگت کہے تُوں بدلنہارا نقدیرا، تدبیر اپنے ہتھ رکھائییا۔ بھگوان کہے بن بھگت مینوں کھئے نہ دیوے دھیرا، میرا سنگ نہ کھئے رکھائییا۔ بھگت کہے تُوں کتنہارا شرع زنجیرا، شریعت روپ نہ کھئے رکھائییا۔ بھگوان کہے تُوں میرا میں تیرا، تیرا میرا اکو ڈھولا اکو سوہلا اکو چولا، سوہنگ تیرا میرا روپ وٹائییا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگت دوارے بنیا رہیا گولا، بن سیوک سیو کھائییا۔ کلجگ اتم پردہ لاپے اوہلا، پرگٹ ہووے سچا شہنشاہیا۔ ستر بہتر چہتر اٹھ پھر رکھے کولا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ دیوے نام اک انمولا، انملڑی دات ورتائییا۔ نانک نرگن کہے سوہنگ ڈھولا، گوہند سوہنگ چلہ تیر کمان بنائییا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست ستوادی اکو مؤلا، ہر گھٹ رہیا سمائییا۔ کلجگ اتم بدلے چولا، ستجگ ساچا دھرنی دھرت دھول گود بہائییا۔ کوئی نہ جانے پنڈت پاندھا روؤلا، حساب کیتاب وچ کدے نہ آئیا۔

☆ ۲۲ بهادروں ۲۰۱۹ بکرمی آس کور خیالی والا ضلع بٹھنڈہ ☆

سچ دربارا سیری بھگوان، ہر ایک ایک لگائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، سیس جگدیش تاج سہائیندا۔ سچ سندیسہ حکمران، دھر فرمانا آپ سناہیندا۔ نیت کھلائے دو جہان، نین نین جنائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھیو ابھید آپ کھلاہیندا۔ بھیو ابھید کھولے ہر، وڈ وڈا وڈ وڈیائیا۔ وسنہارا ساچے گھر، گھر گھر پھول پھولاییا۔ دیونہارا سچا ور، جگ جگ وست ورتاییا۔ جگ چوکرئی ویکھے کھڑ، سوچھ سرپبی روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ جناییا۔ اپنا کھیل دسے آپ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ میٹنہارا اندھیری رات، ساچا نور رُشناہیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن اپنا بھیو چکائیندا۔ نرگن بھیو اپنا چک، ہر جو پردہ آپ اٹھاییا۔ ست سرپبی ایک اٹھ، اٹھ اٹھ خوشی مناییا۔ شبد اگئی ایک گیت، اپنا آپ سناہیندا۔ پچھلا ویلا گیا بیت، جگ چوکرئی نظر کیسے نہ آہیا۔ کلجگ کورئی چلی ریت، چار کنٹ اندھیرا چھاییا۔ ناتا جڑیا مندر مسیت، گر در مندر ڈیرہ لاییا۔ آتم پر ماتم گائے نہ کھئے گیت، گھر وجے نہ کھئے ودھاییا۔ لکھ چوراسی جھوٹھی ہوئی نیت، سچ سچ نہ کھئے وڈیائیا۔ مایا ممتا لگی پریت، اشٹ گردیو نہ کھئے مناییا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ رہیا جناییا۔ پچھلی کیتی گئی لنگھ، اگا نظر کیسے نہ آہیندا۔ مانس جنم ہوئے بھنگ، کلجگ اپنا بھنگرا پائیندا۔ آتم سیجا کیسے نہ چڑھے کھئے رنگ، رنگ رنگیلا کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ دین مذہب وجی کندھ، پار کینار نہ کھئے کرائیندا۔ ہوئے ہنگتا بدھی گنڈھ، کورئی کریا نہ کھئے کڈھائیندا۔ کلجگ جیو آتم ہوئی رنڈ، کنت سہاک نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ پچھلی کیتی جانے کون، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ستگر پورا آد جگاد جگا جگنتر لیکھا جانے اُنجا پون، پون پونان وچ سہائیندا۔ بودھ اگادھی شبد انادی برہم برہمادی سنائے گوں، گات گات گات خوشی منائیندا۔ لوک مات کھئے نہ رہیا ہنکاری راون روں، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک درڑاییا۔ سچ سندیسہ کلجگ دھار، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ جگ چوکرئی پیتے کال، کال نگارہ اک وجائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھیا وارو وار، نیت نوت ویس وٹائیندا۔ سیوا کر کر گئے تیئی اوتار، لوک مات پھیرا پائیندا۔ گات گات تھکے

وید چار، برہما چارے مکھ صلاحیندا۔ لکھ لکھ تھکے لیکھ لیکھار، شاستر سمرت نال ملائیندا۔ بل دھاری آکے وچ سنسار، بل باون
 ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ کرنی کھیل کرائیندا۔ جگ کرنی کھیل اتم کلجگ، ہر کرتا آپ کرائیا۔ نو
 نو چار اودھ گئی پگ، ویلا آنت سمجھائیا۔ نو نونا جڑیا جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ نہ کھئے وڈیائیا۔ ہوئے وبھچار سیج ہنڈھائے ماں پت،
 دھی بہین نہ کھئے وڈیائیا۔ سنت ستگر سوہے نہ کھئے رت، رت رتڑی نہ کھئے مہکائیا۔ کلجگ گھر گھر اندر بیٹھا لک، دن دہاڑے لٹی جائیا۔
 بڈھ بیکی دتی کٹھ، مت متوالی دئے ڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل رہیا کرائیا۔ کلجگ کھیل اک اول،
 ہر ستگر آپ کرائیندا۔ چاروں کٹ پیا ترہلا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ بہڑی بہڑی یائے یائے کرن اللہ، اللہ عالمین نہ کھئے منائیندا۔
 دھرنی خاک ستھر وچھایا مصلّا، مسلہ حق نہ کھئے پڑھائیندا۔ گر اوتار پھڑائے کھئے نہ پلا، پلو گنڈھ نہ کھئے پوائیندا۔ جگت واسنا من ہویا
 جھلا، زرگن جھلک نہ کھئے وکھائیندا۔ کرنی کرنی کرم کرم ڈگا ڈونگھی ڈلا، پھڑ بابوں باہر نہ کھئے کڈھائیندا۔ کام کرودھ ہنکار تکھا بھلا، لکھ
 چوراسی آر پار وکھائیندا۔ نک سہاگ ہتھ کوئی نہ ساچا چھلا، تندی تند نہ کھئے بندھائیندا۔ سوکر سوان کوکر مٹکھ دہ دشا پھرے بہتہ،
 چاروں کٹ اٹھ اٹھ دھائیندا۔ بن نیتر گیان ہویا اٹھا، دئے لوچن کم کیسے نہ آئیندا۔ پُرکھ اکال صاحب سچا اکو نہ مٹا، لکھ چوراسی نانا توڑ
 ٹرائیندا۔ اتم دیونہارا ڈنا، ایکا کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے کھن کھن، کھنڈ کھنڈ اپنی ونڈ ونڈائیندا۔ سُن لو چن کھول کے
 کٹاں، بن کٹاں آپ سُنائیندا۔ ہر کا بھانا جس نے مٹا، من منکا آپ بھوائیندا۔ اگنی تت جلائے تن، تن خاکی روپ وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ کلجگ کھیل اندھیری رات، اندھ اندھیرا رہیا چھائیا۔ من مت نار کمذات،
 چاروں کٹ پھیرا پائیا۔ سادھاں سنتاں کردی پھرے گھات، ہتھ پھڑ چھری قصائیا۔ نانا بنایا ذات پات، پت پت پت نہ کھئے کرائیا۔ ساچا نام
 نہ وکے کیسے ہاٹ، جیو جنت جگت ونجارے رہے ہٹ چلائییا۔ آتم پر ماتم وسے نہ ساتھ، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ کھئے نہ اترے اپنے
 گھاٹ، گھاٹا پور نہ کھئے کرائیا۔ سارے ڈکے ڈونگھے کھات، اپنا بل نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ ویکھے
 ویکھ وکھائیا۔ کلجگ ویکھے اپنا بل، بل ایکا ایک جنائیندا۔ سنگ محمد گیا رل، رل مل خوشی منائیندا۔ سرشٹ سبائی بھلائے کر کر ول

چھل، اچھل چھل جنائیندا۔ دُئی دویتی پایا سلّ، شرع شرع نال ٹکرائیندا۔ کلمہ الہی ایکا گھل، کائنات سُنائیندا۔ چوڈاں طبقِ ملیا پھل، پھل اِکو رنگ رنگائیندا۔ اتم کلجگ ہوئی جھل، پتّ ڈالی نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم دتے حال، احوالا آپ جنائیا۔ سب دے سر تے کوکے کال، کال نگارہ رہیا وجائیا۔ ذات پات ورن برن کھتری براہمن شوڈر ویش ہوئے بے حال، بہل دین اک دُہائیا۔ کسے نہ پوری ہوئی گھال، گھالی گھال لیکھے کھئے نہ پائیا۔ ترے گن مایا پیا جنجال، نہ کوئی سکے تڑائیا۔ ہر مندر نہ دسیا سچّی دھرمسال، دھرم دوار نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ ویکھے تھاون تھائیا۔ کلجگ رکھے اپنا زور، زر جوڑو ویکھے وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی آگے تور، جھوٹھا ڈنکا مگر وجائیندا۔ چڑھیا پھرے اپنے گھوڑ، گھوڑا نو نو آپ دوڑائیندا۔ سادھا سنتاں مارے پوڑ، منہ دے بہار سُنائیندا۔ راج راجاناں ویکھے کرکے غور، گہرا اپنا حُکم ورتائیندا۔ مایا ممتا بئے شور، سنسا روگ نہ کھئے چُکائیندا۔ پاربرہم دی رکھے نہ کھئے لوڑ، آپ اپنا رنگ رنگائیندا۔ امرت رس مٹھا کیتا کوڑ، کوڑی واسنا نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ آنت آپ سمجھائیندا۔ کلجگ اتم ڈونگھا ساگر، سنسار ساگر ترن کھئے نہ پائیا۔ نرمل کرم نہ کرے کھئے اُجاگر، جاگرت جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ سچ دوارے دتے نہ کھئے آدر، آدرش اپنا نہ کھئے وکھائیا۔ گھر گھر بھلیا کریم قادر، رحمت رحمان نہ کھئے کمائیا۔ ساچا ونج نہ کھئے سوڈاگر، سوڈا کوڑے ہتّ وکھائیا۔ نرمل نیر ملے نہ کایا گاگر، اٹھسٹھ بھلی بہرم لوکائیا۔ تن بستر نام نہ ملے چٹی چادر، اوڈھن چیو لیف تلائیا۔ راگ سُنائے نہ کھئے دادر، دہ دشا نہ کھئے شنوائیا۔ لیکھا جانے تیغ بہادر، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ دیوے مان وڈیائیا۔ کلجگ چڑھیا اِکو چاؤ، اتم کھیل کرائیندا۔ ویکھنہارا تھائیں تھاون، گُدر مندر مٹھ شوڈوالے ویکھے وکھائیندا۔ مُلا شیخ مسائق پیر پنڈت پاندھے پھڑ اُٹھائے باہوں، باہوں پھڑ آپ پلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ کلجگ اتم اندھ اندھیرا، ساچا نور نظر نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی نیرا نیرا، کہہ کہہ رہی گُرائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا کر کر وڈا جیرا، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائیا۔ جگ چوکڑی گُراوتاراں پیر پیغمبراں اُتے کردا رہیا مہرا، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن بھلاؤندا رہیا کر کر ہیرا پھیرا، ہیرا پھیرا اپنے وچ رکھائیا۔

سَتَجُگ تریتا دواپر کلجُگ دیندا رہیا گیڑا، گیڑا گیڑے وچ رکھائیا۔ دھرت مات دا کھلا کرنہار ویہڑا، دہ دشا پھیرا پائیا۔ لکھ چوڑاسی
 میٹنہارا جھیڑا، جھگڑا سب دا دئے مُکائیا۔ اتم کرے حق نیڑا، حقو حق خُدائیا۔ سیس جگدیش اکو رکھے سیہرا، لکھ چوڑاسی لئے
 پرنائیا۔ دو جہاناں مارے پھیرا، آؤندا جاندا نظر نہ آئیا۔ کلجُگ ڈھیہہ ڈھیہہ ہونے ڈھیرا، خاکی خاک خاک ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کلجُگ تیرا کوڑا اندھ، اتم میٹے ہر جو پندھ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ کلجُگ تیرا کوڑ نگارہ، نگر کھیڑا رنگ رنگائیندا۔
 جیو جنت ہویا ونجارا، سودا ہٹو ہٹ وکائیندا۔ گر کا شبد نہ کھئے پیارا، آتر دھارا نہ کھئے رکھائیندا۔ رسنا جہوا بول جیکارا، سرشٹ سبائی
 سرب سُنائیندا۔ آتم رام نہ کیسے پیارا، پردے ہر نہ کھئے وسائیندا۔ کھانی بانی پڑھ پڑھ تھکے وارا، وارتا اپنی نہ کھئے سُنائیندا۔ شاستر سمرت
 وید پُران کرن ویچارا، ہر جو وچار وچ کدے نہ آئیندا۔ انجیل قرآن حق لاشریک بولن نعرہ، شرکت جگت نہ کھئے مٹائیندا۔ کلجُگ کوڑی
 کریا کوڑ پَسارا، کوڑا دھندا نظری آئیندا۔ مائس مائکھ ہویا گوارا، مانو رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ دھیان بھینان کرن وپارا، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجُگ کریا آپ سمجھائیندا۔ کلجُگ کریا کوڑی راس، گھر گھر وست ٹکائیا۔ ہر کا نام نہ کیسے پاس، خالی
 بھانڈے دین ڈھائیا۔ ساچا لیکھ نہ لکھ قلم دوات، مس رووے نیناں نیر وہائیا۔ اتم پُچھے نہ کھئے وات، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ بھائی بھائیاں
 کرن گھات، ساک سجن سین نہ کھئے وڈیائیا۔ پتا پوت نہ پُچھے وات، گھر گھر پئی لڑائیا۔ نار دُباگن ہوئی کذات، ساچا کنت نہ کھئے
 ہنڈھائیا۔ گرُمکھ اندر ویکھن نہ مار جھات، جھاکئی اندر کھئے نہ پائیا۔ گا گا تھکے رسنا گاتھ، بتی دند صفت صلاحیا۔ درس نہ پایا کملاپات،
 کول نین نظر نہ آئیا۔ ناتا تٹیا نہ ذات پات، چار ورن کرے لڑائیا۔ کلجُگ لکھ چوڑاسی بیٹھا کھاٹ، کھٹکا اکو رہیا جنائیا۔ اتم پورا کرے نہ
 کھئے گھاٹ، خالی ہتھ سرب وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجُگ ویکھے چائیں چائیا۔ کلجُگ کوڑے اٹھ بلدھار،
 ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کرے کھیل آپ نرنکار، نرگن اپنا حکم ورتائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ دربار، سچ سنگھاسن آپ سہائیندا۔ اکھئے
 کر گرو اتار، پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔ نیر ویکھو کھول کواڑ، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ کلجُگ اگنی تتی ہاڑ، بالو ریت تپائیندا۔ سرشٹ
 سبائی رہی ساڑ، گرُمکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پرتمی ویکھے موٹ لاڑ، سیہرا سیس نہ کھئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کلجگ آنت آپ جنائیندا۔ کلجگ آنت کر دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تیرا مٹے جھوٹھ نشان، نشانہ جگت رہن نہ پائیا۔ تیرا مٹے مان ابھان، ابھان دئے ٹڑائیا۔ تیری اتم چکے کان، بھے نظر کھئے نہ آئیا۔ ناتا تھے مڑھی مسان، پوجس پوج نہ کھئے کرائیا۔ سرشٹ سبائی کرے حیران، ہر جو اپنا حکم جنائیا۔ لیکھا جان شاستر سمرت وید پُران، پُران پُرانی لے اٹھائیا۔ پردہ لاه انجیل قرآن، شرع شریعت ناچ نچائیا۔ کہانی بانی دے گیان، سچ گیانا اک درڑائیا۔ تیری کرپا میٹے آن، پاربرہم پرہے پرواہیا۔ جس در گر اوتار پیر پیغمبر کردے گئے مان، سو نایاں ہوتے سہائیا۔ جس دا گاؤندے رہے دھر فرمان، سچ سندیسہ مات الاٹیا۔ سو پرگٹ ہوتے آپ بھگوان، نرگن نور نور رُشنائیا۔ نو نو پائے ساچی آن، ایکا حکم منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا بھو آپ جنائیا۔ کلجگ اتم پندھ مُکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ستجگ ساچا ست اٹھاؤنا، چوتھے جگ خوشی کرائیا۔ ساچی رت آپ سہاؤنا، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ ساچا مارگ اک وکھاؤنا، بھگت بھگونت رنگ رنگائیا۔ ساچا نام اک جھاؤنا، ایکا اکھر کرے پڑھائیا۔ ایشٹ گردیو ایکا نظری آؤنا، ایکنکار سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ کلجگ تیری بدلے آنت دلیل، دیاوان کھیل کرائیندا۔ تیری سنے نہ کھئے اپیل، فیصلہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ تیرا سنگ نہ کھئے وکیل، وکالت روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ آپے پھرنہارا بستر نیل، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ آپے جودھا سورپیر چھیل چھیل، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ آپے چوڈان صدی دیونہارا تعطیل، تاریک اپنے ہتھ رکھائیندا۔ اتم ویلا آیا نزدیک، بے نظیر نظر اپنی اک اٹھائیندا۔ شبہ نشانہ مارے ٹھیک، لکھ چوراسی کورٹا ٹھیکر بھن وکھائیندا۔ اپنی دھار جنائے باریک، نیتر نظر کسے نہ آئیندا۔ سرشٹ سبائی لاشریک، پروردگار اپنے راہ چلائیندا۔ اتم پر ماتم سچ پریت، سکھیا اک سمجھائیندا۔ مندر وکھائے اک انڈیٹھ، چار دیوار نہ کھئے رکھائیندا۔ انحد ناد سنائے گیت، دھن آتمک راگ الاٹیندا۔ ناتا تھے مندر مسیت، گھر گھر وچ بھو کھلائیندا۔ ستجگ چلائے ساچی ریت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم لیکھ چکائیندا۔ کلجگ اتم رووے مارے دھاہ، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ بھڑی بھڑی رہیا گرلا، کر بلا بل نہ کھئے رکھائیا۔ چار یاری ہوئی جدا، سکلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ پروردگار ہویا خفا، سپس ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ میرا کلمہ ہویا رفع، آنت سنگ کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،

کلجگ میٹھ کوڑی صفا، سچ سچ دئے پرگٹائیا۔ کلجگ کرے آنت نمسکار، پرہہ آگے سیس جھکائیا۔ کر کړیا ہر نرنکار، تیرے ہتھ میری
 وڈیائیا۔ میں چھوٹا پت ڈلار، چوٹھا جگ ناؤں دھرائیا۔ ناتا جڑیا محمد یار، یاری یار نال رکھائیا۔ چوڈاں سد تیرا وبار، نٹھ نٹھ پنڈھ
 مکائیا۔ غفلت کر سرب سنسار، الفیے بندھن پائیا۔ ہس ہس دے ور میرے نرنکار، تیرے آگے جھولی ڈاپیا۔ میرا بل گیا ہار، بلہین
 رسیا کړلایا۔ میری آیو لکھ چار بتی ہزار، بتی دند دئے وڈیائیا۔ گوبند مار کے گیا مار، سر میرے تیر چلائییا۔ میں ڈگا منہ دے بہار، نہ
 سکے کھئے اٹھائیا۔ نہ دسے کھئے دوار، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ایک دے ساچا ور، تڈھ بن اوٹ نہ
 کھئے رکھائیا۔ دے ور میرے بھگوانا، تیرے آگے میری عرضوئیا۔ میں چوٹھا پت نادانا، بالی بڈھ وکھائیا۔ تیرا کیتا پور نشانہ، لکھ چوراسی
 بہرم بھلائییا۔ دین مذہب ذات پات کھیل کیتی وچ جہانا، گھر گھر کړی لڑائییا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار وڈ بلوانا، آسا ترسنا ناچ نچائییا۔
 نو کھنڈ پرتھمی دہ دشا ست دیپ سنایا جھوٹھ ترانہ، سچ سچ نظر کیسے نہ آئییا۔ سادھاں سنتاں توڑیا مانا، مان کھئے رہن نہ پائیا۔ کھتری
 براہمن شوڈر ویش ونڈیا خانہ، خاکی تن ویکھ وکھائیا۔ پیر پیغمبر گُر اوتار وکھو وکھو گایا گانا، جگت رسنا جہوا نال رلائییا۔ اتم تیرا متنا
 پیا بھانا، میری چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ میں بیٹھا بن بن ایک رانا، رعیت ویکھاں تھاوں تھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ایک
 دینا ساچا ور، ملے تیری سچ سرنائییا۔ سچ سرنائی دے اوٹ، اکو آسرا رسیا تکائییا۔ میں آلیوں ڈگا بوٹ، میری سار کھئے نہ پائیا۔ میری
 بھری اچے نہ پوٹ، ترسنا بھکھ نہ کدے مٹائییا۔ گھر گھر وڑ وڑ جگت واسنا کیتی کھوٹ، کھوٹا کرم کھائییا۔ ناتا تٹییا نرمل جوت، جوتی
 جوت نہ کھئے رُشنائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ایک دینا ساچا ور، ہؤں ڈھیہہ پیا سرنائییا۔ ڈھیہہ سرنائی منگے دان،
 دئے جوڑ عرضوئیا۔ کړیا کر سری بھگوان، مینوں ملے کتے نہ ڈھوئیا۔ چوڈاں لوک ہوئے حیران، تیرا بھیو کھئے نہ پائیا۔ وشن برہما شو سیس
 جھکان، نین سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر تینوں گان، تیرا نعرہ اکو لائییا۔ ستجگ تریتا دواپر تیری منن آن، سد چلن حکم
 رضائییا۔ میں چھوٹا بالا بالی بڈھ انجان، میری چلی نہ کوئی چٹرائیا۔ اتم چرنی ڈگا آن، میری بھل دے بخشائییا۔ سرشٹ سبائی کیتی ویران،
 ورن گوت پردہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے در ملے وڈیائیا۔ پاربرہم پرہہ وڈ مہربانا،

مہر نظر اک اٹھائیندا۔ کلجگ دیوے سچ نشانہ، ایکا گن جنائیندا۔ پرگٹ ہو سِری بھگوانا، تیرا مول چُکائیندا۔ گوبند سورا نوجوانا،
 ویس اولڑا آپ وکھائیندا۔ تیری جڑ اگھیرے وچ جہانا، بالے نیہاں بیٹھ دباؤیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حکم
 آپ سُنائیندا۔ نیہاں بیٹھاں دتے بال، کلجگ تیری جڑ اگھڑائیا۔ پرگٹ ہو دین دیاں، لہنا دینا دے مُکائیا۔ تیری کوڑی میٹے اولڑی چال،
 چال زالی آپ جنائیا۔ تیری پوری کرے گھال، کیتی گھال لیکھے لائیا۔ تیرا مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ اپنے چرناں
 بیٹھاں لے سوال، تِن جُگ نہ کھئے اٹھائیا۔ سَتجُگ ساچا اٹھائے اپنا لال، لال املڑا آپ جگائیا۔ دھرت مات دی گودی دے بہال، گر گر
 خوشی منائیا۔ ساچا دیوے نام دھن مال، خزانہ اِکو وار لٹائیا۔ سمرتھ پُرکھ چلے نال نال، دو جہاناں والی پندھ مُکائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا آنت آنت کرائیا۔ تیرا آنت کرے کرتار، آنتشکرن نہ کھئے رکھائیندا۔ بیس بیسا بیڑا پار، ادھ وچکار نہ کھئے
 اٹکائیندا۔ جگت جگدیشا ہو تیار، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ سچ حدیثا سُن لے اتم وار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔
 ہنگ برہم م کر نِسکار، توہے ایکا راہ وکھائیندا۔ نہکرمی کرم کانڈ توں کرے باہر، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ کوڑی کِریا دے نوار، دُرمت
 میل دھوائیندا۔ پاٹا چیتھڑ دیوے پاڑ، سوچھ سرُپی بستر تن پوائیندا۔ سانتک کرے اگنی ہاڑ، امرت میگھ اک برسائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، چوتھے جُگ تیرا پندھ آپ مُکائیندا۔ تیرا پندھ اتم مُکنا، ہر سَتگر آپ مُکائیا۔ لکھ
 چوراسی بوٹا سُکنا، ہریا سِنچ نہ کھئے کرائیا۔ پُرکھ ابناسی اک اٹھنا، سب دا لہنا دیوے جھولی پائیا۔ سِنگھ شیر گر شبد اِکو بکنا، دو
 جہاناں بھبک لگائیا۔ ہر کا بھانا کدے نہ رُکنا، نہ کھئے میٹے میٹ مٹائیا۔ بھیکھ پکھنڈ اتم چھپنا، نیتر نین نہ سکے اٹھائیا۔ تیرا بوٹا اپنی ہتھیں
 پٹنا، جڑ کھئے نظر نہ آئیا۔ ڈونگھے کھاتے اپنے سُننا، باہوں پھڑ باہر نہ کھئے کڈھائیا۔ سَتجُگ ساچا مات رکھنا، رکھ رکھ اپنی خوشی منائیا۔
 ست ستوادی مارگ اِکو دسنا، چار ورن ملے سرنائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش مل مل ہسنا، دئی دویتی دے چُکائیا۔ کرے پرکاس
 کوئن رو سسنا، اندھ اندھیر گوائیا۔ آتم پرما تم نام سب نے جپنا، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ ساچے مندر سچکھنڈ سہانے وسنا،
 شودوالا مٹھ گرو گھر اک وکھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ چرن دوارے ڈھٹھٹھا، ڈھیہہ ڈھیہہ سیس جھکائیا۔ جن بھگتاں ملے اپنے ہتھیں وٹنا،

سَتَجُگ ساچا تگ بٹائی۔ دوجی دسے نہ کھئے ڈرگھٹنا، دُبدھا میل نہ کھئے رکھائیا۔ پئے سرنائی ڈھیہہ ڈھیہہ بدھنا، بدھنا لیکھا نہ کھئے جنائیا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا لیکھا آپے لکھنا، لکھ لکھ دئے سمجھائیا۔ کلجگ تیرا اتم گھر، ہر سچا سچ وکھائیندا۔
 چاروں کُنٹ آؤنا ڈر، تیرا درد نہ کھئے ونڈائیندا۔ وہہ سو اگی بکرمی نٹھ کے اندر جانا وڑ، پُرکھ ابناسی پردہ پائیندا۔ چُپ کر کے بہنا ڈر،
 رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ سَتَجُگ ساچے سچ محلے ویکھے چڑھ، پُرکھ ابناسی کون کوٹے کھیل کرائیندا۔ کریانڈھ ٹھاکر سوامی دیوے موہے
 اکو ور، وراکو جھولی پائیندا۔ دھرنی دھرت دھول دھر، دُھر دھام لیکھا آپ جنائیندا۔ سرِشٹ سبائی اکو رام، رام رمئیا رُوپ وٹائیندا۔
 سرِشٹ سبائی اکو کاہن، مُکند منوہر لکھی نرائن سیس جگدیش تاج سُہائیندا۔ سرِشٹ سبائی اک پیغام، عیسیٰ موسیٰ آپ سُنائیندا۔
 سرِشٹ سبائی اک امام، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔ سرِشٹ سبائی اپنا نام، نانک منتر ستنام جنائیندا۔ سرِشٹ سبائی ایک جام، گوبند
 امرت رس چکھائیندا۔ سرِشٹ سبائی اک بھگوان، پُرکھ اکال نظری آئیندا۔ سرِشٹ سبائی اک نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔
 سرِشٹ سبائی اک مکان، سچکھنڈ دوار آپ وڈیائیندا۔ سرِشٹ سبائی اک استھان، ستگر چرن دوارا سوہیا پائیندا۔ سرِشٹ سبائی ایک
 گان، اتم پرما تم گیت لائیندا۔ سرِشٹ سبائی ایک بھان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سرِشٹ سبائی ایک پین کھان، نچھر رس آپ رکھائیندا۔
 سرِشٹ سبائی ایک کاہن، انحد نادی راگ سُنائیندا۔ سرِشٹ سبائی ایک مان، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ سَتَجُگ ساچا بنے ودھان، پُرکھ
 ابناسی آپ بنائیندا۔ پنچم پنچ راج راجان، پرپنچ میٹ مٹائیندا۔ نو ست دیوے اک گیان، برہم پاربرہم پڑھائیندا۔ وشن برہما شو سارے
 گان، گر اتار پیر پیغمبر سُکر منائیندا۔ سنسا رہے نہ کھئے وچ جہان، ہنسا رُوپ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، کلجگ بیڑا پار کر، سَتَجُگ دھار آپ چلائیندا۔ سَتَجُگ دھار چلے مات، ماتر بھومی دئے وڈیائیا۔ کلجگ مٹے اندھیری رات، ست
 است ویکھ وکھائیا۔ سری بھگوان سُنائے گاتھ، آپ اپنا ناؤں درڑائیا۔ لیکھا چُکے ساڈھے تِن تِن بانہ، ہتھو ہتھ لیکھا دئے چُکائیا۔ بھیو
 چُکائے تریلوکی ناتھ، ترے ترے لوآن کھوج کھوجائیا۔ پاوے سار رام دسرانہ، دسرتھ بیٹا ویکھ وکھائیا۔ سَتَجُگ ساچا دیوے دات، پیر
 پیغمبر اک سرنائیا۔ لیکھا لکھ بن قلم دوات، شاہی رنگ نہ کھئے چڑھائیا۔ اتم پرما تم اک جماعت، ایک دوآ دوآ ایک ایک بندھن پائیا۔ جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتجُگ ساچا راہ وکھائیا۔ سَتجُگ ساچا جائے لگ، سِری بھگوان آپ لگائیا۔ پرگٹ ہو سورا سربگ، ویکھے کھیل سرب گھٹ تھائیا۔ بھگت بھگونت کر الگ، ایکا رنگ چڑھائیا۔ بنس بنائے ہر ہر کگ، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہیرے نگ، مانک موتی ناؤں دھرائیا۔ درس وکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے پندھ مکائیا۔ مکھ لگائے سکن سگ، رس امرت آپ چکھائیا۔ اگتی نگارہ جائے وج، انحد راگ سُنائیا۔ بجر کپاٹی جائے بھج، پردہ دوئی رہے نہ رائیا۔ آتم پر ماتم ہوئے جج، ساچے کعبے خوشی منائیا۔ سچ محرابے بے سچ، حُجرہ اِکو اِک درسائیا۔ کرے کھیل شاہ نواب، ثبوت اپنے نام رکھائیا۔ بھویت بھوپ راجن راج، شہنشاہ شاہ آپ ہو جائیا۔ کلجُگ سَتجُگ دوہاں کاج، زرگن سرگن سرگن زرگن آپ کرائیا۔ جُگ جُگ بدلنہارا سماج، سمجھ سمجھ دئے سمجھائیا۔ ترے گن بُجھاو نہارا آچ، اگتی اگ دئے گوائیا۔ ویکھنہارا ماٹی کاج، کاجی گگریا پھول پھولائیا۔ سَتجُگ مارگ لائے ساچ، سچ سچ اِک رکھائیا۔ گُرمکھاں زمرل کرے ذات، برہم اپنا انگ لگائیا۔ ایکا سیج سہائے کھاٹ، آتم آتر آسن لائیا۔ ناتا تھے آن باٹ، مات گریہ نہ اکن تپائیا۔ اگے نیڑے رکھے واٹ، پچھلا پندھ رہیا مکائیا۔ گُرسکھاں کھولے بند تاک، بند تاکی کُنڈا لابیسا۔ زمرل جوت کر پرکاس، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ درس وکھائے ساکھیات، سوچھ سروپی روپ وٹائیا۔ ہرجن بنائے پارجات، چھوہ اپنے انگ لگائیا۔ ایتھے اوتھے پُچھے وات، دو جہاناں ہوئے سہائیا۔ دیونہارا ساچی دات، سوہنگ وست جھولی پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، اگلا پچھلا جانے لیکھا، مدھ اپنی دھار چلائی۔ اگلا پچھلا لیکھا چُکے لوک، ہر سَتگر آپ چُکائیا۔ کلجُگ کوڑی مارے پھوک، ترے گن اگتی اگ لگائیا۔ کلجُگ چرنی سَتا گھوک، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیا۔ سَتجُگ ساچا اٹھ اٹھ مارے کوک، کوک کوک سُنائیا۔ صاحب سُلطان دا سچا پوت، سَتجُگ ویکھے چائیں چائیا۔ ایکا تانا پیٹا سوت، تندی تند اِک رکھائیا۔ تن ماٹی نہ کھئے قلبوت، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دہ دشا ڈنک وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اگلا لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اگلا لیکھا رکھنا یاد، ہر سَتگر آپ کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی سُنن آیا فریاد، زرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ جن بھگتاں دیونہارا داد، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ست نشانہ دیوے گاڈ، دو جہاناں آپ جھلائییندا۔ شرع مذہب دی توڑے حاد، نو نو اِکو راہ وکھائیندا۔ پاربرہم دا سچا

ناد، برہم سُن سُن خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اگلا لہنا دکھائے نینا، گُرمکھ وِرا لا ویکھ دکھائیندا۔ اگلا
 لہنا جس جن ویکھن دا چاؤ، سو صاحب دئے سمجھائیا۔ پرہ ساچے در لاگے پاؤں، دیونہار وڈ وڈیائیا۔ غریب نائیاں پکڑے باہوں، پھڑ
 باہوں گلے لگائیا۔ سدا سدا سد دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ اتم کرے نیاؤں، انیائے کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اگلا پچھلا لیکھا دئے جنائیا۔ اگلا لیکھا جس جن ویکھنا، پرہ سچ سچ درڑائیا۔ آتم پر ماتم کرنا ہیتنا، بت
 اکو اک رکھائیا۔ دین دیال وسے نیتن نیتنا، نیرن نیر ڈیرہ لائیا۔ اچرج کھیل پرہ نے کھیدنا، وید کتیب نہ سکے جنائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اگا پچھا رہیا دکھائیا۔ اگا پچھا کوئی نہ ویکھے، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ باہروں باہروں لہدے بہتے، اندر
 وڑن کھئے نہ جائیا۔ سرشٹ سبائی کھر رتے، کندھ کوڑی رہے نہ رائیا۔ ستجگ تریتا دواپر بن کرسانا وڈھدا رہیا اگیت پچھتے، ہاڑی
 ساؤنی روپ دکھائیا۔ کلجگ اتم اپنے ہتھ رکھے دو جہاناں ٹھیکے، گر اوتار ڈور نہ کھئے بندھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 انت آد مدھ اپنا کھیل دکھائیا۔ کلجگ کرنا انت، ستجگ ساچا مات لگائیا۔ دوہاں وچولا سری بھگونت، بھگونت اپنا کھیل دکھائیا۔
 گُرمکھ ویکھے ساچے سنت، ست ستوادی لئے اٹھائیا۔ اک جنائے نام منت، منتر نام اک درڑائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، مجیٹھی
 اتر کدے نہ جائیا۔ گڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دئے سمجھائیا۔ لیکھ چکائے بھکھ ننگت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کھیل آپ مہان، کلجگ انت میٹے نشان، ستجگ دھرے مات
 بلوان، سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، ایکا اکھر وکھر آپ پڑھائیا۔

☆ ۲۲ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی بختور سنگھ دے گرہ خیالی والا ضلع بٹھنڈہ ☆

جنم اجنم لیکھے لا، دھرم ادھرم دئے دُہائیا۔ نہکرمی لینا کرم کما، کرم کانڈ دئے کھپائیا۔ ساچی بخش اک سرنا، سرنگت اک سمجھائیا۔ مہربان ہونے مہربان، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ دُبدے پاتھر لئے ترا، منجھ بیڑا پار کرائیا۔ ساچی سکھیا اک سمجھا، سکھ سکھیا رُوپ سہائیا۔ آتم پردہ دویتی لاه، پرما تم رنگ چڑھائیا۔ سچ مہا تم دئے سمجھا، بن آتم پرما تم دوجی اور نہ کھئے کُرمائیا۔ ظاہر باطن درس دئے کرا، نیتر نین نین کھلائییا۔ امرت میگھ میگھ برسا، اگنی تت تت بُجھائیا۔ لکھ چوراسی حرص مٹا، نام ندھان جھولی پائیا۔ عرش فرش ویکھے دوئے تھان، کایا کُره کھوج کھوجائیا۔ جن بھگتاں ترس کرے آپ ہونے نگاہ بان، نگاہ اپنی آپ اُٹھائیا۔ نیڑ نہ آئے جگت شیطان، سنسا روگ رہے نہ رائیا۔ اتم دیوے پد نربان، نربان پد وکھائیا۔ شبد اگنی سچ بیان، گُرمکھاں آپ چڑھائیا۔ لیکھا چُکے آون جان، جنم مرن پھند کٹائیا۔ جس بھگت ملے بھگوان، سو بھگت بھگوان وچ سہائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے مہان، نرگن اپنا نور دھرائیا۔ جودھا سور بلی بلوان، بل اپنا آپ وکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر پہچان، گُرمکھ سجن لئے اُٹھائیا۔ جس جن سوہنگ شبد دیوے دان، دو جہاناں ہونے سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گُرمکھ گُرسکھ گُرسنگر پار کرائیا۔

☆ ۲۲ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی مکنڈ سنگھ دے گرہ مراج ضلع بٹھنڈہ ☆

ست پُکھ تیرا ٹھانڈا دربار، ست ست وڈیائیا۔ ہر پُکھ تیرا کھیل اپار، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکنکار تیرا سچ وبار، بھیو نہ جانے کھئے رائیا۔ آد نرنجن تیرا نور اپار، نورو نور نور رُشنائیا۔ ابناسی کرتے تیری ساچی دھار، دھار دھار وچ رکھائیا۔ سری بھگوان تیرا سچ نشان، در ساچے سو بھا پائیا۔ پارپرہم تیرا رُوپ مہان، رُوپ ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ شہنشاہ وڈ راج راجان، بھوپت بھوپ کھیل کھلائییا۔ پروردگار نوجوان، مقامے حق تیری رُشنائیا۔ لاشریک وڈ مہان، مہان بیدو تیرا آنت کھئے نہ آئیا۔ تخت نواسی تیرا دُھر فرمان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ سچکھنڈ نواسی تیرا سچ مکان، چہپر چہن نہ کھئے چُھپائیا۔ دیا باقی اک مہان، کھلاپاتی آپ ٹکائیا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا بھیو کھئے نہ آئیا۔ سو پُکھ زرنجن تیرا اُچ منارا، اُوچو اُوچ تیری وڈیائیا۔ ہر پُکھ زرنجن تیرا ٹھانڈا دربارا،
 در گھر ساچا سوہبا پائیا۔ ایکنکار کر پَسارا، آد زرنجن نُوڑ وکھائیا۔ ابناسی کرتا دے ہلارا، سِری بھگوان ویکھے چائیں چائیا۔ پاربرہم پرہہ
 کرے نمسکارا، زرنجن نِرنجن سپس جھکائیا۔ تخت نواسی شاہ سِکدارا، شہنشاہ اپنا کھیل کرائیا۔ رُوپ رنگ ریکھ تے وسے باہرا، تقوت نہ
 کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا سچا ور، در تیرے اوٹ تکائیا۔ تیری اوٹ پُکھ اکال، دوُجا نظر کھئے نہ
 آئیندا۔ وسنہارا سچ سچّی دھرمسال، دھرم دوار ایک وکھائیندا۔ دیا باقی ایکا بال، اندھ اندھیر نہ کھئے جنائیندا۔ کھیلنہارا کھیل نرال، چال
 اولڑی آپ چلائیندا۔ آد جُگادی نُوُجوان، پردھ بال نہ رُوپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در
 تیرے سپس جھکائیندا۔ تیرے در جھکے سپس، میرے صاحب سچّے سُلطانا۔ آد جُگادی تیری حدیث، مئے دو جہانا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، خالی جھولی موہے بہرانا۔ دینا ور صاحب سمرتھ، سمرتھ تیری وڈیائیا۔ سچکھنڈ
 دوارے رہوں وس، لاشریک اک خُدائیا۔ آد جُگادی مارگ دس، جُگ جُگ راہ چلائیا۔ زرنجن نُوڑ کر پرکاس، نُوڑو نُوڑ نُوڑ رُشنائیا۔
 نِج گرہ نِج مندر نِج گھر کر کر واس، گھر ساچا اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا وڈ
 وڈیائیا۔ وڈ در تیرا سُلطان، لیکھا لیکھت وچ نہ آئیا۔ تیری مہا گنت مہان، بھیو ابھید نہ کھئے جنائیا۔ تیرا تخت نُوڑ مہان، رُوپ رنگ نہ
 جانے کھئے رائیا۔ تیرا حُکم سچ فرمان، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ستّ چار
 ڈھیہ پئے سرنائیا۔ ستّ چار چرنی لگ، نیوں نیوں سپس جھکایا۔ کِریا کر سُوڑے سرگ، در تیرا اک دھیایا۔ ساڈا پردہ لینا کجّ، سر
 اپنا ہتھ ٹکایا۔ نُو سُو چورانونے چوکرئی جُگ نگارہ گیا وچّ، دو جہاناں ناد وجایا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھیا بھجّ، بن پاندھی
 پنڈھ مُکایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سپس جھکایا۔ ستّ چار ہیوئے حیران، ہر جو بھیو
 کھئے نہ آئیندا۔ دوئے جوڑ منگن دان، خالی جھولی سرب وکھائیندا۔ جُگ چوکرئی ویکھیا کھیل مہان، خالق خلق تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ زرنجن
 سرگن ہو پردھان، آد جُگادی کھیل رچائیندا۔ داتا دانی گن ندھان، وست اموک آپ ورتائیندا۔ ستّ چار بال انجان، اپنا بل نہ کھئے

رکھائیندا۔ در تیرے ڈکے آن، باہوں پھڑ گلے نہ کھئے لگائیندا۔ لوک مات بن کے بیٹھے رہے مہمان، مہمانی تیری نہ کھئے کھوائیندا۔ پھر دے
 جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ بیابان، ساچا مندر نہ کھئے دکھائیندا۔ سمنڈ ساگر ڈونگی گندر ویکھدے رہے مار دھیان، تیرا دھیان نہ کھئے جنائیندا۔
 رسنا چہوا بٹی دند گاؤندے رہے گان، تیرا راگ نہ کھئے لائیندا۔ گُدر مندر مسجد شودوالے مٹھ وڑدے رہے مکان، تیرا مکان نہ کھئے
 دکھائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار ملدے رہے شیطان، شرع شیطان نہ کھئے گوائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران سُن دے رہے کان، کافی
 تیر نہ کھئے لگائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش مندے رہے ایمان، اسم تیرا نہ کھئے دکھائیندا۔ سیوا کردے رہے بن بن غلام، غُربت مات نہ
 کھئے مٹائیندا۔ کوڑی کریا ویکھیا پین کھان، امرت رس نہ کھئے چکھائیندا۔ لکھ چوراسی بے ایمان، بیوہ روپ سب ہی نظری آئیندا۔ تڈھ بن
 کھئے نہ پُچھے آن، سر ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ اتم مٹدا جائے نشان، نشانہ کھئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا، ست چار ایکا وار سُنائیندا۔ ست چار مارگ دس، ہر ہر جو دیا کھائیا۔ وشن برہما شو در
 آؤنا نس، پُرکھ ابناسی ویکھے چائیں چائیا۔ ترے گن مایا چرنی جانا ڈھٹھ، رجو طمو ستو اپنا مان مٹائیا۔ پنج تت ہر چرن دوار وھاؤنی
 اپنی رت، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش مان گوائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سب دی آسا پور دکھائیا۔ ساچا مارگ دیوے ہس ہس،
 ساچی سیکھیا کرے پڑھائیا۔ اوتھ چلے نہ کھئے کیسے دا وس، بے بس سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ترے ترے
 میلے پنچم چیلہ سجن سہیلا ایکا گھر منگائیا۔ ساچے در آؤنا دربار، ہر اوتری اوتاراں آپ جنائیندا۔ برہمے ست رہنا خبردار، سنت کمار
 نین گھلا ئیندا۔ براہ ویکھ اٹھ بلدھار، ہر جو اپنا پردہ لائیندا۔ حیگریو کر پُکار، سُننہارا پھیری پائیندا۔ یگے پُرش کر نِمسکار، ہر جو اپنی
 دیا کھائیندا۔ نرائن نین کر دیدار، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ کپل مَن منگ چرن دھوڑی چہار، مستک ٹکا ایکا لائیندا۔ دتا ترے پاوے
 سار، ترے ترے اپنا مول چکھائیندا۔ رکھو تیرا کھول کواڑ، ست سروپی راہ جنائیندا۔ پرتھو تیری بٹھ دھار، پرتھے پرتھمی نال ملائیندا۔
 متس تیری پاوے سار، جل تھل مہیئل پھول پھول لائیندا۔ کشپ تیرا لاپے بھار، مندرا پٹھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ موہنی تیرا ویکھ شنکار، موہن
 مادھو اپنے انگ لگائیندا۔ باؤن بل دئے آدھار، در دوارا اک سہائیندا۔ ہنسا بول اک جیکار، پنکھی سوہنگ ڈھولا ایکا گائیندا۔ کرے

کھیل آپ کرتا، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ نر سینگھ دھر رُوپ زرنکار، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ کرے کھیل آگم اپار، جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ ساچا حکم ساچی دھار، پرس پرس پرس جنائیا۔ رام رام اوٹار، رگھپت لیکھا جانے
 تھاوں تھائیا۔ وید ویسا دے وچار، تیری وچار وچار لے ملائیا۔ نیر اٹھ کر دیدار، دید دید نال وکھائیا۔ تریلوکی نندن کھول کوار، بند
 کوارا گندا لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نیشا ایکنکارا ایکا وار سنائیا۔ سچ
 سندیسہ ساچا میت، سو پُرکھ نرنجن آپ سنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر چلائی ریت، نرگن سرگن ویس دھرائیندا۔ کلجگ ویکھنہارا پتت
 پتت، پتت پاؤن اپنا کھیل کرائیندا۔ بڈھ بیکی کرے سیت، بودھ گیانا گیان درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، ست چار آپ جگائیندا۔ ست چار کھولو اکھ، سچکھنڈ نواسی کھیل کرائیندا۔ نرگن نور ہویا پرتکھ، پرتکھ اپنی دھار
 چلائیندا۔ بھگت اٹھاراں کرے وکھ، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ دھرو پرہلا د مارگ دس، بل باؤن بھیو چکائیندا۔ امریک میلا ہس ہس،
 ڈرباشا مان مٹائیندا۔ جنک اندر آپے وس، ہری چند ہر ہر رُوپ سمائیندا۔ بدر سدھے تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیندا۔
 رکھنہارا دروپت پت، سبھا اپنی اک جنائیندا۔ جے دیو پڑھے اکھرتت، پت ڈالی لیکھ لکھائیندا۔ روداس چہارا ستھر اکو گھت، پانہا
 گنڈھ سیس جھکائیندا۔ جے دیو ناما منگے منگ، ترلوچن ایکا گنڈھ پوائیندا۔ کرے کھیل سری بھگون، ہر کا بھیو کھتے نہ آئیندا۔ گنکا
 پوتنا سنایا چھند، سوہلا ڈھولا ایکا گائیندا۔ بدھک بیڑا آپے بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ کبیر جولاہا کہے دھن دھن، ہر ستگر اکو نظری
 آئیندا۔ اٹھ اٹھ سنائے ساریاں کن، کوک کوک الائیندا۔ جگ چوڑی جس بیڑا دتا بٹھ، سو ستگر ویس وٹائیندا۔ جس گھڑیا سو دیوے
 بھن، گھرن بھنہارا آپ ہو جائیندا۔ وسنہارا بن چھیری چھن، ساچے مندر سوہا پائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چن، نرمل جوت
 ڈگمگائیندا۔ سارے رل مل دوتے جوڑ منگو منگ، پرہ پوری آس کرائیندا۔ نو نو چار ویلا گیا لنگھ، پار کنارہ اک جنائیندا۔ کیسے نہ ملے
 سچ پلنگ، سیج سہنجنی نہ کھتے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ درڑائیندا۔ ساچا حکم عیسیٰ
 موسیٰ، پروردگار آپ جنائیا۔ رہن نہ دیوے کالا سوسا، کالی دھار دھار مٹائیا۔ پچھلی بھلے سرب حدیثا، حضرت کرے سچ پڑھائیا۔

خالی ہوئے سب دا کھپسا، وست کھئے رہن نہ پائیا۔ نانا تھے اک نو اُنسا، اک اِکلا رہیا سمجھائیا۔ اپنی ضمیر ظہیر گئی گہیر بے نظیر وکھائے شیشہ، سُہرت اپنی آپ جنائیا۔ لیکھا چُکائے تیس بتیسا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، در ساچے لے بُلائیا۔ در ساچے وسے حق امام، نورو نور نور دھرائیندا۔ کلجگ اتم پیر پیغمبر نبی رسول کرے سرب غلام، پھڑ باہوں آپ اُٹھائیندا۔ ویکھنہارا چوڈاں لوک نظام، نظم محمد اک سُنائیندا۔ جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرافیل ہوئے حیران، حیرت وچ سرب رکھائیندا۔ نہ کوئی زمیں نہ اسمان، کون دوارے پروردگار سندیسہ دیوے آن، رسنا زبان نہ کھئے بلائیندا۔ نانا تھنا شرع ایمان، شرکت سب دی آپ گوائیندا۔ نظر آئے نہ کھئے اسلام، علیکم رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ نہ کوئی قاصد دیوے پیغام، پیر پیغمبر گیت نہ کھئے الائیندا۔ سچ دوارے چل کے او تمام، طمع سب دی آپ مٹائیندا۔ مکہ کعبہ ہوئے ویران، دو دو آبا میل نہ کھئے ملائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد اک لگائے اپنی رمز، الفیے لیکھا آپ مُکائیندا۔ سچ محمد ہو تیار، چار یاری نال رلائیا۔ در بن کے آؤنا بھکھار، خالی جھولی رہیا وکھائیا۔ صدی چوڈھویں آئی ہار، چوڈاں طبق دین دُہائیا۔ ساچا سبق نہ سکھیا میاں یار، مُحبت موہ نہ کھئے وکھائیا۔ طوبیٰ طوبیٰ کرن اتم وار، سوبھا کھئے رہن نہ پائیا۔ پردہ اوہلا چُکیا ایکنکار، اکل کل اپنی کھیل کرائیا۔ پھڑ باہوں صدے چرن دوار، ہوئے حدود نہ کھئے جنائیا۔ محدود رکھے ایکنکار، بل سکے نہ کھئے جنائیا۔ ہزارا درُود پڑھے نہ کھئے بول جیکار، نعرہ حق نہ کھئے سُنائیا۔ سارے ہوئے شرمسار، نیتر نین سکے نہ کھئے اُٹھائیا۔ اللہ رانی نیتر رووے زارو زار، کھلی مینڈھی دے دُہائیا۔ میری الفی گئی پاٹ، چُتی سیس نہ کھئے ٹکائیا۔ چوٹی منی پروردگار، پردہ رکھے نہ کھئے گوسائیا۔ مُسلم سنی ہوئے خوار، بے خبر خبر کھئے نہ پائیا۔ اتم پاسا آیا ہار، جت کھئے رہن نہ پائیا۔ کرے کھیل پروردگار، بے پرواہ اپنی دھار چلائی۔ صحیح سلامت ایکنکار، اپنا پھیرا پائیا۔ وسنہارا دھام نیار، مقامے حق بیٹھا آسن لائیا۔ راہ تگن چار یار، نیتر روون زارو زار، کوئی نہ دے مددگار، علی مدد نہ کھئے رکھائیا۔ اک دوچے نال کر وچار، پھڑ پھڑ باہوں رہے اُٹھال، چلو چل کے کریئے سوال، ایکا حال سُنائیا۔ کرپا کرے دین دِیال، ساڈی کرنی کرے بحال، رحمت رحیم رحمان اک کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، چُہتران ایکا حُکم سُنائیا۔ ساچا حُکم ستگر گر، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیندا۔ نرگن نانک میلا دُھر، دُھر

سنجوگی میل کرائیندا۔ جوتی جوت ناتا گیا جُڑ، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیندا۔ پاربرہم پرہہ ایکا بہڑ، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ مٹھا کرے رس ریٹھا کوڑ، امرت رس اک چکھائیندا۔ دو جہاناں لا لا پوڑ، سچ محلے آپ بہائیندا۔ نرگن نرگن ویکھے کر کے غور، نیتر نین نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نرگن اپنی آواز لگائیندا۔ نرگن آواز نام نگارہ، نوبت اکو اک وجائیا۔ ایکا جوتی دس اوتارا، گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ جودھا سور بلی بلکارا، بل اپنا آپ جنائیا۔ لیکھا جانے گپت ظاہرا، اندر باہر رہیا سمجھائیا۔ نیتر کھول ایکنکارا، خالق خلق دئے وکھائیا۔ سرشٹ سبائی دھواں دھارا، جگت اندھیرا چھائیا۔ گر کا ایشٹ نہ کھئے پیارا، پردے ہر نہ کھئے وسائیا۔ لکھ چوراسی نار ہوئی وبھجارا، کنت کنتوبل نہ کھئے ہنڈھائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ روون زارو زارا، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ سادھ سنت ہوئے آوارہ، من واسنا ہوئی ہلکائیا۔ گدر مندر مسجد مٹھ، اگنی لگی تتی ہاڑا، امرت میگھ نہ کھئے برسائیا۔ کلجگ کوڑی کیرپا لگا اکھاڑا، دھیان بہیناں ناچ نچائیا۔ گوبند ویکھ سٹ ڈلارا، پُرکھ ابناسی رہیا سمجھائیا۔ چار ورن نہ کھئے پیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش کرن لڑائیا۔ حق مقام نہ کھئے نعرہ، بسمل روپ نہ کھئے رکھائیا۔ گر کا شبد نہ کیسے وچارا، پیر پیغمبر نہ کھئے پڑھائیا۔ آنتر دیپک نہ کھئے اُجیارا، لکھ چوراسی جگت دیوالی کرے رُشنائیا۔ در نہ کیسے دسے ٹھانڈا دربارا، نو کھنڈ پرتھمی ہوئی ہلکائیا۔ اٹھو ویکھو کلجگ آنت نظارہ، ایکا جوت جوت سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گر دس در بلائیا۔ دس گر سچ سندیسہ، پُرکھ اکال سنائیندا۔ کرے کھیل آد جگاد جگ جگ ہمیشا، نرگن اپنی کار کرائیندا۔ شاہ سلطان نر نریشا، دھر فرمانا حکم لائیندا۔ ویکھنہارا دھاری کیسا، مؤنڈ مُنڈائے پردہ لائیندا۔ نیتر کھول دس دسمیشا، دہ دشا پھیری پائیندا۔ بھرے بھلا اولیا پیر شیخا، پیر پیغمبر نظر کھئے نہ آئیندا۔ چار گنٹ چار ورن چوٹھے جگ کھئے نہ کرے کیسے ہیتا، پریم پیار نہ کھئے رکھائیندا۔ کوڑی کیرپا کلجگ کھیڈا، ساچا ونج نہ کھئے کرائیندا۔ آتم پرما تم کیسے نہ ملیا بہیتا، سوہنگ ڈھولا بن وچولا نانک اک سنائیندا۔ پاربرہم برہم بھلیا چیتا، چیتن روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ کلجگ اتم اُجڑنہارا کھیتا، پیر پیغمبر گر اوتار آپ وکھائیندا۔ کلجگ اتم پاربرہم پُرکھ ابناسی سب نوں دتا نینتا، در اپنے آپ بلائیندا۔ اکھیں ویکھو اپنا پیشہ، ساکھیات درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، چوہتران ایکا حکم سنائیندا۔ دس گرو پرہہ چرن دوار، آ آسپس جھکائیا۔ نانک

نرگن بول جیکار، لکھ لکھ شکر منائیا۔ گو بند سورا کر پیار، پرم پُرکھ وچ سمائیا۔ جوں بہاوے توں کر کار، تیری قیمت کہن نہ جائیا۔
 ہوں بالی بڈھ بال انجان، توں صاحب سچا شہنشاہیا۔ تیرے حُکمے اندر کھیل مہان، کھیل کھیل خوشی منائیا۔ تیرا سرگن نور مہان،
 نرگن سرگن وچ ٹکائیا۔ نو سؤ چورانوے چوکرئی جگ گر اوتاراں رکھیا ہتھ ودھان، لوک مات بنت بنائیا۔ لیکھا لکھ لکھ دتا وید پُران،
 شاستر سمرت کر پڑھائیا۔ کہانی بانی کر پردھان، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیا۔ کلجگ اتم ہوئی بال انجان، بالی بڈھ نہ کھئے وڈیائیا۔
 دوئے جوڑ سرنی ڈگی آن، بلہین رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چوہترن ایک حکم جنائیا۔ چھ گھر نو در،
 چھیکا نایا جوڑ جوڑائیندا۔ اک اکل ویس کر، دوئے دوئے روپ وکھائیندا۔ ترے ترے لیکھا آپے جان، ترے ترے بندھن پائیندا۔ چار چار
 ہو پردھان، پنچم پنچ پنچ لائیندا۔ چھ چھ کھیل کرے بھگوان، ست ست ایک راہ چلائیندا۔ اٹھ اٹھ کھولت دکان، اپ تیج وائے پرتھی
 آکاش من مت بڈھ نال ملائیندا۔ نو در لیکھا جیو جہان، نو کھنڈ پرتھی کھوج کھوجائیندا۔ چھ نو انک کرے پروان، اُنترن ایک گھر
 وسائیندا۔ وشن برہما شو ترے گن مایا پنچ تت کر پروان، تیئی اوتار گنڈھ بندھائیندا۔ اٹھارن بھگت دے دان، عیسیٰ موسیٰ محمد بیہو
 چکائیندا۔ چار یاری کر کلیان، کلا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایک جوتی گر دس دے گیان، گر منتر نام پڑھائیندا۔ اُنترہ دیوے چرن دھیان،
 لیکھا کایا جوڑ جوڑائیندا۔ آگے دسے سچ مقام، سچکھنڈ دوار اک وکھائیندا۔ نرگن روپ وڈ مہربان، مہربانگی آپ کھائیندا۔ کلجگ اتم
 ہو پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ گرمکھ ساچے کر پروان، ناؤں پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ سوہنگ بنائے سچ ودھان، نرگن نرگن میل
 ملائیندا۔ تخت نواسی راج راجان، ساچے تخت آسن لائیندا۔ حاکم حُکم حُکران، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، پنچم اپنا راہ جنائیندا۔ پنچم پنچ کرے پرُمکھ، پرُمکھ اکو اک صلاحیا۔ دیونہارا ساچا سُکھ، سُکھ نال ملائیا۔ میٹنہارا
 دو جہان دُکھ، دُکھیاں دُکھ گوائیا۔ سفل کراونہارا کُکھ، ماتا کُکھ دئے وڈیائیا۔ بھگت بھگونت گودی چُک، در ساچے خوشی منائیا۔
 نرگن دھاروں نرگن اٹھ، نرگن میلا سہج سُبھائیا۔ نرگن ماں نرگن پتا نرگن پت، نرگن بنے دھن جنیندی مائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت،
 دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ سچکھنڈ سہائے ساچی رت، رت رتڑی آپ مہکائیا۔ اپنی دھار کیسے کولوں نہ لئے پُچھ، جوں بہاوے چلے

رضائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم اپنا میل ملائیا۔ پنچم ناتا پُرکھ بدھاتا، پنچم جوڑ جوڑائیندا۔ پنچم گاتھا ہر سمراتھا، ایک نام پڑھائیندا۔ پنچم دیونہارا داتا، وست امولک جھولی پائیندا۔ پنچم رکھے اُم ذاتا، جات اجاتی میٹ مٹائیندا۔ پنچم میلا اک اکانتا، ایک گھر وکھائیندا۔ پنچم میلا کرے صاحب سجن سرب سکھ داتا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آپ اپنا کھیل کرائیندا۔ پنچم میتا ٹھانڈھا سینتا، پنچم اپنا رنگ چڑھائیا۔ پنچم دھام وکھائے اک انڈیٹھا، جگت نیتر نظر نہ آئیا۔ پنچم تت تن نہ تپے انگیٹھا، ہون گنڈ نہ کھئے وکھائیا۔ پنچم ناد شبد دُھن کھئے نہ گائے گیتا، گیان دھیان نہ کھئے وڈیائیا۔ پنچم میلا ترے گن اتیتا، ترے گن ناتا توڑ توڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ اگم، اگمڑی کار کرائیندا۔ بھگت بھگونت چاڑھے چند، دو جہان آپ رُشنائیندا۔ جگ چوکرئی بیڑا بٹھ، ستجگ تریتا دواپر کلجگ پار کرائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران سُناونہارا راگ کں، بودھ اگادھی شبد انادی انحد راگ سُنائیندا۔ دیونہارا لکھ چوراسی ڈن، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم ایک راہ وکھائیندا۔ پنچم دسے ایک راہ، نانک یرگن سنگ سہائیا۔ پُرکھ اکال بن ملاح، بیڑا مات چلائیا۔ دیونہارا سچ صلاح، صلاحیر پھیرا پائیا۔ آتم پر ماتم جپائے سچا نان، ناؤں یرنکارا آپ درڑائیا۔ ڈونگھی بھوروں لئے کڈھا، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ ساچے پوڑے دئے چڑھا، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ ساچے مندر دئے بہا، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ اپنا کھیل آپ کرا، آپے ویکھے چائیں چائیا۔ کلجگ اتم نہکلنکا ناؤں دھرا، گر اوتاراں پیر پیغمبران پوری آس کرائیا۔ جس دا وید ویسا گیا دھیان لگا، عیسیٰ نیتر نین اٹھائیا۔ جس دا محمد تگے راہ، رہبر آوے سچا ماہیا۔ جس دا ڈھولا نانک گیا گا، مہابلی پھیرا پائیا۔ جس دا گوہند جیبا نان، سو پُرکھ اکال ویس وٹائیا۔ ویکھنہارا سبئی تھان، تھان تھنتر کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پنچم ایک بوجھ بُجھائیا۔ پنچم بوجھ اک گیان، ایک اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ پنچم دیوے اک دھیان، ایک راہ چلائیندا۔ پنچم دیوے ایک مان، ایک گھر وسائیندا۔ پنچم پنچ کر پردھان، پنچم گانا آپ بندھائیندا۔ پنچم ہتھ سچ نشان، دُھردرگاہی آپ لہرائیندا۔ گرمکھ ساچے کر پروان، نام کھنڈا ہتھ وکھائیندا۔ وشن برہما شو لیکھا چکے آن، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ وشنوں وشو کر کلیان، واستک اپنا رنگ رنگائیندا۔ بھگون کھیل کرے مہان، مہما کتھ نہ کھئے

سُنائیندا۔ برہمے چھڈنی پئے دکان، برہم ناتا توڑ توڑائیندا۔ شنکر اتم آوے ہان، ہتھ ترسول نہ کھئے اٹھائیندا۔ باسک تشکا سپنسر مکھ نہ کھئے گان، سانگو پانگ سیج نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ ترے گن مایا توڑے مان ابھان، روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ پنج تت اتم چکے کان، کل اپنی آپ وکھائیندا۔ تیئی اوتار در ڈگن آن، آگے سیس نہ کھئے اٹھائیندا۔ بھگت اٹھاراں کرن دھیان، نیتر نین سگل شرمائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دُور دُراڑے منگن دان، سجدہ سیس جگدیش جھکائیندا۔ نانک گوہند ڈھولا گان، سوہلا اکو اک الائیندا۔ سوہنگ روپ آپ بھگوان، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ اتم پرما تم پرما تم دتا دان، تھر گھر ساچا ہٹ چلائیندا۔ نرگن گوہی نرگن کاہن، نرگن سیج ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پیر پیغمبر در اپنے آپ منگائیندا۔ در آئے چھ نو، اپنا حال سُنائیا۔ لکھ چوراسی تھکے بھوں، بن کھنڈ پھیرا پائیا۔ رسنا جہوا تھکے گٹوں، گا گا آنت کھئے نہ آئیا۔ دے دے تھکے ڈھوا ڈھو، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ اکھری ناؤں دے دے گئے بو، بیج منتر نظر کیسے نہ آئیا۔ پاربرہم تیری دسدے رہے سو، ہنگ برہم کر رُشنائیا۔ کلجگ اتم کریا کھیل اوہ، اوہلا پردہ دئے مٹائیا۔ اپنے جہا آپے ہو، لوک مات پھیرا پائیا۔ ترے بھون دھنی دو جہاناں کرے لو، لوآن پُریاں اک رُشنائیا۔ سرشٹ سبائی ویکھے اندر وڑ وڑ ٹوہ، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ گرمکھ ورلے نال جائے چھوہ، جس اپنی دیا کھائیا۔ پنچ وکارا دیوے کوہ، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار رہن نہ پائیا۔ کلجگ اتم چار کُنٹ دہ دشا دو جہان رو سس سورج چن منڈل منڈپ رہے رو، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ سادھ سنت جیو جنت اپنی پت رہے کھوہ، پتوتنا نظر کھئے نہ آئیا۔ سگندھی بن گئی بو، کستوری واسنا مرگ سُنکھ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم دیوے مان وڈیائیا۔ پنچم جاگے وڈ وڈ بھاگے، وڈبھاگی دیا کھائیندا۔ پنچم ملیا کنت سہاگے، سیج سہنجنی آپ بہائیندا۔ پنچم سُنائے اگتی واچے، چھٹی راگ نہ کھئے الائیندا۔ پنچم رچیا آپے کاچے، کرنی کرتا کاج رچائیندا۔ پنچم ہر جو ساجن ساچے، سچکھنڈ ساچے آپ بہائیندا۔ کریا کھیل گرو مہاراجے، مہاراج اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پنچم ساچا جوڑ جڑائیندا۔ پنچم جڑیا ساچا جوڑا، جوڑنہار ہر اکھوائیندا۔ پنچم ملیا ایکو گھوڑا، شبد اگتی آپ بنائیندا۔ پنچاں ستگر اک بھڑا، بھڑی بھڑی دکھ نہ کھئے سُنائیندا۔ پنچاں ویکھیا سسے اُپر لگا بوڑا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ پنچاں میلا بابا ٹپی ہنگ

برہم چُکی اوڑا، ترسنا بھکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ پنچاں ملیا اکو پوڑا، اچے ڈنڈے ہتھ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پنچ پروان پنچ پردھان پنچاں دیوے ایکا مان، پنچے سوہے در راجان، راج راجان شاہو بھوپ ست سروپ ست ستوادى برہم برہمادی آد جگادی بودھ اگادی شبد انادی ایکا راگ سنائیندا۔ ایکا راگ دھن جیکارا، پنچم ہر ہر آپ سنائیا۔ ایکا مندر کھول دوارا، سچکھنڈ ساچے لئے بہائیا۔ ایکا متر ملیا پیارا، ملیا متر وچھڑ نہ جائیا۔ ایکا حکم سچی سرکارا، شاہ اپنا ناؤں درڑائیا۔ پنچے مل کے سوہنگ بولو سچ جیکارا، دو جہاناں ہوتے رُشنائیا۔ وشنوں نیوں نیوں کرے نمسکارا، برہما بیٹھا سیس جھکائیا۔ شنکر منگے دھوڑی چھارا، مستک ٹکا خاک رمائیا۔ ترے گن رووے زارو زارا، نیر نیناں نیر وپائیا۔ پنچ تت کرے پکارا، کوک کوک سنائیا۔ پنچاں سنیا اکو نعرہ، پُرکھ اکال اک درسائیا۔ پنچاں ملیا اک دربارا، در دروازہ ہر کھلائی۔ کریا کھیل اپر اپارا، سنگھ پال سدا سکھدائیا۔ سورن ملیا ست ہلارا، دھرو لیکھا دئے چکائیا۔ برہمے تیرا انت کنارہ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ شنکر رووے زارو زارا، بلہین بل نہ کھئے وکھائیا۔ جگت جگدیش بنیا ونجارا، سوہنگ ساچا ہٹ چلائی۔ سُریت اند ڈگا منہ دے بہارا، کروڑ تیتسیا سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ اچھراں دے نہ کھئے اکھاڑا، موہنی ناچ نہ کھئے نچائیا۔ منجیتا جت کے گیا سنسارا، جت اکو اک وکھائیا۔ کرے کھیل آپ کرتارا، بھيو کھئے نہ جانے رائیا۔ شاستر سمتر وید پُراں ہوتے شرمسارا، نیر نین سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ کلجگ تیرا اتم کنارہ، سنگھ گردیال دئے وکھائیا۔ بل باون ہو اُجیارا، آکاش پرکاس پھیرا پائیا۔ اتل وتل ستل ویکھے ڈونگھی غارا، خاکی خاک پھول پھولائیا۔ چھتی جگ دا دیوے اک ہلارا، نانک لیکھا دئے سمجھائیا۔ سریشٹ سبائی آر پار انت کنارہ، منجھدھار دئے رُڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم پرہ اگے کڈھن ہاڑا، در بیٹھے الکھ جگائیا۔ دروہی تیرے نام خدائے ساڈا چلے نہ کھئے چارا، باہو بل نہ کھئے رکھائیا۔ لوہار ترکھان جو گھڑدا رہیا تلوارا، تکھی دھار رہن نہ پائیا۔ تیرا کھنڈا اکو نام دو جہاناں مارے مارا، پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ تیرا حکم ست ورتارا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ تیرا بل وڈا بلکارا، بلہین سرب لوکائیا۔ تیرا انت نہ پاراوارا، تیری مہا کتھ نہ سکے کھئے رائیا۔ ٹوں صاحب ایکونکارا، اکل کل تیری وڈیائیا۔ لکھ چوڑاسی تیرا ونجارا، نرگن سرگن تیرا ہٹ کھلائی۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، ست سمندر رووے بناسپت رہی کُرائیا۔ اٹھاراں بہار نہ کھئے پھارا، مہا سکے نہ کھئے جنائیا۔ پرتکھ پرتکھ پرتکھ پرتکھ

نہکلنک نرائن نر اوتارا، جس دا گر اوتار پیر پیغمبر بیٹھے دھیان لگائیا۔ کلجگ کرے آنت پار کنارہ، جگت نایا ویکھے چائیں چائیا۔ جن
 بھگتاں دئے اک سہارا، چرن سرن سچی سرنائیا۔ راتیں سٹیاں دئے دیدارا، دردی درد وندائیا۔ بند کھولے آپ کواڑا، بجر کپائی کُنڈا لاپیا۔
 سُکھمن ویکھے ڈوگھی غارا، ایڑا پنگل مُنہ دے بہار سُٹائیا۔ امرت دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نچھر چہرنا اک جھرائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جوت
 نرنجن کرے رُشنائیا۔ آتم سیجا کر پسارا، سیج سُنہجنی آپ سُنہائیا۔ پاربرہم برہم میلنہارا، مل مل خوشی منائیا۔ آتم پرما تم سے اک
 دوارا، در دروازہ آپ کھلائییا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان بولے جیکارا، جنم مرن وچ نہ آئییا۔ دیوت سُر وشن
 برہما شو پُهل برکھن وارو وارا، گن گندھرب کنز جچھپ ایکا راگ سُنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آگے کرن پیارا، پھڑ پھڑ باہوں گلے لگائیا۔
 محمد آدھ وچکار منگے چرن دھوڑ چھارا، نیتر نینان نین اٹھائیا۔ بن بھگت بھگونت ساچے مندر چڑھے نہ کھئے دوارا، کبیر جُلاہا دئے گواہیا۔
 سریشٹ سبائی رُلے وچ سنسارا، اتم قیمت کھئے نہ پائیا۔ بہرے بھلے جیو گوارا، پُرکھ ابناسی نظر نہ آئییا۔ گرُمکھ اُچے ساچی گلے، دھن
 کُل دھن جنیدی مائیا۔ ہرجن بوٹا کدے نہ لے، سمنل رُکھ نہ روپ وٹائیا۔ ستگر سرنائی چرن پریتی جو جن گھول گھلے، تس رائے دھرم نہ
 دئے سزائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرُمکھ سجن لے ملائیا۔ گرُمکھ سجن ایکو اک، ایکنکارا پایا۔ ساچی سکھیا لے
 سکھ، سکھ ستگر روپ سمایا۔ صاحب ستگر لیکھا دیوے لکھ، لکھیا لیکھ نہ کھئے مٹایا۔ آتم پرما تم پاوے بھکھ، ساچی بھچھیا آپ
 ورتایا۔ دو جہاناں ونڈے حص، ایتھے اوتھے ڈیرہ لایا۔ ستگر پورا لکھ چوراسی سُتا دے کر پٹھ، اپنی کروٹ نہ سکے بدلایا۔ ہرجن وِرلا
 مانس جنم جائے جت، جیون جگت جگ داتا اک سمجھایا۔ ست سوامی ساچا بت، نہکرمی کرم کمایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، گرُمکھ گر گر رنگ سمایا۔ گرُمکھ رنگ اکم اپار، الکھ آگوچر آپ رنگائیا۔ گرُمکھ مہا لکھن پڑھن تون باہر، شاستر سمرت لیکھ
 لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ گرُمکھ سے دھام نیار، جس دھام رو سس سورج چند نظر کھئے نہ آئییا۔ گرُمکھ ملے سجن میت مُرار، ستگر پورا
 سجن اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، سجن سہیلا لیکھا جانے گرو گر
 چیلا، گر چیلا اپنا ویس وٹائیا۔ چیلا گر آپے آپ، ستگر پورا اک اکھوائیندا۔ سریشٹ سبائی مائی باپ، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔

چوڈاں وِ دیا گاونہارا رسنا جہوا پوُجا پاٹھ، سولان اچھیا پھول پھولائیندا۔ آد جُگاد ویس وٹائے تھوآ ناٹ، بن سوانگی سانگ رچائیندا۔
 گُرمکھ سبجَن سنت سہیلے آپے لادھ، مل مل اپنی خوشی منائیندا۔ نام سُنائے بودھ آگادھ، اکھَر وکھَر آپ پڑھائیندا۔ سُرَتی شبدی دیوے
 داد، شبدی سُرَتی گنڈھ پوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ چاڑھے اپنا رنگ، آتم سیجا سچ پلنگ، نام
 مردنگ اک و جائیندا۔ نام مردنگ وجے ستار، تندی نظر کھئے نہ آئیا۔ بن رسنا جہوا گائے ایکنکار، اک اونکار کرے پڑھائیا۔ ویکھے وگسے
 ویکھنہار، واہوا اپنی کل ورتائیا۔ جُگ چوکرئی سَتجگ تریتا دوایر وچھڑے یار، کلجگ اتم لئے ملائیا۔ دہ دشا نرگن سرگن ویکھے کرے
 بہال، بہاؤ بہکت بھگونت اپنی آپ جنائیا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، ایتھے اوتھے بن دلال، دو جہاناں پار کرائیا۔ گھر وچ گھر وکھائے سچّی
 دھرمسال، جس گرہ وسے دین دیاں، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ اپنا رنگ وکھائیا۔ گُرمکھ رنگ ہر ست
 سرُوپ، بن ریکھا ریکھ جنائیندا۔ وسنہارا دہ دشا چار کوٹ، چار چار چار بھيو کھلائیندا۔ پنچم پنچ پنچ دے ثبوت، ثابت صورت آپ
 وکھائیندا۔ بھاگ لگائے پنچ تت قلبوت، تن خاکی ماٹی سو بھا پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر،
 ۸۹۸ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، کلجگ اتم کھیلے کھیل مہان، خالق خلق ویکھے آن، سَتجگ ساچا دیوے دان، مُرید مُرشد دوویں مل
 مل گان، تُوں میرا میں تیرا تیرا میرا اک مکان، سوہنگ رُوپ سِری بھگوان، سنت کنت مل خوشی منان، گھر مندر محل اٹل اُچ منار
 پرہہ ملیا سچّا ماہیا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرجن ہر بہکت کلجگ اتم اترے پار، ذات پات دین مذہب شرع اسلام ہوئے حدود بندی خانہ کھئے
 رہن نہ پائیا۔ اکو ملیا ہر محبوب، موہ مُحبت سب دی دئے تڑائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل شاہ پاتشاہ
 سچّا شہنشاہیا۔

☆ ۲۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی ودھاوا سنگھ دے گرہ مراج ضلع بٹھنڈہ ☆

گرمکھ دوارا اک سچ، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ لکھ چوراسی رہی مچ، اگنی تت تت تپائیندا۔ اتم پرما تم چپے نہ کھئے جب، رسنا جہوا سرب گرائیندا۔ مایا رانی ڈسنی ڈسے سب، امرت رس نہ کھئے چکھائیندا۔ پنج تت کایا کھیڑا ہویا بھٹھ، کنچن گرہ نہ روپ وٹائیندا۔ نیتر روون تت اٹھ، اٹھسٹھ دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ ناڑ بہتر ابلے رت، سانتک ست نہ کھئے کرائیندا۔ گرمکھ ورا رہیا ہس، جس پرہ اپنا درس وکھائیندا۔ ساچے مندر رہیا وس، گھر گھر وچ خوشی وکھائیندا۔ کوٹ جنم دی پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیندا۔ لیکھے لائے پون سواس، پون انجا سیو لگائیندا۔ نرمل دیا کر پرکاش، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ پورب لہنا ہتھو ہاتھ، سو پرکھہ زرنجن آپ چکائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرمکھ بنک اک وڈیائیندا۔ گرسکھ دوارا سچ مکان، ہر جو ہر ہر بنت بنائیا۔ لکھ چوراسی جھوٹھ نشان، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ من واسنا ہوئی شیطان، جگت شرع کرے لڑائیا۔ صدق صبوری نہ کھئے ایمان، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیا۔ مایا ممتا ہوئے غلام، پلو سکے نہ کھئے جھڈائیا۔ اپنا گرہ نہ سکے کھئے پہچان، نو در بھلی بھرم لوکائیا۔ کوڑی کرپا پین کھان، ساچا رس نہ کھئے رکھائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے شاستر سمرت وید پُران، انجیل قرآن نش اکھر کرے نہ کھئے پڑھائیا۔ پھر پھر تھکے وچ جہان، لکھ چوراسی پنڈھ نہ کھئے مکائیا۔ گا گا تھکے رسنا جہوا گان، انحد ناد نہ کھئے سنائیا۔ پی پی تھکے مدرا پان، امیوں رس رس نہ کھئے چکھائیا۔ سُن سُن تھکے جگت کان، بن کٹان ناد نہ کھئے وجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن محل اک وڈیائیا۔ ہرجن محلہ اچ اتھاہ، سو ستگر آپ وسائیندا۔ لکھ چوراسی ہوئے فنا، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ بے وفا کرے گناہ، صفتی صفت نہ کھئے صلاحیندا۔ پروردگار بھلیا ناں، مُرشد مُرید نہ کھئے ملائیندا۔ چاروں کُنٹ اندھیرا رہیا چھا، ساچا نور نظر نہ آئیندا۔ سنت بھلے پاندھی راہ، مارگ پنٹھ نہ کھئے وکھائیندا۔ ڈونگھا ساگر ویکھ اسگاہ، جل تھل پار نہ کھئے کرائیندا۔ باہوں پھڑ نہ لئے کھئے ترا، تارنہارا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جیو جنت روون مارن دھاہ، سکلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ اتم ناتا تھے پتر ماں، پتا پوت گود نہ کھئے سہائیندا۔ کلجگ جیو کل کاتی ہوئے کان، ہنس روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ کیسے مکھ سور کیسے مکھ گان، گنو غریب سرب گرائیندا۔ پُرکھ

ابناسی دیونہارا سزا، دو جہاناں بھیو کھلائیندا۔ سب دے سرتے کوکے قضا، آگے ہو نہ کھئے پچائیندا۔ گرمکھ وِرا چلے سچ رضا، رحمت
 رحمان آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم کھیل کرے بے پرواہ، پردہ سب دا آپ اٹھائیندا۔ پھڑ باہوں شترو لئے اٹھا، مِتر نظر کھئے نہ آئیندا۔ نو سو
 چورانوے چوکڑی جگ گُر اوتاراں پیر پیغمبران اٹھرو ربیا پُنجھا، مَکھ پلّو اک پھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، گرمکھ دوارا اک وڈیائیندا۔ گرمکھ دوارا سچا بنک، بنک دواری آپ سہائیا۔ نام اگئی وجے ڈنک، دو جہاناں آپ
 سمجھائیا۔ پکڑ اٹھائے راؤ رنگ، رانا سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ ویکھنہارا لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا ڈیرہ لائیا۔ گھاڑت گھڑت
 بنائے بنت، گھڑن بھتہار سمترتہ مہا اکتھ آپ درڑائیا۔ سنت سہیلے دیوے ساچا منت، منتر آتم پر ماتم اک پڑھائیا۔ گرہ میلا ناری کنت،
 گھر ساچے وجے ودھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھ دوارا اک سہائیا۔ گرمکھ دوارا سچ منارا نور نورانہ آپ
 جنائیندا۔ ویکھنہارا ایکنکارا، دو جا سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ محل اٹل کر تیارا، ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا، ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی آسن
 لائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان بنے سجن ساچا میتا، مِتر پیارا اک اکھوائیندا۔ کلجگ اتم سچ جنائے اپنی ریتا، ریتیان پھیرا
 پائیندا۔ ایکا نام دئے انڈیٹھا، لیکھن پڑھن وچ لیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ترے بھون دھنی سدا سدا سد اتینا، گرمکھ دوارا اتیت وکھائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، لکھ چوراسی ویکھے جگت انگیٹھا، ترے گن مایا اگن تپائیندا۔ بھگت دوارا ڈونگھا ساگر، مانک
 موتی وچ ٹکائیا۔ بھگت بھگوان دیوے آدر، آدرش اپنا اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی نام ونج کرائے بن سوڈاگر، ساچا ہٹ اک کھلائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگت دوارا اک وڈیائیا۔ بھگت دوارا ساچا سر، سر سرور سیس جھکائیندا۔ بھگت دوارا اکو ہر،
 ہر جو اپنا آسن لائیندا۔ بھگت دوارا اکو گھڑ، کوٹن کوٹ جیو ترائیندا۔ بھگت دوارا آپے چڑھ، سچ محل سوہیا پائیندا۔ بھگت دوارا آپے
 کھڑ، نرگن نور نور رُشنائیندا۔ بھگت دوارا اکھڑ پڑھ، دو جہاناں راگ لائیندا۔ بھگت دوارا وسائے سچا گھر، سچکھنڈ اپنا روپ وٹائیندا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مندر آپ سہائیندا۔ ساچے مندر کھول تاکی، گرمکھ گرہ دئے وڈیائیا۔ بھاگ لگائے تن ماٹی
 خاکی، خالق اپنا بھیو چکائیا۔ بھر پیالہ جام پیائے ساقی، امرت سر روپ وٹائیا۔ جنم کرم ورن برن ذات پات اوچ نیچ پورب لہنا چکائے باقی،

دینا کھئے رہن نہ پائیا۔ باہوں پھڑ پار کرائے دو جہاناں گھاٹی، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ میٹے کلجگ اتم رین اندھیری راتی، اندھ اندھیر دئے گوائیا۔ میل ملاوا کلاپاتی، کول نین ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ مندر دیوے مان پرم پُرکھ سیری بھگون اپنا بیو کھلائیا۔ گرمکھ مندر ساڈھے تین ہتھ، دوسر اور نہ کھئے رکھائیا۔ اندر وڑ پُرکھ سمرتھ، گھر میل ملائے چائیں چائیا۔ شبد اگئی گائے گاتھ، کتھنی کتھ کتھ سنائیا۔ ساچا مارگ آپے دس، دہ دشا دئے کھلائیا۔ ہردے اندر ہر جو وس، ہر کے پوڑے دئے چڑھائیا۔ گرمکھ میلا نس نس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ اک دو جے دا گاؤن جس، تون میرا میں تیرا ناتا جڑیا ایک تھائیا۔ سرن سرنائی ساچی ڈھٹھ، ڈھیہ ڈھیہ خوشی منائیا۔ اکو ناد اگئی وجے سٹ، تریا راگ مکھ شرمائیا۔ ایکا یرمل جوت ہونے پرگٹ، پرم پُرکھ روپ وٹائیا۔ آد جگاد اکو نظری آئے ست، ست ستوادی راہ وکھائیا۔ ایکا ناؤن لینا رٹ، سوہنگ اکھر سچ پڑھائیا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، کوڑی کیریا نہ لاگے رائیا۔ لکھ چوراسی کیسے نہ ملے ہٹ، بہرے بھلی بہم لوکائیا۔ ستگر پورا دیونہارا وتھ، وست امولک آپ ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھ محل اک سہائیا۔ گرمکھ محل ساچی بنت، باڈی کھئے گھڑن نہ پائیا۔ نہ کوئی جانے آد آت، مدھ نظر کیسے نہ آئیا۔ صفت صلاحی ساچے سنت، ستگر دھندے لائیا۔ جگا جگنتر مہا اگت، گنوت دئے وڈیائیا۔ جس گرہ ہر ستگر ملے ہر ساچا کنت، سو مندر سوہا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا گھر کرے رُشنائیا۔ گرمکھ مندر رنگ اپار، روپ نظر کھئے نہ آئیندا۔ نرگن نور جھلملکار، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ بودھ اگادھ سچی دھنکار، اناد انادی ناد سُنائیندا۔ بن سخیاں منگلاچار، سوہلا ڈھولا آپے گائیندا۔ بن گوپی کاہن کر شنکار، ساچے منڈل راس رچائیندا۔ بن تند تندر ستار، تال تلوڑا آپ جنائیندا۔ بن شاہو بھوپ سیکدار، اپنا حکم آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل پُرکھ نار، پرم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ سچ محل اٹل منار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ سچ منارا ساچی دھار، دھرنی دھرت دھول نہ کھئے وڈیائیا۔ گرمکھ مندر رپے جگ چار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ گرسکھ کھیڑا وسے سنسار، ستگر ساچا آپ وسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا مندر اک وکھائیا۔ ساچا مندر ویکھو بھائی، ہر ستگر آپ وکھائیندا۔ نرگن سرگن بنت بنائی، گھڑ

بھانڈے ڈیرہ لائیندا۔ سُرتی شبدی کر کڑمائی، ساچا سگن منائیندا۔ ایکا گھر وسے دھی جوائی، سوہرے پیئے ایکا رُوپ وٹائیندا۔ کرے
 کھیل بے پرواہی، بے آنت اپنا بھیو نہ کیسے جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ہرجن لیکھا جانے تھائوں تھائیں، جگ جگ اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ کلجگ اتم نرگن سرگن ویکھنہارا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ غریب نائیاں پکڑے بانہیں، راج راجاناں خاک ملائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرمکھ گھر آپ وسائیندا۔ گُرمکھ گھر وسے کھیڑا، کھیڑکی آپ کھلائییندا۔ آتم پر ماتم کھلا ویہڑا،
 برہم پاربرہم سوہیا پائیندا۔ جگت چکے جھوٹھا جھیڑا، کوڑا موہ نہ کھئے رکھائیندا۔ کلجگ اتم دیوے گیڑا، گیڑا گیڑے وچ بھوائیندا۔ جن
 بھگتاں نظری آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ صاحب ستگر شاہ سلطان، سوریپر وڈ شیرا، سنگھ اپنا بل دھرائیندا۔ دو جہان
 سریشٹ سبائی لوآن پُریاں بائے گھیرا، تو نو اپنا بندھن پائیندا۔ جن بھگت اُپر کرے مہرا، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ ناتا جوڑے تون میرا میں
 تیرا، تیرا میرا اکو گھر سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے گھر آپ وڈیائیندا۔ ساچا گھر محل اٹاری، اٹل آپ
 رکھائیا۔ ایکا وسے نر نرکاری، نرگن آسن لائیا۔ ایکا میلا بھگت دواری، بھگون اپنا میل ملائیا۔ اک وچولا وڈ سنساری، دوجا نظر کھئے
 نہ آئیا۔ ایکا ڈھولا نرگن سرگن دھاری، سوہنگ اپنا ناؤں درڑائیا۔ ایکا گولا سیواداری، بن سیوک سیو کھائیا۔ ایکا ہولا کھیڈے وارو
 واری، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ ایکا صاحب وڈ لیکھاری، گر اوتاراں پیر پیغمبران لیکھا لیکھ جنائیا۔ ایکا سوریپر وڈ
 بلکاری، بل باون بھیو چکائیا۔ ایکا نام کھنڈا تیز کٹاری، برہمنڈاں پار کرائیا۔ ایکا بستر بھوشن کرے تن شنکاری، سچ شنکار اک
 وکھائیا۔ ایکا سیس جگدیش سوہے دستاری، دوسر نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 گُرمکھ مندر ساچے چڑھ، گھر ساچے سوہیا پائیا۔ گُرمکھ مندر ہر جو چڑھ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، کرتا پُرکھ
 کار کھائیندا۔ آد جگاد نہ جائے ہر، ہار جت اپنی دھار چلائییندا۔ جگ چوکڑی نہ جائے مر، جنم مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ بھگت بھگونت
 لئے پھڑ، جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ دئی دویتی ہوئے ہنگتا نرہو چکائے بھ۔ ڈر، بھیانک رُوپ نہ کھئے رکھائیندا۔ سر سروور ٹہائے ساچے
 سر، کوٹن کوٹ سُستی مان گوائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گُرسکھ دوارا اک صلاحیندا۔ گُرسکھ دوارا صفت

صلاحی، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ جس گھر وسے ساچا ماہی، سو مندر سوہا پائیندا۔ جنم جنم دی کٹے پھابی، پھاسی جم نہ کھئے
 رکھائیندا۔ جنم جنم دی دھووی شاہی، نرمل نیر نیر رکھائیندا۔ گوہند بوٹا پٹیا کابی، لکھ چوراسی جڑ اکھڑائیندا۔ گرمکھ بیڑا پار کرائی،
 اپنے کندھ اٹھائیندا۔ پرگٹ ہوئے سچا شہنشاہی، نہکنکا ناؤں رکھائیندا۔ ویکھنہارا تھائوں تھائیں، نو کھنڈ پرتھی پھول پھولائیندا۔ کرے کرائے
 سچ نیائی، نیانکار آپ ہو جائیندا۔ سچ عدالت منگے نہ کھئے گواہی، شہادت قیمت نہ کھئے رکھائیندا۔ آگے ہو نہ دیوے کھئے صفائی، ملزم بری
 نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویکھنہارا ساچا گھر، گرمکھ در اک وکھائیندا۔ گرمکھ در سچ دروازہ، ہر
 ستگر آپ کھلائییندا۔ اندر وڑ غریب نوازا، غریب نائیاں ویکھ وکھائیندا۔ سیس جگدیش رکھ رکھ تاجا، دو جہاناں حکم جنائیندا۔ زمیں
 اسماناں رچیا کاجا، کرنی کرتا آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی اندر وڑ وڑ وچائے واجا، سُر تال نہ کھئے جنائیندا۔ پیر پیغمبر پڑھائے نمازا، سجدہ
 سیس سرب جھکائیندا۔ گر اوتار مارن وازا، اچی کوک کوک الائیندا۔ کرے کھیل شاہو شاہاشا، شہنشاہ اپنی کل دھرائیندا۔ جگ
 چوکرئی کردا رسیا ہاس بلاسا، اپنا بھیو نہ کیسے وکھائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو جن بھگتاں دیوے سچ بھرواسا، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔
 اتم پوری کرے آسا، آسا آسا وچ ملائییندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر در اکو وڈیائیندا۔ گرسکھ در سچ دوارا، گر
 دیونہار وڈیائیا۔ گرمکھ پریم سچ پیارا، پریم پُرکھ صفت صلاحیا۔ گرسکھ نیم سچ وبارا، سریشٹ سبائی آپ سمجھائیا۔ گرسکھ بیم ٹھنڈا
 ٹھارا، گوہند سینتل دھار وہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر ساچا اک وکھائیا۔ گرمکھ ساچا گھر ویکھ، ویکھ ویکھ
 خوشی منائیندا۔ نہ کوئی روپ نہ کوئی ریکھ، چار دیوار نہ کھئے بنائیندا۔ نہ کوئی تلائے نہ کوئی لیف، تکیہ نظر کھئے نہ آئیندا۔ نہ کوئی مائی
 باپ نہ بیٹی بیٹ، نار پیار نہ کھئے ودھائیندا۔ پُرکھ ابناسی اکو اک کرے ساچا ہیت، آپ اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، گرسکھ مندر سوہا پائیندا۔ گرسکھ مندر مؤلے رت، رت زرتی ہر مہکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، روپ انوپ آپ
 وکھائیا۔ سنت شہیلے ساچے ست، ہر ستگر آپ اٹھائیا۔ پنچ وکارا کڈھ کٹ، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ نام ندھانا دیوے تھے، اتوٹ اٹٹ
 ورتائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، جگت حرص مٹائیا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی پنڈھ مکائیا۔ لیکھے لائے پنچ تت کایا بت، تتو

تت تت سمائیا۔ جگ چوکرئی بھگت دوارا آپے پُچھ، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ اپنی وست نہ رکھے کچھ، جن بھگتاں جھولی پائیا۔ جے کوئی پُچھے اگوں ہو جائے چپ، اپنا حال نہ کیسے سنائیا۔ جے کوئی لبھن لگے وسے اندھیرے گھپ، نظر کیسے نہ آئیا۔ جن بھگتاں اندر آپے اٹھ، آپ اپنا پردہ لاپیا۔ نرمل جوت کر پرکاس، پرگٹ کرے ساچی جوت، جوت جوت نال ملائیا۔ گرمکھ بنائے سچ پروبت، بن ججمان سیو کمائیا۔ نو سؤ چورانونے چوکرئی جگ جو کردا رسیا بھگتاں نال کھوٹ، اپنی بھل لئے بخشائیا۔ کلجگ اتم گرمکھاں رکھی اکو اوٹ، ہرجن تیری سچی سرنائیا۔ تیرا دوارا گرسکھ اکو بہت، لکھ چوراسی کم کیسے نہ آئیا۔ سرشٹ سبائی بھریا کھوٹ، کھوٹی واسنا نہ کھئے گوائیا۔ مایا متا ہوئی موہت، من مت نہ کھئے مٹائیا۔ کلجگ اتم پُرکھ ابناسی سب نوں دیوے جھوک، بھٹھی اگنی ایکا تائیا۔ پن بھگتاں ملے نہ کیسے سچی موکھ، سادھ سنت دین دُہائیا۔ شاستر سمتر تھکے گھوکھ، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیا۔ پرہہ درشن نوں سارے رے لوچ، پن کرپا نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تھکے کر کر سوچ، سوچیاں سوچ نہ سکیا کھئے رائیا۔ بھگت بھگونت آد آنت جگا جگنت نرگن نور اکو جوت، مل جوتی خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارے وسن سارے قلعے کوٹ، بنک دوار ملے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا دان، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکلنک نرائن نر بلی بلوان، گرمکھ ساچے کر پروان، لیکھے لائے کایا مندر ساڈھے تین ہتھ مکان، ویلے آنت جگت مقبرہ نہ کھئے بنائیا۔ جگت کہے ودھاوا وادھو، وادھل دئے دُہائیا۔ پُرکھ ابناسی کہے میرا سچا سادھو، سگلا سنگ رکھائیا۔ پچھلا جنم دیہرا دادو، گویند ملی وڈیائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اکو ملیا موہن مادھو، مدھر دُھن دُھن دُھنی راگ سنائیا۔

۹۰۴

۹۰۴

★ ۲۳ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی پجن سنگھ دے گرہ بھدوڑ ضلع بٹھنڈہ ★

سو پُرکھ نرنجن وڈ سلطان، شہنشاہ اپنا کھیل کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو مہربان، رحمت رحیم رحمان آپ کمائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، نرگن نرگن اپنا نور پرگٹائیندا۔ آد نرنجن کھیل مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا سچ مکان، سچ محلے سوہیا پائیندا۔

سری بھگوان اٹھاونہارا سچ نشان، سچکھنڈ دوارے آپ جھلائیندا۔ پاربرہم پرہہ راج راجان، بھوٹ بھوپ ناؤں دھرائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ اپنی اچھیا کر بلوان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل آد آنت، ہر کرتا آپ کرائیا۔ وپس وٹائے جگا جگنت، جگ جگ روپ دھرائیا۔ بناونہارا ساچی بنت، ساچا گھاڑن لئے گھڑائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، وشن برہما شو بھیو چکائیا۔ ناتا جوڑ نار کنت، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیا۔ بودھ آگادھ ایکا منت، گر منتر نام اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ہو پرگٹ، ساچی دھار چلائیندا۔ وست امولک دیوے وتھ، نرگن نرگن آپ ورتائیندا۔ جگ چوگری چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ نام جنائے مہا اکتھ، کتھ کتھ آپ لائیندا۔ سچ دوارے آپے وس، گرہ مندر خوشی منائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ آد جگادی وسے ساتھ، اپنا سنگ نبھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی ہر کرتارا، آد جگاد کرائیا۔ جگ چوگری لئے اوتارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ وسنہارا دھام نیارا، نہچل اپنا آسن لائیا۔ کھیلے کھیل اگم اپارا، اگوچر اپنی دھار بندھائیا۔ شبدی شبد ناد جیکارا، نر نرکارا آپ درڑائیا۔ سیوک سیوا کرے سیوادارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آنت ایکا دھار بندھائیا۔ آد آنت کھیل اولا، نرگن نرگن آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ دوار سچکھنڈ محلہ، درگاہ ساچی سوبھا پائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، رل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ سچ سنگھاسن پُرکھ ابناسن ایکا ملا، سچکھنڈ دوارے سوبھا پائیندا۔ سچ سندیس دو جہاناں ایکا گھلا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈا آپ اٹھائیندا۔ وشن برہما شو پھرائے پلا، پلو ایکا گنڈھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگ جگ اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ آد جگاد کھیل ابناسا، ابناسی کرتا آپ کرائیا۔ ویکھنہار دو جہان تماش، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائیا۔ منڈل منڈپ پاوے راسا، گوپی کاہن نچائیا۔ لیکھا جانے پرتھمی آکشا، گگن گگنتر سوبھا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ساچی کار، کرتا پُرکھ آپ کھائیا۔ کرتا پُرکھ کرنہارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جگا جگنتر لے اوتارا، پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ

واسی اپنا راہ چلائیندا۔ بودھ آگادھی شبد انادی آگم اکٹڑا بول جیکارا، بھيو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ کرے کھیل سچکھنڈ نواسی ایکنکارا، اک
 اونکارا حکم منائیندا۔ کاغد قلم بن بن لیکھارا، لیکھ لیکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ وشن برہما شو نیوں نیوں کرے نمسکارا، آگے سپس نہ کھئے
 اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی کھیل کر، کرنی آپ کرائیندا۔ جگ کرتا سری بھگوان، مہا اکتھ کتھی نہ
 جائیا۔ دیونہارا ساچا دان، وشنو وشنو وست اک ورتائیا۔ برہم دیوے ایکا مان، برہم لیکھا تھائوں تھائیا۔ شنکر ویکھے مار دھیان،
 شرع شریعت اک سمجھائیا۔ تیناں وچولا نوجوان، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ بھوٹ بھوٹ بھوٹ راج راجان، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ بودھ آگادھا
 دے گیان، اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ برہماویتا کر پروان، پرہم پُرکھ صفت صلاحیا۔ رسنا جہوا بن گائے گان، گا گا شکر منائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بن اکھڑ کرے پڑھائیا۔ بن اکھڑ اکھڑ ہر کا پڑھنا، پاربرہم پرہم آپ پڑھائیندا۔ بن پوڑے پوڑے ساچے
 چڑھنا، سو پُرکھ نرنجن آپ چڑھائیندا۔ بن پلو پلو ایکا پھڑنا، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جائیندا۔ بن چرن سرنائی ساچی پڑنا، چرن سرن اک
 رکھائیندا۔ بن نیتر کھولے ہرنا پھرنا، نین نین نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، برہماویتا دیوے نیتا، نیج نیتر آپ
 گھلائیندا۔ نیج نیتر آپے کھول، کھول کھول سمجھائیا۔ شبد آگمی آپے بول، چارے مکھ کرے پڑھائیا۔ تولنہارا ساچا تول، تولا بنیا ساچا
 ماہیا۔ ایکا وست رکھ کول، آد آت ورتائیا۔ امرت ناہی جائے مؤل، کول کولا دئے وڈیائیا۔ سچ دوار ایکا کھول، خالق خلق دئے سمجھائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُرکھ ایکا ہر، اپنی کرنی آپ سمجھائیا۔ اپنی کرنی ہر کرتارا، زرگن سرگن آپ جنائیندا۔ لکھ
 چوراسی بھر بھنڈارا، ترے گن جھولی آپ بھرائیندا۔ پنچم پنچ لائے اکھاڑا، پنچم اپنا ناچ نچائیندا۔ من مت بڈھ دئے ادھارا، سر اپنا ہتھ
 ٹیکائیندا۔ نو در کھول کواڑا، نو نو وند وندائیندا۔ رکت بوند کر تیارا، سچ منارا اک سہائیندا۔ دیا باقی کر اجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔
 انحد شبد سچی دھنکارا، گھر راگی راگ سُنائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا کول بھرائیندا۔ بند کواڑی لائے تالا، اپنی ہتھیں
 بند رکھائیندا۔ سکھمن ٹیڈھی کھیل نیارا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ ایڑا پنگل ہٹے بے حالا، نیتر نیر نیر وہائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے کھیل نیرالا،
 زرگن اپنا بھيو چکائیندا۔ لیکھا جانے کال مہاکالا، مہاکال اپنی کل جنائیندا۔ جگ چوکڑی وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسالہ، ساچا کھیل

آپ جنائیندا۔ سرگن سرگن پھرے بانا، کایا چولا آپ ہنڈھائیندا۔ شبدا اگتی گائے گانا، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ چرن کول کول
چرن نرگن سرگن دئے دھیانا، دھیانا دھیانا نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جگ کرتا کھیل
کرائیندا۔ جگ کرتا پُرکھ سمرتھ، ہر جو اپنی دھار چلائی۔ ستجگ تریتا دواپر دے دے وتھ، کلجگ ویکھ چائیں چائینا۔ گر اوتاراں
مارگ دس، پیر پیغمبر کر پڑھائی۔ بھگت بھگوان ہردے وس، ہر ہر روپ وکھائی۔ ساچے سنتاں پوری کر کر آس، آسا منسا دئے مٹائی۔
گرمکھاں میٹ اندھیری رات، نرگن جوت کرے رُشنائی۔ گرسکھاں پُچھے آپے وات، جگ جگ پھیرا پائی۔ کھولنہارا بند تاک، ہر مندر
دئے وکھائی۔ پھڑ بابوں کرائے پار گھاٹ، آدھ وچکار نہ کئے رُڑھائی۔ آنت کنت کل پُچھے وات، نرگن سرگن ہٹے سہائی۔ جگ چوکڑی کھیل
تماش، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھائی۔ منڈل منڈپ پاوے راس، بنسری ایکا نام وجائی۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرنی اپنے
ہتھ رکھائی۔ کرنی کرے آپ کرتار، فُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جگ چوکڑی سندیسہ دیندا رہیا وچ سنسار، شبدا اگتی راگ الائیندا۔
گر اوتاراں کر پیار، پریم پریتی اک سکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا اک رکھائیندا۔ ساچی سیوا وچ
سنسار، ہر سنگر آپ جنائی۔ پرگٹ کر گرو اوتار، گر گر بوجھ بوجھائی۔ آتم پرما تم کرنا سچ پیار، پریم پُرکھ پُرکھ سمجھائی۔ برہم پاربرہم
دئے ادھار، برہم لیکھا تھائوں تھائی۔ ایش جیو اک گھر بار، جگدیش ویکھ چائیں چائینا۔ ایکا ناد شبدا دھنکار گاونہارا اک اکھوائیا۔ ایکا
مندر اک دوار، ایکا ستگر سوہیا پائی۔ ایکا دیا باقی کر اجیار، اندھ اندھیر گوائیا۔ ایکا ساقی جام پیاونہار، مدھر پیالہ ہتھ اٹھائی۔ جوتی
جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ وکھائی۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ ستجگ تریتا
دواپر کلجگ بنھے دھارا، دھار اپنی نہ کیسے جنائیندا۔ گر اوتار کھول کواڑا، کُنجی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ایکا دیوے وست ہر تھارا، نام
ندھانا آپ ورتائیندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھ نرنکارا، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ دیندا آیا وارو وارا، وار تھت نہ کیسے جنائیندا۔ سرشٹ سبائی
پروردگارا، حق مقامے ڈیرہ لائیندا۔ نور الہی ہو اجیارا، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ لاشریک پروردگارا، پردہ اپنا آپ اٹھائیندا۔ حق حقیقت
بول جیکارا، اپنا نعرہ آپ سنائیندا۔ پیر پیغمبر دے ہلارا، نبی رسول آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ

چوڪڙي ڪهيل ڪرائيندا۔ جُگ چوڪڙي ڪهيل ڪر، هر ڪرتا ويس وٺائيا۔ گر اوتار دهرني دهر، دھول دے وڌيائيا۔ ساچا اڪھر لِين پڙھ، نش
 اڪھر ڪرے پڙھائيا۔ ساچے مندر ويڪھن چڙھ، پرہ وسے سچا ماہيا۔ نہ کوئي سيس نہ کوئي دھڙ، تت نظر ڪھڙے نہ آيا۔ جوتي جوت سروپ
 هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ليڪھا جانے تهاون تھائيا۔ تھائين ليڪھا جانے تھنتر، دو جھاناں ويڪھ ويڪھائيندا۔ گرديو آد آنت اِشٽ ست منتر،
 منتر اپنا نام سمجھائيندا۔ ويڪھنھارا گگن گگنتر، دو جھاناں پھول پھولائيندا۔ لڪھ چوراسي بناونھارا بنتر، گھڙن بھڙن اپنا راھ چلائيندا۔
 سرب جياں بدھ جانے آنتر، گھٽ گھٽ ڏيرھ لائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، نو نو چار چار پندھ مڪائيندا۔ نو نو
 چار چڪے جھيڙا، لوڪ مات رهن نہ پائيا۔ پُرڪھ ابناسي ديونھارا گيڙا، برہمند ڪھنڊ دے بھوئيا۔ هرجن بٽھنھارا بيڙا، بھگون اپني ديا ڪمائيا۔
 لڪھ چوراسي پائے گھيڙا، شبد ڏوري تند بندھائيا۔ ڪلجگ اتم آيا نيڙا، دُور دُراڏا پندھ مڪائيا۔ ڪيسے نہ ديسے سنجھ سويرا، جگت اندھيرا
 رھيا چھائيا۔ پنج وڪار لگا جھيڙا، پنج شبد نہ ڪھڙے شنوائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ جُگ اپنا پھيرا پائيا۔ جُگ
 جُگ اپنا پھيرا پا، پارڪھو اپني ڪهيل ڪرائيندا۔ نرگن سرگن بن ملاح، ساچا چيو نام لگائيندا۔ ست پُرڪھ نرنجن ديويے ست صلاح، ساچي
 سڪھيا اڪ پڙھائيندا۔ گر اوتار نال رلا، پير پيغمبر انگ لگائيندا۔ ڪلمه ڪلام آپ سمجھا، ڪاتب ليڪھا آپ لڪھائيندا۔ جوتي جوت سروپ
 هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ جُگ اپنا حُڪم ورتائيندا۔ جُگ جُگ حُڪم هر نرنڪار، اپنا آپ جنائيا۔ وشن برہما شو ڪرن نمسڪار، ڪروڙ
 تينتيسا سيس جھڪائيا۔ ترے گن مايا روويے زارو زار، نيتر نينان نير وٺائيا۔ پنج تت نہ ڪھڙے ادھار، دھيرج دھير نہ ڪھڙے دھرائيا۔ گر اوتار ڪرن
 پُڪار، اُچي ڪوڪ ڪوڪ سُنائيا۔ تيرا آنت نہ پاراوار، تيرا بھيو ڪھڙے نہ آيا۔ پير پيغمبر ھاٻاڪار، ھو ھو نعره رھے سُنائيا۔ ٺو ھي ٺو سچي
 سرڪار، تيرا ليڪھ نہ لڪھيا جائيا۔ تيري ڪرن ڪرن اُجيار، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪهيل ساچا هر، خالق خلق
 ويڪھ ويڪھائيا۔ ويڪھنھارا خالق خلق، نرگن سرگن ويس وٺائيندا۔ بھيو چُڪائے عرش فرش فلڪ، پردہ نشين پردہ آپ اُٺھائيندا۔ ڪلجگ آنت
 چارون گنٽ جوڻھ جھوڻھ چڙھيا ڪٽڪ، آگے ھو نہ ڪھڙے پچائيندا۔ مت متوالي رھي لٽڪ، من ڪا منڪا نہ ڪھڙے بھوئيندا۔ لڪھ چوراسي آدھ
 وچڪار رھي لٽڪ، پار ڪنارہ نہ ڪھڙے وڪھائيندا۔ من واسنا رھي بھڻڪ، ترسنا ترڪھا نہ ڪھڙے بُجھائيندا۔ ڪوڙي چُھري ڪر رھي جھڻڪ، سيس

دهڙاڏ نه ڪهڻو وڪهائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ جُگ اپنا ويس وٺائيندا۔ جُگ جُگ اپنا ويس رکھ، رکھڪ اپنا
 ڪھيل ڪرائيندا۔ ست سرُپي هو پرتڪھ، ست ستوادي راه چلائيندا۔ ستجُگ تريتا دواپر ڪلجُگ اوتار پير پيغمبر بهگت بهگوان مارگ
 دس، ده دشا ويڪھ وڪهائيندا۔ ڪلجُگ اتم نو ڪھنڊ پرتھي ست ديپ چار ڪنٺ زين اندھيري هوئي مس، ساچا چند نظر ڪهڻو نه آئيندا۔
 جگت ڪھيڙا هويا بهڻھ، جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪھيل ساچا هر، جُگ جُگ اپنا بهيو ڪھلائيندا۔ جُگ جُگ
 ڪھولے اپنا بهيت، بهيو ابھيد جنائيندا۔ نرگن سرگن ڪر ڪر بهيت، گر اوتار ميل ملائيندا۔ درس ڊڪھائے نيتن نيت، نج آتم ڏيره لائيندا۔ هريا
 ڪرے ڪايا ڪھيت، امرت سنج ديا ڪمائيندا۔ رت بسنتي ڪرے چيت، پت ڏالي آپ مهڪائيندا۔ پنج تت ڪايا ماڻي ويڪھ، برهم پاربرهم
 ملائيندا۔ شبدی شبد گرو گر ڪھيڏ، هر ڪرتا آپ ڪرائيندا۔ ديونهارا ساچا بهيت، دويتي پرده آپ اٿھائيندا۔ نام ندهان لڪائے ميخ، لگي ميخ
 نه ڪھڻو ڪڏھائيندا۔ هر ڪا بهيو نه بائے ڪوئي اوليا پير شيخ، شرع وچ ڪدے نه آئيندا۔ سدا سھيلا ڪ اڪيلا آد جُگاد جُگا جُگنتر رھے بميش،
 هر مندر سوپها پائيندا۔ مچھ داھڙي نه ڪھڻو ڪيس، جگدیش مؤنڊ نه ڪھڻو مُنڊائيندا۔ تخت نواسي ڪ نريش، سچڪھنڊ ساچے آسن لائيندا۔
 ڪوئن ڪوٺ وشن برهما شو مهيش گنیش، در در سيس جهڪائيندا۔ گر اوتار لڪھنهارا ليڪھ، ليڪھا اپنې هتھ وڪهائيندا۔ پير پيغمبر بنائے ريڪھ،
 دستگير اپنا دست ملائيندا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ جُگ اپنا ناؤن پرگنائيندا۔ جُگ جُگ ناؤن هر نرنڪار، اپنا
 آپ چلائيا۔ سيوا لائين اوتار، ترے ترے ناتا توڙ ٿڙائيا۔ ايڪا دے درس اپار، درسي درس ڪرائيا۔ هوس حرص ميٺ سنسار، ترسنا
 بھڪھ بھڪھ گوائيا۔ ايڪا نور ڪر اجيار، نورو نور نور رکھائيا۔ ڪ ظھور سچ پيار، ظاهرا ظھور دے وڏيائيا۔ جوتي جوت سرُپ هر، آپ
 اپني ڪرپا ڪر، نئي اوتار آپ جگائيا۔ نئي اوتار ڪھول اڪھ، نرگن سرگن بهيو چُڪايا۔ ست ستوادي مارگ دس، مايا پرده لاهيا۔ بردے
 اندر آپے وس، هر هر رنگ چڙھايا۔ پنڊھ مڪايا نس نس، دو جهانان پھيرا پايا۔ انيالا تير ماري ڪس، تڪھي مڪھي دھار جنايا۔ ڪر ڪھيل
 پُڪھ سمرته، ساچا منتر آپ پڙھايا۔ جُگ جُگ گيرِي اُٿي لٿھ، گيڙا اپنې هتھ رکھايا۔ جو اُچيا سو هويا سته، اتم ستهر گيا وچھايا۔
 جوتي جوت سرُپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساچي سيوا آپ ڪرايا۔ ساچي سيوا نئي اوتار، لوڪ مات ڪرائيا۔ ستجُگ ويڪھ ڪ اٿھ

دھار، دھئے دھئے تریتا ویس وٹائیا۔ دواپر دوہرا گائے ایکا وار، وارتا اپنی آپ جنائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، اگئی کار اپنے ہتھ رکھائیا۔ وید
 ویسا دے ادھار، پُران پُرانی بھیو چُکائیا۔ مُکند منوسر لکھمی نرائن کول نین نین اک اگھاڑ، پرتکھ اکھ وکھائیا۔ بھگتن میتا ٹھانڈھا سیتا کرے
 سچ پیار، گیتا گیان گیان درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ چوکڑی بائے بندھن، کرے کھیل تریلوکی نندن،
 اوچاں نیچاں راؤں رنکاں ویکھ وکھائیا۔ جُگ چوکڑی پیتے کال، لوک مات رہن نہ پائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کیسے نہ نبھیا نال، کلجگ بیٹھے
 ڈھیری ڈھاپیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ہونے بے حال، پہل ہونے دین ڈھائیا۔ چار یاری ہوئی کنگال، سچ وست نظر کھئے نہ آئیا۔ اللہ رانی
 رووے زارو زار، نیتر نیناں چہہر لائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ ویکھ ویکھائیا۔ جُگ جُگ ویکھ
 سری بھگونت، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ کلجگ اتم مایا پئی بے آنت، دویتی پردہ کھئے نہ لائیندا۔ کیسے نہ ملیا ہر جو کنت، سچ سچ نہ کھئے
 ہنڈھائیندا۔ سرشٹ سبائی بھلی بھگونت، بھگون اپنا حُکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل آپ
 جنائیندا۔ ساچا کھیل گر گر دھار، شبدي شبد ناد جنائیا۔ نانک گوہند کرے ویچار، ہر ویچار وچ نہ آئیا۔ بے آنت بے آنت کہہ
 کہہ گئے پُکار، پُکار پُکار آگے سُنائیا۔ آد جُگادی ایکنکار، اک اگلا سچا ماہیا۔ وسنہارا دھام نیار، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ شبد اگئی
 بول جیکار، تھر گھر واسی راگ سُنائیا۔ راگی نادی گئے ہار، برہم پاربرہم کھوج نہ پائیا۔ انڈج جیرج اُتہج سیتج ہونے خوار، بن ہر نامے نہ
 کھئے چٹرائیا۔ پرا پسنی مدھم بیکھری گا گا تھکی وار، ساچی وارتا نہ کھئے سُنائیا۔ سنت سادھ نیتر کھول کھول تھکے کوار، بند کُنڈا نہ کھئے
 کھلائییا۔ کلجگ اگنی تتی ہاڑ، سرشٹ سبائی رہی جلائییا۔ لگی اگ بہتر ناڑ، نہ سکے کھئے بُجھائییا۔ ناتا چھٹیا گر اوتار، گر کا شبد نہ کھئے
 کمائییا۔ اٹھسٹھ تیرتھ ہونے خوار، گنگا گوداوری جمنا سُرسی دئے ڈھائیا۔ گردر مندر مسجد شودوالے ہاباکار، ہر ہر نام نہ کھئے دھیائییا۔ نو
 کھنڈ پرتھمی ہوئی نار وبھچار، سچ سچ نظر کھئے نہ آئیا۔ کاغد قلم شاہی لکھ لکھ گئی ہار، شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن دئے
 گواہیا۔ پڑھ پڑھ تھکا جیو سنسار، پڑھ پڑھ مکت کیسے نہ آئیا۔ ساچی یگتی ہتھ رکھے نرنکار، بن بھگتاں نہ کیسے سمجھائییا۔ کوٹن کوٹ
 اچے ٹلے پربت چڑھ چڑھ واجاں رہے مار، کوک کوک سُنائیا۔ کوٹن کوٹ ڈبے جل جل دھار، کوٹن کوٹ ڈونگھی غار بیٹھے آسن لائیا۔

کوئن کوٹ کایا ماٹی مل مل چہار، دھوئی بیٹھے جگت تپائیا۔ کوئن کوٹ پھر پھر گئے ہار، بن کھنڈ پھیرا پائیا۔ کوئن کوٹ پڑھ پڑھ سناون وار، رسنا جہوا ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ ویکھے چائیں چائیا۔ ستجُگ تریتا دواپر گیا لنکھ، کلجُگ اتم آئیندا۔ کوڑ کوڑیارا وجے مردنگ، نو کھنڈ پرتھی راگ سُنائیندا۔ مایا ممتا گائے چھند، ہومے ہنگتا کیت الائیندا۔ جیو جنت ہوئے ننگ، ست پردہ نہ کھئے رکھائیندا۔ کرم دھرم ہویا کھنڈ، کھنڈا نام نہ کھئے چمکائیندا۔ جگت واسنا ہویا گھمنڈ، نون سو اکھر نہ کھئے پڑھائیندا۔ سُرَت سوانی ہوئی رنڈ، شبد ہانی کنت نہ کھئے ملائیندا۔ رسنا کھا کھا تھکے گند، سچ سگندھی نہ کھئے مہکائیندا۔ جگت نیتر پیکھ پیکھ تھکے جگت چند، گرہ پرکاس نہ کھئے کرائیندا۔ گا گا تھکے بتی دند، پن دندان راگ نہ کھئے الائیندا۔ ذات پات دین مذہب دئی دوتی ہوئی کندھ، شرع پردہ نہ کھئے چکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جگت ونڈاں گئے ونڈ، ہومے کنارہ نظر کیسے نہ آئیندا۔ صاحب دیال ٹھا کر سوامی اک سُنائے سہاگی چھند، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش آتم پر ماتم اک اند، نجانند رس چکھائیندا۔ جنم جنم دی ٹئی گنڈھ، اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ اپنا راہ چلائیندا۔ جُگ جُگ چلے راہ نرالا، نرگن اپنی دھار چلائیا۔ کلجُگ اتم ہو اجالا، جوتی جاتا ویس وٹائیا۔ کریا ندھ دین دیالا، سر دین ہتھ ٹکائیا۔ اک وکھائے سچ سچی دھرمسالہ، گھر گھر وچ کر رُشنائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جیون جُگت جُگت جنائیا۔ بھو جُکے کال مہاکالا، بھیانک ہوئے آپ سہائیا۔ ایتھے اوتھے چلے نال نالا، سکلا سنگ نبھائیا۔ مارگ دے اک سُکھالا، چار ورن راہ وکھائیا۔ پھل لگائے کایا ڈالا، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ گرُمکھ گرُسکھ ہر ستگر بنائے سچا لالا، بال انجانا گود اٹھائیا۔ ایکا دیوے نام سچا دھن مالا، ٹھگ چور یار لٹ کھئے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ ساچا راہ وکھائیا۔ کلجُگ اتم دے راہ، لکھ چوراسی آپ جنائیندا۔ سرشٹ سبائی اک ملاح، پُرکھ ابناسی بیڑا اک اٹھائیندا۔ آد جُگادی اکو ناں، گر اوتار پیر پیغمبر آپ درڑائیندا۔ پُرکھ اکال پتا ماں، لکھ چوراسی پوت اُپائیندا۔ دیونہارا ٹھنڈی چھان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، سوہنگ ہنسا جاپ جنائیندا۔ کلجُگ اتم لیکھا دئے مُکا، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی سوئی سرتی دئے جگا، شبدی ڈنکا اک وجائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لے اٹھا، دھر

فرمانا حُکم سُنائیندا۔ بھگت بھگونت لے پلا، حرکت اپنی آپ رکھائیندا۔ سب دی شرکت دے مٹا، لاشریک پھیرا پائیندا۔ مرد مردانہ آپ اکھوا، نام مردنگا اک وجائیندا۔ دین مذہب ڈیرہ دیوے ڈھاہ، ذات پات رہن نہ کھئے پائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں ایکا دھام دے بہا، شاہ سُلطانا سنگ رکھائیندا۔ آتم پرما تم پرما تم آتم ساچا منتر دے پڑھا، ساچی سکھیا اک رکھائیندا۔ ساچے مندر کُنڈا دیوے لاه، کایا بنک آپ سہائیندا۔ نجھر جھرنا دے جھرا، امرت رس مکھ چوائیندا۔ کلجگ کوڑا جھیڑا دے مُکا، جھنجٹ کھئے رہن نہ پائیندا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرجن ہربھگت انگیکار لے کرا، انگ انگ نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ کرتا کھیل کرائیندا۔ جگ کرتا سیری بھگوان، دوجا نظر کھئے نہ آتیا۔ جھلاونہارا سچ نشان، شبد نشانہ ہتھ اٹھائیا۔ ڈھردرگاہی حُکران، گر اوتار پیر پیغمبر رہیا بلائیا۔ سچ سندیسہ نوجوان، ایکا وار سُنائیا۔ نیتر کھولے مار دھیان، نو کھنڈ پرتھی لوک مات رہی کُرائیا۔ کیسے نظر نہ آئے سچ ایمان، مُرید مُرشد نہ کھئے سہائیا۔ کیسے ملے نہ منتر ست نام، نام ست نہ کھئے کُرمائیا۔ چاروں کُنٹ شرع ہوئی شیطان، شریعت اپنا گھنگٹ لاپیا۔ در در گھر گھر نیچے آن، بن سوانگی سوانگ وٹائیا۔ نیتر نین نین شرمنا، گُرمکھ نین نہ کھئے اٹھائیا۔ بہڑی بہڑی کر کُراں، کوک کوک دین دہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ لیکھا آپ مکائیا۔ کلجگ لیکھا آنت مکاؤنا، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ وشن برہما شو لیکھ جئاؤنا، لیکھ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے گن مایا ڈیرہ ڈھاؤنا، پنچم گرہ نہ کھئے سہائیندا۔ تیئی اوتاراں پنڈھ مکاؤنا، بھگت اٹھاراں جوت ملائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نوری جلوہ نور درسائونا، ظہور آگے نہ کھئے رکھائیندا۔ نانک گوہند گوہند نانک ایکا گود بہاؤنا، آپ اپنی گود سہائیندا۔ چار وید جھولی پاؤنا، شاستر سمرت نال رلائیندا۔ پُراں اٹھاراں موہ چکاؤنا، گیتا گیان گنڈھ پوائیندا۔ انجیل قرآنا پردہ لائنا، لاه لاه شکر منائیندا۔ کہانی بانی بانی گُراں گُراں روپ سماؤنا، گر گر ایکا راہ چلائیندا۔ پورب لیکھا پور کراؤنا، لیکھیا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ وید ویاسا نین کھلاؤنا، موسیٰ ایکا نور درسائیندا۔ عیسیٰ آس پور کراؤنا، نور الابی پھیرا پائیندا۔ محمد پنڈھ آپ مکاؤنا، صدی چوڈھوی چوڈاں طبقاں راہ جنائیندا۔ نانک گوہند لیکھا لیکھے لاؤنا، لیکھا اپنا ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پت پریشور اجونی ریت انہو پرکاس اک کراؤنا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ مہابلی اوتار اپنا ناؤں دھراؤنا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ نام ڈنکا اک وجاؤنا، وشن برہما شو

آپ اُٹھائیندا۔ کلجگ کوڑا پنڈھ مُکاؤنا، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ سرِشٹ سبائی ایکا اِشٹ وکھاؤنا، گردیو اِکو نظری آئیندا۔ بھگت بھگوت
 درِشٹ گھلاؤنا، درِشٹی اپنی ایکا پائیندا۔ جنّت بہشت چرناں ہیٹھ دباؤنا، چرن کول کول وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، جُگ جُگ اپنا ویس وٹائیندا۔ جُگ جُگ ویس کرے کرتارا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی
 سوبھا پائیا۔ تھر گھر کھولنہار کواڑا، سُن اگمی ڈیرہ لائیا۔ ست پُرکھ زرنجن ست ستوادی آد جُگادی جانے اپنی کارا، برہم برہمادی کھوج
 کھوجائیا۔ اناد انادی بول جیکارا، وسادی وساد کرے شنوائیا۔ ورن برن ذات پات تے وسے باہرا، دین مذہب ونڈ نہ کھئے رکھائیا۔ کاغذ
 قلم شاہی پاوے نہ کھئے سارا، ست سمندر مس نیتر رووے اٹھاراں بہار بناسپت رہی گر لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ پینڈا آپ مُکائیا۔ کلجگ پینڈا جائے مُک، ہر ستگر آپ مُکائیندا۔ دُور دُراڈا نیڑے ہو کے ویکھے جھک،
 اندر وڑ وڑ گنڈا لاپندا۔ لیکھا جانے پنج تت کایا ماٹی بُت، بُت اپنا نہ کھئے رکھائیندا۔ کلجگ جیو اپرادھی ہوئے ست، پُوت سپوتا ناؤں نہ
 کھئے دھرائیندا۔ گھر گھر اندر کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار بیٹھا لُک، دِن دہارے لٹی جائیندا۔ ہوئے ہنگتا مایا ممتا پئی لُٹ، جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے ماہی، مہربان وڈی وڈیائیا۔ زرنجن زرنجن کر رُشنائی، جوتی
 جاتا ویس وٹائیا۔ جن بھگت سہیلے لے اُٹھائی، گر چیلے میل ملائیا۔ آد آنت جو بن دا رہیا سائیں، بن سیوک سیو کھائیا۔ جس نوں
 کھندے آد شکت مائی، سو مئیا کھیل کرائیا۔ جس نوں کھندے چتر بھج گوسائیں، سو زرنجن کھڑگ کھنڈا اک چمکائیا۔ جس نوں گر اوتار
 پیر پیغمبر رہے منائی، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جس نوں بھگت مندے رہے بے پرواہی، سو بے پرواہ پھیرا پائیندا۔ جس دی
 جھلے نہ کھئے جدائی، سادھ سنت سرب گر لائیندا۔ آد آنت کرے گر مائی، لکھ چوراسی ناتا جوڑ جڑائیندا۔ کلجگ اتم نہکلنکا اپنا ناؤں
 دھرائی، دو جہاناں ڈنک وجائیندا۔ گر مکھ پکڑے ساچے باہیں، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ جنم جنم دی کٹنہارا پھاسی، پھاسی جن نہ کھئے
 وکھائیندا۔ رائے دھرم نہ دئے سزائی، چتر گپت نیڑ نہ آئیندا۔ لاڑی موٹ نہ لے پرنائی، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ جُگ جُگ رنگ چڑھائے رنگیلا، ایکا رنگ چڑھائیا۔ زرنجن سرگن سرگن زرنجن اپنے ملن

دا آپے کریا حیلہ، جگت وچولا نہ کھئے بنائیا۔ چڑھنہارا آسو نیلا، نیلی دھار پار کرائیا۔ شاہ سلطان چھیل چھبلا، شاہ سوار وڈی
 وڈیائیا۔ کلجگ اتم ویکھن آیا اپنا قبیلہ، گر اوتار پیر پیغمبر ویکھے تهاؤں تھائیا۔ لکھ چوراسی بدلنہار دلایلا، سچ دلیل اک درڑائیا۔
 بھگت بھگوان بنے آپ وکیلا، سچ وکالت رسیا وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، ہرجن ساچے لئے
 ترائیا۔ جگ جگ تارے آپ پرہے، نردھن دیا کھائیندا۔ کوڑی کریا مٹے حد، جھوٹھی ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ امرت رس پیائے مد، نام خُماری
 اک چڑھائیندا۔ پنچ وکارا وچوں کڈھ، پنچم میل ملائیندا۔ سچ دوارے گرمکھ صد، ایکا چھند سنائیندا۔ کوئن کوٹ کال گئے لد، کلجگ
 آنت رہن نہ پائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جو بیٹھے ہو کے اڈ، اتم ہر جو میل ملائیندا۔ چرن دوارے ساریاں آؤنا بھج، لکھیا کھئے رہن نہ
 پائیندا۔ میٹ مٹائے لوک لج، لکھیا وچ کدے نہ آئیندا۔ بھگت بھگوان پردہ لئے کج، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کھئے
 رہن نہ پائیندا۔ پُرکھ ابناسی چرن دوارے چار ورن بہنا سچ، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ
 تیری اتم ور، تیرا لہنا آپ مکھائیندا۔ لہنا دینا مکے جگ، جگ جیون داتا آپ مکھائیا۔ ترے گن اگنی بھجے آگ، سانتک ست ست کرائیا۔
 جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، رگھپت اپنا میل ملائیا۔ مرید مُرشد کرائے جج، کایا کعبہ اک سہائیا۔ ساچی نوبت جائے وچ، انحد
 راگی راگ سنائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستوادی درگاہ ساچی بیٹھا جج، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، جگ جگ پندھ مکھائیا۔ کلجگ اتم مکے پندھ، پاندھی مات رہن نہ پائیا۔ کوئی کھائے نہ مدرا ماس گند، امرت مکھ چوائیا۔ کوئی نہ
 دسے نار رنڈ، سُہاگ کنت اک ہنڈھائیا۔ کوئی نہ رہے بھاگان مند، رسنا جہوا ہر گن گائیا۔ کوئی نہ ہوتے نیتر اندھ، اگیان اندھیر نہ کھئے
 رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستجگ ساچا دئے لگائیا۔ ستجگ ساچا لگے مات، ہر ستگر آپ لگائیندا۔ غریب
 نایا دیوے داد، وست امولک جھولی پائیندا۔ اکو منتر اکو جاپ، ایکا پُرکھ اکال پڑھائیندا۔ اکو پوجا اکو پاٹھ، ایشٹ گردیو اک رکھائیندا۔
 اکو ناتا کھلاپات، پُرکھ بدھاتا آپ جڑائیندا۔ اکو رسول پاک، رہبر اکو نظری آئیندا۔ اکو سجن اکو ساک، سگلا سنگ اک نبھائیندا۔
 اک سینگھاسن اکو کھاٹ، ایکا ہر جو سوہا پائیندا۔ اک سروور ایکا تاٹ، امرت اکو اک نہائیندا۔ ایکا میٹنہارا واٹ، جگ چوکرئی پندھ

مُکائیندا۔ ایکا بنھنہارا نات، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ ایکا کرنہارا گھات، لکھ چوراسی بھن وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، ست ستوادی راہ چلائیندا۔ ست ستوادی ہر کا ناؤں، نر نرنکار آپ درڑائیا۔ لیکھا جانے اگم اتھابو، لکھ اگوچر بے پرواہیا۔ غریب نائیاں پکڑے باہوں، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ چار ورن دیوے ایکا تھائوں، اٹھاراں برن ایکا گھر بہائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، جیون داتا دیا کمائیندا۔ اتم پرما تم ساچی چوگ، سوہنگ مانک موتی مکھ رکھائیندا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، اُون گون ویکھ وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی اک سلوک، سوہنگ ڈھولا آپ جنائیندا۔ پاربرہم برہم نرمل جوت، جوتی جاتا میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گرْمکھ ساچے رنگ رنگائیندا۔ رنگ رٹھا ہر نرنکارا، ایکا رنگ سہائیا۔ گرْمکھ ویکھے میت مُرارا، میت پیارا دیا کمائیا۔ ستجگ تریتا دوپر جگ چوکڑی بنیا ربیا یارا، کلجگ اتم یاری یاراں نال نبھائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچے دربارا، تھر گھر ایکا گنڈا لہبیا۔ پرگٹ ہوتے نہکلنک نرائن نر اوتارا، کلجگ اتم پھیری پائیا۔ پچھلا لیکھا کرے پار کنارہ، اگلا مارگ آپ سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوت سنت سجن گرْمکھ گرسکھ سارے بولن اکو نعرہ، وشن برہما شو کروڑ تینتیس نال ملائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا سوہلا دئے سُنائیا۔ ساچا سوہلا ایکنکار، کلجگ انت آپ جنائیندا۔ ستجگ ساچی بھے دھار، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پیار، جیو جنت میل ملائیندا۔ اتم پرما تم دے ادھار، سانتک ست ست کرائیندا۔ پاربرہم برہم میلا وچ سنسار، مل مل خوشی منائیندا۔ بن وچولا اک اونکار، پردہ اوہلا آپ اٹھائیندا۔ سوہنگ شبد اگمی دھار، نرگن نرگن رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وست امولک آپ ورتائیندا۔ وست امولک دیوے دات، مہربان آپ ورتائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بنائے اک جماعت، ایکا پٹی دئے پڑھائیا۔ نش اکھر وکھر لکھے بن قلم دوات، بھو نہ جانے کھئے شاہیا۔ بودھ اگادھ سُنائے گاتھ، گیت گوہند الاہیا۔ لہنا دینا جانے مستک ماتھ، پورب لیکھا ویکھ وکھائیا۔ چرن بہائے تریلوکی ناتھ، اناتھ اناتھان دئے وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ایکا پاٹھ، اتم پرما تم دئے جنائیا۔ پاربرہم برہم اکو ذات، دوجی ذات نہ کھئے رکھائیا۔ نیڑ نہ آئے شرع کمذات، کلکھنی پھیرا کھئے نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی اپنی ہتھیں کرے گھات، گھاؤ اکو

اک لگائیا۔ اتم کلجگ چُکے واٹ، پاندھی پنڊھ نہ کھئے رکھائیا۔ تِن جُگ سُتار پے کھاٹ، کروٹ سکے نہ پھیر بدلائیا۔ سَتجگ ساچا کھلے
 ہاٹ، ہر سَتگر آپ کھلائیا۔ جن بھگتاں دیوے اکو دات، دیاوان ورتائیا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانت، بھیو ابھید کھلائیا۔ راتیں سُنتیاں
 پُچھے وات، آس نندرا نہ کھئے رکھائیا۔ گُرمکھ گُرسکھ ہرجن ہربھگت میل ملایا کملاپات، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ
 ابناسی شاہو شاباشی چرن کول وکھائے نواس، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیا۔ شاہ سلطانا مرد مردانہ سِری بھگوانا نوجوانا وسے ساتھ، سگلا
 سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر ہرجن ساچے لے اُٹھائیا۔ ہرجن ساچے اُٹھ اُٹھ جاگ،
 ہر جاگرت جوت جگائیندا۔ دیپک جوتی دے چراغ، اندھ اندھیر گوائیندا۔ گُرمکھ میلا سَتگر سجن ساک، ست پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔
 کرنہارا پورا بھوکھت واک، پچھلا کیتا بھل نہ جائیندا۔ پاک رسول پاکی پاک، پتت پُتت آپ ترائیندا۔ نجھ رس امرت جھرنا لینا چاٹ، رس
 مٹھا اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، گرہ مندر اک سہائیندا۔ گرہ مندر سہائے آپ، اپنی دیا
 کائیا۔ بن رسنا جہوا بئی دند گائے پاٹھ، آتم پرماتم پرماتم آتم ایکا راگ سنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، جُگ چوکرئی ویکھے آن، سَتجگ تریتا دوپیر کلجگ دیوے دان، داتا دانی دیاوان، بخشند ٹھاگر
 نہکرمی نہکامی آتراجامی لکھ چوراسی گھٹ اندر کایا مندر ڈونگھی کندر اُچ محل اٹل مینار ویکھے وگسے ویکھنہار، ویکھنہارا نظر کیسے نہ
 آئیندا۔

★ ۲۴ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی سکہ رام دے گرہ پنڈ چکر ضلع لدھیانہ ★

سچکھنڈ نواسی سِری بھگونت، آد پُرکھ ہر کھیل کھلائیندا۔ جُگا جُگنتر ساچا کنت، نرگن سرگن آپ پرنائیندا۔ آتم پرماتم بنائے
 بنت، تھر گھر ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اپنا نور دھرائیندا۔ بودھ اکادھی منیا منت، اکھر وکھر نام
 دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا بھیو آپ چکائیندا۔ ساچا بھیو سِری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ چکائیا۔

نرگن سرگن ویکھے مار دھیان، لکھ چوراسی پھول پھولائیا۔ انتر منتر اک گیان، گر گر شبد پڑھائیا۔ دیونہارا دھر فرمان، سچ سندیسہ
 اک سنائیا۔ راگ سنائے آگئی گان، گاونہارا آپ الاٹیا۔ ست سرؤپی پین کھان، امرت آتم رس چکھائیا۔ بجر کپائی کھول دگان، بند تاکی
 گنڈا لاپیا۔ نانا توڑ پنج شیطان، جگت شریعت دئے مٹائیا۔ تیر نرالا مارے بان، انبالا آپ چلاٹیا۔ جگ چوکرئی کھیل مہان، جگ کرتا
 آپ کرائیا۔ جن بھگتاں دیوے ساچا دان، بھگون ایکا بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔
 بے پرواہ پڑکھ اتھاہ، الکھ آگوچر اپنی کار کرائیندا۔ بھگت بھگونت بن ملاح، نرگن سرگن بیڑا پار کرائیندا۔ صفت صلاحی دیوے نار، ناؤں
 نرنکارا آپ جنائیندا۔ بھيو ابھیدا آپ کھلا، دئی دویتی پردہ لاپندا۔ ساچی سکھیا اک درڑا، سچ سچ سندیسہ آپ الاٹیندا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے آپ ترائیندا۔ تارنہارا آد جگاد، پڑکھ اکال وڈی وڈیائیا۔ ست سرؤپی ست ستوادی وجائے
 سچا ناد، انخد نادی ناد سنائیا۔ لکھ چوراسی وچوں گرمکھ سجن سنت ستگر آپے لاد، آپ اپنا میل ملاٹیا۔ سرتی شبد لڈائے لاد،
 دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ ترے گن مایا وچوں کاڈ، ممتا موہ دئے تجائیا۔ نو دوارے پار حاد، جگت واسنا دئے مٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ہرجن تیرا کایا بنک، پنج تت ماٹی ویکھ وکھائیندا۔ جگت ترسنا ہویا شنک، سنسا
 روگ آپ چکائیندا۔ ایکنکار اک سنائے اپنا انک، اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنت آپ
 درڑائیندا۔ ساچے سنت سنت ہر میتا، پرہہ وڈا وڈا وڈیائیا۔ جگ چوکرئی ویکھے ریتا، ریتوان بے پرواہیا۔ کرے کھیل اک انڈیٹھا، نیتر
 نین نظر کسے نہ آٹیا۔ نو کھنڈ پرتمی کلجگ تپے انکھٹھا، اگنی تت نہ کھئے بوجھائیا۔ نانا تٹا سرت سوانی رام سینتا، ساچا کنت نہ کھئے وڈیائیا۔
 لکھ چوراسی ویکھنہارا نیتا، نیتوان سہج سکھدائیا۔ جیو جنت ہویا کوڑا ریٹھا، مٹھا رس نہ کھئے چکھائیا۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ تھکے گیتا،
 پردے ہر نہ کھئے وسائیا۔ ساک سجن ملیا متر میتا، متر پیارا انگ نہ کھئے لگائیا۔ رسنا جہوا مد پیالہ پیتا، امرت رس نہ کھئے چکھائیا۔ آتم
 پرما تم ستا دے کر پیٹھا، کروٹ سکے نہ مات بدلایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگا جگنتر ویکھنہارا جگت بسنتر،
 رُپ انوہ آپ دھرائیا۔ گرسکھ کایا ماٹی جگت ہٹ، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیندا۔ وست امولک اندر رکھ، نرگن سرگن پردہ پائیندا۔

جگت واسنا رہی نٹھ، نٹھ نٹھ پندھ نہ کھئے مکائیندا۔ جو جن ستگر سرنائی جائے ڈھٹھ، تِس پردہ آپ اٹھائیندا۔ ڈرمت میل دیوے کٹ، نرمل نیر سپر پپائیندا۔ انحد شبد مارے سٹ، تال تلواڑا آپ وجائیندا۔ جوت نرنجن کر پرگٹ، اندھ اندھیر مٹائیندا۔ آتم سیجا جائے وس، سیج سہنجنی آپ سہائیندا۔ اکو دیوے امرت رس، رس رسیا مکھ چوائیندا۔ کر پرکاس کوٹن رو سس، نرگن نرگن پردہ لائیندا۔ سنت ساجن مارگ دس، ساچے مگ آپ چلائیندا۔ پردے اندر ہر جو وس، ہر کے پوڑے آپ چڑھائیندا۔ جگت وکارا ہوئے ستھ، ستھر دھرنی خاک سہائیندا۔ بھگت بھگوت دیوے وتھ، نام امولک جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ جس جن کرپا کرے ٹھاکر، ٹھوکر اپنے نام لگائیا۔ نرمل کرم کرے اجاگر، اجرت کھئے نہ مانگے ماہیا۔ ساچے در ونج کرائے بن سوڈاگر، دو جہاناں ہٹ گھلائی۔ کرپا کرے کریم قادر، بے عیب پروردگار نور الہیا۔ دو جہاناں دیونہارا آدر، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں ایکارنگ وکھائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر پُرکھ سمرتھ، دوسر نظر کھئے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکرئی بھگت بھگوت مارگ دس، محفل اک گھر وکھائیندا۔ ایتھے اوٹھے دو جہان سری بھگوان پندھ مکائے نس نس، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیندا۔ جن بھگتاں آتم پرماٹم دیوے ساچا رس، رس پھیکا نہ کھئے وکھائیندا۔ برہم پاربرہم ہوئے وس، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ میل ملاوا کملاپات، ایش جیو گندھ پوائیندا۔ بہتر ناڑ نہ ایلے رت، رتی رت آپ سکھائیندا۔ جانہارا مت گت، سنت سہیلے ویکھ وکھائیندا۔ دیونہارا برہم مت، جگت ودیا نہ کھئے پڑھائیندا۔ ساچا مارگ اکو دس، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ میل ملاوا ہس ہس، سوہنگ ہنسا ہنس مکھ صلاحندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنت ستگر ویکھ وکھائیندا۔ سنت ستگر ویکھے آپ، اپنے بتھ رکھے وڈیائیا۔ آد جگادی مائی باپ، پتا پوت سہج سکھدائی۔ میٹنہارا تینو تاپ، ترے گن ناتا دئے تڑائی۔ ست ستوادی دیوے ساچا جاپ، بن رسنا جہوا آپ چپائی۔ آتم آنتر اکو پاٹھ، شبد انادی ناد سنائی۔ سر سروور اکو گھاٹ، تٹ کنارہ اک وکھائی۔ اکو ناؤں اکو گاتھ، ایکنکارا کرے پڑھائی۔ بھگت بھگوت وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ لیکھا جانے پون سواس، پون انجا چور جھلائی۔ سچ کرائے بھوگ بلاس، بھسمڑ ساچی سیج ہنڈھائی۔ ہرجن ہوئے نہ کدے

اداس، ستگر پورا سپس جگدیش ہتھ ٹکائیا۔ لہنا دینا چکائے پرتھمی آکاش، گکن گکنتر چرناں ہیٹھ دباہیا۔ نرمل جوتی کر پرکاس، آگم
 نگم سوجھ جنائیا۔ ساچے مندر کایا بہ بہ پائے راس، گوپی کابن ناچ نچائیا۔ آگے پچھے میٹھے واٹ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ لہنا چکے ذات
 پات، آتم پرما تم کرے کڑمائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپے رکھے ڈونگھا کھات، وڈ بھنڈار آپ ورتائیا۔ وڈ بھنڈار ہر کا
 ناؤں، ہر جو ہر ہر آپ ورتائیندا۔ کھیلے کھیل آگم اتھاپوں، بے پرواہ اپنی دھار چلائیندا۔ بھگت بھگوان ملن دا رکھے چاؤ، چاؤ گھنیرا
 اک جنائیندا۔ اچا جاپ چپے ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ پڑھائیندا۔ ستگر سچا پکڑے باہوں، پھڑ پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ کرے پیار جوں پتران
 ماؤں، پتا پوت آپ ہو جائیندا۔ دو جہاناں دیوے ٹھنڈی چھاؤں، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ
 اڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، تت گیان برہم نشان، برہم ویتا نیتن نیتا نیج آتم آپ درسائیندا۔ نیج
 آتم کھولے بند کواڑ، پُرکھ ابناسی دیا کھائیا۔ اگنی تپے نہ تتی ہاڑ، سائتک ست وکھائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ، ڈونگھی کندر
 پھول پھولائیا۔ پاونہارا ساچی سار، گھر گھر وسیا سچا ماہیا۔ گرہ گرہ دیپک کر اجیار، جوتی جاتا ویکھ وکھائیا۔ کملاپاتی میت مرار،
 مل مل سخی خوشی منائیا۔ گرسکھ ساچے کرے پیار، پریم پریتی اک جنائیا۔ کلجگ اتم آئی وار، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ ناتا تٹا
 سگلا یار، سرشٹی کوکے دئے ڈبائیا۔ درشٹی ہوئی نار وبھچار، ساچا کنت کھئے نہ پائیا۔ بڈھ بھرسٹی باباکار، ست سنتوکھ نہ کھئے درڑائیا۔
 جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنت ساجن میلے ساچے گھر، گھر مندر دئے وڈیائیا۔ سنت ساجن اکو رنگ، سو پُرکھ نرنجن
 آپ چڑھائیندا۔ آتم سیجا ست پلنگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ ہنڈھائیندا۔ ایکنکارا اندر لنگھ، چرن کول کول چرن آپ ٹکائیندا۔ آد نرنجن
 کرے پرکاس بن سورج چند، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ سری بھگوان وجائے مردنگ، تار ستار نہ کھئے پلائیندا۔ ابناسی کرتا گائے
 چھند، نرگن نرگن ڈھولا گائیندا۔ پاربرہم پرہہ اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ جگ چوکرئی ٹٹی گنڈھ، ایکا بندھن پائیندا۔ لیکھا توڑ
 بھیکھ پکھنڈ، جاگرت جوت اک رُشنائیندا۔ ناتا جوڑے بن تندی تند، پریم بندھن ایکا پائیندا۔ بہرم بھلیکھا دئی دوتی ڈھائے کندھ، بھانڈا
 بہرم بھو بھنائیندا۔ گرمکھ نار ڈباگن نہ ہوئے رنڈ، ستگر کنت آپ پرنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ لیکھا آپ

چُکائیندا۔ گُرمکھ لیکھا جائے چُک، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سَتگر سچا جائے تھہ، مہربان مہر نظر اک اُٹھائیا۔ اندرے اندر پئے اُٹھ، جگت نیتز نظر نہ آئیا۔ اپنی وست دیوے نام کچھ، بھیو ابھیدا آپ جنائیا۔ نانا توڑے مات گریہ اُٹاڑکھ، دس دس ماس نہ اگن تپائیا۔ سنت سجن کرے اُجل مکھ، مکھ مکھڑا آپ صلاحیا۔ آون جاون لکھ چوڑاسی کئے دُکھ، دُکھ روگ نہ لاگے رائیا۔ لہنا دینا مکائے مات گکھ، جن جنی اک ودھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچے سنت پار کرائیا۔ ساچے سنت ایک اوٹ، دو جا ایشٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ ساچے سنت ایک کوٹ، سچکھنڈ دوار اک وڈیائیندا۔ ساچے سنت ایک جوت، پُرکھ اکال جوت ملائیندا۔ ساچے سنت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آپ اپنے در بُلاییندا۔ ساچا سنت ساچا میتا، ہر سَتگر آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سینتا، گھر ساچے سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اتینا، ترے گن نانا توڑ ٹھانڈا۔ ایکنکارا جانے اپنی ریتا، نرگن سرگن میل ملائیندا۔ آد نرنجن وسے چیتا، چت وت ٹھگوری کھئے نہ پائیندا۔ ابناسی کرتا سُنائے گیتا، گیت گوہند آپ الائیندا۔ سری بھگوان چہتر جھلائے ساچا سیسا، سیس جگدیش آپ سہائیندا۔ پاربرہم برہم دئے حدیثا، ساچی سکھیا اک درڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنت ست سہائیندا۔ سنت سَتگر ساچی دھار، نرگن نرگن آپ پرگٹایا۔ سَتجگ تریتا دواپر ویکھیا وچ سنسار، نو نو چار پھول پھولایا۔ بھیو چکا گر اوتار، پیر پیغمبر ناد سُنایا۔ کلجگ اتم کھیل اپار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ سنت سجن لئے ابھار، لکھ چوڑاسی پھول پھولایا۔ سووت جاگت سووت دئے دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ سکھوپت کرے اک پیار، پریم پیار نال رکھائیا۔ تریا ناد اگم اپار، الکھ اگوچر اگم اتھہ، بے پرواہ اپنا آپ سُنایا۔ سنت سہیلے لئے ملا، مل مل بھیو چُکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا ویلا دئے سمجھائیا۔ سنت ملن دا ساچا ویلا، ہر آد جگاد رکھائیندا۔ لیکھا جانے گرو گرو چیلا، گر گر ویس وٹائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، لکھ چوڑاسی اندر مندر سوہا پائیندا۔ صاحب سلطان سجن سہیلا، سگلا سنگ رکھائیندا۔ کرے کھیل اک اکیلا، اکل کل اپنا راہ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد جگا جگنتر ساچے سنتاں سنگ سہائیندا۔ سنتاں اندر ہر جو وڑ، اپنا کھیل کرائیندا۔ نانا چُکے پُرکھ نر، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ اکھر وکھر آپے پڑھ، ساچا ڈھولا ایک گائیندا۔ درس دیکھائے آگے کھڑ، سوچھ

سرُوی رُپ وٹائیندا۔ نہ جنے نہ جائے مر، سَتگر پُورا سو اکھوائیندا۔ ہنگ برسم لئے پھڑ، پھڑ پلُو گنڈھ پوائیندا۔ دو جہاناں پار کر، سچ مکانا آپ بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنت سَجَن ویکھ وکھائیندا۔ سنت ساجن ویکھے ہر، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ وسنہارا ساچے در، در دوارا دئے کھلائیا۔ کِریاندھ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم میلے سچا ماہیا۔ سرن سرنائی جو جائے پڑ، پُرکھ ابناسی ہونے سہائیا۔ ادھ وچکار نہ جائے اڑ، جگت واسنا رہے نہ رائیا۔ سَکھمن ٹیڈھی پار کر، ایڑا پنگلا مُنہ دے بہار سُٹائیا۔ زرمِل نُور جوت پرکاس کر، اندھ اندھیر گوائیا۔ نرگن نرگن ساتھ دھر، سگلا سنگ نہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ست کنارہ اک درسائیا۔ ست کنارہ ساچا گھاٹ، ہر سَتگر چرن رکھائیندا۔ سنت سَجَن مکے واٹ، آکے پندھ نہ کھئے پائیندا۔ میل ملاوا اتم کھاٹ، سیج سہنجنی آپ سہائیندا۔ بودھ آگادھ سُنائے گاتھ، اگم اگمی ڈھولا گائیندا۔ نرگن نرگن پُچھے وات، سرگن سرگن میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سنت ملائے اپنے گھر، گرہ مندر سوہبا پائیندا۔ گرہ مندر اُچ منارا، مُنی رکھی دھیان لگائیا۔ راہ تگن گر اوتارا، نیتر نین اٹھائیا۔ پیر پیغمبر کرن پُکارا، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ راہ تگن پروردگارا، بے عیب نام خدائیا۔ مقامے حق کھیل نیارا، ہر جو حضرت آپ کرائیا۔ مُرید مُرشد دئے ادھارا، آپ اپنا بندھن پائیا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل کرائیا۔ تہر گھر کھول آپ کواڑا، شبدی سَت دئے وڈیائیا۔ شبدی سَت کر پَسارا، وشن برہما شو گود بہائیا۔ وشن برہما شو دے ہلارا، ترے گن مایا جوڑ جڑائیا۔ ترے گن مایا کر پَسارا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش پنج ت میلہ سہج سُبھائیا۔ نرگن سرگن کر اُجیارا، لکھ چوراسی گنڈھ پوائیا۔ لکھ چوراسی وچوں سنت سہیلے دئے سہارا، اتم پرماتم پرماتم اتم اپنا بھیو کھلائیا۔ نام ندھانا سِری بھگوانا بول جیکارا، ناؤں نرنکارا آپ سُنائیا۔ نرگن نرگن بن ونجارا، ساچا ہٹ اک کھلائیا۔ ایکا ونج اک واپارا، ایکا وست دئے ورتائیا۔ سوہنگ رُپ سرب سنسارا، سَتگر ساچا آپ جنائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ برہماویتا نہ پائے سارا، چارے وید نین شرمائیا۔ شاستر سمرت روون زارو زارا، ہر کا آنت کیسے نہ آئیا۔ وید ویاسا بن لکھارا، ایکا آٹھا جوڑ جڑائیا۔ ایکا آٹھا بول جیکارا، کاہنا کرشنا دئے وڈیائیا۔ انجیل قرآنا کھول کواڑا، تیس بنیسا سچ حدیثا کرے پڑھائیا۔ پیر پیغمبر نبی رسؤل کلمہ نبی نبی اُچارا، لیکھا جان نُور کلام الہیا۔ جوتی جوت سرُپ

ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر سچ سلطانا، ساچے تخت آسن لائیندا۔ جگ چوکرے ہو پردھانا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ نام ندھانا بول ترانہ، راگ انادی ناد سُنائیندا۔ برہم برہمادی آد جگادی ویکھ مار دھیانا، نیتز نین اک کھلائیندا۔ پاوے سار دو جہاناں، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھ وکھائیندا۔ جیرج انڈاں کرہارا کلیانا، کال مہاکال اپنا حکم ورتائیندا۔ چترُبھج نوجوانا، آد شکت نور مہانا، سو پُرکھ نرنجن مہربانا، ہر پُرکھ نرنجن دیوے دانا، ایکنکارا کر پَسارا آد نرنجن دیپک جوت جگائیندا۔ سری بھگوان لا اکھاڑا، لکھ چوراسی ویکھ لاڑی لاڑا، نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ دیپک اپنا اک وکھائیندا۔ ابناسی کرتا ہو اجیارا، ویکھ وگے ویکھنہارا، نرگن سرگن سرگن نرگن روپ انوپ آپ دھرائیندا۔ پاربرہم برہم بن ونجارا، ہٹ چلائے وچ سنسارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آتم پرماتم برہم پاربرہم آد جگادی اپنا بندھن پائیندا۔ آد جگادی نرگن نرگن بندھن، سرگن سرگن جوڑ جڑایا۔ کھیلے کھیل سورا سربنگن، سورپیر بے پرواہیا۔ وسنہارا سچ دوار سچکھنڈن، کھنڈا کھڑگ نام چمکایا۔ پاوے سار برہم برہمنڈن، برہمانڈ کھوج کھوجایا۔ لیکھا جانے جیرج انڈن، اُتُبھج سینج رنگ چڑھایا۔ جگ چوکرے کرے بھنگن، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ کلجگ آنت وجائے اک مردنگن، مرد مردانہ ناؤں دھرایا۔ جن بھگتاں دیوے اک انندن، اند اند وچ رکھایا۔ گیت سُنائے سہاگی چھندن، سوہنگ ڈھولا آپ پرگٹایا۔ بن وچولا کئے پھندن، شبد گر اپنا ناؤں رکھایا۔ گرُمکھ مستک لائے ساچا چندن، تلک لالاٹی جوت رُشناپا۔ سنت کنت آد جگاد جگ جگ اک دوے دا در منگن، پریم بھچھیا اک ورتایا۔ گرُمکھ مانس جنم نہ ہوئے بھنگن، جس ستگر سچا نظری آیا۔ کلجگ اتم بیڑا کنڈھن، کنڈھی بیٹھا راہ تکایا۔ سریشٹ سبائی جیو جنت لکھ چوراسی ایکا نام آیا ونڈن، اکھر وکھر کرے پڑھایا۔ بھگت بھگونت کئے پھندن، پھاسی جم نہ کئے لٹکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس جن دیوے اپنا ور، ساچے سنت کایا چولی دئے رنگائیا۔ کایا چولی رنگ چلؤل، ہر ستگر آپ چڑھائیندا۔ گرُمکھ گر گر شبد نہ جائے بھؤل، گر منتر آپ درڑائیندا۔ کرہارا سولیوں سؤل، ترسؤل ہتھ نہ کئے وکھائیندا۔ پورب جنم دا لہنا دیوے مؤل، آگے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر اپنا جانے سچ اصول، اصلیت اپنے نال پرنائیندا۔ مُرید مُرشد حکم کرے قبؤل، مقبرہ کئے نہ آنت وکھائیندا۔ ہر کا نام سدا معقول، اسم اعظم اک درڑائیندا۔ بن کھنڈ دہ دشا

پھرنا فضول، گھر مندر اک سہائیندا۔ من قاتل آشا مقتول، آسا منسا دوہاں ویکھ وکھائیندا۔ جو جن ساچے در ہوئے قبول، سو سنت سنت مات اکھوائیندا۔ پھل پھلواری پھلے پھول، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ آنت رائے دھرم نہ منگے کھئے محصول، چتر گپت نہ لیکھ وکھائیندا۔ لاڑی مؤت نیڑ نہ آئے حور، کوٹن کوٹ بہشت جت چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ ساچے سنت اک سرور، ست پُرکھ نرنجن اپنا رس چکھائیندا۔ سرشٹ سبائی ناتا توڑے کوڑو کوڑ، کوڑی کریا موہ چکھائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، سنتن میلے ساچے گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔ گھر مندر سوہے ہر نرنکارا، نرگن اپنا آسن لائیا۔ گرسکھ گر گر کر پیارا، گرمت اک درڑائیا۔ نانک گوہند اک سہارا، پُرکھ اکال سرنائیا۔ رام کرشن اک دوارا، بیٹھے سیس جھکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ بن بھکھارا، جھولی آگے ڈاپیا۔ محمد رووے زارو زارا، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ صدی چوڈھویں آئی ہارا، رو رو دئے ڈہائیا۔ ناتا ٹٹیا یار یارا، چار یاری آنت رہن نہ پائیا۔ اللہ رانی ہوئی خوارا، میاں خواہش نہ پور کرائیا۔ پروردگار آوے اپنی دھارا، امام اماما روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، سنت ساجن آپ ملائیا۔ آتم پرمامت ساچی سیوا، نیسپھل کدی نہ جائیا۔ آتم پرمامت گردیو دیوا، دیو آتم وڈ وڈیائیا۔ امرت رس ملے میوہ، بن رسنا رس چکھائیا۔ لیکھا جانے الکھ ابھیوا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ ناتا ٹٹے رسنا جہوا، بتی دند نہ صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگاد ساچی سیوا، ہر سنتن آپ جنائیا۔ ساچی سیوا آتم رس، ہر امرت آپ جنائیندا۔ من واسنا کرنی وس، منوآ اٹھ نہ دہ دشا دھائیندا۔ کوڑی کریا چھڈنی رس، وشا وکار موہ ہنکار لوہ نہ آئیندا۔ آتم پرمامت گائے جس، جس وید پُران صفت صلاحیندا۔ نیتر نین کھول اکھ، پردہ دوئی چکھائیندا۔ ستگر صاحب ہو پرتکھ، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ ساچا مارگ اکو دس، دہ دشا پندھ مکھائیندا۔ اک دوچے دے ہونا وس، ساچی ریت آپ چلائیندا۔ میٹے رین اندھیری مس، ست ستوادی چند چڑھائیندا۔ گرمکھ پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیندا۔ سدا سہیلا وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ جوتی جوت سرور ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ ساچی سیوا جنائے جگ، جگ جیون داتا دیا کھائیا۔ ہر سرن سرنائی جانا لگ، ملے مان وڈیائیا۔ کوڑی کریا دینی تچ، ممتا موہ نہ ہوئے ہلکائیا۔ بھانڈا بھرم جائے بھج، ہنگتا گڑھ رہن نہ پائیا۔ آتم سیجا چڑھنا بھج، بھج بھج اپنی سیوا کھائیا۔ اپنا پردہ لینا

کج، گرمکھ اکو سیوا بن آئیا۔ غریب نہانیاں اندر بہنا سج، جگت ہنکار نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی
 سیوا اک درڑائیا۔ ساچی سیوا ستگر چرن، ہر سچا سچ جنائیندا۔ نیتر کھلے ہرن پھرن، نیج نیتر روپ وکھائیندا۔ نانا چکے مرن ڈرن،
 لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ گرمکھ پوڑے ساچے چڑھن، ہر ستگر آپ چڑھائیندا۔ درگاہ ساچی گھر ساچے وڑن، تھر گھر اپنا کُنڈا
 لائیندا۔ ٹوں میرا میں تیرا اکو اکھر پڑھن، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ اک دوچے دا پلو پھڑن، پھڑیا پلو نہ کھئے چھڈائیندا۔ صاحب سلطان
 ستگر پُرکھ ابناسی نر نرائن اکو ورن، ہر کنت کنتوبل دیا کھائیندا۔ سرن سرنائی ساچی سیوا کرن، کیتی گھال لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سیوا آپ جنائیندا۔ کِریا اندر کِریا رکھ، کِرین دیا کھائیا۔ جس نوں کھندے رہے وکھ، سو اندر
 وڑیا سچا ماہیا۔ اپنا مارگ دیوے دس، ساچا راہ جنائیا۔ اتم میلا ہس ہس، گھر گھر وچ خوشی منائیا۔ کر کِریا گرمکھ گرسکھ کرے
 وس، وس اپنا گرسکھان آگے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کِریا اکو نام وڈیائیا۔ ساچی کِریا ہر کا نام، نام ندھانا دیا
 کھائیندا۔ ساچی کِریا امرت جام، امرت رس چکھائیندا۔ ساچی کِریا پرہوں بان، انیالا تیر لگائیندا۔ ساچی کِریا بخشے چرن دھیان، گر
 سرن سرنائی جنائیندا۔ ساچی کِریا نرگن سرگن درشن دیوے آن، دو جہاناں پنڈھ مکھائیندا۔ ساچی کِریا آتم پرماتم دیوے گیان، برہم
 پاربرہم ملائیندا۔ ساچی کِریا اک نشان، ستگر شبدا آپ جھلائییندا۔ ساچی کِریا مورکھ مگدھ بنائے چتر سجان، سوخم اپنا بھیو چکھائیندا۔
 کارن ہوئے نگاہبان، استھول ساچی گنڈھ پوائیندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری دیوے دان، گیت گوبند آپ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، وست امولک کایا گولک، اکو اک ٹکھائیندا۔ نہ کوئی غلطی نہ گستاخ، غصہ گلا نہ کھئے جنائیا۔ گھٹ
 گھٹ اندر رہیا بھاکھ، بھاکھیا اپنی سرب سنائیا۔ اندر وڑ وڑ ویکھے تاک، ڈونگھی بھوری پھیرا پائیا۔ کون ہنس کون کاگ، کون جگت
 رہیا کُرائیا۔ کرے کھیل آد جگاد، جگ جگ پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گرمکھان دیوے ساچا ور، اہل
 بھل نہ کھئے جنائیا۔ سو صاحب ہوئے ٹھیک، جھوٹھا ٹھیکر دئے بھنائیا۔ کایا مندر میٹے اندھیرا تاریک، نیج نیتر کرے رُشنائیا۔ مارگ پار کرے
 باریک، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکھائیا۔ پنچ وکار نہ رہے شریک، شرکت کھئے رہن نہ پائیا۔ دئی دویتی میٹے لیک، پئی صاف اک وکھائیا۔

بھگت بھگوان رل مل اک دوجے دے گاؤن گیت، گھر گھر وجے ودھائیا۔ کایا مندر اندر شودوالا ٹھا کر مٹھ مسیت، ہر مندر اندر بیٹھا
 ستگر ڈیرہ لائیا۔ گرسکھ گرجن کر سچ پریت، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ٹھیک نشانہ دئے لگائیا۔ ٹھیک نشانہ مارے
 تیر، ترے گن اتنا دیا کھائیندا۔ ہومے ہنگتا کڈھے پیڑ، پیا پریم ویکھ وکھائیندا۔ بدلنہارا تقدیر، تقصیر تدبیر اپنی آپ جنائیندا۔ توڑنہارا
 شرع زنجیر، شریعت گڑھ نہ کھئے وکھائیندا۔ وکھاونہارا سچ تصویر، ثابت رُپ آپ سمجھائیندا۔ چوٹی چاڑھے پھڑا خیر، آخر اپنا میل
 ملائیندا۔ سو صاحب ٹھیک ہونے گئی گہیر، گہر گن ساگر گرمکھ بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن بخشے
 اکو دھیر، دھیرج دھیر آپ رکھائیندا۔ سنگت ساری کرو درس، ہر درسی درس جنائیندا۔ آتم بودھی کرو پرکھ، ہر پارکھو پھیرا پائیندا۔
 جنم جنم دی میٹو حرص، ہوس نہ کھئے جنائیندا۔ وسنہارا عرش فرش، ننگی پیریں پھیرا پائیندا۔ بچن کرو ہو یدھڑک، سب دے پردے آپ
 اٹھائیندا۔ جو ابھیا سی راہ وچ گیا اٹک، پھڑ بابوں اُپر اٹھائیندا۔ جس دا من رہیا کھٹک، تِس آگے آپ بُلّائیندا۔ پچھوں کوئی نہ کہے
 جگت، آیا نظر کیسے نہ آئیندا۔ وکھاونہارا ساچا کنت، ساکھیات پھیرا پائیندا۔ لیکھے لاوے بوند رکت، پنج تت ماٹی پھول پھولائیندا۔ پرہ
 ملن دا ساچا وقت، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اندر باہر گیت ظاہر دوویں رنگ وکھائیندا۔ اندر
 بڑے ڈونگھے ساگر، نظر کیسے نہ آئیا۔ غریب زائیاں نرمل کرم کرے اُجاگر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ در آیاں سب توں دیوے آدر، ایتھے اوتھے
 ملے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنگت لیکھا لیکھے پائیا۔ سنگت درشن نیر نین، نین نین کھلائیندا۔
 سرشٹ سبائی وے ڈونگھے وین، کلجگ بیڑا پار نہ کھئے کرائیندا۔ کوڑی کریا ناتا تٹا بھائی بھین، ساک سین نہ کھئے وکھائیندا۔ مایا رانی کھائے
 ڈین، آگے ہو نہ کھئے پچائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، غریب زائیاں آیا آپ
 لین، زرگن زرگن سرگن سرگن پھیرا پائیندا۔ وجی کندی جائے تٹ، جس جن ستگر دیا کھائیندا۔ ڈونگھی بھوری وچوں اٹھ، اپنا رُپ
 وکھائیندا۔ گرسکھ پھڑ کے ساچے سٹ، اپنی گود بہائیندا۔ دو جہان مؤلے رت، وشن برہما شو کروڑ تیننسا سُرپت اند برکھا لائیندا۔
 جس جن ملیا پارپرہم ابناسی اچت، تِس دو جہان سپس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کایا مندر اندر ڈونگھی

گندر گرہ اپنا بھیو چکائیندا۔ مایا موہ تھے جال، جنجال کھئے رہن نہ پائیا۔ آنت نہ کوکے سر تے کال، مہاکال نہ بھے وکھائیا۔ صاحب ستگر سچا ملے آن، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ جس دی گھالنا رہے گھال، سو گوہند باہوں بھڑ لے اٹھائیا۔ امرت آتم جام دئے پیال، نجھر رس اک چکھائیا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی پنج تت کھال، رکت بوند اپنی جھولی پائیا۔ دیونہارا سچا دھن مال، نام خزانہ اک لٹائیا۔ گرسکھ کدے نہ ہونے کنگال، شاہ پاتشاہ راج راجان خالی ہتھ دین دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگتاں سدا سدا سد سہائیا۔ شاہ کنگال دوویں رون، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ گرمکھ ورلے گوڑھی نیندے سون، جس ستگر ملیا سچا ماہیا۔ بن ستگر وات نہ پچھے کوئی کوں، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیا۔ رسنا جہوا جیو جنت سارے گوں، اندر وڑ گرمکھ ورلا درشن پائیا۔ سادھ سنت اچی پھردے کر کر دھون، نون سو اکھر نہ کھئے سمجھائیا۔ موہنی روپ ویکھ پون اُنجا جھلے پون، پون پون رہی کر لائیا۔ پارہہم اتھم گپڑا رکھے اون گوں، پار سکے نہ کھئے کڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں ہونے آپ ضامن، درگاہ ساچی اپنی ضامنی اک رکھائیا۔ سنتن سیوا دوس رات، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ اٹھے پھر ونڈن دات، ہر ہر نام ورتائیا۔ من مت میٹن نار کمذات، گرمت کرن پڑھائیا۔ پُرکھ اکال دسن اکو سچا نات، دو جا ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ اٹھو سارے بنو پارجات، پارکھو اکو سچا ماہیا۔ لہنا دینا چکے ذات پات، دین مذہب نہ کھئے لڑائیا۔ گھر ملے ہر جو کنت کملاپات، سرت سوانی لے پرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سنتن سیوا دوس رین رین دوس ایکا راہ چلائییا۔

★ ۲۴ بہادروں ۲۰۱۹ بیکرمی سنت درباری لال نال لوپو ★

سچ پیاؤنی نام چاہ، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ امرت آتم جام دینا پیا، جگ ترسنا بھکھ رہے نہ رائیا۔ ترے گن اگنی دینی بوجھا، پنج تت نہ کھئے لڑائیا۔ بند تاکی دینی کھلا، اندر مندر کُنڈا لاییا۔ انحد ناد دینا سنا، شبد انراگی راگ الاٹیا۔ نرمل دیا دینا جگا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ آتم پرما تم دینا ملا، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ساچا سوہلا دینا سنا، رسنا جہوا کھئے نہ گائیا۔ پردہ اوہلا دینا چکا، دئی

دویت میٹ مٹائیا۔ پنج تت وکارا دینا سوا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکائیا۔ سو پُرکھ نرنجن درس دینا کرا، ہر پُرکھ نرنجن میلا
 سہج سُبھائیا۔ ایکنکارا در دربارا دینا وکھا، دربار اکو اک وڈیائیا۔ آد نرنجن نور دینا جگا، نورو نور کرے رُشنائیا۔ سچ نشانہ دینا جھلا،
 ابناسی کرتا ہتھ اٹھائیا۔ سری بھگوان دینا پرگٹا، پرگٹ اپنی جوت دھرائیا۔ پاربرہم پرہہ لیکھا دینا مکا، لیکھا لیکھ رہے نہ رائیا۔ دو
 جہاناں پندھ دینا مکا، آون جاون کھیل نہ کھئے رکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈج اُتہج سینج ڈیرہ دینا ڈھاہ، ڈھاہ ڈھاہ خاکی خاک ملائیا۔
 اتر آتم رنگ دینا چڑھا، رنگیا رنگ اتر نہ جائیا۔ سچ پیالہ دینا پیا، جام اکو ہتھ اٹھائیا۔ کوٹ جنم دے بخش دئے گناہ، پتت پاپی دئے
 ترائیا۔ اک وکھائے سچ مکان، مقامے حق سوہیا پائیا۔ اک ملائے سچ رام، رام رام سمجھائیا۔ اک ملائے سچا کابن، گوپی کابن ایکا راس
 رچائیا۔ ایکا دیوے سچ نام، سچ کرے پڑھائیا۔ ایکا دینا سچ نشان، نشانہ اکو اک لگائیا۔ ایکا دسنا سچ گیان، لکھن پڑھن وچ نہ آئیا۔
 چوڈاں ودیا ہون حیران، بھیو ابھیدا دے کھلائییا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی سرب گرلان، نیترو رو رو نیر
 وبائیا۔ ساچا لیکھا چکے آن، لیکھا لیکھا رہے نہ رائیا۔ ساچا پیاون ایکا ایک جام، ----- مڈھر پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ آئے در چل کرو
 پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ جس نام گر اوتاراں پیر پیغمبران دتا دان، بھگت بھگونت کری گڑمائیا۔ سو سنت دیون سچا جام،
 دھردرگاہی پیالہ ہتھ اٹھائیا۔ اکو پین آئے سچا جام، نیشکام شنک مٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی اکو چاہ،
 ستگر ملے شبد ملاح، دو جہاناں بیڑا دیوے پار کرا، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ چاہ پین دا چاؤ گھنیرا، اکو آس رکھائیا۔ ناتا تھے میرا تیرا،
 تون میں رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی نظری آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پندھ مٹائیا۔ جگت وکارا چکے جھپڑا، ایکا ملے سہج سُکھدائیا۔ ایتھے
 اونھے کرے حق نیڑا، حق حقیقت ویکھ وکھائیا۔ گھر وچ گھر وکھائے کھلا وہپڑا، گھر مندر کر رُشنائیا۔ آتم پرماتم دئی دویتی چکے جھپڑا،
 جھنجٹ کھئے رہن نہ پائیا۔ ایکا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، دوس رین نہ کھئے چترائیا۔ گُرمکھ ہرجن ہر سنت بھگت بھگوان دیوے نام چاہ
 ساچی کر کر مہرا، مہر نظر اک اٹھائیا۔ چاہ پین دی ساچی آس، گُرمکھ سدا رکھائیندا۔ دھن وڈیائی جو بھجھئے پیاس، ترسنا روگ
 گوائیندا۔ لیکھے لگے پون سواس، سواس سواساں سوہیا گائیندا۔ لیکھا چکے پرتھمی آکاش، گگن گگنتر پار کرائیندا۔ نرمل جوت کرے

پرکاس، پرکاشوان اک اکھوائیندا۔ محل اٹل مینار کھیل تماش، خالق خلق آپ کھلائیندا۔ شہنشاہ شاہو شاہاش، راج راجان ساچے تخت
 سوہیا پائیندا۔ جن بھگتاں ساچی چاہ دیوے بھر گلاس، سچ پیالہ ہتھ اٹھائیندا۔ ساچے سنتاں کولوں کوئی نہ ہووے نراس، نراسا روپ نہ
 کھئے وکھائیندا۔ ہر سنگت بن نمانی منہ وچ گھاس، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جنم جنم دا کٹو جم کا پھاس، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔
 مایا ممتا پردہ کرنا فاش قاش، قطرہ قطرہ قطرے نال کترائیندا۔ چاہ پیون دی سدا پیاس، بن چاہ سانک ست نہ کھئے کرائیندا۔ چاہ
 پیاو نام مد، مدھر رس وکھائیا۔ اپنے اندر آپے سد، گھر گھر وچ بھيو کھلائیا۔ شبد اگئی وجے ند، دھن آتمک راگ سنائیا۔ نو دوارے
 مکے حد، گھر دسویں ملے وڈیائیا۔ آتم پرما تم کراؤ لڈ، پتا پوت ملے سہج سکھدائیا۔ وشو سوہے اکو جد، وشنو اپنا روپ وکھائیا۔ کوئی
 نہ لاؤنا اج پچ، بن پیتیاں مڑ کھئے نہ جائیا۔ در دوارے آئے بھج، بن پاندھی پنڈھ مکائیا۔ اک دوہے دے ساہمنے رہے سچ، نہ کھئے سکے
 مکھ چھپائیا۔ اکو مندر کراؤنا ج، اکو کعبہ نظری آئیا۔ اک نگارہ جائے وج، ایکا نویت نام سنائیا۔ در دوارے ساچی چاہ پیئے رج رج، مڑ
 کے پھیر پین دی لوڑ رہے نہ رائیا۔ ساچی چاہ کرو تیار، نرگن سرگن آپ سمجھائیندا۔ ساچی بھٹھی دیو چاڑھ، اگنی جوتی لبو لائیندا۔
 مٹھا پاؤ اگم اپار، رس نظر کیسے نہ آئیندا۔ کایا نالوں پتی توڑو پت ڈال، ڈالی ڈالی ویکھ وکھائیندا۔ چھان پن کرو تیار، جگت ڈرمت میل
 نہ کھئے وکھائیندا۔ بھر پیالہ دینا وچ سنسار، سنساری جیو سرب ترسائیندا۔ سنت ستگر پورا سدا سدا کرے سچ پیار، ساچی چاہ اک
 رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، منگنہارا ساچا ور، در درویش کھلوتا در، اکو آسا آس وچوں پرگٹائیندا۔ آسا
 وچوں آس پرگٹ، پرگٹ دھار وکھائیا۔ کر کیرپا پیالہ دینا جھٹ، دوویں ہتھ وکھائیا۔ بن رسنا پیتا جائے گٹ گٹ، نہ سکے کھئے اٹکائیا۔ بجر
 کپائی کھلے جھٹ، نرگن جوت ہوتے ژشنائیا۔ انحد اگئی وجے سٹ، مل سخیاں منگل گائیا۔ اکو ملے کلاپت، کون نین سچا ماہیا۔ اتم
 رکھے کلجگ پت، لکھ چوراسی نار دہاگن رہی کرائیا۔ سر سمرتھ رکھ ہتھ، دو جہاناں لہنا دئے چکائیا۔ آندھ گوانڈھ سارے رہے دس،
 سنت درباری لال اپنا دربار کھلائیا۔ جو آوے سو ہو جائے وس، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ کر کیرپا مارگ دینا دس، جس دوارے ملے سچا
 ماہیا۔ پنڈھ مکائے ٹھ ٹھ، پیریں چلن کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، منگنہارا ساچا در، چاہ چاہنا وچ ملایا۔

بھولے بھالے ویکھو جٹ، سُرتی شبد نہ کیسے ملائیا۔ سنتاں کولوں لاہا رہے کھٹ، در در پھیرا پائیا۔ ین سنت بھگونت کھٹے نہ چلائے لوک
 مات ہٹ، نام خزانہ نہ کھٹے لٹائیا۔ کوٹن کوٹ منکا منکا مالا رہے رٹ، من کا منکا نہ کھٹے بھوائیا۔ کوٹن کوٹ بیٹھے تیرتھ تٹ، گنگا گوداوری
 جمنا سُرتی ڈیرہ لائیا۔ امرت آتم نہ دیوے کوئی جھٹ، نجھر رس نہ کھٹے جھرائیا۔ سنت ساجن دُرمت میل دینی کٹ، میل کھٹے رہن نہ
 پائیا۔ آؤ سیکھو ویکھو کھلا ہٹ، پاربرہم پت پریشور اکو رہیا کھلائییا۔ جس دوارے کوٹن کوٹ گر اوتار پیر پیغمبر سنت سادھ بیٹھے
 ڈھٹھ، نیوں نیوں بیٹھے سیس جھکائیا۔ سو صاحب پُرکھ سمرتھ، سرب جیاں دیونہار اکھوائیا۔ سنتاں کول سوڈا ہتھو ہتھ، ادھار کھٹے نہ
 جگت کرائیا۔ ادھروں کڈھ ایدھر رکھن وتھ، وستھو اپنی آپ جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، منگنہارا اکو در، اکو آس
 رکھائیا۔ سنت کوئی نہ کرے نہال، پرہو آگے کرن عرضوئیا۔ سنت سدا مات دلال، بن وچولے سیو کھائیا۔ ساچا مارگ دین سیکھال، لکھ
 چوراسی پاندھی پنڈھ مکائیا۔ اندر وڑ وڑ چلنا نال نال، باہروں رسنا نال سمجھائیا۔ پُرکھ اکال دین دیاں آپ وکھائے سچی دھرمسال،
 سچکھنڈ دوار کُنڈا لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ جگ سنتاں اپنے نام دیوے وڈیائیا۔ سو مکھ سوہے جو
 رسنا ہسے، بتی دند وڈیائیا۔ جس ہردے پرم پُرکھ پریشور وسے، تس اٹھ پھر رُشنائیا۔ کوٹن کوٹ کرے پرکاس رو سسے، نور اکو اک
 جنائیا۔ اپنا مارگ سنتاں دسے، سنت مارگ سرشٹ سبائی دئے لگائیا۔ آتم پرماٹم ایکا مندر وسے، سوہنگ سو پُرکھ نرنجن کر کڑمائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہنسا سوہنگ سوہنگ ہنسا اپنا رنگ رنگائیا۔ ادھ وچکار نیکی کندھ، پردہ کھٹے نظر نہ آئیا۔
 سوہنگ اکو چھند، گوبند گیت الائیا۔ اندرے اندر مکے پنڈھ، باہر سفر نہ کھٹے کرائیا۔ سنت مہاٹم آتم کھولے اپنی گنڈھ، ساچا نام دیو
 ورتائیا۔ بھکھیاں ننگیاں پے جائے ٹھنڈ، اگنی تت بُجھائیا۔ جنم جنم دی ہوئی رنڈ، ہر کنت لئے منائیا۔ کلجگ اوڈھ رہی لنگھ، ویلا گیا
 ہتھ نہ آئیا۔ اک وکھاؤنی سیج پلنگ، جس سیج اُپر سٹا سچا ماہیا۔ اٹھ پھر وجائے مردنگ، ڈھولک چھینا نہ کھٹے رکھائیا۔ ین سورج
 چند چڑھیا چند، پرکاش پرکاش پرکاشوان بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں سنتاں
 کول رکھی اکو منگ، دوجی چاہ نہ کھٹے رکھائیا۔ کندھ وچاری رہی رو، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ بھڑی بھڑی سنت اک دوجے نال اچے نہ سکے

چھوہ، میرا پردہ نہ کھئے اُٹھائیا۔ جگت و دیا ودھیا موہ، انہو درشت نہ کھئے جنائیا۔ میری خبر نہ دیوے سو، ہنگ برہم دئے جگائیا۔ میرے گھر نہ ہوئی لو، میری تاکی نہ کیسے کھلائییا۔ ----- اسیں ویکھئے آگے ہو، کس گھر ہوئے رُشنائیا۔ کون نجہر جہرنا رہیا جو، بوند بوند رہیا ٹپکائیا۔ بانہہ سربانے لے کے اُتے نہ جائے سو، سچ سنگھاسن اک رکھائیا۔ اکو دینا ساچا ڈھوآ ڈھو، اتوٹ اٹٹ نام ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چاہ منگن دی اکو آس رکھائیا۔ اٹان کندھ رووے ہسے، دووین کندھ وکھائیا۔ میرے اتر رین اندھیری مسے، چوڈس چند نہ کھئے چڑھائیا۔ جنان چر سنت درباری لال نہ مارگ دسے، اوہناں چر میری خوشی کدے نہ آئییا۔ بہہ بہہ چرن نانی جھسے، بن سیوک سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، منگ منگنہارا اکو منگ منگائیا۔ دیاں گرو نہ کھئے گھاٹا کھئے رہن نہ پائیا۔ اندر باہر نیڑے آئی واٹا، نیکی کندھ نہ سکے اٹکائیا۔ ہوئے نانی کھوپے جھاٹا، بہل ہو دئے ڈھائیا۔ بھگت بھگونت اکو ساکا، ہر سجن آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سنت دوارے ویکھ بھنڈارے بول جیکارے، ایکا الکھ الکھ سُنائیا۔ الکھ الکھ نرنجن، اگم اگم سُنائیندا۔ سنت سجن درد دکھ بھہ بھنجن، بھو ساگر پار کرائیندا۔ نیتر نام ندھان بائے انجن، اگیان اندھیر جھکائیندا۔ چرن دھوڑ کرائے ساچا مجن، اٹھسٹھ مکھ شرمائیندا۔ مل سنتان دیپک جوتی جگن، جاگرت جوتی ڈگمگائیندا۔ مکھ لگاؤنا ساچا سگن، اکو نام منگ منگائیندا۔ ترے گن مایا نہ لگے اگن، پنج تت نہ کھئے ہلکائیندا۔ اٹھ پہر ایکا توری جوتی نورانی نام رہے لگن، لاکے کھئے ہور نہ آئیندا۔ بن سنتان دسے نہ کھئے سجن، لکھ چوراسی جھوٹھا ناتا موہ ودھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، منگنہارا ساچا در، گرہ مندر اندر اکو منگ رکھائیندا۔ رام نام ساچی سیوا، دوجی سیوا کم کیسے نہ آئییا۔ آتم پر ماتم ملے دیوی دیوا، دیو آتم ہوئے گڑمائیا۔ لہنا دینا چکائے الکھ ابھیوا، الکھ اگوچر سچا شہنشاہیا۔ سچا دینا اکو میوہ، بن رسنا جہوا کھائیا۔ مستک لاؤنا ساچا تھیوا، کوستک منیا نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سیوا آد جگاد جگا جگنتر جن بھگتاں اکو سمجھائیا۔ اکو اک آد جگاد، جمن مرن وچ نہ آئییا۔ اکو اک بودھ آگادھ، آد جگاد کرے پڑھائیا۔ اکو اک انادی ناد، انادی دئے سُنائیا۔

اِکو اِک کوٹن کوٹ اُبائے سنت سادھ، لوک مات سیو لگائیا۔ اِکو اِک دیونہارا داد، لکھ چوڑاسی جھولی آپ بھرائیا۔ اِکو اِک گر اوتار پیر پیغمبر اپنے وچوں کاڈھ، آنت اپنے وچ سہائیا۔ سو صاحب دِیال ٹھاکر سوامی جُگا جُگنتر سب توں رہے یاد، اُبھل بھل کدے نہ جائیا۔

★ ۲۴ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی دلیپ سنگھ دے گرہ بدھنی ضلع فروزپور ★

گرہ مندر گھر سہنجنا، ہرجن ملے مان وڈیائیا۔ پرہہ پایا درد دکھ بھہ بہنجنا، بھو ساگر پار کرائیا۔ نم واس مہکائے چندنا، سچ سگندھی اِک پرگٹائیا۔ آتم دیوے سچ اندنا، اند اند وچ رکھائیا۔ جم کی پھاسی توڑے پھندھنا، لکھ چوڑاسی دئے کٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے پار کرائیا۔ ہرجن بیڑا اترے پار، ستگر پورا آپ کرائیندا۔ آنت بیڑا نہ کھئے ڈوبے منجھدھار، سنسار ساگر ویکھ وکھائیندا۔ ساچی نئیآ دیوے چاڑھ، نام نوکا اِک وکھائیندا۔ سیوا کرے آپ کرتار، نرگن سرگن نرگن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرُمکھ سجن پار کرائیندا۔ گرُمکھ سجن بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اُٹھائیا۔ ایکا دیوے نام دھن، وست امولک جھولی پائیا۔ ایکا راگ سُنائے کن، شبد اگمی ناد وجائیا۔ ایکا واسنا مارے من، من ممتا دئے کھپائیا۔ کرے پرکاس اندھیر اٹھ، چند چاندنی اِک رُشنائیا۔ پنچ وکارا دیوے ڈن، ڈنکا اِکو اِک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن لیکھا دئے چُکائیا۔ ہرجن لیکھا چُکے مات، آون جاون رہن نہ پائیا۔ ستگر پورا دیوے دات، داتا دانی آپ ورتائیا۔ نرگن سرگن سگلا ساتھ، بن سنگی آپ نبھائیا۔ ایکا نام دیوے گاتھ، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چُکے پوجا پاٹھ، اٹھسٹھ تیرتھ نہاون کھئے نہ جائیا۔ گھر ملے پُرکھ سمراتھ، مہربان ایکا مہر نظر اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرُمکھ لہنا چار جُگ، جُگ چوکڑی آپ مکھائیندا۔ ستگر پورا گودی چُک، شبد ہلار اِک رکھائیندا۔ اُجل کرے مات مُکھ، ڈرمت میل دھوائیندا۔ نانا توڑ مات گرہہ اُلٹا رُکھ، اجون جُون نہ کھئے بھوائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے سُکھ، سوہنگ ڈھولا اِک سُنائیندا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، چترُبھج اپنے رنگ رنگائیندا۔ سنت سہیلے ساچے سْت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ساچے گھر

ویکھنہارا، دین اپنی دیا کمائیا۔ غریب نانیاں پاوے سارا، اوچاں نیچاں بھیو چکائیا۔ ایکا دیوے چرن سہارا، ہر سرن وڈی وڈیائیا۔ آن
 جاون پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے زڑھائیا۔ نام آگئی اک جیکارا، سوہنگ سوہلا رسنا گائیا۔ بن وچولا ایکنکارا، سیوک ساچی سیو
 کمائیا۔ جن بھگتاں امرت رس دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا اک جھرائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ لیکھا لیکھے
 پائیا۔ گرسکھ لیکھا لیکھے جائے لگ، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ رسنا مکھ بھوگ لگائے ساچا سگ، سگن اکو وار منائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ
 کک، بدھی کاگ نہ کھئے گرلائیا۔ اتم پردہ دیوے کج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرسکھ ہوئے آپ
 سہائیا۔ سدا سہائی گرسکھ تیرا، ہر ستگر دیا کمائیندا۔ بھیو چکائے میرا تیرا، تیرا میرا ایکا گھر وسائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو ڈھاپے ڈھیرا،
 ڈھیری ڈھاہ خاک ملائیندا۔ ایکا رنگ وکھائے سنجھ سویرا، سورج چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ہرجن ساچے پار لنگھائیندا۔ ہرجن ساچا پار لنگھ، تٹ کنارے پھیرا پائیا۔ اتم آتر سچ پلنگ، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ اٹھ پھر اک
 مردنگ، انحد نادى ناد سنائیا۔ امرت سروور دھارا گنگ، نجھر جھرنا دئے جھرائیا۔ درس دکھائے سورا سربنگ، سوچھ سرپبی روپ
 وٹائیا۔ گرسکھ جنم نہ ہوئے بھنگ، مانس مائکھ لیکھے لائیا۔ دئی دوتی ڈھاپے کندھ، اتم پرماٹم میل ملائیا۔ گرسکھ گر گر اکو چھند، گر
 چیل کرے پڑھائیا۔ دین دیال سدا بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ اتم ناؤں زرنکارا رسیا ونڈ، جن بھگتاں جھولی آپ بھرائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن بیڑا مات بٹھ، سنسار ساگر پار کرائیا۔

۹۳۲

۹۳۲

★ ۲۴ بھادروں ۲۰۱۹ دیال سنگھ دے گرہ راموں والا ضلع فروزپور ★

کلجگ اتم کوڑ پکھنڈ، نو کھنڈ پرتھی رسیا سمائیا۔ سادھاں سنتاں اتم ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ اپنی ٹٹی نہ سکے کوئی
 گنڈھ، جگت جیواں دھکا رہے لائیا۔ اتم آتر اندھیرا اندھ، سچ پرکاس نہ کھئے کرائیا۔ انحد انادی نہ کھئے چھند، بودھ اکادھ نہ کھئے پڑھائیا۔
 امرت اتم نہ کھئے ٹھنڈ، سچ سروور نہ کھئے نہائیا۔ ننگی ہوئی سب دی کنڈ، پردہ سکے نہ کھئے پائیا۔ رسنا جہوا کوک کوک پائن ڈنڈ، بھیو

ابھید نہ کھئے کھلائیآ۔ جگت وکارا ہوتے جنگ، پنچم پنچ پر پنچ کرے لڑائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویکھنہارا تھاروں
 تھائیآ۔ کلجگ کریا وڈ بلکار، بل اپنا رہی جنائیآ۔ سرشٹ سبائی مارے مار، پچیا کھئے رہن نہ پائیآ۔ سادھ سنت کرن وبھچار، ست
 سنتوکھ نہ کھئے وڈیائیآ۔ رسنا جہوا کرن پرچار، پرچہ نام نہ کھئے پھڑائیآ۔ گدر مندر مسجد دسے دھواں دھار، سچا چند نہ کھئے چڑھائیآ۔
 نانک نام نہ سکیا کھئے وچار، گوبند بھیو کھئے نہ آئیآ۔ ارجن لیکھا لیکھا اک اپار، اپرمپر کر پڑھائیآ۔ آد جگادی اک اوتار، ست پڑکھ نرنجن
 وڈ وڈیائیآ۔ جگ چوکرئی ویکھ وارو وار، نت نوت ویس وٹائیآ۔ بھگت بھگوت لے اُہار، بھیو ابھید کھلائیآ۔ ساچے سنتاں دے دیدار،
 درسی اپنا درس کرائیآ۔ گرمکھاں دیوے نام آدھار، نام ندھانا جھولی پائیآ۔ گرسکھاں کرے سچ پیار، بخشے چرن سرن سرنائیآ۔ ناتا توڑ
 جگت پیار، سچ پریتی اک جنائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیآ۔ کلجگ جوتھ جوتھ رہیا کوک،
 کوک کوک سُنائیآ۔ سادھاں سنتاں چکی چوک، چوتھے پد نہ کھئے سہائیآ۔ اندروں خالی دسن بھوک، جگت ملما رنگ چڑھائیآ۔
 سرت سوانی ستی گوڑھی نیند گھوک، شبدی ناد نہ کھئے لائیآ۔ رسنا جہوا کہن جوتھ جوتھ، سچ سچ نہ کھئے درڑائیآ۔ پڑکھ اکال بن
 بن بہن پوت، تاگا سوٹ گنڈھ نہ کھئے پوائیآ۔ اتم سب دا آوا جانا اوت، پڑکھ ابناسی لیکھا آپ مکھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ کرائیآ۔ کوڑ کریا مارے بول، جھوٹھ سٹینٹ دے ڈھائیآ۔ سچ وست نہ کیسے کول، خالی ہتھ رہے پھرائیآ۔
 ست نہ تولے کھئے تول، نام کنڈا نہ کھئے اٹھائیآ۔ جگت ترسنا لگا گھول، بل اپنا آپ جنائیآ۔ بن بن بیٹھے پنڈت رول، اپنا اپنا رولا پائیآ۔ اتم
 پرما تم کھئے نہ جائے مول، مؤلا نظر کیسے نہ آئیآ۔ اُلٹا نہ کھئے ناہ کول، کول ناہ نہ کھئے اُلٹائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 کلجگ کریا رہیا کھپائیآ۔ کلجگ کریا میٹے آنت، میٹنہارا پھیرا پائیآ۔ کرے کھیل سری بھگوت، بھگون اپنا راہ چلائیآ۔ سچ سچ
 چلائے منت، منتر اپنا نام درڑائیآ۔ کنت سہاگ چاڑھے رنگ بسنت، چولی کایا آپ رنگائیآ۔ گرھ توڑے ہومے ہنگت، ہنگ برہم
 سرب سمجھائیآ۔ میل ملائے ساچی سنگت، سکلا سنگ رکھائیآ۔ بھگت دوارے بنے منگت، در گھر اپنی منگ منگائیآ۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ کریا پار کرائیآ۔ کلجگ کریا کرے پار، کوڑ کڑیارا دے مٹائیآ۔ ست ستوادی بٹھے ساچی

دھار، ست پُرکھ زرنجن سچا شہنشاہیا۔ سرِشٹ سبائی اک دوار، سچ دوارا دئے درسائیا۔ نو کھنڈ پرتھی اک پیار، آتم پرما تم جوڑ
 جوڑائیا۔ ستان دیپان اک جیکار، سوہنگ ڈھولا آپ سُنائیا۔ لکھ چوراسی امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، نجر جھرنا آپ جھرائیا۔ بھگت
 بھگوت میٹنہار اندھ اندھیار، گیان نیتر کرے رُشنائیا۔ محل اٹل پاوے سار، ڈونگی گندر پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، کوڑا لیکھا دئے چُکائیا۔ کوڑ کُڑیا چُکے پندھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ سرِشٹ سبائی دیوے اک اند، اند اپنا ناؤں
 وکھائیا۔ بھگت بھگوت سُنائے چھند، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ جُگ جنم دی ٹئی گنڈھ، اپنا بندھن پائیا۔ کایا مندر اندر لنگھ، ڈونگی
 کوری بھوری ہوتے سہائیا۔ کر کِریا وجائے نام مردنگ، سچ مردانگی آپ جنائیا۔ ست سرُپی دیوے اک اند، رسنا جہوا کتھ نہ سکے
 رائیا۔ جوٹھ جھوٹھ مٹائے پندھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 سرِشٹ سبائی ویکھے مار دھیان، گھٹ گھٹ اندر اپنا کھیل کرائیا۔ کایا اندر ساچے ساز، تندی تند نہ کھئے رکھائیا۔ اٹھ پھر وجائے غریب
 نواز، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیا۔ شبد اکئی سُنائے واج، چھٹی راگ رہے جس گائیا۔ اندر باہر گیت ظاہر گر کا شبد سچا ناد، دھن آتمک
 رس وکھائیا۔ جنہاں ستگر وسے پاس، تنہاں ایک رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا
 ساز سجن آپ وجائیا۔ گرمکھ بڈھی سدا بیک، وویکی آپ جنائیندا۔ گر گر ستگر نیتر پیکھ، پیکھ پیکھ سمجھائیندا۔ پت پریشور اکو
 ٹیک، ایک گھر وکھائیندا۔ ترے گن مایا نہ لگے سیک، اگنی آگ نہ کھئے جلائییندا۔ صاحب ستگر دا اکو بھیکھ، بھیکھاں وچ کدے نہ آئیندا۔
 جن بھگتاں لکھنہارا لیکھ، بن قلم شاہی لکھت لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی بڈھ کرے
 کارج سُدھ، رِدھ سِدھ در در دھکے لائیندا۔

☆ ۲۵ بہادروں ۲۰۱۹ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ نواں راموں والا ضلع فروزپور ☆

گرمکھ پھلواری گلشن بہار، گر ستگر رنگ مہکائیا۔ ست ستوادی سچ پیار، پرم پُرکھ نبھائیا۔ پت ڈالی ویکھے وچ سنسار، کِریا کر بے پرواہیا۔ وست امولک دے زینکار، نرگن سرگن ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گرمکھ گر کا سچا باغ، جگ جگ مات لگائیندا۔ دیک جوت رکھ چراغ، نور نور پرگٹائیندا۔ شبد آگئی مار آواز، ہوکا دے دے آپ جگائیندا۔ راکھا بنے غریب نواز، دوس زین سیو کمائیندا۔ لاجا رکھے وچ جہان، جیون جگت آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے دان، وست امولک آپ ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے مان دوائیندا۔ ہرجن سچا ساچا بوٹا، لوک مات لہرائیا۔ پون پونی سچا ہوٹا، پریم پریم سہائیا۔ نانا تھے جوٹھا جھوٹھا، کوڑی کِریا دے مٹائیا۔ صاحب ستگر اکو تھھا، دیونہار سرنائیا۔ امرت جام پیائے گھٹا، نجہر رس چکھائیا۔ آون جاون لیکھا چھٹا، پندھ کھئے رین نہ پائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچھا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ مات گرہ دا اٹا رُکھا، لوک مات پھل پھول آپ لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ویکھے جگ جنم دا گھسا، پھڑ باہوں آپ ملائیا۔ گرمکھ بوٹا پت ڈالی، ہر جو ہر ہر آپ مہکائیندا۔ گوبند سورا ساچا والی، دوس زین ویکھے وکھائیندا۔ میل ملاوا جوت اکالی، اکل کل سہائیندا۔ سرشٹ سبائی دے ہتھان خالی، ہر کا نام ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ چاروں کٹ گھٹا کالی، جگت اندھیرا چھائیندا۔ کوئی نہ دے سچا پالی، پرتپالک مکھ بھوائیندا۔ گرمکھ ورلے گھال گھالی، کیتی گھال لیکھے لائیندا۔ بھگت بھگونت بن سوالی، ساچی جھولی آگے ڈائیندا۔ دیونہار سچا دھن مالی، مال خزانہ آپ وکھائیندا۔ نرگن ہو ہو کرے دلالی، سرگن ونج کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنے رنگ آپ وکھائیندا۔ گرمکھ بوٹا پھلے پھل، ہر سنگت رنگ رنگائیندا۔ دیوے وڈیائی پنج ت ت کُل، کایا کپڑ ویکھے وکھائیندا۔ وست امولک نام اٹل، بن منگیا جھولی پائیندا۔ تولنہارا ساچا تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، در گھر ساچے دیا کمائیندا۔ در گھر سچا سہنجنا، سوہے بنک دوار۔ پرہے پایا پُرکھ الکھ نرنجنا، آد جگادی ایکنکار۔ گرہ ملیا سچا سچنا، دو جہاناں پندھ نوار۔ چرن دھوڑ کرے مچنا، کوڑی کِریا میٹے چہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کِریا کر، ہرجن ساچے دئے آدھار - ہرجن اُدھرے لوک مات، ہرِ جو ہرِ ہرِ دیا کھائیندا۔ جس جن دیوے اپنی دات، ناؤں نرنکارا
 جھولی پائیندا۔ ڈونگھا بھرے آپے کھات، کھاتہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نش اکھڑ وکھڑ آپے واچ، اپنا حُکم سُنائیندا۔ جوتی جاتا کر پرکاس،
 پرکاشوان کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے رکت بوند ہڈ ناڑی ماس، پنج تت کایا گنڈھ پوائیندا۔ دیونہارا پون سواس، سواس پون روپ
 وکھائیندا۔ جنم جگ جگ پوری کرے آس، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ نیج گھر آتم کر کر واس، گرہ گرہ سوبھا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن اپنا رنگ رنگائیندا۔ ہرجن بوٹا سوہنا رُکھ، ہرِ ستگر آپ اپایا۔ لکھ چوراسی وچوں مانس دیہہ مانکھ،
 مانو اپنا رنگ چڑھایا۔ آتم پر ماتم دسے سُکھ، سُکھ سہج سہج سمایا۔ جگ ترسنا میٹے بُکھ، بُکھیاں بُکھ گویا۔ جگت وکارا میٹے دُکھ،
 دُکھیاں درد وندایا۔ درس دیوے لک لک، اپنا مُکھ چھپایا۔ بھگت بھگوان اک دو جے کولوں لین پُچھ، مُرید مُرشد حال سُنایا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن سارے آپ اٹھایا۔ ہرجن ساچا اُچو اُچ، ایکا ایک اکھوائیا۔ اندر باہر ساچی سچ، کورِی
 کِریا رہے نہ رائیا۔ بھاگ لگے پنج تت کایا ماٹی بُت، تن خاکی سوہیا پائیا۔ کِریا کرے ابناسی اچت، سدا سہیلا ہونے سہایا۔ سچ سہنجنی
 سوہے رُت، پُھل پُھلواڑی آپ مہکائیا۔ ٹھگ چور یار کھئے نہ جائے لٹ، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ ستگر پورا دین دیال اپنی گودی لے
 چُک، چُک چُک خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، گُرمکھ دیوے نام وڈیائیا۔ گُرمکھ سوہنا
 سُچا پرکھ، ہرچھ روپ وکھائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا چکھا نہ کھئے جنائیندا۔ نیتر لوچن ساچا درس، درسی درس آپ
 وکھائیندا۔ جنم جنم دی میٹے حرص، حاصل اکو انک جنائیندا۔ امرت میگھ امیوں رس برس، ہنگ برہم پرنائیندا۔ پورب لہنا لاپے
 قرض، مقروض اپنا فرض کھائیندا۔ جن بھگتاں ملن دی رکھے غرض، جُگ جُگ پھیرا پائیندا۔ لکھ چوراسی کوئی نہ سکے ورج، آؤندا
 جاندا نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ گر گر رنگ رنگائیندا۔ گُرمکھ بوٹا رنگ بسنت، نور نور
 سمایا۔ صاحب ستگر ملے سچا کنت، گھر مندر وجے ودھایا۔ گڑھ تھے ہومے ہنگت، ہومے روگ رہے نہ رائیا۔ روپ وٹائے ساچا
 سنت، سنت ستگر سکھ سکھ سمایا۔ مہا جان جنائے اگت، بے آنت بے پرواہیا۔ نام ندھانا گر گر منت، منتر آنتر کرے پڑھائیا۔ لیکھا

جان جُگو جُگنت، سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ ویکھ چائیں چائیا۔ پاوے سار جیرج انڈج، اُتہج سینج پردہ لاپیا۔ گیان بودھ پرہہ ایکا پنڈت، اتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ ناؤں نرنکارا دیوے اکھنڈت، کھنڈ کھنڈ نہ کھنڈے کرائیا۔ مہربان سورا سربنگت، سورپیر سچا شہنشاہیا۔ گُرمکھ چرناں بیٹھ دیائے سورگ جت، بہشت مان نہ کھنڈے رکھائیا۔ میل ملائے اپنا آنت، آپ اپنے وچ سمائیا۔ گُرمکھ مہا سدا اگنت، وید شاستر دین گواہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، جس جن ملائے اپنی سنگت، تس لکھ چوراسی رہن نہ پائیا۔

★ ۲۵ بہادروں ۲۰۱۹ یکرمی کرتار سنگھ، بیبی مہندر کور دے گرہ چڑک ضلع فروزپور ★

کرے کھیل پُکھ سمراتھا، کھیل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نرگن نور کر پرکاسا، جوتی جوت جوت رُشنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ویکھنہار تاشا، بھیو ابھید آپ کھلائییندا۔ منڈل منڈپ پاونہارا راسا، دو جہاناں ناچ نچائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشا، گگن گگنتر پھول پھولائیندا۔ وشن برہما شو رکھ داسی داسا، ہر ہر حکم منائیندا۔ جُگ چوکڑی دیونہار دلاسا، راگ اناد دھن سُنائیندا۔ بھیو ابھید کھولنہار خلاصہ، نش اکھ وکھ آپ پڑھائیندا۔ گر اوتار پرگٹ کر کر سیوا لائے داسی داسا، سیوک سیوا اک سمجھائیندا۔ کلجُگ اتم کھولن آیا کھاتہ، پچھلا لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن سرگن جانہارا ناتا، ناتا بدھاتا آپ جُڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد پُکھ ایکا ہر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ سو پُکھ نرنجن ٹھانڈا سیتا، ستگر صاحب وڈ وڈیائیا۔ آد جُگادی اک اتیتا، در گھر ساچے سوہا پائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن آپ چلائے اپنی ریتا، ریتوان آپ اکھوائیا۔ جُگ چوکڑی ویکھے کھیل بیتا، پردہ سب دا دئے اٹھائیا۔ لیکھا جانے ہست کیتا، گھٹ گھٹ رہیا سمائیا۔ کلجُگ اتم تپے انگیٹھا، نو کھنڈ پرتھی اگن لگائیا۔ نام ندھان کیسے نہ بیتا، بہرے بھلی سرب لوکائیا۔ سرت سوانی ملیا میل نہ رام سیتا، سانتک ست نہ کھنڈے کرائیا۔ گیان دھیان نہ کھنڈے گیتا، گوہند میل نہ کھنڈے ملائیا۔ کھیلے کھیل پرہو انڈیٹھا، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ پُکھ سمرتھ بے پرواہ، بھیو کھنڈے نہ آئیندا۔ جُگ جُگ چلائے اپنا راہ، رہبر اپنا ناؤں رکھائیندا۔ شبدا انادی دے صلاح، ساچے مارگ پائیندا۔ دو جہاناں کھپڑا دئے

وسا، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اپنے رنگ رنگائیندا۔ اُتہج سینج جیرج اند لئے پرگٹا، ترے پنج میلا جوڑ جڑائیندا۔ اک اکیلا پھیرا پا، گھٹ گھٹ ڈیرہ لائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر آپ ہنڈھا، کلجگ اپنا بھیو چکائیندا۔ تو نو پندھ دئے مُکا، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ سنگھاسن اک سُہا، سوہاوت آسن لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ نہ کوئی دوسر ساجن سنگ، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ آد جگاد وجائے مردنگ، نام ندھانا اک دسائیا۔ صاحب سلطان سورا سرینگ، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، نرگن سرگن سرگن نرگن پندھ مکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سُنائے اپنا چھند، سوہلا ڈھولا آپے گائیا۔ لہنا دینا چکائے بتی دند، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ آتم پرما تم سچ اند، اند اند وچ رکھائیا۔ بہرم بھلیکھا دئی دویتی ڈھاپے کندھ، بہانڈا بہرم بھو بھٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر وڈا وڈ، بھیو کھئے نہ آئیندا۔ اپنے وچوں آپا کڈھ، آپے رنگ رنگائیندا۔ نرگن نرگن لڈائے لڈ، اپنی گود بہائیندا۔ بودھ آگادھا ایک چھند، دھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ لکھ چوراسی پائے بندھن بند، بندی خانہ نظر کسے نہ آئیندا۔ بھگت بھگوت سچ دوارے لئے سد در دروازہ آپ گھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہما اکھ آپ جنائیندا۔ سمرتھ پُرکھ مہما اکھ، کتنی کتھ نہ سکے رائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دس، چھوٹے بالے راہ چلائیا۔ نام اکھی پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیا۔ آنتر دیوے اکو رس، امرت آتم جام پیائیا۔ جوت نرنجن کر پرکاس، آد نرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر سدا رکھے سگلا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اکو منتر اکو پوجا اکو پاٹھ، ایشٹ دیو گر اک سمجھائیا۔ اکو چرن اکو کول اکو نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ اکو پتا اکو مات، اکو وست اکو دات، دیونہار اک ہو جائیا۔ اکو برہم اکو ذات، پاربرہم پرہ وند وندائیا۔ اکو مندر اکو کھاٹ، اکو بھیو رہیا گھلائیا۔ اکو منڈل اکو راس، گوپی کابن اک نچائیا۔ ایک بھوگ اک بلاس، ایک سیجا رہیا ہنڈھائیا۔ ایک شہنشاہ شاہو شاباش، ست پُرکھ نرنجن بے پرواہیا۔ ایک پوری کرے آس، جگ جگ اپنی دیا کھائیا۔ ایک ویکھے کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹائیا۔ ایک مقامے حق رکھے نواس، پروردگار سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنی دھار چلائیا۔

سمرتھ پُرکھ پرہ کھیل اولّا، بھيو ڪَٽِي نہ پائيندا۔ آد جُگادي اڪ اڪلا، سچڪھنڊ نواسي ويس وٿائيندا۔ گر اوتار پھڙائے پلا، پير پيغمبر گنڏھ پوائيندا۔ نام سنديس ساچا گھلا، جُگ جُگ اپنا حُڪم مٿائيندا۔ جوتي شبدي آپے رلا، روپ رنگ ريڪھ نہ ڪَٽِي رکھائيندا۔ وسنھارا جلا تھلا، گھر گھر اپنا ڏيرھ لائيندا۔ دھام سھائے اڪ اٿلا، محل اٿل آپ وسائيندا۔ اپنے ديپڪ آپے بلا، ديا باقي نہ ڪَٽِي رکھائيندا۔ سچ سينگھاسن ساچا ملا، سچڪھنڊ ساچے ڏيرھ لائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، سمرتھ اپنا کھيل ڪرائيندا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ بے آنت، ھير جو اپنا کھيل ڪرائيندا۔ ليڪھا جانے نار ڪنت، ڪنت ڪنٿول ويس وٿائيندا۔ سرشٽ سبائي بنائے بنت، وشن برہما شو سيو لگائيندا۔ گر اوتار دے دے مت، منتر اپنا نام درڙائيندا۔ بھيو ڪھلائے ساچے سنت، سنت ستگر رنگ رنگائيندا۔ گرھ تور ھوئے ھنگت، نون سو اکھڙ اڪ سمجھائيندا۔ ھير کا بھيو نہ جانے کوئي پنڌت، پڙھيا ھتھ ڪيسے نہ آئيندا۔ آد جُگاد رپے اکھنڊت، کھنڊ کھنڊ نہ ڪَٽِي ڪرائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، سمرتھ اپنا رنگ وکھائيندا۔ سمرتھ پُرکھ ھير ساچا رنگ، جگت نيتر نظر نہ آيا۔ اناد انادي وجائے مردنگ، گھر ساچے راگ الايا۔ آتم سيچ سھنجني اڪ پلنگ، پرم پُرکھ پرہ آپ سھائيا۔ آنتر آتم نچھر رس اند، ساچا جھرنا آپ جھرائيا۔ ڏئي دويتي ڏھا پے ڪنڏھ، کھنڊا کھڙگ اڪ چمڪائيا۔ پنج وڪارا ديويے دنڏ، ڪام ڪرودھ لوبھ موھ ھنڪار رھن نہ پائيا۔ گرُمکھاں تورے خانہ بندي بند، آپ اپنا بندھن پائيا۔ ڪر پرڪاس بن سورج چند، گھر گھر وچ ڪرے رُشنائيا۔ آتم پرماٿم گائے چھنڊ، سوھنگ ڏھولا اڪ سُنائيا۔ جنم جنم دي ٿئي گنڏھ، سُرتي شبدي لئے ملائيا۔ بن پانيو پائے ٿھنڏ، ترے گن اگني دئے بُجھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، سمرتھ اپني ڪل ورتائيا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ بدھاتا، سو پُرکھ نرنجن کھيل رچائيندا۔ ميٿنھار اندھيري راتا، ست ستوادي ساچا چند چڙھائيندا۔ نرگن سرگن چلائے ساچا راتھا، بن رتھوھي سيو ڪمائيندا۔ اڪ جنائے پوجا پائھا، اکھڙ وکھڙ آپ پڙھائيندا۔ بھيو چُڪائے تریلوڪي ناتھا، کوئن کوٽ تریلوڪي ناتھ اپني سيو لگائيندا۔ ھرجن ديويے سچ بھرواسا، چرن کول کول چرن اُپر دھول اڪو مان رکھائيندا۔ جُگ جنم دي پوري ڪرے آسا، منسا من ميٿ مٿائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ھير، آپ اپني ڪرپا ڪر، جُگ جُگ اپنا رنگ وکھائيندا۔ سمرتھ پُرکھ رنگ اپارا، نيتر نظر ڪيسے نہ آيا۔ جوتي جاتا جوت اُجيارا، نور نورانہ نور رُشنائيا۔ وسنھارا دھام نيوارا،

سچکھنڈ ساچے آسن لائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا مکھ چھپائیا۔ آد جگاد جگا جگتر دئے ہلارا، حکمی حکم آپ جنائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی کرے پارا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے گر اوتارا، پیر پیغمبراں نال ملائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا کرے کرائے کرنیہارا، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ نور الاهی ہو اُجیارا، سرشٹ سبائی سانجھا یارا، مکھ نقاب پردہ دئے اُٹھائیا۔ احباب رباب وجائے ستارا، چوڈاں لوکاں کھول کواڑا، چوڈاں طبقاں دئے جگائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیتر نین نین اگھاڑا، اکھ اکھ نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ داتا بے پرواہیا۔ سمرتھ داتا ایکنکار، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ سو پُرکھ زرنجن ہو تیار، ترے گن اتینا ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن پاوے سار، ہنگ برہم میل ملائیندا۔ ایکنکارا دے آدھار، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آد زرنجن کر اُجیارا، جوتی دیپک جوت جگائیندا۔ ابناسی کرتا بنھے چرن پیار، چرن سرن اک سمجھائیندا۔ سری بھگوان وکھائے ٹھانڈا دربار، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ پاربرہم پرہ کرے پیار، ساچی گودی آپ بہائیندا۔ برہم لیکھا اتم وار، ہر جو اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جگ چوکڑی پیتے چار، چار چار ونڈ ونڈائیندا۔ کوٹن کوٹ پیر پیغمبر کرن پکار، در سجدہ سیس جھکائیندا۔ کوٹن کوٹ گر اوتار، خالی جھولی آگے ڈائیندا۔ کوٹن کوٹ در درویش بنے بھکارا، الفی تن نہ کھئے رکھائیندا۔ کوٹن کوٹ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ روون زارو زار، نیتر نیناں دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ ایکنکارا بیٹھ سچے دربار، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ ویکھنہارا پُرکھ کرتار، ویس انیکا روپ وٹائیندا۔ حکمے اندر تیئی اوتار، جگ جگ اپنی دھار جنائیندا۔ حکمے اندر بول جیکار، ناؤن زرنکارا آپ سُنائیندا۔ حکمے اندر لکھ چوراسی کر تیار، ترے گن میلا میل ملائیندا۔ حکمے اندر شاستر سمرت وید پُران دئے اُچارا، حکمے اندر راگ لائیندا۔ حکمے اندر گیتا گیان دئے آدھار، حکمے اندر انجیل قرآن پڑھائیندا۔ حکمے اندر کھانی بانی پاوے سار، پرا پسنٹی مدھم بیکھری آپ سُنائیندا۔ حکمے اندر چارے کھانی دئے آدھار، اندج جیرج اُتبھج سینج بندھن پائیندا۔ حکمے اندر گھڑے گھڑ بھنے بھتہار، ہر کا بیو کھئے نہ پائیندا۔ جو آیا سو اُٹھ اُٹھ گیا اپنی وار، تھر کھئے نظر نہ آئیندا۔ دوئے جوڑ جوڑ کرن نمسکار، نو نمو سرب سُنائیندا۔ سجدہ سیس جھکے پروردگار، جگدیش اپنا حکم منائیندا۔ کاتب بنیا نہ کھئے لیکھار، لیکھ لیکھ لیکھا نہ کھئے جنائیندا۔ سرشٹ سبائی اتم گئی ہار، ہر ہر روپ نظر کیسے نہ آئیندا۔ نو کھنڈ پرثمی کرے وبھچار،

دھیرج جت نہ کھئے جنائیندا۔ کوڑ کڑیارا نین سنگار، سچ سُچ رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ گر کا شبد نہ کھئے پیار، گرُو ہٹ نہ کھئے وکھائیندا۔ پیر پیغمبر گئے ہار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سمرتھ اپنا راہ چلائیندا۔ سمرتھ پُرکھ لائے مگ، پننہ اپنا اک جنائیا۔ جن بھگتاں درس دکھائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنا میل ملائیا۔ نرمل جوتی جائے جگ، اگیان اندھیر مٹائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چُکائیا۔ اک بنائے ساچی جد، وشو اپنا روپ درسائیا۔ دین مذہب ورن گوت پار کرائے حد، گھر اکو اک دئے وڈیائیا۔ کوڑی کِریا وچوں کڈھ، جھوٹھا ناتا دئے تڑائیا۔ آتم پرما تم گرہ مندر ساچے لے سد، گھر حُجرہ دئے وکھائیا۔ بودھ اکادھ اگتی دُھن آتم وجے ند، انادی راگ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سمرتھ اپنا راہ وکھائیا۔ سمرتھ پُرکھ وڈ بے آنت، بے آنت بے آنت آپ اکھوائیندا۔ اپنی مہا گنائے اگت، لیکھا لیکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ کلجگ ویکھنہارا آنت، اتم اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سمرتھ اپنا راہ چلاؤنا، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ نو نو چار پندھ مُکاؤنا، لوک مات رہن نہ پائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار ایکا در بہاؤنا، گھر ساچا اک سہائیا۔ اکھر وکھر اک پڑھاؤنا، نیش اکھر کرے پڑھائیا۔ ساچا منتر اک چاؤنا، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیا۔ تُو ہی تُو سب نے گاؤنا، دو جا نظر کھئے نہ آئیا۔ نو کھنڈ پرتھمی شبد نشانہ اک جھلاؤنا، شاہ پاتشاہ بیٹھن سیس جھکائیا۔ دُھر فرمانا اک سُناؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ بھگت ودھان اک بناؤنا، ترمیم سکے نہ کھئے کرائیا۔ جگت تقسیم بند کراؤنا، دین مذہب نہ کھئے لڑائیا۔ الفیے وقت چُکاؤنا، چو داں ودیا نین شرمائیا۔ تی پنج اپنے کھاتے پاؤنا، پینتیس اکھری پردہ لاپیا۔ بونجا اکھر راہ وکھاؤنا، باون ایکا حُکم ورتائیا۔ آد پُرکھ نرنجن نظری آؤنا، دوسر کھئے رہن نہ پائیا۔ درد دُکھ بھہ بہنجن درد ونداؤنا، بن دردی پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں نیتر ایکا انجن پاؤنا، نام انجن نال مہکائیا۔ سچ سروور مجن آپ کراؤنا، اٹھسٹھ ناتا دئے تڑائیا۔ آتم پرما تم پردہ لائنا، بھيو ابھیدا آپ کھلائیا۔ شاستر سمرت وید پُران نہ کھئے پڑھاؤنا، بن پڑھیاں لیکھا دئے مکائیا۔ راتیں ستیاں درس وکھاؤنا، جاگدیاں اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سمرتھ اپنا بھيو کھلائیا۔ سمرتھ پُرکھ بھيو کھول، ابھید آپ جنائیندا۔ لکھ چوراسی تولے تول، تولنہارا پھیرا پائیندا۔ آد آنت رہے اڈول، ڈل کدے نہ جائیندا۔ کلجگ اتم سچکھنڈ دوار دیوے کھول، ستجگ ساچا

راہ چلائیندا۔ سرِشٹ سبائی رہی انہول، ہر کا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ ابناسی کرتا آتم پر ماتم وسے کول، دوئی پردہ آپے لائیندا۔ گھر گھر وجے
 مردنگا ڈھول، انحد نادى ناد سُنائیندا۔ امرت آتم دیوے پاہل، رس رسنا اک چکھائیندا۔ اُلٹا کرے ناہہ کول، جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنا کھیل کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر کھیلے کھیل، کھیلنہارا بے پرواہیا۔ میل ملائے گرو گُر چیل، گُر چیلایا ایکارُوپ
 وکھائیا۔ ایتھے اوتھے سجن سہیل، ہر ساچا سنگ ہو جائیا۔ آد زرنجن چاڑھے تیل، جوت زرنجن سگن منائیا۔ کلجگ اتم آیا ویل، ویلا
 گیا ہتھ نہ آئیا۔ لکھ چوراسی پائے نکیل، رائے دھرم ہتھ پھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔
 سمرتھ پُرکھ دُھر فرمانا، ایک ایک جنائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راج راجانا، دُھر درباری ویکھ وکھائیندا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ
 کھئے ٹکائیندا۔ سب نوں مٹنا پئے بھانا، بھانے وچ آپ بھوائیندا۔ کلجگ مٹے کوڑ نشانہ، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ سرِشٹ سبائی ایکا گانا،
 آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ کھیلے کھیل دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی دھار وکھائیندا۔ زرنجن سرگن سرگن زرنجن پھرے بانا، بان انیالا تیر چلائیندا۔
 آتم پر ماتم مارے نشانہ، بجر کپائی توڑ ٹرائیندا۔ گھر مندر سُنائے ساچا گانا، انحد راگی راگ سُنائیندا۔ اک وکھائے پد زربانا، آدھ وچکار نہ
 کھئے اٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ اپنا کھیل وکھائیندا۔ سمرتھ پُرکھ پرہہ کرنے یوگ، یگتی اپنے ہتھ رکھائیا۔
 لیکھا جانے لوک پرلوک، اون گون ترے بھون رہیا سہائیا۔ وشن برہما شو آت آت گائن ہر سلوک، سو بلا گُر اوتار پیر پیغمبر رہیا پڑھائیا۔
 لکھ چوراسی ایک اوٹ، ایک ایشٹ دئے درڑھائیا۔ سچکھنڈ دوار قلعے کوٹ، ایک بنک دئے وکھائیا۔ کر پرکاس زرمل جوت، بمل جوت
 کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ لیکھا دئے چکائیا۔ کلجگ لیکھا چکے گُرمکھ، گُر ستگر آپ چکائیندا۔
 جنم جنم دا میٹے دُکھ، دُکھ دلدر رہن کھئے نہ پائیندا۔ سفل کرائے مات ککھ، دس دس ماس لیکھا مول چکائیندا۔ اُجل کرے جگت مُکھ،
 مُکھ سوہنگ ہنسا جاپ چپائیندا۔ ناتا تئے اُلٹا رُکھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ اپنی گودی لئے چُک، چُک چُک خوشی منائیندا۔
 پاربرہم سورپیر شہنشاہ ایک پیا بک، بھبک دو جہان لگائیندا۔ کلجگ اتم پینڈا رہیا مُک، بن پاندھی آپ مکائیندا۔ ہر کا بھانا جائے نہ
 رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ مانکھ بوٹا رہیا سُک، ہریا سینچ نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ

پُرکھ اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ سمرتھ پُرکھ سرب گن بھرپور، بھرپوری ہر اکھوائیا۔ اتم پرگٹ ہویا حاضر حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں میلے آپ ضرور، ظاہر باطن کر رُشنائیا۔ جگت اندھیرا کرے دُور، نرگن جوت کر رُشنائیا۔ مایا ممتا ناتا توڑے کوڑ، کوڑی کِریا دئے کھپائیا۔ کوئی نہ کھائے گائے سُر، سب دی شرع دئے مٹائیا۔ جن بھگتاں بخشے آپ قصور، پچھلا لہنا جھولی پائیا۔ ہر سنگت بھرے ساچا پور، بیڑا اپنے کندھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمرتھ پُرکھ اپنی کل ورتائیا۔ سمرتھ پُرکھ ورتے کل، کلجگ بھیو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن کرے اچھل اچھل، چھلہدھاری اپنا ویس وٹائیندا۔ جگ چوکرے شبد سندیسے رسیا گھل، گر اوتار پیر پیغمبر سیو لگائیندا۔ کلجگ اتم آیا چل، نرگن ویس وٹائیندا۔ سمبل ڈیرہ بیٹھا مل، گوبند چپلا گر ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، مہابلی اپنا پھیرا پائیندا۔ مہابلی سری بھگوان، دوسر کھئے نظر نہ آئیا۔ جودھا سُرپیر بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ سمبل وسے دھام مکان، گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ وید ویاسا ہونے حیران، پوت سپوتا براہمن گوڑا ناؤں دھرائیا۔ محمد جھک جھک کرے سلام، امام امامان نور رُشنائیا۔ عیسیٰ دوتے جوڑ کرے پرنام، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ موسیٰ بھلے سچ نشان، نیتر نین نہ سکے اُٹھائیا۔ نانک نرگن پُرکھ اکالا ملے آن، سچکھنڈ وجے ودھائیا۔ کلجگ آنت ہونے پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیا۔ شہنشاہ شاہو بھوپ راج راجان، لکھ چوراسی رعیت ویکھ وکھائیا۔ سچ سندیسہ ایک دیوے حکمران، حق حقیقت دئے سمجھائیا۔ لاشریک پرگٹ ہونے مہربان، مہربان پیدو بی خیر یا اللہ الہی نور دھرائیا۔ سچ مُصلا زمیں اسمان، اکو مسلہ لہنا دینا چُکائے انجیل قرآن، کایا کعبہ دو دو آہ پردہ دئے اُٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دستگیر دست اپنا لئے ملائیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر پروردگارا، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کلجگ اتم پار کنارہ، چوڈاں طبق ویکھ وکھائیا۔ صدی چوڈھویں آئے ہارا، جت کھئے رہن نہ پائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہونے خوارا، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھائیا۔ سادھ سنت روون زارو زارا، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ اپنی کل ورتائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جگادی اک پسارا، جگا جگنتر ویکھنہارا، نت نوت لئے اوتارا، بھگتاں پت کرے کھیل نیارا، ابناسی اچت ہو اُجیارا، ساچی رت لوک مات آپ مہکائیا۔

ہر مندر ساچا ساڈھے تِن ہتھ، گرو گُردیو کئے سمجھائیا۔ پُرکھ ابناسی آوے نَس، جوں نانک نرگن ملیا چائیں چائیا۔ انگد اندر
 نانک وس، بھيو ابھیدا دئے کھلائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، لیکھا لیکھ دئے جنائیا۔ نانک گوہند منگی منگ، پرہ آگے جھولی ڈاہیا۔
 سرِشٹ سبائی ہوئی ننگ، پردہ کئے نہ سیس رکھائیا۔ جگت وکارا ہویئے جنگ، سانت ست نہ کئے وڈیائیا۔ دئی دویتی ہوئی کندھ، بھانڈا
 بھرم نہ کئے بھٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے در اک عرضوئا۔ پُرکھ ابناسی ہر مہربانا، اپنی
 دیا کھائیندا۔ اتر اتر دئے گیانا، نانک گوہند آپ سمجھائیندا۔ جگا جگنتر میرا کھیل مہانا، بھيو کئے نہ پائیندا۔ وسنہارا سچ مکانا، سچکھنڈ
 سچا آپ وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھيو ابھیدا آپ کھلائییندا۔ بھيو ابھيو گرو گُردیو گُردیو سورا، ہر ستگر آپ
 جنائیندا۔ لکھیا لیکھ کرے پورا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ ساچا مندر اک حضورا، ہر جو ہر ہر آپ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، نانک جوتی گوہند ویس وٹائیندا۔ گوہند ویس اولا ہر ہر، پُرکھ اکال دئے وڈیائیا۔ میل ملواو ساچے گھر گھر، مل
 مل خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گوہند گوہند ربیا سمجھائیا۔ گوہند منگے دان، پُرکھ اکال آگے جھولی ڈاہیا۔
 دیونہارا سری بھگوان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ کلجگ اتم کھیلے کھیل مہان، بھيو کئے نہ پائیا۔ تیرا ناؤں کرے پردھان، شبد ڈنکا اک وجائیا۔
 ہر مندر ویکھے ہر جو آن، تیرا بنک سہائیا۔ چرن ٹکائے سری بھگوان، ہر کا چرن نظر کیسے نہ آئیا۔ گرو گرتھ گُردیوے گیان، بن گُردیو
 شبد بوجھ نہ پائیا۔ ڈنکا وجائے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ جگائیا۔ کل کلکی لے اوتار، کلگی توڑا سیس ٹکائیا۔ سستے اُپر
 لائے ہوڑا نرگن سرگن کھیل کرے مہان، کھیلنہارا دس کیسے نہ آئیا۔ جس دا نانک گایاگان، سوہنگ اکھڑ کر پڑھائیا۔ جس نوں گوہند کرپا
 پروان، چلہ تیر ہتھ کمان اٹھائیا۔ سو صاحب ستگر ہر مندر وسے آن، اپنا چرن ٹکائیا۔ کرے کھیل نوجوان، پردھ بال نہ روپ وٹائیا۔
 تخت نواسی راج راجان، شہنشاہ شاہو بھوپ اک اکھوائیا۔ ویہ سو ویہ بکرمی راہ تکے بن انجان، کون ویلا ہر جو دئے سہائیا۔ جن بھگتاں
 ملے آن، گُرمکھاں مکھ اُجل دئے کرائیا۔ گُرسکھاں دیوے اک دھیان، جگت گیان نہ کئے درڑائیا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم مل مل خوشی منان،
 گھر ملے گوہند سچا مابیا۔ گوہند میلا کرے سری بھگوان، ملیا میل وچھڑ نہ جائیا۔ ساڈھے تِن ہتھ مندر سوہے اک مکان، جس مندر

اندر گوبند اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، وسنہارا ساچے گھر، گھر محلہ اک اکلّا اُچ اٹلا سمبل نگری سچ سمگری جوت اِکگری اکال مؤرت نرگن صُورت ناد تُریا بن طرز تال وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سمبل ویکھ چائیں چائیا۔

★ ۲۵ بھادروں ۲۰۱۹ بکرمی جریئل سنگھ، نچھتر سنگھ شاہ والا ضلع فروزپُری ★

پرماٹما آتما لئے کھوج، جن بھگت دئے وڈیائیا۔ سنت سجن جو رہے لوچ، نیتز نینان درس دکھائیا۔ جگت وِدیا جو پڑھ پڑھ رہے سوچ، سوچ وچ کسے نہ آئیا۔ وسنہارا پُشکر لکھن کرُوج، جنبو ڈیرہ لائیا۔ سان سلمل نہ کھئے ----- کشا بھیو نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پرماٹم آتم کھیل اپارا، ہر جو ہر ہر آپ کرائیندا۔ آد جُگادی لکھ چوراسی دھارا، جُون اجُونی رُپ وکھائیندا۔ جُگا جُگنتر نرگن سرگن لے اوتارا، سرگن نرگن بوجھ بوجھائیندا۔ نام ندھانا بول جیکارا، جے جیکار آپ سُنائیندا۔ بھگتن میلا دُھر دربارا، دُھر درگاہی آپ کرائیندا۔ کھولنہارا بند کواڑا، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ محل اٹل سچ منارا، سوبھاؤنت آپ سہائیندا۔ کر پرکاس ایکنکارا، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ رو سس کرن نمسکارا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن ساچا بھیو چُکائیندا۔ پرماٹما آتم وسے کول، گھر گھر وچ رہیا سہائیا۔ آد جُگاد رہے اڈول، نہ سکے کھئے ڈلائییا۔ لکھ چوراسی کرنہارا گھول، اندج جیرج اُتبھج سیتج کرے لڑائیا۔ ست دوارا ایکا کھول، بھگت بھگونت دئے پڑھائیا۔ دیوے وست اک انمول، نام ندھانا آپ ورتائیا۔ سوہنگ اکھڑ ساچا بول، آتم پرماٹم کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا رنگ آپ رنگائیا۔ آتم پرماٹم پائے بندھن، بندی خانہ نہ کھئے رکھائیندا۔ تلک للاٹی ایکا چندن، چند چادنی مکھ شرمائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنت ہارا تُئی گنڈھن، گنڈھ اپنی اک وکھائیندا۔ ویکھنہارا برہمنڈ برہمنڈن، برہمانڈ کھوج کھوجائیندا۔ لیکھا جان تریلوکی نندن، لوآن پُریاں پھیرا پائیندا۔ دین دیاں سدا بخشندن، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام چلہ تیر

کمندن، ساچا بھٹھا آپ اُٹھائیندا۔ ست ستوادی ست پُرکھ نرنجن وجائے اک مردنگن، نام مردنگا ہتھ اُٹھائیندا۔ کوڑی کریا کرے کھنڈن،
 کھڑگ کھنڈا اک چمکائیندا۔ نانا توڑے بھکھ ننگن، بھکھیاں بھکھ آپ مٹائیندا۔ اک جنائے پرمانندن، نیج آتم رس وکھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پرما تم کھیل کرائیندا۔ پرما تم آتم ویکھے میت، مٹر پیارا کھیل کرائیندا۔ کایا مندر اندر سچ مسیت، ساچا
 دیہرا سوہا پائیندا۔ صاحب ستگر سستا اک انڈیٹھ، اپنی کروٹ نہ کھٹے بدلائیندا۔ اٹھ پھر گائے گیت، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیندا۔ آتم پرما تم
 بٹھ پریت، پریتیوان دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی پرکھ نیت، گرہ گرہ پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اہل بھل کدے نہ جائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پرما تم بھیو چکائیندا۔ آتم پرما تم چاڑھے رنگ، رنگ ایک ایک وکھائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں
 لوآں پُریاں پار لنگھ، لکھ چوراسی مانس مانکھ دئے وڈیائیا۔ ایک ڈوری ست پتنگ، گر شبیدی آپ اڈائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، آتم پرما تم کھوج کھوجائیا۔ آتم پرما تم ڈونگھا ساگر، گھر گھر وچ آپ اُپائیندا۔ آپ وسائے کایا گاگر، ساڈھے تن ہتھ ویس
 وٹائیندا۔ بھگت بھگوان بنائے سچ سوڈاگر، ساچا ونج اک کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پرما تم بھیو چکائیندا۔
 آتم پرما تم چکے اوہلا، پردہ وچ رسن نہ پائیا۔ نرگن گائے نرگن سوہلا، سرگن ڈھولا راگ الاٹیا۔ کرنہارا اٹا کولا، کول کولی مکھ اٹائیا۔
 دیوے وڈیائی اُپر دھولا، دھرنی دھرت بھیو سہائیا۔ آد جگادی نور الہی اولّا، عالمین ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، پرما تم آتم پرما تم ایک گھر وسائیا۔ آتم پرما تم سچ گھر وسیرا، مندر اکو اک وکھائیندا۔ وسنہارا نیرن نیرا، دور ڈراڈا پنڈھ
 مکھائیندا۔ جگ چوڑی دیونہارا گیتا، گیتا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی چکائے جھیرا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم
 پرما تم ونڈ ونڈائیندا۔ آتم پرما تم ونڈے ونڈ، بھیو کھٹے نہ آئیندا۔ پرما تم وسے سچکھنڈ، سچکھنڈ دوارے سوہا پائیندا۔ آتم وسے جیرج انڈ،
 اُتبھج سینج وچ سمائیندا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، صاحب سلطان ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا
 بھیو آپ کھلاٹیندا۔ آتم پرما تم بھیو دس، پردہ آپ اُٹھائیا۔ نرگن نرگن سرگن اندر وس، واسدیو اک سمجھائیا۔ آتم دیو پرما تم پیار جائے پھس،
 بندھن اکو اک رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پرما تم پُرکھ اپنا ویس وٹائیا۔ پرما تم پُرکھ، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔

نرگن آتما لکھ چوراسی سکھ، گھر گھر وچ رہیا چھپائیا۔ پنج تت کایا ماٹی مانس مانکھ، رکت بوند کر کرمائیا۔ من مت بُدھ دھوواں رہیا
 دھکھ، گرہ مندر اندر آپ ٹکائیا۔ ست سروپ بیٹھا لک، بھوپ نظر کیسے نہ آئیا۔ چارے کوٹ اندھیرا گھپ، ساچا چند نہ کئے رُشنائیا۔
 صاحب ستگر ہر سلطانا وڈ مہربانا جن بھگت دوارے پئے اٹھ، نرگن اپنا روپ دھرائیا۔ ٹھاکر سوامی جائے تھ، مہربان مہر نظر اٹھائیا۔
 کوڑی کریا کڈھے کٹ، ایکا ڈنکا رہیا وجائیا۔ جن بھگتاں رہیا گھر گھر پُچھ، در در پھیرا پائیا۔ ناتا جڑیا جوں مات پُت، پتا پوت سہج
 سکھدائیا۔ کلجگ انت سہائے رت، رت زٹری آپ مہکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، ابناسی دھار چلائیا۔ ہرجن دیوے ساچا سکھ، آتم
 پرما تم میل ملائیا۔ لہنا چکے مات گریہ اُلٹا رُکھ، دس دس ماس نہ اگن تپائیا۔ اپنی گودی لئے چُک، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ آدھ وچکار نہ
 دیوے سٹ، شوہ دریا نہ کئے رُڑھائیا۔ اک وکھائے ساچا کوٹ، قلعے بنک دئے وڈیائیا۔ کر پرکاس نرمل جوت، پرما تم پردہ دئے اٹھائیا۔ آتم
 درشن رہی لوچ، لوچا پوری آپ کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو اپنے بتھ رکھائیا۔ پرما تم آتم رکھی آسا، آسا
 اکو اک جنائیندا۔ نرگن سرگن سچ بھرواسا، دھیرج دھیر دھرائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشا، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی
 نرگن نور جوت پرکاسا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ دو جہان منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ گویا کاہن پائے راسا، ساچی سخیاں ناچ نچائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ پرما تم آتم کھیل مہان، گھر گھر وچ آپ کرائیا۔ ساچا میلا گویا کاہن، نرگن
 نرگن بندھن پائیا۔ سرت سوانی سینتا شبد گر ملے رام، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ نام بنسری سنے کان، مدھر دھن اک سُنائیا۔ کھیلے
 کھیل سری بھگوان، بھگون اپنا بھیو چُکائیا۔ راگ ناد ہون حیران، چھٹی بیٹھے مُکھ شرمائیا۔ دھر سندیسہ دیوے آن، پیر پیغمبر کرے
 پڑھائیا۔ تخت نواسی نوجوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ کرے کھیل وچ جہان، جیون جگت دئے جنائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، بن
 نیتر نین ملائیا۔ سچا دئے اکو کان، آتم پرما تم پرما تم آتم کر پڑھائیا۔ سوہنگ شبد سچ نشان، سو ستگر آپ جھلائیا۔ آپا چین پاوے
 مان، مانس دیونہار وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پرما تم بندھن پائیا۔ آتم پرما تم کھیل اپارا، گرہ مندر آپ
 کرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پسارا، گھٹ گھٹ ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے دھر دربارا، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ پاوے سار ساڈھے تن

ہتھ منارا، کایا ماٹی بنک سہائیندا۔ ویکھنہارا ڈونگھی غارا، کایا کوری بھوری پھول پھولائیندا۔ گرمکھ گر گر دئے سہارا، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ دو جہاناں پاوے سارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پر ماتم آپ جگائیندا۔ آتم پر ماتم جگائے سوئی، ایکا اکھ کھلایا۔ درگاہ ساچی دیوے ڈھوئی، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھایا۔ گرمکھ ورا جانے کوئی، جس جن اپنی بوجھ بھجھایا۔ نار بہتار کبیرا لوئی، سُرتی شبہ کرے کڑمائی۔ ساچا بیج رسیا بوئی، پت ڈالی پھل مہکائی۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پر ماتم لے جگائیا۔ آتم جاگے ہوئے ویراگے، برہوں روگ اک وکھائیندا۔ میل ملاوا کنت سہاگے وڈ وڈ بھاگے، گرہ مندر ویکھ وکھائیندا۔ ہنس بنائے کاگے دھووے داغ، دُرمت میل دھوائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کاڈھ، چرن کول کرائے لاڈے، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ نام سُنائے بودھ اگادھ، دیونہار ساچی دادے، وست اموک آپ ورتائیندا۔ گرمکھ سجن ساچے سادھ، میل ملائے مادھو مادھ، موہنی اپنا رُپ وٹائیندا۔ پاوے سار برہم برہمادے، شبہ آگم وچائے نادے، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپ سُنائیندا۔ بھگت دوارے ہو وسادے، بسمل اپنا رُپ وکھائیندا۔ کلجگ آنت سُنے فریادے، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پر ماتم آپ جگائیندا۔ آتم پر ماتم دے ہلارا، ایکا رنگ وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول کواڑا، گرہ مندر آپ وڈیائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، ہر سجن آپ جگائیندا۔ سیوک سیوادار بن بھکھارا، گھر اکو الکھ جگائیندا۔ منگے منگ وچ سنسارا، آگے اپنی جھولی ڈاپیندا۔ سچ پریتی ملے آدھارا، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پر ماتم آپ ملائیندا۔ آتم پر ماتم کھولے اکھ، نیتر نین کھلایا۔ نرگن داتا ہو پرتکھ، اپنا بھیو چُکائیا۔ شبہ آگمی بول الکھ، ساچا نعرہ دئے سُنائیا۔ اک دوجے نالوں ہوئے وکھ، اتم اپنا میل ملائیا۔ بھگت بھگونت پت لے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ایکا مندر جان وس، سیج سہنجنی اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پر ماتم لے جگائیا۔ آتم اٹھی اٹھ اٹھ رووے، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا نظر نہ آئے کھئے، سرشٹی کاگ وانگ کُرائیا۔ سچ مُحبّت کرے نہ کوئی موہے، نانا تٹنا خلق خُدائیا۔ پھر پھر تھکی جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ جوہے، اُچے تُلے پربت پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، ڈھپہ پئی سرنائیا۔ آتم اٹھی کرے پُکار، بھڑی بھڑی کُرائیا۔ پرہہ وسریا

سچا یار، کوڑا ناتا رہن نہ پائیا۔ نو نو دے دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چمکائیا۔ میں پھر پھر تھکی آر پار کینار، کنارہ کھئے نظر نہ آئیا۔
 پڑھ پڑھ تھکی شاستر سمرت وید چار، گیتا گیان انجیل قرآن نال رلائیا۔ میری آسا پوری کرے نہ کوئی وچ سنسار، سنسا سکے نہ کھئے
 مٹائیا۔ کھلڑے کیس در درویش رووے دھاہاں مار، مینڈھی سپس نہ کھئے گندائیا۔ نیتز نین کجلا نہ کھئے دھار، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن ہونے نہ کھئے سہائیا۔ آتم رووے گرلاوے، کوک کوک سنائیا۔ کلجگ اتم دکھڑا کھاوے،
 پرہوں روگ لگائیا۔ بھگت سنت دہ دشا اٹھ اٹھ دھاوے، ساچا در نظر کھئے نہ آئیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ جا جا نہاوے، ڈرمت میل نہ کھئے
 دھوائیا۔ امرت سندھیا اٹھ اٹھ گاوے، رسنا جہوا نال صلاحیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تڈھ بن
 اور نہ کھئے تھائیا۔ تھان تھنتر ویکھیا جگ، نیتز نین کھلایا۔ نو کھنڈ پرتھی اکو آگ، امرت میگھ نہ کھئے برسایا۔ تتی وا رہی وگ، پون
 أنجا رہی جلا یا۔ کھئے نہ بنے ساچا تگ، ست ستوادی سگن نہ کھئے منایا۔ ہنس ہونے اتم کگ، کاگ کاگ وانگ کرلایا۔ گرمکھ ورلے
 منگن منگ، پرہہ ساچا ہونے سہایا۔ اکو دیوے نام انند، رس رسنا رہے نہ رایا۔ جنم جگ دی ٹٹی دیوے گنڈھ، آپ اپنے انگ لگایا۔
 کلجگ اودھ رہی ہنڈھ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ پھرے دروہی نو کھنڈ، ست دیپ کرلایا۔ میں نانی ہونے رنڈ، ہر کنت نظر نہ آیا۔ کر
 کیرپا ستگر پا ٹھنڈ، میرا دکھڑا درد مٹایا۔ چوتھے جگ کٹیا پنڈھ، ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیرا راہ تکایا۔ میرا نظر نہ آئے کوئی بتی دند،
 رسنا مکھ نہ کھئے رکھایا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ نہ پاواں ڈنڈ، نیوں نیوں سپس نہ کھئے جھکایا۔ ٹوں صاحب سدا بخشنند، گن اوگن نہ
 کھئے جنایا۔ میرا توڑ خانہ بند، بندی خانہ رہے نہ رایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے ملے
 سرنایا۔ میں نانی کوچھی کملی، بڈھ ہین رہی کرلایا۔ ایکا دینی سچ تسلی، تسبیح مالا ہتھ نہ کھئے رکھائیا۔ در در پھراں اک اکللی، سجن
 نظر کھئے نہ آئیا۔ پرہوں کٹھی ہونے جھلی، تیری جھلک کھئے نہ پائیا۔ سکدی جائے اگنی کلی، کلجگ تتی وا رہیا لگائیا۔ چار کنت پھراں
 ہو ہو جھلی، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرا دکھڑا دے مٹائیا۔ میرا دکھڑا کٹ بھگوان، تیرے آگے
 میری عرضوئیا۔ میں بالی بڈھ انجان، میری چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ ٹوں صاحب سچا سلطان، ہتھ تیرے وڈیائیا۔ میں چار کنت پھر پھر

ہوئی حیران، ہر کا پوڑا نظر کھئے نہ آئی۔ جینہ دیکھاں تہ جیو شیطان، شرع کرے لڑائی۔ رسنا جہوا پڑھ پڑھ سارے گان، پردے کھئے نہ
 سکے وسائیا۔ تیرا نظر نہ آئے سچ مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکائیا۔ در تیرے
 رکھی اکو اوٹ، میرے صاحب سچے سلطانا۔ جگت زانی کڈھ کھوٹ، ایکا دینا برہم گیانا۔ کر پرکاس نرمل جوت، برہم پاربرہم سمانا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل نوجوانا۔ نوجوان سری بھگوان، اپنی دیا کھائیندا۔ گرسکھ آتم کر پروان، سچ
 پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ اٹھ سپتری کر دھیان، نیتر نین اک کھلائیندا۔ ساچا مندر سچ مکان، گرہ اپنا آپ وکھائیندا۔ دیا باقی نور نوران،
 کملاپاتی آپ جگائیندا۔ ساچا ساقی پیائے جام، امرت پیالہ ہتھ پھڑائیندا۔ اک وکھائے سچ نشان، ست پُرکھ زرنجن آپ جھلائیندا۔ نیتر کھول
 ویکھ بھگوان، ہر جو ہر ہر پھیرا پائیندا۔ تیرا میلا وچ اسلام، اسم اعظم آپ وکھائیندا۔ تیرا کھیل الہی کلام، کلمہ نبی آپ پڑھائیندا۔
 تیرا بھیو سچ پیغام، آیت شرعیت آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ آتم آپ ملائیندا۔ گرسکھ آتم پھڑ پھڑ
 میت، ہر اپنی دیا کھائیندا۔ اٹھ ویکھ پرہ ساچے دی ساچی ریت، جس دا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جس وکھائی جگت مسیت، مُصلا بیٹھاں
 اک وچھائیندا۔ گوبند نال بندھائی پریت، چار کھاری روپ وٹائیندا۔ انت نشانہ دس کے گیا ٹھیک، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ پروردگار آئے
 لاشریک، شرکت سب دی آپ گوائیندا۔ اپنی نیہائے سچ پریت، پریتیوان بھل کدے نہ جائیندا۔ اچ دا پیر گائے اکو گیت، تون میرا میں تیرا
 تیرا میرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ سوہنگ روپ سدا اتیت، آتم پرماٹم ناؤں دھرائیندا۔ کلجگ اتم جائے بیت، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر اپنا اک وکھائیندا۔ گرسکھ آتم اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ جنم جنم دا دھووے داغ،
 نرمل نرمل آپ کرائیندا۔ دُور دُراڈی کٹ کے آئے واٹ، بن پاندھی پندھ مکھائیندا۔ گرمکھ ویکھے سیجا کھاٹ، آتم آتر پھیرا پائیندا۔ ساچی
 گاؤنی اک گاتھ، سکھیا سچ سچ درڑائیندا۔ ملیا میل پُرکھ سمراتھ، سو پُرکھ زرنجن پھیرا پائیندا۔ سگل وسورے جائن لتھ، جنم مرن پھند
 کٹائیندا۔ لہنا دینا چکے ہتھو ہتھ، جگت ادھار نہ کھئے کرائیندا۔ ساچا مارگ رہیا دس، بھیو ابھید کھلائیندا۔ آتم پرماٹم ہو ہو وس، وستو
 اپنی اک ورتائیندا۔ سوہنگ ڈھولا گاؤنا جس، آتم پرماٹم صفت صلاحیندا۔ ایکا مندر جانا وس، گھر اکو اک وڈپائیندا۔ اکو پینا امرت

رس، دوجا رس نہ کھئے چکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرسکھ آتم آپ ترائیندا۔ گرسکھ آتم چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا خوشی منائیا۔ کلجگ اتم ملیا بے پرواہ، بے پرواہی اپنی رہیا وکھائیا۔ جس نوں پیر پیغمبر کہندے رہے خُدا، آکاش آکاشاں اُپر رہیا سائیا۔ جس نوں گُر اوتار کہندے سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لا، محل اٹل سوہیا پائیا۔ سو شہنشاہ شاہ پاتشاہ کلجگ اتم پھیرا پا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ گُرمکھ سجن گھر گھر رہیا جگا، پھڑ پھڑ باہوں آپ اٹھائیا۔ آتم پر ماتم رہیا ملا، مل مل خوشی کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہار سدا وڈیائیا۔ گُرمکھ آتم پئی ہس، پرہہ ملیا سہج سُکھدایا۔ بن ڈوریوں گیا پھس، پریم بندھن اک رکھایا۔ کلجگ آنت نہ جائے نس، گُرمکھ گھیرا رہے پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہر نظر اک اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی بے نظیر، نظر اپنی اک اٹھائیندا۔ گُرمکھاں توڑاں آنت زنجیر، شرع زنجیر نہ کھئے رکھائیندا۔ بدلنہارا تقدیر، تدبیر اپنی آپ جنائیندا۔ سوہنگ نام سچ اکسیر، ساچے ہٹ وکائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے دھیر، سانتک ست ست وکھائیندا۔ مُرشد مُرید ملے ساچا پیر، دستگیر ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گُرمکھ آتم پر ماتم وچ سمائیندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ظاہر باطن اپنا حُکم ورتائیندا۔

☆ ۲۶ بہادروں ۲۰۱۹ یکرمی مسّا سنگھ دے گرہ نؤرنگاباد ضلع امرتسر ☆

سریشٹ سبائی ناتا کشٹ، سُکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ راج راجاناں بڈھی ہوئی بھرسٹ، انہو روپ نہ کھئے رکھائیندا۔ ست ستوادی بھلیا ایشٹ، گردیو نہ کھئے منائیندا۔ آنتر آتم نہ کھلی دریشٹ، ست سنتوکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں ویکھنہارا، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پسارا، نرگن ویکھے تھاوں تھائینا۔ ایکنکارا وڈ بلکارا، دھر فرمانا حُکم جنائیا۔ آد نرنجن ہو اُجیارا، نورو نورو نؤر نؤر درسائیا۔ ابناسی کرتا جودھا سؤریپر بلکارا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ سیری بھگوان سچ نشانہ مارے ایکا وارا، دو جہاناں تیر چلائییا۔ پارپرہم پرہہ ویکھنہارا، بن نیناں ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی

کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر شاہ پاتشاہ، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ جگ چوڑی راہ چلا، نت نوت ویس
 وٹائیندا۔ مارگ پنٹھ آپ لگا، رہبر اپنا رنگ رنگائیندا۔ جیو جنت جگت سمجھا، یگتی اپنی آپ درڑائیندا۔ بھگت بھگونت میل ملا، آتم
 پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ سچ سگندھی اک وکھا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل پُرکھ اکم،
 الکھ اگوچر آپ کرائیا۔ جگ چوڑی بیڑا بنھ، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ دیونہارا نام دھن، وست امولک آپ ورتائیا۔
 سُنونہارا راگ کن، انحد نادى ناد و جائیا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نرگن جوت جوت رُشنائیا۔ گرمکھاں بیڑا دیوے بنھ، کندھ اپنے
 بھار اٹھائیا۔ کوڑ راجا دیوے ڈن، لوک مات رہن نہ پائیا۔ گڑھ ہنکاری دیوے بہن، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر ہر نرنکارا، دوجا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جگ چوڑی ہو تیارا، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔
 سرگن میلا وچ سنسارا، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ شبد اگتی دے ہلارا، اناد انادی راگ سُنائیندا۔ برہم پاربرہم پاوے سارا، اُتہج سینج
 جیرج اندج ایکا گود سہائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دکھ درد
 ویکھ وکھائیندا۔ دکھ درد ویکھے بھہ بہنجن، بھہ بہیانک ہونے سہائیا۔ گرمکھاں ستگر ساچا سجن، سد سد سیو کھائیا۔ نیت پائے نام انجن،
 اگیان اندھیر گوائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان پردے کجن، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ چرن کول اُپر دھول کرائے ساچا مجن، سچ سلطانا
 سہج سکہدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہر نظر اک اٹھائیا۔ جگت کشت ہونے دور، تن ناتا رہن
 نہ پائیا۔ کرپا کرے حاضر حضور، حضرت اپنا پھیرا پائیا۔ سکہدائک سکہ دیوے ضرور، ضرورت اکو پور کرائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، دوتی دشمن متر دئے بنائیا۔ ساچا متر نام پیارا، پیا پریم کھیل کرائیندا۔ روگ سوگ توں وسے باہرا، جن بھگتاں
 روگ سوگ چنتا دکھ آپ گوائیندا۔ آتم پرما تم دے سہارا، پنج تت کایا ماٹی لیکھے لائیندا۔ من مت بُدھ نہ کرے کھئے وچارا، وچار وچ کدے
 نہ آئیندا۔ توڑنہارا گڑھ ہنکارا، ہومیں ہنگتا مول مکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دردی اپنا درد وندائیندا۔ جگت
 کشت نہ آئے نیڑے، ہر جو ہر ہر دیا کھائیندا۔ بھاگ لگائے ساڈھے تن ہتھ کھپڑے، کایا مندر آپ سہائیندا۔ تارنہارا ڈبڈے بیڑے، شوہ

دریاے پار کرائیندا۔ دیونہارا اُلٹے گیڑے، سلطاناں خاک ملائیندا۔ وسنہارا سد نیرن نیرے، نیج گھر اپنا پردہ لائیندا۔ ہرجن دیوے چاؤ گھنیرے، چاؤ گھنیرا اک رکھائیندا۔ راتیں سٹیاں گھر گھر مارے پھیرے، بن درویش سیو کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کٹنہارا جھوٹھے جیڑے، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ کٹے کشٹ نام کھنڈا، ستگر پورا کھڑگ کھڑکائیا۔ پاوے سار وچ برہمنڈاں، لوک مات ہوتے سہائیا۔ لہنا دینا چکائے جیرج انڈا، اُتہج سینج نہ پھیرا پائیا۔ گیت سہاگی ایکا چھنڈا، آتم پرما تم کرے پڑھائیا۔ توڑنہارا خانہ بندا، بندی خانہ دے مٹائیا۔ صاحب دیال ستگر سدا بخشندا، بخشش اپنی دے جنائیا۔ کلجگ جیو ہنکاری گندہ، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ بن گیان نیتر ہویا اندھا، نیج نیتر نہ کھئے رُشنائیا۔ ساتک ست ست سروپ نہ پائے کھئے ٹھنڈا، بن ستگر پورے امرت جام نہ کھئے پیائیا۔ کلجگ اتم آیا کنڈھا، پرہ سب دی کرے صفائیا۔ نرگن پھڑیا نرگن کھنڈا، گوبند ربیا چمکائیا۔ ونڈنہارا ساچی ونڈا، سنت سہیلے گرو گر چیلے لے جگائیا۔ ڈھاہونہارا دویتی کنڈھا، دوسری دھار آپ وکھائیا۔ دیونہارا ٹٹی گنڈھا، گنڈھ اپنے نال پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت ڈکھ دے گوائیا۔ کشٹ ڈکھ کٹے روگ، دوٹی دشمن رہن کھئے نہ پائیندا۔ ایکا کرے سچ سنجوگ، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ ہوتے سہائی چوداں لوک، پرلوک اپنے ہتھ رکھائیندا۔ دیونہارا ساچی موکھ، مکتی چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ نرگن ویکھ ہر نرکارا، سرگن دے وڈیائیا۔ آد پُرکھ نرنجن ہو اُجیارا، ترے بھون دھنی پھیرا پائیا۔ کوڑی کرپا کرے پار کنارہ، کلجگ آنت رہن نہ پائیا۔ جن بھگتاں وکھائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائییا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی نظری آئے جوت نراکارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہرجن ساچے ہوتے سہائیا۔ ہرجن سر رکھے ہتھ، لیکھا ہتھو ہتھ مکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی صاحب سمرتھ، بھے بھیانک نہ کھئے ڈرائیندا۔ جس بھاوے تِس لے رکھ، جم نیڑ کھئے نہ آئیندا۔ کلجگ ڈونگی بھوروں باہر کڈھ، سچ ساگر آپ ٹھائیندا۔ اتم مٹنہاری کوڑی حد، سو پُرکھ نرنجن آپ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت کشٹ آپ کھپائیندا۔ جگت کشٹ جگت جگت یار، یار یاراں ویکھ وکھائیندا۔ یاری یار کرے وبھچار، وبھچاری بھیو جنائیندا۔ ویکھنہارا اندر باہر، گپت ظاہر کھیل کرائیندا۔ جگت سیاست جائے ہار، لیکھا ہر جو آپ مکھائیندا۔ بن

ہر بھگت نہ ہوئے کھئے اُجیار، بن شہنشاہ سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ بیس بیسا ہر جگدیشا نو نو کرے سرب خبردار، بے خبر آپ اٹھائیندا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، مہربان مہربان مہربان بے نظیر اپنی نظر آپ بدلائیندا۔ نظر بدلا لئے
 تگ، پروردگار وڈی وڈیائیا۔ کرے نیڑا حقو حق، حق حقیقت ویکھے لاشریک خُدائیا۔ کوڑ کوڑیاراں پاونہارا نتھ نک، نام ڈوری ربیا
 اٹھائیا۔ دو جہاناں سچکھنڈ نیواسی ربیا تگ، پچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ آنت پردہ سکے نہ کوئی ڈھک، جنہاں بھلیا ہر رگھرائیا۔ جگ جگ
 جن بھگتاں کدا آیا پکھ، نرگن سرگن ہو سہائیا۔ بلدی اگنی وچوں لئے رکھ، تتی وا نہ لاگے رائیا۔ میٹے زین اندھیری مس، ساچا چند کرے
 رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جگت کشت جائے لتھ، دیونہار نہ کھئے سزائیا۔ پاربرہم برہم ایکا
 جس، گھر گھر خوشی منائیا۔ گرمکھ گر گر میلا ہس ہس، نیتر نین ایکا رنگ رنگائیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیا۔ ڈونگھی
 بھوری کایا آتم سیجا آپے وس، سیج سہنجنی لئے سہائیا۔ نرگن نور کر پرکاس، چند چاندنی دئے مٹائیا۔ کرنہارا بند خلاص، بندی
 خانہ دئے ٹرائیا۔ وگرے کارج کرے راس، کرتا قیمت آپے پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا جگت وڈیائیا۔ جگت
 کشت رووے مارے دہا، کوک کوک سُنائیا۔ نرگن دیونہار سچ صلاح، سرگن اپنا نام درڑائیا۔ بن وچولا بے پرواہ، لیکھا دئے مکائیا۔ پھڑ
 باہوں پار دئے کرا، ادھ وچکار نہ کھئے رکھائیا۔ وچ سنسار پھرنا چاؤ چا، چاؤ گھنیرا اک جنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، دین دین دیناں ناتھ دیا کھائیا۔ بھوکھت اندر وسیا بھوکھ، بھیکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ نانک گوبند گیا لکھ، لکھیا لیکھ نہ
 کھئے مٹائیندا۔ دو جہاناں ونڈیا حص، حصہ اکو اک جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھيو ابھیدا آپ گھلائیندا۔ بھيو
 ابھید سری بھگوان، نرگن نرنکار آپ گھلائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ رلائیا۔ سچکھنڈ وسنہارا سچ مکان،
 سچ سنگھاسن سوہا پائیا۔ تھر گھر دیونہارا مان، شبد سٹ دئے وڈیائیا۔ وشن برہما شو دیوے دان، ترے پنج میلا سہج سہائیا۔ بودھ
 اکادھا اک گیان، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ ناؤں نرنکارا کر پروان، ست سندیسہ اک سُنائیا۔ انڈج جیرج اُتہج سینج چارے کھانی دیوے
 مان، چارے بانی راگ الاٹیا۔ چارے وید کر کلیان، چارے جگ کھیل کرائیا۔ چار ورن جگت نشان، برن اٹھاراں دئے چلائیا۔ چار کُنٹ

کھیل مہان، چار یاری سنگ رلائیآ۔ نرگن سرگن کر بلوان، بل اپنا آپ وکھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ
 دئے چکائیآ۔ پردہ چکے آپ بھگوان، دوسر سنگ نہ کئے رکھائیآ۔ نرگن سرگن کھیل مہان، گر گر ویس وٹائیآ۔ پیر پیغمبر دے فرمان،
 کلمہ نبی رسول جنائیآ۔ مقامے حق بیٹھ امام، پروردگار کھیل کرائیآ۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ جگ ویکھے آن، انہو اپنی دھار
 چلائیآ۔ صفتی صفت صلاحی دئے گیان، اکھر اکھر نال ملائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار پیر پیغمبر حکم
 سندیسہ اک جنائیآ۔ جگ چوکری گر اوتار، پیر پیغمبر سیو لگائیآ۔ بودھ اکادھ بول جیکار، جے جیکار سنائیآ۔ شبد انادی ناد
 دھنکار، برہم برہمادی آپ جنائیآ۔ اکھر وکھر جھولی ڈار، شاستر سمتر وید پُران کرے پڑھائیآ۔ الفیے کر پیار، ترے گن اتیتا ٹھانڈا سیتا
 ترے بھون دھنی اپنا راہ جنائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا کھیل جنائیآ۔ جگ جگ کھیل ہر اولآ، بھيو
 کئے نہ پائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر نام اکئی پھرائے پلا، پلو اپنی گنڈھ پوائیآ۔ سچ سندیس ست ستواد ایکا گھلا، آخر اکھر آپ پڑھائیآ۔
 گھٹ گھٹ اندر لکھ چوراسی جیو جنت سچ سنگھاسن ایکا ملا، آتم پرما تم ڈیرہ لائیآ۔ وسنہارا جلاں تھلاں، ڈونگھی گندر جنگل جوہ
 ۹۵۵ اجاڑ پہاڑ اچے ٹلے پریت پھیرا پائیآ۔ جوتی شبدی نرگن رلا، سرگن پنج تت کایا ویکھ وکھائیآ۔ کر پرکاس بن تیل باقی آپے بلا، نورو نور
 نور دھرائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگاد جگا جگنتر ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو نو چار آپ ہنڈھائیآ۔ نو
 نو چار اترے پار، لوک مات رہن نہ پائیآ۔ کلجگ رووے زارو زار، نیر نیناں نیر وہائیآ۔ سریشٹ سبائی دھواں دھار، ساچا چند نہ کئے
 چڑھائیآ۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ ہاباکار، گرودوارے گر گر رنگ نہ کئے رنگائیآ۔ سر سروور ہوئے وبھچار، ست سنتوکھ دھیرج جت
 نظر کئے نہ آئیآ۔ ایشٹ گردیو بھلیا جیو گوار، گر کا شبد نہ کئے کہائیآ۔ آتم پرما تم نہ کئے پیار، جھوٹھا ناتا بندھن پائیآ۔ برہم پاربرہم نہ کئے
 آدھار، گھر وجے نہ سچ ودھائیآ۔ ساچی سخیاں نہ منگلاچار، گیت گوہند نہ کئے گائیآ۔ اتم ویلا لیکھا لکھ لکھ دے گئے گرو اوتار، بھوکھت
 واک جنائیآ۔ وید ویاسا کرے پکار، براہمن گوڑا پوت سپوتا نہکلنکا آوے سچا ماہیا۔ عیسیٰ کہے میرا پروردگار، دو جہاناں سانجھا یار،
 ساچی الفی تن شنکار، نورو نور نور درسائیآ۔ ایکا کلمہ کرے تیار، نبی رسولان کرے پار، اُمتی اُمت کرے پڑھائیآ۔ میرے پچھے آوے اپنی

دھار، مات پتا نہ کھئے بنائیا۔ محمد رووے دھاہاں مار، اچی کوک کوک کرے گریازار، نیتز نیناں نیر و ہائیا۔ منگے منگ بن بھکار، خالی
 جھولی آگے ڈاہیا۔ کر کیریا پروردگار، میری آسا پور کرائیا۔ میری آسا اللہ رانی کر تیار، عالمین ویکھ خدائیا۔ چوڈاں طبق ہو سیکدار،
 تیرا ناؤں ڈنک وجائیا۔ چوڈاں صدیاں بیتن سنسار، آنت وچھوڑا تیری جھولی پائیا۔ امام اماما وڈ سیکدار، رنگ رنگیلا اک چڑھائیا۔
 نانک نرگن بولے سچ جیکار، جے جیکار گیا سُنائیا۔ مہابلی اترے اپنی دھار، نہکلنکا ناؤں دھرائیا۔ پوت سپوتا گوبند سورا کرے سچ
 پیار، ساچی گودی اک سہائیا۔ وسنہارا دھام نیار، ساچا مندر دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ گوبند ویکھے دھام نیارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ ہر مندر وسے آپ نرنکارا، سو ہر مندر لوہار ترکھان نہ کھئے بنائیندا۔
 سورج چند نہ کھئے ستارہ، چار دیوار نہ کھئے وڈیائیندا۔ منڈل منڈپ نہ کھئے سہارا، برہمنڈ کھنڈ نظر کھئے نہ آئیندا۔ نہ کوئی گرو اتارا، پیر
 پیغمبر روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ساچے مندر وجائے آپ نگارہ، نرگن تال اک رکھائیندا۔ گوبند گر کرے پیارا، پریم پیار اک جنائیندا۔ سمبل
 وسے دھام نیارا، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ گوبند کہے بول جیکارا، جے جیکار سُنائیندا۔ کل کلکی لئے اتارا، کلجگ لیکھا آپ چُکائیندا۔
 بیس بیسا شاہ سیکدارا، ساچا حکم آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، بھوکھت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پچھلا بھوکھت
 ہووے پور، ویہ سو ویہ بکرمی راہ تکائیا۔ سرشٹ سبائی بھریا کوڑ، کوڑی کیریا دئے مٹائیا۔ جن بھگتاں مستک لائے دھوڑ، نرگن نور
 جوت کرے رُشنائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ گوڑھ، اتر کدے نہ جائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، اپنا ناؤں کرے پڑھائیا۔ جیہڑے
 پینڈا تكدے رہے دور، سو اتم نیڑے آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سب دا لیکھا رہیا مکائیا۔
 کلجگ لیکھا مکے آنت، آنتشکرن ویکھ وکھائیندا۔ بھرے بھلے جیو جنت، جاگرت جوت نہ کھئے جگائیندا۔ ترے گن مایا پئی بے آنت، من کا
 منکا نہ کھئے بھوائیندا۔ گھر گھر بنیا گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم نہ کھئے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کلجگ
 اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے آپ، اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی میٹے پاپ، پتت پاپی پار کرائیا۔ اک جنائے ساچا جاپ،
 جیون جگت دئے جنائیا۔ شاہ سلطان کرے راکھ، خاکی خاک ملائیا۔ سپس رکھ نہ کھئے تاج، نو کھنڈ پرتھمی دئے ڈہائیا۔ مٹکھتا ہوئی

لاڑی مؤت کھاج، ویلے آنت نہ کھئے چھڈائیا۔ ناتا تھے پنج وقت نماز، وُضُو بانگ نہ کھئے سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ کھیڑا رہیا ڈھاپیا۔ کلجگ کھیڑا اتم ڈھنٹھا، ہر سَتگر آپے ڈھاپندا۔ گُرمکھ وِرا ہر جو رکھنا، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ نام مدھانے جیو جنت متھنا، دو جہاناں آپ رڑکائیندا۔ کرے کھیل الکھ الکھنا، الکھ اگوچر ویس وٹائیندا۔ تخت تاج ہوئے سکھنا، حُکم حاکم نہ کھئے جنائیندا۔ مندر محل اٹل چھڈ چھڈ نَسنا، ساچی سیج نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ہوئے ڈرگھٹنا، گھٹ گھٹ آپ کرائیندا۔ گوبند کیسے نظر نہ آئے وچ پٹنا، پُر اند نہ ویس وٹائیندا۔ نِرگن پرگٹ ہو کے اپنا آپ دَسنا، گوبند شبد ڈنکا اک وجائیندا۔ وڈ وڈا جگت درباری پھٹنا، پھٹ ایکا گھاؤ لگائیندا۔ بن گُرمکھ پورے ست ستوادی کیسے نہ ملنا وٹنا، ساچے گھوڑے نہ کھئے چڑھائیندا۔ لہنا دینا دینا لہنا چُکائے ہتھو ہتھنا، پُرکھ سمرتھ کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر بھگتاں اندر نِرگن ہو ہو وسنا، سرگن اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ میان ہر پروردگار، پاربرہم اکھوائیندا۔ مقامے حق کھیل اپار، جلوہ نور نور رُشنائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ سیکدار، تخت نواسی حُکم چلائییندا۔ حُکمے اندر عیسیٰ موسیٰ کر تیار، محمد پنج تت خاکی رنگ رنگائیندا۔ مڈھر پیالہ دیوے ٹھنڈا ٹھار، بھر جام آپ پیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔ ساچا کھیل کر آپ، اپنی دیا کھایا۔ محمد دیوے وڈ پرتاپ، کلجگ کل گُرمایا۔ محمد رکھے اکو خواہش، اپنی خواہش جنائیا۔ میری اچھیا دیوے میرا ساتھ، سگلا سنگ نبھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی وست آپ ورتائیا۔ اک محمد کر پیار، پیا پریم دیا کھائیندا۔ تیری اچھیا تیری دھار، تیرے نال ملائییندا۔ محمد ڈھیہہ ڈھیہہ چرن دھوڑ لائے چھار، پروردگار تیرا شکر منائیندا۔ تُوں میان دیونہار، میرا ہیا پور کرائیندا۔ بیج بیا میری آتر نورو نور نور رکھائیندا۔ میرا آتر آتے باہر، میرا بھیو جنائیندا۔ تِس نال ہوئے پیار، پرے اپنی آپ بنائیندا۔ محمد خواہش اللہ رانی نار مُتیار، پنج تت نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ اللہ رانی بڑی لایق، لکھا سب دا رہی بنائیا۔ ویکھنہاری پیر پیغمبر مسائق، مسلہ سب نوں رہی پڑھائیا۔ لکھ لکھ دسی شرع شریعت، شریعت اپنی ونڈ ونڈائیا۔ سُن سُن ہسے اکو آیت، ایکا کلمہ نبی جنائیا۔ کلجگ اتم ساچے میئیں کولوں منگے خرائت، خالی جھولی

آگے ڈاہیا۔ کر کرپا کر عنایت، در تیرے چل کے آئیا۔ تُوں صاحبِ خالق خلق کر اِشائت، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائیا۔ چوڈاں صدیاں رہی محمد محتاط، تیرے حُکے اندر سیو کھائیا۔ مَنیا تیرا قانون قواعد، تیرا حُکم سِر سِر لیا ٹِکائیا۔ پیر پیغمبر ہوئے مُشاہد، مُشاعرا اِکو اِک سُنائیا۔ تُوں لاشریک خُدا واحد، واہوا تیری وڈیائیا۔ دروہی خُداے دی لوک مات پھیر ملے نہ شاید، ویلا گیا ہتھ نہ آئیا۔ کلجگ اتم مینُوں پھیر نہ کریں کسے دی قید، یں تیرے چرن نہ کھئے وڈیائیا۔ مین نیترو رو رو تیرے آگے کران جدوجہد، رو رو اپنا حال سُنائیا۔ پیر پیغمبر میرے نال کر گئے بحث، تبصرہ جگت سُنائیا۔ مین بنی رہی محمد خواہش، اتم تیری خواہش رکھائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق تیری کردی رہی تلاش، مندر مسجد شودوالے مٹھ پھیرا پائیا۔ اِنجیل قرآن دے نہ سکی کوئی نجات، نسبت تیری کھئے نہ ونڈ وندائیا۔ کر کرپا میری کر اِمداد، سِر میرے ہتھ ٹِکائیا۔ خالی ہتھ وکھاوے کوئی نہ دسے جائداد، لوک پرلوک ننگی پیریں پھیری پائیا۔ مین تھ تھ تھ تھکی وچ کائنات، مگہ کعبہ حُجرہ محراب ویکھ تهاؤں تھائیا۔ پروردگار تیرا نور نظر نہ آیا ساکھیات، میان کری نہ کھئے زُشنائیا۔ کلجگ اتم ویکھ مار جہات، کوچھی کملی در بیٹھی سیس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا کھیل تماش، نِرگن اپنی کروٹ رہیا بدلایا۔ تیری پوری کران خواہش، نِراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ میرے بھگتاں دی بن داسی داس، چرن دھوڑی ٹکا لایا۔ پھر ہوئے سہائی انا تھان ناتھ، غریب نہانیاں گلے لگائیا۔ تیرا لہنا دینا چُکے پرتھی آکاش، پرتھم اپنا رُوپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، اللہ رانی کھیل مہانی نِرگن دیوے نِرگن نشانی، سرگن سرگن سرگن بندھن پائیا۔

۹۵۸

۹۵۸

☆ پہلی آسو ۲۰۱۹ بکرمی جیٹھووال دربار وچ ☆

شہنشاہ تیری شہنشاہی، شاہ پاتشاہ نظر کھئے نہ آئندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارن دھابیں، نیترو نینان نیر سرب وبائندا۔ دو جہان سیری بھگوان در تیرے نہ دیوے کھئے گواہی، سکلا سنگ نہ کھئے نبھائندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ بھلے رہے راہی، رہبر تیرا بھیو کھئے نہ پائندا۔ کہانی بانی وید پُرانی شاستر سمرت اِنجیل قرآنی دسدے رہے سچا ماہی، ماہی میل نہ کھئے کرائندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت

سادھ سنت پنج تت ترے گن لگی شاہی، نرمل نیر نہ کھئے وکھائیندا۔ گوہند چیلہ اک آکیلا لوک مات بوٹا پٹ کے آیا کاہی، دھرت دھول
 کھوج کھوجائیندا۔ دین دیال ٹھا کر سوامی رحمت رحیم رحمان اک گوسائیں، پروردگار بے نقاب مکھ پردہ نہ کھئے اٹھائیندا۔ نام رباب سچ
 احباب دھن راگ، رس رسیا نہ کھئے جنائیندا۔ نرگن نرگن نہ کھئے ویراگ، سرگن سرگن نہ کھئے کنت سہاگ، ناری روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ نیتر
 نین نہ کھلی جاگ، برہم ہونے نہ وڈ وڈ بھاگ، ہنس روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور،
 در تیرا اکو نظری آئیندا۔ شہنشاہ سچ سلطان، تیری مہما کتھن نہ جائیا۔ جگ چوکری ہوئی حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ وشن برہما
 شو سرب گرلان، اچی کوک کوک سٹائیا۔ دیوت سر دھیان لگان، دھیان وچ نہ کیسے رکھائیا۔ کاغذ قلم دے گیان، لکھ لکھ لیکھا تھکی
 شاہیا۔ رسنا جہوا بول زبان، گر اوتار پیر پیغمبر کر کر گئے پڑھائیا۔ سچ نہ دسیا کیسے نشان، نرگن وسے ست مکان، سچ سنگھاسن آسن
 لائیا۔ لیکھا بندھن بندھپ زمیں اسمان، منڈل منڈپ کھیل شیطان، دو جہاناں بے پہچان، نور نورانہ ہر مہربانا، سری بھگوانا بھیو کھئے
 نہ رائیا۔ نو نو ویکھے مار دھیانا، چار چار نین شرمانا، پنچم پنچ مکا گانا، گا گائیت نہ کھئے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ شہنشاہ سلطان میرے محبوب، مہر محبت نظر کیسے نہ آئیا۔ تیرا کیسے کلمہ سچ نہ دتا
 ثبوت، ثابت صورت نہ کیسے وکھائیا۔ تیرا بھیو نہ پایا پنچ تت کایا قلبوت، پیر پیغمبر کوٹن کوٹ چولا گئے ہنڈھائیا۔ تیرا سچ نہ دسیا عروج،
 عرش فرش تیری گڑمائیا۔ تیرا ناؤں تیری رحمت نال کردے رہے محسوس، اپنی مجلس نہ کھئے وکھائیا۔ دن کٹ کے گئے بن معشوق، مشورہ
 اپنا نہ سکے سٹائیا۔ تیرا ملیا نہ سچ حقوق، تیرا لیکھا ہتھ نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در
 تیرے وڈ وڈیائیا۔ شہنشاہ سلطان سری بھگوان، بھگون بھیو تیرا نہ آیا۔ سیوا کر کر آئے وچ جہان، نرگن سرگن ویس وٹایا۔ کاغذ قلم لکھ
 لکھ دے بیان، بیانا تیرا نام جنایا۔ تیرے اپر رکھ رکھ مان، مان اپنا نال رکھایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے جگ بیتے
 آن، تیری وارتا سکے نہ کھئے مکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، ڈھیہ پئے سرنا یا۔ شہنشاہ وڈ راجن
 راج، رعیت تیری رہی گڑ لائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرا بنیا اک سماج، سماں اپنا رہے سٹائیا۔ جگ جگ رچ رچ ویکھیا کاج، کرتا پُرکھ

تیری وڈیائیا۔ ایکا ناؤں وجایا ناد، انادی دُھن سُنائیا۔ بھیو جنایا بودھ آگادھ، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ اکو رکھی تیری یاد، یادداشت نہ ہور بنائیا۔ کر کِریا اتم لینا لادھ، اُہل بھل کدے نہ جائیا۔ ست سرُپی مار آواز، بن کٹاں دے سُنائیا۔ تُدھ بن کھئے نہ رکھے لاج، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ دروہی خُدائے دی بھلی نماز، روزہ بانگ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ شہنشاہ ساچے بھگونت، تیرا رنگ نظر نہ آیا۔ آد جُگادی اکو کنت، گر اوتار پیر پیغمبر سیج ہنڈھایا۔ نام چولی چاڑھ رنگت، رنگ رنگیلا اک وکھایا۔ نرگن نرگن کر کر مِنت، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکایا۔ در دوار بنے بنت، گھڑن بھنہنہار بے پرواہیا۔ تیرے دوارے آئے منگت، اپنی جھولی رہے وکھایا۔ چوٹھا جُگ ہویا ننگت، پردہ کھئے نہ رہیا رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ شہنشاہ رحیم رحمان، رحمت تُدھ بن نظر کھئے نہ آئیا۔ پڑھ پڑھ تھکے کلمہ کلام، کائنات نات سُنائیا۔ پیر پیغمبر روون امام، امام اماماں تیری وڈیائیا۔ سچ سندیسہ جبرائیل میکائیل اسرافیل دیندے رہے پیغام، پیر پیغمبر نال رلائیآ۔ در قبول سجدہ سلام، علیکم تیری خاک زُمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُدھ بن نظر کھئے نہ آئیا۔ تُدھ بن نظر نہ دیسے کھئے، چوڈاں طبق دین دُہائیا۔ پیر پیغمبر رہے روئے، لوچن نین نیر وہائیا۔ چوڈاں صدیاں رہے سوئے، سویاں زین وہائیا۔ تیرا کلمہ لے کے آئے ڈھوئے، ڈھولک لوک مات وجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در بیٹھے الکھ جگائیا۔ الکھ نرنجن تیرے در الکھ، لکھ لکھ وار سیس جھکائیا۔ جوں بہاوے توں لینا رکھ، شاہ پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ چل کے آئے خالی ہتھ، دوئے دوئے رہے وکھایا۔ توں صاحب دِیال ٹھاکر سوامی سمرتھ، تیرا انت کیسے نہ پایا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، لکھ چوراسی ڈیرہ لایا۔ آد جُگاد کھولیں ہت، دو جہاناں آپ جنایا۔ پیر پیغمبران گر اوتاراں دیویں وتھ، نام امولک جھولی پایا۔ ستجُگ تربیتا دواپر کلجُگ چلایا رتھ، بن رتھواہی سیو کمایا۔ نرگن سرگن پائی نتھ، نام ڈوری تند بندھایا۔ ست سرُپ ہو پرتکھ، سوچھ، سرُپی رُپ وٹایا۔ جُگ چوگڑی رکھدا آیا پت، پت پرمیشور ناؤں دھرایا۔ گا گا تھکے تیرا جس، جس وید پُران صلاحیا۔ تیئی اوتار چرنی گئے ڈھتھ، بلہین کوک گر لایا۔ نیتر نیر ورولن آتھ، دھیرج دھیر نہ کھئے رکھایا۔ کلجُگ اتم ساڈی ہوئی بس، بھڑی بھڑی واسطہ پایا۔

تیرے چرناں گئے ڈھٹھ، جوں بہاوی لے اٹھایا۔ کھیلیا کھیل بازی گر نٹ، بن نٹوآ سانگ ورتایا۔ ساچا مارگ دینا دس، بھیو ابھید جنایا۔ تیرے تیرے ہوون وس، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھایا۔ پُرکھ ابناسی آگوں ہس، سوہنگ ڈھولا اک سُنایا۔ سارے اٹھ کے پو نٹھ، ہر جو مارگ دئے وکھایا۔ کلجگ اتم ہویا پرگٹ، نہکنکا ناؤں رکھایا۔ اکو مارگ رسیا دس، آد جگادی آپ جنایا۔ بھگتاں اندر آپے وس، پردہ دئے کھلایا۔ نیتر نین ویکھو جھٹ، پلک پلک دئے اٹھایا۔ شرع دویتی کڈھے وٹ، بھانڈا بہرم بھٹایا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت رت رنگایا۔ چرن کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑایا۔ آتم پر ماتم دیوے مت، برہم مت اک سمجھایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، در بیٹھے سیس جھکایا۔ شاہ پاتشاہ بھویت بھوپ، بے انت بے عیب پروردگاریا۔ آد جگادی تیرا نظر نہ آئے رنگ روپ، ریکھ بھیکھ نہ کھئے وچاریا۔ جگا جگنتر وسنہارا چارے کوٹ، ترے بھون دھنی اون گون سما رسیا۔ نرگن سرگن تانا پیٹا سوٹ، لکھ چوراسی تند بندھا رسیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن نظر کھئے نہ آ رسیا۔ شاہ پاتشاہ آد پُرکھ، سو پُرکھ تیری وڈیائیا۔ جگا جگنتر وکھائے اپنا درس، درس تیری سرنائیا۔ جگ چوکرئی آئے بھٹک، بھٹکنا نہ کھئے مٹائیا۔ دین ۹۶۱

مذہباں وچ رہے اٹک، اٹک کھئے نہ رسیا کڈھائیا۔ کوٹن کوٹ پیغمبر رہے لٹک، ڈوری تند نہ کھئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دے سچی سرنائیا۔ شاہ سلطان در لین منگ، اکو منگ منگائیا۔ چار چوکرئی کیتے ننگ، پردہ کھئے نہ اُپر پائیا۔ سرگن دسے نہ کھئے سنگ، نرگن ملے نہ مان وڈیائیا۔ کل جیو مانس جنم ہویا بھنگ، پاربرہم نہ کھئے سرنائیا۔ کیسے نہ ملیا آتم آند، گر کا شبد نہ کھئے کھائیا۔ سرت سوانی ہوئی رنڈ، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نرگن جوت نہ چڑھیا چند، اندھ اندھیر نہ کھئے مٹائیا۔ انحد شبد نہ سُنیا چھند، رسنا جہوا جگت ہلکائیا۔ دئی دویت نہ ڈھابی کدھ، شرع زنجیر نہ کھئے کٹائیا۔ پنچ وکار نہ کھنڈ کھنڈ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار پی لڑائیا۔ کوڑی کریا چکی پنڈ، جوٹھ جھوٹھ سنگ رکھائیا۔ نہ کوئی توڑے بندی خانہ بند، لکھ چوراسی لگی پہاہیا۔ صاحب دیال اکو سور سربنگ، شہنشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، وست اکو دے ورتائیا۔ شہنشاہ ہر تیرا دوار، در دروازہ اکو نظری آیا۔ جگ چوکرئی بن بھکار، لوک مات پھیرا پایا۔ رسنا جہوا بول جیکار، تیرا ڈنکا نام سُنایا۔ جیواں جنتاں کر کر

خبردار، بے خبر نال اُٹھایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تُدھ پن بھیو کھئے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، ایکا دُھن سُنائیآ۔ سارے اُٹھو نُوچوان، نو جوبن دئے وکھائیآ۔ چرن کول کول چرن کرو دھیان، دھیان دھیان نال ملائیآ۔ سُنو سندیسہ پن رسناکان، پن اکھڑ کرے پڑھائیآ۔ کرو وسیرا پن چہر چہن مکان، چار دیوار نہ کھئے وڈیائیآ۔ ہوئے پرکاس پن سورج بہان، چند چاندنی اک رُشنائیآ۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا دئے وکھائیآ۔ تخت نواسی نُوچوان، پردھ بال نہ رُوپ وٹائیآ۔ دیونہارا دُھر فرمان، سچ سینگھاسن بیٹھا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دُھر لیکھا رہیا جنائیآ۔ سچ سینگھاسن ہر جو چڑھیا، ایکا نظری آئیندا۔ شبد انادی نیش اکھڑ آپے پڑھیا، دوسر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جس گھاڑت گھاڑن گھڑیا، بہنہار کھیل وکھائیآ۔ نرگن ہو کے اندر وڑیا، نظر کیسے نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پن ہتھان باہواں پھڑیا، اپنی کل آپ ورتائیندا۔ سمرتھ سوامی سرب گن بھرپور آپے بھریا، منگن در کیسے نہ جائیندا۔ نرہے ہوئے کدے نہ ڈریا، بھو اپنا سرب وکھائیآ۔ پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھریا، اجوئی ریت مات گرہ نہ پھیرا پائیندا۔ دس دس ماس نہ اگنی سڑیا، ترے گن جوڑ نہ کھئے جڑائیندا۔ اپنی کرنی کرتا پُرکھ آپے کریا، کرنہارا آپ اکھوائیندا۔ نہ جفے نہ کدے مریا، جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حُکم آپ سمجھائیندا۔ ساچا حُکم شاہ سلطان، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اُٹھو بال انجان، بالی بالے آپ جگائیندا۔ جگ چوکرئی پیتے وچ جہان، ظاہرا ظہور کھیل کرائیندا۔ دو جہان جھلاؤنہار نشان، سچ نشانہ اک وکھائیآ۔ وشنو دیوے اک دھیان، برہمے پاربرہم پڑھائیآ۔ شنکر شرع کر کلیان، ترے ترے لیکھا آپ مکائیندا۔ پنچم پنچ ویکھے آن، پرینچ بھیو مٹائیندا۔ لیکھا جانے جیو جہان، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ دیونہارا دانی دان، کھانی بانی ونڈ ونڈائیندا۔ نام ندھانا سچ گیان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، ہر ستگر آپ جنائیآ۔ گر اوتار پیر پیغمبر پرہے ساچے دی ویکھو ریت، ہر جو اپنی رہیا چلائیآ۔ رسنا جہوا پن گاؤ پرہو دے گیت، گیت گوبند اک پڑھائیآ۔ سچکھنڈ نواسی وسے دھام انڈیٹھ، نظر کیسے نہ آئیآ۔ آد جگادی ٹھانڈا سیت، اگنی ت نہ کھئے رکھائیآ۔ وسنہارا سدا اتیت، ترے گن وچ نہ پھیرا پائیآ۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ گئے بیت، پچھلا لیکھا رہیا مکائیآ۔

نہ کوئی مندر نہ مسیت، شودوالا مٹھ نہ کھئے وڈیائیا۔ آتم پر ماتم بندھائے پریت، برہم پاربرہم کرے کڑمائیآ۔ ایک رنگ رنگائے ہست کیٹ،
 اوج نیچ نہ کھئے وکھائیآ۔ غریب نہانیاں کایا کرے ٹھنڈی سیت، امرت میگھ اک برسائیآ۔ سدا سہیلا وسے چیت، چیتن اپنا پردہ لاپیآ۔
 درس دکھائے نیتن نیت، نت نوت وپس وٹائیآ۔ کلجگ اتم جن بھگتاں دسیا اپنا بھیت، پردہ ہر جو دتا اٹھائیآ۔ لہنا دینا چکائے ملا شیخ،
 مسائق کھئے رہن نہ پائیآ۔ زرگن دھریا زرگن بھیکھ، سرگن لیکھا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ مچھ داہڑی نہ کوئی کیس، مؤنڈ منڈائے نہ بے پرواہیآ۔
 جس نوں دس گرتیئی اوتار کر کر گئے آدیس، سو اپنا دیس ویکھن آئیآ۔ شاہ پاتشاہ سچا نریش، نر نرائن وڈی وڈیائیآ۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، گر اوتار پیر پیغمبر ایکا وار جگائیآ۔ جاگو جاگو جاگو، ہر ساچا آپ جگائیآ۔ بھاگو
 بھاگو بھاگو، ہر ساچا راہ وکھائیآ۔ لاگو لاگو لاگو، پرہ چرن راہ جنائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا حکم آپ
 ورتائیآ۔ ساچا حکم سری بھگوان، اپنا آپ ورتائیآ۔ بھل نہ جانا بن نادان، سچ سندیسہ رہیا سنائیآ۔ اتم لیکھا منگے آن، لکھا کھئے رہن
 نہ پائیآ۔ اپنا اپنا دینا پئے سرب بیان، بن قلم شاہی لکھ لکھ رہیا جنائیآ۔ دو جہاناں ویکھے مار دھیان، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں بھو
 چکائیآ۔ وشن برہما شو سرب گرلان، کوک کوک دین دُہائیآ۔ کروڑ تیتیسائے ہان، سُرپت دھیر نہ کھئے رکھائیآ۔ تئی اوتار منگن دان، پرہ
 آگے جھولی ڈاپیآ۔ بھگت اٹھاراں نین شرمناں، سیس سکے نہ کھئے اٹھائیآ۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سرب گرلان، کوک کوک رہے جنائیآ۔ گرو دس
 کہن سری بھگوان، تڈھ بن اوٹ اور نہ کھئے رکھائیآ۔ چوتھے جگ تیرا آنت کھیل مہان، شاستر سمرت وید پُراں دین گواہیآ۔ تیرا آنت نہ پایا
 وچ جہان، پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائیآ۔ سارے رکھو
 اکو آس، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیآ۔ ہر پُرکھ نرنجن بُجھائے پیاس، ایکنکارا میگھ برسائیآ۔ آد نرنجن کرے پرکاس، سری بھگوان اندھیر
 چکائیآ۔ ابناسی کرتا دیوے ساتھ، پاربرہم پرہ برہم ملائیآ۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا کھیل تماش، گر اوتار سیو لگائیآ۔ لکھ
 چوراسی دیونہارا پون سواس، آتم پر ماتم گنڈھ پوائیآ۔ زرگن سرگن پاونہارا راس، گوپی کاہن ناچ نچائیآ۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ سرب
 گنتاس، گنوتتا گن رکھائیآ۔ لیکھا جان پرتھی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ دبائیآ۔ پرگٹ ہو ساکھیات، نہکنکا ناؤں رکھائیآ۔

کلجگ اتم کرے وفات، فاتحہ سب دا آپ پڑھائیندا۔ سَتجگ رکھے اک جماعت، پٹی اِکو اِک وکھائیندا۔ رل مِل سارے گاؤن سچّی گاتھ،
 سو منتر آپ پڑھائیندا۔ ورن گوت نہ ذات پات، دین مذہب نہ شرع جنائیندا۔ وُضو بانگ نہ کھئے نماز، سجدہ سپس نہ کھئے نوائیندا۔ مکّہ
 کعبہ نہ کھئے خواب، حُجرے حج نہ کھئے جنائیندا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ اِک نواب، نوبت اپنی نام وجائیندا۔ کایا مندر اندر وکھائے سچ محراب،
 محبوب اپنا درس کرائیندا۔ شبداگھی مار آواز، ہُو ہُو نعرہ اِکو لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، لیکھا جانے پُن
 صواب، پُنہ پُنہ ویکھ وکھائیندا۔ سِری بھگوان سرب گن داتا، گہر گمبھیر رسیا سمجھائیا۔ کلجگ آنت اندھیری راتا، ساچا چند نہ کھئے
 چڑھائیا۔ سرِشٹ سبائی وید پُران، شاستر سِمرت اِنجیل قرآن گیتا گیان کھانی بانی پڑھ پڑھ تھکی گاتھا، گا گا پندھ نہ کھئے مُکائیا۔ من واسنا
 نو دوار دہ دِشا ہوئی نار کمذاتا، کُلکھنی گہر گہر پھیرا پائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم پاربرہم برہم بدھا نہ کھئے ناتا، اتم پرماتم نہ کھئے جنائیا۔ انحد شبدا
 انادی دُھن دُھن راگ سُنائے نہ کھئے ساک، سخی مِل مِل منگل کھئے نہ گائیا۔ پاربرہم پت پریشور نہکرمی ملیا ہر نہ کملا پاتا، جگت سہاگن
 سوہیا کھئے نہ پائیا۔ پاربرہم پت پریشور نرگن نرور مؤرت اکال اکال ویکھنہار تماشا، اپنا کھیل رسیا کرائیا۔ کلجگ اتم جن بھگتاں اندر کرے
 واسا، واس نواسا رکھے ایکا تھائیا۔ بن تیل باقی دِپیک جوت کرے پرکاسا، پرکاشوان سچّا شہنشاہیا۔ جس دا ہاتھ نہ آیا لکھ آکاش آکاشا،
 کوٹن کوٹ برہمنڈاں بھيو کھئے نہ پائیا۔ جس دی گر اوتار پیر پیغمبر سُنندے رہے بھاکھا، اپنا بھاشن نِگا نِگا سُنائیا۔ وانگ بچیاں دسدا رسیا
 باتاں، وانگ پُتران کر پڑھائیا۔ آپ بیٹھا رسیا اِک اِکانتا، سچکھنڈ ساچا آسن لائیا۔ بن نانک کھول نہ وکھایا کيسے تاکا، تاکی اپنی بند وکھائیا۔
 کبیر کہے پرہہ میرا راکھا، جس ملی چرن سرنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شاہ پاتشاہ شہنشاہ تیری
 رحمت اِک وڈیائیا۔ رحمت کر میرے رسول، رُسوا تیری آس تکائیا۔ عرض کر قبول، قبرستان دئے دُہائیا۔ آد جگادی تیرا اصول، اصل اِکو
 اِک رکھائیا۔ نام ندھان تیرا معقول، نہ کھئے میٹھ میٹھ مٹائیا۔ دین مذہب تیرا لیندے رہے محسول، چُنکی خانہ جگت بنائیا۔ مُلا شیخ
 مسائق پنڈت پاندھہ گرتھی پنٹھی رسنا جہوا گاؤندے رہے فضول، فضل تیرا نظر کيسے نہ آئیا۔ اتم لیکھا تیرے ہتھ روندے دووین قاتل
 مقتول، ساچا حج نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، پروردگار تیری سرنائیا۔ پروردگار میرے

خدا، نیتِ نینِ نینِ شرمائیندا۔ تیرے نالوں ہوتے جُدا، جُز وکھرا رُوپ وٹائیندا۔ ایکا مارگ دس سِدھا، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ چوڈاں صدیاں اللہ رانی نالِ میل کے پایا گدھا، لوک مات سگن منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سپس نوائیندا۔ سپس جگدیش اک جھکا، نیوں نیوں چرنِ نمسکار۔ پُرکھ ابناسی ہو سہا، نرگن بن مددگار۔ دوئے رُوپ پار کرا، سرگن تیرا سچ پیار۔ تیری رہے اوٹ تکا، پاربرہم بے آنت ہر نرنکار۔ باہوں پھڑ گلے لگا، درد وچھوڑا دکھ نوار۔ اپنی گودی لے اٹھا، جھلیا جائے نہ دکھ سانجھے یار۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا در سچا دوار۔ تیرا در اُچ محلہ، مہربان تیری وڈیائیا۔ آد جگاد وسیں اک اکلّا، دوجا نظر کھئے نہ آئیا۔ تیرا کھیل جلا تھلا، مہیئل ڈیرہ اپنا لائیا۔ جگ چوکڑی کردا ربیا ولا چھلا، اچھل چھل اپنی دھار چلائی۔ ناؤں نرنکار پھڑایا پلا، پلو اپنی گنڈھ بندھائی۔ سچ سنندیس جگ جگ گھلا، گر اوتار پیغمبر لے پڑھائی۔ جوتی شبدی آپے رلا، نرگن سرگن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ست پُرکھ نرنجن سچ گوسائیا۔ ست پُرکھ نرنجن ست ستواد، ست ستواد دیا کمائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن برہم برہما، ہر پُرکھ نرنجن کھوج کھوجائیندا۔ ایکنکار اگئی ناد، دو جہاناں آپ سنائیندا۔ آد نرنجن کر پرکاس، نرگن سرگن نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا پاوے راس، آتم پرما تم ناچ نچائیندا۔ سری بھگوان ساکھیات، نرگن سرگن ویکھے وکھائیندا۔ پاربرہم پرہم دیوے دات، وست اموک آپ ورتائیندا۔ گر گر بٹھے ساچا نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ میٹ مٹائے اندھیری رات، رت اگمڑی آپ سہائیندا۔ ویکھنہارا ساچی ذات، ذاتی اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ جگت جگ پُچھنہارا وات، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ساچا بھیو کھولے بھگوان، بھگون اپنی دیا کمائیا۔ کلجگ اتم ہو مہربان، نہکنکا ناؤں رکھائی۔ پرگٹ ہووے وچ جہان، دو جہاناں والی پھیرا پائی۔ دھردرگاہی سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن نال اٹھائی۔ شاہو بھوپ بن راج راجان، ساچا تخت اک سہائی۔ ساڈھ تِن ہتھ کر پروان، سچ پروانہ دئے پھڑائی۔ بھوپت بھوپ بن راجان، رعیت ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل نوجوان، نوبت اپنے نام وجائی۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنا حکم ربیا سمجھائی۔ ساچا حکم سچ سنندیس، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ شاہ پاتشاہ ہر نر نریشا، نر نرنکارا وپس وٹائیندا۔

پکڑ اُٹھائے برسما وشن مہیش گیشا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ ویکھنہارا دیس پردیسا، لوک پرلوک ڈیرہ ڈھابنددا۔ دیونہارا سچ سندیسہ، آد جگاد گر منتر آپ سُنائیندا۔ بناونہارا ساچی ریکھا، گھڑ گھڑ بھانڈے آپ سُنائیندا۔ دیونہارا ساچا بھیتا، گھر گھر وچ گھر وڈیائیندا۔ کرنہارا ساچا بیتا، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ رکھنہارا ساچا چیتا، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ سچ سندیسہ اکو اک، ایکنکارا آپ جنائیا۔ آد پُرکھ اپنا لیکھا آپ لیکھ، اپنے وچ چھپائیا۔ نیتر تین نہ آئے دس، لوچن درس کھئے نہ پائیا۔ آگے ہو نہ سکے کوئی پُچھ، گر اوتار بیٹھے سیس جھکائیا۔ اک دوجے پچھے رہے لک، پچھلی کیتی نظر نہ آئیا۔ سب دا بوٹا رہیا سُک، ہریا سنج نہ کھئے کرائیا۔ کوڑی کریا سب دے مَن وچ پیا تھک، گر کا شبد نہ کھئے گائیا۔ امرت جام نہ ملیا گھٹ، مدرا ماس ہوئی ہلکائیا۔ کوڑی کریا نہ مٹی پھٹ، پٹی نام نہ کھئے بندھائیا۔ رت بسنتی نہ موئی ابناسی اچت، پھل پھلواری نہ کھئے مہکائیا۔ بن ہر نامے خالی دسن بُت، پنج تت اگنی تت تپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھيو ابھیدا آپ گھلائی۔ بھيو ابھیدا کھولے آپ، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ آد جگادی وڈ پرتاپ، ہر پرتاپی آپ وکھائیندا۔ آد جگادی ساچا جاپ، منتر نام اک درڑائیندا۔ آد جگادی مائی باپ، پتا پوت ویکھ وکھائیندا۔ آد جگادی دیونہارا ساتھ، نرگن سرگن سنگ نبھائیندا۔ آد جگادی گاونہارا پاٹھ، پڑھ پڑھ اپنا ناؤں سُنائیندا۔ آد جگادی ویکھنہارا مار جہات، کایا مندر اندر ڈیرہ لائیندا۔ آد جگادی سجن ساک، نرگن سرگن سکلا سنگ نبھائیندا۔ آد جگادی پاکی پاک، پت پتیت، آپ کرائیندا۔ آد جگادی بھوکھت واک، گر اوتار پیر پیغمبر آپ سُنائیندا۔ آد جگادی کھیلے کھیل تماش، کھیلنہارا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ ساچا پردہ کھولن آیا، خالق خلق خلق کرتار۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھرن آیا، نرگن نرگن لے اوتار۔ سچ محلے اچے ٹلے چڑھنے آیا، محل اٹل ویکھے ویکھنہار۔ اچی کوک کوک سُناون آیا، دو جہاناں کرے خبردار۔ سرشٹ سبائی سٹی آپ اُٹھاون آیا، سویا رہے نہ کھئے وچ سنسار۔ کلجگ رتی انت مُکاون آیا، کوڑی کریا میٹے چہار۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، الکھ اگوچر اگم اپار۔ الکھ اگوچر اگم اتھاہ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ ساچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، حُکم حاصل اک سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے متو پناہ، سچ سندیسہ اک درڑائیا۔ گل

وچ پلُو لُو پا، ساچی سِکھیا اک سمجھائیا۔ واپگرُو رام سارے کہو خُدا، خُدی کھئے نظر نہ آئیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ بیٹھے رہے
 جُدا، جُدا اپنی ونڈ ونڈائیا۔ پاربرہم پت پریشور آنت کنت بھگونت ناری کنت لئے پرنا، پاربرہم پرہ اپنی دیا کھائیا۔ رل مل سارے چرن
 کول سیوا لُو کما، کول نین ملے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا، ایکو
 رہیا جنائیا۔ تیرا سندیسہ سوہنا لگا، لگا تیر نیارا۔ سو پُرکھ نرنجن نظری آئے تیرا اکو آگا، پچھا رہیا نہ کھئے کنارہ۔ تیرا نام نگارہ اکو وجا،
 دو جہاناں کرے خبردارا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیرے حُکمے اندر بجھا، تیرے چرن کرے نمسکارا۔ دھن بہاگ صاحب سلطان سچ سنگھاسن
 سجا، بے عیب پروردگارا۔ ساڈی چار جُگ دی لتھی لجا، نیتر ہون نہ شرمسارا۔ کیرپاندھ پردہ کجا، ٹھاکر ملیا ایکنکارا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرا ملے چرن سہارا۔ چرن سہارا دے دے ایک، ایکنکار تیری وڈیائیا۔ آنت رکھ کے
 آئے تیری ٹیک، اکو آس تکائیا۔ کلجُگ آنت اپنی کریا آپے ویکھ، ساڈی ہوئی جُداٹیا۔ اسیں کہہ کہہ آئے اتم آئے نر نریش، نہپکنکا ناؤں
 دھرائیا۔ مہابلی دھرے بھیکھ، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ وسے اکو ساچے دیس، سمبل اپنا چرن ٹکائیا۔ وشنوں سیوا کرے چھڈ
 سانگو پانگ باسک سیج، سیجا اور نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نچ نیتر نچ نین نچ لوچن نچ گھر نچ گرہ نچ مندر لئے ویکھ، آپ اپنا پردہ لایا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرا آنت سندیسہ دے کے آیا گر دسمیش، گوبند نام ندھانا گائیا۔ آنت سندیسہ تیرا سجن،
 مُرید مُرشد گیا جنائیا۔ پروردگار ہوئے پردے کجن، بے عیب پھیرا پائیا۔ مرد مردانہ کرے کھیل سورا سرینگن، بل اپنا آپ وکھائیا۔ لکھ
 چوراسی جیو جنت جو گھڑیا سو بھانڈے بھجن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ گرمکھاں رکھے اتم جن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ چرن سروور کرائے
 مچن، اٹھسٹھ تیرتھ ڈیرہ ڈھاپیا۔ سنت سہیلے ستگر دوارے بہ بہ سجن، بھگت بھگونت کرے گرمائیا۔ گرمکھ درشن کر کر رجن، نیتر
 نین نین بگسائیا۔ گرسکھ مل مل گرسکھ ہسن، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیا۔ ہر چرن دوارے بہ بہ سجن، ملے سچی سرنائیا۔ جگت ناتا
 کورٹا تجن، پُرکھ اکال اک منائیا۔ دوئے جوڑ کرن بدن، بندی خانہ دئے ٹرائیا۔ لکھ چوراسی چھٹے پھندن، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ مستک
 ٹکا لائے چندن، کوستک منیا رُوپ وکھائیا۔ میل ملوا تریلوکی نندن، تریلوکی نندن لیکھا آپ چکائیا۔ کل کلکی آئے سرب بخشندن،

بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ کیسے دوارے نہ جائے منگن، کوٹن کوٹ گرا اوتار پیر پیغمبر اپنے چرناں ہیٹھ رکھائیا۔ پچھلا لیکھا کرے کھنڈن، آگے کھنڈا کھڑگ کھڑکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اوبلا پردہ دئے چُکائیا۔ اوبلا پردہ چُکائے سری بھگوان، مُکھ نقاب نہ کھئے رکھائیا۔ کلجگ مٹے کوڑ نشان، کوڑ کوڑا دئے گوائیا۔ ستجگ سچ ہوئے پردھان، وڈ پردھانگی آپ کمائیا۔ شاہ سلطانا کرے حیران، ہر جو اپنی کھیل ورتائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، گرا اوتار پیر پیغمبر بہا ساچے در، در دروازہ اک کھلائییا۔ در دروازہ دیوے کھول، خالق خلق آپ جنائیندا۔ ست ستوادی اکھڑ بول، اکھڑ اکھڑ بھیو چُکائیندا۔ تولنہارا ساچا تول، ساچا کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ جگ جگ مارنہارا رول، بھیو ابھید آپ چُھپائیندا۔ کلجگ آنت جن بھگتاں وسے سدا کول، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی وجے ڈھول، ڈھولا اکو ہر جو گائیندا۔ آتم پرماٹم جائے مؤل، مؤلا روپ اک وکھائیندا۔ امرت رس ناہے کول، کول کولا آپ بھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل شہنشاہ، شاہ ایکا ایک جنائیا۔ اُنی کتک دوس دئے سہا، لوک مات وجے ودھائیا۔ سچ سندیسہ سچ لکھا، بھیو ابھیدا دئے جنائیا۔ والی بِند دئے اٹھا، اٹھ اٹھ اپنا راہ وکھائیا۔ لکھ لکھ پاتی دئے پُچا، کھلا پاتی دیا کمائیا۔ پہلی چیت دھیان لگا، لگا دھیان نہ کھئے چُھڈائیا۔ نر نرائن جائے آ، نہکلنکا ویس وٹائیا۔ ساچی سیکھیا جائے سمجھا، سمجھ سمجھ نال ملائییا۔ پنج پیارے لئے گواہ، شہادت اکو اک سمجھائیا۔ شبد لیکھاری دئے صلاح، کرے سچ پڑھائیا۔ اُنی سال پردہ رکھیا پا، پنج تت آنتر ڈیرہ لائییا۔ پیس پیسا خوشی لئے منا، آپ اپنا بل دھرائیا۔ بھیو ابھید دئے کھلا، تھر کھئے رہن نہ پائییا۔ بن ہر سنگت ملنا نہ کوئی تھان، پار کینار نہ کھئے کرائیا۔ کرے کھیل مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، والی دو جہان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، نہکلنک نران نر، ہر سنگت دیوے اکو ور، در آیا دردی درد دکھ لئے وندائیا۔

☆ ۵ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ ہری پُر ☆

برہمنڈ کھنڈ تگن راہ، کوئن کوٹ دھیان لگائیا۔ نیوں نیوں سجدہ سیس رہے جھکا، نیتز نین نین شرمائیا۔ کون ویلا ملے پرہہ
 بے پرواہ، پاربرہم سچا شہنشاہیا۔ دو جہاناں لیکھا لوے لا، لہنا دینا مول چکائیا۔ لوآن پُریاں پردہ دئے اُٹھا، آپ اپنی دیا کھائیا۔ رو سس
 سورج چند پندھ دئے مکا، بن پاندھی سچا ماہیا۔ نرگن نرگن سرگن ڈھولا دئے سنا، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار در اپنے
 لئے بہا، نام ڈوری بندھن پائیا۔ جگ چوگری لیکھا دئے چکا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ مان ابھان نہ کھئے رکھائیا۔ زمیں اسماناں ناتا دئے
 ٹڑا، منڈل منڈپ ویکھے تھاوں تھائیا۔ لکھ چوراسی بندھن دیوے پا، انڈج جیرج سینج اُتبھج ایکا حکم منائیا۔ کاغد قلم لیکھا دئے چکا،
 گیت سُہاگی ایکا گائیا۔ ہرجن ہر بھگت گر مگھ سجن لئے اُٹھا، گوبند میلا سہج سُبھائیا۔ چاترک ترکھا دئے بُجھا، امرت میگھ اک برسائیا۔
 رُت سُہنجی دئے مہکا، پھل پھل پت ڈالی آپ مہکائیا۔ سچ سگندھی دئے وکھا، من واسنا گندی باہر کڈھائیا۔ بن تندی راگ دئے سنا،
 آنتر ڈھولا اکو گائیا۔ چند نوچندی دئے چڑھا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ کندھی بیٹھیاں ملے آ، دُور ڈراڈا پندھ مکائیا۔ بندی خانہ دئے ٹڑا،
 ویلے آنت نہ کھئے سزائیا۔ ساچا مندر دئے کھلا، سچکھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ تھر گھر نین لئے اُٹھا، لوچن اپنے رنگ رنگائیا۔ شبد ملاوا
 سہج سُبھا، جوتی جاتا ویکھ وکھائیا۔ پُرکھ بدھاتا اپنا پردہ دئے اُٹھا، مگھ نقاب نہ کھئے رکھائیا۔ احباب رباب دئے وجا، دستگیر دیا کھائیا۔
 مقامے حق چلے اک رضا، رحمت اپنی اک وکھائیا۔ صحیح سلامت صاحب خُدا، خُدی سب دی دئے مٹائیا۔ پروردگار پلُ لئے پھڑا، دست
 بدست ایکا گھر وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ برہمنڈ کھنڈ نیتز
 رو، نین نیناں نیر وہایا۔ کون ویلا پرہہ دئے سچے سو، بیہو ابھیدا آپ کھلایا۔ وشن برہما شو امرت رس دیوے چو، کروڑ تینتیس سائتک
 ست کرایا۔ نرگن سرگن کرے لو، پرکاس پرکاس نال ملایا۔ ساچا ڈھوا دیوے ڈھو، نام سندیسہ اک سُنایا۔ آتم پرماٹم جائے چھو، دئی
 دویتی پندھ مکایا۔ برہم پاربرہم آپے ہو، برہم لیکھا لئے لگایا۔ ڈرمت میل دیوے دھو، کاگ ہنس روپ وٹایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، کون ویلا دیوے ور، در گھر ساچے پھیرا پایا۔ برہمنڈ کھنڈ رہے اڈیک، نیتز نین نین اُٹھائیا۔ کون ویلا پرہہ بخشے چرن

پریت، پریت چرن اک سمجھائیا۔ کلجگ میٹے کوڑی ریت، ستجگ ساچا پندھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی گائے گیت، سوہنگ ڈھولا ایک گائیا۔ ناتا تھے مندر مسیت، مٹھ شودوالا رہن نہ پائیا۔ نظری آئے اک اتیت، ترے گن لیکھا دئے چکائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ٹھانڈا سیت، سچکھنڈ بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ وسنہارا ہست کیٹ، اوچ نیچ راؤ رنگ رہیا سائیا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، جگت نیتر نظر کھئے نہ آئیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، جس جن اپنا امرت رس چوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ور ایک جھولی پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ نیتر رہے کھول، نین نین نین اٹھایا۔ کون دشا پاربرہم پت پریشور رہیا بول، انبولت راگ سنایا۔ کون کنڈھے تول رہیا تول، تولنہار سچا شہنشاہیا۔ کون وست رکھے کول، جن بھگتاں دئے ورتایا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ستے رہے انبھول، آس نندرا نہ کھئے مٹایا۔ اپنا آپ نہ لیا پھول، پردہ لئے نہ کھئے چکایا۔ گھر مندر وست انمول، گرہ اپنے رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کون ویلا دیوے ور، سچ سندیسہ اک سنایا۔ برہمنڈ کھنڈ رہے تگ، دھیان دھیان وچ رکھائیا۔ جگ چوکری گئے آگ، پاندھی پندھ نہ کھئے مکائیا۔ رو سس گئے تھک، کوہ کروڑی چلت انت نہ پائیا۔ نو نو لاوندے بھکھ، بھاکھیا ہر نہ کھئے سنائیا۔ چار ورن بھانڈے سکھ، کھتری براہمن شودر ویش نہ کھئے وڈیائیا۔ ناد سنائے نہ کھئے حق، حقیقت پردہ نہ کھئے کھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیری اکو اوٹ تکائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رہے اڈیک، اتر پورب پچھم دکھن دھیان لگایا۔ کون ویلا ملے پرہہ لاشریک، پردہ نشیں پردہ آپ اٹھایا۔ بے نظیر مہر نظر میٹے تاریک، اندھ اندھیر دئے گویا۔ جگ چوکری پورب لیکھے مارے لیک، اگلا لیکھا دئے سمجھایا۔ لکھ چوراسی پرکھے نیت، نیتوان پھیرا پایا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری ساچا ڈھولا گائے ایک گیت، سوہنگ اکھر وکھر آپ پڑھایا۔ ترے بھون دھنی کرے کھیل اتیت، ترے گن وچ کدے نہ آیا۔ جن بھگتاں وسے چیتن چیت، چت وت ٹھگوری نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دیوے ساچا ور، لہنا دینا دئے چکایا۔ برہمنڈ کھنڈ رکھن یاد، یاد یاد وچ سائیا۔ کون ویلا سنے فریاد، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ جس نے رچنا رچی آد، سو جگاد ویکھے چائیں چائیا۔ جس وشن برہما شو اپنے وچوں لئے کاڈھ، انت اپنے وچ سائیا۔ جس ترے گن مایا پنچ تت لکھ چوراسی دتی دات، اتم لیکھا لیکھے لائیا۔ جس آتم پرماتم لکھ چوراسی اندر

وجایا ناد، دُھنی دُھن راگ سُنائیآ۔ جس شاستر سِمرت وید پُران اِنجیل قُرآن گیتا گیان کھانی بانی سُنائی بودھ آگادھ، آگادھ بودھ کر
 پڑھائیآ۔ جس بھگت بھگونت سنت سَجَن لئے لادھ، سو پُرکھ نرنجن وڈ داتا سچا شہنشاہیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 کون ویلا دیوے ور، گرہ مندر پھیرا پائیآ۔ برہمنڈ کھنڈ رکھی آس، آس آسا وچ رکھایا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ لگی رہی پیاس،
 ترسنا ترکھا نہ کھئے بُجھایا۔ لیکھا مُکیا نہ پرتھی آکاش، آکاش آکاش رہے کُرایا۔ لوہ پُری برہمنڈ کھنڈ آون گون ترے بھون ویکھ کھیل تماش،
 ساچی راس نہ کھئے رچایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت بن بن داسی داس، آتم پرما تم گئے سیو کھایا۔ نرگن سرگن کر کر آس، سرگن
 نرگن اوٹ دھرایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سپس جھکایا۔ برہمنڈ کھنڈ مارن دھاہ،
 اُچی کوک کوک سُنائیآ۔ نو نو بھلیا راہ، رہبر نظر کھئے نہ آئیآ۔ وشن برہما شو بیٹھے مُکھ چھپا، نیتر نین نہ کھئے کھلائیآ۔ تیئی اوتار اپنا پردہ
 رہے پا، پلُو سکے نہ کھئے اُٹھائیآ۔ بھگت اٹھاراں منگن چرن پناہ، سپس چرن کول جھکائیآ۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیوں نیوں سجدہ رہے جھکا،
 پروردگار بے عیب تیری سرنائیآ۔ نانک گوہند ایکا اوٹ لئی تکا، پُرکھ اکال سچا ماہیآ۔ ہر کا شبد آد جگاد گر ستگر ویس وٹا، ناؤں
 نرنکارا اک درڑائیآ۔ دو جہاناں ویکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر کھوج کھوجائیآ۔ نو نو چار ویلا گیا وہا، تھت وار نہ کھئے سمجھائیآ۔ رو سس
 سورج چند، منڈل منڈپ نیتر نیناں نیر رہے وہا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیآ۔ ترے گن آگنی لگی بھاء، پنج تت رہی جلائیآ۔ کام کرو دھ
 لوہ موہ ہنکار ہویا ہلکا، ہو لا بہار نہ کھئے وکھائیآ۔ جیو جنت سریشٹ سبائی گر کا شبد گئے بھلا، ستگر سرن نہ کھئے تکائیآ۔ اٹھسٹھ تیرتھ
 دُرمت میل نہ سکے کوئی گوا، آتم اشنان نہ کھئے کرائیآ۔ لکھ لکھ تھکی قلم شاہ، کاغد ملے نہ کھئے وڈیائیآ۔ بن ہر پکڑے نہ کھئے بانہہ، سادھ
 سنت دین دُبائیآ۔ کلجگ آنت اندھیرا گیا چھا، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیآ۔ ورن برن ذات پات اوچ نیچ راؤں رنگ راج راجان شاہ سلطان
 ایکا رنگ نہ دئے کھئے رنگا، دئی دویتی گھر گھر کرے لڑائیآ۔ آتم پرما تم نہ دیوے کھئے ملا، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیآ۔ برہم پاربرہم لیکھا
 سکے نہ کھئے مُکا، پورب لہنا جھولی کھئے نہ پائیآ۔ نیتر نیناں پت پریشور درس سکے نہ کھئے پا، نور نور نہ کھئے رُشنائیآ۔ انحد انادی ناد نہ سکے
 کھئے سنا، گا گا تھکی سرب سریشٹ رسنا جہوا ہو ہلکائیآ۔ تیرا میرا تیرا پندھ سکے نہ کھئے مُکا، بن پاندھی جگت راہیآ۔ پاربرہم پت

پرمیشور پُرکھ ابناسی تَدھ بِنِ نَظَرِ نَہِ کُوئی آ، نَو نَو ویکھیا تهاؤں تھائیا۔ کر کِریا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ تیری وڈیائیا۔ پھڑ بیڑا باہوں پار کرا، منجدھار نہ کھئے زُڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کلجگ اتم کر گئے نہ، سگلا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کر دھیان، نیر نین نین اٹھایا۔ کر کِریا سِری بھگوان، کلجگ آنت اندھیرا چھایا۔ سچ ملے نہ کھئے نشان، ساچا مارگ نہ کھئے جنایا۔ جیو جنت ہونے بے ایمان، بیوہ رُپ سرُپ وٹایا۔ ہر کنت نہ ملیا آن، سیج شہنجی نہ کھئے سہایا۔ گھر آتم پر ماتم نہ ملیا دان، نام وست نہ کھئے وکھایا۔ ہر کا شبد نہ سُنیا بِنِ کان، چھٹی راگ رہے جس گایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگایا۔ برہمنڈ کھنڈ بول الکھ، الکھ الکھنا رہے دھیائیا۔ کلجگ اتم بھانڈے ہونے سکھ، ہر کا ناؤں نظر کھئے نہ آیا۔ نرگن نراکار نرَویر مورت اکال اجوئی رہت ہو پرتکھ، پرم پُرکھ تیری وڈیائیا۔ ساچا مارگ اکو دس، لکھ چوراسی دے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم گاوے تیرا جس، دوسر راگ نہ کھئے سُناییا۔ جگت اندھیرا مٹے مس، جوت نرنجن ہونے زُسناییا۔ پاربرہم برہم میلا ہس، کول نین خوشی منایا۔ جوں بھاوے توں لینا رکھ، اک تیری اوٹ تکایا۔ توں وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ گرہ بیٹھا ڈیرہ لایا۔ لیکھا جانے پنج تت کایا مٹ، سچ سنگھاسن آسن سو بھا پائیا۔ نرمل جوت نور پرکاس لٹ لٹ، اون گون رسیا سائیا۔ تیرا کھیل چوڈاں لوک چوڈاں ہٹ، چوڈاں طبق تیری سرناٹیا۔ تیرا لیکھا تیرتھ اٹھستھ، سر سرور چرن دھوڑی خاک رمایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر تیری چرن سرن سرن چرن رہے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کھئے دھرائیا۔ کلجگ ویلا آنت آنت ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی کل وکھائیا۔ جگ جگ چلاونہارا رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیا۔ لہنا دینا مکا سیان ساڈھے تن ہتھ، رویداس چھارا دئے گواہیا۔ آگے مارگ تیرے ہتھ، ستجگ ساچی دھار بندھائیا۔ من واشنا پاؤنی نتھ، منوا اٹھ نہ دہ دیش دھائیا۔ لیکھے لاؤنی رتی رت، رتی رت تیرے لیکھے پائیا۔ جس دوارے گوبند ستھر بیٹھا گھت، ستھر یارڑا سیج ہنڈھائیا۔ سو صاحب سچا سمرتھ، ہر پُرکھ نرنجن سچا شہنشاہیا۔ آد جگاد اپنی مہا جانے اکتھ، رسنا کتھنی کتھ نہ کھئے گائیا۔ چرن سرن سِری بھگوان تیری گئے ڈھٹھ، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ دو جہان ویکھیا نٹھ نٹھ، دہ دشا پھیری پائیا۔ کوئی نہ رکھنہارا پت، سارے بیٹھے نین شرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا

ور، خالی جھولی رہے دکھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ دکھاون جھولی، پلُو اپنا آپ اٹھایا۔ ساچی وست نہ کھئے کولی، کول نین تیرا نور نظر کھئے نہ آیا۔ کلجگ اتم کھئے نہ چکے ڈولی، چوٹھا جگ دئے ڈھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوئی نہ سنے بولی، رسنا جہوا جہوا رسنا بتی دند صلاحیا۔ اتم پرما تم رت بسنتی کھئے نہ مؤلی، پت ڈالی نہ کھئے مہکایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، در اکو منگ منگایا۔ پاربرہم پرہ ہو مہربان، ایک ناد سنائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کرو دھیان، دھرنی دھرت دھول نال ملائیا۔ رو سس دیو گیان، منڈل منڈپ کر پڑھائیا۔ پُرکھ ابناسی سری بھگوان، سدا سدا سہج سکھدائیا۔ جگ چوکری ویکھے آن، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ گر اوتار پیر پیغمبران دیوے دان، وست امولک جھولی پائیا۔ کرے کھیل گوپی کاپن منڈل منڈپ راس رچائیا۔ بودھ اکادھا اک گیان، وید پُران شاستر سمرت انہو بھيو ابھید جنائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے رنگ سنائیا۔ تخت نواسی نوجوان، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ رکھائیا۔ سچ سنديسہ دھر فرمان، آد جگاد سنائیا۔ حُکمے اندر کھیل مہان، حُکم حاکم اک جنائیا۔ نو سو چورانونے چوکری جگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ نو نو چار کھیل اپارا، برہمنڈ کھنڈ سمجھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دے سہارا، لوک مات نش اکھر وکھر آپ پڑھایا۔ اتم پرما تم کر پیارا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ایک رنگ رنگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنديسہ اک سنایا۔ سچ سنديسہ سری بھگوان، ایک ایک جنائیندا۔ کلجگ آنت کرے کھیل مہان، بھيو کھئے نہ آئیندا۔ پرگٹ ہووے نوجوان، مہابلی بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سمبل وسے سچ مکان، چہر چہن نہ کھئے چھہائیندا۔ سچ سنديسہ دیوے آن، اتم پرما تم آپ پڑھائیندا۔ بھگت بھگونت ویکھے آن، لکھ چوراسی موہ تڑائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے مان، چرن کول کول چرن دھیان رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھيو ابھیدا آپ کھلائیندا۔ سچ سنديسہ ایکنکار، ایک وار سنائیا۔ کلجگ اتم آئے اگم اپار، اگم اکٹری کار کھائیا۔ نہکنکا نر اوتار، نر نرائن ویس وٹائیا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ہو اجیار، پنج تت تت نہ کھئے رکھائیا۔ شبد انادی برہم برہمادی بول جیکار، پاربرہم برہم برہمانڈ کرے پڑھائیا۔ بھگت بھگونت لے اُہار، راتی ستیاں درس دکھائیا۔ سرتی شبد کرے پیار، شبد سرت سرت شبد ایک رنگ رنگائیا۔

دسم دواړی کھول کیوڑ، بجر کپاٹی دئے ٹڑائیا۔ نرگن جوت کر اُجیار، اندھ اندھیر دئے مٹائیا۔ انحد ناد سچّی دُهنکار، دُهن آتمک راگ سُنائیا۔ ساچی سخیاں منگلاچار، بہ بہ گیت گوہند الاٹیا۔ امرت آتم جھرنا جھرے ٹھنڈا ٹھار، کول ناہ آپ اُٹائیا۔ آون جاون پنت پاون دُکھڑا دئے نیوار، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ لاڑی مؤت نہ کرے شنگار، چتر گیت لیکھ نہ کھئے جنائیا۔ جوگ ابھاس تون کرے باہر، ہٹھ تپ نہ کھئے سمجھائیا۔ ایکا اکھڑ وکھڑ کر پیار، ترے بھون دھنی ترے گن اتینا ترے ترے لیکھا آپ مکائیا۔ سوہنگ شبد جے جیکار، آون گون اُنجا پون آپ سمائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پاوے سار، چرن کول دے ادھار، شاہ پاتشاہ ہر نرنکار، سچکھنڈ نواسی کر پیار، پت پتوتنا پت اپنے ہتھ رکھائیا۔

★ ۶ آسو ۲۰۱۹ پکرمی ہر دِیال سینگھ دے گرہ جالندھر ★

سو پُرکھ نرنجن کھیل مہان، ہر خالق آپ کرائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن شاہ سلطان، رحمت رحمان آپ کھائیندا۔ ایکنکارا نوجوان، بے عیب ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن نور نوران، جوتی جلوہ ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا سچ نشان، سچ دوارے آپ اُٹھائیندا۔ سری بھگوان وڈ مہربان، مہبان بیدو کھیل کرائیندا۔ پاربرہم پرہہ بن پردھان، مقالے حق سوہیا پائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نوجوان، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ الکھ اگوچر اگم اتہاہ کرے کھیل مہان، بیہو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، تخت نواسی شاہو شاباشی بھوپت بھوپ راجن راج ناؤں رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد جگادی ایکا ہر، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرنیہارا، کرتا پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ آد جگادی ہو اُجیارا، نرگن نور نور رُشنائیا۔ محل اٹل اُچ منارا، ہر ساچا اک سہائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدارا، حُکم حاکم آپ سمجھائیا۔ در درویش بن چوبدارا، الکھ نرنجن الکھ جگائیا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، اپنی کل آپ دھرائیا۔ نہ کوئی دوسر میت مُرارا، سجن سین نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرہ مندر دئے وڈیائیا۔ گرہ مندر سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہائیندا۔ آد پُرکھ آد بنائی بنت، مدھ بیہو کھئے نہ پائیندا۔ لیکھا جانے جگا جگنت، جگ جگ اپنی کار کھائیندا۔ لیکھا

جان نار کنت، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیندا۔ پوت سپوتا نام یدھانا منیا منت، ناؤں زرنکارا ایکا ایک پرگٹائیندا۔ اگم اتھاہ بے پرواہ مہما اگنت، لیکھا لیکھت لیکھ نہ کئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ایکا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا ایکا ایک، ایکنکار آپ سہائیا۔ سو پُرکھ زرنجن دیوے ساچی ٹیک، ہر پُرکھ زرنجن سپس جھکائیا۔ ایکنکارا رہیا ویکھ، آد زرنجن نور رُشنائیا۔ ابناسی کرتا کھولے بہیت، سری بھگوان پردہ دئے اٹھائیا۔ پرہ ساچا کرے بہیت، نت نوت اپنا میل ملائیا۔ سچکھنڈ دوارے ساچی کھیڈ، اک اکلّا اچ محلہ آپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گھر ساچا اک سہائیا۔ گھر ساچا سچ محلہ، سچکھنڈ دوارا آپ سہائیندا۔ وسنہارا اک اکلّا، اکل کل دھاری ویس وٹائیندا۔ جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا زرنجن نور آپے رلا، نور نور نال ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی کل آپ دھرائیندا۔ اپنی کل آپے رکھ، سچکھنڈ دوارے کھیل کرائیا۔ زرنجن اندر ہو پرتکھ، زرنجن ویکھ وکھائیا۔ زرنجن پت آپے لئے رکھ، پت پتوتتا سچا ماہیا۔ سچ دوارے گائے جس، ناؤں زرنکارا آپ سُنائیا۔ زرنکارا زرنکارا اتر ایکا وس، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ ست ستوادی مارگ دس، پن اکھہر کرے پڑھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا پردہ آپ اٹھائیا۔ اپنا پردہ آپے لاہ، سو پُرکھ زرنجن ویس وٹائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بن ملاح، ساچا بیڑا آپ چلائیندا۔ ایکنکارا دئے صلاح، ساچی سیکھیا آپ اُپائیندا۔ آد زرنجن کر رُشنا، نور نورانہ نور وکھائیندا۔ سری بھگوان چڑھے چا، چاؤ گھنیرا اک وکھائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان لئے جھلا، نشانہ اکو اک وڈیائیندا۔ پاربرہم دئے جوڑ پئے سرنا، سرنگت اک اکھوائیندا۔ آپے کھیل کرے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ سپس جگدیش تاج اک سچا، سچ سینگھاسن پُرکھ ابناسن ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ دھر فرمانا آپ الا، بودھ آگادھا دئے سنا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سیکھیا آپ پرگٹائیندا۔ ساچی سیکھیا ایکنکار، اکل کل دھاری آپ پرگٹائیا۔ تھر گھر کھولے آپ کواڑ، چرن کول کول چرن دئے سرنائیا۔ آد آد کرے پیار، مدھ اپنا بھیو جنائیا۔ سچ فرمانا دیوے دیونہار، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ وست امولک بھر بھنڈار، نام یدھانا جھولی پائیا۔ کریا کر ایکا وار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا

لیکھا دئے جنائیا۔ ساچا لیکھا سِری بھگوان، ایکا ایک جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو مہربان، مہر نظر بے نظیر اک اٹھائیندا۔ سُت
 ڈلارے دیوے مان، شبدي شبد سمرتھ سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، بھیو ابھیدا اچھل، اچھیدا آپ کھلائیندا۔ ساچا بھیو ہر جو دس، سُت شبد کرے پڑھائیا۔ تھر گھر
 دوارے آپے وس، سورج چند نہ کھئے رُشنائیا۔ چار کُنٹ دہ دشا پنڈھ مُکائے نَس نَس، بن پاندھی سچا ماہیا۔ ایکنکار اونکار زرنکار گائے
 جس، جس اپنا آپ سُنائیا۔ اتر اتر آپے وس، گرہ گرہ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور،
 سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سُت ڈلارائے اٹھائیا۔ سُت ڈلارے اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا سچ جگائیندا۔ تھر گھر دوارے لگا بھاگ،
 وڈبھاگی آپ لگائیندا۔ یں تیل باقی جکے چراغ، آد زرنجن نُوُر وکھائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور تیرا اکو سجن ساک، سکلا سنگ نبھائیندا۔
 نُوُر لابی پاک، جلوہ ظہور آپ پرگٹائیندا۔ تیرا کھولن آیا تاک، پردہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آد پُرکھ کرے بھوکھت واک، بھیو ابھیدا آپ
 جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ساچا گیت، سو
 پُرکھ زرنجن آپ سُنائیا۔ آد پُرکھ چلائے اپنی ریت، ہر پُرکھ زرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ ایکنکارا کھیل کرے انڈیٹھ، آد زرنجن سنگ رکھائیا۔
 ابناسی کرتا ساچا میت، مِت پیرا سوہا پائیا۔ سِری بھگوان بیٹھا رہے اتیت، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ پاربرہم پرہہ جنائے ساچی ریت،
 ریتوان اک ہو آئیا۔ تھر گھر دوارا ٹھانڈا سیت، اگنی ت نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور،
 ساچا لیکھا آپ جنائیا۔ ساچا لیکھا ہر زرنکار، آد آد جنائیندا۔ سُت ڈلارے ہو تیار، پُرکھ ابناسی آپ اٹھائیندا۔ تیرا میرا اک بوہار،
 بوہاری بوہار آپ کرائیندا۔ پتا پوت سوہے اک دوار، دو جا کھئے رہن نہ پائیندا۔ ایکو وست امولک دیوے تھار، تھر درباری آپ ورتائیندا۔
 ست ستوادی بھریا ست بھنڈار، اتوٹ اٹٹ جنائیندا۔ آد آنت تیرا آنت نہ پاراوار، بے آنت تیرا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، سچ سندیسہ نر نریشا ایکنکارا آپ سُنائیندا۔ سچ سندیسہ سُن ڈلارا، پرہہ چرنی سیس جھکائیندا۔
 ہوں سیوک یاچک خاکی بھکھارا، در تیرے الکھ جگائیندا۔ بالی بڈھ بال انجانا، تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ تھر گھر وسان سچ مکانا،

سچکھنڈ تیرے چرن دھیان لگائیندا۔ اکو گاواں تیرا گانا، گا گا اپنا شکر منائیندا۔ آد جگاد سد مٹاں تیرا بھانا، بھانا اپنے سیس ٹکائیندا۔
 شاہو بھوپ بھوپت وڈ رانا، شہنشاہ تڈھ بن نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تیرے
 چرن دھیان لگائیندا۔ چرن کول پرہ تیرے آس، دوجی آس نہ کھئے رکھائیا۔ تھر گھر تیرے ملن دی رہے پیاس، ترسنا مول نہ لاگے رائیا۔
 اندر باہر گپت ظاہر نرگن نرگن دینا ساتھ، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ صفت صلاحی گاواں تیری گاتھ، بن اکھر ڈھولا گائیا۔ ایتھے اوتھے رہے
 یاد، یادداشت بھل نہ جائیا۔ صاحب ستگر سنی فریاد، دوئے جوڑ سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا
 ساچا ور، سد چلان تڈھ رضائیا۔ سری بھگوان شاہ سلطانا، شہنشاہ اپنی دیا کائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن ہو مہربانا، مہربان ویکھ
 وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وکھائے سچ نشانہ، ست نشانہ آپ اٹھائیندا۔ آد نرنجن دے پروانہ، پرم پُرکھ اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ ابناسی کرتا
 گن ندھانا، گن اپنا آپ جنائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے دو جہاناں، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیندا۔ پاربرہم پرہ ویکھے مار دھیانا، بن
 نیتر لوچن نین ویکھ وکھائیندا۔ شبد سٹ سٹ کر پروانا، سچ پروانہ ہتھ وکھائیندا۔ تیرا کھیل کھیل مہانا، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، ساچی وست اک جنائیندا۔ ساچی وست دیونہارا، ایک رہیا ورتائیا۔ سٹ شبد تیرا بھر بھنڈارا، بھرپور رہیا جنائیا۔
 سوہنگ روپ ہو تیارا، نرگن نرگن ونڈ ونڈائیا۔ انس بنس تیرا پروارا، سہنس سہنس کھیل کرائیا۔ وشنوں وشو تیری دھارا، تیرا نور
 نور رُشنائیا۔ تیرا امرت جل ٹھنڈا ٹھارا، نابھی کول کول بھرائیا۔ پت ڈالی کھلے گلزارا، پنکھڑی اپنا رنگ وکھائیا۔ پاربرہم برہم دے سہارا،
 ہر اپنا رنگ رنگائیا۔ برہم ویتا ویتا ہو نیارا، نرگن ہیتا اک جنائیا۔ کرے کھیل اکم اپارا، الکھ آگوچر سچا شہنشاہیا۔ تیری ونڈ ونڈے
 کرتارا، ونڈنہارا دس نہ آئیا۔ سن آگئی دھواں دھارا، سن سادھ سائیا۔ شنکر کنکر اک انگیارا، تت تت وڈیائیا۔ دیونہار ہر بھنڈارا،
 ہر جو لیکھا رہیا جنائیا۔ چرن کول کول چرن سہارا، ڈرمت میل دئے گوائیا۔ رجو طمو ستو اکھاڑا، پنج تت کرے کڑمائیا۔ اپ تیج وائے
 پرتمھی آکاش کھیل نیارا، نرکارا آپ وکھائیا۔ وشن برہما شو سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ تیرا بھرے سچ بھنڈارا، لکھ چوراسی
 گھاڑت دئے گھڑائیا۔ گھاڑت گھڑے بن ٹھٹھیارا، سیوک اپنی سیو کائیا۔ اندج جیرج اُتہج سیبج چارے کھانی پاوے سارا، کرے کھیل

بے پرواہیا۔ من مت بُدھ دے ادھارا، آتم پر ماتم پردہ پائیا۔ ایش جیو کر پیارا، جگدیش خوشی منائیا۔ پاربرہم برہم بول جیکارا، گیت
 گوہند الاٹیا۔ انحد راگ سچی ڈھنکارا، شبدی تیرا راگ سُنائیا۔ گھر گھر وچ مندر کھول کواڑا، گرہ گرہ اپنا بھیو چُکائیا۔ دیا باقی کمال پاتی
 کر اُجیارا، جوت زرنجن کرے رُشنائیا۔ امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نِجھر جھرنا دئے جنائیا۔ ڈُونگھی کندر دھواں دھارا، اندھ اندھیرا دئے وکھائیا۔
 لیکھا جانے کام کرو دھ لوہہ موہ ہنکارا، آسا ترسنا نال ملائیا۔ ہوئے ہنگتا گرہ نیارا، کایا کنچن ویکھ وکھائیا۔ چارے بانی بول جیکارا،
 پرا پستی مدھم بیکھری دئے سُنائیا۔ جُگ چوکرئی ویکھ کھیل وارو وارا، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ ونڈ ونڈائیا۔ سچ سنندیسہ دیوے
 وچ سنسارا، دھرنی دھرت دھول مان رکھائیا۔ زمیں اسمانا جانے دھارا، منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ وچے ودھائیا۔ بھیو چُکائے رو سس
 سورج چند ستارہ، کِرِن کِرِن کرے رُشنائیا۔ سیوا لائے گر اوتارا، پیر پیغمبر نرگن سرگن سرگن وِس وٹائیا۔ کاغد قلم لکھ لکھ لیکھا
 دئے لیکھارا، کاتب اپنا کلمہ کرے پڑھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان دئے سہارا، کھانی بانی نال ملائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ جگت
 وکھائے کنارہ، گھاٹ اپنا آپ چُھپائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر آپے وسے سب توں باہرا، شبدی تیرا رنگ رنگائیا۔ جُگ چوکرئی تیرا پَسارا،
 ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھیا ایکا وار پڑھائیا۔ ساچی سیکھیا ہر
 ہر سِجَن، ہر سَتگر آپ جنائیندا۔ دو جہاناں ایکا مجن، سر سروور اک وکھائیندا۔ آد جُگادی جُگا جُگنتر پردے کجَن، سمرتھ پُرکھ نام
 پردہ ہتھ پھڑائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت پنج تت کایا بھانڈے سب دے بھجَن، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ گر شبد گردیو سوامی،
 گر منتر گر نہکامی، نہکرمی اپنا کرم کھائیندا۔ نرگن اندر نرگن آنترجامی، بودھ آگادھ اکھی بانی، صفت صلاحی صفت جنائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سَت ڈلارے دیوے ور، شبدی تیرا ناؤں وڈیائیندا۔ شبد ڈلارے اُٹھ بل دھار، ہر ساچا سچ
 جنائیندا۔ دو جہاناں کھیل اپار، اپرمپر آپ وکھائیندا۔ وشن برہما شو سیوادار، ساچی سیوا آپ لگائیندا۔ جُگ جُگ پرگٹ کر گر اوتار،
 تیرا ناؤں ناد وجائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ سَتجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانونے چوکرئی جُگ
 اُترے اپنی وار، کوٹن کوٹ وِس وٹائیندا۔ کاغد قلم کرن پُکار، بناسپت رو رو نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ سمنند ساگر نہ پائے سار، ڈُونگھی کندر

بھیو نہ کھئے جنائیندا۔ اچے ٹلے پربت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ راہ تگن تیرا پروردگار، مقامے حق حق حقیقت نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، تیرا حُکم دو جہان آپ ورتائیندا۔ تیرا حُکم سری بھگوان، آد جُگاد ورتائیا۔ تیئی اوتار دے دے دان، چوکڑی بندھن پائیا۔ بھگت اٹھاراں کر گیان، گوبجھ گوبجھ سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کلمہ پڑھ کلام، کائنات دئے سُنائیا۔ نانک گوبند اک مکان، سچکھنڈ پرہ چرن ملے سرنائیا۔ اتم سارے منگن دان، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ ہوں بالک بال انجان، تیرا آنت کہن نہ پائیا۔ کر کریا گن ندھان، گن اوگن دے سمجھائیا۔ لکھ لکھ تھکے نال زبان، زیر زیر نہ دیوے کھئے گواہیا۔ پینتی اکھربہ نہ سکی تیرا کوئی نشان، الفیے پندھ رہی مُکائیا۔ ساچا مندر نہ ملیا کھئے مکان، بے مقام نظر کھئے نہ آئیا۔ تیری صفت کرے انجیل قرآن، عیسیٰ موسیٰ محمد ڈھولا رہے سُنائیا۔ نانک نرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت کرے پڑھائیا۔ گوبند مئے ایکا آن، پُرکھ اکال اوٹ تکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد سُت دیوے ور، تیرا مان تیری وڈیائیا۔ شبد سُت تیرا بل، بلدھاری آپ جنائیندا۔ جُگ چوکڑی اچھل اچھل، ول چھل اپنا کھیل وکھائیندا۔ سرگن اندر نرگن رل، گر اوتار ناؤں پرگٹائیندا۔ ست سندیسہ ساچا گھل، کھانی بانی لیکھ لکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ شبد سُت چڑھیا چا، آد آد خوشی منائیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا ملاح، بیڑا سدا چلائی۔ ناؤں نرنکارا دیوے صلاح، صفتی صفت وڈیائیا۔ کرے کھیل دو جہان، دوئے دوئے رُپ ویکھ وکھائیا۔ سرگن نرگن پکڑے بانہ، دینن اپنی گود بہائیا۔ ست ستوادی ست جھلائے نشان، کوڑی کریا دئے مٹائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ سر رکھے ٹھنڈی چھان، تتی وا نہ لگے رائیا۔ ہوں منگاں چرن پناہ، سرن ملے سچی سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا اپنا میلا لئے ملائی۔ پُرکھ ابناسی ہو خوشحال، خالق اپنا بھیو جنائیندا۔ ست ڈلارے ساچے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیندا۔ جُگ چوکڑی پیتے کال، کال مہاکال کھیل کرائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گھلے نال نال، سدا سد سنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ ست شبد کر دھیان، ہر ستگر سچ جنایا۔ نو نو چار کھیل مہان، برہمنڈ کھنڈ ناچ نچایا۔ منڈل راسی گوپی کاہن،

مُکند منوہر ویکھ وکھایا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہونے وچ جہان، مہابلی اپنا ناؤں دھرایا۔ وید ویاسا لکھ لکھ گیا بیان، پُوت سپوتا براہمن گُورا
اچے ٹلے پریت آسن لایا۔ عیسیٰ منگدا رہیا دان، خالی جھولی آگے ڈاہیا۔ محمد کہے میرا امام، سِر اماماں سچا شہنشاہیا۔ نانک گوہند دس
کے گیا پہچان، سچ سندیسہ اک سُنایا۔ نہکنکا آئے وچ جہان، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ نام کھنڈا تیز کِرپان، برہمنڈاں دئے
چمکایا۔ جگ چوکرئی لیکھا مُکائے آن، باقی کھئے رہن نہ پایا۔ سرشٹ سبائی دیوے اک گیان، آتم پرما تم لئے ملایا۔ راؤ رنگ راج راجان اوچ
نیچ ڈھولا ایکان، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنایا۔ ہنگ برہم مارے بان، تیر انیالا آپ اُٹھایا۔ سٹ ڈلارے تیرا ودھان، لوک مات لئے
پرگٹایا۔ اتم میلا میلے وچ جہان، مل مل اپنی خوشی منایا۔ سمبل وسے سچ مکان، چار دیوار چہر چہن نہ کھئے چُھپایا۔ بھکت بھگوت
ویکھے آن، سنت سجن نال رلایا۔ گُرمکھاں راگ سُنائے ایکان، دُھن انادی ناد الایا۔ گُرسکھ وچھڑے میلے کر پہچان، سستجگ تریتا دوپیر
کلجگ اتم پندھ مُکایا۔ نیتر لوچن نین درشن دیوے آن، دردی دردیاں درد ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا
ساچا ور، شبد سٹ ابناسی اچت، کلجگ آنت سہائے تیری رت، جگت وکارا کڈھے کُٹ، گُرمکھ پُھلواڑی پئے پُھٹ، کھتری براہمن
شوہر ویش چار ورن اٹھاراں برن نام باغیچہ اک لگایا۔

★ ۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ جالندھر چھاؤنی ★

لکھ چوڑاسی اترے پار، جوں اجوُن نہ کھئے بھوائیا۔ لکھ چوڑاسی ناتا تئے سنسار، ڈوگھے ساگر نہ کھئے رُڑھائیا۔ ستگر پورا ملے
ایکا وار، گھر ساچے لئے ملائیا۔ جیو جنت تن کایا دئے آدھار، کایا گگریا لیکھے لائیا۔ من ناچے نہ دہ دیش دھار، مت متوالی نہ دئے ڈہائیا۔
بُدھ بیکی کرے کر پیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا بھیمو دئے سمجھائیا۔ لکھ چوڑاسی تئے ناتا، اون گون پندھ
مُکائیا۔ صاحب ستگر ملے داتا، داتا دانی دیا کھائیا۔ اندھ اندھیری مٹے راتا، نرگن نور کرے رُشنائیا۔ بن رسنا جہوا سُنائے گاتھا، انحد
نادی ناد وجائیا۔ امرت آتم پیائے باٹا، نجھر جھرنا آپ جھرائیا۔ کرے پرکاس جوت للاٹا، نور نورانہ نور رُشنائیا۔ پورب جنم دا پورا کرے

گھاٹا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ آون جاون مکے واٹا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان نبھائے ساتھا، آدھ وچکار چھڈ نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی لیکھا دئے چکائیا۔ لکھ چوراسی بھئے دُور، بندی خانہ بند ٹرائیندا۔ سرب کلا ستگر بھریور، ہر بھریوری ویکھ وکھائیندا۔ نظری آئے جو دسے دُور، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیندا۔ ٹھاکر دیال سوامی کوٹ جنم دے بخشے آپ قصور، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، لکھ چوراسی ناتا آپ ٹرائیندا۔ لکھ چوراسی ناتا جائے تٹ، آون جاون رہے نہ رائیا۔ ملے میل پُرکھ ابناسی اچت، ہر پرمیشور بھئے سہائیا۔ گرمکھ آتم مولے رُت، پر ماتم ویکھے چائیں چائیا۔ ہرجن اٹھائے ساچے سٹ، ستگر اپنی گود بہائیا۔ بن ہتھان باہواں لئے چک، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ گرسکھ گرمکھ ہر بھگت ہر سنت راہ وچ نہ جائے رُک، وشن برہما شو بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جس وکھائے اپنا گھر، تیس لکھ چوراسی دئے مکائیا۔ لکھ چوراسی تئے گنڈھ، ہر ستگر کھیل کرائیندا۔ رائے دھرم دیونہارا دند، چتر گپت پردہ لائیندا۔ صاحب دیال سدا بخشند، غریب نانے گلے لگائیندا۔ لیکھا جانے بتی دند، رسنا جہوا بھيو چکائیندا۔ گرسکھاں دیوے آتم اند، نجاند اک رکھائیندا۔ دئی دویتی ڈھاپے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھنائیندا۔ کلجگ اتم سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گائے چھند، تیس جم نیڑ نہ آئیندا۔ لیکھا جانے جیرج انڈ، اٹبھج سیبج پھول پھولائیندا۔ جنم جگ دی تئی دیوے گنڈھ، جگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، لکھ چوراسی گپٹ آپ مکائیندا۔ لکھ چوراسی چکے گیڑا، آون گون نہ کھئے بھوائیا۔ کرے کرائے حق نیڑا، حقیقت ویکھے تھاون تھائیا۔ نیج آتم نیج گرہ نیج مندر پاوے پھیرا، گھر گھر وچ لئے ملائیا۔ ناتا تئے میرا تیرا، تیرا میرا ایکا رُپ وکھائیا۔ جس جن اُپر ستگر پورا کرے مہرا، مہربان اپنی دیا کمائیا۔ تیس جم دوت نہ پائے گھیرا، جم پھاس نہ کھئے وکھائیا۔ پُرکھ اکال نرہے۔ نرور اپنا ناؤں دھرائے اکو سنگھ شیرا، شیر بھبک اک لگائیا۔ دو جہان گرمکھ تیرا وسدا رہے کھپڑا، ایتھے اوتھے پُرکھ ابناسی ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، جم کا دند رہیا مکائیا۔ جم کا دند نہ کھئے پھاس، پھاسی گل نہ کھئے لٹکائیندا۔ گرسکھ جنم جنم دی مئے پیاس، جس ستگر پورا نظری آئیندا۔ لہنا دینا چکائے پرتھی آکاش، گگن منڈل چرناں ہیٹھ

دبائیندا۔ نرمل نؤر وکھائے اک پرکاس، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ گرسکھ گرسکھ پورا رکھے چرناں پاس، چرن کول کول چرن اکو اک جنائیندا۔ لکھ چوراسی ہووے ناس، فاتحہ سب دا آپ پڑھائیندا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سدا جن بھگتاں داس، داسی داس سیو کھائیندا۔ کیریا کرے ستگر ٹھاکر، ٹھوکر نام لگائیا۔ نرمل کرم کرم اجاگر، اجرت کھئے نہ منگے سچا شہنشاہیا۔ ایک نام ونج سچ سوڈاگر، چوڈاں لوک خالی جھولی رہے وکھائیا۔ بھاگ لگائے کایا گاگر، نرمل نیر اک وکھائیا۔ در آیاں گھر دیوے آدر، آدرش اپنا اک جنائیا۔ آون جاون لکھ چوراسی بیڑا پار کیتا ڈونگھا ساگر، منجھدھار نہ کھئے زڑھائیا۔ شبد دوشالہ پائے چٹی چادر، چارے کنیاں اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کر کیریا لیکھا دئے مکائیا۔ گھر گھر اندر نام بھنڈار، لکھ چوراسی ہر ٹکائیندا۔ گرمکھ ورلے کر پیار، اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ راتی ستیاں دئے دیدار، آس بندرا پردہ لائیندا۔ باہوں پکڑ لئے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا حال سناؤیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ شاہ پاتشاہ اپنا پردہ لائیندا۔ جگ چوکرئی بن دلال، گر ستگر ناؤں دھرائیندا۔ نرگن سرگن پچھنہار مریداں حال، مرید مرشد اپنے رنگ رنگائیندا۔ بن ہر نامے سرشت سبائی ہوئی بے حال، ہر کا نام نظر کیسے نہ آئیندا۔ کر کیریا جس ستگر پورا دئے وکھال، گھر گھر وچ راگ لائیندا۔ مندر مسجد مٹھ شودوالے کوئی نہ کرے بھال، بھالیاں ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ گرمکھ کایا مندر اندر ائمٹرا لال، گر ستگر آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، در آیا سب دا لیکھا لیکھ پائیندا۔ سائنس جگ رہے جگ چار، یگتی ہر جو آپ بنائیا۔ اتھرون لیکھا لکھ اگم اپار، ایڑا اکھ اکھ کھلائی۔ جگت بڈھی دے ادھار، آتم سڈھی سڈھ گوائیا۔ برہم رچی گئے ہار، سچی واشنا نہ کھئے وڈیائیا۔ چو گٹھی ہاہاکار، مان موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ دہ دشا ہوئے خوار، ویلا اتم نیڑے آئیا۔ زمیں آسماناں جو چکر رہے مار، چکر سدرشن سب دا لیکھا دئے مکائیا۔ کوئن کوٹ پیتے کال، مہاکال سب دا لیکھا رہیا مٹائیا۔ جگت وڈیا جگت سائنس کیسے نہ نیھی نال، سیاست وراشت نہ کھئے وکھائیا۔ بن ہر نامے کوئی نہ ملیا دلال، ایتھ اوتھ لئے چھڈائیا۔ پرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی لکھ چوراسی پاونہارا جال، ڈوری ڈور نال بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سائنس جگ جگ نال ٹکرائیا۔

☆ ۶ آسؤ ۲۰۱۹ سردؤل سِنگه دے گرہ جالندهر چهاؤنی ☆

شبد سُت در منگے منگ، تهر گهر اپنا سِيس جهكائيا۔ سچكهنڈ نواسی سؤرا سربنگ، تخت نواسی سچا شهنشاپيا۔ آد جُگاد دينا
 اک اند، اند اند وچ پرگنائيا۔ ساچا سوبلا گاوآن چهند، گيت گوبند الايا۔ بن سؤرج چند نه چڑه چند، پرکاس پرکاس تیری وڈيايا۔
 وست امولک ايکا ونڈ، خالی جهولی دے بهرائيا۔ جوتی جوت سرؤپ هر، آپ اپنی کړيا کر، ايکا دينا ساچا ور، در ساچے ديا کمائيا۔
 شبد سُت کرے پُکار، اُچی کؤک کؤک سُنائيندا۔ سو پُره زرنجن تيرا ٹهانڈا دربار، آد جُگادی ايکا نظری آئيندا۔ هر پُره زرنجن تيرا ست
 پيار، ست ستوادی بُهَل کدے نه جائيندا۔ ايکنکارا کهول کواڑ، بند تاکی کُنڈا لاپندا۔ آد زرنجن کر اُجيار، جوتی جاتا دُگمائيندا۔ ابناسی
 کرتا دے ادهار، دؤے جوڑ سِيس جهكائيندا۔ سِری بهگوان ويکه وچار، نيتر نين نه کُهے کُهلائيندا۔ پاربريم پر به کر وچار، وچار وچار نه
 کُهے رکھائيندا۔ جوتی جوت سرؤپ هر، آپ اپنی کړيا کر، ايکا دينا ساچا ور، در تيرے الکھ جگائيندا۔ تيرے در الکھ الکھ زرنجن،
 دؤسر اوٹ نه کُهے تکائيا۔ در دوار آيا منگن، بن درویش پهيرا پائيا۔ دياوان ديا کر ٹهاکر سوامی سؤرے سربنگن، بهؤيت بهؤپ تیری
 وڈيايا۔ جوتی جوت سرؤپ هر، آپ اپنی کړيا کر، ايکا دينا ساچا ور، نام ندهانا جهولی پائيا۔ پُره ابناسی ديانده، دينن اپنی ديا
 کمائيندا۔ سچكهنڈ نواسی کارج کرے سيدھ، سچ سنديسه اک سُنائيندا۔ آد جُگاد آپے جانے اپنی بدھ، بدھ نانا آپ رکھائيندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ هر، آپ اپنی کړيا کر، سچ سنديسه زرنيشا ايکنکار اک سُنائيندا۔ سُن سنديسه سِری بهگوان، شبدی سُت خوشی
 منائيا۔ تیری مهما دو جهان، کتنهی کتھ نه سکے رائيا۔ تيرا حُکم دُهر فرمان، دُهر درباری تيرا بهيو کُهلايا۔ هؤن بالک بال انجان، سُت
 دُلازا نيون نيون سِيس جهكائيا۔ جوتی جوت سرؤپ هر، آپ اپنی کړيا کر، ايکا دينا ساچا ور، گرہ مندر وچے ودھائيا۔ گرہ مندر تيرا
 رنگ، دؤسر اوٹ نه کُهے تکائيا۔ تهر گهر وچے مردنگ، مرد مردان تیری شهنشاپيا۔ زرنگن زراکار سدا وسنا سنگ، اجؤنی ربت وچهر نه
 جائيا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر اپنا مكاؤنا آپ پنده، پاندھی هور نه کُهے بنائيا۔ سُت دُلازے سُنائون ايکا چهند، جوتی جوت سرؤپ هر، آپ
 اپنی کړيا کر، ايکا دينا ساچا ور، گهر ساچے وچے ودھائيا۔ پُره ابناسی هو مهربان، سو پُره زرنجن ديا کمائيندا۔ هر پُره زرنجن ديوے

دان، داتا دانی کھیل وکھائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ آد نرنجن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ ابناسی کرتا رکھ
 مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ سری بھگوان جھلائے نشان، سچ نشانہ آپ وکھائیندا۔ پاربرہم لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے دھارا آپ
 بنائیندا۔ کرے کھیل سچکھنڈ سچے مکان، چہر چہن نہ کھئے جھپائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ شاہو بھوپ بن
 سلطان، تخت نواسی ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ آد جگادی سچ سندیسہ دیونہارا ڈھر فرمان، ڈھر دی بانی بان لگائیندا۔ شبد ست کر
 دھیان، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ سنائے راگ بن کان، بن رسنا جہوا گائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی تھر دربارے اپنا حکم ورتائیندا۔ تھر دربار سچ سندیسہ، نر نرنکارا آپ جنائیا۔ ست ڈلارے تیرا
 ویسا، ویس انیک رپ وٹائیا۔ تیری چرن کول سرن وشن برہما شو مہیش گیشا، در درویش دیوے الکھ جگائیا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لوء
 آکاش، پاتال گگن منڈل تیرا لیکھا، برہمنڈ برہمانڈ تیرا رچن رچائیا۔ رو سس سورج چند کر پرکاس، کرن کرن تیرا نور درسائیا۔
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سکھیا دیوے گیان، ہر آنتر آپ
 بھائیندا۔ وسے تھر گھر تیرا مکان، بے مقام ویکھ وکھائیندا۔ چرن کول کول سچ نشان، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ آد آنت مدھ منٹی
 پئے آن، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم آپ ورتائیندا۔ شبد ست بال انجانا، بالی بڈھ دئے ڈبائیا۔ سمرتھ پُرکھ تون
 صاحب سلطانا، بے آنت تیری وڈیائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن نراکار ہو پردھانا، سچ پردھانگی اک کھائیا۔ نرور پُرکھ جھلائے سچ
 نشانہ، رپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ مہربان مہربان بھئے مہربانا، موہے اپنا بھيو کھلائییا۔ ہوں سیوک بالک در درویش دربانا،
 جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ساچی وست جھولی پائیا۔ ساچی وست سری بھگوان، ایکا منگ
 منگائیا۔ آد جگادی دینا دان، جگ جگ سیو کھائیا۔ چرن کول کول چرن ملے مان، ابھان رپ نہ کھئے وکھائیا۔ وچدا رہے ناد ڈھنکان،
 راگی راگ نہ کھئے سنائیا۔ چہر چہن نہ کھئے مکان، چار دیوار نہ کھئے وڈیائیا۔ تھر گھر میلا بے پہچان، رپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ دوسر
 اور نہ کھئے نشان، نشانہ اور نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ اکو

اوٹ رکھی آس، زردھن تیرا دھیان لگائیا۔ زرمِل جوت نُوں پرکاس، نُوں نُوں نُوں رُشنائیا۔ شہنشاہ میلا شاہو شاباش، دُھر فرمانا اک سُنائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کھیل تماش، رُو سس ناچ نچائیا۔ سدا سہیلا وسے پاس، اک آکیلا پھیرا پائیا۔ تہر گھر دوارے تیرا داس، داسی داس رُوپ وٹائیا۔ چرن سروور دے بُجھانی پیاس، ترسنا مُوں نہ لاگے رائیا۔ جُگا جُگنتر دینا ساتھ، سگلا سنگ نبھائیا۔ ناؤں زرنکار پڑھاؤنی گاتھ، نِش اکھّر رُوپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائیا۔ آسا منسا ہر جو پور، آد پُرکھ دیا کھائیندا۔ سْت دُلا رے ساچا نُوں، پُوٹ سپوٹا گود بہائیندا۔ جنی جن بنے سرب کلا بھر پور، سمرتھ سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ وسنہارا نیڑے دُوں، دُوں دُراڈا پنڈھ مُکائیندا۔ پرگٹ ہو حاضر حضور، حضرت اپنا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا لیکھا آپ جنائیندا۔ ساچا لیکھا بن قلم دوات، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ سْت دُلا رے مار جہات، سچکھنڈ دوار وجے ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی بیٹھا اک اِکانت، اک اِکلا سوبھا پائیا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی مات، جنی جن نہ کھئے بنائیا۔ پُتر دھی نہ سجن ساک، بندھپ کھئے نظر نہ آئیا۔ زرگن زرویر پاکي پاک، زرمِل جوت جوت رُشنائیا۔ سچ سنگھاسن سْتا اپنے کھاٹ، پاوا چول نہ کھئے بنائیا۔ زرمِل جوت جوت پرکاس، انہو اپنا کھیل وکھائیا۔ بن گوپی کاہن پائے راس، بن سخیاں خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سْت دُلا رے بھیو کھلائییا۔ سْت دُلا رے کھول اکھ، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو پرتکھ، سوچھ سروپی رُوپ وٹائیندا۔ اپنا مارگ آپے دس، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ پنڈھ مُکاوے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ تیر نیرالا مارے کس، انیالا نام چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی سکھیا اک جنائیندا۔ ساچی سکھیا چھوٹے بال، جن جنی رُوپ وٹائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے دھار آپ سمجھائیندا۔ زرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ وشن برہما شو کر پردھان، ساچی سیوا سیوک لائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دان، پنج تت ساچا جوڑ جڑائیندا۔ اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھیل مہان، ہر خالق ویکھ وکھائیندا۔ مہبان بیدو نوجوان، مقالے حق ڈیرہ لائیندا۔ لاشریک ہو مہربان، بے عیب خدائی رُوپ انوپ آپ دھرائیندا۔ سچ توفیق بے مکان، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سْت دُلا رے آپ وڈیائیندا۔ سْت دُلا رے اُٹھ اُٹھ جاگ، ہر جاگرت جوت جگائیا۔

سچکھنڈ نواسی تھر گھر دوارے لائے بھاگ، بھاگ اپنا دئے ونڈائیا۔ بن تیل باقی دئے چراغ، اندھ اندھیر گوائیا۔ بن ناری کنت سہاگ، کنت
 کنتوبل خوشی منائیا۔ بن رسنا جہوا بئی دند مارے آواز، بن کٹاں ربیا سُنائیا۔ سرن سرنائی جانا لاگ، چرن کول ملے وڈیائیا۔ نرگن
 نرگن چلائے جہاز، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ آد جگاد رکھے لاج، جگا جگنتر ویکھ وکھائیا۔ پنج ترے رچیا کاج، وشن برہما شو سیو کھائیا۔
 لکھ چوراسی دیوے دات، انڈج جیرج اُتہج سینج ونڈ ونڈائیا۔ کھیلنہارا کھیل تماش، خالق خلق روپ وٹائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کر پرکاس،
 نور نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سٹ دُلا رے دیوے ور، تیرا مندر دئے سہائیا۔ سٹ دُلا رے تیرا مندر،
 لکھ چوراسی آپ بنائیندا۔ پُرکھ ابناسی وسنہارا ڈُونگھی کندر، سچ سِنگھاسن سوہیا پائیندا۔ تیرا ناؤں رکھے بجر کپائی اندر جندر، اپنی
 ہتھیں کُنڈا لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ ساچی سیکھیا دیوے
 گوپال، پاربرہم وڈی وڈیائیا۔ کایا مندر اندر تیری دھرمسال، دھرم دوارا دئے وکھائیا۔ نرگن نرگن کرے پرتپال، سرگن سرگن میلا سہج
 سُبھائیا۔ کرے کھیل ہر کمال، نیتر لوچن نین نظر کیسے نہ آئیا۔ آد جگاد جگا جگنتر گر شبد شبد گر بنے دلال، پنج تت کایا چولا مات
 ہنڈھائیا۔ ساچی سیکھیا دئے سیکھال، ساکھیات کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سٹ دیوے ور، سر اپنا
 ہتھ ٹکائیا۔ شبد سٹ تیرا رنگ، ہر سَتگر آپ رنگائیندا۔ گھر گھر سیجا سچ پلنگ، پُرکھ ابناسی آپ سہائیندا۔ گرہ گرہ وجے تیرا
 مردنگ، انحد نادی ناد سُنائیندا۔ ڈُونگھی بھوری کایا کوری آپے لنگھ، بن پاندھی پندھ مکائیندا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، آتم پر ماتم آپ
 پڑھائیندا۔ پنج آتم دیوے نجانند، پنج مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، شبد سٹ تیرا لیکھا لیکھ سمجھائیندا۔
 شبد سٹ تیری ساچی دھار، گھر گھر آپ جنائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ویکھ ویکھنہار، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار،
 گر گر ناؤں دھرائیا۔ بودھ اکادھا بول جیکار، جے جیکارا کرے پڑھائیا۔ ترے ترے میلا وچ سنسار، پنچم پنچ کرے کُرمائیا۔ چار چار
 دئے آدھار، چار چار ویکھے تھائیا۔ نو نو چار کھول دوار، در دوارے پھیرا پائیا۔ کرے کھیل آپ کرتار، قدرت قادر رنگ وکھائیا۔
 سَتجگ تریتا دواپر کلجگ، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ہر شبدی تیرے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ شبد سٹ چاؤ گھنیرا، گھر

ساچے خوشی منائیندا۔ آد پُرکھ پرہہ ہیتا میرا، دوجی اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ آن جان لکھ چوراسی بنایا گیڑا، ستجگ تریتا دواپر کلجگ
 آپ ہنڈھائیندا۔ نت نوت بہرم بھو ڈھاپے ڈھیرا، بھانڈا بہرم آپ بھٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا
 ور، وست امولک جھولی پائیندا۔ ساچی وست نام دات، نر نرنکارا جھولی پائیا۔ جگ جگ میٹے اندھیری رات، اندھ اندھیر رہے نہ
 رائیا۔ گر اوتار سُنائے گاتھ، اکھڑ وکھڑ کر پڑھائیا۔ پیر پیغمبر دئے نجات، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ویکھنہارا ڈونگھا کھات، سُنڈ ساگر پھول
 پھولائیا۔ لیکھا جانے ڈالی پات، پھل پھلواری آپ مہکائیا۔ لکھ چوراسی کرنہارا گھات، نام کھنڈا ربیا چمکائیا۔ کال مہاکال ویکھے مار
 جہات، ترے بھون دھنی وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ نیواسی ساکھیات، سوچھ سروپی روپ دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، ساچا حکم اک درڑائیا۔ ساچا حکم آد آنت، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ شبد سٹ ہر ساچا کنت، منتر نام نام پڑھائیندا۔ آد جگاد
 جگا جگنتر لکھ چوراسی نار کنت، آتم پرما تم سیج سہنجنی آپ ہنڈھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بنائے بنت، نرگن سرگن گھڑ گھڑ بھانڈے
 ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ سٹ شبد تیرا کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ
 جنائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن پھڑائے پلا، پلو ایک گنڈھ پوائیا۔ ایکنکارا پاوے سارا جلاں تھلاں، اچے ٹلے پربت جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھول
 پھولائیا۔ آد نرنجن آتم پرما تم آنتر رلا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھائیا۔ ابناسی کرتا سچ سندیسہ ایک گھلا، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ سری
 بھگوان ویکھنہارا ڈونگھی ڈلا، کایا مندر اندر کھوج کھوجائیا۔ پاربرہم پت پریشور برہم پاربرہم آپے رلا، دئی دوتی پردہ نہ کھئے رکھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دیوے ساچا ور، ساچا لیکھا آپ درڑائیا۔ ساچا لیکھا پُرکھ سمرتھ، ہر ستگر آپ
 جنائیندا۔ جگ چوگری چلائے رتھ، ویس انیک روپ وٹائیندا۔ گر اوتاراں مارگ دس، گیان دھیان اک سمجھائیندا۔ پیر پیغمبران دیوے
 رس، آب حیات جام پیائیندا۔ بھگت بھگوان ہونے وس، نام ڈوری بندھن پائیندا۔ سنت ساجن میل ملائے ہس ہس، سوہنگ ہنسا
 جاپ جپائیندا۔ گر مگھان تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائییندا۔ گرسکھاں کئے جم کا پھاس، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ ستجگ تریتا
 دواپر کلجگ ویکھے کھیل تماش، نو سو چورانوے چوگری پنڈھ مکائیندا۔ گر اوتار کر کر داس، پیر پیغمبر سیوا لائیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سُت تیرا بل وڈیائیندا۔ شبد سُت تیرا بل بلوان، بلدھاری آپ جنائیا۔ آد جُگاد جھلے تیرا نشان، دو
 جہان وجے ودھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ مَن آن، پُری لوہ سِیس جھکائیا۔ وشن برہما شو منگن دان، کروڑ تینتیس جھولی ڈاہیا۔ گر اوتار تیرا
 نشان، پنج تت چولی کایا ہنڈھائیا۔ تیرا ناؤں نام ندھان، اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ پیر پیغمبر دین بیان، رسنا جہوا نال ملائیا۔ صفتی
 صفت صفت کھیل مہان، صفت وچ کدے نہ آئیا۔ چار وید گائن تیرا گان، شاستر سمرت پُران اٹھاراں ڈھولا الائیا۔ جوتی جوت سرُوپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد سُت تیرا لیکھا دئے وکھائیا۔ تیرا لیکھا گیتا گیان، دس اٹھ جوڑ جُڑائیندا۔ تیرا لیکھا انجیل فُران، تیس بتیس
 سوہا پائیندا۔ تیرا لیکھا بے پہچان، کھانی بانی بھو نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت ہون حیران، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، تیرا بل اپنے ہتھ رکھائیندا۔ شبد سُت تیرا وڈا بل، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ آد جُگاد اچھل اچھل، ول چھل تیری کھیل
 رچائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گھل، اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اُچ محل بیٹھا ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جانے گھڑی گھڑی پل
 پل، وار تھت وند نہ کھئے وندائیا۔ جوتی شبدی نرگن دھار نرگن رہیا رل، ایک نور نور سائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 شبد سُت تیرا ساچا پنڈھ، ستگر سچا آپ مکھائیا۔ کون ویلا میرا مکھ پنڈھ، شبدی سُت سِیس جھکایا۔ کون ویلا ملے سورا سرننگ،
 ہر ستگر درس دکھایا۔ کون ویلا میری تئی لئے گنڈھ، آپ اپنا بندھن پایا۔ کون ویلا دیویں اک انند، لکھ چوراسی ناتا توڑ توڑایا۔ کون
 ویلا گائیں سہاگی چھند، آد پُرکھ اپنا ڈھولا الاہیا۔ کون ویلا میرا خوشی ہوئے بند بند، بندی خانہ کھئے رہن نہ پایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، کون دوارے لئیں ملایا۔ کون ویلا رکھاں آس، آس اکو اک تکائیا۔ کون ویلا بُجھائے پیاس، ترسنا
 مول نہ لاگے رائیا۔ کون ویلا لہنا دینا چُکے پرتھی آکاش، گگن منڈل نہ کھئے وڈیائیا۔ کون ویلا سیوا کران بن بن داسی داس، چرن کول ملے
 سرنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سِیس جھکائیا۔ در تیرے سِیس گیا جھک، شاہ
 پاتشاہ سچے شہنشاہیا۔ کون ویلا پینڈا جائے مک، میٹھار بے پرواہیا۔ نو سؤ چورانوے چوڑی جگ ویکھاں لک لک، گر اوتار ویس
 وٹایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، اپنا پردہ دئیں چُکایا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، گھر ساچے خوشی

منائیا۔ سْت دُلا رے مارگ دس، بھيو ابھيد گھلائیآ۔ نو سو چورانونے چوگرى جگ پندھ مكاوْنا نس نس، دو جھاناں پھيرا پائیا۔ سْتجگ تريتا دواپر کلجگ گر اوتار پير پيغمبر کر پرکاس، برہم پاربرہم ملائیآ۔ بودھ آگادھا شبد گيانا کھول ابھياس، کھانی بانی مول رکھائیآ۔ بے آنت بے آنت بے آنت کہہ کر سارے کراؤن بند خلاص، آنت کھئے کہن نہ پائیا۔ تیئی اوتار ہون نراس، بھگت اٹھاراں نین شرمائیآ۔ عیسیٰ موسیٰ محمد مکھ وچ لین گھاس، طوبیٰ طوبیٰ دین دُہائیآ۔ پروردگار تیری کوئی نہ کرے شناخ، شناخت وچ کدے نہ آئیآ۔ چوداں طبق بند خلاص، خلاصا اپنا ناں کیسے سمجھائیآ۔ مقامے حق کھیل تماش، محبوب سچا رہیا وکھائیآ۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، شبدی سْت ساچا کلمہ کلمہ نبی رسول پڑھائیآ۔ ساچا کلمہ الاهی کلام، کائنات جنائیندا۔ آد جگادی دُھر پیغام، دُھر درگاہی آپ سُنائیندا۔ گر اوتار کرن سلام، علیکم اپنا رنگ رنگائیندا۔ شاہ پاتشاہ وڈ امام، سپس جگدیش تاج ٹکائیندا۔ پیر پيغمبر کرے غلام، مُلا شیخ مسائق کھئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ آنتر دھار، ہر ساچا آپ جنائیا۔ جگ چوگرى اترے پار، تھر کھئے نظر نہ آئیآ۔ کلجگ اتم لیکھا جانے آپ کرتار، قُدرت قادر ویکھے چائیں چائیا۔ نانک گوبند دے آدھار، ایکا جوتی نور رُسنائیا۔ بھيو ابھيدا کھول کواڑ، ساچا لیکھا لیکھ سُنائیا۔ مہابلی اترے اوتار، نہکلنکا ناؤں رکھائیآ۔ ڈنکا وجے آگم اپار، راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان دئے سُنائیا۔ وشن برہما شو دئے ہلار، لوآں پُریاں پردہ دئے اٹھائیآ۔ دو جھاناں کرے خبردار، بے خبر اپنی خبر آپ سُنائیا۔ زیر زیر نہ کھئے پیار، الفیے پندھ مڪائیا۔ چوڈاں وديا کرے خوار، چوڈاں لوک دین دُہائیآ۔ چوڈاں طبق ہاباکار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ گر اوتار پير پيغمبر سارے جان ہار، کلجگ اپنا بل ودھائیآ۔ نو کھنڈ پرتھمی سْت دپ چار گنٹ دہ دشا دھوآں دھار، جگت اندھیرا چھائیآ۔ گر کا شبد نہ سکے کھئے وچار، شبد گر نہ کھئے گُرمائیآ۔ سرشٹ سبائی ہوئی وبھچار، ہر کنت نہ کھئے بندھائیآ۔ دھیان بھیناں کرن وپار، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد سْت رہیا سمجھائیآ۔ شبد سْت ویلا اتم آؤنا، سو پُرکھ نرنجن آپ سمجھائیآ۔ شبد وچولا اک بناؤنا، دو جھاناں ویکھ وکھائیآ۔ نام تولا لوک مات رکھاؤنا، لکھ چوراسی ایکا کنڈے پائیندا۔ برن اٹھاراں میٹ مٹاؤنا، چار ورن پندھ مڪائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کوئی نظر نہ آؤنا، آتم پرما تم جوڑ

جڑائیندا۔ پنج تت کایا چولا سرب ہندھاؤنا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پائیندا۔ ست سرؤپی شاہو بھوپی سوچھ سرؤپی روپ دھراؤنا، نور نور نور پرگٹائیندا۔ جگ چوکری لیکھا لہنا جھولی پاؤنا، پورب لیکھا آپ مکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، شبد ست آپ وڈیائیندا۔ شبد ست وڈا وڈ، وڈ تیری وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کوٹن کوٹ گئے لد، تیری سار کسے نہ پائیا۔ اپنی اپنی ونڈ کے گئے حد، پار ہوئے نہ کھئے کرائیا۔ کایا مندر اندر وجاؤندے گئے ند، دو جہان راگ نہ کھئے سنائیا۔ پُرکھ اکال ڈھولا گاؤندے گئے چھند، اپنا نام نہ کھئے سمجھائیا۔ کلجگ اتم سارے گئے بھد، پلؤ سکے نہ کھئے جھڈائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، ویکھنہارا تھائیا۔ سچ دربارے بیٹھا سچ، تخت نواسی ساچے تخت آسن لائیا۔ پیر پیغمبر سارے لے سد، لکیا کھئے رہن نہ پائیا۔ کلجگ اتم پار کرنی حد، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ دین مذہب ذات پات گر اوتاراں پیر پیغمبران جھگڑا دینا چھڈ، پُرکھ ابناسی رسیا سمجھائیا۔ اتم پرماٹم وشو جد، ایک نور ظہور درسائیا۔ کوڑی کرپا مٹیا پندھ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ اتم سب دی ننگی ہوئی کنڈ، پلؤ کھئے نہ اُپر وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست تیرے ناؤں دئے وڈیائیا۔ شبد ست تیرا ناؤں نرنکارا، ایک ایک جنائیندا۔ جس دا گر اوتار پیر پیغمبر لیندے رہے سہارا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ جس دا رسنا جہوا بولدے رہے جیکارا، سو جے جیکار آپ الائیندا۔ جس دے در درویش بن بن کردے رہے نمسکارا، سو نمو نمو سیس جھکائیندا۔ جس نوں مندے رہے پروردگارا، بے عیب کھیل کرائیندا۔ جس نوں کھندے مقامے حق وسے سانجھا یارا، سچ توفیق اک رکھائیندا۔ جس نوں نانک نرگن کرے پیارا، گوہند پُرکھ اکال سنائیندا۔ سو صاحب سلطان وسنہارا دھام نیارا، سچکھنڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔ ست شبد دیوے اک ہلارا، تھر گھر پردہ آپ اٹھائیندا۔ کلجگ اتم کرائے سچ ونج ونجارا، دو جہانان ہٹ چلائیندا۔ لکھ چوراسی کرے پیارا، اتم پرماٹم بندھن پائیندا۔ پاربرہم برہم لیکھا لیکھنہارا، لکھ لکھ لیکھا آپ سمجھائیندا۔ ایش جیو جگدیش دئے سہارا، سیس اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ کلجگ آیا آنت کنارہ، ہر ستگر ویکھ وکھائیندا۔ ستجگ بٹھے ساچی دھارا، دھرنی دھرت دھول وڈیائیندا۔ جیو جنت اک جیکارا، سادھ سنت آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ شبد کر پیارا، اتم پرماٹم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آد آنت سری بھگونت شبدي گر تیری کھیل وکھائیندا۔ سو

پُرکھ زرنجن صاحب سلطان، ہنگ برہم دئے وڈیائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو مہربان، آتم پر ماتم پردہ لاپیا۔ ایکنکارا دیوے دان، برہم پاربرہم
 میلا سہج سُبھائیا۔ آد زرنجن کھول دکان، جوت زرنجن کرے زُشنائیا۔ ابناسی کرتا مار دھیان، ایش جیو کرے کُڑمائیا۔ سری بھگوان
 وکھائے نشان، دھرم دوارے اک جھلائییا۔ پاربرہم پرہ ہو پردھان، آتم سیجا اک ہنڈھائییا۔ ساچے تخت بیٹھ سری بھگوان، روپ انوپ
 آپ درسائییا۔ گُرمکھ میلا وچ جہان، گر چلا ناؤں وڈیائیا۔ سُرَت شبد کرے پروان، نام پروانہ اک پھڑائییا۔ کاغد قلم ہونے حیران، ہر کا
 آنت کھئے نہ آئییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک جنائییا۔ ست سندیسہ ست پُرکھ زرنجن، ست ستوادی
 آپ جنائیندا۔ داتا دانی درد دکھ بھہ بہنجن، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ زرنگن سرگن نیتز نام پائے انجن، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ چرن دھوڑ
 کرائے ساچا مجن، اٹھسٹھ مکھ شرمائیندا۔ اناد انادی تال وچن، چھٹی راگ صفت صلاحیندا۔ آتم پر ماتم آیا پردے کچن، گُرمکھ گر گر گود
 بہائیندا۔ صاحب ستگر سچا سچن، سکلا سنگ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی بہانڈے بہجن، گھڑن بہنہار نظر کیسے نہ آئیندا۔ کال نگارے
 سرتے وچن، چاروں کُنٹ کلجگ ڈورؤ وائیندا۔ پاربرہم پت پریشور جن بھگتاں آیا آپے سدن، سدا اپنا نام رکھائیندا۔ پار کنارہ کرن
 حدن، ہوئے حدود نہ کھئے وندائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں آیا کڈھن، پھڑ باہوں گود بہائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 شبد گر اک سمجھائیندا۔ شبد گر گُرو گُردیو، دیو آتما آپ جنائییا۔ ستجگ ساچی کرنی سیو، سیوک سیوا اک رکھائییا۔ پاربرہم پرہ
 ملے لکھ ابھیو، دوجی سرن نہ کھئے تکائییا۔ ناتا تٹا رسنا جہو، اجپا جاپ دئے درڑائییا۔ وسنہارا نہچل دھام سدا نہکیو، اٹل محل کرے
 زُشنائیا۔ داتا دانی سورپیر وڈ دیوی دیو، دیوت سُر سرنی رہیا لگائییا۔ جن بھگتاں دیوے آتم پر ماتم ساچا میو، سوہنگ اکھڑ کرے
 پڑھائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ لیکھا دئے سمجھائییا۔ سوہنگ روپ آپ پرہ، آتم پر ماتم کھیل کرائیندا۔
 نانک زرنگن لیا لبھ، سرگن ناتا توڑ تڑائیندا۔ امرت جھرنا جھریا کول تہہ، نچھر رس اک وکھائیندا۔ تھر گھر دوار پار حد، سچکھنڈ دوار
 چرنی سیس جھکائیندا۔ کرپاندھ ٹھاکر سوامی اپنے در آپے سد، اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سوہنگ
 سچ سچ وکھائیندا۔ نانک ملیا سوہنگ دھار، میں تون رہی نہ رائیا۔ تیرا میرا اک پیار، نہ کوئی توڑے توڑ تڑائییا۔ تیرا میرا اک دوار، گھر

مندر وچے ودھائیا۔ تیرا میرا اک سنگار، بستر بھوشن نہ کھئے چھہائیا۔ تیرا میرا اک جیکار، نام ست ست پڑھائیا۔ تیرا میرا اک اکھاڑ، ساچی منڈل راس رچائیا۔ تیرا میرا اک ادھار، ادر ادر نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، شبد ست تیرا در، نرگن نرگن دئے وکھائیا۔ نانک نرگن تکیا ہر، سرگن نانک کم کیسے نہ آیا۔ سچ محلے ایکا چڑھ، تخت نواسی درشن پایا۔ سوہنگ اکھڑ نش اکھڑ پڑھ، بن اکھڑ راگ الا یا۔ نہ جنے نہ جائے مر، جنم مرن جنم وچ نہ آیا۔ ساچی سکھیا دھرنی دھرت دھول دھر، سچ سندیسہ گیا سُنایا۔ کلجگ اتم نہکلنک آوے نرائن نر، نرگن اپنا رُوپ وٹایا۔ بھگت بھگونت لئے پھڑ، گرمکھ گر گر آپ اٹھایا۔ ست ستوادی اکھڑ پڑھ، سو پُرکھ نرنجن دئے سُنایا۔ ہنگ برہم لگائے لڑ، نار کنت رُوپ وٹایا۔ چار ورن کھلائے ایکا در، برن اٹھاراں مارگ پایا۔ راؤ رنگ راج راجان شاہ سلطان سرنی جائن پڑ، سیس جگدیش اک جھکایا۔ شبد ست تیرا پورا کرے ور، ورا داتا پھیرا پایا۔ نرہو چکائے بھ ڈر، بھیانک رُوپ رہے نہ رایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کارج کر، کرتا پُرکھ کھیل کرایا۔ گرو گرتھ گر پرکاس، ہر ستگر شبد جنائیندا۔ گرو گرتھ گر وسے پاس، وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ گرو گرتھ گرمکھ راس، گر گر ہٹ چلائیندا۔ گرو گرتھ کلجگ جیواں جگت بنایا کھیل تماش، گر قیمت کھئے نہ پائیندا۔ گر مندر بہ بہ کرن بھوگ بلاس، دھیان بھینان نین تکائیندا۔ گرو گرتھ گر سچا داد بیٹھا کرے بند خلاص، جو جن آتم آتر دھیان لگائیندا۔ گرمکھ پردے گر کا نور سدا پرکاس، اٹھ پھر بند نہ کھئے کرائیندا۔ دوس زین شبد گر دیوے دھرواس، اند راگی راگ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، گرو گرتھ گر اکھڑ اکھڑ میل ملائیندا۔ گرو گرتھ پینتیس اکھڑ، تین پنج کرے گزمائیا۔ کلجگ جیو ہویے پتھر، بجر کپائی نہ کھئے ٹڑائیا۔ کوڑی کیریا پایا ستھر، ستھر یار نہ کھئے بندھائیا۔ جس گرسکھ ستگر ملن دا فکر، سو رسنا جہوا فقرہ پڑھن نہ جائیا۔ نرگن سچ محلے چڑھ کے بیٹھا سخر، بن نیج نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔ چھٹی راگ اکونجا بونجا پاربرہم دا کردے رہے ذکر، رسنا جہوا ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، جس جن وکھائے ساچا گھر، تس گرو گرتھ کایا اندر دئے پرگٹائیا۔ کایا اندر گرو گرتھ، نانک انگد امرداس پرگٹائیندا۔ رام داس وجایا سنکھ، دھن انادی ناد سُنائیندا۔ گر ارجن بنایا پنتھ، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ اکھئے کیتے بھگت بھگونت، سنت گرسکھ گر گر میل

ملائیندا۔ نانک نرگن سچ سندیسہ دے کے گیا آنت، گوہند ویلا وقت سمجھائیندا۔ پرگٹ ہونے سیری بھگونت، چار جگ دا لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آتم پر ماتم میل ملائے ساچا کنت، جوگ ابھياس پوجا پاٹھ نہ کھئے کرائیندا۔ کایا چولی رنگے رنگ بسنت، رنگ مجیٹھی اک رنگائیندا۔ گر کا پیار گر ایشٹ دیو سچا گرو گرتھ، گر گر اپنا روپ وکھائیندا۔ جس نوں پڑھ پڑھ بھلا پنٹھ، سو ستگر منمکھاں کولوں مکھ چھپائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد جگا جگنت گرو گرتھ گردیو سدا سد سچ پرکاس رکھائیندا۔ گرو گرتھ گر آتم رس، رسنا رس نہ کھئے وکھائیا۔ ہرگوہند ہر ہویا وس، ہررئے ملی وڈیائیا۔ ہرکشن ہر جو مارگ دس، تیغ بہادر کری رُشنائیا۔ گر گوہند پُرکھ اکال گایا جس، دوجی اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ ستھر وچھایا یارڑا ستھ، سولان سیج آپ ہنڈھائیا۔ بن پاندھی پنڈھ مکایا نس، نیہاں ہیٹھاں بالے دتے دبائیا۔ تیرا کھیل ابھاسی اچت، چیتن تیری دھار وڈیائیا۔ کلجگ اتم مؤلے رت، رت رتھی آپ مہکائیا۔ پاربرہم پت پریشور ست ڈلارے اُتے ہویا خوش، اپنی خوشی اک سمجھائیا۔ گرسکھاں کولوں جا کے پُچھ، پورب لہنا دے مکائیا۔ جنہاں کولوں ندیڑ آئیوں لک، آپ اپنا مکھ چھپائیا۔ شبد روپ ہو کے اٹھ، بل اپنا آپ وکھائیا۔ غریب زانیاں اُپر تھتھ، جو سرسے گیاں رُٹھائیا۔ اپنے کول نہ رکھیا کچھ، گرمکھاں جھولی رہیا بھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا گرو گرتھ گر گروپ وکھائیا۔ گرو گرتھ گر ساچا بودھ، ستگر اندرے نظری آئیندا۔ باہر کرنا پئے نہ کھئے جودھ، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ آتم پر ماتم مانے موج، گر چیلانگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرو گرتھ گر گرتھ ایکا رنگ، رنگ رنگیلا اک جنائیا۔ اٹھ پھر وجے مردنگ، نام ندھانا ڈھولا گائیا۔ پرگٹ ہووے جو ستا دے کر کنڈ، اپنی کروٹ لے بدلائیا۔ جس نوں لہدے پھدے کوٹن کوٹ برہمنڈ، نیتر نین نین اٹھائیا۔ سو ستگر مُکا کے آیا اپنا پنڈھ، بن پاندھی بھیرا پائیا۔ گرو گرتھ گر سچ سنایا چھند، بن ستگر پار نہ کھئے لنگھائیا۔ جنم جگ دی تٹی نہ دیوے کوئی گنڈھ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گر اکو اک اکھوائیا۔ آد جگادی اکو گر، ہر ستگر آپ اکھوائیندا۔ راگ تال نہ کھئے سر، تال تلواڑا نہ کھئے وجائیندا۔ نرگن سرگن جائے بھڑ، بھڑ اپنا حال جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا در، گھر ساچا اک سہائیندا۔ ستگر پورا سانتک ست،

ست ست وچ سہائیندا۔ ارجن گر بہتر ناڑ نہ ایلے رت، رتی رت نہ کھئے وکھائیندا۔ سرشت گیان دے کے گیا مت، مورکھ مگدھ سرب سمجھائیندا۔ نون سو اکھڑ مارگ گیا دس، ریتی نیتی جگت بنائیندا۔ پُرکھ اکال بھانا سہنا ہس ہس، اپنا بل نہ کھئے دھرائیندا۔ جگت پیار نہ گیا پھس، جھوٹھی محبت نہ کھئے ودھائیندا۔ جن بھگتاں کدا گیا جس، گرو گرتھ گر آپ صلاحیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرو گردیو وکھائے اک گھر، جس گھر غصہ گلہ ہرکھ سوگ نظر نہ آئیندا۔

☆ ۷ آسو ۲۰۱۹ پکرمی ہر بنس سنگھ دے گرہ ڈھڈے کلان ☆

شبد گر سدا مہربان، آد جگاد دیا کھائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے گیان، بھیو ابھیدا بھیو کھلائیندا۔ ایک ناد سُنائے ساچے کان، انحد راگی راگ الائیندا۔ امرت آتم دیوے پین کھان، نچھر رس مکھ چوائیندا۔ نرم ل دیا جوتی جوت جگے مہان، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ سچ سہائے مندر مکان، ساڈھے تین ہتھ بنک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر دیا کھائیندا۔ شبد گر گھر گمبھیر، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد جگاد چوٹی چڑھ رہے اخیر، آخر اپنا رنگ وکھائیندا۔ انیالا مارے اکو تیر، مکھی تکھی دھار پرگٹائیندا۔ بجر کپاٹی دیوے چیر، ہوئے ہنگتا گرہ ٹرائیندا۔ دئی دویتی کڈھ پیڑ، بھانڈا بھرم ہوئے بھٹائیندا۔ امرت دیوے سچا سیر، رس رسیا اک وکھائیندا۔ بدلنہارا تقدیر، تدبیر اپنی آپ جنائیندا۔ توڑنہارا شرع زنجیر، شریعت لیکھا آپ چکائیندا۔ لیکھا جان شاہ فقیر، حقیر اپنے رنگ رنگائیندا۔ کرے کھیل بے نظیر، نیتزین دس کسے نہ آئیندا۔ داتا جودھا سورپیر، بل اپنا آپ جنائیندا۔ لیکھا جانے پیغمبر پیر، مرید مرشد آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد ست دیوے ور، مہربان مہر نظر اک اٹھائیندا۔ شبد گرو وڈ مہربانی، دیاوان دیا کھائیندا۔ آد جگاد گر اوتار پیر پیغمبر سُنائے بانی، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ آد جگاد درگاہ ساچی سچکھنڈ سچ وکھائے اک نشانی، زرگن اپنا نور دھرائیندا۔ ایک دیوے پد زربانی، زربان پد اپنا آپ سمجھائیندا۔ مہا اکتھ اکتھ کہانی، رسنا جہوا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ شاہ پاتشاہ شہنشاہ سلطانی، دو جہاناں حکم ورتائیندا۔ گھٹ گھٹ آتر ہوئے جان جانی، لکھ چوراسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ لیکھا جانے اندج

جیرج اُتہج سینج چار کھانی، پرا پسنتی مدہم بیکھری اکھڑ وکھڑ بانی آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدر گُر گردیو سوامی، نہچل اپنا محل سہائیندا۔ شبدر گُر گُر بلوان، بل اپنا آپ جنائیا۔ آد جُگادی ٹھانڈا سینا مہربان، مہر نین اک اُٹھائیا۔ کاغد قلم شاہی نہ سکے پچھان، الفیے کر کر تھکی پڑھائیا۔ پینتی اکھڑ ہونے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ پیر پیغمبر سرب شرمٰن، نیتر نین سکے نہ کھئے اُٹھائیا۔ شاستر سمرت وید پُراں، انجیل قرآن کھانی بانی دے دے سرب بیان، جگت سکھیا کر کر گئے پڑھائیا۔ آد آنت کھئے نہ جانے سری بھگوان، بے آنت کہہ کہہ پلُورے چھڈائیا۔ شبدر ستگر سد سے سچ مکان، اُچ محل اٹل مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ دیا باقی کملاپاتی نہ کھئے رکھے نشان، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبدر گُر دین دین، دیاوان دیا کمائیا۔ دین دین دیا ندھ ٹھاکر، ہر ستگر کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگونت لکھ چوراسی پار کرائے ڈونگھا ساگر، سچ کنارہ اک وکھائیندا۔ کر پرکاس نرمل جوت اندھ اندھیرا میٹے کایا گاگر، سوچھ سرُپ شاہو بھوپ نور نورانہ آپ وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ست سرُپ ، ست ست ست سکھیا اک سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدر گُر گُر شبدر ایکا گھر بہائیندا۔ شبدر گُر گُر سچ اپارا، اپرمپر اپنا کھیل کرائیا۔ آد جُگادی لے اوتارا، زرگن سرگن ویس وٹائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھے وارو وارا، آون جاون پت پاون اپنی دھار چلائییا۔ شبدر اگتی بول جیکارا، بودھ آگادھ کرے پڑھائیا۔ کاتب لیکھا لیکھ بن لیکھارا، لیکھ لیکھ لیکھ دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدر گُر اک وڈیائیا۔ شبدر گُر داتار، دیاوان کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگوان لے اُبھار، زرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ سنت ساجن لے اُٹھال، گرہ مندر پھیرا پائیندا۔ گُر مکھ لیکھا چکائے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا میل ملائیندا۔ گُر سکھاں بے آپ دلال، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ ایکا دیوے وست نام دھن سچا دھن مال، ٹھگ چور یار لُٹ کھئے نہ جائیندا۔ ایتھے اوتھے سنے مریداں حال، مُرشد اپنا نین اُٹھائیندا۔ دین دیاں سدا دیاں، دیا ندھ اپنی دیا کمائیندا۔ شبدر گُر کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کمائیندا۔ لیکھا جانے کایا ماٹی پنج تت کھال، رتی رت کھوج کھوجائیندا۔ وسنہارا سچ سچی دھرمسال، گھر گھر اپنا نور دھرائیندا۔ شبدر اگتی وجائے تال، انحد راگی راگ سنائیندا۔ گُر مکھ اُٹھائے ساچے لال، پھڑ بابوں گود بہائیندا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال،

رائے دھرم نہ مکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد دیا کھائیندا۔ گر شبد کھولے بھیو، ابھید آپ جنائیا۔ آد جُگادی ساچی سیو، آد زرنجن رہیا کھائیا۔ کوئی گا نہ سکے رسنا جہو، کوئن کوٹ جیو جنت رہے کُرائیا۔ جس جن دیوے اپنا نام میو، رس اکو اک وکھائیا۔ میل ملائے وڈ دیوی دیو، دیو آتما کر کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ شبد گرو گر پردہ کھولے، پردہ کھئے نظر نہ آئیا۔ ین رسنا جہو آپے بولے، ین بتی دند صلاحیا۔ ین مندر مکان وسے کولے، گھر بیٹھا سچا ماہیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتہج سینج دو جہان لوآں پُریاں آپے پھولے، آؤندا جاندا نظر کیسے نہ آئیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جُگ جُگ بنائے گولے، سیوک ساچی سیو لگائیا۔ کھانی بانی وید پُرانی گائے ڈھولے، سوہلے اپنا راگ الائیا۔ لکھ چوراسی آنتر آتم آپے مؤلے، مؤلا اپنا کھیل وکھائیا۔ جُگا جُگنتر پرگٹ ہئے اُپر دھولے، دھرنی دھرت دئے سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک اکھوائیا۔ شبد گرو اکم اتھاہ، الکھ اگوچر بھیو کھئے نہ پائیندا۔ وسنہارا سچ مکان، تہر گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ دیونہارا سچ صلاح، ناؤں زرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں ویکھے تھائوں تھان، اُہل بھل کدے نہ جائیندا۔ وشن برہما شو پکڑے بانہ، کروڑ تیتیسا سُرپت اند اُنکلی لائیندا۔ کنر چھپ لئے اُٹھا، ڈھول مردنگ آپ وجائیندا۔ گوپی کاسن ویس وٹا، مدھر ین بنسری دُھن آپ لائیندا۔ سینتا سُرپی کھیل کرا، رام رُپ رُپ رکھت اپنا رنگ وکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ پلُولے پھڑا، مہبان بیدو بی خیر یا اللہ الہی نور اک درسائیندا۔ محمد خواہش دئے پرنا، اللہ رانی جوڑ جوڑائیندا۔ چار یاری چار کُنٹ چار جُگ ونڈ ونڈا، ورہنڈی ویکھ وکھائیندا۔ شبد گرو گر ویس وٹا، گر گر اپنا رنگ رنگائیندا۔ نانک گوبند دئے پڑھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ لیکھا جانے شہنشاہ، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان شاہ سلطان، حُکم حاکم آپ سنائیندا۔ شبد گر آد جُگادی لکھ چوراسی پتا ماں، پتا پوت ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگت پھڑ پھڑ لئے اُٹھا، آلس نندرا موہ مٹائیندا۔ جس جن اُپر دیا دئے کما، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ کاگوں ہنس دئے بنا، ہنس کاگ رُپ وٹائیندا۔ سوہنگ مانک موتی چوگ دئے چُگا، سچ سرورر آپ نُہائیندا۔ واشنا کھوٹی دئے کڈھا، سچ سگندھی اک بھرائیندا۔ زرمل جوتی دئے جگا، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ نام سوٹی ہتھ دئے پھڑا، ساچا کھنڈا اک چمکائیندا۔ برہمنڈاں کھنڈاں ڈیرہ دیوے ڈھاہ، لوآں پُریاں چرناں ہیٹھ

دبائیندا۔ رَو سس سُوْرچ چند منڈل منڈپ سِیس رے جھکا، جگدیش اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، شبد گرو گُر ساکھیات، گُرمکھ بنائے پارجات، لوہا کنچن رُوپ وٹائیندا۔ لوہا کنچن ڈھالے پاسا، اپنی دیا کھائیا۔ پارس چھوے ہوئے خلاصا، خلاصی اپنی لئے کرائیا۔ آد جگاد جگو جگ ستگر شبد اک پرکاسا، پرکاشوان سرب لوکائیا۔ لکھ چوراسی کرے بھوگ بلاسا، بھسمڑ اپنا مکھ چھپائیا۔ بھگت بھگونت دے دلاسا، دھیرج دھیر اک دھرائیا۔ ساچے سنت وکھائے سچ تماشا، نرگن نرگن پردہ لاپیا۔ گُرمکھاں پوری کرے آسا، گُر پورے ہتھ وڈیائیا۔ گُرسکھاں درس دیکھائے ساکھیاتا، سوچھ سرُوپی رُوپ وٹائیا۔ راتیں سُنتیاں کرے باتاں، آپ اپنا بھو جنائیا۔ گُر شبد ناتا توڑے ذاتاں پاتاں، ورن گوت وچ کدے نہ آئیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سکلا ساتھ، آدھ وچکار نہ کھئے ڈبائیا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق اک نگا جہا ہاٹا، اپنا ہٹ نہ کیسے وکھائیا۔ وڈا رکھیا اکو کھاتہ، جس کھاتے اندر کوٹن کوٹ گُر اوتار پیر پیغمبر رہیا چھپائیا۔ سو صاحب آد جگاد سرب دا داتا، دیونہار اک اکھوائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد سُن دیوے ور، سنت بھگت گُرمکھ گُرسکھ لئے پھڑ، لکھ چوراسی وچوں باہر کڈھائیا۔ آتم منگے مہر دان، کوک کوک گُرائیا۔ گھر ستگر سچا ملے آن، جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ ڈھونڈن کھئے نہ جائیا۔ آسا ترسنا مٹے جہان، من منسا پور کرائیا۔ نرمل دیا جگے بھان، پرکاش پرکاش نال ملائیا۔ ناتا تھے جگت جہان، جیون جگت دئے سمجھائیا۔ ہوئے ہنگتا چھٹے موہ ابھان، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، پورن آسا دئے کرائیا۔ پورن آسا کرے پور، بھرپور رہیا سب ٹھائیندا۔ نیڑے آئے جو وسے دور، دور دُرادا پندھ مکائیا۔ درس دیکھائے حاضر حضور، ہوئے ہنگتا روگ مٹائیا۔ ناتا توڑے کوڑو کوڑ، سچ سچ دئے جنائیا۔ مستک لائے چرن دھوڑ، ڈرمت میل رے نہ رائیا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ پورب جنم کرم نہکرمی معاف کرے قصور، آگے لیکھا منگے نہ کھئے رائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھائے ساچا گھر، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ ساچا گھر سچ محلہ، ہر ستگر سچ جنائیندا۔ آد جگادی اک اکلّا، نرگن ڈیرہ لائیندا۔ بھگت بھگوان پھڑائے پلا، جگ جگ کھیل وکھائیندا۔ سچ سندیس ایکا گھلا، نر نریش آپ سُنائیندا۔ جوتی شبدي آپے رلا، پنج ت چولا آپ ہنڈھائیندا۔ وسنہارا ڈونگھی ڈلا، آتم سیجا سوہیا

پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی دیا آپ کھائیندا۔ آتم پر ماتم منگے رنگ، اکو اوٹ تکائیا۔ پاربرہم پرہہ ملے سچ پلنگ، کایا اندر اک سہائیا۔ دوس زین وجائے مردنگ، تال تلواڑا نہ کھئے رکھائیا۔ ایکاک گھر ویاے گنگ، نیر سپر رُپ وٹائیا۔ نرمل جوت چڑھے چند، کوٹن کوٹ چند مکھ شرمائیا۔ آتم دیوے اک اند، نجاند ہویئے رسائیا۔ جنم جنم دی ٹئی دیوے گنڈھ، گنڈھنہار اپنی گنڈھ پوائیا۔ لکھ چوراسی کرے کھنڈ کھنڈ، کھنڈا کھڑگ نام وکھائیا۔ بھانڈا بہرم بھو ڈھاپے دویتی کندھ، کوڑی کرپا دئے کھپائیا۔ ڈھولا گاؤنا اکو سہاگی چھند، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ ایتھے اوتھے دو جہان ہویئے بخشنند، آتم پر ماتم میلا سہج سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو وست رہیا ونڈ، دو جہاناں آپ ورتائیا۔ اکو وست سدا اٹل، کرتا قیمت کھئے نہ لائیندا۔ اکو تولنہارا تول، تولا اور نہ کھئے جنائیندا۔ اکو بیٹھا رہے اڈول، اڈول اپنا کھیل وکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگتر نام وست رکھے کول، جن بھگتاں آپ ورتائیندا۔ آتم تاکی پردہ کھول، اندر ڈونگی کندر آپ ٹیکائیندا۔ نرگن سرگن کرے چوبل، پریم بندھن ایکاک پائیندا۔ سرتی شبدی جائے مؤل، مؤلا اپنا بھیو جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، وست انڈھ آپ وکھائیندا۔ اکو وست اکو دات، اکو رہیا ورتائیا۔ اکو چرن اکو نات، بدھاتا اکو جوڑ جڑائیا۔ اکو اکھڑ اکو جماعت، ایکاک پٹی رہیا پڑھائیا۔ ایکاک ستگر وسے ساتھ، دو جاک سنگ کھئے نہ جائیا۔ ایکاک سیجا ایکاک کھاٹ، ایکاک بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ اک مکاونہارا واٹ، دو جہاناں پھیرا پائیا۔ ایکاک کھیل کھیلے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ داتا سچا شہنشاہیا۔ ایکاک لہنا دینا چکائے ہتھو ہاتھ، جگت ادھار نہ کھئے کرائیا۔ اکو پوجا اکو پاٹھ، ایشٹ گردیو اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکاک وست رہیا ورتائیا۔ ایکاک وست وست امولک، ہر اٹلڑا آپ ورتائیندا۔ آپ رکھائے کایا گولک، گھر گھر وچ آپ سہائیندا۔ راگ سُنائے ایکاک انبولت، انڈیٹھڑی دھار چلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی وست اک وکھائیندا۔ سچھی وست ہر ہر نام، دوسر اور نہ کھئے وڈیائیا۔ گر اوتاراں دیوے جام، پیر پیغمبراں آبِ حیات پئیائیا۔ ناد دھن سُنائے اگتی کلام، کلمہ نبی رسؤل پڑھائیا۔ لیکھا جانے شاہ امام، شہنشاہ سچا پاتشاہیا۔ لکھ چوراسی کرے غلام، بردے سب نوں رہیا بنائیا۔ دیونہارا سچ پیغام، جبرائیل میکائیل اسرائیل اسرافیل رہیا سمجھائیا۔ نانک نرگن دتی وست ست نام، نام ست ست درڑائیا۔ پیر پیغمبر نیوں نیوں سجدہ کرن سلام،

سپس جگدیش اک جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو وست ہتھ رکھائیا۔ اکو وست وڈ اسگاہ، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ چلائے راہ، رہبر اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن لئے پڑھا، کہانی بانی ونڈ ونڈائیندا۔ زرگن سرگن زرگن ویس انیکا رُپ دھرا، دھرنی دھرت دھول رُپ سہائیندا۔ آکاش پرکاس پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پردہ لاه، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ ایکا وست دست بدست دئے ورتا، دیاوان دیا کمائیندا۔ اوچاں نیچاں راؤ رنکاں راج راجاناں شاہ سلطاناں جھولی دئے بہرا، جو جن سرن سرنائے سپس جھکائیندا۔ آون جاون پتت پاون لہنا دینا لیکھا دئے مُکا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ تہر گھر بہنا ساچی سکھیا دئے سمجھا، نیتز نیناں آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نام وست آپ ورتائیندا۔ نام وست سری بھگوان، جگا جگنتر آپ ورتائیا۔ کوٹن کوٹ منگن دان، وشن برہما شیو بیٹھے سپس جھکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکڑی جگ سرب گرلان، کوک کوک سرب سنائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر پاربرہم تیرا کھیل مہان، بے آنت تیری وڈیائیا۔ ہوں بالی بڈھ بال انجان، رسنی کتھنی کہن کچھ نہ جائیا۔ کر کرپا دینا ایکو دان، اتوٹ اٹ ورتائیا۔ ناتا تئے پین کھان، ترسنا بھکھ نیڑ نہ آئیا۔ روگ سوگ سرب مٹ جان، چنتا چکھا نہ کھئے جلائییا۔ گھر مندر گرہ ستگر ملے آن، مل سخیان خوشی منائیا۔ اکو ڈھولا سارے تیرا گان، گا گا خوشی منائیا۔ آتم پرما تم چکے کان، برہم پاربرہم وڈیائیا۔ ایش جیو جگدیش وسے اک مکان، سچ مکان سوہا پائیا۔ شبدر گر گر دیاوان، گردیو سوامی ویکھے چائیں چائیا۔ وستو وست اک مہان، مہابلی آپ ورتائیا۔ گرسکھ بھل نہ جائے انجان، بالی بڈھ آپ سمجھائیا۔ جس صاحب ملیا آن، سو دوجے در نہ منگن جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اکو وست دیوے ہتھ، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمجھ سمجھ نال ملائییا۔

☆ ۷ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی گرمیت سنگھ دے گرہ ہردو پھرا لا ضلع جالندھر ☆

سو پُرکھ نرنجن تیرا دربارا، درگاہ ساچی نظر کیسے نہ آئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیرا اُچ مینارا، مقامے حق پردہ کھئے نہ لابندا۔ ایکنکارا تیرا اگم اتہاہ پَسارا، بیو ابھید نہ کھئے کھلائیندا۔ آد نرنجن تیرا نور اُجیارا، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ ابناسی کرتے تیرا کھیل نیارا، انہو اپنی کار کھائیندا۔ سِری بھگوان تیرا سچ ہلارا، سچ نشانہ اک اٹھائیندا۔ پاربرہم شاہو بھوپ بھوپ وڈ سیکدارا، تخت نواسی تخت سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مہا بے آنت، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، نرگن نرگن ویس وٹائیا۔ ایکنکارا نار کنت، سیج سہنجی سوہا پائیا۔ آد نرنجن مہا اگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ سِری بھگوان آپے گائے اپنا منت، ناؤ نرنکارا آپ درڑائیا۔ ابناسی کرتا آپے کرے اپنی مٹت، ایشٹ دیو آپ اکھوائیا۔ پاربرہم لیکھا جانے جگا جگنت، جگ کرتا سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا سچ محلہ، دُور دُراڈا نظر کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن وسے اک اکلّا، دُوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ ایکنکار پھڑے پلا، پلو اپنا گنڈھ پوائیندا۔ آد نرنجن بن تیل باقی، سچ پرکاس آپے بلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان سچ سندیس ایکا گھلا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ ابناسی کرتا وسنہارا نہچل دھام اٹلا، محل اٹل اک وڈیائیندا۔ پاربرہم جوتی شبدی نرگن نرگن دھار آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مہا اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن صاحب سمرتھ، سمرتھ ہتھ وڈی وڈیائیا۔ ایکنکارا آنتر آنتر آپے وس، گرہ مندر خوشی منائیا۔ آد نرنجن کر پرکاس، دیا باقی ڈگمگائیا۔ سِری بھگوان پاوے راس، منڈل منڈپ آپ سہائیا۔ ابناسی کرتا کھیل تماش، ہر خالق ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم پرہ داسی داس، سیوک سیوا اک کھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا کھیل اپارا، بیو کھئے نہ پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیری اگتی دھارا، دھار دھار وچ سہائیندا۔ ایکنکار تیرا اکھاڑا، دو جہاناں ناچ نچائیندا۔ آد نرنجن تیرا اُجیارا، تھر گھر ساچے آپ سہائیندا۔ ابناسی کرتا ویکھ وگسے ویکھنہارا، نیتر لوچن نین نہ کھئے رکھائیندا۔ سِری بھگوان سانجھا یارا، حق مقامے ڈیرہ

لائیندا۔ نؤر الہی پروردگارا، بے عیب خدائی اپنا نام رکھائیندا۔ پاربرہم پرہہ کرنی کرتا کرنیہارا، پُرکھ پُرکھوتم اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ در گھر ساچا سچکھنڈ، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ صاحب ستگر سورا سرنگ، سو پُرکھ نرنجن آسن لائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک اند، اند اند وچ رکھائیا۔ آد نرنجن کرے پرکاس بن سورج چند، رو سس نہ کھئے وڈیائیا۔ ابناسی کرتا شبد اگتی گائے چھند، رسنا جہوا نہ کھئے ہلائییا۔ سری بھگوان صاحب دیال ٹھا کر بخشند، بخشش اپنی آپ جنائیا۔ پاربرہم پت پریشور منگنہارا ساچی منگ، در درویش اپنی الکھ جگائیا۔ کرے کھیل بن رُپ رنگ، ریکھ بھیکھ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ اپنے ہتھ رکھے وڈیائی، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے وجے ودھائی، واہوا گیت اپنا آپ لائیندا۔ نرگن میلا نرگن ویکھے چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ آد جگاد سد چلے اپنی آپ رضائی، دوجا حکم نہ کھئے منائیندا۔ کرنہارا سچ نیائیں، سچ سنگھاسن آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ راجن راج بے پرواہی، بے محتاجے اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے رچ رچ کاچے، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ دیونہارا ساچی دات، وست ۱۰۰۱

امولک آپ پرگنائیندا۔ اپنی پوری کرے آپے آس، آسا آسا وچ رکھائیندا۔ نیج گرہ نیج مندر نیج گھر نیج واسی وسے پاس، وچھوڑا پندھ نہ کھئے بنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا اک سہائیندا۔ سچکھنڈ نواسی تیرا بھیو اپارا، شاستر سمرت وید پُران کہن نہ جائیا۔ گاگا تھکے گر اوتارا، الکھنا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ وشن برہما شو رون زارو زارا، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ کروڑ تیتنسا کرے پکارا، سُرپت بیٹھا ڈیرہ ڈھاپیا۔ آد جگادی برہم برہمادی نرگن نراکار سب توں وسے باہرا، اپنی کل آپ رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ شاہ پاتشاہ، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ آد جگاد جگ جگ چلائے راہ، بن رہبر دے سمجھائیا۔ لکھ چوڑاسی آتم پرماتم نرگن سرگن بنے ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ آنتر منتر ساچا سوہلا ڈھولا دئے پڑھا، نش اکھر آپے گائیا۔ پردہ اوہلا دئے چُکا، دئی دویتی ڈیرہ ڈھاپیا۔ مؤلا رُپ ایکا نؤر سچ خُدا، ظاہر ظہور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تیرا لیکھ نہ لکھیا جائیا۔ تیرا لیکھ نہ جانے لیکھا، لیکھ لیکھ لیکھ نہ کھئے مکھائیندا۔ جگ چوکڑی ستجگ تریتا دواپر کلجگ رہیا

بہرم بھلیکھا، بھانڈا بہرم نہ کھئے بھٹائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مُلا شیخ مسائق کردے رہے چیتا، نت نوت دھیان لگائیندا۔ بن کرپا کسے نہ
 دسیا بھیتا، لکھ چوراسی جیو جنت سرب گرلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ بن نظر کھئے نہ
 آئیندا۔ تڈھ بن نظر نہ آئے کھئے، دو جہان پھری دُبائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گوڑھی نیند سوئے، نیتز نین نہ کھئے کھلائیآ۔ آتم پر ماتم بیج نہ کھئے
 بھئے، سچ کرسانا ہل نہ کھئے چلائیآ۔ سچ سندیسہ نر نریشا دیوے نہ کوئی ڈھوئے، وست امولک جھولی کھئے نہ پائیآ۔ بن تڈھ کلجگ آنت
 جیوت بھوئے موئے، جیوت روپ نہ کھئے رکھائیندا۔ کہانی بانی وید پُرانی شاستر سمرت انجیل قرآنی تیری سنی سوئے، سو پُرکھ نرنجن کھیل
 کرائیندا۔ نرگن تیرا واسا ترے ترے لوئے، کوئن کوٹ برہمنڈ کھنڈ چرناں بیٹھ رکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر تڈھ بن امرت رس کھئے نہ
 چوئے، پیر پیغمبر سرب گرلائیندا۔ اپنا آپ کلجگ جیو بیٹھے کھوئے، خالی ہتھ سرب جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایک دینا ساچا ور، در تیرا منگ منگائیندا، تیرا در سچ دربارا، درگاہ ساچی ملے وڈیائیآ۔ کلجگ کوڑا دوئے جوڑ کرے نمسکارا، نیوں نیوں
 سجدہ سیس جھکائیآ۔ نو نو دسے ہاباکارا، چار چار پئی لڑائیآ۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ دھوؤں دھارا، سچ پرکاس نہ کھئے کرائیا۔ سریشٹ
 سبائی ہوئی نار وبھچارا، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیآ۔ گوڑھی نیندے ستے پیر پَسارا، کروٹ سکے نہ کھئے بدلائیآ۔ چوڈاں طبق کرن پُکارا،
 صدی چوڈھوی رہی گرلائیا۔ چوڈاں لوک لگا اکھاڑا، زمیں اسمان دین دُبائیآ۔ پیر پیغمبر گر اوتار بھکت بھگوان آگے کڈھن ہاڑا، بھڑی
 بھڑی رہے سُنائیآ۔ سادھ سنت کوئی نہ دسے جنگل جوہ وچ اُجاڑ پھاڑا، اُچے ٹلے پریت سمنڈ ساگر ساچی لہر نہ کھئے وکھائیآ۔ ہر کا ناؤں نہ
 کسے پیارا، گر گر شبد نہ ڈھولا گائیآ۔ جوٹھ جھوٹھ ونج واپارا، سچ سچ نہ کھئے وڈیائیآ۔ نانک گوبند کرن پُکارا، پرہ آگے سیس جھکائیآ۔
 وید ویاسا لیکھ لیکھارا، لیکھ لیکھ ایک منگ منگائیآ۔ عیسیٰ کہے میرا پروردگارا، رہبر آوے سچا ماہیا۔ محمد کہے میرا سانجھا یارا، ساکھیات
 روپ وٹائیآ۔ کلجگ کہے میری سنے پُکارا، آنت لیکھا دئے مُکائیآ۔ دھرنی رووے کرے ہاباکارا، خاکی خاک رہی اڈائیآ۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے آس تکائیآ۔ کلجگ تیری رکھی آس، پرہ صاحب سچے گوسائیا۔ آنت بُجھاؤنی
 جگت پیاس، کوڑی کرپا کر جڈائیآ۔ لوک مات کرنی بند خلاص، چرن سرن سرن چرن ملے سرنائیآ۔ کوڑی کرپا کیتا بھوگ بلاس، مایا

مَتا سِیج ہنڈھائیا۔ نو نو نہ دِسیا کھئے پرکاس، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تَدھ بِن نظر کھئے نہ آئیا۔
 پُرکھ ابناسی صاحب گُن داتا، گہر گمبھیر دیا کھائیندا۔ جُگ چوکرِی کھیل تماشا، نرگن سرگن ناچ نچائیندا۔ گوپی کاہن پاوے راسا، منڈل
 منڈپ آپ سہائیندا۔ ویکھے کھیل پرتھی آکاشا، گگن گگنتر سوہا پائیندا۔ گر اوتارا پیر پیغمبران دیونہار دِلاسا، سر سمرتہ ہتھ ٹکائیندا۔
 آد آنت ہوئے نہ کھئے نِراسا، جو سرنائی آئیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ ہر جو آپ سمجھائیندا۔ کلجگ سُن
 ساچے سُن، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیری اتم آئی رت، ہر زُڑی ویکھ وکھائیندا۔ پرگٹ ہو ابناسی اچت، نو نو اپنا پھیرا پائیندا۔ اپنی
 ککھوں آپے اُٹھ، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ غریب نائیاں لئے پُچھ، بھگت بھگوت آپ جکائیندا۔ جھولی بھرے سچ سچ، کوڑی کِریا موہ
 مُکائیندا۔ گرسکھ کھئے نہ دِسے سنمل دیرگھ اتی مُچ، پت ڈالی پھل آپ مہکائیندا۔ اپنے کول نہ رکھے کچھ، گر مُکھاں جھولی آپ بھرائیندا۔
 لکھ چوراسی کولوں بیٹھا لک، بن گر مُکھ نظر کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ تیری جڑ دیوے پُٹ، لوک مات پھیر نہ کھئے لگائیندا۔ راج راجاناں
 شاہ سُلطاناں بھاگ گئے نکھٹ، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ
 سندیسہ سُن لے بال، سو پُرکھ نرنجن آپ جنایا۔ سب دے سر تے کوکے کال، کال نگارہ ڈنک وجایا۔ تیری اتم پوری کرے گھال، کیتی
 گھال لیکھ پایا۔ گرسکھ سجن لئے اُٹھال، آپ اپنا میل ملایا۔ ترے گُن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دئے سمجھایا۔ بھاگ لگائے پنج تت کایا
 ماٹی کھال، خالق خلق ویکھ وکھایا۔ اک وکھائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا آپ پرگٹایا۔ اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، اتم پر ماتم
 وچھڑ کدے نہ جایا۔ ستجگ ساچی سکھیا دئے سکھال، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھایا۔ دینا بندھپ دین دِیال، گوپال سوامی پھیرا پایا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنایا۔ سچ سندیسہ سُن لے جگ، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ چار کُنٹ لگے
 اگ، اگنی تت تت تپائیا۔ جن بھگتاں میلا اُپر شاہ رگ، نو دوارے پنڈھ مُکائیا۔ ناد انادی جائے وج، دُھن آتمک راگ سُنایا۔ کلجگ
 تیری پار حد، کنارہ کھئے نظر نہ آئیا۔ سنگی ساتھی ایتھے جانے چھڈ، رائے دھرم دئے سزائیا۔ سب دی چوٹی دینی وڈھ، نیتر نین نہ کھئے
 اُٹھائیا۔ دھرم دواریوں دینے کڈھ، درگاہ ساچی نہ کھئے بہائیا۔ اپنا اپنا بھار جائن لڈ، گر اوتار نہ کھئے سہائیا۔ کوڑی کِریا جان بھہ، جگت

جنجال نہ کھئے ٹڑائیا۔ جو گھڑیا سو جائے بھج، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ کسے لاؤن نہ دیوے اج پج، سپس سکے نہ کھئے چھپائیا۔ اچے ٹلے پربت
سمند ساگر ویکھے بھج بھج، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈا پھیرا پائیا۔ گرمکھ ورلے اپنی چرنی لے صد، پُورب لہنا دئے چکائیا۔ اتم پردہ دیوے
کج، نام دوشالہ اُپر پائیا۔ کایا کعبہ وکھائے اک حج، محبوب حُجرہ اک سہائیا۔ نوبت نام جائے وج، سچ محراب ہوئے شنوائیا۔ پُرکھ ابناسی
مہربان مہربان جن بھگتاں رکھے آپے لُج، اپنی لُجیا بھگتاں ہتھ پھڑائیا۔ دو جہان سِری بھگوان کوڑی کریا دیوے تج، جوتی جوت
سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، پوری سب دی آس کرائیا۔ پوری آس کرے بھگوان، ہر بھگوان آپ جنائیندا۔ کوڑ گُریارا مٹے نشان، لوک
مات رہن نہ پائیندا۔ ستجگ ست ستوادی دیوے دان، ست پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ سرشٹ سبائی اکو نظری آئے کاہن، لکھ چوراسی
گوپی آپ پرنائیندا۔ لکھ چوراسی سینا سرتی دسے اکو سچا رام، من راون ہنکاری مار مکھائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد گھر اکو دئے پیغام، نور
الاہی کلمہ کائنات آپ پڑھائیندا۔ دامنگیر پکڑے دام، ضامنی اپنی اک رکھائیندا۔ نانک گوہند کرے پرنام، نیوں نیوں ایکا لکھ جگائیندا۔
پُرکھ اکال وڈ مہربان، مہربان بے نظیر نظر اک اٹھائیندا۔ ستجگ ساچا دیوے بیان، گیان گوجھ آپ جنائیندا۔ آتم پرما تم کر پروان، پر
پُرکھ بھیو کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سکھیا اک درڑائیندا۔ ساچی سکھیا اتم
کل، گلوتنا آپ جنائیا۔ جوتی شبدي گیا رل، نرگن نرگن دھار پرگٹائیا۔ سرگن بھلائے کر کر ول چھل، اچھل چھل اپنی کھیل رچائیا۔ سچ
سنگھاسن بیٹھا مل، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ نام سندیسہ دیوے گھڑی گھڑی پل پل، وار تھت نہ کھئے رکھائیا۔ وسنہارا محل اٹل، ساچا مندر
رہیا سہائیا۔ پاوے سار جل تھل، مہیئل رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، تیرا لہنا دئے
چکائیا۔ تیرا لہنا چکے آنت، آنتش کرن ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، سنت ستگر دیا کھائیندا۔ بھگت پیارا اک بھگونت،
بھگون اپنی گود بہائیندا۔ گرمکھ وڈیائی جیو جنت، جیون جگت آپ جنائیندا۔ گرسکھ درڑائے منیا منت، منتر اپنا اک وکھائیندا۔ کلجگ
آنت بنائے بنت، ستجگ ساچا راہ وکھائیندا۔ گڑھ تھے ہوئے ہنگت، نون سو اکھڑ اک سکھائیندا۔ گرمکھ دو جے گھر نہ جائے منگت، پُرکھ
ابناسی خالی جھولی سرب بھرائیندا۔ کوئی نہ دسے پاندھا پنڈت، مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر کوئی رہن نہ پائیندا۔ چوتھے جگ تیری آرزو

ہوئے کھنڈت، کھنڈا کھڑگ اک چمکائیندا۔ مان رکھائے ہر جو ہر ہر سنگت، سگلا سنگ آپ ہو جائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگت، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ نانا توڑے ساک سجن سین بندھپ، سگلا سنگ آپ اکھوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیرا لیکھ چکائیندا۔ کلجگ تیرا لیکھا چکے، چوک کھئے رسن نہ پائیا۔ چوٹھے جگ پینڈا مکے، پاندھی کھئے نظر نہ آئیا۔ نو کھنڈ پرتھی آپے پچھے، لکھ چوراسی ڈیرہ ڈھاپیا۔ جیو جنت بن ہر نامے بوٹے سکے، ہریا سنج نہ کھئے کرائیا۔ سادھ سنت کوڑی کریا وچ لکے، سب دے پردے دئے کھلائییا۔ پھڑ پھڑ اتم ٹنگے پٹھے، نہ سکے کھئے پچائییا۔ ایتھے اوتھے دو جہان دیوے کھئے، گنٹھا کھادھا پچیا کھئے رسن نہ پائیا۔ سنگھ شیر ایکایکے، دو جہاناں بھبک لگائییا۔ کرے کھیل ابناسی اچھے، جیتن ایک دھار چلائییا۔ گوہند اٹھایا اک سٹے، پوت سپوتا نال ملائییا۔ گرمکھ لکھا رسن نہ دیوے کسے گھئے، راتیں سوتیاں لئے جگائییا۔ امرت آتم دیوے نجھر گھئے، کول ناہہ آپ اٹھائییا۔ کلجگ جیو کلجگ مایا اندر گوڑھی نیند سٹے، سوتیاں زین وپائییا۔ کلجگ تیرا لیکھا صاحب ستگر گھر گھر پچھے، در در اپنا پھیرا پائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے لئے جگائییا۔ ہرجن ساچے جانا جاگ، ستگر پورا آپ جگائیندا۔ کریا کر دھووے ڈرمت میل داغ، کاگ ہنس روپ وٹائیندا۔ نرمل جوتی جگے چراغ، اندھ اندھیر گوائیندا۔ پنت پاپی کرے پاک پاک، پاک رسول پھیرا پائیندا۔ لیکھے لائے کایا ماٹی خاک، خاکی خاک دھوڑ رمائیندا۔ جگت گڑاوا دیسے ساک، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ بن ستگر پورے کھئے نہ نبھے ساتھ، بیڑا پار نہ کھئے کرائیندا۔ ویلے آنت نہ پچھے وات، جم پھاس نہ کھئے ٹرائیندا۔ کلجگ کرنہارا سب دا گھات، گھاؤ اکو اک لگائیندا۔ اتم کوئی نہ رہے جماعت، کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن اٹھاراں برن میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سرشٹ سبائی دیسے ایک پائھ، سوہنگ منتر آپ پڑھائیندا۔ سوہنگ منتر پوجا پائھ، آتم پر ماتم میل ملائییا۔ برہم پاربرہم بنائے ساک، گھر سجن رنگ وکھائییا۔ ایش جیو کھولے تاک، جگدیش وجے ودھائییا۔ گرہ گرہ سنائے ایک ناد، دھن انادی ناد الائییا۔ امرت سروور مارے ٹھائھ، نجھر جھرنا لئے جھرائیا۔ پورب جنم دا لیکھا پورا کرے گھاٹ، گھاٹا کھئے رسن نہ پائیا۔ گرمکھ تیری مکی واٹ، جو چل آیا سرنائیا۔ سر رکھے دے کر ہاتھ، ایتھے اوتھے ہوئے سہائییا۔ گرسکھ تیرا درس کرن تریلوکی ناتھ، وشن برہما شو سپیس

جھکائیا۔ جنہاں وسیا ستگر پاس، پاسا سب دا دئے اٹھائیا۔ کلجگ اتم پرکھ ابناسی اپنی پوری کرن آیا خواہش، خواہش بھگتاں اپنی جھولی پائیا۔ گرسکھ تیرا لیکھے لگے سواس سواس، پون اُنجا مکھ شرمائیا۔ چرن چُنے پرتھی آکاش، رَو سس نیوں نیوں سس جھکائیا۔ جس دوارے نر نرنکار بنیا داسی داس، سو دوارے ملے وڈیائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمیت گر مٹر پتا پوت سہج سکھدائیا۔

☆ ۸ اَسُو ۲۰۱۹ منسا سنگھ دے گرہ ہردو پھرا لا ضلع جالندھر ☆

رکت بوند ہڈ ماس ناڑی رت، تتوت کھوج کھوجائیندا۔ آد جگاد جگا جگتر دیونہارا برہم مت، پاربرہم پرہہ دیا کھائیندا۔ سنت سہیلے ساجن رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر وکھ، اپنا بندھن آپے پائیندا۔ درس دکھائے ہو پرتکھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ نرگن سرگن گائے جس، سوہلا ڈھولا آپ سٹائیندا۔ آتم پرما تم کر کر وس، جگت وچھوڑا پنڈھ مکھائیندا۔ پردے اندر آپے وس، ہر مندر ڈیرہ لائیندا۔ کر پرکاش کوٹن رَو سس، اندھ اندھیر گوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہڈ ماس ناڑی رت اپنے لیکھے لائیندا۔ ہڈ ماس ویکھے ناڑی، تتوت کھوج کھوجائیندا۔ لیکھا جانے اندر باہر گپت ظاہری، بھیو ابھید آپ جنائیندا۔ محل اٹل پاوے سار اچ مناری، بنک دوارا کھوج کھوجائیندا۔ ایش جیو جگدیش میل ملاوا ایکنکاری، اکل کل اپنی کھیل سمجھائیندا۔ راتی رتی تھتی نہ کھئے واری، گھڑی پل نہ ونڈ ونڈائیندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرمکھ گرسکھ ہر سجن ساچا پار اتاری، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، تن ماٹی لیکھے لائیندا۔ تن ماٹی ویکھے خاک، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ گرمکھ کہے اتم ذات، اذاتی روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ اٹھ پھر رہے پرہات، سندھیا روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ نیڑ نہ آئے من مت نار کمدات، ستگر پورا در ڈرکھائیندا۔ کایا مندر اندر ڈونگھا کھات، پردہ نشیں پردہ آپ چکھائیندا۔ دوس رین رین دوس سدا سہیلا پچھے وات، نرگن سرگن سرگن ویکھے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہڈ ماس لیکھا لیکھے لائیندا۔ ہڈ ماس نہ

اُبلے رت، رُت رُتڑی آپ مہکائیا۔ میل ملاوا کلاپت، کول نین ہٹے سہائیا۔ مارگ ایکنکارا دس، اک اِکلا کرے پڑھائیا۔ لہنا دینا چُکے
 سیاں ساڈھے تنّ تنّ ہتھ، ہتھو ہتھ دے مُکائیا۔ نام جنائے مہا اکھ، سوہنگ اکھّر کرے پڑھائیا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، بے پرواہ سچّا
 شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن لیکھا لیکھے آپ لگائیا۔ ہرجن لیکھا لیکھے جائے لگ، سو پُرکھ نرنجن آپ
 لگائیندا۔ ترے گنّ مایا بچھے آگ، پنچم تت نہ کھئے جلائیندا۔ درس دِکھائے اُپر شاہ رگ، رگھپت اپنا روپ وٹائیندا۔ جگت کنارہ پار حد،
 بھگت دوارا اک وکھائیندا۔ گرہ مندر اندر آتم پر ماتم آپے سدّ، سدّا ایکا نام لگائیندا۔ راگ انادی وجے انحد، دُھن آتمک آپ سُنائیندا۔
 کوڑی کِریا وچوں کڈھ، ساچے دھندے آپے لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا لیکھا اپنے ہتھ
 رکھائیندا۔ تتوت تت وچار، بے پرواہ کھیل کرائیندا۔ من مت بُدھ دے ادھار، نو در کھوج کھوجائیندا۔ دہ دشا پاوے سار، جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ جگت جیو ایش اپنے در بہائیندا۔ کلجگ رووے مارے دہا، اُچی
 کوک کوک سُنائیا۔ جس دوارے ستگر پورا پھیرا جائے پا، تس گرہ نیڑ نہ آئیا۔ بردھ بال انجانے لے ترا، دُبدے پاتھر پار کرائیا۔ چرن سرن
 سرن چرن جس جن سیس لیا جھکا، جھک جھک ویکھے سرب لوکائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ گر گر روپ گیا سما، آپ آپا رہیا نہ رائیا۔ جس
 جن سوہنگ ڈھولا لیا گا، تس جم پوہ نہ سکے رائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ کل پھاس کلکاتی رہیا مٹائیا۔

☆ ۸ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سینگھ، پریم سینگھ دے گرہ پھگوارا ضلع جالندھر ☆

سچکھنڈ نواسی سچ دربارا، درگاہ ساچی آپ لگائیندا۔ بھوپت بھوپ بن سیکدارا، شہنشاہ اپنا حُکم سُنائیندا۔ حُکمی حُکم کرے
 ورتارا، نہ کھئے میٹ میٹ مٹائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے خبردارا، بے خبر آپ جگائیندا۔ شبد سٹ دے ہلارا، نیتز نین اکھ
 گھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ ساچی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ایکنکار، اکل کلا کل کھیل کرائیا۔
 ساچے تخت بیٹھ سچی سرکار، سیس جگدیش تاج ٹکائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ تھر گھر ساچے کھول کوار، بند

تاکی گنڈا لاپیا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا وار، پاربرہم بے پرواہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دربارا اک سہائیا۔
 سچ دربارا سچ محلہ، ہر ساچا سچ لگائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن اک اکلّا، ہر پُرکھ نرنجن سوہا پائیندا۔ ایکنکارا سچ سنگھاسن ایکا ملا،
 دوجا سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ آد نرنجن دپیک جوت ایکا بلا، نورو نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سچ سندیس ایکا گھلا، دھر فرمانا آپ
 الائیندا۔ ابناسی کرتا پھڑاونہارا پلا، پلو اکو اک وکھائیندا۔ پاربرہم جوتی دھار آپے رلا، شبدی شبد دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی سری بھگوان، سچکھنڈ دوارے آپ کرائیا۔ ست دُلا رے
 دیوے مان، شبدی شبد پیج رکھائیا۔ وست امولک دیوے دان، داتا دانی آپ ورتائیا۔ تھر گھر بنائے ساچا کاہن، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔
 سچ وکھائے اک نشان، بن رنگ روپ آپ جھلائیا۔ وسنہارا سچ مکان، چہر چہن نہ کھئے چھپائیا۔ پُرکھ پُرکھوتم ہو پردھان، وڈ پردھانگی
 آپ کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا حکم ورتائیا۔ سچکھنڈ سچ سندیسہ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔
 آپے لکھنہارا لیکھا، لیکھا اپنے وچ چھپائیندا۔ آپے دھارنہارا بھیکھا، نرگن نرگن کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچا حکم آپ جنائیندا۔ ساچا حکم سری بھگونت، ایکنکارا آپ جنائیا۔ لیکھا جان آد آنت، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ناؤن نرنکارا منیا
 منت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ اپنی مہا جانے اگت، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی
 کھیل رچائیا۔ سچکھنڈ دوارا ہر جو کھول، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ شبد اگئی ایکا بول، جے جیکار آپ سنائیندا۔ نام ندھانا تولے تول،
 تولنہارا دس نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا حکم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا حکم رکھے ہتھ، دوسر سنگ نہ
 کھئے رکھائیا۔ دو جہان چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کمائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دیوے متھ، بیہو ابھیو نہ جانے کوئی رائیا۔ آد جگاد
 جگا جگنتر نرگن سرگن مارگ دس، ساچی سکھیا کرے پڑھائیا۔ وشن برہما شو دیوے ایکا رس، رس رسیا مکھ چوائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، درگاہ ساچی ڈیرہ لائیا۔ درگاہ ساچی سوپے دھام، دھام اولٹا آپ سہائیندا۔ نرگن
 نور ایکا رام، رمیا اپنا کھیل کرائیندا۔ صاحب سلطان سچا شام، شہنشاہ ایکا رنگ وکھائیندا۔ آد جگاد دیونہار پیغام، پیر پیغمبر آپ

پڑھائیندا۔ نیوں نیوں سجدہ کرے سلام، سلام علیکم اپنا حُکم ورتائیندا۔ وسنہارا سچ گرام، کھیڑا اکو اک سہائیندا۔ کر پرکاش کوٹن بہان، نورو نور ڈگمگائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھے آن، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ نرگن سرگن ہو پردھان، گر اوتار بندھن پائیندا۔ بہگت بہگوت دیوے نام، نام امولک جھولی پائیندا۔ سنت ساجن آپ پہچان، دئی دویتی آپ لاپندا۔ گرمکھ ویکھے چتر سجان، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیندا۔ گرسکھ ساچے کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ سلطان، ساچے تخت ڈیرہ لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے بیٹھا چڑھ، نظر کیسے نہ آئیندا۔ سچکھنڈ دوار سچ منارا، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ایکسا سے ایکنکارا، اکل کل دھاری اپنا کھیل وکھائیا۔ روپ رنگ تے سے باہرا ریکھ بھیکھ نہ کھئے وڈیائیا۔ شبد ناد نہ کھئے جیکارا، دھن راگ نہ کھئے سُنائیا۔ سادھ سنت نہ کھئے اوتارا، گر پیر نہ کھئے وکھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھا نہ کھئے سمجھائیا۔ ساچے تخت بیٹھا آپ کرتارا، قدرت قادر ویکھے چائیں چائیا۔ جگ چوکرئی کردا رہیا پار کنارہ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جگ ویکھے وگسے ویکھنہارا، اپنا نیتر نین نین اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ جنائیا۔ ساچی کرنی ست دُلا رے، ہر شبیدی شبد سُنائیندا۔ کلجگ اتم کھیل نیارے، کرتا پُرکھ آپ کھائیندا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نر اوتارے، نرگن ڈنکا نام وجائیندا۔ وشن برہما شو کرے خبردارے، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ تیئی اوتار پھڑ اٹھالے، آلس نندرا سب دی لاپندا۔ بہگت اٹھاراں رکھے نالے، دس اٹھ جوڑ جڑائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دسے راہ سُکھالے، کلمہ نبی اک جنائیندا۔ نانک گوہند بول جیکارے، جے جیکار اک سُنائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارے، لکیا کھئے نظر نہ آئیندا۔ کوڑی کریا کرے پار کنارے، شوہ دریائے آپ زڑھائیندا۔ چار ورن کرے خوارے، کھتری براہمن شوڈر ویش سرب گر لائیندا۔ برن اٹھاراں ہاکارے، چوڈاں لوک نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ چوڈاں طبق دھائیں مارے، ست سنتوکھ نہ کوئی جنائیندا۔ پرگٹ ہویا پروردگارے، مقامے حق سوہا پائیندا۔ لاشریک کھیل نیارے، خالق خلق ویکھے وکھائیندا۔ کلمہ کائنات سُنائے سچ جیکارے، اسم اعظم آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ کھیل کرے کرتارا، قدرت قادر ویکھے وکھائیا۔ شبد اگتی سیوادارا، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ آد جگادی گر

اوتارا، گر گر بندھن پائیا۔ آد جگادی بھگت بھنڈارا، سِری بھگوان آپ ورتائیا۔ سدا سُہیلا ایکنکارا، سنت ساجن لئے ملائیا۔ گر مگھاں
 وکھائے اک دوارا، دو جی اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ گرسکھاں کرے پار کنارہ، منجھدھار نہ کھئے رُڑھائیا۔ چار ورنان دیوے ایکا نام پیارا، آتم پر ماتم
 کرے پڑھائیا۔ کوڑی کیریا ناتا تئے سرب سنسارا، ساچی ساکھی اک سمجھائیا۔ گھر گھر وجے ناد دُھن سچی دُھنکارا، انحد راگی راگ الایا۔
 امرت آتم دیوے ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا جام پیائیا۔ جوت زرنجن کر اُجیارا، گرہ گرہ کرے رُشنائیا۔ آتم سیجا کر پَسارا، برہم پار برہم
 کرے کُرمائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچکھنڈ اپنا حُکم چلائییا۔ سچکھنڈ نواسی بے پرواہ، دُھردرگاہی حُکم جنائیندا۔
 نو نو چلائے ایکا راہ، پُورب لہنا پندھ مُکائیندا۔ ویکھنہارا تھل اسگاہ، اُچے ٹلے پربت کھوج کھوجائیندا۔ لکھ چوراسی جپاونہارا نان، ناؤں
 زرنکارا آپ درُڑائیندا۔ پھڑ پھڑ ہنس بنائے کان، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، سچ دوارے سوہیا پائیندا۔ سچ دوارا سوہنیک، ہر ستگر آپ سہائیا۔ دوسر نہ کوئی دسے شریک، لاشریک اک
 خدائیا۔ آد جگاد جن بھگتاں کرے سچ پربت، پریتیوان بے پرواہیا۔ آتم پر ماتم ڈھولا سُنائے ساچا گیت، رسنا جہوا صفت صلاحیا۔ کایا
 مندر اندر وکھائے سچ مسیت، کایا کعبہ دو دو آہ میل ملائیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچ دئے وڈیائیا۔ کلجگ اتم کھیل کرے
 انڈیٹھ، نیتر نین نظر کھئے نہ پائیا۔ لکھ چوراسی سُناتا دے کر پیٹھ، جن بھگتاں پردہ رسیا اُٹھائیا۔ صدی چوڈھویں رہی بیت، چوڈاں لوک
 چوڈاں طبق دین دُبائیا۔ پرہہ پرکھنہارا لکھ چوراسی نیت، گھر گھر ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر،
 سچکھنڈ نواسی اپنا کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا میتا، مِت پیارا اک اکھوائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ چلائے اپنی ریتا، ریتیان
 دیا کھائیندا۔ کوڑی کیریا اتم ویلا بیتا، لوک مات رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا کھیل آپ سمجھائیندا۔
 ساچا کھیل شبدی سُن، ہر ستگر آپ جنائیا۔ ست ستوادی مؤلے رُت، رُت رُڑی آپ مہکائیا۔ کرے کھیل ابناسی اچت، پار برہم
 بے پرواہیا۔ ستجگ ست ستوادی جائے اُٹھ، کیریا پندھ دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا حُکم
 ایکا ایک جنائیا۔ ساچا حُکم ورتے جگ، نہ کوئی میٹ میٹ مٹائیندا۔ ترے گن مایا بچھے آگ، پنچم تت نہ کھئے جلائییندا۔ کیریا کرے سورا

سربگ، شهنشاه اپنا ويس وٿائيندا۔ جن بهگتاں درس ڊکھائے اُپر شاه رگ، بجر کپاڻي توڙ ٿڙائيندا۔ گهر وچ گهر ڪرائے حج، مڪه کعبه آپ
 وکھائيندا۔ شبد آگهي وڃي نڌ، انحد نادی ناد سُنائيندا۔ بهانڏا بهرم بهو ڄائے بهج، مایا ممتا موه مٿائيندا۔ پردے اندر هر جو وس،
 گرسکھ گرمکھ آپ جگائيندا۔ ڀرپون تير نرالا مارے کس، انيالا آپ چلائيندا۔ آتم پرما تم ميل ملاوا هس هس، سوپنگ هنسا روپ
 وٿائيندا۔ بهگت بهگون اک دوجے دا گاون جس، جس ويد پُران نه صفت صلاحندا۔ کلجگ اتم کوڙي ڪريا ڄائے ڏهڻه، بلهين بل نه ڪهڻه
 دهرائيندا۔ غريب نائياں رکھ هر جو پت، پتونتا پهري پائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، سچڪهنڏ اپنا حُڪم ورتائيندا۔
 حُڪم ورتے هر جگديش، نه کوئي ميٽه ميٽه مٿائيا۔ لکھ چوراسي پيسن ڄائے پيس، کلجگ چڪي رهيا چلائيا۔ راج راجاناں شاه سلطاناں
 خالي هوون كهيس، در در پهرن روون مارن دهاپينا۔ کوئي نه دسه سج حديث، انجيل قرآن نه ڪهڻه پڙهائيا۔ راج راجان چهتر نه جهلے ڪسه
 سيس، خاڪي خاڪ سرب ملائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، دهر فرمانا آپ سُنائيا۔ دهر فرمانا ايڪا ايڪ، آد پُرکھ
 جنائيندا۔ کلجگ اتم ساچي ٿيڪ، سري بهگون اک رکھائيندا۔ بهگت بهگوت ڪرے ٻڌه بيڪ، وويڪي اپنا رنگ رنگائيندا۔ ترے گن
 مایا نه لائے سيڪ، سانڪ ست ست وکھائيندا۔ آتم پرما تم برهم پاربرهم ڪرے ساچا هيت، ايش جيو جوڙ جڙائيندا۔ بهاگ لگائے ڪايا
 كهيت، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني ڪريا ڪر، سر اپنا هتھ ٿڪائيندا۔ سچڪهنڏ نواسي صاحب سلطان، ايڪا هتھ رکھ وڏيائيا۔ پيس
 پيسا هو پردهان، حُڪم ايڪا ايڪ جنائيا۔ نو ڪهنڏ پرتهمي بنه سج ودهان، سو پُرکھ زرنجن آپ بنايا۔ هنگ برهم گيت سارے گان،
 سوپنگ ڏهولا اک سمجھائيا۔ ست ستوادی ساچي رکھ اڪو آن، نه کوئي ميٽه ميٽه مٿائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني جوت دهر،
 نهکلنڪ نرائن نر، هرجن ساچے لئے جگائيا۔ هرجن جاگے اتم انت، هر ڪرتا آپ جگائيندا۔ ميل ملائے نار کنت، کنت ڪنٿوبل سيچ
 سُهائيندا۔ زرگن سرگن بنائے بنت، گرھ مندر کهوج کهوجائيندا۔ اک سُنائے ساچا منت، منتر ايڪا نام درڙائيندا۔ بهيو نه جانے کوئي پنڌت،
 مٿا شيخ سرب ڪرلائيندا۔ گرھ توڙے هوے هنگت، گرمکھ اپن رنگ رنگائيندا۔ چار ورن بنائے ساچي سنگت، ذات پات نه ڪهڻه
 رکھائيندا۔ دوجے در نه ڄائے کوئي منگت، پُرکھ اکال اڪو نظري آئيندا۔ کلجگ کوڙي ڪريا ڪرے ڪهنڏت، ڪهنڏا شبد هتھ اُٿائيندا۔ مایا ممتا

۱۰۱۱

۱۰۱۱

ہوئے رنڈپ، جگت رنڈپیا اک وکھائیندا۔ پاوے سار جیرج انڈج، اُتہج سینج کھوج کھوجائیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی شاہو بھوپ راج راجان کیسے در نہ جائے منگن، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ سَتجُگ ساچے سَت ستوادی برہم برہمادی آد جُگادی چاڑھے ساچی رنگن، رنگ رنگیلا چھیل چھیلایا ایک رنگ وکھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان ورہنڈن، برہمنڈن کھوج کھوجائیندا۔ پاوے سار سُوْرچ چندن، منڈل منڈپ گوپی کاہن ایک راس وکھائیندا۔ دین دِیال ٹھاکر سوامی آد جُگاد جُگ جُگ بخشندن، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں توڑے لکھ چوڑاسی پھندن، رائے دھرم نیڑ نہ آئیندا۔ مستک ٹکا لائے چندن، نم کسٹور وانگ مہکائیندا۔ گُرسکھ گُرمکھ گُر گُراک دُوچے نوں کرن بندن، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے سچ فرمان، دیونہار سِری بھگوان، ہر کرتا آپ سُنائیندا۔ مہاراج شیر سِنگھ وشنو بھگوان، نہکلنک بلی بلوان، بل اپنا آپ دھرائیندا۔

۱۰۱۲

★ ۸ آسُو ۲۰۱۹ سنسار سِنگھ دے گرہ ڈوڈا رسیانا ★

سچکھنڈ نواسی ساچا راہ، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیندا۔ ہر پُرکھ زرنجن بے پرواہ، بے عیب کھیل کرائیندا۔ ایکنکارا صفت صلاح، صفتی صفت وڈیائیندا۔ آد زرنجن نُوْر دھرا، نُوْر نُوْر ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں وڈیائیندا۔ ابناسی کرتا ویس وٹا، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ پاربرہم پرہہ بھیو کھلا، انہو اپنی دھار چلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے ویس کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرنیہارا، ایک ایک وڈی وڈیائیا۔ جُگ چوکرئی پاوے سارا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ زرنگن سرگن لے اوتارا، لکھ چوڑاسی ویکھے چائیں چائیا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ بودھ اگادھا بول جیکارا، ناؤں زرنکارا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، اک اکلا آپ کرائیندا۔ زرنگن سرگن سرگن ہو اُجیارا، نُوْر نُوْرانہ ڈگمگائیندا۔ سَتجُگ تریتا دواپر

۱۰۱۲

کلجگ ویکھنہارا، کھانی بانی کھوج کھوجائیندا۔ بودھ آگادھی اناد انادی بول جیکارا، گرہ گرہ مندر ناد سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچا ناؤں ہر کرتار، آد جگاد پرگٹائیا۔ شبد سُنت سیوادار، بن سیوک سیو کھائیا۔ ترے ترے میلا وچ سنسار، وشن برہما شو کرے کُرمائیا۔ آتم پرما تم کھول کواڑ، دُئی دویتی پردہ دئے اُٹھائیا۔ پاربرہم برہم دئے آدھار، میل ملائے سہج سُبھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سہج سُکھدائیا۔ سہج سُکھدائی کھیل اولّا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ وسنہارا سچ محلہ، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیندا۔ زرگن جوت آپے رلا، نور نورا نہ ڈگمگائیندا۔ شبدي شبد پھڑتے پلا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن ایکا ملا، تخت نواسی ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا بھیو آپ جنائیندا۔ اپنا بھیو دسے کرتار، مہا کتھ نہ سکے کھئے رائیا۔ نو نو ویکھے ویکھنہارا، جگ چوکڑی پنڈھ مکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کھیل کرے اپار، الکھ آگوچر اکم اتھاہ بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ گر اوتار سیوادار، پیر پیغمبر نال ملائیا۔ بھگت بھگونت دئے دیدار، نیتر لوچن نین کھلائییا۔ ساچے سنتاں کر پیار، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ گرمکھ سجن لئے اُٹھال، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ گرسکھاں چلے سدا نال، ایتھے اوتھے سنگ رکھائیا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پرتمھی ست دیپ کورٹا وجے تال، ساچی چوٹ نہ کھئے لگائیا۔ جیو جنت سادھ سنت ہیوئے بے حال، بہل رووے سرب لوکائیا۔ نام وست نہ کھئے دھن مال، خالی جھولی نہ کھئے بھرائیا۔ ترے گن مایا پیا جنجال، جاگرت جوت نہ کھئے رُشنائیا۔ ساچی دسے نہ کوئی دھرمسال، گردر مندر مسجد مٹھ شودوالے کوک کوک رہے سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ جگ اپنا ویس وٹائیا۔ جگ جگ ویس کرے زرنکار، زرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے گن اتیتا پھیری پائیندا۔ ٹھانڈا سیتا کھیل کرے نیار، امرت میگھ میگھ برسائیندا۔ پتت پُنیتا ویکھے ویکھنہارا، ہست کیتا کھوج کھوجائیندا۔ ناؤں جنائے انڈیٹھا وچ سنسار، لیکھن پڑھن وچ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کھائیندا۔ جگ جگ کار کرے بھگوان، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جگ چوکڑی ویکھے آن، ویس اولّا روپ دھرائیا۔ بھگت بھگونت دے گیان، گوجھ گیان دئے سمجھائیا۔ سنت سجن دیوے مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گرمکھ بنائے چتر سجان، سگھڑ

اپنا پردہ لایا۔ گرسکھاں دیوے اکو دان، نام ندھانا جھولی پائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیا۔ انڈج جیرج اُتبھج سینج
 ویکھے آن، کھتری براہمن شوڈر ویش لیکھا جانے تھاوں تھائیا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری گائے گان، گیت گوبند گوبند لایا۔ بھيو کھلائے
 شاستر سمرت وید پُراں، انجیل قرآن نال رلایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا بھيو کھلائیا۔ جگ جگ
 کھولے اپنا بھيو، انہو اپنی دھار جنائیندا۔ لیکھا جانے کروڑ تیتیسا دیوی دیو، سُریت اپنا بندھن پائیندا۔ آد جگادی الکھ ابھيو، اگوچر
 اپنی کھیل کرائیندا۔ ہنگ برہم آتم پرماٹم دیوے میو، سو پُرکھ نرنجن وست امولک جھولی پائیندا۔ نام چپائے بن رسنا جہو، بتی دند نہ کھئے
 وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ جگ جگ راہ چلائے میت، متر پیارے وڈ وڈیائیا۔
 ستجگ چلائی اپنی ریت، کلجگ کری کوڑ کرمائیا۔ صدی چوڈھویں گئی بیت، چوڈاں طبق دین ڈھایا۔ نیتروون ملاً شیخ مسائق
 مسیت، مُصلاً حق نہ کھئے وچھائیا۔ پروردگار نہ کھئے پریت، حق جناب نہ کھئے منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ
 جگ اپنا ناؤں چلائیا۔ جگ جگ چلائے اپنا ناؤں، ناؤں نرنکارا آپ پرگٹائیندا۔ کلجگ اتم کرے سچ نیاؤں، ساچے تخت آسن لائیندا۔
 بھگت بھگونت اُٹھائے پھڑ پھڑ باہوں، نیتروچن نین اک کھلائییندا۔ جیو جنت ہنس بنائے کاؤں، کاگوں ہنس آپ اڈائیندا۔ آپے پتا آپے
 ماؤں، پتا پوت کھیل کھلائییندا۔ ویکھنہارا کایا کھیڑا نگر گراؤں، ساڈھے تین ہتھ کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، جگ جگ اپنا بھيو کھلائییندا۔ جگا جگنتر ساچی کار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ کلجگ اتم کرے پار، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کوڑی
 کریا دئے نوار، جوٹھ جوٹھ دئے مٹائیا۔ سچ سچ ست وبار، ست ستوادی آپ جنائیا۔ آتم پرماٹم اک پیار، پر م پُرکھ دئے سمجھائیا۔
 سوہنگ ڈھولا وچ سنسار، نو کھنڈ پرتھی دئے سمجھائیا۔ اتم بولا ایکنکار، ایکا گھر وسائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 اپنے دھندے آپے لایا۔ جگ چوڑی لائے دھندے، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا جیو جنت کھوٹے بندے، گرہ گرہ
 مندر ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ گرسکھ دین دیال ٹھاکر سوامی سدا بخشندے، بخشش اپنی آپ کرائیندا۔ آتم پرماٹم دیوے اک اندے، اند
 اند وچ رکھائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چندے، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ لیکھا جانے نو نو کھنڈے، نو نو اپنا راہ وکھائیندا۔ مایا ممتا

ہوئے ہنگتا کلجگ جیو اندھے، اگیان اندھیر نہ کھئے چکائیندا۔ بجر کپاٹی نہ کوئی توڑے جندے، دسم دواری گنڈا کھئے نہ لائیندا۔ امرت جام نہ پیائے کوئی ٹھنڈے، نجھر جھرنا نہ کوئی جھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی اتم کل، ہر کرتا آپ کرائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کدا آیا ول چھل، اچھل چھلداہاری ویس وٹائیا۔ جودھا سورپیر وسنہارا محل اٹل، اچ مینار ڈیرہ لائیا۔ سچ سندیس نر نریش ایکنکار اپنا گھل، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، کلجگ لیکھا دئے چکائیا۔ کلجگ لیکھا چکائے نرائن، نر ہر اپنی دیا کھائیندا۔ ہر کی مہا کھئے نہ سکے کہن، رسنا کہہ کہہ پندھ نہ کھئے مکائیندا۔ لکھ چوراسی اتم کھائے لاڑی موٹ دین، آگے ہو نہ کھئے بچائیندا۔ نانا تھے مات پت بھائی بھین، ساک سجن سین سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں سری بھگوان آپے آئے لین، نرگن نرگن سرگن سرگن میل ملائیندا۔ درس دیوے ایکا نین، نج نیتر آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ساچا مارگ جائے لگ، ستگر پورا آپ لگائیا۔ ترے گن اگنی بھجے جگ، پنج تت نہ کھئے لڑائیا۔ من واشنا نہ رہے کگ، کوڑی کریا نہ کھئے وکھائیا۔ نو دوارے پار حد، ساچا مندر اک سہائیا۔ وشنوں وشو بنائے ساچی جد، ذات پات ورن گوت رہن نہ پائیا۔ آتم پرما تم لڈائے لڈ، برہم پاربرہم ویکھے چائیں چائیا۔ ایش جیو پائے گنڈھ، جگدیش ایکا بندھن پائیا۔ گیت سہاگی گائے چھند، سو پُرکھ نرنجن ایکا ڈھولا ربیا سنائیا۔ ہنگ برہم اک اند، نجاند رہے رسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ جگ اپنا راہ وکھائیا۔ جگ جگ راہ وکھائے ایک، ایکنکارا کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم مٹے لیکھ، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ ساچے دیوے ٹیک، سمرتھ سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ بھگت بھگونت بڈھ کرے بییک، وویکی اپنا رنگ رنگائیندا۔ ترے گن مایا نہ لائے سیک، اگنی تت نہ کھئے جلائیندا۔ سرشٹ سبائی کرے ہیت، متر پیارا ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اپنا بہیت، آنتر آتم بوجھ بچھائیندا۔ سنت سہیلے آپے ویکھ، پیکھ پیکھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا راہ آپ وڈیائیندا۔ ساچا راہ وڈا وڈ، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیا۔ کلجگ پار کنارہ اتم حد، حدود اور نہ کھئے ونڈائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان در در سد، سچ سندیسہ دئے سنائیا۔ کلجگ اتم جائے لد، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔

خالی دسن کایا ہڈ، ہر نام نہ کھئے دسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گر اوتاراں پر پیغمبران
 دئے وکھال، بے پرواہ کھیل کرائیندا۔ سچ نہ دسے کوئی دھرمسال، دھرم دوار نہ کھئے سہائیندا۔ نو تو چار ہون بے حال، بہیل روپ سرب
 وکھائیندا۔ سب دے سرتے کوکے کال، کال نگارہ ڈنک وجائیندا۔ گرمکھ ورا گھالے گھال، جس جن اپنی دیا کھائیندا۔ ستجگ ساچا
 اٹھے لال، دھرنی دھرت دھول گود آپ ٹکائیندا۔ پت پرمیشور کرے پرتپال، بن سیوک سیو کھائیندا۔ سوہنگ شبد کرے دلال، آتم
 پرماتم میلا میل ملائیندا۔ ناتا تھے شاہ کنگال، اوچ نیچ ایکا گھر وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی اک دھرمسال، دھرم دوارا اک وڈیائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ دھرم دوارا اکو اک، ایکنکارا دئے جنائیا۔ چار ورن پائے بھکھ، برن اٹھاراں
 سنگ ملائیا۔ ستجگ لیکھا دیوے لکھ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ سرب جیاں دا اکو پت، ایکنکارا سچا ماہیا۔ کرے کھیل نت نوت،
 جگ جگ ویس وٹائیا۔ کلجگ اتم کر کر پت، بھگت بھگونت لے جگائیا۔ نہ کوئی وار نہ کوئی تھت، گھڑی پل نہ ونڈ وکھائیا۔ امرت آتم
 دیوے ست، سنیچ کیاری ہری آپ کرائیا۔ اپنے ملن دی آپے بدھ، ستگر پورا دئے سمجھائیا۔ مان گوائے نو ندھ اٹھاراں سدھ، اٹھ دس نہ
 کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ ساچا دئے لگائیا۔ ستجگ ساچا لگے مات، ماتر بھونئی آپ وڈیائیندا۔
 کرے کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی اپنی دھار چلائیندا۔ پرگٹ ہوئے ساکھیات، نرگن نرگن جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ پورا کرے بھوکھت واک،
 وید ویاسا لیکھا لیکھ لیکھ لائیندا۔ پوت سپوتا براہمن گوڑا اچے ٹلے پرت دیوے دات، داتا دانی ویکھ وکھائیندا۔ عیسیٰ دیونہار نجات،
 پروردگار پھیرا پائیندا۔ محمد سُنائے باطن بات، گپت ظاہر ویکھ وکھائیندا۔ نانک گوہند پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیندا۔ جن
 بھگتاں ہوئے داسی داس، بن سیوک سیو کھائیندا۔ کلجگ اتم نرگن جوت کر پرکاس، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ گرمکھاں لیکھ لائے پون
 سواس، پون اُنجا مکھ شرمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،
 ست ستوادی دیوے دان، سرشٹ سبائی اک گیان، لکھ چوراسی ساچا سوہلا سوہنگ ڈھولا آتم پرماتم پرماتم آتم آپ جنائیندا۔

☆ ۹ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی جیت سنگھ دے گرہ ڈوڈا رہیانا ☆

کریا کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ ہرجن رکھے دے کر ہتھ، سپس جگدیش آپ ٹکائیا۔ نام ندھان دیوے وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ امرت آتم دیوے رس، نجھر جھرنا سپر جھرائیا۔ کرے پرکاس کوٹن رو سس، جوت نرنجن نور رُشنائیا۔ لہنا دینا چُکائے سیاں ساڈھے تِن تِن ہتھ، مانس جنم لیکھے لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہر نظر اک اٹھائیا۔ پُرکھ سمرتھ ہر دین دیا، دین اپنی دیا کھائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل نرالا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن ہو پردھانا، لوک مات ویکھ وکھائیندا۔ بودھ آگادھی شبد گیانا، برہم برہمادی آپ سُنائیندا۔ جیو جنت لکھ چوراسی سادھ سنت دیوے دانا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ پُرکھ بے آنت، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ جگا جگنتر مہا اگت، ستجگ تریتا دوپر کلجگ آپ ہنڈھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ناؤں نرنکارا دیوے منت، ایکنکارا کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ہر سجن لئے اٹھائیا۔ میل ملائے بھگت بھگوت، بھگون اپنا رنگ رنگائیا۔ گرمکھان توڑے گڑھ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک درسائیا۔ گرسکھ مان دوئے جیو جنت، جیون جگت جگت جنائیا۔ ہر کا بھیو نہ جانے کوئی پنڈت، پڑھ پڑھ تھکی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سمرتھ اپنی کار آپ کرائیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر نرنکارا، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھنہارا، نرگن سرگن ویس وٹائیندا۔ پیر پیغمبر دے ادھارا، مُلا شیخ مسائق آپ پڑھائیندا۔ گر اوتار کھول کواڑا، چوڈاں ودیا راہ چلائییندا۔ چوڈاں طبق ایکا نعرہ، چوڈاں لوک ناد وجائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں سچ اکھاڑا، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ بودھ آگادھ نام ندھان بول جیکارا، اپنا منتر آپ پڑھائیندا۔ ستجگ تریتا دوپر ویکھیا وارو وارا، کلجگ اتم کھیل کرائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سمرتھ اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ ہر بے آنت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ ستجگ سچ جنائے منت، منتر اکو اک پڑھائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو جنت، گھٹ گھٹ انتر پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ سمرتھ پُرکھ ہر شہنشاہ، سچکھنڈ دوارے آسن لائیندا۔ تہر گھر دربارا آپ کھلا، سٹ

دُلاَرا سوہا پائیندا۔ سُنّ اگم ڈیرہ ڈہاہ، دھوٰں دھار میٹ مٹائیندا۔ وشن برہما شو لئے پرگنا، سَت انادی ناؤں دھرائیندا۔ ترے گن مایا
 جھولی پا، پنچم ناتا جوڑ جڑائیندا۔ اتم پر ماتم کھیلے کھیلے سہج سُبھا، لکھ چوڑاسی اندر ڈیرہ لائیندا۔ پاربرہم پرہہ ویس وٹا، برہم اپنے
 انگ لگائیندا۔ کرے کھیل دو جہاں، نرگن سرگن سرگن اپنا ناؤں رکھائیندا۔ کلجگ اتم ویس وٹا، ویس اولّا آپ دھرائیندا۔ پنج تت
 کایا کھئے دسے نہ، تتو تت نہ کھئے نچائیندا۔ شبدا اگمی ایکا گا، ساچا نعرہ آپے لائیندا۔ پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں کروڑ تیتیسا سُریت اند
 دئے پڑھا، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در دربار لئے منگا، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ چار جگ دا لیکھا منگے تھاوں
 تھان، پُورب لہنا ویکھ وکھائیندا۔ کھتری براہمن شو در ویش چار ورن اٹھاراں برن لئے جگا، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سمرتھ اپنا بھیو کھلائیندا۔ سمرتھ پُرکھ بھیو اولّا، ایکنکارا آپ کھلائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ محلہ، درگاہ
 ساچی ڈیرہ لائیا۔ پاوے سار جلاں تھلان، جل تھل مہیئل رہیا سہائیا۔ کلجگ اتم نو کھنڈ پر تھمی ستّ دیپ ستّ ستوا دی پھڑائے ایکا
 پلا، پلو ایکا نام وکھائیا۔ جوتی شبدا نرگن دھارا آپے رلا، روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ پاربرہم پت پریشور آد جگاد اچھل اچھلا،
 ول چھل دھاری کھیل رچائیا۔ وسنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی ڈلا، سُمند ساگر کھوج کھوجائیا۔ ستّ سندیس نر نریش دو جہان
 ایکا گھلا، اتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سمرتھ اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ سمرتھ پُرکھ سِری بھگوان،
 اک اگلا کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن نوجوان، پردھ بال نہ روپ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن مہربان، مہر نظر بے نظیر اک اٹھائیندا۔ آد
 نرنجن نور مہان، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ سِری بھگوان سچ نشان، دو جہاناں آپ جھلائیندا۔ ابناسی کرتا ویکھنہارا مار دھیان، انہو اپنی
 کھیل رچائیندا۔ پاربرہم بھوپت بھوپ راج راجان، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ دیونہارا دھر فرمان، حُکم حاکم آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے
 آن، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ نام ڈنکا وجائے دو جہان، لوآں پُریاں آپ اٹھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت سنت ہوئے حیران، ہر جو کی کی
 کھیل کرائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن گیتا گیان نین شرمنا، کھانی بانی نیتر نیناں نیر وہائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، کرے
 کھیل سِری بھگوان، اپنا بل آپ رکھائیندا۔ کوڑی کریا میٹے وچ جہان، مایا ممتا ہوئے ہنگتا مٹے نشان، سچ سچ اک ورتائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ سمرتھ پُرکھ بے پرواہ، بے آنت وڈی وڈیائیا۔ کلجگ کوڑی کرپا دئے مٹا، جوٹھ جھوٹھ رہن نہ پائیا۔ سَتجگ ساچا لیکھا دئے سمجھا، سَت سَت سَت درڑائیا۔ آتم پرما تم پرما تم میلا لئے مِلا، مِل مِل اپنا رنگ رنگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہنگ برہم ڈھولا ایکا گا، کایا چولا دئے بدلائیا۔ تولا بنیا شہنشاہ، نام کنڈا ہتھ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل اپارا، کلجگ آنت آنت کرائیندا۔ پرگٹ ہو وچ سنسارا، سنسار ساگر کھوج کھوجائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھ وگسے ویکھنہارا، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ کاغد قلم شاہی لکھ لکھ کرے پکارا، اُچی کوک کوک سرب سُنائیندا۔ صفت صلاحی ہر بھنڈارا، صفتی صفت صفت وچ کدے نہ آئیندا۔ جگا جگنتر کرے کرائے ساچی کارا، جگ چوکرئی اپنا بندھن پائیندا۔ نو نو چار لیکھا جانے اگم اپارا، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا کھیل آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ سمرتھ پُرکھ اپنا پردہ چُک، ہر اپنا بھیو کھلائییا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جو بیٹھا رسیا لُک، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ مقالے حق پروردگار نور الابی کرے کھیل آدھ بھت، روپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ گرہ مندر اندر محل اٹل اُچ مینار سچ محرابے آپے اُٹھ، آپ اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سمرتھ اپنی کل آپ ورتائیا۔ ورتے کل اکل کل دھار، کلوتتا بھیو نہ آئیندا۔ کل کلکی لئے اوتار، کلجگ لیکھا آپ مُکائیندا۔ سمبل وسے دھام نیار، بنک دوارا اک وڈیائیندا۔ دیا باقی کر اُجیار، کملاپاتی سوہیا پائیندا۔ امرت بوند سواتی ٹھنڈی ٹھار، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ انحد ناد شبد ڈھنکار، ڈھن آتمک راگ سُنائیندا۔ سَتجگ سچ کرے وبار، سَت سَتوادی کھیل کرائیندا۔ بجر کپائی کھول کوڑا، بند تاکی کنڈا لاپیندا۔ آتما پرما تم میلا میلے آن، دئی دویتی پردہ آپ چُکائیندا۔ ساچی سیجا کر پروان، تخت نواسی سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ سمرتھ پُرکھ اپنا رنگ، رنگ رنگیلا آپ رنگائیا۔ آتم سیجا ویکھ پلنگ، سچ سینگھاسن اک سُہائیا۔ گرمکھ گرسکھ اٹھ پھر وجائے مردنگ، نام مردنگا ہتھ اُٹھائیا۔ دئی دویتی ڈھاہے کندھ، بھانڈا بہرم بھو بھٹائیا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نیج نیتر کر رُشنائیا۔ جنم جگ دی ٹئی گنڈھ، اپنا بندھن پائیا۔ گیت سُہاگی سُنائے چھند، سوہنگ ڈھولا

ایکا گائیا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ، برہمنڈ کھوج کھوجائیا۔ ٹھاگر سوامی گہر گمبھیر گئی گہند، بے آنت بے آنت بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، ہرجن ساچے لے جگائیا۔ کلجگ اتم اتم میلا، ہر آنتشکرن ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے گرو گریلا، گر گوہند کھیل کرائیندا۔ ایٹھے اوتھے دو جہان سجن سپیلا، سگلا سنگ نیہائیندا۔ جگا جگنتر جانہارا ساچا ویلا، وار تھت وند نہ کھئے وندائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، سچکھنڈ اپنا آسن لائیندا۔ کٹنہارا رائے دھرم دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ گرسکھ ستگر گر میلا، کر کرپا آپ ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سمرتھ پُرکھ وکھائے ایکا گہر، گہر مندر اک سہائیندا۔

★ ۹ آسو ۲۰۱۹ پکرمی کیسر سنگھ دے گرہ ڈلیوال ضلع جالندھر ★

۱۰۲۰ چوتھے جگ دیا کما، چار ورن کھوج کھوجائیندا۔ چوتھے جگ ویس وٹا، چاروں کٹ پھول پھولائیندا۔ چوتھے جگ پھیرا پا، نو کھنڈ پرتھی چرناں ہیٹھ دباؤندا۔ چوتھے جگ جوت جگا، جگت اندھیرا اندھ مٹائیندا۔ چوتھے جگ چوک جگا، گرمکھ گرسکھ وست امولک جھولی پائیندا۔ چوتھے جگ جوگ کما، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ چوتھے جگ روگ مٹا، جنم مرن پھند کٹائیندا۔ چوتھے جگ سنجوگ کرا، اتم پرما تم میل ملائیندا۔ چوتھے جگ لوک پرلوک ڈیرہ ڈھاہ، برہمنڈ کھنڈ بھیو چکائیندا۔ چوتھے جگ سچ سلوک اک سنا، ساچا سوہلا آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ چوتھے جگ کھیل اپارا، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ چوتھے جگ ہو تیارا، ترے گن اپنا ویس وٹائیندا۔ چوتھے جگ بھر بھنڈارا، جن بھگتاں آپ ورتائیندا۔ چوتھے جگ سچ پیارا، پر پُرکھ پرہ آپ کمائیندا۔ چوتھے جگ بن ونجارا، ساچا ہٹ اک کھلاؤندا۔ چوتھے جگ گرمکھ گرسکھ دے ادھارا، مہربان اپنی نظر اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کمائیندا۔ چوتھے جگ لائے بھاگ، وڈبھاگی دیا کمائیا۔ چوتھے جگ دیپک جوت جگائے چراغ، نیل باقی نہ کھئے پائیا۔ چوتھے جگ جن بھگتاں بھجائے ترسنا آگ، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ چوتھے جگ ہنس بنائے

کاگ، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک چُکائیا۔ چوٹھے جُگ میل ملائے کنت سُہاگ، سو پُرکھ نرنجن وڈ وڈیائیا۔ چوٹھے جُگ دُرمت
 میل دھووے داغ، پتت پاپی پار کرائیا۔ چوٹھے جُگ لکھ چوڑاسی وچوں کاڈھ، گرسکھ اپنی گود بہائیا۔ چوٹھے جُگ غریب نائیاں کرے
 لاڈ، شاہ سلطاناں خاک ملایا۔ چوٹھے جُگ شبد اکھی مارے واج، راتیں ستیاں لے جگائیا۔ چوٹھے جُگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ چوٹھے جُگ کِرپا دھار، دین اپنی دیا کھائیندا۔ چوٹھے جُگ پاوے سار، مہاسارتھی ویس
 وٹائیندا۔ چوٹھے جُگ کرے خبردار، گرسکھ سوئے آپ جگائیندا۔ چوٹھے جُگ چرن کول کول چرن دے پیار، سچ پریتی اک سمجھائیندا۔
 چوٹھے جُگ ویکھے وگسے ویکھنہار، نیتز نین جکت نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، چوٹھے جُگ رنگ رنگائیندا۔
 چوٹھے جُگ رنگ رنگیلا، ہر سنگر آپ رنگائیندا۔ چوٹھے جُگ چھیل چھیلایا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ چوٹھے جُگ لیکھا جانے کالا
 پیلا، دوئے دوئے دھار بندھن پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آپ ملائے کر کر حیلہ، جُگ چوکرئی بندھ مکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کِرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ چوٹھے جُگ لہنا دینا، ہر سنگر آپ مکھائیا۔ چوٹھے جُگ بہانا سہنا، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹھایا۔
 چوٹھے جُگ مٹنا کہنا، گر اوتار سیس جھکائیا۔ چوٹھے جُگ ایک دھام بہنا، اوچ نیچ راؤ رنگ نہ کھئے وڈیائیا۔ چوٹھے جُگ کورئی کِرپا پار
 وہنا، ڈونگھے ساگر دئے رُڑھائیا۔ چوٹھے جُگ ہر کا نام سب نے اکو لینا، پُرکھ اکال آپ پڑھائیا۔ چوٹھے جُگ جن بھگتاں درس کرائے نیتز
 نیناں، لکھ چوڑاسی گورھی نیند سوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ چوٹھے جُگ چاڑھے چند،
 چند چاندنی آپ چمکائیندا۔ چوٹھے جُگ ہو بخشند، بخشش اپنی آپ کھائیندا۔ چوٹھے جُگ ٹٹی گنڈھ، گرمکھ ساچے میل ملاییندا۔ چوٹھے
 جُگ گائے چھند، سوہنگ ڈھولا آپ سُنائیندا۔ چوٹھے جُگ دیوے اند، پرمانند آپ چکھائیندا۔ چوٹھے جُگ خوشی کرے بند بند، جس
 سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ چوٹھے جُگ لہنا دینا چُکے بتی دند، آتم پرما تم پرما تم آتم ایک رس وکھائیندا۔ چوٹھے جُگ کرے کھیل سورا سرہنگ،
 شاہ پاتشاہ اپنا ناؤں رکھائیندا۔ چوٹھے جُگ لیکھا جانے جیو جنت لکھ چوڑاسی ورہنڈ، ورہنڈی کھوج کھوجائیندا۔ چوٹھے جُگ پاوے
 سار جیرج انڈ، اُتہج سیج پردہ لاپندا۔ چوٹھے جُگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، نام ندھانا اکو ونڈ، گرہ گرہ اپنی

وست ٹکائیندا۔ چوٹھے جُگ نام اگم، ہر پُرکھ نرنجن آپ ورتائیا۔ چوٹھے جُگ لیکھا جانے دما دم، پون سواساں رہیا سہائیا۔ چوٹھے جُگ
 کرے کرے اپنا گم، کرتا پُرکھ وڈ وڈیائیا۔ چوٹھے جُگ جو گھڑیا سو دیوے بہن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ چوٹھے جُگ گرمکھ چڑھائے ساچے
 چن، نورو نور نور رُشنائیا۔ چوٹھے جُگ بھگت بھگوت کہن دھن دھن، دھن دھن تیری وڈیائیا۔ چوٹھے جُگ مایا ممتا دیوے ڈن، کورئی
 کریا دئے کھپائیا۔ چوٹھے جُگ غریب نیانیاں بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیا۔ چوٹھے جُگ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، گھر ساچا اک سہائیا۔ چوٹھے جُگ بٹھ بیڑا، کھیوٹ کھیٹا پھیرا پائیندا۔ چوٹھے جُگ کرے حق نیڑا، حق حقیقت کھوج
 کھوجائیندا۔ چوٹھے جُگ چکائے جھیرا، پنج تہ نہ کھئے لڑائیندا۔ چوٹھے جُگ گرسکھ و سائے اکو کھیرا، جس گرہ اپنا آسن لائیندا۔ چوٹھے
 جُگ بھانڈا بہرم بھو ڈھائے ڈھیرا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی دیا آپ کرائیندا۔ چوٹھے جُگ کھیل اپارا، ہر اپر مپر آپ
 کرائیا۔ چوٹھے جُگ دئے سہارا، گرسکھ ساچے پار کرائیا۔ چوٹھے جُگ وشن برہم شو نیتروون زارو زارا، اچی کوک کوک سُنائیا۔ چوٹھے
 جُگ راہ تگن پیر پیغمبر پروردگارا، نیتروون نین اٹھائیا۔ چوٹھے جُگ سپس جھکاون گر اوتارا، چرن دھوڑی خاک رمائیا۔ چوٹھے جُگ،
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیا۔ چوٹھے جُگ کھیل کرتار، ہر کرتا آپ کرائیندا۔ نرگن نرگن لے اوتار،
 جوتی جاتا ویس وٹائیندا۔ تخت نواسی شاہکار، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ دو جہاناں کر خبردار، آلس نندرا سرب گوائیندا۔ لوک مات
 کھیل اپار، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گرمکھ گرسکھ لئے اٹھال، گر گر اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ شبد سروپی بن دلال، سچ دلالی آپ
 کھائیندا۔ نام خزانہ دیوے حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جُگ چوکرئی چلے اولڑی چال، چال نرالی آپ جنائیندا۔ چوٹھے جُگ
 کرے پرتپال، بن سیوک سیو کھائیندا۔ چوٹھے جُگ گرسکھان پوری کرے گھال، کیتی گھال لیکھ پائیندا۔ چوٹھے جُگ سُنے مریداں حال،
 مُرشد اپنا رُپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چوٹھے جُگ کھیل کھائیندا۔ چوٹھے جُگ کھیل اولّا، عالمین آپ
 کھائیندا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، چوڈاں طبق کھوج کھوجائیندا۔ بسمل رُپ ہو ہو ہر گھٹ اندر رلا، نور نور وچ ٹکائیندا۔ کلمہ امام ایکا
 گھلا، کائنات آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ جگ، چوٹھے

جُگ پھیرا پائیا۔ چوٹھے جُگ لگی آگ، امرت میگھ نہ کھئے برسائیا۔ سرِشٹ سبائی رہی مچّ، نو نو دئے دُہائیا۔ کوڑی کریا گھر گھر اندر گئی رچ، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ نظر نہ آئے کھئے سچ، سچ وست نہ کھئے دکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم نرگن پھیرا، سو پُرکھ نرنجن آپے پائیندا۔ چوٹھے جُگ ڈھاپے ڈھیرا، نو نو کھیڑا نظر کھئے نہ آئیندا۔ اپنا ناؤں چپائے تُوں میرا میں تیرا، تیرا میرا ایک بندھن پائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں پائے گھیرا، پھڑ پھڑ اپنے چرن بہائیندا۔ حُکم سُنائے سینگھ شیرا، شیر اپنی بھیک لگائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کر کر مہراں، مہربان اپنے انگ لگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، چوٹھا جُگ ویکھ دکھائیندا۔ چوٹھا جُگ ویکھن آیا، پاربرہم کرتار۔ نرگن اپنا ناؤں دھرایا، نہکلنک لے اوتار۔ لوآں پُریاں کھوج کھوجایا، برہمنڈ کھنڈ پاوے سار۔ گر اوتار لئی اُٹھایا، پیر پیغمبر رکھے نال۔ بھگت بھگونت لئی جگایا، ساچا دیوے اک ہُلا۔ راؤ رنکاں ڈیرہ ڈھاپیا لیکھا جانے شاہ کنگال۔ ساچا منتر اک درڑایا، آتم پرما تم بن دلال۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چوٹھے جُگ کرے کھیل نرال۔ چوٹھے جُگ کھیل نرالا، جُگ کرتا آپ کرائیا۔ چوٹھے جُگ راہ سُکھالا، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ چوٹھے جُگ دیوے نام سچا دھن مالا، دھن دولت نہ کھئے ودیائیا۔ چوٹھے جُگ گُرمکھ ویکھے ساچے لالا، لالن اپنا رنگ چڑھائیا۔ چوٹھے جُگ پرگٹ ہو ہر گویالا، گویند اپنا پھیرا پائیا۔ چوٹھے جُگ نو کھنڈ پرتھی وکھائے اکو سچّی دھرمسالہ، دھرم دوارا اک بنائیا۔ چوٹھے جُگ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ چوٹھے جُگ کرنی کر، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ ورن برن جائے ہر، ذات پات میٹ مٹائیندا۔ جیو جنت اک سرنائی جائے پڑ، پُرکھ اکال اکو نظری آئیندا۔ ایک اکھ نام لین پڑھ، سو پُرکھ نرنجن آپ پڑھائیندا۔ ہنگ برہم بندھائے لڑ، پاربرہم اپنی گنڈھ پوائیندا۔ درس دکھائے گرہ مندر اندر کھڑ، سوچھ سروپی روپ دھرائیندا۔ کر پرکاس بہتر نڑ، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ، گُرمکھ اپنے انگ لگائیندا۔ ڈونگی کندر اُچے ٹلے ساچے پرت آپے چڑھ، محل اٹل سوہیا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، چوٹھے جُگ ونڈ ونڈائیندا۔ چوٹھے جُگ ونڈے ونڈ، ونڈنہارا اک اکھوائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک

۱۰۲۳

۱۰۲۳

اند، اند اند وچ وکھائیا۔ نام سُنائے سُہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن
 نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوؤں بھگوان، گرسکھاں دیوے اکو دان، آتم پرماتم پرماتم آتم میلا آپ ملائیا۔

★ ۹ آسُو ۲۰۱۹ پکرمی لال سنگھ دے گرہ ڈلیوال ضلع جالندھر ★

ساچے تخت بیٹھ سچّی سرکار، سچکھنڈ ساچی خوشی منائیا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکنکار، اک اکلّا آپ سُنائیا۔ سُت ڈلارا کرے
 خبردار، پُوت سپُوتا شبد جنائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سو پُرکھ نرنجن کرے کھیل اپار، اپرپیر اپنی کار کھائیا۔
 ہر پُرکھ نرنجن کر تیار، ساچا لیکھا دئے جنائیا۔ ایکنکارا ویکھے وگسے پاوے سار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ آد نرنجن کر اُجیار، ایکا نُور
 دئے درسائیا۔ ابناسی کرتا ہو تیار، ترے بھون دھنی لیکھا جانے تھاوں تھائیا۔ ابناسی کرتا دئے ہلار، برہمنڈ کھنڈ آپ بلائیا۔ پاربرہم لیکھا
 جانے دُھر دربار، دُھر دا لیکھا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ساچے تخت سِری
 بھگوان، تخت نواسی آسن لائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، سچ سندیسہ حُکم سُنائیندا۔ جُگ چوکری پیتے وچ جہان، تھر کھئے رہن نہ
 پائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ شبد سُت مار دھیان، وڈ دھیانی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، ہر اپنی دیا کھائیا۔ تخت نواسی ہو اُجیار، شاہو بھوپ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔
 سچ سندیسہ دیوے ایکا وار، اک اکلّا کرے پڑھائیا۔ منڈل منڈپ سوہے سچ دوار، در دروازہ آپ گھلائییا۔ غریب نوازا ہو تیار، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ اپنی خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارا سوہاؤنت، سو پُرکھ نرنجن آپ سہایا۔ آد بنائی اپنی
 بنت، آنت آپے ویکھے وکھایا۔ جُگ جُگ لیکھا جانے سادھ سنت، تخت نواسی رنگ رنگایا۔ جیو بنائے لکھ چوراسی جیو جنت، آتم پرماتم
 ونڈ ونڈایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر میلا نار کنت، سیج سہنجنی آپ ہنڈھایا۔ گرمکھ گرسکھ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگیلا

ایکا رنگ وکھایا۔ آد جگاد جگا جگتر شبد انادِ سنائے منیا منت، ناد انادی ناد وجایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچا آپ سُہایا۔ سچکھنڈ ساچا سوہے دربار، در دروازے وجے ودھائیا۔ شاہو بھوپ بن سکدار، شاہ پاتشاہ آسن لائیا۔ تیئی اوتار سدے چرن کول کول چرن کر پیار، نر نریشا اک سندیسہ آپ سنائیا۔ ویکھے وگسے پاوے سار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ اگم اتھاہ، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ سچ دربارا اک لگا، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ جگ چوکڑی ویکھے تھاوں تھان، تھان تھنتر ویکھے وکھائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پھیرا پا، لوآن پُریاں چرناں ہیٹھ دباؤنڈا۔ رو سس نور چمکا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ گر اوتاراں سیوا لا، پیر پیغمبر حکم سنائیندا۔ بھگت بھگونت لے اٹھا، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ سنت ساجن لے جگا، جیون جگت آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی جھلاونہارا جگت نشاں، سچ نشانہ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے ساچا کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ دوارے سچ سنگھاسن، ستگر پورا آسن لائیا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناسن، ابناسی اپنی دھار چلائی۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشن، آکاش آکاشاں ویکھے وکھائیا۔ لکھ چوراسی کرے داسی داسن، گر اوتار پیر پیغمبر حکم منائیا۔ گھٹ گھٹ اندر کرے واسن، نرگن سرگن اندر ڈیرہ لائیا۔ ایک نور کرے پرکاسن، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ سہائے شاہو بھوپ، بھوپت اپنی دیا کھائیندا۔ نہ کوئی ریکھ رنگ نہ روپ، بھیکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ آد جگادی ست سرُپ، ست ستوادی ویس وٹائیندا۔ وسنہارا چارے کوٹ، دو جہاناں ڈنک وجائیندا۔ کلجگ اتم میٹے جھوٹھ، کوڑی کریا موہ ٹڑائیندا۔ صاحب ستگر ایک تھ، دین اپنی دیا کھائیندا۔ پاربرہم پرہ آپے اٹھ، — — دو جہاناں پائے لٹ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ ہلارا اک لگائیندا۔ سچ ہلارا سچکھنڈ، ہر ساچا آپ لگائیا۔ آد جگاد ونڈنہارا ونڈ، جگ چوکڑی بندھن پائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا دنڈ، ویکھنہارا تھاوں تھائیا۔ گیت سہاگی سناونہار چھند، گر اوتار کرے پڑھائیا۔ نج آتم دیونہارا نجاند، گھر گھر ڈیرہ رہیا لائیا۔ کھڑکاونہارا چنڈ پرچنڈ، نام کھنڈا اک چمکائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا دنڈ، کوڑی کریا رہیا کھپائیا۔ بہرم بھلیکھا ڈھاونہارا کندھ، دئی دویتی دئے مٹائیا۔ وسنہارا سدا سنگ، سگلا سنگ آپ

نبھائیا۔ نام یدھانا وجاونہارا مردنگ، انحد نادى ناد وجائیا۔ آتم سروور وکھائے ساچی گنگ، گنگا گوداوری جمناسُستی مُکھ شرمائیا۔
 گیت سہاگی سُناونہارا چھند، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ کلجُگ کرنہارا کھنڈ کھنڈ، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ
 ساچے خوشی منائیا۔ سچکھنڈ دوارے چڑھیا چا، پرہہ ساچا خوشی منائیندا۔ گر اوتار لئے بُلَا، پیر پیغمبر نال رکھائیندا۔ اٹھ اٹھ سارے
 ویکھو وچ جہاں، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ کوئی نہ جانے میرا ناں، ناؤں نرنکارا نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوئی کھائے سور کوئی کھائے گان،
 شرع حق نہ کھئے جنائیندا۔ چار کُنٹ اندھیرا گیا چھا، گر کا شبد ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ نانا تٹا پُتران ماں، پتا پوت نہ کھئے سہائیندا۔
 نار کنت نہ ربی ہنڈھا، وبھچار سرب کھائیندا۔ جیو جنت سادھ سنت مارن دھاہ، ست سنتوکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ اٹھسٹھ تیرتھ روون
 نیتر تیناں نیر رہے وہا، نرمل جام نہ کھئے پیائیندا۔ اُچے ٹلے پریت ڈُونگھی گندر سمنڈ ساگر رہے گرلا، سنت ساجن سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔
 سریشٹ سبائی نو کھنڈ پرتھی ست دیپ کھئے نہ پکڑے کیسے بانہ، سر ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ نانا جڑیا پُتران ماں، جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی کار کھائیندا۔ سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، تخت نواسی ویکھ وکھائیا۔ کلجُگ اتم کوڑا گرھ، چاروں
 کُنٹ گھیرا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر گئے ڈر، آگے ہو نہ کھئے بچائیا۔ شرع اندر گئے سڑ، شریعت لیکھا نہ کھئے چُکائیا۔ جیوت جیوت جیوت
 گئے مر، مر مر پھیر پھیرا کھئے نہ پائیا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی اپنا کیتا لین بہر، کھتری براہمن شوڈر ویش بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا دینا
 پئے ناری نر، نر نرائن لیونہارا ساچا ماہیا۔ پُرکھ اکال دین دِیال اُچ محلے ویکھے کھڑ، دو جہاناں نین اٹھائیا۔ کلجُگ کالا درویش لئے پھڑ، نر
 نرین حُکم سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنی رچن وکھائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل نیارا، ہر ستگر آپ
 کرائیندا۔ ویکھے وگسے پاوے سارا، ویکھنہارا نظر نہ آئیندا۔ آد جُگادی لے اوتارا، گر گر روپ وٹائیندا۔ نام اگمی بول جیکارا، جے جیکار
 الائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران بن لیکھارا، گیتا گیان گیان درڑائیندا۔ انجیل قرآنا دئے سہارا، کھانی بانی بھو چُکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر
 کر پیارا، پنج تت کایا آپ ہنڈھائیندا۔ آتم جوتی نور اُجیارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ شبد اناد سچی دھنکارا، دھن آتمک راگ سُنائیندا۔
 سچ سندیسہ دیوے وارو وارا، لوک پرلوک آپے گائیندا۔ اُون گون پاوے سارا، ترے بھون کھوج کھوجائیندا۔ چوڈاں لوک بن ونجارا، ہر

جُو اِڪو هٿ ڪهلائيندا۔ چوڌاڻ طبقات ويڪھ اکھاڙا، زمين اسمانا ناچ نچائيندا۔ شبد اگني ايڪا نعره، حق حقيقت ويڪھ وڪهائيندا۔ کاغد قلم نه لڪهنهارا، لڪھ لڪھ ليڪھ نه ڪھڻ ڪھڻائيندا۔ ڪلجگ اتم ويڪھ ويڪهنهارا، نرگن اپنا ويس وٺائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪھنڊ دوارے ساچے ڪهڙ، دو جهانان ڪهڙڪي آپ ڪهلائيندا۔ دو جهانان ڪهول ڪهڙڪي، اپنا پرده آپ اُٺهائيا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر آپے جانے اپني ڪرتي، ڪرت اپني اپنے هٿ رکھائيا۔ ڪلجگ اتم سب دي پلي برتي، ست ستواڊي دهيان نه ڪھڻ رکھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪھنڊ ويڪھ سچا ماھيا۔ سچڪھنڊ دوارے نيتر ڪهول، سو پُڪھ نرنجن ويڪھ وڪهائيندا۔ لڪھ چوراسي گني ڏول، گر اوتار پير پيغمبر دهيان نه ڪھڻ لگائيندا۔ ست نام نه ڪيسے ڪول، خالي هٿ سرب وڪهائيندا۔ سادهاڻ سنتاڻ پيا گھول، اتم پرماٽم پرده نه ڪھڻ اُٺهائيندا۔ سُرتي شبدي نه جائے ڪھڻ مَول، مَولا رُوپ نه ڪھڻ وڪهائيندا۔ جهرنا جهرے نه امرت نابه ڪول، ڪولي نابه نه ڪھڻ اُٺائيندا۔ جهگڙا پيا دهرني دهرت دھول، ساچي ونڌ نه ڪھڻ وڪهائيندا۔ هر ڪا بهيو نه جانے ڪوئي پنڌت پاندھا رول، مُلا شيخ مسائق پير هٿ ڪيسے نه آئيندا۔ پاربرهم پت پرميشور آد جُگادي جُگا جُگنتر آپے ڪرے اپنا پورا قول، ڪيتا قول بھل نه جائيا۔ سچڪھنڊ نواسي سچڪھنڊ دوارے ويڪھ رنگ، رنگ رنگيلا سچا ماھيا۔ نو ڪھنڊ پرتھمي هوئي ننگ، هر ڪا نام ڪيسے گهر نظر نه آيا۔ ڪوڙي ڪرپا جوڻھ جهوڻھ گرہ گرہ وچائے مردنگ، ڏور وڏنڪا هٿ رکھائيا۔ ڪام ڪرودھ لوبھ موھ هينڪار ڪسيا تنگ، چارون ڪنٺ آسو رهيا دوڙائيا۔ سادھ سنت بهوئے بيٺھ ننگ، ترے گن پلا سڪے نه ڪھڻ چھڏائيا۔ ڪيسے رس نه ملے نجانند، رسنا جهوا هوئي هلڪائيا۔ ڪها ڪها تهڪے مدرا ماس گند، جگت ترسنا نه ڪھڻ بجهائيا۔ پنج وڪارا نه بهوئے ڪھنڊ ڪھنڊ، نام ڪھنڊا تن گاترے نه ڪھڻ لٽڪائيا۔ جيو جنت اتم هوئي رنڌ، هر ڪنت نه ڪھڻ هينڏھائيا۔ ڪوڙ ڪرپاڻا هويو گھمنڊ، جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، سچڪھنڊ بيٺها ويڪھ سچا ماھيا۔ سچڪھنڊ نواسي ڪر دهيان، دو جهانان ويڪھ وڪهائيندا۔ ڪلجگ اتم ڪهيل جگت شيطان، شريعت شرع نال ٽڪرائيندا۔ نو نو چار بے ايمان، بيوه رُوپ سرب وڪهائيندا۔ هر ڪا نام نه ڪھڻ نشان، ڪوڙ نشان سرب جهلائيندا۔ بهرے بھلے راج راجان، شاه سلطان شهنشاه سچ نه ڪھڻ اڪھوائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ هر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ويڪهنهارا ساچا هر، نچ نيتر ويڪھ وڪهائيندا۔ نچ نيتر هر جو اپنا ڪهولے، دوسر اوڻ نه ڪھڻ رکھائيا۔ آد جُگادي تولنهارا ساچا تولے، تولا اڪو بے پرواھيا۔

لکھ چوڑاسی پنج تت کایا چولی ویکھے ڈولے، اڈول بیٹھا سچا ماہیا۔ ڈونگھی بھوری کایا کوری آپے پھولے، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اول، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک اکلّا، دو
 جہاناں کھوج کھوجائیندا۔ کلجگ اتم نرگن نور نراکار کرے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی شبدي آپے رلا،
 رُپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ سچ سندیس ستجگ تریتا دواپر گھلا، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ کلجگ اتم نہکلنک سب دا
 پھڑے پلا، پلو اپنے نال بندھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول اکھ،
 کلجگ آخر ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوڑاسی ربیا تک، پردہ سب دا ربیا چکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکڑی جگ
 جو وسدا ربیا وکھ، وکھری اپنی دھار چلائیا۔ کلجگ اتم ہونے پرتکھ، پاربرسم وڈی وڈیائیا۔ شبد اگمی بول اکھ، اکھ اکھنا ایک اکھ
 جگائیا۔ سرب کلا ہو سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار جنائیا۔ بھگت بھگونت لے رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ میل ملانے نس نس، دور ڈراڈا پنڈھ
 مکائیا۔ درس دکھائے ہس ہس، کول نین سچا ماہیا۔ تیر نرالا مارے کس، انیالا آپ چلائیا۔ گرسکھاں گائے آپے جس، جس وید پُران گا
 نہ سکے رائیا۔ پریم پیار اندر پھس، نت نوت ویس وٹائیا۔ ساچا مارگ جائے دس، گرمت کر پڑھائیا۔ لیکھا جانے پنج تت، اپ تیج وائے
 پرتھمی آکاش کھوج کھوجائیا۔ لیکھے لائے رتی رت، رت رتی آپ مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نیتر نین اک کھلائیا۔
 نیتر نین کھول نرنکار، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم ویکھ ویکھنہار، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ سرشٹ سبائی ہاباکار، ست
 سنتوکھ گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ جگت سیاست مارے مار، پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا حکم ورتائیندا۔ کلجگ انت سری بھگوانا، ایکا حکم جنائیا۔ کوڑی کریا ویکھ نشانہ، گرہ مندر خوشی منائیا۔
 کلجگ ست وڈ بلوانا، اپنی مردانگی ربیا جنائیا۔ چار کُنٹ کرے ویرانا، نو نو کھپہ اڈائیا۔ کوڑی کریا دتا پیغاما، گھر گھر ناد سنائیا۔
 اتم پرما تم بھالایا راما، ایش جیو نہ کھئے چٹرائیا۔ ہومے ہنگتا گایا گانا، رسنا جہوا کر ہلکائیا۔ مدرا ماس پینا کھانا، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کلجگ ربیا صلاحیا۔ کلجگ تیرا سچ وبارا، ہر ستگر آپ صلاحیا۔ اپنی کرنی کری وچ سنسارا، سنساری کھئے نظر نہ

آیا۔ مَورکھ مُگدھ کرے گوارا، من مت پردہ پایا۔ نو نو ہویا دھواں دھارا، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، تیرا لیکھا لئے لگایا۔ تیرا لیکھا آنت لگائے ہر، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ چل کے آونا ساچے در، ہر دردی درد وندائیندا۔ اپنی کرنی
 لئی کر، آگے کرتا مارگ پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لئے پھڑ، لیکھا سب دا آپ چکائیندا۔ زربھو چکائے بھ۔ ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے
 وکھائیندا۔ سرن سرنائی آ کے پڑ، سر تیرے ہتھ ٹکائیندا۔ ایکا چوکا پورا ور، چوڈس چند چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سُنیا کت، کلجگ خوشی منائیا۔ پُرکھ ابناسی گیا من، بے پرواہ سچا شہنشاہیا۔ رسنا
 کہے دھن دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ تون داتا جنی جن، ہوں بالک پوت سکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، در آگے سیس جھکائیا۔ کلجگ اٹھ ہو تیار، ترے گن اتینا آپ جنائیندا۔ لوک مات اتم وار، ویلا آنت سمجھائیندا۔ ناتا تھے وچ
 سنسار، پُرکھ بدھاتا آپ تڑائیندا۔ پورب لہنا دئے نوار، بھانا سہنا حکم منائیندا۔ نیتر نینا دئے وکھال، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہر جو ٹھاگر، اپنی دیا کھائیا۔ کلجگ تیرا ویکھیا ساگر،
 ڈونگھی بھوری پھول پھولایا۔ لکھ چوراسی کایا گاگر، ماٹی کاچی تھر رہن نہ پائیا۔ کوئی نہ ملیا سچ سوڈاگر، کوڑی کرپا جگت لگائیا۔
 پاربرہم پرہ دیوے آدر، منیا حکم صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ نواسی مہر نظر اک اٹھائیا۔
 کلجگ کوڑے چڑھیا چا، چاؤ گھنیرا اک رکھایا۔ پُرکھ ابناسی ملیا آنت ملاح، میرا ڈیرہ لئے ترایا۔ پچھلے بخشے سرب گناہ، آگے مارگ دئے
 سمجھایا۔ مکھ دھووے کالی چھاہ، نرمل نیر دئے پیایا۔ میرا دکھڑا دئے مٹا، دردی درد وندایا۔ سکھ سہجے جائے سما، سانتک ست ست
 کرایا۔ اپنی گودی لئے بہا، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ پتت پاپی رہیا ترا، پتت پاون آپ اکھوایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس نوایا۔ کلجگ اٹھ اٹھ نیترو، نینا دئے ڈھائیا۔ کون بدھ پاربرہم چرنی جاواں چھوہ، سچ وست پلو
 کوئی نہ رائیا۔ اپنا آپ لیا کوہ، رتی رت رت سکائیا۔ چار گنٹ نہ دسے کوئی لو، جگت اندھیرا رہیا چھائیا۔ صاحب ستگر دی کوئی نہ
 دسے ساچی سو، سو پُرکھ زرنجن نہ کھئے ملائیا۔ کوڑی کرپا بیچ دتا بو، کلجگ بوٹا آنت رہیا لہرائیا۔ کون وست لے کے ڈھوا جاواں ڈھو،

پرہ چرناں بھٹ چڑھائیا۔ چاروں کُنٹ دہ دشا اُٹھ کے ویکھے سچ نظر نہ آئے کو، کوڑ کُریارا نظری آئیا۔ مایا ممتا لگا موہ، ترے گن پھند نہ
 کھئے کٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون بدھ تیرے لاگاں پائینا۔ پارہہم پرہ ہو دیال، کلجگ
 آنت آنت سُنائیندا۔ چھوٹے سُن لے لال، ہر لال رنگ رنگائیندا۔ تیری سیوا کال مہاکال، مہاپیر آپ جنائیندا۔ پُرکھ ابناسی بن
 دلال، تیرا لیکھ چُکائیندا۔ تیرا پھل نہ کیسے ڈال، سنمل چاروں کُنٹ نظری آئیندا۔ نہ کھئے جانے حق حلال، حقیقت روپ نہ کوئی
 وکھائیندا۔ کایا ماٹی جھوٹھی کھال، ساچا ت نہ کھئے جنائیندا۔ سادھ سنت ہوئے بے حال، ہر کنت نہ کھئے منائیندا۔ پُرکھ ابناسی تیرے اتم
 چلی اولڑی چال، اپنا بھو کھلائیندا۔ ناتا توڑ مندر مسجد مٹھ شودوالے دھرمسال، جن بھگتاں اندر ڈیرہ لائیندا۔ جا کے اپنا میرے
 گُرمکھاں دس حال، حوالہ اپنا آپ سمجھائیندا۔ گُرسکھ تیرے ہو جائے جے نال، تیرا لیکھا پور کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ سُنیا ماہی، کلجگ لکھ لکھ شکر منایا۔ چاروں کُنٹ اُٹھ اُٹھ ویکھے کون دوارے بنا
 راہی، اپنا پنڈھ مَکایا۔ کوڑ راجا کوڑ پرجا کوڑی شاہی، کوڑی رعیت پنڈھ وکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، میرا پردہ دے چُکایا۔ میرا پردہ لاه بھگوان، کلجگ دھئے جوڑ کرے عرضوئیا۔ اپنے بھگتاں دس سچ نشان، جس دوارے ملے
 موہے ڈھوئیا۔ میں مَورکھ مگدھ انجان، نیتر نیناں ربیا روئیا۔ تیرا گُرمکھ چتر سگھڑ سُجان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اک عرضوئیا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، محبان دیا کھائیندا۔ جس گرہ کھیل کرے سری بھگوان، سو گُرمکھ
 روپ وکھائیندا۔ جو رسنا گائے سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سو بھکت بھگونت اکو بھائیندا۔ تنہاں چرنی ڈگیں آن، تیرا
 لیکھا لیکھ چُکائیندا۔ آگے دیوے سچ فرمان، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ نینایاں دیونہارا مان، غریباں اپنی گود بھائیندا۔ جگ چوکری کھیل
 کرے مہان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ کلجگ آنت مٹے تیرا نشان، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ ست ستوادی بنائے ست
 ودھان، ساچی سیکھیا اک سمجھائیندا۔ سرشٹ سبائی گائے ایکا گان، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی وکھائے اک مکان، مندر دوارا
 گُرو اک سمجھائیندا۔ جیو جنت ساچا ڈھولا ایکا گان، سوہنگ سو آپ سُنائیندا۔ اشٹ دیو گر اک منان، پُرکھ اکال نظری آئیندا۔

۱۰۳.

۱۰۳.

جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا پردہ آپ کھلائیندا۔ ساچا پردہ کھول بھید، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیا۔ کلجگ اتم لہنا مُکنا چار وید، شاستر سمرت اپنی جھولی پائیا۔ ویکھنہارا چوڈان وِدیا جگت کتیب، اکھڑ اکھڑ کھوج کھوجائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ہر رگھڑائیا۔ کلجگ اُٹھ کرے وِچار، وِچار وِچ ہر کدے نہ آئیندا۔ چوڈان صد کٹ وگار، بن وگاری سیو کھائیندا۔ محمد کہے میرا آوے پروردگار، امام اماماں پھیرا پائیندا۔ عیسیٰ کہے میرا سانجھا یار، نوری جلوہ نور رکھائیندا۔ وید ویاسا بن لکھار، براہمن گوڑا پوت سپوتا راہ تکائیندا۔ نانک نرگن دس کے گیا سچ وبار، نہکلنکا ویس وٹائیندا۔ گویند کہے میرا پتا پُرکھ اکال، اکل کلا اکھوائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچّی دھرمسال، درگاہ ساچی آسن لائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل کرے کمال، ہر کا بیو کھنڈ نہ پائیندا۔ کلجگ آنت بنے دلال، کل کلکی ویس وٹائیندا۔ سمبل وسے سچّی دھرمسال، سمبل نظر کھنڈ نہ پائیندا۔ گرمکھ گرسکھ لئے اٹھال، سنت ساجن آپ جگائیندا۔ بھگتان مارگ دئے سیکھال، ساچا راہ اک جنائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر نرگن سرگن چلے نال نال، جگت وچھوڑا پنڈھ مکائیندا۔ میری پریتی لگی نبھے نال، آد آنت نہ کھنڈ تھائیندا۔ گرمکھان ترے گن مایا توڑے جنجال، جاگرت جوت اک جگائیندا۔ آنت سنے مُریداں حال، مُرشد اپنا ویس وٹائیندا۔ سرسے ڈبے لئے بہال، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیندا۔ لیکھے لائے پچھلی گھال، پورب لہنا آپ مکائیندا۔ آپے چک چک گودی لال، لکھ لکھ اپنا شکر منائیندا۔ کلجگ تیری کرے پھیر سنہال، سمبل اپنا آسن لائیندا۔ تیرا حل کرے سوال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی ویس وٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسا، دوسر اور نہ کھنڈے جنائیا۔ کلجگ ویکھن آئے تیرا تماشا، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ لکھ چوراسی مورکھ مُگدھ کرے ہاسا، گرمکھ ورلے بوجھ بُجھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچائے ساچی راسا، گوپی کاہن ناچ نچائیا۔ بھگت بھگونت دئے بھرواسا، اتم پرما تم جوڑ جڑائیا۔ لیکھا جان تریلوکی ناتھا، کوٹن کوٹ تریلوکی ناتھ لئے اٹھائیا۔ ست ستوادی سنائے ساچی گاتھا، اکھڑ وکھڑ کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچکھنڈ دوارے آپے کھڑ، کھنڈا کھڑگ اک چمکائیا۔ کھنڈا کھڑگ تیز کٹار، تیر ترکش آپ اٹھائیندا۔ نہ کوئی گھڑے لوہار ترکھان، بادھی بنت نہ کھنڈے بنائیندا۔ اپنا کھیل کرے سری بھگوان، دوسر سنگ نہ کھنڈے رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چرن کول کرن

دھیان، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ دو جہان بھئے حیران، ہر کا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کہانی بانی سرب گُرلان، کوک کوک واسطہ سرب پائیندا۔ تیری مہا گاؤندے رہے نوجوان، قلم شاہی سنگ رکھائیندا۔ تیرا آنت نہ دسیا کیسے نشان، بے آنت بے آنت تیری صفت سرب صلاحندا۔ تیری کوئی نہ سکيا کر پہچان، تیرا حلیہ نہ کھئے چھپائیندا۔ گر اوتار بن کے آئے بال انجان، جو آیا سو تیری اوٹ تکائیندا۔ تُوں داتا دانی دیونہارا دان، اتوٹ اٹوٹ ورتائیندا۔ کلجگ آنت کھیل مہان، بھگونت تیرا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ کر کړیا وڈ مہربان، مہر نظر منگ منگائیندا۔ میری کړیا کرم نہ کوئی پہچان، کلجگ رو رو واسطہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ایکا دینا ساچا ور، نہکلنک نرائن نر، مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن کول اک دھیان، دوجی آس نہ کھئے رکھائیندا۔

★ ۱۰ آسو ۲۰۱۹ یکرمی حضورا سنگھ دے گرہ گرایا ضلع جالندھر ★

کړیا کر ہر نرنکار، کلجگ آنت رہیا سمجھائیا۔ بھگت دوارا وچ سنسار، ایکنکارا اک جنائیا۔ جس گرہ وسے میت مُرار، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سمرتھ پُرکھ ہو تیار، ترے گن اتیتا ڈیرہ لائیا۔ دو جہاناں پاوے سار، ترے بھون کھوج کھوجائیا۔ لیکھا مکائے گر اوتار، پورب کھئے رہن نہ پائیا۔ پیر پیغمبر کرے خبردار، نیتر نین دئے کھلائییا۔ ستجگ تریتا دواپر جو کدا آیا ادھار، کلجگ لہنا دئے چکائییا۔ نیتر نیناں دئے وکھال، بند تاکی کُنڈا لاییا۔ ستگر صاحب دیال بن دلال، جگت دلالی اک کھائییا۔ گرسکھ سجن ساچے بھال، بھل اپنی دئے وڈیائییا۔ اندر باہر چلے نال، جیون جگت جگت سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، سچ دوارا رہیا جنائیا۔ سچ دوارا ہر نرنکار، ایکا ایک جنائیندا۔ جس دا آنت نہ پاراوار، بے آنت کہہ کہہ پلُو سرب چھڈائیندا۔ جس گرہ وسے سرجنہار، سو مندر سوہبا پائیندا۔ جس گھر دیوے نام بھنڈار، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ جس مندر بول جیکار، جے جیکارا اک سنائیندا۔ جس آسن بیٹھ سچی سرکار، دھر فرمانا حکم سنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ساچا بھيو آپ سمجھائیندا۔ سچ دوارا بھگت بھگوان،

ایکا ایک درڑائیا۔ نرگن زرویر جھلائے نشان، ست نشانہ ہتھ اٹھائیا۔ کرے کھیل دو جہان، دھئے دھئے اپنا روپ وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر حیران، ہر جو اپنی کار کھائیا۔ کاغذ قلم شاہی کر نہ سکی پہچان، بے پہچان نظر وچ نہ آئیا۔ جگ چوکرئی گا گا تھکے گان، گا گا گیت نہ کھئے مکائیا۔ اتم سب توں لیکھا منگے آن، بھلیا کھئے رہن نہ پائیا۔ وسنہارا سچ مکان، ساچا مندر اک سہائیا۔ سیوا کری بن ترکھان، باڈھی اپنا روپ وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا لیکھا رہیا جنائیا۔ سچ دوارا پُرکھ اگم، ایک ایک جنائیندا۔ ست ستوادی بیڑا بنھ، در ساچا آپ کھلائییندا۔ کر پرکاس نرگن چن، نور نورانہ ڈگمگائییندا۔ بھگت بھگوان گیا من، کلجگ اتم ویس وٹائییندا۔ دیون آیا نام دھن، سچ خزانہ اک لٹائییندا۔ لیکھے لائے جنی جن، اپنی گود بہائییندا۔ ناتا تٹا پنج تت تن، نرگن نرگن بندھن پائییندا۔ نگ منہ نہ کھئے کن، نیترا اکھ نہ کھئے وکھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک جنائییندا۔ سچ دوارا سوہاوت، ہر کلجگ آپ جنائیا۔ جس گرہ وسے زربھو کنت، نرائن ڈیرہ لائیا۔ تس مندر مہا اگت، لیکھا لکھ نہ سکے کھئے رائیا۔ چرن دوار رکھے ساچے سنت، سنت ساچن میل ملائیا۔ مانس جنم بنائے بنت، لکھ چوراسی پار کرائیا۔ اک پڑھائے ساچا منت، سوہنگ اکھر آپ سنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا لیکھا رہیا جنائیا۔ بھگت دوار سچ محلہ، ہر ساچا سچ جنائییندا۔ پاربرہم پرہ اک اکللا، آد جگاد بنائییندا۔ پاوے سار جلا تھلا، سمنڈ ساگر کھوج کھوجائییندا۔ ویکھنہارا نہچل دھام اٹلا، اٹل اپنا ناؤں وڈیائییندا۔ سچ سندیسہ ساچا گھلا، کلجگ سکھیا اک سمجھائییندا۔ گرمکھ ساچے پھڑائے پلا، بن گرمکھ ہر جو نظر کیسے نہ آئیندا۔ کلجگ کوڑ کڑیارا نو کھنڈ پرتمی ہویا جھلا، چاروں کنت اندھیرا چھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ دوارا اک وکھائییندا۔ سچ دوارا سچ دربار، ہر ساچا سچ جنائیا۔ جس گرہ ہر جو کرے پیار، بھگت بھگونت آپ ملائیا۔ جس مندر کھول کواڑ، اپنا کندا دیوے لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو مندر دئے سمجھائیا۔ ساچا مندر ساڈھے تین ہتھ، ہر ستگر آپ جنایا۔ اندر وڑ چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھایا۔ نرگن سرگن پائے نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھایا۔ دوس زین ایک نام رٹ، رسنا جہوا ایک گن وکھایا۔ آتر باہر کھول ہٹ، ساچی وست آپ وکایا۔ کر پرکاس لٹ لٹ، اندھ اندھیر مٹایا۔ نام امولک ایک گھت، سچ بھنڈارا عام بھرایا۔ لیکھے لائے

رتی رت، ناڑ بہتر نہ کھئے تپایا۔ بیج بیجے ساچے وت، امرت پھل آپ وکھایا۔ آتم پر ماتم دیوے برہم مت، من مت دئے گویا۔ ست سنتوکھ دیوے دھیرج جت، سانتک ست ست کرایا۔ کوڑی کریا دیوے متھ، نام مدھانا ہتھ اٹھایا۔ ہومے ہنگتا برج رہیا ڈھتھ، اچا ٹلا رہن نہ پایا۔ چرن دوار بنائے اٹھستھ، سر سروور مان مٹایا۔ جن بھگتاں مارگ اپنا دس، دہ دشا پنڈھ چکایا۔ گھر مندر ساچے آپے وس، نرگن میلا میل ملایا۔ جنم جگ دی پوری کر آس، آسا ترسنا دئے گویا۔ کری بھگتاں بند خلاص، تیرا بندی خانہ دئے تڑایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک سُنایا۔ سچ سندیسہ سُن نرنکار، کلجگ نیوں نیوں سیس جھکائیندا۔ میں جاواں اتم وار، در در کھوج کھوجائیندا۔ چرن دھوڑی منگاں چہار، نیوں نیوں مستک ٹکا لائیندا۔ دئے جوڑ کران پکار، رسنا جہوا واسطہ پائیندا۔ کلجگ اتم گیا ہار، بلہین بل نہ کھئے رکھائیندا۔ چاروں کُنٹ ناتا تٹا سرب سنسار، سگلا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ چار وید گئے ہار، چار ورن مکھ بھوائیندا۔ چار یاری ہوئی خوار، چار کھانی سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ چارے بانی مارے مار، پاربرہم نہ کھئے ملائیندا۔ میں پھر پھر گیا ہار، ہر کا راہ نہ کھئے وکھائیندا۔ اوگن بھریا سرب سنسار، گن نظر کھئے نہ آئیندا۔ سادھ سنت روون زارو زار، نیر نیناں نیر سرب وہائیندا۔ اچی کوک کوک کرن پکار، دئے جوڑ جوڑ واسطہ سرب پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، جس گرہ گرمکھ ڈیرہ لائیندا۔ پُرکھ ابناسی کھیل نرالا، اچرج اپنا کھیل رچائیا۔ کلجگ اتم ہو اجالا، تور تورانہ تور درسائیا۔ پرگٹ ہو گر گویالا، گوہند اپنی دھار جنائیا۔ اک وکھائے سچی دھرمسالہ، جس گرہ اپنا چرن ٹکائیا۔ من کا منکا پھیرے مالا، تسبیح ہتھ نہ کھئے رکھائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجالا، جاگرت جوت جگت جگائیا۔ لیکھا جان شاہ کنگالا، غریب نہانے رہیا اٹھائیا۔ دیوے نام سچا دھن مالا، دھن اکو اک لٹائیا۔ کرے کرائے سدا پرتپالا، پرتپالک ہر رگھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا بھیو رہیا جنائیا۔ ساچا بھیو ہر جو دسے، سچکھنڈ واسی دیا کھائیندا۔ کلجگ کریا ویکھ ویکھ ہسے، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ ہویا ماتم اندھیری مسے، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ پیر پیغمبر پھرن ٹھے، راہ کھڑا نظر کھئے نہ آئیندا۔ گر اوتار لیکھا منگن ہتھو ہتھے، دئے ہتھ سرب اٹھائیندا۔ پاربرہم پت پریشور ساچا مارگ سب توں دسے، اکو اکھر آپ پڑھائیندا۔ کلجگ اتم ہر نرنکار کریا دھار بھگت دوارے

آپے وسے، دوسر مندر نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ ورتائیندا۔ نہ کوئی مندر نہ کوئی مٹھ، شودوالا نہ کھئے جنائیندا۔ کلجگ اتم کھیڑا بھٹھ، بھٹھ کھیڑا آپ وکھائیندا۔ پُرکھ اکال ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار چلائیا۔ دو جہاناں کھولے ہٹ، بن ونجارا پھیرا پائیا۔ لیکھا جان اٹھسٹھ، تیرتھ تٹ نہ کھئے درسائیا۔ زرمِل جوت جگے لٹ لٹ، نورو نور نور رُشنائیا۔ دُرمِت میل دیوے کٹ، گُرمکھ ساچے لئے اٹھائیا۔ وست امولک اندر دیوے گھت، بند تاکی گنڈا لاییا۔ میل ملائے کھلاپت، کول نین خوشی وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگونت ویس وٹائیا۔ بھگت بھگونت ویس اپارا، ہر پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ کلجگ اٹھ ویکھ کھیل نیارا، نرگن کرتا آپ کرائیندا۔ چل کے منگ اک دوارا، داتی بھچھیا آپ ورتائیندا۔ کاغد قلم شاہی ررون زارو زارا، لیکھا ہتھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی مت آپ درڑائیندا۔ ساچی مت سُن لے کن، ین کٹاں آپ سُنائیا۔ چل کے آونا ین تن، ین تتو دئے ملائیا۔ بہرم بھلیکھا کڈھے جن، بہرم بھو نہ کھئے وڈیائیا۔ کرے پرکاس نیترا اٹھ، اگیان اندھیر چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیکھیا اک سمجھائیا۔ ساچی سیکھیا لینی سکھ، ہر سچا سچ جنائیندا۔ جس لیکھا تیرا دتا لکھ، سو اتم میٹ مٹائیندا۔ جن بھگت دوارے ملے بھکھ، دوْجا مندر نہ کھئے سہائیندا۔ چرن دوار ہر نرنکار جا جا پیکھ، پیکھ پیکھ تیرا دُکھ وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا راہ آپ سمجھائیندا۔ ساچا راہ اکو ایک، ایکنکارا آپ جنائیا۔ بھگت بھگوان کرے ہیت، نت نوت ویس وٹائیا۔ رُت سہنجنی ویکھے چیت، پُھل پُھلواڑی آپ مہکائیا۔ کلجگ اتم مؤلیا کھیت، خزاں رُت نین اٹھائیا۔ کوئی نہ رکھے چھایا ہیٹھ، اگنی تت رہی تپائیا۔ آد آنت گُر اوتار پیر پیغمبر کسے نہ پایا پرپھ کا بہیت، بے آنت بے آنت کہہ کہہ شکر منائیا۔ کلجگ اتم کھیڈن آیا کھیڈ، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔ لکھ چوراسی اپنے آنتر لئے لپیٹ، پردہ کھئے نہ سکے لاییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سو، سو صاحب ستگر آیا۔ ست ستوادی آپے ہو، ہر اپنا کھیل رچایا۔ نر نرنکارا ڈھوا ڈھو، دو جہاناں ویکھ وکھایا۔ آد نرنجن کر کر لو، پرکاس پرکاس رہیا ملایا۔ ابناسی کرتا کر کر موہ، پریم پیار اک ودھایا۔

سری بھگوان آگے ہو، ہرجن ہر جو رہیا اٹھایا۔ پاربرہم پرہ امرت رس نہجر جھرنا چو، رس امرت مکھ چوایا۔ ہنگ برہم سنائے اپنی سو، سوہنگ اپنا روپ جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک بلی بلوان، بل اپنا اپنے ہتھ رکھایا۔

★ ۱۰ آسو ۲۰۱۹ بکرمی نرنجن سنگھ دے گرہ لدھیانہ ★

دوئے جوڑ کر نمنسکار، کلجگ چرنی سیس نوائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن تیرا سچ دربار، دو جہاناں اکو نظری آئیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن تیرا ست پسا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ ایکنکار تیرا وہار، بوہاری بھیو کھئے نہ پائیندا۔ آد نرنجن تیرا اجیار، لکھ چوراسی نور ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان تیرا نشان، گر اوتار پیر پیغمبر حکم منائیندا۔ ابناسی کرتے تیرا دان، سادھ سنت جھولی ڈائیندا۔ پاربرہم تیرا کھیل مہان، مہا کتھ نہ کھئے سنائیندا۔ سچکھنڈ کھیل کرے سری بھگوان، ساچے تخت سوہبا پائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ ایکا ناؤں وڈیائیندا۔ ڈھردرگاہی سچ سندیسہ دے فرمان، ناد انادی ناد سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک وکھاؤنا اپنا گھر، دوجا در نہ کھئے جنائیندا۔ کلجگ ویکھ ہر دربارا، نیتر نیناں نیر وہائیا۔ بے آنت بے پرواہ تیرا کھیل نیارا، خالق خلق وڈی وڈیائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، شاستر سمتر وید پُران تیری دیوے آنت نہ کھئے گواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات جگ جگ آ آگاؤندے رہے تیری وارا، وارتا تیری نہ کیسے جنائیا۔ تیرا نام سندیسہ دیندے رہے اشارہ، آد آنت نہ کھئے وکھائیا۔ جگ چوکرئی کڈھدے گئے وگارا، حکمے اندر سیوک سیوا لین کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، ٹدھ بن اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ شہنشاہ تیرا در دروازہ، درگاہ ساچی نظری آئیندا۔ آد جگادی غریب نوازا، غریب نائیاں گلے لگائیندا۔ جگا جگنتر رچ رچ کاجا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ بودھ آگادھ اگتی واجا، شبدا انادی راگ سنائیندا۔ وشن برہما شو دیوے داجا، ترے پنج جوڑ جڑائیندا۔ گر اوتار کر کر میلا سنت سبھاگا، سیج شہنجنی آپ ہنڈھائیندا۔ اندر باہر آتم پرما تم چلائے جہازا، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرا اکو بھائیندا۔ تیرا دربار سچ منارا، صفتی صفت نہ کھئے صلاحیا۔ میں آپا کیرپا خاک منگاں چرن

دھوڑی چھارا، مستک دھوڑی اک رمائیا۔ نیتر نین ویکھیا اکھاڑا، چار کٹ دہ دشا پھیرا پائیا۔ نانا تٹیا گر اوتارا، اتم سنگ نہ کھئے
 نہپائیا۔ بھگت کر کر بیٹھے کنارہ، منجھدھار نہ کھئے ویکھ وکھائیا۔ پیر پیغمبر روون زارو زارا، اچی کوک کوک سُنائیا۔ وید شاستر اتم ہارا،
 ہر کا راہ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا سچا گھر، گھر تیرے وڈ وڈیائیا۔ کلجگ ویکھ سچ
 دربار، ڈھردرگاہی سیس نوائیندا۔ کلجگ اتم میری دھار، تیرا نور تیرے وچ سمائیندا۔ چھوٹے سٹ کر پیار، ابناسی اچت منگ
 منگائیندا۔ گوبند دتا اک ادھار، نانک جوتی جوت جگائیندا۔ چوٹی چڑھ آپ نرنکار، سچکھنڈ ساچے کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، سچ دربارے منگ منگائیندا۔ سچ دربارے اکو منگ، پرہ ایک وار منگ منگائیا۔ کوڑی کرپا
 ڈھاہ کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیا۔ تھہ بن ہویا بھاگ مند، میری قیمت کھئے نہ پائیا۔ جوٹھ جوٹھ گایا چھند، لکھ چوراسی راگ سُنائیا۔
 نو نو کھنڈ پرتھی رچا کھیل بھیکھ پکھنڈ، مایا ممتا نال رلائیا۔ جیو جنت نار دُباگن جگت رنڈ، ہر کنت سیج نہ کھئے سہائیا۔ رسنا جہوا
 کھئے نہ گائے بتی دند، بتی دھار نہ کھئے بخشائیا۔ اتم پر ماتم ہوی اندھ، دوئی پردہ نہ کھئے اٹھائیا۔ من مت چار کٹ پائے ڈنڈ، گرت بیٹھی ڈیرہ
 ڈھاپیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار چند پرچنڈ، کنچن گڑھ دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور،
 بن تھہ انگ نہ کھئے سہائیا۔ سچ تیرا دربار بے آنت بے آنت، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ پرتپال ندھانا آیا منگت، در درویش پھیرا
 پائیا۔ گڑھ تٹا مان ہنگت، ابھان کھئے رہن نہ پائیا۔ میرا بل ہویا کھنڈت، بڈھ بیٹھی رہی کُرائیا۔ چوٹھے جگ کوئی نہ ساتھی بنیا پنڈت،
 ملا شیخ پلو گئے چھڈائیا۔ پیر پیغمبر ہونے ننگت، سچ دوشالہ ہتھ نہ کھئے پھڑائیا۔ نانا تٹا جیرج انڈت، اُتہج سینج ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ ملے
 سپر نہ جمنا سُرستی گوداوری گنگت، گنگا بیٹھی مکھ بھوائیا۔ نام ندھان نہ چڑھائے کھئے رنگت، کوڑی کرپا سب تے پردہ پائیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے آس تکائیا۔ تیرا سچ دوار ہوں درویش، بن پاندھی پھیرا پایا۔ تون شاہ
 سچا نریش، شہنشاہ تیری وڈیایا۔ کوٹن کوٹ در کھڑے وشن برہما مہیش گیش، بیٹھے سیس جھکایا۔ گر اوتار پیر پیغمبران کسے نہ چلے
 کوئی پیش، نیتر نین سرب شرمایا۔ دوئے جوڑ جوڑ کرن سرب آدیس، دیس دسنتر ویکھ وکھایا۔ تیرا روپ رنگ نہ کھئے ریکھ، بھیکھ ہر

گھٹ آپ کرایا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، سیس جگدیش نہ مؤنڈ مُنڈایا۔ آد جُگاد رہے ہمیش، جُگ چوُکڑی سیوا لایا۔ سَتجُگ تریتا
 دوپر کر کِریا لئے ویکھ، میرا ویلا اتم آیا۔ میرا سُنجا ہویا کھیت، تُدھ بن ہوئے نہ کھئے سہایا۔ میری بالو کندھ کَلر ریت، میرا کرم رہیا
 ڈھاپیا۔ تیرے ناؤں نہ کریا ہیت، کوڑی کریا بندھن پایا۔ تُدھ بن کیسے نہ دسیا تیرا ہیت، چوُداں وِدیا پڑھ پڑھ ہویا ہلکایا۔ گر اوتار پیر
 پیغمبر نکے نکے بالے میرے وچ کھیڈاں گئے کھیڈ، میں اپنی گود بہایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در
 تیرے سیس جھکایا۔ در تیرے سیس گیا جھک، میرے صاحب سچّے سُلطانا۔ میرا اتم پیئندا رہیا مُک، ایکا دسّ سچ نشانہ۔ کر کِریا
 گودی چُک، آد جُگاد وڈ مہربانا۔ چوُداں صدیاں رہیا لُک، دسدا رہوں نام نشانہ۔ اَنترجامی کِریا کر کے آپے اُٹھ، آپ بن مرد مردانہ۔
 نیتر ویکھاں گوبند سْت، پرم پُرکھ شاہ سُلطانا۔ تیرا ناؤں ابناسی اچت، چیتن تیرا کھیل مہانا۔ میری اتم ہوئی رُت، سچ دسے نہ کوئی
 نشانہ۔ اپنی ہتھیں بوٹا پُٹ، پھیر لگے نہ وچ جہانا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دے ساچا ور، تیرے چرن رہے
 دھیانا۔ سچ دربار منگی منگ، دوئے جوڑ سرنائیا۔ میرا دُکھی ہویا انگ انگ، میرا تن درداں درد بھرائیا۔ آنت دسے نہ کھئے سنگ، گر
 اوتار پیر پیغمبر پلو گئے چھڈائیا۔ میری کرنی میرے نال گئی ہنڈھ، نہ کوئی سکے پار کرائیا۔ نہ کوئی راگ ستار نہ کوئی تندی تند، جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، کون ویلا ہوئے سہائیا۔ پُرکھ ابناسی دِیاوان، سو پُرکھ نرنجن دِیا کھائیندا۔ سُن
 سندیسہ ساچے کان، ہر سَتگر آپ سُنائیندا۔ کلجُگ تیرا کھیل ویکھیا جہان، جیو جگت کھوج کھوجائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ہوئی حیران،
 ہر کا بھیو کھئے نہ پائیندا۔ پڑھ پڑھ تھکے مُلا شیخ مسائق پنڈت بالی بُدھ انجان، بودھ گیان نہ کھئے درڑائیندا۔ آنتر آتم نہ کرے کھئے دھیان،
 دھیان دھیان نہ کھئے رکھائیندا۔ نانا تئے نہ پون مسان، پون اُنجانا نہ موہ تڑائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا
 ور، در ساچا آپ سمجھائیندا۔ ساچا ور ساچا در ساچا گھر ساچا نر، ہر سچّا سچ جنائیندا۔ کلجُگ اتم کھیل کر تیرا لیکھا تیرے آگے
 دیوے دھر، دھرنی دھرت دھول کھوج کھوجائیندا۔ تیئی اوتار لئے پھڑ، بھگت اٹھاراں نال جڑ، عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ رلائیندا۔ دس گر
 وکھائے گھر، پُرکھ ابناسی نرائن نر، اپنی کرنی رہیا کر، کرتا پُرکھ اپنا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا بھانا لینا جر، نرہوؤ چُکائے بھ۔ ڈر، ویکھنہارا

دو جہاناں کھڑ، کھنڈا کھڑگ اک چمکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم سِری
 بھگوان، کلجگ کرنی آپ جنائیا۔ تیرے گاترے وچوں کھچ تیری کِریاں، کِریا ندھ لئے چمکائیا۔ لکھ چوراسی میٹے ترسنا بھکھ پین کھان،
 آلس نندرا دئے گوائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ویکھے مار دھیان، اندج جیرج اُتہج سینج ڈونگھے ساگر پھول
 پھولائیا۔ سچ دوارا اک مکان، جتھے وسے سِری بھگوان، دیا باقی نہ کھئے نشان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل
 آپ سمجھائیا۔ سچ ٹکانا دسے مات، ہر ستگر دیا کھائیندا۔ جس گھر نہ کوئی جماعت، جملہ اکھر نہ کھئے بنائیندا۔ جس گرہ نہ کھئے رات،
 سورج چند نہ کھئے چمکائیندا۔ جس دوار نہ کھئے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ جس گرہ نہ کھئے تیرتھ تاٹ، کنارہ اِکو اک
 وڈیائیندا۔ جس دا آد جگادی پوجا پاٹھ، گر اوتار پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ سو صاحب پُرکھ سمرتھ، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ
 تیری پت لئے رکھ، مہربان مہربان مہر نظر اک اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ساچا
 مارگ دسے میت، مِت پیرا آپ جنائیا۔ کلجگ تیرا لیکھا چُکایا مندر مسیت، گردوار شودوالا مٹھ تیری دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ سارے اتم
 کر کے گئے بس، بستہ بٹھ کے رہے دکھائیا۔ پاربرہم ساڈا کھئے نہ چلے وس، نیتر نیناں نیر وبائیا۔ بن ڈھاسیوں گئے ڈھٹھ، بلہین رہے کُرائیا۔
 جوں بھاوے توں لینا رکھ، دوسر اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھيو آپ
 جنائیا۔ کلجگ تیرا اتم آنت، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ تیری بنائے آپ بنت، گھڑن بھتہارا ویکھ دکھائیندا۔ تیری مہا گائے اگت، جن گر
 اوتار پیر پیغمبر لیکھا سرب چُکاون۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیرا لیکھا اپنے ہتھ رکھاون۔ کلجگ تیرا لیکھا وڈا، ہر
 وڈا آپ مکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دو جہاناں دے دے سدا، چرن کول آپ بہائیندا۔ گرُمکھ گرسکھ سنت سجن بھگت بھگونت اپنے پیار
 بدھا، دوجی اوٹ نہ کھئے جنائیندا۔ سچ نگارہ دو جہاناں ایکا وجا، نوبت اپنے نام سنائیندا۔ پروردگار بے پرواہ نور نورانہ پھرے بھجا،
 لاشریک اپنا کھیل دکھائیندا۔ مکہ کعبہ سچ محلے کرائے حجا، محراب بے آب ویکھ دکھائیندا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ تیرتھ تٹ کینار آپے بہ
 بہ سجا، تخت نواسی ویس وٹائیندا۔ تیرا پردہ جس نے کجا، سو اتم آپ اُٹھائیندا۔ لکھ چوراسی تیری داسی اتم ویکھے ڈونگھی کھڈا، بھو

ساگر آپ رُڑھائیندا۔ گرُمکھ ورلے رکھے لجا، جس جن اپنا بھیو جنائیندا۔ نو سو چورانونے چوکرئی جگ پار کنارہ ہوئی حدا، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پُرکھ ابناسی اپنے حُکم اندر بدھا، نو کھنڈ پرتھمی نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچا بھیو آپ کھلائییندا۔ ساچا بھیو کھولے بھگوان، بھگون اپنی دیا کھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے پرہہ سرنائی ڈکے آن، لیکھا مات نہ کھئے رکھائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی ستجگ تریتا دواپر کلجگ تیری متی آن، پنج تت کایا چولا سیو کھائیندا۔ بودھ اکادھی شبد انادی آتم پر ماتم گا گائے گان، برہم پار برہم تیرا بھیو چُکایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن، گیتا گیان کھانی بانی دے دے آئے بیان، سچ سندیسہ لوک مات سُنايا۔ کلجگ کوڑی کِریا ہوئی پردھان، سچ سُچ مٹیا نشان، سادھ سنت ہونے بے ایمان، دھیرج دھیر ست سنتوکھ نہ کھئے رکھایا۔ مایا ممتا پین کھان، دھیاں بھیناں سرب تکان، نیتر نین نہ کھئے شرمایا۔ رسنا گاوندے گرُو گیان، اندر وڑیا پنج تت شیطان، شرع حق نہ کھئے رکھایا۔ رسنا جہوا کوڑ طوفان، در در منگدے پھرن دان، ساچی لکھ نہ کھئے جگایا۔ نیتر نین ہین ہویا جہان، نابینہ کوئی نہ سکے تینوں پچھان، بے پچھان تیرا نور نظر کیسے نہ آیا۔ کھتری براہمن شودر ویش چار ورن اٹھاراں برن سرب گرلان، اچی کوک کوک دین دُبايا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، تُدھ بن پار نہ کھئے کرایا۔ تُدھ بن کھئے نہ پار کنارہ، جگ چوکرئی تیرا راہ تکائیندا۔ تُوں صاحب سلطان آد جگادی ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل ورتائیندا۔ راگاں ناداں وسے باہرا، کھانی بانی تیرا بھیو نہ آئیندا۔ گر اوتار کرن نمسکارا، پیر پیغمبر سجدہ سیس جھکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، گھر مندر تیرا موہے بھائیندا۔ تیرا مندر سری بھگوان، اکو اک نظری آئیا۔ جتھے جھلے ست نشان، کوڑی کِریا رہن نہ پائیا۔ جتھے وسے جودھا سور پیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تس دوارے دینا مان وڈیائیا۔ مان وڈیائی دیوے پرہہ، جگ جگ دیا کھائیندا۔ کلجگ بھیو سُن لے سب، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیندا۔ کوڑی کِریا تیری دیوے دب، نام اپنا اک اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، گرُمکھ گرسکھ آپ اٹھائیندا۔ آتم جام پیائے مد، رس اکو اک رکھائیندا۔ گرہ مندر اپنے ساچے سد، چھپر چھن آپ چھپائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اد، اپنا بندھن آپے پائیندا۔

جگت وکارا پار حد، ساچی ہوئے آپ رکھائیندا۔ ایکا ناد سُنائے ند، چھٹی راگ مُکھ بھوائیندا۔ چرن کول پریتی دیوے بدھ، بندی خانہ
 آپ ٹرائیندا۔ لیکھا چُکائے بٹی دند، بن رسنا جہوا جاپ چپائیندا۔ آتم پرما تم دیوے اک اند، اند اند وچ رکھائیندا۔ بن سُوْرچ چند کرے
 پرکاس کایا برہمنڈ، برہمنڈ کھنڈ کھوج کھوجائیندا۔ کلجگ اتم کرے ساچی ونڈ، ونڈنہارا پھیرا پائیندا۔ ناتا توڑ جیرج انڈ، اُنبھج سیتج موہ
 مٹائیندا۔ مات گرہہ ہوئے بخشند، بخشش اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، انہو اپنا راہ سمجھائیندا۔ انہو
 کھیل کرے کرتارا، نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔ کلجگ تیرا ویکھ پسارا، کوڑی کرپا خوشی منائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کردے گئے پکارا، دوئے جوڑ
 منگ منگائیا۔ کل آوے آنت نہکلنک نرائن نر اوتارا، نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ روپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھ بھیکھ نہ کھئے جنائیا۔ ایکا وسے
 دھام نیارا، سمبل بیٹھا آسن لائیا۔ چار جگ دی پاوے سارا، پورب لیکھا ویکھے تھائوں تھائیا۔ چرن کول لیاے گر اوتارا، پیر پیغمبر نال
 ملائیا۔ وشن برہما شو دئے ہلارا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ ترے گن مایا ویکھے اکھاڑا، نو نو اپنی ونڈ ونڈائیا۔ پنچم پنچ پیارا، پنچم لہنا
 دینا دئے چُکائیا۔ کلجگ تیرا لیکھا ویکھے ویکھنہارا، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ اتھرن منگے در بھکھارا، آیرا اکو اکھ کھلائی۔ ایڑی ایشٹ
 ایکنکارا، آد پُرکھ بے پرواہیا۔ سستا سنگر ہو تیارا، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیا۔ ہا ہا ہنگ برہم دئے ادھارا، آتم پرما تم جوڑ جڑائیا۔ اوڑا
 اونکار جس کیا پسارا، سو نرنکار ویکھنہارا انکار اپنا نہ کھئے وکھائیا۔ شاستر سمرت وسے باہرا، وید پُران نہ کھئے سہارا، اپنی مہا کتھ نہ کیسے
 جنائیا۔ اکھ اگوچر اگم اپارا، بے عیب خدائی پروردگارا، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ سچ توفیق سانجھے یارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ
 اپنی کرپا کر، انہو اپنا بھيو جنائیا۔ انہو میرا پرکاس، ہر پرکاسی آپ جنائیندا۔ جگ چوکڑی سیوک داسی داس، آد جگاد حکم
 ورتائیندا۔ حُکھے اندر پرتھی آکاش، گگن منڈل آپ پھرائیندا۔ رو سس گاون سواس سواس، سواس سواساں وچ سہائیندا۔ گر اوتار
 رکھن آس، آسا سب دی پور کرائیندا۔ کلجگ تیرا اتم کھیل تماش، ہر خالق ویکھ وکھائیندا۔ کرے کھیل سرب گنتاس، گنوتتا روپ
 وٹائیندا۔ جس دی بھاکھیا کھئے نہ سکے بھاکھ، بے آنت اپنا بھيو آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ لہنا
 آپ مٹائیندا۔ جگ جگ لہنا مکے جگ، لوک مات رہن نہ پائیا۔ کلجگ چار کُنٹ لینا بھج، پُرکھ ابناسی ربیا سُنائیا۔ ساک سجن میت

متر لینے صدّ، جو تیرا سنگ نبھائیا۔ بڈھے شیخ بھجنے بڈّ، ہر سَنگر آپ بھنائیا۔ جگت ناپینے ڈگنا ڈونگھی کھڈّ، نام ڈنگوری ہتھ کھنّے نہ آئیا۔ چوڈاں طبق ہو کے بیٹھا اڈّ، سدی چوڈھویں دئے صفائیا۔ اتم ویلا رہیا لد، سر تیرے بہار چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنڈیسہ رہیا سُنائیا۔ کلجگ رووے مارے دہا، بہڑی بہڑی حال سُنایا۔ پُرکھ ابناسی بے پرواہ، تیرے چرناں سیس نوایا۔ میرے خالی ہڈّ وچ نہ کوئی ساہ، سگلا ساتھی نظر کھنّے نہ آیا۔ پیر پیغمبر پلّو گئے چُھڈّا، حضرت تیرا لڑ نہ کھنّے پھڑایا۔ اللہ رانی تٹا نکاح، مُکھ پردہ نین شرمایا۔ میں اپنا بہار نہ سکاں اٹھا، بن ککرمی کرم کمایا۔ گر اوتاراں دتا لڑا، پیر پیغمبر نال ٹکرایا۔ شرع نال شریعت کھنڈا دتا کھڑکا، بن ادھرمی دھرم مٹایا۔ تیرے بھگت بھگوان خاک دتے ملا، سیس جگدیش اڈّ کرایا۔ پُٹھی کھلّ دتی لہا، آپ اپنا حُکم ورتایا۔ جس نے جپیا تیرا ناں، تِس اگنی تت جلا یا۔ جس ویکھیا تیرا تھان، تِس سُولاں سیج سہایا۔ جس تیری اوٹ لئی تکا، تِس نیہاں ہیٹھ دبا یا۔ بہڑی بہڑی میرے خُدا، میری خُدی موہے گوا یا۔ اتم تیرے چرنی ڈگا آ، رحمت کر بے پرواہیا۔ میرے نال سہمت نہ ہو یا کوئی وچ جہاں، دوئے دوئے لوچن ویکھ وکھایا۔ میری بڈھی ہوئی کان، کاگ وانگ رہیا گر لایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس نوایا۔ پُرکھ ابناسی دئے ہلارا، ایکا ایک جنائیا۔ کلجگ ویکھ اپنا سنسارا، نو نو نین اٹھایا۔ چاروں کُنٹ دھواں دھارا، اندھ ادھیرا چھایا۔ سادھ سنت پاوے کوئی نہ میری سارا، میرا رُپ نہ کھنّے سمایا۔ گھر گھر چلیا وبھچارا، وبھچار کرے سرب لوکائیا۔ اتم ویکھے ویکھنہارا، اپنا نیتر نین کھلائیا۔ تیری کوڑی کِرپا کرے پار کنارہ، چرن کول ٹھوکر ایکا لایا۔ کوئی سیس نہ چُکے گر اوتارا، پیر پیغمبر نہ نین اٹھایا۔ سارے کھنّے بہ بہ کرن نمسکارا، واہوا تیری وڈّ وڈیائیا۔ جس وچ اسیں کٹدے آئے وگارا، بن وگاری سیو کھایا۔ جس وچ چلیا نہ کوئی چارا، چار کُنٹ پئی دُبائیا۔ ہندو مُسلم سیکھ عیسائی روون زارو زارا، ذرہ ذرہ دئے دُبائیا۔ شرع شریعت پھریا آرا، کرم کانڈ پھٹ لگایا۔ مایا موہ لگا اکھاڑا، جوٹھ جھوٹھ ناچ نچایا۔ سادھ سنت و جاؤن تارا، ہتھ ہتھ نال ملائیا۔ اتم سب نوں پیا پواڑا، پُرکھ ابناسی پُٹھی کھلّ لہایا۔ ویکھ وکھائے جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، ڈونگھی گندر پھول پھولایا۔ کرے کھیل نر نرنکارا، نرگن اپنا بل دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہار سرب سزائیا۔ کلجگ سُن ماری کوک، برہوں

راگ الاٹیا۔ میری اتم چُکی چوک، چاروں کُنٹ دئے دُبائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ہر کرتا لکھ چوراسی دیوے پھوک، جوتی اگتی ایکا لائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، میرا نشانہ آنت مٹ نہ جائیا۔ میرا نشانہ سِری بھگوانا، لوک مات آنت
 مٹائیا۔ اکو دینا سچا دانا، در تیرے منگ منگائیا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر سدا رہیں وچ جہاناں، دو جہاناں اپنا کھیل کرائیا۔ سورپیر مرد
 مردانہ، وڈ مردانگی اپنے ہتھ رکھائیا۔ کلجگ ویلا آنت کون ٹکانا، جس در دیویں مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا
 کر، ایکا دینا ساچا ور، جس بدھ ملے موہے وڈیائیا۔ پُرکھ ابناسی باہوں پھڑ، شبد اشارے نال جنائیندا۔ کلجگ اٹھ ویکھ نیتز کھڑ،
 سو پُرکھ نرنجن آپ وکھائیندا۔ جس مندر اندر بیٹھا وڑ، سو گُرمکھ آپ وڈیائیندا۔ آتم پر ماتم بٹھایا اپنے لڑ، پلُو اپنی گنڈھ رکھائیندا۔ بھگت
 بھگونت اپنے جیہے کر، آپ اپنا میل ملائیندا۔ سچکھنڈ نواسی نرگن ہو کے منگن آیا در، بن درویش پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِرپا کر، سچ نشان اک وکھائیندا۔ سچ نشان دسے مات، بھگوان آپ جنائیا۔ گُرسکھ میرا پارجات، جو سوہنگ ڈھولا گائیا۔
 گُرمکھ بنائی اک جماعت، اکو پٹی رہیا پڑھائیا۔ سنت سہیلے دے دے دات، اپنا نام ورتائیا۔ بھگت بھگونت کیتی اکو ذات، دوجی ذات نہ
 کھئے وکھائیا۔ کلجگ تیری مٹے اندھیری رات، گُرمکھ میرا چند چُھپ نہ جائیا۔ سنجگ ساچی بہ بہ گاوے گاتھ، وشن برہما شو نال
 ملائیا۔ دو جہاناں رکھے ساتھ، ایتھے اوتھے ہوئے سہائیا۔ نرگن پرگٹ ہو کے ساکھیات، سوچھ سرُپی درس کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی لوک
 مات ویکھے مار جہات، دُور دُراڈا پندھ مُکائیا۔ سچکھنڈ دوارے گر اوتار پیر پیغمبر بنائے سجن ساک، لوک مات گُرمکھ اپنا بندھن پائیا۔
 آتم پر ماتم میل ملایا ہر کملاپات، نر ہر اپنی دیا کھائیا۔ اتم رکھے اپنے پاس، ساچی گود آپ اٹھائیا۔ اک وکھائے ساچی کھاٹ، سچکھنڈ
 دوارے آپ وچھائیا۔ چار جگ جس ول کوئی نہ سکیا جھاک، سو گُرمکھاں اپنی جھاک دئے وکھائیا۔ تھر گھر کھول کے آیا تاک، اپنی ہتھیں
 گنڈا لاپیا۔ گوہند پورا کرے بھوکھت واک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ جن بھگتاں چرن جوڑے سچا نات، ناتا بدھاتا آپ بندھائیا۔ کلجگ
 تیرا سچا ساک، گُرمکھ اکو اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، تیرا نشانہ دئے وکھائیا۔ سچ نشانہ تیرا بھگت،
 پاربرہم تیری وڈیائیا۔ کون ویلا دس وقت، میں درشن پاواں چائیں چائیا۔ جس میرے گھر وچ رکھی برکت، میرا دُبا بیڑا پار کرائیا۔ لکھ

چوڑاسی نالوں چھڈ کے شرکت، تیرے چرناں لو لائیا۔ میں ویکھاں اوہدی حرکت، کس بدھ تیرے وچ سہائیا۔ جگ چوڑی تیرا کسے نہ کڈھیا فرق، تیرا فقرہ گئے سُنائیا۔ کون بدھ پرہہ آئیں پرت، اپنا نرگن ویس وٹائیا۔ تیرا لیکھا دسیا نہ کسے لکھت پڑھت، چار جگ دی بانی رہی کُراٹیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، تیرے بھگتاں درشن پائیا۔ میرے بھگت دا جس درشن پاؤنا، سو پُرکھ نرگنن آپ سُنائیندا۔ مان ابھان سرب گواؤنا، ہوئے روگ نہ کھئے رکھائیندا۔ نیتر نین نین شرماؤنا، اکھ نہ کھئے وٹائیندا۔ رسنا بول نہ کھئے گاؤنا، انبولت بھیو چُکائیندا۔ چرن کول کول چرن دھیان اک لگاؤنا، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ تِس اُپر اپنا ہتھ ٹِکاؤنا، پھر اپنا بھیو کھلائییندا۔ اپنا بھیو کھول مارگ پاؤنا، ساچا مارگ اک سمجھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ لکھ چوڑاسی میرا روپ نظری آؤنا، دوجا نور نہ کھئے تکائیندا۔ سوہنگ ڈھولا جس نے گاؤنا، تِس اپنے بھگت ملائییندا۔ گر اتاراں پیر پیغمبراں چرن دوارے پایا رولا، اوجی کوک کوک سرب سُنائیندا۔ پُرکھ ابھاسی گھٹ گھٹ واسی آد جگادی اکو مولا، مول اپنی دھار چلائییندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچے بھگتاں وچ سہائیندا۔ بھگت بھگوت اکو رنگ، کلجگ انت آپ جنایا۔ ساڈھے تِن ہتھ اندر سیج پلنگ، پُرکھ ابھاسی آپ ہنڈھایا۔ راتیں ستیاں اندر جائے لنگھ، آؤندا جاندا نظر کسے نہ آیا۔ اُچے ٹلے پرت کرے کھنڈ کھنڈ، گڑھ ہنکاری دئے تڑایا۔ گرسکھ سخی مل مل پائے اک اند، اند اند وچ سہایا۔ ساچا سوہلا گائے چھند، تُوں میرا میں تیرا تیرا میرا بھیو کھئے نہ رایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگت بھگوان رہیا وڈیایا۔ بھگوان کہے میرا بھگت محلہ، دوجے در نہ کھئے وڈیایا۔ لوک مات جس پھڑیا میرا پلا، گھر آیاں لئے بہائیا۔ تِس دوارے جھاڑو دیوے بن سوانی رانی اللہ، کھلی مینڈی سیس وکھائیا۔ چوڈاں طبق پئے ترتھلا، تھرہر کانپے سرب لوکائیا۔ گرمکھ دیپک اکو بلا، بل باون گیا سمجھائیا۔ پنچم شبد سچ سندیس جس نے گھلا، پنچم دیوے مان وڈیایا۔ سو ستگر جن بھگتاں پچھے بنیا جھلا، بھیکھی اپنا بھیکھ وٹائیا۔ جے کوئی پھڑے کر کے پلا، شاہ سلطاناں ہتھ نہ آئیا۔ جو گرمکھ گرسکھ گل وچ پائے پلا، تِس در اپنی الکھ جگائیا۔ لکھ چوڑاسی بھلائے کر کر ول چھلا، اچھل چھل اپنا روپ چھپائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلجگ دیوے انت گیان، بن گرمکھ نہ دیسے کوئی نشان، نشانہ

سب دا دئے مٹائیا۔ اک دو دو اک، اک اک نال ملایا۔ تِن چار تِن لکھ لیکھ، لیکھا اپنے وچ سمایا۔ پنج چھ پنج دھار بھیکھ، بھیکھی اپنا کھیل کرایا۔ ست اٹھ اٹھ ست میٹ ریکھ، ریکھا اپنی دئے سمجھایا۔ نو دس نو کر ہیت، گُرمکھ گُرسکھ لئے ملایا۔ نرگن کھولے سرگن بھیت، بھیت اپنا نال ملایا۔ کلجگ اتم کھیدن آیا کھید، پُکھ ابناسی بے پرواہیا۔ چار جگ جو جگت مایا نال لئے لیٹر، اتم ایکا وار دھوایا۔ ورن برن جو چھیڑی چھیڑ، اتم ڈیرہ دیوے ڈھایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جو گھلے پھیر پھیر، پھیرے اندر پھیرا اپنا نام دوايا۔ دین مذہب ونڈ رکھی گھیر گھیر، گھیرا شریعت روپ وٹایا۔ اتم حق نیٹرا دئے نیٹر، حقیقت ویکھ تھاوں تھایا۔ پرگٹ ہویا اکو شیر، سینگھ شہنشاہ بے پرواہیا۔ جن بھگتاں اُتے اکو وار کرے مہر، مہربان اپنی دیا کمايا۔ نانا تئے سنجھ سویر، اکو نور نظری آیا۔ جوں بھیلنی کھادھے بیر، تئوں غریب نائیاں در در گھر گھر چوگ چُکن آیا۔ گُرسکھ تیرا کرم کانڈ کوڑی کِریا سر اپنے چُکے ڈھیر، دُرمت میل دھوایا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن بھيو چُکایا میر تیر، تئوں میرا میں تیرا اتم پر ماتم سوہنگ ڈھولا اک سُنایا۔ گُرمکھ سَجَن لکھ چوڑاسی وچوں کڈھے ہو کے آپ دلیر، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ لکھ چوڑاسی مارے بھیر بھیر، ٹھیکر سب دا بھن وکھایا۔ اپنا چالو رکھے گیڑ، ترے گن بھٹھا وارو وار تپایا۔ گُرسکھاں نال ایتھے اوتھے سچکھنڈ نواسی ساچی کھید رسیا کھید، اندر باہر باہر اندر اپنا راہ وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک دو دو اک انت اکو روپ سمايا۔ اک دو بنیا آد، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ تِن چار وچا ناد، پنج چھ کرے شنوائیا۔ ست اٹھ دتی داد، وست امولک جھولی پائیا۔ نو دس کھیل تماش، ہر خالق ویکھ وکھائیا۔ انت گُرمکھاں کرے پوری آس، نراسی ہویئے سرب لوکائیا۔ اکو کم کرے خاص، بھگت بھگونت لئے ملایا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ چلاؤندا آیا گر اوتار پیر پیغمبر شاخ، شناخت اپنی آپ سمجھائیا۔ آپ بنیا رسیا پاکی پاک، مُکھ نقاب پردہ رسیا چھپائیا۔ کلجگ اتم کھول تاک، پچھلی کیتی رسیا اُلٹایا۔ غریب نائیاں کوچھیاں کلیاں پارپرہم پرہہ بنیا ساک، راج راجاناں شاہ سلطاناں دھکا دیوے لایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اک دو دو اک بن اک دو کم کسے نہ آئیا۔ اک دو تِن چار، چار چار کھیل کرائیندا۔ پنج چھ ست اٹھ دھار، دھار دھار ونڈ ونڈائیندا۔ نو دس دس نو کھول کواڑ، اتم پر ماتم جوڑ جڑائیندا۔ گُرمکھ گُرسکھ گر ستگر کر پیار، گر منتر نام درڑائیندا۔ جگت بھکھاری بن

بھکار، بھگونت بھگت دوارا منگن آئیندا - کر کرپا جن بھگت پریم بھچھیا جے جھولی دیوے ڈار، بھگون لکھ لکھ شکر منائیندا۔ لکھ
چوڑاسی وچوں لہے اکو یار، یاری آد آنت نبھائیندا۔ جنے مرے نہ وچ سنسار، جیون مرن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
آپ اپنی کرپا کر، اک دو تین چار دئے آدھار، چار تین دو اک پاوے سار، بن اک چار مکھ نہ کھئے صلاحیندا۔

چھداون مائی پون بھتے سیس، نام ڈنڈا ہتھ اٹھائیا۔ مائی گورجان اتم پیسن لیا پیس، کلجگ چکی کوڑ چلائی۔ باکن ڈاکن اک
حدیث، حکم حاکم اک سمجھائیا۔ سیر نیر پیئے نہ کوئی لا کے جھیک، چھل چھدر نہ کھئے وڈیائیا۔ مؤنڈے سب دا پھڑ کے سیس، چوٹی
گرسکھاں ہتھ پھڑائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ دیوے ساچا ور، چٹا ددھ نرمل سیر کھئے بندھن نہ پائیا۔

★ ۱۱ آسو ۲۰۱۹ پکرمی دھٹا سنگھ دے گرہ ڈھیہ پئی ضلع لدھیانہ ★

سو پڑکھ نرنجن بے پرواہیا، ہر پڑکھ نرنجن کھیل کرائیا۔ ایکنکارا ناؤں دھرایا، آد نرنجن نور رشنائیا۔ ابناسی کرتے ویس وٹایا، سری
بھگون نشان جھلائی۔ پاربرہم پرہ کھیل رچایا، نرگن ویکھے تھاؤں تھائیا۔ محل اٹل اک سہایا، سمبل اپنا ڈیرہ لائی۔ سوہلا ڈھولا اکو گایا،
بودھ آگادی ناؤں درڑائی۔ دھر فرمانا اک جنایا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائی۔ ساچا تخت اک سہایا، تخت نواسی آسن لائی۔ بے پرواہ بے
عیب پروردگار ویکھن آیا، نور الہی سچا ماہیا۔ سچ سندیسہ ربیا سُنایا، مقامے حق وڈ وڈیائیا۔ حق حقیقت کھوج کھوجایا، لوک
پرلوک ویکھے تھاؤں تھائیا۔ وشن برہما شولے جگایا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ ترے گن مایا ڈیرہ دیوے ڈھاپیا، کوڑی کرپا دئے کھپائی۔ پنج
ت لیکھا دئے مکایا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش ربیا سمجھائی۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوکڑی جس ہنڈھایا، کرے کھیل سچا
شہنشاہیا۔ گر اوتار جس پرگٹایا، نرگن سرگن میل ملائی۔ پیر پیغمبر جنی جن بن جس جایا، سو کھیل کرے نور الہیا۔ اکھڑ وکھڑ
بودھ آگادھ منتر آنتر جس پڑھایا، ساچی سکھیا آپ سمجھائی۔ دین مذہب ذات پات ورن گوت جس ونڈ ونڈایا، جگ چوکڑی کھیل

کرائیا۔ دھرت دھول زمیں اسمان، آکاش پرکاس جس کرایا، رو سس سورج چند رُشنائیا۔ سُمند ساگر ڈوگھی گندر اُچے ٹلے پربت جس ڈیرہ لایا، جل تھل مہیئل رہیا سمائیا۔ ترے پنج میلا گر چیلا جس جوڑ جڑایا، لکھ چوراسی گھاڑن گھڑت گھڑائیا۔ اندج جیرج اُتبھج سینج انہو اپنا کھیل کرایا، جوتی نور کر رُشنائیا۔ آتم پر ماتم پر ماتم آتم ونڈ ونڈایا، نرگن نرگن کھیلے کھیلے پرواہیا۔ گیت سہاگی چھند ایکا گایا، بتی دند دئے وڈیائیا۔ جیو پنڈ جس تن رچایا، لیکھا جانے تهاؤں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نرگن اپنا کھیل جنائیا۔ دھرت دھول بنایا آکاش، آکاش آکاشاں وچ سمائیا۔ جس نوں کہندے پُرکھ ابناس، ابناسی اپنا رنگ رنگائیا۔ آد جگاد سرب گن طاس، گن ورتا وڈ وڈیائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، دو جہاناں کھوج کھوجائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا پون سواس، پون پوناں ڈیرہ لائیا۔ جگ چوگری ویکھنہارا کھیل تماش، مندل مندپ راس رچائیا۔ بھگتاں پوری کرنہارا آس، بھگون اپنا پھیرا پائیا۔ نت نوت بھئے داسی داس، بن سیوک سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جس نوں کہندے سری بھگوان، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ شاہو بھوپ راج راجان، ساچے تخت سوہیا پائیندا۔ آد جگادی حکمران، لوآن پُریاں آپ منائیندا۔ گر اوتار دیونہارا دان، پیر پیغمبر جھولی آپ بھرائیندا۔ ست ستوادی ست نشان، ست دوارے آپ اُٹھائیندا۔ پرگٹ کرے ہر ہر نام، کوئن کوٹ جہوا جاپ جپائیندا۔ امرت آتم ساچا جام، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ جگ چوگری پورا کرے کام، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ لیکھا جان سری بھگوان، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لکھ چوراسی ساچا کھن، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا ناؤں آپ وڈیائیندا۔ جس نوں کہندے سری بھگونت، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ آد جگاد مہا اگنت، گر اوتار بھيو نہ آئیا۔ گا گا تھکے سادھ سنت، کوئن کوٹ رہے جس گائیا۔ وید پُران شاستر سمرت انجیل قرآن لکھ لکھ تھکی چھنت، ہر کا چھند نہ کھئے لکھائیا۔ آد جگاد بنائے بنت، گھرن بھتنہار اپنا کھیل وکھائیا۔ کھئے نہ جانے پرہہ کا آنت، بے آنت کہے لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیا۔ جس نوں کہندے پُرکھ اگم، لکھ اگوچر کھیل کرائیندا۔ نہ مرے نہ پئے جم، مات گرہ نہ پھیرا پائیندا۔ پون سواس نہ کھئے دم، رسنا جہوا نہ کھئے پلائیندا۔ بڈ ماس نہ کھئے چم، ناڑ بہتر رتی رت نہ کھئے وکھائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے غم، چنتا روگ نہ کھئے ستائیندا۔ نرگن روپ سری

۱۰۴۷

۱۰۴۷

بھگوان، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ سچکھنڈ وسے سچ مکان، تھر گھر اپنا حُکم ورتائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے آن، جُگ چوُکڑی پھیرا پائیندا۔ آد جُگادی نُو جوان، بردھ بال رُوپ نہ کھئے رکھائیندا۔ کاغد قلم شاہی لکھ لکھ دئے بیان، صِفت صلاحی صِفت صلاحیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ جس نُوں کھندے بے پرواہ، بے پرواہ وڈی وڈیائیا۔ سَتجگ تریتا دوپر کلجگ ویکھے آ، نِت نوت ویس وٹائیا۔ نرگن سرگن بنے ملاح، اپنے کندھ اُٹھائیا۔ ناؤں نرنکارا دئے درڑا، آتم پر ماتم بھیو چُکائیا۔ پاربرہم برہم پردہ دئے اُٹھا، ایش جیو کرے کُرمائیا۔ انحد نادى ناد دئے وجا، دُھن آتمک راگ سُنائیا۔ نرمل دیا جوت دئے جگا، اگیان اندھیر چُکائیا۔ امرت آتم جام دئے پیا، اٹھسٹھ تیرتھ لیکھا دئے مُکائیا۔ گھر مندر کر رُشنا، گرہ ویکھے چائیں چائیا۔ ناری کنت میلا سہج سُبھا، سِری بھگونت آپ کرائیا۔ بے آنت بے آنت کھیل کرے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا حُکم منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد آنت سِری بھگونت کرے کھیل ہر رُگھرائیا۔ جس نُوں کھندے پروردگار، مہبان بیدو کھیل کرائیندا۔ مقالے حق وسے سانجھا یار، لاشریک ناؤں دھرائیندا۔ حق حقیقت لئے وچار، بے نظیر نظر اک اُٹھائیندا۔ چوڈاں طبقات کھول کوار، چوڈس چوڈس چند چمکائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دے پیغام، پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔ لوک مات کر غلام، بردے اپنی سیوا لائیندا۔ آپے بنیا رہے امام، سیر امامان ناؤں دھرائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے اپنی کل وکھائیندا۔ تیس بتیسا گا گا گان، انجیل قرآن و نڈ و نڈائیندا۔ اتم دیوے سچا دان، داتا دانی جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بے آنت اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ جس نُوں کھندے سچکھنڈ نواسی، سو ستگر کھیل کرائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن اک ابناسی، ابناسی اپنی کار کھائیا۔ کلجگ اتم ویکھے راسی، منڈل راسی آپ رچائیا۔ کھوج کھوجائے پرتھی آکاشی، گگن منڈل پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ لکھ چوراسی ویکھے سچے ساتھی، سگلا سنگ کون نبھائیا۔ لہنا دینا چُکائے تریلوکی ناتھی، ناتھ تریلوکی لئے اُٹھائیا۔ پیر پیغمبران کھولے تاکی، ساچا حُجرہ آپ وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر چُکائے باقی، لہنا کھئے رہن نہ پائیا۔ پاربرہم پرہہ بنے آپ ساقی، ہر سجن پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی ویکھے جیو خاکی، دھرنی دھرت دھول کھوج کھوجائیا۔ گُرمکھ چاڑھے پھڑ پھڑ ساچی گھاٹی، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ نرمل جوت جگے للاٹی، اگیان اندھیر مٹائیا۔ آتم پر ماتم پر ماتم میل ملانے

کھلاپاتی، کول نین رنگ رنگائیا۔ درس دکھائے بوہ بدھ بھانتی، انک کل اپنا کھیل کرائیا۔ وسنہارا اک اکانتی، زرگن اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ جس نوں کھندے سچ خُدا، نوری جلوہ نُور دھرائیندا۔ جس دے اُتوں پیر پیغمبر ہئے فدا، مُرشد مُرید راہ تکائیندا۔ جس دوارے کوٹن کوٹ محمد پائن گدھا، رسُول رسُولاں سو اکھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سو صاحب ویس وٹائیندا۔ سو صاحب سچا سلطان، جس ہتھ وڈی وڈیائیا۔ درگاہ بیٹھا سچ مکان، سچکھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ ڈنک وجائے اک جہان، دو جہاناں آپ جگائیا۔ وشن برہما شو منگن دان، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن دھیان، چرن کول ملے سرنائیا۔ بھگت بھگونت مل مل گیت اکو گان، سوہنگ ڈھولا رسیا سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ جگ اپنی کار کھائیا۔ بھگت بھگونت اکو ڈھولا، ہر مندر آپ جنائیندا۔ بھگت بھگونت اکو سوہلا، سو پُرکھ نرنجن آپے گائیندا۔ بھگت بھگونت بن وچولا، لوک مات میل ملائیندا۔ بھگت بھگوان اٹھائے اوبلا، دئی دویتی پردہ لائیندا۔ بھگت بھگوان نظری آئے اکو مؤلا، مؤلا اپنا کھیل وکھائیندا۔ بھگت بھگوان پورا کرے کولا، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ بھگت بھگوان آد جگاد جگا جگنتر ہر جو بھڑا، نت نوت کر کر بت ویکھ وکھائیندا۔ جس نوں منڈے رہے پوت سپوتا براہمن گوڑا، اُچے ٹلے پرت سوہا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اتم اپنا ویس وٹائیندا۔ اتم ویس کرے کرتار، قدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ جودھا مہابلی اوتار، بل اپنا آپ رکھائیا۔ لکھ چوراسی مارے مار، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ شاہ سلطاناں کرے خوار، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ گرمکھ سجن لے اٹھال، دینن اپنی دیا کھائیا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ ساچی گھالن جس لئی گھال، کیتی گھال لیکھ پائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جاگرت جوت کرے رُشنائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، آتم پر ماتم پر پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، مہاکالکا بھے نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پھیرا آپے پائیا۔ اپنا پھیرا پا گوہند، ہر جو اپنی کھیل کرائیندا۔ گہر گمبھیر گئی گہند، بے انت روپ وٹائیندا۔ لکھ چوراسی لائے نند، نندک نندیا مکھ بھرائیندا۔ گرمکھ گرسکھ ہرجن ہر بھگت اُچھائے ساچی بند، ست انادی ناؤں دھرائیندا۔

امرت جام پیائے کایا گاگر ساگر سندھ، امیوں رس اپنا اک چوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ کرتا ویس وٹائیندا۔ جگ کرتا وٹائے ویس، روپ انوپ دھرائیا۔ بھگت بھگونت لے ویکھ، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ نرنکار نرنکار نرور دھریا بھیکھ، بھیکھی کھئے رہن نہ پائیا۔ لیکھا جانے دیس پردیس، دیس دسنتر کھوج کھوجائیا۔ پکڑ اٹھائے برہما وشن مہیش کنیش، کروڑ تیتیس سُریت اند نال ملائیا۔ بن نیتر نینا بن اکھاں رہیا ویکھ، بن کتاں رہیا سنائیا۔ کلجگ اتم کوڑی کریا ہونا کھیت، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ ترے گن مایا پرہ چرن دوارے چڑھنی بھیٹ، بھیٹا اپنی آپ کرائیا۔ جوٹھ جھوٹھ کھئے نہ رہنا کوڑا ریٹھ، کوڑی کریا دئے کھپائیا۔ بھگت بھگونت رکھ چھایا ہیٹھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ست ستوادی رت مؤلے بسنتی چیت، چیتن سب دی سرتی دئے کرائیا۔ آتم پر ماتم برہم پارہم کرے ساچا ہیت، مٹر پیارا مل مل خوشی منائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن اک اکلا رہیا کھید، کھیدنہارا نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ آیا جگ، جگ جیون داتا کھیل کرائیندا۔ سنت سہیلے ساچے سد، سدا اکو نام دوئیندا۔ کوڑی کریا پار حد، ساچا مارگ ایکا لائیندا۔ وشن بنائے وشو جد، کھتری براہمن شوڈر ویش اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیندا۔ غریب نائیاں لڈائے لڈ، ساچی گودی گود سہائیندا۔ ڈونگھے ساگر آپے کڈھ، سچ سنگھاسن آپ بہائیندا۔ نام ندھان پیائے مد، اٹھ پھر خمار جنائیندا۔ کام کرودھ لوہ موہ ہنکار آسا ترسنا دیوے وڈھ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ گرہ مندر اندر دھن راگ سنائے انحد، راگی اپنا راگ سنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے آپ جگائیندا۔ ہرجن میلا ایکنکار، گر شبدی میل ملائیا۔ کلجگ اتم ہو تیار، ترے گن اتینا ویس وٹائیا۔ ٹھانڈا سینتا وسے سچ دربار، سمبل اپنا آسن لائیا۔ ہست کیتا دے آدھار، اوچان نیچان ایکا رنگ وکھائیا۔ نام میٹھا کر پیار، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ ترے گن انکپٹھا تپے انگیار، امرت میگھ رہیا برسائیا۔ پت پت پتتا پاوے سار، پتت پاپی دئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن نرگن اپنا کھیل وکھائیا۔ نرگن کھیل گرمکھ میلا، بھیو کھئے نہ پائیندا۔ ایکا گھر بہائے گرو گریلا، گر گوبند سنگ نہائیندا۔ آد جگدی سجن سہیلا، سنت ساجن ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا دھام نویلا، لوک مات ویس وٹائیندا۔ کٹنہارا دھرم رائے دی جیلا، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔

۱۰۵.

۱۰۵.

کلجگ جانے اتم ویلا، وار تہت نہ کھئے وڈیائیندا۔ اچرج کھیل پاربرہم پرہہ کھیلا، شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن بھیو نہ پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ جس توں کھندے کرنی کرتا، سو اپنا کھیل کرائیا۔ نرہو ہوئے کدے نہ ڈردا، بھہ اپنا سرب جنائیا۔ نہ جننے نہ کدے مردا، جنم مرن وچ نہ آئیا۔ اپنے در درویش بنے آپے بردا، شاہ پاتشاہ آپ اکھوائیا۔ اپنا گھاڑن آپے گھڑدا، آپے گھڑے بھنے سرب لوکائیا۔ اپنے مندر آپے چڑھدا، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ اپنا ناؤں آپے پڑھدا، گر اوتار پیر پیغمبر جگ جگ کرے پڑھائیا۔ آپ اٹھائے اپنا پردہ، پردہ نشیں مکھ نقاب نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت گھر گھر دا، گھر گھر اپنا مکھ چھپائیا۔ کرے ویس نر ہر نرائن نر دا، نر نریش سچا ماہیا۔ گرمکھ گرمکھ ہرجن سجن آپے پڑدا، پھڑ پھڑ باہوں رہیا اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھیل کرے وچ جہان، خالق خلق خالق ہر ویکھے چائیں چائیا۔

★ ۱۱ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سردارا سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

ساچے تخت بیٹھا شہنشاہ، سچکھنڈ ساچے وجے ودھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن روپ دھرا، نرگن کھیل کرے بے پرواہیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ویس وٹا، اگم اگمڑی کار کھائیا۔ ایکنکارا ناؤں دھرا، ناؤں نرنکارا دئے جنائیا۔ آد نرنجن کر رُشنا، جوتی جوت ڈگمگائیا۔ سری بھگوان سچ نشان لے بنا، ست ستوادی آپ اٹھائیا۔ ابناسی کرتا ویکھے نین اٹھا، نیج نین آپ کھلائییا۔ پاربرہم پرہہ سیس جھکا، در اپنے منگ منگائیا۔ بھویت بھوپ راج راجان آپ اکھوا، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیا۔ مقامے حق ڈیرہ لا، جلوہ نور نور درسائیا۔ نوری جلوہ اک خدا، لاشریک وڈی وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ ساچا اک سہائیا۔ سچکھنڈ بیٹھا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ وجے ودھائیا۔ سچ سندیسہ رہیا سنا، نر نریشا اکو ماہیا۔ دو جہاناں رہیا جگا، تھر گھر اپنا حکم ورتائیا۔ سُن اگم پردہ دئے چکا، لوآن پُریاں

برہمنڈاں کھنڈاں راگ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی ساچا کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دوارے ہر نرنکارا، ہر جو اپنا آسن لائیندا۔ لیکھا جانے دُھر دربارا، درگاہ ساچی ویکھ وکھائیندا۔ نرگن نرگن کر پسارا، نرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ سچ سنديسہ ایکا وارا، آد جُگادی آپ سُنائیندا۔ برہم برہمادی پاوے سارا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی سچکھنڈ، ہر ساچا سچ کرائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، دوسر ساتھ نہ کھئے رکھائیا۔ آد جُگاد وچائے مردنگ، نام ندهانا اک رکھائیا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں آپے لنگھ، گرہ گرہ مندر کھوج کھوجائیا۔ لیکھا جانے سورج چند، زمیں اسمان دئے وڈیائیا۔ لکھ چوراسی وندن وند، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی اپنا حُکم ورتائیا۔ سچکھنڈ نواسی سچ سُلطانا، ہر ساچی کار کھائیندا۔ مہاپیر بلی جودھا سور بلوانا، بل اپنا آپ رکھائیندا۔ سدا سنديسہ دیونہارا دُھر فرمانا، دُھر دی بانی بان لگائیندا۔ لیکھا جانے جیو جہانا، جیون جُگت جوت آپ جگائیندا۔ دیونہارا پد نربانا، نربان پد اک وکھائیندا۔ بودھ اگادھی ایکا گانا، بن اکھر آپ سُنائیندا۔ داتا دانی دیونہارا دانا، دیاںدھ ٹھاکر سوامی اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ٹھانڈا سیتا، سترگر اپنی دیا کھائیا۔ جُگ چوکری چلائے ریتا، ریتیان بے پرواہیا۔ ترے گن لیکھا جانے اتیتا، پنج تت تت کُرمائیا۔ آنتر باہر گپت ظاہر نرگن سرگن ٹھانڈا سیتا، میگھ امرت اک برسائیا۔ وسنہارا ہست کیتا، اوچ نیچ ڈیرہ لائیا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھا، بھيو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ سچکھنڈ وسے ہر بھگوانا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کھائیندا۔ سچ سنديسہ دُھر فرمانا، جُگا جُگنتر آپ جنائیندا۔ گر اوتار کر پردھانا، سر اپنا ہتھ کھائیندا۔ پیر پیغمبر جگت نشانہ، نام نشانی ہتھ پھڑائیندا۔ لیکھا جانے دو جہاناں، لوک پرلوک ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں طبق سُنائے گانا، چوڈاں لوک پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی اپنی کار کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کرے کارا، کرنی اپنے ہتھ رکھائیا۔ آد جُگادی ہو تیارا، ترے بھون دھنی ویس وٹائیا۔ لکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ سچی سرکارا، ویکھے سرب لوکائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکھائیا۔ آد آنت نہ پاراوارا،

بے آنت کہہ کہہ پلُو سرب چُھڈائیا۔ جُگ چوُکڑی ہوئے خبردارا، ساچی خبر آپ سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی
 رچنا آپ رچائیا۔ اپنی رچنا رچ نرنکار، نرگن سرگن ویکھ وکھائیندا۔ گھاڑن گھڑے بن ٹھٹھیار، گھاڑت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ترے گن ناتا جوڑ
 سنسار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش بندھن پائیندا۔ من مت بُدھ دے آدھار، رکت بوند رنگ رنگائیندا۔ ناد شبد سچی دھنکار، گھر آتمک
 آپ ٹکائیندا۔ آتم سیجا کھیل نیار، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچکھنڈ نواسی اپنا راہ چلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ساچا
 راہ، آد جگاد چلائیآ۔ جُگا جُگنتر دے صلاح، ساچی سیکھیا کرے پڑھائیا۔ گر اوتار لے پرگٹا، پرگٹ اپنی کل وکھائیا۔ نرگن سرگن رُوپ
 دھرا، دھرنی دھرت دھول وڈیآئیآ۔ سچ سندیسہ دے گھلا، اک اکلآ سچا ماہیا۔ لکھ لکھ لیکھا دے سمجھا، کائنات کرے پڑھائیا۔ اکھر
 اکھر جوڑ جُڑا، وکھر اپنی دھار رکھائیا۔ ستھر ساچا لے وچھا، آتم سیجا اک ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، ساچا رنگ آپ رنگائیا۔ ساچا رنگ ہر کرتارا، ایکا ایک رنگائیندا۔ آد جگادی بن سیوادارا، سیوک ساچی سیو
 کائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں ایتھے اوتھے دو جہان سری بھگوان بن ونجارا، چوڈاں لوک ہت چلائیندا۔ نام وست سچ بھنڈارا،
 اتوٹ اٹھ وکھائیندا۔ دیونہار سدا سنسارا، مہاسارتھی پھیرا پائیندا۔ جُگ چوُکڑی ویکھے وگسے ویکھنہارا، ویکھنہارا نظر کیسے نہ آئیندا۔
 سچکھنڈ وسے ایکنکارا، اکل کل اپنی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا
 کھیل پُرکھ سمرتھ، آد آد کرائیا۔ وشن برہما دیوے ساچی وتھ، وست اکو اک جھولی پائیا۔ آنتر آتم مارگ دس، چار چار کرے پڑھائیا۔
 جُگ چوُکڑی چلائے رتھ، ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، جُگ چوُکڑی اپنا گیتا
 گیتے وچ بھوآئیآ۔ جُگ چوُکڑی گیتا گیتنہارا، ہر جو وڈا وڈا وڈیآئیآ۔ نرگن سرگن لے اوتارا، رُوپ انُوپ دھرائیا۔ لکھ چوراسی جیو
 جنت سادھ سنت پاوے سارا، بھگت بھگونت ویکھ وکھائیا۔ ناتا توڑے ہوئے ہنگت گڑھ کوڑی کیریا میٹ اندھیارا، نرگن ساچا چند
 چڑھائیا۔ شبد اگتی بول جیکارا، جے جیکار سمجھائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن بن لیکھارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری
 آپے گائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ اپنا حکم ورتائیا۔ سچکھنڈ نواسی دھر فرمانا،

دُھردرگاہی آپ جنائیندا۔ حُکمے اندر راجا رانا، سیس جگدیش سرب جھکائیندا۔ حُکمے اندر گر اوتار پیر پیغمبر گائے گانا، حُکمے اندر راگ
 الائیندا۔ حُکمے اندر آتم پر ماتم امرت رس پینا کھانا، نِجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ حُکمے اندر جوت پرکاس انبھو پرکاس وکھانا، اگیان اندھیر
 چُکائیندا۔ حُکمے اندر جُگ چوکرئی ورتے بھانا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ حُکمے اندر چتر سگھڑ سیانا، حُکمے اندر مورکھ مورھے گورھی
 پندے سوائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ساچے تخت ہر
 نرنکارا، اک اکلآ آسن لائیا۔ دیا باقی نہ کھئے اُجیارا، جوتی نور نور نور نور رُشنائیندا۔ شاہو بھوپ بن سیکدارا، تخت نواسی سوہا پائیا۔
 درویش بن بھکارا، الکھ نرنجن اپنی الکھ آپ جگائیا۔ آپے ہوئے دیونہارا، اپنی جھولی آپ بھرائیا۔ آپے جانے اپنا سچ وبارا، کرنی کرتا
 آپ کھائیا۔ آپے لکھ چوراسی کر پسارا، اندج جیرج اُنبھج سینج رکھے تھائوں تھائیا۔ آپے گر اوتار پیر پیغمبر دے سہارا، نرگن سرگن سرگن
 نرگن بندھن پائیا۔ آپے جُگ چوکرئی کرے پار کنارہ، تھر کھئے ربن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ و سے
 سچا ماہیا۔ سچکھنڈ دوار سوہنا بنک، سو پُرکھ نرنجن آپ بنایا۔ کوئی لیکھا نہ جانے آد آنت، مدھ اپنا کھیل کرایا۔ نہ کوئی راؤ نہ کوئی
 رنگ، ایک رنگ سمایا۔ نہ کوئی منیا نہ کوئی منت، منتر شبد نہ کھئے سُنایا۔ نہ کوئی سادھ نہ کوئی سنت، گر اوتار نظر کھئے نہ آیا۔ نہ کوئی
 پاندھا نہ کوئی پنڈت، مُلا شیخ نہ کھئے پڑھایا۔ نہ کوئی گرھ ہوئے ہنگت، کایا کوٹ نہ کھئے وڈیایا۔ نہ کوئی کھنڈا نہ کوئی کھنڈت، تیر کمان
 نہ کھئے اُٹھایا۔ نہ کوئی جیرج نہ کوئی اندت، اُنبھج سینج روپ نہ کھئے وکھایا۔ سچکھنڈ دوارے پُرکھ ابناسی اِکو اک بودھ گیانا پنڈت، پاربرہم
 اپنا ناؤں دھرایا۔ نہ درویش نہ کوئی منگت، بھکاری روپ نہ کھئے وکھایا۔ نہ کوئی گر نہ کوئی سنگت، نہ کوئی چرن کول سمجھایا۔ آپے
 جانے اپنی بنت، اپنا لیکھا اپنے ہتھ رکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارے آپے چڑھ، ساچا کھیل آپ
 ورتایا۔ ساچا کھیل ورتے بھگونت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی رچن رچائیا۔ کوٹن کوٹ سادھ سنت، بھگت
 بھگونت سیو لگائیا۔ کوٹن کوٹ نام منیا منت، رسنا جہوا رہی گائیا۔ کوٹن کوٹ جگت نار کنت، ہر کنت اِکو اک نظری آئیا۔ کوٹن کوٹ
 بستر رنگ چاڑھن بسنت، ہر بسنت رنگ اِکو رنگ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ

دوارے اپنا پردہ پائیا۔ سچکھنڈ نواسی بیٹھا لک، نیتز نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ آد جگادی جگا جگنتر رہیا چپ، گر اوتار پیر پیغمبر اک پڑھائیندا۔ شبد دلارا کیتا ست، جن جننی اپنا روپ وٹائیندا۔ دائی دایا سیوا کرے ابناسی اچت، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ تھر گھر موئے اکو رت، رت رتڑی آپ مہکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے اُٹھ، آپ اپنا نین کھلائیندا۔ جوں بھاوے توں جائے تھہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی کرے جگ، جگ جگ ویس وٹائیا۔ ترے گن مایا ویکھے آگ، لکھ چوراسی تپے لوکائیا۔ جیو جنت ہونے کگ، بدھی کاگ وانگ کُراٹیا۔ کایا مندر اندر کوئی نہ بے سچ، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈونگی کندر ٹلے پر بت کھوج کھوجائیا۔ امرت آتم پیوے کوئی نہ رچ، اٹھسٹھ تیرتھ بھرے بھلے سرب لوکائیا۔ نو دوارے رہے نچ، دسویں میل نہ سچے ماہیا۔ لیکھے لگے نہ کایا ماٹی کچ، کاچی گگریا کم کیسے نہ آئیا۔ پردے وسے نہ ہر ہر سچ، سچ سچ نہ کھئے کُرمائیا۔ من واشنا رہے نچ، دہ دشا اُٹھ اُٹھ دھائیا۔ گر کا شبد نہ سکے واچ، آتم پر ماتم میل نہ کھئے ملائیا۔ اچپا کرے نہ کھئے چاپ، رسنا جہوا سرب ہلکائیا۔ پنچ وکارا کرے نہ کھئے گھات، کھنڈا نام ہتھ نہ کھئے چمکائیا۔ اپنی پت کھئے نہ سکے راکھ، بہل رووے سرب لوکائیا۔ جگ چوکرئی ویکھنہارا اندھیری رات، آلس نندرا وچ کدے نہ آئیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھے کھول تاک، دو جہاناں پردہ آپ اُٹھائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کون دوارے بیٹھے گھات، اپنے پتن ڈیرہ لائیا۔ نیڑے دُور کون تکائے واٹ، بن پاندھی پھیرا پائیا۔ کون نجھر رس رہیا چاٹ، رسنا رس نہ کھئے وکھائیا۔ کون زرگن وکیا سرگن ہاٹ، ہٹو ہٹ نہ کھئے بھوائیا۔ کون درشن پائے کملاپات، کول نین اکو نظری آئیا۔ کون ناتا توڑے ذات پات، دین مذہب نہ کھئے رکھائیا۔ کون لیکھا جانے پون سواس، اُنجا پونا رہیا سہائیا۔ کون پوری کرے آس، ستجگ تربیتا دواپر کلجگ جن بھگتاں میل ملائیا۔ کون پرگٹ ہونے ساکھیات، سوچھ سرُپی روپ دھرائیا۔ کون گرسکھ بنائے پارجات، چرن کول دئے وڈیائیا۔ کون پورب جنم پورا کرے گھات، پورب لیکھا دئے چکائیا۔ کون لیکھا مکائے سیاں ساڈھے تیّن تین ہاتھ، روداس چارا دئے گواہیا۔ کون بنے مائی باپ، پتا پوت گود بہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ اپنا ویس وٹائیا۔ سچکھنڈ دوارے ویس اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ آد جگادی اک اِکلا، جگ جگ ویس وکھائیندا۔ گر اوتار پھرایا پلا، پلو ایکا گنڈھ پوائیندا۔ نام سندیس ایکا گھلا، نر نریش آپ پڑھائیندا۔ در درویش

آپے کھلا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ شبدي دھار آپے رلا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر جو اپنا بھیو چُکائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھولے بھیت، بھیو اپنا آپ جنائیا۔ جُگ چوکرئی کرے ہیئت، بھیگت بھیگوت لئے اُٹھائیا۔ لکھ چوراسی ويکھے کھیت، بن کِرسانا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ اپنا پردہ دیوے لاه، سچکھنڈ نواسی کھیل کرائیندا۔ سچ سندیسہ دئے سنا، دُھر فرمانا آپ جنائیندا۔ وشنو در لئے بُلَا، برہما ايکا حُکم منائیندا۔ شنکر سِیس رِہیا جھکا، نیتر نین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ ترے گن مایا مارے دھاہ، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ پنج تت رہے گرلا، دوئے جوڑ واسطہ سرب پائیندا۔ سنک سندن سناتن سنت کمار لئے بُلَا، براہ اپنا حُکم سُنائیندا۔ يکے پُرش لئے اُٹھا، حیکریو نال رلائیندا۔ نر نرائن چرنی ڈگے آ، کپلمن مستک ٹکا ايکا لائیندا۔ دتا ترے ہوئے فدا، فطرت اپنی آپ مٹائیندا۔ رکھو دیو اکو منگ رِہیا منگا، خالی جھولی آگے ڈابیندا۔ پرتھو سیولئے کما، ساچی سیوا جھولی پائیندا۔ متس جل رِہیا سما، جل دھارا کھیل جنائیندا۔ کچھپ مندر رِہیا اُٹھا، تیرا حُکم سِیس ٹکائیندا۔ موہنی متھن رِہیا کرا، سُمند ساگر ورول وکھائیندا۔ دھنتر لیکھا رِہیا چُکا، دوئے جوڑ واسطہ پائیندا۔ ہنسا اپنا ناؤں دھرا، سوہنگ گیت سوہلا ڈھولا ايکا گائیندا۔ نر سِنگھ کھیل کرے بے پرواہ، در اپنا اک جنائیندا۔ بل دوارے پھیرا پا، باؤن اپنا بھیو کھلائيندا۔ باؤن تیرا لیکھا دئے مُکا، پُرکھ ابناسی اپنا حُکم ورتائیندا۔ اتم لہنا دئے چُکا، باقی کھئے نظر نہ آئیندا۔ نر ہر ویس وٹا، دھرو بالے لیکھا آپ چُکائیندا۔ گج تند آپ کٹا، ہری ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ حُکمے اندر لئے بٹھا، نام ڈوری اک اُٹھائیندا۔ پرس رام لئے اُٹھا، پچھلی کیتی یاد کرائیندا۔ رام دسترھ بیٹا لئے جگا، پرگٹ رمیا رام اپنا حُکم ورتائیندا۔ وید ویاسا نین دئے کھلا، پُران اٹھاران پردہ لابیندا۔ گیتا گیان لہنا دینا دیوے جھولی پا، تریلوکی نند نند آپ جنائیندا۔ پھڑ باہوں چرناں ہیٹھ لئے دبا، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ موسیٰ اک سندیسہ دئے پُچا، کوہ طور نظر کھئے نہ آئیندا۔ عیسیٰ لیکھا دئے سمجھا، خُدا نور ظہور اک درڑائیندا۔ محمد احمد پردہ دیوے لاه، اللہ رانی گنڈھ پوائیندا۔ چار یاری جوڑ جُڑا، جُگت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ حُکمے اندر کھیل ورتا، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ سچکھنڈ کھیل کرے سچا شہنشاہ، زرگن نانک سرگن نانک اپنے نال پرنائیندا۔ ايکا منتر نام درڑا، نام ست جھولی پائیندا۔ اتم

پرماٽم پرماٽم آٽم ليڪها ڏٺو جنا، ايش جيو برهم پاربرهم سنگ ملائيندا۔ چار ورن کھتري براہمن شوڊر ویش ايڪا گھر ڏٺو وکھا، ذات پات
 راؤ رنگ راج راجان شاه سلطان نہ کھڻو جنائيندا۔ ساڇي سيڪھيا اک ڊرڙا، اکھڙ وکھڙ آپ پڙھائيندا۔ اگھي کار آپ کرا، انگڊ ايڪا انگ
 لگائيندا۔ انگڊ امرت آٽم جام پيا، امر داس ويڪھ وکھائيندا۔ رام داس کايا مندر بهيو چڪا، هرمندر رام داس پردہ لائيندا۔ آڊ جگادي ڏهن
 انادي شبد انادي راگ ڏٺو الا، گر ارجن ارجن گر بهيو کھلائيندا۔ بودھ اگاڊھي شبد سنا، انراگي اپنا راگ لائيندا۔ ستجگ تريتو دواپر
 کلجگ وچھڙو لئو ملا، گر اوتار پير پيغمبر سادھ سنت اپنا ميل ملائيندا۔ پنج اک پنج دو باون اکھڙ آپ ھو، نرگن سرگن نرگن
 پنج تن پنج پنجم اپنا ميل ملائيندا۔ گر گرنتھ بيچ ساڇا بو، بودھ اگاڊھ سنت سادھ لکھ چوراسي جيو جنت ونڌ ونڌائيندا۔ جوتي
 جاتا پڙکھ بدھاتا هر گوبند ميڻو چند، سڇ کٿار کٿيار، پريم پيار دو دھار آپ وکھائيندا۔ هررائو دے ادھار، آٽم انتر کر پيسار، هرکشنا کر
 وچار، کيشنا ليڪھ نہ کھڻو رکھائيندا۔ تيغ بهادر تڪھي دھار، سنسار ساگر کرے پار، ڏبڊے پاتھر جائے تار، پابن اپنا چرن چھپائيندا۔ گوبند
 سورا خبردار، پڙکھ اکال کرے پيار، پوت سپوتا اپني گود بهائيندا۔ کھڙگ کھنڊا تيز کٿار، برهمنڊا کھنڊا گگن پاتالان جيرج انڌا پاوے
 سار، اٽبھج سينج ليڪھا مول چڪائيندا۔ بھگت اٿھارا ننج ونجار، دھرو پر بلاڊ لئو ادھار، جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کري پا کر، اپنا
 حڪم آپ ورتائيندا۔ اپنا حڪم پنجم ميٽا، پنجم پنج جنائيا۔ آڊ جگادي جانے ريتا، ست ستوادي بے پرواھيا۔ وسے دھام اک انڌيڻھا،
 سچڪھنڊ اپنا ڏيرہ لائيا۔ لکھ چوراسي سجن ميٽا، گھر گھر ويڪھ وکھائيا۔ پرکھنھارا جيو جنت نيتا، نيتيوان اڪو اک رگھڙائيا۔ جوتي جوت
 سروپ هر، آپ اپني کري پا کر، سچڪھنڊ نواسي ساڇے هر، ساڇي کھيل آپ رچائيا۔ ساڇي کھيل کرے بھگونت، بھگون اپني ديا کھائيندا۔
 جگ چوڪڙي کرے آنت، نو سو چورانونے چوڪڙي پنڊھ مڪائيندا۔ کلجگ کھيل کرے بے آنت، بے آنت بهيو کھڻو نہ آئيندا۔ جوتي جوت
 سروپ هر، آپ اپني کري پا کر، سچڪھنڊ ساڇي دھار چلائيندا۔ سچڪھنڊ نواسي ساڇي دھار، سو پڙکھ نرنجن آپ چلائيا۔ هر پڙکھ نرنجن
 ھو تيار، نرگن اپنا روپ دھرائيا۔ ايکنکار محل اٿل ويڪھ مينار، سمبل اپنا ڏيرہ لائيا۔ آڊ نرنجن کر اجيار، نور ظھور اک درسائيا۔ ابناسي
 کرتا کھول ٿھانڊا دربار، سري بھگون ست ستوادي سڇ نشان اٿھائيا۔ پاربرهم برهم کرے پيار، برهم ويتا سڇا ماھيا۔ اٽم ليڪھا ميڻو سرب

سنسار، بہرم بھلیکھا رہے نہ رائیا۔ نر نریشا سرجنہار، سر سر رزق سبائیا۔ وشن برہما شو تئی اوتار، بہکت اٹھاراں عیسیٰ موسیٰ محمد
گرو دس لئے اٹھال، حکم حاکم اک جنائیا۔ نیتر ویکھو شاہ کنگال، کلجگ جیو رہے کر لائیا۔ سچ نہ ملے کھئے دلال، نام دلالی نہ کھئے کمائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل کراؤنا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ نرگن زرویر
پُرکھ اکال اپنا ناؤں دھراؤنا، ذات پات نہ ونڈ ونڈائیا۔ ست ستوادی آد جگادی ڈھولا اکو گاؤنا، سوہنگ اکھر کرے پڑھائیا۔ اتم پر ماتم
میل ملاؤنا، دئی دویت رہن نہ پائیا۔ ساچا مندر اکو سہاؤنا، ساڈھ تین ہتھ دئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
ساچا راہ آپ چلائییا۔ ساچا راہ چلائے سری بھگوان، سری بھگوان وڈی وڈیائیا۔ کلجگ آنت لیکھا چکائے آن، لیکھا اپنے وچ چھپائیا۔
شبد آگئی تیر نرالا مارے بان، انیالا آپ چلائییا۔ شاہ پاتشاہ ہون حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ آئییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ چوکرئی لیکھا دئے مکائیا۔ جگ چوکرئی مکے پندھ، تھر کھئے رہن نہ پایا۔ کلجگ اتم مٹنا چند، جگت
اندھیرا چھایا۔ لکھ چوراسی واشنا گند، پردے ہر نہ کھئے وسایا۔ اتم بن پر ماتم ہوئی رنڈ، سیج سہنجنی نہ کھئے سہایا۔ کیسے نہ ملے نجاند،
نچھر جھرنا نہ کھئے جھرایا۔ رسنا جہوا کھا کھا تھکی گند، کوڑی واشنا نہ کھئے مٹایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دا لہنا
دیوے چکایا۔ سب دا لہنا چکاؤنا آپ، پرہ ساچا دیا کمائیندا۔ پورب لہنا لکھ چوراسی ویکھنہارا جنم کرم پاپ، پنت پنت کھوج
کھوجائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر وچھڑے لبھنے سجن ساک، گرمکھ گرسکھ آپ اٹھائیندا۔ تٹ کنارہ ویکھنہارا گھاٹ، کلجگ اتم پتن اپنا
ڈیرہ لائیندا۔ پیر پیغمبر راہ تگن اتم مکی ساڈی واٹ، چوڈاں صدیاں پندھ مکائیندا۔ کون سٹے ڈونگھے کھات، کون دوارے بند رکھائیندا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی کلجگ اپنی کل آپ ورتائیندا۔ کلجگ اتم
ہر بلوانا، نہکلنک ناؤں رکھائیا۔ وید ویاسا لکھ کے گیا بیانا، واک بھوکھت ربیا سمجھائیا۔ عیسیٰ منگے در درویش دانا، مہربان مہربان
مہربان بے نظیر نظر مہر اک اٹھائیا۔ محمد کہے میرا امام اماماں، دستگیر آوے ماہیا۔ نانک نرگن کہے نہکلنک مہابلی اترے والی دو جہانا،
نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ گوبند کہے پُرکھ اکال میرا صاحب ستگرینا دانا، لکھ چوراسی ویکھ تھاوں تھائینا۔ ٹھاکر سوامی میرا ٹھانڈا کرے

سینہ، پوت سپوتا گلے لگائیا۔ ویکھنہارا مکہ مدینہ، کایا مقبرہ کھوج کھوجائیا۔ آد جگاد لوک پرلوک اون گون ترے بھون کھنڈ برہمنڈ جس رکھے اپنے ہدینا، گر اوتار پیر پیغمبر حکمے اندر رہیا پھرائیا۔ سو صاحب آئے پرینا، پرہل اپنا حکم منائیا۔ گرمکھاں ٹھانڈا کرے سینہ، امرت میگھ اک برسائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بھینا، بھنڑی رین نال ملائیا۔ بھجھائے پاس جگت گرسکھ مینا، سچ ساگر لئے سمائیا۔ نانا توڑے ترے گن مایا لوک تینا، تریلوکی نند نہ کھئے وڈیائیا۔ گرمکھاں ہون نہ دیوے کسے ہدینا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ بھگت بھگوان آد جگاد لکھ چوراسی نالوں وکھ کینا، وکھری اپنی دھار چلائی۔ کلجگ راج راجناں شاہ سلطاناں بھنے ہنکاری بینا، ہنکاری گڑھ دئے ٹرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہکلنک نرائن نر، سچنکھڈ نواسا پُرکھ ابناسا کلجگ اتم لکھ چوراسی ویکھے تماشا، گھر گھر مندر اندر منڈپ اپنی راس رچائیا۔ راس رچے ہر گوپی کاہن، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیندا۔ لیکھا جانے سینتا رام، سرتی سب دی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ لہنا دینا چکائے نام ستنام، نانک نرگن آد جگاد جگا جگنتر جنم مرن وچ نہ آئیندا۔ گوہند ستگر گر گر پیائے ساچا جام، سچ پیالہ مدھر رس ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو سری بھگوان، گوہند جھلئے سچ نشان، دو جہاناں آپ وکھائیندا۔ لہنا مکا زمیں اسمان، چوڈاں طبق ویکھے مار دھیان، چوڈاں لوک نام اکو گان، کوٹن کوٹ وشن برہما شو منگن دان، داتا دانی دیاوان، پُرکھ اکال اکل کل دھاری اکو نظری آئیندا۔ اک اکال اک ہر، ایکنکارا اک وڈیائیا۔ اک درویش اک در، اکو الفی رہیا ہنڈھائیا۔ اکو اکھڑ نش اکھڑ روپ رہیا پڑھ، اکو کرے آد جگاد پڑھائیا۔ اکو نور انہو پرکاس دھر، دھرنی دھرت دھول آکاش پرکاس کرے رُشنائیا۔ اکو دو جہاناں کھیل ویکھے گھر گھر، لکھ چوراسی کایا مندر اندر ڈیرہ لائیا۔ اکو آد جگاد جگا جگنتر گھاڑت لئے گھڑ، اکو اتم بھن وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ ایکا ہر، نہکلنک نرائن نر، جگ کرتا جگ کرینہارا کیتی سب دی ویکھے تھاون تھائیا۔

☆ ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی سادھو سینگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ☆

ست بھومکا سوہے استھان، سچ خاک ملے وڈیائیا۔ سوہاؤنت سو مکان، جس گرہ مہربان نظر ٹکائیا۔ سو در ہوئے پروان، جس گھر پروانہ نام ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ ساچی دھرنی چڑھیا چا، خوشی اکو اک وکھائیا۔ پُرکھ ابناسی ملیا آ، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ چوٹھے جگ لیکھا رہیا مُکا، لہنا آپ دوائیا۔ غریب نہانے رہیا اٹھا، پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ ساچا مارگ رہیا جنا، اتم پرماتم دے وڈیائیا۔ ایکا مندر رہیا وکھا، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ جنم جنم دا جھپڑا دئے گوا، جھگڑا ت نہ کھئے لڑائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دین اپنی دیا کھائیا۔ دھرنی دھرت پیکھے نین، نیت پیکھے خوشی منائیا۔ واہوا ہر جو ہر ہر آیا لین، ہرجن ساچے میل ملائیا۔ پورب جنم دا دیوے دین، لیکھا اپنے ہتھ وکھائیا۔ جس نوں آد جگاد گر اتار پیر پیغمبر پرم پُرکھ سلطان کہن، سو شہنشاہ پھیرا پائیا۔ جس دا ورن برن شاستر سمتر گائن گان، گا گا شکر منائیا۔ جس نوں کہندے ویس وٹائے نائی سین، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ ورتائیا۔ چرن ویکھے چرن دوار، ہر چرن ملے وڈیائیا۔ جس وچھڑیاں لکھ چوراسی مارے مار، رائے دھرم دئے سزائیا۔ جس بھیلیاں ہوئے ہاباکار، نو نو نہ کھئے تھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سو صاحب پھیرا پائیا۔ دھرنی کرے اسپس ایک، دوئے دوئے نمسکاریا۔ پاربریم تیرا اولڑا بھیکھ، نظر نہ آئے وچ سنساریا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، نہ کھئے مؤنڈ مؤنڈا رہیا۔ نرگن روپ رہے ہمیش، سچکھنڈ ساچے سوہیا پا رہیا۔ کوٹن کوٹ سیوالے وشن بریم مہیش، بریم اپنی انس بنا رہیا۔ ستجگ تریتا دواپر کھیلیا کھیڈ، گر اتار حکم ورتا رہیا۔ اپنے اندر اپنا رکھیا بہیت، بھيو اپنا آپ چھپا رہیا۔ کلجگ اتم کر کر بہیت، روپ انوپ آپ وکھا رہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنی کرنی آپ کما رہیا۔ دھرنی کہے میرا سوہیا گھر، گھر آیا پُرکھ ابناسا۔ چوٹھے جگ ملیا ور، دتا سچ دلاسا۔ لیکھا جانے نرائن نر، دو جہاناں کھولے خلاصہ۔ غریب نہانیاں لئے پھڑ، سدا سہیلا رکھے اپنے پاسا۔ نرہو چکائے بھے ڈر، کرے کھیل پُرکھ سمراٹھا۔ گرمکھ سجن لئے پھڑ، لیکھا چکائے ہتھو ہاتھا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل صاحب سرب گھٹ واسا۔ دھرنی کہے میری آد اڈیک، آنت پور کرائیا۔

پُرکھ ابناسی نظری آیا لاشریک، شرع سنگ نہ کھئے لیائیا۔ کلجگ میٹے آنت اندھیرا تاریک، ساچا چند کرے رُشنائیا۔ سچ نشانہ مارے
 ٹھیک، کلجگ ٹھیکر بہن وکھائیا۔ غریب نائیاں لائے سچ پریت، پریتوان پھیرا پائیا۔ سرشٹ سبائی دسے اکوریت، اوچ نیچ نہ کھئے وکھائیا۔
 ناتا توڑے مندر مسیت، گرو دوار شودوالا مٹھ ایکا ایک گھر وکھائیا۔ آتم پر ماتم سُنائے ساچا گیت، دوجی اور نہ کھئے پڑھائیا۔ کرے پاک
 پت پتیت، پت پاپی لئے ترائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ دھرنی کہے میرا آیا شاہ، شو
 میرے وڈی وڈیائیا۔ کوچھی کھلی لئے اٹھا، میرا دردی دکھ وندائیا۔ چار کُنٹ ملے نہ کھئے تھان، تھان تھنتر نہ کھئے سہائیا۔ دین مذہب
 کلجگ اتم سچ دواویوں سارے کر گئے نہ، آکے ہو سیس نہ کھئے جھکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی مہر نظر اٹھائیا۔
 مہر نظر پرہ اکورکھ، اپنا کھیل وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بھانڈے سکھ، بھریا کھئے نظر نہ آئیندا۔ کوڑی کرپا جگت ہٹ، نام ونجارا نہ کھئے
 رکھائیندا۔ ترے گن مایا لگی آگ، امرت میگہ نہ کھئے برسائیندا۔ نہ کوئی حاجی کرے حج، مکہ کعبہ سرب کُرائیندا۔ نہ کھئے کنارہ تیرتھ تٹ،
 گنگا گوداوری جمنا سُرسی نین شرمائیندا۔ سادھاں سنتاں خالی دسن مٹ، ہر مندر روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ ساچا دیپک جوت جگہ نہ لٹ
 لٹ، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیندا۔ دئی دویتی سب نوں لگا پھٹ، گھاؤ بند نہ کھئے کرائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، زرگن سرگن ویکھ
 وکھائیندا۔ بن گُرمکھاں گر گر کھئے نہ رکھے پت، پت پریشور نہ کھئے منائیندا۔ جگ چوکڑی جو رکھے ڈھک، کلجگ اتم پردہ لاپندا۔ کرے
 نیڑا حقو حق، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ سچکھنڈ نواسی بن اکھاں رہیا تگ، کلجگ نیتر بند کرائیندا۔ بھاگ لگائے کھی ککھ، جس
 گرہ گُرمکھ ڈیرہ لائیندا۔ دھرنی وچھا کے بیٹھی ستھ، ستھر یارڑا اک ہنڈھائیندا۔ گوبند میتا ٹھانڈا سیتا میری پت لئے رکھ، پت پتوتنا
 پھیری پائیندا۔ میرے نگ سوہے سہاگ نتھ، پُرکھ ابناسی سگن منائیندا۔ جن بھکتاں ساچا مارگ رہیا دس، ساچی سیکھیا اک
 سمجھائیندا۔ چار ورن ذات پات اوچ نیچ راؤ زک ایکا مندر جان وس، ہر مندر آپ سہائیندا۔ پارہرم پرہ گاؤ جس، دوسر جس کم
 کیسے نہ آئیندا۔ نر زرنکار درشن پاؤ نس نس، ویلا گیا ہتھ نہ آئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کلجگ اتم خالی ہتھ رہے جھس، بے بس سرب
 کُرائیندا۔ کوڑی کرپا جگت منارا جانا ڈھٹھ، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ بھگت نگارہ دو جہان جانا وچ، سری بھگوان آپ وجائیندا۔ کایا

چولا سب نے جانا تچ، پنج تت سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ مات پت بھائی بھین ساک سجن سکلا سنگ جانا چھڈ، بن ستگر سنگ نہ کھئے
 نہہائیندا۔ کایا کوری ڈونگھی بھوری وچوں کرنا اڈ، سچ محل اک وکھائیندا۔ گیت گویند گاؤ چھند، سوہلا ڈھولا اک پڑھائیندا۔ آتم پاؤ
 نجاند، نجاند اک وکھائیندا۔ جنم جگ دی ٹئی لو گنڈھ، گنڈھنہارا دیا کھائیندا۔ جس نوں کھندے رہے صاحب بخشند، سو صاحب
 پھیرا پائیندا۔ جو آد جگاد جگا جگنتر ونڈاں رسیا ونڈ، سو اتم سب دی ونڈ اپنے لیکھے پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، کرے کھیل ساچا ہر، دھرنی دھرت دھول سہائیندا۔ دھرنی کہے میرا رنگ، نظر کیسے نہ آیا۔ پُرکھ ابناسی سورے سربنگ، سر
 میرے ہتھ ٹکایا۔ میری ننکی ہوتے نہ کنڈ، پردہ اکو اک پایا۔ بھگت بھگوت میرے حصے دتے ونڈ، میں جا جا سیس جھکایا۔ جتھے گاؤن
 سوہنگ چھند، تس مندر ہر جو رسیا سمایا۔ اندر باہر اکو اند، دو جا رس نہ کھئے وکھایا۔ میرے کالجے پے گئی ٹھنڈ، چار جگ دا دکھڑا
 دکھ گویا۔ میرا ٹٹا مان گھمنڈ، بلہین دیاں ڈبایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، جس گرہ وسیں
 ساچے سائیا۔ سچا سائیں ہر گوپال، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ جس گرہ وسے میرا لال، تس گرہ ہر جو سوہا پائیندا۔ آد جگادی
 دین دیال، دین اپنے گلے لگائیندا۔ آپے پُچھے مُرداں حال، مُرشد اپنا ویس وٹائیندا۔ سوچھ سروپی درس وکھال، دید عید چند
 چڑھائیندا۔ سدا سہیلا چلے نال، صاحب ستگر وچھڑ کدے نہ جائیندا۔ لیکھا جانے ساہ کنگال، بن کنگال اپنا بھیکھ وکھائیندا۔ کلجگ
 اتم بنیا آپ دلال، گر اوتار پیر پیغمبر اپنے کھاتے وچ رکھائیندا۔ ست ستوادی برہم برہمادی پاربرہم ہر ایک مارگ دتے وکھال، بن رہبر راہ
 چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل سچ دوار، در دروازہ آپ گھلاٹیا۔ پرگٹ ہو
 پروردگار، پردہ اپنا دتے اٹھائیا۔ جلوہ نور نور جلال، نور نورانہ نور رُشنائیا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت ویکھے تھائوں تھائیا۔ مقامے
 حق بے مثال، بے نظیر پھیرا پائیا۔ محبان بیدو بن دلال، بی خیر یا اللہ الہی نور ویکھے تھائوں تھائیا۔ چوڈاں طبقاں بن دلال، ساچا
 سبق اک سُنائیا۔ ایک کلمہ کائنات کر تیار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا پردہ آپ اٹھائیا۔ پردہ اوہلا لاه سمرتھ،
 سمرتھ اپنا کھیل کرائیندا۔ نرگن نور نرکار نرکار ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا بھیمو چکائیندا۔ جس نوں گر اوتار پیر پیغمبر رسنا جہوا گئے رٹ،

نیوں نیوں سجدہ سیس سرب جھکائیندا۔ سو دیون آیا ساچی وتھ، ہنگ اپنی جھولی پائیندا۔ سرب کلا آپے سمرتھ، سمرتھ اپنا کھیل سمجھائیندا۔ بودھ آگادی مہا اکتھ، کتھ کتھنی آپ جنائیندا۔ ست ستوادی چلائے ساچا رتھ، ست پُرکھ نرنجن سیو کھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ پردے اندر آپے وس، ہر مندر آپ سہائیندا۔ دوس زین گائے جس، انبولت شبد الائیندا۔ ساچا مارگ اکو دس، دہ دشا بھیو چکائیندا۔ میٹے زین اندھیری مس، زرگن جوت چند چڑھائیندا۔ تیر اینالا مارے کس، بجر کپاٹی پار کرائیندا۔ آتم پرما تم میل ملائے ہس ہس، ہنس مکھ سوہنگ ہنسا مانک موتی چوگ چکائیندا۔ گُرمکھ گُرسکھ ادھ وچکار نہ جائے پھس، جم کا پھاس آپ کٹائیندا۔ میل ملائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دھرنی اُتے گُرمکھ گھر، گُرمکھ گھر آپے وڑ کایا مندر ساچے چڑھ، سُر ت سوانی لے پھڑ، شبدی اکھڑ اکو پڑھ، آتم پرما تم بھئے لڑ، پلُو اکو گنڈھ وکھائیندا۔ گھر وچ گھر گھر وچ مندر، گھر گھر وچ کھوج کھوجائیا۔ گھر وچ نام گھر وچ منتر، گھر وچ سیکھیا دئے سمجھائیا۔ گھر جوت گھر نرت، گھر وسے سچا ماہیا۔ گھر اگنی ت بسنتر، گھر امرت میگھ برسائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ گھر ویکھے چائیں چائیا۔ گھر وچ گھر گھر ٹکانا، ہر گھر گھر آپ سہائیا۔ گھر گھر شبد گھر بانا، ہر گھر گھر رہیا اڈائیا۔ گھر گھر منوآ راجا رانا، اپنا حکم ورتائیا۔ گھر گھر ستگر ورتے بھانا، من منسا دئے کھپائیا۔ گھر گھر گائے اگنی گانا، انحد نادی ناد وچائیا۔ گھر گھر دیوے دُھر فرمانا، سچ سندیسہ اک الائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ میلا سہج سُبھائیا۔ گھر مندر گھر کوٹ، گھر آسن سوہیا پائیندا۔ گھر نور نرمل جوت، گھر پرکاس پرکاس وکھائیندا۔ گھر شبد اگنی لگے چوٹ، گھر ڈنکا نام وچائیندا۔ گھر دُئی دویتی کڈھے کھوٹ، گھر بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ گھر پُرکھ اکال رکھائے اک اوٹ، ایشٹ گردیو اکو نظری آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گھر ساچا آپ وسائیندا۔ ساچا گھر وسے کھپڑا، گُرسکھ ملے وڈیائیا۔ ستگر نظری آئے نیرن نیرا، دُور دُراڈا پنڈھ مکائیا۔ آتم پرما تم کھلا کرے ویپڑا، دُئی دویتی پردہ لاییا۔ پنچ وکار نہ کرے جھپڑا، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار نہ کھئے لڑائیا۔ ڈُونگھے ساگر کلجگ بھوری بھئے بیڑا، اپنے کندھ لے اٹھائیا۔ اکو نانا جوڑے تون میرا میں تیرا، سوہنگ ڈھولا اک سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُرمکھ گھر دیوے

وڏيائيا۔ گُرمڪھ گھر سچ مڪانا، مقبره نظر ڪڍڻ نه آيا۔ پُرڪھ ابناسي هو مهربانا، مِهر نظر اڪ اُٺائيا۔ ديپڪ جوت جڪ مھانا، نورو نور چمڪائيا۔ انحد شبد اگمي ڪائے گانا، تال تلوڙا نه ڪڍے وڃائيا۔ ڪرے کھيل سري بھگوانا، بھگون اپنا سنگ رکھائيا۔ گُرمڪھ ورلے ديوے مانا، جس جن اپني بوجھ بوجھائيا۔ چرن کول کول چرن بخشے اڪ دھيانا، دھيان دھيان نال ملايا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے کھيل ساچا ھر، گُرمڪھ کھيڙا اڪ وسائيا۔ گُرمڪھ کھيڙا وسے بنڪ، بنڪ دواڙي آپ وسائيندا۔ نام ٺدھانا وڃے ڏنڪ، ڏورو ڏنڪا اڪ سٺائيندا۔ ڏئي دوتي ھوے ھنگتا ميا ممتا ڪڏھ شنڪ، شرع روپ نه ڪڍے وڪھائيندا۔ آتم پرماتم بناے ساچي بنت، بسن بنواري اپني ديا ڪمائيندا۔ گھر ميلا نار ڪنت، ڪنت ڪنٽوبل ساچي سيچ سھائيندا۔ ايڪا ناوڻ ميا منت، من واشنا ميٺ مٺائيندا۔ گُرسڪھ سچا گيان بودھ آتم پنڌت، جس جن پاربرسم اپنا درس ڏڪھائيندا۔ سو پروان ھوے ساچا سنت، جس ست پروانہ نام پھڙائيندا۔ تس ليڪھا جانے بھگت بھگوت، جس بھگت اپني گود بھائيندا۔ ڪلجڪ اتم لڪھ چوراسي ھوئي ننگت، ڪوئن ڪوٺ جنگل جوہ اجاڙ پھاڙ اچے ٿلے پريت سادھ سنت ڪرائيندا۔ در بھڪاري ٻنہ نه ڪڍے منگت، جگت بھچھيا جھولي سرب ڏاڀندا۔ گرھ ٿنہ نه ھوے ھنگت، ھر ڪا نام ٻردے نه ڪڍے وسائيندا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، گُرسڪھ بنڪ اڪ صلاحيندا۔ گُرسڪھ بنڪ صلاحن يوگ، يگتي ھر جو آپ بنايا۔ جس گرھ ملے ساچي موڪھ، مڪتي چرناں ھيٺھ دبايا۔ آتم پرماتم ھوے سچ سنجوج، ڏھر سنجوجي ميل لئے ملايا۔ ناتا ٿنہ چوڏاڻ لوڪ، لوڪ پرلوڪ لھنا دئے مڪائيا۔ جس مندر ڪائے اڪ سلوڪ، سوھنگ ڏھولا اڪو ڪائيا۔ ڪرے پرڪاس نرمل جوت، جوتي جاتا ڏگمڪائيا۔ گُرمڪھ پڪڙے آنيون ڏڪے بوٺ، نام چوگ ھتھيں پائيا۔ آنت جنائے ساچي اوٺ، پُرڪھ اڪال سچي سرنائيا۔ ستگر سچا اڪو ٻھت، ڪوئن ڪوٺ گرو ڪم ڪيسے نه آيا۔ نرگن سرگن اوت پوت، پُت پوترے کھيل ڪرائيا۔ جوتي جوت سروپ ھر، آپ اپني ڪرپا ڪر، گُرسڪھ دواڙا اڪ سھائيا۔ گُرسڪھ دواڙا سچ محلہ، جس گرھ ھر ھر کھيل ڪرائيندا۔ ھر سنگت روپ سنگت رلا، سگلا سنگ ٺھائيندا۔ اندر باھر پھڙے پلا، اپنا آپ گنڏھ وڪھائيندا۔ سچ سنديس نر نريش ايڪنڪار ايڪا گھلا، اڪو وار سرب پڙھائيندا۔ مھاراج شير سينگھ وشنون بھگوان، گُرسڪھ گُرمڪھ ھرجن ھر بھگت آتر آتم آپ رلا، رل مل اپني خوشي منائيندا۔ ساچي سوچھي جائے سچھ، سوچنا ھر جنائيا۔ آڀا

چین آپائے بُجھ، بُجھارت اِکو ہر سمجھائیا۔ ستگر صاحب دیونہارا دات کُجھ، کوجھ کملے لئے اُٹھائیا۔ پیار پروار جائے رُجھ، رُچی آتم پر ماتم لو لائیا۔ اندر وسنہارا آپے لئے پُچھ، گرمکھ کیہڑے رستے جائیا۔ ستگر کولوں کھئے نہ سکے لک، پردہ سکے نہ کھئے چُھپائیا۔ جس جن اُپر کِریا کر جائے تھہ، اپنا بھیو دئے کھلائیا۔ جس امرت پیائے جام گھٹ، تِس ترے بھون دئے بُجھائیا۔ گرسکھ بوٹا کدے نہ جائے سُک، سِنچ ہریا آپ کرائیا۔ بھاگ لگائے ماتا ککھ، جنی جن دیوے وڈیائیا۔ کِریا کر ابناسی اچت، چیتن سرتی دئے کرائیا۔ پنج تت کایا مؤلے سوہے رُت، رُت زُتری آپ مہکائیا۔ وکھائے سُکھ پیو پُت، پتا پوت ایکا رنگ وکھائیا۔

★ ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ★

کایا ماٹی کرے صاف، نرگن سرگن سیو کھائیا۔ کوٹ جنم دے لاپے پاپ، دُرمت میل دھوائیا۔ کِریا کرے پرہیو پرہ آپ، جن میلے ہر گوسائینیا۔ کر پرکاس اندھیری رات، اگیان اندھیر مٹائیا۔ گھر مندر کھول تاک، در دروازہ گنڈا لاپیا۔ نام سُنائے ساچا ناد، دُھن آتمک راگ لائیا۔ گرہ مندر کرے لاد، آتم پر ماتم گود سہائیا۔ ہرجن لیکھا جانے ساچے سادھ، صدق صبوری صبر ہنڈھائیا۔ بھیو چُکائے واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیا۔ ڈونگھی کندر ہو وساد، وسادی وساد سہائیا۔ جُگ جُگ جن بھگتان رکھ یاد، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ کایا مندر دیوے دھو، ہر جو ہر ہر دیا کھائیندا۔ کرے پرکاس ساچی لو، لوآں پُریاں پردہ لاپندا۔ ہنگ برہم آپے ہو، سو پُرکھ نرنجن میل ملائیندا۔ امرت رس نچھر چو، ساچی دھارا آپ واپائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ہرجن مندر ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن مندر دیا باقی، ہر نرمل جوت جگائیا۔ کرے کھیل اک اِکاتی، اکل کل اپنے ہتھ رکھ وڈیائیا۔ اندر وڑ وڑ سُنائے ساقی، ساکھ آتم پر ماتم دئے پڑھائیا۔ سوہنگ اکھر پوجا پاٹھی، پوتھی پُستک اِکو اک وکھائیا۔ پارہرہم پرہ سگلا ساتھی، گھر ساچا سنگ نبھائیا۔ شاہو بھوپ شہنشاہ شاہ شاباشی، رحمت رحیم رحمان آپ کھائیا۔ کرے کرائے بند خلاصی، بندی خانہ دئے ترائیا۔ جس گرہ مندر کرے واسی، تِس دیوے مان وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،

ہرجن مندر اک سُہائیا۔ ہرجن مندر ہر جو ویکھ، اپنی خوشی منائیندا۔ جتھے نہ کوئی اولیا نہ کوئی پیر شیخ، پنڈت پاندھا نہ کھئے پڑھائیندا۔ پُرکھ اکال اکو ٹیک، دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ سد وسے سچا دیس، جس دیس ہر جو ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ اتم اک دو جے دا گھر لین ویکھ، گرسکھ گر گر پردہ آپ اٹھائیندا۔ آتم پر ماتم کھولے بہیت، بھیو ابھیدا آپ جنائیندا۔ تیرا میرا اکو ہیت، ہتکاری آپ سمجھائیندا۔ کایا اندر کھیلے کھیڈ، کھیڈنہارا نظر نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن مندر صاف ویکھ وکھائیندا۔ صاف مندر ویکھ سوہنا، سو اپنی رہیا جنائیا۔ گرسکھ میرے جہا ہونا، میرا روپ گرمکھ نظری آئیا۔ بھگت بھگونت بیج ہونا، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت رونا، رو رو دئے ڈبائیا۔ ہر مندر اندر کیسے نہ سونا، رائے دھرم دئے سزائیا۔ گرمکھان اٹھ اٹھ گیت گاؤنا، سوہنگ ڈھولا چائیں چائیا۔ پُرکھ ابناسی اک مناؤنا، جس ملیاں دکھ رہے نہ رائیا۔ گرہ مندر سچا اکو پاؤنا، جس گھر ٹھگ چور یار نظر نہ آئیا۔ ساچی سیجا اکو سونا، جس سیجے ستیاں سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ ور گھر داتا اکو پاؤنا، جس پا توٹ نہ آوے رائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گرمکھ مندر میلا چائیں چائیا۔ گرمکھ مندر سچ منارا، رکھی مئی دھیان لگائیا۔ جس گھر وسے آپ زرنکارا، سو گھر سچکھنڈ سوہبا پائیا۔ جس گرہ لگے سچ دربارا، سو در ساچی درگاہ روپ وٹائیا۔ جس در بولے نام جیکارا، سو در جے جیکار سنائیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، ہر خالق آپ کرائیا۔ لکھ چوراسی وچوں گرمکھ ورا کر پیارا، گر گر گرمکھ صلاحیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نرائن نر اوتارا، در گھر ہر اکو اک وسائیا۔

☆ ۱۲ آسو ۲۰۱۹ پکرمی ناظر سنگھ دے گرہ پکھووال ضلع لدھیانہ ☆

سو پُرکھ صاحب سمرتھ، سچکھنڈ نواسی کھیل کرائیندا۔ ست شبد ڈلارے دیوے مت، بے پرواہ آپ سمجھائیندا۔ وشنوں نیتز کھول اکھ، ہر جو اپنی کل ورتائیندا۔ برہمے ست سروپ ویکھ پرتکھ، پاربرہم پرہ اپنا آپ وٹائیندا۔ شنکر ترسول ہتھوں ست، جودھا مہاپیر حکم سنائیندا۔ ترے گن کھیڑا ہندا جائے بھٹھ، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ پنج تت لگن والی آگ، تتو تت جنائیندا۔ ناڑ بہتر

ابلے رت، رتی رت کھوج کھوجائیندا۔ دو جہان چلاونہارا رتھ، بن رتھواہی سیو کھائیندا۔ بودھ آگادھ مہا اکٹھ، نرگن نرگن آپ جنائیندا۔
 اوتاراں مارگ رہیا دس، سچ سنندیسہ آپ سنائیندا۔ جگت ویکھو نٹھ نٹھ، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں
 اندر مندر رہیا وس، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ لیکھا جانے رو سس، سورج چن حُکمے اندر بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سچ سنندیسہ آپ سنائیندا۔ سچ سنندیسہ ساچا گیت، ہر سجن آپ سنائیا۔ پیر پیغمبر ویکھو اپنی ریت، ریتوان رہیا
 سمجھائیا۔ ناتا تٹا مندر مسیت، مسجد بھیو کھئے نہ پائیا۔ لکھ چوراسی ہوئی پلِیت، پتت پاون نظر کیسے نہ آئیا۔ کایا چولی چڑھے رنگ نہ
 کھئے مجیٹھ، سادھ سنت دین دُہائیا۔ پرما تم آتم پرما تم کھئے نہ گائے گیت، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ ستگر سچا ستا دے کر پیٹھ، نیر نین
 درس کھئے نہ پائیا۔ جیو جنت کوڑا ہویا ریٹھ، امرت رس نہ کھئے بھرائیا۔ کلجگ اتم رہیا بیت، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچ سنندیسہ آپ سنائیا۔ سچ سنندیسہ شہنشاہ، سچکھنڈ نواسی آپ جنائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن بے پرواہ، بے آنت اپنی دھار وکھائیندا۔
 ہر پُرکھ نرنجن نرگن نرور وِس وٹا، اجونی ریت ڈگمگائیندا۔ ایکنکارا ناؤں نرنکارا سرب دئے پڑھا، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ آد نرنجن
 گھٹ گھٹ اندر دیپک جوت دئے جگا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان ایتھ اوتھ دو جہاناں دئے جھلا، ست ستوادی
 برہم برہمادی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ابناسی کرتا ناد اگتی دئے وجا، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں جیرج انڈاں آپ سنائیندا۔ پاربرہم پرہ لیکھا
 دئے مکا، برہم ویتا برہم نیتا نیتن نیت نیرن نیر اپنا کھیل کرائیندا۔ بھگت بھگوت کر کر ہیتا، ویکھنہارا کایا کھیتا، پنج تت اندر مندر ڈونگھی
 گندر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنندیسہ اک جنائیندا۔ سچ سنندیسہ ہر نرنکارا، دو جہاناں آپ
 جنائیا۔ گر اوتار کرے خبردارا، سویا کھئے رہن نہ پائیا۔ بھگت بھگوت دئے ہلارا، نام ہلارا اک رکھائیا۔ ستجگ تریتا دوپر کلجگ بیتیا
 وچ سنسارا، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ نیرن روون وارو وارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ پاربرہم پت پریشور
 سچکھنڈ دوارے لایا اک اکھاڑا، کوئن کوٹ گوپی کاہن ناچ نچائیا۔ در درویش منگن بن بھکھارا، وشن برہما شو کروڑ تیتیسا سُرپت راجا
 اند سیس جھکائیا۔ الکھ نرنجن بول جیکارا، جے جیکار اکو راگ الاٹیا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، کرے کرے کرنہارا، ترے گن اتیتا اپنا روپ

انوپ دھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اک اِکلا ایکنکارا، چترُبھج بھیو کھلائے اپنا گجھ، پردہ نشیں اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ پردہ نشیں پروردگار، رحمت رحیم رحمان آپ کھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن سرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ مقالے حق حق ہو پردھان، لاشریک نوجوان، نویت ایکا نام و جائیندا۔ چوڈاں طبق ہیوئے حیران، پیر پیغمبر نین شرممان، عیسیٰ موسیٰ محمد چار یار نیتر نین نہ کھئے اُٹھائیندا۔ کاغد قلم سرب کُرلان، لیکھا لیکھا نہ جائے بے پہچان، کاتب ہتھ نہ کھئے اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک جنائیندا۔ سچ سندیسہ ستگر میتا، ست ستوادی آپ جنائیا۔ ترے گن مایا تپے انگیٹھا، نو کھنڈ پرتھی رہیا تپائیا۔ کیسے نہ ملے رام سینتا، سینتا سرتی رام نہ کھئے پرنائیا۔ پڑھ پڑھ تھکے گیان گیتا، گر گیان ہتھ کیسے نہ آئیا۔ شاستر سمرت وید پُران، کرے کھیل آپ انڈیٹھا، انڈیٹھی دھار چلائییا۔ صاحب سلطان سورا سرینگ بیٹھا رہے اتیتا، ترے گن وچ کدے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنہیڑا ایکا وار جنائیا۔ سچ سنہیڑا سری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ ناؤن نرنکارا ویکھے مار دھیان، ایکنکارا ویس وٹائیندا۔ آد نرنجن نور مہان، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا لکھ چوراسی کھوج کھوجائیندا۔ ابناسی کرتا دیوے دان، اندر باہر گپت ظاہر انہو اپنی کھیل کرائیندا۔ سری بھگوان وڈ مہربان، آد جگادی دیونہارا برہم گیان، پاربرہم برہم وڈیا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوارے ساچے چڑھ، تخت نواسی شاہو شاباشی ساچے تخت سوہا پائیندا۔ ساچا تخت ایکنکار، ایکا ایک بنائیا۔ نہ کوئی دیسے چوہدار، سیوک روپ نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی گھاڑت گھڑے بن ٹھٹھیار، باڈھی روپ نہ کھئے وٹائیا۔ آد جگادی کھیل نیار، جگ کرتا آپ کرائیا۔ وشن برہما شو سیوا لائے وارو وار، کوٹن کوٹ ویس وٹائیا۔ گر اوتار بال انجانے سچ سندیسہ وچ سنسار، اکھر وکھر کرے پڑھائیا۔ چوڈاں وڈیا سن پکار، چوڈاں طبق دے ہلار، جے جیکار اپنا آپ سنائیا۔ نرگن داتا پُرکھ بدھاتا آپے وسے سب توں باہر، روپ انوپ ست سرُپ نظر کیسے نہ آئیا۔ تیئی اوتار کرن پکار، اٹھاراں بھگت کھڑے دوار، عیسیٰ موسیٰ محمد روون زارو زار، گر دس کر وچار، ایکا اکھر ملے آدھار، ادر ادر آتم پرما تم ملے وڈیائیا۔ ترے گن ناتا

توڑے وچ سنسار، پنچم جوڑے الکھ اپار، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ بے آنت سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، سو پُرکھ زرنجن
 آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم لے اوتارا، زرگن اپنا ویس وٹائیندا۔ وسنہارا دھام نیارا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیندا۔ پورب لیکھا کرے وچارا، جگ
 چوکرئی کھوج کھوجائیندا۔ چرن کول بہائے گر اوتارا، پیر پیغمبر سنگ ملائیندا۔ ساچی سکھیا دیوے ایکا وارا، اک اکلّا آپ پڑھائیندا۔
 ورن برن ذات پات پار کنارہ، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ آتم پرما تم کرے پیارا، پرم پُرکھ بھیو چُکائیندا۔ نظری آئے کرتارا، ہر کرنی آپ
 کمائیندا۔ کلجگ کریا سٹے ڈونگھی غارا، شوہ دریائے آپ رڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنڈیسہ اک
 پرگٹائیندا۔ سچ سنڈیسہ پرگٹے جگ، سری بھگوان آپ سُنائیا۔ سریشٹ سبائی ایکا مارگ جائے لگ، دو جا راہ نہ کھئے وکھائیا۔ ایکا آتم
 پرما تم وجے ند، انحد راگی راگ سُنائیا۔ پار کنارہ ہوئے حد، نو دوارے پنڈھ مکائیا۔ بھگت بھگونت گھر ساچے سد، سدا اکو نام رکھائیا۔
 لیکھا جانے رکت بوند ماس ہڈ، ناڑ بہتر کھوج کھوجائیا۔ امرت آتم پیائے ساچی مد، مدھر رس اک وکھائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ،
 گرمکھ اپنے انگ لگائیا۔ آتم پرما تم نبج دیوے سچ اند، اند اند نال ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سنڈیسہ اک
 سُنائیا۔ سچ سنڈیسہ ستجگ سنگ، ہر ستسنگی آپ سُنائیندا۔ کلجگ اتم جائے لنگھ، تھر مات رہن نہ پائیندا۔ لکھ چوراسی آتم
 پرما تم ہوئی ننگ، پردہ سپس نہ کھئے ٹکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی کھنڈ کھنڈ، ہر جو کھنڈا کھڑگ کھڑکائیندا۔ بن آتم پرما تم پرما تم آتم سادھ
 سنت ہوئے رنڈ، سیج سہنجنی نہ کھئے وڈیائیندا۔ رسنا جہوا پائن ڈنڈ، ڈورو ڈنکا اک وجائیندا۔ جیو جنت بھاگاں مند، بھے بھو نظر نہ کھئے
 رکھائیندا۔ ساچا چڑھیا نہ کھئے چند، جوت اجالا نہ کھئے وکھائیندا۔ گاگا تھکے بتی دند، اجپا جاپ نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ستجگ ساچا راہ چلائیندا۔ ستجگ راہ چلے کرتار، چار کُنٹ دئے وڈیائیا۔ چار جگ لہنا دینا
 قرضہ دئے اُتار، ستجگ تریتا دواپر کلجگ لیکھا رہے نہ رائیا۔ چار ورنان کرے پار، اٹھاراں برن پنڈھ مکائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش
 دیوے اک آدھار، ایکا مندر دئے وکھائیا۔ ایکا ایشٹ دیو وچ سنسار، ستگر پورا نظری آئیا۔ ایکا منتر بول جیکار، جے جیکار دئے
 سُنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سرب جیواں اکو نام درڑائیا۔ سرب جیاں پرہہ اکو داتا، ایکا گھر سہائیندا۔ سرب

جیاں پرہہ اکو ناتا، آتم پر ماتم میل ملائیندا۔ سرب جیاں پرہہ اکو گیاتا، اکھڑ وکھڑ نام سکھائیندا۔ سرب جیاں پرہہ اکو ساتھا، آد جگاد
 وچھڑ نہ جائیندا۔ سرب جیاں پرہہ اکو ساکا، ساک سجن ہر ہو جائیندا۔ سرب جیاں پرہہ اکو مائی باپا، پتا پوت گود بہائیندا۔ سرب جیاں
 پرہہ اکو کلپاتا، لکھ چوراسی نار ہنڈھائیندا۔ سرب جیاں پرہہ اکو پورا کرے گھاٹا، پورب جناں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کرپا کر، سرشٹ سبائی ایکا راہ چلائیندا۔ سرب جیاں پرہہ ایکا رنگ، ایکا وار وکھائیا۔ سرب جیاں پرہہ اکو مردنگ، گھر
 انحد ناد سنائیا۔ سرب جیاں پرہہ وکھائے اکو گنگ، امرت جھرنا دئے جھرائیا۔ سرب جیاں پرہہ اک ہنڈھائے سیج پلنگ، آتم پر ماتم آسن
 لائیا۔ سرب جیاں پرہہ سنائے سہاگی چھند، سوہنگ ڈھولا اکو گائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سکھیا کرے
 پڑھائیا۔ سرب جیاں اک بھگوان، بھگون اپنی دیا کھائیندا۔ سرب جیاں دیوے اک پہچان، بے پہچان اپنا پردہ لائیندا۔ سرب جیاں وکھائے
 اک مکان، مہربان چرن کول کول چرن اک وڈھائیندا۔ سرب جیاں جھلائے اک نشان، ست ستوادى ست نشانہ اک اٹھائیندا۔ سرب جیاں
 دیونہارا مان، ابھان روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، سچ سندیسہ اک سنائیندا۔
 سرب جیاں اک نرنکار، دو جا نظر کھئے نہ آئیا۔ جگ جگ نرگن سرگن لے اوتار، لکھ چوراسی جیو جنت سمجھائیا۔ ستجگ تریتا دوپر
 ویکھیا وارو وار، کلجگ اتم رہیا ہنڈھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر کر گئے پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ دوئے دوئے جوڑ منگدے گئے بن
 بھکار، پرہہ آگے جھولی ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی سرب جیاں دا سانجھا یار، ذات پات وچ کدے نہ آئیا۔ دین دنی ویکھے
 ویکھنہار، نرنکار سچا شہنشاہیا۔ عیسیٰ منگے درس دیدار، موسیٰ کہے پروردگار، محمد کہے میرا یار، یاری یاراں نال نبھائیا۔ نانک کہے میرا
 نرنکار، گوہند کہے پُرکھ اکال، پتا پوت سہج سکھدائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، جگ جگ کھیل کرے نرال، ہرجن ویکھے
 ساچے لال، لالن اپنے رنگ رنگائیا۔ نو سو چورانونے چوٹری جگ پوری کرے گھال، کیتی گھال تھائے پائیا۔ پرگٹ ہوئے دین دیال، پُرکھ
 ابناسی پھیرا پائیا۔ چرناں ہیٹھ دہائے کال مہاکال، مہابلی اپنا ناؤں دھرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ سندیسہ اک
 وڈھائیا۔ سچ سندیسہ گر اوتار، لوک مات سنایا۔ لکھ لکھ لیکھا اکھڑ وکھڑ کر تیار، کھانی بانی بانی کھانی وٹھ وٹھایا۔ چارے بانی بول

۱۰۷

۱۰۷

جیکار، پرا پسنتی مدھم بیکھری ساچی سیو کمایا۔ چارے کھانی کرے وچار، اندج جیرج اُتبھج سیتج آنت کسے نہ پایا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا لاشریک بے عیب پروردگار، حق مقامے ایکا کھیل رچایا۔ ایکنکارا ہو تیارا کرے کھیل اپر اپار، نرگن سرگن سرگن نرگن بھیو ابھید جنایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اکو اک پڑھایا۔ سچ سندیسہ پڑھنا مات، ماتر بھومی آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ ابناس، ابناسی اپنی کل ورتائیندا۔ جگ چوکرئی وینہدا رہیا کھیل تماش، گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائیندا۔ کلجگ اتم سب دی پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیندا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاش، گگن منڈل پھول پھولائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھنہارا پون سواس، پون پوناں وچ سمائیندا۔ ----- بھسمڑ اپنی دھار جنائیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے ناس، جنم مرن جنم وچ کدے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی ساکھی آپ پرگٹائیندا۔ ساچی ساکھی ساکھیات، ہر ستگر آپ سنائیا۔ جگ چوکرئی ویکھے مار جہات، بن داتا دیا کھائیا۔ اتم لیکھا ویکھے ڈونگھے کھات، کھاتہ آپے لے پھولائیا۔ کلجگ ہوئی اندھیری رات، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ جیو جنت کھئے نہ پُچھے وات، سارے بیٹھے مکھ بھوائیا۔ مایا رانی کھائے کھاج، ست سنتوکھ نہ کھئے درڑائیا۔ من منوا دہ دشا رہیا بھاج، ڈوری شبد بندھن نہ کھئے پائیا۔ ہر کا ناؤں کسے نہ آئے ہاتھ، کلجگ ساگر اپنے وچ چھپائیا۔ ساتھ چھڈ گئے تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھان نہ کھئے سہائیا۔ ویکھنہارا پُرکھ سمراتھ، سچکھنڈ ویکھے سچا ماہیا۔ کلجگ اتم نرگن روپ ست سروپ پارہیم پرہہ آیا نٹھ، نہکنکا اپنا ناؤں دھرائیا۔ اتم پر ماتم ایش جیو جگدیش ویکھے گھٹ گھٹ، گرہ گرہ اپنا پھیرا پائیا۔ جیو جنت سادھ سنت مارگ لیا من مت، گرمت نہ کھئے درڑائیا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار رکھے ہٹ، ساچا ونج نہ کھئے کرائیا۔ دئی دویت لگا پھٹ، نام پٹی نہ کھئے بندھائیا۔ دین مذہب ایلے رت، رتی رت نہ کھئے سکائیا۔ ہر کا گائے کھئے نہ جس، رسنا جہوا کوڑی صفت صلاحیا۔ زین اندھیری ہوئی مس، گر گیان شبد چند نہ کھئے چڑھائیا۔ پنڈت پاندھے رہے نس، تیرتھ تھ جمناسرستی گنگا گوداوری پھیرا پائیا۔ کوئی نہ ناتا توڑے آن باٹ، مات گرہ نہ پھند کٹائیا۔ منکا منکا مالا رہے رت، من کا منکا نہ کھئے بھوائیا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی پڑھ پڑھ رہے دس، ہردے ہر نہ کھئے وسائیا۔ پنچ وکارا کھئے نہ بائے نٹھ، ملا شیخ مسائق گرنٹھی پنٹھی چاروں کُنٹ دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیا۔ کلجگ کوڑی

۱۰۷۱

۱۰۷۱

کِریا کیتے سب وس، اپنا بندھن سکے نہ کھئے ٹڑائیا۔ مایا ممتا اندر گئے پھس، پھاسی جم نہ کھئے ہٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر دُور دُراڈے بیٹھے
 رہے ہس، وابوا بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ اسیں لوک مات ساچا مارگ آئے دس، بن ہر آنت نہ کھئے سہائیا۔ جس دا گا آئے جس، سو
 صاحب ویلے آنت پھیرا پائیا۔ سمبل نگر جائے وس، گو بند چلے اک رضائیا۔ ہرجن ساچے میلے ٹھہ ٹھہ، بن پاندھی پنڈھ مکائیا۔ ایک گھر ایک
 ور ایک ہر ایک نر اک نرائن کرے اکٹھے، ایک مندر دئے وکھائیا۔ کلجگ کھیڑا کرے بھٹھے، ترے گن اگنی ہیٹھاں ڈاھیا۔ پنج تت اُپر دیوے
 سٹ، لبو اکو وار لگائیا۔ لکھ چوراسی کایا ماٹی بھنے کچ، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ شبد اگنی مارے سٹ، کوڑی کِریا دئے کھپائیا۔ ساچا
 مارگ دیوے دس، دہ دشا آپ سمجھائیا۔ اپنا ناؤں پُرکھ سمرتھ، سمرتھ پُرکھ کھیل کرائیا۔ ستجگ چلائے ساچا رتھ، بن رتھوہی پھیرا پائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر نریشا نرگن نرنکار نرکار آپ جنائیا۔ سچ سندیسہ
 سری بھگونت، بھگون آپ جنائیا۔ کلجگ لیکھا مکے آنت، آنت کھئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہووے نر ہر ساچا کنت، کنت کنتوبل دیا
 کائیا۔ گُرمکھاں کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، اتر کدے نہ جائیا۔ شبد گیان نام ندھان ایک دیوے منیاں منت، من واسنا دئے کھپائیا۔
 گڑھ توڑے ہومیں ہنگت، ہنگ برہم اک سہائیا۔ کھئے بھیو نہ جانے پاندھا پنڈت، بے آنت سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیا۔ ساچی کرنی کرتا پُرکھ، اپنی آپ کرائیندا۔ نہ کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، چنتا روگ نہ کھئے رکھائیندا۔
 کلجگ اتم لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت لئے پرکھ، نام کسوٹی ہتھ اٹھائیندا۔ غریب نائیاں اُتے کرے ترس، دیاوان دینا ناتھ دین
 اپنے رنگ رنگائیندا۔ امرت میگھ دیوے برس، جگ جنم دی اگنی تت بھجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ
 سندیسہ اک سنائیندا۔ سچ سندیسہ سُن لے کلجگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ تیری اودھ گئی پُگ، ویلا آنت آنت وکھائیندا۔ چار کُنٹ
 نہ جانا لک، دہ دشا ونڈ نہ کھئے وکھائیندا۔ تیری میٹے ترسنا بھکھ، تیری ہوس بند کرائیندا۔ سفل کرائے دھرت مات دی ککھ، تیری صفا
 آپ اٹھائیندا۔ غریب نائیاں کٹیا تیرے اندر دُکھ، دُکھیاں دُکھ آپ گوائیندا۔ گھر گھر پئی دسے بھکھ، بھکھیاں بھکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ گر
 اوتار پیر پیغمبر ناتا گیا چھٹ، آگے سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ تیرا بھاگ گیا نکھٹ، آگے بھاگ نہ کھئے ونڈائیندا۔ لیکھا جانے گو بند سٹ،

سورپیر آپ جگائیندا۔ جڑ تیری دیوے پُٹ، بالے نیہاں ہیٹھ دباؤنندا۔ حُکم دیوے ابناسی اچت، دُھر فرمانا آپ سُنائیندا۔ پیر پیغمبران گُر اوتاران کولوں پُچھ، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ سارے بیٹھے اکو گٹھ، پھڑ باہوں آپ بہائیندا۔ پرگٹ ہو صاحب سمرتہ غریب نہانیاں اُپر گیا تٹھ، تٹھ اپنی دیا کرائیندا۔ اپنے کول وست رکھی کُچھ، کُچھ اپنے ہتھ نہ ہور رکھائیندا۔ تیرا سِمنل بوٹا اُچا لماں دیر گھ مُچ، ویلے آنت خالی ہتھ پھرائیندا۔ چار کُنٹ نظر نہ آئی سچ سچ، گُرودوار مندر مسجد مسیت شِودوالے مٹھ ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ سب نوں آپ سُنائیندا۔ سچ سندیسہ سُنو جگ میت، لکھ چوراسی ہر جنائیا۔ آپو اپنی ویکھو نیت، نیتوان نظر کھئے نہ آئیا۔ کایا دے نہ کھئے ٹھنڈی سیت، سیتل دھار نہ کھئے وہائیا۔ ستگر سچ نہ کھئے پریت، پریتی لگی جگت لوکائیا۔ آتم گائے نہ کھئے گیت، پر ماتم وجے نہ کھئے ودھائیا۔ نو سؤ چورانونے چو کڑی جگ جو سُنا رہیا دے کر بیٹھ، کلجگ اتم اپنی کروٹ لے بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک درڑائیا۔ سچ سندیسہ آکاش پرکاش، پرکاشوان آپ جنائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماش، ہر خالق خلق روپ وٹائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اداس، دو جہانان پھیرا پائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ آپ چلائی اپنی شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ اتم کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اول، ہر ستگر آپ کرائیا۔ ویکھنہارا رانی اللہ، عالمین پھیرا پائیا۔ پیر پیغمبر ہویا جھلا، ہر جھلک جھل نہ سکے رائیا۔ چو داں طبق ویکھے ڈونگھی ڈلا، نیتر نین اک کھلائیا۔ دروبی خدائے محمد پھڑے پلا، محبان بیدو بی خیر یا اللہ الابی تیرا نور رُسنائیا۔ تیری دھار اک بسِمل، بسِمل تیرے وچ سمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنیہڑا اک پُچائیا۔ سچ سنیہڑا پیغمبر پیر، پروردگار آپ پُچائیندا۔ نیتر ویکھو شرع زنجیر، شریعت ونڈ کون ونڈائیندا۔ چار یاری ہوئی دلگیر، دلبر نظر کھئے نہ آئیندا۔ داتا دانی گنی گہر، گہر گمبہر حُکم ورتائیندا۔ بدلنہارا تقدیر، تکبیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ اتم کرے کھیل بے نظیر، نظر وچ کسے نہ آئیندا۔ جودھا سور بلی بلوان ایکا پکڑے شمشیر، شمس تبریز نال اٹھائیندا۔ نیوں نیوں ویکھے شاہ حقیر، حقیر حقیراں میل ملائیندا۔ اتم کٹنہارا پیڑ، بیڑا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ نر

نریشا، پیر پیغمبر آپ سُنائیندا۔ پیر پیغمبر رکھنا یاد، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کلجگ آنت سُنے فریاد، بے پرواہ پھیرا پائیا۔ چوڈاں لوک قبرستان وچوں لئے کاڈھ، آپ اپنا میل ملائیا۔ سچ محلہ ویکھے محراب، مکہ کعبہ کھوج کھوجائیا۔ لیکھا جانے دو دو آب، عالمین نُور الایہیا۔ لہنا دینا چُکائے پُن صواب، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ پرگٹ ہووے شاہ نواب، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیا۔ چرن گھوڑے دئے رکاب، سولاں کلیاں آسن سُہائیا۔ محمد پُورا کرے خواب، امام اماماں ویس وٹائیا۔ دیونہارا سرب عذاب، اُلفت اپنی کرے وڈیائیا۔ کلجگ اتم پیر پیغمبر مُلا شیخ مسائق سارے ہوئے لاجواب، نیتز نین نہ کھئے اُٹھائیا۔ پرگٹ ہویا اک احباب، سچ رباب ستار وجائیا۔ پردہ نشیں مکھ پردہ اُٹھائے ہوئے بے نقاب، نقاب کھئے نظر نہ آئیا۔ اگلی پچھلی جگ چوکرئی صدی صدیو رکھے یاد، یادداشت اپنے ہتھ رکھائیا۔ دین اسلام اسم اعظم اک کلام، کلمہ نبی رسول معقول اک جنائیا۔ سوہنگ شبد نہ جانا بھول، مُرید مُرشد سچ سُگندھی ساچا بھول، پت ڈالی خالق خلق مخلوق آپ مہکائیا۔ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھا جانے دو جہان، نہکلنک نرائن نر بلی بلوان، شاہ پاتشاہ وڈ امام، نرگن نرگن نرگن نرکار سچا ماہیا۔

۱۰۷۲

۱۰۷۲

★ ۱۲ آسُو ۲۰۱۹ پکرمی سرون سنگھ دے نال جڑتولی ★

ہتھ ریکھ مستک بھاگ، ہر وڈبھاگی ویکھ وکھائیندا۔ نرمل دیا دیپک جوت جگے چراغ، نج نیتز لو کرائیندا۔ انحد شبد اگئی وجے ناد، دُھن انادی آتمک راگ الائیندا۔ لیکھا جانے بودھ آگادھ، اکھر وکھر نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ آد آنت جگا جگنت بھیو کھلائے سنت سادھ، ہر ستگر میل ملائیندا۔ نظری آئے اک اکلا اک اکانت، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیندا۔ نانک گوبند پُچھے وات، گرمکھ گر گر میلا میل ملائیندا۔ میٹ مٹائے تینو تاپ، جگت سنتاپ نہ کھئے رکھائیندا۔ کایا مندر اندر سچا پوجا پاٹھ، بن رسنا جہوا آپ کرائیندا۔ ایشٹ دیو گر ہر ہر آپ، ایکنکارا ست سروپ اک وکھائیندا۔ چرن کول کول چرن بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ مستک ریکھ ویکھ درس دکھائے ساکھیات، آگے بہ بہ میل ملائیندا۔ کھولنہارا بند تاک، بند کواڑی گنڈا لاپیندا۔ چوڈاں لوک وکھائے اکو ہاٹ، ستگر سچا

نہکلک ہر شبد بھنڈار بھاگ ۱۲

ہٹ چلائی۔ نانک گوہند گرسکھاں پچھے وات، واتا ورن اپنا آپ بنائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان دیونہار نجات، نج نیتر نین کھلائی۔ سریشٹ سبائی وچوں گرمکھ لبھے اپنے ساک، دو جاسجین نہ کھئے بنائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار کرے گھات، نام کھنڈا اُتے پھیرائیندا۔ ویکھ ہتھ نال رلائے راس، باران راسی مکھ شرمائیندا۔ جس ستگر وسے پاس، آس پاس اپنے کول بہائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر، لیکھا جانے پون سواس، سواس سواساں وچ سمائیندا۔ لہنا دین چکائے پرتھی آکاش، گگن گگنتر گگن منڈل کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد جگاد برہم برہماد، گرمکھاں ویکھے ساچا ہاتھ، ہتھو ہتھ لیکھا سرب مکائیندا۔ سچا ہتھ سچی راس، ہر راسی آپ بنائیا۔ جگت کریا فاش فاش، فاتحہ سب دا دئے پڑھائیا۔ آتم پرما تم پرما تم آتم داسی داس، برہم پاربرہم بن سیوک سیوکمائیا۔ اکو کم رکھیا خاص، گرمکھاں پوری خواہش کرائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریکھا ویکھ وکھائیا۔ ریکھا ویکھے ساچے نیتر، کول نین دیا کھائیندا۔ گرمکھ پھل پھلواری پھل مولے رت بسنتی چیتر، چیتن اپنی دھار چلائی۔ بھاگ لگائے کایا کھیتر، کایا مندر اندر ڈونگی کندر کھوج کھوجائیندا۔ اپنے ملن دی آپ بنائے اپنی بنتر، بدھ ناتا پُرکھ بدھاتا نرگن سرگن سرگن نرگن آتم پرما تم پرما تم آتم گر چیل چیل گر اکو گھر وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریکھا ریکھا نال ملائی۔ ریکھا نال ملے ریکھ، ریکھ سب دی رہیا بدلائیا۔ نرگن نرور نرکار اولڑا بھیس، بھيو کھئے نہ پائیا۔ نانک بن کے ماہی پھڑ کھونڈی مجھیاں پچھے رہیا کھیڈ، بن پالی سیوکمائیا۔ گوہند روپ ست سرؤپ وسنہارا ساچے دیس، لوک مات پھیرا پائیا۔ پُرکھ اکال دین دیال ویکھنہارا پچھلا لیکھ، لیکھا پچھلا رہیا جنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچ لکیر بدلنہار تقدیر، تدبیر اکو رہیا سمجھائیا۔ سچ تدبیر سچ صلاح، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ ستگر پورا ملے ملاح، پھڑ بیڑا پار کرائیندا۔ گرو گرتھ گردیو سُنائے سچ نال، ناؤں نرنکارا اک پڑھائیندا۔ پُرکھ اکال پھڑ پھڑ باہوں پار لے کڈھا، لکھ چوراسی گھمن گھیر نظر کھئے نہ آئیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان سمرتھ سر دیوے ٹھنڈی چھاں، تتی آگ آگنی آگ نہ کھئے لگائیندا۔ گرسکھ سکھ ستگر گر اپنی گود اٹھائے جوں پتر ماں، پتا پوت کھیل کرائیندا۔ صدی ستارویں وچھڑے بیسویں لے ملا، ہتھ نال ہتھ آپ ملائی۔ گوہند ملن دا رکھیا چا، گر گوہند درس دکھائیندا۔ سکھاں اندر رہیا سما، بن سکھاں

گرو نظر کتے نہ آئندا۔ نانک جوتی جوت رہیا جگا، جوتی جاتا کھیل کرائندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہتھ ریکھ مار میخ، پچھلا پورب لیکھا ویکھ، جگت وچھڑے جگ میل ملائندا۔ چالیاں وچ اکو سکھ، گڑھی چمکور رہیا سمجھائیا۔ بن نیتراں ہر جو لئے ویکھ، بن کتاں رہیا سُنائیا۔ گوہند گر بھل نہ جائے گرسکھ ہیت، نت نوت اپنا سنگ نبھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اگلا پھیر دسے بہیت، پردہ پچھلا دئے اٹھائیا۔ نیتر نیند نہ آئے اکھ، اکھ نیر نیر وہائیا۔ جس ستگر ملے پرتکھ، سو پھرے چائیں چائیا۔ آپے نالوں آپا کر کے وکھ، پرہ سچا لئے ملائیا۔ سجنان متراں دیوے دس، گوہند ملیا سچا ماہیا۔ جس لینی پت رکھ، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ گرسکھاں گاؤندا پھرے جس، صفتی صفت وڈیائیا۔ پورب جنم پوری کرے آس، اگلی آسا اپنے وچ چھپائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، مانس جنم دیوے نام سچی راس، وست اکو جھولی پائیا۔ ساچا مندر سچ مکانا، چھپر چھن نظر کھئے نہ آئیا۔ سچکھنڈ دسے سچ ٹکانا، نرگن نور نور نظری آئیا۔ گرمکھاں اندر اک ٹکانا، اکو گھر سمجھائیا۔ اٹھ پھر شبد بانا، لوآن پُریاں برہمنڈا کھنڈاں وچ پھرائیا۔ جو جن نو کھنڈ پرتھی اُتے کرے دھیانا، تس ملے جا جا چائیں چائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، محل اٹل محل ایک ایک کرے رُشنائیا۔

★ ۱۲ آسو ۲۰۱۹ بکرمی بابو سنگھ دے گرہ ڈیہلوں ضلع لدھیانہ ★

سو پُرکھ نرنجن ہر سمرتھ، سچکھنڈ ساچے ڈیرہ لائیا۔ گر اوتار کر اکھ، سارے بیٹھے سیس جھکائیا۔ پیر پیغمبر ہونے بے بس، وس چلے نہ کھئے رائیا۔ چار جگ دا حال رہے دس، پورب لیکھا رہے جنائیا۔ کلجگ آنت زین اندھیری مس، ساچا چند نظر نہ آئیا۔ ترے گن مایا اندر جیو جنت گئے پھس، پھاندی پھند نہ کھئے کٹائیا۔ لگی آگ پنج ت ت اٹھ، تین پنج کرے لڑائیا۔ نو دوارے ویکھے نٹھ نٹھ، جگت واسنا ہوئی ہلکائیا۔ ساچے مندر نہ جائے کوئی وس، دسم دواہری سنجی سیج نظری آئیا۔ پاربرہم تیرا کوئی نہ گائے جس، من مت دئے ڈبائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایک دینا ساچا ور، کلجگ بھلی سرب لوکائیا۔ پیر پیغمبر دسن حال، پرہ آگے

کھول سُنایا۔ گر اوتار وسن نال نال، میل ملایا سہج سُبھایا۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی ہوئی بے حال، پہل ہو ہو دئے دُہایا۔ ساچی
 وست نام دهن نہ سکے کھئے وکھال، خالی ہٹ رہے گر لایا۔ سادھ سنت ہوئے کنگال، نام خزانہ نہ کھئے لٹایا۔ پہل نہ دسے کیسے ڈال، سنمل
 رُکھ رہیا لہرایا۔ آتم پر ماتم کھئے نہ کرے پرتپال، سیوک سیوا روپ نہ کھئے رکھایا۔ نو کھنڈ پرتھی سب دے سر تے اتم کوکے کال، کال نگارہ
 ڈنک وجایا۔ بے آنت بے پرواہ اولڑی تیری چال، چال نرالی بھیو کھئے نہ آیا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ویکھ کھیل سریشٹ
 سبایا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کھولن بہیت، بھیو اپنا رہے جنائیا۔ نرگن بھلا سرگن بہیت، سرگن نرگن دھیان نہ کھئے لگائیا۔ کوڑی کریا رہے
 کھیڈ، چاروں کُنٹ خاک اڈائیا۔ کلجگ اگنی تپی جیٹھ، امرت میگھ نہ کھئے برسائیا۔ نو نو تپے بالو ریت، جوتی جوت سر روپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، گھر سچے سچے ماہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر رہے کوک، کوک کوک سُنائیا۔ کلجگ کریا دتا پھوک، جیو
 جنت دین دُہائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ کریا پرکاس جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ بیٹھا مُکھ چھپائیا۔ تیرا نظر نہ آئے رنگ روپ، ریکھ بھیکھ
 نہ کھئے جنائیا۔ ساچا دسے نہ کھئے نریش، رعیت سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہربان مہربان مہربان
 مہر نظر اک اٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارن نعرہ، اکو ایک متا پکایا۔ کلجگ اتم کھیل نیارا، بن ہر کھئے نہ ویکھ وکھایا۔ ستجگ تریتا
 دوپر کلجگ نو سو چورانوے چوکرئی جگ گاؤندے آئے واراں، گیت گوہند الایا۔ جیواں جنتاں سادھاں سنتاں دیندے آئے آدھارا، سچ
 سندیسہ اک سُنایا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے مہابلی اوتارا، نرگن نہکلنکا ناؤں رکھایا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں دو جہاناں پاوے سارا،
 انڈج جیرج اُتہج سینج ویکھ وکھایا۔ جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در تیرے حال سُنایا۔ پُرکھ ابناسی لے انگڑائی، کروٹ
 رہیا بدلائیا۔ سچکھنڈ ساچے وجے ودھائی، درگاہ ساچی ایکا رنگ وکھائیا۔ گر اوتار بیٹھے سرنائی، پیر پیغمبر سجدہ سپس جھکائیا۔ جوں
 بھاوے توں رہیا چلائی، تیرے بھانے سرب لوکائیا۔ کلجگ اتم ویکھ کوڑی شاہی، چاروں کُنٹ اندھیرا چھائیا۔ شاستر سمرت وید پُراں
 دین گواہی، جوتی جوت سر روپ ہر، آپ اپنی کریا کر، مہر نین اک اٹھائیا۔ پُرکھ ابناسی کھول اکھ، اکھ اکھ نال ملائیندا۔ نرگن روپ کر
 پرتکھ، پرم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ سچ سندیسہ رہیا دس، اہل بھل آپ جنائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی کھیل جنائیندا۔

کلجگ اتم دیوے متھ، لہنا دینا مات مکائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی پاوے نتھ، چاروں کٹ آپ بھوائیندا۔ لیکھا جانے تیرتھ اٹھسٹھ، گنگا
 گوداوری جمن سُرستی کھوج کھوجائیندا۔ بھول بھولائے مندر مسجد مٹھ، شودوالے پردہ لاپندا۔ ساچا مارگ دیوے دس، دہ دشا کھوج
 کھوجائیندا۔ دو جہاناں پنڈھ مکائے نس نس، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران پوری کرے آس، نراسا کھتے رہن نہ پائیندا۔
 منڈل منڈپ پاواں راس، لوآں پُریاں گوپی کاپن نچائیندا۔ اپنا ناؤں رکھ پُکھ ابناس، ابناسی کھیل آپ کرائیندا۔ جن بھگتاں بن بن داسی
 داس، سیوک سیوا روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ گر اوتار، سو
 پُکھ زرنجن آپ جنائیا۔ ہر پُکھ زرنجن ہو تیار، ترے گن اتنا رہیا سمجھائیا۔ ایکنکارا کھیل کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھے چائیں چائیا۔
 آد زرنجن نورُ اجیار، لکھ چوراسی کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا سانجھا یار، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ سری بھگوان دئے ہلار، وشن برہما شو
 لئے جگائیا۔ پاربرہم بھيو نیار، بھيو ابھیدا آپ کھلائیآ۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارا کھول کواڑ، تھر گھر اپنا کُنڈا لاپیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ رہیا سُنائیا۔ سچ سندیسہ پیغمبر پیر، پاربرہم پرہ آپ جنائیندا۔ آد جگاد دستگیر، دست بدست
 کھیل کرائیندا۔ مقالے حق وسے اخیر، آخر اپنا حُکم ورتائیندا۔ بے عیب پروردگار گتی گپیر، گھر گمبھیر ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے شرع
 زنجیر، شریعت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بدلنہارا تقدیر نقصیر، تدبیر اپنی آپ جنائیندا۔ چوداں طبقان کٹنہارا بھیر، جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ آپ سُنائیندا۔ پیر پیغمبر کھولے کت، بن کتاں آپ جنائیا۔ پروردگار کہنا لینا من، بے پرواہ رہیا سمجھائیا۔
 گیت سہاگی گاؤنا چھن، کلمہ نبی رسول پڑھائیا۔ کرے کھیل سری بھگون، بھگون اپنا رنگ رنگائیا۔ کر پرکاس بن سورج چن، نرگن
 جوت کرے رُشنائیا۔ کلجگ اتم دیونہارا ڈن، اپنا ڈنکا رہیا وجائیا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر کھتے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنہڑا رہیا الایا۔ سچ سنہڑا پیر پیغمبر میت، مِت پیرا آپ جنائیندا۔ ناتا تٹا مندر مسیت، مسلہ اکو اک
 پڑھائیندا۔ اتم پر ماتم گاؤنا گیت، گیت گو بند آپ جنائیندا۔ اُمت اُمتی پرکھے نیت، نیتوان پھیرا پائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیت، اوچ نیچ
 ویکھ وکھائیندا۔ جو سٹا رہیا دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ سچکھنڈ بواسی بیٹھلو بیٹھ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، ساچا حُکم آپ جنائیندا۔ ساچا حُکم ہر ہر، گر گر کرتا آپ جنائیا۔ لیکھا جانے لیکھا دُھر دُھر، دُھردرگاہی سچا ماہیا۔ آد
 جُگادی نرگن سرگن جُڑ جُڑ، سرگن نرگن دئے وڈیائیا۔ جُگا جُگنتر لیکھا ویکھے در در گھر گھر بھڑ بھڑ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی
 کِریا کر، سچ سنڈیسہ اک دِرڑائیا۔ سچ سنڈیسہ گر اوتار، سِری بھگوان ایکا ایک جنائیندا۔ نیتر کھولو کرو دھیان، دھیان دھیان وچ
 ملائیندا۔ جودھا سُر بلی بلوان، بل اکو اک پرگنائیندا۔ نہ کوئی چلہ تیر کمان، شستر بستر نہ کھئے رکھائیندا۔ حُکمے اندر کھیل مہان، دُھر
 فرمانا حُکم سُنائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، جُگ چوگری پندھ مُکائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنڈیسہ اک
 سمجھائیندا۔ سچ سنڈیسہ سُن لو جگ، جگ جیون داتا آپ جنائیا۔ اتم کرے کلجگ حد، حدود کھئے رہن نہ پائیا۔ پیر پیغمبراں اکو وار
 کرائے جج، مگہ کعبہ اک درسائیا۔ گر اوتاراں لئے سد، چار ورن نیتر نین درسائیا۔ کھتری براہمن شودر ویش رہے بھج، ذات پات کری
 لڑائیا۔ بن ہر نامے ویکھو خالی ہڈ، کایا بُت دئے دہائیا۔ کوڑا رس کوڑی مد، کلجگ کوڑا رس چکھائیا۔ اتم پرما تم کھئے نہ کرے لڈ، برہم
 پاربرہم نہ کھئے سائیا۔ کھئے رُپ نہ دسے وشو جد، ایکا پُرکھ نہ کھئے منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب دا لیکھا دئے
 وکھائیا۔ گر اوتار ویکھو لیکھا، پیر پیغمبر آپ جنائیندا۔ کلجگ اتم کوڑ بھلیکھا، ہر جو نظر کسے نہ آئیندا۔ بھرے بھلے اولیئے پیر شیخا،
 پنڈت پاندھا بھيو کھئے نہ پائیندا۔ دوس زین پڑھن کتیا، اتم پرما تم پردہ کھئے نہ لاپندا۔ دین مذہب لیا ٹھیکہ، ٹھوکر نام نہ کھئے لگائیندا۔
 پروردگار حق حقیقت دیوے اکو ہوکا، اُچی کوک کوک سُنائیندا۔ نرمل نور جوت پرکاس پُرکھ ابناسی اکو جوتا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔
 وسنہار سچکھنڈ دوار ساچے کوٹا، قلعے بنک نہ کھئے وڈیائیندا۔ کلجگ اتم کسے نہ دیوے دھوکھا، ساکھیات ست سرُپ نرگن اپنا ویس
 وٹائیندا۔ ستجگ مارگ لائے سوکھا، چار ورن ایکا گھر بہائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں حاضر حضرت وکھائے موقع، نیتر نین نین
 درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سنڈیسہ اک وکھائیندا۔ سچ سنڈیسہ دیوے دیون
 جوگ، جوگ جُگت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، چوڈاں طبق رہیا بلائیا۔ لکھ چوڑاسی آلیوں ڈگی بوٹ، کلجگ آنت
 نہ کھئے اٹھائیا۔ نرمل نور نظر نہ آئے جوت، جوتی جاتا بھلا سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔

ے پرواہ کھیل کراؤنا، ہر کرتا آپ جنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نال رلاؤنا، سکلا سنگ آپ رکھائیندا۔ کوڑی کریا ڈیرہ ڈھاؤنا، ڈہاہ
 ڈہاہ خوشی منائیندا۔ راجا رانا تختوں لاہنا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیندا۔ راؤ رنکاں ایک دھام بہاؤنا، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیندا۔ اکھر وکھر نام
 ندھانا اک پڑھاؤنا، آتم پر ماتم ڈھولا گائیندا۔ نجاندنج گھر درساؤنا، نج محل اپنا بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر،
 کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ انت ویکھے سری بھگوان، بھگوان اپنی دیا کھائیا۔ پرگٹ ہووے نوجوان، نو
 کھنڈ نٹیا ویکھ وکھائیا۔ بھگت بھگوت کرے پروان، بھاگ اپنالے ونڈائیا۔ ساچے سنتاں دیوے دان، ست ستوادی جھولی پائیا۔ گرمکھاں
 گر گر اک گیان، بودھ اکادھ کرے پڑھائیا۔ گرسکھ ویکھے بال انجان، پھڑ باہوں گود اٹھائیا۔ کلجگ میٹے جیو شیطان، شرع نال شرع
 ٹکرائیا۔ ناتا تے زمیں اسمان، زور جبر نہ کھئے جنائیا۔ سچ سندیسہ اکو دیوے ڈھر فرمان، ڈھر دی بانی بان لگائیا۔ تئی اوتار کرن دھیان،
 بھگت اٹھاراں سیس جھکائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد چار یار ہیوے حیران، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ نانک گوہند خوشی منان،
 پرہہ ملیا سچا ماہیا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، زرگن اپنا روپ وٹائیا۔ نہکلنک بلی بلوان، بل اپنالے دھرائیا۔ مات پت نہ کھئے نشان، بہین
 بھائی نہ کھئے اکھوائیا۔ تیر چلہ نہ کھئے کمان، کھنڈا کھڑگ نہ کھئے کھڑکائیا۔ سچکھنڈ دوار لوک مات کرے پردھان، سچ پردھانگی اک کھائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن اپنا حکم ورتائیا۔ زرگن ہر کھیل اولّا، ایک ایک کرائیندا۔ دو
 جہان پھڑائے پلا، دروہی خدائے اک وکھائیندا۔ کلجگ اتم پئے ترہلا، سرشٹ سبائی آپ کھپائیندا۔ سچ سندیسہ اکو گھلا، زرگن سرگن
 آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا چکائے رانی اللہ، عالمین ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اٹل حکم اک منائیندا۔ کوڑی کریا سٹے ڈونگھی
 ڈلا، بہو ساگر آپ رڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک پرگٹائیندا۔ سچ
 سندیسہ دیوے آپ، اپنڑا حکم آپ جنائیا۔ کلجگ میٹے کوڑا پاپ، پاپی روپ نہ کھئے وکھائیا۔ سرشٹ سبائی دیوے ساچا جاپ، اکھشر
 بن اکھشر آپ پڑھائیا۔ آتم پر ماتم اکو پاٹھ، ایشٹ دیو اکو نظری آتیا۔ چتر بھج لیکھا جانے کھیل تماش، آد شکت نور رشنائیا۔ سو پُرکھ
 نرنجن گھٹ گھٹ کرے واس، نواسا اکو دھام بنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھیو آپ

گھلایا۔ ساچا بھیو کھولے بھگونت، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن آد آنت، نرگن اپنا رنگ وکھائیندا۔ ایکنکارا کھیلے کھیل نار
 کنت، سیج سہنجنی آپ سہائیندا۔ آد نرنجن مہا اگنت، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا آپے جانے اپنا منت، ناؤں نرنکارا آپ
 دھرائیندا۔ سری بھگوان لیکھا جانے آد آنت، مدھ اپنی کھیل رچائیندا۔ پاربرہم برہم بنائے بنت، لکھ چوراسی ونڈ وندائیندا۔ لکھ
 چوراسی پنج تت ناتا جڑے سری بھگونت، آتم پر ماتم رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، سنت ساچن آپ اٹھائیندا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔ اپنا کھیل دئے وکھال، کلجگ اتم ویس وٹائیا۔ آد جگادی اک دلال، گر شبدی
 ناؤں دھرائیا۔ گرمکھ گرسکھ ویکھے ساچے لال، لال دُلا رے لے جگائیا۔ لیکھا جانے کال مہاکال، مہاکال ہونے سہائیا۔ توڑنہارا جگت
 جنجال، جیون جگت دئے جنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت سری بھگونت چرن کول رہیا بہال، گھر ساچا اک وکھائیا۔ سچکھنڈ
 ویکھو سچی دھرمسال، جس گھر دین مذہب ذات پات کھئے نظر نہ آئیا۔ جگ چوکری جگت مشقت آئے گھال، پُرکھ ابناسی سیوا لائیا۔
 اتم پُچھے مُریدان حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا وڈ وڈیائیا۔
 نرگن داتا گھر گمبھیر، بے آنت کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر آپ اٹھائیندا۔ صدی چودھویں ہونے دلگیر، دلبر
 اپنا راہ جنائیندا۔ سب دے گلوں لاپے شرع زنجیر، شریعت ونڈ نہ کھئے وکھائیندا۔ نرگن نام ہتھ پکڑی شمشیر، تکھی دھار آپ جنائیندا۔
 پرہ چرن دوارے کڈھو اک لکیر، پچھلا لیکھا آپ مکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا حکم آپ جنائیندا۔ پیر
 پیغمبر گئے من، پرہ آگے سیس جھکائیا۔ تیرے حکمے اندر ہنڈایا تن، پنج تت قلبوت سہائیا۔ تیرا بہانا آئے من، جگت سندیسہ کر پڑھائیا۔
 کوڑی کایا ٹھیکر دتا بہن، نشانہ نظر کھئے نہ آئیا۔ تیرا کلمہ تیرا ناؤں کائنات چڑھا کے آئے چن، چن چن نال ملائیا۔ تیری مہا کہہ کے آئے دھن
 دھن، دھن تیری وڈیائیا۔ کلجگ جیو بھیو پا نہ سکے نیرا اٹھ، بھرے بھلی خلق خدائیا۔ جوں بھاوے توں بیڑا ہتھ، در تیرے اکو منگ
 منگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیا۔ تیرا حکم ہویا قبول، نہ کوئی میٹے میٹ
 مٹائیا۔ تیرے بردے بنے رسول، خدمتگار سیو کھائیا۔ کلجگ آنت نہ جانا بھول، پروردگار تیری سرنائیا۔ تیرا منیئے سچ اصول، اصلیت

دے بُجھائیا۔ تُوں آد جُگادی اِک مَحْبُوب، تیری مُحَبَّت وڈ وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچا
 حُکم رہیا سمجھائیا۔ ساچا حُکم دے سنَدیسہ، سَت سَتوادی آپ جنائیندا۔ پُرکھ اکال نر نریشا، پروردگار حُکم جنائیندا۔ پُورب لیکھا چھڈو
 پیشہ، پیشوا رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ کلجگ اتم میٹنہارا ریکھا، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیندا۔ چوڈاں طبق ویکھے دیسا، دیس دستر کھوج
 کھوجائیندا۔ لیکھا جانے کھلڑے کیسا، مُونڈ مُندائے بھیو چُکائیندا۔ چار جگ دا پُورب رکھے چیتا، نو سؤ چوڑانوی چوکڑی ونڈ وٹائیندا۔
 نانک گوہند کرے ہیتا، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ رَوَداس چمارا ساڈھے تِن ہتھ ونڈ کے گیا وینتا، لکھ چوڑاسی ونڈ وٹائیندا۔ گوہند بالے
 چاڑھ کے گیا بھیٹا، کلجگ تیری جڑ اُکھڑائیندا۔ پُرکھ ابناسی اتم بے کھیوٹ کھیٹا، نرگن بیڑا اپنے کندھ اُٹھائیندا۔ ویس وٹائے پتا پوت پُت
 بیٹا، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے جنائیندا۔ سَت دُلارا بھیئے ساچا پنچم جیٹھا، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنہڑا اِک
 گھلائیندا۔ سچ سنہڑا دیوے گھل، ہر جو ایکا حُکم جنائیا۔ آد جُگاد کردا رہیا ول چھل، اچھل چھل اپنی کھیل وکھائیا۔ وسدا رہیا اچے
 ٹلے پرل، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ جوتی شبدی نرگن نرگن گیا رل، سرگن رُوپ نہ کھئے وکھائیا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، سچکھنڈ دوارے
 آسن لائیا۔ پاوے سار لکھ چوڑاسی ڈُونگھی ڈل، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے جل تھل، مہیٹل اپنا رنگ وکھائیا۔ کرے پرکاس
 گھڑی گھڑی پل پل، تھت وار ونڈ نہ کھئے وٹائیا۔ آد جُگاد رہے اٹل، اٹل پدوی اِک سمجھائیا۔ کلجگ آنت اندھیرا دُئی دویتی میٹے نہ کھئے
 سل، پٹی نام نہ کھئے بندھائیا۔ امرت آتم دے نہ کھئے پھل، وکھ رُوپ سرب وٹائیا۔ چوٹی پربت اچے ٹلے گئے حل، دھرنی ہوؤلا بہار نہ کھئے
 کرائیا۔ صوفی لُہا لُہا تھکے کھل، خالق خوش نہ کیسے کرائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پُرکھ ابناسی اِک سنَدیسہ دیوے گھل، سَت سَتوادی آپ
 جنائیا۔ کلجگ ویکھو وڈی جھل، راہ کھہڑا نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچ سنَدیسہ اِک وکھائیا۔ سچ
 سنَدیسہ دیونہارا، اِکو اِک جنائیندا۔ نیتر نین سرب اگھاڑا، اکھ اکھ نال بدلاییندا۔ ویکھنہارا جنگل جوہ اُجاڑ پھاڑا، سُمند ساگر ڈُونگھی
 گندر پھول پھولائیندا۔ لیکھا جانے بہتر ناڑا، اپ تیج وائے پرتھی آکاش کھوج کھوجائیندا۔ بھیو چُکائے امرت آتم ٹھنڈا ٹھارا، نجھر جھرنا آپ
 جھرائیندا۔ اناد انادی بول جیکارا، شبد اگتی راگ سُنائیندا۔ دیا باقی کلاپاتی کر اُجیارا، بند تاکی آپ گھلائیندا۔ ساچی سیجا سوہے

بنک دوارا، سیج سہنجی اک وڈیائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لیکھا ہتھو ہتھ چُکائیندا۔ لیکھا ہتھو ہتھ جائے چُک، سو پُرکھ نرنجن آپ چُکائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن سچکھنڈ نواسی شیر گیا بُک، دو جہاناں بھبک لگائیا۔ پاربرہم پرہ بھانا جائے نہ رُک، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ کلجگ بوٹا جائے سُک، ہریا سِنچ نہ کھئے کرائیا۔ ستجگ دھرت مات دی رکھے ککھ، آپے بنے پتا مائیا۔ غریب نانیاں میٹے دُکھ، دُکھیاں درد لئے ونڈائیا۔ گُرمکھاں دیوے اکو سُکھ، اتم پرماٹم جوڑ جُڑائیا۔ جنم جنم دی کئے بھکھ، ترسنا پیاس دئے مٹائیا۔ سنت سہیلے گودی چُک، سچ ہلارا دئے لگائیا۔ آون جاون پینڈا جائے مُک، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ دین دِیال ٹھاکر سوامی ستگر پورا جائے تھ، بھگت بھگوان لئے اٹھائیا۔ امرت ندھان پیائے اکو گھٹ، امیوں رس اپنا آپ چوائیا۔ کرے پرکاس نرمل جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ اک وکھائے ساچا کوٹ، جس گھر وسے بے پروا ہیا۔ بھگت بھگوان اکو اوٹ، دو جی اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ اک دو جے دے درشن رہے لوچ، لوچا اپنی آپے پور کرائیا۔ پاربرہم کیسے نہ آوے سوچ، سوچ سوچ تھکی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گُر اوتار پیر پیغمبر نرگن نرگن لئے پھڑ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر دیوے سدّا، صدا اکو اک لگائیا۔ سارے دین مذہب ذات پات پار کرو حدّا، ہومے کھئے رہن نہ پائیا۔ سچ نشانہ سِری بھگوان اکو گڈّا، دو جہاناں دئے وکھائیا۔ نام نگارہ اکو وجّا، اکو نوبت رہیا سُنائیا۔ ساچے تخت اکو سجا، شاہ پاتشاہ سچّا شہنشاہیا۔ کوڑ کُڑیا راہ ویکھو بھجّا، راہ کھپڑا نظر کھئے نہ آئیا۔ خالی دسن کوڑے ہڈّا، کوڑی کِریا بیٹھی مُکھ چُھپائیا۔ من منوا ہویے نہ وڈّا، گُڑھ ہنکاری دئے تڑائیا۔ گُرسکھ ویکھے بالا نڈھا، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیا۔ بھاگ لگائے ساچی جدّا، جدّا اکو اک سہائیا۔ بھگت بھگوان اک دو جے دے پیار اندر بھجّا، پلا کھئے نہ سکے چُھڈائیا۔ بھگتاں اندر سِری بھگوان سجا، سِری بھگوان دوارے بھگت بیٹھا آسن لائیا۔ دوہاں نوں اکو جہی لجا، بے شرمی روپ نہ کھئے وٹائیا۔ کلجگ اتم پاربرہم سنت سہیلے پردہ کجا، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیا۔ کلجگ نو کھنڈ پرتھمی ستّ دیپ چار کُنٹ دہ دشا اک اکلّا پھرے بھجّا، ساتھی نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نہکنک نرائن نر، سچ سندیسہ کلجگ اتم اتم رہیا جنائیا۔ اتم جنائے آپ بھگوان، بھگوان اپنی

دیا کھائیندا۔ میٹنہارا کوڑ نشان، کوڑی کریا ویکھ وکھائیندا۔ ست ستوادی دیوے دان، ست ست ایکا وست ورتائیندا۔ جگ جگ لیکھ چکائے آن، لیکھا سب دا آپ مکھائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن مہربان، ہر پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ ایکنکارا دیوے اک گیان، آد نرنجن گر سمجھائیندا۔ ابناسی کرتا کر پروان، ست پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ سری بھگوان دئے گیان، گوجھ گیان آپ سمجھائیندا۔ پاربرہم پرہ بنائے سچ ودھان، ساچی دھارا آپ چلائیندا۔ برہم لیکھا ویکھے آن، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، آد انت سری بھگونت لیکھا جانے جگا جگنت، نام منت منتر نام آپ درڑائیندا۔

جس دے پلے پیا نہیں ککھ، تس مارگ دئے سمجھائیا۔ سادھ سنگت چرنی جائے ڈھٹھ، من ہنگتا دئے مٹائیا۔ بیج بیجے ساچے وت، پت ڈالی آپ مہکائیا۔ اندر دیوے برہم مت، من مت رہے نہ رائیا۔ ہردے اندر ہر جو وس، گیان گوجھ دئے سمجھائیا۔ کر پرکاس کوٹن رو سس، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ پنچ وکارا جائے ڈھٹھ، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار رہن نہ پائیا۔ اندر وڑ کے اُلٹی گیڑے لٹھ، گیڑا اپنا آپ دوائیا۔ کر کریا مارگ دیوے دس، بن پڑھیا گیان سمجھائیا۔ موہ ممتا اندر جو رہے پھس، گر کا شبد سُنن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آتم پرما تم پرما تم آتم اکو پلا بھرائیا۔ آتم پرما تم پلو دیوے بھر، خالی نظر کھئے نہ آئیندا۔ گر مکھ سجن لے بھڑ، پورب لیکھا آپ چکھائیندا۔ اکھڑ وکھڑ جو جن لے پڑھ، چوڈاں ودیا مان مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، ککھوں لکھ لکھوں ککھ آپ کرائیندا۔ نیویں پدوی پھرے جگ، لکھ چوراسی رہی گر لائیا۔ ستگر وسے اُپر شاہ رگ، گھر ساچے ڈیرہ لائیا۔ گرسکھاں دسے آچار چچ، مارگ اکو اک وکھائیا۔ نو دوارے پار حد، سرت شبد کرے گر مائیا۔ ناد انادی جائے وج، انحد راگی راگ سنائیا۔ بھانڈا بھرم بھو جائے بھج، سمجھ سمجھ نال ملائیا۔ گرسکھ گر گر دوویں ساچے دھام بے سچ، ماٹی خاک نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اُچی نیویں پدوی آتم پرما تم پرما تم آتم اکو گھر وکھائیا۔ سنگت اندر ہر کا واسا، بن سنگت ہر جو کم کیسے نہ آئیا۔ سنگت اُتے گر بھرواسا، بن گر سنگت نہ کھئے بنائیا۔ بن سنگت گرو رہے نراسا، گر گر کہہ کہہ صفت نہ

کھئے صلاحیا۔ دوہاں اندر کھیل کرے پُرکھ ابناسا، نِرگن سرگن سرگن نِرگن وِس وٹائیا۔ آد آنت پُرکھ اکال اِکو گُرُو جُگ جُگ ویکھے تماشا،
 بھتے گُرُو کَم کیسے نہ آئیا۔ نانک گوہند دس جوتی پائی ساچی راسا، منڈل منڈپ اک سہائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد
 جُگاد جُگا جُگنتر، ہر سنگت بنائے ساچی بنتر، نام جنائے اِکو منتر، لیکھا جانے کگن گگنتر، سرب جیاں گھٹ جانے آنتر، بن آنتر
 ستگر رُوپ نہ کھئے اکھوائیا۔ سنگت وڈی گُر وڈیائے، بن گُر سنگت کہن کھئے نہ پائیا۔ نام رنگت گُر چڑھائے، بن گُر رنگ نہ کھئے وکھائیا۔
 نام مردنگا گُر وجائے، بن گُر انحد راگ نہ کھئے سُنائیا۔ سنگت سنگ گُر بنائے، بن گُر سنگی نظر کھئے نہ آئیا۔ ہر سنگت ستگر چند
 چڑھائے، جگت اندھیرا دئے مٹائیا۔ آد جُگادی لکھیا لیکھا نہ کوئی کھنڈت کرائے، اکھنڈ اِکو رُوپ رگھرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی
 کِرپا کر، سدا سدا سد سنگت ربیا وڈیائیا۔ ستگر رُوپ بھن بھن، آد جُگاد کرائیندا۔ گُر مگھ وِرا جانے سچا چنھ، جس اپنا نِرگن چنھ
 چکر وکھائیندا۔ کوئن کوٹ رُوپ وٹائے گن گن، دھرو پربلا د کون رُوپ دھرائیندا۔ پُرکھ اکال وِس وٹائے چن چن، چن بھنگر اپنا کھیل
 جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچا رُوپ اک سمجھائیندا۔ گُر کا رُوپ آد جُگاد اک، نِرگن
 نور رُشنائیا۔ باہروں پنج تت چولا ربیا دس، ہڈ ماس نارٹی رت نہ کھئے وڈیائیا۔ آنتر آتما درشن پایا جس، باہر ویکھن کھئے نہ جائیا۔ جگت
 لباس کلجگ ونڈیا حص، حصہ شہنشاہی سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، آد جُگاد گردیو اِکو رنگ وکھائیا۔ نو کھنڈ
 پرتھی دسے طوفان، کلجگ تحفہ آنت لیائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی حیران، ہر کا بھیو نہ جانے کھئے رائیا۔ گُر کا بھلے شبد نشان، اشٹ دیو
 نہ کھئے منائیا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ بیٹھے بے ایمان، بیوہ رُوپ وٹائیا۔ دھیاں بھیناں تگن نین اٹھان، وبھچار رہے کھائیا۔ پوجا بھیٹا
 سارے کھان، کھا کھا خوشی منائیا۔ ساچا ڈھولا کھئے نہ گان، کوڑی رسنا ہوئی ہلکائیا۔ پُرکھ ابناسی ویکھنہارا مار دھیان، سچکھنڈ نواسی
 بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچی کِرپا ربیا جنائیا۔ ساچی کِرپا کوڑی کُڑیا، کلجگ آنت دھندے
 لایا۔ کوئی نہ دسے متر یار، یاری یار نہ کھئے نبھایا۔ ماں پتر کرے پیار، بھین بھیا سنگ رکھایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار وبھچار، ہر جو
 کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ وید ویاسا لکھ کے گیا لکھار، کلجگ اتم بھیو چُکایا۔ عیسیٰ منگدا گیا بن بھکھار، پروردگار آگے جھولی ڈابیا۔ محمد

دوئے جوڑ کرے پُکار، میرا امام ہوئے سہایا۔ چوڈاں صدیاں میری دھار، چوڈاں طبق طبق وڈیایا۔ نانک نرگن بول کے گیا للکار، اُچی کوک کوک سُنايا۔ مہابلی آوے اوتار، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھایا۔ گوہند کہے پُرکھ اکال، سمبل اپنا ڈیرہ لایا۔ کلجگ اتم ویکھے آن، پارہہم بے پرواہیا۔ ویہ سو اُنی پکرمی سرشٹ سبائی ہوئی بے حال، بہل ہو ہو دئے ڈہایا۔ ویہ سو ویہ پکرمی پندراں کتک سب دا سُنے حال، شاہ پاتشاہ اپنا پھیرا پایا۔ ویہ سو ویہ ساچا مارگ سب توں دئے وکھال، دُکھیاں دُکھ دردیاں درد لئے ونڈایا۔ اندر باہر گیت ظاہر اتم پرما تم چلے نال نال، جگت وچھوڑا پندھ مُکایا۔ دو سال گھالنا لو گھال، پچھلی کیتی گھال آکے لیکھ لئے لگایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، پھیر اپنا حل کرے سوال، سوال سب دے پور کرایا۔ جس جن لائے سدھے راہ، مارگ اپنا دئے وکھائیا۔ نرگن سرگن بنے ملاح، بیڑا بھوری پار کرائیا۔ اپنی ہتھیں پکڑے بانہ، آؤندا جاندا دِس نہ آئیا۔ سوچھ سروپی درس دئے دِکھا، بن نیتر نین کر رُشنائیا۔ اپنا پردہ دئے چُکا، مُکھ نقاب نہ کھئے ٹِکائیا۔ ہوئی ہوئی سب توں رہیا سمجھا، اکھڑ اکھڑ کر پڑھائیا۔ ویہ سو اُنی پکرمی سچا مارگ نو کھنڈ پرتھمی دئے وکھا، بہرم بھلیکھا کھئے رہے نہ رائیا۔ گرسکھ گرسکھ گر گر روپ نظری جائے آ، نظر نظر نال ملائیا۔ فرضی اپنا فرض پورا دئے کرا، ہندی اُردو فارسی گرمکھی لپی ٹپی اکو اک جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، مارگ دھندا ویکھے چائیں چائیا۔

☆ ۱۳ آسو ۲۰۱۹ پکرمی پرکاس سنگھ دے گرہ چیمہ کلاں ☆

ستجگ تیرا ساچا سنگ، سو پُرکھ نرنجن آپ نیہائیا۔ دو جہان وجائے مردنگ، ناؤں نرنکارا ہتھ اٹھائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے لنگھ، پُری لوء پھول پھولائیا۔ کلجگ کوڑی کِریا ڈھاپے کندھ، جوٹھ جھوٹھ دئے کھپائیا۔ لکھ چوراسی سُنائے اکو چھند، اتم پرما تم کرے پڑھائیا۔ گرمکھاں توڑے خانہ بند، لکھ چوراسی بند کٹائیا۔ سیوا لائے بتی دند، رسنا جہوا نام دھیائیا۔ کوئی نہ دِسے نیتر اندھ، گیان نیتر دئے کھلائییا۔ جوت نرنجن چاڑھے چند، گھر گھر کرے رُشنائیا۔ امرت اتم پاوے ٹھنڈ، نِجھر جھرنا دئے جھرائیا۔ کرے کھیل سورا سرہنگ،

شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ بہگت بہگونت اک اند، اند منگل ایکا گائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیوے وست
 بے پرواہیا۔ ستجگ تیری پوری کرے منگ، ہر پُرکھ نرنجن دیا کھائیندا۔ گھر گھر اندر سیج پلنگ، آتم سیجا ویکھ وکھائیندا۔ شبدی
 ناد وجے اند، نادی ناد آپ سنائیندا۔ نو دوارے پار حد، گھر دسویں کھیل کھائیندا۔ گُرْمکھ اُچائے ساچی جد، وشو اپنی دھار
 جنائیندا۔ برہم پاربرہم لڈائے لڈ، ایش جیو سنگ رکھائیندا۔ مایا ممتا وچوں کڈھ، ساچا مارگ آپے لائیندا۔ ست ستوادی مارگ دس،
 برہم برہمادی پردہ لاپندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیرا سنگ رکھائیندا۔ ستجگ تیرا میتا پُرکھ سمرتھ،
 سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ نرگن سرگن چلائے رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ بودھ اکادھ مہا گائے اکتھ، کتھنی کتھ نہ سکے رائیا۔ کوڑی
 کرپا کرے بھٹھ، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔ نانا توڑے من مت، گُرم ت کرے پڑھائیا۔ نام بیجے ساچے وت، لکھ چوراسی آنتر ہل چلائی۔
 آتم پرما تم جائے رچ، جوتی جوت جوت جگائیا۔ کھیل کرائے اکو سچ، سچ سچ کرے پڑھائیا۔ من منوآ دہ دشا نہ جائے نچ، نو دوارے واسنا
 دئے کڈھائیا۔ بھاگ لگائے کایا ماٹی کچ، کچی گگریا کنچن روپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستجگ تیرا راہ
 چلائی۔ ستجگ تیرا چلے راہ، ہر رہبر آپ چلائی۔ لکھ چوراسی دئے صلاح، سرشٹ سبائی آپ جنائیندا۔ ناؤں نرنکارا اک سمجھا، نر
 نرنکارا پردہ لاپندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ایکا گھر دئے بہا، ذات پات نہ کھئے رکھائیندا۔ راؤ رنگ راج رجان شاہ سلطان ایکا حکم دئے
 سنا، دھر فرمانا آپ جنائیندا۔ آتم پرما تم پرما تم میلا دئے ملا، گر چیل رنگ رنگائیندا۔ سجن سہیلا بے پرواہ، شہنشاہ اپنا کھیل
 کرائیندا۔ ست ستوادی دھارا دئے چلا، ست است روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ سادھ سنت سری بہگونت گُرْمکھ سجن لے اٹھا، گر گر اپنی
 بوجھ بوجھائیندا۔ گرسکھ ساچے دھندے لا، ساچا راہ اک وکھائیندا۔ مورتھ مورتھ پاپی گندے دئے کھپا، کلجگ اتم ڈیرہ ڈھاپندا۔
 بھیکھ پکھنڈا دئے مٹا، نام کھنڈا ہتھ چمکائیندا۔ دو جہاناں کنڈھا ویکھ آ، کھیوٹ کھیٹا روپ وٹائیندا۔ وربھنڈی لیکھا جانے تھائوں تھان،
 برہمنڈی کھوج کھوجائیندا۔ وشن برہما شو لیکھا دئے چکا، لیکھا سب دا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر، جوتی جوت لے ملا،
 جوتی جوت جوت سہائیندا۔ قلعے کوٹ اچے پربت ویکھے تھائوں تھان، تھان تھنتر کھوج کھوجائیندا۔ حق حقیقت کرے نیاں، لاشریک دیا

کھائیندا۔ مُلا شیخ مسائق پیر دستگیر دئے مُکا، دست اپنا سرب ملائیندا۔ شاہ حقیر لئے اُٹھا، بے نظیر دیا کھائیندا۔ ساچی الفی ایکا دئے
 وکھا، گل مالا تسبیح نہ کھئے لٹکائیندا۔ دو حرفی حرف دئے پڑھا، عارف نظر کھئے نہ آئیندا۔ آد شکتی لہنا دینا دئے چُکا، چترُہج اپنا حُکم
 ورتائیندا۔ شبد سُت جودھا سورپیر لئے اُٹھا، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ دو جہاناں پکڑے بانہ، نرگن سرگن بندھن پائیندا۔ کرے کھیل سِری
 بھگون، بھگون اپنی دیا کھائیندا۔ سچ نشانہ دئے جھلا، ست ستوادی اپنے ہتھ اُٹھائیندا۔ بھگت بھگوت برہم گیان دئے درڑا، برہم ودیا
 سرب پڑھائیندا۔ تیر نشانہ اکو دئے لگا، انیالا آپ چلائیندا۔ نام کھنڈا دئے چمکا، چنڈ پرچنڈ ہتھ اُٹھائیندا۔ جیرج انڈج ویکھے پھول پھولا،
 اُتبھج سینج کھوج کھوجائیندا۔ ستجگ تیرے آنتر اک جپائے ناں، ایشٹ گردیو اکو نظری آئیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ چوڈاں لوک
 چوڈاں طبق ایکا سکھیا دئے سمجھا، ساکھیات اپنا کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ستجگ تیرا راہ جنائیندا۔ ستجگ تیرا سچ نشان، سِری بھگون آپ جھلائیآ۔ اینھے اوتھے دیوے مان، دوئے دوئے روپ آپ وکھائیآ۔ نرگن
 سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیآ۔ غریب زانیاں دیوے دان، نام ندھانا جھولی پائیآ۔ چرن دھوڑ سچ اشنان، اٹھسٹھ تیرتھ مان
 مٹائیآ۔ لیکھا چُکے انجیل قرآن، شرع شریعت نہ کھئے وکھائیآ۔ نظری آئے اک بھگون، پروردگار نور سچ خدائیآ۔ وسنہارا سچ مکان، حق
 مقالے ڈیرہ لائیآ۔ پیر پیغمبر مُرید مُرشد اکو ڈھولا گان، کلمہ نبی رسول اک پڑھائیآ۔ گر اوتار کرن دھیان، پاربرہم سچی سرنائیآ۔ بھگت
 بھگوت آگے منگن دان، خالی جھولی رہے ڈاہیا۔ وشن برہما شو سرب گرلان، اُچی کوک کوک سُنائیآ۔ کرے کھیل نوجوان، پُرکھ ابناسی
 بے پرواہیا۔ ستجگ تیرا کھیل کرے مہان، مہما اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کلجگ اتم مٹے نشان، کوڑی کریا دئے کھپائیآ۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا ناؤں اک درڑائیآ۔ ساچا ناؤں ایکا منتر، آتم پرمام بھيو کھلائیآ۔ آد جگاد جگا
 جگنتر جانے بدھ آنتر، آنتر آتما ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے برہم زرنتر، مایا برہم پردہ لاپندا۔ ترے گن بھجائے لگی بسنتر، امرت میگھ اک
 برسائیندا۔ لہنا دینا چُکائے گگن گگنتر، گرہ منڈل کھوج کھوجائیندا۔ مائس جنم بنائے بنتر، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کریا کر، ستجگ تیری دھار چلائیآ۔ ستجگ تیری ساچی دھار، سو پُرکھ زرنجن آپ چلائیآ۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو تیار، ست

ستوادی مارگ لائیا۔ ایکنکارا ویکھنہار، پیکھ پیکھ خوشی منائیا۔ آد زرنجن نؤر اُجیار، چاروں گنٹ کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا کھول
 کوڑ، آتم پر ماتم پردہ دئے چُکائیا۔ سِری بھگوان سچ نشان، دھرم دوارے اک وکھائیا۔ پاربرہم پرہ وسے سچ مکان، محل اٹل کرے
 رُشنائیا۔ گیت گوبند بھگت بھگونت سارے گان، واہوا وجدی رہے ودھائیا۔ اُتر پُورب پچھم دکھن چاروں دشا ویکھے آن، نو نو اپنا پھیرا
 پائیا۔ سَتجُگ بالے دیوے مان، بالی بُدھ بُدھ سمجھائیا۔ چرن کول اک دھیان، سرن چرن ملے سرنائیا۔ شاہو بھوپ اک راجان،
 شہنشاہ اکو نام وکھائیا۔ سَت ستوادی بنے سچ ودھان، ساچی دھارا آپ بنائیا۔ دو جہاناں حُکمران، سچ سندیسہ اک سُنائیا۔ کرے کھیل
 سِری بھگوان، خالق خلق ویکھے چائیں چائیا۔ کاغد قلم ہوئے حیران، سَت سُمندر رووے مس بن بن شاہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، سَتجُگ تیرا سنگ رکھائیا۔ سَتجُگ تیرا ساچا میتا، مِتر پیارا ہر اکھوائیندا۔ کلجُگ اتم بدلن آیا ریتا، ریتیان پھیرا
 پائیندا۔ لیکھا جانے ہست کِٹا، اوچان نیچان ویکھ وکھائیندا۔ آد جُگادی ٹھانڈا سیتا، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں دسے سچ
 پریتا، سچ پریتی اک جنائیندا۔ کوڑی کِریا ویلا پیتا، بن پاندھی پنڈھ مکائیندا۔ تنہارا آنت انگیٹھا، ترے گن اگنی آگ لکائیندا۔ پُکھ
 ابناسی ویکھے چکھا، پنج تت ہڈیاں بالن اندر ڈائیندا۔ آپے جانے اپنا لیکھا، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ لکھ چوراسی بہرم بھلیکھا، ہر کا
 بھيو کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجُگ ساچا راہ وکھائیندا۔ سَتجُگ ساچے اُٹھ
 ویکھ نین، ہر ساچا سچ جنائیا۔ کلجُگ اتم مکے دین، لہنا کھئے رہن نہ پائیا۔ ناتا تھے ساک سجن سین، چار یاری سنگ گئی ٹڑائیا۔ مایا
 رانی کھائے ڈین، لکھ چوراسی گھر گھر پھیرا پائیا۔ پیر پیغمبر اک دوجے نوں کہن، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کِریا کر، ساچا حُکم رہیا جنائیا۔ سَتجُگ اُٹھ ویکھ وچار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ کلجُگ اتم دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے
 چڑھائیندا۔ پیر پیغمبر گئے ہار، مُرشد کھئے نظر نہ آئیندا۔ اُمت اُمتی ہوئے خوار، جگت خواری سرب وکھائیندا۔ چوڈاں طبق روون زارو
 زار، گریازاری نہ کھئے ہٹائیندا۔ مندر مسجد شِودوالے مٹھ پئی ہاباکار، ہر جو نظر کتے نہ آئیندا۔ پنڈت پاندھے پتری رہے وچار، پتن ڈیرہ
 کھئے نہ لائیندا۔ نچھتر گرہ نہ کھئے بائے سار، باراں راسی ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ گر اوتار نہ سکے کھئے مکھ وکھال، پردہ ایکا رکھیا پائیا۔ کلجُگ

آنت ہویا کنگال، شاہ سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ راج راجان بنے نہ کھئے دلال، آگے ہو نہ کھئے چھڈائیا۔ سنگی ساتھی رہیا بہال، سگلا سنگ نہ کھئے جنائیا۔ اللہ رانی مینڈھی کھوپے وال، سیس نہ کھئے گندائیا۔ ویلے آنت آیا زوال، زلف ظہیر نہ کھئے سہائیا۔ سب دے سر تے کوکے کال، کال نگارہ رہیا وجائیا۔ پھل دے نہ کیسے ڈال، سنمل زکھ نظری آئیا۔ کیسے گھر نہ حق حلال، کوڑی کیریا دین دہائیا۔ اتم لٹیا جانا دھن مال، چاروں کُنٹ ویکھے تھاوں تھائیا۔ سچ دوار کوئی نہ دے دھرمسال، گرودوارا ست نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ستجگ ساچے دیوے ور، کلجگ آنت دے وکھائیا۔ ستجگ اٹھ اٹھ اٹھ جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ کلجگ بڈھی ہوئی کاگ، چار کُنٹ کاگ وانگ کر لائیندا۔ دُرمت میل کھئے نہ دھووے داغ، پت پت نہ کھئے کرائیندا۔ دین مذہب لگی آگ، ذات پات شرع شریعت نال لڑائیندا۔ شاہو بھوپ کھئے نہ کرے سچا راج، رعیت دکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ چار کُنٹ وگڑیا سماج، سماجی رُپ نہ کھئے وکھائیندا۔ من مت سارے رہے بہاج، گرمت سیس نہ کھئے ٹکائیندا۔ کلجگ ککرماں ڈبن لگا جہاز، آگے ہو نہ کھئے پچائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کھئے نہ رکھے لاج، مٹمکھاں کولوں مکھ سرب چھپائیندا۔ لنگرے لوہے ہونے اپاہج، ثابت صورت نظر کھئے نہ آئیندا۔ کوڑی کیریا کھادا کھاج، آتم رس بھوجن کھئے نہ کھائیندا۔ کیسے کم نہ آئی پنج وقت نماز، پیر دستگیر نیترین درس کھئے نہ پائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ستجگ ساچے آپ جگائیندا۔ ستجگ اٹھ ست ڈلارے، ہر ساچا آپ جگائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہاباکارے، ہوکا بھرے سرب لوکائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مارگ دس دس ہارے، ساچے مارگ چلے نہ کھئے لوکائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار وبھچارے، کوڑی کیریا کنت ہنڈھائیا۔ آتم پر ماتم کرے نہ کھئے پیارے، پرم پُرکھ نہ کھئے منائیا۔ کوار کتیا کرے شنکارے، صحبت ہر جو مؤل نہ بھائیا۔ من ویسوا بنیا جگت ونجارے، جگت ہٹ رہیا کھلائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم کیریا ویکھے تھاوں تھائیا۔ ستجگ اٹھ چھوٹا بالا، بالی بڈھ دھیان لگائیندا۔ پاربرسم پرہ وڈ گوپالا، گوہند تیرا بھیو کھئے نہ آئیندا۔ آد جگاد جگا جگنت بن رکھوالا، تڈھ پن سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ کلجگ اتم دے منہ کالا، مکھ شاہی نہ کھئے دھوائیندا۔ لکھ چوراسی ترے گن مایا پیا جنجالا، جاگرت جوت نہ کھئے جگائیندا۔ من منوا کرے بے حالا، دہ دشا اٹھ اٹھ دھائیندا۔ میرا تیرے آگے آکو اک

سوالا، دُوئے جوڑ سیس جھکائیندا۔ مینوں دسنی بھیو نرالی چالا، جس وچ تیرا وچھوڑا کدے نہ آئیندا۔ تیرے پریم پیار میرے آتر بنے
 مالا، منکا ہور نہ موہے بھائیندا۔ صاحب ستگر مارگ دسنا اک سُکھالا، سُکھ سہجے ویکھ وکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر تیری اولڑی
 چالا، بھیو ابھید نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیندا۔ پُرکھ ابناسی
 ہو مہربان، چھوٹے بالے دئے وڈیائیا۔ ستجگ تیری جھولی پائے دان، داتا دانی دیا کمائیا۔ سرشٹ سبائی اک گیان، ایکا ایک کرے
 پڑھائیا۔ ایکا مندر اک مکان، گرو دوار اک وکھائیا۔ ایکا ایشٹ سری بھگوان، دوجا نظر کھئے نہ آئیا۔ ایکا توڑے مان ابھان، ایکا ساچا
 رنگ وکھائیا۔ ایکا راگ سنائے کان، ایکا ناؤں ناد دھن شنوائیا۔ ایکا صاحب ویکھے آن، نرگن داتا بے پرواہیا۔ سوہنگ شبد کرے
 پردھان، آتم پرما تم میل ملائیا۔ بھکت بھگوت دھام اکھئے بہ بہ گان، اک دوجے دا شکر منائیا۔ تُوں میرا میں تیرا تیری میری اک پہچان،
 برہم پاربرہم پاربرہم ویکھے چائیں چائیا۔ کرے کھیل نوجوان، ستجگ نئیا نوکا آپ چلائیا۔ سچکھنڈ نواسی دیاوان، ٹھاکر اپنی دیا
 کمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ ستجگ تیرا ساچا سنگ، ہر ستگر
 آپ جنائیندا۔ بھکت بھگوت چاڑھے رنگ، رنگ تیرے نال ملائیندا۔ دوہاں وچ اک اند، اکو روپ سمائیندا۔ جگت ناتا دیوے گنڈھ،
 پُرکھ بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ رسنا جہوا کوئی نہ کھائے گند، سوہنگ ہنسا مانک موتی چوک چکائیندا۔ کرے کھیل سورا سرہنگ، شہنشاہ
 اپنا حُکم ورتائیندا۔ آتم نہ ہیوئے رنڈیا رنڈ، گرمکھ گرسکھ گر گر ایکا در وکھائیندا۔ گیت سہاگی ساچا چھند، ہر ستگر آپ سنائیندا۔
 لیکھا جانے جیو پند انڈ، برہمنڈ کھوج کھوجائیندا۔ دیال ٹھاکر سوامی سدا بخشنند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا نام دیوے ونڈ، ونڈ
 اکو وار کرائیندا۔ ذات پات کوئی رہے نہ کندھ، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ گرمکھ اندر گوبند رنگ، نانک نرگن جوتی جوت جگائیندا۔
 پُرکھ اکال آپے جانے اگلا پندھ، بن پاندھی ویکھ وکھائیندا۔ بھکت بھگوان ستجگ ست ستوادی دان ساچی منگ، بن منگیاں جھولی
 پائیندا۔

☆ ۱۳ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پیارا سنگھ دے گرہ دوسانجھ کلاس ☆

سچ دوار سچکھنڈ، گر اوتار دھیان لگائیا۔ ہونے پرکاس بن سورج چند، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ آد جگاد اک اند، وشن برہما شو جھولی ڈاہیا۔ نظری آئے سورا سرینگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ ہر سچ دوارا، سو پُرکھ نرنجن آپ اُپائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کر پسارا، ایکنکارا ویکھ وکھائیندا۔ آد نرنجن نور اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا کھول کواڑا، ساچے مندر سوہیا پائیندا۔ سری بھگوان دئے ہلارا، سچ ہلارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پرہ کر پیارا، آپ اپنا میل ملائیندا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنا بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ دوارا آپ سہائیندا۔ سچکھنڈ دوارا اُچ محلہ، ہر جو ہر ہر آپ وسائیا۔ آد جگادی وسے اک اکلا، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ نرنجن نرنجن پھڑیا پلا، پلو چھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت جوت آپے رلا، نور نور نور سمائیا۔ سچ سینگھاسن اکو ملا، پاوا چول نہ کھئے وکھائیا۔ ست سندیس نر نریش اکو گھلا، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ ساچے سوہیا پائیا۔ سچکھنڈ دوار سری بھگوان، ہر ستگر آپ سہائیندا۔ تخت نواسی نوجوان، پُرکھ اکالا سوہیا پائیندا۔ ست سرؤپی ست نشان، ست ستوادی آپ جھلائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیندا۔ در درویش بن دربان، الکھ اگوچر اپنی الکھ آپ جگائیندا۔ لیکھا جان سری بھگوان، لیکھا لکھت نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارا اک وڈیائیندا۔ سچکھنڈ دوار ست پرکاس، انہو آپ کرائیا۔ نہ کوئی پرتھمی نہ آکاش، گگن منڈل نہ کھئے وکھائیا۔ نہ کوئی منڈل نہ کوئی راس، گوپی کاہن نہ ناچ نچائیا۔ نہ کوئی داسی نہ کوئی داس، راجن راج نہ کھئے اکھوائیا۔ نہ کوئی دسے تریلوکی ناتھ، اناتھان ناتھ نہ کھئے سہائیا۔ نہ کوئی پوجا نہ کوئی پاٹھ، اکھر وکھر نہ کھئے پڑھائیا۔ نہ کوئی ناری نہ کوئی کملاپات، سیج سہنجنی نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چاند، رو سس نہ کھئے رُشنائیا۔ نہ کوئی کھیل نہ تماش، بازی گر ڈنک نہ کھئے وجائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ دوارے نرنجن جوت نور پرکاس، نور نورانہ اک دھرائیا۔ نور نورانہ پروردگار، بے عیب اپنا کھیل کرائیندا۔ مقامے حق سانجھا یار، لاشریک ڈیرہ لائیندا۔

۱۰۹۲

۱۰۹۲

مجان بیدو بی خیر یا اللہ سچ محلے کر پَسار، محفل اپنی اک وکھائیندا۔ کرے کھیل اگم اپار، اتہاہ اپنی دھار چلائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ دوار آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ دوارا وسائے بھگونت، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ لیکھا جانے آد آنت، آد آنت اپنے ہتھ رکھائیا۔ میل ملاوا ناری کنت، نرگن نرگن لئے پرنائیا۔ بودھ اگادھی منیا منت، ناؤں نرنکارا دئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپارا، ہر اپرپر آپ کرائیندا۔ چہپر چہن نہ کھئے دیوارا، نہ کھئے باڈی بنت بنائیندا۔ نہ کوئی گھاڑت گھڑے بن ٹھھیارا، نیتر لوچن نہ کھئے وکھائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، شاستر سمرت وید پُران نہ کھئے صلاحیندا۔ نہ کھئے گر نہ اوتارا، سادھ سنت نہ ڈنک وجائیندا۔ اک اکلایکنکارا، نرگن نرگن کر پَسارا، سچ در ساچے سوہبا پائیندا۔ سچکھنڈ دوارا ساچا رنگ، ہر پُرکھ نرنجن آپ رنگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن سورا سربنگ، ایکنکارا کھیل کرائیا۔ آد نرنجن اک انند، ابناسی کرتا دئے وکھائیا۔ سری بھگون کھیلے کھیل سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیا۔ پاربرہم پرہہ ونڈے ونڈ، داتا دانی دیا کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سچکھنڈ اپنا کھیل کرائیا۔ سچکھنڈ دوار ہر نرنکارا، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ آد پُرکھ پُرکھ کر پَسارا، کھیلے کھیل اگم اپارا، اگوچر اپنی دھار جنائیندا۔ تخت نواسی ہو اُجیارا، شاہو شاہاشی بھیو نیارا، راجن راج حُکم اپنا آپ ورتائیندا۔ دُھر فرمانا بول جیکارا، ست لگائے اکو نعرہ، رسنا جہوا نہ کھئے پلائیندا۔ نہ کوئی سجن میت مُرارا، پتا پوت نہ کھئے آدھارا، جنی جن نہ کھئے وکھائیندا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی ایکنکارا، اپنا کرے آپ پَسارا، نرگن نرگن ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، اپنی کرت آپ کھائیا۔ آپے ویکھے وگسے ویکھنہار، دوسر سنگ نہ کھئے رلائیا۔ اپنی اچھیا آپے دھار، آپے بھچھیا دئے ورتائیا۔ آپے سیکھیا دیوے سچی سرکار، ست ست کرے پڑھائیا۔ آپے لیکھا لکھیا اپنا لکے وچار، لیکھا اپنا آپ وندائیا۔ اپنا حصہ ونڈے نرنکار، نرگن نرگن جھولی آپ بھرائیا۔ ساچی سیجا کر تیار، سچکھنڈ سیجا آپ ہنڈھائیا۔ آپے پُرکھ آپے نار، نر نرائن ایکا کنت رُوپ وٹائیا۔ آپے اندر آپے باہر، گپت ظاہر اپنی کھیل جنائیا۔ جنی جن بن کرتار، دائی دایا سیو کھائیا۔ ست دلارا کر تیار، شبدي شبد ناؤں وڈیائیا۔ تھر گھر دوار کھول کوار، سچکھنڈ اندر دئے وڈیائیا۔ چھوٹے

بالے اندر دیوے وارڑ، پھڑ باہوں آپ اُٹھائیا۔ آپے چلے نال نال، سگلا سنگ نبھائیا۔ ساچی سیکھیا اک سیکھال، ساچا مارگ دئے جنائیا۔
 وشن برہما شو تیرے اُچٹے بال، بالی بُدھ نال رلائیآ۔ کرے کھیل ہر گویال، گوہند اپنی دھار جنائیا۔ چرن دھوڑی کھیل مہاکال، جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گھر وچ گھر لئے پرگنائیا۔ گھر وچ گھر تھر گھر، تھر درباری آپ کھلایا۔ پُرکھ ابناسی گھاڑن گھڑ،
 سچکھنڈ اندر ویس وٹایا۔ سٹ دُلارا اندر کر، باہر اپنا حُکم ورتایا۔ سچ سندیسہ دیوے اکو ور، ایکنکارا ایکا وار سُنایا۔ نہ جنے نہ جائے
 مر، رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے وکھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا راہ آپ چلایا۔ آد پُرکھ چلائے راہ، مہما اکتھ کتھی
 نہ جائیا۔ سٹ دُلارا اک پرگٹا، شبدی شبد دئے وڈیائیا۔ تھر گھر ساچے دئے بہا، محل اٹل کرے رُشنائیا۔ دیا باقی اک جگا، کھلاپاتی ویکھ
 وکھائیا۔ ساچا ساتھی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا اپنے کندھ اُٹھائیا۔ ساچی سیکھیا دئے سمجھا، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ اپنا لیکھا دئے وکھا،
 لیکھا اکو اک درڑائیا۔ کرے کھیل سچا شہنشاہ، سچ سینگھاسن آسن لائیا۔ سیس جگدیش تاج ٹکا، دُھر فرمانا اک الایا۔ سٹ دُلارے
 تیری سیوا دئے لگا، سیوک ایکا گُن جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، ساچے شبد دئے وڈیائیا۔ سٹ دُلارا چھوٹا
 بالا، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ پاربرہم تیرا کھیل نرالا، ہر جو بہیو کھئے نہ آئیندا۔ موہے مارگ دس اک سیکھالا، جس مارگ تیرا درشن
 پائیندا۔ چرن کول کول چرن ملے مانا، ابھان رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ آد جُگاد رہے تیرا دھیانا، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ ساچا دس اپنا
 گانا، گا گا تیرا شکر منائیندا۔ سیس جگدیش مٹاں تیرا بہانا، تھہ بن اور نہ کھئے نظری آئیندا۔ کریا کرے سری بھگوانا، بھگون اپنی دیا
 کھائیندا۔ سٹ شبد وڈ بلوانا، بل تیرے وچ ٹکائیندا۔ میرا نور تیرا نشانہ، تیرا نشانہ میرا ناؤں پرگٹائیندا۔ میرا ناؤں تیرا گانا، ناؤں نرنکارا
 آپ جنائیندا۔ میرا مندر تیرا مکانا، چرن کول ٹکانا اک رکھائیندا۔ میرا پریم تیرا بیانا، سچ اڈاری اک لگائیندا۔ میرا درشن تیرا پینا کھانا،
 دوجی ترسنا بھکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ تھر گھر وسے تیرا مکانا، سری بھگوان آپ وسائیندا۔ سچکھنڈ وسے ہر مہربانا، مہربان مہر نظر
 بے نظیر اک اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سٹ دُلارے دیوے ور، تھر گھر ساچے مان رکھائیندا۔ سٹ دُلارے
 چڑھیا چا، تھر گھر ساچے وجی ودھائیا۔ آد پُرکھ پرہہ دیا دتی کما، دین اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ساچے راہے دیوے پا، پھڑ باہوں دئے سمجھائیا۔

اک جپائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا اک درڑائیا۔ سدا سہیلا سر رکھے ٹھنڈی چھاں، پاربرہم بے پرواہیا۔ چرن کول کول چرن دیوے سچا تھان،
 تھان تھنتر اک سہائیا۔ آد آنت کرے سچ نیاں، ساچے تخت بیٹھا سچا ماہیا۔ آد جگادی جگا جگنتر بنے پتا ماں، بالک اپنی گود سہائیا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، آد اپنا حکم ورتائیا۔ آد پُرکھ سری بھگوانا، ہر ہر اپنا کھیل
 کرائیندا۔ سچکھنڈ نیواسی وڈ پردھانا، ست پردھانگی اک کھائیندا۔ ست ڈلارا نوجوانا، تھر گھر دوارے آپ اٹھائیندا۔ سچ سندیسہ دے
 پروانہ، پرہم پُرکھ آپ وڈیائیندا۔ کرنا کھیل دو جہاناں دوئے دوئے دھار آپ رکھائیندا۔ ست ستوادى بٹھے گانا، گھر ساچے سگن منائیندا۔
 نرگن گوپی نرگن کاہنا، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ نرگن مرد نرگن مردانہ، سچ مردانگی آپ کھائیندا۔ نرگن راگ نرگن ترانہ، نرگن تال تلواڑا
 وجائیندا۔ نرگن مندر نرگن مکانا، نرگن ساچی سیج سہائیندا۔ نرگن پھرے نرگن جامہ، نرگن نرگن وپس وٹائیندا۔ نرگن اچھیا نرگن پورن
 کرے کاما، ساچی بھچھیا جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ ساچا ہر، شبدي شبد وند وندائیندا۔ شبد
 ست مار دھیان، ہر ساچا سچ جنائیا۔ تھر گھر کھیل کرے بھگوان، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ دھر دربارے دیوے مان، چرن سرن سچي
 سرنائیا۔ وست امولک پاوے دان، داتا دانی آپ ورتائیا۔ وشو کرنا کھیل مہان، وشنوں نور جوت رُشنائیا۔ امرت دینا پین کھان، چرن
 چرن نال رگڑائیا۔ نابھی رکھنا آپے آن، آپ اپنی دیا کھائیا۔ پاربرہم کرے دھیان، دھیان دھیان وچ پرگٹائیا۔ تیرا اُچھائے سچ نشان، اپنی
 وندن وند وندائیا۔ برہم پرگٹ کرے نور مہان، نورو نور نور رُشنائیا۔ کول کولا کول پروان، پنکھڑی اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد پُرکھ دیوے ور، ست ڈلارے وسائے تیرا گھر، وشنوں اندر کول سر، کول سر اندر برہم پاربرہم لے
 پرگٹائیا۔ وشن برہما تیرا ساچا رنگ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سن آگم کھیل سورا سربنگ، دھواں دھار کھوج کھوجائیندا۔ شنکر لا اپنے
 انگ، دھوڑی دھوڑ خاک رمائیندا۔ دیونہارا اک اند، اند اند وچ سمائیندا۔ اکے منڈل ساچی وند، وشن برہما شو تیری جھولی پائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ ست ڈلارا چرنی ڈھیہ، پرہم آگے سیس جھکائیا۔ آد پُرکھ آد
 جگاد تیرا ناؤں رہے، میری چلے نہ کھئے چٹرائیا۔ سوہے دھام سہنجنا جس دوارے صاحب سچا ہے، ہوں بالک سیو کھائیا۔ تیرا میرا

سنگ سدا سد رہے، وچھوڑا دینا نہ سچے ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، شبدی سٹت جھولی رہیا ڈاہیا۔ پُرکھ ابناسی پیا ہس، سچکھنڈ نواسی دیا کھائیندا۔ شبد سٹت تیرا میرا اکو رس، رس رسیا آپ وکھائیندا۔ اک دوجے دے ہونے وس، پلو آد آنت نہ کھئے جھڈائیندا۔ میں تیرا کھیل ویکھاں نس نس، بن پاندھی پندھ مکھائیندا۔ آد مارگ دیواں دس، آنت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ وشن برہما شو تیرا میرا گائن جس، جس اکو اک وکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا راہ چلائیندا۔ وشن برہما شو دیوے اپنی وتھ، وست امولک آپ ورتائیندا۔ ترے گن مایا کر پرگٹ، ستو رجو طمو تئاں جھولی آپ بھرائیندا۔ اپنی مہا جانے اکتھ، کتھنی کتھ نہ کھئے گائیندا۔ پنچم تت بنائے رتھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش وند وندائیندا۔ لیکھا دیوے ہتھو ہتھ، ساچی وست آپ پھرائیندا۔ نرگن نرنکار نرکار اجونی ربت پُرکھ اکال اپنی پائے نام نتھ، ڈوری اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سٹت ڈلارے تیرا راہ چلائیندا۔ سٹت ڈلارے تیرا راہ، سو پُرکھ نرنجن آپ چلائیا۔ برہمنڈ کھنڈ رچنالے رچا، لوآں پُریاں ویس وٹائیا۔ رو سس سورج چند کین کین وند لے وندا، گر گر نال ملائیا۔ منڈل منڈپ دے وس، لوک پرلوک سوہا پائیا۔ تخت نواسی سچے تخت بیٹھ سچا شہنشاہ، دھر فرمانا دے سنائیا۔ زمیں اسماناں گھاڑت لے گھڑا، گھڑن بھنہار بے پرواہیا۔ جل تھل مہیئل جائے سما، سمگری اپنے ہتھ رکھائیا۔ اچے ٹلے پربت لے بنا، ڈونگی کندر ویکھ وکھائیا۔ وشن برہما شو سیوا دے لگا، ساچی سیکھیا اک درڑائیا۔ سچ بھنڈارا دے ورتا، وست امولک اک رکھائیا۔ وشنوں گولک دے بھرا، کرپا کر بے پرواہیا۔ برہمے پاربرہم دے سمجھا، برہم اپنی وند وندائیا۔ پرما تم کھیل کرا، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑت دے جنا، گھڑ گھڑ آپے دے سمجھائیا۔ جیرج اندج اُنہج سیبج وند دے وندا، چارے کھانی ناؤں پرگٹائیا۔ چارے بانی دے سنا، پرا پسنی مدھم بیکھری گائیا۔ چارے جگاں حصہ دیوے پا، ستجگ تربتا دواپر کلجگ نال ملائیا۔ چارے ورن ویکھے تھاؤں تھان، کھتری براہمن شوڈر ویش گنڈھ پوائیا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن کھیل لے کھلا، دھرت دھول دھول دھرت دے سہائیا۔ نو کھنڈ پرتھی نرگن جوت کرے رشنا، ستاں دیپاں پھیرا پائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے بن ملاح، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ شبد سٹت تیرا حکم دے ورتا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ تیرے حکمے اندر پنج تت دے وڈیا، من مت بڈھ نال ملائیا۔ گھر وچ

گھر تیرا دئے وسا، جگ چوڑی ویکھن کھئے نہ پائیا۔ بوند رکت پنج تت ترے گن میل ملا، ہڈ ماس ناڑی رت سوہا پائیا۔ نو دوارے دئے کھلا، جگ ترسنا نال رلائیا۔ شاہ رگ اُپر ڈیرہ دیوے لا، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ڈونگھی بھوری ویس وٹا، ویس اولا دئے سمجھائیا۔ سکھمن ٹیڈھی بنک دئے بنا، ایڑا پنگل سیو کھائیا۔ امرت آتم کول ناہی دئے ٹکا، جھرنا اپنے ہتھ جھرائیا۔ گھر دیپک جوت زرنجن دئے ٹکا، بن تیل باقی کرے رُشنائیا۔ شبد آگھی تیرا انحد نادى ناد دئے وجا، اُپر اپنا پردہ پائیا۔ بجر کپاٹی کُنڈا دئے لگا، نہ کوئی توڑے توڑ ٹرائیا۔ آتم سیجا دئے وچھا، گھر سہنجی سیج بنائیا۔ پرما تم بیٹھ مکھ چھپا، نج نیتز نین بن نظر کیسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی دھندے لے لگا، لوک مات بندھن پائیا۔ شبد سُت تیرا مارگ دئے جنا، پُرکھ ابناسی دیا کھائیا۔ گر اوتار لے پرگٹا، تیرا ناؤں کرے رُشنائیا۔ دھر فرمانا سِری بھگوانا بودھ آگادھا دئے سنا، اکھڑ وکھڑ کر پڑھائیا۔ آتم پرما تم پردہ دیوے لاه، سیج سہنجی سوہا پائیا۔ نرمل نور کر رُشنا، اگیان اندھیر چُکائیا۔ انحد نادى ناد دئے سنا، اٹھ پھر کرے شنوائیا۔ پنج وکارا دئے کھپا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ کھئے ہلکائیا۔ آسا ترسنا دئے مٹا، ہوئے ہنگتا روگ مٹائیا۔ اپنا درشن دئے وکھا، سوچھ سرُپی روپ وٹائیا۔ کرے کھیل بے پرواہ، شبد سُت تیرا ناؤں صفت صلاحیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لے منا، نام پئی اک پڑھائیا۔ کوئن کوٹ صفتی ناؤں لے رکھا، رسنا جہوا صفت صلاحیا۔ ستجگ تریتا دوایر کلجگ جگ چوڑی لے ہنڈھا، نو نو چار ویکھ وکھائیا۔ کاغد قلم شاہی لے رلا، وید پُران شاستر سمرت لیکھا لے جنائیا۔ انجیل قرآنا تیس بتیس لے گا، سچ حدیثا اک پڑھائیا۔ کھانی بانی میلا سہج سبھا، آتم پرما تم ناتا جوڑ جڑائیا۔ شبد گر تیرا ڈنک دئے وجا، گرو گر نظری اکو آئیا۔ ستجگ تریتا دوایر کلجگ زرگن سرگن چولا لے ہنڈھا، نت نوت ویس وٹائیا۔ بھگت بھگوان لے ملا، بھاگ اپنے ہتھ رکھائیا۔ ساچے سنتاں لے جگا، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ گرمکھ گلے لے لگا، آپ اپنی گود بہائیا۔ گرسکھ لکھ چوراسی پھاسی دئے ٹرا، رائے دھرم نہ دئے سزائیا۔ نو سو چورانوے چوڑی جگ تیری سیوا دئے لگا، ساچا حکم اک سمجھائیا۔ تیئی اوتار نال رلا، بھگت اٹھاراں دین صلاحیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد لیکھا لیکھ جنا، پاک رسول دئے وڈیائیا۔ نانک گوبند اکو جوتی جوت کر رُشنا، دہ دشا ویکھے چائیں چائیا۔ تیرا ناؤں ڈھولا ساچا سوہلا نام ست ست نام منتر اک درڑا، درڑھ وشواس دئے بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد آنت سِری

بھگونت، گر شبدی تیرا ناؤں منت، منتر اِکو اک جنائیا۔ آد آنت منتر گردیو، ہر سوامی آپ جنائیندا۔ چار جگ کرنی سیو، سیوا
 ساچی اک وکھائیندا۔ پاربرہم وڈ دیوی دیو، دیوت سُر تیرے حُکم رکھائیندا۔ امرت آتم رس ساچا میو، لکھ چوراسی بوٹا آپ مہکائیندا۔
 آد جگاد سدا سد نہکیو، نہچل اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، شبد سُر تیرا مارگ اک جنائیندا۔ شبد
 سُر چرن کر نِسکار، پرہہ آگے سپس جھکایا۔ ہوں بردا سیوک دوار، در تیرے سیو کھایا۔ وشن برہما شو کر تیار، ترے پنج میلا میل
 ملایا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ بن ٹھہیار، نرگن سرگن روپ دھرایا۔ لکھ چوراسی ہو اُجیار، جوت نرنجن ڈگمگایا۔ شبد آگتی ناد
 دھنکار، دُھن آتمک راگ سُنایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کر تیار، ترے گن اتینا کھیل کرایا۔ بھگت بھگونت کھول کواڑ، ساچا مندر اک
 درسایا۔ ساچے سنتاں کر پرکاس بہتر ناڑ، ناڑی ناڑی روگ گویا۔ گر مگھ ساچے گھوڑے چاڑھ، واگاں اپنے ہتھ رکھایا۔ گرسکھاں دیوے
 اک سہار، پریم پیالہ نام پیایا۔ دین دیا لا ایکنکار، جگ جگ اپنا کھیل کرایا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا وچ سنسار، آنت لوک مات رہن
 نہ پایا۔ کلجگ ویکھے اتم دھار، پُرکھ ابناسی کھیل کرایا۔ نو کھنڈ پرتھی گئی ہار، ہاباکار سرشٹ سبایا۔ جیو جنت کرن پُکار، اُچی کوک
 کوک الایا۔ راجے رانے گئے ہار، رعیت روپ نہ کھئے وکھایا۔ نو کھنڈ پرتھی دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ گر کا شبد نہ کرے کھئے
 پیار، نانک گوہند گئے بھلایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ملے نہ سچا یار، چار یاری ناتا رہی تڑایا۔ بھگت اٹھاراں نہ کھئے آدھار، دھرنی دھرت
 دھول دئے دُبایا۔ تینی اوتار نہ کھئے پیار، چرن پریتی نہ کھئے نبھایا۔ سینتا سرتی نہ پاوے سار، رام میل نہ کھئے ملایا۔ کابنا کرشنا نہ میت مُرار،
 مدھر بنسری راگ نہ کھئے سُنایا۔ نو کھنڈ پرتھی لکھ چوراسی جیو جنت ہویا نار و بہچار، ہر جو کنت نہ کھئے ہنڈھایا۔ سر سروور ننگے
 تاریاں رہے مار، لُج پت نیج نہ کھئے جنایا۔ گردر مندر مسجد مٹھ شودوالے ککرمی کرم کرے اکرت گھن گر ناؤں نہ کھئے وچار، ہر شبد وچار
 وچ نہ آیا۔ کلجگ کھیل کرے اپار، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد سُر دیوے اک ور، آد آنت سری بھگونت تیرے
 ہتھ پھڑایا۔ شبد سُر وڈ بلوانا، بل اپنا آپ دھرائیا۔ کلجگ ویکھے کوڑ نشانہ، جوٹھ جھوٹھ دئے دُبایا۔ ہر کا نام نہ کیسے وکھانا، بھرے
 بھلی سرب لوکائیا۔ امرت آتم ملے نہ پینا کھانا، ترسنا بھکھ نہ کھئے گوائیا۔ انحد ناد نہ کھئے گانا، چھٹی راگ بھیو کھئے نہ پائیا۔ گوہند گر نہ ملے

کایا سچ مکانا، نِج نِتر نظر کيسے نہ آئيا۔ نانک نام ست نہ سُنائے کيسے ترانہ، بِيٹھا اپنا مُکھ چُھپائيا۔ عيسیٰ مُوسىٰ محمد ٻيٽے حيرانا، ہر کا
 بھيو کھيے نہ پائيا۔ چوڊاں طبق دسن ويرانہ، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کرے کھيل ساچا ہر، شبد سُت اک وڏيائيا۔
 شبد سُت سُورا سربنگ، جُگ جُگ ويکھ وکھائيندا۔ ساچے آسو کس کس تنگ، سولاں کلياں آسن پائيندا۔ شاہ سوارا لواں پُرياں
 برہمنڊاں کھنڊا ويکھے لنگھ، دو جہاناں چرناں ٻيٽھ دبايندا۔ نر نرنکارا وجائے اک مردنگ، وشن برہما شو آپ جگائيندا۔ کلجگ اوڏھ
 رهي لنگھ، ويلا آت گيا پتھ نہ آئيندا۔ کوڙي کړيا ڏھني کندھ، بھانڊا بھرم بھو بھنائيندا۔ شاہ سلطانان ننگي کرے کنڊ، سيس تاج نہ کھيے
 رکھائيندا۔ چار ورن ٻيٽے بھنگ، اٹھاراں برن نہ کھيے وڏيائيندا۔ نو کھنڊ پرتھمي ہونا کھنڊ کھنڊ، ہر جو کھنڊا اک کھڙکائيندا۔ پھرے دروہي
 وچ برہمنڊ، کروڙ تيتيسا نير وٻائيندا۔ پرگٹ ٻيٽے سُورا سربنگ، پُرکھ ابناسي ويس وٻائيندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر،
 شبد گر اک جنائيندا۔ شبد گر ہر بول جیکارا، جے جیکار سُنائيا۔ کلجگ اتم ديسے کنارہ، سرشٹ سبائي رھيا سمجھائيا۔ پرگٹ ٻيٽے
 مہابلي اوتارا، بل اپنا آپ پرگٹائيا۔ ناؤں رکھائے نہکلنک نرائن نر اوتارا، سمبل اپنا آسن لائيا۔ دو جہاناں کرے خبردارا، پير پيغمبر لئے
 اُٹھائيا۔ آد جُگادی ہو تيارا، ترے گن اتيتا ٿھانڊا سيتا نرمل جوت کرے رُشنائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کرے کھيل
 ساچا ہر، سچکھنڊ نواسي بے پرواھيا۔ سچکھنڊ نواسي ايکا آؤنا، چوٽھا جُگ دھيان لگائيا۔ نہکلنک ناؤں رکھاؤنا، نہ کھيے پتا نہ کوئي مائيا۔
 رُپ رنگ نہ کھيے وکھاؤنا، بھیکھ ويس نہ کھيے وٻائيا۔ شبد اگي ڏھولا اِکو گاؤنا، آتم پرما تم کرے پڙھائيا۔ کلجگ لہنا جھولي پاؤنا، پورب
 ليکھا دئے مکائيا۔ گر اوتار پير پيغمبر اپنے وچ چُھپاؤنا، جوتی جوت جوت ملائيا۔ پُرکھ اکال اِکو اِشٹ سرب درسائونا، درشٹی سب دی
 دئے کھلائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، سچ سنديسہ ايکا وار جنائيا۔ پُرکھ ابناسي آوے جگ، کلجگ اتم ويکھ وکھائيا۔
 نو کھنڊ پرتھمي بُجھائے اگ، تي وا نہ لا کے رائي۔ گرُمکھاں پار کرائے حد، مجھدھار نہ کھيے ڏٻائيا۔ پتا پوت کرائے لڏ، گودي گود آپ بھائيا۔ دو
 جہاناں سري بھگوانا ست ستوادى گائے اِکو چھند، سوہنگ ڏھولا آپے گائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړيا کر، کرے کھيل
 ساچا ہر، سچکھنڊ نواسي بے پرواھيا۔ سچکھنڊ نواسي شاہ سلطانا، شہنشاہ اپنا حُکم ورتائيندا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، سچ پردھانگی

آپ کھائیندا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، حُکم حاکم آپ سمجھائیندا۔ کلجگ مٹے کوڑ نشانہ، کوڑا ناتا توڑ ٹرائیندا۔ گوبند سورا وڈ بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ نام کھنڈا اک اٹھانا، چنڈ پرچنڈ آپ چمکائیندا۔ لکھ چوراسی آتر آتم ویکھے مار دھیانا، کایا مندر اندر ڈونگھی گندر پھول پھولائیندا۔ ستجگ وکھائے سچ نشانہ، آپ اٹھائے سری بھگوانا، ست ستوادى راه جنائیندا۔ نو نو گائے اک ترانہ، پُرکھ اکال اک منانا، ایشٹ گردیو اکو نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی در دروازہ غریب نوازا اتم اکو اک کھلائییندا۔ در دروازہ جائے کھل، سو پُرکھ زرنجن آپ کھلائییا۔ سچکھنڈ نواسی سچ دوارے تولے پورے تول، نام کنڈا ہتھ اٹھائییا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ بیٹھا ربیا اڈول، گر اوتار پیر پیغمبر سیوا لائییا۔ کلجگ اتم سدے سارے کول، لوک مات کھئے رہن نہ پائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبد ست سنگر اکو روپ پرگٹائییا۔ شبد گرو گر وڈ بلکارا، بل اپنا آپ دھرائیندا۔ کلجگ ویکھے کوڑ پَسارا، چار کُنٹ کھوج کھوجائیندا۔ بھگتاں دیوے اک ادھارا، نام پیارا ونج کرائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی لگا اکھاڑا، جوٹھ جھوٹھ ناچ نچائیندا۔ ورن برن اگ لگی تتی ہاڑا، سانتک ست نہ کھئے کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، نور ظہور آپ درسائیندا۔ نور ظہور گپت ظاہر، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائییا۔ صفتی صفت صلاح تے وسے باہر، صفت وچ کدے نہ آئییا۔ غریب زانیاں کوجھیاں کھلیاں بنے سجن یار، یاری یاراں نال نبھائییا۔ کایا مندر اندر وڑ وڑ کرے پیار، جگ نیتر نظر کیسے نہ آئییا۔ سوئی سرتی لئے اٹھال، اکال مورت چلے نال نال، ناد تورت اک وجائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، شبد ست وکھائے ساچا گھر، گھر گھر وچ آپ پرگٹائییا۔ گھر مندر ٹھاگر وسے سوامی، گرو دوارا اکو نظری آئیندا۔ پرم پُرکھ پت پرمیشور سرب جیاں گھٹ آترجامی، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیندا۔ بودھ آگادھ شبد ناد انحد دھن آتمک سنائے ساچی بانی، رسنا جہوا نہ کھئے بلائیندا۔ لیکھا چکے چار کھانی، سرتی ملے شبد ہانی، امرت ملے ٹھنڈا پانی، اٹھسٹھ تیرتھ کیسے کم نہ آئیندا۔ ستگر سچا وڈ مہربانی ایکا دیوے پد زربانی، سچکھنڈ دی سچ نشانی، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ ستجگ دی سچ کھانی،

سوپنگ شبد اک نشانی، آتم پر ماتم دتا دانی، داتا دانی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی کلجگ راسی لہنا دینا نیتر نیناں سرب چُکائیندا۔

★ ۱۴ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی گردیو سنگھ دے گرہ نواں پنڈ ★

آد جُگاد گردیو سوامی، ہر کرتا کھیل کرائیندا۔ جُگا جُگنتر اکتھ کہانی، پاربرہم پرہ آپ پڑھائیندا۔ بودھ آگادھ اگتی بانی، شبد انادی ناد سُنائیندا۔ لیکھا جانے چار کہانی، چاروں کُنٹ ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں دیوے اک نشانی، ناؤں زرنکارا اک پڑھائیندا۔ پد وکھائے اک زربانی، پُرکھ ابناسی دیا کھائیندا۔ چرن سرن سرن چرن دیوے سچ دھیانی، گیان دھیان اک درڑائیندا۔ امرت سروور دیوے ٹھنڈا پانی، تٹ تیرتھ اک وکھائیندا۔ نانا توڑ مان ابھانی، نون سو اکھڑ آپ جنائیندا۔ سرب جیاں گھٹ جان جانی، لکھ چوراسی پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، آد پُرکھ گر سترگر اک اکھوائیندا۔ آد جُگادی گر گردیو، ہر کرتا آپ اکھوائیا۔ سدا سہیلا اکھ ابھیو، اکھ اگوچر بے پرواہیا۔ زرگن زراکار سدا نہکیو، نہچل اپنا ڈیرہ لائیا۔ ہرجن لائے ساچی سیو، گرُمکھ اکو سیو بُجھائیا۔ ناؤں زرنکارا جنائے رسنا جہو، جہو رسنا ہر گن گائیا۔ آتم پر ماتم دیوے ساچا میو، امرت پھل مُکھ کھوائیا۔ درس کرائے وڈ دیوی دیو، دیو آتمائے ملائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، آد جُگادی بے پرواہیا۔ گردیو سوامی ہر ہر ٹھاکر، سچکھنڈ ساچے سوہا پائیندا۔ جُگ چوکرئی بن سوڈاگر، دو جہاناں ونج کرائیندا۔ لکھ چوراسی ویکھے کایا گاگر، نو کھنڈ پرتھی پھول پھولائیندا۔ جودھا سوربا بلی بہادر، بل اپنا آپ جنائیندا۔ کرتا کریم ہر ہر قادر، قُدرت قادر ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں زرمل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل دھو وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جُگ جُگ اپنا رنگ رنگائیندا۔ گردیو سوامی سری بھگونت، ہر سجن کھیل کرائیندا۔ لیکھا جانے آد آنت، جُگ جُگ ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت، گھٹ گھٹ اندر ڈیرہ لائیندا۔ ناؤں زرنکارا منیا منت، من منکا آپ بھوائیندا۔ توڑنہارا گرہ ہومیں ہنگت، ہنگ برہم آپ سمجھائیندا۔ بودھ آگادھا اکو پنڈت، اکھڑ وکھڑ آپ جنائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ گردیو سوامی سِری بھگون، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ لیکھا جانے دو جہان، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ برہمنڈ کھنڈ ویکھے مار دھیان، پُری لو نین اٹھائیا۔ وشن برہما شو دیوے گیان، گیاتا اکو اک کرے پڑھائیا۔ لکھ جُوراسی کر پردھان، نام پردھانگی اک رکھائیا۔ نو نو کھیل کرے سِری بھگون، سرگن نرگن سرگن لیکھا ویکھے تھاون تھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کھائیا۔ گردیو سوامی پُرکھ اکم، الکھ اگوچر کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی بیڑا بٹھ، جُگ جُگ اپنے کندھ اٹھائیندا۔ وست امولک نام دھن، جن بھگتاں آپ ورتائیندا۔ ایکنکارا راگ سُنائے کن، انحد نادى ناد وجائیندا۔ لیکھا جانے جنی جن، جن جنیدی اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھانڈا بھرم بھو دیوے بھن، گھڑن بھن ہار کھیل کرائیندا۔ بھاگ لگائے گرمکھ تن، گر گر اپنی بوجھ بوجھائیندا۔ کرے وسیرا بن چہپر چہن، محل اٹل اک رُشنائیندا۔ نہ کوئی سورج نہ کوئی چن، منڈل منڈپ نہ کھئے رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ گردیو سوامی ہر بھگوانا، بھگون اپنا کھیل وکھائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوانا، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچ مکانا، سچ سمگری اک جنائیا۔ بولنہارا راگ ترانہ، تریا راگ آپے گائیا۔ آد جُگادی مرد مردانہ، وڈ مردانگی آپ کھائیا۔ جُگ چوکرئی کھیلے کھیل مہانا، خالق خلق رُپ وٹائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ دیونہارا دانا، داتا دانی ناؤں دھرائیا۔ گر اوتار دیوے مانا، پیر پیغمبر چرن سرن سرنائیا۔ ایکا راگ سُنائے کانا، بن اکھر کر پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنا حُکم آپ ورتائیا۔ گردیو سوامی پاربرہم، برہم لیکھا آپ جنائیندا۔ آد جُگادی جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ بھاگ لگائے کایا پنج تت تن، تتو تت ویکھ وکھائیندا۔ وست امولک اک دھن، نام خزانہ ہٹ چلائیندا۔ جن بھگتاں بیڑا دیوے بٹھ، ہر جو اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جُگ چوکرئی دیونہارا ڈن، ایکا ڈنکا نام وجائیندا۔ جو گھڑیا سو دیوے بھن، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ لیکھا جانے سورج چن، چند چاندنی آپ چمکائیندا۔ کرے پرکاس نیتراٹھ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ گردیو سوامی صاحب سُلطانا، سرتی شبدی جوڑ جڑائیا۔ لیکھا جانے سینتا راما، آد جُگادی بے پرواہیا۔ بھيو کھلائے گوپی کابنا، منڈل منڈپ راس رچائیا۔ پیر پیغمبر کھیل مہانا، ہر خالق خلق وکھائیا۔ کاغد قلم دئے پروانہ، لکھ لکھ لیکھا جھولی پائیا۔ بودھ

اکادھی اک ترانہ، ترے گن اتینا آپ سُنائییا۔ ٹھانڈا سینا مرد مردانہ، سچکھنڈ وسے ساچا ماہیا۔ جگ چوکرئی گائے گانا، گیت گوبند الاہیا۔
 کہانی بانی جگت نشانہ، سچ نشانی لے پرگٹائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائییا۔ گردیو سوامی اُچ
 منارا، ہر اکو اک سہائیندا۔ نرمل دیا کر اُجیارا، جوتی جاتا ڈگمگائیندا۔ کاغد قلم نہ لیکھنہارا، گر اوتار بھیو نہ پائیندا۔ الکھ اگوچر اکم اتہاہ
 بے عیب پروردگارا، حق حقیقت کھوج کھوجائیندا۔ لاشریک سانجھا یارا، شرکت ونڈ نہ کھئے ونڈائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھنہارا، نرگن
 سرگن ویس وٹائیندا۔ کلجگ اتم پاوے سارا، نو تو کھوج کھوجائیندا۔ پرگٹ ہو نہکلنک نرائن نر اوتارا، نام ڈنکا اک وجائیندا۔ پیر پیغمبر
 کرے خبردارا، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ سرشٹ سبائی ویکھے ہاباکارا، ہر جو اپنا روپ دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا
 کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ گردیو سوامی ہر گوبند، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ داتا دانی گئی گہند، گہر گمبیر وڈی وڈیائییا۔ آد جگادی
 ساگر سندھ، بھرپور رہیا سب ٹھائییا۔ بھگت بھگوان اُچائے اپنی بند، سٹ انادی وڈ وڈیائییا۔ آتم پرماٹم میٹے چند، دئی دویتی ڈکھڑا رہن
 نہ پائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گردیو سوامی ٹھانڈا سینا، سینل ایکا دھار وکھائیندا۔ آد
 جگادی جگ جگ ریتا، لکھ چوراسی ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن پت پت پتینا، پت پاون دیا کھائیندا۔ لیکھا جانے ہست کیتا، اوچان
 نیچان ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھا، کلجگ اتم پھیری پائیندا۔ جن بھگتاں کرے سچ پریتا، پریتیوان دیا کھائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ گردیو سوامی سدا ست، ست ستوادی دیا کھائییا۔ دیونہارا برہم مت، پاربرہم
 کرے پڑھائییا۔ آتم پرماٹم جوڑے نات، ناتا بدھاتا اک رکھائییا۔ کلجگ میٹے اندھیری رات، ستجگ ساچا چند کرے رُشنائییا۔ سوہنگ اکھڑ
 سُنائے گاتھ، سرشٹ سبائی دئے سمجھائییا۔ لہنا چکے تریلوکی ناتھ، ناتھ اناتھان دئے وڈیائییا۔ دو جہانان اکو پوجا پاٹھ، پاٹھشالا اکو دئے
 جنائییا۔ اک سروور تیرتھ تاٹ، تٹ کنارہ اک وڈیائییا۔ چوڈاں لوک وکھائے ہاٹ، بن ونجارا پھیری پائییا۔ چوڈاں طبق وسے ساتھ، سگلا
 سنگ نبھائییا۔ کلجگ آت ویکھے کھیل تماش، نرگن اپنا ویس وٹائییا۔ ستجگ ساچی دیوے دات، سوہنگ نام جھولی پائییا۔ میٹے زین
 اندھیری رات، نرگن نور کرے رُشنائییا۔ بھگتاں بنے سچا ساتھ، بھگون اپنا سنگ رکھائییا۔ آتم پرماٹم اکو گاتھ، ساچا ڈھولا دئے جنائییا۔ اتم

مکے جھوٹی واٹ، کوڑی کندھ رسن نہ پائیا۔ گرمکھاں پورا کرے گھاٹ، پورب لیکھا دئے مکائیا۔ ناتا تئے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیا۔ میل ملائے کملاپات، نر نرائن دیا کمائیا۔ بند کواڑی کھولے تاک، بجر کپائی توڑ تڑائیا۔ آتم سیجا وکھائے کھاٹ، سیج سہنجی اک سہائیا۔ نرمل جوت جگے للاٹ، نورو نور نور رُشنائیا۔ لیکھا جانے پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ کلجگ اتم میل ملائے تھ تھ، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ گرمکھ سجن کر اکٹھ، ہر سنگت روپ وٹائیا۔ ناتا تئے مندر مٹھ، شودوالا نظر کھئے نہ آئیا۔ پاربرہم برہم گئے ساچا جس، صفی صفت صفت صلاحیا۔ جن بھگتاں اندر جائے وس، نرگن اپنا ڈیرہ لائیا۔ ستجگ ساچا مارگ دیوے دس، مہر نظر اک اٹھائیا۔ تیر انیالا مارے کس، تکھی مکھی دھار بندھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی رچنا آپ رچائیا۔ گردیو سوامی ساچا سجن، سو پُرکھ نرنجن آپ اکھوائیندا۔ گرمکھاں کرائے اکو مجن، ہر پُرکھ نرنجن دیا کمائیندا۔ کلجگ اتم ایکنکارا آیا صدن، نرگن اپنا پھیرا پائیندا۔ آد نرنجن رکھنہارا لجن، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ابناسی کرتا ایکا نام رکھائے لگن، دوسر اوٹ نہ کھئے جنائیندا۔ سری بھگوان میل ملاوا ساچے سجن، سکلا سنگ آپ نیھائیندا۔ پاربرہم پرہ پرہ کجن، نام دوشالہ ہتھ اٹھائیندا۔ ست ستوادی آیا نام وندن، وست امولک جھولی پائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں پھڑ پھڑ آیا کڈھن، ہرجن اپنی گود بہائیندا۔ کوڑی کرپا بھانڈے آیا بھتن، جو گھڑیا بھن وکھائیندا۔ گرمکھ ساچا نرمل چنن، نم واس نہ کھئے مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی کرنی آپ کمائیندا۔ گردیو سوامی نیکن نیکا، نظر کیسے نہ آئیا۔ لیکھا جانے جیو جی کا، گھٹ گھٹ رسیا سمائیا۔ کلجگ پھل ویکھے پھیکا، نو نو پھیرا پائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر جس دیاں رکھ کے گئے اڈیکان، سو ستگر ویس وٹائیا۔ سب دیاں آنت نیڑے آئیاں تاربخان، ہر جو فیصلہ دئے سُنائیا۔ کوڑی کرپا ویلا بیتا، بتی کہانی نہ کھئے جنائیا۔ ستجگ چلائے ساچی ریتا، ریتیان دیا کمائیا۔ گرمکھاں رنگ رنگائے اک مجیٹھا، چڑھیا رنگ اتر نہ جائیا۔ کلجگ ترے گن تپے انکیتھا، لکھ چوراسی اگنی لائیا۔ نہ کوئی سجن نہ کوئی میتا، بہین بھائی نہ کھئے سہائیا۔ جھوٹی نظر آئے پریتا، آنت سنگ کھئے نہ جائیا۔ کرے کھیل صاحب انڈیٹھا، انڈیٹھی دھار وٹائیا۔ گرمکھ سچا نہ مریا نہ جیتا، جیون مرن وچ کدے نہ آئیا۔ نام ندھان جس جن پیتا، امرت رس رس وکھائیا۔ آد جگاد ٹھانڈا سیتا، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ ہر چرن دھیان اکو کیتا،

دوجی اوٹ نہ کھئے رکھائیا۔ ناؤں زرنکارا کریا میٹھا، جگت رس نیڑ کھئے نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا
 شہنشاہیا۔ گردیو سوامی اک اند، اند آتم آپ جنائیندا۔ گھر وچ گھر وکھائے پرمانند، پرم پُرکھ کھیل کرائیندا۔ کر پرکاس بن سورج چند،
 چند چاندنی نور چمکائیندا۔ کلجگ اتم ونڈے اکو ونڈ، ونڈنہارا پھیری پائیندا۔ کوڑی کریا ناتا توڑ بھیکھ پکھنڈ، گُرمکھ ساچے مارگ
 لائیندا۔ جنم جگ دی ٹٹی گنڈھ، گر شبدی جوڑ جڑائیندا۔ آون جاون مکے پنڈھ، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔ گیت سہاگی سچا چھند،
 سوہنگ سوہلا آپ جنائیندا۔ دئی دویتی ڈھاپے کندھ، بھانڈا بھرم بھو بھٹائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا
 ور، وست امولک اک وکھائیندا۔ گردیو سوامی وست اپار، ہر ستگر آپ جنائیا۔ ستجگ دیوے کر پیار، پرم پُرکھ پرہ جھولی پائیا۔
 نرگن سرگن دئے آدھار، سرگن ملے مان وڈیائیا۔ بھگت بھگونت لئے اٹھال، اپنا بھاگ ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جان شاہ کنگال، اوچ نیچ دیا کھائیا۔
 گر شبد سچا بن دلال، پنج تت میلا سہج سُبھائیا۔ آپے سُنے مُریدان حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ ست ستوادی ساچی دھرمسال، دھرم
 دوارا دئے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکرئی لہنا دئے چکائیا۔ گردیو سوامی لہنا دینا، جگ چوکرئی آپ
 چکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وکھائے نیناں، نیتراکھ سرب کھلائیندا۔ لکھ چوراسی کوڑی کریا وہن وہنا، شوہ دریائے آپ رڑھائیندا۔
 گُرمکھ ورلے گر چرن بہنا، گُرمکھ ساچے آپ جگائیندا۔ مُرید مُرشد مئے کہنا، من من شکر منائیندا۔ گر چیلادھام اکھئے اکو رہنا، دھام
 اولڑا آپ پرگٹائیندا۔ صاحب ستگر بھانا سہنا، سر سر حکم منائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔
 گردیو سوامی کھیلے کھیل، کھیلنہارا نظر نہ آئیا۔ ہرجن ساچے رہیا میل، میل ملاوا آپ کرائیا۔ کرے پرکاس بن باقی تیل، دیپک اکو جوت
 رُشنائیا۔ آد جگادی سجن سہیل، ہر ستگر ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم اچرج رچیا کھیل، بھیو ابھید نہ کھئے پائیا۔ سادھ سنت کیتے فیل،
 حل سوال نہ کھئے کرائیا۔ اتم گھلے رائے دھرم دی جیل، بندی خانہ اک بنائیا۔ پھڑ باہوں دیوے ٹھیل، آگے ہو نہ کھئے بچائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ گردیو سوامی سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیندا۔ چار ورنان دئے آدھار، جو
 جن سرنائی آئیندا۔ کھتری براہمن شودر ویش کرے پیار، پریم پریتی اک وکھائیندا۔ دئی دویتی دئے نکال، نرگن اپنا رنگ رنگائیندا۔ ساچا

منتر دئے سکھال، سوہنگ ڈھولا آپ سُنائیندا۔ نیڑ آئے آنت نہ کال، مہاکال بھے چُکائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جُگت آپ
 وکھائیندا۔ کایا مندر اندر سچّی دھرمسال، دھرم دوار اک پرگٹائیندا۔ شبد اگئی وجے تال، انحد نادى ناد سُنائیندا۔ امرت جام دئے پیال،
 مدھر پیالہ ہتھ اُٹھائیندا۔ ایک جوت دیوے بال، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ آتم سیجا دئے سکھال، آسا ترسنا بھکھ گوائیندا۔ آپے سُنے مریداں
 حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیندا۔ کلجگ آنت بن دلال، نرگن اپنی دیا کھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر جو گُرمکھ گھالنا آئے گھال، کیتی گھال
 لیکھ لائیندا۔ اپنی کریا سب دا حل کرے سوال، فقرہ نال نہ کھئے ملائیندا۔ بن اکھان لکھ چوراسی وچوں لئے بہال، بہالیاں آپ ہتھ کیسے نہ
 آئیندا۔ اکھئے کیتے شاہ کنگال، شاہ کنگال اپنا روپ وکھائیندا۔ کلجگ چلی اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ گُرسکھ ویکھے ساچے
 لال، لالن اپنی گود بہائیندا۔ دوس رین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیندا۔ اندر باہر چلے نال نال، آتم پرما تم جوڑ جُڑائیندا۔ ایتھے
 اوتھے رہے خوشحال، خوشی غم نہ روپ وٹائیندا۔ ہرجن آنت نہ کھائے کال، ہر جو اپنی گود بہائیندا۔ جوتی جاتا جوت بے مثال، بے نظیر
 ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ گردیو سوامی رنگے رنگ،
 رنگنہارا اک اکھوائیا۔ آتم سیجا ست پلنگ، پرم پُکھ پرہ آپ ہنڈھائیا۔ ہر مندر وجائے سچ مردنگ، گُرمکھ گرہ ہووے شنوائیا۔ آتم
 پرما تم دیوے اک اند، نجانند دئے چکھائیا۔ جنم جنم دے وچھڑیا پاوے ٹھنڈ، اگنی تت تت مٹائیا۔ آتم پرما تم سُرتی شبدی دیوے گنڈھ،
 بن تندى ڈور بندھائیا۔ مکے رنڈیا رنڈ، کنت سہاک اک وکھائیا۔ رل مل سخیاں کیت گائن گوبند چھند، چھنت اکو اک پڑھائیا۔ صاحب
 دیال ٹھاکر سوامی بخشند، بخشش اپنے ہتھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن ساچے
 پار کرائیا۔ گردیو سوامی پار کنارہ، گُرمکھ گر گر آپ جنائیندا۔ ڈونگھا ساگر ویکھنہارا، کایا بھوری کوری کھوج کھوجائیندا۔ دیونہارا سچ
 سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گُرمکھان کرے سچ پیارا، پرم پُکھ دیا کھائیندا۔ لکھ چوراسی پار اُترن دا اک وبارا، ہر جو اکو وار
 سمجھائیندا۔ جو جن سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بولے جیکارا، جنم مرن وچ کدے نہ آئیندا۔ ایتھے اوتھے میل ملائے آپ

۱۱.۶

۱۱.۶

نرنکارا، نرگن سرگن سرگن نرگن جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، گردیو سوامی وسے ساچے گھر، گھر مندر
اک سہائیندا۔

بیگم پُری بے غم، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائیا۔ ہڈ ماس ناڑی نہ کوئی چم، چم درشتی نہ کھئے جنائیا۔ محل اٹل مینار نہ کوئی چہپر چہن،
سورج چند نہ کھئے چڑھائیا۔ بڈھ مت نہ کھئے من، رسنا جہوا نہ کھئے پلائییا۔ نہ کھئے جننی نہ کوئی جن، دھن جنیندی نہ کھئے مائییا۔ نہ کوئی
راگ نہ کوئی کت، ناد دھن نہ کھئے وجائییا۔ نہ کوئی بیڑا رسیا بٹھ، چپو ہتھ نہ کھئے اٹھائییا۔ نہ کوئی دیونہارا ڈن، راج بھوپ نہ کھئے اکھوائیا۔ تس
دوارے وسے اکو اک سری بھگون، پرم پُرکھ پرہ آسن لائییا۔ جس جن اُپر صاحب جائے من، تس بیگم پُرا دئے وکھائییا۔ بیگم پُرا بے بُنیاد،
بُنیاد نظر کیسے نہ آئییا۔ جس گھر سُنے سرب فریاد، پرم پُرکھ وسے سچا ماہییا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھکتاں دیوے اپنی داد، نام بھنڈارا
اک ورتائییا۔ نہ کوئی اوتھ سنت نہ کوئی سادھ، ستگر اکو وسے سچا شہنشاہییا۔ گرمکھاں کرے سچا لاد، پریم پیار اک وکھائییا۔ لکھ
چوراسی وچوں کاڈھ، اپنے چرن دئے سرنائییا۔ اکو جنائے اپنی یاد، پچھلی یادداشت دئے بھلائییا۔ اکو آئے سچ سواد، ست ستوادی ایکا رس
چکھائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس جن وکھائے اپنا گھر، تس بیگم پُرا ہر کا رُپ نظری آئییا۔ بیگم پُرا سچکھنڈ،
ہر ساچے آپ بنایا۔ جتھے دوسر نہ کوئی ونڈ، ونڈنہارا نظر کھئے نہ آیا۔ نہ کوئی بھیکہ نہ پکھنڈ، کوڑی کیریا نہ کھئے رکھایا۔ نہ کوئی گائے بتی
دند، تیس بتیس نہ کھئے صلاحیا۔ تس گھر وسے سورا سربنگ، شہنشاہ اپنا آسن لایا۔ گرمکھ گر گر ہرجن ہربھگت جس جن وکھائے اپنا
اند، اند اند وچ جنایا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جس ملائے اپنے گھر، تس بیگم پُرا دئے سمجھایا۔ بیگم پُرا ہر کا
دوار، دوسر ہور نہ کھئے جنائییا۔ اٹھ پھر نرمل جوت اُجیار، دیا باقی نہ کوئی رُشنائییا۔ سچکھنڈ نواس سچکھنڈ بیٹھے آپ نرنکار، سچ
سنگھاسن سوہیا پائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، گرمکھاں وکھائے ساچا گھر، جس گھر وڑیاں غم رہے نہ رائیا۔ بیگم پُرا
سچ دروازہ، باڈھی بنت نہ کھئے بنائیندا۔ جس گھر وسے غریب نوازا، غریب نائیاں گلے لگائیندا۔ شاہو بھوپ وڈ راجن راجا، شہنشاہ اپنا

کھیل کرائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر لکھ چوڑاسی آتم پرما تم رچ رچ کاجا، گر اوتار پیر پیغمبر کھیل کرائیندا۔ بودھ آگادھ شبد آگمی وجائے
 واجا، تار ستار نہ کھئے ہلائیندا۔ بھگت بھگونت آپ اپنا سازن سازا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا روپ وٹائیندا۔ ستگر سچے گرمکھ سچا
 جو مات لادھا، تس کھلائے گھر دروازہ، بیگم پُرا ہر آپ نوازا، نوازش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بیگم پُرا نہ ہوئے بے زار، نیتز نیر نہ کھئے وہائیا۔
 جس گھر وسے پروردگار، بے پرواہ آسن لائیا۔ مقامے حق نور اجیار، حضرت بیٹھا سچا شہنشاہیا۔ بے نظیر شاہ حقیر کر کیرا جس اپنا
 حُجرہ دئے وکھال، بند کواڑا تاکی کُنڈا لاپیا۔ ایکا جلوہ نور جلال، جوتی جاتا جوت رُشنائیا۔ تس بیگم پُرے مُرید مُرشد مُرشد مُریداں حل
 کرے سوال، اپنا لیکھا آپ جنائیا۔ بیگم پُرے وسے بیگم، گرمکھ سرتی بیگم روپ وٹائیا۔ ہر خونت ملے اکو ایگم، ایکنکار دیا کھائیا۔
 چرن لگ کرے سلاما علیکم، عالمین تیری وڈیائیا۔ تیرا دھام مقدس بیٹل، بے پرواہ تیری شہنشاہیا۔ میں دُوروں آئی ویکھ کے تیری
 سینت، تیرا نام اشارہ میری اکھان نالوں لتھیا عینک، میرا آئینہ ہویا رُشنائیا۔ خُداوند کریم ملیا اچانک، بھیانک روپ دئے گوائیا۔ میں
 کوچھی کملی نہ سکی پچھانت، آگے بیٹھا سچا ماہیا۔ ویلے آنت کیسے دی نہ منگے ضانت، گرمکھ ساچے پھڑ کے باہوں بری کرائیا۔ لا کے بیٹھا
 اک عدالت، عدل سچا رہیا کھائیا۔ نہ کوئی وُکلا نہ وکالت، وکیل سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ سچکھنڈ دی سچ امانت، گرمکھ بیگم روپ
 وٹائیا۔ ایتھے اونھے صحیح سلامت، دکھ پوہ نہ سکے رائیا۔ ترے گن مایا نہ کھئے علامت، پنج وکار نہ کھئے لڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیرا کر، بیگم پُرا شہر گرمکھان بنا بیگم لئے وکھائیا۔ بیگم بنائے ہر جو نار کنت، کنت کنتوبل دیا کھائیندا۔ پہلوں کایا چولی پھڑ
 پھڑ چاڑھے رنگ بسنت، دُرمت میل دھوائیندا۔ آنتر آتم پرما تم جپائے اپنا منت، منتر اکو نام درڑائیندا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ
 برہم اک سمجھائیندا۔ بودھ گیان گیان بودھ ہوئے پنڈت، ساچی ودیا اک سمجھائیندا۔ نانا توڑ ہوئے ہنگت، نون سو اکھر اک وکھائیندا۔
 غریب زانیاں پھڑ پھڑ میل اپنی سنگت، سچا سنگ نبھائیندا۔ لیکھا جان آد آنت، مدھ اپنا کھیل وکھائیندا۔ پنج تت کایا روپ بنائے ساچی
 بنت، اندر بھگونت ڈیرہ لائیندا۔ تن ماٹی کاچی بنا بنت، پھڑ اپنی گود بہائیندا۔ نانا توڑ بہشت جنت، چرن کولاں وچ رکھائیندا۔ گرمکھ
 گرسکھ ہرجن ہر بھگت اکو دھام سہنت، جس دھام بیگم پُرا ناؤں رکھائیندا۔ نہ کوئی من نہ کوئی منت، نہ کوئی رسنا نہ کوئی جہوا نہ کوئی

مَنہ نہ کوئی ننگ، پُرکھ اکال اک پرتکھ نظری آئیندا۔ رل مل دوویں گر گرسکھ جائن وس، تس دوار ناؤں بیگم پُرا اکھوائیندا۔ بیگم پُرا نگی کھڈ، گھر گھر وچ بکائیا۔ اپنے نالوں کر کر اڈ، پاربرسم لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ لکا کے رکھی وچ کایا ماٹی ہڈ، چمڑی اُپر پردہ پائیا۔ گرمکھ کھیل ویکھے اندر ہٹ، باہر ڈھونڈن کتے نہ جائیا۔ دئی دویتی کھولے پھٹ، اپنا پھٹا دئے اٹھائیا۔ وچوں پرگٹ ہووے جھٹ، نرمل جوت کر رُشنائیا۔ گرمکھ چرن جائے ڈھٹھ، واہ واہ تیری وڈ وڈیائیا۔ جس تن دتا پنج تن من مت بُدھ نال رت، رتی رت نال ملائیا۔ سو ستگر مارگ دیوے دس، اپنا گھر دئے وکھائیا۔ رل مل اندر جائے وس، گلوکڑی اکو پائیا۔ پریم پیار جائے پھس، نہ کوئی سکے توڑ ٹرائیا۔ اک دوجے دا درشن کریئے ہس ہس، گرسکھ گر گر گوبند وچ سمائیا۔ بن رسنا بن جہوا گائیے جس، بن کتاں راگ سُنائیا۔ مان ابھان توڑ جائے ڈھٹھ، گرھ ہنکار نہ کھئے وکھائیا۔ نظری آئے گھٹ گھٹ، میرا وسے سچا ماہیا۔ بیگم پُریے دا راہ دیوے دس، جس جانڈیاں راہ وچ نہ کھئے اٹکائیا۔ مایا چھایا پریم پیار اندر گئے جے پھس، قدم قدم چلے نہ کھئے راہیا۔ ستگر پورا دُور ڈراڈے جائے ٹھ، اپنی کروٹ لئے بدلایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بیگم پُریا کایا مندر اندر رکھی کھاٹ، پاوا چول نہ کھئے رکھائیا۔ جگت نیتر ویکھے آکار، نج نیتر نرکار وچ سمائیا۔ جس دھام وسے نرنکار، سو ساکار نظر نہ آئیا۔ اپنا رکھے آپ اختیار، حکم آگئی اک سُنائیا۔ جوتی شبدی شبدی جوتی ساچی دھار، تتوت نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کھائیا۔

★ ۱۴ آسو ۲۰۱۹ پکرمی بھگت سنگھ دے گرہ زُکا کلان ضلع جالندھر ★

نرگن نرنکار لئے اوتارا، گر شبد دئے وڈیائیا۔ گر شبد سجن میت مُرارا، آد جگاد سنگ نبھائیا۔ سگلا ساتھی وچ سنسارا، بھگت بھگونت لئے اٹھائیا۔ بھگتاں دیوے نام ادھارا، آتم پرما تم بوجھ بُجھائیا۔ آتم پرما تم کھیل نیارا، ہر سنتن دئے وکھائیا۔ سنتن سوہے سچ دوارا، در دروازہ آپ کھلائییا۔ کرے کھیل اگم اپارا، الکھ اگوچر بے پرواہیا۔ گرمکھان کرے سچ پیارا، پریم پریتی اک سیکھائیا۔ گھر وچ گھر گھر

اُجیارا، گرہ مندر دئے وکھائیا۔ نرمل دیا جوتی جاتا کر پسارا، ست سرؤپی ویکھ وکھائیا۔ سدا سہیلا وسنہارا ٹھانڈے دربارا، سچ
 سنگھاسن اک سہائیا۔ گرمکھ میلے میلنہارا، گرمکھ اپنے رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل
 بے پرواہیا۔ سری بھگوان ہر نرنکارا، گر شبدی وپس وٹائیندا۔ جگ چوکرئی ویکھنہارا، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر
 کرے پار کنارہ، کلجگ اپنا رنگ وکھائیندا۔ بھگت بھگوان دئے ادھارا، ست سنتوکھ اک درڑائیندا۔ محل اٹل اُچ منارا، گھر مندر کھوج
 کھوجائیندا۔ پورب لہنا ویکھ ویکھنہارا، دینا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نامے تیری سنی پکارا، کاما اپنی کار کھائیندا۔ بہتر جامے کر پسارا، پسر
 پساری ویکھ وکھائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، بھیو ابھید نہ کھئے کھلائیندا۔ جگ چوکرئی روون زارو زارا، ہر کا آنت نہ کھئے پائیندا۔ گر اوتار
 کرن نمسکارا، پیر پیغمبر سیس نوائیندا۔ کلجگ اتم جن بھگت دیوے اک ادھارا، اتم پرما تم بوجھ بھجھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، گر گر اپنا کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن پُرکھ ابناشا، گر گر کھیل کرائیا۔ گر گر کھیل شبد گر وڈ پرکاشا، پرکاشوان
 سرب لوکائیا۔ لیکھا جانے پرتھی آکاشا، آکاش آکاشا کھوج کھوجائیا۔ جن بھگت ہیوے داسی داسا، بن سیوک سیو کھائیا۔ پوری کرے
 اکو آسا، آسا ترسنا دئے مٹائیا۔ نرگن سرگن چلے ساتھا، سگلا سنگ نبھائیا۔ ستجگ پڑھائے اپنی گاتھا، بودھ گیان اک درڑائیا۔ بھاگ
 چکائے مستک ماتھا، جوت للائی ویکھ وکھائیا۔ پاربرہم برہم بٹھ ناتا، بدھاتا اپنا جوڑ جڑائیا۔ امرت جام پیائے سچا باٹا، بھر پیالہ ہتھ
 رکھائیا۔ انحد ناد سنائے اگئی گاتھا، گا گا اپنا ناؤں وڈیائیا۔ اتم رکھے ہرجن ذاتا، ذات پات نہ کھئے سمجھائیا۔ کلجگ میٹے اندھیری راتا،
 ستجگ ساچا راہ چلائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی سنگ نبھائیا۔ گر شبدی سجن ساچا میتا، مٹر پیارا آپ
 اکھوائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ٹھانڈا سیتا، تھر گھر اپنا حکم ورتائیندا۔ ترے بھون دھنی ترے گن اتیتا، ترے ترے لیکھا آپ جنائیندا۔ سمرتھ
 پُرکھ کرے کھیل اک انڈیٹھا، بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدا آپ وڈیائیندا۔ گر شبدا دیوے
 ہر ہر بل، بل اپنا آپ جنائیا۔ آد جگادی اچھل اچھل، ول چھل دھاری کھیل کرائیا۔ کلجگ اتم جوتی شبدا آپے رل، رل مل اپنا
 وپس وٹائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اٹل محل کرے رُشنائیا۔ بن تیل باقی دیپک گیا بل، اگیان اندھیر دئے گوائیا۔ سچ سندیسہ رہیا

گھل، ستجگ ساچی کرے پڑھائیا۔ لکھ چوراسی دیونہارا پھل، جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدا
گر اک وڈیائیا۔ شبدا گر وڈ بلوانا، بل اپنا آپ جنائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن دیوے دانا، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ بن وچولا سری بھگوانا،
ساچا مارگ آپے لائیندا۔ کلجگ میٹے کوڑ نِشانہ، ستجگ ساچا چند چڑھائیندا۔ جن بھگتاں بختے چرن دھیانا، سرن اکو اک وکھائیندا۔
ساچے سنتاں دیوے برہم گیانا، پاربرہم برہم و دیا اک پڑھائیندا۔ گرمکھ بنائے چتر سُگھڑ سُبجانا، مورکھ موڑھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ گرسکھاں
کرے بدلی جامہ، جنم جنم وچ بدلاییندا۔ جوں نامے در سیوا کرے بن بن کاما، توں بھگتاں بھگوان ترس کرائیندا۔ نرویر پھریا جامہ،
نہکنکا ناؤں رکھائیندا۔ کرے کھیل سری بھگوانا، سو پُرکھ نرنجن ویس وٹائیندا۔ لکھ چوراسی آتراجاما، گھٹ گھٹ اپنا کھوج کھوجائیندا۔
گرمکھ ویکھے بال انجانا، گر گر اپنی گود سُھائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدا گر اک صلاحیندا۔ شبدا گر آد
اوتارا، ہر ستگر ناؤں وڈیائیا۔ نام ست ست بھنڈارا، ست پُرکھ نرنجن جھولی پائیا۔ اوانگ سوہنگ کھیل نیارا، ہنگ برہم سو پُرکھ
نرنجن ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اکم، سو پُرکھ نرنجن
آپ کرائیندا۔ شبدا گرو گر بیڑا بٹھ، دیو دیوا دیا کھائیندا۔ بھاگ لگائے ساچے تن، تن مندر آپ سُھائیندا۔ لیکھا جانے جننی جن، جن
جننی ویکھ وکھائیندا۔ نرگن سرگن بیڑا بٹھ، پُرکھ ابناسی اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جن بھگتاں کہے دھن دھن، دھن دھن اپنا حکم ورتائیندا۔
جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبدا گر صفت صلاحیندا۔ شبدا گرو گر ساچا میتا، متر پیارا اک اکھوائیندا۔ وسنہارا دھام
اندیٹھا، مندر مسجد مٹھ شودوالے ہتھ کسے نہ آئیندا۔ چار وید جس بنائی ریتا، شاستر سمرت آپ پڑھائیندا۔ گیتا گیان دیوے ٹھانڈا سیتا،
اکھر اکھر جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سرپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ستگر شبدا اک صلاحیندا۔ ستگر شبدا وڈا ہتکاری، ہت اپنا
آپ جنائیا۔ نرگن روپ نر نرنکاری، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیا۔ وسنہارا تھر گھر دھام اٹل اٹاری، سچکھنڈ دھیان لگائیا۔ پُرکھ اکم
اتھاہ بے پرواہ ویکھے وگسے ایکنکاری، نر نرنکاری نین اٹھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن سرگن پاوے ساری، مہاسارتھی پھیرا پائیا۔ جوتی
جوت سرپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کلجگ تیری اتم ور، سنت سُھپلا اک اکیلا لیکھا جانے گرو گر چپلا، بھگت بھگونت میل

ملائیا۔ شبد گرو گرسچا سجن، ہر ستگر آپ بنائیندا۔ نرگن سرگن کرائے مجن، دھوڑی مستک ٹگا لائیندا۔ ڈونگھی غاروں آئے کڈھن،
 پھڑ باہوں پار کرائیندا۔ گھر اپنے آئے سدن، سدا ایکو وار سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 شبد گرسچو اک لگائیندا۔ شبد گرسچو گیا لگ، ہر ستگر آپ لگائیندا۔ کرے کھیل سورا سرگ، دوسر سنگ نہ کھئے رکھائیندا۔
 پھرے دروہی سارے جگ، جگ جیون داتا آپ جنائیندا۔ نو نو لگے آگ، لگی آگ نہ کھئے بھجائیندا۔ گرمکھ گرسچو سنت سہیلے سجن
 سد، آپ اپنا پردہ لاپندا۔ اک پیائے ساچی مد، مدھر رس اک وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبد گرسچو دیا
 کھائیندا۔ شبد گرو گرسچو دیال دین، اپنی دیا کھائیا۔ ایک رنگ چاڑھے بھین، بھڑی رین نال رلائیا۔ نانا جوڑے جوں جل مین، جل مین
 روپ وٹائیا۔ لیکھا جانے لوک تین، ترے ترے لہنا رہیا مکھائیا۔ جن بھگتاں کرے ٹھاندا سین، امرت میگھ اک برسائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، شبدی شبد وڈیائیا۔ شبد گرو گرسچو سانجھا یار، یارڑا ستھر اک ہنڈھائیندا۔
 غریب نائیاں کرے پیار، نائیاں اپنے رنگ رنگائیندا۔ بے مہانیاں لائے پار، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ڈونگھی بھوری کڈھے باہر، کایا کوری
 کھوج کھوجائیندا۔ راتیں سٹیاں دئے دیدار، دید عید چند چڑھائیندا۔ ایک نام دئے خمار، سچ خمارى اک وکھائیندا۔ جن بھگتاں پیج جائے
 سوار، سمرتھ اپنی دیا کھائیندا۔ کلجگ آنت کر پیار، بھگت بھگونت میل ملائیندا۔ جنم جنم دا دکھڑا دئے نوار، لکھ چوراسی پھند کٹائیندا۔
 اجل مکھ کرے کرتار، دُرمت میل دھوائیندا۔ سوہنگ نام سچ جیکار، آتم پرما تم آپ پڑھائیندا۔ پُرکھ ابناسی ملے سچا یار، متر پیارا وچھڑ
 کدے نہ جائیندا۔ جس جن بخشے چرن پیار، دھوڑی سفل مستک لائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا
 ور، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، سرب ویاپی دیوے اکو دان، وڈ پرتاپی وکھائے سچ نشان، نام نشانہ اک رکھائیندا۔

۱۱۱۲

۱۱۱۲

☆ ۱۴ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی تیج کور دے گرہ زُرکا کلان ضلع جالندھر ☆

ہر داتا شبد بھکھار، گر مانگنہار اکھوایا۔ دیونہار ایکنکار، آد آنت ورتائیا۔ کلجگ آنت بھرے سچ بھنڈار، ست بھنڈارا اک
وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرنی اپنی آپ کھائیا۔ اپنی کرنی کرے ہر کرتارا، کلجگ اتم ویس وٹائیندا۔ شبد
وست سچ بھنڈارا، ست ستوادی آپ ورتائیندا۔ غریب زانیاں دے ادھارا، آنتر آتم میل ملائیندا۔ جگت نتھوایاں سچ سہارا، بن سچن آپ
رکھائیندا۔ ڈونگھی بھوری پار کنارہ، بے صبری صبر وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سچ وست آپ ورتائیندا۔
سچ وست دیوے دانی، داتا اپنی دیا کھائیندا۔ اتوٹ اٹٹ اک نشانی، زرگن زراکار آپ وکھائیندا۔ منتر نام نو ست کہانی، ست پُرکھ
زرجنن آپ پڑھائیندا۔ اتم سریشٹ اکو بانی، وشیش اپنے رنگ رنگائیندا۔ چرن کول پد زرانیاں، زربان پد اک رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ آنت غریب نواز، زرگن زردھن ویکھ وکھائیا۔ زردھن سردھن رکھنہارا لاج، شاہ
پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ نمان زانیاں رچ رچ کاج، کرتا پُرکھ شکر منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ پاتشاہ ہو کے بنیا منگتا، در در پھیری پائیندا۔ آپے بنیا بھکھا ننگتا، گُرْمکھاں بھرپور آپ کرائیندا۔ چوتھے جگ
گُرْمکھاں آگے کرے آپ منتاں، جگ جگ وچھڑے میل ملائیندا۔ زرگن کرے آیا اپنی ہمتا، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ
ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن اپنے رنگ وکھائیندا۔ بن شہنشاہ ہویا گولا، کلجگ اتم سیو کھائیا۔ زرنکار زرگن بدلیا چولا، چولا تن نہ کھئے
وکھائیا۔ مانس جنم بنیا بھالا بھولا، بھاؤ اپنا نہ کیسے جنائیا۔ کلجگ اتم گُرْمکھاں اندر وڑ وڑ پائے رولا، سوہنگ اپنا نام جپائیا۔ سچ دوارا
اکو کھولا، جس دوارے غریب نمانے لے ترائیا۔ آپ چکائے پردہ اوبلا، مٹکھ اپنے لے پرگٹائیا۔ گُرْمکھ تیرے پریم دا گائے سوہلا، گا گا اپنا
شکر منائیا۔ زرگن ہو کے بنیا وچولا، وچلا لیکھا ربیا مکائیا۔ اپنی ہتھیں گُرْمکھاں پچھلا پردہ پھولا، لیکھا اپنی جھولی پائیا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہرجن ہر ہر رنگ سہائیا۔

☆ ۱۴ اَسُو ۲۰۱۹ بکرمی لچھمن سینگھ دے گرہ زڑکا کلان ضلع جالندھر ☆

شاہ پاتشاہ تیری اڈیک، گر اوتار دھیان لگائیا۔ پروردگار آوے لاشریک، پیر پیغمبر نین اٹھائیا۔ دو جہاناں دے سچ پریت، پریتوان سچا ماہیا۔ برہمنڈ کھنڈ سُنائے ساچا گیت، ست ستوادی ڈھولا گائیا۔ لکھ چوراسی پرکھ نیت، گھر گھر اپنا پھیرا پائیا۔ لہنا دینا چکائے ہست کیٹ، اوچ نیچ ویکھے تھاوں تھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی دیا کھائیا۔ سچکھنڈ نواسی تگن تیرا راہ، گر اوتار نین اٹھایا۔ پیر پیغمبر رہے دھیا، دھیان دھیان وچ رکھایا۔ کون کوٹے پرگٹ ہووے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ اپنا ویس وٹایا۔ مکھ نقاب پردہ دیوے لاہ، جلوہ نور کرے رُسنایا۔ صفت صلاحی دیوے سچ صلاح، صلاحگیر پھیرا پایا۔ شاہ حقیر لے اٹھا، دستگیر اپنا دست ملایا۔ شرع زنجیر دے تڑا، دین مذہب نہ کھتے رکھایا۔ آتم پرما تم دے ملا، سچ ملاوا اک جنایا۔ جوٹھی جھوٹھی کندھ دیوے ڈھاہ، بھانڈا بہرم بھو بھٹایا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ باہوں کھتے دے بہا، ساچی سیکھیا اک سمجھایا۔ مندر مسجد شودوالے مٹھ گر گھر دے اٹھا، گر ستگر پھیرا پایا۔ نام مردنگا دے وجا، ڈنکا ایکا شبد لگایا۔ راؤ رنگاں دے جگا، نیتر نین اکھ کھلایا۔ ساچا مارگ دیوے لا، ربر اپنا پھیرا پایا۔ چوڈاں طبق دے بلا، چوڈاں لوک گنڈا لایا۔ ترے بھون ویکھے تھاوں تھان، اون گون کھوج کھوجایا۔ رو سس سورج چند لہنا دینا دے مکا، باقی کھتے رہن نہ پایا۔ وشن برہما شو دے سمجھا، سچ سندیسہ اک سُنایا۔ چوڈاں ودیا پنڈھ دے مکا، پاندھی اپنا پھیرا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، نرگن اپنا ویس وٹایا۔ سچکھنڈ نواسی تیری اوٹ، گر اوتار رہے تکائیا۔ پیر پیغمبر تیرا نوری جلوہ نرمل جوت، جوتی نور نور درسائیا۔ مقامے حق دھام نیار سچکھنڈ تیرا قلعہ کوٹ، چار دیوار نہ کھتے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسی تیری آس، گر اوتار رہے دھیائیا۔ پیر پیغمبر ہو کے بیٹھے نراس، نیتر نیناں نیر وائیا۔ کلجگ کھتے نہ دے سچ پرکاش، پرکاشوان نہ کھتے خدائیا۔ ملا شیخ مسک بھوٹے بے آب، آب حیات نہ کھتے پیائیا۔ چوڈاں صدیاں لے کے تھکے خواب، سویاں زین گئی وائیا۔ تیری جھل نہ سکے کوئی تاب، بے تاب دین دھائیا۔ کون ویلا پرگٹ ہووے شاہ نواب، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیا۔ شاہ سوارا چرن گھوڑے دے رکاب، سچ سینگھاسن سوہیا پائیا۔ عظیم دیوے سرب عذاب، نہ

سکے کھئے پچائیا۔ مُرید مُرشد دیوے خطاب، دین دیا ندھ آپ ہوئے سہائیا۔ دروبی خدائے سارے ہوئے لاجواب، نیتز نین رہے شرمائیا۔ کھئے نہ دسے سچا پاک، پاک رسول نہ کھئے دکھائیا۔ کوڑی کریا چھانی خاک، اتم خاک میل ملائیا۔ چار یاری مُکیا ساک، سین کھئے نظر نہ آئیا۔ چوڈاں طبق خالی ہاٹ، ساچا ہٹ نہ کھئے دکھائیا۔ بڈھے شیخ کالا چیتھڑ گیا پاٹ، بستر تن نہ کھئے سہائیا۔ اتم نیڑے آئی واٹ، بیٹھا پنڈھ مکائیا۔ نہ کوئی لیف نہ کوئی کھاٹ، نہ کوئی تکیہ رہیا دکھائیا۔ کلجگ اتم آئی رات، جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ دین دُہائیا۔ کیسے کم نہ آئے پنج وقت نماز، روزہ بانگ نہ کھئے سہائیا۔ پروردگار بے پرواہ پردہ نشین اپنا وٹائے سوانگ، سوانگی اپنا سانگ رچائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ سچکھنڈ نواسی تیرا سہارا، گر اوتار اک تکائیا۔ کلجگ آیا آنت کنارہ، سگلا سنگ نہ کھئے نہائیا۔ نیتز روون تئی اوتارا، بھگت اٹھاراں دین دُہائیا۔ ساڈا چلیا نہ کوئی چارا، چاروں گنٹ اندھیرا چھائیا۔ جیو جنت ہویا گوارا، من مت کری گُرمائیا۔ شاستر سمتر وید پُراں نہ کھئے پیارا، کھانی بانی سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ من ممتا بھرے ہنکارا، کام کرودھ لوہ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ گر کا شبد نہ کیسے وچارا، گر گر بوجھ نہ کھئے بھجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینا ساچا ور، تڈھ اُپر اکو اوٹ تکائیا۔ گر اوتار ویکھن سری بھگوان، کون ویلا کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم پُجا آن، نو نو چار پنڈھ مکائیندا۔ وشن برہما شو گُراں، کروڑ تینتیس نیتز نیناں نیر وہائیندا۔ ترے گن مایا ہوئی پردھان، پنچم تت ڈنک وچائیندا۔ گھر گھر وڑیا جگت شیطان، جھوٹھی کریا ناچ نچائیندا۔ نظر نہ آئے نوجوان، پُرکھ ابناسی مُکھ چھپائیندا۔ پنڈت پاندھے سرب پچھتان، تلک للائی نہ کھئے لگائیندا۔ گل جنجوں نہ کھئے نشان، ایک بندھن نہ کھئے پائیندا۔ سینتا سرتی نہ ملے رام، گوپی کاہن نہ کھئے پرنائیندا۔ نام بنسری نہ کھئے گان، مدھر دُھن نہ کھئے سُنائیندا۔ گوکل متھرا نہ کھئے مان، گھنٹیا رُوپ نہ کھئے وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آپ اپنا ویس دھرائیندا۔ گر گر منگے ساچی منگ، گرُو دس دھیان لگائیا۔ پاربرہم سورے سرینگ، تڈھ بن اور نظر کھئے نہ آئیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہوئی رنڈ، ست دیپ ہر کنت نہ کھئے منائیا۔ سادھا سنتاں ننکی ہوئی کنڈ، اُپر پردہ کھئے نہ پائیا۔ ورہنڈی کوڑی کریا پائے ڈنڈ، بھیکھ پکھنڈ کرے لڑائیا۔ کیسے ہتھ نہ آئے سچ اند، اند وچ نہ کھئے سہائیا۔ مدرا ماس کھان گند، اتم آنتر نچھر جھرنا نہ کھئے جھرائیا۔ جوت زرنجن

چڑھائے نہ کھئے چند، سچ پرکاش نہ کھئے کرائیا۔ بندی خانہ نہ توڑے کھئے بند، لکھ چوراسی نہ کھئے چھڈائیا۔ ودوان ہوتے نیترا اندھ، نیچ نیترا نہ
 کھئے کھلائییا۔ رسنا گانودے ڈھولے چھند، انحد ناد نہ کھئے وجائییا۔ ساچے مندر کھئے نہ جائے لنگھ، ہر مندر ہر کا درس کھئے نہ پائییا۔ جنم
 جگ دی تٹی کھئے نہ سکے گنڈھ، گنڈھنہار گوپال دس کیسے نہ آئییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، گر گر
 بیٹھے سیس جھکائییا۔ گر گر جھکیا اکو سیس، نانک گوبند کھیل وکھائییدا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر جگدیش، جگدیش اپنا ویس وٹائییدا۔ ہر
 پڑکھ نرنجن پیسن لے پیس، ایکنکارا چکی آپ چلائییدا۔ آد نرنجن دے حدیث، سری بھگوان ساچی سکھیا آپ سمجھائییدا۔ اناسی کرتا
 لیکھا جانے پیس اکیس، پیس بیسا ناؤں وڈیائییدا۔ پاربریم پت پریشور ایکا تاج رکھئے سیس، سہنس مکھ بھیو کھئے نہ پائییدا۔ ناتا توڑ
 راگ چھتیس، شبد انادی ناد سٹائییدا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے دھیان لگائییدا۔ گر
 اوتار اک دھیان، پرہ اُتے رہے لگائییا۔ تُوں داتا وڈ مہربان، بے انت تیری وڈیائییا۔ ہوں بالک بال انجان، تیری سار نہ پائییا۔ ستجگ
 تربیتا دواپر کلجگ جگ چوکری ویکھے آن، نت نوت ویس وٹائییا۔ شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان انجیل قرآن کھانی بانی سارے گان، گا
 گا تیرا شکر منائییا۔ تُوں وسیں سچ مکان، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائییا۔ جھلدا رہے اک نشان، نہ کوئی میٹھ میٹھ مٹائییا۔ دینا اناتھا دیوے
 دان، دین اپنی دیا کھائییا۔ کلجگ آت سارے ہوتے حیران، تیرا بھیو کھئے نہ آئییا۔ لیکھا لکھ لکھ لکھدے گئے وچ جہان، گرؤ اشٹ دیو
 سمجھائییا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوتے نہکنک بلی بلوان، سب دا لیکھا دے مکائییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اکھے پکڑے آن، چار جگ دے
 وچھڑے اپنے نال ملائییا۔ ساچی سکھیا دیوے چرن کول دھیان، چرن سرن سرن چرن اک سرنائییا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی
 کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی اپنی بوجھ بوجھائییا۔ سو پڑکھ نرنجن ہر نرنکارا، سچ سندیسہ اک سٹائییدا۔ سچکھنڈ نواسی کرے
 پیارا، پریم پیار اک جنائییدا۔ کلجگ اتم نرگن آوے اپنی دھارا، دھار دھار وچوں پرگٹائییدا۔ گر اوتاراں دے سہارا، پیر پیغمبران نال
 ملائییدا۔ چار جگ دا دکھڑا کئے وچ سنسارا، سُکڑا بوٹا ہرا کرائییدا۔ میل ملانے اگم اپارا، الکھ اگوچر اپنا کھیل وکھائییدا۔ کلجگ میٹھ
 دھواں دھارا، اگیان اندھیر چکائییدا۔ ست ستوادی بول جیکارا، جے جیکارا اکو نام سٹائییدا۔ ورن برن ذات پات اوچ نیچ کرے پار

کنارہ، راؤ رنگ ایکا گھر بہائیندا۔ چوڈاں لوک چوڈاں طبق ونج کرائے بن ونجارا، ست پُرکھ نرنجن اکو ہٹ گھلائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ بے آنت بے پرواہ پروردگارا، پاربرہم پرہہ اپنا کھیل کرائیندا۔ کل کلکی لے اوتارا، سمبل وسے دھام نیارا، اچے ٹلے پربت ڈوگھے ساگر اپنا آسن لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکنکارا، ایکا وار جنائیا۔ وشن برہما شو کرے خبردارا، ترے گن نیتر نین گھلائیا۔ پنج تت تیرا ویکھے اکھاڑا، لکھ چوراسی کھوج کھوجائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر اک وکھائے سچ دوارا، در دروازہ آپ جنائیا۔ ساچا مارگ لائے وچ سنسارا، مہاسارتھی پھیرا پائیا۔ بھگت بھگوان وکھائے اک دوارا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھو آپ جنائیا۔ ساچا کھیل کرے کرتار، کلجگ آنت آنت جنائیا۔ بھگت بھگونت لے اٹھال، بھگون اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گرمکھ ویکھے گر گر لال، گرسکھ دیوے مان وڈیائیا۔ نانا توڑ شاہ کنگال، ہست کیٹ لے جگائیا۔ شبد سرُپی بن دلال، گھر گھر اپنا ونج کرائیا۔ حقیقت ویکھے حق حلال، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ نو نو جنائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک گھلائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا لیکھا دئے جنائیا۔ ساچا لیکھا ہر نرنکارا، ہر ایکا ایک جنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہو اگم اپارا، نرگن اپنی دھار چلائیندا۔ بھگت وکھائے اک دوارا، سری بھگوان آپ بنائیندا۔ دیا باقی کملاپاتی کر اجیارا، نرگن جوت نور رُشنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا راہ آپ وکھائیندا۔ کلجگ اتم راہ چلاؤنا، ہر ستگر آپ جنائیا۔ ستجگ ساچا مارگ لاؤنا، مہربان دئے سمجھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگونت ایکا دھام بہاؤنا، سنت سجن نال ملائیا۔ لکھ چوراسی ڈھولا اکو گاؤنا، سوہنگ سو کرے پڑھائیا۔ اتم پرما تم بیچ آپ بجاؤنا، بن کرسانا ہل چلائیا۔ امرت میوہ پھل لگاؤنا، رس مٹھا اک بھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی دئے جنائیا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، قدرت قادر ویکھے وکھائیا۔ کلجگ اترے پار کنار، ستجگ ویکھے چائیں چائیا۔ دو جہاناں وچولا سرجنہار، نرگن اپنا کھیل کرائیا۔ بھگت بھگونت لے اٹھال، اٹھ اٹھ اپنا رنگ رنگائیا۔ لکھ چوراسی وچوں بہال، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، دیوے نام شبد وڈیائیا۔ نام شبد گردیو سوامی، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ بودھ آگادھ اگنی بانی، گر گر ناد وجائیندا۔ سچکھنڈ دی

ساچی رانی، جن بھگتاں نال پرنائیندا۔ آتم پرما تم اکتھ کہانی، بن رسنا جہوا گائیندا۔ امرت سروور ٹھنڈا پانی، نجھہر جھرنا آپ جھرائیندا۔
 نرگن جوت تُوَر تُوَرانی، تُوَر تُوَرانہ ڈگمگائیندا۔ کرے کھیل سِری بھگوانی، اپنا بھیو چُکائیندا۔ لیکھا جانے چارے کہانی، انڈج جیرج اُتُبھج
 سینج پھول پھولائیندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری گائے گانی، گا گا اپنا حُکم منائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ
 سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ سِری بھگونت، ایک ایک جنائیا۔ لکھ چُوراسی جیو جنت، جیون جُگت دئے وڈیائیا۔ آتم پرما تم
 منیا منت، من کا منکا دئے بھوئیا۔ گُرمکھ اُپائے ساچے سنت، سنت سَتگر میل ملائیا۔ گُڑھ توڑے ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دئے
 درسائیا۔ ناتا توڑ بھکھ ننگت، نام خزانہ اک ورتائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہ کھیل
 کر کر، گر اوتار رسیا وڈیائیا۔ نرگن تُوَر دھر دھر، دھرنی دھرت دھول دئے سہائیا۔ بھگت بھگوان آپے ور ور، پلُو ایک گنڈھ پوائیا۔
 سوچھ سروپ درس دیکھائے آگے کھڑ کھڑ، بجر کپائی کُنڈا لاپیا۔ لہنا دینا چُکائے سیس دھڑ دھڑ، ندھڑک اپنا پھیرا پائیا۔ گُرمکھ میلے باہوں
 پھڑ پھڑ، لکھ چُوراسی کھوج کھوجائیا۔ اندر مندر ساچے پوڑے چڑھ چڑھ، چڑھ چڑھ اپنا رنگ وکھائیا۔ نش اکھڑ اکھڑ وکھڑ بانی پڑھ
 پڑھ، بودھ اگادھ کرے پڑھائیا۔ نرگن سرگن جنے مر مر، مر مر جئے بھیو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی
 کرنی آپ کھائیا۔ کرنی کرے کرتا ٹھا کر، گر اوتار آپ جنائیندا۔ کلجگ ویکھ دُونگھا ساگر، دو جہاناں کھوج کھوجائیندا۔ چوداں لوکاں ونج
 کرے بن سوڈاگر، ساچا ہٹ آپ چلائیندا۔ گُرسکھ کرے کرم اُجاگر، نرمل نیر آپ پیائیندا۔ کلجگ اتم دیوے آدر، آدرش اپنا اک
 وکھائیندا۔ مہربان مہربان کریم کرتا قادر، بے نظیر نظر اپنی آپ اُٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سندیسہ اک
 سُنائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ہر سندیسہ، ست ستوادی آپ سُنائیندا۔ پرگٹ ہووے نر نریشا، نر نرائن ویس وٹائیندا۔ وشن برہما شو
 چلے کھئے نہ پیشا، نیوں نیوں سیس سرب جھکائیندا۔ پھرے دروہی دیس پردیسا، دو جہاناں آپ جکائیندا۔ جن بھگتاں کرے ساچا ہیتا،
 مِت پیرا بن بن گلے لگائیندا۔ چار جُگ دا بھل نہ جائے چیتا، جُگ وچھڑے میل کرائیندا۔ سد رکھ چھایا ہیٹھاں، سِر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔
 جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، گر اوتار پیر پیغمبر آپ اپنی گود بہائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جانا سوں،

ہر ساچا سچ جنائیا۔ ابناسی کرتا دو جہاناں رہیا بھوں، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ سرگن زرگن زرگن سرگن گھر گھر کرے روں، اپنا رويا نہ کیسے سمجھائیا۔ کلجگ اتم جن بھگت ملن دا رکھے گٹوں، پوت سپوتا براہمن گوڑا، اُچے ٹلے پربت چڑھ چڑھ ویکھ وکھائیا۔ ویکھنہارا تو نو، چار چار پھیرا پائیا۔ اپنے جیہا آپے ہو، زرگن اپنا روپ دھرائیا۔ مان رکھائے چھبی پوہ، پُرکھ ابناسی بے پرواہیا۔ چار جگ دی پچھلی سمگری سب دے کولوں لوے کھوہ، خالی ہتھ سرب پھرائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد نیتر نین پین رو، نیر نیر نال وائیا۔ سچ امام چرن نہ سکے کوئی چھوہ، چھوہرے بالے پراں ہٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، سکھ مت اک سمجھائیا۔ سکھ مت سچی سرکار، زرگن سرگن آپ جنائیندا۔ پرم پُرکھ دا سچ وبار، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ دین مذہب ذات پات لیکھا لیکھا ورقہ دتا پاڑ، دو جی سار قلم شاہی کھئے نہ پائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی اکو نظری آئے ایکنکار، دو جی ایشٹ نہ کھئے مٹائیندا۔ طوبیٰ طوبیٰ کرے محمد یار، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیندا۔ عیسیٰ کہے تیری سچی گفتار، گفت شنید سنگ رکھائیندا۔ موسیٰ کہے میں دھوڑی منگاں چرن چہار، مستک ٹکا اکو لائیندا۔ تون محبوب سچا یار، محبت تیرے نال پرائیندا۔ چار یاری دھاہاں رہی مار، چاروں کُنٹ سنگ کھئے نہ آئیندا۔ اللہ رانی ہوئی شرمسار، نیتر کجَل دھار نہ کھئے بنھائیندا۔ نتھ سہاگ نہ دسے وچ سنسار، کھلی مینڈھی چارے کُنٹ بھوائیندا۔ مہندی رنگ نہ کھئے دیوے چاڑھ، لالن روپ نہ کھئے وکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی پھرے دروہی دباگن نار، نر ہر کنت نہ نظری آئیندا۔ اندر وڑ وڑ رووے زارو زار، چوڈاں طبقاں بند نہ کھئے کرائیندا۔ پرگٹ ہویا پروردگار، پاربرہم اپنا کھیل وکھائیندا۔ صدی چوڈھویں کرے خوار، آگے ہو نہ کھئے پچائیندا۔ نانک گوبند ملے میت مُرار، مِت پیرا اپنا رنگ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نام ڈنکا اک وکھائیندا۔ نام ڈنکا وچے جگ، سو پُرکھ زرنجن آپ وکھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن سورا سرننگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ ایکنکارا دو جہاناں ویکھے لنگھ، روپ انوپ آپ وٹائیا۔ آد زرنجن در درویش منگے منگ، نر نریش آگے جھولی ڈاہیا۔ ابناسی کرتا اپنی وست دیوے ونڈ، ونڈنہارا دیا کھائیا۔ سری بھگوان گائے چھند، گیت گوبند اک الاہیا۔ پاربرہم دیوے اک اند، اند اند وچ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ اتم کھیل کھیل

کرنا، ہر کرتا آپ جنائیندا۔ بھیو چکائے برناں ورنان، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ جن بھگتاں نیتر کھولے ہرنا پھرنا، نچ نیتر پردہ لائیندا۔
 دیوے وڈیائی وچ چرناں، چرن چرنودک مکھ چوائیندا۔ نانا تھے ڈرنا مرنا، جیون مکٹ آپ کرائیندا۔ درگاہ ساچی پھڑ باہوں کھڑنا،
 منجھدھار نہ کھئے رڑھائیندا۔ سوہنگ اکھڑ جس جن پڑھنا، تس جم نیڑ نہ آئیندا۔ پُرکھ ابناسی گھاڑن گھڑنا، گھڑ بھانڈے ویکھ وکھائیندا۔
 محل اٹل اُچ مینارے گرسکھ چڑھنا، اُپر چڑھ چڑھ خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر،
 مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم پرما تم دیوے اک گیان، دھیان دھیان وچ رکھائیندا۔ دھیان وچ رکھ دھیان، دھیرج ست سنتوکھ
 درڑائیا۔ مت متوالی نہ ہیوئے حیران، منوا اٹھ نہ دہ دس دھائیا۔ پنج وکار نہ لڑے کھئے شیطان، چھری کوڑ نہ کھئے چلائیا۔ ست ستوادی
 برہم برہمادی، شبدا انادی دیوے اک گیان، گوجھ گیان دئے سمجھائیا۔ بھگت بھگوان ملے آن، پُرکھ ابناسی پھیرا پائیا۔ جنم جنم دی چکے
 کان، جس پرہ ملے سچا ماہیا۔ دیوے وڈیائی وچ دو جہان، اُجل مکھ مات کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر،
 نہکلنک نرائن نر، گر اوتار پیر پیغمبر دیوے ور، سوہنگ ڈھولا اک سنائیا۔ کایا اندر بہتر ناڑ، اگنی تت تت تپائیا۔ کایا اندر من مت
 ۱۱۲۰ بڈھ کرے وچار، من منسا نال ملائیا۔ کایا اندر آسا ترسنا کرے وچار، موہ ممتا رہی سہائیا۔ کایا اندر اک لکھ آسی ہزار بھوت پریت پھرے
 بے تال، اپنا تال وجائیا۔ کایا اندر پون سواسی کھیل نرال، سواس سواساں نال رکھائیا۔ کایا اندر سُرتی ہوئے بے حال، ہر کا بھیو نہ جانے
 رائیا۔ کایا اندر کوکے کال، کال نگارہ ڈنک وجائیا۔ کایا اندر سچی دھرمسال، ستگر وسے سچا ماہیا۔ کایا اندر شاہ کنگال، کنگالوں شاہ
 رُپ وٹائیا۔ کایا اندر خزینہ دھن مال، دھن دولت دئے وکھائیا۔ کایا اندر ملے پین کھان، ترسنا ترکھا بھکھ گوائیا۔ کایا اندر سچ مکان،
 محفل ہر جو رسیا لگائیا۔ کایا اندر جگت شیطان، اٹھ پھر کرے لڑائیا۔ کایا اندر ملے بھگوان، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ گرمکھ سیکھیا
 ساچی جان، گھر ستگر آپ جنائیا۔ جو جن چرنی ڈگے آن، تس دے گھاٹے پورے دئے کرائیا۔ دُکھ درد رہے نہ وچ جہان، زحمت نیڑے
 کھئے نہ آئیا۔ نانا توڑے پون مسان، سیس چکر نہ کھئے بھوائیا۔ ٹونا جادو نہ کھئے نشان، مڑھی گور نہ کھئے وکھائیا۔ بیر بیتالے ہون شرمسار،

ردھ سدھ نہ کھئے چٹرائیا۔ کر کړیا دُکھ میٹے وچ جہان، چنتا چکھا روگ سوگ دئے گوائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، کایا اندر ساچے مندر تِنّ سو سٹھ ہڈی ویکھ وکھائیا۔

★ ۱۵ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی پنڈ سمرَا ★

آد جُگادی کھیل اولّا، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، ہر پُرکھ نرنجن دیا کرائیندا۔ ایکنکارا نرگن نور جوت آپے رلا، آد نرنجن ڈگمگائیندا۔ ابناسی کرتا سچ سندیس ایکا گھلا، نیش اکھر وکھر آپ پڑھائیندا۔ سری بھگوان آد جُگاد جُگا جُگنتر نرگن نور پھڑائے پلا، دو جاسنگ نہ کھئے رکھائیندا۔ پاربرہم شاہو بھوپ ست ستوادی، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا سچ دوار، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ شاہو بھوپ وڈ سکدار، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیا۔ کرے کھیل اگم اپار، الکھ اگوچر دھار وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ ہر کھیل اپارا، اک اکلّا آپ کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، مقالے حق ڈیرہ لائیندا۔ دُھر فرمانا سچ سندیسہ دیونہارا، دُھردرگاہی ناد وجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، بھیمو ابھیدا آپ کھلائی۔ بھیمو ابھیدا سری بھگوان، ہر جو ہر ہر آپ جنائیا۔ آد پُرکھ وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ سچکھنڈ دوارا سچ مکان، بن چہر چھنّ چھپائیا۔ دیا باقی اک مہان، کھلا پاتی نور رُشنائیا۔ تخت نواسی نوجوان، سچ سنگھاسن ڈیرہ لائیا۔ نرگن راجا بھوپ بن راجان، در درویش اپنا کھیل کرائیا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ دیونہارا دانی دان، وست امولک آپ ورتائیا۔ کرے کھیل دو جہان، انہو پرکاس وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ سری بھگوانا، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔ آد جُگادی مرد مردانہ، سچ مردانگی آپ کرائیندا۔ لیکھا جانے دو جہانان، دوئے دوئے اپنی کل ورتائیندا۔ سچکھنڈ اندر کھول دکانا، تھر گھر اپنا پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کړیا کر، بھیمو ابھیدا آپ جنائیندا۔ بھیمو ابھید سری بھگونت، اپنا آپ جنائیا۔ آد جُگادی نار کنت،

سیج سہنجی اک ہنڈھائیا۔ زرگن زرگن بنائے بنت، نہ کوئی پتا نہ کھئے مائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیل دئے سمجھائیا۔ ساچا کھیل پاربرہم، پرہہ ایک ایک کرائیندا۔ زرگن دھار زرگن جم، زرگن رُوپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ آپے جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کمائیندا۔ ست ستوادی بیڑا بٹھ، اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنا پردہ آپ چُکائیندا۔ اپنا پردہ دیوے لاه، سو پُرکھہ نرنجن وڈی وڈیائیا۔ سچکھنڈ نواسی بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا آپ ہو جائیا۔ اپنی رچنا آپ رچا، آپے ویکھے تھاؤں تھائیا۔ تھر گھر ساچے دئے وڈیا، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ پُوت سپوتا ایک جا، جن جنیدی بنے مائیا۔ دائی دایا سیو کما، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ بال انجانا لئے اٹھا، شبدی اپنے انگ لگائیا۔ تھر گھر دوارے دئے بہا، سر اپنا ہتھ رکھائیا۔ ساچا لیکھا دئے سمجھا، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنا بھیو آپ جنائیا۔ آد پُرکھہ ہر کھیل اپارا، سو پُرکھہ نرنجن آپ کرائیندا۔ شبدی شبد سُت ڈلارا، ہر ساچا آپ پرگٹائیندا۔ ایک ونج اک واپارا، ایک ہٹ گھلائیندا۔ ایک وست دیوے ہر تھارا، تھر گھر ساچے آپ بہائیندا۔ ویکھے وگسے ویکھنہارا، دُوجا سنگ نہ کھئے رلائیندا۔ رُوپ رنگ تے وسے باہرا، ریکھہ بھیکھ نہ کھئے جنائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ سُت ڈلارا چھوٹا بال، ستگر پُورا آپ اٹھائیا۔ اندر باہر گپت ظاہر چلے نال نال، سگلا سنگ نبھائیا۔ ساچی سیکھیا دئے سیکھال، بن اکھر کر پڑھائیا۔ وست امولک دیوے نام دھن مال، ناؤں نرنکارا جھولی پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سُت ڈلارا ایک جا، ہر ساچے سگن منایا۔ تھر گھر ساچے دئے بہا، در دروازہ آپ گھلایا۔ اپنی سیوا دئے لگا، سیوک سیوا رُوپ وٹایا۔ زرگن نُر جوت پرکاش دئے وکھا، تتوت نہ کھئے جنایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گر شبد اک سمجھایا۔ ستگر شبد کر پیار، ہر ہر دیا کمائیندا۔ پُوت سپوتے رہنا خبردار، بے خبر آپ جنائیندا۔ زرگن بٹھے تیری دھار، نرور وپس وٹائیندا۔ مورت اکال میت مُرار، اجونی ربت دھار وکھائیندا۔ ایکنکارا دئے ادھار، اکل کل اپنا بھیو گھلائیندا۔ سچکھنڈ دوارے کھیل اپارا، تھر گھر اپنا ناؤں درڑائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، آد آد اپنی رچنا آپ جنائیندا۔ اپنی رچنا آپے رچ، آپے ویکھے وکھائیا۔

نرگن رُوپ ست سچ، سچا سچ سمائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آپ چلائے اپنا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔
 جوتی جاتا ہو پرگٹ، پرگٹ اپنا رُوپ دھرائیا۔ سچکھنڈ دوارے اندر تھر گھر کھول ہتھ، پُوٹ سپُوٹا دئے بہائیا۔ ست ستوادى مارگ
 دس، ساچے دھندے دئے لگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ آد نرنجن، آد اپنی دیا
 کھائیندا۔ سْت دُلا رے کرائے ساچا مجن، سرور اکو اک وکھائیندا۔ نام ندھانا پائے انجن، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ آد جُگاد بے سچا سچن،
 سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ نرگن نرگن ہوتے پردے کجن، سرگن رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ داتا دانی سورا سربنگن، شاہ پاتشاہ اپنا رنگ
 رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سْت دُلا راکر پیارا، ہر شبدي آپ وڈیائیندا۔ شبد گر ہر دیوے مان، گر اکو اک
 جنائیا۔ سچ سندیسہ دھر فرمان، دھردرگاہی آپ سُنائیا۔ تیرا کھیلے کھیل مہان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ وشن برہما شو تیری جھولی پائے
 آن، ترے گن میلا میل ملائیا۔ پنچم تھ کھول دکان، اپ تیج وئے پرتھی آکاش ونڈ وندائیا۔ نرگن سرگن کرے پردھان، رکت بوند جوڑ
 جڑائیا۔ ہڈ ماس ناڑی رت کر پروان، کرے کھیل بے پرواہیا۔ من مت بڈھ کھیل مہان، خالق خلق وچ سمائیا۔ نو دوارے کھول دکان،
 جگت ترسنا دئے ملائیا۔ کرے کھیل سِری بھگوان، گھر مندر سوہیا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، گر شبد اکو اک
 اکھوائیا۔ گر شبد سچا داتا، ہر شبدي آپ پرگٹائیندا۔ آپے پتا آپے ماتا، بالک اپنی گود بہائیندا۔ آپے رکھے ساچا ناتا، ناتا بدھاتا جوڑ
 جڑائیندا۔ آپ سُنائے ساچی گاتھا، بودھ آگادھا گیان درڑائیندا۔ آپے پوجا آپے پاٹھا، منتر نام دیو آپ اکھوائیندا۔ آپے جانے سر سرور
 تیرتھ تاٹا، سر اکو اک وکھائیندا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھا، تھر گھر اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا
 گرو آپ وڈیائیندا۔ ساچا گر شبد رنگ، ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ تھر گھر بیٹھا چڑھ پلنگ، پاوا چول نہ کھئے رکھائیا۔ دو جہاناں وجائے
 مردنگ، تار ستار نہ کھئے بلائیا۔ آد جُگاد اک اند، اند اند وچ رکھائیا۔ گیت سہاگی کائے چھند، سوہلا ایکا ڈھولا سُنائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، در گھر ساچا ویکھے چائیں چائیا۔ چاؤ گھنیرا ست ستواد، سو پُرکھ نرنجن اک
 رکھائیندا۔ سْت دُلا رے دیوے داد، گر شبدي ناؤں دھرائیندا۔ اپنے وچوں آپ کاڈھ، تھر گھر دوارے آپ بہائیندا۔ آد جُگاد کرائے لاڈ،

نِت نِت ویکھ وکھائیندا۔ میل ملاوا مادھو مادھ، میل مل اپنی خوشی جنائیندا۔ پنج تت نہ کھئے ہاڈ، رتی رت نہ کھئے رکھائیندا۔ تار ستار نہ
 کھئے ناد، بودھ آگادھ بھیو چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر شبد اک سمجھائیندا۔ چھوٹا بالا شبدی ست،
 پرہ آگے سپس جھکائیا۔ پُرکھ ابناسی پرمیشور اچت، تیرے ہتھ میری وڈیائیا۔ تھر گھر موئی میری رت، رتڑی تیرا رنگ مہکائیا۔ تیری
 گکھوں پیا اٹھ، موہے ڈکھ نہ لاگے رائیا۔ میں نکا بالا تیرا پت، تیری اوٹ اک تکائیا۔ تیرا نور نرمل جوت، میرا رنگ وکھائیا۔ تیرا بنس
 چلے اوت پوت، وشن برہما شو ملے وڈیائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں لوآں پُریاں رچ رچ ویکھان تیرا کوٹ، بنک دواری سوہیا پائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایک دینی موہے وڈیائیا۔ سو پُرکھ نرنجن وڈ مہربانا، اپنی دیا کھائیندا۔ ست دلارے ست پروانہ، تیرے
 ہتھ پھڑائیندا۔ وشن برہما شو دینا دانا، خالی جھولی سرب بھرائیندا۔ لکھ چوراسی کر پردھانا، جیرج انڈج اُتہج سینج ونڈ ونڈائیندا۔
 چارے بانی بول ترانہ، پرا پستی مدھم بیکھری تیرا راگ الائیندا۔ مائس مانکھ چتر سُبانا، پنج تت کایا چولا کھوج کھوجائیندا۔ کرے کھیل
 نوجوانا، نو نو اپنا پردہ لابندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ساچا مارگ جائے لگ، ہر ساچا
 سچ جنائیا۔ کرے کھیل سورا سربگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ سرشٹ سبائی ویکھ جگ، جاگرت جوت کر رُشنائیا۔ نرگن ناد جائے
 وچ، دو جہاناں آپ سُنائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سرگن اپنا روپ وٹائیا۔ شبد ست تیری رکھ پت، پت پرمیشور ویکھ وکھائیا۔ ناڑ
 بہتر نہ ایلے رت، اگنی تت نہ کھئے جلائییا۔ سرگن مارگ اکو دس، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا
 کھیل آپ کرائیا۔ گر شبد تیرا ست پسارا، ہر ستگر آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن لے اوتارا، جوتی جوت ڈگمگائیندا۔ امرت آم ٹھنڈا ٹھارا،
 نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ انحد ناد سچی دھنکارا، آتمک راگ سُنائیندا۔ پیر پیغمبر
 برخوردار، بالے تیری سیو کھائیندا۔ چوڈاں لوک ہٹ و نجارا، وست اکو اک وکھائیندا۔ چوڈاں طبقاں دئے ہلارا، ہلارا اپنے ہتھ رکھائیندا۔
 حق حقیقت بول نعرہ، لاشریک آپ سُنائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھ وارو وارا، نرگن سرگن سرگن نرگن اپنا ناؤں دھرائیندا۔
 شاستر سمرت وید پُران کرے اُجیارا، گیتا گیان آپ درڑائیندا۔ انجیل فرانا دئے سہارا، تیس بتیسا آپے گائیندا۔ کھانی بانی کھیل نیارا، جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد سُت ابناسی اچت، گر سترگر اک وڈیائیندا۔ شبد گر آد آنت، جگ جگ ویس وٹائیا۔ کرے کھیل سیری بھگونت، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ ہرجن ویکھے ساچے سنت، سانتک ست ست وکھائیا۔ گرمکھاں دیوے نام منت، آتر منتر کرے پڑھائیا۔ لیکھا جانے جیو جنت، لکھ چوراسی گھٹ گھٹ رہیا سائیا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں بنائے بنت، گھڑن بھتنہار بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی صفت صلاحیا۔ شبد گرو وڈ ڈونگھا ساگر، بھيو کھئے نہ پائیندا۔ نرگن سرگن بھاگ لگائے کایا گاگر، آپ اپنی دیا کھائیندا۔ نام ونجارا بن سوڈاگر، ساچا ونج آپ وکھائیندا۔ غریب نایانیاں کوجھیاں کھلیاں دیوے آدر، اپنا درس آپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی اپنا کھیل وکھائیندا۔ جگ چوکڑی کھیل اپارا، نرگن سرگن دھار چلائیا۔ ستجگ تریتا دواپر لیکھا جانے تیئی اوتارا، بھگت اٹھاراں کُنڈا لاییا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دیونہار سچ نظارہ، مہر نظر آپ اٹھائیا۔ کاغد قلم نہ لکھنہارا، وید کتیب بھيو نہ آتیا۔ جگا جگنتر کرے کھیل گپت ظاہرا، اندر باہر اپنا روپ وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبد وڈا وڈ وڈیائیا۔ گر شبد وڈا سورپیر، بل اپنا آپ جنائیندا۔ آد جگادی لوک مات آئے گھت وہیر، دو جہاناں پینڈا آپ مکھائیندا۔ نام نرالا انیالا مارے تیر، سچ نشانہ آپ رکھائیندا۔ بھگت بھگونت چوٹی چڑھ کے میلے آپ آخیر، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ توڑنہارا شرع زنجیر، بندھن بندھ نہ کھئے پوائیندا۔ ویکھنہارا پیر فقیر، فقرہ اپنا ناؤں سنائیندا۔ داتا دانی گنی گپیر، گہر گمبھیر کھیل کرائیندا۔ باہروں دسے پنج تے کایا چیر، اندر نرگن جوتی جوت جگائیندا۔ جگا جگنتر کٹنہارا بھیر، نت نوت ویس وٹائیندا۔ قلم شاہی لکھ لکھ لیکھا جگت تقدیر، تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ بدلنہارا آپ تقصیر، طالب طلبا آپ پڑھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، شبد گر اک صلاحیندا۔ شبد گر وڈ سورا سور، سورپیر ناؤں دھرائیا۔ سرب کلا ہر بھرپور، بھرپور رہیا سرب ٹھائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر جس کیتا دور، کلجگ اتم دئے وپائیا۔ نانک نرگن ملیا ساچا نور، نور نور وچ رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ پُرکھ سمرتھ، سچکھنڈ ساچے آسن لائیندا۔ آد جگادی مہا اکتھ، جگ جگ اپنا ناؤں درڑائیندا۔ نانک نرگن سرگن ہویا وس، سرگن نانک نرگن میل ملائیندا۔ پُرکھ ابناسی در دوارے ساچے سد، سدا اکو نام لگائیندا۔ دو

جہاناں پار حد، سچکھنڈ دوارا سوبھا پائیندا۔ اپنے وچوں اپنا ناؤں کڈھ، نام ست آپ ورتائیندا۔ سرِشٹ سبائی دینی برہم مت، برہم
 ودیا اک پڑھائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ایلے رت، اگنی تت نہ کھئے جلائیندا۔ آتم پرما تم جوڑے نت، سوہنگ ڈھولا اک پڑھائیندا۔ لکھ چوراسی
 بیجنا بیج ساچے وت، امرت بوٹا آپ لگائیندا۔ دئی دویتی میٹھے پھٹ، نام پئی ہتھ پھڑائیندا۔ گردیو شبد سوامی مارگ دس، نہکامی
 نہکرمی اپنا کرم جنائیندا۔ پردے اندر ہر جو وس، ہر اپنا پردہ لائیندا۔ پُرکھ ابناسی گائے جس، رسنا جہوا نانک اک بلائیندا۔ جوتی
 جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرتا پُرکھ، ہر ستگر آپ کرائیا۔ نہ
 کوئی سوگ نہ کوئی ہرکھ، نت نوت ویس وٹائیا۔ نرگن نرگن کرے پرکھ، سرگن پرکھ کرے نہ کھئے رائیا۔ جس جن کر کیرپا دیوے اپنا درس،
 سو جن نیوں نیوں لاگے پائیا۔ لیکھا جانے عرش فرش، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ نانک گوبند کوئی نہ فرق، اکو جوت نور رُشنائیا۔
 پاربرہم پت پریشور، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سیکھیا اک درڑائیا۔ نانک بانی پد نربان،
 نر نرنکارا آپ جنائیندا۔ ایکنکارا ہو پردھان، منتر ستنام درڑائیندا۔ کرتا پُرکھ وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ سرِشٹ سبائی دئے
 گیان، آتم پرما تم پردہ لائیندا۔ ناتا تھے جیو جہان، جیون جگت آپ جنائیندا۔ انگد انگ کر پروان، امرداس جھولی پائیندا۔ رام داس ہر
 مندر وکھائے سچ مکان، سچ سنگھاسن سوبھا پائیندا۔ گر ارجن مارے انیالا بان، بان نرالا اک چلائیندا۔ شبد اناد دھر فرمان، سچ
 سندیسہ اک سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اتار اکونجا بونجا اکھئے کیتے آن، گرو گرتھ گردیو اک وڈیائیندا۔ نانک نرگن پاربرہم پرہہ آگے منگے
 دان، اپنی جھولی آگے ڈائیندا۔ گوبند کہے میرا پتا پُرکھ اکال، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے
 کھیل ساچا ہر، ساچا نام ساچا دان، گر شبدی ہتھ پھڑائیندا۔ نانک ستگر گر شبدی دھار، پنج تت نہ کھئے وڈیائیا۔ رسنا جہوا کرے
 نرنکار، نرنکار نرنکار، آنتر نرنکار رہیا سائیا۔ گوبند میلا در دربار، درگاہ ساچی وحی ودھائیا۔ پُرکھ اکال کرے پیار، پتا پوت سہج
 سُکھدائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ دو جہاناں نانک ستگر، گر
 شبدی شبد جنایا۔ آد جگادی لیکھا جانے دھر دھر، لکھ چوراسی دھر مستک ویکھ وکھایا۔ نرگن نرگن نال جڑ جڑ، سرگن اکو مان

ودھایا۔ ٹھاکر سوامی جُگا جُگنتر آوے جاوے جن بھگتاں بھڑ بھڑ، مل مل اپنا بندھن پایا۔ رس ویکھے مٹھا کُوڑ کُوڑ، کوڑی کریا دئے
 کھپایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دُھر فرمانا ہر جو آپ سُنایا۔ دُھر فرمانا کلجگ دھار، ہر دھرنی دھرت دھول
 وڈیائیا۔ نانک یزگن کر پیار، پُرکھ اکال رسیا جس گائیا۔ گرو گرتھ گر کر تیار، گیان گرو سمجھائیا۔ پُرکھ اکال سب تون وسے باہر،
 سچکھنڈ وسے سچا ماہیا۔ جس دی صفت کرے گرو اوتار، پیر پیغمبر دھیان لگائیا۔ مہان بیدو سانجھا یار، الاہی نور نور رُشنائیا۔
 جُگا جُگنتر جُگ چوکرئی ویکھے ویکھنہار، ویکھنہارا نظر نہ آئیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جُگ جُگ اپنا حُکم ورتائیا۔
 گرو گرتھ گر بانی، ستگر گرو نانک مہر لگائیا۔ آد جُگاد اکتھ کہانی، بے آنت بے آنت کہہ کہہ شکر منائیا۔ سرت شبد ملے سچا
 ہانی، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ امرت آتم رس نچھر ملے ٹھنڈا پانی، اگنی تت نہ لاگے رائیا۔ آون جاون جم کی چُکے کانی، جو گر چرن
 دھیان لگائیا۔ ہر کا کھیل سدا مہانی، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک نشانی، دُھردرگاہی لے کے آئیا۔ آد نرنجن نور
 نورانی، نور نورانہ ڈگمگائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ مہر لائی گئی لگ، گر ستگر آپ
 لگائیندا۔ چار ورنان مارگ دس، اوچ نیچ بھیو چُکائیندا۔ لہنا چُکے سیاں ساڈھے تین تین ہتھ، ہتھو ہتھ ہٹ آپ کھلائیندا۔ پنچ وکارا
 بائے نتھ، جو جن رسنا جہوا گائیندا۔ اندر کایا مندر ملے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا رنگ رنگائیندا۔ آتم پرما تم ہیوئے وس، دوجا بندھن نہ کھئے
 رکھائیندا۔ کلجگ کوڑی کریا نو کھنڈ پرتھی ہویا اندھیرا مس، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ جیاں جنتاں ہو گئی بس، کایا بستہ کھول نہ
 کھئے وکھائیندا۔ جگت ترسنا رہے نتھ، گر کا شبد نہ کھئے سُنائیندا۔ سادھان سنتاں تٹا دھیرج جت، ست سنتوکھ نہ کھئے کھائیندا۔
 گرو دوارے نہ کھئے گرمت، من مت سرب کرائیندا۔ نانک گوبند پردے کیسے نہ گیا وس، لکھ چوڑاسی خالی بھانڈا نظری آئیندا۔ گرو گرتھ
 گر جو مارگ گیا دس، کلجگ جیو راہ نہ کھئے چلائیندا۔ پاربرہم پت پریشور وسنہارا گھٹ گھٹ، جیو جنت ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتاراں
 پیر پیغمبران در دوارے اپنے صد، صدی چوڈھویں پُچھ پُچھائیندا۔ کلجگ ویکھو اتم حد، ہوئے حدود اک سمجھائیندا۔ چار ورن ڈگے
 ڈونگھی کھڈ، باہوں پھڑ پار نہ کھئے کڈھائیندا۔ گرسکھ گرمکھ سیس کیس رہے وڈھ، مچھ دابڑی نہ کھئے رکھائیندا۔ گوبند ثابت رہی نہ

کوئی جد، گوبند ایکا پرکھ منائیندا۔ جنہاں پچھے بالے نیہاں ہیٹھاں آیا دب، پُرکھ اکال جھولی پائیندا۔ سو سجن مینوں گئے چھڈ، میرا سنگ نہ کھئے نیہائیندا۔ خالی دسن بڈ، بن ہر نامے تن کھئے نہ بھائیندا۔ پُرکھ ابناسی آگے سارے رہے دس، تڈھ بن نظر کھئے نہ آئیندا۔ پاربرہم پت پریشور کلجگ اتم کھیڑا کرنا بھٹھ، نو کھنڈ پرتھی تیرا راہ تکائیندا۔ وید ویاسا کہے میں لکھ لکھ آیا دس، پوت سپوتا براہمن گوڑا کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ عیسیٰ کہے میں لوک مات وچوں آیا تھ، پروردگار تیرا آنت راہ تکائیندا۔ محمد چرن دوارے رہیا ڈھٹھ، دوئے دوئے جوڑ واسطہ پائیندا۔ سچ امام میرا چلے نہ کھئے وس، چوڈاں طبق سرب گرلائیندا۔ نانک گوبند مارگ دتا دس، پُرکھ اکال اکو نظری آئیندا۔ تڈھ بن کھیل نہ کرے کوئی سمرتھ، کلجگ بیڑا نہ پار کرائیندا۔ دو جہاں ویکھے تھ تھ، آؤندا جاندا نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد جگادی ساچا ہر، جگ جگ اپنا راہ چلائیندا۔ جگ جگ چلے راہ جگ، ہر ستگر آپ جنائیا۔ چار کٹ کلجگ لگی آگ، بن ہر سکے نہ کھئے بھجائیا۔ پرگٹ بھوئے پُرکھ سمرتھ، نہکلنکا ناؤں رکھائیا۔ اپنی مہا گائے آکھ، دوچی اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ بھگت بھگوان میلے ہس ہس، زرگن زرگن بندھن پائیا۔ جگت وکار وچ نہ جائے پھس، ترے گن پوہ نہ سکے رائیا۔ سنت سہیلے کر اکتھ، اکو منتر دئے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل آنت، کلجگ ہر ہر آپ کرائیندا۔ پرگٹ ہو سری بھگوت، بھگون اپنی دھار جنائیندا۔ گرھ توڑے ہومیں ہنگت، ہنگ برہم آپ وکھائیندا۔ بھو نہ جانے کوئی پنڈت، جگت و دیا ہتھ نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نہکلنک نرائن نر، گر شبدی اکو ڈنک وجائیندا۔ گر شبدی ڈنک وجے سنسار، ہر ساچا آپ وجائیا۔ نہ کوئی میٹے میٹنہار، پُرکھ ابناسی کھیل رچائیا۔ نانک گوبند کرے پیار، ست ستوادی راہ جنائیا۔ گرو گرتھ گر سچ وبار، گر منتر نام درڑائیا۔ سریشٹ سبائی بھل جو ہوئی خوار، بھڑ بھڑ مارگ دئے لگائیا۔ نظری آئے اکو ایکنکار، دو جا ایشٹ نہ کھئے منائیا۔ پُرکھ اکال کرن جیکار، جے جیکارا اک الاٹیا۔ فتح ڈنکا وجے سنسار، ڈورؤ اکو اک اٹھائیا۔ راؤ رنگ دئے ادھار، اوچاں نیچاں لئے ملاٹیا۔ ستجگ ساچا دسے وبار، سو پُرکھ نرنجن اپنی مہر لگائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ستجگ ساچا رنگ وکھائیا۔ براہمن استری کلجگ آشا، کوڑی کریا جنی روپ وکھائیا۔ جس آتر بھوئے ہر

پرکاسا، من ہنکار سیس کٹائیا۔ نرگن روپ ساکھیاتا، پوت سپوتا براہمن گوڑا دئے سمجھائیا۔ اتم رکھے اپنی ذاتا، نورو نور نور رُشنائیا۔ نہ کوئی بنائے پتا ماتا، شبدی دھار دھار دکھائیا۔ آپے جانے اپنی گاتھا، جگت کر کر تھکے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اچا ٹلا پربت دئے سمجھائیا۔ کایا اندر اچا ٹلا پربت دسے، گھر گھر وچ آپ بنائیا۔ بجر کپائی اُتے وسے، تھلے نظر کیسے نہ آئیا۔ جگت جیو نو دوارے پھر پھر تھکے، ساچا نور نظر کیسے نہ آئیا۔ جگت کتیبیاں پڑھ پڑھ تھکے، بھیو ابھیدا نہ کھئے کھلائییا۔ ست سروپ نر نرنکار چار دیواری اندر کھئے نہ ڈکے، پھڑ باہوں قتل نہ کھئے کرائیا۔ جس پیر پیغمبر گر اوتار حکمے اندر بدھے، بھگت بھگوان سادھ سنت اپنا حکم منائیا۔ تس براہمن روپ کوئی نہ دیوے دھکے، براہمنی مان نہ کھئے اکھوائیا۔ نانک گوبند اک گھر اک پتا دے بھائی سکے، سجن اکو نظری آئیا۔ سورا سرینگ شاہ سلطان سچکھنڈ نواسی اکو گجے، گرج اپنی اک لگائیا۔ کوئن کوٹ وشن برہما شو پھرن بھجے، آگے سیس نہ کھئے اٹھائیا۔ سمبل نگری سچ دوار بہ بہ سچے، جس گرہ اندر اپنا نور کرے رُشنائیا۔ بن تار ستاروں تار اکئی وجے، سو پُرکھ نرنجن آپ وجائیا۔ نہکلنک سورا سرینگ، دو جہاناں سری بھگوانا جن بھگتاں پھرے سچے کھبے آگے پچھے اپنا پھیرا پائیا۔ لبھن گیاں کیسے نہ لبھے، کوئن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے لکھ چوراسی وچوں پھڑ پھڑ کڈھے، آپ اپنا میل ملائیا۔ مان پت پتر جس جگت گراوے چھڈے، پُرکھ اکال اک منائیا۔ سو گوبند ہر گھٹ اندر سچے، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیا۔ کلجگ اتم میٹے پھٹے، دئی دوت دئے مٹائیا۔ لکھ چوراسی امرت رس اکو چٹے، گر گوبند جام پیالہ دئے پیاٹیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، آپے رانی آپے راجا، آپے کرے اپنا کاجا، پتا پوت مات دائی دایا آپ اکھوائیا۔ گرو گرتھ گر کہے بانی، پُرکھ اکال سدا جس گائیا۔ سچکھنڈ دی سچ نشانی، سچ سچ جنائیا۔ جگ جگ کھیلے کھیل شاہ سلطان، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیا۔ وید پُران شاستر سمرت گیتا گیان انجیل قرآن نہ میٹی نشانی، جس ویلے گرو گرتھ بنائیا۔ جگ چوکرئی سبدا لیکھا جانے جان جانی، جاننہار اک ہو جائیا۔ کلجگ اتم نہکلنک مہما مہما اکتھ آپے گائے اپنا دئے بیانی، دوجا سنگ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنا بھیو نہ کیسے جنائیا۔ گرو گرتھ گر بانی پڑھو، گر گر آپ جنایا۔ نو دوارے تچ اندر وڑو، گھر ساچا ویکھ وکھایا۔ انگد والے مندر چڑھو، ہر مندر گر امرداس سمجھایا۔ ستگر

پورے لڑ پھڑو، پھڑیا لڑ چھٹ نہ جایا۔ ترے گن مایا کدے نہ سڑو، امرت رس مکھ چوایا۔ پُرکھ ابناسی اکو ورو، جس ملیا پوجا پاٹھ رہن نہ پایا۔ سنسا روگ دکھ سنتاپ سب ہرو، ہر جو اکو نظری آیا۔ اس گل توں مول نہ ڈرو، پُرکھ ابناسی کیوں اپنی صفت رہیا لکھایا۔ نانک گوہند گرو گرتھ گربانی یاد کرو گھرو گھرو، گھر گھر وچ پردہ لایا۔ کوڑی کیریا وچ نہ اڑو، ساچی سکھیا اک سمجھایا۔ جیوت جیو جیوت مرو، مرن نیڑ کدے نہ آیا۔ سرن سرنائی ساچی سیس دھرو، جگدیش اکو سوہا پایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، آد جگاد جگا جگنتر اپنی مہا اکتھ، سدا سدا سد جس گایا۔

☆ ۱۵ آسو ۲۰۱۹ پکرمی پریم سنگھ دے گرہ جنڈیالا ضلع جالندھر ☆

۱۱۳.

آد جگادی ٹھانڈا سیتا، ہر ٹھاکر کھیل کرائیندا۔ سچکھنڈ نواسی اک اتیتا، ترے بھون ویس وٹائیندا۔ نرگن نرگن جنائے سچ پریتا، پریتوان پردہ لاییندا۔ آد جگاد جگ جگ جانے اپنی ریتا، نرگن سرگن کھیل کرائیندا۔ وسنہارا دھام انڈیٹھا، درگاہ ساچی سوہا پائیندا۔ بھیو چکائے بست کیتا، اوچاں نیچاں ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ آد جگادی ساچا سجن، ہر وڈا وڈ وڈیائیا۔ دو جہان کرائے اکو مجن، لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں اکو سر وکھائیا۔ سنت سہیلے گرو گر چیلے نرگن نراکار آئے سدن، ست ستوادی پھیرا پائیا۔ غریب نائیاں ہونے پردے کجن، سمرتھ پُرکھ بے پرواہیا۔ گرھ ہنکاری بھانڈے بھجن، تھر کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی ریتی آپ جنائیا۔ ساچی ریت سری بھگوان، ست ستوادی آپ جنائیندا۔ ستجگ تریتا دوایر ویکھیا آن، کلجگ نرگن ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے سیتا رام، گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ پیر پیغمبر ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ پرگٹائیندا۔ لیکھا جانے شاستر سمرت وید پُراں، انجیل قرآن کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی ریتی آپ وکھائیندا۔ ساچی ریتی سری بھگونت، نرگن سرگن آپ جنائیا۔ جگ چوکڑی مہا اگت، لیکھا لکھت وچ

۱۱۳.

نہ آئیا۔ ہرجن میلے ساچے سنت، سنت سبجے لے اٹھائیا۔ بودھ آگادھ شبد جنائے مہا آگت، لیکھا لکھت وچ نہ آئیا۔ ناتا جوڑے نار کنت، کنت سہاگ وڈی وڈیائیا۔ شبد جنائے منیاں منت، اکھڑ وکھڑ کر پڑھائیا۔ اپنے ہتھ لیکھا رکھے آنت، آنت اور نہ کھئے جنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگ چوکڑی ویکھ وکھائیا۔ جگ چوکڑی چلائے راہ، رہبر اپنی دیا کھائیندا۔ نت نوت ویس وٹا، ویس اولآ آپ جنائیندا۔ پنج تت کایا محلہ دئے وسا، جس گرہ اپنا آسن لائیندا۔ نہچل دھام اٹلا دئے سہا، سو پڑکھ نرنجن کھیل کرائیندا۔ اگیان اندھیرا دئے چکا، دیا باقی اک جگائیندا۔ کھلاپاتی ساچا کھیل دئے سمجھا، ساچی سکھیا اک پڑھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی کرے کرتار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جان گر اوتار، گر گر بوجھ بوجھائیا۔ نانک گوہند سُن پکار، سچکھنڈ نواسی لے انگرائیا۔ پیر پیغمبر روون زارو زار، نیتر نیناں نیر وپائیا۔ بھگت بھگوان آگے کرن گریازار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ دھرنی دھاہاں رہی مار، کھلڑے کیس رہی وکھائیا۔ وشن برہما شو کرن پکار، اچی کوک کوک سنائیا۔ نیتر رووے سورج چند ستار، منڈل منڈپ دئے ڈبائیا۔ چاروں کنت زین اندھیار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ کلجگ کوڑ ہویا پردھان، سچ سچ نہ کھئے پڑھائیا۔ گھر گھر وڑیا پنج شیطان، کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار کرے لڑائیا۔ گر کا شبد نہ سکے کھئے پہچان، نج نیتر نہ کھئے کھلائییا۔ بتی دند بنیاگان، انحد راگ نہ کھئے سنائیا۔ اٹھسٹھ تیرتھ پھرن انجان، آتم سروور نہاؤن کھئے نہ جائیا۔ گردر مندر مسجد شودوالے مٹھ دیپک رہے بال، گھر مندر نرگن جوت کرے نہ کھئے رُشنائیا۔ کوڑی کرپا آسا ترسنا بنیا پین کھان، ست سنتوکھ نہ کھئے وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ شہنشاہ ہر کھیل اپارا، نرگن سرگن آپ جنائیندا۔ کلجگ ویکھے ویکھنہارا، بے آنت پھیرا پائیندا۔ سریشٹ سبائی دھواں دھارا، نور نورانہ چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ لکھ چوراسی لگا اکھاڑا، ذات پات ناچ نچائیندا۔ دین مذہب منگن واڑا، پڑکھ ابناسی دس کیسے نہ آئیندا۔ غریب نہانے پاربرہم آگے کڈھن ہاڑا، نیوں نیوں سپس سرب جھکائیندا۔ ترے گن مایا لگی تتی ہاڑا، اگنی تت نہ کھئے بوجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا ویس آپ دھرائیندا۔ ساچا ویس کرے بھگوان، اپنی دیا کھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر نو نو آپے کھوج کھوجائیا۔ چار چار جانے سچ نشان، پنچم پنچم پردہ لاپیا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنی

کل ورتائيا۔ جودھا سور بلی بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائيا۔ آد جُگاد نوجوان، نہ مرے نہ جائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
 ساچی کھیل آپ کرائيا۔ ساچی کھیل کرے جگ، جگ جیون داتا دیا کھائیندا۔ کلجگ میٹے لگی آگ، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ سنت
 سہیلے ساچے سد، اکھر وکھر نام پڑھائیندا۔ درس کرائے اُپر شاہ رگ، شہنشاہ اپنا میل ملائیندا۔ کوڑ کُریارا پار حد، سچ سچ نام
 درڑائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نام نشانہ دیوے گڈ، سری بھگوان آپ جھلائیندا۔ جن بھگتاں کرے پکھ،
 سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ستجگ مارگ دیوے دس، سوہنگ اکھر اک سمجھائیندا۔ ساچا نام امرت رس، رس رسنا سرب مٹائیندا۔ درس
 کرائے ہس ہس، اندر باہر گپت ظاہر کھوج کھوجائیندا۔ کلجگ میٹے زین اندھیری مس، جگت اُجالا اک وکھائیندا۔ سرشٹ سبائی دیوے
 دھیرج جت، ست سنتوکھ جھولی پائیندا۔ ناڑ بہتر نہ ابلے رت، رتی رت رت سُکائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے برہم مت، برہم ودیا اک
 پڑھائیندا۔ سرب جیاں جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ستجگ ست چلائے رتھ، بن رتھوابی سیو کھائیندا۔ لیکھا جانے تت
 اٹھ، اپ تیج وائے پرتھی آکاش، من مت بڈھ کھوج کھوجائیندا۔ نرگن روپ ہو پرگٹ، نو کھنڈ پرتھی نو در ویکھ وکھائیندا۔ ست
 ستوادی ست پُرکھ نرنجن ساچا کھولے اکو ہٹ، بجر کپائی گنڈا لائیندا۔ گرسکھاں اندر آپے وس، آپ اپنا بھيو چُکائیندا۔ بن رسنا جہوا
 گائے جس، ناد انادی دھن سُنائیندا۔ تیر انیالا مارے کس، من کا منکا آپ بھوائیندا۔ کلجگ کوڑی کرپا کرے بھٹھ، بھٹھ کھپڑا آپ
 وکھائیندا۔ اُٹی گیزنہارا لٹھ، جگ جگ اپنا ویس وٹائیندا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھو ہتھ، سمرتھ پُرکھ دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچی ریتی آپ جنائیندا۔ ساچی ریتی ستجگ دھار، ست پُرکھ نرنجن آپ جنائيا۔ ہنگ برہم کر پیار، آتم پر ماتم میلا
 سہج سُبھائيا۔ پار برہم برہم دئے آدھار، ایش جیو کرے گُرمائيا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مُکائيا۔ نر نرنکارا وسے سب
 تون باہر، سچکھنڈ بیٹھا آسن لائيا۔ تتوت کرے وبار، بوہاری اپنی کھیل کرائيا۔ بھگت بھگونت کر پیار، در گھر میل لائے ملائيا۔ گر
 چیل سوبے اک دوار، در دروازہ آپ کھلائيا۔ سجن سہیلا ایکنکار، دوجا سنگی نظر کھئے نہ آئيا۔ آن کلجگ بھیکھ پکھنڈا کرے خوار،
 آتم رنڈی رہن نہ پائيا۔ سچ سگندھی آوے وچ سنسار، نو نو چار دئے مہکائيا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جگت اپنی

اپنے ہتھ رکھائیا۔ جُگت اپنی ہتھ سمرتھ، دُو جا گھٹ نہ کھئے رکھائیندا۔ کلجگ آنت ہو پرگٹ، نہکلنکا ناؤں رکھائیندا۔ چوڈاں لوکاں بائے نتھ، چوڈاں طبقان ڈیرہ ڈھابندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ایکا گھر لئے سد، دین مذہب نہ کھئے وکھائیندا۔ ذات پات جائے لد، سب دے سر تے بہار چکائیندا۔ کلجگ پار کنار ہووے حد، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ ستجگ سچا دھرت مات دی گودی ہے سج، ہر سجن آپ بہائیندا۔ دو جہاناں ایکا ڈنکا جائے وج، نر نرنکارا آپ وجائیندا۔ غریب نہانیاں کوچھیاں کللیاں جن بھگتاں پردہ دیوے کج، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی جو گھڑیا سو رہیا بھج، گھڑن بھنہار اپنا کھیل آپ وکھائیندا۔ پنج تت کایا چولا سب دا جائے بھج، تھر کھئے رہن نہ پائیندا۔ من واسنا رہیا نچ، مت متوالی سنگ رکھائیندا۔ ستگر کا شبد نہ جانے سچ، کوڑی کریا موہ ودھائیندا۔ اتم کلجگ مایا جائے مچ، پنج تت ہڈیاں بالن روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ چوکرئی اپنا حکم ورتائیندا۔ جگ چوکرئی ساچا رانا، حکمی حکم آپ جنائیا۔ کلجگ دیوے دھر فرمانا، سچ سندیسہ رہیا سنائیا۔ نو کھنڈ پرتھی ہوئے ویرانہ، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ جیو جنت سادھ سنت آتم پرما تم بھلیا گانا، رسنا جہوا رہی گر لائیا۔ ست ست نہ ملیا پینا کھانا، ترسنا بھکھ نہ کھئے گوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ریتی اپنی اک رکھائیا۔ ساچی ریتی سری بھگوان، ستجگ تریتا دواپر کلجگ آنت چلائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، وشن برہما شو آپ اٹھائیندا۔ ترے گن مایا دیوے دان، پنچم جھولی آپ بھرائیندا۔ لکھ چوراسی کھیل مہان، جیرج انڈج اُتُبھج سیتج ونڈ ونڈائیندا۔ چارے کھانی کر پردھان، چارے بانی رنگ رنگائیندا۔ پرا پسنتی مدھم بیکھری بول زبان، زمیں اسمان کھوج کھوجائیندا۔ دین مذہب رکھ ایمان، امن اپنا اک سمجھائیندا۔ وید شاستر سمرت میل پُران، پُران پُرائی آپ وکھائیندا۔ دس اٹھ بھيو مہان، اٹھ دس گیتا گیان درڑائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ سنگ محمد ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ تیس بتیسا ایکا گان، انجیل قُرآنا ونڈ ونڈائیندا۔ مقارے حق نوجوان، لاشریک کھیل کرائیندا۔ زرگن زرگن ----- شبد اگتی اک دھنکان، زرگن سرگن آپ وجائیندا۔ سچ سندیسہ دیوے ایکا کان، پن کتاں آپ سنائیندا۔ کلجگ اتم پرگٹ ہوئے مہابلی بلوان، بل اپنا آپ جنائیندا۔ نہکلنک نوجوان، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ ستجگ مارگ لاوے آن، کلجگ کوڑی کریا میٹ مٹائیندا۔ شبد اگتی گائے گان، سوہنگ

ڈھولا آپ سُنائیندا۔ بنے وچولا سِری بھگوان، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ بھاگ لگائے کایا سچ مکان، ہر مندر اِکو رُوپ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ ریتی آپ چلائییندا۔ کلجُگ چلے ساچی ریت، سَتجُگ ساچے مان دِوائیا۔ اتم لہنا دینا جُکے مندر مسیت، مُلا شیخ کھئے رہن نہ پائیا۔ پُرکھ ابناسی سووے دے کر پیٹھ، اپنی کروٹ نہ لے بدلائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش چار ورن سُنائے اِکو گیت، ساچا ڈھولا ایکا گائیا۔ آتم پرما تم کرے پریت، پر م پُرکھ حُکم منائیا۔ لیکھا جُکے ہست کیٹ، اوچ نیچ نہ کھئے جنائیا۔ سرب جیاں دا اِکو گیت، جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا راہ آپ جنائیا۔ ساچا راہ لگے مات، لگ ماتر نہ کھئے وکھائیندا۔ لکھ چوراسی بندھ نات، ناتا کھئے نہ توڑ تڑائیندا۔ لہنا دینا جُکے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی بنائے ایکا گھاٹ، پتن اِکو نظری آئیندا۔ سرِشٹ سبائی مائی باپ، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ لہنا دینا میٹ کلجُگ اندھیری رات، سَتجُگ ساچا چند چمکائیندا۔ پاربرہم پرہ اِکو بوجا پاٹھ، منتر اپنا نام وڈیائیندا۔ ست ستوادی کھولے باٹ، بن ونجارا سیو کھائیندا۔ بھگت بھگوت ہووے داس، داسی اپنا رُوپ وٹائیندا۔ لیکھا جان پرتھی آکاش، گگن منڈل کھوج کھوجائیندا۔ گرمکھ اندر کر کر واس، در گھر ساچا آپ سہائیندا۔ نرمل جوت کر پرکاس اپنا نرگن لیکھا جان پون سواس، پون پونی ڈیرہ ڈھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا راہ چلائے بھگوان، بھگوان اپنی دیا کھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سیس جھکائن، سجدہ اِکو اِک کرائیا۔ ناتا تھے انجیل قرآن، شریعت ونڈ نہ کھئے ونڈائیا۔ سوہنگ ڈھولا سارے گان، گا گا اپنا شکر منائیا۔ نظری آئے اِکو رام، گھٹ گھٹ رمیا سرب ٹھائیندا۔ درس دیکھائے سچا کابن، نام بنسری اِک وجائیا۔ عیسیٰ موسیٰ سچ پیغام دیوے آن، نبی رسول کرے پڑھائیا۔ محمد دسے اِک ایمان، ایکا گھر وجے ودھائیا۔ نانک گوہند شکر منان، سنسا کھئے رہن نہ پائیا۔ سرب جیاں دا اِک بھگوان، اِک اِکلا ساچا ماہیا۔ سَتجُگ ساچا مارگ دسے آن، نہکلنک وڈی وڈیائیا۔ راج راجان شاہ سلطان چرنی ڈگن آن، سیس تاج نہ کھئے رکھائیا۔ چرن دھوڑی منگن دان، مستک ٹکا اِکو لائیا۔ بالی بڈھ بن انجان، ساچی سُدھ نہ کھئے رکھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ ریتی آپ چلائییا۔ ساچی ریتی سچ سلطان، سچکھنڈ نواسی آپ چلائییندا۔ تھر گھر وسے نوجوان، نویت اپنے نام سُنائیندا۔ سُن آگتی کھیل مہان، دھواں دھار پردہ

لاہندا۔ وشن برہما شو بال انجان، پھڑ باہوں آپ اٹھائیندا۔ کروڑ تیتیس دیوے گیان، سُرپت اند آپ پڑھائیندا۔ ترے گن مایا توڑے مان، پنج تت ابھان نہ کھئے جنائیندا۔ لکھ چوراسی کر پہچان، گرمکھ سجن آپ جگائیندا۔ گرسکھاں دیوے اک دھیان، چرن کول سمجھائیندا۔ سنت کنت ملے آن، سیج سہنجی سوہیا پائیندا۔ بھگت بھگوت ہو پردھان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ سوہنگ ڈھولا سارے گان، گاونہار آپ جنائیندا۔ پت پت سرب ہو جان، پاپی روپ نہ کھئے وٹائیندا۔ جوٹھ جھوٹھ مٹے نشان، سچ سچ آپ جنائیندا۔ آتم پر ماتم ملے آن، دئی دویتی پندھ مکائیندا۔ ست ستوادى ست جھلائے نشان، دو جہاناں آپ اٹھائیندا۔ تیئی اوتار کرن دھیان، نیوں نیوں چرن دھیان لگائیندا۔ بھگت اٹھاراں پن رسنا جہوا گان، پیر پیغمبر صفت صلاحندا۔ نانک گوہند کھیل مہان، ہر خالق خلق روپ ویکھ وکھائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ ستجگ ساچی سب نوں مٹتی پئے آن، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، جگ ریتی اپنے ہتھ چلائیندا۔ جگ ریتی ہتھ کرے کرتار، فُدرت قادر کھیل وکھائیا۔ نو سو چورانوے چوکری جگ اترے پار، اتر پورب پچھم دکھن ویکھ وکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ زمیں اسمان ہاہاکار، منڈل منڈپ دین ڈھائیا۔ رو سس کرن پکار نیتروون زارو زار، اگنی تت تت جلائیا۔ وشنوؤ خالی دسے بھنڈار، برہمے برہم نہ کھئے پیار، شنکر ترسول رہیا سٹائیا۔ پاربرہم تیرا انت نہ پاراوار، بے انت تیری وڈیائیا۔ سیوا کردے رہے جگ چوکری چار، چار چار رنگ رنگائیا۔ اتم سارے گئے ہار، بلہین دین ڈھائیا۔ ساڈی صاحب سن پکار، نیوں نیوں سیس جھکائیا۔ آئی اتم تیری وار، تھہ پن اور نہ کھئے سہار، جوں بہاوے توں لینا تار، سمرتھ پُکھ تیری وڈیائیا۔ تیرا در ٹھانڈا دربار، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک وساؤنا ساچا گھر گھر مندر وجے ودھائیا۔ سو پُکھ زرنجن ہر زرنکارا، ہر جو ہر ہر آپ جنائیندا۔ کلجگ کھیل کرے نیارا، نرکارا ویس وٹائیندا۔ ترے گن سدا وسے باہرا، ترے بھون دھنی اپنا بھیو جنائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لیکھا لکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سنے پکارا، سچکھنڈ واسی دیا کھائیندا۔ بھگت بھگوت دئے سہارا، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ لکھ چوراسی پاوے سارا، گھٹ گھٹ اندر کھوج کھوجائیندا۔ نرگن نرگن لے اوتارا، مات پت نہ کھئے بنائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹارا، چنڈ پرچنڈا آپ چمکائیندا۔ دو جہاناں کرے خوارا، کلجگ خواری میٹ مٹائیندا۔ تکھا رکھے اکو

آرا، دو جہاناں چیر پوائیندا۔ لہنا دینا جانے چنگا ماڙا، پچیا کھڙے رہن نہ پائیندا۔ کلجگ کوڙی کِریا لگا آکھاڙا، دھیاں بھیناں ناچ نچائیندا۔
 پاوے سار جنگل جوہ اُجاڙ پھاڙا، اُچے ٿلے پربت پھول پھولا ئیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سادھ سنت جس دیاں گاؤندے آئے واراں، چار جُگ
 صفتی صفت صلاحیندا۔ کھانی بانی انجیل قرآنی اکھڙ اکھڙ جس دا ملیا سہارا، وکھڙ وکھڙ روپ وٿائیندا۔ مہابلی اترے اپنی دھارا، دھار
 دھار وچوں پرگٹائیندا۔ ساچا مارگ لائے وچ سنسارا، سنسا روگ سرب مٿائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی لکھ چوراسی جیو جنت وشن برہما شو
 گر اوتار پیر پیغمبر سوہنگ شبد کرن جے جیکارا، جے جیکار سرب الائیندا۔ تیری قدرت تیرا کھیل نیارا، قادر کریم رحیم رحمت رحمان
 آپ کمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ مارگ آپ لائیندا۔ ستجگ ساچا مارگ لا،
 ست ستوادی دیا کمائیا۔ زرگن سرگن بنے ملاح، ساچا بیڑا آپ چلا ئیا۔ ایکا ناؤں دئے پڑھا، نو کھنڈ وچے ودھائیا۔ ایکا مندر دئے وکھا، گر
 ایشٹ دیو منائیا۔ سریشٹ سبائی بھانڈا بہرم دئے بھنا، بھو اپنا اک رکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ
 کرائیا۔ ساچی کرنی کرنے یوگ، ہر ستگر کھیل کرائیندا۔ ایکا میلے دھر سنجوگ، بن سنجوگی ویس وٿائیندا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک،
 چوڈاں طبق پردہ لائیندا۔ دو جہان سنائے اک سلوک، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ آتم پر ماتم دیوے موکھ، مکتی چرناں ہیٹھ دبائیندا۔
 نہ کوئی ہرکھ نہ کوئی سوگ، چنتا دکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ کایا ویکھے قلعہ کوٹ، گرمکھ بنک اک وڈیائیندا۔ کر پرکاس نرمل جوت، جوتی
 جاتا ڈگمگائیندا۔ ست پُرکھ نرنجن دسے ساچی اوٹ، پُرکھ اکال ایشٹ بنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ستجگ
 مارگ آپے لائیندا۔ ستجگ مارگ لائے بھگوان، سری بھگوان اپنی دیا کمائیا۔ ست ستوادی جھلائے سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن
 شہنشاہیا۔ گرمکھ گرسکھ گر گر دیوے گیان، انتر منتر کر پڑھائیا۔ سنت سجن کرائے چتر سجان، مورکھ موڑھے دھندے لائیا۔ بھگت
 بھگوت ملے آن، گھر ساچے وچے ودھائیا۔ ناتا تھے جیو جہان، جیون جُگت دئے جنائیا۔ دوس زین ایکو گان، اٹھ پھر ناد دھن شنوائیا۔
 امرت آتم پین کھان، امیوں رس اک پیائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ دئے لگائیا۔ ساچا مارگ ستجگ،
 جُگ کرتا آپ لگائیندا۔ کلجگ اوڈھ گئی پُگ، ویلا اتم نیڑے آئیندا۔ پاربرہم زرگن روپ سرگن اندر جو بیٹھا چھپ، پرگٹ اپنا کھیل

کرائیندا۔ آد جُگاد رہیا چُپ، گر اوتار سیو لگائیندا۔ کلجگ اتم جائے اُٹھ، دینن اپنی دیا کھائیندا۔ نرمل نؤر جوت پرکاش، پرکاش جوت آپ وکھائیندا۔ کھیلے کھیل کھیل تماش، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں پت لے راکھ، رکھک اپنی دیا کھائیندا۔ بودھ آگادھی شبدا گئی رہیا بھاکھ، بھاکھیا اپنی آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، جگ ریتی آپ جنائیندا۔ جگ ریتی پاربرہم، برہم اپنا روپ وکھائیا۔ ستجگ جنائے ساچا دھرم، دھرمی دھرم ونڈ ونڈائیا۔ لکھ چوراسی جانے کرم، نہکرمی پھیرا پائیا۔ ناتا تھے برن ورن، ورن گوت نہ کھئے وڈیائیا۔ سچ دوارا ستگر چرن، دوجی ملے نہ کھئے سرنائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پاربرہم کولوں سارے ڈرن، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ سوہنگ ڈھولا جگت وچولا نش اکھر وکھر سارے پڑھن، پڑھ پڑھ رہے سنائیا۔ کرتا پُرکھ کرنی کرن، جگ جگ قیمت آپے پائیا۔ آد جگادی آئے ترنی ترن، تارنہارا اک رگھرائیا۔ لکھ چوراسی گھاڑن گھڑن، گھڑ گھڑ ویکھے سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا مارگ آپ اپائیا۔ ساچا مارگ آد آنت، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ نرگن سرگن بنائے بنت، کر کیرپا کھیل کرائیندا۔ آنتر آتم آکو منت، آنتر آنتر آپ درڑائیندا۔ ہرجن وِرا جانے سنت، جس ستگر بوجھ بوجھائیندا۔ بیہو نہ پائے کوئی پنڈت، پڑھیاں ہتھ کسے نہ آئیندا۔ بھرمے بھلے جیو جنت، جاگرت جوت نہ کھئے جگائیندا۔ گرمکھ ورلے میلا نار کنت، ہر کنت سیج شہنجنی آپ ہنڈھائیندا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، چڑھیا رنگ اتر نہ جائیندا۔ کوڑی کیرپا گڑھ توڑے ہوئے بسنت، ہنگ برہم آپ سمجھائیندا۔ ناتا تھے دوزخ جتت، بہشت سورگ آس نہ کھئے کرائیندا۔ لیکھا جانے عرش فرش، کایا گرہ کھوج کھوجائیندا۔ جس جن دیوے اپنا درس، ہر درسی میل ملائیندا۔ ایتھے اوتھے کرے ترس، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ جوتی جوت ملائے پھیر نہ آئے پرت، مات گرہ نہ پھیرا پائیندا۔ ساچے بھگتاں امرت میگھ دیوے برس، میگھ میگھ روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دیوے وڈیائی دھرنی دھرت، دھول اپنے رنگ رنگائیندا۔

☆ ۱۵ آسو ۲۰۱۹ بکرمی مہنگا سنگھ دے گرہ پنڈ پیم ☆

ہر ڈنکا نام مردنگ، مرد مردانہ آپ وجائیندا۔ شہنشاہ سورا سربنگ، پُرکھ ابناسی کھیل کرائیندا۔ ساچے آسو کس تنگ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ پُری لو آپے لنگھ، لوک پرلوک کھوج کھوجائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر بھگتن رکھے سدا سنگ، سگلا سنگ آپ نہپائیندا۔ نو سؤ چورانوے چوکرئی جگ گئے لنگھ، کلجگ اتم ویلا آئیندا۔ سرشٹ سبائی دے بھیکھ پکھنڈ، پرم پُرکھ نہ کھئے منائیندا۔ آتم آتر نہ کھئے اند، رسنا جہوا سرب ہلکائیندا۔ جگت وکارا ویکھے تیز چند پرچنڈ، ست کھنڈ کھنڈ کھنڈ کرائیندا۔ بن پرماتم آتم ہوئی رنڈ، نر ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا بھيو آپ سمجھائیندا۔ ساچا بھيو زمیں اسمان، ذرہ ذرہ آپ جنائیا۔ لیکھا جان دو جہان، دوئے دوئے دھار ویکھ وکھائیا۔ پرگٹ ہو سری بھگوان، بھگون اپنا رنگ رنگائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، داتا دانی دیا کمائیا۔ سچکھنڈ نواسی ہو مہربان، سچ مارگ اکو لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کرنی دئے جنائیا۔ ساچی کرنی سچ گھر، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ آد جگادی دیونہارا ور، ور داتا کھیل کرائیندا۔ پُرکھ ابناسی نرائن نر، نر اپنا ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد لکھ چوراسی گھاڑن گھڑ، نت نوت ویکھ وکھائیندا۔ سچ دوار ہر نرنکار نرگن روپ آپے کھڑ، سرگن اپنا نام درڑائیندا۔ محل اٹل اچ مینار بیٹھا چڑھ، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا جگ نیتر نظر کسے نہ آئیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشا، لوآن پُریاں پاوے راسا، گوپی کاہن ناچ نچائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی دھر فرمانا، دھردرگاہی آپ سنائیا۔ بھوپت بھوپ راج راجانا، شہنشاہ داتا بے پرواہیا۔ نرگن سرگن ہو پردھانا، سچ پردھانگی اک کھائیا۔ تختوں لاپے راجا رانا، سیس تاج نہ کھئے ٹکائیا۔ سرشٹ سبائی جنائیں اکو گانا، گا گا اکھڑ آپ پڑھائیا۔ کلجگ اتم مننا سب نے بھانا، بھانے اندر گر اتار پیر پیغمبر رہیا رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل سچا ماہیا۔ ماہی گیر آیا ماہی، بے پرواہ اپنا کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم میٹے کوڑی شاہی، شہنشاہ ایک حکم جنائیندا۔ گرمکھ ویکھے بھلے راہی، پھڑ باہوں مارگ پائیندا۔ ایک منتر رہیا درڑائی، درڑھ نسچا آپ کرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی بھگت بھگوان، نرگن

۱۱۳۸

۱۱۳۸

سرگن آپ جنائیا۔ کلجگ اتم کھیل مہان، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ مُرید مُرشد لئے بہال، دید عید چند چڑھائیا۔ لیکھا جان زمیں اسمان، کایا کرہ کھوج کھوجائیا۔ سچ محرابے بیٹھے آن، محبوب بے پرواہیا۔ جس دی صفت کرے انجیل قرآن، تیس بتیسا ڈھولا گائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہووے محبان، نورو نور نور رُشنائیا۔ چوڈاں طبقات ویکھے آن، پُرکھ ابناسی ویس وٹائیا۔ چوڈس چند چڑھے نہ کھئے جہان، جگت اندھیرا اکو چھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرنے آیا، کرنہار کرتارا۔ ساچا حُکم سُناون آیا، دُھردرگابی ہو اُجیارا۔ ساچا منتر پڑھاوَن آیا، اتم پرما تم اک جیکارا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ملاوَن آیا، دین مذہب کرے پار کنارہ۔ صحیح سلامت اکو نور ربیا درسایا، جنم مرن نہ کھئے رکھایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہی بے پرواہ، ہر اپنی دیا کھائیندا۔ زرگن سرگن بن ملاح، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ چوٹھے جگ پھیرا پا، چار ورن ڈیرہ ڈھاپندا۔ چارے کھانی لیکھا دئے مُکا، چارے بانی رنگ رنگائیندا۔ چار کُٹاں ڈنکا دئے وجا، چار یاری آپ اُٹھائیندا۔ چارے وید لیکھا جھولی دیوے پا، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی چار چار، ہر ساچا آپ کرائیا۔ لیکھا جانے دُھر دربار، دُھر دی بانی بان لگائیا۔ کلجگ اتم کرے خوار، خواری سب دی دئے وکھائیا۔ گرسکھ گر گر لئے اُٹھال، ہر ہر اپنی بوجھ بوجھائیا۔ گرمکھ چلے نال نال، چال نرالی اک جنائیا۔ سنت سُہیلے ساچے لال، سو پُرکھ نرنجن اپنی گود بہائیا۔ بہگت بھگوان کر پروان، نام پروانہ ہتھ اُٹھائیا۔ کلجگ دا آنت نشان، ستگر ساچا آپ پرگٹائیا۔ نہکلنک بلی بلوان، بلی اپنی آپ چڑھائیا۔ گوہند لیکھا وچ جہان، جیون جگت دئے وڈیائیا۔ ست دھرنی دیوے دان، دھرت دھول خوشی منائیا۔ پرہہ ملیا سچا کاسن، گھر بنسری نام سُنائیا۔ لیکھا چکا سییا رام، سینتا سرتی لئے پرنائیا۔ زرگن نور کرائے ساچا بہان، سورج چند نین شرمائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کر کر، کرنی اپنی آپ جنائیندا۔ زرگن سرگن روپ دھر دھر، دھرت دھول ویکھ وکھائیندا۔ اکھر وکھر آئے پڑھ پڑھ، بودھ اکادھ گیان درڑائیندا۔ سچ محلے آئے چڑھ چڑھ، سچ سنگھاسن سوہیا پائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پھڑ پھڑ، پھڑ بابوں حُکم منائیندا۔ لیکھا جانے سیس دھڑ دھڑ، ندھڑک اپنی کار کھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا

کر، ساچا کھیل آپ جنائیندا۔ ساچا کھیل اتم کل، ہر کرتا آپ جنائیا۔ پُرکھ ابناسی اچھل اچھل، ول چھل دھاری بھیو نہ رائیا۔ نرگن
 جوتی بیٹھا رل، شبدی اپنا ڈنک وجائیا۔ سچ سنديسہ ساچا گھل، گُرمکھ سبجَن لئے جگائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی چلاونہارا بل، تکھا پھالا مُکھ
 کرائیا۔ اکو دھار وپائے جل تھل، جل تھل مہیئل اپنا رُوپ وٹائیا۔ پاوے سار جنگل جوہ اُجاڑ پہاڑ ڈُونگھی ڈل، سُمند ساگر کھوج کھوجائیا۔
 لکھ چوراسی کایا لگا ویکھے پھل، پت ڈالی پردہ لاپیا۔ گھٹ گھٹ اندر جیو جنت سادھ سنت ویکھے کون دوارے دیپک جوتی ربیا بل،
 بند کیواری کُنڈا لاپیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کون دوارا بیٹھے مل، ہر جو بھیو ابھید چُکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ شبدی سَت سچ سرکار، دُھر فرمانا حُکم جنائیندا۔ وِشن
 برہما شو کرن پُکار، نیتر نیناں نیر وپائیندا۔ ترے گن دھاہاں رہی مار، سَت سنتوکھ نہ کھئے درڑائیندا۔ پنج تت ہویا خوار، جگت خواری
 نہ کھئے مٹائیندا۔ لکھ چوراسی کرے گریزار، گریزاری سب دی آپ وکھائیندا۔ گر اوتار گئے ہار، ہر کا رُوپ نظر کیسے نہ آئیندا۔ پیر
 پیغمبر ہوتے شرمسار، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیندا۔ محبوب نظر نہ آئے سانجھا یار، حُجرہ حق نہ کھئے وکھائیندا۔ جلوہ نُور نہ کھئے اُجیار، حضرت
 پھیرا نہ کھئے پائیندا۔ ساچی رباب احباب نہ وجائے کھئے ستار، تندی تند نہ کھئے پلائیندا۔ مقالے حق نہ پروردگار، مُکھ نقاب پڑدہ نہ کھئے
 اٹھائیندا۔ راتیں سُتیاں نہ کھئے دیدار، دِنے نظر کھئے نہ آئیندا۔ صدی چوڈھویں ہون بے حال، بہل سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ سب دے سرتے
 کوکے کال، کال نگارہ ڈنک وجائیندا۔ پاربرہم پت پرمیشور گھٹ گھٹ واسی چلی اوڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ سنت سہیلے
 گُرمکھ گر گئے بھال، غریب نایاں گلے لگائیندا۔ کلجگ اتم نرگن رُوپ بن دلال، شبدی گر سیو کھائیندا۔ لیکھا جان حق حلال، مُرید
 مُرشد آپ اٹھائیندا۔ ساچا مارگ اک سیکھال، کھتری براہمن شوڈر ویش آپ پڑھائیندا۔ کایا مندر اندر سچی دھرمسال، مسجد شوڈوالا
 مٹھ اکو رنگ رنگائیندا۔ لیکھا جانے شاہ کنگال، شہنشاہ اپنا ناؤں دھرائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم
 ور، ساچا حُکم آپ ورتائیندا۔ ساچا حُکم سچ سنديسہ، سو پُرکھ نرنجن آپ سُنائیا۔ آد جگادی نر نریشا، نرگن داتا سچا ماہیا۔ سَت
 ستوادی برہم برہمادی رُوپ اٹوپ دھارے بھیکھا، رنگ نظر کھئے نہ آئیا۔ وسنہارا دیس پردیسا، دو جہاناں کھوج کھوجائیا۔ پاوے سار

برہما وشن مہیش گنیشا، گنپت اپنا حُکم سُنائیا۔ چترُبُج اک آدیسا، آد شکت سپس جھکائیا۔ نرگن سرگن نج نیترا ایکا پیکھا، پیکھت
 پیکھت خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، آد آنت کرائیندا۔ کلجگ
 کوک سُن پکار، اپنی اکھ آپ کھلائیندا۔ بھگت روون زارو زار، سنتن دھیر نہ کھئے دھرائیندا۔ گرمکھ راہ تگن سانجھے یار، یار نظر کھئے نہ
 آئیندا۔ گرسکھ چرن دھوڑی منگن چہار، خاک مستک ٹگا کھئے نہ لائیندا۔ رسنا پڑھ پڑھ تھکا سنسار، بن پاندھی پندھ نہ کھئے مکائیندا۔
 قلم شاہی گئی ہار، میرا نور نہ کھئے دکھائیندا۔ ورن برن روون زارو زار، ساچی سرن نہ کھئے جنائیندا۔ رو سس نہ کھئے اُجیار، چند نور نہ
 ڈگمگائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پرہ چرن دوارے بہ بہ کرن وچار، وچار وچ ہر کیسے نہ آئیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جس دے
 حُکمے اندر کٹ کے آئے وگار، سو صاحب کھیل کرائیندا۔ جس نوں کہندے بے پرواہ پروردگار، پردہ نشیں اپنا پردہ آپ اُٹھائیندا۔ جس نوں
 مندے رہے ایکنکار، سو اکل کل اپنا کھیل دکھائیندا۔ جس نوں کہندے رہے رام رمیا سرب سنسار، سو رمیا ویس وٹائیندا۔ جس نوں
 مندے رہے کابن بنسری سُنائے نام دھنکار، دھن آتمک راگ لائیندا۔ جس نوں مندے رہے سچکھنڈ وسے سچ دربار، نرگن جوت
 ڈگمگائیندا۔ سو صاحب کلجگ اتم پرگٹ ہویا آن، پرم پُرکھ ویس وٹائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، پردھ بال نہ روپ دھرائیندا۔ سب نوں
 متی پئے آن، پچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ نہ کھئے چلہ تیر کمان، شستر ہتھ نہ کھئے اُٹھائیندا۔ ایکا حُکم تیر نشان، انیالا آپ چلائیندا۔ راج راجان
 شاہ سلطان چرنی ڈگن آن، سپس جگدیش آگے نہ کھئے اُٹھائیندا۔ لیکھا جانے پون مسان، پون پونی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر،
 آپ اپنی کرپا کر، ساچا بل آپ رکھائیندا۔ ساچا بل آپ رکھ، بل باون لے جگائیا۔ گرمکھ گر گر کر پرتکھ، پریکھیا دئے سمجھائیا۔
 ستجگ تریتا دواپر رکھیا وکھ، کلجگ اتم میل ملائیا۔ سچکھنڈ دا سچا ہٹ، لوک مات کھلائیا۔ وست امولک اکو گھت، ہر نام رہیا
 ورتائیا۔ بھگت بھگوان مارگ دس، رہبر اکو راہ دکھائیا۔ دو جہاناں پندھ مکایا نس نس، بن پاندھی راہی پھیرا پائیا۔ جن بھگتاں اندر ہر
 جو وس، ہس ہس اپنی خوشی منائیا۔ کلجگ اتم گاوے جس، اپنا لیکھا لیکھت دکھائیا۔ گا جس کرے نہ بس، بستہ سب دا دئے
 بندھائیا۔ نرگن نرکار نرکار اتم گودی لے چُک، چُک چُک اپنی خوشی منائیا۔ تھر گھر ساچے دئے رکھ، ہر سجن سچا ماہیا۔ دین دیاں

کرے پکھ، پرم پُرکھ ویکھ وکھائیا۔ پھڑ باہوں پُرکھ سمرتھ، اپنی اُنگلی لئے لگائیا۔ سچکھنڈ دوارے جائے وس، در دروازہ اک کھلائیآ۔
 نرگن جوت کر پرکاس، گرُمکھ ساچے وچ ملائیآ۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، آسا اپنے وچ کھپائیآ۔ آتم پرما تم سیج سہنجنی اکو بھوگ
 بلاس، بھسمڑ روپ نہ کھئے وٹائیآ۔ کرے کھیل شہنشاہ شاہو شاہاش، شاہ پاتشاہ بے پرواہیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ستجگ تریتا دواپر
 کلجگ اپنی پرگٹاؤندا رہیا نگی شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیآ۔ پیر پیغمبر دیندا رہیا دات، کلمہ نبی آپ پڑھائیآ۔ صفت صلاحی سچی
 دسے ذات، اذاتی روپ نہ کھئے وٹائیآ۔ نکے نکے بالے گر اوتار پیر پیغمبر ہتھ وچ پھڑا قلم دوات، اپنی صفت صفت سمجھائیآ۔ اندر ویکھن مار
 جہات، جھاکی اپنی دئے درسائیآ۔ پرہہ نظری آئے پاکی پاک، نرمل نور نور رُشنائیآ۔ بنک دوا ری سوہے ساچی کھاٹ، آتم سیجا ڈیرہ لائیآ
 - نام ندھان سُنائے گاتھ، بودھ اکادھ کرے پڑھائیآ۔ چرنی ڈگن تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹن سپس جھکائیآ۔ کوٹن کوٹن رام بیٹے دسراتھ، در
 گھر بیٹھے الکھ جگائیآ۔ کرے کھیل پُرکھ سمراتھ، سمرتھ اپنا ناؤں دھرائیا۔ کلجگ اتم ہو پرگٹ، بھگت بھگونت لئے ملائیآ۔ ویکھے کھیل
 بازی گر نٹ، سوانگی اپنا سانگ رچائیآ۔ سریشٹ سبائی لگا پھٹ، پٹی نام نہ کھئے بندھائیآ۔ نو کھنڈ پرتھمی ستھر بیٹھی گھت، یارڑا ستھر
 نہ کھئے ہنڈھائیآ۔ ناڑ بہتر ابلے رت، امرت میگھ نہ کھئے برسائیآ۔ پھرے دروہی من مت، من واسنا ہونے ہلکائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرنے آیا، کل کلکی لے اوتار۔ تیرے گن مایا میٹن آیا، مہابلی ہو تیار۔ سریشٹ
 سبائی ویکھن آیا، نرگن سرگن پاوے سار۔ سریشٹ سبائی دریشٹی اک کھلاؤن آیا، ایشٹ جنائے اک ایکنکار۔ جوتی جوت سروپ ہر،
 آپ اپنی کیریا کر، کرے کرائے سیج وبار۔ سیج وبارا ستگر میتا، متر پیارا آپ کرائیندا۔ جن بھگتاں کھیل وکھائے اک انڈیٹھا، لکھ چوراسی
 گوڑھی نیند سوائیندا۔ گرُمکھ ورلے نام ندھان پیتا، امرت رس اک چکھائییندا۔ لکھ چوراسی ترے گن تت تپے انگیٹھا، سانتک ست نہ کھئے
 کرائیندا۔ کوڑی کیریا مایا ممتا ہوئے ہنگتا پیسن پیسا، ساچی وست نہ کھئے وکھائییندا۔ کلجگ اتم راج راجاناں شاہ سلطاناں خالی کرے
 کھپسا، در در گھر گھر اکو الکھ وکھائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، بھگت بھگوان آپ ملائییندا۔

☆ ۱۶ آسو ۲۰۱۹ بکرمی گردیال سنگھ دے گرہ چیمہ ضلع جالندھر ☆

پروردگار لاشریک، شہنشاہ تیری سرنائیا۔ آد جگادی مُرشد مُرید رفیق، صحیح سلامت تیری وڈیائیا۔ دو جہاناں چوڈاں طبق
ویکھنہارا چاندنی تاریک، اندھ اندھیرا ربیا سہائیا۔ پیر پیغمبر مُلا شیخ مسائق تیری کردے رہے اڈیک، نیتز زمیں اسمان اُٹھائیا۔ کلمہ نبی
رسول دسدے رہے ٹھیک، ٹھیکر اپنا تن گوائیا۔ نورِ الہی نراکار وسے سدا نزدیک، نج گھر بیٹھا ڈیرہ لائیا۔ ست ستوادی پاربرہم بیٹھلو
بیٹھ، بے پرواہ بھیو نہ رائیا۔ اوچو اوچ نیکن نیک، نیتز نین نظر کیسے نہ آئیا۔ نرگن سرگن سرگن ساچا میت، متر پیارا ملے ماہیا۔ آتم
انتر رُوح بُت جنائے سچ پریت، پریتوان وڈ وڈیائیا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، چوڈاں ودیا بھیو نہ پائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
کریا کر، نرگن نور نور رُشنائیا۔ لاشریک تیرا سہارا، مہربان تیری وڈیائیا۔ بے عیب تیرا کنارہ، قادر نظر کیسے نہ آئیا۔ پیر پیغمبر
منگدے رہے بھکھارا، در درویش اکھ جگائیا۔ کلمہ نبی اک اچارا، کائنات نات سُنائیا۔ محبان بیدو بول جیکارا، جیکار کرے لوکائیا۔
سچ توفیق توہے پروردگارا، لاثانی تیرے ہتھ تیری وڈیائیا۔ جگ چوڑی کھیل نیارا، نرگن سرگن دئے سمجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد رووے
زارو زارا، در بیٹھے سپس جھکائیا۔ کالا سو ساٹھا شنگارہ، الفی نظر کھئے نہ آئیا۔ مستی صوفی نہ کھئے وچارا، محروم دے سرب لوکائیا۔
جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تیرے ہتھ سچی وڈیائیا۔ پروردگار سچ سلطان، تخت نواسی بے پرواہیا۔ دھر درگاہی
دیاوان، ددی دردیاں درد وڈائیا۔ زمیں اسمان سرب گرلان، نیناں نیر وڈیائیا۔ طوبی طوبی سارے کہہ کہہ مکھ شرمنا، اللہ رانی گھنگٹ
مکھ پائیا۔ دُعا سلام کرے نہ کھئے انجان، علیکم روپ نہ کھئے وڈیائیا۔ سجدہ جھکے نہ کھئے مہربان، سرن ملے نہ کھئے سرنائیا۔ نانا تٹا انجیل
قرآن، تیس بتیسا نہ کھئے وڈیائیا۔ الفی خالی دے مکان، اتم مقبرہ ربیا جنائیا۔ تیرے بردے بنے غلام، پیر پیغمبر بیٹھے مان گوائیا۔ تُوں
صاحب سچا امام، تیرے ہتھ سچی شہنشاہیا۔ کلجگ اتم وگڑ گیا نظام، نوبت نام نہ کھئے وجائیا۔ گھر گھر دے کوڑی کریا حرام، محرم
نظر کھئے نہ آئیا۔ تیرا ناؤں نرکار بھلیا کلام، کلمہ نبی نہ کھئے وڈیائیا۔ ساچا نور نہ کھئے بہان، چوڈس چند نہ کھئے چڑھائیا۔ چوڈاں طبق دسن
بے ایمان، شرع شریعت پئی لڑائیا۔ سچ سندیسہ کھئے نہ سنے کان، جوٹھ جھوٹھ دئے ڈہائیا۔ اتم دے فنا مکان، فاتحہ سب دا نظری آئیا۔

نیتر روون بے زبان، ذبِ چُھری رہے چلائیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، تیری سرنِ ملے وڈیائیآ۔ پیر پیغمبر نیتر رو،
 نیناں نیر وایا۔ تیرے چرن کول نہ سکے چھوہ، چھوہرے بانکے دھیر نہ کھئے دھرایا۔ درگاہ ساچی ملے نہ ڈھوآ ڈھو، در درویش بیٹھے الکھ
 جگایا۔ تڈھ بن نظر نہ آئے کو، اُچی کوک کوک الایا۔ پروردگار بے پرواہ تیرا تٹا موہ، موہ مُحبت جگت وچ پھسایا۔ اللہ رانی کھلی مینڈی
 رہی کھوہ، سیس پٹی نہ کھئے گندایا۔ مہندی لال رنگ نہ ویکھے کو، رنگن ایکا نام نہ کھئے رنگایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا
 کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکایا۔ پیر پیغمبر دوئے جوڑ، سجدہ سیس جھکائیآ۔ شاہ سوار جائیں بھڑ، بھڑی بھڑی رہے گر لائیآ۔
 اُمت اُمتی بوٹا ہویا کوڑ، رس مٹھا نہ کھئے رکھائیآ۔ چوڈاں طبقاں دسے لگا پوڑ، ڈنڈا کھئے رہن نہ پائیآ۔ مُرید مُرشد ویکھی کر کے غور، مہر
 نظر بے نظیر اک اُٹھائیآ۔ آبِ حیات دینا کربلا لگی اوڑ، اوڑک اتم پور کرائیآ۔ نو کھنڈ پرتھی ویکھیا دوڑ دوڑ، پاندھی پندھ نہ کھئے
 مکائیآ۔ تیرا آسو مارے اکو پوڑ، چوٹھے جگ ڈیرہ ڈھاپیآ۔ صاحبِ سلطان ہتھ تیرے ڈور، جوں بھاوے لوں چلائیآ۔ تیرے بردے تیرے
 در خالی دینا نہ موڑ، دوئے جوڑ سیس جھکائیآ۔ آنت آنت پرہ تیری لوڑ، تڈھ بن اور نہ کھئے سہائیآ۔ نرگن سرگن جانا نہ چھوڑ، بندھن اپنا
 ایکا پائیآ۔ نکے بالے چھوٹے چھوہر، شرع ہتھ کھئے نہ آئیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے سیس
 جھکائیآ۔ در تیرے اک سلام، دوسر نظر کھئے نہ آئیآ۔ آد جگادی اکو رام، رحیم رحمان دیا کھائیآ۔ جگا جگنتر ساچا کھن، نرگن نور نور
 رُشنائیآ۔ دو جہاناں دئے کلام، کلمہ نبی رسول پڑھائیآ۔ ساچی درگاہ سچ امام، سر اماماں ڈیرہ لائیآ۔ منتر دیونہارا ستنام، نانک نانک
 نانک کرے پڑھائیآ۔ گوبند میلا چرن دھیان، گر چیلاروپ وٹائیآ۔ سچکھنڈ نواسی تیرا سچ نشان، سچ ٹکانا اک جنائیآ۔ ستجگ تریتا
 دوپر کلجگ جگ چوگری ویکھے وچ جہان، دوئے دوئے اپنا روپ وٹائیآ۔ پیر پیغمبر دیونہارا دان، داتا دانی ناؤں دھرائیآ۔ سیج سہنجنی
 کریں بسرام، آشرم اپنا نہ کیسے وکھائیآ۔ جنت بہشت سرب کرلان، سورگ نیناں نیر وٹائیآ۔ تڈھ بن تھر کھئے نہ دسے مکان، مقبرہ سرب
 نظری آئیآ۔ شاہ پاتشاہ سری بھگوان، شہنشاہ تیری سچی شہنشاہیآ۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور،
 در تیرا منگ منگائیآ۔ در تیرا اکو لیا منگ، منگت بیٹھے ڈیرہ لائیآ۔ صاحبِ ستگر چاڑھ رنگ، رنگ اتر کدے نہ جائیآ۔ نویت نام وجے

مردنگ، دو جہاناں کرے شنوائیا۔ لکھ چوڑاسی اک اند، اند اند وچ سمائیا۔ لیکھا جان کھنڈ برہمنڈ، برہمانڈ کرے پڑھائیا۔ بھیو
چکاوے جیرج اند، اُتہج سینج کھوج کھوجائیا۔ لیکھا جانے نو کھنڈ، ست دیپ ویس وٹائیا۔ نانا توڑے لکھ چوڑاسی نار رنڈ، ڈباگن کھے
رہن نہ پائیا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی سنائے ساچا چھند، اکھر وکھر کر پڑھائیا۔ جگ چوڑی ٹئی گنڈھ، گنڈھنہار گویال
تیری اکو اک سرنائیا۔ نام ندھانا ساچا ونڈ، وربھنڈ دئے ڈبائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار پے جائے ٹھنڈ، دین مذہب نظر کھے نہ آئیا۔ کوڑ کڑیارے
ڈھاہ کندھ، دوئی تویتی میٹ مٹائیا۔ اکو نام چنڈ پرچنڈ، پرچنڈکا اپنا روپ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا
ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیا۔ ساچا ور دے بھگوان، پروردگار تیرے ہتھ وڈیائیا۔ ہوں بالک بالی بُدھ انجان، در تیرے چلے نہ کھے
چٹرائیا۔ پیر پیغمبر سرب گرلان، آپ اپنا مان گوائیا۔ تیری سرنی ڈکے آن، ڈگیا باہوں پکڑ لئے اٹھائیا۔ ست پُرکھ زرنجن اکو دینا سچ
گیان، آپ اپنا نام سمجھائیا۔ کلجگ اتم لیکھا چکے وچ جہان، لوک مات رہن نہ پائیا۔ دین مذہب ذات پات شرع شریعت سرب مٹ
جان، میٹنہارے تیرے ہتھ وڈیائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش کلمہ نبی رسؤل رام کرشن نانک گوہند ایکا گان، پُرکھ اکال خوشی منائیا۔
۱۱۲۵ ایشٹ دیو آتم، پرماتم برہم پاربرہم کرے گڑمائیا۔ اتم رکھے اپنی ذاتن، ذات پات نظر کھے نہ آئیا۔ لکھ چوڑاسی وکھائے سچا گھائن، گھاٹا
پچھلا دئے مکائیا۔ زرگن سرگن وکھائے ہائن، ساچا ہٹ اک کھلائییا۔ لیکھا جانے ظاہر باطن، بات اپنی دئے سمجھائیا۔ بھیو چکائے مقتول
قاتل، قاتلا اپنا ناؤں رکھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی چرن دوار دھام بنائے مقدس باتل، سر سروور اک وڈیائیا۔ آپے بیٹھا رہے پاتن، کنڈھی اپنا
ڈیرہ لائیا۔ پاربرہم پُرکھ ابناسن، ابناسی اپنی کھیل رچائیا۔ زرگن سرگن بنے ساتھن، گر اوتار پیر پیغمبر دئے سمجھائیا۔ لہنا چکائے تریلوکی
ناتھن، ناتھ اناتھان ویکھ وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار، گھر ساچا
سچ جنائیا۔ واہوا تیری قدرت سچے یار، یاری یاراں نال نہیائیا۔ بے انت بے پرواہ پروردگار، بے انت تیری شہنشاہیا۔ حکم حاکم شاہ پاتشاہ
سچی سرکار، دھر فرمانا وڈ وڈیائیا۔ لیکھا لکھ کاتب بن لکھار، لکھ لکھ لیکھا دئے سمجھائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کر مخاطب سنائے اک
جیکار، نعرہ اپنا نام لگائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر پچھے کرے تعاقب، اہل بھل کدے نہ جائیا۔ ویکھنہارا سچ عبادت، عبرت ویکھے تھاون

تھائیا۔ دیونہارا سچ صداقت، سدا سدا اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ لیکھا جانے نندک ساقط، دوٹی دُشٹ دئے کھپائیا۔ بن اپنے آد آنت کیسے نہ دیوے اجازت، گر پیر اوتار اپنے حُکمے وچ پھرائیا۔ جُگ چوکرئی چرن کولان وچ رکھے امانت، امانت اکو اک بکائیا۔ کر سکے نہ کھئے خیانت، لیکھا سب دا دئے جنائیا۔ گھٹ گھٹ آنتر کرے پچھانت، بے پہچان نظر کیسے نہ آئیا۔ آپ بنیا رہے انجانت، بھولا بھاؤ ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار ہو اکٹھے، اکو آس لگائیا۔ شرع شریعت دین مذہب کئے رسے، بندھن کھئے نظر نہ آئیا۔ پرم پُرکھ تیرے پیار اندر پھسے، پھاسی اور نہ کھئے جنائیا۔ کلجگ اتم سارے تھکے، اپنا پنڈھ نہ سکے کھئے مکائیا۔ سکھیا دے دے جگت تھکے، ساڈی واہ نہ چلے رائیا۔ پھر پھر آئے مدینے مکے، ساچے حُجرے پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی کوڑی کریا پانی بھریا حُقے، حق حقیقت نہ کھئے رکھائیا۔ تیتھوں ڈردے سارے لکے، لک لک اپنا وقت لنگھائیا۔ کون ویلا پروردگار سینگھ شیر ایکا لکے، کلجگ بھیک دئے لگائیا۔ بے ایمان پھڑ پھڑ ٹنگے پٹھے، دوہری کھل دئے لہائیا۔ اپنے نشانوں کدے نہ اُکے، تیر نرالا اک چلائییا۔ دروہی خُدائے بوٹے اتم سکے، آب حیات نہ کھئے پیائیا۔ حق حقیقت سب توں پُچھے، لاشریک پھیرا پائیا۔ باہوں پھڑ پھڑ سارے کئے، پچیا کھئے رسن نہ پائیا۔ کوڑی کریا جڑ ہتھیں پٹے، بوٹا پھیر نہ کھئے لگائیا۔ دن دہاڑے شاہ پاتشاہ راج راجان لُٹے، خالی ہتھ دین دہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر اوتار کر صلاح، سنسا سارے رہے چُکائیا۔ کلجگ اتم ویلا گیا آ، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ پرگٹ ہووے بے پرواہ، بے پرواہ دھار چلائییا۔ پورب لیکھا دئے مُکا، باقی کھئے نظر نہ آئیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے تھان تھان، دو جہاناں کھوج کھوجائیا۔ جو جیو بھل گئے ناں، تنہاں پھڑ پھڑ دئے سزائیا۔ نہ کھئے سہائی پتا ماں، بہین بھائی کم کیسے نہ آئیا۔ لہنا دینا چُکاوے جس کھادی سُر گان، ایتھے اونھے دئے سزائیا۔ گر پیر کھئے نہ پکڑے بانہ، سارے پلُو رہے چُھڈائیا۔ کوئی نہ کرے اگوں ہاں، نیتز نین گئے بھوئیا۔ کلجگ اتم مارے دہاہ، دھرنی دھرت دھول بلائییا۔ میرا مُکھ کالا ہویا سیاہ، شاہی سکے نہ کھئے لاپسیا۔ پیر پیغمبراں گر اوتاراں جیو جنتاں دتا پھاہ، پھاسی لوک مات لٹکائیا۔ چوڈاں صدیاں اللہ رانی ہون نہ دتا نکاح، کوار کتیا رہی گر لائیا۔ اتم دھگا دیوے لا، مُنہ دے بھار سُٹائیا۔ کلجگ چوڈھویں صدی سُکا ساہ، سواس سواس دئے دہائیا۔ مینوں ملے

نہ کوئی تھاں، تھنتر نظر کھئے نہ آئیا۔ پچھا اگا کوئی جانے نہ، ایتھے اوتھے نہ کھئے سہائیا۔ بُدھی کاگ رہی گرلا، کوچ وچھڑی ڈار دئے دُہائیا۔
 پرگٹ ہووے بے پرواہ، سب دا لیکھا دئے مُکائیا۔ غریب نانے گلے لے لگا، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ ساچی سیکھیا دئے سمجھا، ساکھیات نظری
 آئیا۔ جس نوں گر اوتار پیر پیغمبر رہے دھیا، سو اپنا دھیان دئے لگائیا۔ رہبر بنے آپ خُدا، خُدی سب دی دئے مٹائیا۔ صبر پیالہ دئے پیا،
 جام حقیقی ہتھ اُٹھائیا۔ نوبت نام دئے وجا، دُنکا اکو اک لگائیا۔ کوچھے گلے لے لگا، دُکھیاں درد دئے گوائیا۔ جس اپنا درس دئے کرا،
 تِس دو جہاناں ملے وڈیائیا۔ شرع کرد نہ دیوے کوئی چلا، تکھی دھار نہ کھئے رکھائیا۔ ساچا منتر دئے پڑھا، من منسا کرے صفائیا۔ آنتر آتم
 بوجھ دئے بُجھا، دئی دوت ڈیرہ ڈھاپیا۔ سُکھ سہجے میلانے ملا، نار کنت خوشی منائیا۔ جوتی شبدی کھیل کھلا، سوئی سرتی لے
 اُٹھائیا۔ کایا کوٹ گڑھ دئے وسا، ساڈھے تِن ہتھ مان دوائیا۔ نرگن جوت دئے ٹکا، تیل باقی نہ کھئے رکھائیا۔ امرت جام دئے پیا، نچھر جھرنا
 آپ جھرائیا۔ انحد راگ دئے سنا، چھٹی راگ نہ کھئے پڑھائیا۔ مکہ کعبہ دئے وکھا، ساچے حُجرے پھیرا پائیا۔ نورو نور جلوہ آپ دھرا، ظاہر
 ظہور کھیل کرائیا۔ اللہ میان ویس وٹا، مُحبت اکو اک سمجھائیا۔ صحبت جانے دو جہاں، صاحب سلطان سچا شہنشاہیا۔ رحمت کرے
 آپ خُدا، مہر نظر اک اُٹھائیا۔ گرُمکھ گرُسکھ ہرجن ہربھگت صوفی صحیح سلامت لے پچا، عارف عرفا نہ کرے کھئے پڑھائیا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سینگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی کھیل مہان، جگا جگنتر ہو پردھان،
 نرگن سرگن ویکھے آن، گرُمکھ گرُسکھ سنت بھگت بھگوت کھئے کرے آن، جگ چوکری جگت وچھوڑا کٹنہارا شاہ سوارا چڑھ کے گھوڑا،
 دو جہاناں سری بھگوان سچ نشانہ وڈ مہربانا زمیں اسماناں آپ جھلائیندا۔ پیر پیغمبراں دے پیغام، گر اوتار جپائے ناما، بھگت بھگوانا
 کرے پچھانا، سنتن دیوے ست نشانہ، گرُمکھاں بخشے چرن دھیانا، گرُسکھاں دیوے اک گیانا، اکھر وکھر اپنا نام پڑھائیندا۔ ستجگ
 ساچا راہ چلانا، سوہنگ ڈھولا سب نے گانا، پیر پیغمبر گر اوتاراں شکر منانا، شاہ پاتشاہ شہنشاہ تیری سچ سرنائیا۔ مہاراج شیر
 سینگھ وشنوں بھگوانا، وشو اپنی کل جنائیا۔

☆ ۱۶ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی کرتار سنگھ دے گرہ پنڈ گاندھراں ☆

پروردگار تیری آس، پیر پیغمبر دھیان لگائیا۔ چوڈاں طبق ہوئے بے آس، آب حیات نہ کھئے پیاٹیا۔ صدی چوڈھویں ہوئے نراس، ساچا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ نیترووے پرتھی آکاش، دیپ لوء دین دُہائیا۔ اندر باہر نہ کھئے ساتھ، ساچا سنگ نہ کھئے نبھائیا۔ اُمت اُمتی دسے گھاٹ، گھاٹا پور نہ کھئے کرائیا۔ اتم نیڑے آئی واٹ، پاندھی رہے پندھ مکائیا۔ تیری نظر نہ آئے ساچی ذات، پاک رسول نہ کھئے رُشناٹیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے اوٹ تکائیا۔ گر اوتار تگن راہ، نیتر نین اٹھایا۔ پُرکھ ابناسی تڈھ پن دسے نہ کھئے ملاح، ساچا بیڑائے چلایا۔ جگ چوڈکری دیوے کون صلاح، صلاحگیر نہ کھئے اکھوایا۔ چار کُنٹ ہوئی حیراں، دہ دشا رہی گرلایا۔ دو جہان نہ پکڑے کوئی بانہ، سر ہتھ نہ کھئے ٹکایا۔ لکھ چوراسی رسنا جہوا رہی گا، ناؤں نرنکارا نظر کیسے نہ آیا۔ کوئی کھائے سور کوئی کھائے گاں، چھری ذبح ہتھ اٹھایا۔ نتھاویاں دیوے نہ کھئے تھان، نائیاں دیوے نہ کھئے سرنایا۔ ناتا تٹا بہیناں بھائی بھرا، سگلا سنگ نہ کھئے نبھایا۔ ہنس بڈھی ہوئی کان، کاگ وانگ رہے گرلایا۔ شاہ پاتشاہ دیوے نہ کھئے ٹھنڈی جہاں، اگنی تت نہ کیسے بُجھایا۔ چاروں کُنٹ اندھیر گیا چھا، ساچا چند نہ کھئے چڑھایا۔ ہر کا شبد گئے بھلا، گر کا ناؤں نہ کھئے سُنایا۔ مندر مسجد شودوالے اچی روون مارن دھاہ، نیتر نیناں نیر وہایا۔ تیرتھ تھ رہے گرلا، اٹھسٹھ نیتر نین شرمایا۔ شاستر سمرت وید پُران، چرن دھیان رہے لگا، چرن کول ملے سرنایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، اک تیری اوٹ تکایا۔ بھگت منگن اکو دان، بھگون آگے جھولی ڈاہیا۔ کریا کر وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی شرع ہوئی شیطان، گھر گھر پئی لڑائیا۔ ساچا دسے نہ کھئے ایمان، ست دھرم نہ کھئے وکھائیا۔ ساچا ناد نہ سنے کوئی نام، رسنا جہوا ہوئی ہلکائیا۔ اتم ملے نہ پین کھان، نجھر جہرنا نہ کھئے جھرائیا۔ نرگن جوت پرکاس نہ ہوئے کھئے بھان، رو سس اگنی تت رہے تپائیا۔ برہم پاربرہم دیوے نہ کھئے مان، اتم پر ماتم جوڑ نہ کھئے جڑائیا۔ کایا دسے سنج مکان، سچ سنگھاسن سوہیا کھئے نہ پائیا۔ سرشٹ سبائی دسے ویران، ویراگی روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، تڈھ پن اور نہ کھئے سہائیا۔ سنت روون کرن پکار، اچی کوک دین دُہائیا۔ چاروں کُنٹ اندھ اندھیار، چند چاندنا نہ کھئے رُشناٹیا۔ نو کھنڈ پرتھی

ہوئے وبھچار، سرشٹ سبائی ہر جو کنت نہ کھئے ہنڈھائی۔ ساچے مندر اندر نرگن سرگن کرے نہ کھئے پیار، ساکھیات روپ نہ کھئے دکھائی۔
 کاغذ قلم گئے بار، لکھ لکھ تھکی شاہیا۔ ست سمندر روون زارو زار، بناسپت اچی کوک دئے ڈہائی۔ کیسے ملیا نہ سانجھا یار، سگلا سنگ
 نہ کھئے نبھائی۔ بھرے بھلا جیو گوار، بھرم گرہ نہ کھئے ٹرائیا۔ بجر کپائی نہ کھلا کوار، آتم تاکی گنڈا نہ کھئے لاپیا۔ تیل باقی دیوے لئے بال،
 گھر گھر دیوالی رہے جگائیا۔ نانا توڑے نہ کھئے شاہ کنگال، شہنشاہ نہ کھئے ملائیا۔ نہ کھئے سُنائے مُریداں حال، مُرشد ملیا نہ سچا ماہیا۔
 پھل دے نہ کیسے ڈال، لکھ چوراسی سمنل بوٹا نظری آئیا۔ تڈھ بن کون کرے پرتپال، مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائی۔ تیری گھالن
 رہے گھال، کیتی گھال لیکھے پائی۔ اکو من ست سوال، بن سوالی رہے سُنائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا
 ور، در تیرے ملے سرنائیا۔ گرمکھ ویکھن تیرا راہ، نیتر نین اٹھایا۔ کون کوٹے پھیرائے پا، پاربرہم پرہ بے پرواہیا۔ ڈبڈے پاتھر لئے ترا،
 پابن اپنا چرن چھپایا۔ ساچی سیکھیا دئے سمجھا، ورن برن نانا توڑ ٹرایا۔ ایکا منتر لئے پڑھا، آتم پرما تم رنگ رنگایا۔ لگی بسنتر دئے بچھا،
 امرت میگھ اک برسایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، چرن کول ملے سرنایا۔ گرسکھ راہ رہے تگ،
 دھیان دھیان وچ لگائیا۔ جنگل جوہ اجاڑ پہاڑ پھر پھر گئے تھک، تیرا نور نظر نہ آئیا۔ تیرا نور کرے نبیڑا حق، حقیقت تیرے ہتھ وڈیائی۔
 تیرا کھیل پُرکھ سمرتھ، جوں بہاویں رہیا بھوئی۔ اسیں ستھر بیٹھے گھت، یارڑا نظر کھئے نہ آئیا۔ بھرے بھلے من مت، گُرمت سنگ نہ کھئے
 رکھائی۔ اتم کھیڑا دے بھٹھ، کھنڈا نام نہ کھئے چمکائی۔ چوڈاں طبق خالی ہٹ، تیرا ناؤں نہ کھئے وکائی۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی
 کرپا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائی۔ پیر پیغمبر کرن اڈیک، نیتر نین اٹھایا۔ کون ویلا پرگٹ ہوئے لاشریک، بے پرواہ
 بے پرواہیا۔ میٹے آنت اندھیر تاریک، ساچا نور کرے رُشناہیا۔ عالم دسے اک پریت، علما کرے سچ پڑھایا۔ سچ نشانہ مارے ٹھیک، ٹھیکر
 کوڑا بھنّ وکھایا۔ مارگ دسے اک باریک، دوئے دوئے لوچن نظر نہ آیا۔ لیکھا جانے ہست کیٹ، اوچ نیچاں ویکھ وکھایا۔ جگ چوکرئی
 رہیا جیت، بل اپنا آپ دھرایا۔ آد جگادی ٹھانڈا سیت، سینتل ایکا دھار وکھایا۔ کرے کھیل آپ انڈیٹھ، ہر انڈیٹھری کار کھایا۔ مقالے
 حق گاوے گیت، درگاہ ساچی نعرہ اکو لایا۔ اکو گھر وکھائے مندر مسیت، ساچے حُجرے پھیرا پایا۔ پرکھنہارا سب دی نیت، اُمت اُمتی

ویکھ وکھایا۔ کروٹ لے جو سٹا دے کر پیٹھ، اپنا پاسائے بدلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اک وکھاؤنا ساچا گھر، گھر
 سچا اکو پایا۔ گر اوتار نیتز کھول، نین نین اٹھائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ناؤں سارے رہے بول، سچکھنڈ دوارے وجے ودھائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن
 تولنہارا تول، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیا۔ ایکنکار رہے اڈول، ڈول کدے نہ جائیا۔ آد نرنجن نرگن جوت وجائے ڈھول، ڈھولا اپنا ناؤں رکھائیا۔
 ابناسی کرتا پورا کرے قول، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ سری بھگوان سچ نشان جھلائے اُپر دھول، دھرنی دھرت دئے وڈیائیا۔ پاربرہم پرہہ اتم
 کرے بہار ہول، ہولا بہار دئے وکھائیا۔ سدا سہیلا وسے کول، وچھڑ کدے نہ جائیا۔ اندر وڑ وڑ کرے چوبل، پریم پریتی اک نیہائیا۔ رسنا
 جہوا نہ بولے بول، بتی دند نہ کھئے صلاحیا۔ سچ دوارا دیوے کھول، خالق خلق دئے ملائیا۔ مانک موتی لئے وروں، کِریا کرے پرواہیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان منگن منگ، اکو آس رکھائیا۔ صاحب سلطان دے
 اند، اند اند وچ رکھائیا۔ نرگن نور چڑھے چند، سورج چند نہ کھئے رُشنائیا۔ گیت سہاگی اکو چھند، سوہنگ ڈھولا لئیے گائیا۔ ننکی
 ہووے نہ ساڈی کنڈ، ایتھ اوتھ ہو سہائیا۔ کھیلے کھیل وچ برہمنڈ، برہمانڈ تیری وڈیائیا۔ ناتا تئے ڈباگن رنڈ، گھر ملے سچا ماہیا۔ داتا
 دانی سورا سربنگ، شہنشاہ اکو اک اکھوائیا۔ کون ویلا گھر نیانی آئے لنگھ، پریتی کول کول چرن اک تکائیا۔ آتم سیجا بیٹھا پلنگ، سچ
 سہاگ دئے وکھائیا۔ جنم جگ دی تئی گنڈھ، ایک اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرا
 اکو بھائیا۔ گرسکھ سوہے چرن دوار، چرن کول دھیان لگایا۔ پُرکھ ابناسی ملے سانجھا یار، مل مل اپنا کھیل وکھایا۔ نو سو چورانوے
 چوکرئی گئی ہار، کلجگ ویلا اتم آیا۔ سچا دسے نہ کھئے یار، مٹر پیارا سنگ نہ کھئے نیہایا۔ ناری کرے نہ کنت پیار، سیج سہنجنی نہ کھئے
 سہایا۔ گھر گھر دسے جگت وبھچار، کوڑی کِریا رنگ رنگایا۔ جوٹھ جھوٹھ ونج وپار، کلجگ اپنا ہٹ چلایا۔ نو کھنڈ پرتھمی گئی ہار،
 ست سنتوکھ نہ کھئے کمایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی کرنی آپ کرایا۔ وشن برہما شو کر
 دھیان، دھیان دھیان وچ لگائیا۔ پُرکھ ابناسی مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ اتم تٹا ساڈا مان، ابھان کھئے رسن نہ پائیا۔ لکھ چوراسی
 ہندی دسے ویران، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ بے پرواہ تیرا بھلیا گان، گا گا شکر نہ کھئے منائیا۔ بھرے بھلے راج راجان، شہنشاہ شاہ شاہی نہ

کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس رکھائیا۔ دھرنی وکھائے کھلڑے کیس، مینڈھی
 سیس نہ کھئے گندائیا۔ میرا اتم لتھا ویس، کوڑی کِریا میرے بہار دبائیا۔ صاحب سَتگر سچ سوانی ویکھ، نہکامی نہکرمی تیرے ہتھ وڈیائیا۔
 میری چلے نہ کھئے پیس، بلہین دئے دُبائیا۔ سندیسہ دے کے گیا دس دسمیش، پُرکھ زرنجن آوے سچا ماہیا۔ مچھ داہڑی نہ کھئے کیس، نہ
 کھئے مؤنڈ مُنڈائیا۔ آد جُگاد رہے ہمیش، نہ مرے نہ جائیا۔ ویکھنہارا نیتن نیت، اپنا ویس وٹائیا۔ اندج جیرج اُتہج سینج چارے کھانی
 ویکھے کھیڈ، بن کِرسانا پھیرا پائیا۔ میں کوجھی کملی کرے ہیت، میرا دُکھڑا دئے گوائیا۔ میرے اُتے گر اوتار پیر پیغمبر گئے کھیڈ، میرا دُکھ نہ
 کھئے ونڈائیا۔ رُت بسنتی نہ مؤلے چیت، کلجگ اپنی خزاں وکھائیا۔ چاروں کُنٹ اگنی تپے جیٹھ، امرت میگھ نہ کھئے برسائیا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، تھدھ بن نظر کھئے نہ آئیا۔ پیر پیغمبر کر سلام، علیکم ایکا وار جنائیا۔ پروردگار تیرا سچ
 پیغام، کائنات پڑھائیا۔ شاہ سلطان تُوں وڈ امام، ایمان تیرے اُتے رکھائیا۔ ہوں بردے بنے غلام، غُربت کھئے رہن نہ پائیا۔ چوڈاں صدیاں
 بنے رہے انجان، تیرا آنت نظر نہ آئیا۔ اُمت اُمتی نہ سکے پچھان، اللہ رانی نہ پردہ لاپہیا۔ نیتر نین سرب شرمٰن، اکھ پرتکھ نہ کھئے وکھائیا۔
 کلمہ نبی نہ کھئے گان، تیس بنیس نہ کھئے پڑھائیا۔ الفیے نہ کھئے کلام، کلمہ رُوپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ایکا دینا ساچا ور، اتم میلا لے ملائیا۔ گر اوتار رکھ آس، سَتجگ تریتا دواپر پار کرایا۔ کلجگ آنت بُجھائے پیاس، پُرکھ ابناسی پھیرا پایا۔
 راہ تگے گوپی کابن منڈل راس، رام رمیا دھیان لگایا۔ کون ویلا دیوے ساتھ، سمرتھ اپنا سنگ نبھایا۔ ویکھے کھیل کھیل تماش، خالق
 خلق رُوپ وٹایا۔ پرگٹ ہوئے پُرکھ ابناس، ابناسی کرتا اپنا ناؤں دھرایا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 ہر بن دُوجا اور نہ کھئے سہایا۔ بھگت بھگوان اوٹ لئی رکھ، دُوسر آس نہ کھئے تکائیا۔ کون ویلا ہوئے پرتکھ، پاربرہم بے پرواہیا۔ جگ جگ
 بھگتاں کردا آیا پکھ، نیت نوت ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اتم مارگ دیوے دس، بن رہبر پھیرا پائیا۔ بردے اندر جانا وس، دُوجا در نہ کھئے
 وکھائیا۔ اکو تیر نیرالا مار کس، انیالا آپ چلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دینا ساچا ور، دردی دردیاں درد
 ونڈائیا۔ گرسکھ منگن چرن دھوڑ، نیتر نین اُٹھایا۔ کلجگ ناتا دسے کوڑ، کوڑی کِریا بندھن پایا۔ مایا ممتا کیتے مؤڑھ، اگیان اندھیر ودھایا۔

کوئی نہ بخشے تیرا نور، کوئن کوٹ سادھ سنت بیٹھے آسن لایا۔ کھئے نہ ہوئے آسا پور، منسا منسا دئے کھپایا۔ دین مذہب رہے گھور، در دوار
 رہے ڈرایا۔ شرع شریعت پایا جوڑ، پھند سکے نہ کھئے کٹایا۔ پُرکھ ابناسی پرگٹ ہو ضرور، تُدھ بن بیڑا پار نہ کھئے کرایا۔ ساڈا مُکا آنت
 شعور، شہنشاہ سر ہتھ نہ کھئے ٹکایا۔ کر کیریا بخش قصور، دیناں ناتھ ہو سہایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا دینا
 ساچا ور، در تیرا منگ منگایا۔ در منگے وشن برہما شو، دھئے جوڑ چرن کول سیس جھکایا۔ کلجگ اتم تیری لوڑ، تُدھ بن اور نہ کھئے
 سہایا۔ دو جہاناں آپے بہڑ، بہڑی بہڑی دین سنائیا۔ کلجگ ریٹھا ہویا کوڑ، مٹھا رس نہ کھئے بھرائیا۔ سچ دوارے دے نہ لگا پوڑ، پوڑا
 نام ہتھ نہ کھئے پھڑایا۔ بھیو نہ پائے براہمن گوڑ، پوٹ سپوتا نظر کیسے نہ آئیا۔ چاروں کُنٹ تیرے نام دی لگی اوڑ، ست پیالہ جام نہ کھئے
 پیایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے آس تکایا۔ ترے گن مایا پئی ہس، ہنس مکھ رہی
 جنایا۔ لکھ چوراسی ہوئی میرے وس، پلو سکے نہ کھئے چھڈایا۔ میں شاہ سلطاناں راج راجاناں چرناں ہیٹھاں دیواں جھس، خاکی خاک
 ملائیا۔ اچے نہ کراں اپنی بس، سادھاں سنتاں مت گوائیا۔ گھر گھر ویکھاں نس نس، دُور ڈراڈا پندھ مکایا۔ گردوار مندر مسجد مٹھ
 شودوالے رہن نہ دینی گومت، من مت کراں لڑایا۔ ناڑ بہتر ابلے رت، رتی رت رت سُکایا۔ کیسے دا رہن نہ دیواں دھیج جت، ست
 سنتوکھ نہ کھئے وکھایا۔ ماں پتر رل بے جگ، بہین بھٹیا سنگ نہایا۔ کلجگ بوٹا رہیا پگ، گوہند بالے نیہاں ہیٹھ دہایا۔ کلجگ اتم
 کیسے نہ رہے شک، ہر جو شکوہ سب دا دئے گوائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار سکھیا دے دے گئے آگ، سکھیا سمجھ کیسے نہ آئیا۔ پُرکھ ابناسی
 لکھ چوراسی جیو جنت سادھ سنت پاونہارا نتھ، ڈوری اکو ہتھ اٹھایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا
 ہر، میرا لہنا دے مکایا۔ پنج تت کرے وچار، اپ تیج وائے پرتھی آکاش دھیان لگایا۔ چاروں کُنٹ تپے انگیار، دہ دشا ایکا اگن وکھایا۔
 ہر گھٹ ہویا کام کرودھ لوہ موہ ہنکار، اپنا بل جنایا۔ آسا ترسنا کرے پیار، ہوئے ہنگتا سنگ نہایا۔ مایا ممتا وچ سنسار، جوٹھ
 جھوٹھ کری گڑمائیا۔ کوڑی کیریا جگت شنکار، نام نیتر کجل نہ پائیا۔ ساچی سیجا ملے نہ کنت بہتار، لکھ چوراسی بھوگ بلاس کرائیا۔
 اکو بھلیا ہر کرتار، پنج تت رووے دئے ڈہایا۔ من مت بُدھ نہ سکے کچھ وچار، نہ کوئی چلے آنت چڑایا۔ بن ستگر کیریا کھئے نہ اترے پار،

بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سِکھیا اکِ درڑائیا۔ ساچی سِکھیا
 سِری بھگوان، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ وشن برہما شو دیوے گیان، سچ سنديسہ اکِ الايندا۔ ترے گن تیرا توڑے مان، ابھان
 رُپ نہ کھئے وٹائیندا۔ پنج تت کھیلے کھیل مہان، خالق خلق ویکھ وکھائیندا۔ تیئی اوتار اُٹھئے آن، سویا کھئے رہن نہ پائیندا۔ عیسیٰ موسیٰ
 دیوے اکِ ایمان، چرن دوار اکِ جنائیندا۔ چار یاری کرے پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیندا۔ ایک ست دئے گیان، نانک گوبند راہ
 چلائیندا۔ پنچم میلا وچ جہان، پنچم درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ کرے کھیل نوجوان، بردھ بال نہ رُپ وٹائیندا۔ ساچے تخت بیٹھ شاہ
 سلطان، شہنشاہ اپنا حُکم سمجھائیندا۔ کلجگ پرگٹ ہووے نہکلنک بلی بلوان، بل اپنا آپ وکھائیندا۔ لکھ چوراسی پکڑے آن، بھنڈی
 سرب جنائیندا۔ لیکھا چُکے شاستر سمرت وید پُران گیتا گیان، انجیل قرآن اپنے کھاتے پائیندا۔ محبان بیدو بی خیر الہی نور ہو پردھان،
 سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ حق مقامے سچ نشان، لاشریک آپ جھلائيندا۔ حق حقیقت دو جہان، پُرکھ ابناسی ویکھ وکھائیندا۔ وسنہارا
 اکِ مکان، اکو مندر آپ سہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ سنديسہ آپ جنائیندا۔ سچ سنديسہ ہر نام ویراگ،
 ویراگی اکِ جنائیا۔ وشن برہما شو جانا جاگ، جاگرت جوت رہیا جگائیا۔ گر اوتاراں رکھے لاج، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ پیر پیغمبر لئے نواز،
 نوازش اکو اکِ سمجھائیا۔ مُرید مُرشد پورا کرے کاج، کرتا اپنا پھیرا پائیا۔ نظری آئے اکِ نواب، نوبت نام دئے سُنائیا۔ سچ احباب وجائے
 رباب، تار ستار نہ کھئے پلائییا۔ سب نوں دیونہارا عذاب، ویکھنہار جگت لوکائیا۔ دو جہاناں اکِ جناب، ایک حرف کرے پڑھائیا۔ الفیے
 جس دتا خطاب، مخاطب اپنے نال کرائیا۔ آپے رکھنہارا یاد، یادداشت بھل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 سچ سنديسہ رہیا سُنائیا۔ گر اوتار کھولو اکھ، ہر آخر سب جنائیندا۔ نرگن نرنکار ہو پرتکھ، پرتکھ اپنا کھیل کرائیندا۔ ستجگ تریتا
 دواپر کلجگ بیٹھے رہے جو وکھ وکھ، اتم ایک بندھن پائیندا۔ دو جہان برہمنڈاں کھنڈاں ناؤں نرنکارا دیوے دس، دہ دشا حُکم منائیندا۔
 گھٹ گھٹ اندر رہیا وس، گرہ گرہ نظری آئیندا۔ آگے کسے دا چلے نہ کھئے وس، سب دا لیکھا آپ مکھائیندا۔ پرگٹ ہو پُرکھ سمرتھ، سمرتھ
 اپنا راہ چلائیندا۔ ساچا مارگ دیوے دس، اتم پرما تم میل ملائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سِکھیا آپ

جنائیندا۔ بھگت بھگوان ٹھانڈا سینتا، مِتر پیرا دیا کھائیا۔ جُگ چوکڑی چلائی ریتا، ریتیان پھیرا پائیا۔ درس دکھائے اک اتیتا، ترے گن
وچ کدے نہ آئیا۔ نانا توڑے مندر مسیتا، کایا مندر اک وکھائیا۔ دھام وکھائے صاحب انڈیٹھا، انڈیٹھی کار کھائیا۔ پرم پُرکھ پتت پُنیتا،
پتت پاوَن پار کرائیا۔ لہنا دین چُکائے ہست کیتا، اوچ نیچ نہ کھئے رکھائیا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھا، امرت رس اک بھرائیا۔ ایکا رکھاوے مان
اٹھاراں دھیائے گیتا، گر گیان اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ساچے بھگتاں رہیا سمجھائیا۔
ساچے سنتو رکھو یاد، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ سدا سہیلا دیونہارا داد، نام امولک جھولی پائیندا۔ اپنے وچوں آپا کاڈھ، آنتر آتم آپ
دھرائیندا۔ نرگن سرگن کرے لاڈ، گودی گود گود سہائیندا۔ کھیلے کھیل موہن مادھو مادھ، مدھر دُھن اپنا راگ سُنائیندا۔ جوتی جوت
سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچے سنتاں آپ جنائیندا۔ گرُمکھ ساچے ویکھو اٹھ، ہر ستگر آپ جنائیا۔ دین دیاں ٹھاکر سوامی گیا
تُھ، مہر نظر اک اٹھائیا۔ امرت جام پیائے گھٹ، رس رسنا نہ کھئے چکھائیا۔ آون جاون جائے چھٹ، لکھ چوراسی رہے نہ رائیا۔ کوڑی
کریا جڑ دیوے پُٹ، جوٹھ جھوٹھ دئے مٹائیا۔ کریا کرے ابناسی اچت، چیتن اپنی دھار جنائیا۔ کایا موئے ساچی رُت، رُت رُتھی آپ
مہکائیا۔ گرُمکھ اٹھائے ساچے سٹ، جن جنی بنے پتا مائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جو گئے رُتھ، ویلے آنت لئے ملائیا۔ گلوکڑی پائے اکو
وار گھٹ، جوتی شبدي شبدي جوتی ایکا گنڈھ پوائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گرُمکھ ساچے رہیا سمجھائیا۔ گرِسکھ
ساچے اٹھ بل دھار، بلدھاری آپ جنائیندا۔ نرگن سرگن کرے پیار، پریم پریتی اک وکھائیندا۔ نانا توڑ نو دوار، بجر کپائی کُنڈا لابندا۔
سُکھمن ٹیڈھی کرے پار، ایڑا پنگل منہ دے بہار سُٹائیندا۔ نرمل جوت کر اُجیار، نورو نور ڈگمگائیندا۔ امرت بخشے ٹھنڈا ٹھار، نابھی کول
آپ اُٹائیندا۔ شبد دھار سچی دھنکار، انحد راگی راگ سُنائیندا۔ آتم سیجا کرے پیار، سُرتی شبدي میل ملائیندا۔ بودھ آگادھی بول
جیکار، سوہنگ شبد روپ وٹائیندا۔ بنس سرینسا کر تیار، سہنس سہنسا کھیل کھلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر،
کرے کھیل ساچا ہر، سب دی آسا پور کرائیندا۔ دھرنی دھرت دھول تیری رکھے پت، پاتر اپنا دئے گھلائیا۔ سرشٹ سبائی دیوے برہم
مت، پاربرہم کرے پڑھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سرب بنھائے اکو نت، نانا بدھاتا جوڑ جڑائیا۔ ست ستوادی چلائے ساچا رتھ، بن رتھواہی

سیو کمائیا۔ سَتَجُگ مہا گائے اکتھ، کلجگ لیکھا آنت چُکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سب دی پوری آس کرائیا۔ پیر پیغمبر کرو تیاری، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ گر اوتار ویکھو جوت نرنکاری، ہر پُرکھ نرنجن تُو دھرائیندا۔ بھگت لاؤ سچ اڈاری، نرنکارا آپ اڈائیندا۔ گر مگھ ویکھو آد نرنجن جوت اُجیاری، گھر گھر آپ جگائیندا۔ گرسکھ میلا وارو واری، سری بھگوان آپ کرائیندا۔ ساچے سنت ساچے گھوڑے رہیا چاڑھی، ابناسی کرتا سیو کمائیندا۔ پاربرہم برہم میتا تیرا درباری، کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ جگ چوکرئی جو بنیا رہیا جواری، سار پاش کھیل کھلائیندا۔ وشن برہما شو لگائے جس ساچی سیوا سیواداری، سو صاحب پھیرا پائیندا۔ دھرت دھول تیری پیج دئے سواری، اتم ہؤلا بہار کرائیندا۔ اللہ رانی نہ پھرے کواری، خاوند اکو ویکھ وکھائیندا۔ چوڈاں طبق وجے نگاری، چوڈاں لوک نعرہ اکو لائیندا۔ ترے بھون اون گون ویکھے وڈ بلکاری، دو جہاناں پھیرا پائیندا۔ لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں چرناں ہیٹھاں رہیا لتاڑی، آگے سپس نہ کھئے اٹھائیندا۔ کرے کھیل مہابلی نرنرائن اک اوتاری، روپ رنگ ریکھ نظر کیسے نہ آئیندا۔ کاغذ قلم لیکھ نہ سکے کھئے لیکھاری، لیکھ لیکھ لیکھ نہ کھئے مکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سارے اٹھ اٹھ کرن نمسکاری، نیوں نیوں سجدہ سپس جھکائیندا۔ محل اٹل تیری اٹاری، محفل اکو اک وکھائیندا۔ شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہ درباری، در دروازہ اک کھلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ سچ سندیسہ ایکو ایک، ایکنکارا آپ جنائیا۔ پیر پیغمبر رکھو ٹیک، سمرتھ پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ گر اوتار لو ویکھ، بن نیت رہیا وکھائیا۔ نرگن نرویر پُرکھ اکال اجونی ربت انہو پرکاس کرے بھیکھ، ریکھ روپ نظر کھئے نہ آئیا۔ کلجگ آنت جن بھگتاں کرن آیا بیت، در درویش پھیرا پائیا۔ غریب نایاں اندر رل رل رہیا کھیل، اپنی کھیل نہ کیسے سمجھائیا۔ کرپا جس کھولیا بھیت، بھگت بھگوان اکو نظری آئیا۔ کیسے ہتھ نہ آیا مسائق مُلا شیخ، شرع سار کھئے نہ پائیا۔ پنڈت پاندھا کھئے نہ سکیا ویکھ، باراں راس گنڈلی اندر بند نہ کھئے کرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، صاحب سچا دیوے ور، سب دا لہنا دئے مکائیا۔ پُرکھ ابناسی سچ جنا، ایکا حکم سُنائیا۔ پیر پیغمبر لہنا دئے مُکا، دینا کھئے نظر نہ آئیا۔ گر اوتاراں بھانا سہنا دئے سمجھا، سد بھانے وچ رکھائیا۔ بھگتاں بھگوان کول بھنا دئے وکھا، پھڑ بابوں لئے اٹھائیا۔ ساچے سنتاں نیتر نیناں درس دئے کرا، نچ نیتر آپ کھلائیا۔ گر مگھاں

کہنا لئے منا، گُرمَتِ اکِ دِرڑائیا۔ گُرسِکھاں چرنی دیوے ساچا تھان، سچکھنڈ ملے وڈیائیا۔ دھرنی دھرت دھول پکڑے بانہ، باہوں پھڑ لئے اٹھائیا۔ وشن برہما شو سُنائے سچا ناں، سوہنگ ڈھولا اکو گائیا۔ بنے وچولا بے پرواہ، نرگن نرگن پھیرا پائیا۔ پردہ اوہلا دئے اٹھا، مُکھ نقاب نہ کھئے رکھائیا۔ مؤلا روپ نظری جائے آ، مہربان مہربان مہربان اک بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا لیکھا لیکھے لائیا۔ ساچا لیکھا لیکھے لاؤنا، الکھ نرگن آپ سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار ایکا دھام بہاؤنا، دئی دوتی کندھ نہ کھئے رکھائیندا۔ بھگت بھگوان گوپی کاہن سنت سجن میل ملاؤنا، مل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ گُرمکھ گُرسکھ گود بہاؤنا، گھر گھر وچ سوہیا پائیندا۔ ترے گن مایا پنج تت تتو تت اک دِرڑاؤنا، اگنی تت نہ کھئے رکھائیندا۔ ست چار مل مل گاؤنا، چہتران ایکا بندھن پائیندا۔ ست دو دھار وکھاؤنا، ساچا مندر اک سہاؤنا، بہتران ایکا انک جوڑ جڑائیندا۔ ساتا صِفرانک جناؤنا، جیرج انڈ پردہ لاہنا، اُتہج سیتج ویکھ وکھاؤنا، چارے کہانی چارے بانی پرا پستی مدھم بیکھری گاؤنا، چار جگ چار کُنٹ چار یار چار وید لیکھ لکھاؤنا، لیکھا اپنا دئے جنائیا۔ نو نو چار اپنا بندھن پاؤنا، پاربرہم پرہم بھیمو کھلاؤنا، آتم پرما تم میل ملاؤنا، میل ملاوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سوہنگ ڈھولا سب نے گاؤنا، پُرکھ اکال شبَد وچولا اک بناؤنا، روّلا پچھلا دئے مکائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن دیوے نرگن ور، سرگن آسا پور کرائیا۔ نرگن داتا نرگن دانی، دیاوان نرگن اکھوائیندا۔ نرگن پرہم پُرکھ پاربرہم والی دو جہانی، نرگن ویس انیک وٹائیندا۔ نرگن ناد دھن بودھ آگادھ اکتھ کہانی، نرگن ناؤں نرکارا آپ پڑھائیندا۔ نرگن وشن برہما شو ترے گن پنج تت لکھ چوراسی کرے پردھانی، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن دھارا آپ چلاؤنا۔ نرگن دھارا چوکڑی جگ، جگ کرتا آپ جنائیا۔ نرگن کھیل چوڈاں لوک، پرلوک وجے ودھائیا۔ نرگن گائے سچ سلوک، سوہلا ایکا نام سمجھائیا۔ نرگن آد جگاد اکو اوٹ، دوسری اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ نرگن نور ست سرُویی جوت، جوتی جوت جوت رُشنائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر ہر جو کسے نہ آوے وچ سوچ، سوچ کوئی نہ سکے رائیا۔ پرہم درشن کو گر اوتار پیر پیغمبر رہے لوچ، لوچا سب دی پور کرائیا۔ بھگت بھگوان وچ جہان لہنا لین مانن مؤج، کلجگ اتم خوشی منائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر،

ہرجن ساچے آپ جگائیا۔ ہرجن ساچا گیا جاگ، ہر سترگر آپ جگائیا۔ پنج تت کایا لگا بھاگ، پرہ بھاگی ملیا چائیں چائیا۔ دُرمت میل
 دھووے داغ، نرمل نیر سیر وکھائیا۔ ہنس بنائے پھڑ پھڑ کاگ، کاگ ہنس روپ وٹائیا۔ دیپک جوت جگے چراغ، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔
 پرہ ملیا سجن ساک، جگ ناتا دئے ٹڑائیا۔ دھوڑی دیوے مستک خاک، ٹکا اکو نام لگائیا۔ پروردگار پاکی پاک، پت پت دئے کرائیا۔
 پار کنارہ دئے گھاٹ، منجھدار نہ کئے رڑھائیا۔ کلجگ اتم مکی واٹ، پُرکھ ابناسی پندھ مکائیا۔ گرسکھاں دیوے سچا ساتھ، سکلا
 سنگ آپ نبھائیا۔ اک جپائے پوجا پاٹھ، پُستک ہور نہ کئے پڑھائیا۔ اٹھسٹھ سروور مارے ٹھاٹھ، گھر امرت دئے وکھائیا۔ ناتا توڑے ذات
 پات، ورن گوت نہ کئے وڈیائیا۔ نام وکائے اکو ہاٹ، ساچا ہٹ دئے کھلائییا۔ وشن برہما شو گائن گاتھ، گر اوتار پیر پیغمبر رہے جس گائیا۔
 جس دی آد جگاد کیسے نہ آئی ہاتھ، بے آنت کہہ کر گئے پلو چھڈائیا۔ سو صاحب پرگٹ ہویا آپ سمراتھ، سمرتھ اپنا پھیرا پائیا۔ گرسکھ
 سگل وسورے جائن لنتھ، جس جن اپنی دیا کھائیا۔ ہر گھٹ دیوے ساچی وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ جوت جگائے لٹ لٹ، اندھ
 اندھیر دئے گوائیا۔ شبد اگمی مارے سٹ، بجر کپائی توڑ ٹڑائیا۔ سترگر نظری آئے جھٹ، گھر گھر وچ میل ملائییا۔ سرشٹ سبائی بیٹھی
 ستھر گھت، کلجگ گوڑھی پند سوائیا۔ ویلے آنت رکھے نہ کئے پت، پرہ بھلیا اکو ماہیا۔ نگ سہاگ نہ کوئی نتھ، کھلی گت رہی وکھائیا۔
 ساڈھے تین ہتھ منارا جانا ڈھٹھ، تھر کئے رہن نہ پائیا۔ چارے کُنٹ لینا نٹھ، بھجیاں بچ کئے نہ جائیا۔ پرہ مارن آیا سٹ، نام کھنڈاں ہتھ
 اٹھائیا۔ وار کرے جھٹ پٹ، راج راجان سار نہ آئییا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پارہم دی سرنی گئے ڈھٹھ، در بیٹھے سیس جھکائیا۔ جوں
 بھاوے توں لینا رکھ، تیرے ہتھ تیری لوکائیا۔ اسیں تیرے حکمے اندر مارگ آئے دس، لکھ لکھ لیکھا جگت سمجھائیا۔ کلجگ کوڑی کریا
 اندر گئے بھس، ہر جو تیرا نام بھلائییا۔ سارے بن ڈھایاں گئے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کئے پرگٹائیا۔ توں وسنہارا گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ رہیا
 سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنا کھیل کر، کرتے قادر قدرت تیری تیرے ہتھ وڈیائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی جوت
 دھر، نہکلنک نرائن نر، نریش اپنا حکم ورتائیا۔

☆ ۱۷ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی لال سینگھ دے گرہ پنڈ ہیر ضلع جالندھر ☆

بھگت وچھل سِری بھگوان، سو پُرکھ زرنجن دیا کمائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ ایکنکارا دیوے دان، داتا دانی جھولی بھرائیا۔ آد زرنجن ہو پردھان، نورو نور کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا کھیل کرے مہان، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ سِری بھگوان جھلائے نشان، سچ نشانہ اک اٹھائیا۔ پاربرہم پرہہ ویکھے مار دھیان، دھیان دھیان وچ جنائیا۔ سچکھنڈ نواسی وسنہارا سچ مکان، سچ سینگھاسن سوہا پائیا۔ شاہو بھوپ راج راجان، شہنشاہ اپنی کھیل رچائیا۔ تخت نواسی نوجوان، بل اپنا آپ پرگٹائیا۔ در درویش بن دربان، گھر ساچے الکھ جگائیا۔ دیونہارا کر پروان، سچ پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت وچھل سِری بھگونت، مہا اکتھ کتھی نہ جائیا۔ کھیلے کھیل آد آنت، جگ جگ اپنی دھار چلائییا۔ وست امولک منیا منت، ناؤں زرنکارا جھولی پائیا۔ نرگن سرگن بنائے بنت، گھڑن بھنہنہار سچا شہنشاہیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جیون جگت دئے جنائیا۔ گرھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، دینن اپنی دیا کمائیا۔ بھگت وچھل پاربرہم، پرہہ اپنی کھیل کرائیندا۔ آد جگادی جانے اپنا کم، کرنی کرتا آپ کھائیندا۔ لکھ چوراسی پون سواسی ویکھے دم، گھٹ گھٹ اپنا آسن لائیندا۔ ہرکھ سوگ نہ کھئے غم، چنتا روگ نہ کھئے جنائیندا۔ آتم پرما تم بیڑا دیوے بنہ، برہم پاربرہم ویکھ وکھائیندا۔ کر پرکاس بن سورج چن، نورو نور نور دھرائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ بھگت وچھل ہر زرنکارا، ہر جو اپنی کھیل کرائیا۔ آد جگادی لے اوتارا، نت نوت ویس وٹائیا۔ لیکھا جانے جگ چوکرئی وچ سنسارا، کوٹن کوٹ ویس وٹائیا۔ کاغذ قلم نہ لیکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ پاوے سارا، اُتہج سینج پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت وچھل آد زرنجن، آد پُرکھ وڈی وڈیائیا۔ جگا جگنتر ساچا سچن، ستگر سچا سچا ماہیا۔ نیت نامہ بائے انجن، اگیان اندھیر چکائیا۔ چرن دھوڑ کرائے مجن، سر سروور اک ٹھائیا۔ دو جہاناں ہوئے پردہ کجن، نرگن سرگن ویکھے چائیں چائیا۔ جگا جگنتر، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اک لگائے ساچی لگن، در ساچا اک وکھائیا۔ بھگت وچھل ہر گردھارا، گورور

اپنا کھیل کرائیندا۔ جُگ چوکرئی ویکھنہارا، نرگن سرگن دھار چلائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر کرے کھیل اپارا، اپرمپر اپنا ویس وٹائیندا۔ نام ندھانا بول جیکارا، جے جیکار اپنا ناؤں سُنائیندا۔ بند تاکی کھول کواڑ، بجر کپائی گنڈا لاپندا۔ نرمل دیا کر اُجیار، جوت نرنجن ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جُگ جُگ ہر بہگت آپ پرگٹائیندا۔ جُگ جُگ پرگٹائے ہر جو بہگت، بھگون اپنی دیا کھائیا۔ ست پُرکھ نرنجن جانے اپنا وقت، تھت وار نہ ونڈ ونڈائیا۔ لیکھا جانے بوند رکت، پنج تت دئے وڈیائیا۔ نام خُماری دیوے مست، مستی اکو اک چڑھائیا۔ بھيو چُکائے کپٹ ہست، ہست کپٹ ایکا گھر وڈیائیا۔ لہنا دیوے دست بدست، دستیاب سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ جُگ بھگت پینج رکھائیا۔ جُگ جُگ میلا بہگت بھگون، نرگن سرگن آپ کرائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر دیندا آیا دان، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ ست سروپی شاہو بھوی لکھ چوراسی ساچا کابن، گہر گمبھیر ویس وٹائیندا۔ اتم پر ماتم کرے پہچان، بے پہچان اپنا بھيو کھلا ئیندا۔ لیکھا جانے دھردرگاہی دھر فرمان، دھر سندیسہ آپ سُنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جُگ چوکرئی ویکھ وکھائیندا۔ جُگ چوکرئی بہگت بھگون، اپنی کھیل کرائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، داتا دانی دیا کھائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھان، پرم پُرکھ ویس وٹائیا۔ سچ وڈیائی دیوے سچ مکان، گرمکھ کایا بنک سہائیا۔ نرگن نور نظر آئے سری بھگون، سرگن ویکھ چائیں چائیا۔ ایکا ناد سُنائے سچی دھنکان، انحد نادى ناد وجائیا۔ امرت رس پین کھان، ترسنا بھکھ نہ لاگے رائیا۔ کرے پرکاس کوٹن بھان، اندھ اندھیر گوائیا۔ لیکھا جان دئے جہان، دئے دئے اپنا روپ وٹائیا۔ سچ سندیسہ دیوے آن، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ ہنگ برہم میلے آن، مل مل خوشی منائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون دیوے مان وڈیائیا۔ بہگت دوار سوہے بہگت، بھگون اپنی کھیل کرائیندا۔ نرگن نور نراکار آد نرنجن اکو شکت، شخصیت اپنی آپ پرگٹائیندا۔ نو سو چورانوے چوکرئی جُگ اتم کڈھنہارا فرق، فقرہ اپنا آپ سُنائیندا۔ نرگن نرور نراکار پُرکھ اکال آیا پرت، پرتیندھ نہ کھئے بنائیندا۔ لیکھا جانے دھرنی دھول دھرت، دھردرگاہی پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگون رنگ رنگیلا، ہر بہگتن آپ رنگائیا۔ سو پُرکھ نرنجن چھیل چھیلایا، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیا۔ نو سو چورانوے چوکرئی

جُگ پچھوں نرگن سرگن بنائے اک قبیلہ، آپ اپنا بندھن پائیا۔ ستّ دو کیتا میلا، انک انک نال جڑائیا۔ لیکھا جانے سؤبا کنچن لال چٹا پِلا نیلا، کالی اپنی دھار بندھائیا۔ ایتھے کھئے نہ دئے دلِیلا، دلِیل وچ کدے نہ آئیا۔ جُگا جُگنتر آپے جانے اپنا اصوُلا، ساچا مارگ آپ جنائیا۔ آد پُرکھ آد نرنجن ابناسی کرتا کدے نہ بھوُلا، اہل اپنا پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگون دیوے مان وڈیائیا۔ بھگت دوار سچ محلہ، ہر ساچا سچ سہائیندا۔ ویکھنہارا اک اِکلا، ایکنکارا کھیل کھلائیندا۔ شبدی سُرَت پھڑائے پلا، پلُو ایکا گنڈھ بندھائیندا۔ آپے جوتی نرگن رلا، تُوَر تُوَرانہ ویکھ وکھائیندا۔ سچ سنديسہ ایکا گھلا، سو پُرکھ نرنجن آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگون اپنا کھیل کرائیندا۔ بھگون کھیلے کھیل اپارا، نظر کیسے نہ آئیا۔ بھگتاں کرے سچ پیارا، پیار پیار نال ملائیا۔ سچکھنڈ نواسی وجائے سچ نگارہ، نُوْت اپنہ نام وجائیا۔ گر اوتار کرے خبردارا، پیر پیغمبر آپ اُٹھائیا۔ چل کے ویکھو سچ نظارہ، ہر ستگر آپ وکھائیا۔ لوک مات لگائے اکھاڑا، برہمنڈ کھنڈ ناچ نچائیا۔ کلجگ آئی اتم وارا، نہکلنکا ویس وٹائیا۔ بھگت سہائے اک دوارا، در دروازہ آپ کھلائیا۔ لکھ چوڑاسی سوئے پیر پَسارا، نیتر گیان نہ کھئے کھلائیا۔ گرُمکھ ورلے دئے ہلارا، جس جن اپنی بوجھ بھجھائیا۔ ست ستوادی برہم برہمادی آد جگادی اک سُنائے ساچا نعرہ، سوہنگ اکھڑ کرے پڑھائیا۔ وشنوں اُٹھ اُٹھ نین اکھاڑا، برہما ویکھے چار دیوارا، بھولا ناتھ دھیان لگائیا۔ پاربرہم تیرا آنت نہ پاراوارا، نو سؤ چوڑانوی چوڑی جُگ تیرا بھگت تُدھ بن رہیا کوارا، ساچا کنت نہ کھئے ہنڈھائیا۔ کلجگ اتم دھوُاں دھارا، بھرے بھلا سرب سنسارا، گر کا شبہ نہ کیسے وچارا، ہر ہر نام نہ کھئے دھیائیا۔ پیر پیغمبران گر اوتاران نہ کھئے پیارا، بھگتاں ملے نہ کھئے کنارہ، کبیرا کوک کوک الاٹیا۔ وید شاستر آئی بارا، پُران اٹھاراں کرے گریازارا، انجیل قرآناں نہ دیوے کوئی سہارا، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیا۔ تیرتھ تھ نہ کوئی جل ٹھنڈا ٹھارا، اٹھسٹھ تپے اگنی باڑا، امرت جام پیائے نہ کھئے وچ سنسارا، چاروں کُنٹ اگنی اگ رہی تپائیا۔ چار ورن نہ کھئے پیارا، کھتری براہمن شوڈر ویش کام کرودھ لوہہ موہ ہنکارا، چارے بانی نہ کھئے جیکارا، پرا پسنتی مدھم بیکھری نہ کھئے گائیا۔ چارے کھانی نہ کھئے وچارا، چارے وید نہ کھئے سہارا، چار یار روون زارو زارا، یاری یاران نال نہ کھئے نہیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر اُتریا پار کنارہ، کلجگ اتم ویکھے پروردگارا، پاربرہم تیری چرن سرن سرنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ

اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سب دی پوری آس کرائیا۔ سو پُرکھ نرنجن ٹھانڈا سیتا، ہر جو اپنی دیا کھائیندا۔ کلجگ آنت جنائے ساچی ریتا، ریتیان پھیرا پائیندا۔ بھگت دوار اک اتینا، ترے گن وچ کدے نہ آئیندا۔ مائس جنم گرمکھ جیتا، جیون جگت ہر جنائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں پرکھ نیتا، نام کسوٹی ہتھ رکھائیندا۔ درس دکھائے اک انڈیٹھا، جگت نیتر نظر کیسے نہ آئیندا۔ ترے گن اگنی ٹھانڈا کرے انگیٹھا، امرت میگھ اک برسائیندا۔ نام ندھان امیوں رس پیتا، جل اکو اک وکھائیندا۔ سچ جنائے سچ پریتا، پریتیان اپنا بندھن پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان آپ جنائیندا۔ سارے جانو کھیل اولّا، ہر کرتا آپ کرائیا۔ بھگت پھڑائے اپنا پلا، بھگوان گنڈھ پوائیا۔ نرگن سرگن اندر رلا، رل مل اپنی خوشی وکھائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ سرشٹ سبائی کہے لال جھلا، لال لال اپنے رنگ رنگائیا۔ دیپک جوتی ایکا بلا، بلیا دیپک بچھ کدے نہ جائیا۔ ایتھے اوتھے پھلیا پھلا، پھل اکو اک وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت دوارے دئے وڈیائیا۔ بھگت دوار رہیا سچ، ہر سچن آپ سچائیندا۔ کلجگ اتم رکھنہارا ج، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن بھج بھج، بن پاندھی پنڈھ مکھائیندا۔ بھگت بھگوان تیرا جیکارا گائن گج، سوہلا ڈھولا اک سنائیندا۔ کوڑی کرپا پار حد، جوٹھا جھوٹھا ناتا توڑ ٹڑائیندا۔ سنت سہیلے آپے سد، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کرے اد، وکھری ہر جو دھار بندھائیندا۔ گود سہنجی سہائے لد، اتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت تیرا سوہے بنک، گر اوتار رہے جس گائیا۔ جس دوارے راؤ رنگ، اکو رنگ وکھائیا۔ ٹٹا مان اتم جنک، جنک بیٹھا سیس جھکائیا۔ ہر جو ملیا آنت، پت پریشور پھیرا پائیا۔ سو ستگر ملیا سنت، مل ستگر خوشی منائیا۔ ناری ملیا نرائن کنت، سیج سہنجی اک ہنڈھائیا۔ چاڑھے کایا چولی رنگ بسنت، رنگ بسنتی اتر کدے نہ جائیا۔ نام جنائے منیا منت، من منکا دئے بھوائیا۔ گرھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم اک سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت میلا سہج سبھائیا۔ بھگت دوارا سد انڈٹھ، جگت نیتر نظر کیسے نہ آیا۔ نرگن سرگن کرے بت، نت نوت ویس وٹایا۔ آپے جانے اپنی وار تھت، جگت ونڈ نہ کھئے ونڈایا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت میلا سہج سبھایا۔ بھگت ملاوا سچ گھر، گھر

ساچے وجے ودھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر ویکھن کھڑ، پُرکھ ابناسی کھڑکی رہیا کھلائیآ۔ ڈُونگھی کندر کایا مندر جائے چڑھ، آؤندا جادا نظر نہ آئیآ۔ آتم پر ماتم لے پھڑ، ڈوری اکو نام بندھائیا۔ قلعے توڑ ہنکاری گڑھ، ہوئے ہنگتا دئے مٹائیآ۔ سچ نپائے ساچے سر، امرت سروور اک وکھائیآ۔ کاگوں ہنس دیوے کر، کاگ ہنس رُوپ وٹائیآ۔ سمرتھ پُرکھ جس اُپر ہتھ دیوے دھر، دھرنی دھرت دھول سوبھا پائیآ۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگتن لیکھا اپنے ہتھ رکھائیآ۔ بھگتن لیکھا رکھے ہتھ، آد جگاد وڈی وڈیائیآ۔ جگ جگ مارگ دیوے دس، رہبر بنے سچا ماہیا۔ آتر آتم ایکا رس، رسنا پردہ دئے اٹھائیآ۔ کر پرکاس کوٹن رو سس، نور نورانہ نور دھرائیا۔ تیر نرالا مارے کس، شبدا انیالا بان اٹھائیآ۔ سرگن اندر نرگن ہو پرگٹ، پرگٹ اپنی دھار جنائیآ۔ چوڈاں لوک چلائے ہٹ، گھر مندر کُنڈا لاپیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگتن ویکھے چائیں چائیا۔ بھگتن اندر بھگتی رنگ، ہر ستگر آپ چڑھائیندا۔ آتم سیجا سچ پلنگ، ست ستوادی آپ سہائیندا۔ اٹھ پھر نام مردنگ، انحد نادى ناد وجائیندا۔ امرت سروور اکو گنگ، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ سُرقتی شبدا اک اند، مل مل سخیاں منگل گائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگتن اپنا سنگ نبھائیندا۔ بھگتاں اندر سچا ساتھ، ہر ستگر آپ نبھائیآ۔ کھیلے کھیل انا تھاں ناتھ، ناتھ انا تھی ویس وٹائیآ۔ نرگن بنے نرگن ساک، سرگن سجن رُوپ وکھائیآ۔ آتم پر ماتم میلا پاکى پاک، پروردگار ہوئے سہائیآ۔ لیکھا جانے پنج ت ماٹی خاک، خاکی خاک اپنے رنگ رنگائیآ۔ ماہی پتن ملے گھاٹ، گھاٹا پچھلا پور کرائیا۔ چرن کول بندھائے نات، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیآ۔ سمرتھ پُرکھ نبھائے اپنا ساتھ، سکلا سنگ آپ ہو جائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، بھگتن دیوے مان وڈیائیآ۔ بھگتاں دیوے ہر جو مان، ابھان رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ چرن کول دئے دھیان، دھیان دھیان وچ ملائیندا۔ ایکا راگ سُنائے کان، بن رسنا جہوا گائیندا۔ ایکا مندر سوہے مکان، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیندا۔ دیپک جوت جگ مہان، تیل باقی کھئے نہ پائیندا۔ اٹھ پھر اک دھنکان، دھن آتمک راگ لائیندا۔ پون اُنجا سیو کمان، سیوک اپنا حکم منائیندا۔ آتم سیجا کر پروان، سیج سہنجنی آپ سہائیندا۔ کھیلے کھیل نوجوان، خالق خلق رُوپ وٹائیندا۔ پروردگار وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ مقامے حق سچ نشان، لاشریک آپ جھلائیآ۔ کلمہ نبی رسول پڑھائے آن، کائنات حکم منائیندا۔ جودھا سورپیر بلی بلوان، بل

اپنا آپ پرگٹائیندا۔ مُرید مُرشد میلے آن، ملِ ملِ اپنی خوشی منائیندا۔ جُگ چوُکڑی کھیل مہان، سَتجگ تریتا دواپر کلجگ آپ ہنڈھائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبران دسنہارا بھومکا استھان، ساچے مندر آپ بہائیندا۔ نرگن داتا وڈ مہربان، گھر گھر اپنا کھیل کرائیندا۔ بھگتن میلا وچ جہان، گر چِلا ایکا گھر بہائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتاں بھگتی اکِ درڑائیندا۔ بھگتاں اندر بھگتی رکھ، بھگوان اپنی کھیل کرائیا۔ بھانڈے بھرے آپے سکھ، سکھنے بھانڈے آپ بہرائیا۔ کرنہارا ککھوں لکھ، لکھوں ککھ دئے بنائیا۔ لکھ چوُراسی پاونہارا نتھ، شبدی ڈوری ہتھ اُٹھائیا۔ جُگ چوُکڑی مارگ دس، ساچے دھندے دئے لگائیا۔ نرگن سرگن ہو پرگٹ، گر اوتار ناؤں دھرائیا۔ پیر پیغمبر کھول ہٹ، چوُداں طبقاں مان وڈیائیا۔ بھگت بھگوان کھیل اکتھ، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیا۔ نرگن سرگن چلاونہارا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر نرگن سرگن کرے اکتھ، گھر میلا چائیں چائیا۔ پندھ مکائے تھ تھ، دو جہاناں چرناں ہیٹھ دبائیا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، ہر بھگتن لئے اُٹھائیا۔ نرگن جوت کر پرکاس، اندھ اندھیرا دئے گوائیا۔ گھر وچ گھر کھولے تاک، بجر کپائی کُنڈا لاپیا۔ پُرکھ ابناسی وسے ساتھ، گھر ساچا سنگ نہائیا۔ بھگتاں پوری کرے آس، نراسا کھئے رہن نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جُگ جُگ اپنا کھیل کرائیا۔ جُگ جُگ کھیل کرے کرتارا، سو پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیارا، نرگن اپنی دھار چلائییندا۔ ایکنکارا کر پَسارا، آد نرنجن نور دھرائیندا۔ ابناسی کرتا دئے سہارا، سری بھگوان سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ پاربرہم پرہہ بن ونجارا، لکھ چوُراسی برہم ہٹ کھلائییندا۔ پنج تت کایا کھیل نیارا، اپ تیج وائے پرتھمی آکاش رنگ رنگائیندا۔ رجو طمو ستو دئے سہارا، ست ستوادی ساچی کار کھائیندا۔ بھگت وچھل بن کرتارا، قُدرت اپنا کھیل کھلائییندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جگادی اِکو ہر، ہرجن ساچے ویکھ وکھائیندا۔ ہرجن ویکھے آپ پرہہ، پرہہ اپنی دیا کھائیا۔ لکھ چوُراسی وچوں لئے لبھ، پھولنہارا تھائوں تھائیا۔ امرت جھرنا جھرائے کول نہہ، نابھی کول پُھل کھلائییا۔ امرت جام پیائے مد، سچ سرورور اک وکھائیا۔ نرگن سرگن پار کرائے حد، آدھ وچکار نہ کھئے اٹکائیا۔ بھگوان بھگت بنائے اپنی جد، ساچا بنس مات چلائییا۔ نرگن وچوں نرگن کڈھ، سرگن چولا لئے ہنڈھائیا۔ لکھ چوُراسی جیو جنت دیوے چھڈ، جن بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ آتم سنگھاسن بے سچ، ساچے مندر سوہیا پائیا۔ بھگت

جیکارا لائے گج، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن ویکھے چائیں چائیا۔ بھگت ملن دا چاؤ گھنیرا، ہر آد جُگاد رکھائیندا۔ کلجگ اتم آیا نیرا، نیرن نیرا پھیرا پائیندا۔ کوڑی کِریا چُکاونہارا گیڑا، گیڑا گیڑے وچ بھوائیندا۔ گُرسکھ تیرا وسے کھیڑا، کھیڑا ہر جو آپ وسائیندا۔ آپے بنہنہارا بیڑا، بیڑا اپنے کندھ اُٹھائیندا۔ بھيو چُکیا میرا تیرا، تیرا میرا اکو رنگ نظری آئیندا۔ نو سوؤ چورانونے چوڑی جُگ ویکھدا رہیا کر کر جیرا، کلجگ اتم پھیرا پائیندا۔ حقو حق کرے نیڑا، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ نام رکھائے سینگھ شیرا، اپنی بھبک لگائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگون اپنا گھر وکھائیندا۔ بھگون ویکھ ہر کا گھر، ہر سترگر آپ کھلائیآ۔ زربھو چُکائے بھ۔ ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے وڈیائیآ۔ بن کرماں اُپر جانا چڑھ، نہکرمی لئے چڑھائیآ۔ بن وِدیا پڑھیاں اکو اکھڑ جانا پڑھ، سچکھنڈ کرے پڑھائیآ۔ بن مریاں جگت جانا مر، جیون مکت رہیا کرائیا۔ بن تیرتھ نہاؤن ساچے سر، چرن دھوڑی رہیا نُہائیآ۔ اتم پرما تم وکھائے اکو گھر، گھر مندر دئے کھلائیآ۔ بھگت تیرا بھگوان پھڑیا لڑ، بن بھگتاں بھگوان کم کیسے نہ آئیآ۔ لوک مات دی ساچی جڑ، ہر بھگت اک پرگٹائیآ۔ جس دوارے درس دکھائے آگے کھڑ، سو دوارا سچ روپ وکھائیآ۔ کرے کھیل نرائن نر، نر ہر اپنا ویس وٹائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن میلا سبھائیآ۔ بھگتن میلا بھگتی لال، لالن اپنا رنگ رنگائیآ۔ ساڈھے تن ہتھ ویکھے سچی دھرمسال، جس دوارے وسے سچا ماہیا۔ پوہ نہ سکے کال مہاکال، مہاکال سیس جھکائیآ۔ گر شبدی بنیا اک دیال، دینن اپنی دیا کمائیآ۔ ویکھنہار پت ڈال، پُہل پُہلواری سوبھا پائیآ۔ آپے پُچھے مُریداں حال، مُرشد اپنا ویس وٹائیآ۔ جُگ چوڑی گھالن آئے گھال، کلجگ اتم لیکھے لائیآ۔ بھگتاں کرے حل سوال، پٹی اکو نام پڑھائیآ۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جُگت دئے سمجھائیآ۔ ایتھے اوتھے چلے نال نال، سترگر پورا وچھڑ کدے نہ جائیا۔ پرتپالک بن کرے پرتپال، بن سیوک سیو کمائیآ۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن ویکھے تھائوں تھائیآ۔ بھگت دوارا ڈونگھا ساگر، نظر کیسے نہ آئیندا۔ پرہ آپ رکھائے کایا گاگر، پنج تت پردہ اُپر پائیندا۔ زرمل جوت جگے اُجاگر، جوت اُجالا اک کرائیندا۔ نام ونجارا اک سوڈاگر، ہر جو ساچا ہٹ کھلائیآ۔ اندرے اندر دیوے آدر، باہروں بھيو کھئے نہ پائیندا۔ ملیا میل کریم قادر، کرتا اپنا رنگ چڑھائیآ۔ صدق صبوری دیوے صابر، ست سنتوکھ گیان درڑائیندا۔ من منوا نہ رہے جابر،

من منسا آپ مٹائیندا۔ اکو راگ سُنائے دادر، ہزارا درود مُکھ بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگون لیکھا آپ جنائیندا۔ بھگون لیکھا کایا اندر رکھ، رکھیا اپنی آپ جنائیا۔ نرگن سرگن ہو پرتکھ، پرگٹ رُپ وٹائیا۔ اک جنائے اپنا جس، جس وید پُران گا نہ سکن رائیا۔ آتم پر ماتم مارگ دئے دس، او جھڑ راہ کھئے نہ جائیا۔ اگوں ملے نٹھ نٹھ، دو جہاناں پندھ مُکائیا۔ لوک مات دسم دواری چوٹھے گھر کرے اکٹھ، اگے اپنی اُنکلی لائیا۔ جگت وکار ایکنکار پیار جائے ڈھٹھ، پنج تت ناتا دئے ٹُڑائیا۔ اگے کوئی نہ اُبلے بہتر ناڑی رت، رتی رت نہ کھئے جنائیا۔ نظر نہ آئے بُدھ من مت، متی مت نہ کھئے سمجھائیا۔ ستگر پورا ہو پرگٹ، نرگن نرگن انگ لگائیا۔ جوت اُجالا نُور نُورانہ لٹ لٹ، شبد دُهن نہ کھئے شنوائیا۔ تھر گھر دوار کھول ہٹ، الکھ اگوچر اگم اتھاہ بے پرواہ اپنا کُنڈا لاپیا۔ سچکھنڈ دوارے آپے وس، ساچی کار کھائیا۔ جُگ جُگ جن بھگتاں گائے جس، نرگن سرگن ویس وٹائیا۔ کلجگ آنت کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنا بھیو کھلائییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگتن میلا سچ دوار جنھے وسے غریب نواز، غریب نہانے گلے لگائیا۔ غریب نوازا وسے سچکھنڈ، سچ دوار سو بھا پائیا۔ ذات پات نہ کھئے ونڈ، دین مذہب نہ کھئے رکھائیا۔ سرب جیاں دا اکو چھند، آتم پر ماتم کرے پڑھائیا۔ وست امولک اکو ونڈ، لکھ چوراسی جھولی پائیا۔ نہ کوئی بھیکھ نہ پکھنڈ، کوڑی کِریا نہ کھئے وکھائیا۔ مدرا ماس نہ کھئے گند، رسنا جہوا نہ کھئے ہلکائیا۔ چلہ تیر نہ کھئے کمند، شستر بستر نہ کھئے لڑائیا۔ رسنا جہوا نہ بتی دند، کاغذ قلم نہ کھئے اٹھائیا۔ اک اکلّا وسے سُورا سرینگ، ستگر اپنا آسن لائیا۔ جن بھگتاں دیوے اک اند، اند اند وچ سہائیا۔ جنم جنم دی ٹٹی گنڈھ، اپنے انگ لگائیا۔ بھگت دوار بھگون لنگھ، بھاگوت ایکا کتھا سمجھائیا۔ آد شکت چاڑھے رنگ، نُورو نُور نُور رُشنائیا۔ چتر بھج وجائے مردنگ، مردنگا اکو ہتھ اٹھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر وسن سنگ، سنگ اکو نظری آئیا۔ جس دوارے بھگت جائے لنگھ، تِس دوارے وشن برہما شو سِیس جھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتاں دیوے ساچا دان، گر مُکھ ویکھے ساچا لال، نرگن سرگن بن دلال، ناتا توڑ کال مہاکال، اک وکھائے سچی دھرمسال، جوتی جلوہ نُور جلال، نظری آئے پروردگار بے عیب خدائی سانجھا یار، مقامے حق کھیل اپار، سچکھنڈ کھول آپ نرنکار، جن بھگتاں اندر لے بٹھال، مُکھ پونجے پریم نال رومال، جوتی

جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، دیونہارا ساچا ور، سنت سہیلے لئے پھڑ، بھگتاں اندر آپے وڑ، ساچے پوڑے جائے چڑھ، سوہنگ اکھر اکو پڑھ، اتم پر ماتم لائے لڑ، پھڑیا لڑ چھٹ کدے نہ جائیا۔ ہر کا لڑ کدے نہ چھٹے، ستگر ساچا آپ بندھائیندا۔ لکھ چوڑاسی پھڑ پھڑ کھٹے، نام کھنڈا اک چمکائیندا۔ جن بھگتاں امرت جام پیائے گھٹے، گھٹ اپنے نال لگائیندا۔ لوک مات دے ساچے بوٹے اپنی ہتھیں پٹے، درگاہ ساچی سچکھنڈ آپ لگائیندا۔ گرسکھ لال کدے نہ لٹے، ککھوں لکھ وکھائیندا۔ آون جاون مات گرہ لکھ چوڑاسی پینڈے پاندھی مکے، ہر پاندھی آپ مکھائیندا۔ بھگت بھگونت اپنی رکھ رکھے، بن جننی جن سیو کھائیندا۔ لوک مات جو رہے لکے، کر کریا پردہ لاپندا۔ کلجگ آنت سری بھگوان اپنی ڈوری بھگتاں اُتے سٹے، اپنے ہتھ نہ کچھ رکھائیندا۔ گھر گھر در در جا جا پچھے، بن راہی پاندھی پھیرا پائیندا۔ نیوں نیوں سجدہ کر کر جھکے، جن بھگتاں سیس جھکائیندا۔ بھگت ورا لوک مات اٹھے، جس اپنی دیا کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن اپنا کھیل وکھائیندا۔ بھگت بھگوان دوویں رہے ہس، کلجگ اتم خوشی منائیا۔ اک دو جے دے پیار اندر گئے پھس، ناتا سکے نہ کھٹے ٹرائیا۔ رل مل گاؤندے اک دو جے دا جس، گھر وجدی رہے ودھائیا۔ پُرکھ ابناسی اپنا مارگ دس، مارگ بھگتاں کولوں پُچھ پُچھ اپنا راہ چلائیا۔ لکھ چوڑاسی کولوں پچ، لک لک بھگت دوارے پھیرا پائیا۔ جے کوئی پُچھے سچ، بن بھگتاں سچ نہ کیسے سمجھائیا۔ لکھ چوڑاسی نو دوارے رہی پچ، نو کھنڈ پر تھمی پئی دُبائیا۔ اتم بھانڈا دسے کچ، تھر کھٹے نظر نہ آئیا۔ جس ہردے اندر گیا رچ، تیرا میرا تیرا پردہ دئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگت ملاوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ ہر بھگت تیرا سچ منارا، مئی رکھی بھيو نہ رایا۔ چاروں کُنٹ ہویے اجیارا، گر اوتار درشن پایا۔ جس گھر وسے نرنکارا، سچکھنڈ روپ وٹایا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن کرن پُکارا، اچی کوک کوک سُنایا۔ صفت صلاحی بے پرواہی صفتاں وچوں وسے باہرا، صفت وچ کدے نہ آيا۔ جن بھگت دوارے بنے بھکھارا، جگ جگ اپنا پھیرا پایا۔ در درویش نر نریش اکو لکھ بول جیکارا، جے جیکار دئے سُنایا۔ دروہی دروہی بن بھگت موہے کرے نہ کھٹے پیارا، بن بھگتاں پیار کیسے گھروں ہتھ نہ آئیا۔ لکھ چوڑاسی جیو جنت جگت ونجارا، ہر کا نام ہٹ نہ کھٹے کھلائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگتن ویکھے تھاوں تھائیا۔ ویکھنہارا تھان تھنتر، تھر گھر واسی دیا کھائیندا۔ چار

کُٹ لگی بسنتر، اگنی تت تت جلائیندا۔ پھری دروہی گگن گگنتر، منڈل منڈپ سرب کُرائیندا۔ جیو جنت بھلے گُرو کا منتر، گردیو
 نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوڑی کریا کوڑا منتر، کلجگ اپنا آپ چلائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ہرجن ساچے آپ
 جگائیندا۔ بھگت بھگوان کھولے جاگ، جاگرت جوت اک جگائیا۔ سچ دوارے لگے بھاگ، سری بھگوان آپ دکھائیا۔ نو سو چورانوے
 چوکڑی جگ جس دی کردے رہے یاد، سو صاحب پھیرا پائیا۔ جس دی کوئی نہ جانے بُنیاد، آد آنت نہ کیسے دکھائیا۔ جس دی ہتھ نہ
 آئی حاد، بے آنت بے آنت کہہ کہہ پلو چھڈائیا۔ جس نوں کھندے واحد لاشریک گاڈ، شرکت اپنی نہ کھئے رکھائیا۔ جس دا گر اوتار
 پیر پیغمبر سُن دے رہے ناد، اناد انادی آپ وجائیا۔ جس نے کھیل رچائی کوٹن کوٹی برہم برہمانڈ، برہمنڈ کھنڈ ویکھے تھاوں تھائیا۔ جس
 صاحب رچنا رچی آد، وشن برہما شو سیو لگائیا۔ سو ستگر بھگتاں رکھے یاد، جگ جگ بھل کدے نہ جائیا۔ ستجگ تریتا دواپر
 چلاؤندا آیا جہاز، بن کھیوٹ کھیٹا سیو کھائیا۔ کلجگ آنت سُنے فریاد، تخت نواسی سچا شہنشاہیا۔ غریب نائیاں کرے لاڈ، راجے رانیاں
 خاک ملائیا۔ سو گُرمکھ گُرسکھ سچا سادھ، جس سادھنا ہر سمجھائیا۔ بھگت بھگوت رکھے لاج، لاجونت سچا ماہیا۔ کلجگ اتم جن
 بھگتاں نال رچیا کاج، کارج اند اک دکھائیا۔ صاحب ستگر ست پُرکھ دا اکو اک سماج، آتم پرماتم پرماتم آتم ونڈ ونڈائیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں مارے آپ آواز، ہر بھگت لبھن
 کیسے تھان نہ جائیا۔

☆ ۱۸ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی نصیب سِنگھ دے گرہ پنڈ بُوپارائے ضلع جالندھر ☆

داسی داس سِری بھگوان، سیوک سیوک سیو کھائیا۔ جوت پرکاسی وچ جہان، پرہہ ابناسی دیا کھائیا۔ بند خلاصی کرے آن، گُرمکھ بھگت دئے وڈیائیا۔ مانس جنم راسی کرے وچ جہان، جیون جُگت دئے جنائیا۔ پرتھمی آکاشی کھیل مہان، مہا اکتھ کتھ جنائیا۔ سَتجگ دا سچ نشان، سَت پُرکھ نرنجن آپ وکھائیا۔ کاغد قلم ہونے حیران، ہر کا بھیو کھئے نہ پائیا۔ نرگن سرگن دیوے دان، داتا دانی پھیرا پائیا۔ گُرمکھ بنائے ساچے کاہن، سُرتی سیتا لئے پرنائیا۔ اٹھ پھر دوس رین اندر باہر کرے دھیان، نچ نیتز ویکھ وکھائیا۔ شبد اکتھی سوہنگ ڈھولا بن وچولا دیوے گان، گاوت گاوت اپنا رنگ وکھائیا۔ چرن کول اُپر دھول دیوے مان، ابھان رُوپ نہ کھئے وٹائیا۔ آون جاون جم کی چُکے کان، لکھ چوراسی رہیا ٹڑائیا۔ کوڑی کریا ہوئے ہنگتا مایا ممتا مٹے طوفان، تحفہ اپنا نام جھولی پائیا۔ نام کھنڈا تیز پرچنڈا تیکھی دھار ہر کرتار آپ ٹیکائے کایا وچ میان، لوہار ترکھان نہ کھئے گھڑائیا۔ سَت سروور آتم آنتر امرت دیوے پین کھان، مٹھا رس اک بھرائیا۔ دیا باقی کھلاپاتی نرگن داتا پُرکھ بدھاتا جگائے آن، تیل باقی کھئے نہ پائیا۔ اک اکتھی شاہو شاہاشی منڈل منڈپ پاوے راسی گُرمکھ لیکھا جانے سِری بھگوان، دوسر ہتھ نہ کھئے وڈیائیا۔ سچ سندیسہ نر نیشا نرگن سرگن کر پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سیوک سیوا آپ کھائیا۔ داسی داس سِری بھگوتنا، سیوا ساچی سچ کھائیندا۔ لیکھا جانے آدن آنتا، نت نوت ویس وٹائیندا۔ بھیو کھلائے جگا جُگتتا، جُگ جُگ اپنی کار کھائیندا۔ ساچا دھام اک سہنتا، سوہاوت سوہا پائیندا۔ مہا اکتھ سُنائے اکتتا، لیکھا لکھت وچ نہ آئیندا۔ بھگت بھگوت میلا نار کنتا، کنت کنتوبل سیج ہنڈھائیندا۔ اک درڑائے ساچا منتا، منتر اپنا نام درڑائیندا۔ رُوپ وٹائے ساچے سنتا، سَتگر اپنا کھیل کھائیندا۔ ویکھنہارا لیکھا جُگا جُگتتا، غریب نانا ہو ہو پھیرا پائیندا۔ گُرمکھ لگائے انگ جوں نانک انگدا، انگیکار آپ ہو جائیندا۔ کرے کھیل سورے سربنگ دا، شہنشاہ شاہ پاتشاہ اپنا ویس وٹائیندا۔ بھگت دوارا اکو منگ دا، دو جے در نہ لکھ جگائیندا۔ سرگن اندر نرگن لنگھدا، اپنا مارگ آپے ویکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ داسی داسا پُرکھ ابناسا، سیوک بیٹھا کار کھائیا۔ نرگن سرگن ویکھ کھیل تماشا، خالق

۱۱۶۸

۱۱۶۸

خلق رُوپ وٹائيا۔ منڈل منڈپ برہمنڈ کھنڈ بئے راسا، گر اوتار پیر پیغمبر ناچ نچائيا۔ لکھ چوراسی گرہ گرہ مندر گھٹ گھٹ کر واسا، نج نیتز نج آتم پر ماتم ویکھے چائیں چائیا۔ لیکھا جانے پون سواسا، سواس سواساں رہیا سائیا۔ شبد آگئی بھیو کھلائے سچ خلاصہ، ساچی سیکھیا کرے پڑھائیا۔ نرمل نور جوت پرکاسا، پرکاشوان اک ہو آئیا۔ جگا جگنتر نہ کدے وناسا، ابناسی اپنا رُوپ وکھائیا۔ بھگتاں کدے نہ آوے ہار پاسا، جس سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ لکھ چوراسی تھے پھاسا، پھاسی جم نہ کھئے لٹکائیا۔ تولنہارا بن تولے ماسہ، رتی رت نہ کھئے رکھائیا۔ جس درس دکھائے ساکھیاتا، سخی سرور پھیرا پائیا۔ پار کرکے کائناتا، دو جہاناں پنڈھ مکائیا۔ درس دکھائے شاہ شاباشا، شہنشاہ اپنا رُوپ وٹائیا۔ نرگن سرگن پوری کرے پورب آسا، آسا ترسنا دئے بھجائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ داسی داس سری بھگوان، سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ چرن کول کول چرن دیوے اک دھیان، دھیان دھیان نال ملائیا۔ بودھ آگادھا نام گیان، بن اکھر کرے پڑھائیا۔ آتم پر ماتم ست نشان، ست ستوادی دئے وکھائیا۔ ایکا مندر سہائے سچ مکان، گھر گھر وچ ڈیرہ لائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا اکو اک سمجھائیا۔ داسی داس سیوک سیوا گھال، گھالی گھال لیکھے پائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت اک جنائیندا۔ نرگن سرگن چلے نال نال، جگت وچھوڑا نہ کھئے رکھائیندا۔ دوس زین کرے پرتپال، بن پرتپالک سیو کھائیندا۔ ہرجن ویکھے ساچے لال، گرمکھ اپنی گود بہائیندا۔ پھل لگائے کایا ڈال، پت ڈالی آپ مہکائیندا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، مہا اپنی آپ سنائیندا۔ جگ چوکڑی چلے اولڑی چال، چال نرالی اک رکھائیندا۔ وسنہارا سچکھنڈ سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک پرگھائیندا۔ بھگت وچھل ہر دین دیال، دین اپنا رنگ رنگائیندا۔ لکھ چوراسی وچوں بہال، گرمکھ سجن آپ اٹھائیندا۔ اکو چاڑھے رنگ گلال، گلشن اپنا آپ مہکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ داسی داس ساچی سیوا، بن سیوک آپ کھائیا۔ لکھ آگوچر آگم اتھاہ ابھید ابھیوا، بھیو ابھیدا دئے کھلائیا۔ گرمکھ گرسکھ ہرجن میلا وڈ دیوی دیوا، دیو آتم پردہ لاپیا۔ امرت رس انڈٹھ کھوائے سچا میوہ، امیوں رس اپنا جام پیائیا۔ آد جگاد سدا نہکیوا، نہچل دھام دئے وڈیائیا۔ کوستک منیا مستک لائے تھیوا، چوڈاں رتن نین شرمائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوا ساچی سیو کھائیا۔ داسی

داس ہر سیوک ٹھاکر، اپنا کھیل کرائیندا۔ ونج وپاری بن سوڈاگر، سوڈا اکو ہٹ وکائیندا۔ بھگت بھگوان دیوے آدر، آدرش اپنا اک وکھائیندا۔ کیرپا کرے کریم قادر، قدرت قادر ویس وٹائیندا۔ ویکھنہارا کایا گاگر، ساڈھے تین ہتھ مندر پھول پھولائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کر سیوا خوشی منائیندا۔ داسی داس سیوک خوشحال، خوشی اکو اک رکھائیا۔ آد جگاد جگ جگ گرمکھ سجن سچے بھال، بھل اپنی دئے وڈیائیا۔ ایکا وست نام دھن مال، سچ خزینہ جھولی پائیا۔ نانا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ اپنے سنگ رکھائیا۔ بن وچولا دین دیال، دین ساچی سیو کھائیا۔ گرمکھ کدے نہ ہونے بے حال، بہل ہونے دئے ڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سیوا کرے سچا ماہیا۔ داسی داس سیوک سیوا کرے ماہی، ماہلی ناؤں دھرائیندا۔ آد جگاد جگ جگ بنیا رہے راہی، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ لوک مات مار جھات، ترے گن مایا توڑنہارا جگت پھاپی، سچ سندیسہ اک سناؤیندا۔ غریب نہانے بھگت بھگونت اٹھائے پھڑ پھڑ بانہی، پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ ڈرمت میل دیناں ناتھ اپنی ہتھیں دھووے شاہی، نرمل اُجل مکھ کرائیندا۔ ایتھے اوتھے دو جہان بنے پتا مائی، بالک اپنی گود سہائیندا۔ ویکھنہارا تھائوں تھائیں، نرگن سرگن میلا چائیں چائیں، چاؤ گھنیرا اک جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی سیوا بن چاکر آپ کھائیندا۔ داسی داس سیوک سیوا چاکر چاک، چاروں کٹ ویکھ وکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی اُچ محلے بیٹھا رہیا جھاک، نیر نین نین اٹھائیا۔ کون دوارے سچ دلارے گرمکھ بیٹھے ساچے ساک، سجن اپنے ویکھ وکھائیا۔ آسو گھوڑے سچ پلانے سولان کلیاں اُپر مار پلاک، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ شبد اکئی نام نرنکارا ست ستوادی دیوے ڈاک، بن تار ستار پلائییا۔ اتم انت سری بھگونت گر اوتار پیر پیغمبر پورا کرے بھوکھت واک، کیتا قول بھل نہ جائیا۔ لکھ چوراسی وچوں گرمکھ اتم رکھے ذات، ذات اپنی دئے سمجھائیا۔ ست سروپی چرن کول بندھائے نات، نانا اکو اک جڑائیا۔ سچ سینگھاسن سہائے اتم کھاٹ، سیج سہنجی ڈیرہ لائیا۔ دُور دُراڈا پندھ مکائے واٹ، نیرن نیرا پھیرا پائیا۔ راہ تکے بیٹھا پتن گھاٹ، ماہیگیر سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، سیوا کر کر خوشی منائیا۔ داسی داس سیوک سیوا کر کر، ہر جو اپنی خوشی منائیندا۔ در درویش پھرے در در، گھر گھر اپنی الکھ جگائیندا۔ بھگت بھگوان ساچے پھڑ پھڑ، پھڑ پھڑ باہوں گلے لگائیندا۔ ڈونگھی کندر کایا مندر اندر وڑ

وڑ، آپ اپنا پردہ لاپندا - لیکھا جانے سیس دھڑ دھڑ، یدھڑک اپنا ویس وٹائیندا - پنچ وکارے نال لڑ لڑ، کوڑی کریا موہ چُکائیندا۔
گُرسکھ پریم پریتی اگنی سڑ سڑ، اپنا تن نہ کھئے رکھائیندا۔ شبد اگنی اکو پڑھ پڑھ، آتم پر ماتم آپ پڑھائیندا۔ درس دکھائے آگے کھڑ کھڑ،
کھنڈا کھڑگ ہتھ اٹھائیندا۔ کرے کھیل نرائن نر نر، نر نر اپنا روپ وٹائیندا۔ آپے جنمے مر مر، مر مر جنم اپنے ہتھ رکھائیندا۔ آپ نہائے
ساچے سر سر، سر سرور اک وڈیائیندا۔ لیکھا جانے چوٹی جڑ جڑ، ادھ وچکارے پھیرا پائیندا۔ توڑنہار ہنکاری گڑھ گڑھ، نون سو
اکھڑ اک سمجھائیندا۔ غریب نائیاں نام بھنڈارے آپے بھر بھر، بھر بھنڈار ویکھ وکھائیندا۔ نرگن بھو چُکائے بھ ڈر ڈر، بھیانک روپ نہ کھئے
رکھائیندا۔ نرگن نرنکار نرویر بن پیرا آئے چل چل، بن ہتھان ہتھ ملائیندا۔ آد جُگادی اچھل اچھل چھل، ول چھل دھاری ویس وٹائیندا۔
جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بھگن سیوا آپ کھائیندا۔ داسی داس سیوک سیوا کرے ایکنکار،
اونکار دیا کھائیا۔ آپے ویکھے سچ پَسار، بن پَساری پھیرا پائیا۔ وشن برہما شو دیوے ادھار، اکھڑ اکھڑ کر سمجھائیا۔ لیکھا جان گُر اوتار،
پیر پیغمبر رہیا جگائیا۔ سیوا کرنے آیا آپ نرنکار، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ نام کھنڈا تیز کٹار، پرچنڈا رہیا چمکائیا۔ دو جہاناں پاوے
سار، لوآن پُریاں کھوج کھوجائیا۔ رو سس دئے اٹھال، منڈل منڈپ نال رلائیآ۔ لکھ چوراسی کرے وپچار، ابھل بھل کدے نہ جائیا۔ بھگن
دیوے آپ دیدار، دید عید چند چڑھائیا۔ ساچا مارگ اک سیکھال، ساچی سیکھیا دئے سمجھائیا۔ سیوک روپ بن دلال، جگت دلالی اک
کھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگن میتا ٹھانڈا سیتا، آد جُگادی جانے ریتا، جُگ جُگ اپنی کار کھائیا۔ داسی داس
دیس دیسنتر، سیوک ساچی سیو کھائیا۔ آد نمو نمسکار جنائے ساچا منتر، نر نرنکارا کرے پڑھائیا۔ وسنہارا دیس دسنتر، سچکھنڈ
نواسی پُرکھ ابناسی تھر گھر اپنا ڈیرہ لائیا۔ لہنا دین چُکائے گگن گگنتر، زمیں اسمان بنائی جس بنتر، گھڑن بھننہار پُرکھ سمرتھ مہا اکھ آپ
سمجھائیا۔ آد جُگاد نرگن روپ سدا نرنتر، مایا برہم نہ کھئے سہائیا۔ سرشٹ سبائی آد جُگادی برہم برہمادی شبد انادی گردیو دیوا دیوے
اکو منتر، منتر اپنا نام سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کریا کر، بھگن ایکا گھر دئے وڈیائیا۔ بھگت نام نمو ست، ست
ستوادی آپ جنائیندا۔ ایکنکار ہو پرگٹ، اونکار اپنی کرنی آپ جنائیندا۔ سچکھنڈ نواسی کھول ہٹ، سودا اکو اک وکائیندا۔ آتم پر ماتم

دیوے مت، برہم مت اک سمجھائیندا۔ ست ستوادی ساچا نت، سوہنگ اپنے رنگ رنگائیندا۔ بھگت بھگوان اکو نت، ناتا اپنے نال جوڑائیندا۔ ایک مندر جائن وس، سچ مندر اک وڈیائیندا۔ اکو امرت اکو رس، رس رسیا اک پیائیندا۔ اکو پرکاس کرے پُرکھ سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار وکھائیندا۔ اک چلائے ساچا رتھ، بن رتھوہی سیو کھائیندا۔ اکو مارگ دیوے دس، دو جہاناں راہ چلائییندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگت بھگوان دیوے دان، وست امولک اک ورتائیندا۔ بھگت بھگوان ایک ناؤں، نر نرنکارا آپ جنائیا۔ ایک پتا ایک ماؤں، ایک مندر سوہیا پائیا۔ ایک پکڑنہارا باہوں، ایک مارگ رسیا لائیا۔ ایک دیوے ٹھنڈی چھاؤں، شہنشاہ اکو دیا کھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، سیوک سیوا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سیوا کرے ہر گوپال، گوہند اپنا کھیل کرائیندا۔ جگ چوکرئی کر کر بہال، نو نو چار کھوج کھوجائیندا۔ چار چار بن دلال، پنچم پنچ پنچ میل ملائییندا۔ لیکھا جان حق حلال، حقیقت اپنے رنگ رنگائیندا۔ ستجگ تربتا دواپر کلجگ جگ چوکرئی جن بھگتاں پھردا رسیا نال نال، نیتر نین نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم کھیل کرائیندا۔ کلجگ اتم سیوک بنیا آپ، پرہہ اپنی دیا کھائیا۔ ڈھردرگاہی دھر دالے کے آیا جاپ، آپے ڈھولا رسیا گائیا۔ پہلوں گرسکھاں گرمکھاں جنم جنم دا اُتارے پاپ، پھیر اپنی بوجھ بھجھائیا۔ اکو اک سنائے پوجا پاٹھ، منتر اکو نام وڈیائیا۔ بن سیوک پار لنگھائے گھاٹ، بیڑا اپنا آپ چلائییا۔ ناتا توڑ ذات پات، شرع مذہب دئے مٹائییا۔ نرگن سرگن پچھنہارا وات، دکھیاں دکھ دئے گوائیا۔ بھگت بھگونت ویکھے کھیل تماش، ہر خالق آپ وکھائیا۔ اپنی پوری کرن آیا آس، مل بھگتاں خوشی منائیا۔ جن بھگتاں رکھے اپنے پاس، اپنا پاسا بھگتاں ول بدلائیا۔ اکو کم ہر جو اتم رکھیا خاص، گر اتاراں پوری خواہش کرائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، بھگون میلا چائیں چائیا۔ سیوک بن کے آیا رام، رمیا اپنی کھیل کرائیندا۔ داسی داس دئے پیغام، پیر پیغمبر آپ اُٹھائیندا۔ کلجگ اتم وگڑ گیا نظام، شہنشاہ کھئے نظر نہ آئیندا۔ جھوٹھی مستی پیتا جام، امرت رس نہ کھئے چکھائیندا۔ گر در مندر مسجد مٹھ شودوالے ہویا حرام، مستک ٹکا نہ کھئے لگائیندا۔ سوہے دھام نہ کھئے بھومکا استھان، تٹ کنارہ نہ کھئے وڈیائیندا۔ پھری دروہی گاؤں گرام، نگر کھیڑا سوہیا کھئے نہ پائیندا۔ سچ پرکاس نہ کھئے بہان، کلجگ آت اندھیرا چھائیندا۔ سچ سچ دھرم نہ کھئے نشان، کوڑی کرپا رنگ رنگائیندا۔ اتم

پر ماتم گیت گوبند کھئے نہ گان، رسنا جہوا جیو جنت سرب گرائیندا۔ پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی کیسے نہ ملیا آن، سادھ سنت نیتر نینار
 نیر وپائیندا۔ آد جُگاد جُگا جُگنتر بن بھگتاں پرہہ جو کیسے نہ دیوے دان، ساچا ہٹّ نظر کیسے نہ آئیندا۔ کلجُگ اتم سیوک سیوا کرے
 سری بھگوان، بن نانا ویس وٹائیندا۔ گُرمکھ ویکھے چتر سگھڑ سُبجان، اپنی سوجھی آپ جنائیندا۔ در در گھر گھر پھرے بن بال انجان،
 بُدھ انجانی آپ جنائیندا۔ گُرمکھ ویکھ سچ مکان، بن نانا اندر ڈیرہ لائیندا۔ خالی جھولی آگے رکھ منگے دان، دھنّ گُرمکھ جو پریم ایکا
 جھولی نال بھرائیندا۔ جُگ جنم دا وچھوڑا کھئے آن، دوہرا اپنا آپ سُنائیندا۔ ہنورا دیوے سرب جہان، بانکا چھوپرا ہر جو نظر کیسے نہ
 آئیندا۔ ڈھوراں ڈھووے رُوداس چارا ہو مہربان، مہربان اپنی مہر نظر اک اُٹھائیندا۔ کلجُگ آنت کر پروان، بھگت بھگوان ویکھے آن،
 نرگن سرگن میل ملائیندا۔ رل میل سخیان منگل گان، پُرکھ ابناسی ویکھے مار دھیان، گھر گھر مندر کھوج کھوجائیندا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی جوت دھر، کرے کھیل ساچا ہر، داسی داس اپنا ناؤں دھرائیندا۔ داسی داس ٹھانڈا سیتا، ہر سَتگر سیو کھائیا۔ جن
 بھگت دوار پیسن پیٹھا، اتم پر ماتم ایکا جھولی رہیا بھرائیا۔ ست ستوادی سچ چلائی ریتا، ریتوان دئے سمجھائیا۔ اوچ نیچ راؤ رنگ لیکھا
 ۱۱۷۳ جان ہست کیتا، اکو بھوجن نام چھکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی سخی پُچھے حال، پرہہ
 اپنی دیا کھائیندا۔ آپے سُنے مُریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیندا۔ جنم جنم دا وچھوڑا کھئے کال، کال نگارہ نہ کھئے وجائیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، ساچی سیوا آپ کھائیندا۔ ساچی سیوا گُرمکھ دوار، در درباری آپ کرائیا۔ نرگن بنے در بھکھار، لیکھا
 ایکو منگ منگائیا۔ گُرسکھ گُرمکھ درشن دینا وکھال، پیکھت پیکھت اپنی خوشی جنائیا۔ تَدھ بن کیسے دوارے ہر جو نہ ہونے نہال، نہچل
 اپنا آون جان جنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، سیوا کرے بے پرواہیا۔ بھگت بھگوان رہیا دس، سُن صاحب میرے
 گوسائینا۔ تُوں میرا میں تیرے وس، جُوں بہاوے تُوں چلاں تیری رضائیا۔ جُگ چوکڑی چھن ماتر درس دے دے جن بھگتاں کولوں گیا
 نس، جگت جیو دین دُہائیا۔ کلجُگ اتم ساچا مارگ دس، جس بدھ ہون نہ تیریاں جُدائیاں۔ پُرکھ ابناسی اگو دوویں جوڑ کھے ہتھ،
 ساچے بھگت تیریاں وڈیائیاں۔ تیرے کولوں کدے نہ جاواں تھ، دو جہاناں تیرے چرناں ہیٹھ دہائیا۔ میں تیرے اندر گیا وس، رُوپ رنگ

ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ تیری کرنی اندر گیا پھس، کرتا اپنی کرنی نہ کھئے کھائیا۔ تیرے پریم پائی نتھ، سچکھنڈ دوار لوک مات سہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی بھل رہیا بخشائیا۔ پُرکھ ابناسی ہو نانا، بھگت آگے کرے عرضوئیا۔ چار جُگ دا کھیل مہانا، پُورب دئے سمجھائیا۔ ستجگ تریتا دواپر ویکھیا وچ جہانا، نت نوت ویس وٹائیا۔ نرگن نرگن گاؤندا رہیا گانا، بودھ گیان کر پڑھائیا۔ کلجگ اتم ہو پردھانا، آپ اپنا ویس وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ساچا بھو آپ جنائیا۔ ہر بھگت دوار تیرا وڈ، ہر وڈا وڈ وڈیائیندا۔ دو جہاناں آئے چھڈ، گھر ساچے جوت جگائیندا۔ لکھ چوراسی نالوں کر کر اڈ، آپ اپنا میل ملائیندا۔ پار کنارہ کر کر حد، ہوئے اپنی آپ سمجھائیندا۔ جُگ وچھڑے چرن دوارے سد، صدقے واری گھولی گھول گھمائیندا۔ لیکھا جانے اندھیری ڈونگھی کھڈ، کُنڈا کھڑکی آپے لاپنندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ دوار اک وسائیندا۔ سچ دوار وسے مات، ماتر بھومی دئے وڈیائیا۔ جس دوارے صاحب ستگر ہویا داسی داس، بن سیوک سیو کھائیا۔ جُگ جنم دی پوری کر آس، آسا ترسنا دئے مٹائیا۔ درس دکھائے ساکھیات، سخی کاہن میل ملائیا۔ گرمکھ بنائے پارجات، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھو ہاتھ، سودا اک ہٹ وکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھگن دیوے مان وڈیائیا۔ بھگت دوار سچ منارا، موہ مَحبت اک جنائیا۔ جس گرہ وسے آپ نرنکارا، نرگن نور جوت رُشنائیا۔ آد جگاد شبد دھنکارا، راگ آگئی رہیا الائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سُننہارا، سنا آپے اپنا رنگ رنگائیا۔ وشن برہما شو نیتر نین روون زارو زارا، گریازار کر کُرائیا۔ پُرکھ ابناسی کھیل کرے نیارا، نرگن اپنی دھار چلائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ویکھیا وارو وارا، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ لکھ چوراسی کھول کواڑا، اپنا مندر دئے پرگٹائیا۔ گرمکھ گر گر کر پیارا، گرسکھ سنگ نبھائیا۔ سنتاں دیوے ست سہارا، ساچی سیکھیا کر پڑھائیا۔ بھگتاں ملیا آپ نرنکارا، بھگن اپنی دیا کھائیا۔ محل اٹل ویکھے سچ منارا، ست ستوادی پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے مندر بہ بہ خوشی منائیا۔ ساچے مندر ہر جو وڑیا، رُپ رنگ ریکھ نظر کھئے نہ آئیندا۔ ساچے پوڑے آپے چڑھیا، ڈنڈا ہتھ نہ کیسے وکھائیندا۔ اپنی کرنی آپے کریا، کرتا پُرکھ کھیل وکھائیندا۔ بھگت بھگوان آپے پھڑیا، پھڑ پھڑ اپنے انگ لگائیندا۔ گرسکھ نصیباں اندر آپے سڑیا، گرمکھ نصیب اپنے ہتھ

رکھائیندا - بے نظیر شاہ حقیر پیرن پیر گہر گمبھیر سچ محلے آپے کھڑیا، کھڑ کھڑ اپنا درس دکھائیندا۔ ادھ وچکار کدے نہ اڑیا، آگے ہو کیسے نہ پھڑیا، بن کرپا ہتھ کیسے نہ آئیندا۔ سچ بھنڈارا آکو بھریا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، بن سیوک آپ ورتائیندا۔ سیوک سیوا کرے سوامی، سوہا اپنے ہتھ رکھائیا۔ سرب جیاں گھٹ آترجامی، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ جگ چوکرئی شبد اگئی گائے بانی، ستجگ ساچا سوہنگ ڈھولا رہیا سنائیا۔ آتم پرما تم راجا رانی، تخت نواسی ایکا گھر وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر مہا اکتھ گائن کہانی، کہہ کہہ اپنی خوشی منائیا۔ پروردگار بے پرواہ پرگٹ ہویا اک لاٹانی، نشانی نظر کیسے نہ آئیا۔ پاربرہم پت پریشور کلجگ اتم چڑھیا آپ جوانی، جو بن اپنا آپ رہیا ہنڈھائیا۔ نہ کوئی پُرکھ نار زانی، روپ رنگ نہ کھئے رکھائیا۔ آپے مرد مردانی، سچ مردانگی رہیا کھائیا۔ کرے کھیل سری بھگوانی، بھگون اپنا رنگ رنگائیا۔ نہ کوئی الفی نہ کوئی شیروانی، بستر آکو نام ہنڈھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، جن بھگت دوارا کرے پروانی، پر پُرکھ ایکا پھیرا پائیا۔ گرسکھ گرسکھ ملیا آکو بانی، مل ہانیاں اپنی کھیل کھلائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دتا آکو پد نربانی، نربان پد آکو اک رکھائیا۔

★ ۱۸ آسؤ ۲۰۱۹ پکرمی پال سنگھ دے گرہ للیاں کلاں ضلع جالندھر ★

سو پُرکھ نرنجن سچ سلطان، ہر ستگر سوہا پائیندا۔ ہر پُرکھ نرنجن کھیل مہان، الکھ آگوچر اگم اتھاہ آپ کرائیندا۔ ایکنکارا وڈ بلوان، بل اپنا آپ پرگٹائیندا۔ آد نرنجن ہو پردھان، سچ پردھانگی آپ کھائیندا۔ ابناسی کرتا کھیل مہان، ہر خالق آپ کرائیندا۔ سری بھگوان سچ نشان، ست پُرکھ نرنجن ہتھ رکھائیندا۔ پاربرہم پرہ وڈ مہربان، مہر نظر اک اٹھائیندا۔ سچکھنڈ دوار سچ مکان، سوہاؤنت آپ سہائیندا۔ مقارے حق نور مہان، نور نورانہ ڈگمگائیندا۔ پروردگار بے مقام، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ساچا کھیل آپ کرائیندا۔ ساچا کھیل پروردگار، بے عیب آپ کرائیا۔ وسنہارا دھام نیار، درگاہ ساچی آسن لائیا۔ سچکھنڈ دوار کھول کواڑ، گھر وسے ساچا ماہیا۔ تھر گھر جانے اپنی کار، کرنی کرتا آپ کھائیا۔ نرگن نرگن کر پساں، نرور ویکھے چائیں چائیا۔ مؤرت اکال ہو اجیار،

اجوئی ریت ڈگمگائیا۔ شاہو بھوپ بن سیکدار، شہنشاہ اپنا ناؤں رکھائیا۔ دھر فرمانا دیونہار، سچ سندیسہ اک الایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپار، سو پُرکھ نرنجن آپ کرائیندا۔ نرگن سرگن پاوے سار، سرگن نرگن ویس وٹائیندا۔ دو جہاناں کھول کواڑ، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں پردہ لابندا۔ شبد اگمی اک جیکار، جے جیکار آپ سُنائیندا۔ سْت دُلارا سیوادار، ساچی سیوا اک کھائیندا۔ وشن برہما شو کر پَسار، آپ اپنا بندھن پائیندا۔ نام ندھانا سِری بھگوانا شبد سْت دسنہار، سْت ستوادی کھیل کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ کرنی کرے ہر کرتارا، فُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں لوکاں نُور اُجیارا، چوڈاں طبقات گنڈا لاپیا۔ چوڈاں ودیا دے ہلارا، چوڈس نُور چند رُشناٹیا۔ ایکا چوکا کر پیارا، گھر ساچا میل ملاٹیا۔ چوٹھے گھر وسے آپ نرنکارا، ایک اونکار ایکا اپنا رنگ وٹائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اگم، الکھ اگوچر اتھاہ چلائیندا۔ سچکھنڈ نواسی آپے جانے اپنا کم، نہکرمی کرم کھائیندا۔ پروردگار بیڑا بٹھ، آد جُگاد جُگا جُگنتر اپنے کندھ اٹھائیندا۔ وسنہارا بن چھپری چھن، سچ دوارا اک سہائیندا۔ کرے پرکاس بن سورج چند، نرگن جوت ڈگمگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کرائیندا۔ اپنی کرنی آپے کر، ہر کرتا کھیل کرائیا۔ نرگن جوت آپے دھر، نُور نُورانہ ڈگمگائیا۔ سرگن رُپ اندر وڑ، سْت ستوادی ویس وٹائیا۔ لکھ چوڑاسی بھانڈے گھڑ، گھڑ گھڑ اپنی بنت بنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل اپارا، آد پُرکھ کرایا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اُجیارا، تھر گھر اپنا بنک سہایا۔ جننی جنے سْت دُلارا، پوٹ سپوٹا گود اٹھایا۔ ونج کرائے اک وپارا، درگاہ ساچی ہٹ چلایا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی دئے جنایا۔ ساچی کرنی ہر کرتار، آد آد جنائیا۔ سْت دُلارے کر پیار، ساچی سیوا اک سمجھائیا۔ وشن برہما شو دئے ادھار، آدرش اک وکھائیا۔ ترے گن مایا بھر بھنڈار، پنج تت ناتا جوڑ جڑائیا۔ لکھ چوڑاسی گھاڑن گھڑ بن ٹھٹھیار، رکت بوند میل ملاٹیا۔ تتوت کر پَسار، برہم مت اک جنائیا۔ من مت بڈھ کھیل اپار، ہر خالق خلق وکھائیا۔ نو دوارے کھول کواڑ، جگت ترسنا وچ سہائیا۔ لیکھا جان بہتر ناڑ، رتی رت رت مہکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، آد جُگاد جُگا جُگنتر سْت

دُلا رے ساچی سیو لگائیا۔ سَت دُلا رے سیوا گھال، ہر آگے سیس جھکائیندا۔ جُگ چوکرئی کھیل نرال، سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ آپ
 ہنڈھائیندا۔ نرگن سرگن کر پرتپال، بن پرتپالک ویکھ وکھائیندا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جُگت جگت جنائیندا۔ کر کھیل سیری
 بھگون، بھگون اپنا رنگ رنگائیندا۔ آتم پر مات دیوے دان، داتا دانی دیا کھائیندا۔ سچ وکھائے اک نشان، دھرم دوارے اک جھلائیندا۔
 پاربرہم برہم دیوے نام گیان، اکھڑ وکھڑ آپ پڑھائیندا۔ لیکھا جانے دو جہان، دوئے دوئے اپنا رنگ وٹائیندا۔ نر نریشا نوجوان، برہما وشن
 مہیشا آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی وڈ سنسارا، ہر سَتگر آپ
 کرائیا۔ آد جُگادی لے اوتارا، نرگن سرگن ویکھ وکھائیا۔ گر گر دیوے نام آدھارا، نام امولک جھولی پائیا۔ شبدی ناد دُھن جیکارا، اند
 راگ سُنائیا۔ امرت سروور ٹھنڈا ٹھارا، نچھر جھرنا دئے جھرائیا۔ دیا باقی کر اُجیارا، جوت نرنجن کر رُشنائیا۔ بند کواڑی کھولے تالا، اپنی
 ہتھیں کُنڈا لاپیا۔ سَت سرُپی بن دلالا، لوک مات ویکھ وکھائیا۔ لیکھا جان شاہ کنگالا، شہنشاہ اپنا حُکم جنائیا۔ گر اوتاراں دیوے نام
 سچا دھن مالا، سچ خزانہ اک لُٹائیا۔ آپے سُنے مُریداں حالا، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ جُگ چوکرئی چلے اولڑی چالا، وید کتیب بیو نہ رائیا۔
 لکھ چوراسی ویکھے پھل لگا ڈالا، اندج جیرج اُنہج سینج پھول پھولائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، آد پُرکھ ایکا ہر،
 ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی کرنی کرے بھگون، بھگون اپنی دیا کھائیندا۔ جُگ چوکرئی کھیل مہان، جُگ کرتا آپ کرائیندا۔ سرِشٹ
 سبائی دیوے دان، آتم پر مات جھولی پائیندا۔ لیکھا جان دو جہان، پُریاں لوآں برہمنڈاں کھنڈاں ناچ نچائیندا۔ رو سس کر بھان، نوری
 جوت جوت جگائیندا۔ سچ سندیسہ دُھر فرمان، بودھ آگادھ آپ پڑھائیندا۔ شاستر سمرت وید پُران انجیل قرآن، لکھ لکھ لیکھا آپ
 درڑائیندا۔ پرا پسنٹی مدھم بیکھری بول زبان، زیر زیر میل ملائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر لوک مات بنائے ودھان، ساچی سیکھیا اک
 سمجھائیندا۔ سَت ستوادے برہم برہمادی آد جُگادی دیوے اک گیان، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ نام سَت سیری بھگون، شبد شبدی سچ
 نشان، دو جہاناں آپ پھڑائیندا۔ کلجُگ سَتجُگ تریتا دواپر نرگن سرگن سرگن نرگن ویکھے آن، ویکھنہارا نظر کسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت
 سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی شہنشاہ اپنا روپ وٹائیندا۔ شہنشاہ ہر روپ نیارا، نرگن اپنا ویس وٹائیا۔

لکھ چؤراسی پار کنارہ، جُگ چوکرئی کھیل رچائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر ویکھیا وارو وارا، کلجُگ اتم پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے تیئی اوتارا،
 در دوارے لئے بہائیا۔ بہگت اٹھاراں دئے سہارا، بہگون ساچی بوجھ بُجھائیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد دئے ہلارا، ساچا حُجرہ دئے وکھائیا۔ نانک
 گوبند کر پیارا، سچکھنڈ میلا سہج سُبھائیا۔ شبد اگئی بول جیکارا، جے جیکار رہیا جنائیا۔ آد جُگادی اک اوتارا، گر گر رُوپ وٹائیا۔
 ناؤں دھرا نہکلنک نرائن نر اوتارا، نہ کوئی پتا نہ کوئی مائیا۔ پرگٹ ہویئے الکھ اگوچر اگم اپارا، اپنا پردہ دئے اُٹھائیا۔ حق حقیقت لاشریک
 بول جیکار، جے جیکار کرے خُدائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن اپنی کار کھائیا۔ نرگن کار
 کرے کرتار، قُدرت قادر ویکھ وکھائیا۔ سرب جیاں دا سانجھا یار، سو پُرکھ نرنجن پھیرا پائیا۔ ہر پُرکھ نرنجن ہو تیار، ترے گن اتینا ویس
 وٹائیا۔ ایکنکارا کھول کواڑ، دو جہاناں ویکھے تھائوں تھائیا۔ آد نرنجن کر اُجیار، نرگن جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ ابناسی کرتا وسنہارا
 ٹھانڈے دربار، در دوارا اک وڈیائیا۔ سِری بہگوان پاوے سار، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ پاربرہم پرہہ بن بن سیوادار، ساچی سیوا آپ
 کھائیا۔ برہم لیکھا جانے جُگ چار، جُگ چوکرئی ویکھ وکھائیا۔ آتم پرماتم دئے آدھار، پاربرہم پرہہ میلا سہج سُبھائیا۔ ایش جیو کرے
 شنکار، جگدیش اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر کلجُگ جُگ چوکرئی کئے ہار، تھیر کھئے رہن نہ پائیا۔ شاستر سمرت وید پُران
 انجیل قرآن کرن پُکار، اُچی کوک کوک سُنائیا۔ نظر نہ آئے پروردگار، پردہ سب تے رہیا پائیا۔ ایکا بھلیا ایکنکار، گھر گھر وجے نہ کھئے
 ودھائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، لیکھا اپنے ہتھ رکھائیا۔ اتم لیکھا اپنے ہتھ، سِری بہگوان آپ
 رکھائیندا۔ نرگن رُوپ ہو پرتکھ، دو جہاناں ویکھ وکھائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر سچکھنڈ دوارے آپے سد، سدا نام اک دوائیندا۔ ذات
 پات دین مذہب پار کینار حد، حدوڈ اربہ نہ کھئے ونڈائیندا۔ نرگن نرگن اُچائے ساچی جد، وشو اپنا حُکم ورتائیندا۔ کوڑ گُریارا وچ سنسار
 لوک مات اتم جانا چھڈ، سگلا سنگ نہ کھئے نہہائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار جو بیٹھے رہے اڈ اڈ، پھڑ باہوں میل ملائیندا۔ لہنا جنائے شبد
 اکتھ، سوہنگ ڈھولا آپے گائیندا۔ گڑھ ہنکاری بُرج جانا ڈھٹھ، پُرکھ ابناسی آپے ڈھائیندا۔ لیکھا جانے شودوالا مندر مسجد مٹھ،
 گردوار اپنا رنگ رنگائیندا۔ نظری آوے گھٹ گھٹ، گھٹ گھٹ اپنی جوت جگائیندا۔ دیونہارا برہم مت، من مت دُور کرائیندا۔ نام جپائے

اِکو سچ، سچ سمگری جھولی پائیندا۔ نانا توڑے کایا ماٹی جھوٹھے کچ، کنچن روپ آپ وکھائیندا۔ من منوآ نہ جائے نچ، نٹوآ سانگ نہ کھئے
 ورتائیندا۔ لہنا دینا چکائے ہتھو ہتھ، پُرکھ ابناسی دیا کھائیندا۔ کلجگ اتم ستھر گیا لتھ، صفا سب دی آپ اٹھائیندا۔ نام مدھانے دیوے
 متھ، لکھ چوراسی گیڑے وچ بھوائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار سادھ سنت سِری بھگونت اک دوارے کر اکتھ، ساچی سیکھیا اک
 سمجھائیندا۔ سچ سندیسہ نر نریشا اِکو دیوے برہم مت، تتوت آپ سمجھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، جگ لہنا
 آپ چکائیندا۔ جگ لہنا چکے مات، ہر ستگر آپ چکائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ جس دتی دات، سو ویکھ سچا ماہیا۔ جس
 بنائی ذات پات، سو اتم لیکھا دئے مکائیا۔ جس دی گر اوتار پیر پیغمبر گاؤندے گئے گاتھ، چرن کول دھیان لگائیا۔ جس نوں مندے گئے
 تریلوکی ناتھ، کوٹن کوٹ سیو لگائیا۔ جس دی سیوا رام بیٹا دسراتھ، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ جس دی چرن دھوڑی منگے آد، آد شکت
 صاحب سورا جھاکی رہیا وکھائیا۔ جس توں عیسیٰ موسیٰ منگدے رہے نجات، نیوں نیوں سجدہ سیس جھکائیا۔ جس نوں محمد کہے میری
 ذات، اذاتی روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جس دا سچ سندیسہ کلمہ الہی کائنات، نبی رسول کرن پڑھائیا۔ جس دا لکھ چوراسی باغیچہ باغات،
 سو باغبان پھیرا پائیا۔ جس دی انجیل قرآن شرع شریعت کرے ----- صفتی صفت نہ کھئے صلاحیا۔ جس دی آد جگاد گر
 اوتار پیر پیغمبر اک جماعت، اِکو الف رہیا پڑھائیا۔ یے یگتی رکھ اپنے ہاتھ، پردہ سکے نہ کھئے اٹھائیا۔ اتم بیٹھا اپنے گھاٹ، گھاٹے سب دے
 ویکھ وکھائیا۔ کرے کھیل پُرکھ سمراٹھ، سمرتھ اپنا پھیرا پائیا۔ جگ چوگری چلاونہارا راتھ، بن رتھوہی سیو کھائیا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، اپنی کرنی آپ کھائیا۔ اپنی کرنی کرے جگ، جگ جیون داتا کھیل کھلائییندا۔ پرگٹ ہو سورا سربگ، شہنشاہ
 اپنا ناؤں دھرائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت ہونے ہنس کگ، کاک ہنس نہ روپ وٹائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ رہی مچ، امرت
 میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ من واسنا سریشٹ سبائی رہی نچ، کلجگ ڈورو ڈنک وجائیندا۔ ہومیں ہنگتا مایا متا کولوں کوئی نہ سکیا بچ، شاہ
 شہنشاہ منہ دے بہار سٹائیندا۔ سادھ سنت بن ڈھائیوں گئے ڈھٹھ، اپنا بل نہ کھئے دھرائیندا۔ سب دا تٹا دھیرج جت، ست سنتوکھ نہ کھئے
 رکھائیندا۔ بہتر ناری ایلے رت، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار اگنی روپ وٹائیندا۔ کھئے نہ رکھ کیسے پت، گر اوتار پیر پیغمبر مکھ پردہ اپنا

پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ کلجگ اتم کھیل اولاً، سو پُرکھ زرنجن
آپ کرائیا۔ لیکھا جانے رانی اللہ، عالمین نور خُدائیا۔ بسمل روپ آپے ملا، مل مل خوشی منائیا۔ آپے ناؤں جنائے ال للا، اسم اعظم کر
پڑھائیا۔ آپے تیر چڑھا چلہ، سچ کمان ہتھ اٹھائیا۔ آپے بستر پہنے نیلا، نیلی دھار پار کرائیا۔ آپے ہوئے چھیل چھبلا، شاہ سوار وڈی
وڈیائیا۔ آپے ویکھے پیر پیغمبر اپنا آپ قبیلہ، کربلا اپنا پھیرا پائیا۔ آپے دیونہارا سچ دلایا، دلیل اکو اک رکھائیا۔ آپے بنے پیر پیغمبر سچ
وسیلہ، وصل اپنا دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن اپنا روپ وٹائیا۔ زرگن روپ اپار
الکھ، زرنکار کھیل کھلائیندا۔ سچ سرُپی ہو پرتکھ، گر اوتار بھیو چکائیندا۔ پیر پیغمبر مارگ دس، رہبر اپنا ناؤں سمجھائیندا۔ نو کھنڈ
پرتھی ست دیپ دو جہان ویکھے تھ تھ، چوڈاں طبق چرناں ہیٹھ دبائیندا۔ ڈرمت میل جگت اندھیر رہیا کٹ، بھگت بھگونت آپ
اٹھائیندا۔ ساچے سنتاں دیوے اکو مت، برہم ودیا آپ پڑھائیندا۔ گرمکھاں جانے مت گت، گت مت اپنے ہتھ رکھائیندا۔ گرسکھاں چرن
کول بندھائے نت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ اک سُنائے پوجا پائھ، آنتر منتر آپے گائیندا۔ سگل وسورے جائن لاتھ، جس جن اپنی بوجھ
بُجھائیندا۔ کوٹن کوٹ اچے تے مندر ڈونگی گندر لبھدے گھاٹ، اٹھسٹھ نظر کتے نہ آئیندا۔ بن بن پاندھی کٹدے واٹ، بن کھنڈ پھیرا جگت
وکھائیندا۔ کیسے نہ ملے پُرکھ سمراتھ، خالی ہتھ سرب کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کلجگ تیری اتم ور،
نہکنک نرائن نر، اپنا نور آپ دھرائیندا۔ اپنا نور کر اجیارا، نورو نور نور رُشنائیا۔ نو نو چار پار کنارہ، نیا کلجگ رہیا ڈبائیا۔ لکھ
چوڑاسی ویکھے ویکھنہارا، بن نیتر بن نظر اٹھائیا۔ وشن برہما شو رووے زارو زارا، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ چاروں گنٹ دھواں دھارا،
ساچا چند نہ کھئے چمکائیا۔ گر اوتار کرے پُکارا، پنے پنے سپس جھکائیا۔ پیر پیغمبر در درویش بنے بھکھارا، گل الفی نظر کھئے نہ آئیا۔ جوتی
جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، اپنی بنت آپ بنائیا۔ بنت بنائی کلجگ مات، سو پُرکھ زرنجن کھیل کھلائیندا۔
میٹنہار اندھیری رات، ست ستوادی ساچا چند چڑھائیندا۔ بھگت بھگونت سُنائے ساچی گاتھ، سوہنگ اکھر آپ پڑھائیندا۔ لہنا دینا
چُکائے مستک ماتھ، پورب لیکھا ویکھ وکھائیندا۔ اندر باہر گپت ظاہر زرگن سرگن چلے ساتھ ساتھ، سگلا سنگ آپ نبھائیندا۔ جوتی

جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ اک جنائیندا۔ ساچا مارگ سِری بھگونت، کلجگ ایکا ایک جنائیا۔ دو جہاناں منیا
 منت، منتر اپنا نام درڑائیا۔ گیان بودھ پرما تم پنڈت، ساچی پئی دئے سمجھائیا۔ جس دا کوئی نہ دسے انک، انکڑا رُپ نہ کھئے وٹائیا۔ آتم
 پرما تم میل ملائے نار کنت، سیج سہنجی اک سہائیا۔ بھگت بھگوان بنائے بنت، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، لکھ
 چوراسی مان گوائیا۔ گڑھ توڑ ہوئے ہنگت، ہنگ برہم دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ساچا مارگ اکو
 لائیا۔ ساچا مارگ سچ دوار، سو پُرکھ نرنجن آپ لگائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کرن جے جیکار، لوک پرلوک نعرہ اکو لائیندا۔ وشن برہما
 شو کرن نمسکار، کروڑ تینتیس سیس جھکائیندا۔ برہمنڈ کھنڈ جیرج انڈ اُتہج سینج گیت گویند گائے اپنی وار، وارتا اپنی آپ جنائیندا۔
 بھگت بھگونت دئے آدھار، سر اپنا ہتھ ٹکائیندا۔ ساچے سنتاں کھول کواڑ، بند تاکی گنڈا لائیندا۔ گرُمکھ گر گر کر پیار، کایا گھور اندھیرا
 آپ مٹائیندا۔ گرِسکھ ساچے لئے اُٹھال، باہوں پھڑ گلے لگائیندا۔ نانا توڑ شاہ کنگال، شہنشاہ ایکا گھر وکھائیندا۔ ستگر شبد بن دلال،
 ایکنکارا راہ چلائییندا۔ جلوہ نور نور جلال، جمال اپنا آپ وکھائیندا۔ ست ستوادی سچ وکھائے سچی دھرمسال، دھرم دوار اک کھلائییندا۔
 نیڑ نہ آئے کال مہاکال، رائے دھرم مُکھ بھوائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستگر ساچا راہ سمجھائیندا۔ ستجگ ساچا راہ
 ایکنکار، ایکا ایک جنائیا۔ جس گھر وسن گر اوتار، سو مندر دئے وکھائیا۔ جتھے آد جگاد ایکا ناد وجے دھنکار، تال تلواڑا نہ کھئے وجائیا۔
 چھٹی راگاں وسے باہر، وید کتیب مہا کتھن نہ پائیا۔ جگا جگنتر کرے کرائے سچ وبار، بوہاری اپنی کار کھائیا۔ بھگت بھگونت لئے اُٹھال،
 پھڑ باہوں گلے لگائیا۔ ساچا مندر دئے وکھال، جس گھر وسے سچا ماہیا۔ آپے سُنے مُریداں حال، بے پرواہ بے پرواہیا۔ جس گھر کبیر،
 جولہا وجائے تال، نانک نانک رہیا دھیائیا۔ نانک میلا ملے آن، نرگن نانک نظر کھئے نہ پائیا۔ گویند میلا پُرکھ اکال، اکال پُرکھ وچ سمائیا۔
 تِس دوارے گرُمکھ سجن لئے بہال، جگت نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔ لکھ چوراسی وچوں کر کر بہال، غریب نائیاں میل ملائیا۔ کلجگ چلی
 اولڑی چال، وید کتیب شاستر سمتر پُراں بھيو کھئے نہ پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، ستجگ ساچا راہ وکھائیا۔
 ستجگ سچا ایکا ایک، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ پُرکھ اکال ساچی ٹیک، دوجا اشٹ نہ کھئے منائیندا۔ گر گویند سورا میٹے لیکھ، بھگت

بھگوان خوشی منائیندا۔ نانک لیکھا جانے لیکھ، لیکھا لیکھ نہ کھئے مٹائیندا۔ ہر کا روپ مجھ داہڑی نہ کھئے کیس، مؤنڈ منڈایا نظر کھئے نہ
 آئیندا۔ در بیٹھے آن برہما وشن مہیش گنیش، بن درویش سیس جھکائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر کیسے نہ چلے کوئی پیش، حُکے اندر سرب
 پھرائیندا۔ سدا سدا سد کرن اک آدیس، آدیس اکو گھر وکھائیندا۔ وشنوں کرے دھیان اُتے سوتا باسک سیج، سانگو پانگ روپ وٹائیندا۔
 سچ سندیسہ نر نریشا نرگن نراکار رہیا بھیج، سوہنگ ڈھولا ایکا گائیندا۔ پاربرہم برہم کھولے اپنا بھیو، دوئی پردہ نہ کھئے رکھائیندا۔
 شنکر کرنا ساچا ہیت، ہت اپنا روپ وکھائیندا۔ جن بھگتاں وسے نیتن نیت، نج گھر اپنا ڈیرہ لائیندا۔ کلجگ اتم کھیڈن آیا کھیڈ،
 کھیڈنہارا ویس وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہکلنک نرائن نر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ ساچی کرنی کرنے
 یوگ، سو پُرکھ نرنجن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ آد جگادی جگ چوکرئی کر سنجوگ، اپنا وچھوڑا دئے مٹائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آتم سیجا
 بھوگے بھوگ، بھسمڑ اپنا روپ دھرائیا۔ لیکھا جانے چوڈاں لوک، پرلوک اپنا حُکم جنائیا۔ برہمنڈاں کھنڈاں سُنائے سچ سلوک، ناؤں
 نرنکارا آپ پرگٹائیا۔ پت پریشور نہ کوئی ورن نہ کوئی گوت، ذات پات نہ کھئے رکھائیا۔ آد پُرکھ آد جگادی نرمل جوت، جوتی جاتا
 ڈگمگائیا۔ سچکھنڈ وسے ساچے کوٹ، چہر چہن نہ کھئے چھپائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر،
 نرگن اپنا پھیرا پائیا۔ نرگن اپنا پھیرا پا، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔ جن بھگتاں بنے آپ ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ ساچی سیکھیا دئے
 سمجھا، سوہنگ ڈھولا اک سُنائیندا۔ آتم پرما تم میلا دئے ملا، گر چیل رنگ رنگائیندا۔ سجن سہیلا ساچے مندر دئے بہا، کایا اندر گنڈا
 لائیندا۔ وقت ویلا اکو دئے جنا، وار تھت وند نہ کھئے وندائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ اتم ویکھ وکھائیندا۔
 کلجگ ویکھے ساچے سنت، ستگر اپنا پھیرا پائیا۔ شبد جنائے مہا اگنت، ہر منتر نام درڑائیا۔ پار کینار لکھ چوراسی جیو جنت،
 سرنگت دئے سمجھائیا۔ میل ملائے آد آنت، جگ جگ اپنا بندھن پائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کلجگ لیکھا لیکھے
 لائیا۔ کلجگ لیکھا اتم لاؤنا، باقی کھئے رہن نہ پائیا۔ سچ دوار اک سہاؤنا، دھر دربار وجے ودھائیا۔ لوک مات بھیو کھلاؤنا، پردہ اپنا دئے
 اٹھائیا۔ جوتی نورا اک جگاؤنا، نورو نور کرے رُشنائیا۔ ساچا کھیڑا اک وساؤنا، سمبل اپنا ڈیرہ لائیا۔ گوہند پوت سپوتا آپ اٹھاؤنا، گھر

ساچے وجے ودھائیا۔ سچکھنڈ دوار آپ سہاؤنا، سوہاؤنت آسن لائیا۔ مہا اگنت ساچا ڈھولا آپے گاؤنا، گا گا خوشی دکھائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچی کرنی آپ کھائیا۔ ساچی کرنی کرے کل، ہر اپنی دیا کھائیندا۔ نو سو چورانوے چوکڑی جگ کدا رہیا ول چھل، اچھل اچھل بیہو کھئے نہ آئیندا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹل، اتم لوک مات پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت دیپک گیا بل، اگیان اندھیر نہ کھئے رکھائیندا۔ سچ سنگھاسن بیٹھا مل، سوہاؤنت آپ سہائیندا۔ جوتی شبدی آپے رل، رل مل اپنا رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنی کرنی آپ کھائیندا۔ اپنی کرنی کلجگ کار، ہر کرتا آپ کرائیا۔ نرگن نرگن لے اوتار، اوتاری ویس وٹائیا۔ لہنا دینا مکائے سرب سنسار، لکھ چوراسی جیو جنت اپنی جھولی پائیا۔ بھگت بھگونت لے اٹھال، ساچا مارگ دے سکھال، سکھ آتم دے سمجھائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دے نہ کھئے کنگال، جگت کنگالی دے گوائیا۔ شاہ سلطان کرے بے حال، بہل ہو ہو دین دہائیا۔ سب دے سر تے کوکے کال، ڈورو ڈنک رہیا وجائیا۔ نو کھنڈ پرتھی وجے تال، تلواڑا ہتھ کیسے نہ آئیا۔ مٹا شیخ مسائق دستگیر پروردگار نور الابی رہے بہال، بہالیاں ہتھ کیسے نہ آئیا۔ پنڈت پاندھ پتری گھر گھر رہے وکھال، باران راسی کھنڈلی کھنڈل وچ نہ کھئے رکھائیا۔ بیہو ابھیدا اچھل اچھیدا پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی پاونہارا سرب جنجال، نہ سکے کھئے تڑائیا۔ پرگٹ ہویا دین دیال، ست دوارے وے سچی دھرمسال، در دروازہ اک رکھائیا۔ بھگت بھگونت گرمکھ گرسکھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم ہر زینکارا، اپنی کھیل کرائیندا۔ نہکلنک لے اوتارا، سچ دوارا اک جنائیندا۔ کورڑی کیرپا کرے پار کنارہ، جوٹھا جھوٹھا موہ تڑائیندا۔ سچ سچ جنائے جگت ونجارا، چوڈان لوکان ہٹ کھلائییندا۔ نام اگنی کھول بھنڈارا، پُرکھ ابناسی آپ ورتائیندا۔ گرمکھ ویرا بنے ونجارا، جس اپنی بوجھ بھجھائیندا۔ لکھ چوراسی ستی پیر پسارا، نیتر نین نہ کھئے کھلائییندا۔ مورکھ موڑھ ہویا گوارا، گیان دھیان نہ کھئے لگائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اپنا کھیل آپ کرائیندا۔ اپنا کھیل کرے سمرتھ، سمرتھ اپنی دھار چلائییا۔ جن بھگتاں دیوے نام وتھ، وست امولک جھولی پائیا۔ ساچا مارگ دیوے ہس ہس، سوہنگ ہنسا جاپ جپائیا۔ جنم جنم دی پوری کرے آس، ترسنا دیوے جگت مٹائیا۔ لہنا دینا مکے پرتھی آکاش،

گگن گگناں اُپر دئے سُہائیا۔ گوپی کاہن مل مل پائے راس، منڈل راس اک نچائیا۔ جن بھگتاں وسے سدا پاس، ہر جو وچھڑ کدے نہ جائیا۔ کلجگ اتم لیکھے لائے سواس سواس، پون پوناں وچ سہائیا۔ کٹنہارا جم کا پھاس، لکھ چوراسی پھند کٹائیا۔ سیوا کرے بن بن داسی داس، سیوک اپنا ناؤں دھرائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ نو سو چورانوے چوکری جگ بھگت بھگونت پرگٹاؤندا رہیا اپنی شاخ، شناخت اپنے ہتھ رکھائیا۔ لکھ چوراسی اتم دسے راکھ، خاکی خاک خاک سہائیا۔ کوئی نظر نہ آئے پاکی پاک، پوت روپ نہ کھئے وٹائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرمکھ سجن لے جگائیا۔ گرمکھ سجن اتم جاگ، ہر ساچا آپ جگائیندا۔ لوک مات نرگن سرگن لگا بھاگ، ہر بھاگی آپ وکھائیندا۔ گر اوتاراں پیر پیغمبراں جو لڈائے لاد، سر اپنا ہتھ رکھائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر دیونہارا بودھ آگادھ، منتر نمو نمو پڑھائیندا۔ لیکھا جانے سنت سادھ، بھگت بھگونت کھوج کھوجائیندا۔ گرمکھ گر گر آپے لادھ، آپ اپنے رنگ رنگائیندا۔ گرسکھاں دیوے ساچی داد، سوہنگ جھولی آپ بھرائیندا۔ میٹنہارا واد وواد، وکھ امرت روپ وٹائیندا۔ گرہ مندر اندر ڈھن انادی شبد اگتی وجے ناد، انحد ایکا راگ الائیندا۔ آتم پرما تم نج دیوے سچ سواد، امیوں رس اپنا نیر وٹائیندا۔ آتم پرما تم بنے مائی باپ، پتا پوت گود سُہائیندا۔ ہنگ برہم سوہنگ ساچا جاپ، جیون جگت جگت جنائیندا۔ کوٹ جنم دے اُتارے پاپ، پاپی پتت پتت آپ کرائیندا۔ بھگت بھگوان بنائے سجن ساک، سگلا بندھن آپ رکھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنی کار کھائیندا۔ نر ہر نرائن نرنکار، نرگن اپنے ہتھ رکھے وڈیائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر پورب قرضہ دئے اُتار، لہنا کھئے نظر نہ آئیا۔ اپنا فرض جانے وچ سنسار، وڈ سنساری پھیرا پائیا۔ ساچی غرض بھگتاں کراں دیدار، گرمکھ گر گر لے جگائیا۔ ساچی طرز بول جیکار، اکو نعرہ رہیا سنائیا۔ گرسکھ تیرا حرج ہووے نہ اتم وار، لکھ چوراسی دئے ودھائیا۔ تیری وچھوڑے والی مرض دئے نوار، آپ اپنا میل ملائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہرجن لیکھا دئے چکائیا۔ ہرجن لیکھا نر نرنکارا، نرگن نرگن آپ چکائیندا۔ ویکھنہارا ساڈھے تن ہتھ منارا، رواداس چہارا نال رلائیندا۔ پاوے سار ڈونگھی غارا، ڈونگھی بھوری کھوج کھوجائیندا۔ لیکھا جانے ہڈ ماس ناڑی ناڑا، انہو اپنی کھیل جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ

اپنی کِرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجُگ ساچی ونڈ ونڈائیندا۔ سَتجُگ ونڈے ساچی ونڈ، سو پُرکھ زرنجن دیا کھائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن لیکھا جانے کوٹ برہمنڈ، برہمانڈ اپنا پھیرا پائیا۔ ایکنکارا داتا دانی سورا سرینگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ آد زرنجن نور نوراہ ست ستواد دو جہاناں اکو چند، چند چاندنا اک چمکائیا۔ ابناسی کرتا آد جگاد جگا جگنتر ست سروپی پاونہارا ٹھنڈ، امرت میگھ اک برسائیا۔ سری بھگون دھر فرمان سچ سندیسہ گائے چھند، سوہلا ڈھولا آپ جنائیا۔ پاربرہم پت پریشور زرنجن زرنجن جانے اک اند، اند اند وچ رکھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سچ محلے چڑھ چڑھ ونڈنہارا ونڈ، تھر گھر اپنی گھاڑت لے گھڑائیا۔ پوت سپوتا ایکا مان رکھایا، سرت شبد ہلارا دے لگایا، گھر ساچے آپ بہائیا۔ زرنجن زرنجن کر پسارا، وشن برہما شو کرے اُجیارا، ترے گن میلا میل ملائیا۔ پنج تت لگائے اکھاڑا، لکھ چوراسی بھر بھنڈارا، لیکھا جان گر اوتارا، پیر پیغمبر مان رکھائیا۔ نش اکھر وکھر کر تیارا، دیوے وچ سنساری سنسارا، برہما ویتا بن لکھارا، چارے ویداں دے سہارا، چارے کھانی کر تیارا، چارے بانی بول جیکارا، پرا پستی مدھم بیکھری ناد سنائیا۔ سَتجُگ تریتا دواپر کلجگ جگ چوگری ہو اُجیارا، زرنجن سرگن لے اوتارا، بھگون بھگتن میل ملائے اگم اپارا، سنت دوار الکھ جیکارا، گرمکھاں بخشے چرن پیارا، گرسکھاں دیوے دھوڑی چھارا، مستک اکو ٹکا لائیا۔ جگ چوگری پار کنارہ، زرنجن سرگن ویکھے وارو وارا، گر اوتار پیر پیغمبر کرن پکارا، اُچی کوک کوک سنائیا۔ راگی نادی وسے باہرا، روپ رنگ ریکھ نہ کھئے ظاہرا، ظہور نور اک رُشنائیا۔ آد جگادی پروردگارا، وسنہارا دھام نیارا، سرب جیاں دا سانجھا یارا، مقامے حق ڈیرہ لائیا۔ سچکھنڈ سوہے سچ منارا، تھر گھر کھولے آپ کواڑا، وچ بہائے ست دلارا، شبدی شبد ناؤں پرکھائیا۔ کلجگ آنت کر پیارا، لوک مات کرے کھیل نیارا، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، سچی کرنی آپ کھائیا۔ شبد گر وڈ بلکاری، بل دھاری آپ اُٹھائیندا۔ میل ملاوا جوت زرنکاری، زرنجن اپنے رنگ رنگائیندا۔ بن وچولا وڈ سنساری، لوک مات پھیرا پائیندا۔ نام کھنڈا تیز کٹاری، چند پرچنڈ ہتھ پھڑائیندا۔ تکھی رکھے دوویں دھاری، دھار دھار نال ملائیندا۔ دو جہاناں پھیرے وارو واری، بن باڈھی پھیرا پائیندا۔ کرے کھیل اگم اپاری، الکھ اگوچر بھیو کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کِرپا کر، کلجگ تیری اتم ور، نہکلنک نرائن نر، نر ہر اپنا ویس وٹائیندا۔ نر ہر نرائن ویس وٹایا، روپ رنگ

ریکھ نظر کھئے نہ آئیا۔ سمبل نگر ڈیرہ لایا، گر گر میلا سہج سُبھائیا۔ گر چیلایا ایک گھر وسایا، گھر میلا سہج سُبھائیا۔ اپنا ویلا نہ کسے
 جنایا، کوئن کوٹ بیٹھے دھیان لگائیا۔ دھام نویلا اک وڈیایا، جس دیوے آپ وڈیائیا۔ اک آکیلا پھیرا پایا، پھر پھر اپنی خوشی منائیا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نرگن داتا پُرکھ بدھاتا، سَتجگ اپنا راہ چلائییا۔ سَتجگ چلے راہ مات،
 ہر سَتگر آپ چلائییدا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش دیوے دات، نام اکو ہٹ کھلائییدا۔ نانا توڑے ذات پات، دین مذہب ونڈ نہ کھئے
 ونڈائییدا۔ میل ملائے کھلاپات، کول نین نظری آئییدا۔ بند کیوڑی کھول تاک، دئی دویتی پردہ لاپندا۔ سوہنگ ڈھولا سُنائے ساچی گاتھ،
 آتم پر ماتم میل ملائییدا۔ لہنا دینا چکے مستک ماتھ، دھوڑی ٹکا اک وکھائییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک
 نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو بھگوان، آد جگادی ساچا کھن، کرے کھیل دو جہان، نرگن روپ نوجوان، جنم مرن جنم وچ
 کدے نہ آئییدا۔ نہ جنم نہ کدے مریا، اجوئی جوئن نہ کھئے بھوئییا۔ نرہو ہو کدے نہ ڈریا، بھے سب نون رسیا وکھائییا۔ اگنی ہون کدے نہ
 سڑیا، مڑھی گور نہ کھئے دبائییا۔ سچکھنڈ دوارے سچ سنگھاسن آپے چڑھیا، سچکھنڈ نواسی سوہیا پائییا۔ سیس جگدیش تاج دھریا، دو
 جہاناں ویکھے سچی شاہیا۔ ست سرُپی شاہو بھوپی بن رنگ روپی اپنا پلو آپے پھڑیا، نہ سکے کوئی چھڈائییا۔ آد انت جگا جگنت گر
 اوتار پیر پیغمبر اکھر اکو پڑھیا، سوہنگ ڈھولا سب گائییا۔ نانک نرگن بھانا جریا، سرن سرنائی ساچی پڑیا، پُرکھ اکال اک منائییا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، کلجگ اتم ویکھ وکھائییا۔ کلجگ ویکھن آیا جگ، جاگرت اپنی جوت
 جگائییدا۔ برہمنڈ کھنڈ پُریا لوآں آیا لنگھ، آوندا جاندا نظر کسے نہ آئییدا۔ شبداگم وجائے مردنگ، مرد مردانہ ناد سُنائییدا۔ نام ندھان
 سری بھگوان جن بھگتاں اتم دیوے ونڈ، لکھ چوڑاسی کولوں مکھ بھوئییدا۔ میٹ میٹ بھیکھ پکھنڈ، کوئی نہ دسے نار دُباگن رنڈ، جگت
 رنڈیا آپ کٹائییدا۔ دئی دویتی ڈھاہ کندھ، گیت گوبند سُنائے چھنڈ، آتم پر ماتم جوڑ جڑائییدا۔ نج گھر نج گھر واسی دیوے اک اند، اند
 اند وچ پرگٹائییدا۔ جگ جنم دی ٹئی گنڈھ، جن بھگتاں ہوئے آپ بخشنند، بخشش اپنی آپ وکھائییدا۔ لیکھا جانے جیو پنڈ پھول پھولائے
 انڈ برہمنڈ، نو دس اپنا رنگ رنگائییدا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی جوت دھر، نہککنک نرائن نر، مہاراج شیر سنگھ وشنو

بھگوان، سرب جیواں دیوے اک گیان، دیو آتم میل پر ماتم پر پُرکھ پت پر میثور بھیو ابھید آپ کھلائیندا۔ بھیو ابھیو جائے کھل، خالق خلق
 دئے سمجھائیا۔ دیوے وسّت نام اٹل، کرتا قیمت کھئے نہ لائیا۔ چرن پریتی جو جن جائے کھل، گھول گھائی لالن اپنے رنگ رنگائیا۔ گرمکھ
 گرمکھ بوٹا کدے نہ جائے ہل، سنمل روپ نہ کھئے وٹائیا۔ کرتا قیمت پائے مل، لہنا دینا دئے چکائیا۔ بھاگ لگے ساچی کل، جس کل گرمکھ
 پھیرا پائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، پت ٹاہنی ویکھ وکھائیا۔ پت ڈاہنی ویکھ تے ڈاہن، ہر جو اپنا کھیل کرائیندا۔
 جے دیو ویکھ مار دھیان، جے جیکار اک سمجھائیندا۔ اکو بوٹا پھل مہان، امرت رس وچ بھرائیندا۔ کوئی نہ جانے جیو انجان، یگتی جگت
 نہ کھئے سمجھائیندا۔ آد پُرکھ ہو پردھان، پر پُرکھ ویکھ وکھائیندا۔ گرمکھ گر گر چتر سجان، سو جھی اپنی آپے پائیندا۔ منمکھ بھلے جیو
 انجان، ہر کا بھیو کیسے نہ آئیندا۔ کھانی بانی کاغذ قلم شاہی لکھ لکھ دے دے گئے بیان، بے آنت بے آنت کہہ کہہ پلو سرب چھڈائیندا۔ جوتی
 جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گرمکھ میلے اپنے در، جگ جنم دے وچھڑے بھڑ بھڑ، اپنا بندھن پائیندا۔
 اپنا بندھن پائے دیال، دین اپنی دیا کھائیا۔ لیکھا جانے سنگھ پال، نام پالکی لے بہائیا۔ نیڑ نہ آئے کال مہاکال، مہاکال خوشی منائیا۔ پُرکھ
 ابناسی گھٹ گھٹ واسی اندر باہر گپت ظاہر ایتھے اوتھے چلے نال نال، سکلا سنگ سنگ رکھائیا۔ ترے گن اتینا ٹھانڈا سینتا کوڑی کرپا توڑ
 جنجال، جیون یگتی دئے سمجھائیا۔ سچکھنڈ نواسی ساچی دھرمسال دئے بٹھال، تتی وا نہ لاگے رائیا۔ بھگت بھگونت ساچا مندر دئے وکھال،
 پن نیتر نین کھلائیا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، دیونہارا ساچا ور، ہرجن ساچے پار کرائیا۔ ہرجن اترے اپنے گھاٹ،
 ستگر پورا پار کرائیندا۔ کلجگ اتم مکے واٹ، ادھ وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ جس جن سوہنگ گائی گاتھ، تس جم نیڑ کھئے نہ آئیندا۔
 مہاراج شیر سنگھ وسے ساتھ، وشنوں بہ بہ سیو کھائیندا۔ بھگون ایتھے اوتھے دیوے ساتھ، سکلا سنگ آپ نہہائیندا۔ جے جے جیکار
 کرن تریلوکی ناتھ، جس دوارے گرمکھ جائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار سارے رل مل سوہنگ ڈھولا گاؤن گاتھ، نانک سرگن زرگن نانک
 آپ پڑھائیندا۔ میل ملاوا پُرکھ سمراتھ، سمرن ہور نہ کھئے جنائیندا۔ اک دو جے دا گائن جس، بھگت بھگونت بھگوان آپ صلاحیندا۔ میل
 ملاوا ہس ہس، گھر ساچے خوشی منائیندا۔ سری بھگوان کر دھیان جن بھگتاں گلوکڑی پائے نس نس، دُور دُراڈا پندھ مکھائیندا۔ کرپا

نده ٹھاڪر سوامى نرگن داتا پُرڪھ بدھاتا ٻهڻو نانا چرني جائے ڏهڻھ، بهگت دوار اڪ سھائيندا۔ اپني ڏوري رکھ بهگتاں ٻهڻھ، اپنا مان نہ ڪھڻے جنائيندا۔ جُگ چوڪڙي ٻويا رٻيا وس، ٻے بس ٻو ٻهيرا پائيندا۔ ستجُگ تريتا دواپر کلجُگ بهگت تار ڪڍے ڪرے نہ بس، جُگ جُگ آڪے اپنا راه چلائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے ڪھيل پُرڪھ سمرته، سمرته اپني دھار بندھائيندا۔ سمرته پُرڪھ ڪھيل نيالا، نرگن نرگن آپ ڪرائيا۔ بهگتاں ڪرے سچ پيارا، پريم پريتِي اڪ سڪھائيا۔ بن وچولا سرجنھارا، سر سر ٻهڻھ ٽڪائيا۔ ناؤں رکھ ٺھڪنڪ نرائن نر اوتارا، سرگن ويڪھ چائين چائيا۔ جو جن چرن ڪول ڪرے نمسڪارا، تس اپني گود ٻھائيا۔ لڪھ چوراسي پار ڪناره، رانے دھرم نہ ڏئے سزائيا۔ چتر گپت نہ ڪھڻے لڪھارا، لاڙي مؤت نہ لئے پرنائيا۔ جو جن سوھنگ مھراج شير سنگھ وشنوں ٻھگوان لڪائے نعره، مات گرھ نہ ٻهيرا پائيا۔ سچڪھنڏ نواسي پُرڪھ ابناسي چرن ڪول ديوے اڪ سھارا، درگاه ساچي آپ سھائيا۔ آون جاون ٻهڻو پار ڪناره، درگاه ساچي ملے وڏيائيا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ديونھارا ساچا ور، کلجُگ اتم بهگت ٻھگونت ساچے سنت نار ڪنت رُپ سائيا۔ نار ڪنت گوسائين ٺھاڪر، گھر گمبھير ڪھيل ڪرائيندا۔ گھر آياں در ديوے آدر، آدرش اپنا اڪ وڪھائيندا۔ سيوڪ سيوا ڪرے نام دوشالہ ديوے چڻي چادر، پرده اڪو اڪ پائيندا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ٺھڪنڪ نرائن نر، مھراج شير سنگھ وشنوں ٻھگوان، کلجُگ اتم بنيا آپ سوڏاگر، لڪھ چوراسي ٻهڻ ويڪھ وڪھائيندا۔

۱۱۸۸

۱۱۸۸

لڪھ چوراسي ويڪھ ٻهڻ، گھر گھر ٻهيرا پائيا۔ نرگن رُپ رٻيا ٺھ، رُپ رنگ ريڪھ نظر ڪھڻے نہ آيا۔ وسنھارا گھٽ گھٽ، گرھ گرھ ٻهيرا پائيا۔ گرمڪھ ورلے جو ٻر ٻر ناؤں رھے رٺ، اتم آتر دھيان لگائيا۔ مُلا شيخ مسائق پير پنڌت پاندھ ڪرنتھي لگا ڏئي دوتِي ٻهڻ، پڻي نام نہ ڪھڻے بندھائيا۔ منڪا منڪا مالا اٺوتري رھے رٺ، من ڪا منڪا نہ ڪھڻے ٻھوئيا۔ جيوان جنتاں رسنا چھوا دين مت، برہم مت ٻهڻھ ڪيسے نہ آيا۔ جوتي جوت سرُپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، کلجُگ تيري اتم ور، ٺھڪنڪ نرائن نر، ساچا مارگ اڪو دس، جن بهگتاں ٻرڊے ٻر جو وس، ٻر ڪے پوڙے ڏئے چڙھائيا۔

☆ ۱۹ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی گرچن سنگھ دے گرہ احمد پُر ضلع جالندھر ☆

بے اتفاق سبائی جگ، جیون جگت نہ کھئے جنائیندا۔ نو کھنڈ پرتھی ست دیپ لگی آگ، امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ ہنس رُوپ
 ہوئے کگ، کاگ وانگ سرب کُرائیندا۔ سچ دوارے کھئے نہ بھے سج، ستگر نظر کیسے نہ آئیندا۔ کوڑی کیریا ہومیں ہنگتا مایا ممتا پیتی مد،
 ساچا رس نہ کھئے چکھائیندا۔ نو دوارے پار نہ ہوئے حد، آدھ وچکار سرب کُرائیندا۔ کام کرودھ لوبھ موہ ہنکار خالی کرے کھئے نہ ہڈ، آسا
 ترسنا پلو نہ کھئے چھڈائیندا۔ ہوئے ہنگتا دئی دویتی کوئی نہ سکے وڈھ، نام کھنڈا نہ کھئے چمکائیندا۔ نانک گوبند بنے نہ کھئے ساچی جد، وشو
 رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ کایا مندر اندر ڈکے اندھیری کھڈ، دیپک جوت نہ کھئے جگائیندا۔ نام ندھان نہ سنے انحد، نادى ناد نہ کھئے جنائیندا۔
 ہوئے ہنگتا گرھ کیسے نہ جائے بھج، بھانڈا بھرم نہ کھئے بھٹائیندا۔ گرہ گرہ وڑی من مت، من کا منکا نہ کھئے بھوائیندا۔ کیسے نہ دے دھیرج
 جت، ست سنتوکھ نہ کھئے رکھائیندا۔ کلجگ گھر گھر گرہ اندر مندر بیٹھاگھٹ، اپنا ڈورُو ڈنک وجائیندا۔ گرمکھ ورا آتم آتر ہر کا
 ناؤں رہیا رٹ، پن رسنا جہوا گائیندا۔ دوئے جوڑ کر اسپس چرنی رہیا ڈھٹھ، مان موہ نہ کھئے رکھائیندا۔ کیریا ندھ ٹھاکر سوامی جس دیوے
 اپنی نام وتھ، تس ست سندیس درڑائیندا۔ گرمکھ گر گر گھر ساچے ہوئے اکٹھ، دو جا گھر نہ کھئے وسائیندا۔ کلجگ کھیڑا ہون والا بھٹھ،
 بھٹھی آکو آپ تپائیندا۔ آلی گیزنہارا لٹھ، جگ جگ گیزا آپ دوائیندا۔ بھگت بھگوان مارگ دس، نش اکھر آپ پڑھائیندا۔ سنتاں اندر
 ستگر وس، ساچے مارگ آپے لائیندا۔ گرمکھاں دیوے امرت رس، نجھر جھرنا آپ جھرائیندا۔ گرسکھاں میل ملائے ہس ہس، دئی
 دویتی نہ کھئے رکھائیندا۔ گرسکھ اپنے کایا کھیڑے اندر ویکھے نٹھ نٹھ، چور یار نظر کھئے نہ آئیندا۔ پنچ وکارا جائے ڈھٹھ، آگے سر نہ کھئے
 اٹھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، جگ کھیڑا ویکھ وکھائیندا۔ جگ کھیڑا ویکھے ہر کرتار، کرنی
 اپنی آپ کھائیا۔ دو جہاناں دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیا۔ وشن برہما شو روون زارو زار، کوک کوک رہے سنائیا۔ چوڈاں طبق
 کرن پکار، نیتر نین نین اٹھائیا۔ چوڈاں لوک روون زارو زار، دھیرج دھیر نہ کھئے دھرائیا۔ برہمنڈ کھنڈ کھیل اپار، جیرج انڈ آپ کرائیا۔
 اُتہج سینج ویکھ کرے وچار، بے پرواہ سچا بے پرواہیا۔ گھر گھر کھیڑا تپیا وانگ انگیار، ساڈھ تے بتھ تے نہ کھئے بھجھائیا۔ ہر مندر

۱۱۸۹

۱۱۸۹

رُوپِ نظر نہ آئے وچ سنسار، سنسا ساگر نہ کھئے مٹائیا۔ گر کا شبد نہ سکے وچار، ستگر ملیا نہ سچا ماہیا۔ گھر گھر وڑیا کوڑ کڑیا، سچ
 سچ نہ کھئے وڈیائیا۔ کلجگ پھڑیا اکو آر، تکھی دھار جنائیا۔ ساچی سیکھیا نہ پاوے کوئی سار، دھر دا لیکھا نظر کیسے نہ آئیا۔ جوتی جوت
 سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کھیڑا ویکھے تھاوں تھائیا۔ جگت کھیڑا چار دیوار، کایا ماٹی پوچ پُچائیا۔ اٹاں گارا محل پسا، باڈی رل مل
 بنت بنائیا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش ورن برن وچ کرن پکار، کوک کوک سنائیا۔ دئی دویتی کوئی نہ سکے مار، ممتا موہ نہ کھئے مٹائیا۔ اک
 دوجے اُتے کرن وار، اپنا وار نہ کھئے سمجھائیا۔ بن ستگر کوئی نہ پاوے سار، سرشٹ سبائی ہوئی بلکائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ
 اپنی کریا کر، ساچا کھیڑا اک سمجھائیا۔ ساچا کھیڑا کایا گڑھ، ہرجن ہر ہر آپ جنائیندا۔ گرمکھ ویکھے اندر وڑ، بند تاکی کُنڈا لاپندا۔
 پُرکھ ابناسی گھٹ گھٹ واسی درس دیکھئے آکے کھڑ، سوچھ سروپی رُوپ وٹائیندا۔ بھگت بھگوان لئے پھڑ، پھڑ پلُو گنڈھ پوائیندا۔ کوڑی
 کریا جائے جھڑ، مایا ممتا موہ مٹائیندا۔ آتم پر ماتم جائے رل، دویتی رُوپ نہ کھئے وکھائیندا۔ سچ سنڈیسہ دیوے گھل، ناؤں نرنکارا آپ
 درڑائیندا۔ دپیک جوتی جائے بل، اگیان اندھیر چُکائیندا۔ سُرتی شبدی گرمکھ رل، رل مل اپنی خوشی منائیندا۔ جوتی جوت سروپ
 ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا کھیڑا آپ وسائیندا۔ ساچا کھیڑا کایا بنک، بنک دوا ری آپ بنائیا۔ ناتا تھے راؤ رنک، راج راجان نہ کھئے
 وڈیائیا۔ آتم پر ماتم ملے ہر جو کنت، سیج سہنجی اک سہائیا۔ کایا چولی چاڑھے رنگ بسنت، رنگ رنگیلا اتر کدے نہ جائیا۔ گڑھ
 توڑے ہومیں ہنگت، نون سو اکھڑ دئے سمجھائیا۔ گیان بودھ آتم پر ماتم میل ملاوے ساچا پنڈت، جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا
 کر، دئی دویتی دئے مٹائیا۔ کایا کھیڑا سچ مینار، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ گرمکھ سچا کرے وچار، وچار وچار نال ملائیندا۔ لیکھا جانے
 اندر باہر گپت ظاہر، ظاہرا ظہور ویکھ وکھائیندا۔ ناد انادی سنے سنائے سچی دھنکار، دھن آتمک راگ الائیندا۔ سو مندر سوہے سچ
 دوار، سو کھیڑا پر اپار، جھیڑا پنچ نظر کھئے نہ آئیندا۔ پنچم میتا یار پیارا، کرے کرے سچ پیارا، آد جگادی اک اوتارا، جگ کرتا آپ
 جنائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، نگر کھیڑا اک وسائیندا۔ نگر کھیڑے سچ وسنیک، ہر ساچا آپ وسائیا۔ گرمکھ
 تیرا کوئی نہ دسے شریک، شرکت نظر کھئے نہ آئیا۔ مٹے اندھیرا کوڑی تاریک، چند چاندنا اک رُشنائیا۔ ست ستوادی سچ پریت، پریتیوان

دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے کھیڑے دئے وڈیائیا۔ سو کھیڑا سوہاؤنت، جس کھیڑے ہر جو کھیل کرائیندا۔ گرمکھ سخی ملے ساچا کنت، مل سخیان منگل گائیندا۔ مائس جنم بنائے بنت، گھڑن بہننہار اپنی کھیل آپ سمجھائیندا۔ دیوے وڈیائی وچ جیو جنت، جوتی جاتا جوت جگائیندا۔ لیکھا جانے ساچے سنت، ستگر اپنا رنگ رنگائیندا۔ نام انمولا منیا منت، من واسنا میٹ مٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سچ کھیڑا اک سہائیندا۔ ساچا کھیڑا ایکا گھر، گھر گھر وچ پھیرا پائیا۔ زرگن داتا پھریدار دوارے در، سرگن دوارے الکھ جگائیا۔ سنت سہیلے گرو گُر چیلے آپے میلے پھڑ، پھڑ پھڑ باہوں گود بہائیا۔ اکو اکھر بودھ اکادھی آتم پرما تم پڑھ پڑھ، ساچی وڈیا کرے پڑھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچے کھیڑے اکو بندھن پائیا۔ ساچا کھیڑا اکو بندھن، بندی خانہ آپ ٹٹائیندا۔ جس کھیڑے اندر گرمکھ چندن، تم واس سرب مٹائیندا۔ لیکھا جانے آتم پرما تم سچ اندن، نجاند رس وکھائیندا۔ کھولے بھیو برہم برہمنڈن، برہمانڈ اپنا رنگ رنگائیندا۔ داتا دانی سورپیر سورا سربنگن، شہنشاہ اپنا حکم ورتائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیڑا آپ وڈیائیندا۔ ساچا کھیڑا سچ دوارا، ہر ستگر آپ سہائیا۔ لیکھا جانے ڈونگھی غارا، گھر گھر پھول پھولائیا۔ نمسکار کرے رو سس سورج چند ستارا، سطح اپنی نہ کیسے سمجھائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگناں کرے سچ پیارا، پرہم پُرکھ پرہم پھیرا پائیا۔ کلجگ اتم دئے سہارا، شبد اگمی بول جیکارا، ناؤن زرنکارا اک درڑائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ گرمکھ کھیڑا سچ محلہ، ہر محفل نام لگائیندا۔ جوتی شبدی آپے رلا، زرگن نور نور دھرائیندا۔ پاربرہم برہم پھڑائے اپنا پلا، آتم پرما تم جوڑ جڑائیندا۔ لیکھا جانے ڈونگھی ڈلا، سمند ساگر کھوج کھوجائیندا۔ اچے تلے پربت بحر کپاٹی اندر باہر پھرے ہو ہو جھلا، اپنی جھلک آپ جنائیندا۔ زرگن سرگن سرگن زرگن کرے کھیل اچھلا، ول چھل دھاری بھیو کھئے نہ پائیندا۔ جس کھیڑے اندر سچ سنگھاسن ستگر ملا، سو کھیڑا ستگر روپ سمائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیڑا اک وڈیائیندا۔ ساچا کھیڑا سری بھگوان، اکو اک وسائیا۔ گرمکھ کایا سچ مکان، بے مقام دئے وڈیائیا۔ جگ چوکری کر نشان، نام نشانہ اک لگائیا۔ ست ستوادی سدا سدا ہو مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ جن بھگتاں دئے بھگتی گیان، بھگون سچا نام جھولی پائیا۔ سنتاں

دیوے ساچا مان، صاحب ستگر ملے سرنائیا۔ گرمکھاں راگ سنائے کان، انراگی راگ الائیا۔ گرمکھ بنائے چتر سگھڑ سبجان، مورکھ مؤڑھے دھندے لائیا۔ نگر کھیڑا کرے پروان، پرم پُرکھ بے پروا بییا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایکا دیوے ساچا ور، نام بندھن ڈوری پائیا۔ نام بندھن پائے ڈور، ڈوری شبدی ہتھ اٹھائیندا۔ پکڑنہارا پنج چور، چوری چوری کھیل کرائیندا۔ ویکھنہار اندھ گھور، ڈونگی گندر پھول پھولائیندا۔ چڑھیا پھرے ساچے گھوڑ، شبد اگتی گھوڑا آپ دوڑائیندا۔ گرمکھ گرمکھ ہر جو ہرجن جائے بہڑ، دو جہاناں بندھ مکائیندا۔ مٹھا کرے ریٹھا کوڑ، وکھ امرت روپ وٹائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا کھیڑا اک صلاحیندا۔ ساچا کھیڑا صفت صلاح، گرمکھ سجن ملے وڈیائیا۔ جس اندر وسے ہر ملاح، بیڑا اپنے کندھ اٹھائیا۔ دوس رین دئے صلاح، ساچی سکھیا اک سمجھائیا۔ ایکنکارا ناؤں پڑھا، نر نرنکارا دئے جنائیا۔ بجر کپاٹی پردہ لاه، دئی دویتی میٹ مٹائیا۔ آتم سیجا دئے بہا، سیج سہنجنی سو بہا پائیا۔ جوت نرنجن دئے جگا، جوتی جاتا ڈگمگائیا۔ درد دکھ بھے بہنجن دردیاں درد لئے ونڈا، بن سیوک سیو کھائیا۔ نیت نام انجن دیوے پا، اگیان اندھیر چکائیا۔ سو کھیڑا ویکھے سچا تھان، جس کھیڑے چرن ٹکائیا۔ سرب سرشٹی آتم پر ماتم اکھڑ وکھڑ دئے پڑھا، نام ندھانا اک سنائیا۔ جو جن سوہنگ ڈھولا لئے گا، پردہ اوہلا دئے اٹھائیا۔ پنج چور روہلا سکے نہ کوئی پا، کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار نہ کھئے لڑائیا۔ ساچے سنتاں سو بہا دئے دوا، صحبت اپنے نام جنائیا۔ اٹاں گارا مندر جگت کھیڑا دئے وسا، وستو اکو وچ ٹکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، دیونہارا نام ور، ور داتا بے پروا بییا۔ کِریا اندر وسے ٹھاکر، ٹھوکر اپنے نام لگائیندا۔ کِریا اندر ویکھے ڈونگھا ساگر، کایا مندر پھول پھولائیندا۔ کِریا اندر نرمل کرم کرے اُجاگر، دُرمت میل دھوائیندا۔ کِریا اندر ساچا ونج کرائے بن سوڈاگر، سودا ساچے ہٹ وکھائیندا۔ کِریا اندر در آیا سچ دیوے آدر، آدرش اپنا آپ جنائیندا۔ کِریا اندر میل ملائے کریم قادر، کرتا اپنے رنگ رنگائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کِریا کِریا ہتھ پھڑائیندا۔ کِریا اندر وست امولک، ہر ستگر آپ ورتائیا۔ گرمکھ ورلے پائے کایا گولک، دوسر ہتھ نہ کیسے پھڑائیا۔ راگ سنائے ہر جو انبولت، رسنا جہوا نہ کھئے پلائییا۔ آد جگاد جگا جگنتر بھگت بھگوان رکھے اڈولت، ڈل کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کِریا اکو اک سمجھائیا۔ اکو کِریا ہر نرنکار، آد جگاد کرائیندا۔

بھگتاں دیوے نام بھنڈار، سچ خزانہ آپ ورتائیندا۔ سنتاں کھولے بند کواڑ، آتم تاکی گنڈا لائیندا۔ گرمکھ ساچے پوڑے دیوے چاڑھ، آدھ
 وچکار نہ کھئے اٹکائیندا۔ گرسکھ پھڑ پھڑ باہوں لائے پار، شوہ دریا نہ کھئے رڑھائیندا۔ دوس زین زین دوس دیوے آپ درس دیدار، دید عید
 چند چڑھائیندا۔ شبد اگتی بودھ اگادھی ناد انادی بول دھنکار، انحد نادى راگ سنائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر،
 دیونہارا ساچا ور، گھر وچ گھر آپ وسائیندا۔ کیرپا اندر کھیل اولّا، ہر ستگر آپ کرائیا۔ کیرپا اندر گھر وچ گھر وکھائے سچ محلہ، زرگن داتا
 بے پرواہیا۔ کیرپا اندر سرت شبد پھڑے پلا، پھڑیا پلاؤ چھٹ کدے نہ جائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، اکو کیرپا جگ
 جگ رہیا ورتائیا۔ کیرپا ساچی ستگر روپ، دو جا رنگ نہ کھئے وکھائیا۔ ہر کیرپا ویکھے چارے کوٹ، دہ دشا پھول پھولائیا۔ گر کیرپا ناتا
 تھے جوٹھ جھوٹھ، سچ سچ ملے وڈیائیا۔ ہر کیرپا پرگٹ ہوئے نرمل جوت، جوتی نور نور رشنائیا۔ گر کیرپا لیکھا جانے کایا قلعے کوٹ،
 بنک دوارا ویکھے چائیں چائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کیرپا اکو وست ورتائیا۔ ہر کیرپا ہر کا ناؤں، ہر جو ہر ہر
 آپ جنائیندا۔ جن بھگتاں دیوے پھڑ پھڑ باہوں، جگ جگ اپنی سیو کھائیندا۔ کرے پیار جوں پتراں ماؤں، بالک اپنے انگ لگائیندا۔
 نتھاویاں دیوے ساچا تھاؤں، درگاہ ساچی دھام سہائیندا۔ آد جگاد جگا جگنتر کرے کرائے سچ نیاؤں، ساچے تخت سوہا پائیندا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ہر کیرپا اندر کھیل کرائیندا۔ کیرپا اندر گر اوتار، سو پُرکھ زرنجن آپ اپائیا۔ ہر پُرکھ زرنجن بھر
 بھنڈار، ایکنکارا دئے ورتائیا۔ آد زرنجن ہو اگیار، ابناسی کرتا سیو کھائیا۔ سری بھگوان سانجھا یار، سگلا سنگ نبھائیا۔ پارہرم پرہ دئے
 آدھار، ویکھے پیکھے چائیں چائیا۔ کیرپا اندر کھیل کرے پروردگار، پیر پیغمبر لئے پڑھائیا۔ لیکھا جانے مقامے حق نوری جلوہ اک اگیار،
 نورو نور نور رشنائیا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، نبی رسؤل آپ سمجھائیا۔ کیرپا اندر کھانی بانی،
 پرا پستی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ کیرپا اندر امرت پانی، سر سروور اک رڑھائیندا۔ کیرپا اندر جوت نورانی، نورو نور ڈگمگائیندا۔
 کیرپا اندر گر اوتار پیر پیغمبر دیوے سچ نشانی، ست ستوادی روپ وکھائیندا۔ کیرپا اندر لیکھا جانے دو جہانی، دئے دئے اپنا روپ

وٹائیندا۔ جن بھگتاں اُپر کر کِریا کرے مہربانی، مہمان بیدو بی خَیر یا اللہ الہی نؤر آپ درسائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کِریا اندر آد جُگاد جُگا جُگنتر جُگ چوکڑی کھیل وکھائیندا۔

★ ۱۹ اَسو ۲۰۱۹ بکرمی گُرمکھ سنگھ دے گرہ احمد پُر ضلع جالندھر ★

سَتگر شبد گُر پُورا سوامی، آد جُگاد کھیل کرائیندا۔ جُگا جُگنتر اکتھ کہانی، بودھ آگادھی نام درڑائیندا۔ سچکھنڈ دی سچ نشانی، سَت ستوادی آپ جنائیندا۔ اکھڑ وکھڑ کھیل مہانی، خالق خلق آپ سمجھائیندا۔ آتم پرما تم پریم پارپریم ایکا دیوے سچ دھیانی، دھیان دھیان نال ملائیندا۔ لیکھا جانے چار کہانی، اندج جیرج اُتہج سینج ویکھ وکھائیندا۔ اناد انادی آگمی بانی، پرا پسنتی مدھم بیکھری آپے گائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر شبد کھیل کرائیندا۔ سَتگر شبد سرب گنوت، ہر وڈا وڈا وڈیائیا۔ لیکھا جانے آد آت، جُگ جُگ ویس وٹائیا۔ نام درڑائے ساچا منت، منتر اِکو اِک سمجھائیا۔ لیکھا جانے لکھ چوراسی جیو جنت، جیون جُگت دے جنائیا۔ میل ملائے ساچے سنت، سَت ستوادی دیا کہائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سَتگر شبد دیا کہائیا۔ سَتگر شبد دین دیال، دیا ندھ دیا کہائیندا۔ آد جُگادی جُگ لیکھا جانے کال، مہاکال ویس وٹائیندا۔ بھگت بھگوت آپے بہال، ترے گن مایا ناتا توڑ ٹڑائیندا۔ ساچا مارگ اِک سیکھال، ساچی سیکھیا اِک سمجھائیندا۔ نام ائمٹرا دیوے لال، وست امولک جھولی پائیندا۔ چلے چلائے اولڑی چال، چال نرالی آپ رکھائیندا۔ آپے سُنے مُریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، گُر شبیدی کھیل کھلائییندا۔ گُر شبیدی کھیل اپار، آد جُگاد کرائیا۔ نرگن سرگن لے اوتار، پنج تت چولا جگت ہنڈھائیا۔ نام ندھانا بول جیکار، جے جیکار دے سمجھائیا۔ اکھڑ وکھڑ کر تیار، لکھ لکھ لیکھا دے جنائیا۔ صفتی صفت صفت بہنڈار، ساچی صفت صفت صلاحیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ شبد سَتگر بے پرواہ، اپنی کھیل آپ کرائیندا۔ جُگا جُگنتر بن ملاح، لوک مات بیڑا آپ اُٹھائیندا۔ سَت ستوادی دیوے سچ صلاح، آتم پرما تم آپ پڑھائیندا۔ اناد انادی اِک سُنا، دُھن آتمک راگ

الائیندا۔ دیا باقی اک جگا، کملا پاتی نور دھرائیندا۔ ساچا جام دئے پلا، بن ساقی سیو کمائیندا۔ نجر جھرنا دئے جھرا، نابھی کول کول
 اٹائیندا۔ بند تاکی دئے گھلا، بجر کپاٹی توڑ ٹرائیندا۔ سنت ساجن لئے ملا، آپ اپنے انگ لگائیندا۔ نہکرمی اپنا کرم لئے کہا، کرم کانڈ لیکھا
 آپ چکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ستگر اپنا کھیل کرائیندا۔ گر ستگر ساچا سجن، سجن اکو اک اکھوائیا۔ دو
 جہان کرائے ساچا مجن، لوآن پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں تیرتھ اک وکھائیا۔ گر اوتار پیر پیغمبر آپے ہونے پردے کجن، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ جگ
 چوکڑی آپے ہونے متھن، نام مدھانا ہتھ اٹھائیا۔ بھگت بھگوت سادھ سنت گرمکھ ساچے آئے رکھن، نت نوت ویس وٹائیا۔ ساچا مارگ آئے
 دسن، دہ دشا ویکھ وکھائیا۔ کلجگ اندھیری رین میٹے مسن، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچا
 کھیل آپ کرائیا۔ گر شبدا ستگر سور، سور پیر اک اکھوائیندا۔ سرب کلا بھر پور، بھر پوری اپنی دیا کمائیندا۔ آد جگادی ساچا نور، نور
 نورانہ نور دھرائیندا۔ بودھ آگادھی ساچی نور، ثریا راگ آپ سُنائیندا۔ وسنہارا نیڑے دور، دو جہاناں پنڈھ مکائیندا۔ ناتا توڑے کوڑو
 کوڑ، ساچی سکھیا اک سمجھائیندا۔ گرمکھ ورلے لائے مستک ساچی دھوڑ، نام ٹکا اک وکھائیندا۔ چتر سگھڑ بنائے مورکھ موڑھ، جس
 جن اپنی دیا کمائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر ستگر کھیل کرائیندا۔ گر شبدا کھیل اول، عالمین ویکھے سرب
 لوکائیا۔ وسنہارا نہچل دھام اٹلا، اٹل محل کرے رُشنائیا۔ پاوے سار جلاں تھلاں، جل تھل مہیئل رہیا سہائیا۔ لیکھا جانے جنگل جوہ
 اُجاڑ پہاڑ ڈونگھی ڈلا، سمند ساگر کھوج کھوجائیا۔ آد جگاد جگا جگنتر جن بھگت پھڑائے اپنا پلا، نام ڈوری بندھن پا نرگن سرگن سکھیا
 دئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر شبدا مان وڈیائیا۔ گر شبدا ساچی سیوا لا، سیوا
 اپنی آپ جنائیندا۔ الکھ اگم بے پرواہ، آپے ویکھ وکھائیندا۔ دو جہاناں بن ملاح، کھیوٹ کھیٹا بیڑا اپنے کندھ اٹھائیندا۔ جگ چوکڑی آپ
 پرگٹائے اپنا ناں، ناؤں نرنکارا آپ درڑائیندا۔ پنچم میلا سہج سبھا، ترے ترے لیکھا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ ساچا سوہلا آپے گا، ڈھولا اپنا
 راگ الائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، شبدا شبدا الائیندا۔ شبدا راگ شبدا دھن، شبدا شبدا شبدا
 سُنائیا۔ شبدا لیکھا جانے ماہ سُن، سُن سادھ روپ وٹائیا۔ شبدا گر لیکھا جانے اپنے گن، اوگن روپ نہ کھئے وکھائیا۔ گر شبدا

لکھ چؤراسی جیو جنت سادھ سنت پکار لئے سُن، گھٹ گھٹ رہیا سہائیا۔ لکھ چؤراسی وچوں چُن، گرمکھ سبج لئے اٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بے پرواہ کھیل کرتار، گر شبدی ویس وٹائیندا۔ نرگن سرگن سرگن نرگن ہو اجیار، جوتی جاتا پُرکھ بدھاتا ڈگمگائیندا۔ کاغد قلم نہ لکھنہار، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکائیندا۔ وسنہارا دھام نیار، سچ سنگھاسن اپنا آسن لائیندا۔ سچکھنڈ نواسی ہو اجیار، سیج سہنجی آپ سہائیندا۔ شبد آگئی بول جیکار، جے جیکار اکو گھر سُنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گر شبدی ناؤں دھرائیندا۔ گر شبدی اپنا ناؤں رکھ، ستگر اپنا ویس وٹائیا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ ہو پرتکھ، پرتکھ اپنی دھار چلائی۔ سنت سہیلے مارگ دس، دہ دشا دئے کھلائی۔ حکمے اندر رکھ چوڈاں لوک چوڈاں طبق چوڈاں ہٹ، رو سس سورج چن منڈل منڈپ حکمے اندر پھرائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل پُرکھ سمرتھ، مہا اکتھ آپ سہائیا۔ مہا اکتھ ساچی ساکھی، ہر ستگر آپ جنائیندا۔ گر شبد ست ساچی بھاکھی، بھاکھی اپنی آپ پرگٹائیندا۔ کرے کھیل الکھنا الکھ الاکھی، لیکھا لیکھ نہ کھئے گنائیندا۔ ویکھنہارا کھیل تماشی، خالق خلق روپ وٹائیندا۔ بیو کھلائے بوہ بدھ بھانتی، بھاؤ اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کلجگ میٹ اندھیری راتی، شبدی چند گرو چڑھائیندا۔ دیونہارا سب دی باقی، لہنا اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جن بھگتاں کھولے بند تاکی، ڈونگی کندر پھیرا پائیندا۔ میل ملائے کھلاپاتی، کول نین ویکھ وکھائیندا۔ آتم پرما تم بنے ساتھی، سگلا سنگ نبھائیندا۔ نانا توڑے ذات پاتی، دین مذہب نہ کھئے رکھائیندا۔ شبد گرو گریو سوامی، آپے ویکھے مار جھاتی، جھاکی اپنی آپ جنائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ ساچا مارگ ستگر چرن، دو جی اوٹ نہ کھئے جنائیا۔ گر شبدی کھولے ہرن پھرن، نیج نیت نین درس درسائیا۔ نانا توڑے مرن ڈرن، ڈرن مرن بھ نہ کھئے رکھائیا۔ لیکھا چکے ورن ہرن، ذات پات نہ کھئے سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ ستگر شبد گھر گمبھیر، گن اپنے ہتھ رکھائیندا۔ چڑھ کے بیٹھا چوٹی اک اخیر، آخر اپنا رنگ رنگائیندا۔ نام انیالا مارے تیر، تیر نشانہ اک لگائیندا۔ دئی دویتی شرع شرعی کورئی کِریا دیوے چیر، چیر اکو اک پائیندا۔ بدلنہار تقدیر، تفصیر تدبیر اپنے ہتھ رکھائیندا۔ کٹنہارا ترے گن مایا جگت زنجیر، پنج تت نانا

آپ ٹوائیندا۔ جگ جگ کٹھارا بھیڑ، گرمکھ گرمکھ ویکھ وکھائیندا۔ لیکھا جانے شاہ حقیر، شہنشاہ اپنا پھیرا پائیندا۔ چٹے اُپر کالی مارن والا لکیر، اپنا ناؤں صفت صلاحیندا۔ آد جگاد نہ ہوئے کدے دلگیر، آلس نندرا نہ کھئے رکھائیندا۔ داتا دانی وڈ پیرن پیر، پیر پیغمبر آپ پڑھائیندا۔ کرے کھیل بے نظیر، نظر وچ کیسے نہ آئیندا۔ ہتھ پکڑے نام شمشیر، کھنڈا کھنڈ برہمنڈ آپ چمکائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، ہر شبدی کھیل کرائیندا۔ گر شبد ستگر ساکھیات، سخی سرور وڈ وڈیائیا۔ گرمکھ بنائے پارجات، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ آتر آتم میٹے اندھیری رات، جوت نرنجن کرے رُشنائیا۔ نام سُنائے اخد ناد، دُھن انادی ناد جنائیا۔ امرت آتم دیوے سچ سواد، پن رسنا جہوا پیائیا۔ نو دوارے پار حد، سُکھمن ٹیڈھی بنک ڈونگھی بھوری ہوئے سہائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی دیا کھائیا۔ گر شبدی دیا ندھ دیالا، دینن اپنی دیا کھائیندا۔ گھر گھر وچ وکھائے سچی دھرمسالہ، دھرم دوارا اک پرکھائیندا۔ جوتی نور کر اُجالا، نورو نور نور رُشنائیا۔ منتر گائے نام سُکھالا، سُکھ ساگر روپ وٹائیندا۔ سُرَت سوانی کرے بے حالا، بہیل اپنی کار کھائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، گر شبدی رنگ رنگائیندا۔ گر شبدی ساچا چاڑھے رنگ، رنگ رنگیلا سچا ماہیا۔ نام ندھان وجائے مردنگ، مردنگا اکو ہتھ اٹھائیا۔ ڈونگھی بھوری آپے لنگھ، سچ سنگھاسن ویکھ وکھائیا۔ کر پرکاس پن سورج چند، ساچا نور کرے رُشنائیا۔ جن بھگتان بائے شبدی ٹھنڈ، ساچی دھارا آپ وپائیا۔ کوڑی کرپا کھنڈ کھنڈ، پنچم ناتا دئے ٹرائیا۔ پنچم شبد گائے سہاگی چھند، ساچا ڈھولا آپ سُنائیا۔ نج آتم دیوے نجانند، نج گھر میلا سہج سُبھائیا۔ گرمکھ سُرَتی نار سوانی نہ ہوئے رنڈ، گر شبدی لئے پرنائیا۔ ناتا توڑ انڈ پنڈ برہمنڈ، جیو اپنے لیکھے لائیا۔ کرے کھیل سورا سربنگ، سیٹھنگ روپ نہ کھئے وکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، ہر شبدی ناؤں پرکھائیا۔ گر شبدی ناؤں ہر نرنکارا، نرگن اپنا کھیل کرائیندا۔ سو پُرکھ نرنجن کر پسارا، ہر پُرکھ نرنجن ویکھ وکھائیندا۔ ایکنکارا دئے سہارا، آد نرنجن دیپ جگائیندا۔ ابناسی کرتا دئے ہلارا، سری بھگوان جھولا اک جھلائییندا۔ ابناسی کرتا بن ونجارا، پاربرہم ہٹ اک کھلائییندا۔ آتم پرماتم اک کنارہ، ساچے بھگتن میل ملائییندا۔ گر شبد شبد گر پاوے سارا، گرہ اندر مندر کھوج کھوجائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے مکھائیندا۔ جس گرمکھ ستگر گر شبد ملے پیارا، پریم

پریتی اک سکھائیندا۔ دو جہاناں کرے باہرا، گپت ظاہرا رنگ وکھائیندا۔ محل اٹل چڑھ بولے سچ جیکارا، جے جیکار آپ سُنائیندا۔ تُوں میرا میں تیرا دوجا اور نہ کھئے دوارا، دردی ہور نظر کھئے نہ آئیندا۔ بن بھگوان بھگت رہے کوارا، بن ستگر گرسکھ نہ کھئے پرنائیندا۔ لکھ چوراسی جیو جنت کلجگ مایا کیسے کم نہ آئے سنگارہ، کوڑی کریا سرب وکھائیندا۔ جس جن پاربرہم پرہہ پُرکھ پریم ملے وچ سنسارا، سو سوبھاؤنت سُہاگن نار جگت جوانی جوہن مانے مٹیارا، دو جہاناں ایتھے اوتھے ساچا سکھ وکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، گر شبدی دیوے ساچا ور، گرمکھ ملے اکو گھر، گھر مندر آپ سہائیندا۔

☆ ۱۹ آسُو ۲۰۱۹ بکرمی گرچرن سنگھ دے گرہ جھنگی چک ضلع جلندھر ☆

پروردگار سچ امام، پیر پیغمبر سیس جھکائیا۔ نیوں نیوں سجدہ کرن سلام، نیتر نین نہ کھئے اٹھائیا۔ بے پرواہ تیرے بردے بنے غلام، مان تان نہ کھئے رکھائیا۔ ست ستوادی تیرا ست ایمان، درگاہ ساچی وجے ودھائیا۔ جگ چوکری کھیل کھیلے وچ جہان، دو جہاناں ویکھ وکھائیا۔ چوڈاں طبق تیرا نشان، سچ نشانی اک درڑائیا۔ چوڈس جن تیرا بہان، تیج تیج نور رُشنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، در تیرے اوٹ رکھائیا۔ گر اوتار کہن سری بھگوان، سچکھنڈ تیری وڈیائیا۔ آد جگادی سچا کابن، گھر وسے سچا ماہیا۔ جگا جگنتر نوری رام، زرگن اپنا ناؤں دھرائیا۔ سچ سندیسہ دئے پیغام، نش اکھر کرے پڑھائیا۔ آتم پرماتم دیوے دان، لکھ چوراسی ونڈ ونڈائیا۔ شبداگمی بول بن زبان، ساچا نعرہ دئے سُنائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگت کہے ہر جو میتا، در گھر ساچے سوبھا پائیندا۔ آد جگاد ٹھانڈا سینتا، تتوت نہ کھئے رکھائیندا۔ زرگن چلائے سرگن ریتا، جگ چوکری ویس وٹائیندا۔ لیکھا جانے ہست کپٹا، اوچ نیچاں میل ملائیندا۔ دھام پرگٹائے اک انڈیٹھا، جگت نظر کیسے نہ آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرنی اپنے ہتھ رکھائیندا۔ سنت سجن کرے پکار، اچی کوک کوک سُنائیا۔ پُرکھ ابناسی در تیرا سچا دربار، دروازہ اکو نظری آئیا۔ جگ چوکری پاویں سار، نت نوت ویس وٹائیا۔ نام ندھانا بھر بہنڈار، وست امولک اک ورتائیا۔ ست ستوادی بول جیکار،

جے جیکار اپنا نام درڑائیا۔ لیکھا جانے اندر باہر گپت ظاہر، بھیو ابھیدا اپنے ہتھ رکھائیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کھیل کر، خالق خلق ویکھ وکھائیا۔ گرمکھ کہے ہر پارہرم، برہم ویتا آپ اکھوائیندا۔ آد جگادی جانے ساچا کرم، نہکرمی کرم کھائیندا۔ نہ کوئی ورن نہ کوئی برن، ساچی سرن اک سمجھائیندا۔ ست ستوادی اکو دھرم، دھر دی دھار آپ بندھائیندا۔ آپے ہیوئے بہن گھرن، گھرن بہنہار پُرکھ سمرتھ اپنی کھیل رچائیندا۔ لیکھا جانے جنم مرن، مرن جنم اپنی کل ورتائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ گرسکھ کہے ستگر دیال، دین اپنی دیا کھائیا۔ جگ چوکری چلے اولڑی چال، بھیو کھئے نہ پائیا۔ گرسکھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیا۔ زرگن سرگن بے دلال، لوک مات پھیرا پائیا۔ لیکھا جانے حق حلال، حقیقت پردہ آپ چکائیا۔ ترے گن مایا توڑ جنجال، جیون جگت دئے سمجھائیا۔ ناتا توڑ کال مہاکال، مہا اپنی دئے سُنائیا۔ آپے سُنے مریداں حال، مُرشد اپنا پھیرا پائیا۔ نو کھنڈ پرتھمی ست دیپ دو جہان وکھائے سچی دھرمسال، دھرم دوارا اک گھلائییا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، کرے کھیل سچا شہنشاہیا۔ مُرید مُرشد منگے منگ، در آگے جھولی ڈاہندا۔ آد جگاد تیرا مردنگ، نویت نام اک وجائیندا۔ گپت ظاہر تیرا رنگ، دید شُنید کھیل کرائیندا۔ لیکھا جان کوٹ برہمنڈ، برہمانڈ اپنا ویس وٹائیندا۔ سیوا لا سورج چند، منڈل منڈپ آپ بھوائیندا۔ وسنہارا ساچے کھنڈ، تہر گھر اپنا کُنڈا لاپندا۔ وست امولک پروردگار دیوے ونڈ، ساچی وست جھولی پائیندا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ساچی کرنی آپ کرائیندا۔ مُلا شیخ مسائق کہے پیر، بے پرواہ تیری وڈیائیا۔ تیرے ہتھ شرع زنجیر، جگ چوکری رہیا پائیا۔ بدلنہار تقدیر، تقصیر تدبیر اپنی دئے جنائیا۔ کلجگ ویلا آنت آخیر، آخر نظر کھئے نہ آئیا۔ تیرا کھیل بے نظیر، نیتر نیناں دس کسے نہ پائیا۔ لوک مات چوڈاں لوک چوڈاں طبق ہیوئے دلگیر، دلبر ملے نہ سچا ماہیا۔ جوتی جوت سروپ ہر، آپ اپنی کریا کر، ایکا دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگائیا۔ وشن برہما شو مارے دھاہ، نیتر نین نین اٹھائیندا۔ کلجگ اتم ملے نہ کھئے ملاح، بیڑا پار نہ کھئے کرائیندا۔ ساچا منتر نہ دیوے کھئے درڑا، اتم پر ماتم میل نہ کھئے وکھائیندا۔ لکھ چوڑاسی بھرے بھلی ملے نہ سچا تھان، مندر مسجد مٹھ شودوالے تیرا رنگ نہ کھئے رنگائیندا۔ جیو جنت سادھ سنت کر گئے نہ، سکلا سنگ نہ کھئے نہہائیندا۔ نہ کوئی پتا نہ کوئی ماں، پوت سپوتا نظر کھئے نہ آئیندا۔ جوتی جوت

سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے سیس جھکائیندا۔ ترے گن مایا پی اُٹھ، نیتر نیناں نیر وائیئا۔ میرے پلے ربیا
 نہ کچھ، خالی پلُو ربی وکھائیئا۔ جگ چوکرے کھیل کھیلیا لک لک، کلجگ اتم پردہ لاییا۔ سنگھ شیر پیا بک، بھ اپنا ربیا جنائیئا۔
 جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے آس تکائیئا۔ پنج تت تے راہ، رہبر نظر کھئے نہ آئیندا۔ اپ تیج
 وائے پرتھی آکاش رہے کُرا، اچی کوک کوک سُنائیندا۔ کون ویلا ملے پرہ ملاح، بیڑا پار کرائیندا۔ ستجگ تریتا دواپر کلجگ کردے
 رہے گناہ، سر ہتھ نہ کھئے ٹکائیندا۔ ایتھ اوتھ دیوے کھئے نہ ٹھنڈی چھاں، پردہ نام کھئے نہ پائیندا۔ کھا کھا تھکے سُر گان، اپنا آپ ذبح نہ
 کھئے کرائیندا۔ اتم پرما تم پکڑے کھئے نہ بانہ، پلُو ہتھ نہ کھئے پھڑائیندا۔ بن پارہسم کرے نہ سچ نیاں، ساچا تخت نہ کھئے سہائیندا۔ جوتی جوت
 سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے الکھ جگائیندا۔ دھرنی دھرت دھول کرے پکار، اچی کوک کوک سُنائیئا۔
 بھڑی بھڑی پروردگار، بے پرواہ تیرے ہتھ وڈیائیئا۔ کلجگ اتم آئی بار، پاسا جت نہ کھئے وکھائیئا۔ کوڑی کِریا دبی بہار، میرا بہار نہ کھئے
 وندائیئا۔ سرشٹ سبائی ہوئی نار وبھچار، ہر کنت نہ کھئے ہنڈھائیئا۔ گرہ مندر دھواں دھار، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیئا۔ نانا تٹا گرو اوتار،
 پیر پیغمبر نہ کھئے سہائیئا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا ساچا ور، در تیرے منگ منگائیئا۔ کلجگ سورا کھول اکھ،
 پرہ چرن دھیان لگائیندا۔ پُرکھ ابناسی مارگ دس، تیری اوٹ تکائیندا۔ راج راجان شاہ سلطان کیتے وس، بچیا کھئے رہن نہ پائیندا۔ سادھ
 سنت مایا ممتا کئے پھس، جگ زنجیر نہ کھئے ٹرائیندا۔ گر در مندر مسجد کھپڑے کیتے بھٹھ، اگنی تت تت تپائیندا۔ نانا توڑیا تیرتھ اٹھسٹھ،
 گنگا گوداوری جمن سُرستی نین شرمائیندا۔ بہتر ناڑ ایلے رت، امرت میگھ نہ کھئے برسائیندا۔ گھر گھر نیچے من مت، کلجگ کوڑا ڈورُو ڈنک
 وجائیندا۔ کیسے نہ چھڈیا دھیرج جت، ست سنتوکھ رہن نہ پائیندا۔ سرشٹ سبائی نیتر گھٹا دتا گھت، اکو اکھ نہ کھئے کھلائیئیندا۔ کوئی نہ
 گائے تیرا جس، اُٹی مت مت کرائیندا۔ میں کھیل کِریا ٹھ ٹھ، تیرا حکم بجائیندا۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ایک دینا
 ساچا ور، تیرے چرناں سیس جھکائیندا۔ پُرکھ ابناسی ہو مہربان، سو پُرکھ زرنجن آپ جنائیئا۔ پیر پیغمبر کرو دھیان، دھردرگاہی ربیا
 سمجھائیئا۔ گر اوتار دیوے مان، نایاں گلے لگائیئا۔ بھگت بھگوان کرے پروان، نام پروانہ ہتھ پھڑائیئا۔ سنت سجن ویکھے آن، زرگن زرگن

وِس وٹائیا۔ گُرمکھاں گُر گُردے گیان، اپنا گوجھ بُجھائیا۔ گُرسکھاں بخشے چرن دھیان، مستک دھوڑا ٹکا ایکو لائیا۔ وِسئوں تیرا ویکھے
 نشان، وِسو اپنا رنگ رنگائیا۔ برہمے بھل نہ جانا بن انجان، بالی بُدھ آپ سمجھائیا۔ شنکر تیرا ترِسؤل ویکھے سری بھگوان، ترے ترے
 میلا میل ملائیا۔ ترے گُن مایا نہ ہو حیران، ہر جو بیٹھا راہ تکائیا۔ پنج تت تیرا کرے کلیان، کلمہ اپنا آپ پڑھائیا۔ دھرنی دھرت دھول
 تیرا رکھے مان، سر اپنا ہتھ ٹکائیا۔ کلجگ تیرا لیکھا چُکائے آن، چاروں کُنٹ پھیرا پائیا۔ دہ دشا ہویے حیران، ہر کا بھیو کیسے نہ آئیا۔ جوتی
 جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، سب دا لہنا لہنا دیوے جھولی پائیا۔ پیر پیغمبر رکھی آس، آسا آسا وچ ٹکائیا۔ شاہ سلطان بُجھا
 پیاس، مہربان دیا کھائیا۔ مقامے حق نہ کھئے ہویے نراس، نراسا روپ نہ کھئے وٹائیا۔ بے پرواہ دیوے سچ صلاح کلجگ اتم کرے اپنا کم
 خاص، خالق خلق ویکھے وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی دے جنائیا۔ گر اوتار دے دلاسا، سو پُرکھ نرنجن
 آپ سمجھائیندا۔ پرگٹ ہویے پُرکھ ابناسا، ابناسی اپنی کل ورتائیندا۔ نو کھنڈ پرتھمی ویکھے جگت تماشا، لکھ چوراسی ناچ نچائیندا۔ آپے
 بدلنہارا پاسا، اپنی کروٹ آپ بدلائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی سکھیا آپ جنائیندا۔ بھگت بھگوان وکھائے نیتر،
 ۱۲۰۱
 نچ نیتر آپ گھلائییا۔ رت بسنتی ایکا چیتر، پھل پھلواری آپ مہکائییا۔ بھاگ لگائے کایا کھیتر، در ویکھے سچا ماہیا۔ جوتی جوت سرُپ
 ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ جنائیا۔ ساچے سنتاں دیوے ست، ست ستوادی دیا کھائیندا۔ آتم پرما تم برہم مت، برہم و دیا
 اک پڑھائیندا۔ چرن کول بندھائے ساچانت، ناتا بدھاتا جوڑ جڑائیندا۔ بودھ اگادھ سُنائے گتھ، سوہنگ اکھڑ آپ پڑھائیندا۔ لہنا دین چُکائے
 سیاں ساڈھے تن ہتھ، روداس چھارا پنڈھ مکھائیندا۔ وسنہارا گھٹ گھٹ، گرہ مندر کھوج کھوجائیندا۔ ساچا مارگ دیوے دس، دہ دشا
 پردہ لائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ گُرمکھ ساچے کر وچار، ہر سجن سچ جنائیا۔ نرگن
 سرگن کرے پیار، پرم پُرکھ بے پرواہیا۔ کلجگ میٹے کوڑ کُریا، کوڑی کِریا دے کھپائییا۔ ہوئے ہنگتا کرودھ نوار ہنکار، نون سو اکھڑ دے
 سمجھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا پردہ رہیا اٹھائیا۔ گُرسکھ اٹھ اٹھ جاگ، سو پُرکھ نرنجن آپ جگائیندا۔ لوک
 مات لگا بھاگ، ہر ستگر آپ لگائیندا۔ دپیک جوت جگے چراغ، اگیان اندھیر مٹائیندا۔ کھتری براہمن شوڈر ویش بنائے ساک، سجن اپنا

میل ملائیندا۔ کھولنہارا بجر کپاٹ، ڈونگی تاکی گنڈا لائیندا۔ آتم سیج وچھائی آپے کھاٹ، سیج سہنجنی سوہا پائیندا۔ کلجگ اتم ویکھے واٹ، بن پاندھی پھیرا پائیندا۔ دو جہان کھلائے اکو ہاٹ، چوڈاں طبق پردہ لائیندا۔ آتم پر ماتم گائے ساچی گاتھ، سوہنگ ڈھولا آپ سُنائیندا۔ لہنا دینا چکے ذات پات، ورن گوت نہ کھئے رکھائیندا۔ میل ملائے کھلاپات، کول نین اکو نظری آئیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، سچ سندیسہ اک سُنائیندا۔ پیر پیغمبر چڑھیا چا، در گھر ساچی خوشی منائیا۔ گر اوتار کرن صلاح، گھر ساچے وجے ودھائیا۔ بھگت بھگوان دھیان رہے لگا، نیج نیتر نین اٹھائیا۔ سنت سجن ساچے سوہلے رہے گا، رسنا چہوا نال ملائیا۔ گر مگھ چرن کول دھیان رہے رکھا، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیا۔ گرسکھ خالی جھولی رہے بہرا، بھر بھر اپنی خوشی منائیا۔ دھرنی دھرت دھول دھوڑی خاک رہی رما، مستک اکو ٹکا لائیا۔ وشن برہما شو چرنی ڈگے آ، ڈھیہہ ڈھیہہ اپنا آپ مٹائیا۔ دھن بہاگ پرہہ پرگٹ ہووے سچا شہنشاہ، شاہ پاتشاہ پھیرا پائیا۔ کلجگ دیوے پندھ مکا، لیکھا مات رہن نہ پائیا۔ جوٹھ جھوٹھ دئے کھپا، کوڑی کَریا شوہ دریا زڑھائیا۔ سچ سچ دئے سمجھا، سچ سمگری اک ورتائیا۔ رمز نال رمز لئے ملا، الفیے حمزہ نہ کھئے پڑھائیا۔ غفلت سب دی دئے گوا، اُلفت اپنی اک سمجھائیا۔ ۱۲.۲

نفت کرے نہ کھئے خُدا، حرف بجر کرے پڑھائیا۔ نور الہی ہوئے نہ کدے جُدا، جُز اجزا نہ کھئے بنائیا۔ صوفی جس نوں مٹدے رہے خُدا، سو فطرت سب دی رہیا گوا، مارگ اکو دئے لگا، اکو کلمہ دئے پڑھائیا۔ اکو حجرہ دئے وکھا، مگہ کعبہ ڈیرہ ڈھاپیا۔ پروردگار نظری جائے آ، نورو نور رُشنائیا۔ سلام علیکم دئے دُعا، دُعا اکو اک وکھائیا۔ چوڈاں طبقاں لیکھا دئے چکا، زمیں اسمان ڈیرہ ڈھاپیا۔ ساچی پٹی دئے پڑھا، سکھیا اپنے ہتھ رکھائیا۔ پچھلا لیکھا دئے مکا، اگلا لیکھا دئے سمجھائیا۔ بخشنہارا سرب گناہ، مہربان مہربان مہربان مہر نظر اک اٹھائیا۔ کر کَریا جس دی پکڑے بانہہ، چرن کول دئے سرنائیا۔ آپے بنے پتا ماں، بالک اپنی گود سہائیا۔ پیر پیغمبر خوشیاں رہے منا، مُلا شیخ مسائق نال دھیان لگائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، زرگن اپنا ویس وٹائیا۔ گر اوتار چڑھیا چاؤ، چاؤ گھنیرا اک رکھائیا۔ پرگٹ ہویا بے پرواہو، پردہ اپنا دئے چُکائیا۔ لیکھا جانے تھائیں تھائیں، تھان تھنتر کھوج کھوجائیا۔ ایتھے اوتھے کرے سچ نیاؤں، تخت نواسی بے پرواہیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کَریا کر، کرے کھیل بے پرواہیا۔ بھگتاں چڑھائے ساچا رنگ،

رنگ رنگیلا آپ رنگائیندا۔ پرگٹ ہویا سورا سربنگ، شہنشاہ اپنا ویس وٹائیندا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں پاتال آکاشاں وجائے
 مردنگ، مردنگا اپنے ہتھ اٹھائیندا۔ لکھ چوراسی اندر ویکھ لنگھ، آوندا جاندا نظر کیسے نہ آئیندا۔ دئی دویتی ڈھاپے کندھ، بھانڈا بھرم بھو
 بھٹائیندا۔ آتم پر ماتم برہم پاربرہم ایش جیو سُنائے ساچا چھند، بتی دند نہ کھئے لائیندا۔ جنم جنم دی تئی گنڈھ، ایک نام دیوے ونڈ، وست
 جھولی اک بھرائیندا۔ دین دیال ٹھاکر سوامی سدا سدا بخشند، بخشش اپنے ہتھ رکھائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر،
 ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرے کرتار، نرگن نرگن دئے سمجھائیا۔ پیر پیغمبر رہنا خبردار، نیتر نین نین کھلائیا۔ پرگٹ ہووے
 سانجھا یار، یاری اکو اک وکھائیا۔ دین مذہب کر پار، پار کنارہ اک درڑائیا۔ ستجگ ساچا کرے وبار، ست ستوادی سچا ماہیا۔ گر
 اوتار میلے آن، مل مل خوشی منائیا۔ بھگت بھگوت کرے کلیان، کل اپنے ہتھ رکھائیا۔ سنت ستگر دیوے دان، داتا دانی دیا کھائیا۔
 لیکھا جانے زمیں اسمان، عرش فُرس ویکھ وکھائیا۔ بھيو چُکائے کایا گرہ ایمان، جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، بھيو ابھیدا رہیا
 جنائیا۔ بھيو ابھید ہر جو کھولے، خالق خلق سمجھائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار نام کنڈے ساچے تولے، ایک کنڈا ہتھ اٹھائیندا۔ نو سو
 چورنوں چوکرئی جگ سچکھنڈ وسیا رہیا اولے، کلجگ اتم پردہ لائیندا۔ اپنا کھیل کرے ہولے ہولے، ابھيو بھيو نہ کیسے سمجھائیندا۔
 پورب کرے پورے کولے، کیتا قول بھل نہ جائیندا۔ لکھ چوراسی اندر مولے، مولا اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ دیوے مان دھرنی دھولے، دھول
 ہولا بھار کرائیندا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچی کرنی آپ کھائیندا۔ ساچی کرنی کرے پُرکھ سمرتھ، ستگر وڈا وڈ
 وڈیائیا۔ ستجگ تریتا دواپر جس چلایا رتھ، کلجگ اتم ویکھ وکھائیا۔ لکھ چوراسی جیو جنت بائے نتھ، نام ڈوری ہتھ رکھائیا۔ کوڑی
 کِریا دیوے متھ، چرناں ہیٹھ دبائیا۔ ستجگ ساچا مارگ دس، ساچے دھندے لائیا۔ جن بھگتاں اندر آپے وس، گھر ساچا دئے وکھائیا۔
 کر پرکاش کوٹن رو سس، اگیان اندھیر چُکائیا۔ پیر پیغمبر گر اوتار کرے وس، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ لہنا دینا چُکائے ہتھو ہتھ، کلجگ
 لیکھا آپ مکائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، ساچا لیکھا دئے جنائیا۔ ساچا لیکھا سِری بھگوان، کلجگ انت انت
 جنائیندا۔ دو جہاناں اک نشان، نرگن داتا آپ جھلائیندا۔ گر اوتار پیر پیغمبر در دوارے ویکھو آن، ہر جو کی کی کھیل کرائیندا۔ ستجگ

۱۲۰۳

۱۲۰۳

تريتو دواپر ديندا رهيا جو دان، ساچي وست جهولي پائيندا۔ سيوا لائے جس کوئن کوٹ کاہن کرشن رميا رام، دسترہ بيٹا ناؤں وکھائيندا۔
 ويد شاستر سمرت پُران ديندا رهيا گيان، گيتا گيان گيان درڙائيندا۔ انجيل قرآناں دئے پيغام، پير پيغمبر آپ پڙھائيندا۔ حق حقيقت کلمہ
 کلام، کائنات آپ سنائيندا۔ گر گر شبد اگتي مارے بان، تير انيالا آپ چلائيندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچي
 کرني آپ سمجھائيندا۔ ساچي کرني کرے کرتا پُرکھ، پُرکھ پُرکھوتم آپ جنائيا۔ نه کوئي سوگ نه کوئي هرکھ چنتا دکھ نه کھئے رکھائيا۔ گر اوتار
 پير پيغمبر بهگت بهگوان لئے پرکھ، سچ کسوئي هتھ اُٺھائيا۔ سنت سُهپلے ديوے اپنا درس، درسي اپنا درس کرائيا۔ جنم جنم دي ميٽے
 حرص، هوس هور نه کھئے ودھائيا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، امرت ميگھ اِکو برس، اگني تت دئے بُجھائيا۔ اگني تت جائے
 بُجھ، جس اپني ديا کھائيندا۔ اگا پچھا جائے سُجھ، ستگر پورا نظري آئيندا۔ پاربرهم پت پرميشور اپن هتھ نه رکھے کچھ، بهگناں ٿوري
 آپ پڙھائيندا۔ کارج کردا رهيا لک لک، ستجگ تريتو دواپر هتھ کيسه نه آئيندا۔ تيئي اوتار دهر سنديسه رهے پُچھ، سچ سنديسه آپ
 جنائيندا۔ عيسيٰ موسيٰ محمد چرن کول رهے جهک، جهک جهک سيس سرب نوايندا۔ نانک گوپند گر ستگر صاحب ٿه، ساچي وست
 ۱۲۰۲ ۱۲۰۲
 جهولي پائيندا۔ نرگن اندر نرگن اُٺھ، سرگن سرگن ميل ملايندا۔ جوتي جوت سروپ هر، آپ اپني کريا کر، ساچي کرني آپ کھائيندا۔
 ساچي کرني نو نو چار، نرگن سرگن آپ کرائيا۔ وشن برهما شو سيوادار، ساچي سيوا اک سمجھائيا۔ کروڑ تينيسا دئے آدھار، سُرپت ميل
 ملائيا۔ کن گندھرب کر پيار، کنر جچھپ ويکھ وکھائيا۔ ساچي سخياں منگلاچار، گيت گوپند الاٺيا۔ ستجگ تريتو دواپر ويکھيا وارو
 وار، نرگن سرگن رُوپ وٺائيا۔ برهما ويتا کر پيار، چارے ويدان کرے پڙھائيا۔ چارے کُنٺ پاوے سار، چارے جگ دئے وٺائيا۔ چارے
 کھاني دئے آدھار، انڊج جيرج اُٺهيج سيتج بندھن پائيا۔ چارے باني بول جيکار، پرا پستي مدھم بيکھري آپے گائيا۔ آپے وسيا سب تون
 باهر، اپنا بهيو نه کيسه جنائيا۔ سيوا لا تيئي اوتار، ستجگ تريتو دواپر کلجگ سنگ نبھائيا۔ بهگت اٺھاراں کھول کوار، اکھ اکھ نال
 ملائيا۔ پير پيغمبر دئے آدھار، ايکا کلمہ دئے سمجھائيا۔ دس دس گرو کر پيار، پريت پريت نال نبھائيا۔ ساچي ريتي وچ سنسار، ساکھيات
 دئے سمجھائيا۔ نانک گوپند بول جيکار، اُچي کوک کوک الاٺيا۔ کلجگ اتم پرگت هووے نهکلنک نرائن نر اوتار، نه کوئي پتا نه کوئي مائيا۔

سبیل وسے دھام نیار، ساچے مندر سوہیا پائیا۔ شبد اگئی بول جیکار، دو جہاناں دئے سمجھائیا۔ لوآں پُریاں برہمنڈاں کھنڈاں کرے
 خردار، بے خبر اپنی خبر آپ جنائیا۔ لکھ چوراسی آئے ہار، لیکھا سب دا دئے مکائیا۔ بھگت بھگونت کر کیرپا لئے اُٹھال، لکھ چوراسی
 پھول پھولائیا۔ لیکھا چکے شاہ کنگال، شہنشاہ اِکو نظری آئیا۔ گُرمکھ ویکھے ساچے لال، لالن اپنا رنگ رنگائیا۔ نرگن سرگن بن دلال،
 ساچا ونج اک وکھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، گُر اوتار پیر پیغمبر بھگت بھگوان دئے سمجھائیا۔
 گُر اوتار پیر پیغمبر رکھو اڈیک، ہر سترگر آپ سُنایا۔ پرگٹ بھوئے لاشریک، سب دی شرکت دئے مٹایا۔ لکھ چوراسی بخشے اک پریت،
 پریتوان پھیرا پایا۔ ستجگ چلے ساچی ریت، کلجگ کوڑا دئے کھپایا۔ آتم پرما تم گائے ساچا گیت، سوہنگ ڈھولا دئے پڑھایا۔ کایا چولی
 چاڑھے رنگ مجیٹھ، لوک مات اتر نہ جایا۔ دیوے نام اک انڈیٹھ، انڈیٹھی دھار چلایا۔ مٹھا کرے کوڑا ریٹھ، وکھ امرت رُپ وٹایا۔
 جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، ساچا مارگ دئے لگایا۔ ساچا مارگ لائے مات، سو پُرکھ نرنجن دیا کھائیا۔ گُر اوتار پیر پیغمبر
 بھگت بھگوان بنائے اک جماعت، اِکو اکھ دئے پڑھائیا۔ نرگن میلا نرگن چیل نرگن بنے سجن ساک، سکلا سنگ نبھائیا۔ نرگن خاک نرگن
 پاک، نرگن کھولنہارا تاک، اپنا پردہ آپ اُٹھائیا۔ جوتی جوت سرُپ ہر، آپ اپنی کیرپا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سب دا لیکھا دئے
 مکائیا۔ سب دا لیکھا ہر مکاؤنا، مہر اپنے نام لگائیا۔ دو جہاناں راہ چلاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ وشن برہما شو اپنی جوت ملاؤنا،
 جوتی جوت کرے رُشنائیا۔ گُرمکھ ساچے مان دواؤنا، گُرسکھاں آپ پرگٹائیا۔ برہم ویتا آپ بناؤنا، کر کر ہیتا ویکھے چائیں چائیا۔ جیٹھا
 سُت اک اُچاؤنا، شو لیکھا دئے مکائیا۔ اندر لہنا آپ چکاؤنا، چھوٹے بالے دئے وڈیائیا۔ دھرو پندھ آپ چکاؤنا، بندی خانہ کھئے نظر نہ
 آئیا۔ گُر کا لال گُر اپنے رنگ رنگاؤنا، پنچم میلا سہج سُبھائیا۔ سچکھنڈ نواسی پُرکھ ابناسی سچ ودھان اک بناؤنا، نیتر نظر کیسے نہ آئیا۔
 پنچ پروان سب نے گاؤنا، گا گا خوشی منائیا۔ پنچ پردھان حُکم ورتاؤنا، سچ پردھانگی دئے وڈیائیا۔ پنچاں در اک سہاؤنا، گھر ساچے
 وجے ودھائیا۔ شاہ پاتشاہ حُکم چلاؤنا، نہ کوئی میٹے میٹ مٹائیا۔ پیر پیغمبر گُر اوتار پھڑ پھڑ باہوں ایک گھر بہاؤنا، پچھلا لیکھا آپ چکائیا۔
 رل مل ڈھولا سوہلا سب نے گاؤنا، واہ وا تیری وڈی وڈیائیا۔ دین مذہب روؤلا کیسے نہ پاؤنا، ذات پات نہ کھئے لڑائیا۔ دھرنی ہوؤلا بہار

کراؤنا، مۇرکھ مۇڑھ دئے کھپائیا۔ گُرمکھ سچّ آپ اُچاؤنا، گر گر بۇجھ بُجھائیا۔ دید عید چند آپ چڑھاؤنا، چاروں کُنٹ ہونے رُشنائیا۔ ساچا مندر آپ سہاؤنا، گرہ اندر سوہیا پائیا۔ راگ انادی آپے گاؤنا، دُھن آتمک راگ الائیا۔ جوتی جوت سرۇپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، کرے کھیل ساچا ہر، سَتجُگ لیکھا لیکھے پائیا۔ کلجُگ اتم دئے جوڑ، پرہہ آگے سیس جھکائیندا۔ چاروں کُنٹ کیتی دؤڑ، نٹھ نٹھ پندھ مُکائیندا۔ جیو جنت کیتا ریٹھا کوڑ، مٹھا رس نہ کھئے وکھائیندا۔ کوڑی کِریا لایا پوڑ، سچّا ڈنڈا ہتھ کھئے نہ پائیندا۔ تیرے نام دی رکھی اوڑ، ساچا میگہ نہ کھئے برسائیندا۔ پاربرہم ابناسی کرتے میری کرنی ویکھ کر کے غور، تیری کیتی بھل نہ جائیندا۔ سادھاں سنتاں بدلے طور، طبع سب دی آپ بدلائیندا۔ گر در مندر مسجد مٹھ شودوالے بیٹھے سرب چور، چوری گر گر سرب کھائیندا۔ وسن آپے کایا اندھیرے گھور، ساچا چند نہ کھئے چڑھائیندا۔ تیرے ہتھ کسے دی اوں نہ دتی ڈور، گڈی ادھ وچ اڈائیندا۔ کام کرودھ لوہہ موہ ہنکار مچائے شور، گیت میرا اکو گائیندا۔ میں تیرا بالا ننگا چھوہر، چوتھا جُگ واسطہ پائیندا۔ مینوں خالی ہتھ نہ تور، تیرے آگے جھولی ڈائیندا۔ پرہہ تیری سدا لوڑ، تَدھ بن کم کسے نہ آئیندا۔ بہڑی بہڑی جائیں بہڑ، چار یاری سنگ نہ کھئے نبھائیندا۔ محمد ناتا گیا توڑ، عیسیٰ موسیٰ نظر کھئے نہ آئیندا۔ گر اوتار گئے چھوڑ، پھڑ گلے نہ کھئے لگائیندا۔ آنت تیرے آتے سٹی ڈور، دوسر اوٹ نہ کھئے تکائیندا۔ جوتی جوت سرۇپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، در تیرے منگ منگائیندا۔ منگاں ور میرے بھگوان، تیرے آگے سیس جھکائیا۔ نو کھنڈ پرتھی جھلایا کوڑ نشان، بچیا کھئے رہن نہ پائیا۔ گھر گھر واڑیا پنج شیطان، دوس رین کرے لڑائیا۔ کسے نظر نہ آئے ساچا کاہن، لکھ چوراسی گوپی دئے دُہائیا۔ رام رمیا نہ ملیا آن، سینتا سرتی نہ کھئے پرنائیا۔ نانک گوبند کرے نہ کھئے پہچان، بھرے بھلی سرب لوکائیا۔ ----- پیر پیغمبر نہ صفت صلاحیا۔ مکے مدینے ہویا حرام، حُرمت سب دی رہیا گوائیا۔ ثابت رہن نہ دتا کھئے امام، صدق صبوری نہ کھئے ہنڈھائیا۔ گھر گھر ودھیا کوڑ گُریارا کام، کلمہ نبی سرب بھلائیا۔ اپنی منائی سب نوں آن، سر سر حُکم منائیا۔ تیرا حُکم کر پروان، چوڈاں طبق پھیرا پائیا۔ آنت چرنی ڈگا آن، جوں بہاوے لے چلائیا۔ میں بالک بال انجان، تیری صفت کہن نہ جائیا۔ نو کھنڈ پرتھی کھیلیا کھیل مہان، خالق خلق خاک وچ ملائیا۔ جوتی جوت سرۇپ ہر، آپ اپنی کِریا کر، اتم دینا اکو ور، در تیرا موہے بھائیا۔ تیرے در منگی منگ، میرے

صاحب سچے گوسائیا۔ لکھ چوراسی کیتا ننگ، ناتا توڑیا بھیناں بھائیاں۔ ترے گن مایا ماریا ڈنگ، آتم پر ماتم ہوئی جدائیا۔ سچ دوارے
 ویکھے لنکھ، گھر گھر پھیریاں پائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، سیج سہنجی نہ کھئے ہنڈھائیا۔ نو کھنڈ پرتھی بھیکھ پکھنڈ، سچ سچ نہ کھئے
 وڈیائیا۔ کر کیریا اتم موہے دیویں نہ کھئے دنڈ، در تیرے سیس جھکائیا۔ تیرے چرناں ماناں اند، جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا
 کر، ایک دینا ساچا ور، چرن کول ملے سرنائیا۔ پُرکھ ابناسی دسے حال، احوال آپ جنائیا۔ کلجگ اتم تیرا ویکھیا کھیل کمال، اچھل
 اچھل تیری وڈیائیا۔ سرشٹ سبائی ہوئی بے حال، من مت دئے ڈہائیا۔ سب دے سر تے کوکے کال، کال نگارہ رہیا وجائیا۔ سچ دسے نہ
 کھئے دلال، پلّو ہتھ نہ کھئے پھڑائیا۔ پن ہر نامے ہوئے کنگال، وست امولک نظر کھئے نہ آئیا۔ ترے گن مایا پیا جنجال، پلّو سکے نہ کھئے
 چھڈائیا۔ پرگٹ ہو دین دیال، دین اپنی دیا کھائیا۔ گرمکھ گرسکھ ساچے سنت لے اٹھال، بھگت بھگونت میل ملائیا۔ جوتی جوت
 سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچی سکھیا دئے سمجھائیا۔ ساچی سکھیا کلجگ سکھ، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ میرے بھگتاں کولوں
 منگ بھکھ، ساچا مارگ اک وکھائیندا۔ تیرا اتم ونڈن حصّہ حصّہ، دردی درد ونڈائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر،
 ساچا راہ اک جنائیندا۔ ساچا راہ دس مہربان، مہر نظر اک اٹھائیا۔ کون دوارے دسے تیرا نشان، نشانہ کون رہیا جھلائییا۔ کون سوہے
 مندر مکان، کون کھیڑا سوہیا پائیا۔ کون گائے ساچا گان، گا گا خوشی منائیا۔ کون روپ کرے دھیان، دھیان دھیان نال ملائییا۔ جوتی
 جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ایک دینا ساچا ور، جن بھگتاں بھیو چکائیا۔ ساچے بھگتاں دسے بھیو، ہر ساچا سچ جنائیندا۔ پُرکھ
 ابناسی الکھ ابھیو، اکم اتھاہ ویکھ وکھائیندا۔ کلجگ اتم گر اوتار پیر پیغمبر نرگن سرگن لائے سیو، ساچی سیوا آپ جنائیندا۔ جنہاں امرت
 رس دیوے ساچا میو، رسنا رس نہ کھئے وکھائیندا۔ جوتی جوت سرؤپ ہر، آپ اپنی کیریا کر، ساچے سنت آپ سمجھائیندا۔ ساچے بھگت
 سُن لے جگ، ہر ستگر آپ جنائیا۔ جنہاں ملیا سورا سرگ، شاہ پاتشاہ سچا شہنشاہیا۔ جنم جنم دی مٹی اگ، ترسنا بھکھ مٹائیا۔
 پھڑ پھڑ ہنس بنائے کگ، سوہنگ ہنسا جاپ جپائیا۔ آتم جوتی گئی جگ، اگیان اندھیر مٹائیا۔ درس دکھائے اُپر شاہ رگ، نو دوارے
 پنڈھ مکائیا۔ آتم پر ماتم لڈائے لڈ، ساچی گودی آپ سہائیا۔ لکھ چوراسی وچوں کڈھ، چرن کول دئے سرنائیا۔ تِس دوارے جا کے بول

لکھ، لکھ لکھ اک سُنائيا۔ پرہ پرگٹ ٻويا آپ پرتکھ، سوڇھ سرُوي روپ وٽائيا۔ بهگت ملائ ٻس ٻس، دست بدست دست
 ٻهڙائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساڇا راه رٻيا جنائيا۔ ساڇا سنديسه سُن چڙهيا ڇا، گهر ساڇ خوشي منائيندا۔
 کون ويلا اُٺ اُٺ جا، اپنا پنڊھ مڪائيندا۔ جن بهگتا چرني ڏگا جا، نيون نيون سيس جهڪائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني
 ڪرپا ڪر، سڇ سنديسه آپ سُنائيندا۔ سڇ سنديسه ايڪنڪار، ايڪا وار سُنائيا۔ نو سو چورانونو چوڪري جگ زرگن سرگن ڪردا رٻيا وٻار،
 اتم اپنا ٻهرا پائيا۔ بهگت بهگوت لئ اُٺال، اُٺ اُٺ اپنا رنگ رنگائيا۔ ساڇا مارگ ڏئ سِڪهال، ساڇي سِڪهيا اک سمجھائيا۔ در جانا بن
 ڪنگال، من ٻنڪار نه ڪئ رکھائيا۔ گل پلُو لينا ڏال، نيتر نين شرمائيا۔ جا ڪ دسنا اپنا حال، چوڏا صديا ٻهيو ڪھلايا۔ زرگن وس نال
 نال، نظر ڪيس نه آيا۔ تيرا بهگت بن دلال، بهگون ليڪھا ڏئ مڪائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساڇا مارگ رٻيا جنائيا۔
 بهگت دوارے جا ڪلجگ، ڪلڪاتي آپ جنائيندا۔ اتم اوڏھ رهي پڳ، ويلا ڪيا ٻٽھ نه آيندا۔ نو ڪھنڊ پرتھمي پين والي لُٺ، آڪي ٻو نه ڪئ
 بچائيندا۔ سب دي جڙ ديوے پُٺ، بچيا ڪئ نظر نه آيندا۔ لکھ چوراسي بهاگ ڪئ نڪھٺ، اپنا بهاگ نه ڪئ وٺائيندا۔ پنج وڪارا ڪڏھ
 ڪُٺ، نام ڪھنڊا اک چمڪائيندا۔ جن بهگتا اُپر ٻر جو جائ ٿئھ، اٺ اپني ڏيا ڪمائيندا۔ امرت جام پيائ ڪھٺ، نجر جھرنا آپ جھرائيندا۔
 ڪرے پرڪاس زرمل جوت، اندھ اندھير مٽائيندا۔ جنم جنم دا ڪڏھ ڪھوٺ، سڇ سمگري اک ورتائيندا۔ جن بهگتا ديوے اڪو اوٺ، آسرا
 سڇو سڇ جنائيندا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ساڇا ڪھيل آپ سمجھائيندا۔ ساڇا ڪھيل سري بهگوت، ٻر سترگ آپ
 جنائيا۔ ليڪھا جانے آڏ آنت، جگا جگت ويڪھ وڪھائيا۔ نام ٺدھانا منيا منت، سوہنگ سو ڪرے پڙھائيا۔ جس رچنا رچي آڏ سو ويڪھنھارا
 آنت، بے آنت اپنا ناؤ رکھائيا۔ آپ بن بن ساڇا ڪنت، لکھ چوراسي نار ٻنڏھائيا۔ جوتي جوت سرُوپ ٻر، آپ اپني ڪرپا ڪر، ڪرے
 ڪھيل ساڇا ٻر، سترجگ مارگ آپ لڪائيا۔ سترجگ مارگ ٻر ڪرتارا، ڪلجگ آنت آنت لڪائيندا۔ ڪلجگ ديوے سڇ سھارا، بهگت دوار
 اک وڪھائيندا۔ ساڏھ تڻ ٻٽھ ٻٽھ منارا، مٺي رکھي ٻهيو نه آيندا۔ ليڪھا جانے روداس چھارا، ڪير جولابا راه تڪائيندا۔ اُچے مندر ڪرے
 پڪارا، ڪوڪ ڪوڪ الايندا۔ واہ واہ تيري فُدرت پروردگار، تيرا ڪھيل نظر ڪيس نه آيندا۔ سترجگ تريتو دواپر ڪلجگ نو نو چار ويڪھيا

وارو وارا، نت نوت وپس وٹائیندا۔ پیر پیغمبر گر اوتار نام آدھارا، نام ہٹ اک چلائیندا۔ اتم کھیل کرے آپ زرنکارا، نرگن اپنا ناؤں پرگٹائیندا۔ محل اٹل اک اُسارا، سمبل آسن ڈیرہ لائیندا۔ کاغذ قلم نہ لکھنہارا، لکھ لکھ لیکھ نہ کھئے سمجھائیندا۔ ستجگ چلے راہ نیارا، نراکارا آپ چلائیندا۔ بھگتاں وکھائے بھگت دوارا، بھگون ہر جو آپ پرگٹائیندا۔ سیوا کرے بن بن سیوک سیوادارا، چاکر چاک آپ اکھوائیندا۔ نامے تیرا قرض اُتارا، ساتا دوآ جوڑ جنائیندا۔ بہتران کرائے ونج ونجارا، ہٹ اکو اک وکھائیندا۔ کلجگ دیوے سچ سہارا، ہر ساچا سچ سمجھائیندا۔ مل بھگتاں سوہنگ مہراج شیر سنگھ وشنوں بھگون بول جیکارا، تیرا ہولا بہار کرائیندا۔

۱۲۰۹

۱۲۰۹

